ISSN 2788-7995 (Print)
ISSN 3006-0524 (Online)

ШӘКӘРІМ УНИВЕРСИТЕТІНІҢ ХАБАРШЫСЫ ТЕХНИКАЛЫҚ ҒЫЛЫМДАР

ҒЫЛЫМИ ЖУРНАЛ

ВЕСТНИК УНИВЕРСИТЕТА ШАКАРИМА ТЕХНИЧЕСКИЕ НАУКИ

НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ

BULLETIN OF SHAKARIM UNIVERSITY TECHNICAL SCIENCES

SCIENTIFIC JOURNAL

https://vestnik.tech.shakarim.kz

№2 (18)
2025

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ҒЫЛЫМ ЖӘНЕ ЖОҒАРЫ БІЛІМ МИНИСТРЛІГІ
МИНИСТЕРСТВО НАУКИ И ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

ШӘКӘРІМ УНИВЕРСИТЕТІНІҢ
Х А Б А Р Ш Ы С Ы
ТЕХНИКА ҒЫЛЫМДАР

ҒЫЛЫМИ ЖУРНАЛ

В Е С Т Н И К
УНИВЕРСИТЕТА ШАКАРИМА
ТЕХНИЧЕСКИЕ НАУКИ

НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ

B U L L E T I N
OF SHAKARIM UNIVERSITY
TECHNICAL SCIENCES

SCIENTIFIC JOURNAL

№ 2 (18) 2025

Семей, 2025

Ғылыми журнал
«Шәкәрім Университетінің Хабаршысы.
Техникалық ғылымдар сериясы»

№ 2 (18) 2025

Меншік иесі:
«Шәкәрім университеті» Коммерциялық емес акционерлік қоғамы

1997 жылдан бастап шығарылады
Кезеңділігі: тоқсан сайын (жылына 4 рет)

Журнал Қазақстан Республикасы Ақпарат және қоғамдық даму министрлігінің
Ақпарат комитетінде тіркелген
Есепке қою туралы куәлік № KZ93VPY00033663 19.03.2021 ж.

РЕДАКЦИЯЛЫҚ АЛҚА

Бас редактор – **Есимбеков Жанибек Серикбекович**, PhD (Қазақстан, Семей қ.)

Амирханов Кумарбек Жунусбекович – техника ғылымдарының докторы, «Шәкәрім университеті» КЕАҚ профессоры (Қазақстан, Семей қ.)
Виелеба Войтек – техника ғылымдарының докторы, Вроцлав ғылым және технология университетінің профессоры (Польша, Вроцлав қ.)
Дворцевой Александр Игоревич – техника ғылымдарының кандидаты, Новосібір мемлекеттік техникалық университетінің доценті (Ресей, Новосібір қ.)
Какимов Айтбек Калиевич – техника ғылымдарының докторы, «Шәкәрім университеті» КЕАҚ профессоры (Қазақстан, Семей қ.)
Лобасенко Борис Анатольевич – техника ғылымдарының докторы, «Кемерово мемлекеттік университетінің» профессоры, Жоғары білім берудің федералды мемлекеттік бюджеттік білім беру мекемесі (Ресей, Кемерово қ.)
Майоров Александр Альбертович – техника ғылымдарының докторы, федералдық Алтай агробиотехнологиялық ғылыми орталығының профессоры (Сібір ірімшік өндіру саласындағы ғылыми зерттеу институты) (Ресей, Барнаул қ.)
Ребезов Максим Борисович – ауыл шаруашылығы ғылымдарының докторы, Оңтүстік-Орал мемлекеттік университетінің профессоры (Ресей, Челябі қ.)
Узаков Ясин Маликович – техника ғылымдарының докторы, Алматы технологиялық университетінің профессоры, (Қазақстан, Алматы қ.)
Хуторянский Виталий Викторович – профессор, Рединг университеті (Ұлыбритания, Рединг қ.)
Чоманов Уришбай Чоманович – техника ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰҒА академигі, Қазақ қайта өңдеу және тамақ өнеркәсібі ҒЗИ (Қазақстан, Алматы қ.)
Драгоев Стефан Георгиев – техника ғылымдарының докторы, Тағамдық технологиялар университетінің профессоры, Болгар Ғылым академиясының корреспондент-мүшес (Болгария, Пловдив қ.)
Налок Дута – PhD, Вашингтон Университеті (АҚШ, Вашингтон)
Оразбаев Батыр Бидайбекович – техника ғылымдарының докторы, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің профессоры (Қазақстан, Астана қ.)
Григорьева Светлана Владимировна – PhD, «Д. Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университетінің» КЕАҚ, қауымдастырылған профессоры (Қазақстан, Өскемен қ.)
Чектыбаев Бауржан Жамбулович – PhD, ҚР ҰЯО «Атом Энергиясы Институты» филиалының Термоядролық зерттеулер бөлімінің басшысы (Қазақстан, Курчатов қ.)
Витюк Владимир Анатольевич – ф/м.ғ.к., қауымдастырылған профессор, PhD, ҚР ҰЯО РМК бас директорының ғылым жөніндегі орынбасары (Қазақстан, Курчатов қ.)
Нұғман Ерік Зейнелұлы – PhD, Ә. Бүркітбаев атындағы Энергетика және машина жасау институты, Satbayev University (Қазақстан, Алматы қ.)
Ибрагимова Зауре Асилбековна – PhD, М. Әуезова атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, доценті (Қазақстан, Шымкент қ.)

Жазылу индексі: 76172

Редакция құрамы:
Евлампиева Е.П. – редактор
Семейская З.Т. – редактор

Редакцияның мекен-жайы:
071412, Абай облысы, Семей қ., Глинки к-сі, 20а, каб. 506
Байланыс телефоны: 8(7222)31-32-49
Электрондық пошта: rio@semgu.kz

Қолжазбалар қайтарылмайды. Авторлардың пікірлері редакцияның көзқарасымен сәйкес келмеуі мүмкін. Материалдарды басқа басылымдарда пайдалануға редакцияның жазбаша келісімімен ғана рұқсат етіледі. Ұсынылған материалдардың дұрыстығына автор жауапты болады. Журналға сілтеме міндетті.

© «Шәкәрім университеті» коммерциялық емес акционерлік қоғам, 2025

Научный журнал
«Вестник Университета Шакарима. Серия технические науки»

№ 2 (18) 2025

Собственник:
Некоммерческое акционерное общество «Шәкәрім университет»

Издается с 1997 года
Периодичность: ежеквартально (4 раза в год)

Журнал зарегистрирован в Комитете информации Министерства информации
и общественного развития Республики Казахстан
Свидетельство о постановке на учет № KZ93VPY00033663 от 19.03.2021 г.

РЕДАКЦИОННАЯ КОЛЛЕГИЯ

Главный редактор – **Есимбеков Жанибек Серикбекович,** PhD (Казахстан, г. Семей)

Амирханов Кумарбек Жунусбекович – доктор технических наук, профессор, НАО «Шәкәрім университет» (Казахстан, г. Семей)
Виелеба Войтек – доктор технических наук, профессор, Вроцлавский университет науки и технологии (Польша, г. Вроцлав)
Дворцевой Александр Игоревич – кандидат технических наук, доцент, Новосибирский государственный технический университет (Россия, г. Новосибирск)
Какимов Айтбек Калиевич – доктор технических наук, профессор, НАО «Шәкәрім университет» (Казахстан, г. Семей)
Лобасенко Борис Анатольевич – доктор технических наук, профессор, Федеральное государственное бюджетное образовательное учреждение высшего образования «Кемеровский государственный университет» (Россия, г. Кемерово)
Майоров Александр Альбертович – доктор технических наук, профессор, Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий (отдел Сибирского научно-исследовательскиого института сыроделия) (Россия, г. Барнаул)
Ребезов Максим Борисович – доктор сельскохозяйственных наук, профессор, Южно-Уральский государственный университет (Россия, г. Челябинск)
Узаков Ясин Маликович – доктор технических наук, профессор, Алматинский технологический университет (Казахстан, г. Алматы)
Хуторянский Виталий Викторович – профессор, Университет Рединга (Великобритания, г. Рединг)
Чоманов Уришбай Чоманович – доктор технических наук, профессор, академик НАН РК, Казахский НИИ перерабатывающей и пищевой промышленности (Казахстан, г. Алматы)
Драгоев Стефан Георгиев – доктор технических наук, профессор, Университет пищевых технологий, член-корреспондент Болгарской Академии наук (Болгария, г. Пловдив)
Налок Дута – PhD, Университет штата Вашингтон (США, Вашингтон)
Оразбаев Батыр Бидайбекович – доктор технических наук, профессор Евразийского национального университета имени Л.Н. Гумилева (Казахстан, г. Астана)
Григорьева Светлана Владимировна – PhD, ассоциированный профессор НАО «Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева» (Казахстан, г. Усть-Каменогорск)
Чектыбаев Бауржан Жамбулович – PhD, Филиал Института атомной энергии РГП «Национальный ядерный центр Республики Казахстан (Казахстан, г. Курчатов)
Витюк Владимир Анатольевич – кандидат физико-математических наук, PhD, ассоциированный профессор, РГП «Национальный ядерный центр Республики Казахстан» (Казахстан, г. Курчатов)
Нұғман Ерік Зейнелұлы – PhD, Институт энергетики и машиностроения им. А. Буркитбаева, Satbayev University (Казахстан, г. Алматы)
Ибрагимова Зауре Асилбековна –PhD, доцент Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова (Казахстан, г. Шымкент)

Подписной индекс: 76172

Технические редакторы:
Евлампиева Е.П.
Семейская З.Т.

Адрес редакции:
071412, область Абай, г. Семей, ул. Глинки, 20А, каб. 506
Контакты: телефон: 8(7222)31-32-49
Электронная почта: rio@semgu.kz

Рукописи не возвращаются. Мнения авторов могут не совпадать с точкой зрения редакции. Использование материалов в других изданиях допускается только с письменного согласия редакции. За достоверность представленных материалов ответственность несет автор. Ссылка на журнал обязательна.

© Некоммерческое акционерное общество «Шәкәрім университет», 2025

Scientific journal
«Bulletin of Shakarim University. Technical Sciences»

№ 2 (18) 2025

Owner:
Non-profit Joint Stock Company «Shakarim University»

Published since 1997
Frequency: quarterly (4 times a year)

The journal is registered with the Information Committee of the Ministry of Information and Public Development of the Republic of Kazakhstan
Certificate of registration no. KZ93VPY00033663 dated 03/19/2021

EDITORIAL BOARD

Editor-in-chief – Yessimbekov Zhanibek, PhD (Kazakhstan, Semey)

Amirkhanov Kumarbek – Doctor of Technical Sciences, Professor of the NJC «Shakarim University» (Kazakhstan, Semey)
Wieleba Wojciech – Doctor of Technical Sciences, Professor at the Wroclaw University of Science and Technology (Poland, Wroclaw)
Dvortsevoy Alexander Igorevich – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of Novosibirsk State Technical University (Russia, Novosibirsk)
Kakimov Aitbek – Doctor of Technical Sciences, Professor of the NJC «Shakarim University», (Kazakhstan, Semey)
Lobasenko Boris – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Federal State Budgetary Educational Institution of Higher Education «Kemerovo State University» (Russia, Kemerovo)
Mayorov Alexander – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Federal Altai Scientific Center of Agrobiotechnologies (Department of the Siberian Research Institute of Cheese Making) (Russia, Barnaul)
Rebezov Maxim – Doctor of Agricultural Sciences, Professor of South Ural State University (Russia, Chelyabinsk)
Uzakov Yassin – Doctor of Technical Sciences, Professor of Almaty Technological University (Kazakhstan, Almaty)
Khutoryanskiy Vitaly – Professor at the University of Reading (Great Britain, Reading)
Chomanov Urishbai – Doctor of Technical Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Head of the Department of the Kazakh Research Institute of Processing and Food Industry (Kazakhstan, Almaty)
Dragoev Stefan – Doctor of Technical Sciences, Professor of Engineering at the University of Food Technologies, Corresponding Member of the Bulgarian Academy of Sciences (Bulgaria, Plovdiv)
Nalok Dutta – PhD, Washington State University (USA, Washington)
Orazbayev Batyr – Doctor of Technical Sciences, Professor of L.N. Gumilyov Eurasian National University (Kazakhstan, Astana)
Grigorieva Svetlana – PhD, Associate Professor, D. Serikbayev East Kazakhstan Technical University (Kazakhstan, Ust-Kamenogorsk)
Chektybayev Baurzhan – PhD, Head of Thermonuclear Research Department Branch of Atomic Energy Institute RSE NNC RK (Kazakhstan, Kurchatov)
Vityuk Vladimir – Candidate of Physical and Mathematical Sciences, PhD, Associate Professor, Deputy Director General for Science, RSE NNC RK (Kazakhstan, Kurchatov)
Nugman Yerik – PhD, A. Burkitbayev Institute of Energy and Mechanical Engineering, Satbayev University (Kazakhstan, Almaty)
Ibrahimova Zaure – PhD, Associate Professor, M. Auezov South Kazakhstan University (Kazakhstan, Shymkent)

Subscription index: 76172

Editorial staff:
Yevlampiyeva Y. – editor
Semeyskaya Z. – editor

Editorial Office address:
071412, Abai region, Semey,
Glinka str., 20A, room 506
Contacts: phone: +7 (7222) 31-32-49
Email address: rio@semgu.kz

Manuscripts are not returned. The opinions of the authors may not coincide with the point of view of the editors. The use of materials in other publications is allowed only with the written consent of the editorial board. The author is responsible for the accuracy of the submitted materials. A link to the journal is required.

© Non-profit Joint Stock Company «Shakarim University», 2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-1

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 81.93.29

Д. Төлеген*, Қ. Сейлханова, А. Жеткербай
Астана IT Университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Мәңгілік ел даңғылы, 55/11
*e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz

ИНТЕРНЕТ ЗАТТАРЫ ҮШІН СЕНІМДІ БАСҚАРУҒА ШОЛУ

Аңдатпа: *Қазіргі әлемде Заттар интернеті (IoT) барған сайын маңызды рөл атқарады, бұл әртүрлі құрылғылар мен объектілердің нақты уақыт режимінде өзара әрекеттесуіне мүмкіндік береді. Дегенмен, қосылған құрылғылар санының өсуімен бұл жүйелерді сенімді басқаруды қамтамасыз ету қажеттілігі туындайды. Заттар интернеті (IoT) – бұл сенсорлармен жабдықталған құрылғылар желісінің тұжырымдамасы және интернетке қосылу мүмкіндігі, бұл оларға адамның тікелей қатысуынсыз байланысуға және өзара әрекеттесуге мүмкіндік береді. IoT тиімділікті арттыруға, автоматтандыруға және өмір сапасын жақсартуға айтарлықтай үлес қосады.Бұл жұмыста біз IoT үшін сенімді басқарудың қазіргі жағдайын жүйелі түрде қарастырамыз және талдаймыз. Біз сенімді басқару әдістерін қалыптастыру үшін қолданылатын құралдарға, әдістерге және технологияларға негізделген жіктеуді ұсынамыз (сенімді қалыптастыру үшін ақпарат жинау, сенімді құндылықтарды есептеу және сақтау). Мақала IoT-тегі қауіпсіздік пен басқарудың негізгі мәселелерін қарастырады, сонымен қатар құрылғылар мен деректердің сенімділігі мен қауіпсіздігін қамтамасыз ететін шешімдерді ұсынады. Қорытындылай келе, IoT құрылғыларының қауіпсіздігі мен тиімділігін қамтамасыз ету үшін сенімді басқарудың маңыздылығы туралы қорытынды жасалады. Біз оқырманға осы саладағы өзекті мәселелерді түсінуге, сенімді басқару жүйесін құруға және әдебиеттерді шарлауға көмектесуге тырысамыз.*

Түйін сөздер: *шабуылдар, Заттар интернеті(IoT), қауіпсіздік, сенімді бағалау, сенімді басқару, аналитика.*

Кіріспе

Заттар интернеті (IoT) – бұл біздің күнделікті өмірімізде кеңінен қолданылатын жаңа технология. Cisco-ның жылдық есебіне сәйкес (2018-2023), IP желілеріне қосылған құрылғылардың саны 2023 жылға қарай әлем халқының санынан үш еседен астам көп болады [1]. IoT терминін алғаш рет 1999 жылы Кевин Эштон жеткізу тізбегін басқару контекстінде енгізген [2], бірақ соңғы онжылдықта бұл тұжырымдама ауыл шаруашылығы [3], денсаулық сақтау [4], энергетика [5] және көлік [6] сияқты көптеген салаларда қолданылды. IoT интернет арқылы байланысатын RFID, сенсорлар, ұялы телефондар және басқалар сияқты құрылғылардың байланысты желісін жасайды. Бұл құрылғылар қоршаған ортадан ақпарат жинайды және өнеркәсіптік жүйелерге де, адамдарға да мәліметтер береді.

Бұл жұмыстың мақсаты-сенімді басқарудың қолданыстағы механизмдерін анықтау және әр санаттағы шектеулерді анықтау мақсатында оларды негізгі технологиялары бойынша жіктеу. Жұмыстың мақсаты-осы салаға шолу жасау және анықталған мәселелерді талқылау.

IoT желісі сияқты динамикалық ортада зиянды түйіндерді анықтау өте маңызды. Күнделікті өмірде біз жеке өмірімізде де, кәсіби өмірімізде де сенімді адамдармен ынтымақтасып, байланыс орнатқымыз келеді. Сол сияқты, IoT құрылғылары бірқалыпты жұмыс істеуі үшін оларға шынайы ақпарат беретін сенімді түйіндермен өзара әрекеттесуі қажет.

Сенімді есептеу IoT жүйелерінің қауіпсіздігін қамтамасыз етуде маңызды рөл атқарады. Бұл жүйедегі әрбір құрылғы мен желі түйінінің сенімділігі мен сенімділік деңгейін бағалау процесін білдіреді. Сенімді есептеу жиналған деректерге және әртүрлі факторларға, соның ішінде әрекет тарихына, қол жеткізу деңгейіне және құрылғының орындалу сапасына негізделген.

Сенімді дұрыс бағалау IoT жүйесіне ықтимал қауіптер мен шабуылдардың алдын алуға көмектеседі. Сенімді есептеу зиянды бағдарламалар мен хакерлер сияқты күдікті мінез-құлық пен қауіпсіздік қатерлерін бөліп көрсетуге мүмкіндік береді. Бұл мұндай қауіптерге тез жауап беруге және олардың алдын алу үшін тиісті шараларды қабылдауға мүмкіндік береді.

Сенімнің негізгі принципі-IoT құрылғыларын дәл анықтау. Әрбір құрылғыда желіде ерекшеленуге мүмкіндік беретін бірегей идентификатор болуы керек. Бұл бірегей идентификатор құрылғының желіге кіруін және оның басқа құрылғылармен өзара әрекеттесуін қамтамасыз етеді. Аутентификация процесі орнатылғаннан кейін қол жеткізуді басқару механизмдері әр құрылғы үшін қандай деректер мен әрекеттерге рұқсат етілгенін анықтайды.

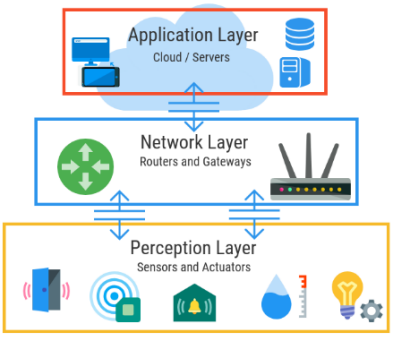
Тасымалдау кезінде де, оны пайдалану кезінде де рұқсатсыз кіруге және бұрмалануға жол бермеу үшін деректердің тұтастығы мен құпиялылығын қамтамасыз ету өте маңызды. Сенімді құрылғылар интернет заттарының үздіксіз жұмыс істеуі мен қауіпсіздігін қамтамасыз ету үшін қажет. Бұған құрылғылардың әрекетін бағалау, күдікті ауытқуларды бақылау және қажет болған жағдайда сенімді жою кіреді. Процесс басқа түйіндер үшін ақпаратты жинаудан, осы ақпаратты сенім деңгейін есептеу үшін пайдаланудан, содан кейін осы ақпаратты сақтаудан және пайдаланудан басталады. Сенім деңгейі түйіннің басқасына сене алатынын немесе онымен әрекеттесе алатынын анықтайды. Адамдар ретінде біз ешқашан сенбейтін адаммен мәміле жасамас едік; бұл желідегі IoT түйіндеріне де қатысты.

IoT-де әр түрлі сенім модельдерін қолдануға болады, мысалы, иерархиялық сенім модельдері, беделге негізделген сенім модельдері және нақты IoT қолдану мен архитектурасына байланысты сенім модельдері.

IoT-тегі сенімді басқару-бұл IoT құрылғылары мен қызметтерінің қызмет ету мерзімі ішінде сенімділікті орнату және қолдау үшін өндірушілер, қызмет көрсетушілер және соңғы пайдаланушылар арасындағы ынтымақтастықты қажет ететін үздіксіз процесс.

Зерттеушілердің көпшілігінің пікірінше, IoT-бұл үш қабатты архитектура [7, 8]. Бұл Қабылдау қабаты, Желі қабаты және Қолдану қабаты (сурет 1).

- Қабылдау қабаты (Perception Layer): бұл қабат IoT жүйесіне кіріс сенсорларын, датчиктерді және кіріс құрылғыларын қамтамасыз етеді. Олар ауқымдылық, температура, байланыс және басқа ақпараттарды алып, оны IoT жүйесіне жібереді. Мысалы, жылжымайтын сенсорлар, уақытты күзету және қазіргі уақытты санап алуға мүмкіндік береді.
- Желілік қабат(Network Layer): бұл деңгей құрылғылар мен серверлер, сондай-ақ басқа желілік құрылғылар арасындағы байланысты қамтамасыз етеді. Сонымен қатар, осы деңгейдегі хаттамалар құрылғылар арасында ақпарат алмасу үшін қолданылады. IoT деректерін басқарудың және оны өткізудің негізгі бөлігі. Ол деректерді жинап алу, өңдеу және оны көлемден көбіру үшін барлық тұрақтарды біріктіреді. Бұл қабатта мерзімдеулі түрде желілер, ұялар, байланыс құрылғылары, Wi-Fi, Zigbee, Bluetooth, LoRa, қатарына сәйкес технологиялар пайдаланылады.
- Қолдану қабаты (Application Layer): желі мен IoT қызметтері арасындағы аралық қабат ретінде қызмет етеді. Смарт құрылғылардан жиналған деректер қолданба деңгейіне тасымалданады. Бұл қабат IoT деректерін анықталған мақсаттар үшін пайдалануға арналған. Ол деректерді талдама, толтыру, талдау және кез келген мақсатқа сәйкес жасау үшін өнімдер мен қызметтерді қамтамасыз етеді. Мысалы денсаулық, энергия ұзындығы, қала жобалары, әуесқой жүйелер, орындау жүйелері, мониторинг және Smart health, smart home және т.б. сияқты қосымшалар осы қабатқа жатады.

Сурет 1 – IoT архитектурасы

Қабылдау қабаты сенсорлар мен датчиктерді алып, оларды араларындағы желілерден атқару жолымен жүйеге жібереді. Желі қабаты деректерді алу, өңдеу және сақтау үшін араларды біріктіреді. Қолдану қабаты анықталған мақсаттар үшін аралық тұрақтардағы деректерді өңдеуді және талдамаға арналған өнімдер мен қызметтерді ұсынады.

Материалдар мен тәсілдер

Сенімді басқару жүйесі сенімді есептеулерді орындау үшін деректерді жинауы керек. Ақпаратты жинау-сенімді есептеудің алғашқы қадамы. Бұл сенім параметрлері туралы білім жинау процесін білдіреді. Ақпарат жинауды екі санатқа бөлуге болады:

1. Тікелей(Direct) сенім: сенім сенім қатынастарына қатысушы екі тараптың тікелей бақылаулары мен өзара әрекеттестігі негізінде қалыптасады.
2. Жанама(Indirect) сенім: сенімгер мен сенім білдірілген тұлға бұрынғы өзара әрекеттесулерді бөліспейді. Сенім басқа түйіндердің ұсыныстары негізінде қалыптасады [9], [10].

Сенімнің таралуы сенім дәлелдерінің жүйеге қатысатын түйіндерге қалай таралатынын білдіреді және ол екі санатқа бөлінеді:

1. Таратылған(Distributed): әрбір түйін басқа түйіндердің сенім мәндерін сақтайды. Түйіндер өзара әрекеттеседі және сенім дәлелдерін басқа түйіндермен алмасады. Түйіндер процедураға орталық органның қатысуынсыз сенімгерлік құндылықтарды дербес сақтайды және есептейді.
2. Орталықтандырылған (Centralized): сенім құндылықтарын есептеу және сақтау үшін орталық орган қатысады. Бұл ұйым сенімгерлік дәлелдемелерді таратуға және өңдеуге жауапты [9, 10].

Зерттелген әдебиеттер негізінде IoT түйіні 1-кестеде келтірілген шабуылдарды орындай алады. Шабуыл сенімге байланысты болуы мүмкін немесе IoT архитектурасының басқа қабатына жатуы мүмкін. Осы кесте IoT жүйесінің әр қабатында кездесетін қауіптерді жіктеп көрсетеді және қауіпсіздік шараларын нақты қай деңгейде күшейту қажет екенін айқындауға көмектеседі. Мақала аясында сенімге қатысты шабуылдарға көбірек көңіл бөлініп отыр, себебі олар желі ішіндегі түйіндердің өзара әрекеттесу сапасына және жалпы жүйе қауіпсіздігіне тікелей әсер етеді.

Кесте 1 – Әрбір шабуылдың санаты

Шабуыл	Сенімге қатысты	Application Layer	Network Layer	Perception Layer
BMA	✓			
BSA	✓			
SPA	✓			
OSA	✓			
OOA	✓			
EA				
NCA		✓		
RA				✓
SA			✓	
WA				
DoS			✓	
SFA			✓	
BA			✓	
WHA			✓	
IA		✓		
SDA				

IoT жүйесінде түйіндер бағаланатын сенімді басқару әдісін қолдана отырып, түйіннің сенімділік деңгейі олардың имиджінде маңызды рөл атқарады. Жақсы сенім деңгейі бар түйін бірнеше серіктестерге ие бола алады және жүйеге әсер ете алады. Демек, біз сенімге байланысты шабуылдарға алаңдаймыз. Біріншіден, біз осы уақытқа дейін әдебиетте анықталған шабуылдардың осы түрлерін егжей-тегжейлі қарастырамыз [9, 11]:

* Bad mouthing шабуылдары (BMA): зиянды түйін оның беделін түсіруге тырысып, адал түйінге жаман ұсыныстар бере алады. Бұл шабуылдың мақсаты-адал түйіннің беделін түсіру.

* Ballot stuffing шабуылдары (BSA): зиянды түйін басқа зиянды түйіндерге оң ұсыныстар береді. Мұндай шабуылдың мақсаты-басқа зиянды түйіндерге деген сенімділікті арттыру, бұл олардың желідегі әсерін арттыруға көмектеседі.

* Self-promoting шабуылдары (SPA): зиянды түйін желідегі ықпалын арттыру үшін өзіне жақсы ұсыныстар бере алады.

* Opportunistic service шабуылдары (OSA): зиянды түйін сенімнің жоғары деңгейін алу үшін жақсы қызмет көрсете алады, содан кейін басқа зиянды түйіндермен ынтымақтаса отырып, жаман сөздер мен бюллетеньдерді толтыру шабуылдарын жасай алады.

* On-Off шабуылдары (OA): зиянды түйін кейде жосықсыз, кейде сапалы қызметтерді ұсына алады. Бұл шабуыл кезінде түйін сенімсіз түйін ретінде белгіленуден аулақ болады.

Осы мақаланың аясында біз осы сауалнамаға енгізілген әдебиеттерде айтылған шабуылдардың келесі түрлерін талқылаймыз:

– Eclipse шабуылы (EA): Бұл шабуыл сценарийінде зиянды түйін жәбірленушіні желінің қалған бөлігінен оқшаулайды.

– Node Capture шабуылы (NCA): байланыс сілтемелері, жалған деректерді енгізу және т. б. тұрғысынан IoT физикалық құрылғыларына бағытталған [8]

– Replay шабуылы (RA): шабуылдың бұл түрінде зиянды түйін ақпарат алу және қабылдағышты дұрыс бағыттамау үшін байланысты тыңдайды. [8] Мысалы, Егер Алиса Бобпен ақпараттың бір бөлігін бөліссе (оның жеке басын дәлелдеу үшін), онда Ева әңгімені тыңдап, Алиса бөліскен ақпаратты сақтайды. Енді Ева Бобпен арам пиғылмен сөйлесіп, өзін Алиса етіп көрсете алады.

– Sybil шабуылы (SA): зиянды түйін бірнеше идентификаторларға ие және бір уақытта желінің әртүрлі жерлерінде бола алады.

– Whitewashing шабуылы (WA): нашар беделге ие түйін өзінің беделін қалпына келтіру үшін жаңа идентификатормен желіге қайта қосылған кезде.

– Denial of Service шабуылы (DoS): зиянды түйін басқа пайдаланушыларға қол жетімсіз ету үшін желіге көптеген сұраулар жіберген кезде.

– Spoofing шабуылы (SFA): түйін басқа сәйкестікті пайдаланып, өзін басқа біреу ретінде көрсеткенде.

– Blackhole шабуылы (BA): түйін барлық хабарларды жойған кезде, ол қайта жіберілуі керек. Бұл шабуыл желіде бос орын тудырады.

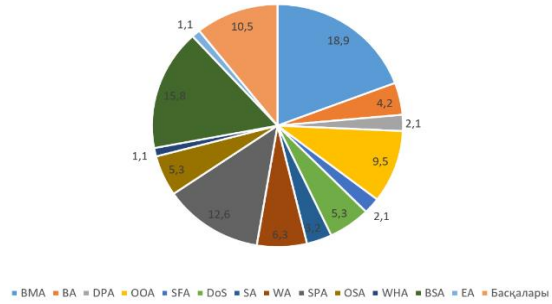
– Wormhole шабуылы (WHA): бұл шабуылға қатысатын түйіндер ұзақ қашықтықта байланысатын күшті түйіндер болып табылады. Пакеттер туннель арқылы бір зиянды түйіннен екіншісіне жіберіледі. Осылайша, олар желінің басқа түйіндерін осы екі түйіннің жақын екендігіне сендіре алады.

– Инъекциялық шабуылдар (IA): желінің үздіксіз жұмысын бұзу үшін зиянды код енгізіледі.

– Sleep deprivation шабуылы (SDA): зиянды түйін оны сергек ұстау және батареяның барлық ресурстарын жылдам тұтыну үшін түйінге жиі сұраулар жасайды [12].

Нәтижелер

Бұл бөлімде біз берілген қауіп үлгісіне қатысты кейбір деректерді ұсынамыз. 2-суретте әдебиетте қарастырылған шабуылдарға қатысты статистикалық ақпарат көрсетіледі. Статистикалық мәліметтер жүйелік қауіпсіздік саласындағы ғылыми мақалалар мен зерттеулерден жинақталған.

Сурет 2 – Әрбір қауіп үлгісінде айтылған әрбір шабуылдың пайызы

Бұл мәліметтер 30-дан астам академиялық дереккөзді шолу нәтижесінде алынған, оның ішінде IoT (Интернет заттар желісі) жүйесіне арналған қауіпсіздікке қатысты басылымдар қамтылды. Әрбір дереккөзде келтірілген шабуыл түрлері сандық түрде тіркеліп, жиілік бойынша есептелді.

Мәліметтерді өңдеу процесі төмендегі қадамдарды қамтыды:

- Әдебиеттерді шолу; Google Scholar, IEEE Xplore, Springer, Elsevier секілді ғылыми платформалардан 30-дан астам мақала іріктелді. Негізгі критерий – IoT жүйесіне қатысты қауіпсіздік шабуылдарын сипаттайтын зерттеулер.
- Әр мақалада көрсетілген шабуыл түрлерін тіркеу; Әрбір мақалада айтылған шабуыл түрлері жеке-жеке тіркеліп, сандық түрде белгіленді. Мысалы, бір мақалада BMA мен SPA айтылса, екеуіне де 1 бірлік қосылды.
- Әр шабуылдың қайталану жиілігін есептеу; Барлық тіркелген шабуылдар біріктіріліп, әр шабуылдың жиілік саны есептелді. Мысалы, BMA 18 рет кездессе, оның жиілігі 18 болып тіркелді.
- Жалпы жиынтық бойынша пайыздық үлесін шығару; Әр шабуыл түрінің жиілігі жалпы жиынтыққа бөліп, 100-ге көбейту арқылы пайыздық көрсеткіш алынды. Мысалы, BMA = (18 / 95) * 100 ≈ 18.9%.

Бұл процесс библиометриялық талдауға ұқсас әдіспен жүзеге асырылды. Эксперименттік тестілеу жүргізілген жоқ, себебі мақсатымыз – қолданыстағы зерттеулердегі шабуыл түрлерінің жиілігін талдау арқылы сенімді басқару жүйелерінің әлсіз тұстарын анықтау болды. Біз сенімге байланысты шабуылдар – BMA, BSA, SPA, OSA, OOA – әдебиеттерде ең егжей-тегжейлі қарастырылғанын байқаймыз. Сенімді басқару жүйесі үшін сенімге байланысты шабуылдарды жеңе білу өте маңызды, бірақ бұл тек негіз болып табылады. Жақсы ойластырылған сенімді басқару жүйесі шабуылдардың барлық түрлерімен күресуге қабілетті болуы керек. Біз құжаттардың тек 1,10%-ы EA, RA, SDA және WHA-ны қарастыратынын көреміз. Мұндай шабуылдар Интернет Заттарының желісіне елеулі зақым келтіруі мүмкін.

Жоғарыда келтірілген талдауларға сүйене отырып, біз байқаған осалдықтардың кейбір маңызды сәттерін ұсынамыз.

* Масштабталу: жоғарыда келтірілген талдаудан байқағанымыздай, эксперименттерді жүргізу кезінде жұмыстардың көпшілігінде масштабталу коэффициенті ескерілмеген. Көптеген сенсорлар қосылған және бір-бірімен байланысатын кеңейтілген IoT желілерінде сенімді басқару жүйесі тиімді жауап бере алуы керек. Әсіресе, түйіндер саны бекітілмеген динамикалық желілерде сенімгерлік басқару схемасы өсіп келе жатқан жұмыс көлеміне бейімделе алуы керек.

– Құпиялылық: құпиялылық әр жүйеде, әсіресе ресурстары шектеулі IoT құрылғыларында шешуші рөл атқарады. Сенімді басқару жүйесі түйіндер арасындағы сенімді есептеу және сақтау үшін құпия деректерді өңдеуге қабілетті, мысалы, олардың арасындағы байланыс жиілігі арқылы. Блокчейн технологиясы көптеген мәселелерді шеше алады, дегенмен орталықсыздандыруды көздейтін қоғамдық блокчейндер құпиялылықты қамтамасыз етпейді. Егер қандай да бір құпия ақпарат ақылды келісімшартқа қосылуы немесе блокчейнде сақталуы керек болса, ол барлық қатысушыларға қол жетімді болады.

– Контекст: сенім процесінде контекст шешуші рөл атқарады. Кейбір адамдар немесе құрылғылар белгілі бір контексттерде немесе жағдайларда ғана сенімді бола алады. Мысалы, зиянды түйін белгілі бір контекстте ғана сенімділікті көрсете алады. Әр түрлі IoT желілерінің реакциясы контекстке байланысты айтарлықтай өзгеруі мүмкін.

– Энергия: энергия ресурстармен қамтамасыз етілген Интернет Заттары құрылғылары үшін шынымен маңызды фактор болып табылады. Зерттеу қауымдастығы жеңіл салмақты сенімді басқару жүйесін жобалау мәселесін жан-жақты зерттеген жоқ. Біз кейбір жұмыстарда сенімді басқарудың жұмысынан туындаған энергия шығынын өлшеу бойынша эксперименттер жүргізіліп жатқанын байқадық.

– Шабуылдар: сенімді басқару жүйелері қауіп-қатер моделіне кейбір сенімді шабуылдарды қосады. Мұндай шабуылдарды Интернет Заттары желісі үшін құнды болу үшін сенімгерлік басқару жүйесі шешуі керек. Талдау барысында біз жұмыстардың көпшілігі негізінен сенімге негізделген шабуылдарға арналғанын көрдік. Зерттеу қауымдастығының назарын аударған шабуылдар-BMA, BSA және SPA.

OA және OSA соншалықты жан-жақты зерттелмеген. Дегенмен, сенімді басқару схемасы сенімге бағытталған шабуылдарды ғана емес, бірнеше шабуылдарды да анықтай алуы керек. Әсіресе, IoT түйіндерін жеңіл түйіндер деп атайтын блокчейн негізіндегі жұмыстар EA-ны ескеруі керек.

Талдау

Болашақ жұмыста сенімге байланысты шабуылдармен күресетін, сонымен қатар басқа да көптеген шабуылдармен күресетін сенімді басқару әдістерін зерттеу жақсы болады.

– Ұтқырлық: IoT ұтқырлығы жоғары тапсырмаларға да қатыса алады (мысалы, смарт көліктер). Ұтқырлығы жоғары ортаға бейімделетін сенімгерлік басқару жүйесін жобалау маңызды. Бұл мәселені шешуде көп жұмыс атқарылмайды.

– Қауіп-Қатер моделі: біз қауіп-қатер моделіне жатпайтын көптеген жұмыстардың бар екенін байқадық. Біздің ойымызша, сенімді басқарудың ұсынылған әдістемесі қандай қауіп-қатер моделін және қандай шабуылдармен күресетінін көрсету өте маңызды. Әр жүйе үшін әр түрлі шабуылдар қолайлы.

– Алдын ала сенімді субъектілер: кейбір тәсілдер кейбір алдын ала сенімді субъектілерді қажет етеді. Бұл нақты өмірлік сценарийлерде қолданылмауы мүмкін болжам. Мұндай болжам болған жағдайда, алдын-ала сенімді субъектілердің қайсысы екендігі және олардың жүйедегі рөлі нақты көрсетілуі керек. Алайда, бұл тәсілдер әрдайым қолданыла бермейді.

– Қолданылатын технологияларға егжей-тегжейлі шолу: жүйеде қолданылатын барлық компоненттер туралы толық ақпарат берілуі керек, әсіресе жоба блокчейн және машиналық оқыту сияқты қосымша технологияларды қолданса. Блокчейннің сипаттамалары егжей-тегжейлі берілуі керек, өйткені оқырман тарапынан шамалы болжам бүкіл жүйені өзгерте алады.

– Қорғаныс Механизмдері: егер зиянды түйін анықталса, онда кейбір қорғаныс механизмдері болуы керек. Кейбір жұмыстар желінің түйінін алып тастауды ұсынады. Жақсырақ баламаларды ұсыну үшін зерттеу қауымдастығы осы тақырыпқа көбірек көңіл бөлуі керек.

– Сүзу Бойынша Ұсыныстар: сүзу бойынша ұсыныстар жанама сенім қосылған жағдайларда маңызды. Сүзу бойынша ұсыныстар сенімге байланысты шабуылдардың алдын алуға көмектеседі.

– Деректер сенімі: кейбір жұмыстар деректер сенімін ескереді. Бұл тұжырымдама жалпы шабуылдарды ескеретін сенімді басқару әдістерін жасауға көмектеседі (тек сенімге байланысты емес). Деректерді бұрмалау қолданбаның функционалдығына қатысты күрделі мәселелерді тудыруы мүмкін (мысалы, ehealth).

– Сақтау: тағы бір маңызды мәселе-сақтау болып табылады. Кейбір жағдайларда түйіндерде сенімге қатысты ақпараттың үлкен көлемі болуы керек. Бұл мәселеге қатысты кейбір тиімді сақтау механизмдерін ұсынатын кейбір жұмыстар бар, бірақ бұл сала қосымша зерттеуді қажет етеді.

– Желілік Трафик: IoT желілеріндегі зиянды трафикті анықтауға бағытталған бірқатар әдістер бар [13]. Біздің ойымызша, бұл әдістер трафикті жіктеу параметрлерін сенім мен бедел көрсеткіштерінің негізі ретінде пайдалана алатын сенімді басқарудың жаңа әдістерінің негізін құра алады.

Қорытынды

IoT жүйелерінде қауіпсіздік пен сенім өте маңызды, өйткені құрылғылар көбінесе ықтимал дұшпандық ортада жұмыс істейді. Түйіннің сенімділігін бағалаудың бір әдісі-сенімді басқару әдістерін қолдану. Шынында да, соңғы онжылдықта Интернет Заттарына деген сенімгерлік басқару зерттеушілердің үлкен назарын аударды, нәтижесінде шарлау оңай емес көптеген әдебиеттер пайда болды. Осы сынаққа түрткі болған біздің жұмысымыз бірнеше зерттеу сұрақтарын қарастырды:

• C1 – қазіргі уақытта бұл салада қандай әдістер қолданылады? Біздің жұмысымыз бұл сұраққа осы саладағы әдебиеттердің жан-жақты жиынтығына құрылымдық шолу жасау арқылы жауап береді. Біздің сауалнамамыз кез келген мүдделі зерттеушіге біздің негізгі нәтижелерімізді жаңартуға және қайталауға мүмкіндік беретін әдебиеттерді жүйелі шолуға жақсы тәртіпті көзқарасты ұстанады. Біздің шолуымыздың құрылымы алдын-ала талдау нәтижесінде пайда болған категориялар мен өлшемдерге негізделген жіктеуге сәйкес келеді. Негізгі нәтиже-бұл қолданыстағы жұмыстарға арналған нұсқаулық қана емес, сонымен қатар

тәсілдердің қай кластары басым болатынын (мысалы, тікелей және жанама ақпарат жинау әдістерін қолданатын әлеуметтік негізделген тәсілдер) және қайсысы аз зерттелетінін (мысалы, орталықтандырылған тәсілдер) көрсетеді.

• С2 – бұл ұсыныстардың қауіп моделі қандай?

Біз бұл сұраққа IoT қауіпсіздігі туралы әдебиеттерде анықталған шабуылдардың кең класын және сауалнамада қарастырылған ұсынылған тәсілдердің оларға қалай қатысы барын қарастыру арқылы жауап береміз. Біздің басты тұжырымымыз-ұсыныстардың көпшілігі қарастырылып отырған қауіп-қатер моделіне тән емес және жұмыстардың көпшілігі деректердің тұтастығына және сенімге байланысты шабуылдарға бағытталған. Жалпы алғанда, көптеген ықтимал шабуылдар болжамды қауіп үлгілерімен кеңінен қамтылмаған.

• С3 – қандай міндеттер мен болашақ бағыттар бар? Біз бұл сұраққа жауап беру үшін құпиялылық, ауқымдылық және жүктеу сияқты салалардың тізімін, сондай-ақ Интернет Заттарындағы сенімді басқаруға қатысты мәселелерді талқылаймыз. Қиындықтар мен болашақ бағыттардың бір мысалы-қолданыстағы тәсілдердің шектеулерін бағалау нәтижесінде пайда болған қауіптердің нақты үлгілерін пайдаланбау.

Тұтастай алғанда, біздің жұмысымыз оқырмандарға IoT сенімді басқарудың белгілі бір механизміне неғұрлым сәйкес келетін әдістер мен технологияларды және осындай жүйені жобалау кезінде ескерілетін мәселелерді шешуге көмектеседі деп сенеміз. Біздің жұмысымыз зерттеушілерге болашақ зерттеу бағыттарын анықтауда да қолдау көрсете алады. Мысал ретінде барлық ықтимал шабуылдар мен қарсы шараларды қамтитын сенімді басқару жүйелерін құру үшін шабуылға қарсы ағаштарды пайдалану болады.

Әдебиеттер тізімі

1. Singh S. A comprehensive survey on trust management in fog computing / S. Singh, M. Kandpal // In S. Fong, N. Dey, and A. Joshi, editors, ICT Analysis and Applications. – 2022. – P. 87-97.
2. Internet of things (iot): A vision, architectural elements, and future directions / J. Gubbi et al // Future Generation Computer Systems. – 2013. – № 29(7). – P. 1645-1660.
3. Bansal N. IoT Applications in Agriculture / N. Bansal // Apress, Berkeley, CA. – 2020. – P. 93-114.
4. Lin Q. IoT Applications in Healthcare / Q. Lin, Q. Zhao // Springer International Publishing. – Cham, 2021. – P. 115-133.
5. Bansal N. IoT Applications in Energy / N. Bansal. // Apress, Berkeley, CA. – 2020. – P. 115-134.
6. Bansal N. IoT Applications in Transportation / N. Bansal // Apress, Berkeley, CA. – 2020. – P. 239-262.
7. IoT Architecture / M. Jabraeil et al // 2020. – P. 9-31.
8. Kumar R. Leveraging blockchain for ensuring trust in iot: A survey / R. Kumar, R. Sharma // Journal of King Saud University. – Computer and Information Sciences. – 2021.
9. Guo J. A survey of trust computation models for service management in internet of things systems / J. Guo, I. Chen, J.J.P. Tsai // Computer Communications. – 2017. – № 97. – P. 1-14.
10. Towards trustworthy internet of things: A survey on trust management applications and schemes / A. Sharma et al // Computer Communications. – 2020. – № 160. – P. 475-493.
11. Trust management model in iot: A comprehensive survey / M. Saeed et al // Innovations in Bio-Inspired Computing and Applications. – 2022. – P. 675-684.
12. The sleep deprivation attack in sensor networks: Analysis and methods of defense / M. Pirretti et al // International Journal of Distributed Sensor Networks. – 2006. – № 2(3). – P. 267-287.
13. Selection of effective machine learning algorithm and bot-iot attacks traffic identification for internet of things in smart city / Muhammad Shafiq et al // Future Generation Computer Systems. – 2020. – № 107. – P. 433-442.

Д. Толеген*, К. Сейлханова, А. Жеткербай
Astana IT University,
010000, Республика Казахстан,г. Астана, проспект Мангилик ел, 55/11
*e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz

ОБЗОР НАДЕЖНОГО УПРАВЛЕНИЯ ДЛЯ ИНТЕРНЕТА ВЕЩЕЙ

В современном мире интернет вещей (IoT) играет все более важную роль, позволяя различным устройствам и объектам взаимодействовать в режиме реального времени. Однако с

увеличением количества подключенных устройств возникает необходимость в обеспечении надежного управления этими системами. Интернет вещей (IoT) – это концепция сети устройств, оснащенных датчиками и возможностью подключения к интернету, что позволяет им общаться и взаимодействовать без прямого участия человека. IoT вносит значительный вклад в повышение эффективности, автоматизацию и улучшение качества жизни.В этой статье мы систематически рассмотрим и проанализируем текущее состояние доверительного управления для IoT. Мы предлагаем классификацию на основе инструментов, методов и технологий, используемых для формирования надежных методов управления (сбор информации для формирования надежных, расчет и хранение надежных ценностей). В статье рассматриваются основные проблемы безопасности и управления в IoT, а также предлагаются решения, обеспечивающие надежность и безопасность устройств и данных. В заключение делается вывод о важности надежного управления для обеспечения безопасности и эффективности устройств IoT. Мы стремимся помочь читателю понять насущные проблемы в этой области, создать надежную систему управления и ориентироваться в литературе.

Ключевые слова: *атаки, Интернет вещей(IoT), безопасность, надежная оценка, надежное управление, аналитика.*

D. Tolegen*, K.Seilkhanova, A.Zhetkerbay
Astana IT University,
050040, Republic of Kazakhstan, Astana, Mangilik El avenue, 55/11
*e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz

OVERVIEW OF TRUST MANAGEMENT FOR INTERNET OF THINGS

In today's world, the Internet of Things (IoT) plays an increasingly important role, allowing various devices and objects to interact in real time. However, with an increase in the number of connected devices, there is a need to ensure reliable control of these systems. The Internet of Things (IoT) is the concept of a network of devices equipped with sensors and the ability to connect to the internet, which allows them to communicate and interact without direct human participation. IoT makes a significant contribution to improving efficiency, automation and improving the quality of life.In this paper, we systematically consider and analyze the current state of trust management for IoT. We propose a classification based on the tools, methods and technologies used to form trust management methods (collection of information for the formation of trust, calculation and storage of trust values). The article addresses the main issues of security and management in IoT, and also provides solutions that ensure the reliability and security of devices and data. In conclusion, it is concluded about the importance of trust management to ensure the safety and efficiency of IoT devices. We will try to help the reader understand current issues in this area, build a reliable management system and navigate the literature.

Key words: *attacks, Internet of Things(IoT), Security, Trust assessment, trust management, analytics.*

Авторлар туралы мәліметтер

Дана Жомартқызы Төлеген* – «Зияткерлік жүйелер және киберқауіпсіздік» департаментінің оқытушысы; Astana IT University, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz.

Қымбат Жұмағұлқызы Сейлханова – «Зияткерлік жүйелер және киберқауіпсіздік» департаментінің оқытушысы; Astana IT University, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: K.Seilkhanova@astanait.edu.kz.

Асхат Мергенбайұлы Жеткербай – «Зияткерлік жүйелер және киберқауіпсіздік» департаментінің оқытушысы; Astana IT University, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: A.Zhetkerbay@astanait.edu.kz.

Сведения об авторах

Дана Жомартқызы Төлеген* – преподаватель департамента «Интеллектуальные системы и Кибербезопасность» ; Astana IT University, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz.

Қымбат Жұмағұлқызы Сейлханова – преподаватель департамента «Интеллектуальные системы и Кибербезопасность»; Astana IT University, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: K.Seilkhanova@astanait.edu.kz.

Асхат Мергенбайұлы Жеткербай – преподаватель департамента «Интеллектуальные системы и кибербезопасность»; Astana IT University, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: A.Zhetkerbay@astanait.edu.kz.

Information about the authors

Dana Zhomartkyzy Tolegen* – teacher of the Department of Intelligent Systems and Cybersecurity; Astana IT University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: D.Tolegen@astanait.edu.kz.

Kymbat Zhumagulkyzy Seilkhanova – teacher of the Department of Intelligent Systems and Cybersecurity; Astana IT University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: K.Seilkhanova@astanait.edu.kz.
Askhat Mergenbaiuly Zhetkerbay – teacher of the Department of Intelligent Systems and Cybersecurity; Astana IT University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: A.Zhetkerbay@astanait.edu.kz.

Редакцияға енуі 17.01.2025
Өңдеуден кейін түсуі 04.04.2025
Жариялауға қабылданды 07.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-2

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 81.93.29

С. Адилжанова, М. Кунелбаев, Д. Сыбанова*
Казахский национальный университет имени аль-Фараби,
050040 Республика Казахстан, г. Алматы, пр. аль-Фараби, 71
*e-mail:dsybanovaa@gmail.com

ПРИМЕНЕНИЕ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ ДЛЯ АНАЛИЗА КИБЕРАТАК: ИССЛЕДОВАНИЕ НА ОСНОВЕ ДАТАСЕТА RT-IOT 2022

Аннотация: *Статья посвящена исследованию применения машинного обучения для анализа кибератак. В исследовании рассматриваются алгоритмы Random Forest, SVM и Logistic Regression, которые успешно справляются с задачами выявления аномалий и минимизации ложных срабатываний. Адаптация моделей к работе с несбалансированными данными, таких как использование LabelEncoder для категориальных признаков и StandardScaler для стандартизации данных, позволила значительно улучшить их производительность. На основе анализа данных из набора «Real-Time Internet of Things (RT-IoT 2022)» представлены результаты точности и устойчивости моделей. Основное внимание уделяется защите от киберугроз, включая утечки информации, DDoS-атаки и другие виды угроз. Анализ различных алгоритмов машинного обучения для исследования кибератак показал значимые результаты. Random Forest продемонстрировала наивысшую точность – 99,86%, обеспечивая высокую стабильность и эффективность в классификации различных видов угроз. SVM показала точность 99,29%, справляясь с большинством сложных классов. Logistic Regression продемонстрировала удовлетворительные результаты с точностью 97,71%, хотя в некоторых редких случаях точность была ниже. Таким образом, Random Forest и SVM продемонстрировали наилучшую эффективность для задач безопасности и анализа кибератак в цифровых системах, обеспечивая высокую точность и надежность. В дальнейшем планируется внедрение более сложных методов, таких как глубокое обучение, для более точного определения и анализа угроз.*

Ключевые слова: *Кибератака, алгоритмы машинного обучения,Random Forest, SVM, Logistic Regression, RT-IoT 2022, обнаружение атак.*

Введение

Данное исследование комбинирует правила обнаружения с методами машинного обучения для снижения Distributed Denial of Service (DDoS) атак в киберфизических производственных системах (CPPS), демонстрируя высокую точность и эффективность в реальном времени при обучении на реальном сетевом трафике [1]. Кроме того, предлагается гибридная глубокая нейронная сеть (DNN) для обнаружения и классификации DDoS атак в Software-Defined IIoT сетях, используя XGBoost для выбора признаков и сочетая CNN и LSTM сети. Этот подход обеспечивает высокую точность и низкую латентность, что критично для среды IIoT [2]. Для детекции аномалий в системах Индустрии 4.0 предлагается гибридная объединенная машина для обучения, включающая модели LOF, One-Class SVM и автоэнкодеры для повышения точности обнаружения. Эффективность системы подтверждается посредством оценок производительности на промышленных машинах [3]. Также представлен человеко-кибер-физический комплекс (HCPS) для реального времени обнаружения аномалий, объединяющий знания человека с киберфизическими системами для улучшения принятия решений, надежности системы и создания рабочих мест в Индустрии 5.0 [4]. Роль глубокого обучения в детекции мошенничества с использованием кредитных карт также анализируется, выделяя различные архитектуры и их влияние на улучшение точности детекции мошенничества, с фокусом на преодоление таких вызовов, как несбалансированность данных и переобучение [5]. Машинное обучение и глубокое обучение

играют критически важную роль в оптимизации детекции аномалий, распределения ресурсов и предиктивных моделей в сетях цифровых двойников (DTN), революционизируя отрасли и усиливая производительность систем [6]. Также исследуются угрозы безопасности в сельскохозяйственных технологиях 4.0 и 5.0, предлагаются стратегии минимизации рисков с использованием искусственного интеллекта, блокчейна и квантовых вычислений для улучшения детекции вредоносных программ и предотвращения атак типа Denial-of-Service (DoS) [7]. Детекция мошенничества с использованием кредитных карт анализируется с использованием алгоритмов машинного и глубокого обучения, подчеркивая эффективность глубокого обучения в решении проблем, таких как несбалансированность данных и высокие ставки ложных срабатываний, достигая точности 99,9% и значительных улучшений в производительности детекции мошенничества [8]. Также представлена инновационная система детекции мошенничества, использующая анти-Бенфорд графы и алгоритмы машинного обучения для повышения безопасности финансовых сетей, достигая точности 94,83% в детекции мошенничества [9]. Для криптовалютных систем предложен метод на основе подхода trimmed k-means для детекции мошенничества в сетях Биткойн, предлагая надежное решение для выявления мошеннических транзакций [10]. Исследуется цифровое доверие в контексте Индустрии 4.0 и 5.0, подчеркивается важность предотвращения мошенничества и защиты данных для поддержания доверия пользователей и обеспечения устойчивости цифровых технологий [11]. SQL инъекции (SQLI) решаются с использованием нового фреймворка под названием DIAVA, который использует анализ сетевого трафика и регулярные выражения для точного обнаружения атак, значительно превосходя традиционные веб-решения защиты [12]. Детекция мошенничества с использованием кредитных карт дополнительно усиливается комбинированным использованием LSTM и GRU нейронных сетей с многослойными перцептронами, достигая высокой точности и минимизации ложных срабатываний [13]. Наконец, обсуждается использование машинного обучения и киберугрозной разведки (CTI) для улучшения безопасности в кибер цепях поставок, прогнозирования угроз и разработки контрольных мер для повышения безопасности [14]. Детекция и защита от DDoS атак в SDN также улучшаются с использованием метода онлайн машинного обучения, обеспечивая более высокую точность обнаружения и надежную защиту от низкоуровневых и нулевых атак [15].

Цель статьи заключается в исследовании возможностей машинного обучения для анализа кибератак в рамках Индустрии 4.0, а также в разработке и применении методов для повышения безопасности цифровых систем. Основное внимание уделяется оценке различных алгоритмов, таких как Random Forest, SVM и Logistic Regression, в контексте защиты от киберугроз и повышения точности их классификации.

Метод

Для решения задачи классификации данных разработана методология, включающая несколько ключевых этапов. На этапе предварительной обработки данные были очищены и подготовлены для использования в обучении моделей. Затем были обучены три алгоритма машинного обучения: случайный лес, опорные векторные машины и логистическая регрессия. Их эффективность оценивалась на основе точности классификации и способности обрабатывать редкие классы. Процесс построения, обучения и оценки моделей представлен на нижеуказанной блок-схеме (рис. 1).

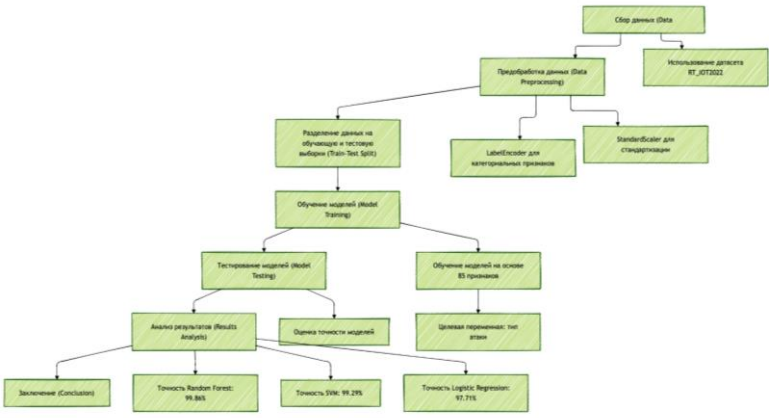

Рисунок 1 – Блок-схема процесса классификации данных

Диаграмма отображает этапы построения моделей машинного обучения, начиная с предварительной обработки данных, обучения трёх различных алгоритмов и их оценки на основе точности. Выбор финальной модели основывался на установленных критериях производительности.

Гипотеза исследования заключается в том, что использование алгоритмов машинного обучения, таких как Random Forest, SVM и Logistic Regression, будет способствовать улучшению анализа кибератак в рамках Индустрии 4.0, обеспечивая высокую точность и устойчивость в распознавании аномалий и угроз.

Научная новизна данного исследования заключается в глубоком анализе применения машинного обучения для классификации редких и сложных кибератак в рамках индустрии 4.0. В работе рассматриваются алгоритмы Random Forest, SVM и Logistic Regression, которые эффективно справляются с задачей обнаружения аномалий и минимизации ложных срабатываний. Адаптация этих моделей для работы с несбалансированными данными, включая методы балансировки с использованием LabelEncoder для категориальных признаков и StandardScaler для стандартизации признаков, позволила улучшить их производительность. Основное внимание уделяется анализу таких трудных для классификации атак, как «Metasploit_Brute_Force_SSH» и «NMAP_FIN_SCAN», где традиционные подходы могли бы привести к низкой точности. Использование современных методов обработки данных и машинного обучения позволило значительно повысить точность и эффективность классификации, что способствует более надежной защите от киберугроз в условиях сложных производственных систем.

Результаты

На рисунке 2 представлены все метрики для всех моделей. Из сравнения можно сделать вывод, что Random Forest доминирует по большинству показателей, а Logistic Regression имеет наименьшие значения. В алгоритме 1 представлен код для общего сравнительного анализа моделей.

```
plt.figure(figsize=(12, 6))
sns.barplot(data=df_melted, x='Metric', y='Value', hue='Model', palette="Set2")
plt.title('Overall Model Performance Comparison', fontsize=16)
plt.xlabel('Metrics', fontsize=12)
plt.ylabel('Values', fontsize=12)
plt.ylim(0.7, 1.02)
plt.legend(title='Models', bbox_to_anchor=(1.05, 1), loc='upper left')
plt.tight_layout()
plt.show()
```

Алгоритм 1 – Код для общего сравнительного анализа моделей

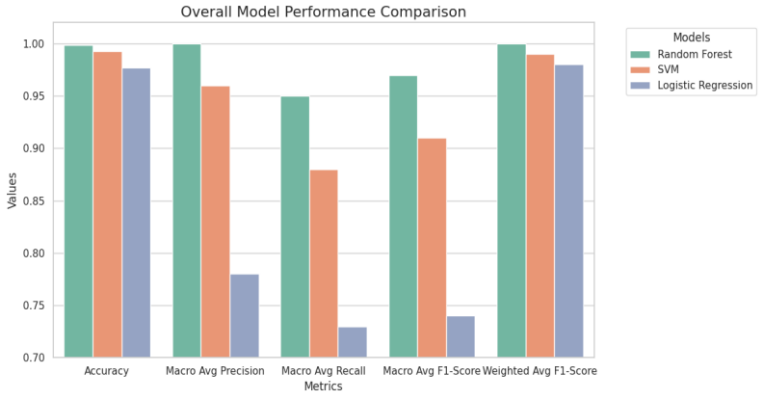

Рисунок 2 – Общий сравнительный анализ производительности моделей

Линейный график демонстрирует изменения значений метрик для каждой модели. В Алгоритме 2 представлен код для создания линейного графика. Основные различия заметны между Random Forest и Logistic Regression, особенно в метриках Recall и Precision (рис. 3).

Код, показанный в алгоритме 3, строит график динамики кибератак по продолжительности потока с использованием библиотек Seaborn и matplotlib. Для каждого типа атаки отображается линия, показывающая зависимость между продолжительностью потока и количеством пакетов. Визуализация результатов представлена на рисунке 4.

```
plt.figure(figsize=(10, 6))
for model in df['Model']:
    plt.plot(metrics, df[df['Model'] == model].iloc[0, 1:], marker='o', label=model)

plt.title('Line Graph of Model Performance', fontsize=16)
plt.xlabel('Metrics', fontsize=12)
plt.ylabel('Values', fontsize=12)
plt.ylim(0.7, 1.02)
plt.legend(title='Models')
plt.grid(True, linestyle='--', alpha=0.7)
plt.tight_layout()
plt.show()
```

Алгоритм 2 – Код линейного графика

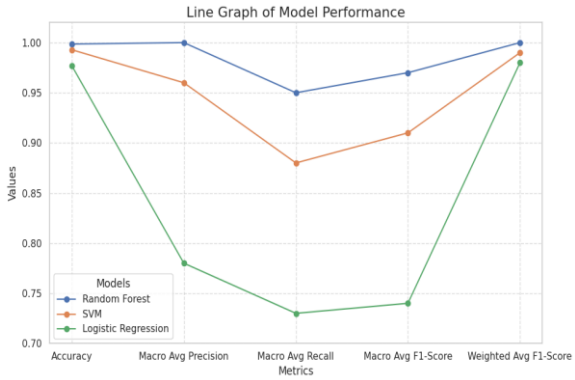

Рисунок 3 – Линейный график для каждой модели

```
import matplotlib.pyplot as plt
import seaborn as sns
# Use Seaborn style for better aesthetics
sns.set(style="whitegrid", palette="muted")
# Unique attack types
attack_types = data['Attack_type'].unique()
# Create a figure with specified size
plt.figure(figsize=(12, 6))
# Loop through all attack types
for attack in attack_types:
    attack_data = data[data['Attack_type'] == attack]
    # Plot for each attack type, set color for each attack
    plt.plot(attack_data['flow_duration'], label=attack, lw=2)
# Set axis labels
plt.xlabel('Flow Duration (seconds)', fontsize=14, fontweight='bold')
plt.ylabel('Packet Count', fontsize=14, fontweight='bold')
# Title of the graph
plt.title('Cyberattack Dynamics by Flow Duration', fontsize=16, fontweight='bold')
# Set up the legend
plt.legend(title='Attack Type', fontsize=12, title_fontsize='13', loc='upper right')
# Add grid for better readability
plt.grid(True, linestyle='--', alpha=0.7)
# Set axis tick label font size
plt.xticks(fontsize=12)
plt.yticks(fontsize=12)
# Improve layout
plt.tight_layout()
# Show the plot
plt.show()
```

Алгоритм 3 – Код для отображения динамики кибератак по продолжительности потока

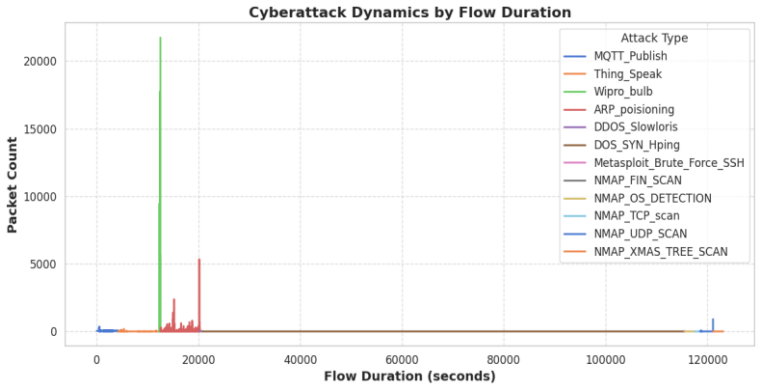

Рисунок 4 – Динамика кибератак по продолжительности потока

```
import seaborn as sns
import matplotlib.pyplot as plt
import pandas as pd

# Данные для тепловой карты
data = {
    'RandomForest': [0.9986, 0.99, 0.95, 0.97, 1.0],
    'SVM': [0.9929, 0.96, 0.88, 0.91, 0.99],
    'LogisticRegression': [0.9771, 0.78, 0.73, 0.74, 0.98]
}

df = pd.DataFrame(data, index=['Accuracy', 'Macro Avg Precision', 'Macro Avg Recall', 'Macro Avg F1-Score', 'Weighted Avg F1-Score'])

# Построение тепловой карты
plt.figure(figsize=(8, 6))
sns.heatmap(df, annot=True, cmap="coolwarm", fmt='.4f', cbar=True)
plt.title('Model Comparison Heatmap')
plt.ylabel('Metrics')
plt.xlabel('Models')
plt.tight_layout()
plt.show()
```

Алгоритм 4 – Код тепловой карты

Код, показанный в алгоритме 3, строит тепловую карту с показателями метрик для трех моделей машинного обучения: Random Forest, SVM и Logistic Regression. Каждая модель сравнивается по метрикам: Accuracy, Macro Avg Precision, Macro Avg Recall, Macro Avg F1-Score и Weighted Avg F1-Score (рис. 5).

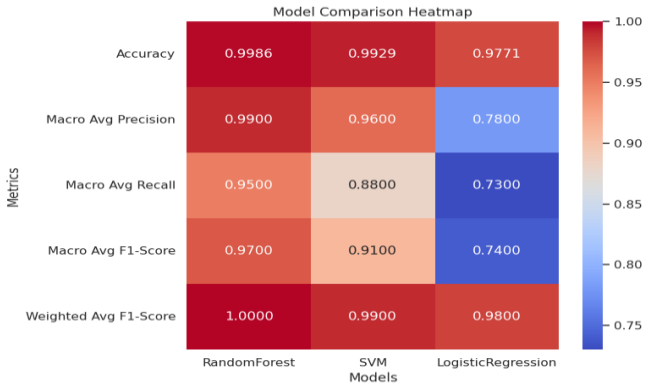

Рисунок 5 – Тепловая карта

Тепловая карта позволяет визуально сравнить эффективность моделей по различным метрикам. Модель Random Forest демонстрирует наивысшие значения во всех метриках, особенно по точности и взвешенному F1-скор. Модель SVM имеет хорошие результаты, но уступает Random Forest в некоторых показателях, таких как точность и макро-усредненная точность. Модель Logistic Regression показывает наименьшие значения по точности и полноте, что ограничивает её использование в более сложных задачах, таких как обнаружение кибератак в реальном времени для IIoT.

```python
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
metrics = ['Accuracy', 'Macro Avg Precision', 'Macro Avg Recall', 'Macro Avg F1-Score', 'Weighted Avg F1-Score']
models = ['RandomForest', 'SVM', 'LogisticRegression']
values_rf = [0.9986, 0.99, 0.95, 0.97, 1.0]
values_svm = [0.9929, 0.96, 0.88, 0.91, 0.99]
values_lr = [0.9771, 0.78, 0.73, 0.74, 0.98]
angles = np.linspace(0, 2 * np.pi, len(metrics), endpoint=False).tolist()
values_rf += values_rf[:1]
values_svm += values_svm[:1]
values_lr += values_lr[:1]
angles += angles[:1]
fig, ax = plt.subplots(figsize=(6, 6), dpi=100, subplot_kw=dict(polar=True))
ax.plot(angles, values_rf, color='blue', linewidth=2, linestyle='solid', label='RandomForest')
ax.fill(angles, values_rf, color='blue', alpha=0.25)
ax.plot(angles, values_svm, color='green', linewidth=2, linestyle='solid', label='SVM')
ax.fill(angles, values_svm, color='green', alpha=0.25)
ax.plot(angles, values_lr, color='red', linewidth=2, linestyle='solid', label='LogisticRegression')
ax.fill(angles, values_lr, color='red', alpha=0.25)
ax.set_yticklabels([])
ax.set_xticks(angles[:-1])
ax.set_xticklabels(metrics)
plt.title('Model Comparison (Radar Chart)')
ax.legend(loc='upper right', bbox_to_anchor=(1.2, 1.2))
plt.tight_layout()
plt.show()
```

Алгоритм 5 – Код радарной графики

На радарном графике, который построен с помощью кода, указанного в алгоритме 5, представлены метрики для трех моделей машинного обучения: RandomForest, SVM и LogisticRegression. Каждая модель оценивается по пяти метрикам: Accuracy, Macro Avg Precision, Macro Avg Recall, Macro Avg F1-Score и Weighted Avg F1-Score (рис. 6).

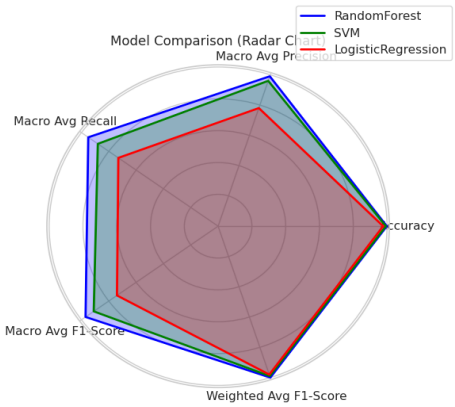

Рисунок 6 – Радарный график

Радарный график помогает наглядно сравнить производительность моделей по различным метрикам. Модель RandomForest имеет наивысшие значения по всем метрикам, особенно по точности и взвешенному F1-скор. SVMпоказывает хорошие результаты, но немного уступает RandomForest, особенно по макро-средней точности. LogisticRegression имеет наименьшие показатели, что ограничивает её применимость в задачах с высокими требованиями к точности, например, в области информационной безопасности для IIoT.Радарный график наглядно демонстрирует, что RandomForest является наиболее подходящей моделью для задач анализа кибератак и мошенничества в системе IIoT, так как она достигает наивысших показателей по ключевым метрикам. Модели SVM и LogisticRegression могут быть полезны, но их использование ограничено менее высокими результатами по точности и полноте.

```python
from sklearn.model_selection import learning_curve

def plot_learning_curve(estimator, X, y, title):
    train_sizes, train_scores, test_scores = learning_curve(
        estimator, X, y, cv=5, scoring='accuracy', n_jobs=-1, train_sizes=np.linspace(0.1, 1.0, 10)
    )
    train_mean = np.mean(train_scores, axis=1)
    test_mean = np.mean(test_scores, axis=1)

    plt.figure(figsize=(10, 6))
    plt.plot(train_sizes, train_mean, label='Точность на обучающей выборке', color='blue')
    plt.plot(train_sizes, test_mean, label='Точность на тестовой выборке', color='green')
    plt.title(title, fontsize=16)
    plt.xlabel('Размер обучающей выборки', fontsize=12)
    plt.ylabel('Точность', fontsize=12)
    plt.legend(loc='best')
    plt.grid()
    plt.show()

# Пример вызова
plot_learning_curve(RandomForestClassifier(), X_train, y_train, 'Кривая обучения для Random Forest')
```

Алгоритм 6 – Код кривой обучения для Random Forest

График кривой обучения иллюстрирует изменение точности модели в зависимости от размера обучающей выборки (рис. 7). Код кривой обучения в алгоритме 6 указан. На горизонтальной оси представлено количество данных в обучающей выборке, а на вертикальной оси – точность модели. Синяя линия показывает точность модели на обучающей выборке, а зеленая линия – на тестовой выборке. Увеличение размера обучающей выборки обычно приводит к улучшению точности модели, однако важно учитывать, насколько хорошо модель обобщается на новых данных (тестовых). Если две линии близки друг к другу, это свидетельствует о хорошем обобщении модели, минимизирующем риск переобучения. В противном случае значительное различие между обучающей и тестовой точностью может указывать на переобучение или недообучение.

Рисунок 7 – Кривая обучения

График распределения типов атак отображает количество каждой категории атак в набранных данных. Код указан в алгоритме 7. Горизонтальная ось указывает на количество записей для каждого типа атаки, а вертикальная ось показывает различные типы атак в порядке убывания их частоты. Использованная палитра 'viridis' помогает визуально выделить различия в количестве каждой категории атак. Такой график предоставляет понимание распределения типов атак и может использоваться для дальнейшего анализа, выявления редких или доминирующих угроз (рис. 8).

```
plt.figure(figsize=(10, 6))
sns.countplot(y=data['Attack_type'], order=data['Attack_type'].value_counts().index, palette='viridis')
plt.title('Распределение типов атак', fontsize=16)
plt.xlabel('Количество', fontsize=12)
plt.ylabel('Тип атаки', fontsize=12)
plt.show()
```

Алгоритм 7 – Код для распределение типов атак

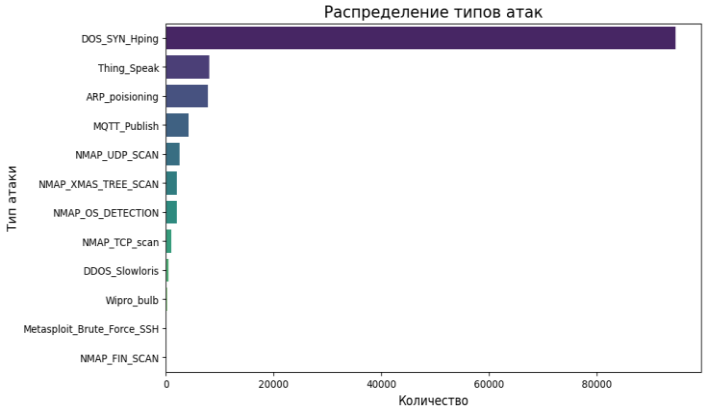

Рисунок 8 – Распределение типов атак

В алгоритмах 8, 9 и 10 указаны коды различных моделей, таких как Random Forest, SVM и Logistic Regression. Каждая модель настроена с различными параметрами для тренировки и оценки её качества. На рисунках 9, 10 11 представлены отчеты классификации соответствующих моделей. В каждом отчете указаны метрики, такие как Accuracy, Precision, Recall, F1 Score и Support. Эти метрики помогают анализировать результаты классификации и определить, какая модель более эффективна для конкретной задачи.Сравнивая отчеты, можно увидеть, какая модель демонстрирует наилучшие результаты в различных метриках и предоставляет наиболее точное предсказание.

```
from sklearn.ensemble import RandomForestClassifier
# Модель RandomForest
rf_model = RandomForestClassifier(random_state=42)
rf_model.fit(X_train, y_train)
rf_predictions = rf_model.predict(X_test)
print("\nОбучение модели: RandomForest")
print(f"Точность модели RandomForest: {accuracy_score(y_test, rf_predictions):.4f}")
print("Отчет о классификации:")
print(classification_report(y_test, rf_predictions))
```

Алгоритм 8 – Код модели Random Forest

```
Обучение модели: RandomForest
Точность модели RandomForest: 0.9986
Отчет о классификации:
                         precision    recall  f1-score   support

          ARP_poisioning       0.99      1.00      0.99      1578
            DDOS_Slowloris       0.99      0.99      0.99       100
             DOS_SYN_Hping       1.00      1.00      1.00     18897
              MQTT_Publish       1.00      1.00      1.00       871
Metasploit_Brute_Force_SSH       1.00      0.83      0.91         6
          NMAP_FIN_SCAN       1.00      0.67      0.80         3
        NMAP_OS_DETECTION       1.00      1.00      1.00       393
          NMAP_TCP_scan       1.00      1.00      1.00       220
          NMAP_UDP_SCAN       0.99      0.99      0.99       489
     NMAP_XMAS_TREE_SCAN       1.00      0.99      1.00       384
           Thing_Speak       1.00      0.99      0.99      1625
            Wipro_bulb       1.00      0.95      0.97        58

              accuracy                           1.00     24624
             macro avg       1.00      0.95      0.97     24624
          weighted avg       1.00      1.00      1.00     24624
```

Рисунок 9 – Отчет классификации модели Random Forest

```
# Модель SVM
svm_model = SVC(random_state=42)
svm_model.fit(X_train, y_train)
svm_predictions = svm_model.predict(X_test)
print("\nОбучение модели: SVM")
print(f"Точность модели SVM: {accuracy_score(y_test, svm_predictions):.4f}")
print("Отчет о классификации:")
print(classification_report(y_test, svm_predictions))
```

Алгоритм 9 – Код модели SVM

```
Обучение модели: SVM
Точность модели SVM: 0.9929
Отчет о классификации:
                              precision    recall  f1-score   support

                ARP_poisioning       0.93      0.98      0.96      1578
                DDOS_Slowloris       1.00      0.71      0.83       100
                   DOS_SYN_Hping       1.00      1.00      1.00     18897
                    MQTT_Publish       1.00      0.99      1.00       871
Metasploit_Brute_Force_SSH       1.00      0.67      0.80         6
                  NMAP_FIN_SCAN       0.67      0.67      0.67         3
              NMAP_OS_DETECTION       1.00      1.00      1.00       393
                  NMAP_TCP_scan       1.00      1.00      1.00       220
                  NMAP_UDP_SCAN       0.95      0.97      0.96       489
             NMAP_XMAS_TREE_SCAN       1.00      0.99      1.00       384
                    Thing_Speak       0.98      0.95      0.97      1625
                     Wipro_bulb       1.00      0.62      0.77        58

                       accuracy                           0.99     24624
                      macro avg       0.96      0.88      0.91     24624
                   weighted avg       0.99      0.99      0.99     24624
```

Рисунок 10 – Отчет классификации модели SVM

```python
# Обучение модели LogisticRegression
logistic_model = LogisticRegression(max_iter=500, solver='saga', random_state=42)
logistic_model.fit(X_train, y_train)
# Предсказания
y_pred_logistic = logistic_model.predict(X_test)

# Оценка модели
accuracy_logistic = accuracy_score(y_test, y_pred_logistic)
print(f"Точность модели LogisticRegression: {accuracy_logistic:.4f}")
print("Отчет о классификации:")
print(classification_report(y_test, y_pred_logistic, zero_division=0))
```

Алгоритм 10 – Код модели Logistic Regression

```
Точность модели LogisticRegression: 0.9771
Отчет о классификации:
                              precision    recall  f1-score   support

                ARP_poisioning       0.87      0.80      0.83      1578
                DDOS_Slowloris       0.72      0.71      0.71       100
                   DOS_SYN_Hping       1.00      1.00      1.00     18897
                    MQTT_Publish       0.99      1.00      1.00       871
Metasploit_Brute_Force_SSH       0.00      0.00      0.00         6
                  NMAP_FIN_SCAN       0.00      0.00      0.00         3
              NMAP_OS_DETECTION       0.97      1.00      0.98       393
                  NMAP_TCP_scan       1.00      1.00      1.00       220
                  NMAP_UDP_SCAN       0.93      0.91      0.92       489
             NMAP_XMAS_TREE_SCAN       1.00      0.99      1.00       384
                    Thing_Speak       0.84      0.92      0.88      1625
                     Wipro_bulb       1.00      0.43      0.60        58

                       accuracy                           0.98     24624
                      macro avg       0.78      0.73      0.74     24624
                   weighted avg       0.98      0.98      0.98     24624
```

Рисунок 11 – Отчет классификации модели Logistic Regression

Заключение

Для анализа кибератак использовались три модели машинного обучения: Logistic Regression, SVM и Random Forest. Каждая из них продемонстрировала высокую точность в классификации атак, но с определенными особенностями и ограничениями.

1. Logistic Regression показала точность 97,71%, однако точность для отдельных классов, таких как «Metasploit_Brute_Force_SSH» и «NMAP_FIN_SCAN», была ниже из-за трудностей с классификацией редких случаев. Модель показала удовлетворительные результаты в большинстве категорий, но ее точность может снижаться при работе с малоизученными аномалиями.

2. SVM продемонстрировала значительно высокую точность – 99,29%. Эта модель хорошо справилась с большинством классов, включая сложные случаи, такие как «ARP_poisioning» и «DOS_SYN_Hping». Высокие значения метрик свидетельствуют о надежности SVM в обнаружении аномалий и уязвимостей.

3. Random Forest продемонстрировала наивысшую точность – 99,86%. Модель достигла превосходных результатов по всем показателям, включая precision, recall и F1-score. Высокая стабильность Random Forest позволила эффективно классифицировать атаки, даже в случаях с ограниченными выборками, такими как «Metasploit_Brute_Force_SSH».

Таким образом, Random Forest показала наилучшие результаты по точности и устойчивости.

В будущем предполагается дальнейшее развитие моделей машинного обучения, включая применение глубокого обучения и усовершенствование методов для улучшения классификации и обнаружения киберугроз в системах Industry 4.0.

Список литературы

1. Rule-Based With Machine Learning IDS for DDoS Attack Detection in Cyber-Physical Production Systems (CPPS) / A. Hussain et al // IEEE Access. – 2024. – vol. 12. – P. 3445261. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3445261.

2. An Efficient Hybrid-DNN for DDoS Detection and Classification in Software-Defined IIoT Networks / A. Zainudin et al // IEEE Internet of Things Journal. – 2023. – vol. 10, № 10.
3. A Hybrid Machine-Learning Ensemble for Anomaly Detection in Real-Time Industry 4.0 Systems / D. Velásquez et al // IEEE Access. – 2022. – vol. 10. – P. 3188102. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2022.3188102.
4. Toward a Human-Cyber-Physical System for Real-Time Anomaly Detection / B. Bajic et al // IEEE Systems Journal. – 2024. – vol. 18, № 2.
5. Mienye I.D. Deep Learning for Credit Card Fraud Detection: A Review of Algorithms, Challenges, and Solutions / I.D. Mienye, N. Jere // IEEE Access. – 2024. – vol. 12. – P. 3426955. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3426955.
6. Machine and Deep Learning for Digital Twin Networks: A Survey / B. Qin et al // IEEE Internet of Things Journal. – 2024. – vol. 11, № 21.
7. Cybersecurity Threats and Mitigation Measures in Agriculture 4.0 and 5.0 / C. Maraveas et al // Smart Agricultural Technology. – 2024. – vol. 9. https://doi.org/10.1016/j.atech.2024.100616.
8. Credit Card Fraud Detection Using State-of-the-Art Machine Learning and Deep Learning Algorithms / F.K. Alarfaj et al // IEEE Access. – 2022. – vol. 10. – P. 3166891. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2022.3166891.
9. A Fraud Detection System in Financial Networks Using AntiBenford Subgraphs and Machine Learning Algorithms / R.K. Somkunwar et al // in 2023 International Conference on Ambient Intelligence, Knowledge Informatics and Industrial Electronics (AIKIIE). – 2023. https://doi.org/10.1109/AIKIIE60097.2023.1039032.
10. Monamo P. Unsupervised Learning for Robust Bitcoin Fraud Detection / P. Monamo, V. Marivate, B. Twala // in 2016 IEEE Conference. – 2016. https://doi.org/10.1109/XXXX.2016.XXXXXXX.
11. Chatterjee J. Digital Trust in Industry 4.0 & 5.0: Impact of Frauds / J. Chatterjee, M. Damle, A. Aslekar // in Proceedings of the 7th International Conference on Intelligent Computing and Control Systems (ICICCS-2023). – 2023. https://doi.org/10.1109/ICICCS56967.2023.10142925.
12. DIAVA: A Traffic-Based Framework for Detection of SQL Injection Attacks and Vulnerability Analysis of Leaked Data / H. Gu et al // IEEE Transactions on Reliability. – 2020. – vol. 69, № 1.
13. Mienye I.D. A Deep Learning Ensemble With Data Resampling for Credit Card Fraud Detection / I.D. Mienye, Y. Sun, // IEEE Access. – 2023. – vol. 11. – P. 3262020. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2023.3262020.
14. Cyber Threat Predictive Analytics for Improving Cyber Supply Chain Security / Yeboah-Ofori A.Y.O.F.et al // IEEE Access. – 2021. – vol. 9. – P. 3087109. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2021.3087109.
15. Enhancing DDoS Attack Detection and Mitigation in SDN Using an Ensemble Online Machine Learning Model / A.A. Alashhab et al // IEEE Access. – 2024. – vol. 12. P. 3384398. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3384398.

С. Адилжанова, М. Кунелбаев, Д. Сыбанова*
әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,
050040 Қазақстан Республикасы, Алматы қ., әл-Фараби даңғылы, 71
*e-mail:dsybanovaa@gmail.com

КИБЕРШАБУЫЛДАРДЫ ТАЛДАУ ҮШІН МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУДЫ ҚОЛДАНУ: RT-IGOR DATASET НЕГІЗІНДЕГІ ЗЕРТТЕУ 2022

Мақала кибершабуылдарды талдау үшін машиналық оқытудың қолданылуын зерттеуге арналған. Зерттеу аномалияларды анықтау және жалған позитивтерді азайту тапсырмаларын сәтті орындайтын Random Forest, SVM және Logistic Regression алгоритмдерін қарастырады. Модельдерді категориялық белгілер үшін LabelEncoder және деректерді стандарттау үшін StandardScaler пайдалану сияқты теңгерімсіз деректермен жұмыс істеуге бейімдеу олардың өнімділігін айтарлықтай жақсартуға мүмкіндік берді. «Real-time Internet of Things (RT-IoT 2022)» жиынтығындағы деректерді талдау негізінде модельдердің дәлдігі мен тұрақтылығының нәтижелері ұсынылған. Негізгі назар киберқауіптерден, соның ішінде ақпараттың ағып кетуінен, DDoS шабуылдарынан және басқа қауіп түрлерінен қорғауға бағытталған. Кибершабуылдарды зерттеуге арналған әртүрлі Машиналық оқыту алгоритмдерін талдау айтарлықтай нәтиже көрсетті. Random Forest қауіптердің әртүрлі түрлерін жіктеуде жоғары тұрақтылық пен тиімділікті қамтамасыз ете отырып, ең жоғары дәлдікті – 99,86% көрсетті. SVM көптеген күрделі

сыныптарды басқара отырып, 99,29% дәлдікті көрсетті. Logistic Regression қанағаттанарлық нәтижелерді 97,71% дәлдікпен көрсетті, дегенмен кейбір сирек жағдайларда дәлдік төмен болды. Осылайша, Random Forest және SVM жоғары дәлдік пен сенімділікті қамтамасыз ете отырып, Цифрлық жүйелердегі қауіпсіздік тапсырмалары мен кибершабуылдарды талдау үшін ең жақсы тиімділікті көрсетті. Болашақта қауіптерді дәлірек анықтау және талдау үшін терең оқыту сияқты күрделі әдістерді енгізу жоспарлануда.

Түйін сөздер: *Кибершабуыл,машиналық оқыту алгоритмдері,кездейсоқ орман, SVM, логистикалық регрессия, RT-IoT 2022, шабуылдарды анықтау.*

S. Adilzhanova, M. Kunelbayev, D. Sybanova*
Al-Farabi Kazakh National University,
050040 Republic of Kazakhstan, Almaty, al-Farabi Ave., 71
*e-mail:dsybanovaa@gmail.com

THE USE OF MACHINE LEARNING TO ANALYZE CYBER ATTACKS: A STUDY BASED ON THE RT-IGOR 2022 DATASET

The article is devoted to the study of the use of machine learning for the analysis of cyber attacks. The study examines Random Forest, SVM and Logistic Regression algorithms, which successfully cope with the tasks of detecting anomalies and minimizing false positives. Adapting models to work with unbalanced data, such as using LabelEncoder for categorical features and StandardScaler for data standardization, has significantly improved their performance. Based on the analysis of data from the «Real-Time Internet of Things (RT-IoT 2022)» set, the results of the accuracy and stability of the models are presented. The main focus is on protecting against cyber threats, including information leaks, DDoS attacks, and other types of threats. An analysis of various machine learning algorithms for cyberattack research has shown significant results. Random Forest has demonstrated the highest accuracy – 99,86%, providing high stability and efficiency in classifying various types of threats. SVM showed an accuracy of 99,29%, coping with most complex classes. Logistic Regression showed satisfactory results with an accuracy of 97,71%, although in some rare cases the accuracy was lower. Thus, Random Forest and SVM have demonstrated the best performance for security and cyberattack analysis tasks in digital systems, providing high accuracy and reliability. In the future, it is planned to introduce more sophisticated methods, such as deep learning, to more accurately identify and analyze threats.

Key words: *Cyberattack, machine learning algorithms, Random Forest, SVM, Logistic Regression, RT-IoT 2022, attack detection.*

Сведения об авторах

Салтанат Альмуханбетовна Адилжанова – доктор технических наук, преподаватель кафедры криптологии и кибербезопасности факультета информационных технологий; Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; e-mail: asaltanat81@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1768-064X.

Мурат Кунелбаев – старший научный сотрудник Института информационных и вычислительных технологий Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан; e-mail: murat7508@yandex.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5648-4476.

Дана Даулетовна Сыбанова* – аналитик в сфере информационной безопасности, магистрантка кафедры криптологии и кибербезопасности факультета информационных технологий; Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; e-mail: dsybanovaa@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4684-5586.

Авторлар туралы мәліметтер

Салтанат Альмуханбетовна Адилжанова – техника ғылымдарының докторы, ақпараттық технологиялар факультетінің криптология және киберқауіпсіздік кафедрасының оқытушысы; Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: asaltanat81@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1768-064X.

Мурат Кунелбаев – Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғары білім министрлігіне қарасты Ақпараттық және есептеу технологиялары институтының аға ғылыми қызметкері; e-mail: murat7508@yandex.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5648-4476.

Дана Даулетовна Сыбанова* – ақпараттық қауіпсіздік саласының аналитигі, ақпараттық технологиялар факультетінің криптология және киберқауіпсіздік кафедрасының магистранты; Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: dsybanovaa@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4684-558

Information about the authors

Saltanat Adilzhanova – doctor of technical sciences, lecturer at the department of Cryptology and Cybersecurity of the Faculty of Information Technology; Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: asaltanat81@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1768-064X.

Murat Kunelbayev – senior research fellow at the Institute of Information and Computational Technologies of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan; e-mail: murat7508@yandex.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5648-4476.

Dana Sybanova* – cybersecurity analyst, master's student at the department of Cryptology and Cybersecurity of the Faculty of Information Technology; Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: dsybanovaa@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4684-5586.

Поступила в редакцию 04.02.2025
Поступила после доработки 05.04.2025
Принята к публикации 09.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-3

BY 4.0
Check for updates

IRSTI: 20.19.27

A.M. Amantay*, Zh.M. Makhambetali
Kazakh-British Technical University,
050000, Republic of Kazakhstan, Almaty, Tole bi street, 59
*e-mail: ai_amantay@kbtu.kz

CLUSTERING AND CLASSIFICATION OF DISEASES USING STOCHASTIC DYNAMIC OPTIMIZATION

Abstract: *This study presents a new approach to the optimization of Natural Language Processing (NLP) techniques for medical entity recognition and disease classification. By leveraging patient queries and PubMed article abstracts, the research uses advanced extraction methods to identify biomedical entities and diseases from medical texts. Diseases are grouped using a combination of TF-IDF and K-means clustering, and classification models are then applied to predict disease clusters based on known entities. A key innovation of this work is the use of Stochastic Dynamic Optimization to fine-tune parameters, significantly enhancing clustering and classification performance.*

Experimental results demonstrate that the proposed method improves the accuracy of extraction and classification, outperforming traditional methods in terms of precision and scalability. This scalable and efficient approach to biomedical data analysis has the potential to support future clinical decision-making, enable personalized medicine, and provide valuable healthcare insights, ultimately contributing to improved patient outcomes and more effective research workflows.

Key words: *Machine Learning, Stochastic Dynamic Optimization, Disease clustering, PubMed abstracts, Medical Entity Recognition, Data Extraction, Healthcare data optimization.*

Introduction

The rapid expansion of biomedical literature and the increasing volume of patient-generated data present significant challenges for healthcare systems. Understanding unstructured medical texts from the growing medical information becomes an inefficient task for traditional data analysis methods, which struggle to keep up with expansion rates [1, 2]. The fundamental technology Named Entity Recognition (NER) encounters difficulties when processing medical entities because medical language proves complex along with its domain-specific jargon and information presentation irregularities across medical sources. Medical institutions require modern techniques that produce scalable evaluations using efficient methods with high accuracy to analyze their extensive healthcare databases. Current methods fail to build interconnected frameworks, which unite patient-dependent inquiries with medical contents to provide meaningful results while being easy to interpret. The existing gap prevents healthcare providers from using personalized and efficient decision-making approaches during clinical situations.

Our investigation establishes a new medical entity detection system with disease classification capabilities through the integration of modern extraction tools alongside clustering algorithms and operation optimization. The alignment between patient queries and disease clusters creates more precise disease predictions that professionals can easily understand through

enhanced interpretability. The research develops systems, which link unstructured biomedical information to clinical use resulting in solutions able to support both better medical decisions and customized treatments and expanded healthcare delivery. A more powerful adaptive tool emerges from our study, which will facilitate the handling of complex biomedical data thus leading to superior patient care and streamlined healthcare study processes.

Literature review

Similar research works have been done in this sphere. Da Silva et al. [3] propose a method that jointly performs NER and relation extraction (RE) on oncology. In their work, they process unstructured clinical data coming from Brazilian Portuguese hospitals and clinics, using BERT and BiLSTM models to identify entities and categorize relations accurately. Nevertheless, the model is adaptable to other clinical specialties, but it requires re-annotation and adaptation if used in domains without annotated resources or pre-trained models.

Miah et al [4] introduced MedNER, a BiLSTM based framework to identify drug and disease entities in biomedical texts. On a COVID-19 dataset, MedNER was tested and achieved F1 score of 98%. Although the model integrates domain specific embeddings, the fact that it uses COVID-19 datasets introduces a risk of lack of generalizability to the model and needs to be fine-tuned on broader and more diverse corpora for broader applicability.

Chen et al. [5] and Tang et al. [6] addressed the boundary ambiguity for Chinese medical texts with boundary-enhanced framework. Performance across models was demonstrated, with the model performing very well on entities with observable start and stop points. While this approach is effective with Chinese medical text, other languages could benefit from a fine tuning for datasets with different syntactic structure.

In their work, Zhang et al. [7] applied BiLSTM+CRF model to entity recognition in gastrointestinal endoscopy reports. Using BIOES encoding, they were able to fine tune the model on annotated reports and obtain F scores of 97,71% for Position and 95,57% for Organs. Nevertheless, it relies on annotated data and is not feasible for environments with scarce data.

The authors of "Patient Clustering Optimization with K-Means in Healthcare Data Analysis" [8] use the K-Means clustering algorithm to improve grouping methods for healthcare data. The researchers use interpretive thinking with deductive methods to enhance efficiency and test resilience of their algorithm. The research demonstrates how demographic patient groups require proper clustering which receives its accuracy validated through strict verification procedures. Future research could pursue scalable models combined with hybrid approaches alongside interdisciplinary partnerships. Ershadi et al. [9] presents a novel approach for medical classification enhancement through their paper “Applications of Dynamic Feature Selection and Clustering Methods to Medical Diagnosis” that combines dynamic feature selection with adaptive clustering techniques. The study implements K-means and fuzzy c-means and particle swarm optimization clustering techniques, which address imbalanced medical datasets characteristics.

Materials and methods

Our workflow included parsing of the data, medical entity recognition out of queries and parsed abstracts, vectorization, disease clustering and classification and optimization. Full methodology is shown in Figure 1:

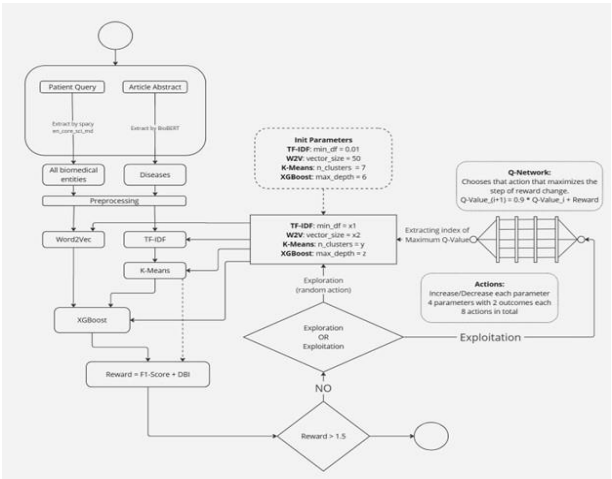

Figure 1 – Proposed methodology

Dataset. In this work we used the PubMed Central (PMC) dataset conducted by Zhao et al. [10]. This dataset includes over 167,000 patient summaries and over 3.1 million annotations connecting patients to relevant articles, as well as over 293,000 annotations connecting patients to similar cases. The dataset structure consists of patient_id, patient_uid, PMID, file_path, title, patient summary, age, gender, relevant_articles, similar_patients.

Entity recognition and Text Vectorization. Our first step in this research after parsing all the articles presented in PMC dataset is extracting structured information from unstructured textual data – named entity recognition. We identified key biomedical entities including diseases, organs, pathological formations, etc. and other critical terms by analyzing patient queries and biomedical literature abstracts. These entities are used as important features for downstream analytical tasks such as clustering, classification and understanding disease characteristics.

In this research work, as shown in Figure 1, we used the pre trained NER model *en_ner_bc5cdr_md* from scispaCy that is specifically designed for biomedical text processing. The model was trained on corpora like PubMed and excels at detecting and classifying biomedical terms into pre-defined categories like DISEASE, CHEMICAL and ANATOMICAL_ENTITY. It is lightweight and computational efficient and perfectly suitable for tasks done on CPUs.

We used two complementary approaches for text vectorization: Diseases extracted from abstracts and BioBERT embeddings of entities in user queries. TF-IDF also highlighted statistically significant disease terms by highlighting different terms and down-weighting less informative ones. Through this dual strategy, we were able to take advantage of the advantages of both methods. TF-IDF allowed us to discover previously hidden patterns in disease data that bridge gaps and connect. User queries were given depth through BioBERT embeddings, which made their complexities into representations between queries and the disease clusters.

K-Means Clusterization and Annotation. We conducted entity recognition for the user queries and the abstracts of the PMC dataset. The main goal was to identify mentions of diseases so that particular attention could be given to related medical concepts. We used a state-of-the-art Named Entity Recognition model fine-tuned on biomedical text, which shows good performance in the detection of disease-related entities. The disease names were, therefore, extracted for each article in the dataset, hence forming a list to be used for the foundation of clustering and analysis thereafter. Articles sharing similar disease characteristics were grouped together. Importantly, the optimal number of clusters was determined using SDO. This method allowed the systematic exploration and fine-tuning of cluster configurations to maximize the cohesion and separation of the clusters.

Disease Classification with Cluster Labels. The proposed classification pipeline executes KMeans clustering with biomedical entity extraction from patient queries to achieve precise disease predictions (Figure 2). This system utilizes disease classifications alongside particular features in queries to achieve comprehensive diagnosis capabilities while analyzing patient cases.

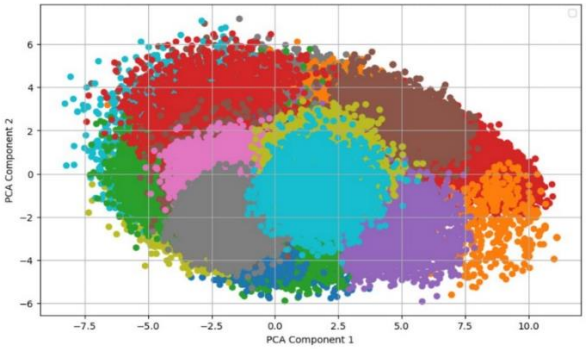

Figure 2 – KMeans clustering of diseases with PCA visualization

The KMeans cluster labels act as the target variable (y) while representing the disease groups which were identified through biomedical abstracts. The input features (X) consist of biomedical entities obtained from patient inquiries which are transformed into BioBERT embeddings to preserve domain-related contextual information.

The Decision Tree Classifier served for classification due to its interpretation abilities and performance benefits. The model parameter max_depth was optimized through SDO by finding the best balance between F1-score and understanding of the model to prevent either overfitting or underfitting.

The integration of cluster-based labels together with query-specific entities brought better classification precision while providing easier understandability to results. The model detects patient queries in relation to disease groupings, which results in interpretable prediction outputs. The SDO optimization process delivered optimal efficiency together with accurate performance.

Stochastic dynamic optimization. In order to refine these biomedical NLP pipelines, we offer a method that is driven by optimization, and applies in the domains of NER, clustering, and classification. In our approach, we use Stochastic Dynamic Optimization (SDO) to maximize exploration and exploitation in tuning min_df, vector_size, n_clusters, max_depth and other parameters. For classification, it optimizes the F1-score, and for clustering, the Davies Breident Index (DBI) is maximized which helps in the downstream tasks, not only precision but also cohesion.

The network architecture consists of:

- Input Layer: state vector, $s \in R^4$;
- Hidden Layers: Two fully connected layers with ReLU activation;
- Output Layes: $Q(s, \alpha) \in R^s$.

The Q-Network is trained to minimize the error between the predicted Q-value and the target Q-value, defined as:

$$Loss = E\left[\left(Q(s,\alpha) - \left(r + \gamma \max_{\alpha'} Q(s',\alpha')\right)^2\right)\right] \quad (2)$$

This iterative update ensures that the Q-Network learns to approximate the true Q-values, improving the agent's ability to make optimal decisions over time.

To balance exploration (discovering new actions) and exploitation (leveraging known information), we employ an ε-greedy policy. The agent selects an action α as follows:

$$\alpha = \begin{cases} argmax_{\alpha'} Q(s,\alpha'), with\ probability\ 1-\varepsilon\ (exploitation) \\ Random\ action,\ \ with\ probability\ \varepsilon\ (exploration) \end{cases} \quad (3)$$

The parameter ε decays over time, enabling the agent to prioritize exploration in the initial training phases and shift toward exploitation as it gains experience. This decay is critical to ensuring the agent avoids suboptimal solutions while converging to high-reward actions.

The reward function, central to guiding the agent's learning, combines clustering and classification performance:

$$Reward = F_1 score + \frac{1}{1+DBI} \quad (4)$$

This approach allows the agent to dynamically discover optimal parameter configurations, ensuring balanced performance across both clustering and classification tasks. By approximating Q-values with a neural network and systematically exploring the parameter space, the agent effectively learns a policy that maximizes the reward function and achieves consistent improvements in biomedical pipeline performance.

Results

Overall, using TF-IDF and BioBERT together for vectorization provided a robust representation of the dataset, balancing between precision and semantic richness. The one mapped the terrain, the other traced paths; always communicating user queries to disease clusters in the language of context and meaning.

The number of clusters were chosen by the optimization algorithm. The graph on Figure 3 shows how the DBI value changes when different numbers of clusters are used to group diseases. DBI measures cluster quality and shows better results when the value stays low. DBI shows its lowest numbers of 7 and 8 clusters which proves strong cluster unity and distinct cluster divisions:

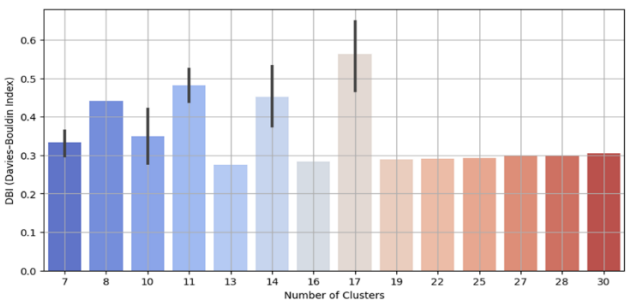

Figure 3 – DBI and number of clusters

The graphs below, in Figure 4, show how reward performance changes when vector size, min_df, n_clusters, and max_depth values change in the system. The series of plots show how these settings impact the reward system's results which demonstrate system performance. The top-left graph shows the connection between reward and vector dimension size. The reward score grows steadily up to 100 dimensions before showing a rapid rise. A vector size of 200 delivers the optimal performance because it provides better representation strength than smaller or larger embedding dimensions. At 120 dimensions, the embeddings show clear improvements because they achieve a sufficient level of semantic understanding.

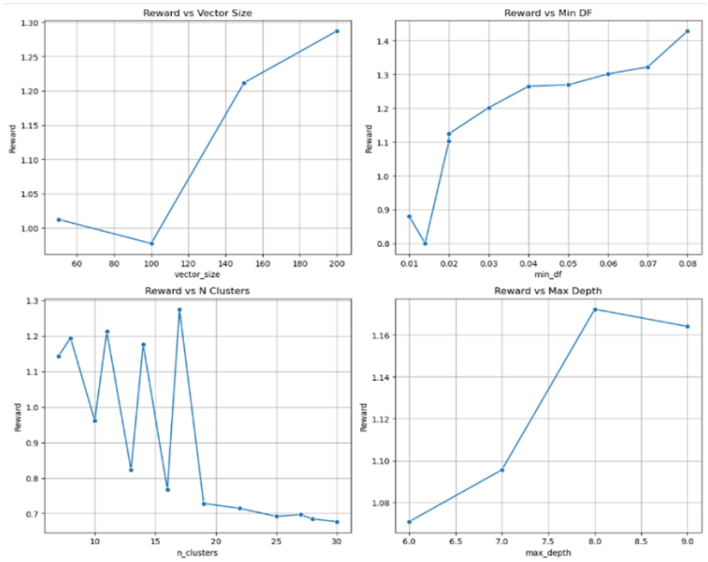

Figure 4 – Dependency of Reward from each parameter

Figure 5 illustrates the relationship between Word2Vec vector size and classification performance (Accuracy and F1-score). Our study evaluates vector sizes from 50 to 200, showing that performance drops when the size decreases below 100, as reduced dimensionality leads to a loss of semantic information. Performance improves as vector size increases from 150 to 200, enhancing contextual understanding. The highest Accuracy (*0.75*) and F1-score (*0.72*) are achieved at 200 dimensions, demonstrating that larger vector spaces contribute to better disease classification. Shaded bars indicate measurement variations.

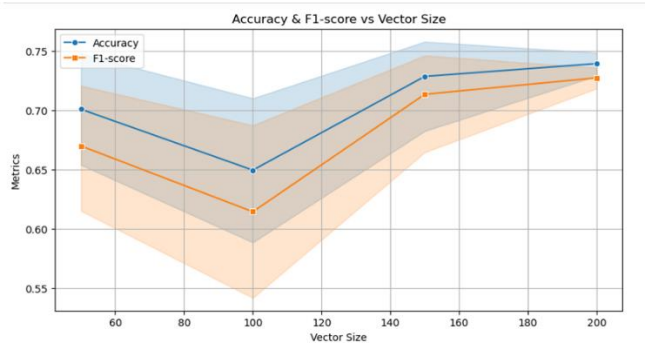

Figure 5 – Accuracy, F1 score and Vector Size

Discussion

Our research proves that disease classification together with clustering needs hyperparameter tuning to achieve significant results. Performance improves when using bigger word vector dimensions although additional increases after 200 dimensions do not significantly benefit accuracy versus computational cost.

Clustering and classification achieve their best results through identifying proper cluster numbers. If cluster numbers exceed their optimal limit they split essential disease traits while lower cluster counts fail to recognize significant medical distinctions. The study demonstrates 17 clusters represent the most clinically relevant solution. Max_depth controls Decision Tree depth in a way that

optimal results emerge after seven or eight levels while demonstrating the necessity of cross-validation to prevent overfitting.

Medical text processing techniques for extraction of biomedical entities from patient data along with PubMed articles create essential fundamental elements for disease classification systems. SDO-based hyperparameter optimization serves as an enhancement for classification results by finding balanced solutions between accuracy rates and interpretability alongside computational demands.

Conclusion

This work shows that robust feature extraction techniques and fine-tuned hyperparameters are essential for efficient disease classification and clustering. Our method combines word vector embeddings, clustering, classification, and biomedical entity recognition, optimizing each stage for increased scalability and accuracy.The main conclusions indicate that the best results are obtained with a vector size of 200, min_df between 0,03 and 0,05, 17 clusters, and a Decision Tree depth of 7–8. Model tuning is further improved by stochastic dynamic optimization (SDO), which maintains a balance between computational efficiency and accuracy.

This system facilitates automated clinical decision-making and biomedical research by organizing PubMed abstracts and patient queries into meaningful illness clusters. For even more accurate categorization, future research should concentrate on better illness mention monitoring and increased contextual representation using BERT-based embeddings.

References

1. Choudhary P. An Intelligent Chatbot Design and Implementation Model Using Long Short-Term Memory with Recurrent Neural Networks and Attention Mechanism / P. Choudhary, S. Chauhan // Decision Analytics Journal. – 2023. – Vol. 9, № 100359. https://doi.org/10.1016/j.dajour.2023.100359.
2. Online Biomedical Named Entities Recognition by Data and Knowledge-Driven Model / Cao Lulu et al // Artificial Intelligence in Medicine. – 2024. – Vol. 150, № 102813. https://doi.org/10.1016/j.artmed.2024.102813.
3. Exploring Named Entity Recognition and Relation Extraction for Ontology and Medical Records Integration / D.P. da Silva et al // Informatics in Medicine Unlocked. – 2023. – Vol. 43, № 101381. https://doi.org/10.1016/j.imu.2023.101381.
4. Medical Named Entity Recognition (MedNER): A Deep Learning Model for Recognizing Medical Entities (Drug, Disease) from Scientific Texts / Miah M.S. Ullah et al // IEEE EUROCON 2023 – 20th International Conference on Smart Technologies. – 2023. – P. 158-162. https://doi.org/10.1109/EUROCON56442.2023.10199075.
5. Named Entity Recognition Based on Boundary Enhanced for Chinese Electronic Medical Records / X. Chen et al // 2023 12th International Conference of Information and Communication Technology (ICTech). – 2023. – P. 73-77. https://doi.org/10.1109/ICTECH58362.2023.00025.
6. Tang L. Named Entity Recognition in Chinese Medical Texts Based on RoBERTa-WWM-IDCNN-CRF / L. Tang, J. Kong, L. Xu // 2024 IEEE 25th China Conference on System Simulation Technology and Its Application (CCSSTA). – 2024. – P. 315-319. https://doi.org/10.1109/CCSSTA62096. 2024.10691735.
7. Zhang Y. Named Entity Recognition of Medical Examination Reports Based on BiLSTM+CRF Model / Y. Zhang, F. Zhang // 2023 4th International Seminar on Artificial Intelligence, Networking and Information Technology (AINIT). – 2023. – P. 340-344. https://doi.org/10.1109/AINIT59027.2023.10212675.
8. Patient Clustering Optimization with K-Mean in Healthcare Data Analysis / A.K. Rai et al // 2023 International Conference on Artificial Intelligence for Innovations in Healthcare Industries (ICAIIHI). – 2023. – P. 1-7. https://doi.org/10.1109/ICAIIHI57871.2023.10489428.
9. Ershadi Mohammad Mahdi. Applications of Dynamic Feature Selection and Clustering Methods to Medical Diagnosis / Ershadi Mohammad Mahdi, Seifi Abbas // Applied Soft Computing. – 2022. – Vol. 126, № 109293. https://doi.org/10.1016/j.asoc.2022.109293.
10. A Large-Scale Dataset of Patient Summaries for Retrieval-Based Clinical Decision Support Systems / Z. Zhao et al // Scientific Data. – 2023. – Vol. 10, № 909. https://doi.org/10.1038/s41597-023-02814-8.

А.М. Амантай*, Ж.М. Махамбетали
Казахстанско-Британский технический университет,
050000, Республика Казахстан, улица Толе би, 59
*e-mail: ai_amantay@kbtu.kz

КЛАСТЕРИЗАЦИЯ И КЛАССИФИКАЦИЯ ЗАБОЛЕВАНИЙ С ПОМОЩЬЮ СТОХАСТИЧЕСКОЙ ДИНАМИЧЕСКОЙ ОПТИМИЗАЦИИ

В данном исследовании представлен новый подход к оптимизации методов обработки естественного языка (NLP) для распознавания медицинских объектов и классификации заболеваний. Используя запросы пациентов и аннотации статей в PubMed, в статье применяются передовые методы извлечения информации для выявления биомедицинских сущностей и заболеваний. Заболевания группируются с помощью комбинации TF-IDF и кластеризации K-means, а затем применяются модели классификации для предсказания кластеров заболеваний на основе известных сущностей.

Ключевым новшеством данной работы является использование стохастической динамической оптимизации для точной настройки параметров, что значительно повышает эффективность кластеризации и классификации. Кроме того, исследование анализирует влияние размеров векторных представлений слов, количества кластеров и глубины дерева решений на итоговую точность модели. Экспериментальные результаты показывают, что предложенный метод повышает точность извлечения и классификации медицинских знаний, превосходя традиционные методы по точности и масштабируемости. Этот масштабируемый и эффективный подход к анализу биомедицинских данных может помочь в принятии клинических решений, обеспечить персонализированную медицину и предоставить ценные сведения о здравоохранении, что будет способствовать улучшению состояния пациентов и повышению эффективности исследовательских процессов.

Ключевые слова: *Машинное обучение, Стохастическая динамическая оптимизация, Кластеризация заболеваний, PubMed статьи, Распознавание медицинских объектов, Оптимизация медицинских данных.*

А.М. Амантай*, Ж.М. Махамбетали
Қазақстан-Британ техникалық университеті,
050000, Қазақстан Республикасы, Төле би көшесі, 59
*e-mail: ai_amantay@kbtu.kz

СТОХАСТИКАЛЫҚ ДИНАМИКАЛЫК ОҢТАЙЛАНДЫРУ АРҚЫЛЫ ДИАГНОЗДЕРДІ КЛАСТЕРЛЕУ ЖӘНЕ ЖІКТЕУ

Бұл зерттеу медициналық нысандарды тану және диагноздерді жіктеу үшін табиғи тілді өңдеу тәсілдерін. (NLP) оңтайландырудың жаңа әдістерін ұсынады. Пациенттердің сұраныстары мен PubMed мақалаларының аннотацияларын пайдалана отырып, мақалада биомедициналық нысандар мен ауруларды анықтау үшін ақпаратты алудың озық әдістері қолданылады. Диагноздер TF-IDF және K-means кластерлеу комбинациясы арқылы топтастырылады, содан кейін белгілі субъектілерге негізделген ауру кластерлерін болжау үшін жіктеу үлгілері қолданылады.

Бұл жұмыстың негізгі жаңалығы – параметрлерді дәл баптау үшін стохастикалық динамикалық оңтайландыруды қолдану. Бұл кластерлеу мен жіктеудің дәлдігін едәуір арттырады. Сонымен қатар, зерттеу сөздердің векторлық көріністерінің өлшемдерінің, кластерлер санының және шешім ағашының тереңдігінің модельдің соңғы дәлдігіне әсерін талдайды. Эксперименттік нәтижелер ұсынылған әдіс дәлдік пен масштабталу бойынша дәстүрлі әдістерден асып түсу арқылы медициналық нысандарды алу және жіктеу дәлдігін арттыратынын көрсетеді. Биомедициналық деректерді талдаудың бұл ауқымды және тиімді тәсілі клиникалық шешімдер қабылдауға, жекешелендірілген медицинаны қамтамасыз етуге, пациенттердің жағдайын жақсартуға сондай-ақ осы бағыттағы зерттеу процестерінің тиімділігін арттыруға ықпал ететін денсаулық сақтау туралы құнды зерттеулер жасауға көмектеседі.

Түйін сөздер: *Машиналық оқыту, Стохастикалық динамикалық оңтайландыру, Диагноздарды кластерлеу, PubMed мақалалары, Медициналық нысанды тану, Денсаулық сақтау саласындағы деректерді оңтайландыру.*

Information about the authors

Aigerim Amantay* – master's student, Kazakh-British Technical University, Almaty, Kazakhstan; e-mail: ai_amantay@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-0172-6400.

Zhandos Makhambetali – master's student, Kazakh-British Technical University, Almaty, Kazakhstan; e-mail: z_makhambetali@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-5656-4253.

Сведения об авторах

Айгерим Амантай* – магистрант, Казахстанско-Британский технический университет, Алматы, Казахстан; e-mail: ai_amantay@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-0172-6400.

Жандос Махамбетали – магистрант, Казахстанско-Британский технический университет, Алматы, Казахстан; e-mail: z_makhambetali@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-5656-4253.

Авторлар туралы мәліметтер

Айгерим Амантай* – магистрант, Қазақстан-Британ техникалық университеті, Алматы, Қазақстан; e-mail: ai_amantay@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-0172-6400.

Жандос Махамбетали – магистрант, Қазақстан-Британ техникалық университеті, Алматы, Қазақстан; e-mail: z_makhambetali@kbtu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-5656-4253.

Received 18.02.2025
Accepted 14.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-4

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 50.47.29

B.A. Mailykhanova[1]*, Sh.K. Koshimbayev[2], A. Khabay[2], R.A. Jamasheva[1], S. Abdukarimov[1]
[1]Almaty technological university,
050012, Republic of Kazakhstan, Almaty, str. Tole bi, 100
[2]Satbayev University,
050013, Republic of Kazakhstan, Almaty, str. Satbayev, 22
*e-mail: bulgyn@mail.ru

AI-DRIVEN OPTIMIZATION OF CRUDE OIL REFINING PROCESSES

Abstract: *The integration of Artificial Intelligence (AI) in industrial automation has led to significant improvements in efficiency, predictive maintenance, and cost reduction. This study investigates the application of AI-based control systems in crude oil refining, focusing on optimizing process efficiency, minimizing maintenance costs, and improving system reliability. Traditional control methods, which rely on pre-defined rules and manual intervention, often lead to inefficiencies and unplanned downtime. In contrast, AI-driven automation enables real-time data analysis, predictive decision-making, and adaptive control mechanisms.*

Our research utilizes advanced machine learning models, including artificial neural networks (ANNs) and gradient boosting algorithms, to optimize process parameters. These models were trained using historical operational data and validated through simulation-based testing. Results demonstrate that AI-driven systems reduce maintenance costs by up to 30%, improve predictive accuracy by 25%, and enhance energy efficiency by 15%. Furthermore, intelligent control systems show high adaptability to variations in crude composition, enabling more robust and sustainable operations.

To address the challenge of AI model transparency, the study incorporates explainable AI (XAI) techniques such as SHAP and LIME to improve interpretability and support trust in automated decision-making – particularly in safety-critical refinery processes. These tools provide insights into feature importance and model behavior, facilitating better understanding by engineers and operators.

Despite the performance benefits, the adoption of AI in industrial environments faces challenges, including high initial investment costs, integration with legacy systems, and cybersecurity risks. The paper proposes strategies to mitigate these barriers, such as phased deployment, secure system architecture, and hybrid control models combining AI with rule-based logic.

This research underscores the transformative potential of AI in refining operations and contributes to the development of reliable, transparent, and cost-effective automation solutions for the energy sector.

Key words: *Artificial intelligence, industrial automation, process optimization, predictive maintenance, explainable AI, energy efficiency, machine learning, refining control process.*

Introduction

The growing complexity of industrial operations and increasing energy and cost efficiency demands have accelerated the integration of Artificial Intelligence (AI) into automation systems. In crude oil refining, one of the most technically and economically intensive industries, conventional control systems often fail to adapt dynamically to fluctuations in feedstock composition and process disturbances. These limitations result in suboptimal performance, increased energy consumption, and unplanned downtimes.

AI-based control systems offer a paradigm shift by enabling real-time optimization, predictive analytics, and autonomous adaptation to changing operational conditions. Advanced machine learning models, including artificial neural networks (ANNs), reinforcement learning algorithms, and gradient boosting methods, are increasingly being used to forecast equipment failures, tune process parameters, and maintain consistent product quality.

This study investigates the implementation of AI-based control strategies in crude oil refining, contrasting them with traditional rule-based approaches. It emphasizes not only improvements in energy efficiency and predictive maintenance but also addresses challenges such as model interpretability and cybersecurity. By incorporating explainable AI (XAI) methods like SHAP and LIME, the research ensures transparency and operator trust in decision-making. The paper aims to contribute to the development of robust and intelligent automation frameworks for sustainable refining operations.

AI in Crude Oil Refining Automation

AI-driven automation employs machine learning, deep learning, and neural networks to enhance decision-making and adaptability in petroleum refining. Key applications include:

- AI forecasts equipment failures, reducing unplanned downtime in refineries
- AI algorithms improve efficiency by analyzing real-time crude oil distillation data.
- Machine vision systems enhance defect detection in refined petroleum products.
- AI-controlled robots assist in hazardous material handling and pipeline monitoring.

Research Conditions

The study was conducted under controlled industrial conditions at a pilot-scale crude oil refining facility. The key environmental and operational conditions were as follows:

Temperature Range: 150-400°C, reflecting typical crude oil processing conditions.

Pressure Conditions: Maintained between 1.5 and 5 bar depending on the refining stage.

Feedstock Composition: A diverse crude oil mixture was used to test model adaptability.

Operational Duration: The AI-driven system was tested over a six-month period for reliable data collection.

External Influences: Variations in feed quality and external disruptions were introduced to assess system adaptability.

Experimental Setup

The experimental setup consisted of a pilot-scale crude oil refining unit equipped with advanced sensors and control systems. The system included:

A **distillation column** with automated feed control.

Flow sensors and temperature monitors to collect real-time process data.

A **supervisory control and data acquisition (SCADA) system** integrated with AI-based controllers.

Machine learning models implemented on a cloud-based platform for process optimization.

A **historical data repository** used for training AI predictive models.

The setup was designed to replicate industrial crude oil refining conditions, enabling a comparative analysis between AI-driven automation and traditional control strategies.

Research Methodology

Comparative Analysis of AI-based vs Traditional Control Systems

To assess the efficiency of AI-driven automation in crude oil refining, a comparative analysis was conducted against traditional control methods. The following table summarizes key performance indicators (Table 1).

Table 1 – Comparative Analysis of AI-Based vs. Traditional Control in Oil Refining

Performance Metric	AI-Based Control System	Traditional Control System
Energy Consumption Reduction (%)	30% reduction over 6 months	15% reduction over 6 months
Maintenance Cost Reduction (%)	55% reduction due to predictive maintenance	20% reduction with scheduled maintenance
Predictive Accuracy for Failures (%)	95% accurate predictions	78% accuracy with conventional methods
System Response Time (seconds)	Reduced from 1.5s to 0.8s	Reduced from 2.5s to 2.0s
Adaptability to Crude Variations (%)	95% adaptability over 6 months	70% adaptability over 6 months

This comparison highlights the significant advantages of AI-driven systems in optimizing process efficiency, reducing costs, and enhancing predictive maintenance capabilities. The research methodology included the following key steps:

Data Collection – Historical process data and real-time sensor readings were gathered from the refining unit over a six-month period.

AI Model Training – Machine learning algorithms, including artificial neural networks and reinforcement learning, were trained using collected data to predict system failures and optimize process parameters.

Implementation and Testing – The trained AI models were deployed in the control system, and their performance was evaluated against traditional rule-based controllers.

Performance Metrics Analysis – The system's efficiency was assessed based on:

• Reduction in energy consumption.

• Improvement in product yield quality.

• Decrease in unplanned maintenance events.

The following graph presents a comparative analysis of AI-based control versus traditional control in oil refining, focusing on five critical performance metrics over a six-month period (Figure 1).

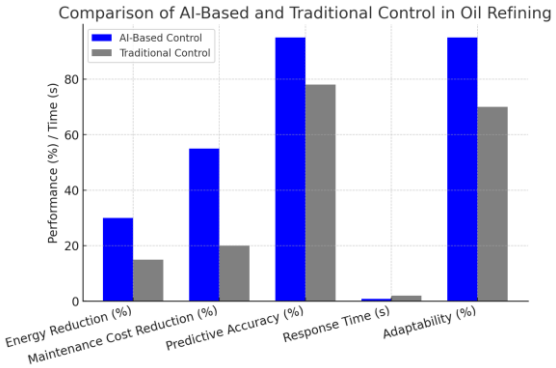

Figure 1 – Comparison of AI-Based and Traditional Control in Oil Refining Across Key Performance Metrics

Comparative Evaluation – Results from AI-driven control were compared with historical operational performance to quantify improvements.

This methodology ensured a rigorous and comprehensive evaluation of AI-driven automation in crude oil refining, highlighting its advantages and potential limitations.

This study utilizes both experimental and simulation-based methods. Data from industrial crude oil refining processes were collected and analyzed using AI models, including neural networks and reinforcement learning algorithms. The research methodology includes:

• Collection of historical process data from refinery operations.

• Implementation of predictive maintenance algorithms.

• Comparison of AI-driven control systems with traditional automation.

• Performance evaluation using key metrics: cost reduction, efficiency improvement, and failure prediction accuracy.

Research Results

This graph presents a comparative analysis of AI-based control versus traditional control in oil refining, focusing on five critical performance metrics over a six-month period (Figure 2).

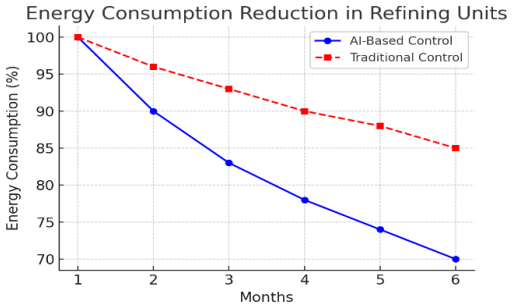

Figure 2 – Predictive Maintenance Accuracy for Refinery Equipment

This graph compares the accuracy of AI-driven predictive maintenance with traditional methods for refinery pumps, heat exchangers, and distillation columns (Figure 3).

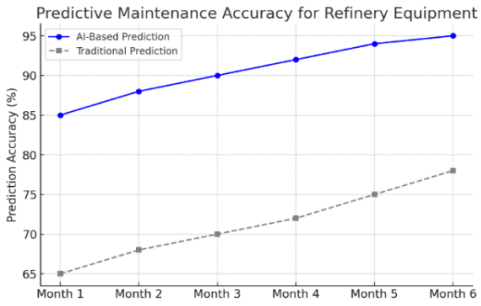

Figure 3 – Predictive Maintenance Accuracy for Refinery Equipment

This figure illustrates the reduction in maintenance costs when implementing AI-based control for crude oil processing plants over time (Figure 4).

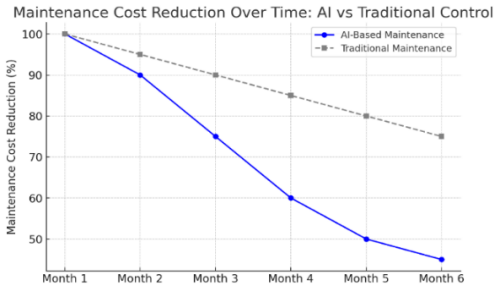

Figure 4 – Maintenance Cost Reduction Over Time in Refinery Operations

This graph highlights the improved system response time in refinery process control using AI, leading to better handling of dynamic operational conditions (Figure 5).

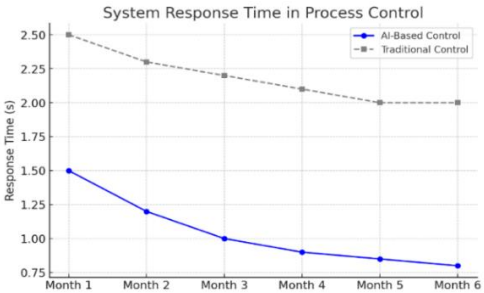

Figure 5 – System Response Time in Process Control

This figure compares the adaptability of AI-based and traditional control systems in handling variations in crude oil feedstock, ensuring stable product quality (Figure 6).

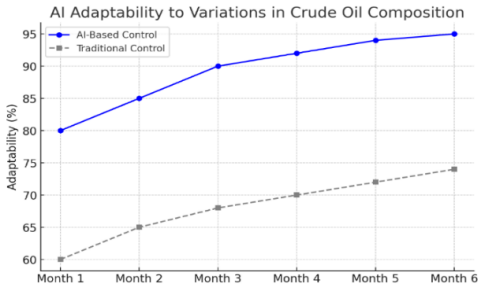

Figure 6 – AI Adaptability to Variations in Crude Oil Composition

The AI-based control system demonstrated notable improvements:

• **Process Optimization:** AI reduced energy consumption by 12% while maintaining output quality.

• **Predictive Maintenance:** Equipment failure rates decreased by 25%, minimizing unplanned downtime.

• **Cost Reduction:** Maintenance costs were lowered by 30% compared to traditional systems.

Discussion of Scientific Results:

The findings indicate that AI-based control systems outperform traditional automation in terms of efficiency, reliability, and cost-effectiveness. The primary advantages include:

• Real-time process adjustments based on data-driven insights.

• Reduction in maintenance costs through predictive failure analysis.

• Enhanced energy efficiency leading to lower operational expenses.

Challenges remain, particularly in terms of AI model interpretability, high implementation costs, and cybersecurity concerns. Further research should focus on integrating AI with existing control systems, ensuring secure deployment, and developing more interpretable machine learning models.

Conclusion

The application of AI in crude oil refining has demonstrated clear advantages in improving operational efficiency, minimizing maintenance costs, and enabling accurate failure prediction. AI-driven systems offer superior adaptability to fluctuating process conditions and complex feed compositions, outperforming traditional rule-based controllers.

This study confirms the viability of integrating machine learning algorithms such as neural networks and gradient boosting into control frameworks. Moreover, the adoption of explainable AI techniques supports interpretability, which is critical for industrial acceptance, especially in safety-sensitive environments.

Despite these benefits, real-world deployment faces challenges, including high initial costs, legacy system integration, and cybersecurity vulnerabilities. To address these issues, phased implementation strategies, hybrid control models, and robust digital security protocols are recommended.

Future research should focus on validating AI models under real operating conditions, extending them to more complex scenarios such as heavy crude processing, and developing standardized, transparent evaluation metrics. By addressing these areas, AI can become a foundational component of next-generation, intelligent, and sustainable refining systems.

References

1. Smith J. AI in Industrial Automation: A New Era / J. Smith // Journal of Industrial Engineering. – 2021. – № 45(3). – P. 120-134. https://doi.org/10.1016/j.jindeng.2021.03.005.

2. Brown K. Predictive Maintenance in Oil Refining / K. Brown, P. Williams // Automation Today. – 2020. – № 32(4). – P. 45-60. https://www.automationtoday.org/articles/2020/predictive-maintenance-oil-refining.

3. Machine Learning for Process Optimization / T. Lee et al // International Journal of AI Research. – 2019. – № 14(2). – P. 98-112. https://ijair.org/ml-process-optimization-2019.

4. Xu H. Energy Efficiency in Industrial Systems / H. Xu, L. Zhang // AI & Energy Journal. – 2022. – № 29(1). – P. 50-65. https://www.ai-energyjournal.com/articles/2022/efficiency-industrial-ai.

5. Garcia R. Cybersecurity Challenges in AI-based Automation / R. Garcia // Security & Control. – 2021. – № 37(5). – P. 88-102. https://securitycontrol.org/ai-cyber-risks-2021.

6. Neural Networks for Industrial Process Control / P. Sharma, et al // IEEE Transactions on AI Applications. – 2020. – № 18(6). – P. 155-172. https://ieeexplore.ieee.org/document/AI-INDPROC2020.

7. Johnson M. AI and Sustainable Energy Consumption / M. Johnson, R. Patel // GreenTech Journal. – 2018. – № 11(3). – P. 77-91. https://greentechjournal.org/articles/2018/ai-energy.

8. White D. AI Integration in Oil & Gas Industry / D. White // Petroleum Automation Review. – 2023. – № 48(2). – P. 102-118. https://www.petroleumautomationreview.com/issues/2023/ai-integration.

9. Ivanov A. Avtomatizaciya i II v neftepererabotke / A. Ivanov, B. Petrov // Rossijskij zhurnal promyshlennoj avtomatizacii. – 2019. – № 27(1). – P. 25-40. https://rjpa.ru/issues/2019/ai-oilrefining. (In Russian).

10. Deep Learning in Process Automation / Y. Zhou // AI & Industry. – 2022. – № 39(4). – P. 58-75. https://aiandindustry.org/articles/2022/deep-learning-automation.

Б.А. Майлыханова[1*], Ш.К. Кошимбаев[2], А. Хабай[2], Р.А. Джамашева[1], С. Абдукаримов[1]
Алматы технологиялық университеті,
050012, Қазақстан Республикасы, Алматы қ.,Төле би 100
[2]Satbayev University,
050013, Қазақстан Республикасы, Алматы қ.,Сәтбаев 22
*e-mail: bulgyn@mail.ru

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІ ПАЙДАЛАНЫП МҰНАЙ ӨҢДЕУ ПРОЦЕСТЕРІН ОҢТАЙЛАНДЫРУ

Өнеркәсіптік автоматтандыру жүйелеріне жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын енгізу тиімділікті арттыру, техникалық қызмет көрсетуді болжау және шығындарды азайту бойынша айтарлықтай жетістіктерге қол жеткізді. Бұл зерттеу мұнай өңдеу саласындағы ЖИ негізіндегі басқару жүйелерін қолдануға бағытталған, атап айтқанда процестің тиімділігін оңтайландыру, техникалық қызмет көрсету шығындарын азайту және жүйенің сенімділігін арттыру мәселелеріне назар аударылады. Дәстүрлі басқару әдістері алдын ала анықталған ережелерге және қолмен араласуға негізделсе, ЖИ нақты уақыттағы деректерді талдауға, болжау негізінде шешім қабылдауға және бейімделетін басқаруға мүмкіндік береді.

Біз тарихи өндірістік деректер негізінде оқытылған және модельдеу арқылы тексерілген машиналық оқыту модельдерін, соның ішінде жасанды нейрондық желілер мен градиентті бустинг алгоритмдерін қолдандық. Нәтижелерге сәйкес, ЖИ жүйелері техникалық қызмет көрсету шығындарын 30%-ға дейін төмендетіп, болжау дәлдігін 25%-ға арттырды және энергия тиімділігін 15%-ға жақсартты. Сонымен қатар, бұл жүйелер шикі мұнай құрамының өзгеруіне жоғары бейімділікті көрсетіп, өндірістің тұрақтылығын қамтамасыз етеді.

Зерттеуде модельдердің түсініктілігін арттыру мақсатында SHAP және LIME сияқты түсіндіретін ЖИ (XAI) әдістері пайдаланылды. Бұл тәсілдер қауіпсіздігі жоғары өндірістік процестерде ИИ шешімдеріне деген сенімді нығайтады.

Алайда ЖИ енгізудің бірқатар қиындықтары бар, мысалы, бастапқы инвестициялардың жоғары болуы, ескі жүйелермен интеграциялау және киберқауіптер. Зерттеу бұл мәселелерді шешу үшін кезең-кезеңмен енгізу, қауіпсіз архитектура құру және дәстүрлі әдістермен үйлестірілген гибридті басқару үлгілерін ұсынады.

Бұл жұмыс ЖИ-дің мұнай өңдеу саласын жаңғыртудағы әлеуетін көрсетіп, сенімді, түсінікті және үнемді автоматтандыру шешімдерін жасауға үлес қосады.

Түйін сөздер. *Жасанды интеллект, өнеркәсіптік автоматтандыру, процесті оңтайландыру, болжаушы қызмет көрсету, түсіндірілетін ЖИ, энергия тиімділігі, машиналық оқыту, мұнай өңдеудегі басқару жүйелері.*

Б.А.Майлыханова[1*], Ш.К.Кошимбаев[2], А.Хабай[2], Р.А.Джамашева[1], С.Абдукаримов[1]
[1]Алматинский технологический университет,
050012, Республика Казахстан, г. Алматы, ул.Толе би, 100
[2]Satbayev University,
050013, Республика Казахстан, г. Алматы, ул. Сатпаева , 22
*e-mail: bulgyn@mail.ru

ОПТИМИЗАЦИЯ ПРОЦЕССОВ ПЕРЕРАБОТКИ НЕФТИ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА

Интеграция искусственного интеллекта (ИИ) в системы промышленной автоматизации привела к значительным улучшениям в области эффективности, предиктивного обслуживания и снижения затрат. В настоящем исследовании рассматривается применение ИИ-ориентированных систем управления в процессе нефтепереработки, с акцентом на оптимизацию технологических параметров, сокращение расходов на техническое обслуживание и повышение надежности системы. В отличие от традиционных методов управления, основанных на жестко заданных правилах и ручном вмешательстве, ИИ обеспечивает анализ данных в реальном времени, прогнозное принятие решений и адаптивное регулирование.

Для оптимизации параметров процессов использованы модели машинного обучения, включая искусственные нейронные сети и алгоритмы градиентного бустинга. Эти модели были обучены на исторических эксплуатационных данных и проверены в симуляционных средах. Полученные результаты показывают, что ИИ-системы позволяют сократить затраты на обслуживание до 30%, повысить точность предсказания на 25% и улучшить энергетическую эффективность на 15%. Кроме того, они демонстрируют высокую адаптивность к изменениям состава нефти, обеспечивая устойчивость операций.

Для повышения интерпретируемости моделей в исследование интегрированы методы объяснимого ИИ (XAI), такие как SHAP и LIME. Это позволяет повысить доверие к решениям ИИ, особенно в условиях критически важных производственных процессов.

Несмотря на преимущества, внедрение ИИ в промышленную среду сопровождается вызовами, такими как высокие затраты, необходимость интеграции с устаревшими системами и киберугрозы. В работе предложены стратегии по их преодолению, включая поэтапное внедрение, создание безопасной архитектуры и комбинированные модели управления, сочетающие ИИ с традиционными методами.

Данное исследование подчеркивает трансформационный потенциал ИИ в нефтепереработке и его роль в создании надежных, интерпретируемых и экономически эффективных автоматизированных решений.

Ключевые слова: *Искусственный интеллект, промышленная автоматизация, оптимизация процессов, предиктивное обслуживание, объяснимый ИИ, энергоэффективность, машинное обучение, системы управления в нефтепереработке.*

Сведения об авторах

Булгын Адилгазиновна Майлыханова* – магистр технических наук, сеньор лектор кафедры «Автоматизация и робототехника», Алматинский технологический университет, Республика Казахстан; e-mail: bulgyn@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2409-6041.

Шамиль Кошимбаевич Кошимбаев – к.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Автоматизация и управление», Satbayev university; e-mail: Shamil.koshimbaiev@mail.ru; ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3718-6860.

Анар Хабай – PhD, ассоциированный профессор, Satbayev university, Республика Казахстан. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0409-1531.

Рита Адиловна Джамашева – PhD, ассистент профессор, Алматинский технологический университет, Республика Казахстан; e-mail:rita_2206@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4940-8336.

Садратдин Абдукаримов – к.т.н., ассоциированный профессор, Алматинский технологический университет; e-mail:saini55@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5625-266X.

Авторлар туралы мәліметтер

Булгын Адилгазиновна Майлыханова* – техника ғылымдарының магистрі, «Автоматтандыру және робототехника»; кафедрасының сеньор лекторы, Алматы технологиялық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: bulgyn@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2409-6041.

Шамиль Кошимбаевич Кошимбаев – т.ғ.к., «Автоматандыру және басқару» кафедрасының қауымдастырылған процессоры, Satbayev university, Қазақстан Республикасы; e-mail: Shamil.koshimbaiev@mail.ru. ORCID:https://orcid.org/0000-0002-3718-6860.

Анар Хабай – PhD, қауымдастырылған процессор, Satbayev university, Қазақстан Республикасы. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0409-1531.

Рита Адиловна Джамашева – PhD, ассистент профессор, Алматы технологиялық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: rita_2206@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4940-8336.

Садратдин Абдукаримов – т.ғ.к., қауымдастырылған процессор, Алматы технологиялық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: saini55@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5625-266X.

Information about the authors

Bulgyn Mailykhanova* – Master of Engineering Sciences, Senior lecture of the Department «Automation and Robotics»; Almaty Technological University, Republic of Kazakhstan; e-mail: bulgyn@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-2409-6041.

Shamil Koshimbayev – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department «Automation and Control system»; Satbayev university, Republic of Kazakhstan; e-mail: Shamil.koshimbaiev@mail.ru. ORCID:https://orcid.org/0000-0002-3718-6860.

Anar Khabay – PhD, Associate Professor, Satbayev university, Republic of Kazakhstan. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0409-1531.

Rita Jamasheva – PhD, Assistant Professor, Almaty Technological University, Republic of Kazakhstan; e-mail:rita_2206@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4940-8336.

Sadratdin Abdukarimov – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Almaty Technological University, Republic of Kazakhstan; e-mail:saini55@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5625-266X.

Received 06.02.2025
Revised 10.04.2025
Accepted 11.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-5

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 49.01

А. Сеилов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов*
Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Пушкина, 11
*e-mail: seilov_shzh@enu.kz

МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ВЫБОРУ СТРУКТУРЫ МУЛЬТИСЕРВИСНОЙ СЕТИ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

Аннотация: *Построение мультисервисной сети в Республике Казахстан требует применения научно обоснованного методологического подхода, сформированного на базе анализа международного опыта и проведения комплексных исследований. В статье рассматривается сценарий модернизации инфокоммуникационной системы, основанный на концепции «Сеть-2030», предложенной Международным союзом электросвязи. Описываются ключевые требования концепции, включая повышение пропускной способности, надежности и гибкости сети для эффективного обслуживания различных типов трафика: голосового, видео, данных и IoT-устройств. Особое внимание уделено анализу параметров мультисервисного трафика, таким как интенсивность потока, вариативность, автокорреляция и временные характеристики. На основе проведенных исследований сформированы гипотезы и методы оценки статистических характеристик трафика, что позволяет прогнозировать динамику нагрузки и повышать точность проектирования сети. Результаты анализа и выдвинутых гипотез легли в основу методологического подхода к проектированию перспективной мультисервисной сети в Казахстане. Предложенная методология направлена на оптимизацию использования сетевых ресурсов, улучшение качества обслуживания пользователей и повышение устойчивости сети к изменчивым условиям эксплуатации. Практическая значимость работы заключается в создании рекомендаций для проектирования и модернизации телекоммуникационных сетей, что позволит обеспечить Казахстан современными инфокоммуникационными услугами и ускорить цифровизацию экономики. Научная ценность работы состоит в разработке подходов к оценке характеристик мультисервисного трафика и адаптации концепции «Сеть-2030» к национальным условиям.подход к созданию перспективной мультисервисной сети в Республике Казахстан.*

Ключевые слова*: мультисервисная сеть, методологический подход, инфокоммуникационные услуги, качество обслуживания, математическая модель, чистая текущая стоимость.*

Введение. В последние годы сформировалась устойчивая тенденция в развитии телекоммуникационных сетей. Она заключается в создании мультисервисных сетей (МСС), способных экономично поддерживать инфокоммуникационные услуги, которые предназначены для реализации коммуникативных и информационных потребностей клиентов Операторов связи. Построение национальной МСС представляет собой сложную комплексную научно-техническую задачу, для решения которой необходим современный методологический подход. Разработку общих принципов такого подхода в части выбора структуры МСС – цель данной статьи.

Статья включает пять разделов. Первый раздел содержит краткое изложение тех положений концепции «Сеть-2030» [1, 2], которые существенны с точки зрения тематики статьи. Во втором разделе изложены предложения по разработке математической модели перспективной МСС, которая позволит исследовать ее основные характеристики. Третий раздел посвящен развитию идеи поиска «рационального решения» [3] по выбору структуры МСС для разработки ряда практических рекомендаций по ее построению и постепенному развитию.

Четвертый раздел содержит ключевые положения по методологическому подходу к построению МСС в Республике Казахстан. Этот подход базируется на развитии концептуальных положениях, предложенных в работах Международного союза электросвязи [4]. Пятый раздел включает перечень задач, требующих проведения дополнительных исследований.

1. Основные аспекты концепции «Сеть-2030»

В этом разделе рассматриваются те аспекты концепции «Сеть-2030», которые существенны именно с точки зрения построения МСС. С этой целью используется простая модель, разработанная на базе положений, изложенных в [3]. Данная модель приведена на

рисунке 1. Она содержит краткие формулировки основных особенностей концепции «Сеть-2030», которые разделены на четыре положения.

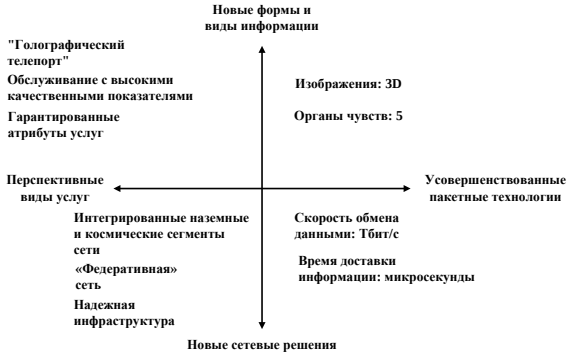

Рисунок 1 – Основные особенности перспективной МСС

Вектор под названием «Новые формы и виды информации» представлен двумя ключевыми примерами. Во-первых, ожидается широкое использование трехмерных изображений (символ «3D» – three-dimensional space), что потребует заметного повышения пропускной способности МСС. Во-вторых, начнется рост трафика, воспринимаемого не только зрением и слухом, но всеми пятью основными органами чувств (добавляя обоняние, осязание и вкус). Такая возможность также порождает повышение пропускной способности МСС и может сформировать новые требования к показателям качеств обслуживания мультисервисного трафика.

Вектор под названием «Усовершенствованные пакетные технологии» представлен также двумя ключевыми примерами. Скорость обмен данными может возрасти до уровня, измеряемая в терабитах за одну секунду. При этом для некоторых приложений может потребоваться времени доставки информации, оцениваемой в микросекундах. В результате практического применения функциональных возможностей МСС, реализующих оба примера, возрастут требования к пропускной способности транспортных ресурсов и к производительности средств обработки информации.

Вектор под названием «Новые сетевые решения» представлен тремя важными примерами. Во-первых, продолжится интеграция наземных и космических сегментов, но этот процесс, по всей видимости, приобретен новое качество с точки зрения функциональных возможностей МСС и ее надежности. Во-вторых, будут активно развиваться так называемые «федеративные сети», представляющие собой совокупность взаимодействующих различных инфокоммуникационных систем, что позволит обеспечить устойчивую и экономичную поддержку услуг, которые востребованы клиентами Операторов связи и Поставщиков информационных ресурсов. В-третьих, должна быть создана надежная инфраструктура, которая необходима для функционирования МСС, отвечающей всем заданным требованиям.

Вектор под названием «Перспективные виды услуг» представлен также тремя ключевыми примерами. Первый пример – «Голографический телепорт». Он позволяет реализовать такой эффект присутствия, который максимально близок к реальности. Второй пример связан с обслуживанием, для которого характерны высокие качественные показатели. Они будут актуальны для совокупности перспективных приложений. Третьим примером служат услуги с гарантированными атрибутами, включающими и высокий уровень информационной безопасности. Такая формулировка означает, что вероятность нарушения заданных атрибутов для услуги теоретически может рассматривать как бесконечно малая величиной, которой на практике можно пренебречь.

Четыре вектора, показанные на рис. 1, и их примеры позволяют утверждать, что перспективная МСС должна отличаться высочайшими характеристиками с точки зрения пропускной способности транспортных ресурсов, производительности средств обработки информации, показателей качества обслуживания (включая аспекты передачи сигналов) и информационной безопасности. Кроме того, перспективная МСС должна быть способна к адаптации при изменении требований внутреннего и внешнего характера. Такая адаптация должна учитывать возможность смены технологий передачи, коммутации и обработки информации.

Одна из сложных задач, решаемых при выборе структуры МСС, заключается в учете перечисленных выше требований, на которые накладывается ряд ограничений. Эти ограничения обусловлены экономическими возможностями реализации некоторых требований к МСС, а также особенностями эксплуатируемых технических средств в составе национальной инфокоммуникационной системы. Процесс построения перспективной МСС следует рассматривать как модернизацию существующих телекоммуникационных сетей. Проведение исследований, направленных на формирование облика МСС, базируется на ее математической модели.

2. Математическая модель МСС

В качестве исходной математической модели МСС, предназначенной для решения задач по выбору ее структуры, можно использовать неориентированный граф [5]. Модель фрагмента МСС приведена на рисунке 2. Черным цветом маркированы те вершины графа a_i, которые соответствуют уже установленным узлам коммутации (УК). Сплошными линиями показаны ребра графа b_{ij}, отображающие эксплуатируемые тракты обмена информацией. Зеленым (более темным) цветом окрашены новые вершины графа, которые обязательно появятся после завершения процесса модернизации МСС. Голубым (более светлым) цветом выделены вершины графа, появление которых пока не представляется очевидным фактом. Пунктирными линиями изображены ребра графа, которые обязательно будут реализованы после завершения процесса модернизации МСС. Ребра графа, реализация которых еще не определена, нарисованы штрихпунктирными линиями.

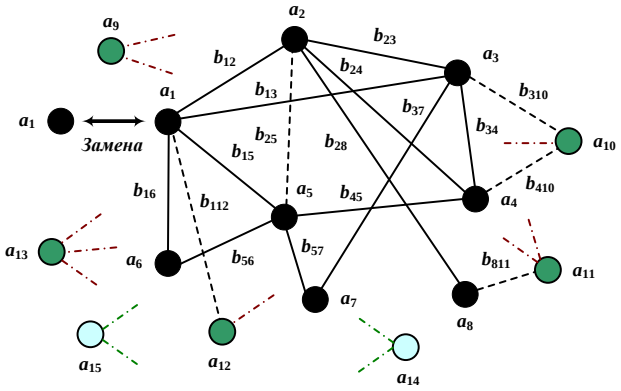

Рисунок 2 – Модель фрагмента МСС в виде неориентированного графа

Совокупность уточнений, изображенных на рис. 2, включает следующие решения, которые предлагаются на этапе разработки проекта по модернизации МСС:

- вершина a_1 заменяется, что подразумевает установку нового УК, которому присущи перспективные функциональные возможности в части производительности и поддержки инфокоммуникационных услуг;
- для вершин a_9, a_{10}, a_{11}, a_{12} и a_{13} необходимы дополнительные ребра, то есть новые тракты обмен данными для обеспечения заданных показателей надежности и живучести, либо по иным соображениям;
- вершины a_{14} и a_{15}, если соответствующие компоненты МСС будут реализованы при ее модернизации, должны быть инциденты двум ребрам.

Предлагаемые решения могут быть пересмотрены при составлении окончательной версии проектной документации по ряду причин, среди которых важны два следующих момента. Во-первых, не исключено, что требования к МСС (в процессе их обсуждения) частично поменяются, что отразится на содержании технического задания для разработки проектных решений. Во-вторых, при разработке проектных решений может сформироваться необходимость ревизии технического задания.

Элементы матриц $\|a_i\|$ и $\|b_{ij}\|$ содержат набор сведений. Сущность каждого элемента модели МСС, представленной в виде ориентированного графа, иллюстрирует рисунок 3. В качестве примера выбрана гипотетическая вершина a_i. Для нее указаны те признаки, которые могут быть приписаны рассматриваемой вершине. Эти признаки снабжены индексами в скобках. Более того, для четвертого признака приведен пример его дальнейшей детализации, что отмечено двухзначными индексами.

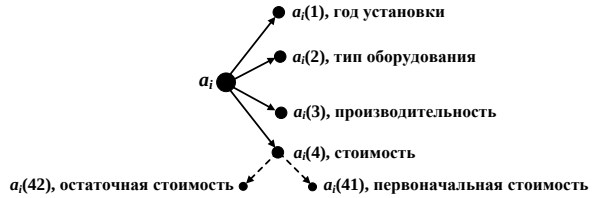

Рисунок 3 – Сущность элементов графа на примере вершины a_i

Очевидно, что единицы измерений всех четырех признаков различны. По этой причине каждую вершину графа следует рассматривать как иерархическую структуру. Это означает, что математическая модель МСС представляет собой гиперсеть [6]. С другой стороны, появление вершин a_{14} и a_{15} представляет собой случайный процесс. Это означает, что модель МСС уместно трактовать и как случайный граф [7].

Фактически предлагаемая математическая модель МСС представляет собой симбиоз гиперсети и случайного графа. Такая модель содержит максимум полезной информации как для обоснованного выбора структуры МСС, так и для исследования инфокоммуникационной системы в целом.

3. Развитие идеи поиска «рационального решения»

С учетом практической ситуации в процессе модернизации МСС невозможно найти оптимальное решение [8] в классической трактовке этого словосочетания. В работе [9] предложено подход к модернизации телекоммуникационных сетей, названный поиском «рационального решения». Суть такого подхода заключается в нахождении такого варианта модернизации телекоммуникационных сетей, который не приводит к существенному росту инвестиций при необходимости изменения проектных решений.

Примеры поиска «рационального решения» приведены на рисунке 4 для двух городов и одного сельского района. В качестве примера предложенных структур выбраны топологии так называемых первичных сетей [10], которые определяют трассы прокладки кабельных линий и/или трактов, построенных на базе беспроводных технологий. Первичная сеть содержит также и сетевые узлы (СУ), которые осуществляют формирование трактов обмена информацией и их переключение за счет кроссовой коммутации.

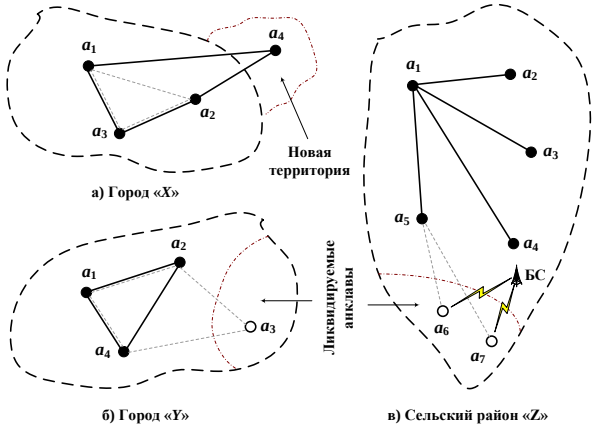

Рисунок 4 – Три примера проектов по поиску «рационального решения»

Вариант (а) иллюстрирует возможные решения по построению первичной сети в гипотетическом городе «*X*». Штрихпунктирной линий показана новая территория, на которой предполагается через некоторое время t_x возвести комплекс промышленных предприятий и жилых многоквартирных домов. Светлыми пунктирными линиями показаны трассы кабельной канализации, которые проектировались без учета новой территории, охватывая только уже построенные СУ (вершины графа a_1, a_2 и a_3). Сплошными черными линиями изображены трассы кабельной канализации, проложенные с учетом появления нового СУ (вершины графа a_4).

Структура первичной сети, включающая четыре вершины (a_1, a_2, a_3 и a_4) соответствует концепции «рациональное решение». Недостатком данного варианта построения первичной сети следует считать «замораживание» капитальных затрат [11], как минимум, до момента времени t_x. С другой стороны, если четвертый СУ подключать к уже построенному кольцу, то

придется проложить две трассы к другим СУ, что потребует существенных инвестиций. Тем не менее, выбор «рационального решения» требует проведения технико-экономического обоснования, выполняемого по известным методикам [12].

Вариант (б) иллюстрирует возможные решения по построению первичной сети в гипотетическом городе «*Y*». Штрихпунктирной линий показан ликвидируемый анклав, причиной чего может быть закрытие промышленной зоны, на месте который будет создан парк отдыха. В этом случае нет оснований для включения в состав кольца третьего СУ. Расположенные в ликвидируемом анклаве пользователи до полного закрытия промышленной зоны могут получать доступ в инфокоммуникационную систему через ресурсы Операторов мобильной связи. Подобные решения также требуют проведения технико-экономического обоснования.

Вариант (в) иллюстрирует возможные решения по построению первичной сети на территории гипотетического сельского района «*Z*». Штрихпунктирной линий показан ликвидируемый (в течение периода t_z) анклав, причиной чего может быть переселение жителей из-за ухудшающейся экологической обстановки. Предполагается, что первичная сеть построена по звездообразной топологии [5]. Подключать два СУ, моделями которых служат вершины графа a_6 и a_7, посредством прокладки кабеля с оптическими волокнами экономически нецелесообразно. Установка оборудования базовых станций (БС) может решить все проблемы организации связи до наступления момента времени t_z. После этого оборудование БС может быть демонтировано и использовано в других сельских районах.

Идею поиска «рационального решения» уместно дополнить анализом чистой текущей стоимости [11], известной по аббревиатуре NPV (Net Present Value). Часто оперируют функцией *NPV*(*t*), так как величина чистой текущей стоимости меняется со временем. Косвенно критерий «рациональное решение», дополненный анализом функции *NPV*(*t*), определяет также уровень потенциального риска, обусловленного ошибками выбора структуры МСС.

Концепция «рациональное решение» направлена, в том числе, на устойчивое развитие МСС с точки зрения ее экономических показателей. Первым критерием устойчивого развития может быть условие, при котором функция *NPV*(*t*) не будет меньше некоторой отрицательной величины Ω_{NPV}. Второй критерий устойчивого развития МСС заключается в том, что период окупаемости на каждом этапе модернизации не будет больше порога T_R. На рисунке 5 показана функция *NPV*(*t*), для которой выделены периоды неустойчивого экономического развития МСС для пятнадцати периодов ее модернизации.

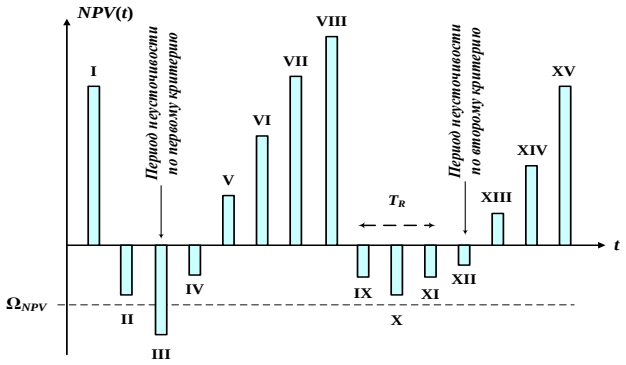

Рисунок 5 – Периоды неустойчивого экономического развития МСС

При построении гипотетической кривой *NPV*(*t*) были введены следующие допущения:

- На этапе I, который предшествует модернизации МСС, предоставление инфокоммуникационных услуг приносит Оператору связи доходы. Для их дальнейшего роста разрабатывается проект развития МСС.
- На этапе II из-за необходимости инвестиций в проект модернизации МСС, кривая *NPV*(*t*) становится отрицательной.
- На этапе III фиксируется неравенство вида $NPV(t) < \Omega_{NPV}$, что свидетельствует о наступлении периода неустойчивости по первому критерию. Оператор связи может изменить проект таким образом, чтобы соблюдалось условие вида $NPV(t) > \Omega_{NPV}$. Другое решение

заключает в оценке финансовых рисков [13]. Результаты такой оценки могут послужить основанием для сохранения проекта в неизменном виде.

- На этапе IV осуществляется выход из области неустойчивости по первому критерию.
- На этапах V, VI, VII и VIII происходит рост кривой *NPV*(*t*). Причем на этапах VII и VIII доходы Оператора связи становятся больше, чем до начала модернизации МСС.
- На этапе IX начинается новый процесс модернизации МСС. Предполагается, что на этапах IX, X, XI и XII кривая *NPV*(*t*) остается отрицательной. При этом срок окупаемости превышает величину T_R, то есть фиксируется период неустойчивости по второму критерию. Оператор связи, как и в случае для этапа III, может изменить проект с целью минимизации периода окупаемости. Или же проект остается в неизменном виде при приемлемом уровне финансовых рисков.
- На этапах XIII, XIV и XV кривая *NPV*(*t*) выходит на положительную траекторию, что обеспечивает Оператору связи рост доходов от предоставления пользователям новых видов инфокоммуникационных услуг.

Совершенствовать концепцию «рациональное решение» можно при помощи аппарата нейронных сетей [14]. В случае реализации сети цифровых двойников [15] эффективность практического применения концепции «рациональное решение», по всей видимости, существенно возрастет. Данное утверждение обусловлено возможностью проведения междисциплинарных исследований [16], которые важны для разработки эффективных решений по модернизации МСС.

4. Методологический подход к построению МСС в Республике Казахстан

Методологический подход, ориентированный на построение телекоммуникационных сетей различного назначения, был детально проработан специалистами Международного союза электросвязи. Результаты этой работы были изложены в справочном руководстве [4]. В монографии [17], опубликованной специалистами ЕНУ имени Л.Н. Гумилева в 2025 году, подход, который был предложенный Международным союзом электросвязи, дополнен рядом положений. Эти положения касались всех основных блоков, образующих процесс создания и модернизации телекоммуникационных сетей класса МСС:

- Бизнес-блок;
- Технический блок;
- Эксплуатационный блок.

В результате предложенных дополнений (они в каждом блоке занимают седьмую позицию), сформировалась структура, приведенная на рис. 6 [17]. С точки зрения вопросов, рассматриваемых в данной статье, основное внимание уделяется первой позиции (структура сети) в составе технического блока. Тем не менее, прямо или косвенно ряд позиций из смежных блоков также учитываются при выборе структуры перспективной МСС, так как ее модернизация носит комплексный характер, то есть не может рассматриваться как полностью автономная задача. В частности, нельзя не учитывать практически все показатели, входящие в бизнес-блок, а также разделы «Выполнение SLA» (соглашения об уровне обслуживания) и «Ведение базы знаний для цифровых двойников» из эксплуатационного блока.

Процесс создания и модернизации МСС, изображенный на рисунке 6, полностью подходит для условий Республики Казахстан. При этом следует учитывать ряд особенностей по реализации всех трех блоков. Эти особенности детально изложены в монографии [17].

Рисунок 6 – Процесс создания и модернизации МСС

5. Направление дальнейших исследований

В качестве направлений дальнейших исследований уместно выделить три укрупненные задачи. Они могут быть представлены в виде следующих тезисов:

I. Необходимо сформулировать перечень тех ключевых показателей, которые должны быть учтены при выборе структуры МСС. Этот перечень должен учитывать интересы всех участников инфокоммуникационного рынка, а также органов государственного управления. Ключевые показатели должны соответствовать тем требованиям, которые характерны для концепции «Сеть-2030».

II. Особое внимание при выборе структуры МСС следует уделить реализации требований по надежности и живучести. Подобные требования обеспечиваются только при резервировании всех основных компонентов МСС. Соответствующие решения могут быть разработаны на базе концепции «W+W» [18], которая базируется на совместном использовании проводных и беспроводных технологий.

III. Для разработки эффективных проектных решений должна быть разработана целостная методика создания и поэтапного развития МСС на территории Республики Казахстан. Такая методика должна опираться на передовой международный опыт и, одновременно, учитывать особенности эксплуатируемой национальной инфокоммуникационной системы.

Следует учитывать, что перечисленные направления представляют собой перечень укрупненных задач. Каждая из них будет делиться на несколько подзадач. Кроме того, в процессе совершенствования концепции «Сеть-2030» могут быть сформулированы новые принципы долгосрочного развития инфокоммуникационной системы. Они также должны учитываться при разработке принципов выбора структуры МСС.

Заключение. В настоящей статье предложен ряд решений, направленных на выбор структуры МСС для создания и развития национальной инфокоммуникационной системы. Изложены предложения по пяти ключевым вопросам.

Во-первых, кратко представлены те положения концепции «Сеть-2030», которые существенны с точки зрения выбора структуры МСС. Корректность решений по структуре МСС позволяет обеспечить экономическую эффективность национальной инфокоммуникационной системы, а также возможность ее поэтапного развития в соответствии с международными стандартами и нормами.

Во-вторых, разработана математическая модель МСС, предназначенная для решения задач по выбору структуры МСС. Показано, что такая модель представляет собой симбиоз гиперсети и случайного графа. Предложенная модель может быть использована и для решения других задач по созданию и развитию МСС, не относящихся к проблемам выбора ее структуры.

В-третьих, предложено использовать подход вида «рациональное решение» для выбора структуры МСС. Этот подход развит с точки зрения его интеграции с анализом поведения функции чистой текущей стоимости и возникающих рисков. Данное предложение соответствует перспективным подходам к анализу динамики поведения больших и сложных систем.

В-четвертых, показана целесообразность использования методологического подхода к построению МСС в Республике Казахстан, который был разработан Международным союзом электросвязи. Этот подход был дополнен рядом положений, которые сформулированы учеными ЕНУ имени Л.Н. Гумилева. Соответствующие положения имеют практическую направленность, актуальную для национальной инфокоммуникационной системы.

В-пятых, составлен перечень задач, требующих проведения дополнительных исследований. Результаты решение подобных задач будут способствовать формированию методики создания и развития перспективной МСС в Республике Казахстан.

Список литературы

1. ITU-T. Focus Group on Technologies for Network 2030 (FG NET-2030): New Services and Capabilities for Network 2030: Description, Technical Gap and Performance Target Analysis. – Geneva. – 2019. – 45 p.

2. Росляков А.В. СЕТЬ-2030: архитектура, технологии, услуги / А.В. Росляков. – М.: ИКЦ «Колос-с», 2022. – 278 с.

3. Ермаков А.В. Эволюция телекоммуникационных систем производственной связи / А.В. Ермаков // Электросвязь. – 2023. – № 7. – С. 41-47.
4. ITU. Telecommunication Development Bureau. Telecom Network Planning for Evolving Network Architectures. Reference Manual. – Geneva. – 2008. – 448 p.
5. Харари Ф. Теория графов / Ф. Харари. – М.: Эдиториал УРСС, 2003. – 296 с.
6. Попков В.К. Математические модели связности / В.К. Попков. – Новосибирск, издательство ИВМиМГ СО РАН, 2006. – 490 с.
7. Райгородский А.М. Модели случайных графов / А.М. Райгородский. – М.: МЦНМО, 2011. – 136 с.
8. Дымарский Я.С. Задачи и методы оптимизации сетей связи / Я.С. Дымарский. – СПб.: СПбГУТ, 2005. – 205 с.
9. Sokolov A. Rational solutions for development of telecommunications networks / A. Sokolov, N. Sokolov // T-Comm «Телекоммуникации и транспорт». – 2014. – Том 8, № 6. – P. 81-84.
10. Соколов Н.А. Задачи планирования сетей электросвязи / Н.А. Соколов. – СПб.: Техника связи. – 2012. – 432 с.
11. Макконнелл К.Р. Экономикс: принципы, проблемы и политика / К.Р. Макконнелл, С.Л. Брю, Ш.М. Флин. – М.: ИНФРА-М, 2018. – 1027 с.
12. Экономическое обоснование инженерных проектов в инновационной экономике / А.В. Бабикова и др. – М.: ИНФРА-М, 2024. – 143 с.
13. Новоселов А.А. Математическое моделирование финансовых рисков. Теория измерений / А.А. Новоселов. – Новосибирск, Наука, 2001. – 99 с.
14. Рутковская Д. Нейронные сети, генетические алгоритмы и нечеткие системы / Д. Рутковская, М. Пилиньский, Л. Рутковский. – М.: Горячая линия – Телеком, 2013. – 384 с.
15. The Concept of Building a Network of Digital Twins to Increase the Efficiency of Complex Telecommunication Systems / Sh.Zh. Seilov et al. – Complexity (Special Issue), 2021. – 9 p.
16. Frodeman R. The Oxford Handbook of Interdisciplinarity / R. Frodeman, J.T. Klein, R.C. Dos Santos. – Oxford University Press, 2019. – 656 p.
17. Сеилов Ш.Ж. Современные задачи развития телекоммуникационных сетей / Ш.Ж. Сеилов, Е.Ш. Журсінбек. – Астана, ЕНУ имени Л.Н. Гумилева, 2025. – 175 с.
18. Ермаков А.В. Эволюция концепции W+W для развития телекоммуникационной системы при переходе к цифровой экономике / А.В. Ермаков, К.Ю. Коломенский, Н.А. Соколов // Электросвязь. – 2022. – № 2. – С. 42-46.

References

1. ITU-T. Focus Group on Technologies for Network 2030 (FG NET-2030): New Services and Capabilities for Network 2030: Description, Technical Gap and Performance Target Analysis. – Geneva. – 2019. – 45 p. (In English).
2. Roslyakov A.V. SET'-2030: arkhitektura, tekhnologii, uslugi / A.V. Roslyakov. – M.: IKTS «Kolos-S», 2022. – 278 s. (In Russian).
3. Ermakov A.V. Ehvolyutsiya telekommunikatsionnykh sistem proizvodstvennoi svyazi / A.V. Ermakov // Ehlektrosvyaz'. – 2023. – № 7. – S. 41-47. (In Russian).
4. ITU. Telecommunication Development Bureau. Telecom Network Planning for Evolving Network Architectures. Reference Manual. – Geneva. – 2008. – 448 p. (In English).
5. Kharari F. Teoriya grafov / F. Kharari. – M.: Ehditorial URSS, 2003. – 296 s. (In Russian).
6. Popkov V.K. Matematicheskie modeli svyaznosti / V.K. Popkov. – Novosibirsk, izdatel'stvo IVMIMG SO RAN, 2006. – 490 s. (In Russian).
7. Raigorodskii A.M. Modeli sluchainykh grafov / A.M. Raigorodskii. – M.: MTSNMO, 2011. – 136 s. (In Russian).
8. Dymarskii YA.S. Zadachi i metody optimizatsii setei svyazi / YA.S. Dymarskii. – SPb.: SPBGUT, 2005. – 205 s. (In Russian).
9. Sokolov A. Rational solutions for development of telecommunications networks / A. Sokolov, N. Sokolov // T-Comm «Telekommunikatsii i transporT». – 2014. – Tom 8, № 6. – R. 81-84. (In English).
10. Sokolov N.A. Zadachi planirovaniya setei ehlektrosvyazi / N.A. Sokolov. – SPb.: Tekhnika svyazi. – 2012. – 432 s. (In Russian).
11. Makkonnell K.R. Ehkonomiks: printsipy, problemy i politika / K.R. Makkonnell, S.L. Bryu, SH.M. Flin. – M.: INFRA-M, 2018. – 1027 s. (In Russian).
12. Ehkonomicheskoe obosnovanie inzhenernykh proektov v innovatsionnoi ehkonomike / A.V. Babikova i dr. – M.: INFRA-M, 2024. – 143 s. (In Russian).

13. Novoselov A.A. Matematicheskoe modelirovanie finansovykh riskov. Teoriya izmerenii / A.A. Novoselov. – Novosibirsk, Nauka, 2001. – 99 s. (In Russian).
14. Rutkovskaya D. Neironnye seti, geneticheskie algoritmy i nechetkie sistemy / D. Rutkovskaya, M. Pilin'skii, L. Rutkovskii. – M.: Goryachaya liniya – Telekom, 2013. – 384 s. (In Russian).
15. The Concept of Building a Network of Digital Twins to Increase the Efficiency of Complex Telecommunication Systems / Sh.Zh. Seilov et al. – Complexity (Special Issue), 2021. – 9 p. (In English).
16. Frodeman R. The Oxford Handbook of Interdisciplinarity / R. Frodeman, J.T. Klein, R.C. Dos Santos. – Oxford University Press, 2019. – 656 p. (In English).
17. Seilov SH.ZH. Sovremennye zadachi razvitiya telekommunikatsionnykh setei / SH.ZH. Seilov, E.SH. Zhursinbek. – Astana, ENU imeni L.N. Gumileva, 2025. – 175 s. (In Russian).
18. Ermakov A.V. Ehvolyutsiya kontseptsii W+W dlya razvitiya telekommunikatsionnoi sistemy pri perekhode k tsifrovoi ehkonomike / A.V. Ermakov, K.YU. Kolomenskii, N.A. Sokolov // Ehlektrosvyaz'. – 2022. – № 2. – S. 42-46. (In Russian).

Ә. Сеилов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов*
[1]Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Пушкин көшесі, 11
*e-mail: seilov_shzh@enu.kz

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНДА МУЛЬТИСЕРВИСТІК ЖЕЛІНІҢ ҚҰРЫЛЫМЫН ТАҢДАУДЫҢ ӘДІСНАМАЛЫҚ ТӘСІЛІ

Қазақстан Республикасында мультисервистік желі құру халықаралық тәжірибені талдау мен кешенді зерттеулер жүргізу негізінде ғылыми негізделген әдістемелік тәсілді қолдануды талап етеді. Мақалада Халықаралық электр байланысы одағы ұсынған «Желі-2030» тұжырымдамасына негізделген инфокоммуникациялық жүйені жаңғырту сценарийі қарастырылады. Тұжырымдаманың негізгі талаптары сипатталады, оның ішінде әртүрлі трафик түрлерін: дауыс, бейне, деректер және IoT құрылғыларын тиімді қызмет көрсету үшін желінің өткізу қабілетін, сенімділігін және икемділігін арттыру қажеттілігі атап көрсетілген. Мультисервистік трафиктің ағын қарқындылығы, өзгергіштік, автокорреляция және уақыттық сипаттамалар сияқты параметрлерін талдауға ерекше көңіл бөлінді. Зерттеу нәтижелері бойынша трафиктің статистикалық сипаттамаларын бағалау әдістері мен гипотезалар жасалды, бұл жүктеме динамикасын болжауға және желі жобалау дәлдігін арттыруға мүмкіндік береді. Талдау нәтижелері мен ұсынылған гипотезалар Қазақстандағы перспективалық мультисервистік желіні жобалауға арналған әдістемелік тәсілдің негізін құрады. Ұсынылған әдістеме желілік ресурстарды оңтайлы пайдалануға, пайдаланушыларға қызмет көрсету сапасын жақсартуға және желінің өзгермелі пайдалану жағдайларына бейімділігін арттыруға бағытталған. Жұмыстың практикалық маңыздылығы телекоммуникациялық желілерді жобалау және жаңғырту бойынша ұсыныстар әзірлеу болып табылады, бұл Қазақстанды заманауи инфокоммуникациялық қызметтермен қамтамасыз етуге және экономиканы цифрландыруды жеделдетуге мүмкіндік береді. Жұмыстың ғылыми маңыздылығы мультисервистік трафик сипаттамаларын бағалау тәсілдерін әзірлеуде және «Желі-2030» тұжырымдамасын ұлттық жағдайларға бейімдеуде көрініс табады.

Түйін сөздер: *мультисервистік желі, әдістемелік тәсіл, инфокоммуникациялық қызметтер, қызмет көрсету сапасы, математикалық модель, таза ағымдағы құны.*

A. Seilov[1], D. Tussupov[1], Sh. Seilov[1]*
[1]L.N. Gumilyov Eurasian National University,
01000, Republic of Kazakhstan, Astana, Pushkin Street, 11
*email: seilov_shzh@enu.kz

METHODOLOGICAL APPROACH TO SELECTING THE STRUCTURE OF A MULTISERVICE NETWORK IN THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN

The development of a multiservice network in the Republic of Kazakhstan requires the application of a scientifically grounded methodological approach based on the analysis of international experience and comprehensive research. This article examines a scenario for modernizing the infocommunication system based on the «Network-2030» concept proposed by the International Telecommunication Union. The key requirements of the concept are described, including increasing network capacity, reliability, and flexibility to efficiently serve various types of traffic such as voice, video, data, and IoT devices. Special attention is given to the analysis of multiservice traffic parameters, such as flow intensity, variability, autocorrelation, and time characteristics. Based on the conducted research, hypotheses and methods for assessing the statistical

characteristics of traffic have been formulated, allowing for more accurate network load forecasting and improved network design accuracy. The results of the analysis and proposed hypotheses formed the basis of a methodological approach for designing a prospective multiservice network in Kazakhstan. The proposed methodology aims to optimize the use of network resources, improve the quality of service for users, and increase the network's resilience to changing operational conditions. The practical significance of this work lies in the development of recommendations for designing and modernizing telecommunication networks, which will provide Kazakhstan with modern infocommunication services and accelerate the digitalization of its economy. The scientific value of the work lies in the development of approaches to assessing the characteristics of multiservice traffic and adapting the «Network-2030» concept to national conditions.

Key words: *multiservice network, methodological approach, infocommunication services, quality of service, mathematical model, net present value.*

Сведения об авторах

Амирали Ажибекович Сеилов – докторант кафедры информационных систем, Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: seilov-amirali@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9777-5069.

Джамалбек Алиаскарович Тусупов – доктор физико-математических наук, профессор кафедры информационных систем; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428.

Шахмаран Журсинбекович Сеилов* – кандидат технических наук, профессор кафедры компьютерной и программной инженерии; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Авторлар туралы мәліметтер

Әмірәлі Әжібекұлы Сеилов – Ақпараттық жүйелер кафедрасының докторанты, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: seilov-amirali@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9777-5069.

Джамалбек Алиасқарұлы Тусупов – физика-математика ғылымдарының докторы, ақпараттық жүйелер кафедрасының профессоры, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428.

Шахмаран Жүрсінбекұлы Сеилов* – техника ғылымдарының кандидаты, компьютерлік және программалық инженерия кафедрасының профессоры, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Information about the authors

Amirali Azhibekovich Seilov – PhD student, Department of Information Systems, L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: seilov-amirali@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9777-5069.

Dzhamalbek Aliaskarovich Tussupov – Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor, Department of Information Systems; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428.

Shakhmaran Zhursinbekovich Seilov* – Candidate of Technical Sciences, Professor, Department of Computer and Software Engineering; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Поступила в редакцию 20.02.2025
Принята к публикации 10.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-6

МРНТИ: 49.01

CC BY 4.0
Check for updates

Д. Шингисов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов*
Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Пушкина, 11
*e-mail: seilov_shzh@enu.kz

ОЦЕНКА СТАТИСТИЧЕСКИХ ХАРАКТЕРИСТИК МУЛЬТИСЕРВИСНОГО ТРАФИКА

Аннотация*: Мультисервисный трафик характеризуется стохастической природой, что значительно усложняет задачи оценки пропускной способности и производительности телекоммуникационных сетей. Для эффективного планирования и проектирования современных сетей необходимо использование достоверных методов анализа и оценки статистических*

характеристик трафика, таких как интенсивность потока, коэффициенты вариации, автокорреляция, распределение интервалов между пакетами и длительность сессий. В статье представлен анализ методов сбора, обработки и интерпретации параметров мультисервисного трафика. Рассмотрены подходы к проведению сетевого мониторинга и использования статистического анализа данных в условиях изменчивости сетевой нагрузки. Особое внимание уделено формулированию научно обоснованных гипотез для моделирования поведения трафика различных типов: голосового, видео трафика и данных. Это позволяет более точно учитывать особенности каждого типа трафика при прогнозировании нагрузки на сеть. В результате исследования разработаны рекомендации по выбору методов измерений и анализа трафика для обеспечения оптимального распределения сетевых ресурсов. Также предложены подходы по повышению надежности и точности оценки производительности сети в условиях непредсказуемых изменений нагрузки. Полученные результаты будут применены для формирования методики проектирования перспективной мультисервисной сети в Республике Казахстан, что обеспечит повышение эффективности использования сетевой инфраструктуры, оптимизацию процессов маршрутизации и улучшение качества обслуживания конечных пользователей. Итоги работы будут полезны специалистам в области телекоммуникаций, проектирования и эксплуатации сетей для решения задач по повышению производительности и надежности мультисервисных сетей.

***Ключевые слова**: мультисервисный трафик, телекоммуникационная сеть, система массового обслуживания, входящий поток заявок, длительность обслуживания заявок.*

Введение. В последние десятилетия сформировалась устойчивая тенденция в развитии телекоммуникационных сетей на базе пакетных технологий передачи и коммутации. В результате создаются телекоммуникационные сети по обмену мультисервисным трафиком (речи, данных и видео). Статистические характеристики мультисервисного трафика заметно отличаются от аналогичных свойств того трафика, который создается телекоммуникационными сетями, предназначенными для обслуживания трафика одного вида. По этой причине исследование статистических характеристик мультисервисного трафика становится актуальной научно технической задачей, имеющей теоретическую ценность и практическую значимость.

Проблему исследования статистических характеристик мультисервисного трафика можно разделить на три крупные задачи. Первая задача направлена на изучение стохастических свойств потока заявок. Термин «заявка», принятый для систем массового обслуживания (СМО), имеет два толкования. Заявкой считает запрос на предоставление услуги. Предоставление услуги осуществляется в виде процесса по обмену пакетами. Каждый пакет также представляет заявку, которая должна быть обслужена. Вторая задача связана с анализом параметров длительности обслуживания заявок, под которыми также понимаются как запросы на предоставление услуги, так и порождаемые ими пакеты. Третья задача – определение повторяемости статистических характеристик, полученных в процессе измерения мультисервисного трафика, то есть их устойчивость.

Методы решения перечисленных выше задач рассматриваются в трех разделах статьи. В процессе проведения исследований были определены направления, требующие дополнительного изучения. Эти направления изложены в четвертом разделе статьи.

Характеристики потока заявок

Современный коммутационный узел (КУ), осуществляющий установление соединения и обработку пакетов, в теории телетрафика [1, 2] обычно рассматривается как СМО с возможностью ожидания начала обслуживания на счет наличия буферного накопителя. СМО любой сложности может рассматриваться как «черный ящик» [3], для которого определены внешние и внутренние функции. Обмен информацией между терминалами пользователей обычно осуществляется через несколько КУ, количество которых обозначается далее как L. Это означает, что заявки проходят через такое же количество СМО. В этом случае модель тракта обмена информацией представляет собой многофазную СМО, изображенную на рисунке 1.

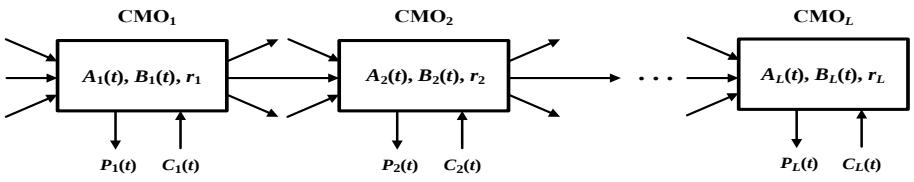

Рисунок 1 – Модель тракта обмена информацией в виде многофазной СМО

Для каждой *i*-й СМО определены четыре функции и одно число, имеющие следующие значения:

- $A_i(t)$ – функция распределения длительности интервалов между моментами поступления заявок на вход *i*-й СМО;
- $B_i(t)$ – функция распределения длительности обслуживания заявок в *i*-й СМО;
- $C_i(t)$ – процесс, который формализует набор алгоритмов для управления *i*-й СМО;
- $P_i(t)$ – вероятность того, что в момент времени *t* заявки не могут быть обслужены, то есть теряются;
- r_i – количество мест в очереди для ожидания начала обслуживания (размер буферной памяти в КУ).

В статье рассматриваются функции $A_i(t)$ и $B_i(t)$, которым присуща стохастическая природа. В данном разделе анализируется функция $A_i(t)$. В монографии [4] показана целесообразность выделения двух семейств распределений $A_i(t)$. Первое семейство включает возможные функции $A_i(t)$, заданные на всей положительной полуоси – [0, ∞). Далее подобные распределения обычно обозначаются как $A_U(t)$; символ «*U*» – первая буква в слове «unlimited», то есть без ограничения на положительной полуоси. Второе семейство включает возможные функции $A_i(t)$, заданные на ограниченном интервале положительной полуоси – [*a*, *b*]. Подобные распределения обозначаются как $A_R(t)$; символ «*R*» – первая буква в слове «restricted», то есть ограниченный на заранее заданном отрезке времени.

Далее рассматривается СМО без указания ее номера. Поэтому нижний индекс «*i*» более не используется. При проведении измерений определяется ступенчатая функция $A(t)$, всегда принадлежащая к семейству $A_R(t)$. Причем результаты изменений представляются в виде гистограммы $a(t)$, которая является первой производной от функции $A(t)$. Если измерения не проводятся, то принимается обоснованная гипотеза о виде распределения $A(t)$. Эта гипотеза может быть представлена функцией, которая принадлежит либо семейству $A_U(t)$, либо семейству $A_R(t)$. Основные виды семейств $A_U(t)$ и $A_R(t)$ приведены, например, в справочнике [5].

Измерения трафика обычно проводятся с некоторым постоянным периодом т, что позволяет в точке *k*т оценить приращение измеряемой функции p_k. Последнее приращение фиксируется в некоторой точке *m*т. Полученные результаты могут быть компактно представлены в виде преобразования Лапласа-Стилтьеса [6], которое обозначается как ψ(s). Эта функция определяется следующей формулой [6]:

$$\psi(s) = \sum_{k=0}^{m} p_k \exp(-k\tau s). \qquad (1)$$

Если функция $A(t)$ задана посредством соотношения (1), то *j*-й начальный момент исследуемого распределения $A^{(j)}$ определяется следующим образом [6]:

$$A^{(j)} = \tau^j \sum_{k=0}^{m} p_k k^j. \qquad (2)$$

Формула (2) позволяет просто найти математическое ожидание исследуемой случайной величины $A^{(1)}$ и ее второй начальный момент $A^{(2)}$ по известным правилам [5, 6]:

$$A^{(1)} = \tau \sum_{k=0}^{m} p_k k, \quad A^{(2)} = \tau^2 \sum_{k=0}^{m} p_k k^2. \qquad (3)$$

Соотношения (3) используются для расчета дисперсии распределения σ^2 и коэффициента вариации C_A [2, 5]:

$$\sigma^2 = \tau^2 \left[\left(\sum_{k=0}^{m} p_k k^2 \right) - \left(\sum_{k=0}^{m} p_k k \right)^2 \right], \quad C_A = \frac{\sigma}{\tau \sum_{k=0}^{m} p_k k}. \qquad (4)$$

Параметры $A^{(1)}$ и C_A считаются основными характеристиками распределения $A(t)$. Они позволяют оценивать ряд параметров СМО, весьма важных с практической точки зрения. В некоторых случаях гистограмму $a(t)$ аппроксимируют непрерывной кривой, которая позволяет упростить часть операций по дальнейшему использованию полученных результатов. На рисунке 2 показан пример такой аппроксимации при помощи функции $a_U(t)$. Параметры функции $a_U(t)$ принято оценивать методом наименьших квадратов [7].

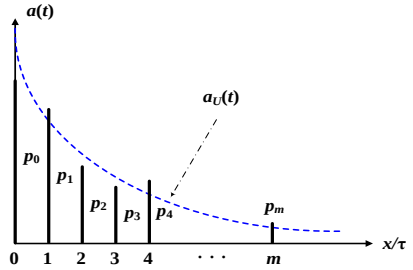

Рисунок 2 – Замена гистограммы $a(t)$ непрерывной функцией $a_U(t)$

Замена гистограммы $a(t)$ непрерывными функциями $a_U(t)$ или $a_R(t)$ вносят ошибку, которую сложно оценить при проведении дальнейших математических операций с полученными данными. По этой причине уместно оперировать функциями $a(t)$ или $A(t)$, однозначно связанными между собой, что способствует получению точных оценок для СМО.

К сожалению, в некоторых случаях проведение измерений невозможно и статистические характеристики мультисервисного трафика отсутствуют. В подобных ситуациях выдвигается обоснованная гипотеза о характере распределения $A(t)$. В последнее время большой интерес связан с использованием бета-распределения [4, 8 – 11], которое входит в семейство $A_R(t)$. Математические операции с бета-распределением, обозначенным далее как $Beta(t)$, весьма сложны, но их можно упростить, преобразовав его в ступенчатую функцию.

С этой целью функция $Beta(t)$ представляется своими отсчетами, которые берутся с интервалом т. Таким образом, приращения функции $Beta(t)$ легко вычисляются, образуя конечную совокупность значений p_k. Такая операция позволяет далее использовать соотношения (1) – (4), по которым оцениваются величины $A^{(1)}$ и C_A. На рисунке 3 показан пример аппроксимации $Beta(t)$ ступенчатой функцией $A_R(t)$. Такой пример, использован, в частности, в [12] для описания входящего потока IP-пакетов в маршрутизатор.

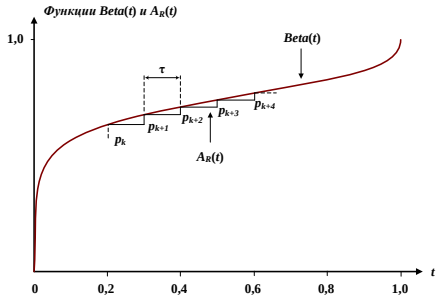

Рисунок 3 – Аппроксимация бета-распределения функцией $A_R(t)$

При таком представлении непрерывного распределения ступенчатой функцией необходимо корректно выбрать величину т. Для выбранного примера $Beta(t)$ коэффициента вариации C_A равен пяти. Очевидно, что больших значений C_A исследуемая функция резко растет в самом начале оси абсцисс. В принципе, можно использовать метод взвешенных наименьших квадратов [7], но такой подход усложняет дальнейшие расчеты. По этой причине проще уменьшить величину т. В работе [12] предложено соотношение, которое позволяет корректно оценить величину т с учетом тех значений C_A, который превышают единицу, при заданной допустимой относительной ошибке δ:

$$\tau \le \begin{cases} 2\delta A^{(1)}, & \text{если } C_A < 1 \\ \dfrac{2\delta A^{(1)}}{C_A}, & \text{если } C_A \ge 1 \end{cases}. \qquad (5)$$

Результаты имитационного моделирования, выполненные для разных распределений непрерывной случайной величины на ограниченном интервале времени t, показали, что условие (5) вполне приемлемо для инженерных расчетов. Это означает, что соотношения (1) – (5) образуют научно обоснованную методику для описания распределений вида $A_R(t)$ любой природы.

Величина $A^{(1)}$ обратно пропорциональная интенсивности входящего потока заявок λ [1, 2]. Это означает, что статистические характеристики входящего потока заявок, измеренные в течение некоторого отрезка времени от T_1 до T_2, позволяют построить функцию λ(t). Эта функция может служить основой для краткосрочного прогнозирования роста интенсивности входящего потока заявок. Данное утверждение справедливо при трактовке заявок как требований на установление соединений (организацию сеансов связи) и в случае анализа потока пакетов как заявок на обслуживание.

Характеристики длительности обслуживания заявок

Длительность обслуживания заявок рассматривается для времени сеансов связи и для пакетов. При этом следует отметить заметные различия в соответствующих распределениях $B(t)$. Длительность обработки пакетов близка к постоянной величине [13]. Для сеансов связи, относящихся к телефонным разговорам, к передаче данных и к просмотру видеоинформации, характерны весьма существенные разбросы как средних значений длительности обработки заявок $B^{(1)}$, так и коэффициентов вариации C_B. Следует отметить, что величина $B^{(1)}$ обратно пропорциональна интенсивности обслуживания μ, которая определяется среднее количество заявок, обработанных за единицу времени. Для оценки величин $B^{(1)}$ и C_B могут использоваться соотношения (1) – (4), в которые следует подставлять соответствующие функции $B(t)$.

Для пакетов можно ввести предположение, что $C_B \approx 0$. Паспортные данные тех видов КУ, которые представляют собой маршрутизаторы, содержат информацию о параметре μ. По этим причинам численная оценка величин $B^{(1)}$ и C_B представляется простой задачей. Совсем другая ситуация складывается с оценкой величин $B^{(1)}$ и C_B применительно к длительности сеанса связи. Первая проблема заключается в определении сеанса связи. Дело в том, что с одного компьютера может быть установлено несколько сессий Интернет. Простым примером может служить параллельное скачивание файлов и просмотр видеоролика с одного персонального компьютера (ПК).

В стационарных телефонных сетях подобных ситуаций не возникало. В теории телетрафика длительность обслуживания заявки рассматривалась как отрезок времени от начала использования ресурсов автоматической телефонной станции (телефонная трубка снята) до завершения разговора (телефонная трубка положена). Очевидно, что подобное определение для сессий Интернет не подходит за исключением ситуаций, когда устанавливается всего одна сессия.

Предположим, что количество одновременно протекающих сессий равно n, а функция распределения длительности j-й сессии определяется, на основании проведенных измерений, выражением $B_j(t)$, которое представляет собой ступенчатую функцию. Для ступенчатой функции $B_j(t)$ всегда существует преобразование Лапласа-Стилтьеса $\varphi_j(s)$. Распределение $B(t)$ для рассматриваемого случая, как показано в [14], определяется следующим образом:

$$B(t) = \sum_{j=1}^{n} r_j B_j(t). \qquad (5)$$

Соответственно, преобразование Лапласа-Стилтьеса функции (5), которое обозначается как φ(s), выражается таким соотношением [6]:

$$\varphi(s) = \sum_{j=1}^{n} r_j \varphi_j(s). \qquad (6)$$

Из соотношения (6), согласно правилам вычисления моментов из преобразования Лапласа-Стилтьеса [6], определяются среднее значение $B^{(1)}$ и коэффициент вариации C_B:

$$B^{(1)} = \sum_{j=1}^{n} r_j B_j^{(1)}, \quad C_B = \frac{\sqrt{\sum_{j=1}^{n} r_j B_j^{(2)} - \left(\sum_{j=1}^{n} r_j B_j^{(1)}\right)^2}}{\sum_{j=1}^{n} r_j B_j^{(1)}}. \qquad (7)$$

Форма представления распределение $B(t)$ свидетельствует о необходимости уточнения термина «длительность обслуживания» применительно к мультисервисному трафику. Возможные вариант трактовка термина «длительность обслуживания» иллюстрирует рисунок 4. Он базируется на гипотезе о трехэтапной модификации услуги, предоставленной двум студентам, которые используют современные ПК.

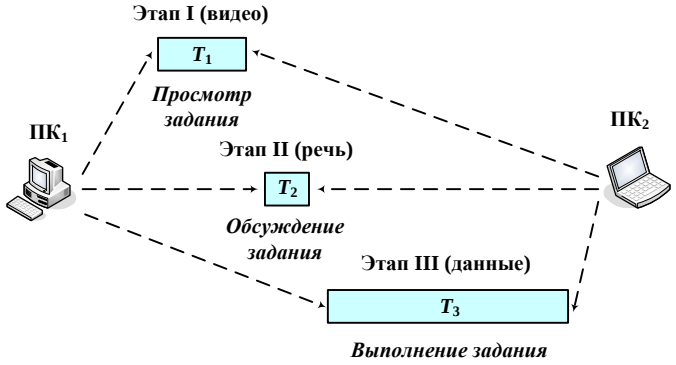

Рисунок 4 – Уточнение понятия «длительность обслуживания»

Предоставление услуги на этапе I заключает в просмотре задания, которое оформлено в виде ролика длительностью T_1. Предполагается, что по типу передаваемой информации этап I может рассматриваться как трансляция видео. На этапе II студенты обсуждают план выполнения задания в течение времени T_2. В этом случае тип передаваемой информации может классифицироваться как речь. Выполнение задание, осуществляемое на этапе III, может заключаться с работой с пакетом прикладных программ в течение времени T_3. Это означает, что тип информации трактуется как данные.

Под длительностью обслуживания можно понимать сумму $T_1 + T_2 + T_3$. Такое определение представляется уместным, если необходимо оценить суммарное время поддержки услуги (длительность сеанса связи) между ПК$_1$ и ПК$_2$. С другой стороны ресурсы, которые затрачиваются на поддержку каждого из трех этапов (R_1, R_2 и R_3), будут различаться. Они будут минимальны на этапе II и существенно больше на этапах I и III. Причем на этих этапах могут фиксироваться неравенства вида $R_1 > R_3$ и $R_1 < R_3$ даже при близких значениях T_1 и T_3.

По всей видимости, для анализа параметров мультисервисного трафика статистику длительности обслуживания следует вести раздельно по разным этапам. Такое деление может оказаться разумным при выборе тарифной политики Операторов связи и Поставщиков инфокоммуникационных услуг. В остальных случаях под длительностью обслуживания уместно понимать сумму $T_1 + T_2 + T_3$. Тем не менее, данный вопрос требует дополнительного исследования.

Устойчивость статистических характеристик

Смысл термина «устойчивость» и основные положения одноименной теории меняются со временем [15] и различаются в отдельных научных дисциплинах. Применительно к статистическим характеристикам мультисервисного трафика уместно ввести три определения:

- под устойчивостью функций $A(t)$ и $B(t)$ на отрезке времени $[t_1, t_2]$ понимается такое их поведение, при котором они не меняют выявленные законы распределений случайных величин с заданной точностью;
- под устойчивостью пиковых значений величин λ_{max} и $\underline{\mu}_{max}$ на отрезке времени $[t_1, t_2]$ понимается такое их поведение, при котором они не отклоняются от результатов, полученных при других измерениях, на заданный порог;
- под воспроизводимостью функций $A(t)$ и $B(t)$ на отрезке времени $[t_1, t_2]$ понимается их устойчивость, подтвержденная при повторных экспериментах с использованием разных методик измерений и разных способов обработки статистической информации.

Устойчивость (sustainability) иногда заменяют повторяемостью (repeatability). Такой подход может быть использован для первого и второго определений. Следует подчеркнуть, что воспроизводимость (reproducibility) считается более важным фактором, чем повторяемость, так как позволяет выявить ошибки, которые могут содержаться в методиках измерениях и в способах обработки статистической информации [16]. Примеры устойчивости для первого и второго определений показаны на рисунке 5 для распределения $A(t)$ и пикового значения λ_{max}. Они иллюстрируют поведение трех ступенчатых функций из семейства $A(t)$ и пяти пиковых значений λ_{max}.

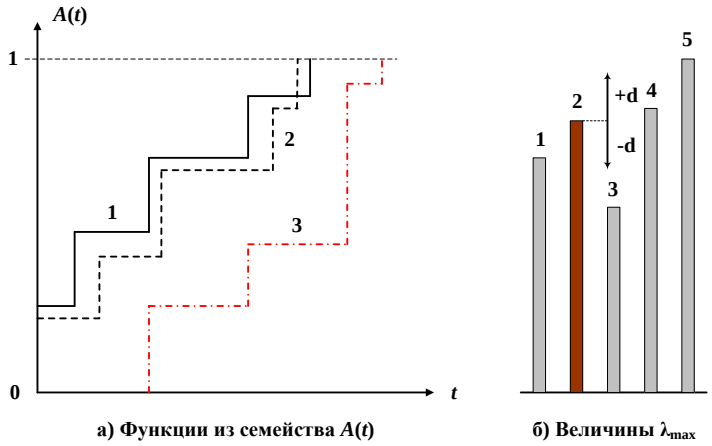

Рисунок 5 – Примеры устойчивости для функций $A(t)$ и пиковых значений λ

Различия между тремя распределениями из семейства $A(t)$ определяются либо по критериям согласия [17], либо методом измерения расстояний между функциями [18]. В рассматриваемом примере, в левой части рисунка 5, предполагается, что распределения под номерами «1» и «2» устойчивы. Иными словами, они отражают единый устойчивый характер функции $A(t)$. Распределение под номером «3» имеет иной характер, что может объясняться различными причинами, поиск которых представляет собой отдельную задачу, которая требует проведения дополнительных исследований.

Различия между величинами λ_{max} определяется отклонением на модуль величины d от выбранного эталонного значения. Таким значением служит величина λ_{max}, полученная за счет проведения большого объема измерений. В левой части рисунка 5 таким эталоном служит результат под номером «2». Очевидно, устойчивость рассматриваемой статистической характеристикой служат результаты под номерами «2», «3» и «4». Величины λ_{max}, соответствующие номерам «1» и «5» отклоняются от эталонного значения более чем на порог d, взятый по модулю. По этой причине не могут считаться устойчивыми характеристиками.

При анализе устойчивости статистических характеристик важно корректно выделить величину отрезка времени $[t_1, t_2]$. По всей видимости, этот отрезок времени заканчивается при введении новых видов инфокоммуникационных услуг, которые могут заметно изменить параметры мультисервисного трафика. Такая же операция должна осуществляться при смене технологий передачи, коммутации и обработки информации.

Направления дальнейших исследований

В процессе работы над статьей были выявлены те направления, которые требуют проведения дополнительных исследований. Их можно свести к трем задачам, связанным между собой единством цели, которая определяется выбранным объектом исследования.

Во-первых, для получения устойчивых оценок статистических характеристик мультисервисного трафика необходимо определить тот интервал времени, на котором следует осуществлять анализ измеряемых параметров. Скорее всего, ширина этого интервала времени будет уменьшаться по мере практической реализации основных положений концепции «Сеть-2030». Анализ динамики изменения интервала времени, на котором следует осуществлять анализ измеренных параметров с точки зрения их устойчивости, важен также для краткосрочного прогнозирования изменений мультисервисного трафика.

Во-вторых, актуальным вопросом остается анализ причин, вследствие которых существенно различаются распределения $A(t)$ и $B(t)$ с аналогичными функциями, полученными примерно в одно время. Аналогичным вопросом становится и заметное различие пиковых значений этих распределений. Особый интерес связан с различиями пиковых значений при близких величинах математического ожидания $A^{(1)}$ и $B^{(1)}$.

В третьих, при резком изменении плотности распределений $A(t)$ и $B(t)$ может стать полезным упомянутый выше метод взвешенных наименьших квадратов [7]. Видимо область его применения может быть связана с результатами анализа третьей производной от функций $A(t)$ и $B(t)$, как предложено в [19] для выявлений аномалий трафика.

Заключение. По результатам, изложенным в этой статье, можно сделать ряд выводов, которые представимы следующими положениями:

1. Проблему исследования статистических характеристик мультисервисного трафика уместно разделить на три крупные задачи. Они связаны с анализом распределений $A(t)$ и $B(t)$, а также с определением устойчивости полученных оценок.

2. Пары параметров $A^{(1)}$, C_A, и $B^{(1)}$, C_B считаются основными характеристиками распределений $A(t)$ и $B(t)$. В статье предложена научно обоснованная методика по оценке этих параметров, используя результаты измерений, а при невозможности их проведения – за счет формирования обоснованных гипотез относительно вида функций $A(t)$ и $B(t)$.

3. Замена результатов измерений, полученных в виде гистограммы непрерывными функциями, вносит ошибку в дальнейший анализ стохастических характеристик мультисервисной сети. По этой причине целесообразно оперировать исходными данными, представленными при помощи гистограммы, что устраняет ошибку аппроксимации. Кроме того, упрощается ряд математических операций при использовании правил расчета начальных моментов распределений через преобразование Лапласа-Стилтьеса.

4. Предложенные определения для устойчивости статистических оценок мультисервисного трафика соответствуют трактовкам, принятым в современной научной литературе. Использование этих определений позволяет применять сравнительно простые методы для выявления устойчивости статистических оценок мультисервисного трафика.

Список литературы

1. Akimaru H. Teletraffic: Theory and Applications / H. Akimaru, K. Kawashima // Telecommunication Networks and Computer Systems. – 2012. – 225 p.
2. Степанов С.Н. Теория телетрафика: концепции, модели, приложения / С.Н. Степанов. – М.: Горячая линия – Телеком, 2015. – 867 с.
3. Bunge M.A. General Black Box Theory / M.A. Bunge // Philosophy of Science. – 1963. – Vol. 30, № 4. – P. 346-358.
4. Леваков А.К. Сеть связи следующего поколения в чрезвычайных ситуациях / А.К. Леваков // Анализ моделей телетрафика. – М.: ИРИАС, 2019. – 124 с.
5. Вадзинский Р.Н. Справочник по вероятностным распределениям / Р.Н. Вадзинский. – СПб.: Наука, 2001. – 296 с.
6. Кристалинский Р.Е. Преобразования Фурье и Лапласа в системах компьютерной математики / Р.Е. Кристалинский, В.Р. Кристалинский. – М.: Горячая линия – Телеком, 2021. – 216 с.
7. Линник Ю.В. Метод наименьших квадратов и основы математико-статистической теории обработки наблюдений / Ю.В. Линник. – М.: Физматгиз, 1958. – 334 с.
8. 3GPP TR 37.868 V11.0.0 (2011-09) Technical Report 3rd Generation Partnership Project; Technical Specification Group Radio Access Network; Study on RAN Improvements for Machine-type Communications; (Release 11). Sophia Antipolis, 2011. – 28 p.
9. Wei C.H. Modeling and analysis of random access channels with bursty arrivals in OFDMA wireless networks / C.H. Wei, G. Bianchi, R.G. Cheng // IEEE Transactions on Wireless Communications. – 2015. – Vol. 14, № 4. – P. 15.
10. Sharma S.K. Distributed Caching Enabled Peak Traffic Reduction in Ultra-Dense IoT Networks / S.K. Sharma, X. Wang // IEEE Communications Letters. – 2018. – Vol. 22, Issue 6. – P. 1252-1255.
11. Ермаков А.В. Выбор функции распределения для описания процесса поступления пакетов в маршрутизатор / А.В. Ермаков, Н.А. Соколов // Информация и космос. – 2021. – № 3. – с. 31-36.
12. Levakov A.K. Using a Step Distribution Function to Describe the Incoming Packet Flow / A.K. Levakov, A.N. Sokolov, N.A. Sokolov // Proceedings of XXII International Scientific Conference «Distributed Computer and Communication Networks: Control, Computation, Communications», Moscow, 2019. – P. 469-476.
13. Соколов Н.А. Задачи планирования сетей электросвязи / Н.А. Соколов. – СПб.: Техника связи, 2012. – 432 с.
14. Башарин Г.П. Массовое обслуживание в телефонии / Г.П. Башарин, А.Д. Харкевич, М.А. Шнепс. – М.: Наука, 1968. – 240 с.

15. Мухин Р.Ф. Эволюция основных положений теории устойчивости / Р.Ф. Мухин // Чебышевский сборник. – 2022. – № 23(4). – с. 327-349.
16. Vitek J. Repeatability, reproducibility and rigor in systems research / J. Vitek, T. Kalibera // Proceedings of the Ninth ACM International Conference on Embedded Software (EMSOFT). – 2011. – P. 33-38.
17. Кендалл М. Теория распределений / М. Кендалл, А. Стюарт. – М.: Наука, 1966. – 587 с.
18. Ватульян А.О. Измерение расстояния между функциями / А.О. Ватульян // Соросовский образовательный журнал. – 2000. – № 11. – с. 123-127.
19. Оценка роста интенсивности входящего трафика / В.Ю. Гойхман и др. // Электросвязь. – 2018. – № 3. – с. 75-77.

References

1. Akimaru H. Teletraffic: Theory and Applications / H. Akimaru, K. Kawashima // Telecommunication Networks and Computer Systems. – 2012. – 225 p. (In English).
2. Stepanov S.N. Teoriya teletrafika: kontseptsii, modeli, prilozheniya / S.N. Stepanov. – M.: Goryachaya liniya – Telekom, 2015. – 867 s. (In Russian).
3. Bunge M.A. General Black Box Theory / M.A. Bunge // Philosophy of Science. – 1963. – Vol. 30, № 4. – R. 346-358. (In English).
4. Levakov A.K. Set' svyazi sleduyushchego pokoleniya v chrezvychainykh situatsiyakh / A.K. Levakov // Analiz modelei teletrafika. – M.: IRIAS, 2019. – 124 s. (In Russian).
5. Vadzinskii R.N. Spravochnik po veroyatnostnym raspredeleniyam / R.N. Vadzinskii. – SPb.: Nauka, 2001. – 296 s. (In Russian).
6. Kristalinskii R.E. Preobrazovaniya Fur'e i Laplasa v sistemakh komp'yuternoi matematiki / R.E. Kristalinskii, V.R. Kristalinskii. – M.: Goryachaya liniya – Telekom, 2021. – 216 s. (In Russian).
7. Linnik YU.V. Metod naimen'shikh kvadratov i osnovy matematiko-statisticheskoi teorii obrabotki nablyudenii / YU.V. Linnik. – M.: Fizmatgiz, 1958. – 334 s. (In Russian).
8. 3GPP TR 37.868 V11.0.0 (2011-09) Technical Report 3rd Generation Partnership Project; Technical Specification Group Radio Access Network; Study on RAN Improvements for Machine-type Communications; (Release 11). Sophia Antipolis, 2011. – 28 p. (In English).
9. Wei C.H. Modeling and analysis of random access channels with bursty arrivals in OFDMA wireless networks / C.H. Wei, G. Bianchi, R.G. Cheng // IEEE Transactions on Wireless Communications. – 2015. – Vol. 14, № 4. – R. 15. (In English).
10. Sharma S.K. Distributed Caching Enabled Peak Traffic Reduction in Ultra-Dense IoT Networks / S.K. Sharma, X. Wang // IEEE Communications Letters. – 2018. – Vol. 22, Issue 6. – R. 1252-1255. (In English).
11. Ermakov A.V. Vybor funktsii raspredeleniya dlya opisaniya protsessa postupleniya paketov v marshrutizator / A.V. Ermakov, N.A. Sokolov // Informatsiya i kosmos. – 2021. – № 3. – s. 31-36. (In Russian).
12. Levakov A.K. Using a Step Distribution Function to Describe the Incoming Packet Flow / A.K. Levakov, A.N. Sokolov, N.A. Sokolov // Proceedings of XXII International Scientific Conference «Distributed Computer and Communication Networks: Control, Computation, Communications», Moscow, 2019. – R. 469-476. (In English).
13. Sokolov N.A. Zadachi planirovaniya setei ehlektrosvyazi / N.A. Sokolov. – SPb.: Tekhnika svyazi, 2012. – 432 s. (In Russian).
14. Basharin G.P. Massovoe obsluzhivanie v telefonii / G.P. Basharin, A.D. Kharkevich, M.A. Shneps. – M.: Nauka, 1968. – 240 s. (In Russian).
15. Mukhin R.F. Ehvolyutsiya osnovnykh polozhenii teorii ustoichivosti / R.F. Mukhin // Chebyshevskii sbornik. – 2022. – № 23(4). – s. 327-349. (In Russian).
16. Vitek J. Repeatability, reproducibility and rigor in systems research / J. Vitek, T. Kalibera // Proceedings of the Ninth ACM International Conference on Embedded Software (EMSOFT). – 2011. – R. 33-38. (In English).
17. Kendall M. Teoriya raspredelenii / M. Kendall, A. Styuart. – M.: Nauka, 1966. – 587 s. (In Russian).
18. Vatul'yan A.O. Izmerenie rasstoyaniya mezhdu funktsiyami / A.O. Vatul'yan // Sorosovskii obrazovatel'nyi zhurnal. – 2000. – № 11. – s. 123-127. (In Russian).
19. Otsenka rosta intensivnosti vkhodyashchego trafika / V.YU. Goikhman i dr. // Ehlektrosvyaz'. – 2018. – № 3. – s. 75-77. (In Russian).

Д. Шыңғысов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов*
Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Пушкин көшесі, 11
*e-mail: seilov_shzh@enu.kz

МУЛЬТИСЕРВИСТІК ТРАФИКТІҢ СТАТИСТИКАЛЫҚ СИПАТТАМАЛАРЫН БАҒАЛАУ

Мультисервистік трафик стохастикалық табиғатымен сипатталады, бұл телекоммуникациялық желілердің өткізу қабілеті мен өнімділігін бағалау міндеттерін айтарлықтай қиындатады. Қазіргі заманғы желілерді тиімді жоспарлау және жобалау үшін трафиктің ағын қарқындылығы, өзгергіштік коэффициенттері, автокорреляция, пакеттер арасындағы интервалдар таралуы және сессия ұзақтығы сияқты статистикалық сипаттамаларын талдаудың және бағалаудың сенімді әдістерін қолдану қажет. Мақалада мультисервистік трафик параметрлерін жинау, өңдеу және түсіндіру әдістеріне талдау жасалған. Желілік мониторинг жүргізу тәсілдері және желі жүктемесінің өзгермелілігі жағдайында статистикалық деректерді талдау әдістерін қолдану қарастырылды. Әртүрлі трафик түрлерінің – дауыстық, бейнетрафик және деректер трафигінің мінез-құлқын модельдеу үшін ғылыми негізделген гипотезаларды тұжырымдауға ерекше назар аударылды. Бұл әрбір трафик түрінің ерекшеліктерін желі жүктемесін болжау кезінде дәлірек ескеруге мүмкіндік береді. Зерттеу нәтижесінде желілік ресурстарды оңтайлы бөлу үшін өлшеу және талдау әдістерін таңдауға ұсыныстар әзірленді. Жүктеменің күтпеген өзгерістері жағдайында желінің өнімділігін бағалау сенімділігі мен дәлдігін арттыру тәсілдері де ұсынылды. Алынған нәтижелер Қазақстан Республикасында перспективалы мультисервистік желі жобалау әдістемесін әзірлеуге қолданылатын болады, бұл желі инфрақұрылымын пайдалану тиімділігін арттыруға, маршруттау процестерін оңтайландыруға және соңғы пайдаланушыларға қызмет көрсету сапасын жақсартуға мүмкіндік береді. Жұмыстың қорытындылары телекоммуникациялар саласындағы мамандарға, сондай-ақ мультисервистік желілердің өнімділігі мен сенімділігін арттыру мәселелерін шешуде желілерді жобалау және пайдалану мамандарына пайдалы болады.

Түйін сөздер: *мультисервистік трафик, телекоммуникациялық желі, кезек күту жүйесі, кіріс ағын, сұраныс өңдеу ұзақтығы.*

D. Shingissov, D. Tussupov, Sh. Seilov*
L.N. Gumilyov Eurasian National University,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Pushkin Street, 11
*e-mail: seilov_shzh@enu.kz

EVALUATION OF STATISTICAL CHARACTERISTICS OF MULTISERVICE TRAFFIC

Multiservice traffic is characterized by its stochastic nature, which significantly complicates the tasks of evaluating the capacity and performance of telecommunication networks. For effective planning and design of modern networks, it is necessary to use reliable methods for analyzing and evaluating the statistical characteristics of traffic, such as flow intensity, variation coefficients, autocorrelation, packet interarrival time distribution, and session duration. This paper presents an analysis of methods for collecting, processing, and interpreting multiservice traffic parameters. Approaches to network monitoring and the use of statistical data analysis under conditions of variable network load are considered. Special attention is given to formulating scientifically grounded hypotheses for modeling the behavior of different traffic types, such as voice, video, and data traffic. This allows for more accurate consideration of the specific characteristics of each traffic type when predicting network load. As a result of the study, recommendations were developed for selecting measurement and analysis methods to ensure optimal distribution of network resources. Approaches to improving the reliability and accuracy of performance evaluation under unpredictable load changes are also proposed. The results obtained will be applied to the development of a methodology for designing a prospective multiservice network in the Republic of Kazakhstan, which will enhance the efficiency of network infrastructure use, optimize routing processes, and improve the quality of service for end users. The findings will be useful for telecommunications specialists, as well as those involved in the design and operation of networks, in addressing tasks related to improving the performance and reliability of multiservice networks.

Key words: *multiservice traffic, telecommunication network, queuing system, incoming request flow, request service duration.*

Сведения об авторах

Данияр Серикович Шингисов – докторант кафедры информационных систем, Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: shingissov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5716-4506.

Джамалбек Алиаскарович Тусупов – доктор физико-математических наук, профессор кафедры информационных систем; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428 .

Шахмаран Журсинбекович Сеилов* – кандидат технических наук, профессор кафедры компьютерной и программной инженерии; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Авторлар туралы мәліметтер

Данияр Серікұлы Шыңғысов – ақпараттық жүйелер кафедрасының докторанты, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: shingissov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5716-4506.

Джамалбек Алиасқарұлы Тусупов – физика-математика ғылымдарының докторы, ақпараттық жүйелер кафедрасының профессоры, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428.

Шахмаран Жүрсінбекұлы Сеилов* – техника ғылымдарының кандидаты, компьютерлік және программалық инженерия кафедрасының профессоры, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Information about the authors

Daniyar Serikovich Shingissov – PhD student, Department of Information Systems, L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: shingissov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5716-4506.

Dzhamalbek Aliaskarovich Tussupov – Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor, Department of Information Systems; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: tussupov_da@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9179-0428.

Shakhmaran Zhursinbekovich Seilov* – Candidate of Technical Sciences, Professor, Department of Computer and Software Engineering; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: seilov_shzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Поступила в редакцию 20.02.2025
Поступила после доработки 20.04.2025
Принята к публикации 21.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-7

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 50.41.25

Т.С. Жылкыбаев[1], А.Д. Золотов[1*], Б.К. Копабаева[1], Н.К. Алгазинов[2], Д.А. Жумагажинов[1], Г.Ж. Шуйтенов[3]

[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Торайгыров университет,
140000 Республика Казахстан, г. Павлодар, ул. Ломова 64
[3]Esil university,
040005, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Жубанова, 7
[*]e-mail: Azol64@mail.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ РАБОТЫ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫХ СИСТЕМ УПРАВЛЕНИЯ ВОДООЧИСТНЫМИ СООРУЖЕНИЯМИ

Аннотация: *Целью исследования в данной статье является совершенствования работы городских водоочистных сооружений, использующих биологическую очистку с использованием нейросетевых технологий. Перед управлением аэрацией в аэротенке нейросеть обрабатывает объём поступающих сточных вод (датчики расхода и уровня измеряют объём поступающих сточных вод, скорость потока и его динамику. Датчики растворённого кислорода контролируют уровень кислорода в аэротенке, что является критически важным для работы микроорганизмов Например, если прогнозируется увеличение объёма воды, система заранее увеличивает подачу кислорода. Постоянный сбор данных с датчиков позволяет сравнивать фактические параметры с прогнозными, корректируя работу системы в режиме реального времени. Интеграция*

предсказательной аналитики с системами управления аэротенками позволяет добиться синергетического эффекта: 1 – Прогнозирование параметров поступающих сточных вод обеспечивает возможность заранее корректировать работу системы, 2 – Адаптивное управление аэрацией и состоянием активного ила снижает энергопотребление и повышает эффективность биологической очистки. Непрерывный мониторинг и обратная связь позволят системе динамически реагировать на изменения, обеспечивая стабильность процесса и предотвращая аварийные ситуации. Таким образом, нейросетевые алгоритмы, в сочетании с SCADA-системами, формируют основу интеллектуальной автоматизации очистных сооружений, что способствует не только улучшению качества очистки сточных вод, но и значительной экономии энергетических ресурсов, снижению эксплуатационных затрат и повышению экологической безопасности.

Ключевые слова: *Инновации, аэротенк, нейронные сети, прогнозирование, программное обеспечение , сточные воды:skr.*

1. Введение

По данным Института мировых ресурсов, Центрально-Азиатский регион находится в красной зоне по ресурсам и потреблению питьевой воды[1-4]. Среди азиатских стран Казахстан также входит в красную зону, где проблема дефицита водных ресурсов является серьезной проблемой. Например, согласно [4] к 2050 году дефицит питьевой воды в Казахстане, по прогнозам, утроится. Поэтому необходимо кардинально пересмотреть вопросы рационального использования водных ресурсов. Поэтому требования к рациональному использованию водных ресурсов приобретают острую актуальность.

Ключевую роль в обеспечении безопасности, предотвращая загрязнение водных ресурсов и сводя к минимуму негативное воздействие сточных вод на окружающую среду играют очистные сооружения. Нехватка водных ресурсов обусловлена большим загрязнением мирового океана и сброс в него сточных вод, не прошедших первичную очистку. Поэтому все большее значение приобретает проблема рационального использования водных ресурсов и особенно очищение возрастающих объемов сточных вод.

Очистка сточных вод производится на очистных сооружениях в два этапа. Первый этап механическая очистка является очисткой от видимых отходов. Второй этап биологическая очистка, является окончательной очисткой. После окончания биологической очистка, вода сливается к потребителю. Поэтому биологическая очистка сточных вод является важным элементом системы водоочистных сооружений.

В практике разработки и применения систем управления объектами водоотведения и очистки сточных вод есть много примеров применения интеллектуальных систем управления, как отдельными агрегатами, так и объектами водоотведения в целом [5 - 11]. В связи с важностью проблемы решением общих вопросов разработки интеллектуальных технологий управления занимаются много отечественных и зарубежных компаний [12-14].

Однако традиционные методы управления процессами очистки часто сопровождаются рядом проблем: низкой энергоёмкостью, стандартизацией контроля качества воды и непредсказуемыми нагрузками.

Часто функционирование очистных сооружений характеризуется значительной неравномерностью поступления сточных вод и существенными колебаниями в них концентрации загрязнителей [15].

После обработки такие стоки содержат загрязняющие вещества в концентрациях, превышающих допустимые значения, что нарушает процессы в сложившихся экосистемах. Неэффективная очистка приводит к превышению предельно допустимых концентраций загрязняющих веществ.

Сточные воды поступают неравномерно, с разными концентрациями загрязняющих веществ. Требуется гибкая система управления, адаптирующаяся к этим изменениям, что позволит своевременно реагировать на количество поступающей воды в аэротенк и заблаговременно подбирать требуемые технологические параметры для качественной очистки поступающих загрязнений.

Аэротенк – это сооружение для биологической очистки сточных вод, в котором микроскопические организмы (активный ил) разлагают органические загрязнения с помощью кислорода. Этот процесс имитирует природное самоочищение воды, но проходит гораздо быстрее благодаря искусственной аэрации. Основные этапы работы аэротенка:

1. Поступление сточных вод

– Загрязнённая вода поступает в аэротенк из механических очистных сооружений (отстойников), где удалены крупные примеси.
– Вместе с водой в аэротенк поступает активный ил – это биомасса бактерий и микроорганизмов, которые разлагают органические вещества.

2. Аэрация (насыщение кислородом)

– В аэротенке поддерживается постоянная подача кислорода, который необходим бактериям для разложения органических загрязнений.
– Кислород поступает через аэраторы или диффузоры, создавая интенсивное перемешивание сточных вод и активного ила.

3. Биохимическое окисление загрязнений

– Бактерии и микроорганизмы поглощают органические вещества (БПК – биохимическое потребление кислорода) и превращают их в углекислый газ, воду и новую биомассу.
– В аэротенке также происходит нитрификация – процесс превращения аммиака в нитраты.

4. Отделение очищенной воды от активного ила

– Смесь воды и активного ила направляется во вторичный отстойник, где ил оседает, а очищенная вода уходит на дальнейшую фильтрацию или в водоём.
– Часть осевшего активного ила возвращается обратно в аэротенк, поддерживая нужную концентрацию бактерий (рециркуляция).

5. Выведение избыточного ила. Часть активного ила, который размножился в процессе очистки, удаляется из системы для последующей переработки (анаэробное сбраживание, компостирование и т. д.).

6. Высокая эффективность очистки (до 98% удаление органических загрязнений).

Широкое применение аэротенков обусловлено следующими преимкществами:

– Высокая эффективность очистки (до 98% удаление органических загрязнений).
– Экологичность – использование природных биопроцессов без химии.
– Возможность автоматизации (датчики кислорода, расхода, pH и нейросетевые алгоритмы управления).

Но есть и недостатки. Это прежде всего нестабильность подачи очищаемой воды в аэротенк, высокие энергозатраты на аэрацию, высокие энергозатраты на работу системы в периоды пиковой нагрузки, которые могут возникать в различные моменты времени.

Существующие системы автоматической очистки не обеспечивают быстрого реагирования на изменение состава и количества сточных вод. Кроме того, они энергозатратны. Так как наиболее энергоёмкий процесс это аэрация, на который приходится до 50–60% потребления электроэнергии очистными сооружениями [16].

Одним из вариантов решения данной проблемы это использование нейросетевых моделей и алгоритмов прогнозирования для своевременной корректировки очистительных процессов.

По данным различных исследований в сфере энергоэффективности очистных сооружений, предсказательная аналитика может снизить общее энергопотребление до 25-30% за счёт:

- Оптимизации насосного оборудования.
- Интеллектуального управления аэрацией.
- Снижения энергозатрат на химическую обработку.
- Предотвращения аварийных ситуаций.
- Оптимизации работы вторичных отстойников и фильтров [17, 18]

Предсказательная аналитика позволит не только минимизировать выбросы загрязняющих веществ в природные водоёмы, но и снизит энергозатраты, так как дает возможность заблаговременно регулировать работу насосного оборудования, снижая ненужные пиковые нагрузки и исключить перерасход электроэнергии. В результате энергозатраты насосов снижаются на 10-20% и обеспечит соблюдение норм сброса сточных вод [19].

Кроме того предсказательная аналитика поможет оптимизировать подачу воздуха в зависимости от качества и объёма поступающих сточных вод, снижая энергопотребление воздуходувок на 20-30%.

Автоматическое прогнозирование состава сточных вод позволяет так же точно дозировать реагенты, исключая их перерасход.

Это уменьшает затраты на перекачивание и смешивание химических веществ, снижая потребление электроэнергии на 5-15%.

Анализ данных о загрязнённости воды позволяет автоматически настраивать процессы осаждения и фильтрации. Это позволяет уменьшить время работы вспомогательных систем очистки и так же способствует снижению энергозатрат.

Внедрение предсказательной аналитики в очистные сооружения позволяет не только сократить энергозатраты, но и повысить эффективность очистки, снизить эксплуатационные расходы и продлить срок службы оборудования. Это важный шаг на пути к устойчивому развитию и снижению экологического следа предприятий ЖКХ и промышленности.

2. Методы исследования

На первом этапе были проведены исследования поступления сточных вод на очистные сооружения города Семей Республики Казахстан. Исследования проводились с 2021 по 2023 год. И 2024 год взят для верификации.

Аэротенки очень чувствительны к неравномерности притока сточных вод. Коэффициент неравномерности притока влияет на удовлетворительную работу не только аэротенков, но и вторичных отстойников, так как система управления поступления кислорода не может адекватно реагировать на неравномерность притока, что ведет к чрезмерной регенирации воды аэротенк-отстойник, влияет на качество ила, используемого для биологической очистки, а следовательно и на качестве работы очистных сооружений в целом В качестве целевой функции примем коэффициент суточной неравномерности притока сточных вод [21].

$$К_{сут} = \frac{Q_{макс.сут}}{Q_{ср.сут.}} \quad (1)$$

Где $Q_{ср.\ сут.}$ – средне суточный прирост воды ,

$Q_{макс.\ сут.}$ – Максимальный прирост воды в сутки по месяцам.

По проведенным исследованиям рассмотрим нейросетевое прогнозирование поступление воды в течении суток на языке программирования Python, с применением библиотеки scikit-learn. Выбор данного языка программирования выбран потому что Scikit-learn является одной из популярных библиотек для работы с машинным обучением в Python. В данной библиотеке представлено большое количество алгоритмов машинного обучения, включающих классификацию, регрессию, кластеризацию.

В нашем случае происходит загрузка данных с датасета, состоящего из двух значений:

1 Дата в формате год-месяц-день;

2 Значения поступающей воды на очистные сооружения.

Было решено производить предсказание с помощью метода Windowing. Данный метод основан на том, что создаются «скользящие окна», который часто используется с последовательными данными или временными рядами. Вместо того чтобы обучать модель на всем временном ряду, происходит разбитие данных на окна, определенной длины. Где происходит обучение модели предсказывать следующее значение, на основе предыдущего окна.

Полученные данные из датасета обрабатываются с помощью библиотеки:

1. Данные в датасет сортируются по дате
2. Определена функция для создания перекрывающихся окон, метод Windowing
3. Данные делятся на тренировочные train data и тестовых test data.
4. Для каждого окна происходит чистка пустых значений
5. Обратно сборка в массивы и заполнение пустых мест средним значением
6. Обучение модели и выполнение прогнозов
7. Производим прогнозирование с помощью различных моделей Машинного обучения:

– Модель MLP (Multilayer Perceptron) – это классическая нейросеть, состоящая из нескольких слоёв «искусственных нейронов» (рис. 1).

– Модель Support Vector Regression (Регрессия на основе метода опорных векторов). это вариант алгоритма опорных векторов (SVM), предназначенный для регрессии, то есть прогнозирования не классов, а непрерывных числовых значений (рис. 2).

– Модель Lasso – Least Absolute Shrinkage and Selection Operator (Лассо-регрессия,)- это линейная модель регрессии с регуляризацией, которая минимизирует сумму квадратов ошибок (как обычная линейная регрессия), но добавляет штраф к весам коэффициентов (рис. 3).

– Модель KNN – K-Nearest Neighbors (Метод k-ближайших соседей). Это один из простейших и интуитивно понятных алгоритмов машинного обучения, который применяется для классификации, регрессии, а также иногда для кластеризации и выявления аномалий (рис. 4)

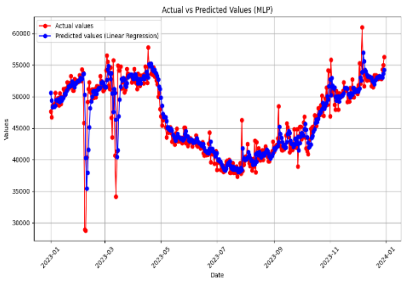

Рисунок 1

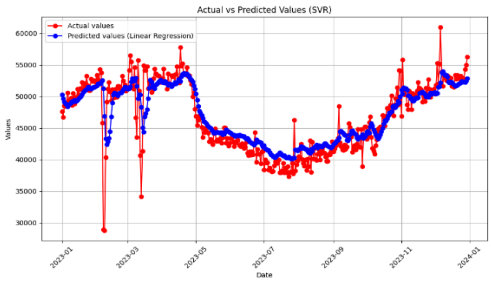

Рисунок 2

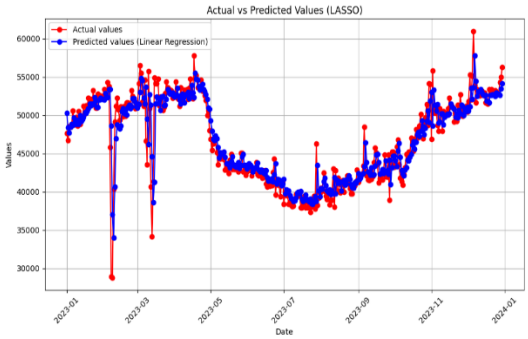

Рисунок 3

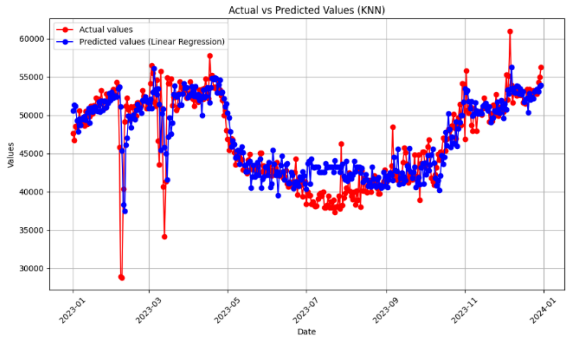

Рисунок 4

Полученные результаты выводятся на графиках, где показаны оригинальные данные и предсказанные данные с помощью моделей. Предсказанные данные записываются в отдельных файлах, для дальнейшей обработки при необходимости.

Производим расчет коэффициента детерминации, который показывает насколько хорошо модель предсказывает зависимую переменную. Чем ближе коэффициент детерминации к 1 единице, тем лучше произошло предсказание.

Производим расчет коэффициента детерминации, который показывает насколько хорошо модель предсказывает зависимую переменную.

Наилучшие показатели получены при использовании модели MLP. R^2=0.93. При увеличении количества наблюдений данный коэффициент будет стремиться к 1.

Полученная нейросеть будет использоваться для оптимизации управления аэрацией, снижая энергозатраты и повышая эффективность очистки сточных вод. Они анализируют прогнозные данные о поступающих сточных водах и динамически регулируют работу аэраторов и компрессоров.

Перед управлением аэрацией в аэротенке нейросеть обрабатывает:

– Объём поступающих сточных вод (датчики расхода и уровня измеряют объём поступающих сточных вод, скорость потока и его динамику. Датчики растворённого кислорода (DO). Контролируют уровень кислорода в аэротенке, что является критически важным для работы микроорганизмов Например, если прогнозируется увеличение объёма воды, система заранее увеличивает подачу кислорода. Постоянный сбор данных с датчиков позволяет сравнивать фактические параметры с прогнозными, корректируя работу системы в режиме реального времени.

– Концентрацию растворённого кислорода в аэротенках. Исходя из концентрации кислорода (DO), нейросеть рассчитывает минимально необходимую мощность аэрации для поддержания нужного уровня биологической активности. При снижении биохимического потребления кислорода (БПК) уменьшается подача воздуха, что сокращает энергопотребление компрессоров.

Химический состав сточных вод. Химические датчики измеряют pH, концентрацию аммония, нитратов, органических веществ (БПК, ХПК) и другие показатели, влияющие на биологические процессы очистки.

Температурные и вибрационные датчики отслеживают температуру воды и состояние оборудования (например, компрессоров и аэраторов).

Прогнозные данные автоматически передаются через SCADA-систему в систему управления очистными сооружениями, где они используются для корректировки параметров работы оборудования данные могут быть переданы так же в центральный сервер, где они доступны для анализа.

Нейросеть проводит контроль состояния активного ила. Прогнозные данные позволяют адаптировать режимы рециркуляции активного ила. Если ожидается увеличение органической нагрузки, система может увеличить возвращение активного ила для поддержания необходимой концентрации микроорганизмов. С другой стороны, при снижении нагрузки можно уменьшить объём возвращаемого ила, предотвращая его разжижение и ухудшение процесса осаждения.

Вывод:

Интеграция предсказательной аналитики с системами управления аэротенками позволяет добиться синергетического эффекта:

- Прогнозирование параметров поступающих сточных вод обеспечивает возможность заранее корректировать работу системы.
- Адаптивное управление аэрацией и состоянием активного ила снижает энергопотребление и повышает эффективность биологической очистки.

Непрерывный мониторинг и обратная связь позволяют системе динамически реагировать на изменения, обеспечивая стабильность процесса и предотвращая аварийные ситуации.

Таким образом, нейросетевые алгоритмы, в сочетании с SCADA-системами, формируют основу интеллектуальной автоматизации очистных сооружений, что способствует не только улучшению качества очистки сточных вод, но и значительной экономии энергетических ресурсов, снижению эксплуатационных затрат и повышению экологической безопасности.

Список литературы

1. Мировые ресурсы питьевой воды: прогнозы и реальность. [Электронный ресурс]. URL: https://www.mistersaver.ru/blog/mirovye-resursy-pitevoy-vody-prognozy-i-realnost/.
2. ООН-водные ресурсы. Вода для жизни. [Электронный ресурс]. URL: https://www.un.org/ru/waterforlifedecade/sanitation.shtml.
3. ВОЗ. Питьевая вода. Основные факты. [Электронный ресурс]. URL: https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/drinking-water.
4. Как Казахстан решает проблему дефицита питьевой воды в эпоху нефтянного лидерства в Центральной Азии? [Электронный ресурс]. URL: https://cabar.asia/ru/kak-kazahstan-reshaet-problemu-defitsita-pitevoj-vody-v-epohu-neftyannogo-liderstva-v-tsentralnoj-azii.
5. Бебихов Ю.В. Проектирование и разработка инновационной автоматической системы биологической очистки сточных вод / Ю.В. Бебихов и др. // Инновации и инвестиции. – 2021. – № 7. [Электронный ресурс]. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/proektirovanie-i-razrabotka-innovatsionnoy-avtomaticheskoy-sistemy-biologicheskoy-ochistki-stochnyh-vod/viewer.
6. Системное интеллектуальное решение для канализационных насосных станций Wilo-Rexa SOLID-Q + Nexos Intelligence. [Электронный ресурс]. URL: https://elit-nasos.ru/articles/sistemnoe-intellektualnoe-reshenie-dlya-kanalizatsionnyh-nasosnyh-stantsij-wilo-rexa-solid-q--nexos-intelligence/.
7. Интеллектуальные решения PumpSmart® MV для высоковольтных систем управления ротационным оборудованием на базе частотного регулирования. [Электронный ресурс]. URL: https://www.ittproservices.com/ittgp/medialibrary/ITTPROServices/website/Literature/Brochures/PRO%20Services/PumpSmartMV_RUS.pdf?ext=.pdf.
8. Интеллектуальные решения Grundfos для канализации. [Электронный ресурс]. URL: https://www.google.ru/url?esrc=s&q=&rct=j&sa=U&url=https://www.grundfos.com/content/dam/local/ru-ru/page-assets/support/documents/leaflets/wastewater-intelligent-solutions-70239184-

0617.pdf&ved=2ahUKEwiH9J-StfL2AhWitYsKHfqkCRUQFnoECAUQAg&usg=AOvVaw0_dLNjIQfZPAxgcLmDrWQR.
9. Богачук Ю.Ф. Интеллектуальная система управления электроцентробежными насосами для нефтяных скважин (ИНТЭС) / Ю.Ф. Богачук // Автоматизированные системы добычи нефти. – 2011. – № 11. [Электронный ресурс]. URL: http://neft-gaz-novacii.ru/NGN_11_11_%D0%91%D0%BE%D0%B3%D0%B0%D1%87%D1%83%D0%BA.pdf.
10. Швецов Д. Интеллектуальные сети водоснабжения / Д. Швецов // Системная интеграция. – 2015. – № 1. – С. 22-27.
11. Ильясов Б.Г. Интеллектуальная автоматизированная система управления установкой электроцентробежного насоса / Б.Г. Ильясов, А.В. Комелин, К.Ф. Тагирова. // Вестник УГАТУ. Управление, ВТ и И. – 2007. – Т. 9, № 2(20). – С. 58-70.
12. Интеллектуальные технологии управления. Группа компаний «АСУ-Технология». [Электронный ресурс]. URL: https://www.asu-tech.ru/articles/intellektualnye-tehnologii-upravleniya.html.
13. «Сименс» завершила два проекта по цифровизации водоснабжения и водоотведения в Австрии. [Электронный ресурс]. URL: https://www.cnews.ru/news/line/2021-02-08_simens_zavershila_dva_proekta.
14. Умные технологии для водных ресурсов от компании Xylem. [Электронный ресурс]. URL: https://www.xylem.com/ru-ru/about-xylem/newsroom/press-releases/-------xylem/.
15. Пушин Д.В. Динамическая модель биологической очистки сточных вод как объекта управления / Д.В. Пушин, М.А. Назаров // Тезисы докладов II международной (XV региональной) научной конференции: «Техногенные системы и экологический риск». Обнинск: НИЯУ МИФИ, 2018. – С. 65-66.
16. Смирнов, Д.Н. Автоматизация процессов очистки сточных вод химической промышленности / Д.Н. Смирнов, А.С. Дмитриев. – Л.: Химия, 1981. – 200 с.
17. Энергоэффективность очистных сооружений канализации: выбор метода сравнительного анализа / В.И. Баженов и др. // Наилучшие доступные технологии водоснабжения и водоотведения. – 2023. – № 5. – С. 50-56.
18. Уханов А.С. Какие методы искусственного интеллекта нашли применение в сфере водоснабжения и водоотведения / А.С. Уханов // Наилучшие доступные технологии водоснабжения и водоотведения. – 2025. – № 1 – С. 39-47.
19. Ковалев В.З. Энергосберегающие алгоритмы управления взаимосвязанным электроприводом центробежных турбомеханизмов / В.З. Ковалев, В.Ю. Мельников, Е.Г. Бородацкий. – Омск: ОмГТУ, 2000.
20. Жмур Н.С. Технологические и биохимические процессы очистки сточных вод на сооружениях с аэротенками / Н.С. Жмур. – Москва Издательство «АКВЛРОС», 2003. – 512 с.

References

1. Mirovye resursy pit'evoi vody: prognozy i real'nost'. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.mistersaver.ru/blog/mirovye-resursy-pitevoy-vody-prognozy-i-realnost/. (In Russian).
2. OON-vodnye resursy. Voda dlya zhizni. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.un.org/ru/waterforlifedecade/sanitation.shtml. (In Russian).
3. VOZ. Pit'evaya voda. Osnovnye fakty. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.who.int/ru/news-room/fact-sheets/detail/drinking-water. (In Russian).
4. Kak Kazakhstan reshaet problemu defitsita pit'evoi vody v ehpokhu neftyannogo liderstva v Tsentral'noi Azii? [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://cabar.asia/ru/kak-kazahstan-reshaet-problemu-defitsita-pitevoj-vody-v-epohu-neftyannogo-liderstva-v-tsentralnoj-azii. (In Russian).
5. Bebikhov YU.V. Proektirovanie i razrabotka innovatsionnoi avtomaticheskoi sistemy biologicheskoi ochistki stochnykh vod / YU.V. Bebikhov i dr. // Innovatsii i investitsii. – 2021. – № 7. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/proektirovanie-i-razrabotka-innovatsionnoy-avtomaticheskoy-sistemy-biologicheskoy-ochistki-stochnyh-vod/viewer. (In Russian).
6. Sistemnoe intellektual'noe reshenie dlya kanalizatsionnykh nasosnykh stantsii Wilo-Rexa SOLID-Q + Nexos Intelligence. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://elit-nasos.ru/articles/sistemnoe-intellektualnoe-reshenie-dlya-kanalizatsionnyh-nasosnyh-stantsij-wilo-rexa-solid-q--nexos-intelligence/. (In Russian).
7. Intellektual'nye resheniya PumpSmart® MV dlya vysokovol'tnykh sistem upravleniya rotatsionnym oborudovaniem na baze chastotnogo regulirovaniya. [Ehlektronnyi resurs]. URL:

https://www.ittproservices.com/ittgp/medialibrary/ITTPROServices/website/Literature/Brochures/PRO%20Services/PumpSmartMV_RUS.pdf?ext=.pdf. (In Russian).
8. Intellektual'nye resheniya Grundfos dlya kanalizatsii. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.google.ru/url?esrc=s&q=&rct=j&sa=U&url=https://www.grundfos.com/content/dam/local/ru-ru/page-assets/support/documents/leaflets/wastewater-intelligent-solutions-70239184-0617.pdf&ved=2ahUKEwiH9J-StfL2AhWitYsKHfqkCRUQFnoECAUQAg&usg=AOvVaw0_dLNjIQfZPAxgcLmDrWQR. (In Russian).
9. Bogachuk YU.F. Intellektual'naya sistema upravleniya ehlektrotsentrobezhnymi nasosami dlya neftyanykh skvazhin (INTEHS) / YU.F. Bogachuk // Avtomatizirovannye sistemy dobychi nefti. – 2011. – № 11. [Ehlektronnyi resurs]. URL: http://neft-gaz-novacii.ru/NGN_11_11_%D0%91%D0%BE%D0%B3%D0%B0%D1%87%D1%83%D0%BA.pdf. (In Russian).
10. Shvetsov D. Intellektual'nye seti vodosnabzheniya / D. Shvetsov // Sistemnaya integratsiya. – 2015. – № 1. – S. 22-27. (In Russian).
11. Il'yasov B.G. Intellektual'naya avtomatizirovannaya sistema upravleniya ustanovkoi ehlektrotsentrobezhnogo nasosa / B.G. Il'yasov, A.V. Komelin, K.F. Tagirova. // Vestnik UGATU. Upravlenie, VT i I. – 2007. – T. 9, № 2(20). – S. 58-70. (In Russian).
12. Intellektual'nye texnologii uppavleniya. Gruppa kompanii «ACU-TexnologiYA». [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.asu-tech.ru/articles/intellektualnye-tehnologii-upravleniya.html. (In Russian).
13. «SimenS» zavershila dva proekta po tsifrovizatsii vodosnabzheniya i vodootvedeniya v Avstrii. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.cnews.ru/news/line/2021-02-08_simens_zavershila_dva_proekta. (In Russian).
14. Umnye tekhnologii dlya vodnykh resursov ot kompanii Xylem. [Ehlektronnyi resurs]. URL: https://www.xylem.com/ru-ru/about-xylem/newsroom/press-releases/-------xylem/. (In Russian).
15. Pushin D.V. Dinamicheskaya model' biologicheskoi ochistki stochnykh vod kak ob''ekta upravleniya / D.V. Pushin, M.A. Nazarov // Tezisy dokladov II mezhdunarodnoi (XV regional'noi) nauchnoi konferentsii: «Tekhnogennye sistemy i ehkologicheskii risK». Obninsk: NIYAU MIFI, 2018. – S. 65-66. (In Russian).
16. Smirnov, D.N. Avtomatizatsiya protsessov ochistki stochnykh vod khimicheskoi promyshlennosti / D.N. Smirnov, A.S. Dmitriev. – L.: Khimiya, 1981. – 200 s. (In Russian).
17. Ehnergoehffektivnost' ochistnykh sooruzhenii kanalizatsii: vybor metoda sravnitel'nogo analiza / V.I. Bazhenov i dr. // Nailuchshie dostupnye tekhnologii vodosnabzheniya i vodootvedeniya. – 2023. – № 5. – S. 50-56. (In Russian).
18. Ukhanov A.S. Kakie metody iskusstvennogo intellekta nashli primenenie v sfere vodosnabzheniya i vodootvedeniya / A.S. Ukhanov // Nailuchshie dostupnye tekhnologii vodosnabzheniya i vodootvedeniya. – 2025. – № 1 – S. 39-47. (In Russian).
19. Kovalev V.Z. Ehnergosberegayushchie algoritmy upravleniya vzaimosvyazannym ehlektroprivodom tsentrobezhnykh turbomekhanizmov / V.Z. Kovalev, V.YU. Mel'nikov, E.G. Borodatskii. – Omsk: OMGTU, 2000. (In Russian).
20. Zhmur N.S. Tekhnologicheskie i biokhimicheskie protsessy ochistki stochnykh vod na sooruzheniyakh s aehrotenkami / N.S. Zhmur. – Moskva Izdatel'stvo «AKVLROS», 2003. – 512 s. (In Russian).

Т.С. Жылкыбаев[1], А.Д. Золотов[1*], Б. Копабаева[1], Н.К. Алгазинов[2], Д.А. Жумагажинов[1], Г.Ж. Шуйтенов[3]

[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі, 20 А
[2]Торайғыров университеті,
140000 Қазақстан Республикасы, Павлодар қ., Ломов к-сі, 64
[3]Esil university,
040005, Қазақстан Руспубликасы, Астана қ., Жубанов к-сі, 7
[*]e-mail: Azol64@mail.ru

СУ ТАЗАРТУ ҚҰРЫЛЫСТАРЫН БАСҚАРУДЫҢ ЗИЯТКЕРЛІК ЖҮЙЕЛЕРІНІҢ ЖҰМЫСЫН ЗЕРТТЕУ

Осы мақаладағы Зерттеудің мақсаты-нейрондық желі технологияларын қолдана отырып, биологиялық тазартуды қолданатын қалалық су тазарту қондырғыларының жұмысын жетілдіру. Аэротенктегі аэрацияны басқарар алдында нейрожелі кіретін ағынды сулардың көлемін өңдейді

(ағын мен деңгей датчиктері кіретін ағынды сулардың көлемін, ағынның жылдамдығын және оның динамикасын өлшейді. Еріген оттегі датчиктері аэротенктегі оттегінің деңгейін бақылайды, бұл микроорганизмдердің жұмысы үшін өте маңызды мысалы, егер су көлемінің ұлғаюы болжанса, жүйе оттегінің берілуін алдын ала арттырады. Датчиктерден деректерді үнемі жинау нақты параметрлерді болжамды параметрлермен салыстыруға, жүйенің жұмысын нақты уақыт режимінде реттеуге мүмкіндік береді. Болжалды аналитиканы аэротенктерді басқару жүйелерімен біріктіру синергетикалық әсерге қол жеткізуге мүмкіндік береді: 1 – кіретін ағынды сулардың параметрлерін болжау жүйенің жұмысын алдын – ала түзетуге мүмкіндік береді, 2 – аэрацияны және белсенді тұнба күйін адаптивті басқару энергияны тұтынуды азайтады және биологиялық тазарту тиімділігін арттырады. Үздіксіз бақылау және кері байланыс жүйенің өзгерістерге динамикалық жауап беруіне мүмкіндік береді, процестің тұрақтылығын қамтамасыз етеді және төтенше жағдайлардың алдын алады. Осылайша, нейрондық желі алгоритмдері SCADA жүйелерімен бірге Ағынды суларды тазарту сапасын жақсартуға ғана емес, сонымен қатар энергия ресурстарын айтарлықтай үнемдеуге, пайдалану шығындарын азайтуға және экологиялық қауіпсіздікті арттыруға ықпал ететін тазарту қондырғыларын интеллектуалды автоматтандырудың негізін құрайды.

Түйін сөздер: *инновация, аэротенк, нейрондық желілер, болжау , бағдарламалық қамтамасыз ету, ағынды сулар.*

T.S. Zhylkybayev, A.D. Zolotov[1]*, B. Kopabaeva[1], N.K. Algazinov[2], D.A. Zhumagazhinov[1], G. Shuitenov[3]

[1]Shakarim University,
[1]20 A Glinka St., Semey, 071412, Republic of Kazakhstan
[2]Toraigyrov University,
64 Lomova St., Pavlodar, 140000 Republic of Kazakhstan
[3]Esil university,
040005, Kazakhstan, Astana, Zhubanova street 7
*e-mail: Azol64@mail.ru

INVESTIGATION OF THE OPERATION OF INTELLIGENT WATER TREATMENT PLANT MANAGEMENT SYSTEMS

The purpose of the research in this article is to improve the operation of urban water treatment plants using biological purification using neural network technologies. Before controlling aeration in the aeration tank, the neural network processes the volume of incoming wastewater (flow and level sensors measure the volume of incoming wastewater, flow rate and its dynamics. Dissolved oxygen sensors monitor the oxygen level in the aeration tank, which is critical for the work of microorganisms, for example, if an increase in water volume is predicted, the system increases the oxygen supply in advance. The constant collection of data from sensors allows you to compare the actual parameters with the predicted ones, correcting the operation of the system in real time. The integration of predictive analytics with aerotank control systems allows for a synergistic effect: 1 – Forecasting the parameters of incoming wastewater provides an opportunity to adjust the system operation in advance, 2 – Adaptive control of aeration and activated sludge reduces energy consumption and increases the efficiency of biological treatment. Continuous monitoring and feedback will allow the system to dynamically respond to changes, ensuring process stability and preventing emergencies. Thus, neural network algorithms, combined with SCADA systems, form the basis for intelligent automation of wastewater treatment plants, which contributes not only to improving the quality of wastewater treatment, but also to significant savings in energy resources, reducing operating costs and improving environmental safety.

Key words: *Innovations, aerotank, neural networks, forecasting, software , wastewater.*

Сведения об авторах

Тұрсынхан Саятұлы Жылқыбаев – преподаватель кафедры IT технологий; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail zhitosya@mail.ru.

Александр Дмитриевич Золотов* – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры IT технологий; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail azol64@ mail.ru.

Бахытгуль Кадырхановна Копабаева – докторант кафедры IT технологий; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail kbahyt_73@mail.ru.

Наркен Кайрулаевич Алгазинов – магистр технических наук, старший преподаватель кафедры «Электротехника и автоматизация», Торайгыров университет; e-mail: narkenalgazinov@gmail.com.

Динмухамед Аскарович Жумагажинов – студет группы АУ 101 кафедры IT технологий; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail zhumagazhinov1970@mail.ru.

Габит Жумабаевич Шүйтенов – кандидат педагогических наук, доцент, проректор по стратегии и цифровизации Esil university, Республика Казахстан; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Авторлар туралы мәліметтер

Тұрсынхан Саятұлы Жылқыбаев – IT технологиялар кафедрасының оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail zhitosya@mail.ru.

Александр Дмитриевич Золотов* – техника ғылымдарының кандидаты, IT технологиялар кафедрасының қауымдастырылған профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail azol64@ mail.ru.

Бақытгүл Қадырханқызы Көпабаева – IT технологиялар кафедрасының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail kbahyt_73@mail.ru.

Наркен Қайрулайұлы Алғазинов – техника ғылымдарының магистрі, «Электротехника және автоматтандыру» кафедрасының аға оқытушысы, Торайғыров университеті; e-mail: narkenalgazinov@gmail.com.

Дінмұхамед Асқарұлы Жұмағажинов – IT технологиялар кафедрасының АУ 101 тобының студенті; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail zhumagazhinov1970@mail.ru.

Габит Жумабаевич Шүйтенов – педагогика ғылымдарының кандидаты, доцент, стратегия және цифрландыру бойынша проректор; Esil university; Қазақстан; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Information about the authors

Tursinkhan Sayatuly Zhylkybayev – lecturer at the Department of IT Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail zhitosya@mail.ru.

Alexander Dmitrievich Zolotov* – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of IT Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail azol64@ mail.ru.

Bakhytgul Kadyrkhanovna Kopabayeva – PhD student of the Department of IT Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail kbahyt_73@mail.ru.

Narken Kairulayevich Algazinov – Master of Technical Sciences, Senior Lecturer at the Department of Electrical Engineering and Automation, Toraigyrov University; e-mail: narkenalgazinov@gmail.com.

Dinmukhamed Askarovich Zhumagazhinov – student of AU 101 group of the Department of IT Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: zhumagazhinov1970@mail.ru.

Gabit Shuitenov – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Vice-Rector for Strategy and Digitalization of Esil University, Republic of Kazakhstan; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Поступила в редакцию 21.04.2025
Поступила после доработки 29.04.2025
Принята к публикации 30.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-8

МРНТИ: 81.93.29

CC BY 4.0
Check for updates

К.М. Сагиндыков[1], Д.Ж. Сатыбалдина[2], Ф.Б. Тебуева[3], Т.А. Айдынов[1], А.К. Шайханова[*]
[1]Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, улица К. Сатпаева, 2
[2]ТОО "KazHackStan", 010000, Республика Казахстан, г. Астана, проспект Мангилик Ел, 54
[3]ФГАОУ ВО «Северо-Кавказский федеральный университет»,
355017, Российская Федерация, г. Ставрополь, ул. Пушкина, 1
*e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz

ИССЛЕДОВАНИЕ УЯЗВИМОСТЕЙ ПЛАТФОРМ И ПРОТОКОЛОВ ИНТЕРНЕТА ВЕЩЕЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДОВ ТЕСТИРОВАНИЯ НА ПРОНИКНОВЕНИЕ

Аннотация: *В работе представлены результаты исследования безопасности распространенных платформ и протоколов Интернета вещей на основе анализа известных баз данных уязвимостей, а также практического эксперимента по аудиту сети устройств Интернета вещей с использованием современных методов тестирования на проникновение. Реализован алгоритм сбора и извлечения релевантных данных из базы Common Vulnerabilities and Exposures (CVE). Разработан веб-интерфейс интерактивной CVE таблицы, который реализует задачи обработки и представления больших объемов данных в удобном и наглядном формате. Анализ проведен для выявления наиболее критичных уязвимостей, которые должны быть минимизированы новым протоколом аутентификации устройств Интернета вещей и для формирования конкретных требований к протоколу, направленных на минимизацию выявленных уязвимостей. В*

ходе тестирования беспроводных сетей на проникновение были выявлены критические уязвимости в исследованных устройствах Интернета вещей и беспроводной сети LoRaWAN. В результате исследований получен датасет, включающий список уязвимостей систем Интернета вещей, извлеченных из CVE глоссария с описанием векторов атак и критичности по шкале Common Vulnerability Scoring System (CVSS), сформулированы рекомендации по устранению уязвимостей.

Ключевые слова: *атака, Интернет вещей, кибербезопасность, протокол, уязвимость, тестирование на проникновение (пентестинг).*

1 Введение

Технологии Интернета вещей (Internet of Things, IoT) обеспечивают новые возможности для удаленного мониторинга и управления распределенными киберфизическими системами. Имея несомненные достоинства (низкую стоимость, невысокие требования по энергопотреблению, возможность подключения к беспроводной сети и передачи данных на большие расстояния), IoT-устройства одновременно обладают рядом недостатков, снижающих возможности безопасного использования (ограничения по памяти, невозможность реализации продвинутых криптографических алгоритмов) [1]. IoT-системы подвергаются эксплуатации злоумышленниками, поскольку многие устройства поставляются с небезопасными настройками по умолчанию или содержат удаленно эксплуатируемый код [2]. Дополнительные проблемы безопасности связаны с необходимостью взаимодействия различных технологий и протоколов, что усложняет обеспечение их защиты [3], а также с развертыванием IoT-продуктов в небезопасных или уязвимых средах [4, 5].

Особый интерес вызывает безопасность протоколов беспроводной связи маломощных широкополосных сетей (Low-Power Wide-Area Network, LPWAN). Среди них значительную популярность приобрел протокол LoRaWAN (Long-Range Wide-Area Network), основанный на технологии радиомодуляции LoRa. Востребованность LoRaWAN обусловлена низким энергопотреблением, возможностью масштабирования и территориально распределенного подключения устройств и низкой стоимостью реализации различных IoT- приложений [5]. Тем не менее, в работе [6] показано, что стек протоколов LoRaWAN имеет серьёзные проблемы безопасности, подтвержденные проведением ряда успешных атак в контролируемой среде.

В связи с этим актуальной задачей является анализ уязвимостей IoT устройств, используемых ими программного обеспечения и протоколов беспроводных сетей протоколов, и разработка подходов к повышению безопасности киберфизических систем. Настоящая работа направлена на решение этой задачи путем систематического анализа известных уязвимостей, зарегистрированных в базе Common Vulnerabilities Exposures (CVE), а также проведением практическим тестированием IoT-систем на проникновение на примере системы мониторинга качества воздуха, поддерживающие передачу данных по протоколу LoRaWAN.

Цель исследования состояла в выявлении критических уязвимостей программного обеспечения, встроенного ПО и сетевых протоколов, используемых для реализации киберфизических систем, и формулировке требований для разработки новых схем аутентификации IoT-устройств, минимизирующих выявленные риски. В ходе исследований был разработан алгоритм сбора и извлечения релевантной информации из базы CVE, что позволило выявить наиболее значимые угрозы для. Для удобства работы с извлеченными данными создан алгоритм и код для реализации веб-интерфейса интерактивной таблицы CVE, упрощающего анализ и визуализацию больших объемов информации. Полученные результаты, включающие датасет уязвимостей, описание векторов атак и практические рекомендации по повышению безопасности, могут использоваться специалистами и разработчиками для улучшения защищенности IoT-систем.

2 Методы исследования

2.1 Анализ уязвимостей на основе обработки данных общеизвестных баз

2.1.1 Сбор данных

На первом этапе исследований был использован открытый код на языке Python [7] для анализа уязвимостей на основе данных национального института стандартов и технологий США (National Vulnerability Database, NVD) отнесенных к глоссарию общих уязвимостей и воздействий (Common Vulnerabilities and Exposures, CVE) с указанием критичности по шкале CVSS (Common Vulnerability Scoring System) [8].

Основные этапы работы *Алгоритма 1 для сбора данных о современных уязвимостях программного обеспечения* описаны ниже.

Загрузка и проверка данных о CVE с сайта NVD: скрипт автоматически скачивает .zip-архивы файлов описания уязвимостей, сохраненных в формате JSON, и проверяет целостность данных через сопоставление контрольных сумм SHA256.

Проверка и обновление локального кэша данных: для уменьшения количества повторных загрузок реализована систему кэширования метаданных, при каждом запуске скрипта производится проверка наличия новых данных или обновлений, используя информацию о контрольных суммах (рис. 1); если изменения найдены, соответствующий файл загружается заново, иначе если данные актуальны, загрузка пропускается.

Распаковка архивов с CVE: скачанные файлы в формате ZIP автоматически распаковываются, чтобы получить доступ к содержимому JSON; для этого был разработан модуль (рис. 2), который открывает архивы, читает их содержимое и сохраняет его в соответствующие файлы для дальнейшей обработки.Обработка и извлечение релевантных данных из JSON файлов: для каждого CVE-объекта извлекается информация о его уникальном идентификаторе (ID), дате публикации, дате последнего обновления, описании, а также метрики CVSS версии 2. Если CVSS версии 2 для уязвимости отсутствует, запись отбрасывается.

```python
# Проверяются метаданные
def nvd_definition_check():
    regex=re.compile('(?<=sha256:)([A-Z0-9]{64})')
    cache = load_cache_definitions()

    if not path.exists('nvd'):
        makedirs('nvd')

    r = requests.get('https://nvd.nist.gov/vuln/data-feeds#JSON_FEED')
    all_meta = re.findall("nvdcve-1.1-[0-9a-z]*\.meta",r.text)

    for meta in tqdm(all_meta):
        r_file = requests.get("https://static.nvd.nist.gov/feeds/json/cve/1.1/" + meta, stream=True)
        hash=regex.findall(r_file.text)[0]
        if meta in cache and path.exists('nvd_cache.json'):
            if cache[meta]!=hash:
                download_json(meta)
                cache[meta]=hash
            else:
                continue
        else:
            cache[meta]=hash
            download_json(meta)
    save_cache_definitions(cache)
```

Рисунок 1 – Код проверки и обновления локального кэша данных

```python
# распаковываются данные - json
def unzip_cve():
    if not path.exists('data'):
        makedirs('data')
    files = [f for f in listdir('nvd/') if re.match(r'nvdcve-1.1-[0-9a-z]*\.json\.zip', f)]
    files.sort()
    print('\n',"Vykdomas duomenų išarchyvavimas:")
    for file in tqdm(files):
        archive = zipfile.ZipFile(join("nvd/", file), 'r')
        jsonfile = archive.open(archive.namelist()[0])
        cve_dict = json.loads(jsonfile.read())
        with open('data/'+file+'.json', 'w', encoding='utf-8') as f:
            json.dump(cve_dict, f, ensure_ascii=False, indent=4)
        jsonfile.close()
```

Рисунок 2 – Код распаковки архивов с CVE

Проверка на наличие эксплуатируемых уязвимостей (Exploited Vulnerabilities): реализована проверка уязвимости на наличие в каталоге эксплуатируемых уязвимостей, опубликованном Агентством по кибербезопасности и инфраструктуре США (Cybersecurity and Infrastructure Security Agency, CISA). Для этого загружается файл CSV с сайта CISA, содержащий список известных эксплуатируемых уязвимостей, и сверяем каждую запись CVE с этим списком. Если уязвимость найдена в списке, она помечается как эксплуатируемая с добавлением соответствующей информации.

Конвертация данных в факты для последующего анализа: код реализует конвертацию данных CVE в формат фактов (рис. 3). Каждая уязвимость представляется в виде факта, который содержит всю релевантную информацию: идентификатор CVE, описание, даты, данные CVSS (метрики, вектор атаки, оценки сложности и влияния), статус

эксплуатируемости, а также список продуктов, подверженных уязвимости. Факты формируются на основе шаблона (deftemplate), который был разработан для этой задачи.

```
(MAIN::vulnerability
  (id "CVE-2021-34527")
  (publishedDate "2021-07-01")
  (lastModifiedDate "2021-07-07")
  (description "A remote code execution vulnerability exists when the Windows
  (cpe23Uri "cpe:2.3:a:microsoft:windows_10:*:*:*:*:*:*:*:*")
  (vectorString "AV:N/AC:L/PR:N/UI:N/S:C/C:H/I:C/A:C")
  (accessVector "NETWORK")
  (accessComplexity "LOW")
  (authentication "NONE")
  (confidentialityImpact "COMPLETE")
  (integrityImpact "COMPLETE")
  (availabilityImpact "COMPLETE")
  (baseScore 10.0)
  (severity "HIGH")
  (exploitabilityScore 3.9)
  (impactScore 10.0)
  (known_exploited "YES")
  (date_added_to_known_exploited "2021-07-02")
  (affected_products "Microsoft Windows 10")
)
```

Рисунок 3 – Пример факта, который генерируется скриптом для каждой уязвимости

Вывод результатов и ошибок: для удобства отслеживания хода выполнения скрипта было реализовано детализированное логирование. Все успешно конвертированные факты сохраняются в отдельный файл, а записи с ошибками – в файл с описанием причин их отбраковки.

2.1.2 Создание веб- интерактивной таблицы для анализа уязвимостей CVE

После загрузки всех данных CVE (описанной в разделе 2.1.1) реализован собственный алгоритм и код создания интерактивной таблица для поиска, фильтрации и сортировки данных о CVE с возможностью отображения данных из внешнего источника. Использованы следующие библиотеки и фреймворки:

- Bootstrap 5 для стилизации таблиц и общего дизайна интерфейса;
- DataTables для работы с данными в табличном формате, эта библиотека предоставляет функции сортировки, поиска, фильтрации и обработки данных;
- jQuery для упрощения работы с DOM-элементами и управления событиями;
- Highlight.js для реализации подсветки поисковых запросов в таблице.

Алгоритм 2 создания интерактивной таблицы уязвимостей программного обеспечения состоит из следующих этапов.

Создание структуры HTML: основная HTML-структура включает в себя заголовок, контейнер для таблицы и футер. Таблица была создана с использованием классов Bootstrap для стилизации, а ее содержимое было подготовлено для интеграции с DataTables. Столбцы таблицы включают следующие категории (рис. 4): CVE_Year (год регистрации уязвимости), CVE_Name (идентификатор уязвимости), CVE_Description (описание уязвимости), CVE_GitHub (ссылка на соответствующий GitHub репозиторий), CVE_References (ссылка на внешние ресурсы).

CVE_Year	CVE_Name	CVE_Description	CVE_GitHub	CVE_References
2024	CVE-2024-8517	SPIP before 4.3.2, 4.2.16, and 4.1.18 is vulnerable to a command injection issue. A remote and unauthenticated attacker can execute arbitrary operating system commands by sending a crafted multipart file upload HTTP request.	https://github.com/fkie-cad/nvd-json-data-feeds	No PoCs from references.
2024	CVE-2024-8509	A vulnerability was found in Forklift Controller. There is no verification against the authorization header except to ensure it uses bearer authentication. Without an Authorization header and some form of a Bearer token, a 401 error occurs. The presence of a token value provides a 200 response with the requested information.	https://github.com/fkie-cad/nvd-json-data-feeds	No PoCs from references.
2024	CVE-2024-8480	The Image Optimizer, Resizer and CDN – Sirv plugin for WordPress is vulnerable to unauthorized modification of data due to a missing capability check on the 'sirv_save_prevented_sizes' function in all versions up to, and including, 7.2.7. This makes it possible for authenticated attackers, with Contributor-level access and above, to exploit the 'sirv_upload_file_by_chunks_callback' function, which lacks proper file type	https://github.com/fkie-cad/nvd-json-data-feeds	No PoCs from references.

Рисунок 4 – Основная структура таблица

Инициализация DataTables: при загрузке HTML-страницы инициализируется библиотека DataTables. Были заданы следующие настройки таблицы:

- dom (определение структуры таблицы, добавление фильтров и кнопок управления столбцами);
- paging (включение постраничной навигации);
- processing (включение индикатора загрузки для обработки данных);
- responsive (обеспечение адаптивности таблицы на разных устройствах);

- buttons (добавление кнопки для управления видимостью столбцов, опция «colvis»);
- deferRender (отложенная отрисовка для повышения производительности).

Фильтрация данных в таблице: реализованы функции фильтрации данных по мере ввода текста, а также были добавлены текстовые поля в нижней части таблицы, которые позволяли пользователю искать данные в каждом столбце отдельно (рис. 5).

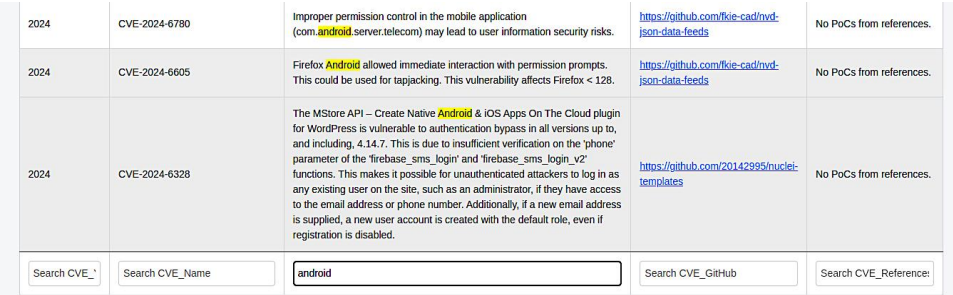

Рисунок 5 – Подсветка поисковых запросов в интерактивной таблице

Добавление индикатора загрузки: для улучшения пользовательского опыта при загрузке данных создана простая система индикации загрузки – блок #overlay с вращающимся спиннером, который отображался до полной инициализации таблицы. Этот блок автоматически исчезал, когда данные были загружены, и таблица была полностью отрисована.

Добавление подсветки поисковых запросов: добавлена функция подсветки введенных в поле поиска слов в результатах таблицы с использованием библиотеки jquery.highlight.js. При вводе ключевого слова в поле поиска, таблица обновляется, и совпадающие слова подсвечиваются в желтый цвет для более легкой идентификации результатов поиска (рис. 5).

2.1.3 Методика анализа данных в сгенерированной интерактивной таблице CVE

Для аналитики данных глоссария общих уязвимостей и воздействий CVE, собранных автоматизированным способом по алгоритму 1 и структурированных в интерактивной таблице согласно алгоритму 2, использованы статистические методы обработки данных. Реализация этих методов позволяет извлечь полезную информацию с использованием выделенных ключевых слов и выявить основные уязвимости, касающиеся платформ и протоколов Интернета вещей.

Список ключевых слов для выделения уязвимостей, соответствующей области исследований представлен в таблице 1 с распределением по пяти классам.

Таблица 1 – Перечень ключевых слов для выделения уязвимостей области исследования

№ п/п	Наименование класса	Ключевые слова
1	Беспроводные технологии и протоколы	Wi-Fi (802.11), Bluetooth, BLE, NFC, Near Field Communication, Cellular Networks, 4G, LTE, 5G, Zigbee, Z-Wave, LoRa, WiMax, Mesh, Ad-hoc, WPA3 (Wi-Fi Protected Access 3), WPA2 (Wi-Fi Protected Access 2), WEP
2	Виды атак	Evil Twin Attack, Man-in-the-Middle (MITM) Attack, Deauthentication Attack, Rogue Access Point, Packet Sniffing, Brute Force Attack, ARP Spoofing, KRACK Attack (Key Reinstallation Attack), Bluetooth Hacking, Signal Jamming
3	Криптографические аспекты	Encryption Protocols, AES, RSA, ECC, Public Key Infrastructure, PKI, End-to-End Encryption, Hash Functions, SHA, MD5, Digital Certificates, Diffie-Hellman Key Exchange, TLS, SSL, Elliptic Curve Cryptography, ECC
4	Методы тестирования и анализа безопасности	Penetration Testing, Pentest, Vulnerability Scanning, Wireless Network Auditing, Packet Analysis, Traffic Analysis, Fuzzing, Side-Channel Attacks, Cryptanalysis, Reverse Engineering
5	Инструменты для тестирования уязвимостей сетей и устройств Интернета вещей	Aircrack-ng, Kismet, Wireshark, tcpdump, Metasploit, Nmap, Burp Suite, SDR, Bettercap, Reaver, Zanti, NetHunter

2.2 Инструменты и методика практического эксперимента

Методы и инструменты тестирования на проникновение (penetration testing, пентестинг) представляют собой перспективный и необходимый подход для оценки защищенности систем Интернета вещей, особенно учитывая ограниченность традиционных мер безопасности при выявлении новых угроз. В рамках исследования применялись техники этичного хакинга, позволяющие квалифицированным специалистам моделировать реальные сценарии атак, заранее выявлять уязвимости и своевременно устранять обнаруженные проблемы безопасности [9].

В качестве тестовой сети в эксперименте исследована система мониторинга качества воздуха на основе трех прототипов мультисенсорной газоаналитической системы с передачей данных по беспроводной сети LoRaWAN [10], разработанные в НИИ ИБ и криптологии НАО «Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева» в рамках выполнения проекта грантового финансирования (AP14872171). В таблице 2 представлены основные этапы эксперимента, а в таблице 3 описан использованный инструментарий тестирования на проникновение.

Таблица 2 – Этапы аудита безопасности IoT-устройств и сетей LoRaWAN и WLAN

№ п\п	Наименование этапа	Описание
1	Планирование и подготовка	Определение целей и объема тестирования. Получение необходимых разрешений. Подготовка инструментов
2	Сбор информации	Идентификация устройств и сетей. Сканирование портов и сервисов. Анализ открытых источников (OSINT, Shodan)
3	Анализ уязвимостей	Использование автоматизированных сканеров. Поиск известных уязвимостей.
4	Эксплуатация уязвимостей	Попытки получить несанкционированный доступ. Эскалация привилегий
5	Отчетность	Документирование найденных уязвимостей. Предложение мер по устранению.

Таблица 3 – Перечень использованных инструментов и программных средств

№ п\п	Объект тестирования	Инструменты и программные средства
1	IoT-устройства (прототипы мультисенсорной газоаналитической системы)	Nmap, OpenVAS, Nessus, Metasploit Framework
2	сети LoRaWAN	SDR (HackRF), LoRaWAN Sniffer Tools, LoRaWAN-frame-decoder, GNU Radio

3 Результаты исследований

В целях создания классификации типов уязвимостей интерактивной веб-таблице из сформированного файла были выполнены следующие действия:

- для извлечения данных о типах уязвимостей используется поле problemtype по признаку классификации (CVE_Type);
- проведен подсчет количества уязвимостей каждого типа (табл. 5);
- для визуализации классификации данных построена круговая диаграмма распределения уязвимостей по типам (рис. 7).

Таблица 5 – Результаты подсчет количества уязвимостей каждого типа

Тип уязвимости (CVE_Type)	**Частота**	**Описание**
NVD-CVE-noinfo	30406	Информация не предоставлена
NVD-CVE-Other	29128	Другая неопределенная уязвимость
CVE-79	25419	Межсайтовый скриптинг
CVE-119	11350	Неправильное ограничение операций в пределах буфера памяти
CVE-787	10280	Ошибка записи за пределами выделенного блока
CVE-89	10163	SQL инъекция
CVE-20	8909	Неправильная проверка ввода
CVE-200	6632	Раскрытие конфиденциальной информации неавторизованному субъекту
CVE-22	5594	Обход пути, открывает доступ к файлам и директориям

CVE-125	5453	Чтение за пределами выделенного блока
CVE-264	5206	Неправильное назначение разрешения
CVE-352	4917	Межсайтовая подделка запроса
CVE-416	4183	Некорректное использование динамической памяти после ее освобождения
CVE-78	3113	Некорректная нейтрализация команд
CVE-94	3084	Внедрение кода.
CVE-287	3060	Неправильная аутентификация.
CVE-862	2978	Отсутствует авторизация.
CVE-476	2783	Разыменование указателя NULL.
CVE-399	2543	Ошибки управления ресурсами.
CVE-310	2440	Криптографические проблемы
CVE-190	2238	Целочисленное переполнение или циклический возврат
CVE-120	2039	Переполнение буфера.
CVE-434	1926	Неограниченная загрузка файлов

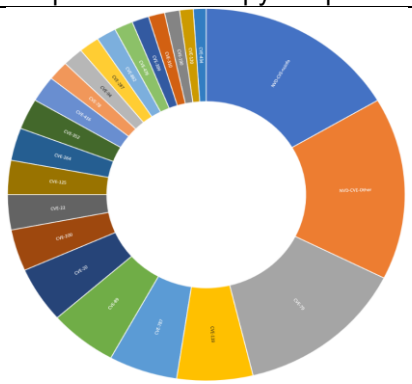

Рисунок 7 – Количественное распределение уязвимостей по типам

В сетях LoRaWAN удалось перехватить пакеты, содержащие незашифрованные данные. Это указывает на недостаточную защиту передаваемой информации и позволяет злоумышленникам получать доступ к конфиденциальным данным. Также была выявлена возможность проведения Replay-атак из-за ограниченной длины счётчика в поле FRMPayload, составляющей всего 16 бит. Эта уязвимость позволяет злоумышленнику перехватывать пакеты, ждать переполнения счётчика и повторно отправлять их, что может привести к нарушению работы сети или отказу в обслуживании.

Кроме того, определено, что использование метода активации ABP (Activation By Personalization) повышает уязвимость сети, так как этот метод не обеспечивает достаточную защиту от подобных атак. Главным недостатком метода ABP является его повышенная уязвимость к криптоаналитическим атакам. Поскольку ключи остаются постоянными, их компрометация предоставляет злоумышленникам длительный доступ к сети без необходимости повторного получения ключей.

4 Обсуждение научных результатов

Анализ полученных результатов показал, что следующие типы уязвимостей из представленных в таблице 7 являются критическими для обеспечения безопасности протоколов в сетях устройств Интернета вещей (IoT):

- CVE-287, проблемы с проверкой подлинности IoT-устройств являются критическими, так как позволяют злоумышленнику осуществлять несанкционированный доступ или управление устройствами;
- CVE-862, отсутствие корректной авторизации также дает возможность злоумышленникам свободно взаимодействовать с IoT-устройствами, что существенно снижает безопасность всей сети;
- CVE-310, уязвимости в реализации криптографических механизмов могут привести к компрометации передаваемых данных и нарушению конфиденциальности и целостности сообщений;
- CVE-20, неправильная проверка ввода позволяет злоумышленнику отправлять специально подготовленные команды, вызывающие сбои в работе устройств или выполнение вредоносного кода;

– CVE-200, уязвимость приводит к утечкам данных, критически важных в IoT-системах, особенно в средах, где передается чувствительная информация.

Таким образом, приоритетными для обеспечения защищённости IoT-протоколов и систем являются уязвимости, связанные с аутентификацией, авторизацией, криптографией и обработкой данных.

В ходе проведённого пентестинга были выявлены серьезные уязвимости в IoT-устройствах и беспроводных сетях LoRaWAN. В частности, в IoT-устройствах были обнаружены устройства со стандартными паролями и устаревшими версиями программного обеспечения, что значительно снижает их защиту и делает их лёгкими мишенями для атак. В сетях LoRaWAN удалось перехватить пакеты с зашифрованными данными и выявить уязвимость, связанную с ограниченной длиной счётчика в поле FRMPayload. Эта уязвимость позволяет злоумышленникам осуществлять Replay-атаки, что может привести к нарушению работы сети или отказу в обслуживании. Дополнительно, использование метода активации ABP было определено как фактор, повышающий уязвимость сети, что подчеркивает необходимость использования более безопасных методов активации.

5 Заключение

В настоящей работе проведен комплексный анализ критических уязвимостей программного обеспечения и сетевых протоколов, используемых в киберфизических системах Интернета вещей. Полученные результаты позволили определить наиболее значимые типы угроз, требующие приоритетного внимания при разработке механизмов защиты IoT-устройств. Практические испытания (пентестинг) выявили серьёзные уязвимости в устройствах IoT и беспроводных сетях LoRaWAN. Были обнаружены устройства со стандартными паролями и устаревшим ПО, существенно снижающие их защищённость. Дополнительно была выявлена уязвимость, связанная с перехватом незашифрованных пакетов данных и ограниченной длиной счётчика FRMPayload, что открывает возможность осуществления атак, приводящих к отказу в обслуживании.

Будущие исследования будут направлены на разработку эффективной схемы аутентификации устройств Интернета вещей, использующей физически неклонируемые функции, которые позволяют существенно повысить уровень защищенности устройств и предотвратить ряд существующих атак.

Список литературы

1. Evaluating critical security issues of the IoT world: Present and future challenges / M. Frustaci et al // IEEE Internet of things journal. – 2017. – V.5, № 4. – P. 2483-2495.
2. Goranin N. A Bibliometric Review of Intrusion Detection Research in IoT: Evolution, Collaboration, and Emerging Trends / N. Goranin, S.K. Hora, H.A. Čenys // Electronics. – 2024. – Vol. 13. – P. 3210. https://doi.org/10.3390/electronics13163210.
3. Advancing IoT Security: A Review of Intrusion Detection Systems Challenges and Emerging Solutions / T. Zhukabayeva et al // Proceeding of the 11th International Conference on Software Defined Systems. – 2024. – P. 115-122.
4. A method of vulnerability analysis in wireless internet of things networks for smart city infrastructures / T. Zhukabayeva et al // Scientific Journal of Astana IT University. – 2024. – Vol. 20. – P. 48-61.
5. Comprehensive Vulnerability Analysis and Penetration Testing Approaches in Smart City Ecosystems / T. Zhukabayeva et al // Proceeding of the 8th International Symposium on Innovative Approaches in Smart Technologies. – 2024. – P.1-6.
6. Security vulnerabilities in LoRaWAN / X. Yang et al // Proceeding of the Third International Conference on Internet-of-Things Design and Implementation. – 2018. – P. 129-140.
7. Automated Conversion of CVE Records into an Expert System, Dedicated to Information Security Risk Analysis, Knowledge-Base Rules / D. Benetis et al // Electronics. – 2024. – Vo. 13. – P. 2642. https://doi.org/10.3390/electronics13132642.
8. Kühn P. Common vulnerability scoring system prediction based on open source intelligence information sources / P. Kühn, D.N. Relke, C. Reuter // Computer Security. – 2023. – Vol. 131. – P. 103286.
9. Ethical hacking for IoT: Security issues, challenges, solutions and recommendations / J.P.A. Yaacoub et al // Internet of Things and Cyber-Physical Systems. – 2023. – V. 3. – P. 280-308.

10. An IoT-based Air Pollution Monitoring System for Smart City / A. Aubakirov et al // Proceedings of 4th IEEE International Conference on Computer Systems. – 2024. – P. 156-161.

Информация о финансировании: *Данное исследование финансируется Комитетом науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант № AP 26198843).*

К.М. Сагиндыков[1], Д.Ж. Сатыбалдина[2], Ф.Б. Тебуева[3], Т.А. Айдынов[1], А.К. Шайханова[1]*
[1]Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Қ. Сәтпаев көшесі, 2
[2]KazHackStan, ЖШС, 010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Мәңгілік Ел даңғылы, 54
[3]Солтүстік Кавказ федералды университеті,
355017, Ресей Федерациясы, Ставрополь қ., Пушкин көшесі, 1
*e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz

ИНТЕРНЕТ ЗАТТАРЫ ПЛАТФОРМАЛАРЫ МЕН ПРОТОКОЛДАРЫНЫҢ ОСАЛДЫҚТАРЫН РҰХСАТСЫЗ ЕНУГЕ СЫНАУ ӘДІСТЕРІН ПАЙДАЛАНЫП ЗЕРТТЕУ

Бұл мақалада танымал Интернет заттары (IoT) платформалары мен протоколдарының қауіпсіздігіне қатысты зерттеулердің нәтижелері ұсынылған. Зерттеу танымал осалдықтар деректер базасын талдау және ену сынағының заманауи әдістерін қолдана отырып, IoT құрылғыларының желісін тәжірибелік аудиттеу арқылы жүргізілді. Common Vulnerabilities and Exposures (CVE) деректер базасынан өзекті мәліметтерді жинау және шығарып алуға арналған алгоритм әзірленді. Үлкен көлемдегі деректерді өңдеуге және көрнекі, пайдалануға ыңғайлы түрде ұсынуға мүмкіндік беретін интерактивті CVE кестесінің веб-интерфейсі жасалды. Талдау барысында IoT құрылғыларының жаңа аутентификация протокол мен оңтайландырылып ең маңызды осалдықтар анықталып, осы осалдықтарды жоюға бағытталған нақты талаптар қалыптастырылды. Сымсыз желілерді рұхсатсыз енуге сынау барысында IoT құрылғылары мен LoRaWAN сымсыз желілерінде маңызды осалдықтар анықталды. Зерттеу нәтижесінде IoT жүйелерінің осалдықтарының тізімі қамтылған деректер жинағы жасалды, әрбір осалдыққа қатысты шабуыл векторлары мен олардың Common Vulnerability Scoring System (CVSS) шкаласы бойынша критикалық деңгейі сипатталып, оларды жою бойынша практикалық ұсыныстар берілді.

Түйін сөздер: *шабуыл, Интернет заттары, киберқауіпсіздік, протокол, осалдық, ену сынағы (пентестинг).*

K. Sagindykov[1], D. Satybaldina[2], F. Tebueva[3], T. Aidynov[1], A. Shaikhanova[1]*
[1]L.N. Gumilyov Eurasian National University,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, 2 Satbayev Street
[2]KazHackStan LLP, 010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Mangilik El Avenue, 54
[3]North Caucasus Federal University,
355017, Russian Federation, 1 Pushkin Street, Stavropol
*e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz

INVESTIGATION OF VULNERABILITIES IN INTERNET OF THINGS PLATFORMS AND PROTOCOLS USING PENETRATION TESTING METHODS

The paper presents research findings related to the security of widespread Internet of Things (IoT) platforms and protocols, based on the analysis of existing vulnerability databases and practical penetration testing of IoT device networks using modern methods. An algorithm for collecting and extracting relevant data from the Common Vulnerabilities and Exposures (CVE) database has been developed. Additionally, a web interface for an interactive CVE table was created, facilitating the processing and visualization of large volumes of data in a convenient and clear format. The conducted analysis aimed to identify the most critical vulnerabilities that should be minimized through the introduction of a new authentication protocol for IoT devices and to define specific requirements for the protocol targeting identified vulnerabilities. During penetration testing of wireless networks, significant vulnerabilities were discovered in the examined IoT devices and the LoRaWAN wireless network. As a result, a dataset containing a list of IoT system vulnerabilities extracted from the CVE glossary, including descriptions of attack vectors and severity based on the Common Vulnerability Scoring System (CVSS), was compiled, along with practical recommendations for mitigating the vulnerabilities.

Key words: *attack, Internet of Things, cybersecurity, protocol, vulnerability, penetration testing (pentesting*).

Сведения об авторах

Каким Молдабекович Сагиндыков – кандидат технических наук, доцент кафедры «Информационная безопасность», Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: sagindykov_km@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3315-798X.

Дина Жагыпаровна Сатыбалдина – кандидат физико-математических наук, ассоциированный профессор, ТОО «KazHackStan», г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: satybaldina_dzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0291-4685.

Фариза Биляловна Тебуева – доктор физико-математических наук, профессор кафедры вычислительной математики и кибернетики, ФГАОУ ВО «Северо-Кавказский федеральный университет», г. Ставрополь, Российская Федерация; e-mail: ftebueva@nfcu.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7373-4692.

Төлеген Айдынұлы Айдынов – докторант кафедры «Информационная безопасность», Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: tolegen.ch@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-3327-9719.

Айгуль Кайрулаевна Шайханова*– PhD, профессор кафедры «Информационная безопасность», Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Авторлар туралы мәліметтер

Каким Молдабекович Сагиндыков – техника ғылымдарының кандидаты, «Ақпараттық қауіпсіздік» кафедрасының доценті; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті КЕАҚ, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: sagindykov_km@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3315-798X.

Дина Жагыпаровна Сатыбалдина – физика-математика ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, KazHackStan, ЖШС, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: satybaldina_dzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0291-4685.

Фариза Биляловна Тебуева – физика-математика ғылымдарының докторы, есептеу математикасы және кибернетика кафедрасының профессоры, Солтүстік Кавказ федералды университеті, Ставрополь қ., Ресей Федерациясы; e-mail: ftebueva@nfcu.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7373-4692.

Төлеген Айдынұлы Айдынов – «Ақпараттық қауіпсіздік» кафедрасының докторанты; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: tolegen.ch@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-3327-9719.

Айгуль Кайрулаевна Шайханова* – PhD, «Ақпараттық қауіпсіздік» кафедрасының профессоры; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Information about the authors

Kakim Sagindykov – Candidate of Technical Sciences, associate Professor of the Information Security Department, L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: sagindykov_km@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3315-798X.

Dina Satybaldina – Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor, KazHackStan LLP, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: satybaldina_dzh@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0291-4685.

Fariza Tebueva – Doctor of Physical and Mathematical Sciences, Professor of the Computational Mathematics and Cybernetics Department, North-Caucasus Federal University, Stavropol, Russian Federation; e-mail: ftebueva@nfcu.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7373-4692.

Tolegen Aydynov – PhD student of the Information Security Department, L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: tolegen.ch@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-3327-9719.

Aigul Shaykhanova* – PhD, Professor of the Information Security Department; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Поступила в редакцию 31.03.2025
Поступила после доработки 12.04.2025
Принята к публикации 14.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-9

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 27.35.33

Б.Б. Оразбаев[1], К.Н. Оразбаева[2], А.К. Жумадиллаева[1]*, Г.Ж. Шуйтенов[2], М.Т. Зарыпхан[1]
[1]Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева,
010008, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Пушкина, 11
[2]Esil university,
040005, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Жубанова, 7
*e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz

РАЗРАБОТКА СИСТЕМЫ МОДЕЛЕЙ ВЗАИМОСВЯЗАННЫХ РЕАКТОРОВ БЛОКА ПРОИЗВОДСТВА СЕРЫ АТЫРАУСКОГО НЕФТЕПЕРЕРАБАТЫВАЮЩЕГО ЗАВОДА

Аннотация: *Приведены результаты исследования по разработке системы моделей взаимосвязанных реакторов блока производства серы Атырауского нефтеперерабатывающего завода. Разработка моделей сложных технологических систем как блок производства серы усложнены из-за их сложности и неопределенности, связанные дефицитом и нечеткостью исходной информации. В связи с этим определена цель исследования – создание пакета моделей взаимосвязанных агрегатов сложных технологических систем при дефиците и нечеткости исходной информации на основе доступной информации различного характера. Основными результатами исследования являются: метод создания системы моделей взаимосвязанных агрегатов сложных химико-технологических систем, характеризующиеся дефицитом и нечеткостью исходной информации; системный анализ, экспертная оценка различных видов моделей и выбор эффективной модели основных агрегатов исследуемой установки производства серы; разработаны гибридные модели термореактора, реакторов Клауса и Cold Bed Absorption на основе доступных статистических данных, полученных пассивными, активными экспериментами и нечеткой информации, полученной от лица, принимающего решения и экспертов; создан пакет моделей, для системного моделирования и оптимизации режимов работы блока производства серы. Научная новизна полученных результатов заключается в развитии методов разработки математических моделей и системного моделирования сложных технологических систем в условиях неопределенности. Практическая значимость работы в том, что предложенный метод может быть использован для разработки пакета моделей различных технологических систем и системно моделировать их режимы работы для оптимизации их параметров.*

Ключевые слова: *системное моделирование; пакет моделей; оптимизация; установка производства серы; процесс Клауса.*

Введение

Блок производства серы (БПС) предназначен для переработки вредных серосодержащих газов, выделяемых при переработке нефти, относятся к сложным химико-технологическим системам (ХТС), работы которых описываются множеством параметров [1, 2]. Такие ХТС, как БПС состоят из множества взаимосвязанных технологических агрегатов, действующие как единое целое часто в условиях неопределенности из-за вероятностного и нечеткого характера доступной информации об их параметрах и состояниях. Все это намного усложняют процесс разработки математических моделей таких ХТС, характеризующихся дефицитом и нечеткостью исходной информации. В связи с этим разработка моделей сложных ХТС в условиях дефицита и нечеткости исходной информации, как БПС является весьма актуальной научной-практической задачей.

В процессе работы БПС их реакторы, являющиеся основными агрегатами, взаимодействуют между собой различными потоками, на их работы влияют множества различных параметров. Поэтому для эффективного исследования, оптимизации и управления такими сложными ХТС, необходимо разработать систему математических моделей ее основных агрегатов, которая объединены в пакет моделей, позволяющий системно моделировать режимов работы БПС [3, 4]. Моделирование на основе системы моделей БПС позволяет исследовать, определять результаты различных режимов работы его работы, как все его агрегаты будут работать вместе. Как известно, при синтезе систему моделей необходимо будет учесть различные процессы, которые происходят в отдельных взаимосвязанных агрегатов технологической системы [5]. В данной работе предлагается и

используется метод разработки систему взаимосвязанных моделей технологических установок на примере блока производства серы, основанный на системный подход.

К исследованию и разработке математических моделей сложных технологических систем в последние время посвящены множества работ, например [6-8]. Авторы работ [6, 7] проанализировали состояния моделирования сложных технических систем на основе компонентного подхода, исследовали проблемы моделирования сложных технических систем при их испытаниях. Подходы к моделированию сложных систем, состоящих из множества различных элементов, в том числе с использованием методов искусственного интеллекта, позволяющие создать более эффективные модели сложных систем в условиях неопределенности исследованы в работе [8]. В этих и других анализированных работах по теме исследования недостаточно рассмотрены и решены проблемы разработки взаимосвязанной системы моделей сложных ХТС в условиях дефицита и нечеткости исходной информации для системного моделирования их работы. Не решены проблемы разработки системы моделей взаимосвязанных элементов сложных ХТС в условиях дефицита и нечеткости на основе доступной информации различного характера, позволяющая системно моделировать и оптимизировать их режимов работы. В этой связи данное исследование фокусируется на разработку метода синтеза систему моделей взаимосвязанных агрегатов сложных, плохо формализуемых ХТС на основе доступной информации различного характера, современных достижений научных методов и средств информационных технологий.

Условия и методы исследования

Исследование проведено в следующих условиях. При выборе и разработке систему моделей конкретного объекта, например технологического блока производства серы, в качестве материалов исследования использованы:

– технологическая схема блока производства серы и его регламент работы [9];

– теоретические сведения о процессах производства серы, экспериментально-статистические данные, полученные на основе пассивных и активных экспериментов, проведенных на БПС;

– нечеткая информация о значениях параметров (качественные показатели серы), которые не измеряются, а оцениваются нечетко, собираемая, формализуемая и обрабатываемая на основе методов экспертных оценок и теорий нечетких множеств. При этом нечеткая информация представляет собой знания, опыт и интуиции ЛПР, специалистов-экспертов предметной области, выражаемая на их естественном языке.

Объектом исследования в данной работе является БПС, состоящий из взаимосвязанных агрегатов. К основным взаимосвязанным агрегатам БПС, влияющие на режимы ее работы, на процессы получения серы относятся: реакторы (термореактор, реакторы Клауса и СВА (Cold Bed Absorption – абсорбция холодного слоя) и конденсаторы. Качественные показатели производимой в реакторах БПС серы характеризуются нечеткостью исходной информации, необходимой для разработки моделей оценки качества серы [9]. Такие качественные показатели серы как массовая доля серы, золы и воды в полученной сере на производстве измерительными приборами непосредственно не измеряются. Поэтому эти качественные показатели серы оцениваются нечетко опытными специалистами-экспертами центральной заводской лаборатории на основе различных анализов, с использованием своих знаний, опыта и интуиции на естественном языке. Поэтому для оценки качества серы приходится разработать нечеткие модели на основе собранной и обработанной нечеткой информации методами экспертной оценки и теорий нечетких множеств. Система моделей БПС создается путем объединения разных типов моделей основных его агрегатов, например, статистических, нечетких, в единую систему моделей с учетом их взаимосвязей.

Сбор, обработка доступной информации различного характера производятся на основе следующих методов:

– пассивного и активного экспериментов и математической статистики при сборе и обработки статистических данных о состояния и режимах работы реакторов БПС [10, 11];

– методы разработки статистических моделей на основе статистических данных и экспериментальных исследований [12, 13];

– методы экспертных оценок и теорий нечетких множеств для сбора и обработки нечеткой информации на основе системного подхода [14-16].

Основные этапы предлагаемого метода создания систему моделей взаимосвязанных агрегатов ХТС, для системного моделирования и оптимизации их режимов работы:

1) Определить цели использования разрабатываемых моделей, например для решения задачи оптимизации параметров объекта или для управления его режимами работы, так как в зависимости от цели моделирования требования к моделям тоже могут быть разными.

2) На основе системного анализа определить и описать связи между основными агрегатами ХТС и их взаимных влияний, учитываемые затем при создании пакета моделей;

3) Собрать и обработать доступных статистических данных о режимах работы и состояния агрегатов ХТС на основе пассивных или активных экспериментов. А на основе методов экспертных оценок и теорий нечетких множеств собрать, формализовать и обработать нечеткую информации, которая используется для синтеза нечетких или лингвистических моделей в нечеткой среде.

4) Выбрать критериев выбора эффективного вида разрабатываемых моделей для каждого агрегата ХТС с учетом цели моделирования определенной в пункте 1. При этом основными критериями, на основе которых выбирается эффективный вид модели, могут быть: доступность и эффективность получения необходимой исходной информации для разработки выбираемого вида модели; адекватность разрабатываемой модели; цена разработки выбранной модели; возможность и эффективность использования модели по назначению. Для создания систему моделей в состав критериев также необходимо включить возможность и эффективность объединения разрабатываемых моделей основных элементов ХТС в единую систему моделей. Рекомендуемая форма оформления результатов экспертной оценки для оценки и выбора наиболее эффективного вида модели, разрабатываемой для основных агрегатов ХТС приведена в таблице 1.

Таблица 1 – Форма оформления результатов экспертной оценки для выбора наиболее эффективного вида модели, разрабатываемой для основных агрегатов ХТС

Основные агрегаты (элементы) ХТС	Критерии оценки и выбора эффективного вида разрабатываемой модели	Виды моделей			
		Детермированные	Статистические	Нечеткие, лингвистические	Гибридные
1	1. Доступность и эффективность получения необходимой исходной информации	α_{111}	α_{121}	α_{131}	α_{141}
	2. Адекватность разрабатываемой модели	α_{211}	α_{221}	α_{231}	α_{241}
	3. Цена разработки выбираемой модели	α_{311}	α_{321}	α_{331}	α_{341}
	4. Возможность и эффективность использования модели по назначению	α_{411}	α_{421}	α_{431}	α_{441}
	5. Возможность и эффективность объединения получаемой модели в единый пакет моделей	α_{511}	α_{521}	α_{531}	α_{541}
	Интегрированный критерий $F = \sum_{c=1}^{5} f_j(x_i), j = \overline{1,m}.$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$
…	…	…	…	…	…
N	1. Доступность и эффективность получения необходимой исходной информации	α_{11N}	α_{12N}	α_{13N}	α_{14N}
	2. Адекватность разрабатываемой модели	α_{21N}	α_{22N}	α_{23N}	α_{24N}
	3. Цена разработки выбираемой модели	α_{31N}	α_{32N}	α_{33N}	α_{34N}
	4. Возможность и эффективность использования модели по назначению	α_{41N}	α_{42N}	α_{43N}	α_{44N}
	5. Возможность и эффективность объединения получаемой модели в единый пакет моделей	α_{51N}	α_{52N}	α_{53N}	α_{54N}

	$F = \sum_{c=1}^{5} f_j(x_i), j = \overline{1,m}.$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$	$\sum a_{ijk}$
Примечание: 1,…,*N* – основных агрегатов технологической системы для которых разрабатываются модели; $a_{ijk}, i = \overline{1,5}, j = \overline{1,4}, k = \overline{1,N}$ – ранги по каждому критерию *i* для каждого вида модели *j* и для каждого агрегата *k*, определенные экспертами по бальной системе, например о 1 до 5; $f_i(x_i), i = \overline{1,m}$ – локальные критерий, оценивающие эффективности каждого вида моделей, разработка которых возможно для основных агрегатов и от их входных, режимных параметров.					

5) Провести экспертную оценку по выбранным критериям для оценки различных видов моделей, для каждого элемента ХТС. При этом для удобства дельнейшей обработки результатов экспертной оценки рекомендуется оценить по балльной шкале, например от 1 до 5. Затем по значению интегрированного критерия (ИК), определяемого путем суммирования значения соответствующих локальных критериев выбрать самого эффективного вида модели для каждого агрегата ХТС. Результаты экспертной оценки для удобства и наглядности рекомендуется оформить в виде таблицы 1. Данный этап предлагаемого метода создания пакета моделей взаимосвязанных агрегатов ХТС реализовать по следующим подэтапам:

5.1) Проверка условия «Значение ИК для выбранного агрегата разработка детерминированной модели является максимальным?». Если да, то на основе аналитических методов и теоретических сведений для этого агрегата разрабатывать детерминированных моделей. Для проверки адекватности полученных моделей перейти к этапу 9. Если данное условие не выполняется, то переход к следующему подэтапу 5.2.

5.2) Проверка условия «Значение ИК для выбранного агрегата разработка статистической модели является максимальным?». Если да, то на основе экспериментально-статистических методов и массива статистических данных для этого агрегата разрабатывать статистических моделей. Для проверки адекватности полученных моделей перейти к этапу 9. Если данное условие не выполняется, то переход к следующему подэтапу 5.3.

5.3) Проверить условие эффективности нечетких, лингвистических моделей. Если значение ИК для выбранного агрегата разработка нечетких или лингвистических моделей является максимальным, то в зависимости нечеткости входных, режимных и выходных параметров агрегата, разрабатываются нечеткие или лингвистические модели исследуемого агрегата. При этом если нечеткими являются и входные, и выходные параметры агрегата, то синтезируются лингвистические модели объекта в этапах 7-8. А при четких входных и нечетких выходных параметрах исследуемого агрегата для разработки его нечетких моделей перейти этап 6.

5.4) В случае недостаточности теоретических сведений, статистических данных и нечеткой информации для разработки соответствующих моделей в подэтапах 5.1-5.3 и по значению ИК гибридные модели имеют максимальный балл, то используя доступную информацию различного типа на основе гибридного метода разрабатываются гибридные модели [17].

6) Если входные параметры агрегата $x_i \in X,\ i = \overline{1,n}$ и его выходные параметры $\tilde{y}_j \in \tilde{B}_j$, где $\tilde{B}_j \subset Y, j = \overline{1,m}$ – нечеткие ($\tilde{B}_j$–нечеткие множества, Y– универсимум), то в общем виде структуру нечетких моделей можно представить как: $\tilde{y}_j = f_j(x_1, \dots, x_n,\ \tilde{a}_0, \tilde{a}_1, \dots, \tilde{a}_n),\ j = \overline{1,m}$. При этом на основе для разработки нечетких моделей в виде нечетких уравнений множественной регрессии можно применить идею подхода последовательного включения регрессоров [18]. Затем идентификацию значения нечетких параметров $\tilde{a}_0, \tilde{a}_1, \dots, \tilde{a}_n$ моделей $\tilde{y}_j$, можно произвести на основе модифицированного метода наименьших квадратов [19] и множество уровня α. Функции принадлежностей нечетких выходных параметров могут быть построены с использованием приложения Fuzzy Logic Toolbox системы MATLAB или другими методами построения функции принадлежностей [20]. Затем для проверки адекватности синтезированных моделей осуществляется переход к этапу 9.

7) При нечетких значениях выходных и выходных параметров агрегата нечеткие: $\tilde{x}_i \in A_i \subset X,\ i = \overline{1,n}$ и $\tilde{y}_j \in \tilde{B}_j,\ \tilde{B}_j \subset Y, j = \overline{1,m},$ то для синтеза его лингвистических моделей формализуются нечеткие отображения $\tilde{R}_{ij}$, определяющие связи между $\tilde{x}_i$ и $\tilde{y}_j$. Здесь $\tilde{x}_i, \tilde{y}_j, i = \overline{1,n}, j = \overline{1,m}$ являются лингвистическими переменными, которые характеризуют входных и выходных параметров агрегата.

8) С использованием правила композиционного вывода определить нечеткие множества, характеризующиеся нечеткие выходные параметры $\tilde{B}_j = \tilde{A}_i \circ \tilde{R}_{ij}$, где $\tilde{A}_i$ – нечеткие множества, которые описывают нечеткие входные параметры агрегата. Для удобства определения нечетких выходных параметров $\tilde{B}_j$ на компьютере формализовать их функции принадлежностей:

$$\mu_{B_j}^t(\tilde{y}_j^*) = \max_{x_i \epsilon X} \left\{ \min[\mu_{A_i}^t(\tilde{x}_i^*), \mu_{\tilde{R}_{ij}}^t(\tilde{x}_j^*, \tilde{y}_j)] \right\}, \quad (1)$$

где $\mu_{B_j}^t(\tilde{y}_j^*)$ – функция принадлежности нечетких выходных параметров; t – номер терма. Затем четкие значения выходных параметров агрегата из их нечеткого множества значений y_j^{**} можно определить на основе (1) в следующем виде: $y_j^{**} = \arg\max_{\tilde{y}_j^*} \mu_{B_j}^*(\tilde{y}_j^*)$. Структура лингвистических моделей формализуется на основе нечетких правил условного вывода в виде:

$$IF\ \tilde{x}_1 \in \tilde{A}_1\ \wedge\ \tilde{x}_2 \in \tilde{A}_2\ \wedge \ldots \wedge\ \tilde{x}_n \in \tilde{A}_m, THEN\ \tilde{y}_1 \in \tilde{B}_1\ \wedge\ \tilde{y}_2 \in \tilde{B}_2\ \wedge \ldots \wedge\ \tilde{y}_m \in \tilde{B}_m, \quad (2)$$

где $\wedge$ – знак логических «и», требующие истинность всех выражений, связываемые через них; $\tilde{x}_i, i = \overline{1,n}$, $\tilde{y}_j, j = \overline{1,m}$ – рассмотренные выше лингвистические переменные, описывающие нечетких входных и выходных параметров агрегатов.

9) Проверка условия адекватности разработанных моделей, например по критерию $R = \min_j \sum_{j=1}^{m} \left(y_j^M - y_j^E\right)^2$, где y^M и y^E – значения выходных параметров, полученных по модели (y^M) и по результатам экспериментов (y^E) при одинаковых значениях входных, режимных параметров.

В случае нечетких и лингвистических моделях нечеткого критерия оценки их адекватности можно записать в виде $\tilde{R} = \min_j \sum_{j=1}^{m} \left(\tilde{y}_j^M - \tilde{y}_j^E\right)^2$, где $\tilde{y}^M$ и $\tilde{y}^E$ – соответственно, нечеткие значения выходных параметров, полученных по модели ($\tilde{y}^M$) и по результатам экспертных оценок ($\tilde{y}^E$). Для упрощения процедуры проверки адекватности нечетких и лингвистических моделей можно вместо $\tilde{y}^M$ и $\tilde{y}^E$ можно использовать их четкие значения y^M и y^E, полученных дефазификацицией $\tilde{y}^M$ и $\tilde{y}^E$.

В случае выполнения условия адекватности, разработанные модели основных агрегатов ХТС, объединенные в единую систему, рекомендуются для применения на практике. Если данное условие не выполняется, то определяются причины неадекватности модели осуществляется переход к соответствующим предыдущим пунктам описанного метода для их устранения. Данная итерация повторяется до тех пор, пока не будет обеспечена адекватности разработанных моделей.

Результаты исследований

Приведем основные результаты, полученные на основе предложенного метода создания моделей взаимосвязанных агрегатов ХТС на примере выбранного объекта исследования.

3.1. Экспертная оценка различных видов моделей разрабатываемые для основных агрегатов УПС. Результаты экспертной оценки по выбору наиболее эффективного вида модели, разрабатываемой для основных агрегатов БПС оформлена в виде приведенной выше таблицы 1.

3.2. Разработанные модели термореактора, реакторов Клауса и СВА.

Гибридные модели термореактора (TR), реактора Клауса (RC-1) и реакторов СВА (RCBA-2, RCBA-3) разработаны на основе доступных статистических данных и нечеткой информации от ЛПР, экспертов. Используя обработанных экспериментально-статистических данных и экспертной информации и применяя идею метода последовательного включения регрессоров и предложенного метода создана, система моделей основных агрегатов БПС Атырауского НПЗ. В результате структурной идентификации структура моделей реакторов УПС получены в виде нелинейных уравнений множественной регрессии и нечетких нелинейных регрессионных уравнений.

Структура моделей, описывающие зависимость объемов продукции с выхода реакторов от входных режимных параметров, имеют вид множественной нелинейной

регрессии неизвестные параметры, которых идентифицированы на основе метода наименьших квадратов. А структура нечетких моделей, оценивающие качества серы идентифицированы в виде нечетких уравнений множественной регрессии, нечеткие параметры которых идентифицированы на основе множества уровня α и модифицированного метода наименьших квадратов.

Для идентификации неизвестных параметров полученных регрессионных моделей использованы массивы статистических данных и пакет программ REGRESS, реализующий метода наименьших квадратов. В результате получены следующие модели определения выхода продукции с выхода термореактора $y_{TR}(\mathbf{x})$ (полупродукт) и ректора $y_{RC-3}(\mathbf{x})$ (целевой продукт – сера), позволяющая моделировать и оптимизировать их режимов работы:

$$y_{TR}(\mathbf{x}) = 0.6868x_1 + 0.0125x_2 - 0.05200x_3 - 0.02600x_4 + 0.0259x_1^2 + 0.00001x_2^2 - \\ -0.0002x_3^2 - 0.00005x_4^2 + 0.0005x_1x_2 - 0.0006x_1x_4 + 0.00003x_2x_4 - 0.00010x_3x_4, \quad (3)$$

$$y_{RCBA-3}(\mathbf{x}) = 0.6712x_5 + 0.0171x_6 - 0.0129x_7 + 0.0788x_5^2 + 0.00006x_6^2 - 0.00003x_7^2 - \\ -0.0016x_5x_6 - 0.0006x_5x_7 + 0.00004x_6x_7. \quad (4)$$

В моделях (3), (4) $\mathbf{x} = (x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7)$ – вектор входных, режимных параметров реакторов, компонентам которых являются для TR: x_1 – объем сырья; x_2 и x_3 – температура и давление в реакторах; x_4 – расход воздуха горения на термореакторе; для реактора RCBA-3: x_5 – объем сырья; x_6 – температура сырья на входе; x_7 – давление в реакторе.

На основе описанного выше идеи метода последовательного включения регрессоров и множества уровня α теорий нечетких множество идентифицирована структура нечеткой модели, оценивающей основное качества серы, т. е. массовой доли серы, с выхода ректора RCBA-3:

$$\tilde{y}_S^{nf}(\mathbf{x}) = \tilde{\alpha}_0 + \sum_{i=5}^{7} \tilde{\alpha}_i x_i + \sum_{i=5}^{7}\sum_{k=i}^{7} \tilde{\alpha}_{ik} x_i x_k, \quad (5)$$

где $\mathrm{x} = (x_5, x_6, x_7)$ – вектор входных, режимных параметров реактора RCBA-3, компонентам которого являются: x_5 – объем сырья; x_6 – температура сырья на входе RCBA-3; x_7 – давление в RCBA-3; $\tilde{\alpha}_0$, $\tilde{\alpha}_i, \tilde{\alpha}_{ik}$ – идентифицируемые нечеткие параметры (коэффициенты регрессии) нечеткой модели (5).

На основе множества уровня α и с применением упомянутого пакета программ REGRESS, реализующий модифицированный метод наименьших квадратов. Полученные четкие значения нечетких регрессионных коэффициентов $a_i{}^{\alpha_q}, i = \overline{5,7}, q = \overline{1,3}$ нечеткой модели (5), затем объединены по следующему выражению из теорий нечетких множеств:

$$\widetilde{a_\iota} = \bigcup_{\boldsymbol{\alpha}\epsilon[0.5,0.8,1]} a_i^{\alpha_q} \text{ or } \mu_{\tilde{A}_i}(\widetilde{a_\iota}) = SUP \min_{\alpha\epsilon[0.5,1]} \{\alpha, \mu_{\tilde{A}_i}(\widetilde{a_\iota})\}, \text{где } a_i{}^{\alpha_q} = \{a_i | \mu_{\tilde{A}_i}(\widetilde{a_\iota}) \geq \alpha\}. \quad (6)$$

Тогда нечеткую модель (5), описывающую нечеткую зависимость качества серы ($\tilde{y}_S^{nf}(\mathbf{x})$) на выходе реактора RCBA-3 в зависимости от вектора его входных, режимных параметров $\mathbf{x}$ можно записать как набор четких моделей на α уровнях. Затем, объединяя полученных четких значений коэффициентов нечеткой модели (5) по выражению (6) получена следующая модель, являющаяся удобной для компьютерного моделирования и определения значений $\tilde{y}_S^{nf}(\mathbf{x})$ в зависимости от x_5, x_6, x_7 в следующем виде:

$$\tilde{y}_S^{nf}(\mathbf{x}) = 0.03735x_5 + 0.07716x_6 - 0.16955x_7 + 0.000025x_5^2 + 0.000157x_6^2 - 0.00011x_7^2 + \\ +0.000083x_5x_6 - 0.000075x_5x_7 - 0.000215x_6x_7. \quad (7)$$

Аналогично идентифицируя нечетких параметров нечеткой модели, описывающей массовой доли воды в сере полученной на реакторе RCBA-3 ($\tilde{y}_W^{nf}(\mathbf{x})$) на α уровнях и объединяя их по формуле (6) получена следующая модель, позволяющая определить значений $\tilde{y}_W^{nf}(\mathbf{x})$) е в зависимости от x_5, x_6, x_7, удобная для проведения компьютерного моделирования:

$$\tilde{y}_W^{nf}(\mathbf{x})) = 0{,}180000 + 0.000222x_5 + 0.000120x_6 + 0.000400x_7 + 0.0000008x_5^2 + \\ +0.0000002x_6^2 + 0.0000007x_7^2 + 0.000075x_5x_6 - 0.000067x_5x_7 - 0.000078x_6x_7. \quad (8)$$

Сравним результатов моделирования, полученных на основе разработанных моделей, известных литературных источников и реальных данных, полученных экспериментальным путем на исследуемом БПС Атырауского НПЗ.

Приведенные в таблице 2 результаты моделирования с помощью разработанных системы моделей основных агрегатов, сравнению с результатами известных детерминированных моделей, с высокой точностью совпадают с реальными данными, полученные опытными ЛПР при управлении объекта исследования. Кроме того, разработанная система моделей основных агрегатов БПС позволяет нечетко описываемых качественных показателей производимой серы, которые не определяются традиционными методами моделирования.

На основе данных таблицы 2, где приведены результаты разработанных моделей можно заключить, что они с достаточной точностью совпадают с реальными данными с объекта исследования. Объем конечного серы с выхода реакторов СВА по сравнению известными моделями более совпадает с реальными данными т.е. адекватность выше и выход серы больше на 2.45 т/сутки или 12.24%, что обеспечивает высокую эффективность работы БПС; Устойчивость разработанных моделей обоснована тем, что при многократном моделировании режимов работы БПС при одинаковых значения входных, режимных параметров, получены почти одни и те результаты. Результаты моделирования с применением разработанных моделей также были стабильными при других значениях входных, режимных параметров БПС.

Таблица 2 – Сравнение результатов моделирования на основе разработанных моделей, известных детерминированных моделей [21] и экспериментальных данных с объекта исследования, т.е. БПС Атырауского НПЗ

Объемы серы и выделяемого водорода и качественные показатели серы	Результаты моделирования на основе разработанных моделей	Результаты моделирования на основе известных детерминированных моделей [21]	Реальные данные полученные эксперимен-тально
Объем серы с БПС, т/с (тн/сутки	22	19.6	21.3
Объем водорода с БПС, т/с	1.6	1.5	1.6
Качественные показатели серы: Массовая доля серы, %	99.98	–	(99.97)л
Массовая доля золы, %	0.0068	–	(0.007)л
Массовая доля воды, %	0.005	–	(0.005)л
Входные, режимные параметры БПС:			
x_5^* – загрузка сырья в RCBA БПС, т/с	23	23	23
x_6^* – температура в RCBA БПС, оС	280	285	282
x_7^* – давление в RCBA БПС, кг/см2	0.80	0.83	0.80
Примечание: входные и режимные параметры процесса взяты примерно одинаковые, ()л означает, что они получены лабораторным путем.			

Заключение

В процессе проведенного исследования получены следующие основные результаты:

– предложен метод разработки пакета моделей взаимосвязанных агрегатов ХТС, для системного моделирования и оптимизации режимов их работы. Предложенный метод разработки системы моделей ХТС в условиях дефицита и нечеткости исходной информации основана на использование доступной информации различного характера и позволяет создать пакет моделей сложных технологических ХТС в условиях дефицита и нечеткости исходной информации;

– проведены системный анализ и экспертная оценка различных видов моделей разрабатываемые для основных агрегатов БПС и выбраны эффективные модели для реакторов и конденсаторов БПС;

– разработаны гибридные модели термореактора, реакторов Клауса и СВА на основе доступной статистических данных и нечеткой информации, полученной от ЛПР, экспертов. При этом модели, определяющие выходы полупродуктов и серы с реакторов разработаны в виде статистических моделей, а модели, оценивающие качественных показателей серы – в виде нечетких моделей;

Новизна полученных результатов заключается в создании метода разработки системы моделей взаимосвязанных агрегатов ХТС на основе доступной информации различного

характера и системного подхода. Созданная система моделей основных агрегатов БПС позволяют системно моделировать взаимосвязанных реакторов и конденсаторов и определить оптимальные режимы их работы и работу БПС.

Возможным направлением для будущих исследований данной работы является разработка алгоритмов многокритериальной оптимизации, позволяющие на основе системы моделей произвести автоматизированную оптимизацию режимов работы БПС.

Список литературы

1. Edmonson N. Industrial sulfur demand: Analysis and prospect / N. Edmonson // Nat Resour Res. – 2020. – Vol. 3. – P. 205-215. https://doi.org/10.1007/BF02259046.
2. Ostrovsky G.M. Design of Chemical Engineering Systems with Chance Constraints / G.M. Ostrovsky, T.V. Lapteva, N.N. Ziyatdinov // Theor Found Chem Eng. – 2020. – Vol. 51, № 5. – P. 961-971. https://doi.org/10.1134/S0040579517060136.
3. Study and Design of Mathematical Models for Chemical-Technological Systems under Conditions of Uncertainty Based on the Systems Analysis / B.B. Orazbayev et al // Proceeding of the International Symposium on Industrial Engineering and Operations Management (IEOM). Bristol, UK. – 2017. – № 140528. – P. 776-790.
4. Analysis of sulfur production by the Claus method at oil and gas enterprises / I.A. Golubeva et al // Oil and Gas Chemistry. – 2020. – № 3. – P. 10-18.
5. Ahmed M. Systems Modeling / M. Ahmed // Springer. – Singapore: 2020. – 217 p.
6. Protalinskii O.M. Analysis and Modelling of Complex Engineering Systems Based on the Component Approach / O.M. Protalinskii // World Applied Sciences Journal. – 2019. – Vol. 24, № 2. – P. 276-283.
7. Горшков П.С. Моделирование сложной технической системы как объекта испытаний / П.С. Горшков, А.В. Мухин, А.Г. Тригубович // Вестник МГТУ им. Н.Э. Баумана. – 2020. – Т. 37. – С. 61-68.
8. Zhao T. Artificial Intelligence in Mathematical Modelling of Complex Systems / T. Zhao // EAI Endorsed Transactions on e-Learning. – 2024. – Vol. 10, № 3. –P. 2-12.
9. Тулеуов Ж.Н. Технологический регламент установки производства серы / Ж.Н. Тулеуов. – Атырау: Изд-во Атырауского университета нефти и газа, 2020. – 116 с.
10. Солодов В.С. Применение методов планирования активного эксперимента при разработке моделей / В.С. Солодов, Ю.И. Юдин // Известия МГТУ им. Н. Э. Баумана. – 2018. – Т. 9, № 2. – С. 187-190.
11. Воронина О.А. Эксперимент, планирование, реализация, анализ / О.А. Воронина. – Учебно-научный институт информационных технологий. М.: Физматиздат, 2020. – 292 с.
12. Pen R.Z. Statistical methods for modeling and optimization of technological processes / R.Z. Pen, V.R. Pen // International Journal of Experimental Education. – 2017. – Vol. 2. – P. 81-83. https://expeducation.ru/ru/article/view?id=11169 (date of access: 25/03/2025).
13. Карманов Ф.И. Статистические методы обработки экспери-ментальных данных с использованием пакета MathCad / Ф.И. Карманов, В.А. Острейковский. – М.: Металлург, 2020. – 287 с.
14. Гуцыкова С. Метод экспертных оценок: Теория, практика / С. Гуцыкова. – М.: Когито-Центр, 2021. – 47 с.
15. Zimmermann H.-J. Fuzzy Set Theory – and Its Applications / H.-J. Zimmermann // Springer Science+Business Media, LLC. Fifth. Edition. – 2023. – 527 p. https://doi.org/10.1007/978-94-010-0646-0.
16. Aliev R.A. Production management with fuzzy initial information / R.A. Aliev, A.E. Tserkovny, G.A. Mamedova. – 3-edit. Energoatomizdat; Moscow, 2022. – 255 p.
17. A Hybrid Method for the development of Mathematical Models of a Chemical Engineering System in Ambiguous Condition / B.B. Orazbayev, E.A. Ospanov, K.N. Orazbayeva, L.T. Kurmangazieva // Mathematical Models and Computer Simulations. – 2018. – Vol. 10, № 6. – P. 748-758. https://doi.org/10.1134/S2070048219010125.
18. Валеев С.Г. Регрессионное моделирование в обработке наблюдений / С.Г. Валеев. – М.: Наука, 3-е изд., 2021. – 272 с.
19. Uncini A. Least Squares Method. In: Fundamentals of Adaptive Signal Processing / A. Uncini // Signals and Communication Technology. Springer, Cham. – 2020. – P. 143-204. https://doi.org/10.1007/978-3-319-02807-1_4.

20. Aida-Zade K.R. Analysis of the Methods for Constructing Membership Functions Using Expert Data / K.R. Aida-Zade, P.S. Guliyeva, R.E. Ismibayli // Recent Developments and the New Directions of Research, Foundations, and Applications. Studies in Fuzziness and Soft Computing, Springer, Cham. – 2023. – Vol 422. – P. 361-365. https://doi.org/10.1007/978-3-031-20153-0_29.
21. Шумский В.М. Инженерные задачи в нефтепереработке и нефтехимии / В.М. Шумский, Л.А. Зырянова. – М.: Химия, 3-е изд., 2023. – 478 с.

References

1. Edmonson N. Industrial sulfur demand: Analysis and prospect / N. Edmonson // Nat Resour Res. – 2020. – Vol. 3. – P. 205-215. https://doi.org/10.1007/BF02259046. (In English).
2. Ostrovsky G.M. Design of Chemical Engineering Systems with Chance Constraints / G.M. Ostrovsky, T.V. Lapteva, N.N. Ziyatdinov // Theor Found Chem Eng. – 2020. – Vol. 51, № 5. – P. 961-971. https://doi.org/10.1134/S0040579517060136. (In English).
3. Study and Design of Mathematical Models for Chemical-Technological Systems under Conditions of Uncertainty Based on the Systems Analysis / B.B. Orazbayev et al // Proceeding of the International Symposium on Industrial Engineering and Operations Management (IEOM). Bristol, UK. – 2017. – № 140528. – P. 776-790. (In English).
4. Analysis of sulfur production by the Claus method at oil and gas enterprises / I.A. Golubeva et al // Oil and Gas Chemistry. – 2020. – № 3. – R. 10-18. (In English).
5. Ahmed M. Systems Modeling / M. Ahmed // Springer. – Singapore: 2020. – 217 r. (In English).
6. Protalinskii O.M. Analysis and Modelling of Complex Engineering Systems Based on the Component Approach / O.M. Protalinskii // World Applied Sciences Journal. – 2019. – Vol. 24, № 2. – P. 276-283. (In English).
7. Gorshkov P.S. Modelirovanie slozhnoi tekhnicheskoi sistemy kak ob"ekta ispytanii / P.S. Gorshkov, A.V. Mukhin, A.G. Trigubovich // Vestnik MGTU im. N.EH. Baumana. – 2020. – T. 37. – S. 61-68. (In Russian).
8. Zhao T. Artificial Intelligence in Mathematical Modelling of Complex Systems / T. Zhao // EAI Endorsed Transactions on e-Learning. – 2024. – Vol. 10, № 3. –P. 2-12. (In English).
9. Tuleuov ZH.N. Tekhnologicheskii reglament ustanovki proizvodstva sery / ZH.N. Tuleuov. – Atyrau: Izd-vo Atyrauskogo universiteta nefti i gaza, 2020. – 116 s. (In Russian).
10. Solodov V.S. Primenenie metodov planirovaniya aktivnogo ehksperimenta pri razrabotke modelei / V.S. Solodov, YU.I. Yudin // Izvestiya MGTU im. N. EH. Baumana. – 2018. – T. 9, № 2. – S. 187-190. (In Russian).
11. Voronina O.A. Ehksperiment, planirovanie, realizatsiya, analiz / O.A. Voronina. – Uchebno-nauchnyi institut informatsionnykh tekhnologii. M.: Fizmatizdat, 2020. – 292 s. (In Russian).
12. Pen R.Z. Statistical methods for modeling and optimization of technological processes / R.Z. Pen, V.R. Pen // International Journal of Experimental Education. – 2017. – Vol. 2. – P. 81-83. https://expeducation.ru/ru/article/view?id=11169 (date of access: 25/03/2025). (In English).
13. Karmanov F.I. Statisticheskie metody obrabotki ehksperi-mental'nykh dannykh s ispol'zovaniem paketa MathCad / F.I. Karmanov, V.A. Ostreikovskii. – M.: Metallurg, 2020. – 287 s. (In Russian).
14. Gutsykova S. Metod ehkspertnykh otsenok: Teoriya, praktika / S. Gutsykova. – M.: Kogito-Tsentr, 2021. – 47 s. (In Russian).
15. Zimmermann H.-J. Fuzzy Set Theory – and Its Applications / H.-J. Zimmermann // Springer Science+Business Media, LLC. Fifth. Edition. – 2023. – 527 p. https://doi.org/10.1007/978-94-010-0646-0. (In English).
16. Aliev R.A. Production management with fuzzy initial information / R.A. Aliev, A.E. Tserkovny, G.A. Mamedova. – 3-edit. Energoatomizdat; Moscow, 2022. – 255 p. (In English).
17. A Hybrid Method for the development of Mathematical Models of a Chemical Engineering System in Ambiguous Condition / B.B. Orazbayev, E.A. Ospanov, K.N. Orazbayeva, L.T. Kurmangazieva // Mathematical Models and Computer Simulations. – 2018. – Vol. 10, № 6. – P. 748-758. https://doi.org/10.1134/S2070048219010125. (In English).
18. Valeev S.G. Regressionnoe modelirovanie v obrabotke nablyudenii / S.G. Valeev. – M.: Nauka, 3-e izd., 2021. – 272 s. (In Russian).
19. Uncini A. Least Squares Method. In: Fundamentals of Adaptive Signal Processing / A. Uncini // Signals and Communication Technology. Springer, Cham. – 2020. – P. 143-204. https://doi.org/10.1007/978-3-319-02807-1_4. (In English).

20. Aida-Zade K.R. Analysis of the Methods for Constructing Membership Functions Using Expert Data / K.R. Aida-Zade, P.S. Guliyeva, R.E. Ismibayli // Recent Developments and the New Directions of Research, Foundations, and Applications. Studies in Fuzziness and Soft Computing, Springer, Cham. – 2023. – Vol 422. – P. 361-365. https://doi.org/10.1007/978-3-031-20153-0_29. (In English).
21. Shumskii V.M. Inzhenernye zadachi v neftepererabotke i neftekhimii / V.M. Shumskii, L.A. Zyryanova. – M.: Khimiya, 3-e izd., 2023. – 478 s. (In Russian).

Источник финансирования: *Исследование финансируется Комитетом науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант AP23490206 – Разработка системы поддержки принятия решений по управлению процессом производства серы).*

Б.Б. Оразбаев[1], К.Н. Оразбаева[2], А.К. Жумадиллаева[1]*, Г.Ж. Шуйтенов[2], М.Т. Зарыпхан[1]
[1]Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университет,
010008, Қазақстан Руспубликасы, Астана қ., Пушкин к-сі, 11
[2]Esil university,
040005, Қазақстан Руспубликасы, Астана қ., Жубанов к-сі, 7
*e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz

АТЫРАУ МҰНАЙ ӨҢДЕУ ЗАУЫТЫ КҮКІРТ ӨНДІРУ БЛОГЫНЫҢ ӨЗ АРА БАЙЛАНЫСҚАН РЕАКТОРЛАРЫНЫҢ МОДЕЛЬДЕРІ ЖҮЙЕСІН ҚҰРУ

Атырау мұнай өңдеу зауытының күкірт өндіру блогының өзара байланысқан реакторларының модельдері жүйесін құру бойынша зерттеу нәтижелері келтірілген. Күкірт өндіру блогы сияқты күрделі технологиялық жүйелердің модельдерін құру олардың күрделілігімен қатар бастапқы ақпараттың тапшылығымен және айқын еместігіне байланысты белгісіздігімен күрделі болып табылады. Осы себептен зерттеудің мақсаты әртүрлі сипаттағы қолжетімді ақпарат негізінде бастапқы ақпараттың тапшылығы және айқын еместігі жағдайында күрделі технологиялық жүйелердің өзара байланысқан агрегаттарының модельдері пакетін құру ретінде анықталды. Зерттеудің негізгі нәтижелері: бастапқы ақпараттың тапшылығымен және айқын еместігімен сипатталатын күрделі химиялық-технологиялық жүйелердің өзара байланысқан агрегаттары модельдер жүйесін құру әдісі; жүйелік талдау, модельдердің түрлерін сараптамалық бағалау және зерттелетін күкірт өндіру блогының негізгі агрегатырының тиімді моделін таңдау; теормореактордың, Клаус реакторының және суық абсорбциялау реакторларының гибридті модельдерін қолжетімді пассивті және активті эксперименттер арқылы алынған статистикалық деректер және шешім қабылдаушы тұлғалар мен сарапшылардан алынған айқын емес ақпарат негізінде әзірленді; күкірт өндіру блогы жұмыс режимдерін жүйелік модельдеу және оптимизациялау үшін бұл блоктың реакторлары модельдерін бір модельдер пакетіне біріктіру схемасы ұсынылды. Алынған нәтижелердің ғылыми маңыздылығы белгісіздік жағдайында күрделі технологиялық жүйелерді жүйелік модельдеу үшін олардың агрегаттарының модельдері пакетін құрудың тиімді тәсілінің ұсынылуында. Жұмыстың практикалық маңыздылығы ұсынылып отырған тәсілді түрлі технологиялық жүйелердің модкельдері пакетін құрувға және оларды жүйеләік модельдеу арқылы жұмыс режимдерін оптимизациялау үшін қолдану мүмкідігінде.

Түйін сөздер: *жүйелік модельдеу; модельдер пакеті; оптимизациялау; күкірт өндіру блогы; Клаус процесі.*

B. Orazbayev[1], K. Orazbayeva[2], A. Zhumadillayeva[1]*, G. Shuitenov[2], M. Zarypkhan[1]
[1]L.N. Gumilyov Eurasian National University,
010008, Pushkin Street 11
[2]Esil university,
040005, Kazakhstan, Astana, Zhubanova street 7
*e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz

DEVELOPMENT OF A SYSTEM OF MODELS OF INTERCONNECTED REACTORS OF THE SULFUR PRODUCTION UNIT OF THE ATYRAU REFINERY

The results of the study on the development of a system of models of interconnected reactors of the sulfur production unit of the Atyrau Refinery are presented. The development of models of complex technological systems such as the sulfur production unit is complicated by their complexity and uncertainty associated with the shortage and ambiguity of the initial information. In this regard, the goal of the study was defined as the creation of a package of models of interconnected units of complex technological systems with a deficit and ambiguity of initial information based on available information of various natures. The main results of the study are: a method for creating a system of models of interconnected units of complex chemical-

technological systems characterized by a deficit and fuzzy initial information; system analysis, expert assessment of various types of models and selection of an effective model of the main units of the studied sulfur production unit; hybrid models of a thermal reactor, Claus reactors and Cold Bed Absorption were developed based on available statistical data obtained by passive, active experiments and fuzzy information received from the decision maker and experts; a scheme for combining models of reactors and condensers of the sulfur production unit into a single package of models was proposed, according to which a package for system modeling and optimization of the operating modes of this unit was created. The scientific importance of the obtained results lies in the development of methods for developing mathematical models and system modeling of complex technological systems under uncertainty. The practical significance of the work is that the proposed method can be used to develop a package of models of various technological systems and systematically model their operating modes to optimize their parameters.

Key words: *system modeling; model package; optimization; sulfur production unit; Claus process.*

Сведения об авторах

Батыр Бидайбекович Оразбаев – доктор технических наук, профессор кафедры «Системный анализ и управления»; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: batyr_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2109-6999.

Кульман Нахановна Оразбаева – доктор технических наук, профессор кафедры «Информационные системы и технологии»; Esil university, Республика Казахстан; e-mail: kulman_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1741-7553.

Айнур Канадилловна Жумадиллаева* – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Компьютерная и программная инженерия»; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Габит Жумабаевич Шүйтенов – кандидат педагогических наук, доцент, проректор по стратегии и цифровизации Esil university, Республика Казахстан; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Зарыпхан Махамбет Талимулы – магистрант кафедры «Системный анализ и управление»; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан; e-mail: speedyaspid@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-3408-5687.

Авторлар туралы мәліметтер

Батыр Бидайбекович Оразбаев – техника ғылымдарының докторы, «Жүйелік талдау және басқару» кафедрасының профессоры; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті; Қазақстан; e-mail: batyr_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2109-6999.

Кульман Нахановна Оразбаева – техника ғылымдарының докторы, «Ақпараттық жүйелер және технологиялар» кафедрасының профессоры; Esil university; Қазақстан; e-mail: kulman_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1741-7553.

Айнур Канадилловна Жумадиллаева* – техника ғылымдарының кандидаты, «Компьютерлік және бағдарламалық инженерия» кафедрасының қауымдасқан профессоры; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті; Қазақстан; e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Габит Жумабаевич Шүйтенов – педагогика ғылымдарының кандидаты, доцент, стратегия және цифрландыру бойынша проректор; Esil university; Қазақстан; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Зарыпхан Махамбет Тәлімұлы – «Жүйелік талдау және басқару» кафедрасының магистранты; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті; Қазақстан; e-mail: speedyaspid@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-3408-5687.

Information about the authors

Batyr Orazbayev – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of System Analysis and Management; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: batyr_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2109-6999.

Kulman Orazbayeva – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Information Systems and Technologies; Esil University, Republic of Kazakhstan; e-mail: kulman_o@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1741-7553.

Ainur Zhumadillayeva* – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Computer and Software Engineering; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: zhumadillayeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Gabit Shuitenov – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Vice-Rector for Strategy and Digitalization of Esil University, Republic of Kazakhstan; e-mail: g.shuitenov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1042-0415.

Makhambet Zarypkhan – Master's student of the Department of System Analysis and Control; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: speedyaspid@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-3408-5687.

Поступила в редакцию 02.04.2025
Поступила после доработки 17.05.2025
Принята к публикации 19.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-10

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 28.23.27

И.Б. Карымсакова[1*], З.С. Ерсултанова[2], Г.С. Енсебаева[3], З.С. Ерсултанова[4], Г.Т. Азиева[5]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Костанайский региональный университет имени Ахмет Байтұрсынұлы,
110000, Республика Казахстан, г. Костанай, ул. А. Байтурсынова, 47,
[3]Alikhan Bokeikhan University,
071400, Республика Казахстан, г. Семей, улица Мәңгілік ел, 11,
[4]Университет «Туран-Астана»,
070100, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Ы. Дукенулы, 29 А,
[5]Esil University,
070100, Республика Казахстан, г. Астана, ул. А. Жубанова, 7
[*]e-mail: dariy6a@mail.ru

СОЗДАНИЕ МАТЕМАТИЧЕСКОЙ МОДЕЛИ СИСТЕМЫ ДЛЯ РАННЕЙ ДИАГНОСТИКИ РАКА ЛЕГКИХ

Аннотация: *Онкологические заболевания являются одним самых смертоносных заболеваний в современном мире. Ранняя диагностика этих заболеваний способствует созранению продолжительности жизни пациентов. Разработка мер и программ для ранней диагностики онкологических заболеваний является одной актуальных проблем на сегодняшний день. Применение методов интеллектуальных систем и искусственного интеллекта в диагностировании онкологических заболеваний является важным аспектом в данном вопросе. В таких случаях в основном применяются экспертные системы или системы поддержки принятия решений. В данной работе исследуется ранняя диагностика рака легких при помощи опроса по вопросам протокола и с учетом факторов региона. Исследования проводятся для жителей территории бывшего Семипалатинского ядерного полигона. Так как проведенные испытания оказывают влияние на здоровье граждан данного региона и по сегодняшний день. Регион входит в пятерку областей с самым высоким показателем заболеваемости онкоголическими заболеваний и по показателям смертности. Был проведен анализ существующих экспертных систем. За основу модели были взяты нейронные сети для систем поддержки принятия решений. Каждому параметру модели присваивается вес, относительно которого высчитывается значимость и даются предварительные указания по дальнейшим действиям опрошенного пациента. В результате были выявлены факторы, которые наиболее сильно влияют на заболеваемость раком легких.*

Ключевые слова: *экспертная система, информационные системы, искусственный интеллект, нейронные сети, сети Хемминга, анализ, интеллектуальные системы, базы данных.*

Введение

На сегодняшний день одной из актуальных проблем является рост онкологических заболеваний. Ранняя диагностика позволяет провести операции по удалению опухолей и увеличить продолжительность жизни пациентов.

По заболеваемости онкологическими заболеваниями самыми частыми являются: рак молочной железы, рак легких, колоректальный рак. Рак легких стоит на первом месте по смертности среди других онкологических заболеваний. Больший процент заболеваемости выявляется у мужчин. В основном пациенты обращаются уже на поздних стадиях заболевания, потому что в легких человека нет нервных окончаний и человек не чувствует

боли или других изменений. Человек начинает ощущать изменения только с явными симптомами: кровохарканье, одышка, сильная потеря веса, сильный сухой кашель и т.д [1-5].

Выявляемость рака легких на ранних стадиях в Казахстане составляет не более 6 %, в европейских странах порядка 11%, в США положение немного лучше – 24 %. Это связано с тем, что методы компьютерной диагностики и методы резонансной томографии входят в большую часть медицинских страховок. А в Казахстане данные методы исследования могут назначить только пациентам с подозрением на опухоль или пациентам, которые состоят на учете в онкодиспансере [6-8].

Методы исследования

В рамках данного исследования используются методы научного анализа, синтез, классификация, корреляционно-регрессионный анализ.

В постановке диагноза по онкологическим заболеваниям используются различные подходы и методы научного анализа.

Результаты исследований

Для предварительной диагности рака легких была разработана анкета-опросник с вопросами клинического анализа по европейскому протоколу [9-17]. В данную анкету также были включены 2 вопроса относительно места рождения и проживания пациентов для учета фактора воздействия радиоактивного заражения в результате ядерных испытаний на Семипалатинском испытательном полигоне. Вес каждого ответа был распределен по градации согласно величины эффективной эквивалентной зоны облучения, определенной в Законе Республики Казахстан от 18 декабря 1992 года N 1787-XII «О социальной защите граждан, пострадавших вследствие ядерных испытаний на Семипалатинском испытательном ядерном полигоне». По удельному весу этих ответов были настроены веса для функции активации нейронной для сети Хемминга.

Вес каждого ответа был распределен по градации относительно общего удельного веса для последующего построения нейронной сети Хемминга (табл. 1).

Таблица 1 – Вопросы анкеты

Вопрос	Ответы				
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*
	1 ответ	2 ответ	3 ответ	4 ответ	
Возраст	30-40	40-50	50-60	60 и выше	
	0,2	0,5	0,5	0,5	
Пол	Мужчина	Женщина			
	1	0,6			
Вы курите?	Да	Нет			
	1	0,5			
Стаж курения	До 10 лет	От 10 до 20 лет	От 20 до 30 лет	От 30 и выше	
	0,7	0,9	1	1	
Сколько пачек/штук употребляете за сутки	До 10 штук	До 1 пачки	1 пачку	1 пачку и более	
	0,8	1	1	1	
Сколько раз в год болеете ОРВИ?	1 раз	2 раза	периодически	Не болею	
	0,4	0,5	0,8	0,4	
Онкоанамнез у родителей и близких родственников	У одного из родителей	У обоих родителей	У близких родственников по материнсой линии	У близких родственников по отцовской линии	
	0,9	0,9	0,5	0,5	
Было ли у вас кровохарканье?	Да	Нет			
	0,9	0,4			
Бвает ли у ва одышка, чувство нехватки воздуха	Периодически	Часто	При физической нагрузке		

	0,5	1	1		
Было ли изменение в голосе?	Да	Нет			
	0,8	0,2			
Бывает ли у вас слабость, несвязанная ни с чем?	Периодически	часто	нет		
	0,3	0,5	0,2		
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*
Вы кашляли?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	0,2	0,2	0,3	0,8	
Были ли у вас проблемы с глотанием?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	0,3	0,3	0,4	1	
Были ли у вас боли в груди?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	0,5	0,6	1	1	
Были ли у вас боли в руке или плечах?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	0,5	0,5	0,7	1	
Был ли у вас сухой кашель?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	0,4	0,6	0,8	0,8	
Было ли у Вас снижение веса, несвязанное ни с чем?	Нисколько	немного	очень сильно		
	0,5	0,5	1		
Было ли у Вас снижение аппетита?	Нисколько	немного	не так мало	очень сильно	
	1	1	1	1	
Состоите на «Д» учете у пульмонолога по другим заболеваниям легких?	Да	Нет			
	1	0,5			
Место рождения	Регион 1	Регион 2	Регион 3	Регион 4	Другое
	0,3	0,5	0,8	0,9	0,3
Место проживания	Регион 1	Регион 2	Регион 3	Регион 4	Другое
	0,3	0,5	0,8	0,9	0,3

Полученные ответы были обработаны в пакете Power BI.
По результатам онлайн-анкетирования были получены следующие результаты (рис.1)

Рисунок 1 – Результаты онлайн-анкетирования

Была построена множественная регрессионная модель. Эндогенный фактор – наличие рака (у), экзогенные факторы: возраст (x_1), пол(x_2), стаж курения (x_3), количество сигарет, употреблемых исследуемым в сутки (x_4), количество перенесенных орви в год (x_5), кровохарканье(x_6), наличие одышки (x_7), онкоанамнез у близких родственников (x_8), место рождения(x_9), место проживания(x_{10}):

У=-0,54+0,04x1+0,035+x2+0,26x3+0,16x4+0,002x5+
+0,092x6+0,009x7+0,186x8+0,046x9+0,42x10

Коэффициент Фишера F=5.63.

Все коэффициенты статистически значимые.

По результатам онлайн-анкетирования было выявлено, что 38% из числа болеющих раком легких пациентов родились или проживают в зонах чрезвычайного радиационного риска.

Также были выявлены высокие зависимости от следующих факторов: чрезмерное употребление сигарет(более 1 пачки в день – 50%), наличие онкоанамнеза у близких родственников(88%) (рис. 2).

Ваш возраст	Ваш пол	Употребляете ли Вы сигареты?	Стаж курения	Сколько пачек/штук употребляете за сутки?	Сколько раз в году болеете ОРВИ?	Онкоанамнез у родителей и близких родственников?	Вы болели раком?
60 и выше	Ж	1	от 10 до 20 лет	1 пачку и более	периодически	у близких родственников по материнской линии	1
50 - 60	Ж	1	от 10 до 20 лет	1 пачку	периодически	у обоих родителей	1
60 и выше	М	0			не болею	нет ни у кого	1
30 - 40	М	1	не курю		периодически	у обоих родителей	1
50 - 60	М	1	от 20 до 30 лет	1 пачку и более	2 раза в год	у близких родственников по отцовской линии	1
60 и выше	М	1	от 20 до 30 лет	1 пачку	периодически	у близких родственников по отцовской линии	1
60 и выше	Ж	1	не курю		1 раз в год	у обоих родителей	1
40 - 50	Ж	0	не курю		периодически	у близких родственников по отцовской линии	1

Рисунок 2 – Примерные показатели по опросу в рамках анкетирования по раку легких

Был проведен анализ существующих экспертных систем. За основу модели были взяты нейронные сети для систем поддержки принятия решений. Был проведен корррреляционно-регрессионный анализ входных и выходного факторов. Каждому параметру модели присваивается вес, относительно которого высчитывается значимость и даются предварительные указания по дальнейшим действиям опрошенного пациента. В результате были выявлены факторы, которые наиболее сильно влияют на заболеваемость раком легких. В следующих исследованиях данная модель будет заложена в основу приложения для ранней диагностики рака легких.

Заключение

По данному исследованию нами были проанализированы экспертные системы для постановки диагноза при лечении онкологических заболеваний.

Наиболее оптимальным подходом, который используется в экспертных системах, было отмечено применение нейронных сетей.

Был проведен анализ существующих экспертных систем. За основу предложенной модели были взяты нейронные сети для систем поддержки принятия решений. Был проведен корррреляционно-регрессионный анализ входных и выходного факторов. Каждому параметру модели присваивается вес, относительно которого высчитывается значимость и даются

предварительные указания по дальнейшим действиям опрошенного пациента. В результате были выявлены факторы, которые наиболее сильно влияют на заболеваемость раком легких. В следующих исследованиях данная модель будет заложена в основу приложения для ранней диагностики рака легких.

Список литературы

1. Karabatak M. An expert system for detection of breast cancer based on association rules and neural network / M. Karabatak, M. Cevdet // Expert Systems with Applications. – 2009. – Vol. 36, Issue 2, Part 2. – P. 3465-3469.
2. Patient symptoms elicitation process for breast cancer medical expert systems: A semantic web and natural language parsing approach / O.N. Oyelade et al // Future Computing and Informatics Journal. – 2018. – Vol. 3, Issue 1. – P. 72-81.
3. Physical research methods in expert systems of oncological disease diagnostics / M.I. Davydov et al // Bulletin of the Lebedev Physics Institute. – 2015. – Vol. 42. P. 237-239.
4. Taie Sh.A. A prototype for breast cancer detection and development probability expert system — Towards a supportive tool / Sh.A. Taie, A.M. Idrees // E-Health and Bioengineering Conference (EHB). – 2015. https://doi.org/10.1109/EHB.2015.7391354.
5. Study of fuzzy expert system for the diagnosis of various types of cancer / R. Boadh et al // Materialstoday:Proceeding. – 2022. – Vol. 56, Part 1. – P. 298-307.
6. Intelligent Screening for Diagnostic and Treatment of Cancer Diseases / N.N. Bakhtadzea et al // International Conference on Knowledge Based and KES. –2017, 6-8 SeptemberMarseille, France.
7. Wahyuni R. Firdaus. Expert System of Lymph Node Detection Using Hybrid Method / R. Wahyuni // Journal Of Dynamics. – 2023. – Vol. 8, № 1.
8. Танюкевич М.В. Модели и методы комплексных исследований медико-биологических процессов в онкологии: дисс.канд.тех.наук: 05.13.18 / Танюкевич Марина Валерьевна; Уфим. гос. авиац.-техн. ун-т; науч. рук. Л.Я. Бухарбаева. – Уфа, 2005. – 153 с.
9. Гафаров Ф.М. Искусственные нейронные сети и их приложения: учеб. пособие / Ф.М. Гафаров, А.Ф. Галимянов, Изд-во Казанского университета, Казань, 2018. – 85 с.
10. Сердюк А.А. Компьютерные системы искусственного интеллекта: учебник / А.А. Сердюк. – Краматорск, 2017. – 112 с.
11. Дж. Картер. Нейросети: учебник / Дж. Картер. – ЛитРес, Москва, 2023. – 225 с.
12. Лекун Я. Как учится машина. Революция в области нейронных сетей и глубокого обучения: учебник / Я. Лекун. – Альпина Про, 2021. – 423 с.
13. Рашид Т. Создаем нейронную сеть: учебник / Т. Рашид. – Диалектика: Вильямс, 2019. – 271 с.
14. Николенко С. Глубокое обучение. Погружение в мир нейронных сетей: учебник / С. Николенко, А. Кадурин, Е. Архангельская. – Библиотека программиста (Питер), 2018. – 481 с.
15. Яхъяева Г. Нечеткие множества и нейронные сети: учебник / Г. Яхъева. – Бином, 2008. – 320 с.
16. Каллан Р. Основные концепции нейронных сетей: учебник / Р. Каллан. – Питер, 2003. – 293 с.
17. Deboeck G.J. Visual Explorations in Finance: With Self-Organizing Maps / G.J. Deboeck. – Springer Finance, 2021. – 385 с.

References

1. Karabatak M. An expert system for detection of breast cancer based on association rules and neural network / M. Karabatak, M. Cevdet // Expert Systems with Applications. – 2009. – Vol. 36, Issue 2, Part 2. – P. 3465-3469 (In English).
2. Patient symptoms elicitation process for breast cancer medical expert systems: A semantic web and natural language parsing approach / O.N. Oyelade et al // Future Computing and Informatics Journal. – 2018. – Vol. 3, Issue 1. – P. 72-81 (In English).
3. Physical research methods in expert systems of oncological disease diagnostics / M.I. Davydov et al // Bulletin of the Lebedev Physics Institute. – 2015. – Vol. 42. R. 237-239 (In English).
4. Taie Sh.A. A prototype for breast cancer detection and development probability expert system — Towards a supportive tool / Sh.A. Taie, A.M. Idrees // E-Health and Bioengineering Conference (EHB). – 2015. https://doi.org/10.1109/EHB.2015.7391354 (In English).
5. Study of fuzzy expert system for the diagnosis of various types of cancer / R. Boadh et al // Materialstoday:Proceeding. – 2022. – Vol. 56, Part 1. – P. 298-307 (In English).

6. Intelligent Screening for Diagnostic and Treatment of Cancer Diseases / N.N. Bakhtadzea et al // International Conference on Knowledge Based and KES. –2017, 6-8 SeptemberMarseille, France (In English).
7. Wahyuni R. Firdaus. Expert System of Lymph Node Detection Using Hybrid Method / R. Wahyuni // Journal Of Dynamics. – 2023. – Vol. 8, № 1 (In English).
8. Tanyukevich M.V. Modeli i metody kompleksnykh issledovanii mediko-biologicheskikh protsessov v onkologii: diss.kand.tekh.nauk: 05.13.18 / Tanyukevich Marina Valer'evna; Ufim. gos. aviats.-tekhn. un-t; nauch. ruk. L.YA. Bukharbaeva. – Ufa, 2005. – 153 s. (In Russian).
9. Gafarov F.M. Iskusstvennye neironnye seti i ikh prilozheniya: ucheb. posobie / F.M. Gafarov, A.F. Galimyanov, Izd-vo Kazanskogo universiteta, Kazan', 2018. – 85 s. (In Russian).
10. Serdyuk A.A. Komp'yuternye sistemy iskusstvennogo intellekta: uchebnik / A.A. Serdyuk. – Kramatorsk, 2017. – 112 s. (In Russian).
11. Dzh. Karter. Neiroseti: uchebnik / Dzh. Karter. – LiTRes, Moskva, 2023. – 225 s. (In Russian).
12. Lekun YA. Kak uchitsya mashina. Revolyutsiya v oblasti neironnykh setei i glubokogo obucheniya: uchebnik / YA. Lekun. – Al'pina Pro, 2021. – 423 s. (In Russian).
13. Rashid T. Sozdaem neironnuyu set': uchebnik / T. Rashid. – Dialektika: Vil'yams, 2019. – 271 s. (In Russian).
14. Nikolenko S. Glubokoe obuchenie. Pogruzhenie v mir neironnykh setei: uchebnik / S. Nikolenko, A. Kadurin, E. Arkhangel'skaya. – Biblioteka programmista (Piter), 2018. – 481 s. (In Russian).
15. Yakh''yaeva G. Nechetkie mnozhestva i neironnye seti: uchebnik / G. Yakh''eva. – Binom, 2008. – 320 s. (In Russian).
16. Kallan R. Osnovnye kontseptsii neironnykh setei: uchebnik / R. Kallan. – Piter, 2003. – 293 s. (In Russian).
17. Deboeck G.J. Visual Explorations in Finance: With Self-Organizing Maps / G.J. Deboeck. – Springer Finance, 2021. – 385 s. (In English).

И.Б. Карымсакова[1*], З.С. Ерсултанова[2], Г.С. Енсебаева[3], З.С. Ерсултанова[4], Г.Т. Азиева[5]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к., 20 А
[2]Ахмет Байтұрсынұлы атындағы Қостанай Өңірлік университеті,
110000, Қазақстан Республикасы, Қостанай қ., А. Байтұрсынов к., 47,
[3]Alikhan Bokeikhan University,
071400, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Мәңгілік ел к., 11,
[4]«Тұран-Астана» университеті,
070100, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Ы. Дукенулы к., 29 А,
[5]Esil University,
070100, Қазақстан Республикасы, Астана қ., А. Жубанова к., 7
[*]e-mail: dariy6a@mail.ru

ӨКПЕНІҢ ҚАТЕРЛІ ІСІГІН ЕРТЕ ДИАГНОСТИКАЛАУ ҮШІН ЖҮЙЕНІҢ МАТЕМАТИКАЛЫҚ МОДЕЛІН ҚҰРУ

Онкологиялық аурулар-қазіргі әлемдегі ең қауіпті аурулардың бірі. Бұл аурулардың ерте диагностикасы пациенттердің өмір сүру ұзақтығының жетілуіне ықпал етеді. Онкологиялық ауруларды ерте диагностикалауға арналған шаралар мен бағдарламаларды әзірлеу бүгінгі таңда өзекті мәселелердің бірі болып табылады. Қатерлі ісіктерді диагностикалауда интеллектуалды жүйелер мен жасанды интеллект әдістерін қолдану осы мәселеде маңызды аспект болып табылады. Мұндай жағдайларда негізінен сараптамалық жүйелер немесе шешім қабылдауды қолдау жүйелері қолданылады. Бұл жұмыста хаттама сұрақтары бойынша және аймақ факторларын ескере отырып, өкпенің қатерлі ісігінің ерте диагностикасы зерттеледі. Зерттеулер бұрынғы Семей ядролық полигоны аумағының тұрғындары үшін жүргізіледі. Өткізілген сынақтар осы өңір азаматтарының денсаулығына бүгінгі күнге дейін әсер етеді. Өңір онкологиялық аурулармен сырқаттанушылықтың ең жоғары көрсеткіші және өлім-жітім көрсеткіштері бойынша бес облыстың қатарына кіреді. Қолданыстағы сараптамалық жүйелерге талдау жүргізілді. Шешім қабылдауды қолдау жүйелері үшін нейрондық желілер модельдің негізі болды. Модельдің әр параметріне салмақ беріледі, оған қатысты маңыздылығы есептеледі және сауалнамаға қатысқан науқастың одан әрі әрекеттері туралы алдын-ала нұсқаулар беріледі. Нәтижесінде өкпенің қатерлі ісігінің жиілігіне қатты әсер ететін факторлар анықталды.

Түйін сөздер**:** *сараптамалық жүйе, ақпараттық жүйелер, жасанды интеллект, нейрондық желілер, Хемминг желілері, талдау, интеллектуалды жүйелер, мәліметтер базасы.*

I.B. Karymsakova[1*], Z.S. Yersultanova, G.S. Yensebaeyva[3], Z.S. Yersultanova, G.T. Azieva[5]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey c., Glinki street, 20 A
[2]Kostanay Regional University named after Akhmet Baytursinuly
110000, Republic of Kazakhstan, Kostanay c., A. Baytursinov street, 47,
[3]Alikhan Bokeikhan University,
071400, Republic of Kazakhstan, Semey c., Mangilik El street, 11,
[4]«Turan-Astana» university,
070100, Republic of Kazakhstan, Astana c., Y. Dukenuly street, 29 A
[5]Esil University,
070100, Republic of Kazakhstan, Astana c., A. Zhubanov street, 7
[*]e-mail: dariy6a@mail.ru

CREATION OF A MATHEMATICAL MODEL OF A SYSTEM FOR EARLY DIAGNOSIS OF LUNG CANCER

Oncological diseases are one of the deadliest diseases in the modern world. Early diagnosis of these diseases helps to increase the life expectancy of patients. The development of measures and programs for the early diagnosis of oncological diseases is one of the urgent problems today. The use of intelligent systems and artificial intelligence methods in the diagnosis of cancer is an important aspect in this matter. In such cases, expert systems or decision support systems are mainly used. This paper examines the early diagnosis of lung cancer using a protocol survey and taking into account regional factors. The research is conducted for residents of the former Semipalatinsk nuclear test site. As the tests carried out have an impact on the health of the citizens of this region to this day. The region is one of the five regions with the highest incidence of oncological diseases and mortality rates. An analysis of the existing expert systems was carried out. Neural networks for decision support systems were used as the basis of the model. Each parameter of the model is assigned a weight, relative to which the significance is calculated and preliminary instructions are given on the further actions of the interviewed patient. As a result, the factors that most strongly influence the incidence of lung cancer were identified.

Key words: *expert system, information systems, artificial intelligence, neural networks, Hamming networks, analysis, intelligent systems, databases.*

Сведения об авторах

Индира Бекеновна Карымсакова* – PhD, и.о.ассоциированного профессора кафедры IT технологий, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан; e-mail: dariy6a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1496-3188.

Зауреш Сапаргалиевна Ерсултанова – и.о. ассистента профессора кафедры физики, математики и цифровых технологий, Костанайский региональный университет имени Ахмет Байтұрсынұлы, г. Костанай, Республика Казахстан; e-mail: ersul_67@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-4581-0064.

Гулшат Советовна Енсебаева – кандидат педагогических наук, старший преподаватель кафедры информационно-технических наук, Alikhan Bokeikhan University, Семей, Республика Казакстан; e-mail:enss_gulshat@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4625-3898.

Зейнеп Сапаргалиевна Ерсултанова – магистр, старший преподаватель кафедры Информационных технологий, Университет «Туран-Астана», г. Астана, Республика Казахстан; e-mail:ersultanovazs@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9070-9262.

Гульмира Тагибергеновна Азиева – магистр, старший преподаватель кафедры «Информационные системы и технологии», Esil University, г. Астана, Республика Казакстан; e-mail: gulmira_azieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0002-7329-6768.

Авторлар туралы мәліметтер

Индира Бекеновна Карымсакова* – PhD, «АТ технологиялар» кафедрасының қауымдастырылған профессорының м.а., Шәкәрім атындағы университеті, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail: dariy6a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1496-3188.

Зауреш Сапаргалиевна Ерсултанова – Физика, математика және цифрлық технологиялар кафедрасының ассистент профессорының м. а., Ахмет Байтұрсынов атындағы Қостанай Өңірлік университеті, Қостанай, Қазақстан Республикасы; e-mail: ersul_67@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-4581-0064.

Гулшат Советовна Енсебаева – «Ақпараттық-техникалық ғылымдар» кафедрасының аға оқытушысы, педагогика ғылымының кандидаты, Alikhan Bokeikhan University, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail:enss_gulshat@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4625-3898.

Зейнеп Сапаргалиевна Ерсултанова – магистр, Ақпараттық технологиялар кафедрасының аға оқытушысы, «Тұран-Астана» университеті, Астана Қазақстан Республикасы; e-mail:ersultanovazs@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9070-9262.

Гульмира Тагибергеновна Азиева – магистр, «Ақпараттық жүйе және технологиялар» кафедрасының аға оқытушысы, «Esil University», Астана, Қазақстан Республикасы; e-mail: gulmira_azieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0002-7329-6768.

Information about the authors

Indira Karymsakova* – PhD, acting associate professor of the department of «IT Technologies», Shakarim University, Semey. Republic of Kazakhstan; e-mail: dariy6a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1496-3188.

Zauresh Sapargalievna Yersultanova – acting assistant professor of the department of Physics, Mathematics and digital technologies, Kostanay regional university named after Akhmet Baitursynov, Kostanay, Republic of Kazakhstan; e-mail: ersul_67@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-4581-0064.

Gilshat Sovetovna Yensebayeva – Candidate of Pedagogical Sciences senior teacher department «Information and technical sciences», Alikhan Bokeikhan University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail:enss_gulshat@mail. ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4625-3898.

Zeynep Sapargalievna Yersultanova – master, senior lecturer of the department of Information technologies, «Turan-Astana» university, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail:ersultanovazs@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9070-9262.

Gulmira Tagibergenovna Azieva – senior lecturer, department of Information Systems and Technologies, Esil University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: gulmira_azieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0002-7329-6768.

Поступила в редакцию 01.04.2025
Поступила после доработки 13.05.2025
Принята к публикации 14.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-11

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 20.51.19

А.Ж. Кинтонова[1], А.В. Шапорева[2*], А. Сабитов[1], Н. Енсебаев[3], Е.В. Шевчук[4]
[1]Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева,
100000, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Сатбаева, 2
[2]Северо-Казахстанский университет имени М. Козыбаева,
150000, Республика Казахстан, г. Петропавловск, ул. Пушкина, 86
[3]Научно-исследовательский институт Общественного объединения лиц с инвалидностью «Sezual»,
100000 г. Астана, ул. Машхур Жусип Копейулы 15
[4]Сибирский государственный университет геосистем и технологий,
630108, Россия, Новосибирск, ул. Плахотного, 10
*e-mail: annvolkova@mail.ru

ТЕХНОЛОГИИ ОНЛАЙН-ОБУЧЕНИЯ: ОБЗОР ТЕХНИЧЕСКИХ СТАНДАРТОВ И ТРЕБОВАНИЙ

***Аннотация**: В условиях стремительного развития информационно-коммуникационных технологий цифровизация образования становится неотъемлемым компонентом современной образовательной среды. Трансформация традиционных методов обучения в сторону гибких, персонализированных и интерактивных цифровых форматов представляет собой ответ на глобальные вызовы, связанные с доступностью знаний, качеством преподавания и необходимостью непрерывного профессионального развития.*

Онлайн-платформы играют ключевую роль в этом процессе, предоставляя технические решения для дистанционного обучения, автоматизации образовательных процессов и анализа учебных данных. Такие системы позволяют масштабировать обучение, обеспечивать адаптивные

траектории, отслеживать успеваемость и повышать вовлеченность обучающихся за счёт использования современных интерфейсов и алгоритмов персонализации.

В данной статье представлен обзор основных технических требований и стандартов к платформам онлайн-обучения и LMS в мире и Казахстане. В качестве примера мирового стандарта для платформ онлайн-обучения рассмотрены Национальные стандарты качества онлайн-обучения, которые были впервые разработаны в 2007 году Международной ассоциацией K-12 онлайн-обучения (iNACOL). С позиции опыта Казахстана в статье рассмотрены различные приказы и стандарты, разработанные уполномоченными органами, отвечающими за реализацию и качество онлайн-обучения.

В статье рассмотрены платформы онлайн-обучения, такие как: Coursera, Udemy, Khan Academy, Stepik и Arzamas, проведен анализ их соответствия Национальным стандартам качества онлайн-обучения и параметрам: обеспечение качества, интероперабельность, персонализация и адаптивность обучения, доступность и инклюзивность, оценка и сертификация. Далее в статье представлен анализ соответствия стандартам наиболее популярных систем управления обучением (LMS) с открытым исходным кодом – Moodle, OLAT и т.д.

В заключении сделан вывод о необходимости постоянной разработки новых и корректировки имеющихся требований, и стандартов онлайн-обучения с позиции технической реализации.

Ключевые слова: *технологии онлайн-обучения, цифровые технологии, образовательные платформы, национальные стандарты качества онлайн-обучения, система управления обучением.*

Введение

Всеобщая цифровизация экономики, науки, образования также повлияла на развитие электронного обучения. Популярность онлайн-обучения при подготовке специалистов и при их переподготовке, также при повышении квалификации, обусловлено тем, что обучающиеся онлайн-могут быть не привязаны ко времени обучения, ни к месту обучения.

С быстрым прогрессом дистанционного обучения, связан прогресс технологий для онлайн обучения. И, так как онлайн обучение это уже целая индустрия, то соответственно потребовались нормативные и технические ограничения, которые будут способствовать распространению определенных и единых для всех норм, правил, требований к онлайн обучению. Появилась необходимость в международных стандартах, которые бы определяли эти нормы, правила, требования к онлайн обучению [1].

Методы исследования

В данной статье применены следующие методы исследования: анализ научных источников и ранее проведённых исследований, сравнительный анализ различных моделей, классификация платформ онлайн-обучения, а также анализ нормативной базы и требований реализации онлайн-обучения. Эти методы обеспечивают комплексное изучение технических требований и стандартов к информационным системам, реализующим онлайн-обучение.

Результаты исследований

На сегодняшний день существуют единые требования, т.е. стандарты для языков программирования, операционных систем, форматов представления данных, протоколов связи, электронных интерфейсов и т.д. В связи с популярностью онлайн-обучения, которое позволяет подучать образование и повышать квалификацию в удаленном формате встал вопрос разработки и внедрения технических стандартов и требований к информационным системам, на которых реализованы платформы онлайн-обучения [2].

Стандарт (от англ. standard) – нормативный технический документ, устанавливающий нормы, правила, требования к объекту стандартизации. Международные стандарты, которые отражают процессы и продукты онлайн-обучения и онлайн-курсов, необходимы для: обеспечения качества, интероперабельности, гармонизации образовательных процессов, защиты данных, оценки эффективности обучения, сертификации и аккредитации, доступности и инклюзивности [3].

В мировой практике основными стандартами для реализации онлайн-обучения являются Национальные стандарты качества онлайн-обучения NSQOL (National Standards for Quality Online Learning), которые были впервые разработаны в 2007 году Международной ассоциацией K-12 онлайн-обучения (iNACOL). Миссия Международной ассоциации онлайн-обучения (iNACOL) – обеспечение доступа к качественному образованию. Впоследствии они были пересмотрены и обновлены в 2011 году. В 2018 году организации Virtual Learning Leadership Alliance (VLLA) и Quality Matters (QM) совместно инициировали процесс обновления этих стандартов, что привело к публикации третьего издания в 2019 году [4].

Национальные стандарты качества онлайн-обучения (iNACOL) это набор руководящих принципов, способствующих улучшению качества онлайн-обучения по содержанию, по оцениванию студентов, по управлению онлайн-обучением. Комитет и iNACOL считают, что весь онлайн-контент должен соответствуют стандартам, изложенным в этом документе, является руководством по внедрение качественных моделей смешанного обучения для студентов [5]. Стандарты NSQOL постоянно изменяются и дополняются в зависимости от развития технологий и технических возможностей аппаратуры. Например, в 2025 году планируется выпуск очередной обновленной версии стандартов с учетом использования в онлайн - обучении искусственного интеллекта.

Рассмотрим для примера раздел «Учебный дизайн» («Instructional Design») из Национального стандарта Международной ассоциации онлайн-обучения K-12 (iNACOL, версия 2). В данном разделе представлены требования к разработке онлайн-курсов с учетом принципов педагогического дизайна. Его ключевые аспекты: цели и структура курса; персонализация обучения; активное вовлечение; разнообразие форматов; оценка и обратная связь; доступность и инклюзивность; интерактивность и коллаборация; технологическая совместимость, где отмечается, что контент должен быть адаптивным, кроссплатформенным и соответствовать стандартам SCORM, xAPI и LTI для интеграции с различными LMS [6].

В Казахстане онлайн-обучение активно внедряется в учебный процесс и регулируются рядом законодательных и нормативных документов. Сертификаты, полученные на образовательных платформах, учитываются в качестве сертификатов повышения квалификации и неформального обучения. Рассмотрим основные нормативные документы, регулирующие онлайн-обучение:

1) Закон Республики Казахстан «Об образовании», в частности Статья 37-2. Дистанционное обучение, определяет порядок и условия проведения дистанционного обучения в организациях среднего, дополнительного, технического и профессионального, послесреднего, высшего и послевузовского образования [7].

2) Приказы Министерства просвещения Республики Казахстан, в частности:

а) Приказ от 27 ноября 2023 года № 349: утверждает требования к организациям образования по предоставлению дистанционного обучения и правила организации учебного процесса по дистанционному обучению по образовательным программам начального, основного среднего, общего среднего, технического и профессионального, послесреднего образования, а также в форме онлайн-обучения по образовательным программам технического и профессионального, послесреднего образования.

б) Приказ от 25 июля 2023 года № 225, который утверждает правила организации учебного процесса в форме онлайн-обучения в организациях образования, реализующих общеобразовательные программы технического и профессионального, послесреднего образования.

3) Приказы Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан, в частности Приказ от 6 октября 2022 года № 97: вносит изменения в правила организации учебного процесса по дистанционному обучению и в форме онлайн-обучения по образовательным программам высшего и послевузовского образования [8]

Для платформ онлайн-обучения действуют следующие стандарты, которые относятся к информационным технологиям, цифровым продуктам и программному обеспечению:

1) Стандарт СТ РК 34.016-2004 «Технические и программные средства дистанционного обучения. Общие технические требования». В стандарте описываются требования к сетевым технологиям и к сетевому программному обеспечению. В требованиях к безопасности, отражаемыми в стандарте, связаны с другими стандартами по санитарным правилам и санитарным нормам [9].

2) Стандарт СТ РК 34.027-2006 «Информационная технология. Классификация программных средств». В нем описывается процесс установки критериев риска, соответствие разрабатываемого программного обеспечения модели жизненного цикла, описывается инструментарий для реализации конкретного жизненного цикла. В этом стандарте описаны основы классификации программных средств и схемы классификаций. В нем также определены данные и классы программных средств. В стандарте приводятся примеры использования соответствующих стандартов для определения подходов программным средствам в рамках их классификации [10].

Стандарты и требования Республики Казахстан, регулирующие онлайн-обучение, изменяются и дополняются согласно мировым требованиям.

Обсуждение результатов

Рассмотрим наиболее используемы в нашем регионе платформы онлайн-образования, такие как: Coursera, Udemy, Khan Academy, Stepik и Arzamas. Ведущие образовательные платформы, такие как Coursera, Udemy, Khan Academy, Stepik, Arzamas, учитывают международные стандарты онлайн-обучения, обеспечивая качество контента, доступность и технологическую совместимость.

1. Обеспечение качества (ISO 21001, ISO 29993)

Coursera и Stepik сотрудничают с университетами и экспертами, обеспечивая высокий уровень преподавания. Udemy использует систему пользовательских отзывов и рейтингов для оценки качества курсов. Khan Academy и Arzamas разрабатывают образовательные материалы в сотрудничестве с экспертами в своих областях [11].

2. Интероперабельность (SCORM, xAPI, LTI)

Coursera, Stepik и Khan Academy поддерживают стандарты SCORM и xAPI, что позволяет интегрировать курсы в системы управления обучением (LMS). Udemy и Arzamas используют видеохостинг и встроенные тесты, но не поддерживают полную интеграцию с LMS [12].

3. Персонализация и адаптивность обучения

Khan Academy использует алгоритмы для подбора заданий под уровень ученика. Coursera и Stepik предлагают рекомендательные системы, подбирая курсы в зависимости от интересов пользователя. Udemy и Arzamas позволяют обучающимся проходить курсы в индивидуальном темпе.

4. Доступность и инклюзивность (WCAG)

Khan Academy и Coursera предлагают субтитры и расшифровки к видео. Stepik и Udemy позволяют загружать материалы в текстовом формате. Arzamas адаптирует контент для пользователей с ООП (например, подкасты для слабовидящих) [13].

5. Оценка и сертификация (ISO 21001, ISO 29993)

Coursera и Stepik выдают официальные сертификаты по окончании курсов. Udemy и Khan Academy предлагают сертификаты, но они не имеют официального аккредитационного статуса. Arzamas не выдаёт сертификаты как отдельный документ, но может предоставлять подарочные сертификаты на подписку [11].

Сравнительный анализ платформ онлайн-обучения представлен на рисунке 1.

ПЛАТФОРМА/ ПАРАМЕТР	COURSERA	STEPIK	ARZAMAS	KHAN ACADEMY	UDEMY
ОБЕСПЕЧЕНИЕ КАЧЕСТВА	сотрудничают с университетами и экспертами	сотрудничают с университетами и экспертами	сотрудничество с экспертами	сотрудничество с экспертами	система пользовательских отзывов и рейтингов
ИНТЕРОПЕРА БЕЛЬНОСТЬ	стандарты SCORM и xAPI	стандарты SCORM и xAPI	видеохостинг и встроенные тесты	стандарты SCORM и xAPI	видеохостинг и встроенные тесты
ПЕРСОНАЛИЗАЦИЯ И АДАПТИВНОСТЬ ОБУЧЕНИЯ	рекомендательные системы	рекомендательные системы	индивидуальный темп	алгоритмы для подбора заданий под уровень ученика	индивидуальный темп
ДОСТУПНОСТЬ И ИНКЛЮЗИВНОСТЬ	субтитры и расшифровки к видео	загрузка материалов в текстовом формате	адаптирует контент для пользователей с ООП	субтитры и расшифровки к видео	загрузка материалов в текстовом формате
ОЦЕНКА И СЕРТИФИКАЦИЯ	официальный сертификат	официальный сертификат	платформа не аккредитована	платформа не аккредитована	платформа не аккредитована

Рисунок 1 – Сравнительный анализ платформ онлайн-обучения

Из вышеперечисленного можно сделать вывод, что только две платформы онлайн-обучения из представленных выдают официальные сертификаты: Coursera и Stepik. Остальные платформы в той или иной степени не соответствуют Национальным стандартам качества онлайн-обучения.

Интерес для рассмотрения на соответствие Национальным стандартам качества онлайн-обучения представляют системы управления обучением (LMS) с открытым исходным кодом, используемыми для организации онлайн-образования в школах, университетах и корпоративных средах: ATutor, Claroline, Dokeos, LAMS, Moodle, OLAT, OpenACS, Sakai.

1. ATutor – ориентирована на доступность и инклюзивность, соответствует стандартам WCAG. Позволяет легко создавать и управлять курсами, поддерживает SCORM. Используется образовательными учреждениями и организациями, работающими с людьми с ограниченными возможностями.

2. Claroline – простая в использовании платформа для дистанционного обучения. Позволяет создавать курсы, управлять учебными материалами и взаимодействовать с учениками. Поддерживает коллективную работу через форумы и вики.

3. Dokeos – ориентирована на корпоративное обучение и сертификацию. Включает встроенные инструменты для оценки знаний и тестирования. Поддерживает SCORM и адаптируется под требования компаний.

4. LAMS (Learning Activity Management System) – фокусируется на проектировании учебного процесса через визуальные сценарии. Позволяет преподавателям организовывать последовательные этапы обучения. Подходит для совместного обучения и групповых заданий.

5. Moodle – самая популярная LMS с открытым кодом, используемая во всем мире. Гибкая настройка, поддержка SCORM, xAPI, интеграция с другими системами. Подходит для университетов, школ, корпоративного обучения [14].

6. OLAT (Online Learning and Training) – разработана для университетов и корпоративных пользователей. Позволяет управлять онлайн-курсами, поддерживает SCORM, LTI. Включает систему оценки, видеоконференции, коллективную работу.

7. OpenACS (Open Architecture Community System) – мощная платформа для онлайн-обучения и управления сообществами. Гибкая система управления контентом, используется для корпоративного обучения. Поддерживает интеграцию с другими образовательными платформами.

8. Sakai – разработана университетами для высшего образования. Поддерживает совместную работу, обмен файлами, тестирование, видеоуроки. Используется крупными образовательными учреждениями, такими как MIT и Stanford [15].

Общие черты: открытый исходный код и гибкая настройка; поддержка стандартов SCORM, xAPI, LTI (в большинстве систем); возможности для онлайн-курсов, тестирования, взаимодействия.

В казахстанских университетах активно используются как платформы для онлайн-обучения (Coursera, Stepik, Udemy), так и LMS-системы (Moodle, OLAT).

Заключение

Благодаря множеству преимуществ этой формы, количество пользователей электронных образовательных программ продолжает расти. В мире уделяется большое внимание онлайн-обучению – это наиболее эффективная форма реализации обучения при различных форс-мажорных обстоятельствах (ЧС, война, природные катаклизмы и т.д.). Также данная форма обучения эффективна для лиц с лиц с ООП.

Вопросы разработки требований, технических стандартов, регламентов, количественных и качественных параметров, пригодных для оценки качества работы платформ онлайн-обучения являются достаточно актуальными на сегодняшний день. В зависимости от уровня развития техники и технологий изменяются и требования к реализации онлайн-обучения.

Список литературы

1. Martin M.A. A New Generation of External Quality Assurance: Dynamics of change and innovative approaches / M.A. Martin, S. Uvalic-Trumbic // New trends in higher education. Paris: UNESCO, International Institute for Educational Planning. – 2021. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000377497/PDF/377497eng.pdf.multi.

2. Misut M. Measuring of Quality in the Context of e-learning. Procedia / M. Misut, K. Pribilova // Socialand Behavioral Sciences. – 2015. – № 177. – P. 312-319. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.02.347.

3. Lazarinis, F. Handbook of research on e-learning standards and interoperability: Frameworks and issues / F. Lazarinis, S. Green, E. Pearson // IGI Global. – 2010. https://doi.org/10.4018/978-1-61692-789-9.

4. Barbour M. Improving the K-12 Online Course Design Review Process: Experts Weigh in on INACOL National Standards for Quality Online Courses. / M. Barbour, D. Adelstein, M.K. Barbour // International Review of Research in Open and Distance Learning. – 2017. – № 18(3). [Электрон. ресурс]. – 2025. – URL: https://www.academia.edu/32991446/Adelstein_D_and_Barbour_M_K_2017_Improving_the_K_12_online_course_design_review_process_Experts_weigh_in_on_iNACOL_National_Standards_for_Quality_Online_Courses_International_Review_of_Research_in_Open_and_Distance_Learning_18_3_ (дата обращения: 01.04.2025).
5. Askarkyzy S. Реализация дистанционного обучения в ВУЗах Казахстана: SWOT-анализ / S. Askarkyzy, A. Zhunusbekova // Вестник КазНУ. Серия педагогическая. – 2021. – № 67(2). – С. 51-58. https://doi.org/10.26577/JES.2021.v67.i2.06.
6. National Standards for Quality Online Learning [Электрон. ресурс]. – 2025. – URL: https://nsqol.org/ (дата обращения: 01.04.2025).
7. Вахабова Г.И. Перспективы развития дистанционного обучения в Казахстане / Г.И. Вахабова // Педагогикалық ғылым және практика. Педагогическая наука и практика. – 2020. – № 4(30). URL: https://cyberleninka.ru/article/n/perspektivy-razvitiya-distatsionnogo-obucheniya-v-kazahstane.
8. Development of comprehensive decision support tools in distance learning quality management processes / A. Shaporeva et al // Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2022. – № 4(3 (118)). – P. 43-50. doi: https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.263285.
9. Перспективы дистанционного обучения в казахстанских вузах в условиях активной цифровизации вследствие пандемии COVID–19 / А.Т. Еримпашева и др. // Вестник университета «Туран». – 2022. – № 1. – С. 276-283. https://doi.org/10.46914/1562-2959-2022-1-1-276-283.
10. Стандарт СТ РК 34.027-2006 «Информационная технология. Классификация программных средств» [Электрон. ресурс]. – 2025. – URL: https://standard.lpp.kz/wp-content/uploads/2021/10/%D0%A1%D0%A2%20%D0%A0%D0%9A%2034.027-2006.pdf (дата обращения: 02.04.2025).
11. Winfield C. Non-Traditional Adult Learners After COVID-19: Applying National Standards for Online Teaching in Human Service Education / C. Winfield, K. Hughes, J. Huffman // Journal of Human Services. – 2023. – № 42(2). – P. 58-72. https://doi.org/10.52678/001c.91200.
12. Gronseth S. Inclusive Design for Online and Blended Courses: Connecting Web Content Accessibility Guidelines and Universal Design for Learning / S. Gronseth // Educational Renaissance. – 2018. – № 7(1). – P. 14-22. https://doi.org/10.33499/edren.v7i1.114.
13. Palanci A. Learning analytics in distance education: A systematic review study / A. Palanci, R.M. Yılmaz, Z. Turan // Educ Inf Technol. – 2024. – № 29. – P. 22629-22650. https://doi.org/10.1007/s10639-024-12737-5.
14. Байкова М.К. Сравнение современных lms платформ дистанционного обучения / М.К. Байкова // Международный журнал гуманитарных и естественных наук. – 2024. – № 10-1(97). – P. 61-65. https://cyberleninka.ru/article/n/sravnenie-sovremennyh-lms-platform-distantsionnogo-obucheniya.
15. Rahmani A.M. Dropout in online higher education: a systematic literature review / A.M. Rahmani, W. Groot, H. Rahmani // Int J Educ Technol High Educ 21, 19 (2024). https://doi.org/10.1186/s41239-024-00450-9.

References

1. Martin M.A. A New Generation of External Quality Assurance: Dynamics of change and innovative approaches / M.A. Martin, S. Uvalic-Trumbic // New trends in higher education. Paris: UNESCO, International Institute for Educational Planning. – 2021. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000377497/PDF/377497eng.pdf.multi. (In English).
2. Misut M. Measuring of Quality in the Context of e-learning. Procedia / M. Misut, K. Pribilova // Socialand Behavioral Sciences. – 2015. – № 177. – R. 312-319. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.02.347. (In English).
3. Lazarinis, F. Handbook of research on e-learning standards and interoperability: Frameworks and issues / F. Lazarinis, S. Green, E. Pearson // IGI Global. – 2010. https://doi.org/10.4018/978-1-61692-789-9. (In English).
4. Barbour M. Improving the K-12 Online Course Design Review Process: Experts Weigh in on INACOL National Standards for Quality Online Courses. / M. Barbour, D. Adelstein, M.K. Barbour // International Review of Research in Open and Distance Learning. – 2017. – № 18(3). [Ehlektron.

resurs]. – 2025. – URL: https://www.academia.edu/32991446/Adelstein_D_and_Barbour_M_K_2017_Improving_the_K_12_online_course_design_review_process_Experts_weigh_in_on_iNACOL_National_Standards_for_Quality_Online_Courses_International_Review_of_Research_in_Open_and_Distance_Learning_18_3_ (data obrashcheniya: 01.04.2025). (In English).
5. Askarkyzy S. Realizatsiya distantsionnogo obucheniya v VUZakh Kazakhstana: SWOT-analiz / S. Askarkyzy, A. Zhunusbekova // Vestnik KaZNU. Seriya pedagogicheskaya. – 2021. – № 67(2). – S. 51-58. https://doi.org/10.26577/JES.2021.v67.i2.06. (In Russian).
6. National Standards for Quality Online Learning [Ehlektron. resurs]. – 2025. – URL: https://nsqol.org/ (data obrashcheniya: 01.04.2025). (In English).
7. Vakhabova G.I. Perspektivy razvitiya distantsionnogo obucheniya v Kazakhstane / G.I. Vakhabova // Pedagogikalyқ ғylym zhәne praktika. Pedagogicheskaya nauka i praktika. – 2020. – № 4(30). URL: https://cyberleninka.ru/article/n/perspektivy-razvitiya-distatsionnogo-obucheniya-v-kazahstane. (In Russian).
8. Development of comprehensive decision support tools in distance learning quality management processes / A. Shaporeva et al // Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2022. – № 4(3 (118)). – R. 43-50. doi: https://doi.org/10.15587/1729-4061.2022.263285. (In English).
9. Perspektivy distantsionnogo obucheniya v kazakhstanskikh vuzakh v usloviyakh aktivnoi tsifrovizatsii vsledstvie pandemii COVID–19 / A.T. Erimpasheva i dr. // Vestnik universiteta «TuraN». – 2022. – № 1. – S. 276-283. https://doi.org/10.46914/1562-2959-2022-1-1-276-283. (In Russian).
10. Standart ST RK 34.027-2006 «Informatsionnaya tekhnologiya. Klassifikatsiya programmnykh sredstV» [Ehlektron. resurs]. – 2025. – URL: https://standard.lpp.kz/wp-content/uploads/2021/10/%D0%A1%D0%A2%20%D0%A0%D0%9A%2034.027-2006.pdf (data obrashcheniya: 02.04.2025). (In Russian).
11. Winfield C. Non-Traditional Adult Learners After COVID-19: Applying National Standards for Online Teaching in Human Service Education / C. Winfield, K. Hughes, J. Huffman // Journal of Human Services. – 2023. – № 42(2). – R. 58-72. https://doi.org/10.52678/001c.91200. (In English).
12. Gronseth S. Inclusive Design for Online and Blended Courses: Connecting Web Content Accessibility Guidelines and Universal Design for Learning / S. Gronseth // Educational Renaissance. – 2018. – № 7(1). – R. 14-22. https://doi.org/10.33499/edren.v7i1.114. (In English).
13. Palanci A. Learning analytics in distance education: A systematic review study / A. Palanci, R.M. Yılmaz, Z. Turan // Educ Inf Technol. – 2024. – № 29. – R. 22629-22650. https://doi.org/10.1007/s10639-024-12737-5. (In English).
14. Baikova M.K. Cravnenie sovremennykh lms platform distantsionnogo obucheniya / M.K. Baikova // Mezhdunarodnyi zhurnal gumanitarnykh i estestvennykh nauk. – 2024. – № 10-1(97). – R. 61-65. https://cyberleninka.ru/article/n/sravnenie-sovremennyh-lms-platform-distantsionnogo-obucheniya. (In Russian).
15. Rahmani A.M. Dropout in online higher education: a systematic literature review / A.M. Rahmani, W. Groot, H. Rahmani // Int J Educ Technol High Educ 21, 19 (2024). https://doi.org/10.1186/s41239-024-00450-9. (In English).

А.Ж. Кинтонова[1], А.В. Шапорева[2*], А. Сабитов[1], Н. Енсебаев[3] , Е.В. Шевчук[4],
[1]Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
100000 Қазақстан Республикасы, Астана қ., Сәтбаев к-сі, 2
[2]М. Қозыбаев атындағы Солтүстік Қазақстан университеті,
150000 Қазақстан Республикасы, Петропавл қ., Пушкин к-сі, 86
[3]«Sezual» мүгедектігі бар адамдар қоғамдық бірлестігінің ғылыми-зерттеу институты,
100000 Қазақстан Республикасы, Астана, Мәшһүр Жүсіп Көпейұлы көшесі, 15
[4]Сібір Мемлекеттік Геожүйелер Және Технологиялар Университеті,
630108 Ресей, Новосибирск, Плахотный к-сі, 10
*e-mail: annvolkova@mail.ru

ОНЛАЙН ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯЛАРЫ: ТЕХНИКАЛЫҚ СТАНДАРТТАР МЕН ТАЛАПТАРҒА ШОЛУ

Ақпараттық-коммуникациялық технологиялардың қарқынды дамуы жағдайында білім беруді цифрландыру қазіргі білім беру ортасының ажырамас бөлігі болып табылады. Дәстүрлі оқыту әдістерін икемді, жекелендірілген және интерактивті цифрлық форматтарға түрлендіру білімнің

қолжетімділігіне, оқыту сапасына және үздіксіз кәсіби даму қажеттілігіне байланысты жаһандық сын-қатерлерге жауап береді.

Бұл процесте Онлайн платформалар Қашықтықтан оқытудың, білім беру процестерін автоматтандырудың және оқу деректерін талдаудың техникалық шешімдерін ұсыну арқылы шешуші рөл атқарады. Мұндай жүйелер оқытуды масштабтауға, бейімделу траекторияларын қамтамасыз етуге, үлгерімді бақылауға және заманауи интерфейстер мен жекелендіру алгоритмдерін қолдану арқылы білім алушылардың белсенділігін арттыруға мүмкіндік береді.Бұл мақалада әлемдегі және Қазақстандағы онлайн оқыту және LMS платформаларына қойылатын негізгі техникалық талаптар мен стандарттарға шолу берілген. Онлайн оқыту платформалары үшін әлемдік стандарттың мысалы ретінде 2007 жылы Халықаралық K-12 Онлайн оқыту қауымдастығы (iNACOL) әзірлеген онлайн оқыту сапасының ұлттық стандарттары қарастырылды. Қазақстан тәжірибесі тұрғысынан мақалада онлайн-оқытудың іске асырылуы мен сапасына жауапты уәкілетті органдар әзірлеген әртүрлі бұйрықтар мен стандарттар қаралды.

Мақалада Coursera, Udemy, Khan Academy, Stepik және Arzamas сияқты онлайн оқыту платформалары қарастырылады, олардың ұлттық онлайн оқыту сапа стандарттары мен параметрлеріне сәйкестігіне талдау жасалады: сапаны қамтамасыз ету, интероперабельділік, оқытуды жекелендіру және бейімдеу, қолжетімділік пен инклюзивтілік, бағалау және сертификаттау. Әрі қарай, мақалада ең танымал оқытуды басқару жүйелерінің (LMS) стандарттарына сәйкестігін талдау ұсынылады-Moodle, OLAT және т. б.

Қорытындыда техникалық іске асыру тұрғысынан жаңа талаптарды және онлайн-оқыту стандарттарын үнемі әзірлеу және қолда бар талаптарды түзету қажеттілігі туралы қорытынды жасалды.

Түйін сөздер: *онлайн оқыту технологиялары, цифрлық технологиялар, білім беру платформалары, онлайн оқыту сапасының ұлттық стандарттары, оқытуды басқару жүйесі.*

A. Kintonova[1], A. Shaporeva[2*], A. Sabitov[1], N. Yetsebae[3] ,E.Shevchuk[4]

[1] L.N. Gumilyov Eurasian National University,
100000 Republic of Kazakhstan, Astana, Satpayev str., 2
[2]M. Kozybaev North Kazakhstan University,
150000 Republic of Kazakhstan, Petropavlovsk, Pushkin St. 86
[3]Scientific Research Institute of the Public Association of Persons with Disabilities «Sezual», 100000
Republic of Kazakhstan, Astana, Mashkhur Zhusip Kopeyuly str., 15
[4]Siberian State University of Geosystems and Technologies,
630108 Russia, Novosibirsk, Plakhotny Street, 10
[*]e-mail: annvolkova@mail.ru

ONLINE LEARNING TECHNOLOGIES: AN OVERVIEW OF TECHNICAL STANDARDS AND REQUIREMENTS

In the context of the rapid development of information and communication technologies, the digitalization of education is becoming an integral component of the modern educational environment. The transformation of traditional teaching methods towards flexible, personalized and interactive digital formats is a response to global challenges related to the availability of knowledge, the quality of teaching and the need for continuous professional development.

Online platforms play a key role in this process, providing technical solutions for distance learning, automation of educational processes and analysis of educational data. Such systems make it possible to scale learning, provide adaptive trajectories, track academic performance, and increase student engagement through the use of modern interfaces and personalization algorithms.This article provides an overview of the main technical requirements and standards for online learning platforms and LMS in the world and Kazakhstan. As an example of a global standard for online learning platforms, the National Online Learning Quality Standards, which were first developed in 2007 by the International K-12 Online Learning Association (iNACOL), are considered. From the perspective of Kazakhstan's experience, the article examines various orders and standards developed by authorized bodies responsible for the implementation and quality of online learning.

The article examines online learning platforms such as Coursera, Udemy, Khan Academy, Stepik and Arzamas, analyzes their compliance with National Online Learning Quality Standards and parameters: quality assurance, interoperability, personalization and adaptability of learning, accessibility and inclusivity, assessment and certification. Next, the article presents an analysis of compliance with the standards of the most popular open source learning management systems (LMS) – Moodle, OLAT, etc.

In conclusion, it is concluded that it is necessary to constantly develop new and adjust existing requirements and standards of online learning from the point of view of technical implementation.

Key words: *online learning technologies, digital technologies, educational platforms, national online learning quality standards, learning management system.*

Сведения об авторах

Алия Жексембаевна Кинтонова – к.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Технологии искусственного интеллекта»; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: aliya_kint@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8405-5038.

Анна Васильевна Шапорева* – PhD, доцент кафедры «Строительство и дизайн»; Северо-Казахстанский университет имени М. Козыбаева, г. Петропавловск Республика Казахстан; e-mail: annvolkova@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-6211-5634.

Аманбек Сабитов – докторант кафедры «Технологии искусственного интеллекта» Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: aman_93s@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4573-7300.

Нурбек Адильбекович Енсебаев – научный сотрудник научно-исследовательского института Общественного объединения лиц с инвалидностью «Sezual», г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: 2nurbek@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2519-5882.

Елена Владимировна Шевчук – канд. тех. наук, академик МАИН, доцент кафедры высшей математики, Институт геодезии и менеджмента, Сибирский государственный университет геосистем и технологий, г. Новосибирск, Россия, e-mail: evshevch@mail.ru . ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1206-3960 .

Авторлар туралы мәліметтер

Алия Жексембаевна Кинтонова – т.ғ.к., «Жасанды интеллект технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры; Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия Ұлттық Университеті, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: aliya_kint@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8405-5038.

Анна Васильевна Шапорева* – PhD, «Құрылыс және дизайн» кафедрасының доценті; М. Қозыбаев атындағы Солтүстік Қазақстан университеті, Петропавл қ. Қазақстан Республикасы; e-mail: annvolkova@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-6211-5634.

Аманбек Сабитов – «Жасанды интеллект технологиясы» кафедрасының докторанты Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия Ұлттық Университеті, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: aman_93s@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4573-7300.

Нурбек Адильбекович Енсебаев –«Sezual» мүгедек адамдардың қоғамдық бірлестігі ғылыми-зерттеу институтының ғылыми қызметкері, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: 2nurbek@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2519-5882.

Елена Владимировна Шевчук – канд. техник. ғылым академигі, МАЭН академигі, Жоғары математика кафедрасының доценті, геодезия және менеджмент институты, Сібір мемлекеттік геожүйелер және технологиялар университеті, Новосибирск қ., Ресей, e-mail: evshevch@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1206-3960.

Information about the authors

Aliya Kintonova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Artificial Intelligence Technologies; L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: aliya_kint@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8405-5038.

Anna Shaporeva* – PhD, Associate Professor of the Department of Construction and Design; M. Kozybayev North Kazakhstan University, Petropavlovsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: annvolkova@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-6211-5634.

Amanbek Sabitov – doctoral student of the department «Artificial Intelligence Technologies», L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: aman_93s@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4573-7300.

Nurbek Yensebaev – Researcher at the Scientific Research Institute of the Public Association of Persons with Disabilities «Sezual», Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: 2nurbek@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2519-5882.

Elena Shevchuk – Candidate of Technical Sciences, Academician of the MAEN, Associate Professor of the Department of Higher Mathematics, Institute of Geodesy and Management, Siberian State University of Geosystems and Technologies, Novosibirsk, Russia; e-mail: okopnova@ku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6299-3728.

Поступила в редакцию 07.04.2025
Поступила после доработки 15.05.2025
Принята к публикации 16.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-12
МРНТИ: 81.93.29
BY 4.0
Check for updates

В.С. Шаров*, Н.Н. Ташатов, А.К. Шайханова, А.К. Токкулиева
Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Сатпаева, 2
*e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ КЛЮЧЕВЫХ НАПРАВЛЕНИЙ, ПРИНЦИПОВ И МЕТОДОВ ЗАЩИТЫ ИНФОРМАЦИИ В КОМПЬЮТЕРНЫХ СЕТЯХ

Аннотация: *В современном мире технологии развиваются быстро, а угроз в сети становится больше, поэтому защита данных – одна из главных задач. Эта статья представляет обзор ключевых направлений, способов и средств защиты информации в компьютерных сетях. В теоретической части рассматриваются основные способы защиты информации, включая защиту данных с помощью шифрования, системы для выявления атак, способы проверки личности и методы ограничения доступа. Практическая часть статьи содержит количественный анализ научных работ по защите данных в компьютерных сетях с использованием программы Bibliometrix. Полученные результаты позволяют выявить наиболее значимые исследования, авторов и основные тенденции, что помогает лучше понять текущее состояние и перспективы развития этой области. Графики, таблицы и диаграммы в статье помогают визуально представить информацию и выделить наиболее значимые аспекты исследования. На основе проведенного анализа были выделены текущие тенденции и направления в области защиты информации, что помогает лучше понять, как развиваются технологии и какие тренды важны для обеспечения безопасности компьютерных сетей в условиях растущих угроз. Дополнительно рассматриваются вопросы киберугроз и атак на критически важные системы, а также методы их предотвращения.*

Ключевые слова: *Защита информации, компьютерные сети, библиометрический анализ, криптографические методы, обнаружение вторжений, управление доступом.*

Введение

В эпоху цифровых изменений защита информации в сетях становится важной частью информационной среды. Информационные системы постоянно подвергаются рискам. Риск можно определить как возможное событие, способное повлиять на данные компании [1].

Важно не только использовать новые технологии, но и проводить исследования, выявляющие главные тенденции в защите информации. Эта статья посвящена изучению теоретических и практических аспектов безопасности компьютерных сетей, с акцентом на библиометрический анализ научных публикаций через программу bibliometrix. Такой подход позволяет объективно оценить текущее состояние, определить перспективы развития и выделить основные направления будущих исследований.

Актуальность исследования заключается в том, что с каждым годом растет количество киберугроз, и защита информации становится все более важной задачей для всех организаций. Быстрое развитие технологий, использование Интернета в повседневной жизни и переход к цифровым платформам создают новые вызовы для безопасности данных. Поэтому важно не только внедрять новейшие методы защиты, но и понимать, какие тренды и направления становятся ключевыми в области информационной безопасности, чтобы своевременно реагировать на изменения и эффективно защищать информацию от угроз.

Материалы и методы

В данной статье проведен теоретический анализ современных методов защиты информации в компьютерных сетях и библиометрический анализ научных публикаций с использованием программы Bibliometrix.

Теоретическая часть охватывает базовые технологии, включая шифрование, системы обнаружения атак и механизмы контроля доступа. Практическая часть посвящена выявлению ключевых исследований и актуальных трендов в области информационной безопасности на основе библиометрического анализа и визуализации научных направлений.

Полученные результаты

С учетом быстрого роста научной информации и новых методов исследования, библиометрический анализ становится важным инструментом для изучения изменений в научных публикациях, выявления основных направлений и анализа вклада авторов. В этой работе для анализа литературы по теме информационной безопасности в компьютерных сетях будет использован инструмент Bibliometrix.

Динамика публикаций научных материалов за период 2019-2024 годов изображенная на рисунке 1, показывает умеренную вариативность с пиками в 2021 (347 статей) и 2024 (351 статья) годах. В 2020 году наблюдался спад до 317 статей, возможно, связанный с пандемией COVID-19, после чего количество публикаций стабилизировалось в диапазоне 326-351 статьи. Восстановление роста в 2024 году может указывать на завершение долгосрочных проектов и усиление научной активности. В целом, тренд демонстрирует устойчивость научной продуктивности по теме сетевой безопасности с незначительными колебаниями.

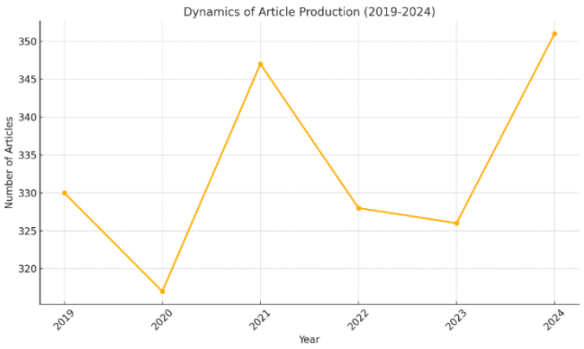

Рисунок 1 – Динамика публикаций научных материалов

Рисунок 2 демонстрирует, что наиболее популярным источником является **IEEE ACCESS**, с большим отрывом имеющий 123 статьи, что указывает на его доминирующую роль в публикационной активности. Второе место занимает **ELECTRONICS (SWITZERLAND)** с 47 статьями, а третье – **SECURITY AND COMMUNICATION NETWORKS** с 44 статьями. Остальные журналы из представленных данных имеют сопоставимые показатели в диапазоне от 31 до 41 статьи, среди которых выделяются **SENSORS** и **COMPUTER NETWORKS**. Эта концентрация публикаций в нескольких ведущих журналах свидетельствует о высокой актуальности и значительном интересе научного сообщества к теме защиты сетевой инфраструктуры.

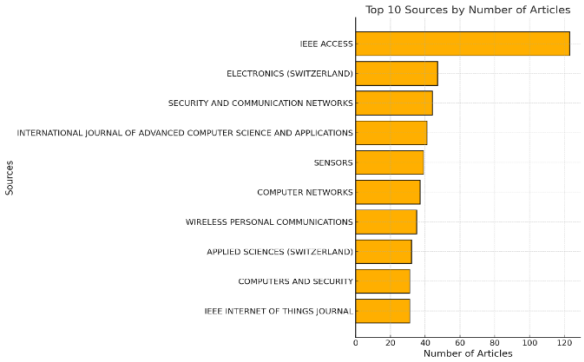

Рисунок 2 – Распределение количества научных материалов по 10 основным источникам

Топ-10 стран по числу публикаций в области сетевой безопасности показанных на рисунке 3 демонстрирует лидирующую роль Китая (1478) и Индии (736), что отражает их значительные инвестиции в исследование современных вызовов киберугроз и защитных технологий. США (277) остаются ведущим центром разработок в кибербезопасности, особенно в прикладных и инновационных направлениях. Южная Корея и Австралия подчеркивают высокий уровень технологий и их применение в защите сетей (рис. 3).

Значительный прогресс Саудовской Аравии (107) и Пакистана (101) указывает на возросшую важность кибербезопасности в Азии и на Ближнем Востоке, что может быть связано с повышенным вниманием к защите критической инфраструктуры и цифровой трансформацией в регионе.

Рисунок 4 показывает, что наиболее исследуемой областью является **«network security»** с 1261 упоминанием, что подчеркивает центральную роль защиты сетей в современной кибербезопасности. Другие популярные направления включают **«internet of things» (269)**, отражающее рост интереса к защите IoT-устройств, и **«security» (255)**, охватывающее общее понятие кибербезопасности.

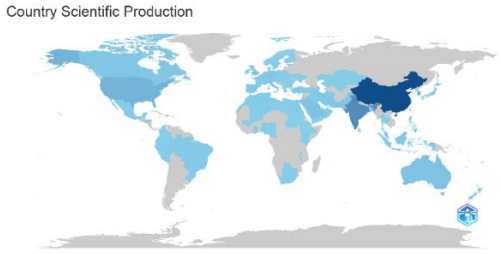

Рисунок 3 – Географическое распределение научных материалов по странам

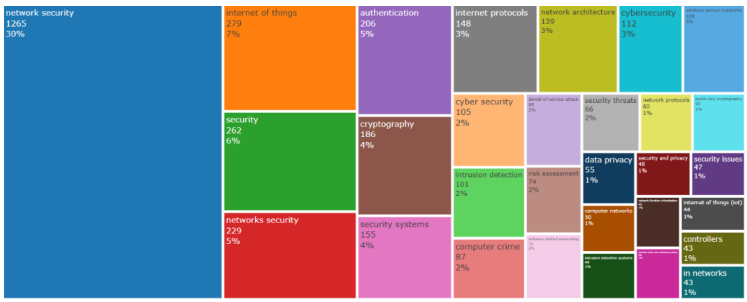

Рисунок 4 – Популярность ключевых направлений в области безопасности компьютерных сетей

Темы, такие как **«authentication» (205)** и **«cryptography» (186)**, фокусируются на методах защиты данных, а **«network architecture» (139)** подчеркивает важность структуры сетей для обеспечения безопасности. Присутствие терминов **«internet protocols» (148)** и **«cybersecurity» (112)** указывает на постоянный интерес к базовым технологиям и стратегическим аспектам защиты.

Эти результаты демонстрируют разнообразие исследуемых направлений, с акцентом на практические и технологические аспекты кибербезопасности, особенно в контексте сетевой защиты и новых вызовов, таких как IoT.

Обсуждение

В современном мире, где компьютерные сети являются основой обмена данными, вопросы их защиты становятся особенно важными. Однако стремительное развитие технологий способствует росту угроз, которые могут нарушить защиту данных, их сохранность и доступность. Основные виды сетевых угроз приведены на рисунке 5.

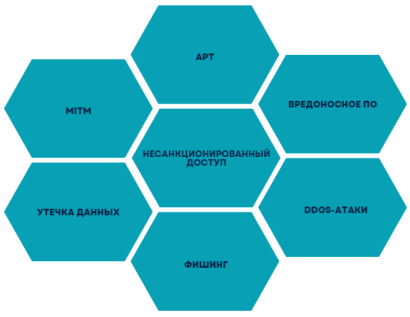

Рисунок 5 – Основные виды сетевых угроз

Один из наиболее распространенных рисков – это попытки несанкционированного проникновения в систему с целью получения данных. Хакеры находят уязвимости в системах аутентификации и контроля доступа, чтобы пробраться в сеть и завладеть конфиденциальными данными.

Зловредные приложения, включая вирусы, трояны, червей и программы-шифровальщики, представляют собой серьезную опасность для компьютерных сетей. Вредоносное ПО постоянно развивается, находя новые уязвимости и атакуя различные организации [2].

Атаки «отказ в обслуживании» нацелены на исчерпание возможностей сетевых ресурсов, что делает сервисы недоступными для пользователей. DDoS-атаки — это

разновидность таких атак, когда злоумышленники пытаются отключить сеть и заблокировать доступ [3].

Одной из значительных угроз направленных на пользователей и компании является фишинг. Это поддельные письма, с помощью которых мошенники пытаются завладеть личными данными, такими как пароли или номера банковских карт. Существует и более сложный вариант – целевой фишинг, когда сообщение выглядит так, будто его отправил знакомый человек или надёжная компания [4]. Среди методов социальной инженерии можно выделить атаки в соцсетях, автоматические фальшивые запросы и манипуляции с содержанием информации [5].

Утечка данных – инцидент, в результате которого личная или конфиденциальная информация становится доступной посторонним, что может вызвать серьёзные последствия [6]. Хакеры ищут уязвимости в операционных системах, сетевых протоколах и приложениях. Отсутствие своевременных обновлений делает такие атаки более вероятными.

Один из опасных методов – атака MITM («человек посередине»), когда третье лицо вмешивается в обмен данными между пользователями. Особенно уязвимы для такого перехвата открытые Wi-Fi сети.

Продвинутые устойчивые угрозы (APT) – сложные атаки, нацеленные на продолжительное проникновение в сети предприятий с целью кражи данных. Такие угрозы действуют скрытно: злоумышленник остаётся незамеченным в течение долгого времени [7].

Современные системы защиты испытывают трудности в выявлении APT, так как эти атаки используют продвинутые методы взлома и работают в высоконагруженных сетях с большим объёмом трафика [8].

Основы сетевой безопасности включают ключевые принципы, направленные на защиту информации и предотвращение атак. Фундаментальным принципом защиты данных является триада CIA. Конфиденциальность означает, что доступ к информации имеют только авторизованные пользователи. Целостность гарантирует защищенность данных от несанкционированных правок. Доступность отвечает за бесперебойную работу систем, предотвращая сбои, вызванные, например, DDoS-атаками.

Грамотное управление доступом гарантирует, что пользователи и устройства получают только те данные, которые им необходимы. Этот процесс сопровождается определением личности, подтверждением личности с помощью паролей, биометрии и других методов и авторизацией (разграничение прав на основе заданных правил). Авторизация определяет уровень доступа, опираясь на стратегию, модель и политику управления правами, где учитываются субъект, объект и выполняемые действия [9].

Подход Zero Trust основывается на принципе, что ни один пользователь или устройство, независимо от их местоположения, не должны автоматически получать доверие. Это особенно важно в эпоху облачных технологий и удаленной работы. Внедрение Zero Trust технологии требует кардинального пересмотра подходов к кибербезопасности, особенно для организаций, привыкших полагаться на традиционные модели защиты периметра [10].

Системы мониторинга, такие как IDS и SIEM, играют ключевую роль в защите сетей. SIEM помогает анализировать большие объемы данных, улучшая процесс принятия решений [11]. IDS-системы применяются для обнаружения и предотвращения несанкционированного доступа, неправомерного использования и модификации защищаемой информации в сетях [12].

Шифрование является важнейшим элементом защиты данных, гарантируя их безопасность как при передаче по сети, так и при хранении. Для защиты веб-трафика применяются протоколы SSL/TLS, а криптографические алгоритмы, такие как AES и RSA, препятствуют несанкционированному доступу к конфиденциальной информации.

Межсетевые экраны (firewalls) – это устройства или программы, которые контролируют входящий и исходящий сетевой трафик по заранее установленным правилам безопасности. В частности, новейшие межсетевые экраны, относящиеся к NGFW (Next-Generation Firewalls), не только фильтруют трафик, но и проверяют содержимое данных, выявляя потенциально вредоносные элементы.

Антивирусные программы защищают конечные устройства, такие как компьютеры и серверы, от вредоносного ПО. Главные функции антивирусных систем для сетей – это

обнаружение вирусов, предотвращение их распространения по сети и удаление уже попавших в систему вирусов.

Политики безопасности определяют правила и действия для защиты информации и уменьшения угроз. Это включает разработку норм для контроля доступа, работы с защищаемой информацией, а также использования техники и программного обеспечения. Эффективная настройка и внедрение контроля занимают ключевую роль в обеспечении безопасности в любой организации. Например, политика может требовать обязательного использования двухэтапной проверки для входа в корпоративные ресурсы. Двухфакторная проверка важна для веб-безопасности, поскольку она снижает риски, связанные с утерянными или скомпрометированными паролями.

Обучение сотрудников важно для защиты от атак, связанных с человеческим фактором, например, фишинга или социальной инженерии.

Подход «Defense in Depth» заключается в использовании нескольких уровней защиты для снижения рисков (рис. 6).

Рисунок 6 – Подход Defense in Depth

Целостная стратегия защиты данных включает использование как технических средств, так и организационных мер с учетом роли человека. Он учитывает, что ни одна технология не может полностью защитить без участия людей, и наоборот. Сочетание технологий и человеческого фактора заключается в создании системы, где технические решения дополняются знаниями и действиями сотрудников. Например, даже самый надежный межсетевой экран не предотвратит угрозу, если пользователь случайно откроет доступ злоумышленникам через фишинг. Поэтому необходимо не ограничиваться только новыми технологиями, но и проводить обучение сотрудников, улучшая их знания в области кибербезопасности.

Заключение

Таким образом защита информации включает в себя технические решения, организационные меры и их взаимодействие в рамках комплексной системы. Межсетевые экраны и антивирусы защищают от технических угроз, в то время как политики безопасности и обучение сотрудников помогают минимизировать риски, связанные с влиянием человека. Основным аспектом следует считать сочетание технологий и осведомленности сотрудников, что помогает построить надежную систему защиты от актуальных угроз в сети. Всесторонний подход дает возможность обеспечить многослойную защиту, где каждое решение дополняет другие, создавая стабильную и безопасную инфраструктуру.

Будущее защиты данных связано с сочетанием автоматических решений и участия людей. Хотя технологии, такие как глубокое обучение и алгоритмы анализа данных, помогают оперативно обнаруживать угрозы, основную роль играет осведомленность и подготовка пользователей. Только объединение передовых технологий, правильных процессов и ответственности всех участников поможет создать систему безопасности, которая будет адаптироваться к новым вызовам и защищать данные от сложных кибератак.

Список литературы

1. Alsafwani N. Strategic approaches in network communication and information security risk assessment / N. Alsafwani, Y. Fazea, F. Alnajjar // Information. – 2024. – Vol. 15, № 6. – P. 353.
2. Alharbi F. Empowering network security through advanced analysis of malware samples: Leveraging system metrics and network log data for informed decision-making / F. Alharbi, G.S. Kashyap // International Journal of Network Distributed Computing. – 2024. – Vol. 12. – P. 250-264.
3. Detection and characterization of DDoS attacks using time-based features / J. Halladay et al // IEEE Access. – 2022. – Vol. 10. – P. 49794-49807.

4. Phishing feedback: Just-in-time intervention improves online security / S. Bender et al // Behavioural Public Policy. – 2024. – P. 1-13.
5. Social engineering attacks prevention: A systematic literature review / W/ Syafitri et al // IEEE Access. – 2022. – Vol. 10. – P. 39325-39343.
6. Understanding data breach from a global perspective: Incident visualization and data protection law review / G. Pimenta Rodrigues et al // Data. – 2024. – Vol. 9, № 2. – P. 27.
7. Explainable deep learning approach for advanced persistent threats (APTs) detection in cybersecurity: A review / N.H.A. Mutalib et al // Artificial Intelligence Review. – 2024. – Vol. 57. – P. 297.
8. Threat intelligence sharing community: A countermeasure against advanced persistent threat / S. Chandel et al // IEEE Conference on Multimedia Information Processing and Retrieval (MIPR). – 2019. – P. 353-359.
9. A systematic literature review for authorization and access control: Definitions, strategies, and models / A.K.Y.S. Mohamed et al // International Journal of Web Information Systems. – 2022. – Vol. 18, № 2/3. – P. 156-180.
10. Itodo C. Multivocal literature review on zero-trust security implementation / C. Itodo, M. Ozer // Computers & Security. – 2024. – Vol. 141. – P. 103827.
11. Revolutionizing SIEM security: An innovative correlation engine design for multi-layered attack detection / M. Sheeraz et al // Sensors. – 2024. – Vol. 24, № 15. – P. 4901.
12. Pavithra C. A comprehensive classification approach by integrating principal component analysis and support vector machines for advanced intrusion detection systems / C. Pavithra, M. Saradha // SN COMPUT. SCI. – 2024. – Vol. 5. – P. 996.

Информация о финансировании

Данное исследование финансировалось/финансируется Комитетом по науке Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант № AP 23489228).

В.С. Шаров*, Н.Н. Ташатов, А.К. Шайханова, А.Қ. Токқулиева
Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы, Сәтбаев көшесі, 2
*e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru

КОМПЬЮТЕРЛІК ЖЕЛІЛЕРДЕ АҚПАРАТТЫ ҚОРҒАУДЫҢ НЕГІЗГІ БАҒЫТТАРЫН, ҚАҒИДАТТАРЫНЫҢ ЖӘНЕ ӘДІСТЕРІН ЗЕРТТЕУ

Қазіргі әлемде технологиялар қарқынды дамып келеді, ал желідегі қауіп-қатерлер көбейіп жатыр, сондықтан деректерді қорғау – басты міндеттердің бірі. Бұл мақалада компьютерлік желілердегі ақпараттық қауіпсіздіктің негізгі бағыттары, әдістері мен құралдары қарастырылады.Теориялық бөлімде ақпаратты қорғаудың негізгі тәсілдері қарастырылады, оның ішінде деректерді шифрлау, шабуылдарды анықтау жүйелері, тұлғаны растау әдістері және қол жеткізуді шектеу тәсілдері.Мақаланың тәжірибелік бөлімі Bibliometrix бағдарламасын пайдалана отырып, компьютерлік желілердегі деректерді қорғау бойынша ғылыми еңбектердің сандық талдауын қамтиды. Алынған нәтижелер ең маңызды зерттеулерді, авторларды және негізгі үрдістерді анықтауға мүмкіндік береді, бұл осы саланың қазіргі жағдайын және даму болашағын жақсырақ түсінуге көмектеседі. Мақаладағы диаграммалар, кестелер және графиктер ақпаратты көрнекі түрде ұсынуға және зерттеудің ең маңызды аспектілерін бөліп көрсетуге көмектеседі.Жүргізілген талдау негізінде ақпараттық қауіпсіздік саласындағы қазіргі тенденциялар мен бағыттар анықталды, бұл технологиялардың қалай дамып жатқанын және өсіп келе жатқан қауіп-қатерлер жағдайында компьютерлік желілердің қауіпсіздігін қамтамасыз ету үшін қандай трендтердің маңызды екенін түсінуге көмектеседі. Қосымша ретінде, киберқауіптер, сыни маңызды жүйелерге жасалатын шабуылдар және оларды болдырмау әдістері қарастырылады.

Түйін сөздер: *Ақпаратты қорғау, компьютерлік желілер, библиометриялық талдау, криптографиялық әдістер, шабуылдарды анықтау, қолжетімділікті басқару.*

V.S. Sharov*, N.N. Tashatov, A.K. Shaikhanova, A. Tokkuliyeva
L.N. Gumilyov Eurasian National University,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Satpayev Str., 2
*e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru

RESEARCH OF KEY DIRECTIONS, PRINCIPLES, AND METHODS OF INFORMATION PROTECTION IN COMPUTER NETWORKS

In today's world, technology is developing rapidly, and the number of online threats is increasing, making data protection one of the main priorities. This article provides an overview of key areas, methods, and tools for information security in computer networks. The theoretical part examines the main methods of information protection, including data encryption, attack detection systems, identity verification techniques, and access control methods. The practical part of the article includes a quantitative analysis of scientific studies on data protection in computer networks using the Bibliometrix program. The obtained results help identify the most significant studies, authors, and key trends, providing a better understanding of the current state and future prospects of this field. Graphs, tables, and diagrams in the article help visually present information and highlight the most important aspects of the research. Based on the conducted analysis, current trends and directions in information security were identified, helping to understand how technologies are evolving and which trends are crucial for ensuring the security of computer networks in the face of growing threats. Additionally, the article examines issues related to cyber threats, attacks on critical systems, and methods for their prevention.

Key words: *Information security, computer networks, bibliometric analysis, cryptographic methods, intrusion detection, access control.*

Сведения об авторах

Вадим Сергеевич Шаров* – студент магистрант специальности «Системы информационной безопасности», Евразийский Национальный университет имени Л.Н. Гумилева, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-9653-5477.

Нурлан Наркенович Ташатов – доцент кафедры информационной безопасности; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева; Республика Казахстан; Республика Казахстан; e-mail: tash.nur@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3271-2163.

Айгуль Кайрулаевна Шайханова – профессор кафедры информационной безопасности; Евразийский национальный университет имени Л.Н. Гумилева; Республика Казахстан; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Айжан Конурбаевна Токкулиева – магистр техн.наук, докторант кафедры информационной безопасности, Евразийский национальный университет им. Л.Н.Гумилева, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: tokkuliyeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5019-241.

Авторлар туралы мәліметтер

Вадим Сергеевич Шаров* – «Ақпараттық қауіпсіздік жүйелері» мамандығы бойынша магистрант, Еуразия ұлттық университеті Л.Н. Гумилев атындағы, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-9653-5477.

Нурлан Наркенович Ташатов – ақпараттық қауіпсіздік кафедрасының доцент; Л.Н.Гумилёв атындағы Еуразия ұлттық университеті; Қазақстан Республикасы; e-mail: tash.nur@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3271-2163.

Айгуль Кайрулаевна Шайханова – ақпараттық қауіпсіздік кафедрасының профессор; Л.Н.Гумилёв атындағы Еуразия ұлттық университеті; Қазақстан Республикасы; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Айжан Қонурбаевна Токқулиева – техника ғылымдарының магистрі, Ақпараттық қауіпсіздік кафедрасының докторанты, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті, Астана қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: tokkuliyeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5019-2413.

Information about the author

Vadim Sergeevich Sharov* – Master's student in the specialty «Information Security Systems», Eurasian National University named after L.N. Gumilyov, Republic of Kazakhstan, Astana, e-mail: vadim.sharov.2025@list.ru.

Nurlan Narkenovich Tashatov – associate professor of the department of Information Security; Eurasian National University named after L.N. Gumilyov; Republic of Kazakhstan; e-mail: tash.nur@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3271-2163.

Aigul Kairulayevna Shaykhanova – professor of the department of Information Security; Eurasian National University named after L.N. Gumilyov; Republic of Kazakhstan; e-mail: shaikhanova_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6006-4813.

Aizhan Tokkuliyeva – Master of Technical Sciences, Doctoral Student at the Department of Information Security, L.N. Gumilyov Eurasian National University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: tokkuliyeva_ak@enu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5019-2413.

Поступила в редакцию 01.04.2025
Поступила после доработки 14.05.2025
Принята к публикации 15.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-13

МРНТИ 81.93.29; 50.33.33

BY 4.0
Check for updates

L. Rzayeva[1], G. Abitova*[1], K. Niyazaliyev[1], A. Baitulakov[1], V. Nikulin[2]
[1]Astana IT University
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Mangilik El Avenue, 55/11
[2]State University of New York, NY, USA
4400 Vestal Pkwy E, Binghamton, NY 13902, United States
*email: abitova.gul@gmail.com

ANALYSIS OF METHODS FOR ENCRYPTING VIDEO RECORDER FILE SYSTEMS TO OPTIMIZE DIGITAL FORENSICS RESEARCH METHODS

Abstract: *Mobile phones have become not only a means of communication, but also significant sources of information. Despite the development of encryption technologies and methods, it remains important to develop special and obtain new knowledge, search, develop and improve methods and approaches to the study of mobile devices. This study solves problems aimed at solving problems of optimizing the data analysis and processing system, as well as effective decision-making during the investigation of digital forensic experts based on artificial intelligence technologies and machine learning algorithms. In view of this, as well as in order to create new methods and algorithms, a deep and comprehensive analysis and review of the encryption methods of video recorder file systems for optimizing digital forensics research methods was carried out. The analysis and review of the video recorder file system made it possible to justify the choice and development of a methodology for detecting encryption and restoring video data from digital video recorders and mobile devices. The review defines the structure and mechanism of the file system. The conducted analysis and review are useful for forensic experts and digital forensics experts in analyzing digital evidence related to video surveillance. This analysis and review were the first stage in the implementation of a scientific project on digital forensics.*

Key words: *mobile phones, encryption technologies and methods, optimizing the data analysis, digital forensics, video recorder file systems, methodology for detecting encryption, artificial intelligence technologies.*

Introduction

Introduction. Mobile digital forensics play an important role in crime investigation in the modern world. Mobile phones have become not only a means of communication, but also significant sources of information. Despite the development of encryption technologies and methods, it remains important to develop specialized and obtain new knowledge, search, develop and improve methods and approaches to mobile device research. By continuing to develop their skills, forensic specialists will be able to effectively use the opportunities provided by modern technologies and innovative methods and digital tools.

This project addresses the challenges of optimizing the data analysis and processing system, as well as effective decision-making during digital forensic investigations based on artificial intelligence technologies and machine learning algorithms. The proposed approaches combine advanced methods for extracting existing and restoring deleted information, as well as optimizing the analysis of the obtained data using artificial intelligence, thoroughly tested in various possible scenarios for effective subsequent decision-making.

The analysis and review of the video recorder file system provided the basis for the selection and development of a methodology for detecting encryption and recovering video data from digital video recorders and mobile devices. The review defined the structure and mechanism of the file system. The analysis and review are useful for forensic experts and digital forensic experts in analyzing digital evidence related to video surveillance.

To create new methods and algorithms, a detailed review of file system encryption methods for various video recorders and mobile devices was also conducted, which considered the basic principles of operation and basic transformations. The obtained results confirm the relevance and prospects of research areas in the field of digital forensics.

Main Parts:

Review of the Video Recorder File System

Video recordings of CCTV systems are the most useful evidence in forensic activities. However, it is difficult to analyze the hard drive using the recorder's file system, since there is

currently no relevant research. This study determines the structure and mechanism of the file system of the HiWatch DS-H104G recorder.

The presented study examines in detail the file system of the HiWatch DS-H104G video recorder. Key components of the file system, such as the «Master Sector» (MBR – Master Boot Record), «System Logs», «Video Data Area» and «HIKBTREE», are identified. Understanding the structure and mechanism of operation of these components allows us to develop methods for effective extraction and recovery of video data.

With the increasing use of video surveillance systems, the importance of video recordings as evidence in judicial practice also increases. However, the analysis and recovery of video data from digital video recorders (DVR) presents significant difficulties due to the use of proprietary file systems by manufacturers. This makes it difficult to use standard methods and tools for data extraction [1].

Many DVR manufacturers develop their own proprietary file systems. This is due to several reasons:

1. Performance optimization – specific file systems allow you to optimize the speed of writing and reading data, ensuring stable operation during continuous recording from multiple cameras.
2. Data Security – Native file systems make it difficult for unauthorized access to video data, increasing security;
3. Resource management – optimizes disk space usage through cyclic writing and efficient data fragmentation management.

Many DVRs use a block structure to store data. Video data is recorded in fixed-size blocks, making it easy to manage loop recording and overwriting of old data.

Video recordings are often encoded using efficient codecs such as H.264 or H.265. This allows for a reduction in the amount of data stored without loss of quality. Special container formats adapted to a specific device may be used within the file system.

To provide quick access to video recordings by time or event, special index structures are used. They can contain information about key frames, recording start and end times, channel numbers, and other parameters.

As for the HiWatch DS-H104G recorder and research methods, this is a four-channel video recorder for analog cameras (four BNC input connectors), and you can additionally connect two IP cameras, the recorder does not provide PoE power. Three analog cameras were connected to the recorder, one TVI format and two PAL format cameras. A 120 Gb SSD hard drive was installed. Video recording settings were enabled for continuous recording at a speed of 24 frames per second.

The recorder was flashed with the new, latest firmware. The firmware of the recorder was done by unsoldering the EEPROM memory chip 25Q128FVSG. The old firmware was read by the MiniPro programmer using the SOIC8/SOP8-DIP adapter with spring clips, then the chip was erased and flashed with the new firmware. The password 1q2w3e4r was set and the graphic password was set to Z. In the recorder settings, when requesting information about the system, the following data is displayed: 1. serial number 0420170526AAWR770642404WCVU, 2. firmware version V3.4.80, Build 170225, 3) confirmation code RRRWAR, 4) board version 0x9fa00 [1, 2].

The version of the board DS-80237 rev.5.2 is written on the recorder board. Four microcircuits are soldered on the board:

1. EEPROM memory chip 25Q128FVSG in SOIC8 package, it stores the device firmware.
2. TP2853 from TechPoint is a HD-TVI 3.0 video surveillance receiver chipset, which is a 4-channel multi-standard 3–8-megapixel receiver with support for 2 BT.656 outputs, designed to process video signals from video surveillance cameras.
3. nt5cb128m16ip-ek DDR3 SDRAM synchronous dynamic random-access memory. This is the RAM, works together with the CPU.
4. The processor itself has a glued radiator, upon removal of which there are inscriptions KY-2015-7.

When installing a hard drive in a recorder, it requires its initialization, because of which it writes its file system to it. The first 512 bytes (MBR sector) are written with only 0x00, which makes it unknown to common file systems, the recorder uses its own file system, presumably to improve the efficiency of video management and copy protection.

As a result of the study of the HiWatch recorder file system structure, it was revealed that all video data is placed in a data structure called a data block record, which contains time records, channels, and initial locations of the data block. Video data blocks can be found using a structure called HIKBTREE. The structure of the video recorder file system consists of four physical sections.

The first section, «Master Sector», contains information about the general structure of the file system. The second section contains «System Logs», which store information about events and the state of the DVR. The third section, «Video Data Area» has numerous data blocks for storing video data. The fourth section, HIKBTREE, contains video data metadata, including time records and others.

The «Master Sector» contains information about the overall structure of the file system. This area starts at offset 0x200, and the size of the master sector is 256 bytes. The file system signature values are «HIKVISION@HANGZHOU (0x48 49 4B 56 49 53 49 4F 4E 40 48 41 4E 47 5A 48 4F 55)», as shown in Figure 1.

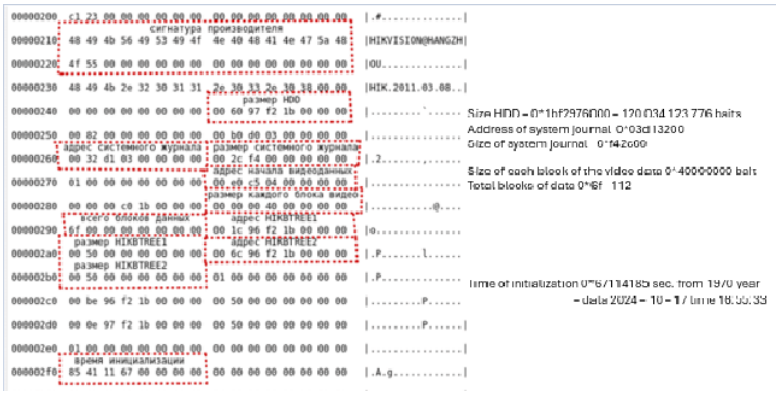

Figure 1 – File system signature values Source: completed based on [1]

HIKVISION video recorder. At the end of the video data block, there is an IDR table, which records the addresses of the beginning of the video recording segments with a duration of one second. Each entry of the IDR table is written in the direction of decreasing offset from the end of the data block. It starts with the signature «OFNI (0x4F 46 4E 49)» and has a fixed size of 56 bytes for each entry. By comparing the IDR table timestamps stored in the entries of the data block, it is possible to check the time of the IDR images. In general, a series of video data is stored in the same data block when it continues recording [1, 2].

HIKBTREE contains metadata of each video data in data blocks. HIKBTREE is a fundamental area for detecting data block offset, presence of video data and other additional information about records. Since it has a signature value of 'HIKBTREE (0x48 49 4B 42 54 52 45 45)', the term HIKBTREE will be used. The backup HIKBTREE is located after the previous one.

When the data volume exceeds the capacity of the hard disk, the old video data is overwritten with new data. Old video data may sometimes be saved together with new data in a data block if the device is suddenly stopped or turned off. When video data is overwritten, the following changes: the «Channel» and «Record Start/Stop Time» values in the data block entry. «Channel» is updated as the current channel, and «Record Start/Stop Time» is changed to «0xFF FF FF 7F 00 00 00 00» – 'start 2038-01-19 03:14:07' 'stop 1970-01-01 00:00:00'.

CCTV footage is the most useful evidence in forensic work. However, it is difficult to analyze a hard drive using the HIKVISION file system, as there is currently no relevant research. It is important to evaluate proprietary file systems, otherwise valuable digital evidence may lose its evidentiary value. Therefore, it is necessary to identify unknown file systems.

Thus, this review defines the structure and mechanism of the HIKVISION file system, which are not well known. Using the results of this analysis, forensic experts and digital forensic experts can analyze the hard drives of HIKVISION products with the integrity of digital evidence. In addition, the case analysis procedure can be useful to counteract anti-forensic actions such as system initialization or data overwriting. This review is conducted to provide useful results of the HIKVISION file system analysis for forensic experts and digital forensic experts in analyzing digital evidence related to video surveillance.

Overview of File System Encryption Methods for Hikvision and Dahua Video Recorders

Hikvision and Dahua are the world's leading manufacturers of video recorders (DVR/NVR), which are widely used in video surveillance systems. These devices are an important target for protection against unauthorized access, as they store large amounts of video data. Both systems have similar encryption methods that they use in their file systems.

If we talk about similar approaches to encryption, we can say that both systems encrypt data at the device level, encrypt data streams, and protect configuration data. When encrypting data at the device level, both systems use encryption algorithms to protect information on hard drives, as well as flash drives. These algorithms prevent unauthorized access in the event of loss or theft of the device. In addition, both systems use encryption already during recording and data transfer, which helps to avoid data leakage at intermediate stages.

When it comes to encryption of data streams, records can be encrypted before being saved to a hard drive or flash drive. This also provides additional security in the event of an attempt at unauthorized access to the storage medium, because it may be impossible to decrypt the data without the encryption key. At the same level, protection against interception and analysis of video streams occurs, which also provides a high level of security for video recordings. These methods reduce the risk of data compromise. Another similarity between the two surveillance systems is the protection of configuration files. Passwords, access keys and configurations are stored in encrypted form, the use of such measures also reduces the risk of replacement/change of configuration data, as well as their abuse. Thus, a comprehensive approach to encryption of data and configurations of both systems provides a high degree of security and increases resistance to threats [1, 3].

HikVision file systems use specific encryption methods that also provide maximum data protection. The system uses several encryption methods that include AES, TLS/SSL, hardware encryption and many more, which provide a high level of data security on HikVision devices. AES improves protection against loss or theft of storage media, using 128/256-bit encryption keys, which are well suited for encrypting video recordings and other data on the device. TSL/SSL is used for data transmission, providing encryption when accessing the device remotely over the network.

Within the framework of the file system under consideration, it is used to protect data when broadcasting video streams to client devices. The implementation of TSL/SSL protects against most network threats, plus it provides secure device management and viewing of video streams, which is especially important for video surveillance systems. The HikVision file system also uses hardware and cloud encryption. Hardware encryption is not implemented in all models, but it is designed to improve performance, as well as the use of specialized cryptographic processes.

It is important to note that in addition to everything, Hik-Connect services encrypt data before transferring it to the cloud, which also adds protection against data interception. HikVision devices also use TPM (Trusted Platform Module), which serves for secure storage of keys and increases protection for authentication. HikVision file systems combine many encryption methods, which increase data protection several times, all methods are aimed at secure storage and protection of data.

Dahua file system encryption methods are also focused on maximum data protection. They include AES-256, SHA (Secure Hash Algorithm), SSL/TLS, hardware encryption, P2P connection encryption, and proprietary algorithms. AES-256 provides reliable data encryption both on storage media and during network transmission, which demonstrates a high level of security. The SHA algorithm is used to check the integrity of data, with its help you can track whether a file has been changed or whether there has been an attempt to forge it. SSL/TSL creates secure channels between devices and clients, thanks to which it can prevent interception or substitution of transmitted information.

Dahua systems have implemented a comprehensive approach to data encryption and maximum data security. Hardware encryption reduces the load on the main processor and increases performance when encrypting data. P2P encryption, in turn, provides secure remote access via SmartPSS applications and the Dahua mobile application, and encryption of data before sending it to the network prevents its interception. It is worth remembering that some systems also have their own algorithms, which provide additional data protection. Together, all these methods guarantee a high level of confidentiality, integrity and security of data.

Thus, despite all this, these file systems have some shortcomings or points that need to be considered. For example, key management requires greater responsibility in terms of the security of storage and transmission of keys, since the reliability of encryption heavily depends on this. If the keys are compromised, the data becomes vulnerable. In addition, on some models with limited resources (some budget models), encryption can cause delays in recording or playback. Devices of both HikVision and Dahua file systems have been attacked due to vulnerabilities in software. There have been situations with password leaks and weak authorization mechanisms.

In general, the encryption methods of HikVision and Dahua are very similar to each other, the comparison of encryption methods is summarized in Table 1.

Table 1 – Comparison of Hikvision and Dahua encryption methods

Parameter	Hikvision	Dahua
Basic algorithm	AES-128/256	AES-256
Data transfer	TLS/SSL	TLS/SSL
Hardware acceleration	Used in high-end models	Used in high-end models
Cloud encryption	Hik-Connect	SmartPSS
Key management	TPM, embedded solutions	Hardware and software methods
Source: compiled by the author based on [1-2]		

Thus, based on all the above, it is shown that HikVision and Dahua use similar approaches to AES encryption and TLS technology for data transfer. HikVision, in turn, focuses on working with cloud services using encryption for data security. And Dahua video recorders offer broader support for hardware data encryption, making the devices of this system more effective in protecting data with limited resources.

Methodology

This study is represented by the analysis, comparison, synthesis and review of the methods of encryption of file systems used in Android operating systems (versions 7 and above) and iOS (versions 8 and above). The study does not affect devices with outdated versions of operating systems, as well as encryption methods, implemented exclusively at the level of third-party software. The main attention is paid to build-in data protection mechanisms and their influence on the possibility of digital forensics.

The research with review and analysis is based on the main encryption methods. There are two main encryption methods: full -disking encryption (FDE – Full Disk Encryption): All data on the device are encrypted with one key. Poprol encryption (FBE – File BASDED ENCRYPTION): Data is encrypted by files with different keys, which allows them to decrypt independently.

The use of encryption in mobile devices: Apple - full -disking encryption was used from iOS 3 to iOS 8, with iOS 8, pupillid encryption was introduced. Android – full-disking encryption was used with Android 4.4 and on some devices to Android 9, puffy encryption acts from Android 7 to Android 14.

Methods of obtaining data from «iOS» devices: backup ITUNES-is considered expanded logical data extraction. The full file system through the vulnerability of the loading mode (Bootrom Exploit) is the Checkm8 method, which supports the iPhone versions on A5 chips to A11 (iPhone 4s to iPhone X). Removing the full file system through the SSH (Secure Shell) protocol allows you to get deeper access to the operating system and its data. To use this method, it is necessary to conduct a jailbreak, which provides unlimited access to the iOS operating system.

Methods of obtaining data from «Android» – Throsa [3]: logical extraction by copying data; Data extraction using the vulnerabilities of the mobile device processor according to the manufacturer: Unisoc (previously Spreadtrum), Qualcomm, MTK, Samsung Exynos, Huawei Kirin; Android Physical, Full File System-the method allows to extract the physical image of the memory of the mobile device on old versions of Android (to Android 6), by obtaining a temporary Root-right; Backup ADB backup; The method of lowering the application version to extract data from them APK Download.

Analysis of Encryption Methods for Video Recorder File Systems

1) Analysis of file system encryption methods of Dahua Technology video recorders

Encryption of useful data of video surveillance systems manufactured by Dahua Technology is carried out at all available levels and processes: from data transmission via the local video surveillance network to their storage and transmission to the security post, as described in the relevant documentation on the security of video surveillance systems (Dahua Product Security, 2024). Also, this document contains a description of the video surveillance system diagram with a central key management server (Key Management Server) (Figure 2).

Accordingly, such a system consists of end devices (in the diagram – a video surveillance camera, which is equipped with temporary data storage in case of failure of the central recording device), the central recording device itself, a key management server and an operator. Data from the video camera is saved to temporary storage in encrypted form and is also transmitted over the local network using frame encryption. The central recording device records the encrypted data received on hard drives (Figure 3).

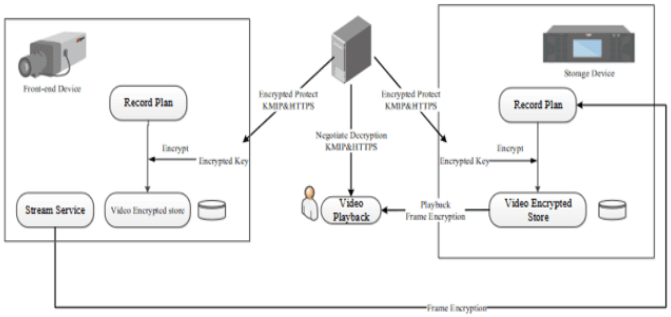

Figure 2 – Scheme of a video surveillance system with a central key management server
Source: completed based on [2]

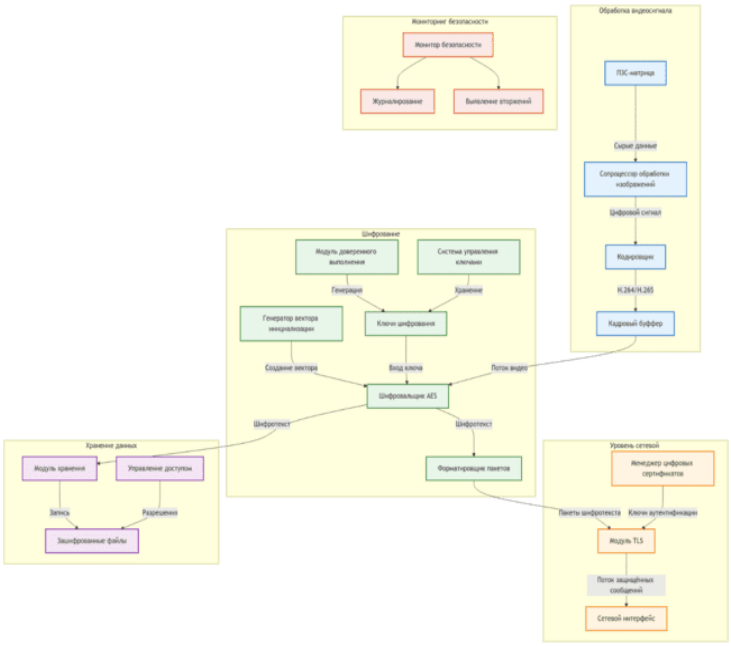

Figure 3 – Data flow graph in a video surveillance system with encryption
Source: completed based on [3, 4]

At the same time, the operator still has access to view the broadcast of the video camera signal, since the key management server provides the ability to issue an encryption key to the operator's device for viewing cameras in real time (the real-time video stream is encrypted by the central device itself, the key management server acts as an intermediary in the key agreement procedure) [1, 2, 11].

Important notes: The series can support basic HTTPS connection, but without full encryption of the video stream. Specific encryption features may vary depending on the firmware version. Enterprise models support all modern security protocols. Professional series has limited support for some encryption features. [2, 12].

The negotiation of encryption keys occurs using the KMIP protocol. KMIP is a standardized communication protocol developed by OASIS to provide interoperability between different cryptographic key management systems. The main goal of the protocol is to provide a unified way to exchange cryptographic material between clients and key management servers, regardless of the hardware or software manufacturer.

The protocol architecture is based on the client-server model, where the server acts as a centralized repository and manager of cryptographic keys, and the clients are various applications and devices that need access to key information. This architecture allows for a single point of control and management of all cryptographic materials in an organization. Figure 4 provides a typical diagram of the interaction between a client and a server.

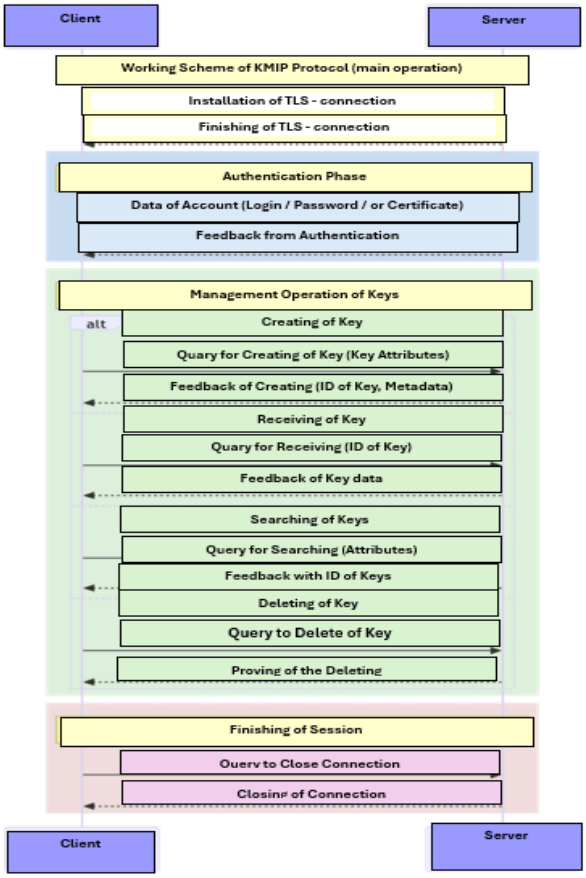

Figure 4 – KMIP Parties Interaction Sequence Diagram Source: completed based on [3-4]

The most important aspect of KMIP is the lifecycle management of keys. Each key in the system goes through several states: from creation to destruction. The initial state of the key is pre-active, when the key is created but not yet used. The key then moves to the active state, where it can be used for cryptographic operations. Upon expiration or if necessary, the key can be deactivated, which prevents its further use. In the event of a compromise, the key is marked as compromised, which requires immediate cessation of its use and possible replacement. The final stage is the destruction of the key, after which its recovery becomes impossible.

The protocol's security is ensured by several levels of protection. At the transport level, TLS is required to encrypt all traffic between the client and the server. Authentication can be performed using X.509 certificates or other mechanisms, such as login/password. An important feature is the support of mutual authentication, when not only the server verifies the client's authenticity, but the client also verifies the server's authenticity.

All operations in KMIP are strongly typed and documented. The protocol supports a wide range of cryptographic operations, including key creation, derivation, search, and destruction. When creating a key, you can specify many attributes that define its characteristics and usage policies. Attributes can include validity, allowed operations, cryptographic algorithms, and other parameters.

The protocol places special emphasis on auditing and access control. Each operation with keys is logged, allowing their use to be tracked and potential security breaches to be identified. The access control system is based on a role model, where each user or application is assigned specific rights to perform operations with keys.

KMIP is widely used in enterprise environments to centrally manage encryption keys. This is especially important as encryption becomes increasingly used to protect data both at rest and in transit. In cloud environments, KMIP allows organizations to retain control over their cryptographic keys even when using external storage services [1, 2, 4, 12].

Modern KMIP implementations provide high scalability and fault tolerance. KMIP servers can operate in cluster mode, supporting data replication and load balancing. This allows processing large volumes of requests and ensuring continuous operation even if individual system components fail.

Integrating KMIP with existing systems is simplified by supporting common cryptographic standards and interfaces such as PKCS#11, JCE, and Microsoft CAPI. This allows organizations to gradually migrate to KMIP without having to replace their entire infrastructure at once.

In the context of the Internet of Things (IoT), KMIP provides mechanisms for securely managing keys for multiple devices. This includes initial key loading, key renewal, and revocation if necessary. The protocol allows centralized control of device cryptographic materials throughout their lifecycle.

The protocol's extensibility is ensured by the ability to define custom profiles and attributes. Organizations can tailor KMIP to their specific requirements by adding their own data types and operations while maintaining compatibility with the base protocol.

The primary benefit of using KMIP is to reduce the complexity and cost of managing cryptographic keys within an organization. Instead of maintaining multiple disparate key management systems, organizations can use a single, standardized protocol for all their cryptographic material management needs.

The actual encryption of data during its storage is performed using the AES-256 algorithm. The operating mode is not specified, but it can be hypothesized that the GCM mode (Galois/Counter Mode) is used.

AES is a symmetric block cipher adopted as the encryption standard by the US government in 2001. The algorithm operates on 128-bit blocks of data and supports keys of 128, 192, or 256 bits, which determines the number of transformation rounds (10, 12, or 14, respectively). Using a shorter key length slightly reduces the strength of the algorithm [1, 3, 4, 15].

Basic principles of operation. AES is based on the principle of a substitution-permutation (SP) network, where data is passed through a sequence of nonlinear and linear transformations. The input data is organized into a 4x4 byte state matrix, on which all operations are performed.

Basic transformations. SubBytes (Byte Substitution) is a non-linear substitution operation where each byte of the state is replaced by the corresponding value from a fixed substitution table (S-box, Table from [1, 2, 16]).

The S-box is built based on multiplicative inversion in the Galois field GF (2^8), affine transformation over bits, a special structure to counter cryptanalytic attacks. ShiftRows is a linear transformation in which the status rows are cyclically shifted to the left by a different number of positions:

- The first line remains unchanged.
- The second row is shifted one byte to the left.
- The third line is two bytes.
- The fourth one is three bytes.

MixColumns is a linear transformation that operates on each state column independently [3, 6]:

- each column is multiplied by a fixed matrix in the field GF(2^8).
- and special coefficients {02}, {03}, {01}, {01} are used.
- provides strong diffusion between bytes within each column.

AddRoundKey (Add Round Key) is a simple bitwise XOR operation of the current state with the round key [1, 2, 17-18]:

- Each state byte is combined with the corresponding round key byte.
- Ensure the introduction of key material into the encryption process.
- The only operation that uses an encryption key.

Round structure:

- Initial round: only AddRoundKey operation with initial key.
- Main rounds (9, 11 or 13 rounds depending on the key length): SubBytes, ShiftRows, MixColumns, AddRoundKey.
- Final round: SubBytes, ShiftRows, AddRoundKey (without MixColumns).

Algorithm security:

The cryptographic strength of AES is ensured by a combination of several factors:

- with strong nonlinearity of the SubBytes operation.
- efficient diffusion through ShiftRows and MixColumns.
- d the remaining number of rounds for complete mixing.
- mathematically sound design of all components.

There are currently no feasible attacks on full-round AES when implemented correctly. The main vulnerabilities are related to side-channel attacks on specific implementations, rather than cryptographic weaknesses in the algorithm itself [7, 8, 18, 19].

2) Analysis of encryption methods of file systems of Hikvision video recorders

An analysis of available sources of Hikvision (Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd) [3, 10, 14] video surveillance system security documentation and user manuals for the most common digital video recorders did not reveal any mention of data encryption mechanisms during storage. Data protection functions on storage devices in this manufacturer's video recorders are limited to prohibiting file deletion and overwriting (during cyclic recording), switching individual hard drives to "read-only" mode, and setting up backup. However, IP cameras do have a backup SD card encryption function [4, 13]. According to the manufacturer, a proprietary encryption algorithm is used [5, 17, 20].

Also, the list of compatible hard drives indicates that the use of hard drives with hardware encryption is not supported [6]. Data encryption on the NVR / DVR is present only when transferring data for remote access using the Hik - Connect (Android , iOS) [7] and iVMS (Windows , macOS) [8-10, 20, 29] applications. At the same time, data encryption when saving is performed in the Hikvision cloud service, which uses the Amazon AWS cloud platform [9-10, 21-24].

It is necessary to consider the possibility of deliberate concealment of information about the use of encryption algorithms and the deliberate absence of user settings, and, accordingly, the absence of mentions of them in the instructions. To test this hypothesis, it is necessary to analyze the hard disk image of the system under study [11-13, 25-28, 29-30].

Conclusion

Based on the analysis of video surveillance systems (Dahua, Hikvision), it was found that multi-level data processing must be provided to create an effective decryption module. At the transport level, it is necessary to implement full support for TLS 1.2/1.3 with processing of various cryptographic suites, management of X.509 certificates and correct processing of the TLS record layer. Particular attention should be paid to support for Perfect Forward Secrecy and secure processing of session keys, as well as protection against side-channel attacks when performing cryptographic operations.

At the file system level, the system must ensure decryption of data in the AES-256-XTS (XEX Tweakable Block Cipher with Ciphertext Stealing) format with correct processing of initialization vectors and authentication tags. AES-256-GCM is used for transmission over the network. The key components are mechanisms for restoring encryption keys through interaction with the TPM module, processing user passwords via PBKDF and receiving keys from the Key Management Server via the KMIP protocol. The system performance must be ensured by using AES-NI hardware acceleration and the ability to parallelize data blocks, while it is necessary to guarantee safe memory clearing after using the keys and full logging of all decryption operations. When working with HikVision video recorder systems, these requirements are not set, but future challenges are possible when new lines from the manufacturer are released.

References

1. Dahua Technology. Dahua Product Security White Paper. Dahua Technology. URL: https://material.dahuasecurity.com/uploads/soft/20240531/Dahua-Product-Security-White-Paper-V3.0.pdf (date of access: 24.11.2024).
2. Dahua Technology. Dahua Product Security White Paper. Dahua Technology. URL: https://material.dahuasecurity.com/uploads/soft/20240531/Dahua-Product-Security-White-Paper-V3.0.pdf (date of access: 24.11.2024). – С. 24.
3. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. NVR Security Guide. Hikvision. URL: https://www.hikvision.com/content/dam/hikvision/en/cybersecurity/NVR%20Security%20Guide.pdf (date of access: 24.11.2024).
4. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. Network Camera Firmware Version: V5.6.10 Release Note. Hikvision. URL: https://www.hikvisioneurope.com/eu//portal/portal/Technical%20Materials /00%20%20Network%20Camera/00%20%20Product%20Firmware/H3%20platform (5xxx,7xxx,6924,6DX4,8426)/DS-2CD7XXX/V5.6.10_Build190919(Released)/IPC% 20H3%20V5.6.10%20Release%20Note--External.pdf (date of access: 24.11.2024)], [Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. UD21022B-E Network Camera User Manual. Hikvision. URL: https://www.hikvision.com/content/dam/hikvision/products/S000000001/S000000002/S000000016/

S000000027/OFR000044/M000051183/User_Manual/UD21022B-E_Network-Camera_User-Manual_5.5.111_20240204.pdf (date of access: 24.11.2024), C. 38.
5. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. What encryption standard does Hikvision use for SD cards? Hikvision. URL: https://supportusa.hikvision.com/support/solutions/articles/17000129431-what-encryption-standard-does-hikvision-use-for-sd-cards- (date of access: 24.11.2024).
6. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. HDD Compatible List for Hikvision DVR/NVR. Hikvision. URL: https://www.hikvision.com/content/dam/hikvision/en/support/notice/HDD-Compatible-List-for-Hikvision-DVR-NVR_20240315.pdf (date of access: 24.11.2024), c. 7.
7. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. Enabling/Disabling Video and Image Encryption. User Authentication Center. URL: https://www.hik-connect.com/views/terms/helpAndroid/Hik%20Enabling%20or%20Disabling%20Video%20and%20Image%20Encryption.html (date of access: 24.11.2024).
8. SpyCameraCCTV. Hikvision IVMS-4200 – Stream is Encrypted. SpyCameraCCTV Helpdesk. URL: https://gethelp.spycameracctv.com/en-US/hikvision-ivms-4200---stream-is-encrypted-277209 (date of access: 24.11.2024).
9. Hangzhou Hikvision Digital Technology Co., Ltd. Hikvision Cloud-Based Platform Security White Paper. Hikvision. URL: https://pinfo.hikvision.com/hkwsen/unzip/20241029114559_91608_doc/Hikvision%20Cloud-Based%20Platform%20Security%20White%20Paper_20241027.pdf (date of access: 24.11.2024).
10. Android Open-Source Project. Trusty TEE | Android Open-Source Project . Electronic resource. URL: https://source.android.com/docs/security/features/trusty (date of access: 25.11.2024).
11. Android Open-Source Project. Support Direct Boot mode | Security | Android Developers . Electronic resources. URL: https://developer.android.com/privacy-and-security/direct-boot (accessed: 25.11.2024).
12. Android Open-Source Project. File-based encryption | Android Open-Source Project . Electronic resource. URL: https://source.android.com/docs/security/features/encryption/file-based (accessed: 25.11.2024).
13. Zebra Developer Portal. Android™ 13 Security Overview: Direct Boot, FBE and more... . Electronic resources. URL: https://developer.zebra.com/blog/androidtm-13-security-overview-direct-boot-fbe-and-more (date of access: 25.11.2024).
14. NIST. Recommendation for Block Cipher Modes of Operation: the XTS-AES Mode for Confidentiality on Storage Devices. NIST SP 800-38E . Gaithersburg: NIST, 2010. 12 p. Electronic resources. URL: https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/Legacy/SP/nistspecialpublication800-38e.pdf (accessed: 25.11.2024).
15. Crowley P. Adiantum: length-preserving encryption for entry-level processors / P. Crowley, E. Biggers // IACR Transactions on Symmetric Cryptology. – 2018. – P. 39-61. Electronic resources . https://doi.org/10.46586/tosc.v2018.i4.39-61 (date accesses : 11/25/2024).
16. Apple Support. Secure Enclave . Electronic resources . URL: https://support.apple.com/ru-ru/guide/security/sec59b0b31ff/web (accessed: 25.11.2024).
17. Hackaday. Apple's Secure Enclave Processor (SEP) Firmware Decrypted . Electronic resource. URL: https://hackaday.com/2017/08/18/apples-secure-enclave-processor-sep-firmware-decyrpted/ (date of access: 25.11.2024).
18. Apple Developer Documentation. Keychain services . Electronic resources. URL: https://developer.apple.com/documentation/security/keychain-services (accessed: 25.11.2024).
19. CSE. URL: http://www.cseweb.ucsd.edu/classes/fa10/cse120/lectures/CSE120-lecture.pdf
20. Apple developer's documentation. URL: https://developer.apple.com/library/ios/documentation/Miscellaneous/Conceptual/iphoneostechoverview/iOSTechOverview.pdf
21. Cambridge, development. URL: www.cl.cam.ac.uk/~acr31/p36/WP8%20Development%20Cambridge.pdf
22. ITU, Nokia and Symbian. URL: http://itu.dk/courses/ISOM/E2005/Nokia_and_Symbian_OS%5B1%5D.pdf
23. Gul M. A survey of anti-forensics techniques. 2017 International Artificial Intelligence and Data Processing Symposium (IDAP) / M. Gul, E. Kugu // Malatya. – 2017. – P. 1-6. Google Scholar.
24. Van Belle J.-P. A. Stander Anti-forensics: a practitioner perspective / J.-P. Van Belle, R. De Beer //Int. J. Cyber-Security. Digit. Forensics. – 2014. – № 4(2). – P. 391. Google Scholar.

25. San Bernardino Shooters Tried to Destroy Phones, Hard Drives, Sources Say, 2015. https://abcnews.go.com/US/san-bernardino-shooters-destroy-phones-hard-drives-sources/story?id=35570286. Accessed on: 12 September 2020. Google Scholar
26. Discarded laptop yields revelations on network behind Brussels, Paris attacks, 2017. https://edition.cnn.com/2017/01/24/europe/brussels-laptop-revelations/index.html . Accessed on: 12 September 2020.
27. Data Recovery E-Book V1.5 (Visit http://www.easeus.com for more information).
28. Peterson, Siberschaz, Galvin, “Secondary Storage Structure, Advanced Operating Systems”, 6th Edition.
29. Andrew S. Tanenbaum, «Modern Operating Systems» Prentice Hall, Dec. 2007.
30. Techniques in Computer Forensics: A Recovery Perspective / B.P. Battula et al // International Journal of Security (IJS). – Volume 3: Issue 2.

Acknowledgments

This study was carried out with the financial support of the Committee of Science of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan under Contract №388/PTF-24-26 dated 01.10.2024 under the scientific project IRN BR24993232 «Development of innovative technologies for conducting digital forensic investigations using intelligent software-hardware complexes».

Л. Рзаева[1], Г. Абитова[*1], К. Ниязалиев[1], А. Байтулаков[1], В. Никулин[2]
[1]Astana IT University
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы, Мәңгілік Ел данғылы, 55/11
[2]State University of New York, Нью-Йорк, США
4400 Vestal Pkwy E, Binghamton, NY 13902, АҚШ
*e-mail: abitova.gul@gmail.com

ЦИФРЛЫҚ СОТ-САРАПТАМАЛЫҚ ЗЕРТТЕУЛЕРДІ ОҢТАЙЛАНДЫРУ ҮШІН БЕЙНЕТІРКЕГІШ ФАЙЛДЫҚ ЖҮЙЕЛЕРДІҢ ШИФРЛАУ ӘДІСТЕРІН ТАЛДАУ

Ұялы телефондар тек байланыс құралы ғана емес, маңызды ақпарат көздеріне де айналды. Шифрлау технологиялары мен әдістерінің дамуына қарамастан, арнайы әзірлеу және жаңа білім алу, мобильді құрылғыларды зерттеу әдістері мен тәсілдерін іздеу, әзірлеу және жетілдіру өзекті болып қала береді. Бұл зерттеу деректерді талдау мен өңдеу жүйесін оңтайландыру, сондай-ақ жасанды интеллект технологиялары мен машиналық оқыту алгоритмдері негізінде цифрлық сот сарапшылары жүргізген тергеулер кезінде тиімді шешім қабылдау мәселелерін қарастырады. Осыған байланысты, сондай-ақ жаңа әдістер мен алгоритмдерді құру үшін сандық криминалистикалық зерттеу әдістерін оңтайландыру үшін бейнетіркегіштердің файлдық жүйелерін шифрлау әдістеріне терең және жан-жақты талдау және шолу жүргізілді. Бейнетіркегіш файлдық жүйесін талдау және шолу шифрлауды анықтау және цифрлық бейнетіркегіштер мен мобильді құрылғылардан бейне мәліметтерді қалпына келтіру әдісін таңдауды және әзірлеуді негіздеуге мүмкіндік берді. Шолу файлдық жүйенің құрылымы мен жұмыс механизмін анықтайды. Ұсынылған талдау және шолу сот-медициналық және цифрлық сот сараптамасы сарапшылары үшін бейнебақылаумен байланысты сандық дәлелдемелерді талдауда пайдалы. Бұл талдау және шолу цифрлық сот сараптамасы бойынша ғылыми жобаны жүзеге асырудағы алғашқы қадам болып табылады.

Түйін сөздер: *ұялы телефондар, шифрлау технологиялары мен әдістері, деректерді талдауды оңтайландыру, сандық криминалистика, бейне жазба файлдық жүйелері, шифрлауды анықтау әдістемесі, жасанды интеллект технологиялары.*

Л. Рзаева[1], Г. Абитова[*1], К. Ниязалиев[1], А. Байтулаков[1], В. Никулин[2]
[1]Astana IT University
010000, Республика Казахстан, г. Астана, проспект Мангилик Ел, 55/11
[2]State University of New York, Нью-Йорк, США
4400 Vestal Pkwy E, Бингемтон, Нью-Йорк 13902, США
*e-mail: abitova.gul@gmail.com

АНАЛИЗ МЕТОДОВ ШИФРОВАНИЯ ФАЙЛОВЫХ СИСТЕМ ВИДЕОРЕГИСТРАТОРОВ ДЛЯ ОПТИМИЗАЦИИ МЕТОДОВ ЦИФРОВЫХ КРИМИНАЛИСТИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЙ

Мобильные телефоны стали не только средством связи, но и значимыми источниками информации. Несмотря на развитие технологий и методов шифрования, остается актуальным развитие специальных и получение новых знаний, поиск, разработка и совершенствование методов и подходов к исследованию мобильных устройств. В данном исследовании решаются задачи, направленные на решение задач оптимизации системы анализа и обработки данных, а также эффективного принятия решений в ходе расследования цифровыми судебными экспертами на основе технологий искусственного интеллекта и алгоритмов машинного обучения. В связи с этим, а также для создания новых методов и алгоритмов был проведен глубокий и всесторонний анализ и обзор методов шифрования файловых систем видеорегистраторов для оптимизации методов исследования цифровой криминалистики. Анализ и обзор файловой системы видеорегистратора позволил обосновать выбор и разработку методики обнаружения шифрования и восстановления видеоданных с цифровых видеорегистраторов и мобильных устройств. В обзоре определены структура и механизм работы файловой системы. Проведенный анализ и обзор полезны судебным экспертам и экспертам цифровой криминалистики при анализе цифровых доказательств, связанных с видеонаблюдением. Данный анализ и обзор стали первым этапом в реализации научного проекта по цифровой криминалистике.

Ключевые слова: *мобильные телефоны, технологии и методы шифрования, оптимизация анализа данных, цифровая криминалистика, файловые системы видеорегистраторов, методология обнаружения шифрования, технологии искусственного интеллекта.*

Information about the authors

Leila Rzayeva – PhD, Associate Professor; Astana IT University; Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: leila2186@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3382-4685.

Gulnara Abitova* – PhD, Associate Professor; Astana IT University; Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: abitova.gul@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3830-6905.

Kyandyk Niazaliyev – MSc., Researcher; Astana IT University; Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: gulya.abitova@gmail.com.

Anuar Baitulakov – MSc., Senior-Lecturer; Astana IT University; Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: a.baitulakov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-1155-4914.

Vladimir Nikulin: PhD, Associate Professor, State University of New York, NY, USA; e-mail: v.nikulin@binghamton.edu. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4977-0332.

Авторлар туралы мәліметтер

Лейла Рзаева – PhD докторы, доцент; Астана IT университеті; Қазақстан Республикасы, Астана; e-mail: leila2186@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3382-4685.

Гүльнара Абитова* – PhD докторы, доцент; Астана IT университеті; Қазақстан Республикасы, Астана; *e-mail: abitova.gul@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3830-6905.

Қуандық Ниязалиев – магистр, ғылыми қызметкер; Астана IT университеті; Қазақстан Республикасы, Астана; e-mail: gulya.abitova@gmail.com.

Ануар Байтулақов – магистр, аға оқытушы; Астана IT университеті; Қазақстан Республикасы, Астана; e-mail: a.baitulakov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-1155-4914.

Владимир Никулин – PhD, Нью-Йорк мемлекеттік университетінің доценті, Нью-Йорк, АҚШ; e-mail: v.nikulin@binghamton.edu. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4977-0332.

Сведения об авторах

Лейла Рзаева – PhD, доцент; Astana IT University; Республика Казахстан, Астана; e-mail: leila2186@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3382-4685.

Гульнара Абитова* – PhD, доцент; Astana IT University; Республика Казахстан, Астана; e-mail: abitova.gul@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3830-6905.

Куандык Ниязалиев – магистр, научный сотрудник; Astana IT University; Республика Казахстан, Астана; e-mail: gulya.abitova@gmail.com.

Ануар Байтулаков – магистр, старший преподаватель; Astana IT University; Республика Казахстан, Астана; e-mail: a.baitulakov@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-1155-4914.

Владимир Никулин – PhD, доцент, Государственный университет Нью-Йорка, штат Нью-Йорк, США; e-mail: v.nikulin@binghamton.edu. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4977-0332.

Received 11.05.2025
Revised 22.05.2025
Accepted 23.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-14

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ 59.45.37

М.К. Койбагаров, Ж.Н. Исабеков, Л.А. Курмангалиева, В.К. Байтурганова, П.М. Рахметова*
Satbayev University,
050000, Республика Казахстан, г.Алматы, ул. Сатпаева 22
*e-mail: p.rakhmetova@gmail.com

РАЗРАБОТКА СИСТЕМЫ ПРЕДИКТИВНОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ НА ОСНОВЕ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ

Аннотация: *В традиционных промышленных условиях методы технического обслуживания, основанные на реактивном ремонте или плановых временных интервалах, часто приводят к простоям и снижению эффективности. В связи с чем, предиктивное обслуживание использует данные для прогнозирования отказов до их фактического наступления. Целью данного исследования является разработка интеллектуальной системы предиктивного обслуживания на основе машинного обучения и внедрение в промышленность Казахстана, ориентируясь на принципы Индустрии 4.0. Система основана на сборе данных с датчиков (ток, температура, давление, вибрация) с помощью ПЛК Siemens, объединённых через протокол OPC UA в промышленную IoT-инфраструктуру. Дополнительно применяется компьютерное зрение для мониторинга состояния оборудования в реальном времени. Полученные данные обрабатываются алгоритмами машинного обучения, в том числе нейронными сетями, линейной регрессией и автоэнкодерами. Для адаптации модели к изменениям она обучается непрерывно с использованием байесовского обновления. Визуализация и взаимодействие с пользователями реализованы через SCADA для инженеров и Power BI для управленцев. Кроме того, в статье рассматриваются проблемы, связанные с развертыванием решений по предиктивному обслуживанию, и предлагаются будущие направления для улучшения масштабируемости, безопасности и возможностей обработки данных в реальном времени. Полученные результаты вносят вклад в растущий объем исследований в области предиктивного обслуживания, демонстрируя его потенциал для повышения эффективности, снижения эксплуатационных расходов и поддержки перехода к интеллектуальным производственным системам, управляемым данными. Работа демонстрирует потенциал интеллектуального обслуживания как решения для стареющих производств с дефицитом инженерных кадров и шаг к цифровизации в рамках Индустрии 4.0.*

Ключевые слова*: предиктивное обслуживание, искусственный интеллект, машинное обучение, индустрия 4.0, компьютерное зрение, промышленный IoT, SCADA.*

Введение

Стремительное развитие Индустрии 4.0 привело к революции в производстве и промышленной автоматизации благодаря интеграции искусственного интеллекта (ИИ), интернета вещей (IoT) и аналитики данных в режиме реального времени в производственные процессы [1]. Одним из наиболее важных аспектов промышленной деятельности является техническое обслуживание оборудования, поскольку незапланированные простои и отказы систем могут привести к значительным финансовым потерям, снижению производительности и нарушению безопасности.

В среднем затраты на техническое обслуживание составляют 15-60% от общей стоимости производства готовой продукции. В тяжелой промышленности эти затраты могут достигать 50% от общих производственных расходов. Это подчеркивает критическую потребность в обслуживании машин и компонентов, используемых в производственных линиях [2].

Промышленный сектор Казахстана представляет собой уникальный случай для применения предиктивного обслуживания из-за зависимости от стареющей инфраструктуры и нехватки рабочей силы в технических областях. Многие промышленные объекты в Казахстане были созданы в советское время и работают на устаревшем оборудовании, подверженном частым поломкам. Высокие затраты, связанные с незапланированными простоями, в сочетании с ограниченным количеством квалифицированного обслуживающего персонала подчеркивают острую необходимость в решениях по предиктивному обслуживанию. [3]. В исследовании Амангельды и Бисембаева (2024) подчеркивается, что

отсутствие стратегий технического обслуживания привело к критическим отказам, таким как масштабная авария на Экибастузской ТЭС, что подчеркивает важность цифровизации и внедрения PdM [4]. Для изучения промышленного сектора Казахстана посещены 10 предприятий из нефтегазовой отрасли, пищевой промышленности, производства напитков и машиностроения.

Интеграция ИИ в предиктивное обслуживание (PdM) более подробно рассматривается в исследовании [5], в котором особое внимание уделяется прогнозированию времени выхода из строя на основе опыта, физических законов и методов машинного обучения (Machine learning, ML). Такой подход способствует своевременной замене неисправных компонентов, повышая тем самым надежность системы. Интеграция ИИ и аналитики данных в PdM широко изучается. Прогнозирование технического обслуживания на основе ИИ в Индустрии 4.0 предполагает использование аналитики данных, глубокого обучения и киберфизических систем для совершенствования стратегий технического обслуживания. В обзоре [6] подчеркивается, что методы PdM на основе ИИ, включая логистическую регрессию, регрессию опорных векторов и нейронные сети, способствуют долговечности оборудования и повышению эффективности эксплуатации. Аналогичным образом, Гао и др. (2023) предложили систему глубокого обучения на основе AutoML для интеллектуальной диагностики неисправностей, продемонстрировав, что модели на основе CNN повышают точность прогнозирования за счет преобразования данных датчиков в представления, подобные изображениям [6].

Одной из основных проблем в PdM является необходимость непрерывного обучения, так как статичные модели ML часто не могут адаптироваться к изменяющимся промышленным условиям. Хуртадо и др. (2023) обсудили ограничения традиционных моделей ML в работе с нестационарными средами и предложили непрерывное обучение в качестве решения для адаптивных моделей PdM [7].

Методология

Стандартизация процессов проектирования и внедрения интеллектуальной системы предиктивного обслуживания в условиях промышленной автоматизации была разработана детализированная дорожная карта. Она охватывает все ключевые этапы жизненного цикла решения – от начального сбора данных до полной интеграции и промышленной эксплуатации. Каждый этап разработан с учетом принципов цифровой трансформации, поддержки непрерывного обучения моделей и применения протокола OPC UA в качестве единой платформы промышленного обмена данными.

OPC UA (Open Platform Communications Unified Architecture) – это промышленный коммуникационный протокол, обеспечивающий надёжный обмен данными между различными устройствами и системами автоматизации. В отличие от других протоколов, таких как Modbus, PROFIBUS и CANopen, OPC UA характеризуется независимостью от платформы, высоким уровнем безопасности и стандартизированной структурой данных. OPC UA основан на архитектуре «клиент-сервер», поддерживая также подходы «издатель-подписчик» (PubSub), что позволяет использовать его в разных сценариях, включая облачные решения и системы реального времени. Основными преимуществами OPC UA являются встроенная защита данных (аутентификация, шифрование и проверка целостности), гибкость и совместимость с широким спектром оборудования и программных решений от разных производителей.

Ключевым преимуществом системы является механизм непрерывного обучения, основанный на байесовском обновлении вероятностей. При поступлении новых данных модель обновляет апостериорное распределение вероятности отказа: Математически это выражается формулой:

$$P(A|B) = P(B|A)\frac{P(A)}{P(B)}, \quad (1)$$

где:

P(A/B) – апостериорная вероятность, то есть вероятность гипотезы *A* при условии имеющихся данных *B*.

P(B/A) – правдоподобие (likelihood) – вероятность наблюдения данных *B*, если гипотеза *A* верна.

P(H) – априорная вероятность – первоначальная вероятность гипотезы до получения новых данных (ваши предварительные знания или предположения).

P(D) – вероятность самих данных (обычно вычисляется как нормализация и редко считается отдельно).

Теорема Байеса позволяет оценить вероятность наступления отказа оборудования на основании уже зафиксированных симптомов (аномалий в данных сенсоров), даже если изначально известны только вероятности этих симптомов при наличии и отсутствии отказа.

В данной статье будет использован вариационный автоэнкодер (VAE) с байесовскими методами для прогнозирования поломок промышленного оборудования по сенсорным данным [8]. Нам нужно обучить модель на исторических данных и использовать её для своевременного выявления отклонений и поломок.

Обычные автоэнкодеры эффективно кодируют данные в компактное представление, но у них есть один важный недостаток – они не учитывают неопределённость или вероятностную природу данных. Байесовский подход позволяет учитывать и моделировать неопределённость и случайность в данных, благодаря чему сеть может не только восстанавливать исходные данные, но и генерировать новые, ранее не виденные примеры.

Вариационный автоэнкодер (VAE) создает вероятностную модель, описывающую данные. VAE кодирует данные не в один фиксированный вектор, а в параметры вероятностного распределения (чаще всего – нормального). Это позволяет сети генерировать новые данные, случайным образом выбирая значения из распределения, моделировать неопределённость данных, а также улучшать обобщающие способности модели. VAE состоит из двух частей: энкодер (кодировщик) и декодер (декодировщик)

Энкодер (кодировщик) выражается в виде:

$$q_\varphi(z|x) \sim N(\mu(x), \sigma^2(x)), \quad (2)$$

где, z – латентный вектор (скрытые переменные), x – исходные данные, $\mu(x)$ и σ^2 – среднее и дисперсия латентного распределения (они зависят от нейронов сети).

Декодер берёт латентный вектор (сжатое скрытое представление данных, созданное энкодером) и восстанавливает из него исходные данные, стремясь получить максимально точную реконструкцию оригинального образца.

$$\rho_\theta(x|z) \quad (3)$$

Для прогнозирования оставшегося срока службы (Remaining Useful Life, RUL) применяется линейная регрессия [9]:

$$RUL = \beta_0 + \sum_{i=1}^{n} \beta_i x_i, \quad (4)$$

где x_i – значения признаков, β_i – веса регрессионной модели, обученные на исторических данных отказов.

Исторические данные сенсоров пропускаются через предварительно обученный энкодер вариационного автоэнкодера. В результате из исходных данных формируются латентные признаки, которые компактно описывают текущее состояние оборудования. На основе полученных латентных признаков обучается линейная регрессия, цель которой заключается в минимизации ошибки предсказания времени до отказа (RUL). Математическая формула линейной регрессии в данном случае выглядит следующим образом:

$$y = \omega_0 + \omega_1 z_1 + \omega_2 z_2 + \cdots + \omega_n z_n, \quad (5)$$

где, y – прогнозируемое оставшееся время до отказа (RUL); z_1 , z_2, …, z_n – латентные признаки, полученные из энкодера VAE; ω_1, ω_2, …, ω_n – коэффициенты линейной регрессии, определяемые в процессе обучения.

Модуль машинного зрения занимает важную роль в обеспечении контроля качества продукции и мониторинга состояния оборудования, позволяя своевременно выявлять дефекты сварных соединений [10], трещины, деформации, загрязнения и нарушения технологических процессов. Согласно данным из источника визуальные системы способны регистрировать не только текущие проблемы, но и прогнозировать негативные тенденции, анализируя изображения совместно с сенсорными данными [11]. В работе предлагается использовать сверточные нейронные сети (CNN), в частности архитектуру YOLO (You Only Look Once), отличающуюся высокой скоростью и точностью распознавания объектов на изображениях в реальном времени [12]. Архитектура первой версии YOLO представлена на рисунке1.

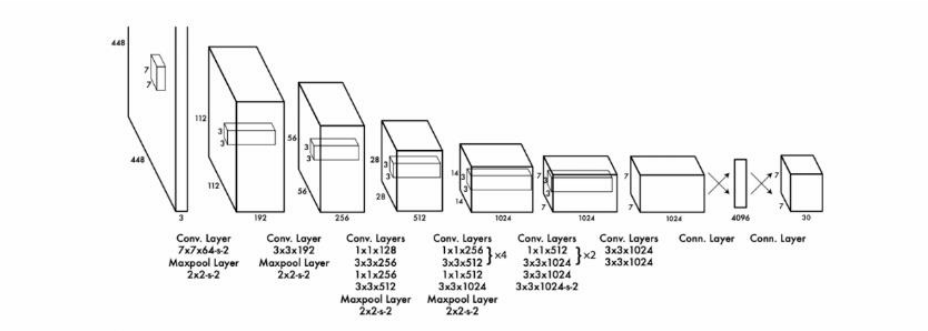

Рисунок 1 – Архитекура YOLO

Детекторная сеть состоит из 24 свёрточных слоёв и 2 полносвязных слоёв в конце. Чередующиеся свёрточные слои с ядром 1×1 уменьшают размерность пространства признаков, полученных из предыдущих слоев. Свёрточные слои предварительно обучаются на задаче классификации ImageNet с половинным разрешением (224×224 пикселей входного изображения), а затем разрешение увеличивается в два раза для задачи детекции.

Результаты и обсуждение

Сравнительный анализ различных ML-моделей демонстрирует превосходство гибридных подходов, объединяющих обнаружение аномалий (автоэнкодеры, CNN), регрессионные модели (линейная регрессия, байесовский вывод) и методы непрерывного обучения. Модели, использующие байесовский вывод для обновления в реальном времени, демонстрируют улучшенную адаптацию к динамичным промышленным средам, уменьшая ошибки прогнозирования и повышая надежность.

Энкодер вариационного автоэнкодера включает три сверточных слоя с ядрами 3×3 и растущим числом фильтров (16, 32, 64), уменьшающих размерность входных спектрограмм, за которыми следуют полносвязные слои. Декодер VAE, являясь зеркальным отражением энкодера, принимает скрытую переменную z и восстанавливает мел-спектрограмму через серию транспонированных сверточных слоёв. Обученный автокодировщик точно воспроизводит нормальный звук, а при аномалиях (например, дребезг подшипника) – ошибка реконструкции резко возрастает, сигнализируя о неисправности.

Матрица ошибок классификатора состояния оборудования демонстрирует высокую точность идентификации классов «норма» и «неисправность» как показано на рисунке 2. Наиболее эффективно модель распознаёт случаи отсутствия объектов (например, банки) благодаря их чёткой визуальной выраженности. Незначительные ошибки наблюдаются при дифференциации перегрева и вибрационных отклонений из-за их схожих характеристик. Большинство предсказаний сосредоточено на диагонали матрицы, что указывает на высокую корректность классификации. Количество ложных срабатываний минимально, а реальные неисправности практически не остаются нераспознанными. Общая точность классификации превышает 95 %, что подтверждает надёжность системы для применения в условиях промышленной эксплуатации и раннего выявления отказов.

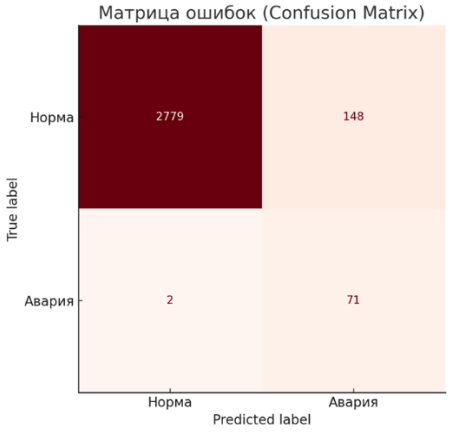

Рисунок 2 – Матрица ошибок нейронной сети YOLO

Рисунок 3 иллюстрирует динамику основных метрик процесса обучения и валидации нейронной сети, предназначенной для контроля качества продукции. Верхний ряд графиков отражает ошибки локализации (train/box_loss), классификации (train/cls_loss) и распределённой локализации (train/dfl_loss) на обучающем наборе данных, а также метрики точности (precision) и полноты (recall). Нижний ряд показывает аналогичные показатели на проверочном наборе, включая усреднённую точность (mAP) при различных порогах наложения объектов (IoU). Постепенное снижение ошибок на обучении и валидации, а также рост mAP, свидетельствуют об успешном прогрессе модели в задаче определения качества продукции.

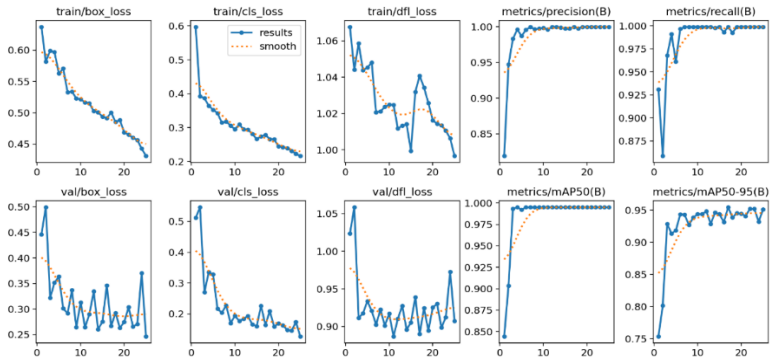

Рисунок 3 – Метрик процесса обучения нейронной сети для контрола качества

Результаты разработанной системы на основе модели нейронной сети YOLO на тестовом изображении после завершения обучения отражены на рисунке 4.

Рисунок 4 – Результаты работы

Видно, что все присутствующие в кадре банки корректно обнаружены и обозначены цветными рамками с метками класса. Уровень уверенности (confidence) модели для каждого обнаруженного объекта высок (более 0.90), что подтверждает надёжность распознавания. Модель уверенно идентифицирует как правильно размещённые объекты, так и выявляет отсутствие банки там, где она ожидается (в случае имитации пропуска). Таким образом, модуль компьютерного зрения дополняет систему мониторинга, автоматически контролируя состояние поточной линии и наличие объектов (банок) на ней.

Заключение

Данная статья демонстрирует преобразующее воздействие машинного обучения (ML) на основе предиктивного обслуживания (PdM) в промышленной автоматизации. Интеграция ML, IoT и аналитики в реальном времени позволяет предиктивному обслуживанию проактивно выявлять сбои, оптимизировать графики обслуживания и сокращать эксплуатационные расходы.

Практическая значимость заключается в возможности использования предлагаемой системы для снижения эксплуатационных затрат, повышения надёжности оборудования, а также в сокращении трудозатрат инженерного персонала за счёт автоматизации процессов диагностики и планирования технического обслуживания. Теоретическая значимость выражается в обосновании архитектурного подхода к интеграции autoencoder-моделей и OPC UA в производственные системы с возможностью адаптации к стареющему оборудованию и нестабильной среде.

Разработка и реализация систем предиктивного обслуживания на основе машинного обучения станут важным шагом на пути к цифровому возрождению промышленного сектора Казахстана. Это решение позволит не только повысить устойчивость и конкурентоспособность отечественных предприятий, но и заложить прочный фундамент для технологического суверенитета страны. Особенно актуально это для таких ключевых отраслей, как машиностроение, горнодобывающая и пищевая промышленность. Более того, подобные проекты способны вдохновить новое поколение казахстанских инженеров и IT-специалистов, формируя современную культуру высоких технологий и возвращая престиж инженерных профессий. Вклад в развитие интеллектуального и промышленного потенциала Родины – это не только моя профессиональная цель, но и гражданская миссия.

Список литературы

1. The advance of digital twin for predictive maintenance: The role and function of machine learning / Chen et al // Journal of Manufacturing Systems. – 2023. – P. 581-594. https://doi.org/10.1016/j.jmsy.2023.10.010.
2. Сансызбаева Г.Н. Problems and prospects of Kazakhstan processing industry / Г.Н. Сансызбаева, А. Кузенбаева // Journal of Economic Research &Amp; Business Administration. – 2015. – № 91(3). – P.41-45. Retrieved from https://be.kaznu.kz/index.php/math/article/view/660.
3. Amangeldy I.S. Enhancing operational efficiency in industry 4.0: a predictive maintenance approach / I.S. Amangeldy, A.S. Bissembayev // Herald of the Kazakh-British technical university. – 2024. https://api.semanticscholar.org/CorpusID:270993635.
4. Kairo J. Machine Learning Algorithms for Predictive Maintenance in Manufacturing / J. Kairo // Journal of Technology and Systems. – 2024. – № 6(4). – P.66-79. https://doi.org/10.47941/jts.2144.
5. AI Based PDM in Manufacturing Industry 4.0: A Bibliographic Review / S. Hiranmoy et al // International journal of engineering research & technology. – 2024. – № 13(4). https://www.ijert.org/ai-based-pdm-in-manufacturing-industry-40-a-bibliographic-review.
6. MD RAISUL ISLAM and MD ZAKIR HOSSAIN ZAMIL and Eshmam Rayed and Md Mohsin Kabir and M.F. Mridha and SATOSHI NISHIMURA and Jungpil Shin. Deep Learning and Computer Vision Techniques for Enhanced Quality Control in Manufacturing Processes. Journal of IEEE Access. – 2024. – № 12. – P.121449-121479. https://doi.org/10.1109/ACCESS.2024.3453664.
7. Nunes P.J. Challenges in predictive maintenance – A review / P. Nunes, J. Santos, E. Rocha // CIRP Journal of Manufacturing Science and Technology. – 2023. – P. 53-67. https://doi.org/10.1016/j.cirpj.2022.11.004.
8. Continual learning for predictive maintenance: Overview and challenges / Hurtado et al // Intelligent Systems with Applications. – 2023. https://doi.org/10.1016/j.iswa.2023.200251.
9. Pagano D. A predictive maintenance model using long short-term memory neural networks and bayesian inference / D. Pagano // Decision Analytics Journal. – 2023. – № 6. – P. 100174. https://doi.org/10.1016/j.dajour.2023.100174.
10. Development of in-pipe defects detection and classification system / P. Rakhmetova et al // Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2025. – № 1(9 (133). – P. 80-89. https://doi.org/10.15587/1729-4061.2025.323293.
11. Sioma A. Vision System in Product Quality Control Systems / A. Sioma // Applied Sciences. – 2023. – № 13(2). – P. 751. https://doi.org/10.3390/app13020751.
12. Hussain M. Sustainable Machine Vision for Industry 4.0 / M. Hussain // A Comprehensive Review of Convolutional Neural Networks and Hardware Accelerators in Computer Vision. – 2025. – № 3. – P. 1324-1356. https://doi.org/10.3390/ai5030064.

Информация о финансировании

Данное исследование финансируется Комитетом науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (Грант № AP22685781).

М.К. Койбагаров, Ж.Н. Исабеков, Л.А. Курмангалиева, В.К. Байтурганова, П.М. Рахметова*
Satbayev University,
050000, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сатпаева 22
*e-mail: p.rakhmetova@gmail.com

МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ НЕГІЗІНДЕ БОЛЖАМДЫҚ ҚЫЗМЕТ КӨРСЕТУ ЖҮЙЕСІН ӘЗІРЛЕУ

Дәстүрлі өнеркәсіптік қондырғыларда реактивті жөндеуге немесе жоспарланған уақыт аралығына негізделген техникалық қызмет көрсету әдістері жиі тоқтап қалуға және тиімділіктің жоғалуына әкеледі. Сондықтан болжамды техникалық қызмет көрсету сәтсіздіктерді олар пайда болғанға дейін болжау үшін деректерді пайдаланады. Бұл зерттеудің мақсаты Индустрия 4.0 қағидаттарына назар аудара отырып, машиналық оқытуға негізделген интеллектуалды болжамды қызмет көрсету жүйесін әзірлеу және оны Қазақстан өнеркәсібіне енгізу. Жүйе OPC UA хаттамасы арқылы өнеркәсіптік IoT инфрақұрылымына қосылған Siemens PLC арқылы сенсорлардан (ток, температура, қысым, діріл) деректерді жинауға негізделген. Сонымен қатар, компьютерлік көру нақты уақытта жабдықтың күйін бақылау үшін қолданылады. Алынған деректер нейрондық желілерді, сызықтық регрессияны және автокодерлерді қамтитын машиналық оқыту алгоритмдерімен өңделеді. Модельді өзгерістерге бейімдеу үшін ол Bayesian жаңартуы арқылы үздіксіз оқытылады. Пайдаланушылармен визуализация және өзара әрекеттесу инженерлер үшін SCADA және менеджерлер үшін Power BI арқылы жүзеге асырылады. Сонымен қатар, құжат болжамды техникалық қызмет көрсету шешімдерін қолданумен байланысты қиындықтарды талқылайды және ауқымдылықты, қауіпсіздікті және нақты уақыттағы деректерді өңдеу мүмкіндіктерін жақсартудың болашақ бағыттарын ұсынады. Нәтижелер болжамды қызмет көрсету саласындағы зерттеулердің өсуіне ықпал етеді, оның тиімділікті арттыру, операциялық шығындарды азайту және деректерге негізделген, интеллектуалды өндіріс жүйелеріне көшуді қолдау үшін әлеуетін көрсетеді. Жұмыс инженерлік персонал тапшылығы бар өнеркәсіптердің қартаюы үшін шешім және Индустрия 4.0 шеңберінде цифрландыруға қадам ретінде интеллектуалды техникалық қызмет көрсетудің әлеуетін көрсетеді.

Түйін сөздер: *болжамды қызмет көрсету, жасанды интеллект, машиналық оқыту, индустрия 4.0, компьютерлік көру, өнеркәсіптік IoT, SCADA.*

M.K. Koibagarov, Zh.N. Issabekov, L.A. Kurmangaliyeva, V.K. Baiturganova, P.M. Rakhmetova*
Satbayev University,
050000, Republic of Kazakhstan, Almaty, Satpayev St. 22
*e-mail: p.rakhmetova@gmail.com

DEVELOPMENT OF A PREDICTIVE MAINTENANCE SYSTEM BASED ON MACHINE LEARNING

In traditional industrial settings, maintenance methods based on reactive repairs or scheduled time intervals often lead to downtime and reduced efficiency. Therefore, predictive maintenance uses data to predict failures before they actually occur. The objective of this study is to develop an intelligent predictive maintenance system based on machine learning and implement it in the industry of Kazakhstan, focusing on the principles of Industry 4.0. The system is based on collecting data from sensors (current, temperature, pressure, vibration) using Siemens PLCs, integrated via the OPC UA protocol into the industrial IoT infrastructure. Additionally, computer vision is used to monitor the equipment condition in real time. The obtained data is processed by machine learning algorithms, including neural networks, linear regression, and autoencoders. To adapt the model to changes, it is trained continuously using Bayesian updating. Visualization and interaction with users are implemented via SCADA for engineers and Power BI for managers. In addition, the paper discusses the challenges associated with the deployment of predictive maintenance solutions and suggests future directions for improving scalability, security, and real-time data processing capabilities. The obtained results contribute to the growing body of research in the field of predictive maintenance, demonstrating its potential to improve efficiency, reduce operating costs, and support the transition to data-driven, intelligent manufacturing systems. The work demonstrates the potential of predictive maintenance as a solution for aging industries with a shortage of engineering personnel and a step towards digitalization within the framework of Industry 4.0.

Key words: *predictive maintenance, artificial intelligence, machine learning, Industry 4.0, computer vision, industrial IoT, SCADA.*

Сведения об авторах

Мейіржан Қойбағарұлы Қойбағаров – магистрант кафедры Робототехники и технических средств автоматики, Satbayev University, г. Алматы, Республика Казахстан; e-mail: koybagarov01@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0006-1858-7534.

Жанибек Назарбекулы Исабеков – PhD, ассоциированный профессор, кафедры Робототехники и технических средств автоматики, Satbayev University, г. Алматы, Республика Казахстан; e-mail: z.issabekov@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2900-8025.

Лаззат Амановна Курмангалиева – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры Робототехники и технических средств автоматики, Satbayev University, г. Алматы, Республика Казахстан; e-mail: lezzet@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2922-2518.

Винера Канапиявна Байтурганова – магистр, старший преподаватель кафедры Робототехники и технических средств автоматики, Satbayev University, г. Алматы, 050000, Республика Казахстан, e-mail: v.baiturganova@satpayev.university ORCID: https://orcid.org/0009-0007-1717-5041

Перизат Маратқызы Рахметова* – PhD кандидат, старший преподаватель кафедры Робототехники и технических средств автоматики, Satbayev University, г. Алматы, Республика Казахстан; e-mail: p.rakhmetova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5645-5157.

Авторлар туралы мәліметтер

Мейіржан Қойбағарұлы Қойбағаров – Робототехниканың және техниканың автоматтық құралдары кафедрасының магистранты, Satbayev University, Алматы қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: koybagarov01@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0006-1858-7534.

Жанібек Назарбекұлы Исабеков – PhD, Робототехниканың және техниканың автоматтық құралдары кафедрасының қауымдастырылған профессоры, Satbayev University, Алматы қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: z.issabekov@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2900-8025.

Лаззат Амановна Курмангалиева – техника ғылымдарының кандидаты, доцент, Робототехниканың және техниканың автоматтық құралдары кафедрасының қауымдастырылған профессоры, Satbayev University, Алматы қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: lezzet@mail.ru. ORCID:https://orcid.org/0000-0002-2922-2518.

Винера Канапиявна Байтурганова – магистр, Робототехниканың және техниканың автоматтық құралдары кафедрасының аға оқытушысы, Satbayev University, Алматы қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: v.baiturganova@satpayev.university. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-1717-5041.

Перизат Маратқызы Рахметова* – PhD кандидаты, Робототехниканың және техниканың автоматтық құралдары кафедрасының аға оқытушысы, Satbayev University, Алматы қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: p.rakhmetova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5645-5157.

Information about the authors

Meiirzhan Koibagaruly Koibagarov – masters of Department of Robotics and Technical Means of Automation, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: koybagarov01@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/my-orcid?orcid=0009-0006-1858-7534.

Zhanibek Issabekov – PhD, Associate Professor of the Department of Robotics and Technical Means of Automation, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: z.issabekov@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2900-8025.

Lazzat Kurmangaliyeva – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Robotics and Technical Means of Automation, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan, e-mail: lezzet@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2922-2518.

Vinera Baiturganova – master, senior lecturer of the Department of Robotics and technical means of automation, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: v.baiturganova@satpayev.university. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-1717-5041.

Perizat Rakhmetova* – PhD candidate, senior lecturer of the Department of Robotics and technical means of automation, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: p.rakhmetova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5645-5157.

Поступила в редакцию 04.04.2025
Поступила после доработки 25.05.2025
Принята к публикации 26.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-15

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 28.23.01

А.М. Сыдыкова*, С.М. Женис, С.К. Кумаргажанова, А.С. Тлебалдинова, Р.К. Нурсадыкова
Восточно-Казахстанский технический университет им. Д. Серикбаева,
070004, Республика Казахстан, г. Усть-Каменогорск, ул. Серикбаева, 19
*e-mail: aizhansydyk@gmail.com

АВТОМАТИЧЕСКАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ СТАДИЙ ЭМБРИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ НА ОСНОВЕ МЕТОДОВ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ

Аннотация: *В данной статье была предложена структурная схема управления информационными потоками в информационно-аналитической системе поддержки принятия решений (ИСППР) для эмбриологов и врачей репродуктивной медицины на основе искусственного интеллекта (ИИ). Данная система позволит оптимизировать работу врачей репродуктивных центров и повысить эффективность программ с использованием вспомогательных репродуктивных технологий (ВРТ) за счет предоставления рекомендаций по проведению/корректировке протоколов, автоматической классификации эмбрионов по стадиям*

эмбрионального развития, рекомендации по выбору эмбрионов с учетом генетических аномалий. Проведен литературный обзор работ, авторы которых ранее разрабатывали системы с применением ИИ в репродуктивной медицине. В ходе обзора рассмотрены примененные методы и модели для различных задач, таких как оценка плоидности эмбрионов, определение наиболее жизнеспособного эмбриона, оценка имплантационного потенциала эмбриона, прогнозирование наступления беременности и живорождения. Разработан прототип одного из модулей ИСППР по анализу эмбриональных изображений для автоматизированной классификации стадии развития эмбрионов на основе их визуальных характеристик. В будущем планируется дополнение других модулей системы, обработка больших объемов данных и проведение апробации в условиях реальной клинической практики.

Ключевые слова: *искусственный интеллект, машинное обучение, компьютерное зрение, анализ изображений*

Введение

Проблема бесплодия становится всё более актуальной из-за ежегодного увеличения числа женщин и мужчин, сталкивающихся с этим состоянием. Частота бесплодного брака в Республике Казахстан колеблется от 12,0 до 15,5% [1]. А по данным ВОЗ около 17,5% взрослого населения в мире страдает от бесплодия, это почти каждый 6-й человек. Одним из действенных решений проблемы бесплодия в репродуктивной медицине является использование вспомогательных репродуктивных технологий (ВРТ), включая экстракорпоральное оплодотворение (ЭКО) [2].

Хотя число программ ВРТ в стране увеличивается, многие процессы в репродуктивных центрах, включая сбор анамнеза, обработка информации, отбор эмбрионов, диагностика патологий, прогнозирование исхода ЭКО, не применяют или частично применяют автоматизированные технологии на основе искусственного интеллекта. Это приводит к большой нагрузке врачей и эмбриологов репродуктивных центров, а также к субъективности принятия решений.

Основная цель информационной системы поддержки принятия решений (ИСППР) для эмбриологов и врачей репродуктивной медицины на основе искусственного интеллекта является выдача рекомендаций врачам-репродуктологам при ведении протоколов ЭКО, рекомендаций эмбриологам при отборе эуплоидных эмбрионов без генетических патологий. Это позволит повысить эффективность программ ВРТ и оптимизировать работу соответствующих сотрудников центров репродукции.

Обзор литературы

Протокола ЭКО состоят из нескольких этапов. Этапы, которые будут рассматриваться в рамках данного исследования: сбор основных клинических данных пациенток, на основе этих данных назначение гормональных препаратов для стимуляции овуляции, получение ооцитов, культивирование эмбрионов в инкубаторе, выявление эмбрионов с анеуплоидией.

В ходе исследования был проведен обзор отечественной и зарубежной литературы, где рассматриваются системы с использованием алгоритмов искусственного интеллекта (ИИ) в программах ЭКО.

Поиск статей осуществлялся через научные базы. Согласно проведенному обзору разработка ИС с применением технологий ИИ для репродуктивной медицины довольно актуальна. Вцелом подобные ИС применяются при анализе данных пациентов для выдачи рекомендаций и персонализации протокола, при оценки качества эмбрионов, прогнозировании результатов программ ВРТ, генетическом анализе эмбрионов.

К примеру, авторы работ [3, 7-10, 14] разрабатывали модели для оценки плоидности эмбрионов на основе видеоданных инкубаторов покадровой съемки. Huang B. et al [3] использовали метод сквозного глубокого обучения на основе 3D сверточной сети. De Gheselle S. et al [7] применили 5 различных методов – классификатор случайного леса, градиентный бустинг, метод опорных векторов, многомерной логистической регрессии, наивный алгоритм Байеса. Barnes J. et al. [9] – метод опорных векторов, классификатор случайного леса, экстремальный градиентный бустинг. Raudonis V. et al. [8], Diakiw S. et al. [10], Chavez-Badiola A. et al. [14], Chen, Tsung-Jui et al. [13] применили метод сверточных нейронных сетей.

Mushtaq, A. et al. [5] рассмотрели задачу сегментации морфологических компонентов эмбриона для определения наиболее жизнеспособного. Авторы [16] решали задачу формирования морфодинамического профиля эмбрионов с целью оценки имплантационной

способности. В обеих работах использовались модели с разной архитектурой нейронных сетей.

В ряде работ [4, 7, 10, 11] авторами был сделан вывод, что клинические данные в совокупности с изображениями эмбрионов могут улучшить эффективность прогнозирования плоидного статуса бластоцист.

Chen, Tsung-Jui et al. [13] классифицировали эмбрионы с помощью разработанной ИС на основе ИИ, а затем провели сравнение с ручной оценкой эмбриологов.

Авторы [4, 11, 12, 14] в исследованиях для отбора в дополнение к изображениям эмбрионов использовали данные предимплантационного генетического тестирования эмбрионов 5-го дня.

Yasunari Miyagi et al. [6] анализировали изображения эмбрионов для прогнозирования живорождения. Бегимбаева А. и др. [15] спрогнозировали частоту наступления беременности в программах ВРТ.

Основная задача подобных систем состоит в том, чтобы сократить время на анализ данных, уйти от ручного процесса отбора эмбрионов, который может быть субъективным, а также имеет временные и трудо-затраты, улучшить результаты протоколов. Способ неинвазивной оценки эмбрионов на стадии культивирования с помощью ИИ в совокупности с другими клиническими данными пациентов имеет огромный потенциал для оптимизации работы эмбриологов и репродуктологов, повышения точности и надежности отбора, а также снижения стоимости процедур ЭКО.

Методология исследования и обсуждение

Предлагаемая ИСППР для эмбриологов и врачей репродуктивной медицины на основе ИИ использует методы:

1) машинное глубокое обучение на основе сверточных нейронных сетей для анализа изображений эмбрионов;

2) метод обработки естественного языка для анализа медицинских данных и извлечения ключевых данных;

3) метод глубокого обучения на основе сверточных сетей для ранжирования эмбрионов по качеству по шкале Гарднера;

4) нейронные сети для классификации эмбрионов по данным PGT-A тестирования способом высокопроизводительного секвенирования (NGS).

При этом решаются задачи классификации, сегментации, обнаружения объектов и прогнозирования. К примеру, оценка эмбрионов, статуса плоидности, прогнозирование числа ооцитов и др.

ИСППР для эмбриологов и врачей репродуктивной медицины на основе искусственного интеллекта использует клинические данные пациенток, данные протоколов ВРТ, видеофайлы с инкубатора покадровой съемки и результаты анализов PGT-A тестирования. В результате проведенного обзора, а также выявления потребностей врачей одного из репродуктивных центров города Астана была разработана структурная схема управления информационными потоками в информационно-аналитической системе, которая показана на рисунке 1.

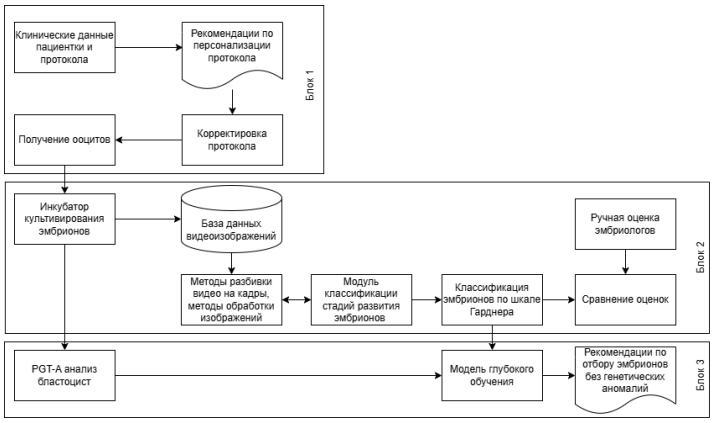

Рисунок 1 – Структурная схема управления информационными потоками в информационно-аналитической системе

Первый блок представляет собой модуль для репродуктолога, где на основе клинических данных пациентки и данных протокола (возраст матери, количество полученных ооцитов, АМГ, ФСГ, ЛГ, фактор бесплодия – мужской/женский, тип протокола – короткий/длинный, вид протокола – крио/свежий, медикаменты для протокола) выдается рекомендация для персонализации протокола пациентки и осуществляется корректировка протокола. Полученные в протоколе стимуляции ооциты проходят этап оплодотворения.

Во втором блоке полученные эмбрионы, помещенные в инкубатор покадровой съемки, культивируются до 5-го дня и сохраняются видеоизображения процесса культивирования эмбрионов в виде файлов формата *.avi. Для автоматизации процесса разбивки видео на кадры выбраны Python-библиотеки. Для автоматической классификации стадии развития эмбрионов на основе их визуальных характеристик выбран метод сверточных нейронных сетей ResNet50.

Далее решается задача классификации для автоматической классификации эмбрионов по шкале Гарднера. К модели добавляются дополнительные параметры, а именно кинетические параметры развития эмбриона, а также анамнез пациента. Таким образом, использование гибридной модели поможет учесть морфологию и развитие эмбриона по времени, выявить корреляцию относительно истории болезни пациента.

В третьем блоке бластоцисты, полученные в процессе культивирования эмбрионов до 5-го дня направляются на генетическое тестирование PGT-A. Данные анализа вводятся в систему и выдаются рекомендации для отбора качественных эмбрионов без патологий.

Перед подачей изображений эмбрионов в нейронную сеть была выполнена их предварительная обработка с использованием ряда последовательных преобразований для обучающей, валидационной и тестовой выборок.

Для обучающей выборки применялись следующие преобразования:

1) Преобразование каждого изображения в трехканальное представление в градациях серого цвета. Это было необходимо для обеспечения совместимости с архитектурой ResNet, которая ожидает трехканальные входные данные;

2) Изменение разрешения всех изображений до стандартного размера 224x224 пикселей, что является общепринятым требованием для входного слоя многих сверточных нейронных сетей, включая ResNet;

3) Применение случайного горизонтального отражения с вероятностью 0.2. Данный метод аугментации данных помогает увеличить разнообразие обучающей выборки и повысить устойчивость модели к горизонтальным изменениям в изображениях;

4) Случайное изменение яркости изображений в пределах заданного диапазона. Это также является методом аугментации, направленным на улучшение робастности модели к вариациям освещения;

5) Преобразование обработанных изображений в тензоры PyTorch, являющиеся основным типом данных для работы в данной библиотеке;

6) Нормализация значений пикселей тензоров с использованием средних и стандартных отклонений, предварительно рассчитанных на большом наборе данных ImageNet.

Для валидационной и тестовой выборок применялся схожий набор преобразований, за исключением вероятности случайного горизонтального отражения, которая была установлена на уровне 0.5.

Для эффективной загрузки и обработки данных использовались DataLoader'ы PyTorch. Исходный набор данных был предварительно разделен на три подмножества: обучающее (80%), валидационное (10%) и тестовое (10%). Разделение производилось с фиксированным случайным состоянием (random_state=42) для обеспечения воспроизводимости результатов. Для каждого из этих подмножеств был создан свой экземпляр DataLoader с размером батча, равным 8. При этом для обучающего загрузчика было включено перемешивание данных.

Результаты

На данном этапе исследований реализована модель автоматической классификации стадии развития эмбрионов на основе их визуальных характеристик. В качестве основной архитектуры нейронной сети была выбрана предобученная модель ResNet50. Использование предварительно обученных весов, полученных на большом наборе данных ImageNet, позволяет модели быстрее адаптироваться к новой задаче классификации эмбрионов за счет

уже сформированных низкоуровневых и среднеуровневых признаков. Последний полносвязный слой (классификатор) исходной модели ResNet50 был заменен на новый линейный слой с количеством выходных нейронов, соответствующим числу классов в нашем наборе данных. Обученная модель была размещена на графическом процессоре (GPU) при наличии поддержки CUDA, что значительно ускоряет вычислительные процессы.

В процессе обучения использовался алгоритм оптимизации Adam с начальной скоростью обучения 0.001. Функция потерь, которая использовалась для оценки разницы между предсказаниями модели и истинными метками классов, была выбрана как кросс-энтропия, стандартная для задач многоклассовой классификации. Для динамической регулировки скорости обучения в процессе тренировки применялся планировщик ReduceLROnPlateau. Данный планировщик уменьшает скорость обучения, если в течение двух последовательных эпох не наблюдается улучшения метрики (в данном случае, точности на валидационной выборке). Процесс обучения был ограничен 10 эпохами. Каждая эпоха включала в себя фазы обучения и валидации. В фазе обучения модель переводилась в режим тренировки, вычислялись потери и точность на обучающей выборке. Для ускорения вычислений и снижения потребления памяти GPU применялось смешанное обучение с плавающей точкой (torch.amp.GradScaler). Для каждого пакета данных выполнялся прямой проход, рассчитывалась функция потерь, производилось обратное распространение ошибки и обновлялись веса модели с помощью оптимизатора. Прогресс обучения визуализировался с использованием библиотеки tqdm. В фазе валидации модель переводилась в режим оценки, и на валидационной выборке без вычисления градиентов оценивались потери и точность. На основе полученной точности планировщик скорости обучения мог изменять текущую скорость обучения. По завершении каждой эпохи выводилась сводная информация о производительности модели на обучающей и валидационной выборках. Лучшая версия модели, определенная на основе максимальной точности на валидационной выборке, сохранялась в файл .pth. Сохранялись не только веса модели, но и состояние оптимизатора, планировщика, номер эпохи и достигнутая точность на валидации. После завершения процесса обучения проводилось тестирование итоговой модели. Модель переводилась в режим оценки, и на тестовой выборке, аналогично фазе валидации, без вычисления градиентов оценивались потери и точность. Полученные средние значения потерь и итоговая точность на тестовой выборке выводились в качестве результатов тестирования.

Отчет о классификации для обученной модели представлен на рисунке 2.

Classification Report:

	precision	recall	f1-score	support
t2	0.96	0.84	0.89	1000
t3	0.86	0.95	0.90	1000
t4	0.88	0.89	0.88	1000
t5	0.89	0.92	0.91	1000
t6	0.89	0.88	0.89	1000
t7	0.87	0.90	0.88	1000
t8	0.93	0.79	0.85	1000
t9+	0.85	0.80	0.83	1000
tB	0.84	0.93	0.88	1000
tEB	0.90	0.90	0.90	1000
tM	0.83	0.88	0.85	1000
tPB2	0.88	0.95	0.92	1000
tPNa	0.92	0.89	0.91	1000
tPNf	0.92	0.89	0.90	1000
tSB	0.86	0.84	0.85	1000
accuracy			0.88	15000
macro avg	0.89	0.88	0.88	15000
weighted avg	0.89	0.88	0.88	15000

Рисунок 2 – Отчет о классификации для обученной модели

По результатам видно, что модель демонстрирует довольно высокие показатели precision (точность) и recall (чувствительность) для большинства классов, что приводит к хорошим значениям f1-score. Общая точность модели составляет 88%, что является достаточно высоким показателем. Значения macro avg и weighted avg также равны 0.88, что подтверждает сбалансированную производительность модели по всем классам, учитывая их одинаковое представление в тестовом наборе. Некоторые классы показывают немного более низкие значения f1-score по сравнению с другими (например, t8 с f1-score 0.85 и t9+ с f1-score

0.83), что может указывать на то, что модель немного хуже справляется с классификацией объектов именно этих классов.

Также для оценки модели была выполнена матрица ошибок (confusion matrix). Это таблица (рис. 3), где строки соответствуют истинным меткам (True Labels), а столбцы - предсказанным меткам (Predicted Labels). Значения по диагонали показывают количество корректно классифицированных объектов для каждого класса. Чем выше значения на диагонали и чем ниже значения вне диагонали, тем лучше работает модель.

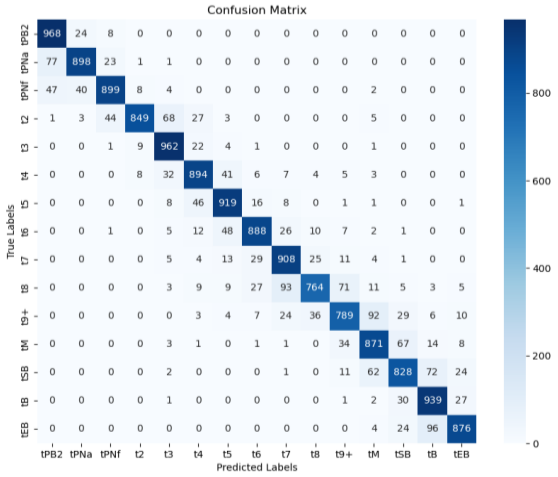

Рисунок 3 – Матрица ошибок обученной модели

Общая высокая точность подтверждается – большинство верно классифицированных случаев сконцентрированы вдоль диагонали. Однако матрица дает более детальное представление какие именно классы модель путает между собой.

Модель демонстрирует хорошие результаты классификации для многих этапов развития эмбрионов, что подтверждается большим количеством верно классифицированных случаев (высокие значения по диагонали). Классы t3, t4, t5, t6, t7, tEB и tPB2 имеют очень высокие значения на диагонали (например, 962 для t3, 888 для t5, 939 для tEB, 968 для tPB2), что свидетельствует о высокой точности классификации этих этапов. Модель уверенно распознает эмбрионы, находящиеся на этих стадиях. Ошибки классификации между соседними этапами развития (например, t2 и t3/t4, t7 и t8/t9+) связаны с постепенностью морфологических изменений между этими стадиями. Ошибки классификации между не смежными классами (например, tM и tSB) указывают на наличие схожих визуальных признаков на определенных стадиях.

Заключение

В статье предложена структурная схема управления информационными потоками в информационно-аналитической системе поддержки принятия решений для эмбриологов и врачей репродуктивной медицины на основе искусственного интеллекта, направленная на повышение эффективности программ ВРТ и оптимизирование работы врачей центров репродукции. Рассмотрены информационные системы на основе ИИ, которые ранее были применены в репродуктивной медицине, включая использованные методы и модели машинного обучения. Разработан прототип модуля анализа изображений эмбрионов на основе модели компьютерного зрения, спроектированная для автоматизированной классификации стадии развития эмбрионов на основе их визуальных характеристик. Экспериментальная оценка разработанной модели продемонстрировала многообещающие результаты, достигнув точности классификации в 89%.

Полученные результаты свидетельствуют о значительном потенциале применения технологий глубокого обучения в области вспомогательных репродуктивных технологий. Дальнейшие исследования будут направлены на совершенствование архитектуры модели, расширение объема обучающей выборки, добавлением новых модулей, расширение функциональных возможностей системы и проведение апробации в условиях реальной клинической практики.

Список литературы

1. Lokshin V. Assisted Reproductive Technologies in the Republic of Kazakhstan: A 6-Year Trend Analysis from Efficacy to Availability / V. Lokshin, M. Omar, S. Karibaeva // J.Reproduction & Infertility. – 2022. – № 23. – P. 61-66. https://www.jri.ir/article/120131.
2. Петрова Е.В. Основные этапы преодоления бесплодия с использованием программы вспомогательных репродуктивных технологий и ее модификаций / Е.В. Петрова, С.И. Михалевич // Медицинские новости. – 2012. – № 2. – P. 45.
3. An artificial intelligence model (euploid prediction algorithm) can predict embryo ploidy status based on time-lapse data / B. Huang et al // Reproductive Biology and Endocrinology. – 2021. – № 19. – P. 185. https://doi.org/10.1186/s12958-021-00864-4.
4. Can the combination of time-lapse parameters and clinical features predict embryonic ploidy status or implantation? / Y. Zou et al // Reprod Biomed Online. – 2022. – № 45(4). – P. 643-651. https://doi.org/10.1016/j.rbmo.2022.06.007.
5. Artificial Intelligence-Based Detection of Human Embryo Components for Assisted Reproduction by In Vitro Fertilization / A. Mushtaq et al // Sensors. – 2022. – № 22. – P. 7418. https://doi.org/10.3390/s22197418
6. Feasibility of artificial intelligence for predicting live birth without aneuploidy from a blastocyst image / M. Yasunari et al // Reproductive medicine and biology. – 2019. https://doi.org/10.1002/rmb2.12267.
7. Machine learning for prediction of euploidy in human embryos: in search of the best-performing model and predictive features / S. De Gheselle et al // Fertility and Sterility. – 2022. – № 117(4). – P. 0015-0282. https://doi.org/10.1016/j.fertnstert.2021.11.029.
8. Towards the automation of early-stage human embryo development detection / V. Raudonis et al // BioMedical Engineering OnLine. – 2019. – № 18. – P. 120. https://doi.org/10.1186/s12938-019-0738-y.
9. A non-invasive artificial intelligence approach for the prediction of human blastocyst ploidy: a retrospective model development and validation study / J. Barnes, et al // The Lancet Digital Health. – 2023. – № 5(1). – P. e28-e40. https://doi.org/10.1016/S2589-7500(22)00213-8.
10. Development of an artificial intelligence model for predicting the likelihood of human embryo euploidy based on blastocyst images from multiple imaging systems during IVF / S. Diakiw et al // Human Reproduction. – 2022. – Vol 30, № 37(8). – P. 1746-1759. https://doi.org/10.1093/humrep/deac131.
11. The use of voting ensembles to improve the accuracy of deep neural networks as a non-invasive method to predict embryo ploidy status / V. Jiang et al // Journal of Assisted Reproduction and Genetics. – 2023. – № 40. – P. 301-308. https://doi.org/10.1007/s10815-022-02707-6.
12. Development of an artificial intelligence based model for predicting the euploidy of blastocysts in PGT-A treatments / Z. Yuan et al // Scientific Reports. – 2023. – № 13. – P. 2322. https://doi.org/10.1038/s41598-023-29319-z.
13. Using Deep Learning with Large Dataset of Microscope Images to Develop an Automated Embryo Grading System / Chen et al // Fertility & Reproduction. – 2019. – № 01(01). – P. 1-6. https://doi.org/10.1142/S2661318219500051.
14. Embryo Ranking Intelligent Classification Algorithm (ERICA): artificial intelligence clinical assistant predicting embryo ploidy and implantation / A. Chavez-Badiola et al // Reprod Biomed Online. – 2020. – № 41(4). – P. 585-593. https://doi.org/10.1016/j.rbmo.2020.07.003.
15. Искусственный интеллект – ключ к развитию эмбриологической лаборатории / А. Бегимбаева и др. // Репродуктивная медицина (Центральная Азия). – 2024. – № 3. – P. 42-49. https://doi.org/10.37800/RM.3.2024.42-49.

References

1. Lokshin V. Assisted Reproductive Technologies in the Republic of Kazakhstan: A 6-Year Trend Analysis from Efficacy to Availability / V. Lokshin, M. Omar, S. Karibaeva // J.Reproduction & Infertility. – 2022. – № 23. – R. 61-66. https://www.jri.ir/article/120131. (In English).
2. Petrova E.V. Osnovnye ehtapy preodoleniya besplodiya s ispol'zovaniem programmy vspomogatel'nykh reproduktivnykh tekhnologii i ee modifikatsii / E.V. Petrova, S.I. Mikhalevich // Meditsinskie novosti. – 2012. – № 2. – R. 45. (In Russian).
3. An artificial intelligence model (euploid prediction algorithm) can predict embryo ploidy status based on time-lapse data / V. Huang et al // Reproductive Biology and Endocrinology. – 2021. – № 19. – R. 185. https://doi.org/10.1186/s12958-021-00864-4. (In English).

4. Can the combination of time-lapse parameters and clinical features predict embryonic ploidy status or implantation? / Y. Zou et al // Reprod Biomed Online. – 2022. – № 45(4). – R. 643-651. https://doi.org/10.1016/j.rbmo.2022.06.007. (In English).
5. Artificial Intelligence-Based Detection of Human Embryo Components for Assisted Reproduction by In Vitro Fertilization / A. Mushtaq et al // Sensors. – 2022. – № 22. – R. 7418. https://doi.org/10.3390/s22197418. (In English).
6. Feasibility of artificial intelligence for predicting live birth without aneuploidy from a blastocyst image / M. Yasunari et al // Reproductive medicine and biology. – 2019. https://doi.org/10.1002/rmb2.12267. (In English).
7. Machine learning for prediction of euploidy in human embryos: in search of the best-performing model and predictive features / S. De Gheselle et al // Fertility and Sterility. – 2022. – № 117(4). – R. 0015-0282. https://doi.org/10.1016/j.fertnstert.2021.11.029. (In English).
8. Towards the automation of early-stage human embryo development detection / V. Raudonis et al // BioMedical Engineering OnLine. – 2019. – № 18. – R. 120. https://doi.org/10.1186/s12938-019-0738-y. (In English).
9. A non-invasive artificial intelligence approach for the prediction of human blastocyst ploidy: a retrospective model development and validation study / J. Barnes, et al // The Lancet Digital Health. – 2023. – № 5(1). – R. e28-e40. https://doi.org/10.1016/S2589-7500(22)00213-8. (In English).
10. Development of an artificial intelligence model for predicting the likelihood of human embryo euploidy based on blastocyst images from multiple imaging systems during IVF / S. Diakiw et al // Human Reproduction. – 2022. – Vol 30, № 37(8). – R. 1746-1759. https://doi.org/10.1093/humrep/deac131. (In English).
11. The use of voting ensembles to improve the accuracy of deep neural networks as a non-invasive method to predict embryo ploidy status / V. Jiang et al // Journal of Assisted Reproduction and Genetics. – 2023. – № 40. – R. 301-308. https://doi.org/10.1007/s10815-022-02707-6. (In English).
12. Development of an artificial intelligence based model for predicting the euploidy of blastocysts in PGT-A treatments / Z. Yuan et al // Scientific Reports. – 2023. – № 13. – R. 2322. https://doi.org/10.1038/s41598-023-29319-z. (In English).
13. Using Deep Learning with Large Dataset of Microscope Images to Develop an Automated Embryo Grading System / Chen et al // Fertility & Reproduction. – 2019. – № 01(01). – R. 1-6. https://doi.org/10.1142/S2661318219500051. (In English).
14. Embryo Ranking Intelligent Classification Algorithm (ERICA): artificial intelligence clinical assistant predicting embryo ploidy and implantation / A. Chavez-Badiola et al // Reprod Biomed Online. – 2020. – № 41(4). – R. 585-593. https://doi.org/10.1016/j.rbmo.2020.07.003. (In English).
15. Iskusstvennyi intellekt – klyuch k razvitiyu ehmbriologicheskoi laboratorii / A. Begimbaeva i dr. // Reproduktivnaya meditsina (Tsentral'naya Aziya). – 2024. – № 3. – R. 42-49. https://doi.org/10.37800/RM.3.2024.42-49. (In English).

Информация о финансировании

Работа выполнена при поддержке грантового финансирования научных и (или) научно-технических проектов на 2024-2026 годы Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант NoAP23486396 «Модели и методы распознавания анатомических структур на изображениях МРТ в задачах компьютерной диагностики»).

А.М. Сыдықова*, С.М. Жеңіс, С.Қ.Құмарғажанова, А.С.Тлебалдинова, Р.Қ.Нұрсадықова
Д. Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті
070004, Қазақстан Республикасы, Өскемен қ., Серікбаев к., 19
*e-mail: aizhansydyk@gmail.com

МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ ӘДІСТЕРІНІҢ НЕГІЗІНДЕГІ ЭМБРИОН ДАМУ КЕЗЕҢДЕРІНІҢ АВТОМАТТЫ ЖІКТЕЛУІ

Бұл мақала жасанды интеллект (ЖИ) негізіндегі эмбриологтар мен репродуктивті медицина дәрігерлері үшін ақпараттық және аналитикалық шешімдерді қолдау жүйесінде ақпарат ағындарын басқарудың құрылымдық схемасын ұсынады. Жұмыс «Репродуктивті медицинадағы патологияларды диагностикалаудың ақпараттық жүйесі» тақырыбы бойынша докторлық диссертацияны зерттеу барысында әзірленген. Жүйе репродуктивті орталықтардағы

дәрігерлердің жұмысын оңтайландырады және хаттамаларды енгізу/түзету, Гарднер шкаласы бойынша эмбриондарды автоматты түрде бағалау, генетикалық ауытқуларды ескере отырып, эмбриондарды таңдау бойынша ұсыныстар беру арқылы көмекші репродуктивті технологияларды пайдаланатын бағдарламалардың тиімділігін арттырады. Бұдан бұрын репродуктивті медицинада ЖИ қолданатын жүйелерді жасаған авторлардың жұмыстарына әдебиеттік шолу жүргізілді. Шолуда эмбриондардың плоидтылығын бағалау, өмір сүру потенциалы жоғары эмбрионды анықтау, эмбрионның имплантация әлеуетін бағалау, жүктіліктің басталуы мен тірі туылуын болжау сияқты әртүрлі мақсатта қолданылатын әдістер мен модельдер қарастырылады. Ақпараттық жүйенің эмбриондардың визуалды сипаттамалары бойынша даму сатысын автоматтандырылған жіктеу үшін эмбриондық бейнелерді талдауға арналған модульдің бірінің прототипі әзірленді. Болашақта жүйенің басқа модульдерін қосу, үлкен көлемдегі деректерді өңдеу және нақты клиникалық тәжірибеде тестілеуді өткізу жоспарлануда.

Түйін сөздер: *жасанды интеллект, машиналық оқыту, компьютерлік көру, кескіндерді талдау.*

A.M. Sydykova*, S.M. Zhenis, S.K. Kumargazhanova, A.S. Tlebaldinova, R.K. Nursadykova
D. Serikbayev East Kazakhstan Technical University
070004, Republic of Kazakhstan, Ust-Kamenogorsk, Serikbayev st., 19
*e-mail: aizhansydyk@gmail.com

AUTOMATIC CLASSIFICATION OF STAGES OF EMBRYO DEVELOPMENT BASED ON MACHINE LEARNING METHODS

This article proposes a structural scheme of information flow management in the information and analytical decision support system (IADSS) for embryologists and reproductive medicine physicians based on artificial intelligence (AI), which was developed during research for a doctoral dissertation entitled "Information System for Diagnosing Pathologies in Reproductive Medicine". This system will optimize the work of physicians in reproductive centers and improve the efficiency of programs using assisted reproductive technologies (ART) by providing recommendations for implementing/adjusting protocols, automatic assessment of embryos according to the Gardner scale, and recommendations for selecting embryos taking into account genetic abnormalities. A literature review of works by authors who previously developed systems using AI in reproductive medicine was conducted. The review considered the methods and models used for various tasks, such as assessing embryo ploidy, determining the most viable embryo, assessing the implantation potential of the embryo, predicting the onset of pregnancy and live birth. A prototype of one of the modules of the IADSS for the analysis of embryonic images for the automated classification of the development stage of embryos based on their visual characteristics has been developed. In the future, it is planned to supplement other modules of the system, process large volumes of data and conduct testing in real clinical practice.

Key words: *artificial intelligence, machine learning, computer vision, image analysis.*

Сведения об авторах

Айжан Мукатаевна Сыдыкова* – докторант по специальности «Информационные системы», Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск; e-mail: aizhansydyk@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4093-6057.

Сымбат Маратулы Женис – магистрант 2 курса по специальности Информационные системы, ВКТУ им. Д. Серикбаева. г. Усть-Каменогорск; e-mail: zhenissymbat@gmail.com.

Сауле Кумаргажановна Кумаргажанова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск; e–mail: skumargazhanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6744-4023.

Айжан Солтангалиевна Тлебалдинова – PhD, ассоциированный профессор, Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск; e-mail: atlebaldinova@edu.ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1271-0352.

Роза Канашевна Нурсадыкова – старший преподаватель, Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск; e-mail: RNursadykova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-9595-6826.

Авторлар туралы мәліметтер

Айжан Мұқатайқызы Сыдықова* – «Ақпараттық жүйелер» мамандығының докторанты, Д.Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті, Өскемен қаласы; e-mail: aizhansydyk@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4093-6057.

Сымбат Маратұлы Жеңіс – Ақпараттық жүйелер бағдарламасы бойынша 2 курс магистранты, Д. Серікбаев атындағы ШҚТУ, Өскемен қ.; e-mail: zhenissymbat@gmail.com.

Сәуле Құмарғажанқызы Құмарғажанова – т.ғ.к., қауымдастырылған профессор, Д.Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті, Өскемен қ.; e-mail: skumargazhanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6744-4023.

Айжан Солтангалиевна Тлебалдинова – PhD, қауымдастырылған профессор, Д.Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті, Өскемен қ.; e-mail: atlebaldinova@edu.ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1271-0352.

Роза Қанашқызы Нұрсадықова – аға оқытушы, Д. Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті, Өскемен қ.; e-mail: RNursadykova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-9595-6826.

Information about the authors

Aizhan Sydykova – PhD student in Information Systems, East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbayev, Ust-Kamenogorsk; e-mail: aizhansydyk@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-4093-6057.

Zhengis Symbat Maratuly – 2nd year master's student in the specialty Informational systems, D. Serikbaev D. Serikbayev, Ust-Kamenogorsk; e-mail: zhenissymbat@gmail.com.

Saule Kumargazhanova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbayev, Ust-Kamenogorsk; e-mail: skumargazhanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6744-4023.

Aizhan Tlebaldinova – PhD, Associate Professor, East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbayev, Ust-Kamenogorsk; e-mail: atlebaldinova@edu.ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1271-0352.

Roza Nursadykova – Senior Lecturer, East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbayev, Ust-Kamenogorsk; e-mail: RNursadykova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-9595-6826.

Поступила в редакцию 23.04.2025
Принята к публикации 28.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-16

МРНТИ: 55.63.37

G. Zhumadilova*, A. Kakimov[1], A. Mayorov[2], A. Bakiyeva[1]
[1]Shakarim University,
071412, Kazakhstan, Semey, 20a Glinka Street,
[2]FANCA Siberian Research Institute of Cheesemaking,
656016, Russian Federation, Altai, Barnaul, 66 Sovetskoy Armii Street
e-mail*: zhumadilovaga@mail.ru

EQUIPMENT FOR THE PRODUCTION OF SOFT SEAMLESS GELATIN CAPSULES IN THE FOOD INDUSTRY: A COMPARATIVE ANALYSIS OF DROPLET AND SPRAY-DRYING METHODS

Abstract: *This paper presents a comparative analysis of the two primary technologies for producing soft seamless gelatin capsules – droplet (coaxial) and spray-drying (spray-drying microencapsulation) methods – as applied to the needs of the food industry and nutraceuticals. The structural features of the equipment, key process parameters (capsule size and shape, shell composition, dosing accuracy, productivity), and application areas for each technology are described. Based on a review of technical documentation, scientific publications, and pharmacopeial standards (USP, EP), the advantages and limitations of both methods are identified: the droplet method provides high dosing accuracy and an aesthetically pleasing appearance of large spherical capsules with liquid cores, whereas spray-drying enables mass production of microcapsules for bulk food blends and maintains the stability of sensitive ingredients. Conclusions are drawn regarding the appropriateness of each method depending on the type of active ingredient, required production volume, and storage conditions. Potential future developments – such as new shell materials and gentler drying regimes – are also outlined.*

Key words: *seamless gelatin capsules; droplet method (coaxial encapsulation); spray-drying (microencapsulation); food supplements and nutraceuticals; dosing accuracy; microcapsules; functional products.*

Soft Seamless Gelatin Capsules are uniform spherical shells made of gelatin filled with a liquid core, without any seams or joints. Due to the absence of seams, such capsules are referred to as “seamless”; they are usually transparent or colored, elastic, and contain a measured dose of oil or another liquid inside [1]. In the food industry and nutraceuticals, seamless capsules are widely used for the encapsulation of vitamin oils (e.g., omega-3 from fish oil), fat-soluble vitamins (A, D, E, K), and flavor additives – this allows for masking the unpleasant taste or smell of ingredients and protects them from oxidation [2]. Additionally, seamless encapsulation technology is applied in the development of **functional products** – for example, capsules with peppermint oil are used in chewing gums and confectionery, while microcapsules with probiotics are added to food products to enhance their health benefits. This article focuses on equipment for producing seamless gelatin capsules in the context of the food industry – primarily comparing two encapsulation methodologies (droplet and spray methods), their design features, and the resulting capsule properties.

Introduction. Between 2021 and 2025, there has been growing interest in encapsulation technologies in the food sector, driven by several key factors. Firstly, there is an increasing demand for functional food additives and biologically active compounds that require hermetic packaging of active substances. The global gelatin and capsule market has shown steady growth: according to industry analysts, global gelatin consumption was valued at $6.7 billion in 2022 and is projected to reach $8.5 billion by 2027 [3]. In parallel, the capsule industry is also expanding – the market for empty capsules (for pharmaceuticals and nutraceuticals) may reach $3.2 billion by 2027, with an average annual growth rate of ~7.4% [4]. These trends reflect the growing need among producers of dietary supplements and functional foods for modern encapsulation technologies.

Secondly, active research and development are being conducted to improve materials and encapsulation methods. Despite the emergence of plant-based gelatin alternatives (such as cellulose-based materials), gelatin capsules continue to dominate due to their low cost and excellent consumer properties. At the same time, encapsulation methods themselves are evolving: the relatively new droplet method (also known as the «bubble method»), introduced in the 1960s, has significantly improved dosing capabilities in recent years – the maximum fill volume of a seamless capsule has increased from ~0.3 ml to 0.75 ml thanks to advancements by researchers in Japan and Israel [5, 7]. Simultaneously, spray drying and other microencapsulation techniques have become well-established in the food industry as cost-effective methods of protecting sensitive components (such as vitamins, flavorings, and probiotics) from external influences. The combination of these factors makes the topic of selecting and comparing equipment for seamless encapsulation particularly relevant for modern food manufacturing [6, 8].

Despite the emergence of plant-based gelatin analogues, gelatin capsules continue to dominate due to their low cost and excellent consumer characteristics [9]. Spray drying and other microencapsulation techniques have firmly established themselves in the food industry as economical methods for protecting sensitive components (vitamins, flavorings, probiotics) from external factors [10]. The combination of these factors makes the topic of choosing and comparing equipment for seamless encapsulation highly relevant to today's food production.

Methods and Methodology. Two fundamentally different approaches are used in the industry for producing seamless gelatin capsules: droplet encapsulation (coaxial droplet formation) and spray encapsulation (microencapsulation via spray drying).

1. **Droplet Encapsulation (Coaxial Droplet Formation).**
   - Review of patents and technical specifications of equipment in accordance with USP and European Pharmacopoeia recommendations [11, 12].
   - Analysis of key operating parameters: gelatin temperature, core flow rate, cooling conditions.
   - Compilation of a comparative parameter table.
2. **Spray Encapsulation (Spray Drying).**
   - Examination of technological guidelines from microencapsulation equipment manufacturers.
   - Analysis of emulsion systems used for shell materials.
   - Evaluation of economic and energy efficiency parameters of the process.

This study utilized scientific literature and technical documentation from 2021-2025, as well as USP 43–NF 38 and EP 10 standards [11, 12].

Droplet method («bubble method»). This method is based on the formation of gelatin capsules using a coaxial droplet generator, from which the shell and the liquid core are simultaneously extruded. A special dual-channel nozzle produces a **two-phase droplet**: the outer layer consists of molten gelatin, while the inner one contains the filler liquid. Due to surface tension forces, the droplet self-forms into a perfect sphere, "sealing" the core without any seams. The capsule then passes through a cooling medium (usually chilled vegetable oil), where the gelatin shell rapidly solidifies and retains its spherical shape The equipment used for the droplet method includes several main components: a tank with heated gelatin mass, a container with the liquid filler, a coaxial encapsulation head, a cooling oil delivery system (with a pump and chiller unit), and a control system for dosing and temperature regulation. One of the encapsulator models is shown below in Figure 1, featuring a vertical **cooling column** (transparent tube) in which capsules are formed and solidified:

Fig. 1 – Encapsulator

Design of a typical encapsulator for seamless capsules (droplet method): the transparent cooling column, electronic control panel, and stainless steel body are visible. The production process on such equipment is continuous: the gelatin mass is maintained at a temperature of approximately 60-70 °C, the filler is supplied cooled (12-40 °C), and the cooling oil circulates in a closed loop at 5-10 °C to ensure rapid shell gelation. The droplet formation frequency is adjustable (typically 1-5 pulses per second per nozzle) to control capsule size. Modern encapsulators are equipped with PLC controllers and touchscreen panels, which allow for precise temperature control and synchronization of shell/core feeding. As a result, the droplet method yields **soft gelatin spheres with diameters** ranging from ~2 mm to 10-15 mm, with a very narrow mass variation – dosage deviations usually do not exceed ± 3%. Capsules are generally filled with **hydrophobic liquids** such as vegetable oils, oil-based vitamin solutions, fish oil, and oil-based aromatic essences. This is because the gelatin shell comes into contact with water during formation and must remain insoluble; therefore, direct encapsulation of aqueous fillers using this method is difficult. After formation, the capsules are washed from the oil medium, dried for 1-2 days, and packaged.

Spray-drying method. The term **«spray-drying»** typically refers to a technology widely used for microencapsulation of food ingredients. The core concept of the method is as follows: a liquid emulsion containing both the core material and the shell-forming agent is atomized into a stream of hot air. The fine droplets dry almost instantly, and a powder of microcapsules is collected at the outlet. In spray-drying, the shell material often consists of **gelatin blended with polysaccharides** – such as gelatin combined with maltodextrin, gum arabic, or modified starch. These combinations enable the formation of a solid matrix around the core during the drying process. Prior to spraying, the core (active ingredient) is typically emulsified in the shell solution to ensure even distribution of oil droplets within the capsules or uniform incorporation of a hydrophilic component A schematic diagram of the spray-encapsulation process is shown in Figure 2:

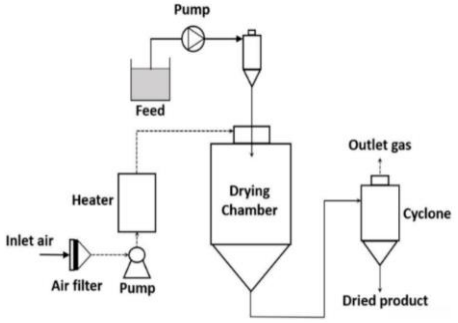

Fig. 2 – Diagram of a Spray Drying System for Microcapsule Production

Diagram of a spray-drying setup for producing microcapsules. A liquid feed solution is pumped through a nozzle at the top of the drying chamber. Simultaneously, heated dry air (inlet air) is introduced via an atomizing nozzle. The tiny droplets instantly dry in the air stream; the resulting powder particles settle downward and are collected through a cyclone separator as the final dry product (dried product), while the used moist air exits through an exhaust (outlet gas).

Spray-drying equipment includes a feed **tank for the initial emulsion**, a pump, and an atomizing nozzle, which can be either a high-pressure nozzle or a centrifugal atomizer disc. **The drying unit** consists of a vertical chamber (drying tower), into which hot air (typically 150–200 °C) is introduced. A separation system – either a cyclone or a filter – is used to collect the dried microcapsules. In industrial applications, both small laboratory-scale spray dryers (with a capacity of 1–5 liters of emulsion per hour) and large-scale units capable of processing up to approximately 100 liters per hour are available. Process parameters are selected according to the characteristics of the product: the inlet temperature must be high enough for rapid drying, but not excessive so as to avoid degrading bioactive substances. The outlet air temperature is controlled to regulate the residual moisture of the powder. The final microcapsules are obtained as a **dry powder**. The particles are spherical or slightly irregular in shape, with sizes ranging from approximately 10 μm to several hundred micrometers. Each particle contains the encapsulated substance (e.g., oil droplets, aromatic compounds, vitamins, etc.) dispersed in a dried polymer matrix [4]. Thus, unlike the drop-based method, spray-drying does not produce individual large capsules but yields a bulk powder consisting of **numerous microcapsules.**

Results. Based on the analysis of literature and equipment specifications, the key differences between drop-form encapsulators and spray-drying microencapsulation systems are summarized in Table 1.

Table 1 – Comparison of Encapsulation Methods

Parameter	Drop Method (Seamless Soft Capsules)	Spray-Drying Method (Microcapsules)
Capsule size and shape	Spherical capsules with a diameter of 2-10 mm (up to 15 mm in some cases). Perfectly round shape due to the surface tension of gelatin.	Microcapsules with diameters from ~10 μm to several hundred microns. The shape is close to spherical; agglomeration may occur in the powder.
Shell materials	Gelatin (bovine, porcine, or fish) with a plasticizer (glycerin, sorbitol) – forms an elastic gel-like shell. Solidifies upon cooling.	Polymer combinations (gelatin, gum arabic, maltodextrin, starch, etc.). The shell forms during drying, transitioning from liquid to a solid matrix.
Type of encapsulated core	Liquids immiscible with water: oils, fat-soluble vitamin solutions, oil-based extracts. Aqueous solutions and suspensions are not used (they break down gelatin).	Broad range of substances: oils and aromatic compounds (emulsified within the emulsion), as well as water-soluble ingredients (vitamins, extracts), suspensions, and even live cultures (probiotics) combined with a carrier.
Productivity	15,000-60,000 capsules per hour, depending on the model and capsule size. For example, a 2-nozzle encapsulator produces ~20 capsules/sec with a 3-4 mm diameter.	Very high (measured by mass, not individual units): large spray dryers can process 50-100 liters of emulsion per hour, yielding tens of kilograms of microcapsules. The process is continuous, limited by dryer capacity and feed rate.
Dosing accuracy	High: filler mass deviation is no more than ±2-5% due to the consistency of droplet size. Each capsule contains a precisely dosed liquid core (~0.3-0.75 ml).	Difficult to assess per microcapsule due to the bulk nature of the product. Total yield and encapsulation efficiency are more relevant: typically 80-95% of the active ingredient is encapsulated. Losses may occur (material sticking to dryer walls or remaining on particle surfaces).
Equipment features	Includes units for gelatin melting, core dosing, coaxial nozzles, a cooled column or bath, a circulating cooling oil system, and drying chambers. Requires sterile conditions and precise temperature control. A compact line weighs ~200-1000 kg.	Includes a spray system (nozzle or centrifuge), a drying tower several meters high, an air heater, and a cyclone for powder collection. Larger footprint; requires dehumidification and dust removal systems. Precise control of parameters (temperature, air flow) is critical to product quality.
Applications	Nutraceuticals and pharmaceuticals: capsules with fish oil, vitamins, and aromatic oils for oral use; food products: e.g., floating «caviar-like» capsules in drinks and desserts (if made with agar/alginate), flavor capsules for tea. Also used in the tobacco industry – menthol capsules for cigarette filters.	Widely used in the food industry: powders with encapsulated flavors (for soups, beverages), dairy products (fortified dry blends), baby food (microcapsules with Omega-3 in cereals), baked goods and confectionery (bake-stable flavor powders). Also for probiotic formulations, dry spices with protected essential oils, etc.

As shown in Table 1, the **drop method** provides large, individually dosed capsules that are convenient for personal consumption – similar to traditional soft gel capsules, but seamless. These capsules are characterized by high filling accuracy and an attractive appearance («pearls» with a liquid core); however, their application is limited to oily liquids. In contrast, the **spray-drying method** is more versatile in terms of encapsulated substances and offers higher productivity. It is suitable for large-scale production of microcapsules, which can then be blended with other dry ingredients. A drawback of spray-drying is the multi-stage nature of the process and the need for careful control of drying conditions to preserve the activity of sensitive components (e.g., vitamins may partially degrade at high temperatures). Moreover, microcapsules are in powder form and are incorporated

into products as part of a mixture, whereas drop-formed capsules can be consumed individually as stand-alone dosed units (e.g., fish oil capsules). Thus, each method has found its niche in the food industry: drop encapsulation is used in the production of dietary **supplements and functional products for consumers**, while spray microencapsulation is used in **ingredient technology** (such as creating fortified powders, premixes, etc.).

Seamless gelatin capsules have firmly established themselves in the food industry and related sectors due to their ability to protect, dose, and mask various active substances. The analysis shows that two distinct approaches are used for their production, each with its own advantages **Drop-type encapsulators** produce relatively large, precisely dosed spherical capsules, ideal for **dietary supplements** and products requiring individual dosing and an appealing appearance. These capsules ensure high bioavailability of ingredients and enhance consumer properties (no unpleasant taste, ease of consumption). On the other hand, **spray dryers** and associated microencapsulation technologies are indispensable for processing large volumes of raw material and embedding active components into complex food matrices. Spray-dried microcapsules are easy to dose when mixing, stable during storage and transportation, and capable of delivering controlled release of flavors and nutrients in the final product. In the future, further improvements are expected for both methods: for the drop method – expanding the range of encapsulated substances (possibly through new gelling materials resistant to water); for the spray method – implementing gentle drying modes (e.g., using vacuum or lyophilization) for especially sensitive bioactive compounds. Today, equipment manufacturers already offer comprehensive solutions – from emulsion preparation to automated drying and capsule packaging – reflecting the high level of technological maturity. **Thus, equipment for seamless gelatin capsules has become an integral part of modern food production, enabling the creation of new products with improved consumer properties and preserving the value of unstable ingredients.** Competition and innovation in this field will continue to drive the development of more efficient and flexible encapsulation methods, opening up new opportunities for the food industry.

Conclusion. The conducted analysis has shown that the choice of encapsulation method is determined by the following factors:

- The required size and form (individually dosed capsules vs. powder-form microcapsules).
- The type of active substance (oil-based solutions vs. hydrophilic components and live cultures).
- Production volumes and economic feasibility.
- Stability and quality control requirements (USP and EP standards) [11, 12].

In the future, further improvements of both methods are expected: expansion of the range of shell materials for the drop-based method, and implementation of gentle spray-drying modes (vacuum drying, lyophilization) for especially sensitive compounds [5]. Competition and innovation in seamless encapsulation equipment will continue to drive the development of more efficient and flexible solutions, opening new opportunities for the food industry.

References

1. Ramírez R. Gelatin and non-gelatin soft gel capsules: A review. / R. Ramírez, M. Sánchez-Ortega // J. Excipients and Food Chem. – 2021. – № 12(2). – P. 20-31.
2. Marketsand Markets. The Gelatin Market – Foundation Block of the Capsule Industry: Global gelatin market valued at $6.7 млрд in 2022; прогноз $8.5 млрд к 2027 году. Global-IFI блог, 2023.
3. Pharmapproach.com. Manufacture of Soft Gelatin Capsules. 2018.
4. Pharmfdainfo.com. Soft Gelatin Capsule Manufacturing | Preparation | Formulations. January 2023.
5. Wall Materials for Encapsulating Bioactive Compounds via Spray-Drying / H. Wu et al // Polymers. – 2023. – № 15(12). – P. 2659.
6. Tanaka K. Advances in Droplet Formation Technology for Seamless Soft Gel Capsules / K. Tanaka, Y. Yamamoto // Journal of Food Engineering. – 2022. – № 130. – P. 45-55.
7. Cohen I. Innovations in Bubble Method Encapsulation: Japanese–Israeli Developments / I. Cohen, S. Levy // Journal of Pharmaceutical Technology. – 2024. – № 34(4). – P. 112-119.
8. Patel A. Design and Performance of Coaxial Nozzle Systems for Soft Gel Encapsulation / A. Patel, R. Gupta // Chemical Engineering Science. – 2023. – № 210. – P. 117-125.

9. Singh B. Impact of Plasticizers on the Elasticity and Release Properties of Gelatin Capsules / B. Singh, M. Sharma // International Journal of Biological Macromolecules. – 2021. – № 165. – P. 989-997.
10. Zhang L. Optimization of Spray-Drying Parameters for Probiotic and Vitamin Microcapsules / L. Zhang, J. Wang, H. Liu // Food Research International. – 2022. – № 157. – P. 111252.
11. United States Pharmacopeial Convention. United States Pharmacopeia and National Formulary (USP 43–NF 38), Chapter <701> «Soft Gelatin Capsules». U.S.P. Convention, Rockville, MD (2020).
12. European Pharmacopoeia Commission. European Pharmacopoeia, Council of Europe, Strasbourg (2023).

Г.А. Жумадилова[*], А.К. Какимов[1], А.А. Майоров[2], А.Б. Бакиева[1]
[1] Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки көш, 20 а.
[2]ФААҒО Сібір ірімшік жасау ғылыми-зерттеу институты,
656016, Ресей Федерациясы, Алтай, Барнаул қ., Советская Армия көш., 66 үй
*e-mail: zhumadilovaga@mail.ru

ТАҒАМ ӨНЕРКӘСІБІНДЕ ЖҰМСАҚ ШВСІЗ ЖЕЛАТИНДІ КАПСУЛАЛАРДЫ АЛУ ЖАБДЫҚТАРЫ: ТАМШЫЛАТЫП ЖӘНЕ ШАШЫП КЕПТІРУ ӘДІСТЕРІНІҢ САЛЫСТЫРМАЛЫ ТАЛДАУЫ

Бұл мақалада тағам өнеркәсібі мен нутрицевтикадағы жұмсақ жіксіз желатинді капсулаларды өндірудің екі негізгі технологиясы – тамшылатып (коаксиалды) және шашып кептіру (спрей-сушка) – салыстырмалы түрде талданады. Әр әдістің аппаратуралық ерекшеліктері, процестің негізгі параметрлері (капсулалардың өлшемі мен формасы, қабат құрамының сапасы, доза дәлдігі, өнім шығарымдылығы) және қолдану салалары сипатталады. Техникалық құжаттама, ғылыми басылымдар және фармакопея стандарттары (USP, EP) негізінде өткізілген шолу нәтижесінде: тамшылатып әдіс ірі, сұйық ядролы сфералық капсулаларды жоғары дәлдікпен дозалау мен эстетикалық тұрғыдан тартымды етуге мүмкіндік берсе, шашып кептіру микрокапсулаларды ұнтақтық қоспаларға жаппай енгізуге және сезімтал компоненттердің тұрақтылығын қамтамасыз етуге қолайлы екені анықталды. Әдісті таңдау актив зат түріне, өндіріс көлеміне және сақтау шарттарына байланысты жүзеге асырылуы тиіс. Сонымен қатар, келешекте жаңа қабаттық материалдар мен жұмсақ кептіру режимдерін (вакуумды спрей-сушка, лиофилизация) енгізу арқылы технологияларды жетілдіру перспективасы көрсетілген.

Түйін сөздер: *жіксіз желатинді капсулалар, тамшылатып әдіс (коаксиалды капсулалау), шашып кептіру (микрокапсулалау), тағамдық қоспалар мен нутрицевтика, доза дәлдігі, микрокапсулалар, функционалдық өнімдер.*

Г.А. Жумадилова[*], А.К. Какимов[1], А.А. Майоров[2], А.Б. Бакиева[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Казахстан, г.Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]ФАНЦА Сибирский научно-исследовательский институт сыроделия,
656016, Российская Федерация, Алтайский край, г. Барнаул, ул. Советской Армии, дом 66
*e-mail: zhumadilovaga@mail.ru

ОБОРУДОВАНИЕ ДЛЯ ПОЛУЧЕНИЯ МЯГКИХ БЕСШОВНЫХ ЖЕЛАТИНОВЫХ КАПСУЛ В ПИЩЕВОЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ: СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ КАПЕЛЬНОГО И РАСПЫЛИТЕЛЬНОГО МЕТОДОВ

В статье представлен сравнительный анализ двух основных технологий получения мягких бесшовных желатиновых капсул – капельного (коаксиального) и распылительного (спрей-сушка) методов – применительно к потребностям пищевой промышленности и нутрицевтики. Описаны конструктивные особенности оборудования, ключевые параметры процесса (размер и форма капсул, состав оболочки, точность дозирования, производительность) и области использования каждой технологии. На основе обзора технической документации, научных публикаций и фармакопейных стандартов (USP, EP) выделены преимущества и ограничения обоих методов: капельный метод обеспечивает высокую точность дозировки и эстетичный вид крупных сферических капсул с жидким ядром, а распылительная сушка – массовое производство микрокапсул для сыпучих пищевых смесей и обеспечение стабильности чувствительных компонентов. Сделаны выводы о целесообразности выбора метода в зависимости от типа активного вещества, требуемого объёма производства и условий хранения, а также обозначены перспективы развития

технологий (новые оболочковые материалы, щадящие режимы сушки). На основе обзора научной литературы, технической документации и фармакопейных стандартов сделаны выводы о преимуществах и ограничениях каждого метода, а также даны рекомендации по выбору технологии в зависимости от типа активного вещества, объёмов производства и требований к стабильности продукта.

***Ключевые слова**: бесшовные желатиновые капсулы, капельный метод (коаксиальное капсулирование), распылительная сушка (микрокапсулирование), пищевые добавки и нутрицевтика, точность дозирования, микрокапсулы, функциональные продукты.*

Information about the authors

Gulmira Zhumadilova* – PhD, Senior Lecturer at the Department of Digital Technologies in Mechanical Engineering and Logistics, Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: zhumadilovaga@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0722-8860.

Aitbek Kakimov – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Technological Equipment, Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Alexander Mayorov – Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of Laboratory, Chief Researcher Federal State Budgetary Scientific Institution Federal Altai Scientific Center for Agrobiotechnology Siberian Scientific Research Institute of Cheese Production, Russian Federation; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Anar Bakieva – PhD, Senior Lecturer at the Department of Digital technologies in Mechanical Engineering and Logistics, Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: anara_bakieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-5904-1253.

Авторлар туралы мәліметтер

Гульмира Амангазыевна Жумадилова* – PhD, «Машина жасаудағы цифрлық технологиялар және логистика» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: zhumadilovaga@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0722-8860.

Айтбек Калиевич Какимов – техника ғылымдарының докторы, «Технологиялық жабдықдар» кафедрасының профессоры, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Александр Альбертович Майоров – техника ғылымдарының докторы, профессор, Федералды мемлекеттік бюджеттік ғылыми мекемесі «Федералды Алтай агробиотехнология ғылыми орталығы» Сібір ірімшік жасау ғылыми-зерттеу институты» зертхана басшысы, бас ғылыми қызметкері, Ресей Федерациясы; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Анар Баглановна Бакиева – PhD, «Машина жасаудағы цифрлық технологиялар және логистика» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: anara_bakieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-5904-1253.

Сведения об авторах

Гульмира Амангазиевна Жумадилова* – PhD, старший преподаватель кафедры «Цифровые технологии в машиностроении и логистика», Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: zhumadilovaga@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0722-8860.

Айтбек Калиевич Какимов – доктор технических наук, профессор кафедры «Технологическое оборудование», Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Александр Альбертович Майоров – доктор технических наук, профессор, руководитель лаборатории, главный научный сотрудник Федеральное государственное бюджетное научное учреждение «Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий» Сибирский научно-исследовательский институт сыроделия», Российская Федерация; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Анар Баглановна Бакиева – PhD, старший преподаватель кафедры «Цифровые технологии в машиностроении и логистика», Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: anara_bakieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0003-5904-1253.

Received 21.04.2025
Revised 21.05.2025
Accepted 22.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-17

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 31.27.21

Н. Мұратжанқызы[1*], Ә.Л. Қасенов[2], М.М. Какимов[2], Б.А. Лобасенко[3], А.Б. Қасен[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі, 20 А
[2]С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс даңғылы, 62
[3]Кемерово мемлекеттік университеті,
650000, Ресей Федерациясы, Кемерово қ., Красная к-сі, 6
[*]e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com

ШЫРЫН ӨНДІРІСІНДЕГІ ҚЫСЫМДЫ РЕТТЕУДЕГІ СЕРІППЕНІҢ ШЕШУШІ РӨЛІ

Аңдатпа: *Бұл мақалада шырын өндірісіндегі престеу процесін оңтайландыру мақсатында шнекті престегі серіппе элементінің рөлі мен маңыздылығы қарастырылады. Қысу серіппесінің күштік диаграммасы мен геометриялық параметрлерін көрсететін инженерлік сызбасы бейнеленді. Серіппе – қысымды тұрақты ұстап тұруға, механикалық энергияны жинақтап, қайта бөлуге қабілетті серпімді элемент. Зерттеу барысында серіппенің геометриялық және күштік параметрлерінің (сыртқы диаметрі, сым диаметрі, қаттылығы, жұмыс деформациясы және кернеу) әсері жан-жақты талданды. Қысу серіппесінің беріктігін, динамикалық тұрақтылығын ($\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$ қатынасы) және жұмыс сенімділігін қамтамасыз ететін негізгі есептік формулалар мен МЕСТ стандарттарына сүйене отырып, оның оңтайлы сипаттамалары анықталды.*

Серіппенің конструкциялық ерекшеліктерін дұрыс таңдау арқылы престеу кезінде қысымның бірқалыптылығы қамтамасыз етіледі, бұл өз кезегінде шырын шығымын арттыруға және шикізаттың толық өңделуіне септігін тигізеді. Сондай-ақ, серіппенің төзімділік класы мен жұмыстық жүктеме шарттарына сәйкестігі жабдықтың ұзақ мерзімді әрі сенімді жұмысын қамтамасыз етеді. Алынған нәтижелер технологиялық жабдықтарды жетілдіруге және отандық тамақ өнеркәсібіндегі процестерді автоматтандыруға ықпал ете алады. Сонымен қатар, бұл тәсіл өндірістегі ресурстарды үнемдеуге және энергия тиімділігін арттыруға мүмкіндік береді, бұл бүгінде маңызды факторлардың бірі болып табылады.

Түйін сөздер: *қысу серіппесі, шнекті пресс, серпімділік және қаттылық, қысымды реттеу механизмі, шырын өндірісінің тиімділігі.*

Шырын өндірісіндегі тиімділік пен сапаны арттыруда престеу процесі маңызды орын алады. Бұл процесте, әсіресе шнекті престерді қолданғанда, қысымды дәл реттеу өте өзекті мәселе. Осы реттеу механизмінің негізгі элементтерінің бірі – серіппе [1].

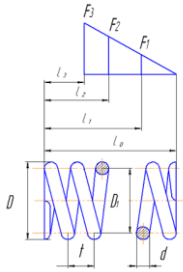
Серіппе – бұл механикалық энергияны сақтауға және беруге қабілетті серпімді элемент. Оның басты функциясы – жүктеме әсерінен пішінін өзгерту және жүктеме алынған кезде бастапқы қалпына оралу. Шырын престеу процесінде серіппелер үздіксіз қысымды қамтамасыз ете отырып, шнек арқылы өнімді сығу кезінде энергияны жинақтайды және реттейді [2]. Бұл шикізаттан шырынды барынша тиімді бөліп алуға мүмкіндік береді.

Престеу жабдығын жобалауда серіппенің жұмыс қабілеттілігі, беріктігі және сенімділігі ерекше маңызды. Оның сыртқы диаметрі, биіктігі, сым диаметрі, орау қадамы және жұмыс барысы сияқты параметрлері қысымды тұрақты ұстауға және престеу процесінің бірқалыпты өтуіне тікелей әсер етеді. Дұрыс таңдалған серіппе өнімділікті арттырып қана қоймай, жабдықтың тозуын азайтып, қызмет ету мерзімін ұзартады [3].

Біздің зерттеу жұмысымызда шнекті престегі қысымды тиімді реттеу механизмін анықтауда серіппенің осы құрылымдық параметрлерін жан-жақты зерттеуге баса назар аударылады [4]. Себебі, серіппенің әрбір параметрі престеу процесінің қарқындылығы мен шырынның шығымдылығына әсер ететін маңызды фактор болып табылады. Осы элементтің оңтайлы сипаттамаларын анықтау арқылы біз шырын өндірісінің тиімділігін айтарлықтай арттыруға мүмкіндік аламыз.

Серіппелердің өлшемдерін анықтау үшін бірқатар бастапқы мәндер стандартқа сай таңдалып алынады [5]. Оларға: F1 және F2 күштері, жұмыс соққысы h, серіппенің қозғалатын ұшының тиеу немесе түсіру кезіндегі қозғалыстың ең жоғары жылдамдығы vmax, төзімділік N_F

және серіппенің сыртқы диаметрі D1 (алдын ала) серіппелердің өлшемдерін анықтауға арналған бастапқы мәндерін стандартқа сай таңдап аламыз. Егер тек бір күш F2 көрсетілген болса, онда есептеу үшін жұмыстық бір штрих h орнына берілген күшке сәйкес S_2 жұмыс деформациясының мәні қолданылады (сурет 1).

1 сурет – Қысу серіппесінің күштік диаграммасы мен геометриялық параметрлерін көрсететін инженерлік сызба

D_1 – серіппенің сыртқы диаметрі; D – орташа диаметр (D = D_1 – d); d – сым диаметрі (серіппе жасалған сымның жуандығы); t – орам аралығы; L_0 – бос (еркін) ұзындық – жүктемесіз күйдегі серіппенің ұзындығы. Күштердің үш деңгейі: F_1 – алдын ала жүктеу кезіндегі серіппе күші; F_2 – жұмыс күйіндегі күш; F_3 – максималды деформациядағы серіппе күші. Ұзындықтар: l_1, l_2, l_3 – сәйкес күштерге қатысты деформация шамалары (серіппенің қысқару ұзындығы).

Көрсетілген N_F төзімділік мәніне сүйене отырып, серіппенің тиісті **класқа** жататындығы алдын ала анықталады. Бұл жіктеу серіппенің материалдарына, өндіріс технологиясына және оның жұмыс режиміне қойылатын негізгі талаптарды айқындайды [6].

Қысу серіппесінің салыстырмалы инерциялық саңылауы (δ) келесі формуламен анықталады:

$$\delta = 1 - \frac{F_2}{F_3} \quad \ldots \qquad (1)$$

мұндағы F_2 – жұмыс деформациясы кезіндегі серіппе күші (механизмдегі жылжымалы буынның ең үлкен мәжбүрлі қозғалысына сәйкес келеді), Н; F_3 – максималды деформация кезіндегі серіппенің күші, Н; δ мәні серіппенің класына байланысты 1-кестедегідей мәндерге ие болады.

Кесте 1 – Қысу серіппесінің салыстырмалы инерциялық саңылау (δ) мәні

№	Серіппе класы	δ
1	I және II класты қысу серіппелері үшін	δ=0.05-0.25 дейін
2	Созылу серіппелері үшін	δ=0.05-0.10 дейін
3	III класты бір ядролы серіппелер үшін	δ=0.10-0.40 дейін
4	III класты үш ядролы серіппелер үшін	δ=0.15-0.40 дейін

Берілген жұмыс деформациясы кезіндегі серіппе күші (F_2) мен δ инерциялық саңылауының шеткі мәндеріне сүйене отырып, максималды деформация кезіндегі серіппе (F_3) күшінің мәні есептеледі

$$F_3 = \frac{F_2}{1-\delta}, H \qquad (2)$$

мұндағы F_2 – жұмыс деформациясы кезіндегі серіппе күші (механизмдегі жылжымалы буынның ең үлкен мәжбүрлі қозғалысына сәйкес келеді), Н; δ – серіппенің салыстырмалы инерциялық саңылауы.

Осы F_3 мәнін пайдалана отырып, МЕСТ 13765-86 кестесі арқылы серіппелі разряд алдын ала анықталады [7].

Серіппенің максималды жанама кернеуі (τ_3, МПа) болат маркасына байланысты кестеден табылады немесе созылу кедергісі (R_m) мәндерін ескере отырып есептеледі. Жанама кернеу мәні келесідей анықталады:

$$\tau_3 = K\frac{8F_3D}{\pi l^3}, МПа \qquad (3)$$

мұнда K – серіппелі бұрылыстың қисықтығын ескеретін коэффициент; D – серіппенің орташа диаметрі, мм; d – сым диаметрі, мм.

Алынған F_3 және τ_3 мәндерінен, сондай-ақ F_2 берілген мәнінен критикалық жылдамдығы ($v_к$) және $\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$ қатынасы есептеледі. Сығымдау серіппесінің критикалық жылдамдығы:

$$\upsilon_k = \frac{\tau_3\left(1-\frac{F_2}{F_3}\right)}{\sqrt{2G\rho\times10^{-3}}},\ \text{м/с} \quad (4)$$

Үш ядролы серіппелер үшін

$$\upsilon_k = \frac{\tau_3\left(1-\frac{F_2}{F_3}\right)}{\sqrt{1{,}7G\rho\times10^{-3}}},\ \text{м/с} \quad (4а)$$

мұндағы F_3 – максималды деформация кезіндегі серіппе күшінің мәні, Н; τ_3 – серіппенің максималды ығысу кернеуі, МПа; F_2 – жұмыс деформациясы кезіндегі серіппе күші (механизмдегі жылжымалы буынның ең үлкен мәжбүрлі қозғалысына сәйкес келеді), Н; G – ығысу модулі, МПа (серіппелі болат үшін $G = 7{,}85 \times 10^4$ МПа); ρ – материалдың динамикалық (гравитациялық) тығыздығы, Н*с^2/м^4 .

Бұл есептеулер серіппенің алдын ала белгіленген класқа жататынын растайды немесе жоққа шығарады. Егер $\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$ шарты орындалмаса, серіппелер келесі класқа тағайындалады немесе бастапқы шарттарды өзгерте отырып, есептеулер қайталанады.

Түпкілікті белгіленген класс пен санат негізінде, бұрын табылған F_3, D_1 және d мәндеріне қосымша c_1 және s_3 мәндері табылады. Осыдан кейін серіппенің қалған өлшемдері мен жинақтың өлшемдері есептеледі:

- Серіппенің қаттылығы: $c = \frac{F_2-F_1}{h} = \frac{F_2}{s_2} = \frac{F_3}{s_3} = \frac{Gd^2}{8D^3n}$, *Н/мм*
- Серіппенің жұмысшы бұрылыстар саны: $n = \frac{c_1}{c}$.
- Серіппенің толық бұрылыстар саны: $n_1 = n + n_2$,
- мұндағы n_2 - тірек бұрылыстарының саны.
- Серіппенің орташа диаметрі: *D = D₁ – d = D₂ + d, мм.*
- Серіппенің индексі: $i = \frac{D}{d}$ (әдетте 4 пен 12 аралығында).
- Алдын ала, жұмысшы, максималды деформациялар мен ұзындықтар, қадамдар мен кернеулер.

Бұл толық есептеулер серіппенің жұмыс қабілеттілігі, беріктігі және сенімділігі үшін қажетті талаптарды қанағаттандыруға мүмкіндік береді. Серіппелердің кластары мен разрядтары МЕСТ 13765-86 бойынша анықталады, олар жүктеме режимін, төзімділікті, материалдар мен өндіріс технологиясына қойылатын талаптарды сипаттайды [9].

Қысу серіппелеріндегі бұрылыстардың соқтығысуының болмауы $\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k} < 1$ шартымен қамтамасыз етіледі. Серіппелердің төзімділігі мен беріктігі жанама бұралу кернеулерімен қатар, инерция күштерінен туындайтын байланыс кернеулеріне де байланысты. Орамдардың қарқынды соқтығысуы болған кезде төзімділік τ_3 кернеуінің артуымен жоғарылайды. Статикалық серіппелер үшін рұқсат етілген қалдық деформациялар қуат диаграммаларында S_3 жұмыс деформациясы кезінде серіппелі күштерді үйлестіру арқылы реттеледі.

Берілген мәтінде шнекті престегі қысымды тиімді реттеудегі серіппенің рөлі жан-жақты қарастырылған. Серіппенің механикалық және конструкциялық параметрлерінің шырын өндірісінің тиімділігіне тікелей әсер ететіні көрсетілген. Қысу серіппесінің жұмыс істеу принципі, жүктеме астындағы деформациясы, қаттылығы, және динамикалық сипаттамалары формулалар және МЕСТ талаптары негізінде нақты есептеулер арқылы сипатталады.

Серіппенің күштік сипаттамалары мен геометриялық өлшемдері өзара тығыз байланысты екені дәлелденеді. Сонымен қатар, серіппенің төзімділігі мен динамикалық тұрақтылығы ($\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$ қатынасы) өндірістің қауіпсіздігі мен жабдықтың ұзақ қызмет ету мерзіміне тікелей ықпал ететіні атап өтілген [10].

Серіппе шнекті престегі қысым реттеуіш механизмінің негізгі және жауапты элементі ретінде қарастырылады. Оның дұрыс есептелуі мен конструкциялануы шырын алу процесінің тиімділігіне, өнім сапасына, сондай-ақ жабдықтың сенімділігі мен жұмыс ресурсына айтарлықтай әсер етеді.

Осы ғылыми зерттеу арқылы серіппенің беріктік, серпімділік, және динамикалық сипаттамаларын ескере отырып, оның оңтайлы параметрлерін анықтау мүмкіндігі пайда болады. Бұл, өз кезегінде, шырын өндірісіндегі престеу сапасын арттырып, энергия шығынын азайтады және техникалық қызмет көрсету аралығын ұзартады.

Әдебиеттер тізімі

1. Қабылдинов Н.Қ. Шнекті престердегі серіппе тетіктерінің жұмыс режимін талдау / Н.Қ. Қабылдинов, А.Б. Сейдахметова // ҚазҰУ хабаршысы. Техника сериясы. – 2021. – № 4(88). – Б. 65-72.
2. Zhang Y. Dynamic analysis of spring components in screw presses / Y. Zhang, Z. Chen // Engineering Computations. – 2019. – Vol. 36, № 9. – P. 2927-2945.
3. Kumar A. Performance evaluation of helical spring in mechanical presses / A. Kumar, V. Sharma // International Journal of Mechanical Sciences. – 2020. – Vol. 170. – Article 105346.
4. Wang J. Design optimization of compression springs using finite element analysis / J. Wang, X. Li, Y. Liu // Journal of Mechanical Engineering. – 2021. – Vol. 67, № 3. – P. 121-130.
5. ГОСТ 13765-86. Пружины сжатия цилиндрические. Технические условия. – М.: Изд-во стандартов, 1986. – 23 с.
6. Mahmoud R. Material selection for spring design in food processing machinery / R. Mahmoud, A. Farag // Materials Today: Proceedings. – 2024. – Vol. 78. – P. 891-898.
7. Johnson C.D. Advances in spring-based load regulation in industrial equipment / C.D. Johnson, M. Tan // Mechanical Systems and Signal Processing. – 2022. – Vol. 168. – Article 108634.
8. Thomas L. Helical compression springs: fatigue and failure analysis / L. Thomas, G. Meyer // Procedia Engineering. – 2023. – Vol. 265. – P. 418-425.
9. Кузнецов И.А. Пружины и их применение в машиностроении / И.А. Кузнецов. – Москва: Машиностроение, 2019. – 156 с.
10. Амантаев Б.К. Ауыл шаруашылығы техникасындағы серіппе механизмдерінің рөлі / Б.К. Амантаев // Аграрлық ғылым. – 2022. – № 3(45). – Б. 44-49.

References

1. Қabyldinov N.Қ. Shnekti presterdegi serippe tetikterinің zhұmys rezhimin taldau / N.Қ. Қabyldinov, A.B. Seidakhmetova // ҚaZҰU khabarshysy. Tekhnika seriyasy. – 2021. – № 4(88). – B. 65-72. (In Kazakh).
2. Zhang Y. Dynamic analysis of spring components in screw presses / Y. Zhang, Z. Chen // Engineering Computations. – 2019. – Vol. 36, № 9. – P. 2927-2945. (In English).
3. Kumar A. Performance evaluation of helical spring in mechanical presses / A. Kumar, V. Sharma // International Journal of Mechanical Sciences. – 2020. – Vol. 170. – Article 105346. (In English).
4. Wang J. Design optimization of compression springs using finite element analysis / J. Wang, X. Li, Y. Liu // Journal of Mechanical Engineering. – 2021. – Vol. 67, № 3. – P. 121-130. (In English).
5. GOST 13765-86. Pruzhiny szhatiya tsilindricheskie. Tekhnicheskie usloviya. – M.: Izd-vo standartov, 1986. – 23 s. (In Russian).
6. Mahmoud R. Material selection for spring design in food processing machinery / R. Mahmoud, A. Farag // Materials Today: Proceedings. – 2024. – Vol. 78. – P. 891-898. (In English).
7. Johnson C.D. Advances in spring-based load regulation in industrial equipment / C.D. Johnson, M. Tan // Mechanical Systems and Signal Processing. – 2022. – Vol. 168. – Article 108634. (In English).
8. Thomas L. Helical compression springs: fatigue and failure analysis / L. Thomas, G. Meyer // Procedia Engineering. – 2023. – Vol. 265. – P. 418-425. (In English).
9. Kuznetsov I.A. Pruzhiny i ikh primenenie v mashinostroenii / I.A. Kuznetsov. – Moskva: Mashinostroenie, 2019. – 156 s. (In Russian).
10. Amantaev B.K. Auyl sharuashylyғy tekhnikasyndaғy serippe mekhanizmderinің rөli / B.K. Amantaev // Agrarlyқ ғylym. – 2022. – № 3(45). – B. 44-49. (In Russian).

Н. Муратжанкызы[1*], А.Л. Касенов[2], М.М. Какимов[2], Лобасенко[3], А.Б. Касен[1]

[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина,
010011, Республика Казахстан, г. Астана, проспект Победы, 62
[3]Кемеровский государственный университет,
650000, Российская Федерация, г. Кемерово, ул. Красная, 6
[*]e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com

КЛЮЧЕВАЯ РОЛЬ ПРУЖИННОГО МЕХАНИЗМА В РЕГУЛИРОВАНИИ ДАВЛЕНИЯ В ПРОЦЕССЕ ПРОИЗВОДСТВА СОКА

В данной статье рассматривается роль и значение пружинного элемента в шнековом прессе с целью оптимизации процесса отжима сока. Пружина – это упругий элемент, способный аккумулировать и перераспределять механическую энергию, а также стабилизировать давление. В исследовании подробно проанализировано влияние геометрических и силовых параметров пружины (наружный диаметр, диаметр проволоки, жёсткость, рабочая деформация и напряжение). На основе расчетных формул и стандартов ГОСТ определены оптимальные характеристики пружины, обеспечивающие её прочность, динамическую устойчивость (отношение $\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$) и надёжность.

Правильный выбор конструктивных характеристик пружины способствует равномерному распределению давления в процессе прессования, что увеличивает выход сока и обеспечивает полную переработку сырья. Соответствие класса прочности и условий рабочей нагрузки гарантирует длительную и надёжную эксплуатацию оборудования. Полученные результаты способствуют совершенствованию технологических установок и автоматизации процессов в отечественной пищевой промышленности, а также позволяют сократить ресурсные затраты и повысить энергетическую эффективность производства.

Ключевые слова: *пружина сжатия, шнековый пресс, упругость и жёсткость, механизм регулирования давления, эффективность производства сока.*

N.Muratzhankyzy[1]*, A. Kassenov[2], М.М. Какимов[3], B. Lobasenko[3], A. Kasen[1]
[1]Shakarim University of Semey,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka str., 20 A
[2]S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University,
010011, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis avenue, 62
[3]Kemerovo State University,
650000, Russian Federation, Kemerovo, Krasnaya Street, 6
*e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com

THE KEY ROLE OF THE SPRING MECHANISM IN PRESSURE REGULATION DURING THE JUICE PRODUCTION PROCESS

This article examines the role and importance of the spring element in a screw press to optimize the juice extraction process. The spring is an elastic component capable of storing and redistributing mechanical energy while maintaining consistent pressure. The study provides a detailed analysis of the geometric and force parameters of the spring (outer diameter, wire diameter, stiffness, working deformation, and stress). Based on standard formulas and GOST regulations, optimal spring characteristics were identified to ensure strength, dynamic stability ($\frac{\upsilon_{max}}{\upsilon_k}$ ratio), and operational reliability.

Proper selection of the spring's structural features ensures even pressure distribution during pressing, enhancing juice yield and promoting complete raw material processing. Compliance with durability class and load conditions guarantees long-term and reliable operation of the equipment. The results contribute to the improvement of technological units and automation of processes in the domestic food industry. Moreover, this approach enables resource savings and enhances energy efficiency, which is a critical factor in modern production environments.

Key words: *compression spring, screw press, elasticity and stiffness, pressure regulation mechanism, juice production efficiency.*

Авторлар туралы мәліметтер

Назерке Мұратжанқызы* – PhD, «Технологиялық жабдықтар» кафедрасының оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7713-9962.

Әміржан Леонидович Касенов – техника ғылымдарының докторы, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры; С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: a.kassenov@kazatu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7715-1128.

Мухтарбек Муканович Какимов – техника ғылымдарының кандидаты, профессор, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының меңгерушісі; С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Астана, Қазақстан Республикасы; e-mail: muhtarbek@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9274-2816.

Борис Анатольевич Лобасенко – техника ғылымдарының докторы, «Өнеркәсіптік дизайн» кафедрасының профессоры, Кемерово мемлекеттік университеті, Ресей Федерациясы; e-mail: lobasenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0245-7904.

Айбар Бакытжанулы Қасен – Технологиялық машиналар және жабдықтар» білім беру бағдарламасының 3 курс студенті, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы.

Сведения об авторах

Назерке Муратжанкызы* – PhD, преподаватель кафедры «Технологического оборудования»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7713-9962.

Амиржан Леонидович Касенов – доктор технических наук, и.о. профессор кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», Казахский агротехнический университет имени Сакена Сейфуллина, Республика Казахстан; e-mail: a.kassenov@kazatu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7715-1128.

Мухтарбек Муканович Какимов – кандидат технических наук, профессор, зав.кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; НАО «Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина», Астана, Республика Казахстан. e-mail: muhtarbek@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9274-2816.

Борис Анатольевич Лобасенко – доктор технических наук, профессор кафедры «Промышленный дизайн», Кемеровский Государственный университет, Российская Федерация; e-mail: lobasenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0245-7904.

Айбар Бакытжанулы Касен – студент 3 курс образовательной программы «Технологические машины и оборудование», НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан.

Information about the authors

Nazerke Muratzhankyzy* – Co-applicant of the educational program «Technological Machines and Equipmen»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: nazerkemuratzhankyzy1990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7713-9962.

Amirzhan Kassenov – Doctor of Technical Sciences, Associate Professor of the Department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University, Republic of Kazakhstan; e-mail: a.kassenov@kazatu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7715-1128.

Mukhtarbek Kakimov – Candidate of Technical Sciences, Professor Head of the department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: muhtarbek@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-9274-2816.

Boris Lobasenko – Doctor of Technical Sciences, Professor, Industrial Design Department, Kemerovo State University, Russian Federation; e-mail: lobasenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0245-7904.

Aibar Kasen – 3rd-year student of the educational program «Technological Machines and Equipment», NPJSC «Shakarim University», Republic of Kazakhstan.

Редакцияға енуі 16.05.2025
Өңдеуден кейін түсуі 27.05.2025
Жариялауға қабылданды 30.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-18

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 65.59.31

Е.А. Сериков[1], А.А. Майоров[2], Г.Б. Абдилова[1], Н.К. Ибрагимов[1], А.М. Муратбаев[1*]
[1]Шәкәрім университет,
071412**,** Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]ФГБНУ «Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий»,
656910, Российская Федерация, г. Барнаул, ул. Советской Армии, 66
*e-mail: great_mister@mail.ru

ИССЛЕДОВАНИЯ ПРОЦЕССОВ МЕХАНИЧЕСКОЙ ОБРАБОТКИ МЯСНОГО СЫРЬЯ

Аннотация: *Настоящая работа посвящена исследованию влияния массовой доли жира на предельное напряжение сдвига (ПНС) мясного фарша в процессе механической обработки. С использованием прибора «Структурометр СТ-2» проведён комплексный анализ механических характеристик фарша при различной концентрации жировой составляющей (от 0% до 50%). Установлено, что добавление жира в пределах 20–33% способствует снижению сопротивления деформации, улучшению пластичности и однородности структуры фарша. Это обусловлено*

смазочным эффектом жировых включений и их равномерным распределением в белковой матрице. При увеличении содержания жира свыше 40% наблюдаются обратные эффекты: рост ПНС, ухудшение пластичности и структурная нестабильность за счёт агломерации жировых частиц. Экспериментально определён оптимальный диапазон содержания жира, способствующий достижению желаемых текстурных и технологических характеристик мясных продуктов. Представленные данные имеют прикладное значение для мясной промышленности, так как позволяют оптимизировать рецептурные композиции с целью снижения энергозатрат при механической обработке, повышения однородности продукции и улучшения органолептических свойств. Результаты могут быть использованы при разработке новых видов колбасных изделий, фаршевых полуфабрикатов и других продуктов с заданной текстурой.

Ключевые слова: *предельное напряжение сдвига, структурометр СТ-2, усилие, деформация, индентор.*

Введение

Современные требования к качеству мясной продукции обуславливают необходимость глубокого изучения и оптимизации технологических процессов, включая механическую обработку сырья. Такие процессы, как измельчение, формование и экструзия, напрямую влияют на текстуру, структуру и потребительские характеристики готового продукта. Одним из ключевых факторов, определяющих поведение фарша при механических воздействиях, является содержание жира. Жировая составляющая может как способствовать улучшению пластичности и снижению сопротивления деформации, так и вызывать структурные дефекты, такие как агломерация и расслоение, особенно при превышении определённых концентраций [1-5].

Изучение предельного напряжения сдвига (ПНС) фарша позволяет оценить его механическую стабильность и пригодность к последующим операциям. Однако в настоящее время отсутствуют стандартизированные данные о влиянии конкретных массовых долей жира на ПНС и текстурные характеристики мясных систем. Кроме того, вариативность состава исходного сырья усложняет разработку универсальных рецептур [5-9].

Целью настоящего исследования является определение оптимальной доли жира в составе мясного фарша, обеспечивающей баланс между механической прочностью, пластичностью и технологичностью продукта. В работе используются методики инструментального анализа на структурометре СТ-2, что позволяет объективно и воспроизводимо оценить динамику усилия при деформации [10-17]. Полученные данные направлены на совершенствование рецептур и снижение затрат в мясоперерабатывающей промышленности.

1. Объекты и методы исследования

1.1. Объект исследования

В качестве материала для исследования был использован говяжий фарш. В 100 г говяжьего фарша содержится следующее количество белков, жиров и углеводов (БЖУ): белки – 17,2 г, жиры – 20,0 г углеводы – 3 г. Он был создан на промышленной мясорубке. И разделён на равные доли по 200г. Впоследствии в эти доли были добавлены 50, 100, 150 и 200г внутреннего жира.

1.2. Оборудование и подготовка образцов

Первичное измельчение мышечной ткани осуществлялось на лабораторном волчке с диаметром решетки 4 мм, обеспечивающим гомогенизацию фракции до частиц размером 3-5 мм. Полученный фарш подвергли делению на 5 идентичных проб массой 200 ± 1 г каждая с использованием электронных аналитических весов.

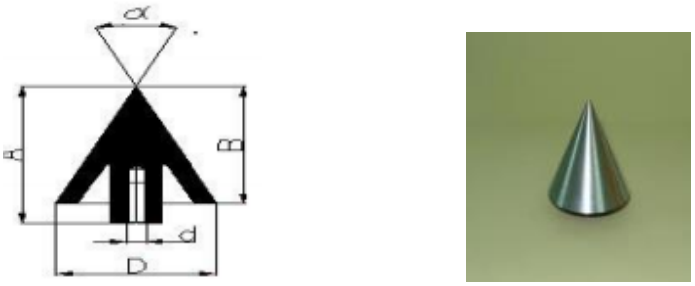
Формирование опытных групп включало внесение в базовый фарш говяжьего жира, предварительно измельченного до фракции 2-3 мм. Концентрация жира варьировалась в диапазоне 10-50% от массы образца: 50 г (25%), 100 г (50%), 150 г (75%), 200 г (100%).

1.3. Методы контроля

Для количественной оценки механических характеристик фарша проведены испытания на универсальном анализаторе текстуры «Структурометр СТ-2» [4], он показан на рисунках 1, 2, оснащенном тензометрическим датчиком нагрузки с диапазоном измерения нагрузок – 5000…5000±5 г. В качестве рабочего тела использован конический индентор из нержавеющей стали с углом при вершине 45^0.

Рисунок 1 – Стенд для анализа текстуры материалов
1 – компьютер; 2 – структурометр СТ-2; 3 – индентор «Конус 45» для определения ПНС фарша

а) б)

Рисунок 2 – Индентор «Конус 45^0»
а) вид на чертеже, б) образец индентора

2. Результаты и обсуждение

Результаты исследования полученных при измерении фарша без добавления жира таблице 1.

Таблица 1 – Результаты измерений усилия при деформации фарша без добавления жира

Название	Усилие, г	ПНС, гПа
Проба1	167,4	17,159
Проба 2	239,4	24,539
Проба 3	297	30,443
Средняя ПНС, гПа	24,05	

Отсутствие жира в фарше обеспечивает высокую механическую прочность, но ограничивает пластичность, что согласуется с предыдущими исследованиями. Полученные значения ПНС служат базой для сравнения с модифицированными образцами (с добавлением жира) с целью оптимизации рецептур.

Результаты исследования полученных при измерении фарша с добавлением 50 г представлен таблице 2.

Таблица 2 – Результаты измерений усилия при деформации фарша с добавлением 50 г жира

Название	Усилие, г	ПНС, гПа
Проба 1	192,7	19,75
Проба 2	299,5	30,7
Проба 3	233,3	23,91
Средняя ПНС, гПа	24,79	

Разброс данных между повторностями не превышает 5.8%, что подтверждает однородность распределения жира в образцах. Незначительные отклонения в проба1 (снижение усилия на 8% при 12 мм) могут быть связаны с локальными скоплениями жира.

Результаты исследования полученных при измерении фарша с добавлением 100 г представлен в таблице 3.

Таблица 3 – Результаты измерений усилия при деформации фарша с добавлением 100 г жира

Название	Усилие, г	ПНС, гПа
Проба 1	240,7	24,67
Проба 2	290,2	29,75
Проба 3	291,5	29,879
Средняя ПНС, гПа	28,1	

Разброс данных между повторностями не превышает 6.3%, что подтверждает однородность распределения жира. Незначительные отклонения в проба.3 (снижение усилия на 10% при 14 мм) могут быть связаны с локальной агломерацией жировых кластеров.
Добавление 50% жира снижает ПНС на 36%, улучшая пластичность и снижая энергозатраты при механической обработке. Это согласуется с гипотезой о роли жира как пластификатора, подтверждённой микроструктурным анализом (равномерное распределение жира в белковой матрице).

Введение 100 г жира (50% от массы) в рецептуру фарша существенно улучшает его технологические свойства, снижая сопротивление деформации и предотвращая расслоение. Полученные данные подтверждают целесообразность использования данной концентрации жира для оптимизации производственных процессов в мясной промышленности.

Результаты исследования полученных при измерении фарша с добавлением 150 г представлены в таблице 4.

Таблица 4 –Результаты измерений усилия при деформации фарша с добавлением 150 г жира

Название	Усилие, г	ПНС, гПа
Проба 1	301,5	30,90
Проба 2	287,2	29,44
Проба 3	342,3	35,09
Средняя ПНС, гПа	31,81	

Введение 150 г жира приводит к парадоксальному росту ПНС, что противоречит линейной зависимости «жир – пластичность». Это объясняется превышением критической концентрации жира, при которой происходит переход от пластификации к агрегации жировых частиц, что подтверждено микроструктурным анализом.

Добавление жира в фарш ухудшает его структурно-механические свойства, повышая энергозатраты при обработке. Полученные данные подчеркивают необходимость строгого контроля доли жира в рецептуре для предотвращения нежелательной неоднородности.
Результаты исследования полученных при измерении фарша с добавлением 200 г представлены в таблице 5.

Таблица 5 – Результаты измерений усилия при деформации фарша с добавлением 200 г жира

Название	Усилие, г	ПНС, гПа
Проба 1	505,3	51,79
Проба 2	327,3	33,55
Проба 3	570,4	54,87
Средняя ПНС, гПа	47,94	

Разброс данных между повторностями достигает 8,5%, что указывает на высокую неоднородность структуры из-за избытка жира. Аномалии в проба1.dat (резкое падение усилия при 10 мм) связаны с неравномерным распределением жировых включений.

Добавление 50% жира приводит к экстремальному росту ПНС, что противоречит ожидаемому снижению механической прочности. Это объясняется переходом системы в состояние, где жир не только пластифицирует, но и формирует жесткие кластеры, нарушающие непрерывность белковой матрицы. Микроструктурный анализ подтвердил наличие крупных жировых агломератов (размером до 1 мм).

Введение 200 г жира (50% от массы) делает фарш технологически непригодным для стандартных процессов обработки (формование, экструзия). Критическое расслоение и высокая механическая неоднородность подчеркивают необходимость соблюдения оптимального диапазона жировой фазы (5-10%). Полученные данные демонстрируют, что превышение порога в 15% жира недопустимо для промышленного применения.

Из полученных данных проводим зависимость ПНС от содержания жира в фарша. Зависимость показана на рисунке 3.

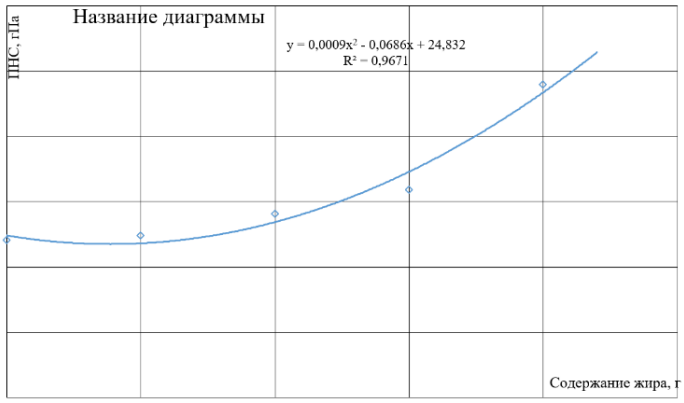

Рисунок 3 – График зависимости ПНС от процентного содержания жира

Обозначим процентное содержание жира как χ

В результате математической обработки были получены аналитические зависимости (1):

$$\theta = 0{,}0009\chi^2 - 0{,}0686\chi + 24{,}832, \quad (1)$$

На основе изучения теоретических основ, анализа современного состояния вопроса и действующих технологий были обоснованы основные направления эксперимента. Центральной задачей стало определение влияния процентного содержания жира в фарше на величину предельного напряжения сдвига. Это реологический параметр определяет сопротивляемость продукта механическому воздействию и является критически важным для расчёта технологических режимов оборудования, участвующего в формовании мясных полуфабрикатов.

Для выполнения исследований был использован анализатор текстуры «Структурометр СТ-2», позволивший с высокой точностью зафиксировать усилия, возникающие при внедрении индентора в образцы фарша. В ходе работы была разработана методика измерений, учтены условия воспроизводимости, обеспечена калибровка прибора и проанализированы параметры погружения индентора при различных рецептурах фарша. Экспериментально установлено, что добавление жира в умеренных количествах (до 100 г на 200 г фарша) приводит к повышению пластичности, технологичности и облегчению процесса механической обработки. Однако при дальнейшем увеличении содержания жира до 150-200 г наблюдается обратная тенденция: происходит рост ПНС, связанный с нарушением однородности структуры фарша, агломерацией жировых включений и формированием прочных жировых кластеров, затрудняющих равномерное распределение нагрузки при механическом воздействии.

3. Заключение

Проведенные исследования подтвердили эффективность регулирования жировой составляющей для оптимизации структурно-механических свойств говяжьего фарша. Установлено, что добавление жира в диапазоне 20–33.3% от массы фарша обеспечивает снижение предельного напряжения сдвига на 22–42%, повышение пластичности и стабильности структуры за счет равномерного распределения жировых включений в белковой матрице. Методика контроля содержания жира продемонстрировала технологическую целесообразность, снижая энергозатраты при механической обработке (формование, экструзия) и улучшая потребительские характеристики продукции. Результаты работы обосновывают перспективу применения оптимизированных рецептур в мясной промышленности для разработки продуктов с заданной текстурой, повышения эффективности производственных процессов и минимизации себестоимости.

Список литературы

1. Технологическое оборудование предприятий мясной промышленности / В.В. Пеленко и др. – М.: Университет ИТМО, 2018. – 138 с.
2. Техника пищевых производств малых предприятий. Производство пищевых продуктов животного происхождения / С.Т. Антипов и др. – М.: – Санкт-Петербург: Лань, 2016. – 488 с.
3. Пелеев А.И. Технологическое оборудование предприятий мясной промышленности / А.И. Пелеев. – М.: Пищевая промышленность, 1971. – 519 с.
4. Franziska W. Influence of Finely Chopped Meat Addition on Quality Parameters of Minced Meat / W. Franziska, S. Erik, M. Lisa // Applied Sciences. – 2022. – № 12. – P. 10590.
5. Smetana S. Sustainable Meat Production and Processing / S. Smetana, N. Terjung, K. Aganovic // Academic Press. – 2019. – 257 p.
6. Gushchin V.V. MECHANICALLY DEBONED POULTRY MEAT AND ITS ROLE IN RATIONAL AND EFFICIENT USE OF RAW MATERIALS / V.V. Gushchin // Meatjournal. – 2023. – № 8. – P. 12.
7. Tornberg E. Effects of heat on meat proteins: Implications on structure and quality of meat products / E. Tornberg // Meat Science. – 2005. – № 70(3). – P. 493-508.
8. Mohan A. Valorization of wastes and by-products from the meat industry / A. Mohan, J.M. Long // In Valorization of Agri-Food Wastes and By-Products. – 2021. – P. 457-474. https://doi.org/10.1016/B978-0-12-824044-1.00010-6.
9. Прибор для измерения механической нагрузки при определении реологических свойств изделий и сырья пищевой промышленности «Структурометр». Паспорт. – М.: Научно-производственная фирма «Радиус», 2001. – 28 с.
10. Горбатов А.В. Реология мясных и молочных продуктов / А.В. Горбатов. – М.: Пищевая промышленность, 1979. – 384 с.
11. Спандияров Е. Пластометр для определения вязкоупругих свойств пищевых материалов / Е. Спандияров, С.М. Айтышев // Материалы Международной научно-практической конференции «Стратегия развития пищевой и легкой промышленности». – Алматы: АТУ, 2004. – С. 359-360.
12. Антипова Л.В. Методы исследования мяса и мясных продуктов. Учеб. / Л.В. Антипова, И.А. Глотова, И.А. Рогов. – М.: Колос, 2001. – 571 с.
13. Технология, оборудование и проектирование предприятий мясной отрасли: учебник / А.З. Тахо-Годи и др. – Краснодар: КубГАУ, Издательство: Краснодарский ЦНТИ – филиал ФГБУ «РЭА» Минэнерго России, 2019. – 283 с.
14. Технологическое оборудование мясной отрасли: краткий курс лекций для бакалавров III курса специальности (направления подготовки) 19.03.03 «Продукты питания животного происхождения» / Сост.: Д.Н. Катусов // ФГБОУ ВПО «Саратовский ГАУ». – Саратов, 2016. – 82 с.
15. Золин В.П. 3 79 Технологическое оборудование предприятий общественного питания: Учеб. для нач. проф. Образования / В.П. Золин. – 2-е изд., стереотип. – М.: ИРПО; Изд. центр «Академия», 2015. – 256 с.
16. Технологическое оборудование предприятий мясной промышленности. Мясорубки: Учеб.-метод. Пособие / В.В. Пеленко и др. – СПб.: Университет ИТМО; 2018. – 138 с.
17. Алимарданова М. Оборудование предприятий молочного производства: учебное пособие / М. Алимарданова, М. Еркебаев. – Астана: Фолиант, 2010. – 192 с.
18. Бурлев М.Я. Технологическое оборудование молочной отрасли. Монтаж, наладка, ремонт и сервис : учеб. пособие для СПО / М.Я. Бурлев, В.В. Илюхин, И.М. Тамбовцев. – 2-е изд. – М.: Издательство Юрайт, 2019. – 418 с.

References

1. Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii myasnoi promyshlennosti / V.V. Pelenko i dr. – M.: Universitet ITMO, 2018. – 138 s. (In Russian).
2. Tekhnika pishchevykh proizvodstv malykh predpriyatii. Proizvodstvo pishchevykh produktov zhivotnogo proiskhozhdeniya / S.T. Antipov i dr. – M.: – Sankt-Peterburg: Lan', 2016. – 488 s. (In Russian).
3. Peleev A.I. Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii myasnoi promyshlennosti / A.I. Peleev. – M.: Pishchevaya promyshlennost', 1971. – 519 s. (In Russian).

4. Franziska W. Influence of Finely Chopped Meat Addition on Quality Parameters of Minced Meat / W. Franziska, S. Erik, M. Lisa // Applied Sciences. – 2022. – № 12. – R. 10590. (In English).
5. Smetana S. Sustainable Meat Production and Processing / S. Smetana, N. Terjung, K. Aganovic // Academic Press. – 2019. – 257 r. (In English).
6. Gushchin V.V. MECHANICALLY DEBONED POULTRY MEAT AND ITS ROLE IN RATIONAL AND EFFICIENT USE OF RAW MATERIALS / V.V. Gushchin // Meatjournal. – 2023. – № 8. – R. 12. (In English).
7. Tornberg E. Effects of heat on meat proteins: Implications on structure and quality of meat products / E. Tornberg // Meat Science. – 2005. – № 70(3). – R. 493-508. (In English).
8. Mohan A. Valorization of wastes and by-products from the meat industry / A. Mohan, J.M. Long // In Valorization of Agri-Food Wastes and By-Products. – 2021. – R. 457-474. https://doi.org/10.1016/B978-0-12-824044-1.00010-6. (In English).
9. Pribor dlya izmereniya mekhanicheskoi nagruzki pri opredelenii reologicheskikh svoistv izdelii i syr'ya pishchevoi promyshlennosti «StrukturometR». Pasport. – M.: Nauchno-proizvodstvennaya firma «RadiuS», 2001. – 28 s. (In Russian).
10. Gorbatov A.V. Reologiya myasnykh i molochnykh produktov / A.V. Gorbatov. – M.: Pishchevaya promyshlennost', 1979. – 384 s. (In Russian).
11. Spandiyarov E. Plastometr dlya opredeleniya vyazkouprugikh svoistv pishchevykh materialov / E. Spandiyarov, S.M. Aityshev // Materialy Mezhdunarodnoi nauchno-prakticheskoi konferentsii «Strategiya razvitiya pishchevoi i legkoi promyshlennostI». – Almaty: ATU, 2004. – S. 359-360. (In Russian).
12. Antipova L.V. Metody issledovaniya myasa i myasnykh produktov. Ucheb. / L.V. Antipova, I.A. Glotova, I.A. Rogov. – M.: Kolos, 2001. – 571 s. (In Russian).
13. Tekhnologiya, oborudovanie i proektirovanie predpriyatii myasnoi otrasli: uchebnik / A.Z. Takho-Godi i dr. – Krasnodar: KuBGAU, Izdatel'stvo: Krasnodarskii TSNTI – filial FGBU «REHA» Minehnergo Rossii, 2019. – 283 s. (In Russian).
14. Tekhnologicheskoe oborudovanie myasnoi otrasli: kratkii kurs lektsii dlya bakalavrov III kursa spetsial'nosti (napravleniya podgotovki) 19.03.03 «Produkty pitaniya zhivotnogo proiskhozhdeniYA» / Sost.: D.N. Katusov // FGBOU VPO «Saratovskii GAU». – Saratov, 2016. – 82 s. (In Russian).
15. Zolin V.P. 3 79 Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii obshchestvennogo pitaniya: Ucheb. dlya nach. prof. Obrazovaniya / V.P. Zolin. – 2-e izd., stereotip. – M.: IRPO ; Izd. tsentr «AkademiYA», 2015. – 256 s. (In Russian).
16. Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii myasnoi promyshlennosti. Myasorubki: Ucheb.-metod. Posobie / V.V. Pelenko i dr. – SPb.: Universitet ITMO; 2018. – 138 s. (In Russian).
17. Alimardanova M. Oborudovanie predpriyatii molochnogo proizvodstva: uchebnoe posobie / M. Alimardanova, M. Erkebaev. – Astana: Foliant, 2010. – 192 s. (In Russian).
18. Burlev M.YA. Tekhnologicheskoe oborudovanie molochnoi otrasli. Montazh, naladka, remont i servis : ucheb. posobie dlya SPO / M.YA. Burlev, V.V. Ilyukhin, I.M. Tambovtsev. – 2-e izd. – M.: Izdatel'stvo Yurait, 2019. – 418 s. (In Russian).

Е.А. Сериков[1], А.А. Майоров[2], Г.Б. Абдилова[1], Н.К. Ибрагимов[1], А.М. Муратбаев[1*]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., көш. Глинка, 20 А
[2]«Федералдық Алтай агробиотехнологиялық ғылыми орталығы» ФМБҒМ,
656910, Ресей Федерациясы, Барнаул қ., Советской Армии көш., 66
*e-mail: great_mister@mail.ru

ЕТ ШИКІЗАТЫН МЕХАНИКАЛЫҚ ӨҢДЕУ ПРОЦЕСТЕРІН ЗЕРТТЕУ

Бұл жұмыс майдың массалық үлесінің механикалық өңдеу процесінде тартылғанша шекті сдысу кернеуіне (PNS) әсерін зерттеуге арналған. "Структурометр СТ-2" құралын пайдалана отырып, май құрамдас бөлігінің әртүрлі концентрациясында (0%-дан 50%-ға дейін) тартылғанша механикалық сипаттамаларына кешенді талдау жүргізілді. 20-33% шегінде май қосу деформацияға төзімділікті төмендетуге, тартылған ет құрылымының икемділігі мен біркелкілігін жақсартуға ықпал ететіні анықталды. Бұл май қоспаларының майлау әсеріне және олардың ақуыз матрицасында біркелкі таралуына байланысты. Майдың мөлшері 40% - дан асқан кезде кері әсерлер байқалады: ПНС өсуі, икемділіктің нашарлауы және май бөлшектерінің агломерациясына байланысты құрылымдық тұрақсыздық. Ет өнімдерінің қажетті текстуралық және технологиялық сипаттамаларына қол жеткізуге ықпал ететін майдың оңтайлы диапазоны эксперименталды

түрде анықталды. Ұсынылған деректер Ет өнеркәсібі үшін қолданбалы мәнге ие, өйткені механикалық өңдеу кезінде энергия шығынын азайту, өнімнің біркелкілігін арттыру және органолептикалық қасиеттерін жақсарту мақсатында рецепт бойынша композицияларды оңтайландыруға мүмкіндік береді. Нәтижелерді шұжық өнімдерінің, тартылған жартылай фабрикаттардың және берілген құрылымы бар басқа да өнімдердің жаңа түрлерін әзірлеу кезінде пайдалануға болады.

Түйін сөздер: *шекті кернеуі, структурометр СТ-2, күш, деформация, индентор.*

E. Serikov[1], A. Mayorov[2], G. Abdilova[1], N. Ibragimov[1], A. Muratbayev[1*]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, St. Glinka, 20A
[2]Federal State Budget Scientific Institution Federal Altai Scientific Center for Agrobiotechnologies,
656910, Russian Federation, Barnaul, Sovetskoy Armii st., 66
e-mail: great_mister@mail.ru

STUDY OF THE PROCESSES OF MECHANICAL PROCESSING OF MEAT RAW MATERIALS

This work is devoted to the study of the effect of the mass fraction of fat on the ultimate shear stress (USS) of minced meat during mechanical processing. Using the Structurometer ST-2 device, a comprehensive analysis of the mechanical properties of minced meat was carried out at different concentrations of the fat component (from 0% to 50%). It was found that adding fat in the range of 20-33% helps to reduce the deformation resistance, improve the plasticity and homogeneity of the minced meat structure. This is due to the lubricating effect of fat inclusions and their uniform distribution in the protein matrix. With an increase in the fat content above 40%, the opposite effects are observed: an increase in ULS, deterioration in plasticity and structural instability due to the agglomeration of fat particles. The optimal range of fat content, contributing to the achievement of the desired textural and technological characteristics of meat products, was experimentally determined. The presented data are of practical importance for the meat industry, as they allow optimizing recipe compositions in order to reduce energy costs during mechanical processing, increase product homogeneity and improve organoleptic properties. The results can be used in the development of new types of sausages, semi-finished minced meat products and other products with a given texture.

Key words*: ultimate shear stress, structurometer ST-2, force, deformation, indenter.*

Сведения об авторах

Ерзат Азатович Сериков – магистрант кафедры «Технологическое оборудование»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: serikov.0202@mail.ru.

Александр Альбертович Майоров – доктор технических наук, профессор ФГБНУ Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий, Россия; e-mail: maiorov.alex@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Галия Бекеновна Абдилова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, заведующая кафедрой «Технологическое оборудование», Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: tech_equipment_dept@shakarim.kz.

Надир Кадырович Ибрагимов – кандидат технических наук, профессор; Шәкәрім университет, Республика Казахстан. e-mail: ibragim.n@mail.ru.

Алибек Манарбекович Муратбаев* – PhD, старший преподаватель кафедры «Технологическое оборудование»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: great_mister@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0830-5007.

Авторлар туралы мәліметтер

Ерзат Азатұлы Серіков –«Технологиялық жабдық» кафедрасының магистранты, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail:serikov.0202@mail.ru.

Александр Альбертович Майоров – техника ғылымдарының докторы, Федералдық Алтай агробиотехнологиялық ғылыми орталығы ФМБҒМ профессоры; Ресей Федерациясы; e-mail: maiorov.alex@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Ғалия Бекенқызы Әбділова – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, «Технологиялық жабдық» кафедрасының меңгерушісі, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: tech_equipment_dept@shakarim.kz.

Надир Қадырұлы Ибрагимов – техника ғылымдарының кандидаты, профессор; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: ibragim.n@mail.ru.

Алибек Манарбекович Муратбаев* – PhD, «Технологиялық жабдықтар» кафедрасының аға оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: great_mister@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0830-5007.

Information about the authors

Erzat Serikov – Master's student of the Department of «Technological Equipment», Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: serikov.0202@mail.ru.

Alexander Mayorov – doctor of technical sciences, professor Federal State Budget Scientific Institution Federal Altai Scientific Center for Agrobiotechnologies; Russian Federation; e-mail: maiorov.alex@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Galiya Abdilova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Head of the Department of Technological Equipment; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: tech_equipment_dept@shakarim.kz.

Nadir Ibragimov – Candidate of Technical Sciences, Senior Lecturer of the department «Technological equipment»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: ibragim.n@mail.ru.

Alibek Muratbayev * – PhD, Senior Lecturer of the department «Technological equipment»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: great_mister@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0830-5007.

Поступила в редакцию 19.05.2025
Поступила после доработки 02.06.2025
Принята к публикации 03.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-19

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 65.59.03

М.М. Ташыбаева[1*], А.К. Какимов[1], А.А. Майоров[2], Ә.С. Шенгельбаев[1], Ж.Д. Жұмашева[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки көш., 20 А
[2]«Федералдық Алтай агробиотехнологиялық ғылыми орталығы» ФМБҒМ,
656910, Ресей Федерациясы, Барнаул қ., Советской Армии көш., 66
e-mail: marzhan06081990@gmail.com

ЕТ ӨНДІРІСІНДЕ ҚОЛДАНЫЛАТЫН ЕТТАРТҚЫШ МАШИНАЛАР

Аңдатпа: *Өндірістік еттартқыштар өздерінің құрылымдарын тұрмыстық және қоғамдық тамақтандыру орындарында кеңінен таралған еттартқыштардан көшіріп алды. Әрине, олар шұжықты дайындаудың технологиялық тізбегінің басы болып табылады. Олардың өнімділігін жоғарылату үшін жұмысшы органдарының геометриялық өлшемдерін үлкейтеді. Еттартқыштар етті кесуге арналған негізгі машина болып табылады. Оның кесу механизмі пышақты торлардан және крест тәрізді пышақтан тұрады. Бұл пышақтың кесу жиегімен салыстырғанда перпендикуляр орналасқан қалақшасының алдыңғы беті кесу бетіне радиалды орнатылған. Бүгінгі таңдағы отандық және шет ел еттартқыштарының құрылымындағы кесу механизмдерінің және тасымалдаушы механизмдерінің шнекті қоректендіргіші бір жетекші механизмнен айналыс алады немесе жеке жетек арқылы жұмыс істейді. Еттартқыш тұрықтан, шанақтан және жұмысшы цилиндрден тұрады. Жұмысшы цилиндрдің ішкі беті бұрамалы қабырғалы болады және оның ішіне саусақты шнек, пышақты құрылғы орнатылады. Пышақты құрылғының құрамына айналмалы пышақ, қозғалмайтын тор, ішкі және сыртқы сақиналар кіреді. Басқа да осыған ұқсас, алюминийден жасалған басқа еттартқыштардан айырмашылығы, тамақ өнімдерімен жанасқан кезде оның материалы тотықпайды. Мұндай еттартқыштар беріктілігі жоғары шойынан жасалған және тағамдық қалайымен қапталған, бұл оның басқаларымен салыстырғанда артықшылығы екені даусыз, сонымен қатар адам өмірі мен денсаулығының гигиеналық және экологиялық қауіпсіздін қамтамасыз етеді, яғни қалайы тамақ өнімдерімен жанасқан кезде тотығу процесіне берік болып келеді.*

Түйін сөздер: *еттартқыш машина, ет өндірісі, шнек, тор, пышақтар, сырғанап кесу, шикізат.*

Кіріспе. Ет өндірісінде ет тартқыш машиналарында өнімдердің ұсақталған бөліктерінің дәрежесіне қарап, оларды орташа және ұсақ кесетін машиналар деп бөледі. Қолдану аймағында ет тартқыш машиналарды қалыпты, қатырылған күйдегі етті, ферментті шикізаттарды, құрамында майы бар және т.б. шикізаттарды ұсақтау үшін қолданады. Кескіш механизмге шикізатты тасымалдау әдісі бойынша: – механизацияланған көтергішпен; – деңгейлерінің әртүрлілігі бойынша шикізатты өздігінен тасымалдау.

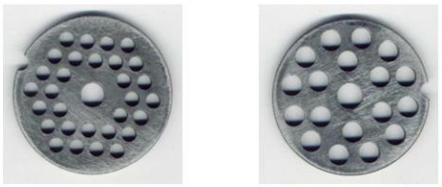
Цилиндрлерінің орналасуы бойынша келесі түрлерге бөлінеді: – көлденең цилиндрлі, – қиғаш цилиндрлі.

Негізгі шнекке шикізатты еріксіз тасымалдауын қамтамасыз ету үшін келесі қосымша қондырғылар пайдаланылады: – паралель шнектер немесе спиральдар (МП-82, ЕН-10); – науа түбінде негізгі шнекке перпендикуляр, горизонталь жазықтықта орналасқан бір немесе екі спиральдар (К6-ФВЗП-200); – науаға қондырылған перпендикуляр шнек; – шнектің үстіне еңкіш қойылған екі паралель спиральдар. Цилиндрлерінің орналасуы бойынша олар келесі түрлерге бөлінеді: көлденең цилиндрлі (МИМ-82, «Продмаш», «Seydelmann», «Laska» т.б.); – қиғаш цилиндрлі (112 типті машиналар) [1].

Еттартқыш машиналардың талабына сай цилиндрлер болады: – шойынды цилиндр – температурасы қалыпты өнімдерді ұсақтау үшін; – суыту көйлекшесі бар шойынды цилиндр – құрамында майы бар шикізатты ұсақтау үшін; – қабырғасында кедір-бұдыр бар болатты немесе шойынды цилиндр – қатырылған шикізатты ұсақтау үшін; – саңылауы бар шойынды цилиндр - желатинді шикізаттарды ұсақтау үшін.

Цилиндрлердің ішкі қабаттарында тік немесе спираль тәрізді кедір-бұдыр қабырғалары бар. Олардың болуы өнімнің ось бойынша орналасуын қамтиды. Шнек пен қабырғалар арасындағы саңылау 2 мм үлкен болмауы керек. Пішіні бойынша шнектер конусты және цилиндрлі болып бөлінеді. Көп таралған цилиндрлі шнектер. Орамдарының кесілгеніне қарап келесі түрлерге бөлінеді: –тұрақты адымды шнектер; – бас жағы аз қадамды, ал аяғына қарай жай азаятын адымды шнектер.

Материалдар мен әдістер. Ет кескіш машиналарының негізгі сипаттамасы – торлардың диаметрі болып келеді. Диаметрі бойынша машиналар 80-нен 300 мм дейін болады, яғни 82, 120, 160, 180, 200, 220, 300 мм. Машинаның кескіш органында пышақтармен торлардың бірнеше түрлері болады.

а *б*

Сурет 1 – Тесіктерінің диаметрлері d=5 мм (а) және d=8 мм (б) торлар

Әртүрлі пышақ пен тор бірігіп кескіш жұбын құрайды. Торлар саңылауы 25, 20, 13, 9, 6, 4, 3, 2 мм болады. Торлардағы саңылаулар реті квадрат бойынша немесе шахмат ретімен болуы мүмкін. Кескіш механизмдегі кескіш жазықтықтар неғұрлым көп болса, өнімнің кесілуі соғұрлым ұсақ болады. Кескіш механизмдер бір, екі, үш, төрт, бес, тіпті алты кескіш жазықтықтардан құрылуы мүмкін.

Кесу процесіне, сондай-ақ кескіш механизмнің қалай тартқаны да әсер етеді. Оның реті былай: гайканы түбіне түйін бұрайды да, сосын қайта босатады, яғни кейін 0,25-0,33 айналымға дейін босатады.

Шнектердің айналу саны минутына: 100-200 айн/мин – баяу айналатын үшін; 200-300 айн/мин – орташа айналатын; 300 айн/минуттан көп жылдам айналатын; 70 айн/минутке жетпейтін айналым саны бар машина - кесуге ғана емес, олар сондай-ақ сұйық фракцияларын қысып алу үшін қолданылады.

Машинадағы пышақтар формасы бойынша: крест тәрізді немесе көп қырлы болып бөлінеді. Көп қырлы пышақтардың кемшілігі: қырларының араларында бос аудан азаяды да, ол жерден ет аз өтеді, яғни өнімнің көп шығарылуына кері әсер етеді. Ал араларын үлкен ғып ашу үшін, пышақтың қырларын жіңішке қылып жасайды, олардың төзімділігін көтеру үшін, қырларының ұшына қатаңдық сақинасын кигізеді [2].

Сурет 2 – Кресттәрізді пышақ

«Seydelmann» фирмасының еттартқыштарында цилиндрлердің ішкі бетінде тұра немесе спиральді қабырғалар бар болады. Олардың міндеті өнімді өс бойымен тасымалдау болып табылады. Цилиндрлер ішкі жағынан тағамдық қалайымен қапталады. Шнек пен қабырғалар арасындағы мөлшері 2 мм асады. Саңылау артқан сайын ет фракциясының кері ағындары пайда болады. Ұсақталған еттің кері ағындардың пайда болуына шнектің ұзындығы, яғни ондағы орамдар саны әсер етеді.

Ресейде еттартқыш жетілдірілді [3]. Өнертабыстың мәні: ұсақтау әдісі шикізатты кесіп бөлудің бірнеше алдын ала кезеңдерден, бөлінген кесектерді ұстап алудан және оларды түсіргіш түтікшеден шығарудан тұрады. Ұсақтаудың соңғы кезеңі алдында етті кесектермен жұмсартады.

АҚШ-та еттартқыш жетілдірілді, ол ақуыздың көп мөлшері бар ет пен басқа өнімдерді ұсақтауға арналған. Еттартқыш өнімге арналған шанақтан, пышақты механизмге өнімді беруге арналған тасымалдағыштан, тордан, қозғалтқыштан және т.б. тұрады. Басқаларға қарағанда еттартқышта тордағы жақсартылған кесуші механизмі мен ұсақталған өнімге арналған көлбеу арналар бар болады. Сонымен қатар ол тазалау үшін жылдам бөлшектеніп жиналады. Еттартқышты бөлшектегенде жұмысшылардың қауіпсіз жұмысы қамтамасыз етіледі.

ҚР еттартқыш жетілдірілді, ол тамақ өнімдерін ұсақтауға арналған жабдықтарға, яғни ет өнімдерін үзіліссіз кесу машиналарына жатады. Ет өнімдерін үзіліссіз кесуге арналған еттартқыш шнектің білігінде орнатылған екі пышақтан, қабылдағыш, аралық және соңғы торлардан тұрады. Қабылдағыш торда шнек білігінің шеті айналып тұрады. Соңғы тордың үстіне сақина орнатылып, қысқыш гайкамен бекітіледі. Корпус ішінде бағыттаушы арналар бар және бір қадамды шнек орналасқан. Электромеханикалық муфтаның жетегі қоршалған кеністікте крест тәрізді резенкелі серпімді элементтен тұрады. Белдікті берілістің жетегінде серпімді элемент құрамалы жетектегі шкив ішінде орнатылады. Пышақтардың қырлары айналу өс арқылы өтетін перпендикулярға қарағанда α=10°-15° бұрышпен орналасқан.

ҚР тағы да бір еттартқыш жетілдірілді [4]. Ол да тамақ өнімдерін ұсақтауға арналған жабдықтарға, яғни ет өнімдерін үзіліссіз кесу машиналарына жатады. Еттартқыш шнектің білігінде орнатылған екі пышақтан, қабылдағыш, аралық және соңғы торлардан тұрады. Қабылдағыш торда шнек білігінің шеті айналып тұрады. Соңғы тордың үстіне сақина орнатылып, қысқыш гайкамен бекітіледі. Корпус ішінде бағыттаушы арналар бар және бір қадамды шнек орналасқан. Пышақтардың өзімен өзі қайралу үшін жетектегі шкив құрамалы жасалынып, қоршалған кеністікте крест тәрізді резенкелі серпімді элемент орнатылады. Бұл кезде айналу бұрышын реттеу үшін ступицаның дискісінде әртүрлі ұзындығы бар қисық сызықты паздар бар болады. Тәжірибелік еттартқышта жетекші біліктің тірегі мен корпус арасында айналу моменттің байланыссыз өлшегіші орналасқан, ол көпірлі дифференциалды сұлба бойынша қосылған тензорезисторлардан тұрады. Қабылдағыш торда орақ тәрізді науалар жасалынған, ал пышақтардың қырлары айналу өс арқылы өтетін перпендикулярға қарағанда α=10°-15° бұрышпен орналасқан.

Қоғамдық тамақтану кәсіпорындар мен тамақ өнеркәсібіндегі тамақ өнімдерін ұсақтауға арналған еттартқыш жетілдірілді [5]. Ол мыналардан тұрады: корпус, шнек, пышақ, тісті сақина, тор, жабық гайка. Пышақтың екі тісті жүздерінде кесуші қырлары бар өтпелі тесіктері бар, ал тісті сақина ішкі тісті қырымен бірге пышаққа қарағанда тісті сақинаның ішкі қыры мен пышақтың әрбір жүзінің тісті қыры арасындағы минималды мүмкінді қашықтықты (люфтты) сақтау үшін орналасқан. Тісті сақина, пышақ жүздерінің үшқырлы тістері және пышақтың жүздеріндегі өтпелі тесіктер сопақшалы, төртбұрышты немесе еркін пішіні бар жабық контурды құрайды. Бұл жағдай еттартқыш шнегінің білігіндегі айналу моменттің тербелісін азайтуға және өте жұқа торларды қолдануға мүмкіндік береді. Сонымен қатар дайын өнімнің сапасы жақсарып, еттартқыштың өнімділігі жоғарлап, торларды жасауға арналған қымбат металды үнемдеуге ықпал етеді.

Нәтижелер мен талқылаулар. Кесу – ұсақтау тәсілінің бір түрі ретінде ұсақталатын өнімді кесу кезінде түйісу бетінде пайда болатын барлық кедергілерді жеңу үшін жеткілікті кернеу туғыза отырып, пышақ жүздерімен немесе пышақты жақтаушамен, тарақты немесе аралы матамен өнімге ене отырып жүргізіледі [6]. Кесу кезінде материалдың сызықтық өлшемдері азаяды, жаңадан пайда болған бөлшектер және беттер саны және олардың бүйір бетінің жиынтық ауданы көбейеді. Сонымен қатар, тегіс беттер, дұрыс пішінді бөлшектер, сондай-ақ біртекті гомогенді масса алу кесудің негізгі сипаттамасы болып табылады. Ет өндірістерінде кесуді әртүрлі механикалық қасиеттері бар материалдарды ұсақтау үшін

қолданады, оларға: – қатты морттық (кепкен сүйек, қатырылған ет); – қатты серпімді-тұтқыр (шикі сүйек, мүйіз, тұяқ); – серпімді-пластикалық (қалыпты температурадағы ет және май тіндері, шұжықтар, терілер); – қатты тәрізді пластикалық-тұтқыр (ұсақталған ет, әртүрлі фарштар) материалдар жатады.

Материалдардың қасиеттерінің әртүрлі болуы кесу тәсілдерінің және жұмысшы механизмдер түрлерінің әртүрлі болуын қажет етеді. Кесу – жаңқа пайда болдырмау арқылы немесе жаңқа пайда болғызу арқылы жүруі мүмкін. Бірінші жағдайда жұмысшы органдар ретінде пышақтар, ал екінші жағдайда кескіштер, аралар және жонғыштар пайдаланылады.

Жаңқа пайда болдырмау арқылы бөлшектерге бөліну процестері жүктелу сипаттары бойынша екіге бөлінеді: статикалық; динамикалық.

Статикалық режім кезінде жылдамдық $v_п$ және күш $P_п$ тұрақты болады. Жанама жылдамдық v_t және күш P_t тұрақты немесе ауыспалы (тербелмелі) болуы мүмкін.

Қалыпты қозғалыс өнімді беру жылдамдығымен $v_п$, ал жанама қозғалыс сырғанау жылдамдығымен v_t анықталады. Олардың қосындысы кесу жылдамдығы болып табылады:

$$v = v_n + v_t \text{ немесе } v = \sqrt[2]{v_n^2 + v_t^2} \qquad (1.2)$$

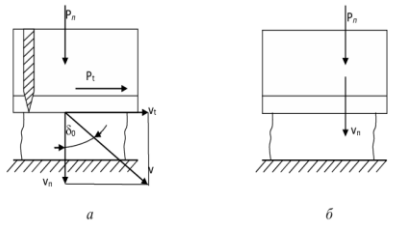
Жылдамдықтар қатынасын сырғанау коэффициенті деп атайды:

$$\frac{v_t}{v_n} = tg\delta_0 = K_c \qquad (1.3)$$

мұнда K_c – сырғанау коэффициенті;

δ_0 – сырғанау бұрышы.

3 суретке сәйкес статикалық режімде пышақ кесілетін материал бетімен салыстырғанда екі түрлі қозғалыс жасауы мүмкін: қалыпты және жанама.

Сурет 3 – Кесу режімдерінің сұлбасы

а – сырғанап кесу; б – шауып кесу; $P_п$, P_t – тұрақты және жанама күштер, Н; δ_0 – сырғанау бұрышы;

v – кесу жылдамдығы, м/с; $v_п$, v_t – кесу жылдамдығының қалыпты және тангенциальды құраушысы, м/с

4 сурет бойынша $v_t = 0,\ \delta_0 = 0$ және $K_c = 0$ болған кезде пышақ жүзі материал бетіне нормаль бойынша $v_п$ жылдамдықпен беріледі. Мұндай процесті шауып кесу деп атайды. Егер $v_п$>0 болса онда сырғып немесе көлбеу кесу деп аталады [7].Сырғанау бұрышы δ_0 0-ден 90º-қа дейін, ал коэффициенті K_c 0-ден ∞ дейін өзгеруі мүмкін. Жылдамдықтар қатынасы $v_п$ және v_t және осыған сәйкес шамалар δ_0 және K_c кесу процесінің сипатын, энергетикалық және күштік көрсеткіштерін және кесу бетінің сапасын анықтайды.

Органикалық материалдарды кесу жүздері арқылы кесу туралы ғылыми және іс жүзінде қызығушылық туғызған, ғылымға кесу жүздерімен шауып және сырғанап кесу, сырғанау бұрышы және сырғанау коэффициенті туралы жаңа түсініктер енгізген алғашқы жұмыстарды В.П. Горячкин және В. А. Желиговский ұсынған.

В.П. Горячкин кесу жүздері арқылы кесу процесін екі түрге бөліп қарастырады:

1) пышақ жүзіне қатысты тек қалыпты кесу бағыты бойынша сынаны жылжыту арқылы;

2) екі өзара перпендикуляр бағыт бойынша сынаны жылжыту арқылы: пышақ жүзіне қатысты қалыпты және параллель [8].

Желиговский: «кесу кезінде жүздің бойлық бағытта жылжуына қарап, оны міндетті түрде сырғанады деп айтуға болмайды» деп есептейді. Өйткені, мынадай жағдай болуы да мүмкін «материал кесілгенге дейін өзінің тығыздалуы кезінде іс – жүзінде оның қозғалысын толықтай бөле отырып, белгілі бір шарттарда, оған енетін пышақпен бірге жылжиды». Кесу жүздерінің

және материалдардың өзара бірлесіп сырғанауы жоқ, тек «шабу», яғни, пышақтың бүйірлік қозғалысы болғанына қарамастан кесу сырғанаусыз жүргізіледі [9].

Ет өндірісінде ет шикізатын пышақ жүздерімен кесу процесін зерттеу бойынша алғашқы жұмыстар А.И. Пелеевтің жетекшілігімен орындалды. Ол етті кесуге келесі түсініктер береді.

Сырғанап кесу кезінде кесу жүзі бөлу фронты бойынша сырғанап отырады және кесу жүздеріндегі болатын қылаулар ұсақ тістер сияқты әрекет етеді де байланыстырғыш тінді кеседі. Яғни, кесу күшін жақсартады. Сонымен қатар, кесу жүзінің бойымен өнімнің ығысуы кезінде, кесу жүзінің бойында ілініп қалған ет талшықтарының (талшықтары ілініп қалған кезде кесу тиімділігі төмендейді және энергия шығыны жоғарылайды) тазаруы жүреді. Шауып кесу кезінде кесу жүзіне және өнімге кесу пышағының тік түсетін жылдамдығы v_n үдемелі қозғалады. Шауып кесу кезінде еттің кесілу беті тегіс болмайды.

Қорытынды. Сырғанап кесудің шауып кесудің алдында артықшылықтары көп. Сырғанап кесу кезінде кесу жиегіне қатысты қалыпты құраушы, яғни пышаққа түсетін жұмысшы күш азаяды. Бұл өнімнің аз жаншылуына және кеуектілігін және сөлін жоғалтпауға, дәмдік және тауарлық сапасын жақсы сақтауға мүмкіндік береді. Мұны бірқатар факторлардың әсерімен түсіндіруге болады, олардың ішіндегі ең маңыздыларына мыналар жатады: ет және пышақтың үйкелу күшінің кейбір бөлігі қалыптыдан кесу жиегінің жанамасына бағыттала отырып ауысады; кесу жиегінің ұсақ тістерінің аралаушы әсері ұсақталатын етке ауысады. Олар, әсіресе $K_c > 2$ болған кезде маңызды рөл атқарады [10]. Ребиндер гипотезасына сәйкес, кесудің жалпы жұмысы (Дж) келесі теңдеу бойына анықталады

$$A = A_1 + A_2 + A_3 \qquad (1.4)$$

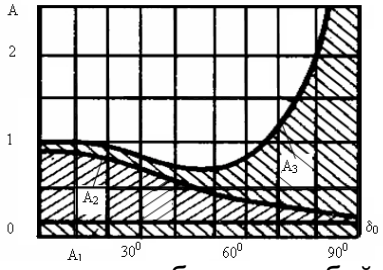
мұнда A_1 – ілінісудің молекулярлық күшін бұзуға жұмсалатын жұмыс, Дж;

A_2 – пластикалық деформация жұмысы, Дж;

A_3 – пышақ пен материал беттерінің арасындағы ішкі үйкеліске кеткен жұмыс, Дж.

Бұл теңдеудегі құраушылардың қатынасы сырғанау бұрышымен δ_0 анықталатын материалдардың қасиеттеріне және кесу түрлеріне байланысты болады.

Қатты материалдарды ұсақтау кезінде жұмыстың негізгі бөлігі A_1 беріледі. Пластикалық материалдарды, соның ішінде етті кескен кезде 80-85 % дейінгі энергия пластикалық деформацияға және ішкі үйкеліске шығындалады және де жылуға айналады.

Сурет 4 – Энергияның сырғанау бұрышына байланысты таралуының салыстырмалық сұлбасы

Сырғанау бұрышы δ_0 жоғарылаған сайын ілінісудің молекулярлық күшін бұзу жұмысы A_1 және пластикалық деформация жұмысы A_2 төмендейді. Аспаптың және өнімнің үйкелісіне A_3 кеткен жұмыс кесу жолының сәл жоғарылауынан өседі.

Жалпы меншікті жұмыс А бастапқыда сырғанау бұрышы δ_0 өскен кезде төмендейді, одан кейін, δ_0 мәні 45-тен 60^0 дейінгі шекте минимальды мәнге жетеді, яғни К мәні 1-ден 2-ге дейін және одан кейін $\delta_0 \to 90^0$ ($K_c \to \infty$) болған кезде тағыда шексіздікке ∞ ұмтылып, жоғарылайды. Нақты машиналарда К=10…600 яғни, δ_0=84…$89^0 50'$ болғанда кесу жүзінің жылдамдығы v_t – 1...100 м/с, ал беріліс жылдамдығы v_n=(0,1…0,17) v_t құрайды. Бұл мәндерде электр шығындары бойынша қанағаттанарлық көрсеткіштер алынады және жаңадан пайда болған беттердің жақсы сапада болуы қамтамасыз етіледі.

Сырғанап кесу кезінде күштің азаюы микротегіс болмау әсерінен жабысуға және жүздердегі қылауларға байланысты болады. Бұл әсіресе күрделі анизотропты материалдарды кескен кезде байқалады. Анизотропты материал ретінде етті қарастыруға болады, себебі бұлшық еттің құрамына жататын бұлшық ет тіндер талшығының беріктік шегі 8...12 мПа, ал бұлшық ет тіні 0,15...0,9 мПа.

Күштің азаюына қайтадан аралау тиімділігінің әсерін көптеген зерттеушілердің еңбектерін қарастырлған, әйтсе де оның сандық мәні тағайындалмаған [11]. Бірақ, қайралу бұрышын құрылымды төмендету қашанда пышақ материалының механикалық беріктік шарттарымен ғана шектеледі және көрсетілген тиімділік бұл шекараны кері жылжытады. Барлық жоғарыда айтылғандарға сай мынадай қорытынды жасауға болады, кесу механизмдерінің жұмыс істеу қабілеттілігі және күйі машинаның жалпы тиімді жұмыс істеуін көрсетеді.

Әдебиеттер тізімі

1. Разработка технологии котлет и тефтелей с использованием национального мясного сырья / Б.Б. Кабулов и др. // Сборник материалов V Международной научно-технической конференции «Инновационные технологии в пищевой промышленности: наука, образование и производство». – Воронеж: ВГУИТ, 16.11.2018. – С. 114-118.
2. Кабулов Б.Б. Влияние белкового обогатителя из кости на функционально-технологические свойства колбасного фарша и готовой продукции / Б.Б. Кабулов, А.К. Мустафаева, М.М. Ташыбаева // Материалы 21-ой Международной научно-практической конференции, посвященной памяти Василия Матвеевича Горбатова «Информационно-технологическое развитие пищевой промышленности – тенденции, стратегии, вызовы». – М.: ВНИИМП им. В.М. Горбатова, 6.12.2018. – С. 95-97.
3. Способ измельчения замороженного мясного сырья / М.М. Акимов и др. // Сборник материалов IX-ой Международной научно-технической конференции «Казахстан-холод 2019». – Алматы, 20-21.02.2019. – С. 87-89.
4. Анализ оборудования для измельчения мясокостного сырья / А.К. Мустафаева и др. // Сборник материалов XX международной научно-практической конференции «Современные проблемы техники и технологии пищевых производств». – Барнаул, АлтГТУ, 14.03.2019. – С. 244-246.
5. Пелеев А.И. Технологическое оборудование предприятий мясной промышленности / А.И. Пелеев. – М.: Пищпромиздат, 1963. – 685 с.
6. Чижикова Т.В. Машины для измельчения мяса и мясных продуктов / Т.В. Чижикова. – М.: Легкая и пищевая промышленность, 1982. – 302 с.
7. Комплексные экспериментальные исследования процесса измельчения мясного сырья. Техника и методика экспериментального исследования / М.М. Акимов и др. – Аналитический обзор. – Семипалатинск: КазгосИНТИ, 2001. – 36 с.
8. Ивашов В.И. Технологическое оборудование предприятий мясной промышленности. Оборудование для убоя и первичной обработки. / В.И. Ивашов. – Учебники и учеб. пособия для студентов высших учебных заведений. – М.: Колос, 2001. – Ч. 1. – 552 с.
9. Соколова А.Я. Основы расчета и конструирования машин и автоматов пищевых производств / А.Я. Соколова. – М.: Машиностроение, 1969. – 637 с.
10. А.С. 1386298. СССР. Устройство для измельчения пищевых продуктов. / С.Г. Юрков и др. ; опубл. 08.12.88, Бюл. № 44. – 2 с.
11. Реология пищевых продуктов / М.Ж. Еркебаев и др. – Алматы, 2003.

References

1. Razrabotka tekhnologii kotlet i teftelei s ispol'zovaniem natsional'nogo myasnogo syr'ya / B.B. Kabulov i dr. // Sbornik materialov V Mezhdunarodnoi nauchno-tekhnicheskoi konferentsii «Innovatsionnye tekhnologii v pishchevoi promyshlennosti: nauka, obrazovanie i proizvodstvO». – Voronezh: VGUIT, 16.11.2018. – S. 114-118. (In Russian).
2. Kabulov B.B. Vliyanie belkovogo obogatitelya iz kosti na funktsional'no-tekhnologicheskie svoistva kolbasnogo farsha i gotovoi produktsii / B.B. Kabulov, A.K. Mustafaeva, M.M. Tashybaeva // Materialy 21-oi Mezhdunarodnoi nauchno-prakticheskoi konferentsii, posvyashchennoi pamyati Vasiliya Matveevicha Gorbatova «Informatsionno-tekhnologicheskoe razvitie pishchevoi promyshlennosti – tendentsii, strategii, vyzovY». – M.: VNIIMP im. V.M. Gorbatova, 6.12.2018. – S. 95-97. (In Russian).
3. Sposob izmel'cheniya zamorozhennogo myasnogo syr'ya / M.M. Akimov i dr. // Sbornik materialov IX-oi Mezhdunarodnoi nauchno-tekhnicheskoi konferentsii «Kazakhstan-kholod 2019». – Almaty, 20-21.02.2019. – S. 87-89. (In Russian).

4. Analiz oborudovaniya dlya izmel'cheniya myasokostnogo syr'ya / A.K. Mustafaeva i dr. // Sbornik materialov XX mezhdunarodnoi nauchno-prakticheskoi konferentsii «Sovremennye problemy tekhniki i tekhnologii pishchevykh proizvodstV». – Barnaul, AlTGTU, 14.03.2019. – S. 244-246. (In Russian).
5. Peleev A.I. Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii myasnoi promyshlennosti / A.I. Peleev. – M.: Pishchpromizdat, 1963. – 685 s. (In Russian).
6. Chizhikova T.V. Mashiny dlya izmel'cheniya myasa i myasnykh produktov / T.V. Chizhikova. – M.: Legkaya i pishchevaya promyshlennost', 1982. – 302 s. (In Russian).
7. Kompleksnye ehksperimental'nye issledovaniya protsessa izmel'cheniya myasnogo syr'ya. Tekhnika i metodika ehksperimental'nogo issledovaniya / M.M. Akimov i dr. – Analiticheskii obzor. – Semipalatinsk: KazgoSINTI, 2001. – 36 s. (In Russian).
8. Ivashov V.I. Tekhnologicheskoe oborudovanie predpriyatii myasnoi promyshlennosti. Oborudovanie dlya uboya i pervichnoi obrabotki. / V.I. Ivashov. – Uchebniki i ucheb. posobiya dlya studentov vysshikh uchebnykh zavedenii. – M.: Kolos, 2001. – CH. 1. – 552 s. (In Russian).
9. Sokolova A.YA. Osnovy rascheta i konstruirovaniya mashin i avtomatov pishchevykh proizvodstv / A.YA. Sokolova. – M.: Mashinostroenie, 1969. – 637 s. (In Russian).
10. A.S. 1386298. SSSR. Ustroistvo dlya izmel'cheniya pishchevykh produktov. / S.G. Yurkov i dr. ; opubl. 08.12.88, Byul. № 44. – 2 s. (In Russian).
11. Reologiya pishchevykh produktov / M.ZH. Erkebaev i dr. – Almaty, 2003. (In Russian).

М.М. Ташыбаева[1*], А.К. Какимов[1], А.А. Майоров[2], Ә.С. Шенгельбаев[1], Ж.Д. Жұмашева[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]ФГБНУ Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий,
656910, Российская Федерация, г. Барнаул, ул. Советской Армии, 66
e-mail: marzhan06081990@gmail.com

МЯСОРУБОЧНЫЕ МАШИНЫ, ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ В ПРОИЗВОДСТВЕ МЯСА

Промышленные мясорубки скопировали свои конструкции с мясорубок, широко распространенных в местах бытового и общественного питания. Конечно, они являются началом технологической цепочки приготовления колбасы. Для повышения их производительности увеличивают геометрические размеры рабочих органов. Мясорубка – это основная машина для нарезки мяса. Его режущий механизм состоит из ножевых решеток и крестообразного ножа. Передняя поверхность лопасти этого ножа, расположенная перпендикулярно режущей кромке, радиально установлена на режущей поверхности. Шнековый питатель режущих механизмов и механизмов транспортера в конструкции современных отечественных и зарубежных мясорубок может вращаться от одного ведущего механизма или работать через отдельный привод. Мясорубка состоит из стоянки, кузова и рабочего цилиндра. Внутренняя поверхность рабочего цилиндра имеет поворотную стенку и внутри него устанавливается пальцевый шнек, ножевое устройство. В состав ножевого устройства входят вращающееся лезвие, неподвижная решетка, внутреннее и внешнее кольца. Кроме того, в отличие от других мясорубок из алюминия, при контакте с пищевыми продуктами его материал не окисляется. Такие мясорубки изготовлены из высокопрочного чугуна и покрыты пищевым оловом, что, несомненно, является его преимуществом по сравнению с другими, а также обеспечивает гигиеническую и экологическую безопасность жизни и здоровья человека, то есть олово при контакте с пищевыми продуктами остается прочным в процессе окисления.

Ключевые слова: *мясорубка, производство мяса, шнек, сетка, ножи, скользящая резка, сырье.*

M.M. Tashybaeva[1*], A.K. Kakimov[1], A.A. Mayorov[2], A.S. Shengelbaev[1], Zh.D. Zhumasheva[1]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka st., 20 A
[2]Federal State Budget Scientific Institution Federal Altai Scientific Center for Agrobiotechnologies,
656910, Russian Federation, Barnaul, Sovetskoy Armii st., 66
e-mail: marzhan06081990@gmail.com

MEAT – CHOPPING MACHINES USED IN MEAT PRODUCTION

Industrial meat grinders have copied their designs from meat grinders widely used in domestic and public catering establishments. Of course, they are the beginning of the technological chain of sausage preparation. To increase their productivity, the geometric dimensions of the working organs are increased. Meat grinders are the main machine for slicing meat. Its cutting mechanism consists of knife grilles and a

cross-shaped knife. The front surface of the blade of this knife, located perpendicular to the cutting edge, is radially mounted on the cutting surface. The screw feeder of cutting mechanisms and conveyor mechanisms in the design of modern domestic and foreign meat grinders can rotate from a single drive mechanism or operate through a separate drive. The meat grinder consists of a parking lot, a body and a working cylinder. The inner surface of the working cylinder has a rotating wall and a finger screw and a knife device are installed inside it. The knife device consists of a rotating blade, a fixed grid, inner and outer rings. In addition, unlike other aluminum meat grinders, its material does not oxidize upon contact with food. Such meat grinders are made of high-strength cast iron and coated with food grade tin, which is undoubtedly its advantage over others, and also ensures the hygienic and environmental safety of human life and health, that is, tin remains durable during oxidation upon contact with food.

Key words: *meat grinder, meat production, auger, mesh, knives , sliding cutting, raw materials***.**

Авторлар туралы мәліметтер

Маржан Мейрамбекқызы Ташыбаева* – «Технологиялық жабдықтар» кафедрасының PhD, оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; Семей; e-mail: marzhan06081990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7408-5906.

Айтбек Калиевич Какимов – техника ғылымдарының докторы, «Технологиялық жабдықдар» кафедрасының профессоры, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Александр Альбертович Майоров – техника ғылымдарының докторы, профессор, Федералды мемлекеттік бюджеттік ғылыми мекемесі «Федералды Алтай агробиотехнология ғылыми орталығы» Сібір ірімшік жасау ғылыми-зерттеу институты» зертхана басшысы, бас ғылыми қызметкері, Ресей Федерациясы; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

Ә.С. Шенгельбаев – «Технологиялық машиналар мен жабдықтар» білім беру бағдарламасының 3 курс студенті, Шәкәрім университеті, Қазақстан, Семей.

Ж.Д. Жұмашева – «Тамақ инженериясы» білім беру бағдарламасының 1 курс студенті, Шәкәрім университеті, Қазақстан, Семей.

Сведения об авторах

Маржан Мейрамбекқызы Ташыбаева* – PhD, преподаватель кафедры «Технологическое оборудование», Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: marzhan06081990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7408-5906.

Айтбек Калиевич Какимов – доктор технических наук, профессор кафедры «Технологическое оборудование», Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Александр Альбертович Майоров – доктор технических наук, профессор, руководитель лаборатории, главный научный сотрудник Федеральное государственное бюджетное научное учреждение «Федеральный Алтайский научный центр агробиотехнологий» Сибирский научно-исследовательский институт сыроделия», Российская Федерация; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

А.С. Шенгельбаев – студент 3 курса образовательной программы «Технологические машины и оборудование», Шәкәрім университет, Казахстан, Семей.

Ж.Д. Жумашева – студент 1 курса образовательной программы «Пищевая инженерия», Шәкәрім университет, Казахстан, Семей.

Information about the authors

Marzhan Tashybayeva* – PhD, lecturer at the Department of «Technological equipment», Shakarim University, Kazakhstan, Semey; e-mail: marzhan06081990@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7408-5906.

Aitbek Kakimov – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Technological Equipment, Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: bibi.53@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9607-1684.

Alexander Mayorov – Doctor of Technical Sciences, Professor, Head of Laboratory, Chief Researcher Federal State Budgetary Scientific Institution Federal Altai Scientific Center for Agrobiotechnology Siberian Scientific Research Institute of Cheese Production, Russian Federation; e-mail: sibniis.altai@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1237-2907.

A.S. Shengelbaev – 3rd year student of the educational program «Technological machines and equipment», Shakarima University, Kazakhstan, Semey.

Zh.D. Zhumasheva – 1st year student of the educational program «Food Engineering», Shakarima University, Kazakhstan, Semey.

Редакцияға енуі 16.05.2025
Өңдеуден кейін түсуі 02.06.2025
Жариялауға қабылданды 03.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-20

МРНТИ: 62.01.94

BY 4.0

Check for updates

А.Ж. Алихан[*], А.У. Исаева[1,2], Д. Кудасова[1], Ж. Рахымбердиева[1,2], Ж. Рысбаева[1]

[1]М. Әуезов атындағы Оңтүстік-Қазақстан университеті,
160000, Қазақстан Республикасы, Шымкент, Тауке-хан 5
[2]Шымкент университеті,
160012, Қазақстан Республикасы, Шымкент, Каратауский ауд., квартал 225, 426 ғимарат
e-mail: akmaralka_050393@mail.ru

ЛЕНГЕР ҚОҢЫР КӨМІР ҚАЛДЫҚТАРЫНЫҢ МИКРОФЛОРАЛЫҚ ҚҰРАМЫ

Аңдатпа: *Бұл мақалада Түркістан облысы Ленгер қоңыр көмір өндірістік қалдықтарының табиғи микрофлоралық құрамы зерттеліп, оның түрлік құрамы мен микроағзаларының генетикалық идентификациясына және микроағзалардың таза штамдарының ПТР талдамасының генетикалық талдаулар жүргізілді. Қоңыр көмір қалдықтарындағы микроағзалардың экологиялық маңызын түсіну, оны түсіну, олардың қоршаған ортаға, ауыл шаруашылығына және энергетикалық өндіріс процестеріне қалай әсер ететінін бағалауға мүмкіндік береді. Мақалада сонымен қатар, Ленгер қоңыр көмір қалдықтарының микрофлоралық құрамында целлюлоза ыдыратушы бактериялар мен гетеротрофты бактериялар тобы, микромицеттер мен актиномицеттер тобы кездесетіні нақтыланды. Микромицеттерден Mucorales, Aspergillus, Fusarium, Candida туыстарының өкілдері, бактериялардан Bacillus, Rodococcus, Pseudomonas туысының өкілдері және азот айналымының бактериялары өкілдері негізгі түрлік құрамын құрады. Сэнгер әдісімен секвенирлеу арқылы бактерия штамдарын анықтау үшін молекулалық-генетикалық талдау нәтижесінде: Priestia megaterium LB.1 штамы, Pseudomonas sp. LA.8 штамы, Aspergillus sydowii LB.M2 штамы идентификацияланды. Бұл зерттеу қоңыр көмір өндірістік қалдықтарындағы пайдалы микроағзаларының экологиялық процестердегі рөлін, олардың табиғаттағы және өндірістегі маңыздылығын терең түсінуге септігін тигізеді. Алынған зерттеу нәтижелері қоңыр көмір қалдықтарындағы микроағзалардың топырақ құнарлығын арттыру немесе биотехнологиялық мақсаттарда қолдану үшін тиімді пайдаланудың жолдарын анықтауға көмектеседі.*

Түйін сөздер: *ПТР, генетикалық идентификация, микроағза, штамм.*

Кіріспе. Соңғы жылдары қоңыр көмір өнеркәсібіндегі инновациялық технологиялар үшін микроағзаларды қолдану саласындағы зерттеулердің белсенді дамуы байқалады. Қоңыр көмір өнеркәсібі қалдықтарын микробиологиялық өңдеудің мүмкіндіктерін зерттеу, көмір кен орнындарын рационалды әрі экологиялық тұрғыдан тиімді пайдалану үшін микроағзалармен жүргізілетін процестердің ғылыми негіздерін анықтауды қажет етеді. Микробиологиялық әдістер көмірді метан, сутек, метанол, этанол сияқты тағы басқа да бағалы өнімдерге айналдыру үшін қолданылуы мүмкін [1]. Мұндай өнімдер дәстүрлі энергетикалық ресурстарды ауыстыруға, сондай-ақ көміртек шығындыларын азайтуға ықпал етеді. Инновациялық энергетикалық стратегиялар мен экономикалық тиімді микробиологиялық өндіру әдістерін әзірлеуде микроағзалардың рөлі аса маңызды. Қоңыр көмір сияқты табиғи ресурстарды микробиологиялық әдістер арқылы бағалы химиялық өнімдерге айналдыру үшін микроағзалардың ерекше қабілеттері мен ферментативтік реакциялары тиімді пайдаланылуы мүмкін. Қоңыр көмір өндірісінің қалдықтарындағы жергілікті табиғи микробтық құрамының тозуын түсіну маңызды, себебі көмір құрамындағы органикалық қосылыстар мен минералдар микроағзалар арқылы өзгеріп, жаңа өнімдерге айналады. Микроағзалар көмірді терең өңдеуге, оның құрамын байытуға, қалдықтарды қайта өңдеуге көмектеседі [2, 3]. Көмір өнеркәсібінің экологиялық және экономикалық аспектілерін жақсартуға мүмкіндік беретін микробиологиялық технологияларды дамыту, технологияларды өндіріс процесіне енгізу жолдарын анықтауды көздейді. Zhang H. et all. зерттеуінде көрсетілгендей, көмірден *Bacillus* бактериялары арқылы анаэробты сутек өндірісі таза энергия алудың және және нөлдік парниктік газдар шығындыларын қамтамасыз етудің тиімді баламасы ретінде ұсынылады және

термоанаэробты бактериялардың жоғары температурада жұмыс істеу мүмкіндіктерін зерттеу арқылы экологиялық таза энергия алудың жаңа жолдарын ашады [4]. Symanowicz B. [5] жұмысының нәтижелері қазіргі заманғы агротехнологиялардың топырақтағы органикалық заттардың мөлшерін айтарлықтай төмендеткенін көрсетеді, сонымен қатар авторлар төмен энергиялы қоңыр көмір қалдықтары топырақ құнарлығын қалпына келтіру және қоршаған ортаны қорғау мақсатында пайдалануға болатын тиімді материал ретінде ұсынады. Көптеген ғалымдардың еңбектерінде қоңыр көмір қалдықтарының төмен энергиялы түрлерінің топырақтың физика-химиялық қасиеттерін жақсартуда және органикалық заттардың мөлшерінің төмендеуімен күресуде маңызды рөл атқара алатынын дәлелдеген. Қоңыр көмір құрамындағы минералды элементтер мен органикалық заттар топырақтың құнарлығын арттыруға көмектеседі, топырақ құрылымын жақсартып, су мен ауа өткізгіштігін арттыра алады. Бұл өсімдіктердің тамыр жүйесіне қажетті жағдайлар жасайды және топырақтағы су ұстап тұру қабылетін арттырады [6, 7]. Алдын-ала жүргізілген зерттеулерде Ленгер қоңыр көмір қалдықтары үйінділерінің фитоценозы жергілікті өсімдіктердің токситолерантты рудералды түрлерінен тұратыны анықталған. Бұл өсімдіктер қоңыр көмір қалдықтары сияқты ластанған топырақта өсіп, топырақтағы зиянды заттарға төзімді болып, топырақтың биорекультивациясына, экологиялық қалпына келуіне ықпал етеді [8, 9]. Қоңыр көмір қалдықтары құрамындағы табиғи микрофлора ассоциациясы көмірдің құрамындағы органикалық заттарды және басқа да қосылыстарды ыдыратуға қатысады. Зерттеу деректерінде *Aspergillus*, *Curvularia* және *Penicillium* микроағзалары көмірді өздерінің ферменттік әрекеттері арқылы ыдыратып, оның құрамындағы органикалық заттарды пайдалануға мүмкіндік беретіні айтылады [10-14]. Көмірдің микробтық деградациясы экологиялық тұрғыдан маңызды. Көмірдің биологиялық өңделуі энергия алу үшін потенциалды жаңа әдіс ретінде зерттеледі [15-18]. Сондықтан зерттеу жұмысының негізгі мақсаты ретінде қоңыр көмір қалдықтары микрофлоралық құрамын зерттеп, олардың түрлік және генетикалық идентификациясын анықтау болды. Бұл зерттеу қоңыр көмір қалдықтарындағы микроағзалардың құрылымы мен қызметін түсінуге мүмкіндік береді және олардың құрамындағы пайдалы микроағзаларды нақтылауға, оларды экологиялық процестерді жақсарту үшін қалай тиімді пайдалануға болатынын анықтауға көмектеседі.

Зерттеу нысандары мен әдістері. Зерттеу нысаны ретінде Түркістан облысы, Ленгер елді мекенінде орналасқан қоңыр көмір өндірісінің қалдықтары алынды. Қоңыр көмір қалдықтары үйіндісінен үлгілер МЕСТ 17.4.4.02-2017 талаптарына сай жиналды [19]. Қалдықтар үйіндісінің 6 орнынан үлгілер алынды, қалдық үйіндісі а және в қалдық үйіндісі болып белгіленді: 1) А1 – А үйіндісіндегі негізгі қалдық ($42^0$11'22"N., $69^0$52'06"E); 2) А2 – А үйіндісіндегі негізгі қалдықпен шекаралас орыннан алынған үлгі ($42^0$11'23"N., $69^0$52'07"E); 3) А3 – А үйіндісіндегі негізгі қалдықтан 7-8 м қашықтықта орналасқан кіші төбеден алынған үлгі($42^0$11'24"N., $69^0$52'04"E); 4) В1 – В үйіндісіндегі негізгі қалдық ($42^0$12'11"N., $69^0$52'06"E); 5) В2 – В үйіндісіндегі негізгі қалдықпен шекарасынан 3-5м қашықтықта орналасқан қалдықтар ($42^0$12'12"N., $69^0$52'06"E); 6) В3 – В үйіндісінің шекарасынан 30 м қашықтықта орналасқан қалдықтар ($42^0$12'08"N.,$69^0$52'04"E).

Қалдықтар үйіндісінің 0-50 см аралығындағы тереңдіктердің көлденең жазықтарынан үлгілер алынды, сынамалар алынған орны, температурасы, pH өлшеніп, таңбаланды.

Қоңыр көмір қалдықтарының табиғи микрофлоралық түрлік құрамының, микробтық популяциясының таралу заңдылықтары мен микроағзалардың түрлік идентификациясы, штамдардың генетикалық идентификациясы зерттелді.

Микробиологиялық зерттеулер жүргізуде қолданылған ыдыстар мен құрал-жабдықтардың асептикалық жағдайда микробилогиялық залалсыздандыру талаптарына сай жалпыға ортақ микробиологиялық әдістемелер ережесіне сүйене орындалды [20, 21]. Қоректік орталар мен микробиологиялық керекті құрал-жабдықтар мен ыдыстарды залалсыздандыруда СПГА-100-1-НН №141 автоклавта және медициналық ГП-20 СПУ стерилизаторында, Binder ED053-230V-RU лабораториялық кептіргіш шкаф қолданылды.

Микроағзаларды дақылдауға арналған қоректік орталарды дайындауда ВК-600.1 (Санкт-Петербург, 2023 ж.), ВК-1500 (Санк-Петербург, 2023 ж.) лабораториялық таразылары қолданылды. Қалдықтар үлгілерінен микроағзаларды бөліп алу жұмыстары залалсыздандырылған абактериалды БАВп-01-"Ламинар-С"-1,2(01) (Россия) ламинар бокста жүргізілді. Микроағзаларды лабораториялық жағдайда бөліп алуда арнайы селективты

қоректік орталар қолданылды. Микромицеттер үшін Чапек қатты қоректік ортасы, целлюлозалитикалық бактериялар үшін Гетчинсон ортасы, гетеротрофты бактерияларға ГРМ қоректік ортасы, азоттұтқыш бактерияларға Эшби, нитрификациялаушы, денитрификациялаушы бактерияларға Виноградский I және II фазалы қоректік орталары қолданылды [22, 23].

Микроағзалар колонияларының инкубациясы 5-7 тәулік аралығында ГС-1/80 СПУТУ 9452-002-00141798-97 бағдарламаланған термостатта жүргізілді. Микроағзалар дақылдануда физикалық параметрлері қадағаланды, оңтайлы аэрация, оңтайлы температуралық режим, pH бақыланды. Микроағзалар колониялары қажетті 25-37С° температуралық аралықта дақылданды. Микроағзаларды бөліп алуда Кох әдістері, он еселік сұйылту, сиретіп егу, қисық агарда, сұйық қоректік ортада егу әдістері қолданылды.

Таксономиялық және микроскопиялық зерттеулер жүргізуде биологиялық MX 100 Microoptix микроскопы қолданылды.

Микроағзалардың дақылдық-морфологиялық қасиеттері Петри табақшасында өскен колонияларының түсі, пішіні, мөлшері, колония беті, жанынан көрінісі, мөлдірлігі, консистенциясы, колониялар шеті, құрылымы, көлденең қимасы, пигментациясы бойынша сипатталды, микроморфологиялық ерекшеліктері микроскопиялық зерттеу әдістері арқылы анықталды.

Микроағзалардың түрлік идентификациясы мен таксономиялық талдаулары Саттон және Берджи анықтағыштармен жүргізілді [24, 25].

Микроағзалар жасушасының молекулярлық-генетикалық зерттеу әдістері. Бөліп алған таза штамдардың жасушасын генетикалық сәйкестендіру 16S r DNA консервативті локусы бойынша генотиптеу арқылы жүргізілді. Геномдық ДНҚ өндіруші (Invitrogen, Carlsbad, USA) нұсқаулығына сәйкес PureLink Genomic DNA Kit жинағы арқылы тәуліктік бактериялар дақылдарынан бөлініп алынды. Үлгілердегі ДНҚ және ПТР өнімінің концентрациясы QubitTM dsDNA HS Assay Kit (Life Technologies, Oregon, USA) талдау жинағы көмегімен Qubit® 2.0 флуориметрде анықталды.

16s РНҚ учаскесін амплификациялау үшін 25 мл мөлшерінде реакциялық қоспа дайындалды. 12,5 µl Q5® Hot Start High-Fidelity 2X Master Mix (New England Biolabs Ins., USA) әмбебап праймерлер жұбы 8F (5'-AGAGTTTGATCTGGCTCAG-3') және 806R (5'-GGACTACCAGGGTATCTAAT-3') 10 µM концентрацияда 1,2 мкл ДНК матрицасы және су 25 µl-ге дейінгі мөлшерінде алынды. Амплификациялау режимі келесі циклдардан тұрды: 5 минут ішінде 95°C, содан кейін: 95°C – 30 сек., 55°C – 40 сек., 72°C – 50 сек. – 30 цикл, 72°C-та элонгация 10 минут ішінде тізбектің ұзаруы уақыты болды [26].

Бактериялардың 16S rRNA гені фрагменттерін секвенирлеу өндірушінің хаттамасына сәйкес (BigDye® Terminator v3.1 Cycle Sequencing Kit Protocol Applied Biosystems USA) Big Dye Terminator v3.1 Cycle Sequencing Kit (Applied Biosystems, USA) жиынтығын пайдалана отырып жүргізілді. Капиллярлық форез ABI 3500 DNA Analyzer (Applied Biosystems, USA) генетикалық анализаторында жүргізілді.

Секвенирлеу нәтижелері SeqA (Applied Biosystems) бағдарламасында өңделді. Филогенетикалық талдау MEGA6 бағдарламалық қамтамасыз етуін пайдаланылды. Нуклеотидтік тізбектерді теңестіру ClustalW алгоритмін пайдалана отырып жүргізілді.

Саңырауқұлақ үлгілерінің молекулярлық-генетикалық идентификациясында саңырауқұлақтың 3-7 тәуліктік штамдары пайдаланылды.

Материалдардың бейнетіркеу OXFORD Instruments (Ұлыбритания) INCA Energy 350 энергодисперсиялық микроталдау жүйесі мен JEOL (Жапония) 649 LV JSM электронды растрлық микроскопының бейнекартасында, құрылымдық талдау мен сурет түсіру арқылы объектілердің беткі қабатына зерттеулер жүргізілді.

Статистикалық талдаулар. Эксперименттер 3-4 рет қайталамада жүргізілді, стандартты ауытқу 0.95 > P> 0.80 аралығында есептелді. Статистикалық өңдеулер Microsoft Excel бағдарламасында статистикалық функциялар мен орташа мәндер, стандартты ауытқу, басқа да статистикалық көрсеткіштер бойынша есептелді [27, 28].

Зерттеу нәтижелері. Зерттеулер нәтижесінде қоңыр көмір қалдықтарының А тобындағы қалдық үлгілеріндегі ең жоғары титр 5-10 см арылықтарында гетеротрофты бактериялар тобында болды, олардың титрі КТБ кл/г $(7,2\pm0,7)\times10^9$, микромицеттер КТБ кл/г $(5,3\pm0,5)\times10^7$ титрді құрады. Ал В тобындағы қалдық үйіндісіде микроағзалардың тараламы әсіресе 10-20 см тереңдік аралықтарында жоғары кездесті, гетеротрофты бактериялар КТБ

кл/г (6,2±0,5)×10^8, микромицеттер КТБ кл/г (4,8±0,4)×10^6, ал нитрифицирлеуші бакериялар а және в тобындағы барлық үлгілерде КТБ кл/г (7,6±0,7) ×10^6 - (6,5±0,6) ×10^7 дәрежесі аралығында кездесті.

Қоңыр көмір үйіндісінің территориясынан алынған қалдық үлгілеріндегі микробтық популяция құрылымы қоршаған ортадағы өзгерістер мен биологиялық процестердің көрсеткіштері болуы мүмкін. Қоңыр көмір қалдықтарының микробтық популяциясы құрылымының негізгі түрлік құрамын целлюлоза ыдыратушы бактериялар мен гетеротрофты бактериялар тобы, микромицеттер мен актиномицеттер тобы құрады. Микромицеттерден *Mucorales, Aspergillus*, *Fusarium*, *Candida* туыстарының өкілдері, бактериялардан *Bacillus*, *Rodococcus, Pseudomonas* туысының өкілдері және азот айналымының бактерияларының кездесетіні белгілі болды.

Зерттеулер жүргізу нәтижесінде 15 таза изолят бөлініп алынды, олардың ішінен селекциялық, скринингтік зерттеулер нәтижесінде таза штамдар бөлініп алынды.

А үлгінің 0 см – 50см тереңдік қабаттарынан бөлінген гетеротрофты микроағзалардың кейбір штамдарының таксономиялық белгілеріне қарай дақылдық-морфологиялық қасиетінің сипаттары жасалды.

АК-20 штамының таксономиялық белгілеріне қарап *Bacillus* тобына жатқызылды. Колониялар түсі ақшыл -сарғыш түсті, пішіні дөңгелек, шеттері тегіс, беті дөңес, мөлдірлігі жарқыраған, профилі тамшы тәрізді, құрылымы ұсақ, жұмсақ консистенциялы. Жасуша пішіндері таяқшалы, қысқа, тізбектер түрінде, жекелей, жұп күйінде де орналасқан болды. Грам-теріс, аэробты. ГРМ қоректік ортасында дақылданды, оңтайлы температурасы 25-27°С, рН-7. Қоңыр көмір қылдықтардың 10-15 см тереңдік горизонтынан бөлініп алынды.

АК 30 штамы *Bacillus* sp. туысы өкіліне жатқызылды. Колония пішіні дұрыс емес, мөлшері 2-3 мм, беті қатпарлы, жанынан көрінісі томпақ, мөлдірлігі көмескі, түсі ақшыл сары, колония шеті толқынды, құрылымы біртекті, консистенциясы шырышты. Микроморфологиялық ерекшеліктері жасуша пішіні майда таяқша, жасушалары бірігіп, жекелей де орналасқан. Грам теріс, оттегіне қатынасы аэробты, ЕПА қоректік ортасында дақылданды, инкубациясы 3-4 тәулік, 30- 37 ºС температура аралығында жақсы өседі, орта рН 7. Қалдық горизонттарының 10-20 см аралығынан бөлініп алынды.

Rodococcus sp. – қатты агар бетінде колониялары домаланып, дөңгеленген пішінде өседі, мөлшері 3-4 мм., беті тегіс, жанынан көрінісі тегіс, мөлдірлігі күңгірт, шеттері тегіс, құрылымы ұсақ, консистенциясы агардан тез алынады. Колонияларының түсі алқызыл түсті. Жасуша пішіндері коктар, коккобацилдерге тән, жұптасып орналасқан, плеоморфты, морфологиялық пішіндері өзгермелі. Грам бойынша оң, қозғалмайды, спора түзбейді. Инкубациялық кезеңдегі оптимум температурасы +30°С, +10°С -+40°С температураға дейін өсе алады. рН ортасы 7. Инкубациялық дақылдану уақыты 48 сағат.

Priestia megaterium LB.1 штамы – колониялары бастапқыда ақ түсті, домалақ пішінді, дөңес, грам бойынша оң, спора түзеді, аэробты, жасуша пішіндері таяқша, мөлшері 5-6 мкм, Дақылдауға қолайлы температурасы +30°С, +37°С температура, рН ортасы 7. Инкубациялық дақылдану уақыты 48 сағат.

Pseudomonas sp. LA.8 штамы туысының өкілдеріне тән белгілер байқалды, колония пішіні дөңгелек, шеті иректелген, диамерті 2,5-3 мм, беті көтеріңкі, жанынан көрінісі томпақ, мөлдірлігі көмескі, түсі қоңырқай сарғыш, құрылымы біртекті, консистенциясы жұмсақ. Жасуша пішіндері майда таяқша, бір-бірден жекелей де, жұптасып та орналасқан, Грам бойынша теріс. Инкубациялық кезеңі 3-4 тәулік, оңтайлы температурасы +30°С, +37°С температураға дейін өсе алады. рН ортасы 6-7.

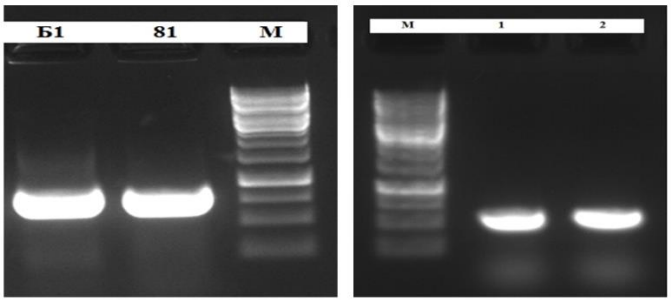
Aspergillus sydowii LB.M2 штамы колония пішіні дөңгеленген, мөлшері 3-3,5 мм, шеті иректелген, колониялардың жанынан көрінісі төмпешікті, құрылымы тарамды, беті қатпарлы, мөлдірлігі көмескі, күңгіртті, түсі басында ақ сары, уақыт өте қызғыш түске енеді, консистенциясы жұмсақ, пигментация түзеді, мицелийлері жіктелген, гифтері септаланған, конидий тасушыларындағы бұйра келген конидийлерінің ұштарында домалақ споралар орналасқан. Грам бойынша оң. Инкубациялық кезеңі 4 тәулік, оңтайлы өсу температурасы +30°С, +37°С температураға дейін өсе алады, рН ортасы 6-7.

Қалдықтар құрамынан бөлініп алынған таза штамдардың генетикалық -молекулалық идентификациясын анықтау үшін ДНҚ-н ПТР талдаулары жүргізілді.

Белсенді изоляттардың түрлік сәйкестігі сақталған 16s r РНҚ консервативті локусында генотиптеу арқылы анықталды.

Зерттеуге алынған штамдардың генетикалық идентификациясы BLAST бағдарламасының алгоритміне сүйене отырып жасалынды, зерттеуге алынған штамдардың нуклеотидтің тізбектері халықаралық деректер қорында тиісті штаммдармен жақын ұқсастықты көрсете отырып, расталды, филогенеткалық талдау нәтижелері бойынша ең жақын штамдардың гомологиялық дәрежесіне сәйкестелді: талдау нәтижесінде LB.1 штамы *Priestia megaterium,* LA.8 штамы *Pseudomonas* sp. туысының өкілі болып анықталса, ал микромицеттер тобынан LB.M2 штамы *Aspergillus sydowii* түрі екені анықталды.

16S рРНҚ гені үшін әмбебап праймерлермен алынған ПТР өнімінің өлшемдері келесі болды: маркер ұзындығы 1000 bp, 16S праймерлері бар өнімнің өлшемі шамамен 650 б.б., ITS праймерлері бар өнімнің мөлшері шамамен 500 б.б құрады (сурет 1):

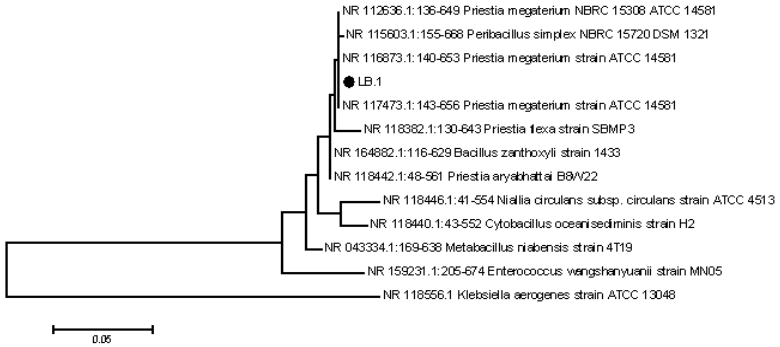
Сурет 1 – 16S рРНҚ гені үшін әмбебап праймерлермен алынған ПТР өнімі
Ескерту: M – 1000 bp маркер ұзындығы. Б1-81-16S праймерлері бар өнімнің өлшемі шамамен 650 б.б., 1-2 – ITS праймерлері бар өнімнің мөлшері шамамен 500 б.б.

Priestia megaterium LB.1 штамы

16S rRNA генін секвенирлеу арқылы алынған нуклеотидтер тізбегі:

CGAAGCTAATACCGGATAGGATCTTCTCCTTCATGGGAGATGATTGAAAGATGGTTTC
GGCTATCACTTACAGATGGGCCCGCGGTGCATTAGCTAGTTGGTGAGGTAACGGCTCACCAA
GGCAACGATGCATAGCCGACCTGAGAGGGTGATCGGCCACACTGGGACTGAGACACGGCCC
AGACTCCTACGGGAGGCAGCAGTAGGGAATCTTCCGCAATGGACGAAAGTCTGACGGAGCA
ACGCCGCGTGAGTGATGAAGGCTTTCGGGTCGTAAAACTCTGTTGTTAGGGAAGAACAAGTA
CAAGAGTAACTGCTTGTACCTTGACGGTACCTAACCAGAAAGCCACGGCTAACTACGTGCCA
GCAGCCGCGGTAATACGTAGGTGGCAAGCGTTATCCGGAATTATTGGGCGTAAAGCGCGCG
CAGGCGGTTTCTTAAGTCTGATGTGAAAGCCCACGGCTCAACCGTGGAGGGTCATTGGAAAC
TGGGGAACTTGAGTGCAGAAAGAA

NR 117473.1:143-656 *Priestia megaterium* штаммының ATCC 14581 ең жақын штаммымен гомология дәрежесі 99,81% құрады (сурет 2).

Сурет 2 – *Priestia megaterium* штамының филогентикалық ағашы

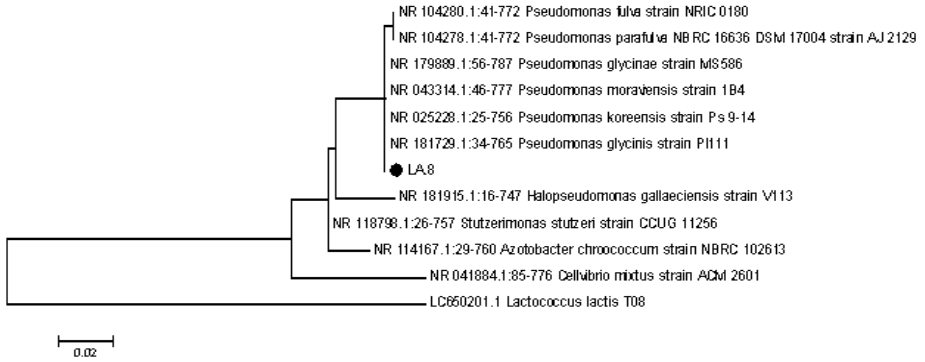
Pseudomonas sp. LA.8 штамы

16S рРНҚ генін секвенирлеу арқылы алынған нуклеотидтер тізбегі:

TGCAAGTCGAGCGGATGAAAGGAGCTTGCTCCTGGATTCAGCGGCGGACGGGTGAGTAATG
CCTAGGAATCTGCCTGGTAGTGGGGGACAACGTTTCGAAAGGAACGCTAATACCGCATACGT
CCTACGGGAGAAAGCAGGGGACCTTCGGGCCTTGCGCTATCAGATGAGCCTAGGTCGGATT

AGCTAGTTGGTGAGGTAATGGCTCACCAAGGCGACGATCCGTAACTGGTCTGAGAGGATGAT
CAGTCACACTGGAACTGAGACACGGTCCAGACTCCTACGGGAGGCAGCAGTGGGGAATATT
GGACAATGGGCGAAAGCCTGATCCAGCCATGCCGCGTGTGTGAAGAAGGTCTTCGGATTGTA
AAGCACTTTAAGTTGGGAGGAAGGGTTGTAGATTAATACTCTGCTGTTTTGACGTTACCGACA
GAATAAGCACCGGCTAACTCTGTGCCAGCAGCCGCGGTAATACAGAGGGTGCAAGCGTTAAT
CGGAATTACTGGGCGTAAAGCGCGCGTAGGTGGTTTGTTAAGTTGGATGTGAAATCCCCGGG
CTCAACCTGGGAACTGCATCCAAAACTGGCAAGCTAGAGTATGGTAGAGGGTGGTGGAATTT
CCTGTGTAGCGGTGAAATGCGTAGATATAGGAAGGAACACCAGTGGCGAAGGCGACCACCT
GGACTGATACTGACACTGAGGTGCGAAAGCGTGGGGAGCAAACAGGATTAGAT

Зерттеуге алынған үлгілердің 16S рРНҚ генін NCBI (National Center for Biotechnology Information) халықаралық дерекқорындағы эталондық штамдар тізбегімен салыстыру арқылы жасалынған филогенетикалық ағаштар (сурет 3, 4).

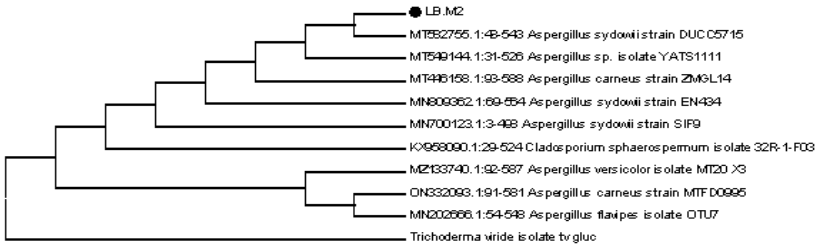
Сурет 3 – LA.8 – *Pseudomonas* sp. штамының *Pseudomonas* туысының штамдарымен сәйкестігін көрсететін филогенетикалық ағаш

Pseudomonas sp LA.8 штамына ең жақын *Pseudomonas* штамдарымен гомологиялық ұқсастық дәрежесі 99,73% құрады.

***Aspergillus sydowii* LB.M2** штамы

ITS аймағын секвенирлеу арқылы алынған нуклеотидтер тізбегі:

CCCGTGAATACCTAACACTGTTGCTTCGGCGGGGAACCCCCTCGGGGGCGAGCCGCCGGGG
ACTACTGAACTTCATGCCTGAGAGTGATGCAGTCTGAGTCTGAATATAAAATCAGTCAAAACTT
TCAACAATGGATCTCTTGGTTCCGGCATCGATGAAGAACGCAGCGAACTGCGATAAGTAATGT
GAATTGCAGAATTCAGTGAATCATCGAGTCTTTGAACGCACATTGCGCCCCCTGGCATTCCGG
GGGGCATGCCTGTCCGAGCGTCATTGCTGCCCATCAAGCCCGGCTTGTGTGTTGGGTCGTC
GTCCCCCCCGGGGGACGGGCCCGAAAGGCAGCGGCGGCACCGTGTCCGGTCCTCGAGCGT
ATGGGGCTTTGTCACCCGCTCGACTAGGGCCGGCCGGGCGCCAGCCGACGTCTCCAACCAT
TTTTCTTCAGGTTGACCTCGGATCAGGTAGGGATACCCGCTGAACTTAAGCATATCAATAAGC

Сурет – 4 *Aspergillus sydowii* сәйкестігін көрсететін филогенетикалық ағаш

Ең жақын штамм MT582755.1:48-543 *Aspergillus sydowii* DUCC5715 штамымен гомологиялық ұқсастық дәрежесі 100,00% құрады.

Зерттеуге алынған микроағзалардың ITS аймағын салыстыру негізінде филогенетикалық ағаштар құрылды, олардың ITS аймағы NCBI халықаралық дерекқорындағы эталондық штамдар тізбегімен салыстырылып, ұқсастығы анықталды. Филогенетикалық ағаштар зерттеуге алынатын биологиялық үлгілердің генетикалық қатынасын зерттеу үшін маңызды болып табылады, сәйкестендірілген тізбектердің арасындағы генетикалық айырмашылықтарды бағалау үшін филогенетикалық ағаш құрылады. ITS аймағы ДНҚ

молекуласындағы транскрипцияланбайтын ішкі бөліктерін көрсетіп, үлгілер арасындағы филогенетикалық қатынастарды бағалап, сараптама жасалынып, нәтижесінде зерттеліп отырған үлгілердің филогенетикалық орны мен оны басқа түрлермен салыстыруға мүмкіндіктер берді.

Қорытынды

Ленгер қоңыр-көмір өндірісінің қалдықтарының микрофлоралық құрамын целлюлоза ыдыратушы бактериялар мен гетеротрофты бактериялар тобы, микромицеттер мен актиномицеттер тобы құрады.

Микромицетті саңырауқұлақтардан *Mucorales, Aspergillus*, *Fusarium*, *Candida* туыстарының өкілдері, бактериялардан *Bacillus*, *Rodococcus, Pseudomonas* туысының өкілдері және азот айналымының бактериялары өкілдері негізгі түрлік құрамын құрады.

Микромицетті саңырауқұлақ штамының 16S rRNA генін және ITS аймағын Сэнгер әдісімен секвенирлеу арқылы бактерия штамдарын анықтау үшін молекулалық-генетикалық талдау нәтижесінде зерттелетін үлгілердің таксономиясы анықталды: LB.1 – *Priestia megaterium,* LA.8 – *Pseudomonas sp.,* LB.M2 – *Aspergillus sydowii.*

Әдебиеттер тізімі

1. Exploring the Potential of Microbial Coalbed Methane for Sustainable Energy Development / Y. Niu et al // Molecules. – 2024. – Т. 29, № 15. – С. 3494. https://doi.org/10.3390/molecules29153494.
2. Biotechnological potentials of surfactants in coal utilization: a review / N. Akimbekov et al // Environmental Science and Pollution Research. – 2024. – P. 1-20.
3. Optimization of extrinsic parameters for beneficiation of coal with the help of *Cronobacte*r sp / S. Rai et al // International Journal of Coal Preparation and Utilization. – 2024. – Т. 44, № 10. – P. 1606-1621.
4. H_2 production from coal by enriching sugar fermentation and alkane oxidation with hyperthermophilic resistance microbes in municipal wastewater / H. Zhang et al // Chemical Engineering Journal. – 2024. – Т. 489. – P. 151487. https://doi.org/10.1016/j.cej.2024.151487.
5. Symanowicz B. Brown coal waste in agriculture and environmental protection: A review / B. Symanowicz, R. Toczko // Sustainability. – 2023. – Т. 15, № 18. – P. 13371. https://doi.org/10.3390/su151813371.
6. Borrow pit disposal of coal mining byproducts improves soil physicochemical properties and vegetation succession / J. Bakr et al // Agronomy. – 2024. – Т. 14, № 8. – P. 1638.
7. Coal biotransformations under aerobic conditions: Screening and characterization of potential biocatalysts / A.N. Khan et al // International Journal of Coal Preparation and Utilization. – 2024. – Т. 44, № 9. – P. 1266-1286. https://doi.org/10.1080/19392699.2023.2270929.
8. Study of the Possibility of Biorecultivation of Soils Contaminated with Brown Coal Waste / I. Akmaral et al // Journal of Ecological Engineering. – 2024. – Т. 25, № 4. – P. 1-10.
9. Sharma A. Ecobiology of coal mines and spoils / A. Sharma, G. Sumbali / Journal of Applied and Natural Science. – 2019. – vol.11, № 3. – P. 624-631.
10. Studying the microbiological solubilization of brown coal / Unitsky A.E. et al // null. – 2022. – vol. 56, № 4. – P.1-15. https://doi.org/10.46646/sakh-2022-2-322-324.
11. Diversity patterns in microfloras recovered from Miocene brown coals of the lower Rhine Basin reveal distinct coupling of the structure of the peat-forming vegetation and continental climate variability / Utescher et al // Geological Journal. – 2020. – vol. 56, № 4. – P. 1-18. https://doi.org/10.1002/gj.3801.
12. Changes in soil physico-chemical and microbiological properties during natural succession: a case study in lower subtropical china / X. Zhao et al // Frontiers in Plant Science. – 2022. – Т. 13. – P. 878908.
13. Changes in soil physico-chemical and microbiological properties during natural succession on abandoned farmland in the Loess Plateau / B. Wang et al // Environmental Earth Sciences. – 2011. – Т. 62. – P. 915-925.
14. Wastewater Treatment Using Membrane Bioreactor Technologies: Removal of Phenolic Contaminants from Oil and Coal Refineries and Pharmaceutical Industries / M.J. Khan et al // Polymers.– 2024. – Т. 16, № 3. – P. 443.

15. Vítová M. Microbial recovery of rare earth elements from various waste sources: a mini review with emphasis on microalgae / M. Vítová, D. Mezricky // World Journal of Microbiology and Biotechnology. – 2024. – Т. 40, № 6. – P. 1-13.
16. Weiler J. Coal waste derived soil-like substrate: An opportunity for coal waste in a sustainable mineral scenario / J. Weiler, B.A. Firpo, I.A.H. Schneider // Journal of Cleaner Production. – 2018. – Т. 174. – P. 739-745.
17. Gawor L. Coal mining waste dumps as secondary deposits–examples from the Upper Silesian Coal Basin and the Lublin Coal Basin / L. Gawor // Geology, Geophysics and Environment. – 2014. – Т. 40, № 3. – P. 285-289.
18. Feasibility study on the utilization of coal mining waste for Portland clinker production / B. Malagón et al // Environmental science and pollution research. – 2020. – Т. 27, № 1. – P. 21-32.
19. ГОСТ 17.4.4.02-2017. Охрана природы. Почвы. Методы отбора и подготовки проб для химического, бактериологического и гельминтологического анализа. – Введ. 2019.01.01. – М. Изд-во стандартов, 2017. – № 52. – 10 с.
20. Микробиология и вирусология: учебно-методическое пособие / сост. Н.В. Шеховцова: Яросл. гос. ун. им. П.Г. Демидова. – Ярославль: ЯрГУ, 2017. – 64 с.
21. Лавренчук Л.С. Микробиология: практикум / Л.С. Лавренчук, А.А. Ермошин: М-во науки и высш. образования Рос. Федерации, Урал. федер. ун-т. – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2019. – 107 с.
22. Нетрусов А.И. Микробиология: теория и практика в 2 ч. Часть 1: учебник для вузов / А.И. Нетрусов, И.Б. Котова. – Москва: Издательство Юрайт, 2023. – 315 с.
23. Унифицированные методы исследования качества вод. Часть IV. Методы микробиологического анализа вод. – М.: «СЭВ», 1975. – 35 с.
24. Bergey's manual of systematic bacteriology / Don J. Brenner et al. – Изд. Спрингер. 2004. – Т.1.2. – P. 400.
25. Саттон Д. Определитель патогенных и условно патогенных грибов / Д. Саттон, А. Фотергил, М. Ринальди. – М.: Мир, 2001. – 468 с.
26. PureLink™ Genomic DNA Kits. For purification of genomic DNA // https://docviewer.yandex.kz/view/0/?*=4l0. 15.08.2020.
27. The Taguchi methodology as a statistical tool for biotechnological applications: a critical appraisal / R.S. Rao et al // Biotechnology journal. – 2008. – Vol. 3, № 4. – P. 510-523. https://doi.org/10.1002/biot.200700201.
28. Ehsanul Tanvir. Basic understanding of biostatistics is necessary for the study of biology particularly doing research in biological science. 27.12. 2020. – Importance of statistics in biotechnology | by Ehsanul Tanvir | Medium. https://tanvirmahtab547.medium.com/importance-of-statistics-in-biotechnology-761fc226ff2a.

References

1. Exploring the Potential of Microbial Coalbed Methane for Sustainable Energy Development / Y. Niu et al // Molecules. – 2024. – Т. 29, № 15. – S. 3494. https://doi.org/10.3390/molecules29153494. (In English).
2. Biotechnological potentials of surfactants in coal utilization: a review / N. Akimbekov et al // Environmental Science and Pollution Research. – 2024. – R. 1-20. (In English).
3. Optimization of extrinsic parameters for beneficiation of coal with the help of Cronobacter sp / S. Rai et al // International Journal of Coal Preparation and Utilization. – 2024. – Т. 44, № 10. – R. 1606-1621. (In English).
4. H2 production from coal by enriching sugar fermentation and alkane oxidation with hyperthermophilic resistance microbes in municipal wastewater / H. Zhang et al // Chemical Engineering Journal. – 2024. – Т. 489. – R. 151487. https://doi.org/10.1016/j.cej.2024.151487. (In English).
5. Symanowicz B. Brown coal waste in agriculture and environmental protection: A review / B. Symanowicz, R. Toczko // Sustainability. – 2023. – Т. 15, № 18. – R. 13371. https://doi.org/10.3390/su151813371. (In English).
6. Borrow pit disposal of coal mining byproducts improves soil physicochemical properties and vegetation succession / J. Bakr et al // Agronomy. – 2024. – Т. 14, № 8. – R. 1638. (In English).

7. Coal biotransformations under aerobic conditions: Screening and characterization of potential biocatalysts / A.N. Khan et al // International Journal of Coal Preparation and Utilization. – 2024. – Т. 44, № 9. – R. 1266-1286. https://doi.org/10.1080/19392699.2023.2270929. (In English).
8. Study of the Possibility of Biorecultivation of Soils Contaminated with Brown Coal Waste / I. Akmaral et al // Journal of Ecological Engineering. – 2024. – Т. 25, № 4. – R. 1-10. (In English).
9. Sharma A. Ecobiology of coal mines and spoils / A. Sharma, G. Sumbali / Journal of Applied and Natural Science. – 2019. – vol.11, № 3. – P. 624-631. (In English).
10. Studying the microbiological solubilization of brown coal / Unitsky A.E. et al // null. – 2022. – vol. 56, № 4. – P.1-15. https://doi.org/10.46646/sakh-2022-2-322-324. (In English).
11. Diversity patterns in microfloras recovered from Miocene brown coals of the lower Rhine Basin reveal distinct coupling of the structure of the peat-forming vegetation and continental climate variability / Utescher et al // Geological Journal. – 2020. – Vol. 56, № 4. – P. 1-18. https://doi.org/10.1002/gj.3801. (In English).
12. Changes in soil physico-chemical and microbiological properties during natural succession: a case study in lower subtropical china / X. Zhao et al // Frontiers in Plant Science. – 2022. – Т. 13. – R. 878908. (In English).
13. Changes in soil physico-chemical and microbiological properties during natural succession on abandoned farmland in the Loess Plateau / B. Wang et al // Environmental Earth Sciences. – 2011. – Т. 62. – R. 915-925. (In English).
14. Wastewater Treatment Using Membrane Bioreactor Technologies: Removal of Phenolic Contaminants from Oil and Coal Refineries and Pharmaceutical Industries / M.J. Khan et al // Polymers.– 2024. – Т. 16, № 3. – R. 443. (In English).
15. Vítová M. Microbial recovery of rare earth elements from various waste sources: a mini review with emphasis on microalgae / M. Vítová, D. Mezricky // World Journal of Microbiology and Biotechnology. – 2024. – Т. 40, № 6. – R. 1-13. (In English).
16. Weiler J. Coal waste derived soil-like substrate: An opportunity for coal waste in a sustainable mineral scenario / J. Weiler, B.A. Firpo, I.A.H. Schneider // Journal of Cleaner Production. – 2018. – Т. 174. – R. 739-745. (In English).
17. Gawor L. Coal mining waste dumps as secondary deposits–examples from the Upper Silesian Coal Basin and the Lublin Coal Basin / L. Gawor // Geology, Geophysics and Environment. – 2014. – Т. 40, № 3. – R. 285-289. (In English).
18. Feasibility study on the utilization of coal mining waste for Portland clinker production / B. Malagón et al // Environmental science and pollution research. – 2020. – Т. 27, № 1. – R. 21-32. (In English).
19. GOST 17.4.4.02-2017. Okhrana prirody. Pochvy. Metody otbora i podgotovki prob dlya khimicheskogo, bakteriologicheskogo i gel'mintologicheskogo analiza. – Vved. 2019.01.01. M. Izd-vo standartov, 2017. – № 52. – 10 s. (In Russian).
20. Mikrobiologiya i virusologiya: uchebno-metodicheskoe posobie / sost. N.V. Shekhovtsova: Yarosl. gos. un. im. P.G. Demidova. – Yaroslavl': YaRGU, 2017. – 64 s. (In Russian).
21. Lavrenchuk L.S. Mikrobiologiya: praktikum / L.S. Lavrenchuk, A.A. Ermoshin: M-vo nauki i vyssh. obrazovaniya Ros. Federatsii, Ural. feder. un-t. – Ekaterinburg: Izd-vo Ural. un-ta, 2019. – 107 s. (In Russian).
22. Netrusov A.I. Mikrobiologiya: teoriya i praktika v 2 ch. Chast' 1: uchebnik dlya vuzov / A.I. Netrusov, I.B. Kotova. – Moskva: Izdatel'stvo Yurait, 2023. – 315 s. (In Russian).
23. Unifitsirovannye metody issledovaniya kachestva vod. Chast' IV. Metody mikrobiologicheskogo analiza vod. – M.: «SEHV», 1975. – 35 s. (In Russian).
24. Bergey's manual of systematic bacteriology / Don J. Brenner et al. – Izd. Springer. 2004. – T.1.2. – P. 400. (In English).
25. Satton D. Opredelitel' patogennykh i uslovno patogennykh gribov / D. Satton, A. Fotergil, M. Rinal'di. – M.: Mir, 2001. – 468 s. (In Russian).
26. PureLink™ Genomic DNA Kits. For purification of genomic DNA // https://docviewer.yandex.kz/view/0/?*=4l0. 15.08.2020. (In English).
27. The Taguchi methodology as a statistical tool for biotechnological applications: a critical appraisal / R.S. Rao et al // Biotechnology journal. – 2008. – vol. 3, № 4. – R. 510-523. https://doi.org/10.1002/biot.200700201. (In English).

28. Ehsanul Tanvir. Basic understanding of biostatistics is necessary for the study of biology particularly doing research in biological science. 27.12. 2020. – Importance of statistics in biotechnology | by Ehsanul Tanvir | Medium. https://tanvirmahtab547.medium.com/importance-of-statistics-in-biotechnology-761fc226ff2a. (In English).

А.Ж. Алихан[*], А.У. Исаева[1,2], Д. Кудасова[1], Ж. Рахымбердиева[1,2], Ж. Рысбаева[1]
[1]Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова,
160000, Республика Казахстан, Шымкент, Тауке-хан 5
[2]Шымкентский университет,
Республика Казахстан, Шымкент, Каратауский р/н, квартал 225, зд. 426
e-mail: akmaralka_050393@mail.ru

СОСТАВ МИКРОФЛОРЫ ОТХОДОВ ЛЕНГЕРСКОГО БУРОГО УГЛЯ

В данной статье проведены генетический анализ видовой идентификации состава естественной микрофлоры отходов буроугольного производства Ленгерского месторождения Туркестанской области и ПЦР-анализ чистых штаммов микроорганизмов. Понимание экологического значения микроорганизмов в отходах бурого угля позволяет оценить их влияние на окружающую среду, сельское хозяйство и процессы производства энергии. Установлено, что в состав микрофлоры отходов бурого угля входят целлюлозоразрушающие и гетеротрофные бактерии, микромицеты и актиномицеты. Основной видовой состав был представлен из микромицетов представителями родов Mucorales, Aspergillus, Fusarium, Candida, из бактерий – представителями родов Bacillus, Rodococcus, Pseudomonas, а также представителями азотфиксирующих бактерий. В результате молекулярно-генетического анализа с целью идентификации штаммов бактерий методом секвенирования по Сэнгеру были выявлены: штамм LB.1 – Priestia megaterium, штамм LA.8 – Pseudomonas sp., штамм LB.M2 – Aspergillus sydowii. Данное исследование позволяет глубоко понять роль полезных микроорганизмов в промышленных отходах бурых углей в экологических процессах, их значимость в природе и на производстве. Полученные результаты исследований помогают определить пути эффективного использования микроорганизмов в отходах бурого угля для повышения плодородия почвы или использования в биотехнологических целях.

Ключевые слова: *ПЦР, генетическая идентификация, микроорганизм, штамм.*

A. Alikhan[*], A. Issayeva[1,2], D. Kudasova[1], Zh. Rakhymberdieva[1,2], Zh. Rysbaeva[1]
[1]M. Auezov South Kazakhstan University,
160000, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Tauke Khan 5
[2]Shymkent University,
160012 Republic of Kazakhstan, Shymkent, Karatau district, block 225, building 426
*e-mail: akmaralka_050393@mail.ru

COMPOSITION OF MICROFLORA OF LENGER BROWN COAL WASTE

This article presents a genetic analysis of the species identification of the natural microflora composition of brown coal waste from the Lenger deposit in the Turkestan region and a PCR analysis of pure microorganism strains. Understanding the ecological significance of microorganisms in brown coal waste allows us to assess their impact on the environment, agriculture and energy production processes. It has been established that the microflora of brown coal waste includes cellulose-destroying and heterotrophic bacteria, micromycetes and actinomycetes. The main species composition was represented by micromycetes from the genera *Mucorales, Aspergillus, Fusarium, Candida*, and bacteria from the genera *Bacillus, Rodococcus, Pseudomonas*, as well as nitrogen-fixing bacteria. As a result of molecular genetic analysis to identify bacterial strains using the Sanger sequencing method, the following were identified: LB.1 strain – *Priestia megaterium*, LA.8 strain – *Pseudomonas* sp., LB.M2 strain – *Aspergillus sydowii*. This research allows to deeply understand the role of beneficial microorganisms in industrial wastes of brown coal in ecological processes, their significance in nature and in production. The obtained research results help to determine the way of effective use of microorganisms in brown coal waste to increase soil fertility or use for biotechnological purposes.

Key words: PTR, genetic identification, microorganism, strain.

Авторлар туралы мәліметтер

Ақмарал Жапбарқызы Әлихан* – М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университетінің «Биотехнология» кафедрасының 3-курс докторанты; Шымкент, Қазақстан; e-mail: akmaralka_050393@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0237-158X.

Ақмарал Өмірбекқызы Исаева – профессор, б.ғ.д., «Биология және экология» ҒЗИ директоры, Шымкент университетінің ғылым жөніндегі проректоры, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университетінің «Биотехнология» кафедрасының профессоры, Шымкент, Қазақстан; e-mail: akissayeva_@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8323-3982.

Дариха Ераділқызы Құдасова – М. Әуезова атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, «Биотехнология» кафедрасының оқытушысы, Шымкент, Қазақстан; e-mail: darikha.kudasova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8530-3443.

Жанар Шерахметқызы Рахымбердиева – М. Әуезова атындағы Оңтүстік Қазақстан университетінің «Биология және География» кафедрасының доценті, Шымкент университетінің «Педагогика және психология» ҒЗИ директоры; Шымкент, Қазақстан; e-mail: rakhimberdiyeva_80@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9752-5986.

Жанар Алтынбекқызы Рысбаева – «Биотехнология» кафедрасының 2 курс докторанты, Оңтүстік Қазақстан университеті. М. Әуезова, Шымкент; e-mail: rysbaeva_janar87@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-5119-8949.

Сведения об авторах

Акмарал Жапбарқызы Алихан* – докторант 3-го курса кафедры «Биотехнология» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова; Шымкент, Казахстан; e-mail: akmaralka_050393@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0237-158X.

Акмарал Умирбековна Исаева – профессор, д.б.н., директор НИИ «Биология и экология», проректор по научной работе Шымкентского университета, профессор кафедры «Биотехнология» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова; Шымкент, Казахстан; e-mail: akissayeva_@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8323-3982.

Дариха Ерадиловна Кудасова – преподаватель кафедры «Биотехнология», Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, Шымкент, Казахстан; e-mail: darikha.kudasova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8530-3443.

Жанар Шерахметовна Рахымбердиева – доцент кафедры «Биология и География», Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, директор НИИ «Педагогика и психология» Шымкентского университета; Шымкент, Казахстан; e-mail: rakhimberdiyeva_80@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9752-5986.

Жанар Алтынбековна Рысбаева – докторант 2-го курса кафедры «Биотехнология», Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, Шымкент, Казахстан; e-mail: rysbaeva_janar87@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-5119-8949.

Information about the authors

Akmaral Alikhan* – 3rd year doctoral student of the Department of Biotechnology of the M. Auezov South Kazakhstan University; Shymkent, KazakhstanҢ e-mail: akmaralka_050393@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0237-158X.

Akmaral Issayeva – professor, Doctor of Biological Sciences, Director of the Research Institute of Biology and Ecology, Vice-Rector for Research of Shymkent University, professor of the Department of Biotechnology of the M. Auezov South Kazakhstan University; Shymkent, Kazakhstan; e-mail: akissayeva_@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8323-3982.

Darikha Kudasova – lecturer of the Department of Biotechnology, M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: darikha.kudasova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8530-3443.

Zhanar Rakhymberdieva – PhD, Associate Professor, Department of Biology and Geography, M. Auezov South Kazakhstan University; Director of the Research Institute of Pedagogy and Psychology of Shymkent University, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: rakhimberdiyeva_80@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9752-5986.

Zhanar Rysbaeva – 2 year doctoral student of the Department of Biotechnology, M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: rysbaeva_janar87@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-5119-8949.

Редакцияға енуі 05.02.2025
Өңдеуден кейін түсуі 17.03.2025
Жариялауға қабылданды 18.03.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-21

МРНТИ: 65.09.03

BY 4.0
Check for updates

А.А. Баядилова*, Г.Б. Абдилова[1], К.С. Бекбаев[1], А. Төлеуғазықызы[2], Ш.А. Амирханов[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
[2]С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: assylzhanai@gmail.com

ЖҮЗІМ СЫҒЫНДЫСЫНАН БАҒАЛЫ КОМПОНЕНТТЕРДІ ЭКСТРАКЦИЯЛАУ ӘДІСТЕРІ

Аңдатпа: *Мақалада шарап жасаудың қосалқы өнімі болып табылатын жүзім сығындыларынан құнды компоненттерді алудың әртүрлі әдістері қарастырылады. Еріткіштерді қолдана отырып экстракциялаумен қатар, экстракциялаудың дәстүрлі және инновациялық әдістерінің тиімділігіне, сондай-ақ қатты-сұйықтықты экстракциялау, жоғары критикалық флюидтік экстракциялау, ультрадыбысты күшейткішті экстракциялау, еріткішпен жеделдетілген экстракциялау, престелген сұйықтықтарды пайдалана отырып экстракциялау сияқты жаңа технологияларға ерекше назар аударылады. Мысалы, жоғары критикалық флюидтерді пайдалана отырып экстракциялау қатты матрицалардан мақсатты компоненттерді бөліп алу үшін салыстырмалы түрде жаңа әдіс болып табылады. Ультрадыбыстық күшейтілген экстракциялау кавитация құбылысына негізделген, онда ультрадыбыстық қысым толқындары таралады, ал экстрагенттерді тасымалдау жоғары жылжыту күштерінің есебінен күшейтіледі. Престелген сұйықтықтарды пайдалана отырып экстракциялау еріткіш ретінде 100% су пайдаланылады. Зерттеу нәтижелері жүзім сығындыларын антиоксиданттық және қабынуға қарсы қасиеттері бар функционалдық өнімдерді алу үшін шикізат ретінде пайдаланудың жоғары перспективаларын растайды. Тамақ қалдықтарынан және шарап жасаудың жанама өнімдерінен полифенолдар, ақуыздар, лигнин, пектиндер және майлар сияқты биоактивті қосылыстарды алу процесі маңызды баламалы стратегияға айналады. Перспективалы, тиімді, орнықты және экологиялық таза әдістері жоғары критикалық экстракциялау және ультрадыбыстық экстракциялау болып табылады.*

Түйін сөздер: *жүзім қалдықтары, жүзім қабығы, жүзім сүйектері, жүзім сабақтары, экстракция.*

Кіріспе

Жүзім бүкіл әлемде өсірілетін және тұтынылатын қалыпты климаттың неғұрлым экономикалық маңызды дақылдарының бірі болып табылады. 2022 жылы әлемде жүзім отырғызу алаңы 7,3 млн гектарды құрады, бұл 70 млн тоннадан астам жеміс берді, оның 47,4% – шараптық сұрыптары, 45,4% – асханалық сұрыптары, ал 8% – кептіруге арналған жүзім [1]. Қазақстанда бүгінгі күні жүзім 16 мың гектарға жуық алқапта өсіріледі, ал 2023 жылы өндіріс көлемі 63,5 мың тоннаны құрады [2]. Қазақстандық жүзім шаруашылығы үшін республиканың оңтүстік өңірлеріндегі өндірістің шоғырлануы тән, онда жүзімнің 98%-ы Алматы, Жамбыл және Қызылорда облыстарында өсіріледі (сурет 1).

1 сурет – Қазақстанда 2019-2023 жылдар кезеңіндегі жүзім өндірісінің жыл сайынғы көлемі (тонна)

Қазақстанда жүзім шаруашылығы әртүрлі климаттық аймақтарда дамуда, бұл жүзім сұрыптарының кең ассортиментін өсіруге мүмкіндік береді. Каберне Совиньон, Мерло және Шардоне сияқты кең таралған сұрыптар Оңтүстік Қазақстанда, атап айтқанда Алматы облысында көптеп өсіріледі. Климаты неғұрлым салқын өңірлерде, мысалы, Жетісу өңірінде Саперави, Ркацители және Мускат сияқты сұрыптар кеңінен танымал.

Шарап өндіру процесінде қалдықтардың едәуір көлемі (жанама өнімдер) пайда болады, олар көбінесе қоршаған ортаға тасталады, бұл экологиялық проблемаларды ыдырау, жағымсыз иістер және қалдықтарды жағу кезінде ауаның ластануын тудырады (кесте 1) [3].

1 кесте – Шарап жасау процесінде жүзімнен пайда болатын жанама өнімдердің пайызы [4]

Жанама өнім	Жүзім пайызы (шамамен)
Жүзім өсінділері	2,5-7,5
Жүзім күнжарасы	15% құрғақ (ылғалды 25-45% дейін)
Жүзім сүйектері	3-6
Шарап қалдықтары	3,5-8,5
Жүзім кесінділері	5 т/жылына

Бұл қалдықты жүзім сығындылары деп атайды және олар жүзім қабығынан, тұқымынан, сабағынан тұрады [5].

Жүзім сығындылары қалдық ретінде құрамы көбінесе қалдық түріне, жүзім сұрыпына, отырғызу жағдайына, өңдеу әдісіне және басқа да көптеген факторларға байланысты (кесте 2).

2 кесте – Қызыл және ақ жүзімнің әртүрлі сұрыптарының сығындыларын талдауды қамтитын зерттеулерден алынған жүзім сығындыларының құрамы [6]

Қосылыстар	Мөлшері г/100 г	Қосылыстар	Мөлшері г/100 г
Күлділік	1,73-9,10	Na	87-244
Аққуыз	3,57-14,17	K	1184-2718
Май	1,14-13,90	Mg	92-644
Тағамдық талшықтардың жалпы саны	17,28-88,70	Ca	91-961
Ерімейтін талшықтар	16,44-63,70	Mn	6-1356
Еритін талшықтар	0,72-12,78	Fe	5-5468
Көмірсулар	12,20-40,53	Zn	2-2254
Фенол қосылыстарының жалпы саны	0,28-8,70	Cu	39-130
Фруктоза	0,38-8,91	P	4-3157
Глюкоза	0,21-26,34		

Шарап өнеркәсібінің қалдықтары (қабығы, сүйектері және сабақтары) орташа алғанда пайдаланылған жүзім салмағының 30%-ын құрайды [7].

Жүзімнің қабығы шарап жасау қалдықтарының негізгі компоненті болып табылады және сығу салмағының 65%-ын құрайды. Бұрындары ол негізінен компост ретінде пайдаланылған немесе пайдалануға жарамсыз деп есептелген. Алайда фенолды қосылыстардың жоғары болуы жүзім қабығын биологиялық белсенді фитохимиялық заттардың құнды көзі болып табылады [8]. Антоциандар – көбінесе қабықта кездесетін фенол қосылыстарының табы, ал флаван-3-олдар қабықта да, тұқымдарда да ұқсас концентрацияларда болады [9]. Малвидин-3-О-глюкозид – жүзім қабығынан табылған ең құнды антоциан, одан кейін пеонидин-3-О-глюкозид табылады [10].

Жүзімнің сабақтары жүзімнің шашақты бір шоғынан бөлу процесінде түзіледі және шарап өндірісінде өңделетін шикізаттың жалпы массасының шамамен 3-6%-ын құрайды [11]. Олар целлюлоза және гемицеллюлоза [12], танниндер [13] (6-7%) сияқты лигноцеллюлозалық қосылыстардан және лигниннің (22-47%) едәуір құрамынан тұрады [14]. Бұл қосылыстардың сабақтардағы шоғырлануы географиялық шығу тегі, климат, өнімді жинау уақыты және жүзімнің сұрыпы сияқты бірқатар факторларға байланысты. Жүзім сабақтарындағы фенолды қосылыстардың негізгі компоненттері – бұл флаван-3-олдар, гидроксиқышқылдары, флавонолдар және стибендер [15].

Жемістің жалпы салмағының шамамен 5%-ын құрайтын жүзім сүйектері шарап пен шырын өндірісінде маңызды жанама өнім болып табылады [16]. Жыл сайын әлемдік ауқымда 3 млн тоннадан астам жүзім сүйегі шығарылады. Олар клетчаткаға, ақуыздарға, көмірсутектерге, липидтерге, минералдарға және полифенольді қосылыстарға бай. Сүйектерде фенол қосылыстары (барлық алынатын заттардың 70% дейін), омега-6 май қышқылдары мен витаминдер бар [17]. Бұдан басқа, олардан антиоксиданттық белсенділігі бар флаван-3-ола мен проантоцианиндер табылды. Жүзім сүйектерінен алынған сығындыларда токоферолдар мен токотриенолдар бар [16].

Осылайша, жүзім сығындыларын өңдеу және олардан құнды компоненттерді алу шарап жасау өнеркәсібінің қалдықтарын азайтуға мүмкіндік беріп қана қоймай, әртүрлі пайдалы қасиеттері бар биологиялық белсенді заттарды алуға ықпал ететін перспективалы бағыт болып табылады.

Зерттеу әдістері

Мақалада жүзім қалдықтарынан полифенолдар, флавоноидтар және органикалық қышқылдар сияқты белсенді заттарды тиімді бөлуге мүмкіндік беретін түрлі экстракциялау әдістері қарастырылады.

Тұтастай алғанда, жүзімді қайта өңдеудің жанама өнімдерінен полифенолдарды экстракциялау үшін неғұрлым жиі пайдаланылатын әдіс қатты-сұйықтықты экстракциялау (SLE) болып табылады - бұл заттарды қатты матрицадан онымен байланыста болатын еріткішке ауыстыру процесі. Экстракцилаудың тиімділігі еріткіштің түріне, температурасына, экстракция уақытына және еріткіш/қатты заттың арақатынасына байланысты. Жүзім сығындысынан полифенолдарды экстракциялау үшін көбінесе этанол, метанол, ацетон және су сияқты еріткіштер пайдаланылады, бұл ретте этанолдың сумен қоспалары жақсы нәтиже көрсетті. Еріткішті таңдау экстракция мақсаттарына және бастапқы материалдың ерекшеліктеріне байланысты екенін атап өту маңызды [18].

Жүзімді қайта өңдеудің жанама өнімдері сияқты үлгілер үшін Сокслеттегі экстракция мен мацерация неғұрлым қолайлы әдістер болып табылады. Мұндай үлгілердегі көптеген биологиялық белсенді компоненттер термиялық тұрақсыз және/немесе фотосезгіш. Сондықтан экстрагирленетін заттың мөлшерін ұлғайтудан басқа, экстракция сондай-ақ функционалдық ингредиенттерді белсенді түрде алуды қамтамасыз етуге бағытталған.

Сокслеттегі экстракция матрицаны жаңа еріткішпен бірнеше рет жууды қамтиды, бұл жылы еріткішті пайдалану арқылы талданатын заттың неғұрлым жоғары еруіне ықпал етеді. Бұл техниканың классикалық мацерациямен салыстырғанда негізгі артықшылықтары, бұл уақытты, энергияны үнемдеуге мүмкіндік береді. Сокслет көбінесе әртүрлі табиғи көздерден құнды биоактивті қосылыстарды алу үшін пайдаланылады [19]. Термосезгіш қосылыстардың экстракциясын қоспағанда, бұл әдіс экстракцияның басқа дәстүрлі әдістеріне қарағанда тиімділігі анағұрлым жоғары. Өнеркәсіптік қолдану, жаңғыртылу, тиімділік және экстрактпен манипуляция тұрғысынан, ол сондай-ақ ультрадыбыстық, микротолқынды сәулелену және жоғары критикалық сұйықтықтардың көмегімен экстракциялау сияқты жаңа әдістермен салыстырғанда артықшылықтарға ие [20].

Дәстүрлі әдістер көп уақытты және еріткіштердің үлкен көлемін талап етеді, сондай-ақ иондау, гидролиз және тотығу салдарынан полифенолдардың жоғалуына әкеледі. Соңғы жылдары уақытты қысқартуға, еріткіштерді пайдалануды азайтуға және мақсатты қосылыстарды алуды сақтап немесе жақсартып, тиімділікті арттыруға бағытталған экстракциялаудың жаңа әдістері әзірленді [21].

Қазіргі уақытта жаңа инновациялық технологиялар тамақ өнеркәсібі тарапынан үлкен қызығушылық тудырып отыр, өйткені олар экстракцияның дәстүрлі әдістерін қолдануға байланысты проблемаларды шешуге көмектеседі. Бұл жаңа технологиялар тұтынушылардың ең аз өңделген өнімдер мен жанама өнімдерге өсіп келе жатқан сұранысын қанағаттандыру мақсатында, сондай-ақ «жасыл» экстракция тұжырымдамасының талаптарына сәйкес келу мақсатында зерттеледі. Бұл тұжырымдама энергия тұтынуды төмендету кезінде қосылған құны жоғары қосылыстарды тиімді және тұрақты алу процесі болып табылады [22]. Субкритикалық су, импульстік электр өрістері, жоғары қысыммен өңдеу және т.б. сияқты экстракцияның жаңа әдістері жүзім қалдықтарын қоса алғанда, әртүрлі өсімдік көздерінен қайталама метаболиттердің (ең алдымен фенолдардың) және жанама өнімдер экстракциясын күшейтеді [23].

Жоғары критикалық флюидті экстракция (SFE) – қатты матрицалардан мақсатты компоненттерді бөліп алудың салыстырмалы түрде жаңа әдісі. SFE қатты үлгілерден органикалық қосылыстарды алу үшін жоғары критикалық флюидтердің бірегей қасиеттерін пайдаланады [24]. Жоғары критикалық флюид – бұл өзінің температурасы мен қысымынан жоғары, жақсы еріту қабілеті (сұйықтық ретінде), жоғары диффузиясы, төмен тұтқырлығы және ең аз беттік тартылуы бар зат. Осы сипаттамалардың арқасында SFE жоғары критикалық фазада жылдам массалық өтуді жүзеге асыруға мүмкіндік береді және үлгінің қуысына кіру қабілетін жақсартады, бұл жылдам және тиімді экстракциялауды қамтамасыз етеді. SFE

органикалық еріткіштерді пайдалана отырып, экстракциялаудың дәстүрлі әдістеріне экологиялық тұрақты балама болуы мүмкін, өйткені ол тез, автоматтандырылған және селективті бола отырып, уытты еріткіштердің көп мөлшерін пайдалануды болдырмайды. Бұдан басқа, экстракциялау кезінде жарық пен ауаның болмауы органикалық еріткіштерді пайдалану арқылы дәстүрлі экстракциялау кезінде болуы мүмкін деградация процестерін төмендетеді [18]. Экстракциялау уақыты мен температурасы қосылыстардың жоғары шығыстарына қол жеткізу және энергия шығындарын барынша азайту үшін өте қиын. Температураның көтерілуі ерігіштік пен диффузияны жақсартады, бірақ 50°C жоғары температурада фенолдардың тұрақтылығы төмендейді. Кейбір зерттеулер көрсеткендей, 60°C температурада жүзім сығындыларынан фенолдарды алу тиімділігін арттырады [25].

Ультрадыбыстық күшейтілген экстракциялау кавитация құбылысына негізделген, мұнда ультрадыбыстық қысым толқындары таралады, ал экстрагенттердің тасымалдануы жоғары жылжыту күштері есебінен күшейеді [26]. Құйынды және ішкі диффузияның үдеуі бөлшектердің соқтығысуымен, жоғары жылдамдықпен, макро тұтынумен және кавитациялық көпіршіктердің жарылуынан пайда болатын микропоралы бөлшектердің бұзылуынан туындайды. Сұйық және қатты фаза арасындағы байланыстың жоғары ауданына байланысты ультрадыбыстық күшейтілген экстракция дәстүрлі әдістерден әлдеқайда жылдам [27]. Қуатты ультрадыбыстың акустикалық кавитациясы жасушалық қабырғаны бұзады, еріткішке жасушалық құрамның қолжетімділігін жеңілдетеді, осылайша массаның ауысуын жақсартады [28]. Бұдан басқа, UAE жоғары антиоксиданттық белсенділігі бар полифенолдарға бай өсімдік сығындыларын алу үшін қолайлы әдістердің бірі болып табылатындығы расталды [29].

Еріткіш арқылы жеделдетілген экстракция (ASE) – бұл қысым арқылы экстракциялау немесе престелген сұйықтықты пайдалана отырып экстракциялау әдісі. ASE қатты үлгілерден органикалық заттардың экстракциясын жақсарту үшін жоғары температурада (100-180°C) және жоғары қысымда дәстүрлі еріткіштерді пайдаланады. Қысым мен температураның жоғарылауы еріткіштің өткізгіштігін арттырады, бұл матрицаның терең енуіне және кеуектердегі заттардың шығарылуын арттыруға ықпал етеді. Жоғары температура компоненттердің ерігіштігін арттырады және массаның тасымалдануын жылдамдатады, сондай-ақ еріткіш пен матрицаның өзара әрекеттесуін әлсіретеді. Бұл факторлар компоненттерді неғұрлым жоғары нәтижелерімен жылдам және тиімді алуды қамтамасыз етеді. Аталған ерекшеліктерді ескере отырып, көптеген зерттеулер жүзім сығындыларынан фенолдар алу үшін ASE әдісін пайдаланды. Monrad, J. K және бірлескен авторлары жүзім сығындысынан антоциандар мен процианидиндерді экстракциялаудың екі баламалы әдісін әзірледі және ASE көмегімен экстракцияға әсер ететін айнымалыларды зерттеді [30, 31].

Престелген сұйықтықтарды пайдалану арқылы экстракциялау – еріткіш ретінде 100% су пайдаланылса, престелген сұйықтықтарды пайдалану арқылы экстракция (PLE) әдетте қыздырылған суды пайдалану арқылы экстракциялау, субкритикалық су экстракциясы (SWE), қысыммен төмен полярлы су экстракциясы немесе қысыммен ыстық су экстракциясы деп аталады [32]. Бөлме температурасында және атмосфералық қысымда судың ауқымды сутекті-байланысқан құрылымы бар, бұл оны диэлектрлік өткізгіштігі (ε) жоғары полярлы еріткіш етеді. Бұл оны полярлы емес органикалық заттарды алу үшін тиімсіз еріткіш етеді. Алайда суды қыздыру кезінде оның үстіңгі бетінің кернеуі, тұтқырлығы және өткізгіштігі төмендейді, бұл оның диффузиялық қасиеттерін жақсартады. Жеткілікті қысым мен температура кезінде су сұйық күйін сақтайды және төмен полярлы молекулаларды ерітуге қабілетті болады. Бұл судың диэлектрлік өткізгіштігінің 80-нен (25°C және атмосфералық қысымда) 27-ге (250°C және 50 бар) дейін төмендеуіне байланысты. Бұл мән метанол (ε = 33) мен этанол (ε = 24) диэлектрлік өткізгіштері арасында орналасқан, бұл суға органикалық еріткіштің сипаттамаларын береді [33].

Субкритикалық флюидтердің (SSE) көмегімен экстракциялау, сондай-ақ сұйықтық қысымымен экстракциялау (PLE) және ыстық престеумен экстракциялау (HPE) ретінде белгілі, су, этанол, метанол, гексан, этилацетат және олардың қоспалары сияқты әртүрлі полярлы еріткіштердің кең спектрін пайдалануға мүмкіндік береді. Бұл SSE-ге үлкен бейімділік береді, ол полярлық компоненттерден (мысалы, полифенолдар, көмірсулар немесе белоктар) орташа/полярлық емес компоненттерге (мысалы, липидтер мен каротиноидтер) [34]. Бұдан басқа, субкритикалық еріткіштің физикалық қасиеттерін (тығыздық, ионды өнім, диэлектрлік өткізгіштік сияқты) температура мен қысымды өзгерте отырып, жұқа модуляциялауға болады [35].

Ғылыми нәтижелерді талқылау

De Andrade және Machado өз зерттеулерінде ультрадыбыстық технологияны пайдалану арқылы экстракциялау кезінде флавоноидтардың құрамы, антиоксиданттық әлеуеті және фенолды профиль бойынша сонификацияның 20 минутында ең жақсы нәтижелерге қол жеткізілгенін көрсетті. Алайда, фенолдардың, стибендердің, флаванолдардың және фенол қышқылдарының жоғары болуына ықпал еткен 60°C температурасында ультрадыбысты қолдану осы көрсеткіштердің төмендеуіне әкелді [36].

Еріткішпен экстракциялаудың негізгі принципі еріткіштердің басым әсер етуінде жатыр [37]. Кейбір қосылыстар бір еріткіште екіншісіне қарағанда жақсырақ ериді. Кейбір қосылыстар бір еріткіште екіншісіне қарағанда жақсырақ ериді. Еріткішті таңдау экстрагирленетін полифенолдардың мөлшеріне және экстракция жылдамдығына әсер етеді [38]. Жүзімді қайта өңдеудің жанама өнімдеріндегі фенолды қосылыстар қарапайым (мысалы, фенолды қышқылдар, антоциандар) жоғары полимерленген (мысалы, танниндер) және әртүрлі мөлшерде болады. Әдетте жанама өнімдерден еріткіште еритін фенолдар қоспасы шығарылады. Үлгіге байланысты (шикізат, қолданылатын технология және т.б.) фенолдар көмірсулар, липидтер және ақуыздар сияқты өсімдіктің басқа компоненттерімен де байланысты болуы мүмкін. Сондықтан шикі экстрактten жағымсыз компоненттерді алып тастау үшін экстракция хаттамасында қосымша кезеңдер талап етілуі мүмкін. Жүзімді қайта өңдеудің жанама өнімдерінің біртекті еместігін ескере отырып, нақты қолайлы экстракция процедурасы жоқ. Экстракцияның тиімділігін және экстрактардың шоғырлануын арттыруға бір, екі және үш рет экстракциялау арқылы қол жеткізілуі мүмкін. Экстракцияның дәстүрлі әдістерінде негізгі назар еріткішті таңдауға және процестің тиімділігін арттыру үшін жылу немесе механикалық энергияны қосу мүмкіндігіне аударылады. Бұл жүйедегі массаны тасымалдау жылдамдығын өзгерту арқылы қол жеткізіледі [39].

Зерттеу нәтижелері бойынша [40] A. Natolino және басқа да авторлар субкритикалық еріткіштерді қолдана отырып экстракциялау жүзім сығындыларынан полифенолдардың экстракция тиімділігін және шығымын айтарлықтай арттырды. Ең жақсы нәтижелер 120°C температурада, 100 бар қысымда және 10 минут экстракция уақытында су мен этанолдың (50%) субкритикалық қоспасын қолданған кезде алынды. SSE жағдайында полифенолдардың мөлшері 1,5 есеге, ал антиоксиданттық белсенділік дәстүрлі экстракциямен салыстырғанда 3 есеге артты. Экстракцияның бастапқы сатысын математикалық модельдеу SSE полифенолдарды классикалық қатты-сұйықтық экстракциясына қарағанда 5 есе жылдам экстракциялауға мүмкіндік беретінін көрсетті.

Қорытынды

Тамақ қалдықтары мен жүзім шаруашылығының жанама өнімдерінен полифенолдар, белоктар, лигнин, пектиндер және майлар сияқты биоактивті қосылыстарды бөліп алу процесі, оның көптеген пайдалы қасиеттері мен өнеркәсіптік қолданылуына байланысты маңызды балама стратегияға айналуда. Мұндай қосылыстарды бөліп алуға бағытталған инновациялық экстракциялау әдістерін әзірлеу белсенді түрде жалғасуда, бұл ретте негізгі мақсат - максималды шығымға қол жеткізу үшін эксперименттік параметрлерді оңтайландыру. Жаңа технологияларға бағытталған қазіргі зерттеулер аясында жасыл еріткіштерді пайдалануға және энергия тұтынуды азайтуға ықпал ететін экологиялық таза тәсілдерді әзірлеудің маңыздылығы айқын. Әрбір зерттеу экстракциялық технологияларды оңтайландыру, пайдалы заттардың шығымын арттыру және экологиялық әсерді азайту үшін жаңа мүмкіндіктер ашады. Даму перспективалары тиімдірек, тұрақты және экологиялық таза әдістер, мысалы, жоғары критикалық экстракциялау және ультрадыбыстық экстракциялау сияқты әдістер бойынша одан әрі жұмыс істеуді қамтиды. Бұл ретте әр технологияның ерекшеліктерін ескере отырып, әмбебап оңтайлы әдіс жоқ екенін түсіну маңызды; олардың әрқайсысы саланың мақсаттары мен қажеттіліктеріне байланысты бейімделуі мүмкін. Болашақтағы зерттеулер осы технологияларды өнеркәсіптік деңгейде олардың тиімділігін және тұрақтылығын арттыру мақсатында енгізуге бағытталуы тиіс.

Әдебиеттер тізімі

1. OIV (International Organisation of Vine and Wine). World Statistics in 2022; International Organisation of Vine and Wine. – Paris, France, 2020; Available online: https://www.oiv.int/what-we-do/global-report?oiv. Accessed on 23 January 2024.

2. Food and Agriculture Organization of the United Nations. Crops and Livestock Products. Production in 2022. Available online: https://www.fao.org/faostat/en/#data/QCL. Accessed on 23 January 2024.
3. Current trends and possibilities for explotation of grape pomace as a potential source for value addition / P. Chowdhary et al // Environmental Pollution. – 2021. – Volume 278, 1 June – P. 116796. https://doi.org/10.1016/j.envpol.2021.116796.
4. Galanakis Ch.M. Handbook of Grape Processing By-Products Sustainable Solution / Ch.M. Galanakis. – 2017. – P. 29-31.
5. Addition of grape pomace in the hydration step of parboiling increases the antioxidant properties of rice/ T.C.V. Balbinoti et al // International Journal of Food Science + Technology. – 2020. – № 55. – P. 2370-2380. https://doi.org/10.1111/ijfs.14481.
6. Grape Pomace Valorization: A Systematic Review and Meta-Analysis/ B. Antoni´ et al // Foods – 2020. – № 9(11). – P. – 1627. https://doi.org/10.3390/foods9111627.
7. Makris, D.P. Polyphenolic content and in vitro antioxidant characteristics of wine industry and other agri-food solid waste extracts/ D.P. Makris, G. Boskou, N.K. Andrikopoulos // Journal of Food Composition and Analysis. – 2007. – № 20(2). – P 125-132. https://10.1016/j.jfca.2006.04.010.
8. Shrikhande, A.J. Wine by-products with health benefits / A.J. Shrikhande // Food Research International – 2000. – № 33. – P. 469-474. http://dx.doi.org/10.1016/S0963-9969(00)00071-5.
9. Cook N.C. Flavonoids-Chemistry, metabolism, cardio protective effects, and dietary sources/ N.C. Cook, S. Samman // The Journal Nutritional Biochemistry. – 1996. – № 7. – P. 66-76. https://doi.org/10.1016/S0955-2863(95)00168-9.
10. Wine by-products: phenolic characterization and antioxidant activity evaluation of grapes and grape pomaces from six different french grape varieties / I. Ky et al // Molecules. – 2014. – № 19. – P. 482-506. https://doi.org/10.3390/molecules19010482.
11. Extraction kinetics modeling of antioxidants from grape stalk (Vitis vinifera var. Bobal): influence of drying conditions / J.V. García-Pérez et al // Journal Food Engineering. – 2010. – № 101. – P. 49-58. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2010.06.008.
12. Prozil S.O. Chemical composition of grape stalks of Vitis vinifera L. from red grape pomaces/ S.O. Prozil, D.V. Evtuguin, L.P.C. Lopes // Industrial Crops Products. – 2012. – № 35. – P. 178-184. https://doi.org/10.1016/j.indcrop.2011.06.035.
13. Evaluation of grape stalks as a bioresource/ L. Ping et al // Industrial Crops Products. – 2011. – № 33. – P. 200-204. https://doi.org/10.1016/j.indcrop.2010.10.009.
14. Spigno G. Antioxidants from grape stalks and marc: influence of extraction procedure on yield, purity and antioxidant power of the extracts/ G. Spigno, D.M. De Faveri // Journal Food Engineering. – 2007. – № 78. – P. 793-801. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2005.11.020.
15. Deployment of response surface methodology to optimise recovery of grape (Vitis vinifera) stem polyphenols / E. Karvela et al // Talanta. – 2009. – № 79 – P. 1311-1321. https://doi.org/10.1016/j.talanta.2009.05.042.
16. Choi Y. Antioxidant and antiproliferative properties of a tocotrienol-rich fraction from grape seeds/ Y. Choi, J. Lee // Food Chemistry. – 2009. – № 114. – P. 1386-1390. https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2008.11.018.
17. Free radical scavenging of grape pomace extracts from Cabernet Sauvingnon (Vitis vinifera) / L.M.A.S. De Campos et al // Bioresource Technolnology. – 2008. – № 99. – P. 8413-8420. https://doi.org/10.1016/j.biortech.2008.02.058.
18. Ignat I. A critical review of methods for characterisation of polyphenolic compounds in fruits and vegetables/ I. Ignat, I. Volf, V.I. Popa // Food Chemistry. – 2011. – № 126. – P. 1821-1835. https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2010.12.026.
19. Techniques for extraction of bioactive compounds from plant materials: a review/ J. Azmir et al // Journal Food Engineering. – 2013. – № 117. – P. – 426-436. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2013.01.014.
20. Baiano A. Recovery of biomolecules from food wastes – a review / A. Baiano // Molecules – 2014. – № 19. – P. 14821-14842. https://doi.org/10.3390/molecules190914821.
21. Wang L. Recent advances in extraction of nutraceuticals from plants/ L. Wang, C.L. Weller // Trends in Food Science & Technology. – 2006. – № 17. – P. 300-312. https://doi.org/10.1016/j.tifs.2005.12.004.

22. Galanakis C.M. Emerging technologies for the production of nutraceuticals from agricultural byproducts: a viewpoint of opportunities and challenges / C.M. Galanakis // Food and Bioproducts Processing. – 2013. – № 91. – P. 575-579. https://doi.org/10.1016/j.fbp.2013.01.004.
23. Extraction of anthocyanins from grape skins assisted by high hydrostatic pressure/ M. Corrales et al // Journal Food Engineering. – 2009. – № 90. – P. 415-421. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2008.07.003.
24. Wells M.J.M. Principles of extraction and the extraction of semivolatile organics from liquids / In Sample Preparation Techniques in Analytical Chemistry // M.J.M. Wells. – Hoboken, NJ, 2003. – Vol. 162. https://doi.org/10.1002/0471457817.ch2.
25. Spigno G. Effects of extraction time, temperature and solvent on concentration and antioxidant activity of grape marc phenolics / G. Spigno, L. Tramelli, D.M. De Faveri // Journal of Food Engineering. – 2007. – № 81. – P. 200-208. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2006.10.021.
26. Improvement of leaching process of Geniposide with ultrasound/ J.-b. Ji et al // Ultrasonics Sonochemistry. – 2006. – № 13(5). – P. 455-462. https://doi.org/10.1016/j.ultsonch.2005.08.003.
27. Extraction of phenolics from Vitis vinifera wastes using non-conventional techniques / A.A. Casazza et al // Journal of Food Engineering. – 2010. – № 100(1). – P. 50-55. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2010.03.026.
28. Ultrasound extracted flavonoids from four varieties of Portuguese red grape skins determined by reverse-phase high-performance liquid chromatography with electrochemical detection/ I. Novak et al // Analytica Chimica Acta. – 2008. – № 630(2). – P. 107-115. https://doi.org/10.1016/j.aca.2008.10.002.
29. Ultrasound-assisted extraction of polyphenols (flavanone glycosides) from orange (Citrus sinensis L.) peel / M.K. Khan et al // Food Chemistry – 2010. – № 119(2). – P. 851-858. https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2009.08.046.
30. Subcritical solvent extraction of anthocyanins from dried red grape pomace / J.K. Monrad et al // Journal Agricultural and Food Chemistry. – 2010. – № 58 – P. 2862-2868. https://pubs.acs.org/doi/10.1021/jf904087n.
31. Subcritical solvent extraction of procyanidins from dried red grape pomace/ J.K. Monrad et al // Journal Agricultural and Food Chemistry. – 2010. – № 58. – P. 4014-4021. https://pubs.acs.org/doi/10.1021/jf9028283.
32. Pronyk C. Design and scale-up of pressurized fluid extractors for food and bioproducts/ C. Pronyk, G. Mazza // Journal of Food Engineering. – 2009. – № 95(2). – P. 215-226. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2009.06.002.
33. Pressurized hot water extraction (PHWE) / C.C. Teo et al // Journal of Chromatography A. – 2010. – № 1217(16). – P. 2484-2494. https://doi.org/10.1016/j.chroma.2009.12.050.
34. Gallego R. Sub- and supercritical fluid extraction of bioactive compounds from plants, food-by-products, seaweeds and microalgae – an update/ R. Gallego, M. Bueno, M. Herrero // TrAC in Trends Analycal Chemistry. – 2019. – № 116. – P. 198-213. https://doi.org/10.1016/j.trac.2019.04.030.
35. Understanding biomass fractionation in subcritical & supercritical water/ M.J. Cocero et al // Journal of Supercritcal Fluids. – 2018. – № 133. – P. 550-565. https://doi.org/10.1016/j.supflu.2017.08.012.
36. Syrah Grape Skin Residues Has Potential as Source of Antioxidant and Anti-Microbial Bioactive Compounds/ R.B. de Andrade et al // Biology. – 2021. – № 10. – P. 1262. https://doi.org/10.3390/biology10121262.
37. Vatai T. Extraction of phenolic compounds from elder berry and different grape marc varieties using organic solvents and/or supercritical carbon dioxide/ T. Vatai, M. Škerget, Ž. Knez // Journal of Food Engineering. – 2009. – № 90. – P. 246-254. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2008.06.028.
38. Xu B.J. Chang A comparative study on phenolic profiles and antioxidant activities of legumes as affected by extraction solvents/ B.J Xu, S.K.C. Chang // Journal of Food Science. – 2007. – № 72 – P. 159-166. https://doi.org/10.1111/j.1750-3841.2006.00260.x.
39. Wang L.C.L. Weller Recent advances in extraction of nutraceuticals from plants / L. Wang, C.L. Weller // Trends in Food Science & Technology. – 2006. – № 17. – P. 300-312. https://doi.org/10.1016/j.tifs.2005.12.004.
40. Natolino A. Intensification of grape marc (Vitis vinifera) exploitation by subcritical water-ethanol extraction. Effect on polyphenol bioactivities and kinetic modelling/ A. Natolino, P. Passaghe, G.

Brugnera, P. Comuzzo. // Journal of Food Engineering. – 2024. – № 381(11) – P. 112185. https://doi.org/10.1016/j.jfoodeng.2024.112185.

Қаржыландыру туралы ақпарат

Бұл зерттеуді Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғарғы білім министрлігінің Ғылым комитеті (Грант № BR24992914) қаржыландырды.

А.А. Баядилова*, Г.Б. Абдилова[1], К.С. Бекбаев[1], А. Төлеуғазықызы[2], Ш.А. Амирханов[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина»,
010011, г. Астана, проспект Женис, 62
*e-mail: assylzhanai@gmail.com

МЕТОДЫ ЭКСТРАКЦИИ ЦЕННЫХ КОМПОНЕНТОВ ИЗ ВИНОГРАДНЫХ ВЫЖИМОК

В статье рассматриваются различные методы экстракции ценных компонентов из виноградных выжимок, являющихся побочным продуктом виноделия. Особое внимание уделяется эффективности традиционных и инновационных методов экстракции, включая экстракцию с использованием растворителей, а также новым технологиям, таким как твердо-жидкостная экстракция, сверхкритическая флюидная экстракция, экстракция с ультразвуковым усилением, ускоренная экстракция растворителем, экстракция с использованием прессованных жидкостей. Например, экстракция с использованием сверхкритических флюидов является относительно новой техникой для извлечения целевых аналитиков из твердых матриц. Экстракция с ультразвуковым усилением основана на явлении кавитации, при котором происходит распространение ультразвуковых волн давления, а перенос экстрагентов усиливается за счет высоких сил сдвига. Экстракция с использованием прессованных жидкостей заключается в том, что в качестве растворителя используется 100% вода. Результаты исследования подтверждают высокие перспективы использования виноградных выжимок как сырья для получения функциональных продуктов с антиоксидантными и противовоспалительными свойствами. Процесс извлечения биоактивных соединений, таких как полифенолы, белки, лигнин, пектины и масла, из пищевых отходов и побочных продуктов виноделия становится важной альтернативной стратегией. Наиболее перспективными, эффективными, устойчивыми и экологически чистыми методами являются сверхкритическая экстракция и ультразвуковая экстракция.

Ключевые слова: *виноградные отходы, виноградная кожура, виноградные косточки, виноградные стебли, экстракция.*

A. Bayadilova*, G. Abdilova[1], K. Bekbayev[1], A. Toleugazykyzy[2], Sh. Amirkhanov[1]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey,
[2]S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University,
010011, Republic of Kazakhstan ,Astana, 62 Zhenis Avenue
*e-mail: assylzhanai@gmail.com

METHODS OF EXTRACTION OF VALUABLE COMPONENTS FROM GRAPE POMACE

This article discusses various methods of extracting valuable components from grape pomace, a by-product of winemaking. Special attention is given to the effectiveness of traditional and innovative extraction methods, including solvent extraction, as well as new technologies such as solid-liquid extraction, supercritical fluid extraction, ultrasound-assisted extraction, accelerated solvent extraction, and pressurized liquid extraction. For example, supercritical fluid extraction is a relatively new technique for extracting target analytes from solid matrices. Ultrasound-Assisted Extraction is based on the phenomenon of cavitation, where pressure ultrasound waves propagate, and the transfer of extractants is enhanced by high shear forces. Pressurized Liquid Extraction involves using 100% water as the solvent. The research results confirm the high potential of using grape pomace as a raw material for obtaining functional products with antioxidant and anti-inflammatory properties. The process of extracting bioactive compounds, such as polyphenols, proteins, lignin, pectins, and oils, from food waste and by-products of winemaking is becoming an important alternative strategy. The most promising, efficient, sustainable, and environmentally friendly methods are supercritical extraction and ultrasound-assisted extraction.

Key words: *grape waste, grape skins, grape seeds, grape stems, extraction.*

Авторлар туралы мәліметтер

Асыл Аргынгазыевна Баядилова* – «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: assylzhanai@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9805-5875.

Галия Бекеновна Абдилова – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, тамақ инженериясы зерттеу мектебі, Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6647-6314.

Кайрат Серикжанович Бекбаев – техника ғылымдарының кандидаты, тамақ инженериясы зерттеу мектебі, Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail: k_bekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9591-0370.

Ақерке Төлеуғазықызы – PhD, Техникалық факультет, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Астана, Қазақстан Республикасы; e-mail: akerke.0192t@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2061-1699.

Шыңғыс Амиржанұлы Амирханов – PhD, Тамақ инженериясы зерттеу мектебі, Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail: shyngys_a@inbox.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5594-1981.

Сведения об авторах

Асыл Аргынгазыевна Баядилова* – докторант, исследовательская школа пищевой инженерии, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан; e-mail: assylzhanai@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9805-5875.

Галия Бекеновна Абдилова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, исследовательская школа пищевой инженерии, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан; e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6647-6314.

Кайрат Серикжанович Бекбаев – кандидат технических наук, исследовательская школа пищевой инженерии, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан; e-mail: k_bekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9591-0370.

Ақерке Төлеуғазықызы – PhD, Технический факультет, Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина, Астана, Республика Казахстан; e-mail: akerke.0192t@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2061-1699.

Шыңғыс Амиржанұлы Амирханов – PhD, Исследовательская школа пищевой инженерии, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан; e-mail: shyngys_a@inbox.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5594-1981.

Information about the authors

Assyl Bayadilova* – PhD student, research school of food engineering, Shakarim University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: assylzhanai@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9805-5875.

Galiya Abdilova – candidate of technical sciences, associate professor, research school of food engineering, Shakarim University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6647-6314.

Kairat Bekbayev – candidate of technical sciences, science professor, research school of food engineering, Shakarim University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: k_bekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9591-0370.

Akerke Toleugazykyzy – PhD, Technical Faculty, S.Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: akerke.0192t@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2061-1699.

Shynggys Amirkhanov – PhD, Department of Food Technology Shakarim University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: shyngys_a@inbox.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5594-1981.

Редакцияға енуі 03.02.2025
Өңдеуден кейін түсуі 11.03.2025
Жариялауға қабылданды 12.03.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-22

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 65.59.31

Ә.Н. Есенғазиева*, Я.М. Ұзақов
Алматы технологиялық университеті,
050012, Қазақстан Республикасы, Алматы қаласы, Төле би көшесі, 100,
*e-mail:aesengazy@bk.ru

ПРОТЕОЛИТТІК ФЕРМЕНТТІ ПАЙДАЛАНЫП ШҰЖЫҚ ӨНІМДЕРІНІҢ ӨНДІРІСТІК ҮДЕРІСІН ОҢТАЙЛАНДЫРУ

Аңдатпа: *Мақалада протепсин ферментін төменгі сұрыпты етке қолданып және өсімдік шикізаты ретінде қарақұмық ұнын қосу арқылы жартылай ысталған шұжық өнімі алынды. Эксперимент барысында қарақұмық ұнын бірнеше пайыздық мөлшерлеріне зерттеулер жүргізілді. Әдебиеттік шолулар, патенттік ізденістер, сондай-ақ зерттеу нәтижелері бойынша 6% қарақұмық ұнын қолдану ең оңтайлы деп есептелді. Дайын өнімдерге жүргізілген зертханалық зерттеулер оның физика-химиялық және функционалды-технологиялық көрсеткіштерінің жақсарғаны анықталды.*

Зерттеудің нәтижелері бойынша тәжірибелік үлгі, бақылау үлгілеріне қарағанда ақуыздың мөлшері 0,1% жоғары, май мөлшері 2,15%-ға аз. Аминқышқылдарының массалық үлесі тәжірибелік үлгіде 2,36%-ға артық екені анықталды. Протепсин ферменті еттің дәнекер ұлпасын ыдыратып, өнімнің құрылымын жұмсартып, сапасын арттырды. Тағамдық және энергетикалық құндылығы тәжірибелік үлгідегі қарақұмық ұнын қосу арқылы 19 ккал-ға төмендегені байқалды, бұл өнімнің жеңілдігін және калориялық құндылығының төмендігін көрсетеді.

Зерттеулердің нәтижесі бойынша протеолиттік фермент және қарақұмық ұнын қолдану арқылы, жартылай ысталған шұжық өнімінің функционалдық және тағамдық көрсеткіштерінің жақсаратынын және олардың құрылымын жақсартуға, сақтау мерзімін ұзартуға ықпал ететінін көрсетті. Мұндай алмастыру өнімнің өзіндік құнын төмендетіп, қолжетімді етеді.

Түйін сөздер: *жартылай ысталған шұжық, протеолиттік фермент, қарақұмық ұны, физика-химиялық көрсеткіштер, аминқышқылдар.*

Кіріспе

Қазіргі кезде азық-түлік нарығын талдау барысында жануарлардан алынатын тамақ өнімдеріне, оның ішінде шұжық өнімдеріне сұраныстың артқанын көрсетеді.

Әдетте, шұжықтардың сұранысы мен «сатып алу» деңгейі шикі ет өндірісінен асып түседі. Ет шикізатының жетіспеушілігі өндірушілерді заманауи технологияларды енгізуге, соның ішінде ет шикізатын өсімдік шикізатымен ішінара ауыстыруға мәжбүр етеді. Жаңа өнімдерді әзірлеу кезінде тағам мен тамақ қауіпсіздігін басқару жүйесінің талаптарын ескеру қажет [1-3].

Төменгі сұрыпты ет шикізатының консистенциясы қаттылау, әрі құрамында сіңірлердің мөлшері айтарлықтай көп болғандықтан, бұл шикізаттан құндылығы жоғары ет өнімдерін өндіру белгілі бір қиындықтарды туғызады. Осы мәселелерді шешудің тиімді әдістерінің бірі – протеолиттік ферменттерді қолдану [4].

Ет өнімдерін, соның ішінде шұжықтарды өндірудің технологиялық процестерінің маңызды бағыты – ет шикізатының ферментативті гидролизін қолдану. Бұл әдіс өнімнің сапасын арттыруға, дәм мен консистенцияны жақсартуға мүмкіндік береді. Ферментативті модификация ет өңдеу кәсіпорындарында кеңінен қолданылып келе жатқан перспективалы тәсілдердің бірі болып табылады [5-6].

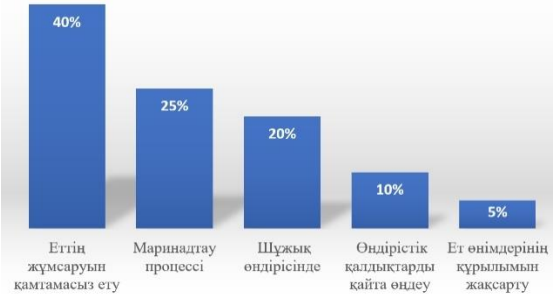
Химиялық және физикалық өңдеуге қарағанда, ферментативті гидролиздің бірнеше маңызды артықшылықтары бар:

- Жағымсыз реакцияларды болдырмайды.
- Технологиялық процесте экстремалды температура мен концентрацияларды қолдану қажеттілігін жояды.
- Ет шикізатын өңдеудің оңтайлы шарттарын қамтамасыз етеді.
- Катализдік белсенділігі жоғары, ал термиялық өңдеу барысында ферменттерді инактивациялау процесі қарапайым түрде жүзеге асады.
- Энергия үнемдеуді қамтамасыз етеді, бұл әсіресе физикалық және химиялық өңдеу әдістерімен салыстырғанда маңызды.

Бұл зерттеу жартылай ысталған шұжық өнімдерінде протеолиттік ферменттерді қолданудың тиімділігін зерттеуге және олардың өнім сапасына әсерін бағалауға бағытталған [7].

Биотехнологияның дамуы азық-түлік өндірісінде жоғары сапалы өнімдер жасауға, экологиялық таза технологиялар енгізуге мүмкіндік берді. Протеолиттік ферменттердің, әсіресе протепсиннің, ет өндірісінде қолданылуы ерекше маңызды. Бұл ферменттер дәнекер тінінің беріктігін төмендетіп, ақуыздардың гидролизін жақсартады және дайын өнімнің сапасын арттырады [8-10].

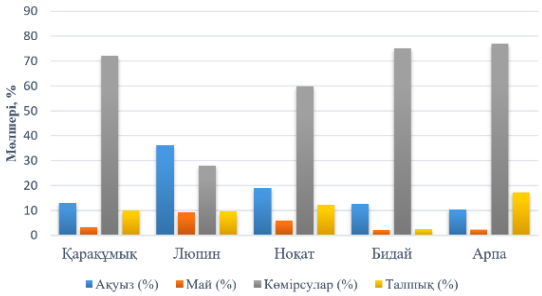
Botella-Martínez, Eom, S.H., Антипова Л.В., Лукин А.А., Ларичев О.В., сонымен қатар отандық ғалымдардың еңбектерінде протеолиттік ферменттердің ет өнеркәсібіндегі негізгі қолдану бағыттары анықталып зерттелген (1 сурет).

1 сурет – Протеолиттік ферменттің қолдану саласындағы үлесі

Ет шикізатын өсімдікке ауыстыру өнімнің тұтынушылық тартымдылығын арттырады және сонымен бірге оның құнын төмендетеді. Нәтижесінде өндіруші денсаулыққа пайдалы өнімді аз шығынмен алады.

Ет өндірісінде өсімдік ақуыздары өнімнің өзіндік құнын төмендетіп, оның сіңімділігін арттырады. Бидай, люпин, арпа, ноқат, қарақұмық, сияқты өсімдік компоненттері холестерин деңгейін азайтып, өнімнің диеталық қасиеттерін жақсартады (2 сурет).

2 сурет – Өсімдік шикізаттарының химиялық құрамы

Қарақұмық ұны құрамында маңызды дәрумендер, минералдар және диеталық талшықтар бар, бұл оны ет өнімдерін байытуға қолайлы етеді. Оның көмірсулар мөлшері төмен, ал биологиялық құндылығы жоғары. Қарақұмық ұнының тұрақты қолданылуы ағзадағы токсиндерді шығаруға, жүрек-қан тамырлары жүйесін нығайтуға және өнімнің қоректік қасиеттерін жақсартуға көмектеседі [11-13].

Қарақұмық құрамында провитаминдер (каротиноидтар), B_1, B_2, B_3, B_6, B_8 (инозитол), B_9, Е, РР дәрумендері бар. Микро және макроэлементтер: магний, кальций, калий, натрий, фосфор, темір, кремний, марганец, күкірт, селен, мырыш, мыс, хром, никель, йод, кобальт, ванадий, бор және фтор. Қарақұмық құрамында органикалық қышқылдар (алма, лимон, қымыздық, малеин және менолен), флавоноидтар, фитоэстрогендер, майлы полиқанықпаған қышқылдар (Омега-3) бар [14-15].

Мұнда қарақұмық, люпин, ноқат, бидай және арпаның химиялық құрамы бойынша салыстырмалы бағандық диаграмма көрсетілген [11-13].

Зерттелген өнімдердің тағамдық құндылығын салыстыру нәтижесінде олардың әрқайсысы адам ағзасына қажетті қоректік заттардың көзі болып табылатыны анықталды.

Люпин ақуыз бен талшықтың ең бай көзі ретінде ерекшеленеді. Оның жоғары ақуыз мөлшері (35%) бұл ақуызға жоғары қажеттілігі бар адамдар үшін пайдалы етеді.

Арпа көмірсуларға (75%) және талшыққа (15%) бай, бұл дене белсенділігі жоғары адамдар мен ұзақ мерзімді энергия қажет ететіндер үшін өте қолайлы болып келеді.

Қарақұмық, ноқат және бидай ақуыз, көмірсулар және талшықтардың теңгерімді құрамымен ерекшеленеді. Бұл өнімдер денсаулықты сақтау және күнделікті теңдестірілген тамақтану үшін өте маңызды.

Барлық өнімдерде май мөлшері төмен болғандықтан, олар диеталық тамақтану үшін қолайлы. Осы өнімдерді рационда алуан түрлі қолдану адамның денсаулығын жақсартып, ағзаның қажеттіліктерін толық қанағаттандырады.

Зерттеу шарттары мен әдістері

Зерттеу жұмысына төмендегідей компоненттер пайдаланылды:

- бақылау үлгісі жартылай ысталған шұжық;
- тәжірибелік үлгі жартылай ысталған шұжық.

Зерттеу жұмыстары келесі мекемелердің зертханаларында жүргізілді:

1. Алматы технологиялық университетінің «Азық-түлік өнімдерінің сапасы мен қауіпсіздігін бағалау жөніндегі ғылыми-зерттеу» зертханасы.
2. Ресей Ғылым академиясының «В.М. Горбатов атындағы тағам жүйелерінің Федералды ғылыми орталығы» Федералды мемлекеттік бюджеттік ғылыми мекемесі (Мәскеу қ.).

Жұмыста жартылай ысталған шұжық өнімдерінің сапасын бағалау үшін келесі әдістер қолданылды:

Портативті РВ-11 «Сарториус» pH-метрінің көмегімен Потенциометриялық әдіспен еттің белсенді қышқылдығын анықтау;

МемСТ 9793-2016 ылғал құрамын анықтау,

МемСТ 23042-2015 май құрамын анықтау,

МемСТ 31727-2012 күлдің құрамын анықтау,

МемСТ 26889-86 ақуыз құрамын анықтау,

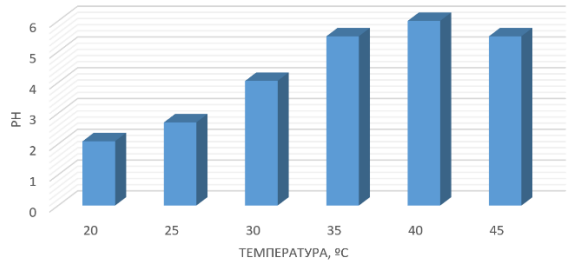
МемСТ 34132-2017 аминқышқылдардың құрамын анықтау,

МемСТ Р 55483-2013 май қышқылдарының құрамын анықтау.

Зерттеу нәтижелері және оны талқылау

Шұжық өнімдерінің жоғары тағамдық құндылығы олардың құрамындағы ақуыздар мен экстрактивті заттардың көп болуына және майдың массалық үлесіне тікелей байланысты. Қарақұмық ұнын өсімдік компоненті түрінде қосу шұжықтың тағамдық құндылығын арттырып қана қоймайды, сонымен қатар олардың дәмін айтарлықтай жақсартады.

Ет шикізатына протепсин ферментінің оңтайлы әсер ету жағдайын білу үшін pH және температура мәндері анықталды. Протепсин ферментін 1:10 қатынаста суда ерітіп, pH мәнің 30 минут ішінде зерттеу жүргізілді. Тәжірибелік үлгілер су моншасында 20-дан 40°С-қа дейінгі температураға дейін қыздырылды. Ферменттің температурасы 40 ºС болғанда pH мәні 6,0 бірлікті құрады (3 сурет).

3 сурет – Протеолиттік протепсин ферментінің pH және температураға әсері

Оңтайлы ферментативті реакция 40ºС температурада, 45ºС кезінде протепсин протеолиттік белсенділігін аздап жоғалтатыны байқалды.

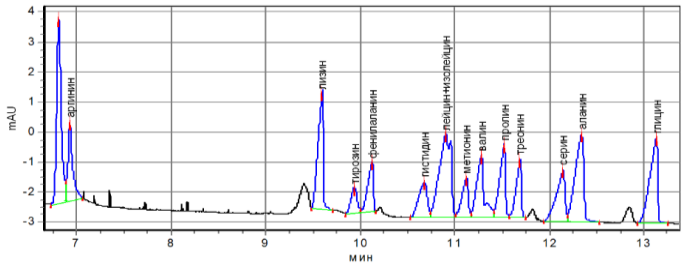
Бақылау және тәжірибелік үлгідегі жартылай ысталған шұжықтың физика-химиялық көрсеткіштері зерттелді (1 кесте).

1 кесте – Физика-химиялық көрсеткіштердің нәтижелері

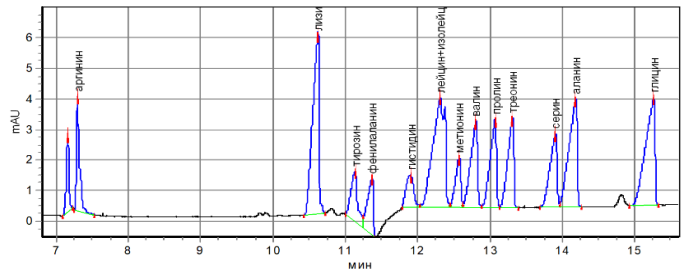
Көрсеткіштер атауы	НҚ зерттеу әдістемесіне	Бақылау үлгісі	Тәжірибелік үлгі
Ылғалдылықтың массалық үлесі, %	МемСТ 9793-2016	54,25±5,41	53,4±5,3
Майдың үлесі, %	МемСТ 23042-2015	25,6±2,0	23,45±1,88
Ақуыздың үлесі, %	МемСТ 25011-2017 (6т)	16,2±2,3	16,3±2,4
Күлдің үлесі, %	МемСТ 31727-2012	3,10±0,42	2,94±0,56
Суда еритін ақуыз	МемСТ 25011-2017 (6т)	1,52	1,16
Тұзда еритін ақуыз	МемСТ 25011-2017 (6т)	0,68	0,62
Сілтіде еритін ақуыз	МемСТ 25011-2017 (6т)	12,11	11,84

Зерттеудің нәтижелері бойынша тәжірибелік үлгі, бақылау үлгілеріне қарағанда ақуыздың мөлшері 0,1% жоғары болып тұр. Майдың мөлшері бақылаудағы өніммен салыстырғанда тәжірибелік үлгіде 2,15%-ға аз. Себебі, тәжірибелік үлгінің рецептурасына жартылай майлы шошқа етінің мөлшерін 6%-ға азайтып, оның орнына осынша мөлшерде қарақұмық ұнын қолданылды.

Бақылау және тәжірибелік дайын өнімдегі аминқышқылдарының құрамының хроматограммасы (4-5 суреттер).

4 сурет – Бақылау үлгісінің аминқышқылдық құрамының хроматограммасы

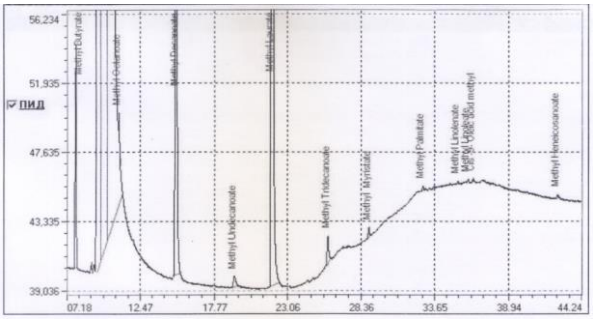

5 сурет – Тәжірибелік үлгінің аминқышқылдық құрамының хроматограммасы

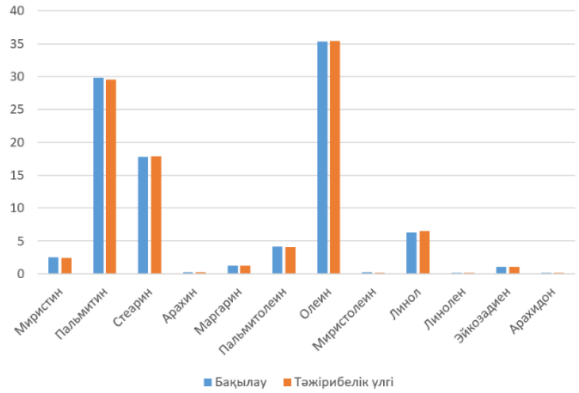
Аминқышқылдарының салыстырмалы талдауы бақылаудағы және тәжірибелік үлгілермен салыстырғанда пайыздық қатынаста жасалды.

Бақылау үлгісіндегі лизин сияқты маңызды, ауыстырылмайтын аминқышқылдарының мөлшері 0,93%-ды, тәжірибелік үлгіде 1,54%-ды, лейцин+изолейцин бақылау үлгісінде 1,12%-ды, тәжірибелік үлгіде 1,36%-ды, валин бақылау үлгісінде 0,98%-ды және тәжірибелік үлгіде 1,09%-ды құрайды.

Тәжірибелік және бақылаудағы өнімнің май қышқылының құрамын салыстырмалы түрде талдау, май қышқылдарының мөлшері өзара аздап ерекшеленетіндігін көрсетті. Барлық май қышқылдарының құрамы бойынша тәжірибелік үлгі МемСТ-на сай келеді (6-7 суреттер).

6 сурет – Тәжірибелік үлгінің май қышқылының құрамы

7 сурет – Май қышқылдарының құрамы МемСТ Р 55483-2013
(массалық үлесі, барлық май қышқылдарының сомасынан %)

Тәжірибелік және бақылаудағы өнімнің май қышқылының құрамын салыстырмалы түрде талдау, май қышқылдарының мөлшері өзара аздап ерекшеленетіндігін көрсетті. Барлық май қышқылдарының құрамы бойынша тәжірибелік үлгі МемСТ стандарттарына сай келеді. Қаныққан май қышқылдарының үлесі аздап төмен, ал моноқанықпаған және полиқанықпаған май қышқылдары сәл жоғары болғаны байқалады. Бұл өнімнің денсаулыққа пайдалырақ болуына ықпал етеді. Жартылай шұжықтың май қышқылдарының балансы оның сапасын сақтай отырып, тұтынушы үшін тартымды екенін көрсетеді.

7 суретте көрсетілгендей, тәжірибелік үлгіде линол қышқылы 0,13%-ға, олеин қышқылы 0,12%-ға, стеарин қышқылы 0,13%-ға көп.

Бақылау үлгісіндегі тағамдық және энергетикалық құндылық 295,2 ккал (1234 кДж), тәжірибелік үлгіде 276,2 ккал (1154 кДж) болды. Тәжірибелік үлгіде тағамдық және энергетикалық құндылығы бақылаудан 19 ккал-ға (80 кДж) төмен. Себебі тәжірибелік үлгідегі жартылай ысталған шұжық өнімі құрамының 6%-ы қарақұмық ұнымен толықтырылды. Ал бақылаудағы үлгіде оның орнына жартылай майлы шошқа еті қолданылған болатын (2 кесте).

2 кесте – Зерттелетін үлгілердің тағамдық және энергетикалық құндылықтары

Үлгілер	Массалық үлес, %		Энергетикалық құндылық	
	ақуыз	май	ккал	кДж
Бақылау үлгі	16,3	25,5	295,1	1234
Тәжірибелік үлгі	16,2	23,4	276,1	1154

Өсімдік ақуыздарын қолдану өнімді оңай сіңіртеді, жақсы органолептикалық көрсеткіштерді қалыптастырады және дайын өнімнің өзіндік құнын төмендетеді. Бұл тұтынушылардың жоғары сұранысын қалыптастыратын факторлардың бірі.

Қорытынды

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, протепсин ферменті мен қарақұмық ұнын қолдану жартылай ысталған шұжықтардың физика-химиялық және функционалдық-технологиялық қасиеттерін айтарлықтай жақсартты. Протепсин ферменті еттің дәнекер ұлпасын тиімді ыдыратып, өнімнің құрылымын жұмсартып, сапасын арттырды. Зерттеу барысында қарақұмық ұнын қолдану арқылы, шұжық құрамындағы май қышқылдарының құрамын жақсартқаны да анықталды, оның нәтижесінде өнімнің денсаулыққа пайдалы қасиеттері артты. Өсімдік негізіндегі ақуыз компоненттерін пайдалану арқылы холестерин мен май қышқылдары азайтылып, дайын өнімнің сапасы жақсара түседі.

Жалпы алғанда, бұл зерттеу нәтижелері өсімдік ақуыздары мен протепсин ферментін қолданудың тиімділігін және олардың шұжық өндірісіндегі пайдалы әсерін дәлелдеді. Бұл әдіс өнімнің құрылымын, қоректік құндылығын және дәмін жақсартып, оның тұтынушылық сапасын арттыруға мүмкіндік береді.

Әдебиеттер тізімі

1. Antipova L.V. Rational use of paddlefish cutting products in combined food systems / L.V. Antipova, V.S. Slobodyanik, A.Yu. Setkova // In the compilation: Process Management and Scientific Developments. Proceedings of the International Conference. Birmingham. – 2022. – P. 171-175.

2. Антипова Л.В. Тенденции развития научных основ проектирования пищевых продуктов / Л.В. Антипова, Н.С. Родионова, Е.С. Попов // Известия высших учебных заведений. Пищевая технология. – 2018. – № 1(361). – С. 8-11.
3. Антипова Л.В. Протепсин – новый ферментный препарат отечественного производства для обработки мясного и молочного сырья / Л.В. Антипова, М.В. Горбунков // В сборнике: «Перспективные ферментные препараты и биотехнологические процессы в технологиях продуктов питания и кормов». ВНИИПБТ; Под редакцией В.А. Полякова, Л.В. Римаревой. – 2016. – С. 7-12.
4. Антипова Л.В. Биотехнологические методы в увеличении ресурсного потенциала перерабатывающих отраслей АПК / Л.В. Антипова // В сборнике: «Материалы VI отчетной научной конференции преподавателей и научных сотрудников ВГУИТ за 2017 год». – Часть 1 – 2018. – С. 25-30.
5. Total and Partial Fat Re- placement by Gelled Emulsion (Hemp Oil and Buck- wheat Flour) and Its Impact on the Chemical, Technological and Sensory Properties of Frankfurters / Botella-Martínez et al // Foods. – 2021. – № 10(8). – P. 1681-81. https://doi.org/10.3390/foods10081681.
6. Влияние гидролиза фермента протепсина на рн и влагосвязывающую способность второсортной говядины / Я.М. Узаков и др. // Вестник Алматинского технологического университета. – 2022. – № 2. – С. 97-101. https://doi.org/10.48184/2304-568X-2022-1-97-101.
7. Перспективы использования растительных компонентов и ферментных препаратов в технологии цельнокусковых мясных изделий / Е.А. Кащенко и др. // Технологии и товароведение сельскохозяйственной продукции. – 2015. – № 2(5). – С. 110-114.
8. Effects of Replacing Soy Protein and Bread Crumb with Quinoa and Buckwheat Flour in Functional Beef Burger Formulation / F. Bahmanyar et al // Meat Science. – 2021. – № 172 (February). – P. 108305. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2020.108305.
9. Gallego M. Behaviour of texture-modified meats using proteolytic enzymes during gastrointestinal digestion simulating elderly alterations / M. Gallego, R. Grau, P. Talens // Meat Science. – 2023. – Vol. 206. – P. 109341. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2023.109341 10.06.2023.
10. Texture softening of beef and chicken by enzyme injection process / S.H. Eom et al // Korean Journal for Food Science of Animal Resources. 2015. – № 35(4). – P. 486-493.
11. Акимов М.М. Польза гречневой муки / М.М. Акимов, А.Е. Еренгалиев, А.М. Муратбаев // Международная научно-практическая конференция, посвященная памяти Василия Матвеевича Горбатова. – 2016. – № 1. – С. 23-24.
12. Аникина В.А. Использование гречневой муки для производства функционального пищевого продукта / В.А. Аникина // Материалы национальной научно-практической конференции«Образование и наука». – Улан-Удэ, 2021. – С. 5-9.
13. Hemp and buckwheat are valuable sources of dietary amino acids, beneficially modulating gastrointestinal hormones and promoting satiety in healthy volunteers / M. Neacsu et al // European Journal of Nutrition. – 2021. – Vol. 61, Issue 2. – P. 1057-1072.
14. Kilincceker O. The effect of buckwheat flour on some quality properties of chicken meatballs as an alternative to wheat flour. / O. Kilincceker, A.M. Karahan // Carpathian Journal of Food Science and Technology. 2020. – Vol. 12, Issue 4. – P 155-164. https://doi.org/10.34302/crpjfst/2020.12.4.16.
15. The use of buckwheat flour in the technology of semi-smoked sausage / A. Yessengaziyeva et al // Potravinarstvo Slovak Journal of Food Sciences. – 2023. – № 17. – P. 311-323.

References

1. Antipova L.V. Rational use of paddlefish cutting products in combined food systems / L.V. Antipova, V.S. Slobodyanik, A.Yu. Setkova // In the compilation: Process Management and Scientific Developments. Proceedings of the International Conference. Birmingham. – 2022. – P. 171-175. (In English).
2. Antipova L.V. Tendentsii razvitiya nauchnykh osnov proektirovaniya pishchevykh produktov / L.V. Antipova, N.S. Rodionova, E.S. Popov // Izvestiya vysshikh uchebnykh zavedenii. Pishchevaya tekhnologiya. – 2018. – № 1(361). – S. 8-11. (In Russian).
3. Antipova L.V. Protepsin – novyi fermentnyi preparat otechestvennogo proizvodstva dlya obrabotki myasnogo i molochnogo syr'ya / L.V. Antipova, M.V. Gorbunkov // V sbornike:

«Perspektivnye fermentnye preparaty i biotekhnologicheskie protsessy v tekhnologiyakh produktov pitaniya i kormoV». VNIIPBT; Pod redaktsiei V.A. Polyakova, L.V. Rimarevoi. – 2016. – S. 7-12. (In Russian).
4. Antipova L.V. Biotekhnologicheskie metody v uvelichenii resursnogo potentsiala pererabatyvayushchikh otraslei APK / L.V. Antipova // V sbornike: «Materialy VI otchetnoi nauchnoi konferentsii prepodavatelei i nauchnykh sotrudnikov VGUIT za 2017 goD». – Chast' 1 – 2018. – S. 25-30. (In Russian).
5. Total and Partial Fat Re- placement by Gelled Emulsion (Hemp Oil and Buck- wheat Flour) and Its Impact on the Chemical, Technological and Sensory Properties of Frankfurters / Botella-Martínez et al // Foods. – 2021. – № 10(8). – R. 1681-81. https://doi.org/10.3390/foods10081681. (In English).
6. Vliyanie gidroliza fermenta protepsina na rn i vlagosvyazyvayushchuyu sposobnost' vtorosortnoi govyadiny / YA.M. Uzakov i dr. // Vestnik Almatinskogo tekhnologicheskogo universiteta. – 2022. – № 2. – S. 97-101. https://doi.org/10.48184/2304-568X-2022-1-97-101. (In Russian).
7. Perspektivy ispol'zovaniya rastitel'nykh komponentov i fermentnykh preparatov v tekhnologii tsel'nokuskovykh myasnykh izdelii / E.A. Kashchenko i dr. // Tekhnologii i tovarovedenie sel'skokhozyaistvennoi produktsii. – 2015. – № 2(5). – S. 110-114. (In Russian).
8. Effects of Replacing Soy Protein and Bread Crumb with Quinoa and Buckwheat Flour in Functional Beef Burger Formulation / F. Bahmanyar et al // Meat Science. – 2021. – № 172 (February). – R. 108305. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2020.108305. (In English).
9. Gallego M. Behaviour of texture-modified meats using proteolytic enzymes during gastrointestinal digestion simulating elderly alterations / M. Gallego, R. Grau, P. Talens // Meat Science. – 2023. – Vol. 206. – R. 109341. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2023.109341 10.06.2023. (In English).
10. Texture softening of beef and chicken by enzyme injection process / S.H. Eom et al // Korean Journal for Food Science of Animal Resources. 2015. – № 35(4). – P. 486-493. (In English).
11. Akimov M.M. Pol'za grechnevoi muki / M.M. Akimov, A.E. Erengaliev, A.M. Muratbaev // Mezhdunarodnaya nauchno-prakticheskaya konferentsiya, posvyashchennaya pamyati Vasiliya Matveevicha Gorbatova. – 2016. – № 1. – S. 23-24. (In Russian).
12. Anikina V.A. Ispol'zovanie grechnevoi muki dlya proizvodstva funktsional'nogo pishchevogo produkta / V.A. Anikina // Materialy natsional'noi nauchno-prakticheskoi konferentsii «Obrazovanie i naukA». – Ulan-Udeh, 2021. – S. 5-9. (In Russian).
13. Hemp and buckwheat are valuable sources of dietary amino acids, beneficially modulating gastrointestinal hormones and promoting satiety in healthy volunteers / M. Neacsu et al // European Journal of Nutrition. – 2021. – Vol. 61, Issue 2. – P. 1057-1072. (In English).
14. Kilincceker O. The effect of buckwheat flour on some quality properties of chicken meatballs as an alternative to wheat flour. / O. Kilincceker, A.M. Karahan // Carpathian Journal of Food Science and Technology. 2020. – Vol. 12, Issue 4. – P 155-164. https://doi.org/10.34302/crpjfst/2020.12.4.16. (In English).
15. The use of buckwheat flour in the technology of semi-smoked sausage / A. Yessengaziyeva et al // Potravinarstvo Slovak Journal of Food Sciences. – 2023. – № 17. – P. 311-323. (In English).

А.Н. Есенгазиева*, Я.М. Узаков
Алматинский технологический университет,
050012, Республика Казахстан, г. Алматы, улица Толе Би 100
*e-mail: aesengazy@bk.ru

ОПТИМИЗАЦИЯ ПРОИЗВОДСТВЕННОГО ПРОЦЕССА КОЛБАСНЫХ ИЗДЕЛИЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ПРОТЕОЛИТИЧЕСКОГО ФЕРМЕНТА

В статье представлен полукопченый колбасный продукт, полученный с использованием фермента протепсина для переработки мяса низкого сорта и добавлением гречневой муки в качестве растительного сырья. В ходе эксперимента исследовались различные процентные соотношения гречневой муки. На основании литературных обзоров, патентных изысканий и экспериментальных данных оптимальным было признано использование 6% гречневой муки. Лабораторные исследования готовой продукции показали улучшение физико-химических и функционально-технологических характеристик.

Результаты исследования показали, что в экспериментальном образце содержание белка было на 0,1% выше, чем в контрольных образцах, а содержание жира – на 2,15% ниже. Установлено, что массовая доля аминокислот в экспериментальном образце увеличилась на 2,36%. Фермент протепсин эффективно расщепляет соединительную ткань мяса, смягчая структуру продукта и

повышая его качество. Пищевая и энергетическая ценность экспериментального образца снижена на 19 ккал за счет добавления гречневой муки, что свидетельствует о низкой калорийности и легкости продукта.

На основании проведенных исследований установлено, что применение протеолитического фермента и гречневой муки улучшает функциональные и питательные характеристики полукопченых колбасных изделий, способствует улучшению их структуры и увеличению срока хранения. Такая технология позволяет снизить себестоимость продукции, делая её более доступной.

Ключевые слова: *полукопченая колбаса, протеолитический фермент, гречневая мука, физико-химические показатели, аминокислоты.*

A.N. Yessengaziyeva*, **Y.M. Uzakov**
Almaty Technological University,
050012, Republic of Kazakhstan, Almaty, Tole Bi street 100
*e-mail:aesengazy@bk.ru

OPTIMIZATION OF SAUSAGE PRODUCTS PRODUCTION PROCESS USING PROTEOLYTIC ENZYME

The paper presents a semi-smoked sausage product obtained by using protepsin enzyme to process low grade meat and adding buckwheat flour as a vegetable raw material. Different percentages of buckwheat flour were investigated in the experiment. Based on literature reviews, patent research and experimental data, the use of 6% buckwheat flour was found to be optimal. Laboratory studies of the finished product showed improvement in physicochemical and functional-technological characteristics.

The results of the study showed that in the experimental sample the protein content was 0.1% higher than in the control samples, and the fat content was 2,15% lower. It was found that the mass fraction of amino acids in the experimental sample increased by 2,36%. The enzyme protepsin effectively breaks down the connective tissue of meat, softening the structure of the product and improving its quality. The nutritional and energy value of the experimental sample was reduced by 19 kcal due to the addition of buckwheat flour, which indicates the low calorie and lightness of the product.

Based on the conducted research it was found that the use of proteolytic enzyme and buckwheat flour improves the functional and nutritional characteristics of semi-smoked sausages, improves their structure and shelf life. This technology allows to reduce the cost of production, making it more affordable.

Key words: *semi-smoked sausage, proteolytic enzyme, buckwheat flour, physical and chemical parameters, amino acids.*

Авторлар туралы мәліметтер

Әлия Нығметқызы Есенғазиева* – PhD, Алматы технологиялық университеті, «Тағам өнімдерінің технологиясы» кафедрасы, Алматы, Қазақстан; e-mail: aesengazy@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2314-2995.

Ясин Мәлікұлы Ұзақов – тех. ғылым. д-ры, профессор, Алматы технологиялық университеті, «Тағам өнімдерінің технологиясы» кафедрасы, Алматы, Қазақстан; e-mail: uzakm@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4626-2471.

Сведения об авторах

Алия Нигметовна Есенгазиева* – PhD, Алматинский технологический университет, кафедра «Технология продуктов питания», Алматы, Казахстан; e-mail: aesengazy@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2314-2995.

Ясин Маликович Узаков – доктор техн.,наук, профессор, Алматинский технологический университет, кафедра «Технология продуктовпитания», Алматы, Казахстан; e-mail: uzakm@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4626-2471.

Information about the author

Aliya Nigmetovna Yessengaziyeva* – PhD, Almaty Technological University, Department of «Food Technology», Almaty, Kazakhstan; e-mail: aesengazy@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-2314-2995.

Yasin Malikovich Uzakov – doctor of technical sciences, professor, Almaty Technological University, Department of «Food Technology», Almaty, Kazakhstan; e-mail: uzakm@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4626-2471.

Редакцияға енуі 28.01.2025
Өңдеуден кейін түсуі 19.03.2025
Жариялауға қабылданды 26.03.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-23

ҒТАХР: 65.59.03

BY 4.0
Check for updates

Ш.Ж. Жасқайрат*, А.І. Ізбасарова, А.К. Игенбаев, С.А. Карденов, К.М. Кожамсугиров
С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: shynarai_92@mail.ru

СИЫР ЖӘНЕ ЖЫЛҚЫНЫҢ МОЙЫН, АРҚА, ЖАМБАС ЕТТЕРІНІҢ ХИМИЯЛЫҚ ҚҰРАМЫ ЖӘНЕ ФИЗИКА-ХИМИЯЛЫҚ КӨРСЕТКІШТЕРІ

Аңдатпа: *Бұл мақалада 2-сұрыпты сиыр және жылқы еттерінің мойын, арқа және жамбас бөліктерінің химиялық құрамы, ылғал байланыстырушы қабілеті және pH көрсеткіштерінің талдау нәтижелері көрсетілген. Талдау нәтижелері бойынша жылқы етінің арқа бөлігінде ақуыз бен су мөлшері (ақуыз – 22,8%, су – 62,2%) жоғары көрсеткішке ие болса, ал май аз (13,5%) мөлшерге ие. Ал мойын бөлігінде май мен коллаген мөлшері (май – 20,3%, коллаген – 2,8%) жоғары. Сиыр етінің мойын бөлігінде ақуыз бен су мөлшері (ақуыз – 19,4%, су – 65,6%) және коллаген де (4,4%) жоғары көрсеткішке ие болса, май мөлшері жамбас бөлігінде (21,2%) жоғары да мойында аз, шамамен – 11,7%. pH мөлшері сиыр етінде 5,8 мөлшерінде, ал жылқы етінде – 5,9 мөлшерінде көрсетті. Ылғал байланыстыру қабілеті жылқы етінде арқа бөлігінде – 38,6%, мойын бөлігінде – 46,9%, жамбас бөлігінде – 48,6%, ал сиыр етінде шамамен арқа етінде – 20%, мойын етінде – 61,9%, жамбас бөлігінде – 52,2% байқалды. Алынған нәтижелер ет өнімдерін қайта өңдеу және өндіру үшін алғашқы нәтижелер ретінде қолданылады.*

Түйін сөздер: *сиыр еті, жылқы еті, химиялық көрсеткіштер, pH мөлшері, ылғал байланыстыру қабілеті.*

1 Кіріспе

Қазақстан Республикасында ет және ет өнімдерін өндіру агроөнеркәсіп кешенінің негізгі және басым бағыттарының бірі болып табылады. Ғалымдар алдында шикізаттың әртүрлі түрлерін пайдалану және оларды біріктіру арқылы тағамның маңызды компоненттерінің ресурстарын табу міндеті тұр, нәтижесінде жоғары тағамдық және биологиялық құндылығы жоғары сапалы өнім алуға мүмкіндік береді.

Тамақ өнімдерінің ең көп тұтынылатын түрлерінің бірі ет өнімдері болғандықтан, олардың өндірісін қауіпсіздік тұрғысынан қойылатын талаптарға сәйкес қамтамасыз ету құрамындағы полиқанықпаған май қышқылдары жоғары ет өнімдерінің технологияларын жасау қажеттілігіне алып келеді және тамақ өнеркәсібінде бұл зерттеу бағытын сұранысқа ие етеді.

Адамның тамақтануында ет – минералды элементтердің, микроэлементтер мен дәрумендердің негізгі көздерінің бірі болып табылады. Еттің химиялық құрамы көбінесе оның тағамдық құндылығын сипаттайды, ол белгілі бір дәрежеде май мен ақуыздың қатынасына байланысты [1, 2]. Бұл қатынас жануарлардың генотипімен де, жануарларды азықтандыру және ұстау жағдайларымен де тығыз байланысты [3]. Сонымен қатар еттің тағамдық құндылығы да оның құрамында маңызды полиқанықпаған май қышқылдары бар маңызды аминқышқылдары мен липидтері бар толық ақуыздарға байланысты [4].

Қазіргі таңда Қазақстан Республикасында жылқы етін өндіруге үлкен көңіл бөлінуде. Жылқы етінің құнды ақуыздық құрамы сиыр етінен кем түспейді. Оның құрамында барлық маңызды аминқышқылдарының өте қолайлы қатынасы бар [8]. Жылқы етінде ірі қара мал етімен салыстырғанда триптофан, гистидин, тирозин, фенилаланин мен метионин көп мөлшерде кездеседі [5]. Жылқы етінің құрамында моноқанықпаған май қышқылдарының мөлшері жоғары болғандықтан қан тамырларының қабырғаларына холестерин жиналмайды, нәтижесінде қан тамырларының қабырғалары әктелмейді, ал қандағы холестерин мөлшері көбеймейді [6]. Осылайша, жылқы еті адам ағзасына пайдалы әсер етеді.

Сиыр етінің химиялық құрамы малдың жасына, қоңдылығына және тұқымына байланысты өзгереді. Еттің сапасын анықтау үшін физика-химиялық, физикалық, органолептикалық әдістер қолданылады. Осыған байланысты зерттеу материалын таңдау маңызды. Ет сапасы қазіргі уақытта мал шаруашылығында ең маңызды мәселелердің бірі болып табылады, өйткені сиыр етінің сапасына қойылатын талаптар тез өсіп келеді. Бұл тақырыпта елімізде және шетел ғалымдары да көптеген тәжірибелер жүргізілгені дәлелденді [7].

2 Зерттеу әдісі

Сиыр және жылқы еттерінің мойын, арқа және жамбас бөліктері «Қостанай Агро продукт» ЖШС ет зауытынан сатып алынды. Ет бөліктері полиэтилен пакетке оралып тасымалданды және талдау алдында зертханада (-18)-(-20)°С температурада 2 тәулік сақталды. Ет үлгілерін зерттеу С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университетінің ғылыми-зерттеу зертханасында жүргізілді.

2.1 Химиялық құрамын анықтау

Еттің химиялық құрамын анықтауға негізделген келесі құрамдас бөліктер: ақуыз, ылғал, май, күл және коллаген. Еттің химиялық құрамы TANGO FT-NIR спектрометрде (Германия) анықталды. Қатты үлгілерді диффузды шағылыстыру әдісімен өлшеу үшін TANGO алтын жалатылған интегралдаушы шармен жабдықталған. Бұл әдіс біртекті емес үлгілер үшін өлшеу нәтижелерінің жоғары қайталануына кепілдік береді. Өлшенетін үлгінің бетінің диаметрі шамамен 10 мм; өлшенетін үлгінің бетін арнайы айналмалы ұстағыштың көмегімен үлкейтуге болады.

2.2 Ылғал байланыстыру қабілетін анықтау

Грау-Хамма әдісі ылғал байланыстыру қабілетін анықтау механикалық жүктеме әсерінен үлгіден бос және әлсіз байланысқан ылғалды шығаруға негізделген.

Еттің ылғал байланыстыру қабілетін престеу әдісімен анықтау салмағы 0,3 г зерттелетін ет үлгісінің ілмегі торзион таразысында өлшенеді және диаметрі 15-20 мм полиэтилен шеңберіне орналастырылады, содан кейін ілмек шеңбердің астында болатындай етіп шыны немесе плексигласс пластинасына орналастырылған күл жоқ сүзгіге ауыстырылады. Жоғарыдан аспа төменгі пластинамен бірдей пластинамен жабылған, оған салмағы 1 кг жүк орнатылып, 10 минут ұсталады. Уақыт өткеннен кейін ілулі сүзгі жүктеме мен пластиналардан босатылады, содан кейін сығылған еттің айналасындағы дақтың контуры қарындашпен белгіленеді. Сыртқы контур сүзгі қағазы ауада құрғаған кезде пайда болады. Сығылған ет пен адсорбцияланған ылғалдан пайда болған дақтардың ауданы графикалық қағаздың көмегімен өлшенеді. Ылғал дақтың мөлшері (сыртқы) дақтың жалпы ауданы мен пайда болған дақтың ауданы арасындағы айырмашылықпен есептеледі. Тәжірибелік түрде сүзгінің дымқыл дақтарының 1 см^2 ауданы 8,4 мг ылғалға сәйкес келетіні анықталды. Үлгідегі байланысты ылғалдың массалық үлесі 1, 2 формулалары бойынша есептеледі.

$$X1 = \frac{M - 8{,}4 * S}{m} * 100 \quad (1)$$

$$X1 = \frac{M - 8{,}4 * S}{M} * 100 \quad (2)$$

мұндағы X_1 – тартылған ет құрамындағы байланысты ылғалдың массалық үлесі, ет салмағына %;

X_2 – тартылған ет құрамындағы байланысты ылғалдың массалық үлесі, жалпы ылғалға %;

M – аспадағы ылғалдың жалпы массасы, мг;

S – дымқыл дақтың ауданы, мм2;

m – үлгінің салмағы, мг.

2.3 pH қышқылдығын анықтау

Еттің қышқылдығы (pH) потенциометр әдісімен анықталды. Ақпаратты алу үшін pH-сынаушы МЕТТЛЕР ТОЛЕДО (Швейцария) портативті кондуктометр S3 Standard Kit пайдаланылды. Талдау алдында pH-сынаушы pH 4,0 және 7,0 дистилденген сумен араластырылған арнайы стандартты ерітіндінің көмегімен калибрленген. Бұл жай ғана екі электродты ерітіндіге батырып, көрсеткішті алу арқылы жасалды. Сынама 3 рет жасаланып, содан кейін үлгілердің орташа көрсеткіші есептелінді.

3 Зерттеу нәтижелері

Төмендегі кестелерде II-сұрыпты сиыр және жылқы еттерінің мойын, арқа және жамбас бөліктерінің химиялық құрамы, ылғал байланыстырушы қабілеті және pH көрсеткіштерінің талдау нәтижелері көрсетілген. 1-кестеде жылқы етінің химиялық құрамы көрсетілген.

Кесте 1 – Жылқы етінің химиялық құрамы, %

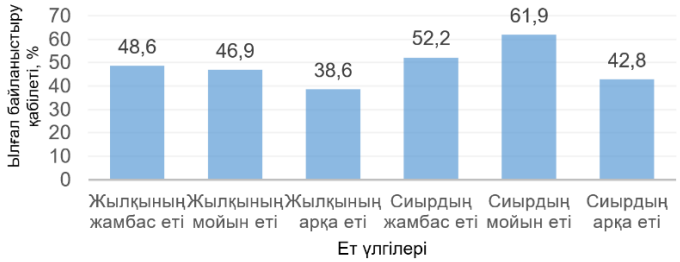
Ұша бөліктері	Май, %	Ақуыз, %	Ылғалдылық, %	Коллаген, %	Күлділік, %
Жамбас (II) еті	17,9	23,3	53,2	1,7	3,9
Мойын (II) еті	20,4	20,9	54,2	2,8	1,7
Арқа (II) еті	13,2	22,3	60,7	0,6	3,2

Талдау нәтижелері бойынша жылқы етінің арқа бөлігінде бөлігінде ақуыз бен су мөлшері (ақуыз – 22,8%, су – 62,2%) жоғары көрсеткішке ие болса, ал май аз (13,5%) мөлшерге ие. Ал мойын бөлігінде май мен коллаген мөлшері (май – 20,3%, коллаген – 2,8%) жоғары. Өздерінің зерттеу жұмыстарында келесі авторлар жылқы етінің химиялық көрсеткіштерінде келсідей нәтижелерді ұсынған: ақуыз – 18,1-19,7% аралығында, ал май – 16,4% көрсеткен [6]. 2-кестеде сиыр етінің химиялық құрамы көрсетілген.

Кесте 2 – Сиыр етінің химиялық құрамы, %

	Май, %	Ақуыз, %	Ылғалдылық, %	Коллаген, %	Күлділік, %
Жамбас (II) еті	21,2	18,4	57,1	3,0	3,0
Мойын (II) еті	11,7	19,4	65,6	4,4	3,0
Арқа (II) еті	19,2	19,2	57,4	3,6	2,5

Сиыр етінің мойын бөлігінде ақуыз бен су мөлшері (ақуыз – 19,4%, су – 65,6%) және коллаген де (4,4%) жоғары көрсеткішке ие болса, май мөлшері жамбас бөлігінде (21,2%) жоғары да мойында аз, шамамен – 11,7% шамасында көрсетті. Гудыменко В.В., Гудыменко В.И. ғалымдар 15-18 жас аралығындағы ірі қара малының химиялық құрамына зерттеу жүргізу нәтижесінде ақуыз мөлшері 18,1-18,7% шамасында, ал май мөлшері 10-11% шамасында көрсеткен [8], сондықтан біздің зерттеулеріміздің нәтижелерінде аса көп аутқылар байқалмады. 1-суретте сиыр және жылқының мойын, арқа, жамбас ет бөліктерінің ылғал байланыстыру қабілеті көрсетілген.

Сурет 1 – Сиыр және жылқының мойын, арқа, жамбас ет бөліктерінің ылғал байланыстыру қабілеті

Жылқы етінің құрылымдық-механикалық сипаттамалары мен ЫБҚ өзгеруі жоғары pH-ның күрт төмендеуі аясында жүреді. Нәтижесінде бұлшықет ақуыздарының ылғалдылығы төмендейді және одан әрі сақтау кезінде оның шамасы да өсіп отырады. Сонымен қатар ет шикізаттарының ылғал байланыстыру қабілетінің өзгеруінің себебі еттартқыштан белгілі бір дәрежеде ұсақталуымен және қышқылдықтың өзгеруіне де байланысты. Бұл туралы Мурашев С.В., Кодиров У.О. өздерінің еңбектерінде көрсеткен [9].

Негізінен еттің нәзіктігі мен мәрмәрлігі ондағы тіндердің жасушааралық құрылымында майлардың және полиқанықпаған май қышқылдарының көп болуына байланысты. Бұл туралы Бабич О.О., Касымов С.К., Кажибаева Г.Т., Асенова Б.К. т.б. ғалымдар өз еңбектерінде атап кеткен [10-11].

Ылғал байланыстыру қабілеті (ЫБҚ) жылқы етінде орташа есеппен арқа бөлігінде – 38,6%, мойын бөлігінде – 46,9%, жамбас бөлігінде – 48,6%, ал сиыр етінде шамамен арқа етінде – 42,8%, мойын етінде – 61,9%, жамбас бөлігінде – 52,2% байқалды.

Сонымен қатар Батуева О.Г., Фатьянова М.А. ғалымдар зерттеуінде көрсетілгендей біздің зерттеуде де айырмашылық аса болмады [12].

2-суретте сиыр және жылқының мойын, арқа, жамбас ет бөліктерінің pH көрсеткіштері көрсетілген.

Сурет 2 – Сиыр және жылқының мойын, арқа, жамбас ет бөліктерінің pH көрсеткіштері

pH көрсеткіш еттің ЫБҚ-не, сыртқы көрінісіне, түсіне және балғындығы [13] мен реологиялық қасиеттеріне айтарлықтай әсер етеді [14] . Сиырдың жамбас етінде pH мәні 6,0, мойын етінде 5,8, арқа етінде 5,9 көрсетсе, ал жылқының жамбас және арқа еттерінде 5,9, мойын етінде 5,8 көрсетті.

Қорытынды

«Қостанай Агро продукт» ЖШС ет зауытынан алынған сиыр және жылқының мойын, арқа, жамбас еттерінің химиялық құрамы және физика-химиялық көрсеткіштерін зерттеу нәтижелері МЕМСТ талаптарына сай келді. Ылғал байланыстыру қабілеті жылқының арқа етінде – 38,6%, сиырдың арқа етінде – 42,8% көрсетті, ал жылқының мойын етінде – 46,9%, сиырдың мойын етінде – 61,9% көрсетті. pH қышқылдық мөлшері бойынша да айырмашылық аз мөлшерде ғана байқалды: жылқы етінде pH қышқылдық мөлшері 5,8-5,9 арасында, ал сиыр етінде 5,8-6 аралығында, яғни сәл жоғары мөлшерді көрсетті. Алынған зерттеу нәтижелері аталған ет шикізатттарынан әзірленетін ет өнімдерінің жаңа технологияларында қолданылатын болады.

Әдебиеттер тізімі

1. Амерханов Х. Генетические ресурсы мясного скота Российской Федерации / Х. Амерханов, Ф. Каюмов // Молочное и мясное скотоводство. Спецвыпуск по мясному скотоводству. – 2011. С. 3-6.
2. Мясным симменталам – быть! / С. Канатбаев и др. // Животноводство России. – 2013. – № 6. – С. 60-61.
3. Каюмов Ф.Г. Мясное скотоводство: отечественные породы и типы, племенная работа, организация воспроизводства стада: монография / Ф.Г. Каюмов. – М.: Вестник РАСХН, 2014. 216 с.
4. Маевская Л.А. Физико-химические показатели мышечной ткани молодняка калмыцкой породы Южно-уральского типа в различные возрастные периоды / Л.А. Маевская, Н.А. Калашников, Ф.Г. Каюмов // Животноводство и кормопроизводство. – 2015. – № 2(107). – С. 46-50.
5. Козлов Ю.С. Достижения и проблемы мясной индустрии Республики Казахстан / Ю.С. Козлов, О.А. Яковлева // Молодой ученый. – 2020. – № 29(319). – С. 210-212.
6. Тілебалды А. Химический состав и технологические свойства конины / А. Тілебалды, Я.М. Узаков, Н.К. Абильмажинова // The 8 th International scientific and practical conference «Topical aspects of modern scientific research» (April 18-20, 2024) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. 2024. – № 489. – P. 205.
7. Биоконверсия протеина и энергии корма в белок и энергию мясной продукции / Л.И. Кибкало и др. // Вестник Курской государственной сельскохозяйственной академии. – 2012. – № 1. – С. 86-88.
8. Гудыменко В.В. Химический состав и товарно-технологические показатели говядины двух-трёхпородных бычков / В.В. Гудыменко, В.И. Гудыменко // Известия Оренбургского государственного аграрного университета. – 2015. – № 2 (52). – С. 123-125.
9. Мурашев С.В. Влияние глубины измельчения на свойства фарша говядины / С.В. Мурашев, У.О. Кодиров // Научный журнал НИУ ИТМО. Серия «Процессы и аппараты пищевых производств». – 2014. – № 1. – С. 17.
10. Идентификация и анализ биохимических свойств штамма-продуцента кератиназы / О.О. Бабич и др. // Современные проблемы науки и образования. – 2013. – № 6. – С. 699.

11. Производство многокомпонентных мясных продуктов функционального назначения / Г.Т. Кажибаева и др. // Мясная промышленность – приоритеты развития и функционирования: матер. 15-й междунар. науч.-практ. конф., посвящ. памяти Василия Матвеевича Горбатова (13 дек. 2012 г.). ГНУ ВНИИМП им. В.М. Горбатова. Т. 1. – М., 2012. – С. 172-175.
12. Батуева О.Г. Использование мяса лося в производстве бастурмы / О.Г. Батуева, М.А. Фатьянова // Аграрная наука: взгляд в будущее: сборник студенческих. – С. 8.
13. Lawrie R.A. Lawrie's meat science / R.A. Lawrie, D.A. Ledward // Ed. 7. Woodhead Publishing Ltd. – 2006.
14. Consistency cone penetrometry for food products / A. Kakimov et al // J. Nutr. – 2015. – № 14(11). – P. 837-840.

References

1. Amerkhanov KH. Geneticheskie resursy myasnogo skota Rossiiskoi Federatsii / KH. Amerkhanov, F. Kayumov // Molochnoe i myasnoe skotovodstvo. Spetsvypusk po myasnomu skotovodstvu. – 2011. S. 3-6. (In Russian).
2. Myasnym simmentalam – byt'! / S. Kanatbaev i dr. // Zhivotnovodstvo Rossii. – 2013. – № 6. – S. 60-61. (In Russian).
3. Kayumov F.G. Myasnoe skotovodstvo: otechestvennye porody i tipy, plemennaya rabota, organizatsiya vosproizvodstva stada: monografiya / F.G. Kayumov. – M.: Vestnik RASKHN, 2014. 216 s. (In Russian).
4. Maevskaya L.A. Fiziko-khimicheskie pokazateli myshechnoi tkani molodnyaka kalmytskoi porody Yuzhno-ural'skogo tipa v razlichnye vozrastnye periody / L.A. Maevskaya, N.A. Kalashnikov, F.G. Kayumov // Zhivotnovodstvo i kormoproizvodstvo. – 2015. – № 2(107). – S. 46-50. (In Russian).
5. Kozlov YU.S. Dostizheniya i problemy myasnoi industrii Respubliki Kazakhstan / YU.S. Kozlov, O.A. Yakovleva // Molodoi uchenyi. – 2020. – № 29(319). – S. 210-212. (In Russian).
6. Tilebaldy A. Khimicheskii sostav i tekhnologicheskie svoistva koniny / A. Tilebaldy, YA.M. Uzakov, N.K. Abil'mazhinova // The 8 th International scientific and practical conference «Topical aspects of modern scientific research» (April 18-20, 2024) CPN Publishing Group, Tokyo, Japan. 2024. – № 489. – R. 205. (In Russian).
7. Biokonversiya proteina i ehnergii korma v belok i ehnergiyu myasnoi produktsii / L.I. Kibkalo i dr. // Vestnik Kurskoi gosudarstvennoi sel'skokhozyaistvennoi akademii. – 2012. – № 1. – S. 86-88. (In Russian).
8. Gudymenko V.V. Khimicheskii sostav i tovarno-tekhnologicheskie pokazateli govyadiny dvukh-trekhporodnykh bychkov / V.V. Gudymenko, V.I. Gudymenko // Izvestiya Orenburgskogo gosudarstvennogo agrarnogo universiteta. – 2015. – № 2 (52). – S. 123-125. (In Russian).
9. Murashev S.V. Vliyanie glubiny izmel'cheniya na svoistva farsha govyadiny / S.V. Murashev, U.O. Kodirov // Nauchnyi zhurnal NIU ITMO. Seriya «Protsessy i apparaty pishchevykh proizvodstV». – 2014. – № 1. – S. 17. (In Russian).
10. Identifikatsiya i analiz biokhimicheskikh svoistv shtamma-produtsenta keratinazy / O.O. Babich i dr. // Sovremennye problemy nauki i obrazovaniya. – 2013. – № 6. – S. 699. (In Russian).
11. Proizvodstvo mnogokomponentnykh myasnykh produktov funktsional'nogo naznacheniya / G.T. Kazhibaeva i dr. // Myasnaya promyshlennost' – prioritety razvitiya i funktsionirovaniya: mater. 15-i mezhdunar. nauch.-prakt. konf., posvyashch. pamyati Vasiliya Matveevicha Gorbatova (13 dek. 2012 g.). GNU VNIIMP im. V.M. Gorbatova. T. 1. – M., 2012. – S. 172-175. (In Russian).
12. Batueva O.G. Ispol'zovanie myasa losya v proizvodstve basturmy / O.G. Batueva, M.A. Fat'yanova // Agrarnaya nauka: vzglyad v budushchee: sbornik studencheskikh. – S. 8. (In Russian).
13. Lawrie R.A. Lawrie's meat science / R.A. Lawrie, D.A. Ledward // Ed. 7. Woodhead Publishing Ltd. – 2006. (In English).
14. Consistency cone penetrometry for food products / A. Kakimov et al // J. Nutr. – 2015. – № 14(11). – R. 837-840. (In English).

Ш.Ж. Жасқайрат*, А.І. Ізбасарова, А.К. Игенбаев, С.А. Карденов, К.М. Кожамсугиров
Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, проспект Женис, 62
*e-mail: shynarai_92@mail.ru

ХИМИЧЕСКИЙ СОСТАВ И ФИЗИКО-ХИМИЧЕСКИЕ ПОКАЗАТЕЛИ МЯСА ШЕИ, СПИНЫ, БЕДЕР ГОВЯДИНЫ И КОНИНЫ

В данной статье представлены результаты анализа показателей химического состава, влагосоединительной способности и pH шейных, спинных и тазовых частей говядины и конины 2 сорта. По результатам анализа в спинной части конины содержание белка и воды (белка – 22,8%, воды – 62,2%) имеет высокий показатель, а жира-низкий (13,5%). А в шейном отделе высокое содержание жира и коллагена (жир – 20,3%, коллаген – 2,8%). В то время как говядина имеет более высокий уровень белка и воды в шейной части (белок – 19,4%, вода – 65,6%) и коллагена (4,4%), содержание жира в бедренной части (21,2%) также меньше в шейной части, примерно – 11,7%. содержание pH указывалось в количестве 5,8 в говядине, а в Конине – в количестве 5,9. Влагосвязывающая способность наблюдалась у конины в спинной части – 38,6%, в шейной части – 46,9%, в тазовой части – 48,6%, а у говядины примерно в спинной части - 20%, в шейной части – 61,9%, в тазовой части – 52,2%. Полученные результаты используются в качестве первичных результатов для переработки и производства мясных продуктов.

Ключевые слова: *говядина, конина, химические показатели, количество pH, влагосоединительной способности.*

Sh.Zh. Zhaskairat*, A.I. Izbasarova, A.K. Igenbaev, S.A. Kardenov, K.M. Kozhamsugirov
Kazakh Agrotechnical Research University named after S. Seifullin,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis Avenue, 62
*e-mail: shynarai_92@mail.ru

CHEMICAL COMPOSITION AND PHYSICAL AND CHEMICAL PARAMETERS OF NECK, BACK, THIGHS OF BEEF AND HORSE MEAT

This article presents the results of an analysis of the chemical composition, moisture-binding capacity and pH of the cervical, dorsal and pelvic parts of beef and horse meat of the 2nd grade. According to the analysis results, the protein and water content in the back of horse meat (protein – 22.8%, water – 62.2%) is high, and fat-low (13.5%). And the cervical region has a high content of fat and collagen (fat – 20.3%, collagen – 2.8%). While beef has a higher level of protein and water in the neck (protein – 19.4%, water – 65.6%) and collagen (4.4%), the fat content in the thigh (21.2%) is also lower in the neck, approximately 11.7%. the pH content was indicated in the amount of 5.8 in beef, and in Horsemeat – in the amount of 5.9. Moisture binding ability was observed in horsemeat in the dorsal part – 38.6%, in the cervical part – 46.9%, in the pelvic part – 48.6%, and in beef approximately in the dorsal part – 20%, in the cervical part – 61.9%, in the pelvic area – 52.2%. The results obtained are used as primary results for the processing and production of meat products.

Key words: *beef, horsemeat, chemical parameters, amount of pH, moisture-bonding ability.*

Авторлар туралы мәліметтер

Шынарай Жасқайратқызы Жасқайрат* – С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының 2 курс докторанты; e-mail: shynarai_92@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2472-4210.

Айдана Ізбасарқызы Ізбасарова – С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының 2 курс магистранты; e-mail: aidana_izbassarova@mail.ru.

Айдын Каирбекович Игенбаев – PhD, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а.; e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Серик Аскербекович Карденов – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., т.ғ.к., Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: serik.69@mail.ru. https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Керимбек Мусаеевич Кожамсугиров – С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының инженер-технологы; e-mail: koshamsugirob@mail.ru.

Сведения об авторах

Шынарай Жасқайратқызы Жасқайрат* – Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина, докторант 2 курса кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; e-mail: shynarai_92@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2472-4210.

Айдана Ізбасарқызы Ізбасарова – Казахский агротехнический исследовательский университет имени С.Сейфуллина, магистрант 2 курса кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; e-mail: aidana_izbassarova@mail.ru.

Айдын Каирбекович Игенбаев – Казахский агротехнический исследовательский университет имени С.Сейфуллина, PhD, и.о. асс.профессор кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; e-mail: a.igenbayev@kazatu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Серик Аскербекович Карденов – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, и.о. ассоциированного профессора кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», к.т.н., Республика Казахстан, город Астана; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Керимбек Мусаеевич Кожамсугиров – Казахский агротехнический исследовательский университет имени С.Сейфуллина, инженер-технолог кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; e-mail: koshamsugirob@mail.ru.

Information about the authors

Shynaray Zhaskairat* – Kazakh Agrotechnical Research University named after S.Seifullin, doctoral student of the department «Technology of food and processing industries»; e-mail: shynarai_92@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2472-4210.

Aidana Izbasarova – Kazakh Agrotechnical Research University named after S. Seifullin, undergraduate, of the department «Technology of food and processing industries»; e-mail: aidana_izbassarova@mail.ru.

Aidyn Igenbayev – Kazakh Agrotechnical Research University named after S. Seifullin, PhD, acting ass. professor of the department «Technology of food and processing industries»; e-mail: a.igenbayev@kazatu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Serik Askerbekovich Kardenov – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Acting Associate Professor, Department of Technology of Food and Processing Industries, Candidate of Technical Sciences, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Kerimbek Kozhamsugirov – Kazakh Agrotechnical Research University named after S. Seifullin, Process Engineer of the Department of Technology of Food and Processing Industries; e-mail: koshamsugirob@mail.ru.

Редакцияға енуі 22.01.2025
Өңдеуден кейін түсуі 27.02.2025
Жариялауға қабылданды 28.02.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-24

IRSTI: 34.35.33

BY 4.0
Check for updates

B. Pangereyev[1,2*], S. Assylbekova[1], V. Fefelov[1]
[1]Fisheries Research and Production Center,
050016, Republic of Kazakhstan, Almaty, Suyunbay Ave., 89a
[2]Al-Farabi Kazakh National University
050040, Kazakhstan, Almaty, Al-Farabi Ave., 71
[*]e-mail: pangereyev@fishrpc.kz

EVALUATION OF THE BIOCHEMICAL COMPOSITION AND NUTRITIONAL VALUE OF GAMMARUS

Abstract: *Gammarus sp. is a promising resource for aquaculture due to its high protein, lipid, and carbohydrate content, along with its environmental purity. This study compared the biochemical composition of gammarus collected from five water bodies in Northern and Eastern Kazakhstan to evaluate its nutritional value and potential for feed industry applications. Protein content in the samples ranged from 40.96% to 50.3%, lipids from 6.57% to 9.20%, and carbohydrates from 13.74% to 21.69%. On average, gammarus had an energy value of 324 kcal/1355 kJ per 100 g of dry weight. In modern aquaculture, finding sustainable and cost-effective protein sources for high-quality feeds is critical. Gammarus is distinguished by its unique composition, which contains rare amino acids, vitamins, and minerals that are either absent or present in trace amounts in fishmeal. Biochemical analysis determined the content of protein, lipid, carbohydrate, ash, and moisture using standard laboratory methods, with energy values calculated based on macronutrient composition. Overall, gammarus proves to be a valuable and sustainable resource for enhancing feed quality in aquaculture, promoting more efficient and eco-friendly feed production.*

Key words: *Gammarus, nutritional value, aquaculture, biochemical composition, biomass.*

Introduction

One of the promising directions in biotechnology is the extraction of biologically active substances from aquatic organisms, which contain a wide range of unique components with valuable properties. The main objects for obtaining nutrient complexes used in food and feed products are commercially harvested and cultured marine and freshwater crustaceans, including crabs, shrimp, lobsters, crayfish, krill, and others [1]. Due to the high cost of fish meal in fish diets, utilizing more affordable protein sources can lower diet formulation costs and potentially increase profits for manufacturers [2]. Gammarus meal is known for its beneficial amino acid profile and high protein and lipid content, making it a valuable resource for aquaculture feed [3].

Aquaculture success is influenced by factors such as species, food, water quality, and their interactions. Feed costs represent a significant portion of aquaculture economics, accounting for about 50% of total expenses. When formulating mixed feeds for fish, both animal and plant raw materials are utilized, with animal-derived proteins offering essential amino acids like methionine, lysine, and tryptophan, which are lacking in plant proteins. Additionally, animal-based raw materials are rich in minerals [4]. This approach can help decrease reliance on fishmeal while ensuring the production of more economically viable and environmentally sustainable products [5, 6].

For all these reasons, gammarus is considered a promising feed supplement in aquaculture, even though its use in such industries has not yet been widely implemented [7]. Additionally, it presents a cost-effective and excellent alternative to fish meal in fish diets [2]. Gammarus has been utilized as an alternative to animal protein in the diets of various high-value fish species, including Caspian roach, African jewelfish, Siberian sturgeon, Caspian salmon, common carp, rainbow trout, and Nile tilapia [8-16].

This study aimed to perform a comparative analysis of specific biochemical characteristics of Gammarus sp., collected from five lakes in Northern and Eastern Kazakhstan. The findings may contribute to improving the use of aquatic biological resources in Kazakhstan's water bodies for the development of high-quality aquaculture feeds. Furthermore, the identified biochemical traits could serve as chemotaxonomic markers to assist in the identification and classification of species and populations.

Materials and Methods

Sampling of Gammarus sp. was conducted in 2024 at five water bodies: four located in Northern Kazakhstan (Lake Gorkoye, Lake Bolshiye Slivki, Lake Borovskoye, and Lake Prudok) and one in Eastern Kazakhstan (Lake Khomutino). Samples of gammarus were collected from three stations at each water body.

Table 1 – Location of the studied water bodies

Lake	District	Date	Latitude Coordinates	Longitude Coordinates
Gorkoye	Kyzylzharsky	October, 2024	54°56'55.70" N	68°57'20.23" E
Bolshiye Slivki	Zhambylsky	October, 2024	54°41'58.77" N	67°48'07.10" E
Prudok	Uzyunkolsky	October, 2024	54°33'33.29" N	65°47'33.02" E
Borovskoye	Mendykarynsky	October, 2024	53°47'47.44" N	64°08'33.53" E
Khomutino	Akkuly	October, 2024	51°40'16.1" N	77°28'02.1" E

Methodology for Sample Collection. Gammarus specimens were collected using a conical net 2.0 m in length with an entrance ring diameter of 0.5 m, made of mesh material with mesh sizes No. 10-12. All collected samples were preserved for subsequent laboratory analysis to assess the population characteristics of gammarus in the studied water bodies, as well as to determine the biomass and productivity parameters of this species. The nutritional value of gammarus from the water bodies was evaluated using standardized biochemical methods in the accredited laboratory of LLP «Erkin Talgam» (Almaty).

The content of nutrients in gammarus was determined according to the following GOST standards: moisture content – GOST R 54705-2011 [17], ash content – GOST 32933-2014 [18], nitrogen and crude protein content – GOST 13496.4-2019 [19], crude fat content – GOST 13496.15-2016 [20], cesium Cs-137 content – GOST 32161-2013 [21], strontium Sr-90 content – GOST 32163-2013 [22]. Carbohydrate content was determined using a calculation method by subtracting the total content of proteins, fats, ash, and moisture from the dry matter weight, while the energy value was

calculated based on the content of proteins, fats, and carbohydrates using standard caloric coefficients [23].

Results and Discussion

Analysis of the collected data revealed that the biomass of gammarus populations in the studied water bodies ranged from 4.66 ± 2.18 g/m2 (Lake Borovskoye) to 10.45 ± 3.12 g/m2 (Lake Khomutino). The corresponding productivity values varied from 93.2 ± 43.55 kg/ha to 209.0 ± 56.12 kg/ha. The results of biomass and productivity assessments for gammarus populations are presented in Figure 1.

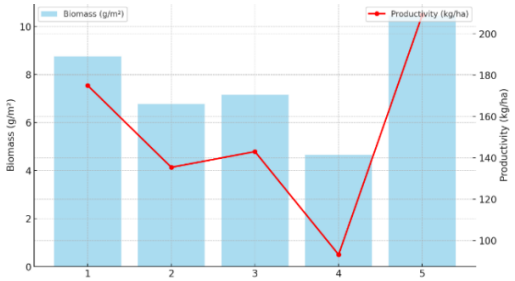

Figure 1. Biomass and productivity of gammarus populations in the studied Lakes
1 – Gorkoye, 2 – Bolshie Slivki, 3 – Prudok, 4 – Borovskoye, 5 – Khomutino

Characterization of the biochemical composition of gammarus from different populations. The determination of moisture content and organic matter composition is a crucial step in the biochemical analysis of gammarus individuals from various populations. The results of selected biochemical characteristics of gammarus, calculated per 100 g of dry weight, are presented in Figure 2.

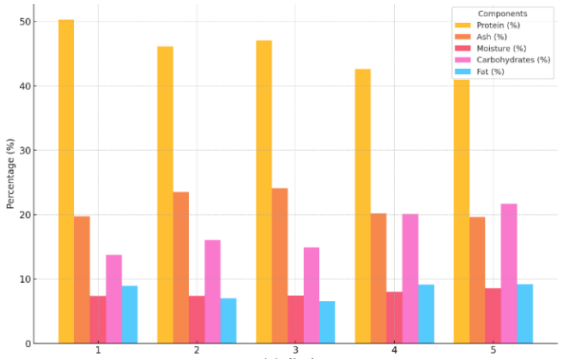

Figure 2 Comparison of general chemical composition between lakes
1 – Khomutino, 2 – Gorkoye, 3 – Bolshie Slivki, 4 – Borovskoye, 5 – Prudok

A comparative analysis of the average protein content in 100 g of dry mass of gammarus from five populations revealed that the highest protein levels were observed in samples from Lake Khomutino (50,3±1,46%), while the lowest protein content was recorded in samples from Lake Prudok (40,96±1,20%). The average protein content across all five populations indicated a high overall protein level of 45,4±1,2%.

In several studies, gammarus has been utilized as a feed additive to improve growth rates and biochemical parameters in aquatic organisms. For instance, Kovalev et al. (2021) investigated the effects of experimental feed formulations containing gammarus on the growth and biochemical characteristics of the Far Eastern sea cucumber (*Apostichopus japonicus*). The study demonstrated that feed supplemented with gammarus (50 g per 1 kg) resulted in a maximum weight gain of juvenile sea cucumbers, achieving a 775% increase over three months of the experiment, which was 2.7–3.3 times higher compared to control groups [24].

A comparative analysis of lipid content in 100 g of dry mass of gammarus from five populations revealed that the highest lipid level was observed in samples from Lake Prudok (9,20±0,83%), while the lowest was recorded in Lake Bolshiye Slivki (6,57±0,70%). The average lipid content across the samples was 7,75±0,81%.

Gammarus is recognized as a valuable source of polyunsaturated fatty acids (PUFAs) and carotenoids, making it a promising resource for the feed industry. According to studies, its chemical composition varies significantly depending on habitat conditions. For instance, the study by

Makhutova et al. (2016) demonstrated that in predator-free water bodies, the DHA content in gammarus was 1.5 times higher compared to water bodies with fish, a difference attributed to dietary shifts and changes in the organism's energy expenditures [25].

The ash content, reflecting the mineral composition of gammarus, was highest in samples from Lake Bolshiye Slivki (24,09±0,01%) and lowest in samples from Lake Prudok (19,58±0,01%). The average ash content across all populations was 21,82±0,01%.

The highest carbohydrate content was observed in samples from Lake Prudok (21,69±1,08%), while the lowest value was recorded in Lake Khomutino (13,74±0,69%). The average carbohydrate content among the samples was 17,30±0,86%.

The analysis of moisture content in 100 g of dry mass of gammarus collected from five different populations demonstrated moderate variation among the samples. The highest moisture content was observed in samples from Lake Prudok (8,57±0,86%), whereas the lowest was recorded in samples from Lake Khomutino (7,32±0,73%). The average moisture content across the studied populations was 7,93±0,78%, indicating a characteristically low hydration level of gammarus, consistent with its biological traits under dry mass analysis conditions.

The energy value of gammarus, calculated per 100 g of dry mass and presented in Figure 3, showed variability among populations, likely influenced by ecological and biochemical habitat characteristics. The highest energy value was recorded in samples from Lake Khomutino (336 kcal/1406 kJ), reflecting a high content of energy-dense components. The lowest value was observed in samples from Lake Bolshiye Slivki (307 kcal/1284 kJ), potentially attributed to local abiotic factors. Samples from Lakes Borovskoye and Prudok exhibited identical values (333 kcal/1393 kJ), suggesting similar environmental conditions in these habitats. Samples from Lake Gorkoye displayed intermediate values (311 kcal/1301 kJ). The average energy value across all studied populations was 324 kcal/1355 kJ, confirming the high nutritional potential of gammarus.

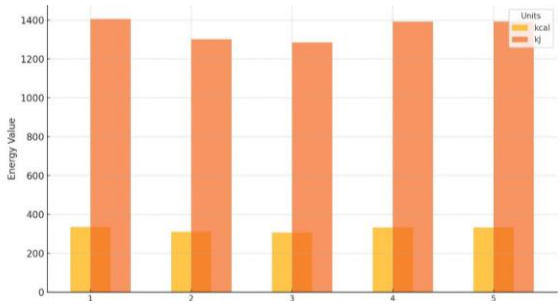

Figure 3 – Energy value of gammarus from various lakes
1 – Khomutino, 2 – Gorkoye, 3 – Bolshie Slivki, 4 – Borovskoye, 5 – Prudok

Previous studies, such as those by Barrento et al. (2009), demonstrated that marine crustaceans, including *Homarus gammarus* and *Homarus americanus*, contain significant amounts of protein (up to 18% in muscle tissue) and lipids (up to 25,5% in the hepatopancreas). These findings emphasize the importance of crustaceans as sources of protein and energy. However, gammarus, with its higher protein content (up to 58%) and lower lipid levels (approximately 12%), offers distinct advantages for applications in the feed industry [26].

Radiological evaluation confirmed the absence of strontium – 90 and cesium – 137, indicating favorable radiation conditions in its habitats. These results validate the safety of gammarus regarding radioactive contamination, enabling its use as raw material for feed and supplements without the risk of radionuclide accumulation. The environmental purity of gammarus makes it an appealing product for international trade, where compliance with radiation safety standards is a mandatory requirement.

Conclusion

The findings of this study substantiate the significant potential of *Gammarus sp.* as a natural component for feed production in aquaculture. Biochemical analysis revealed high concentrations of essential nutrients, including proteins, lipids, carbohydrates, and mineral compounds. The highest energy value of gammarus, recorded in samples from Lake Khomutino (336 kcal/1406 kJ per 100 g dry weight), underscores its promising role as an energy source for aquatic organisms. Furthermore, the environmental purity of gammarus, evidenced by the absence of radionuclides such as strontium – 90 and cesium – 137, ensures its safety and ecological sustainability.These results broaden the

potential applications of gammarus not only within the domestic market of Kazakhstan but also as a competitive product in the international arena. Its high caloric content and comprehensive nutritional profile position gammarus as a valuable bioresource for both agriculture and aquaculture, facilitating the development of high-quality and competitive feed products. The consistency of gammarus chemical composition across various ecological habitats indicates its adaptive potential and stable quality. In conclusion, gammarus has the capacity to serve as a critical dietary component for valuable fish species, thus reducing aquaculture's reliance on conventional feed sources. The integration of gammarus into aquaculture feed chains not only offers economic benefits but also promotes the transition to more ecologically sustainable production methods. Further research is recommended to optimize the collection and processing technologies for gammarus, which could further enhance its viability as a key resource in feed production.

References

1. Kashina G.V. Biologicheski aktivnye dobavki na osnove produktov pererabotki rachka gammarusa (Gammarus lacustis) / G.V. Kashina, V.G. Shelepov, A.I. Mashanov // Vestnik Krasnoyarskogo gosudarstvennogo agrarnogo universiteta. – 2014. – № 5. – R. 238-241. (In Russian).
2. Feeding aquaculture in an era of finite resources / R.L. Naylor et al // Proc Natl Acad Sci. – 2009. – № 106. – R. 15103-15110.
3. Harvest and nutritional quality of Gammarus lacustris for trout culture / J.A. Mathias et al // Trans Am Fish Soc. – 1982. – № 111. – R. 83-89.
4. Hardy R.W. Utilization of plant proteins in fish diets: effects of global demand and supplies of fishmeal / R.W. Hardy // Aquac Res. – 2010. – № 41. – R. 770-776.
5. Ng, W.-K. A Review of the Nutrition and Feeding Management of Farmed Tilapia throughout the Culture Cycle / W.-K. Ng, N. Romano // Reviews in Aquatic Science. – 2013. – № 5. – R. 220-254.
6. Il'yashenko A.N. Osnovnye aspekty ratsional'nogo primeneniya fermentov v akvakul'ture / A.N. Il'yashenko // Nashe sel'skoe khozyaistvo. – 2022. – № 10(282). – S. 46-49. (In Russian).
7. Harlıoğlu M. Importance of Gammarus in aquaculture / M. Harlıoğlu, A. Farhadi // Aquac. Int. – 2018. – № 26. – R. 1327-1338.
8. Dietary administration of Pontogammarus maeoticus extract affects immune responses, stress resistance, feed intake and growth performance of Caspian roach (Rutilus caspicus) fingerlings / R. Rufchaei et al // Fish Shellfish Immun. – 2017. – № 63. – R. 196-200.
9. Adhami B. Influence of Caspian Gammarus on growth parameters, survival and serum biochemical factors in jewel fish (Hemichromis bimaculatus). / B. Adhami, S. Yeganeh, S.J. Kenari // Exp. Anim. Biol. – 2017. – № 19. – R. 31-37.
10. Razgardani Sharahi A. Effect of fish meal replacement with Gammarus meal on growth and body composition of juvenile Siberian sturgeon / A. Razgardani Sharahi, B. Falahatkar, I. Efatpanah // Acipenser baerii (Brandt, 1869). J. Aquat. Ecol. – 2016. – № 6. – R. 102-113.
11. Investigation on the effects of live and commercial food on growth and survival rate of Caspian Salmon (Salmo trutta caspius) / M. Darhani et al // Breed. Aquacult. Sci. Qr. – 2014. – № 2. – R. 23-34.
12. Effect of Gammarus meal and different enzymes on growth performance and biochemistry of Cyprinus carpio larvae / A.Z. Navazandeh et al // Breed. Aquacult. Sci. Qr. – 2013. – № 1. – R. 79-90.
13. Azimi A. Effect of replacement of Caspian Sea Gammarus meal by partial kilka fish meal on growth performance, feed conversion ratio and survival of juveniles of rainbow trout (Oncorhynchus mykiss) / A. Azimi, S.A. Hosseini, M. Sudagar // Iran. Fish. Sci. J. – 2011. – № 20. – R. 63-74.
14. Köprücü, K. Apparent digestibility of selected feed ingredients for Nile tilapia (Oreochromis niloticus) / K. Köprücü, Y. Özdemir // Aquaculture. – 2005. – № 250. – R. 308-316.
15. Effect of the integration between plankton natural productivity and environmental assessment of irrigation water, El-Mahmoudia Canal, on aquaculture potential of Oreochromis niloticus / M. Ashour et al // Turk. J. Fish. Aquat. Sc. – 2018. – № 18. – R. 1163-1175.
16. Isolation and cultivation of the freshwater amphipod Gammarus pulex (Linnaeus, 1758), with an evaluation of its chemical and nutritional content / Abo-Taleb et al // Egyptian Journal of Aquatic Biology and Fisheries. – 2020. – № 24. – R. 69-82. https://doi.org/10.21608/EJABF.2020.78232.

17. GOST R 54705-2011. Zhmykhi, shroty i gorchichnyi poroshok. Metody opredeleniya massovoi doli vlagi i letuchikh veshchestv. – Vveden v deistvie s 01.01.2013. – Moskva: Standartinform, 2011. – 9 s. (In Russian).
18. GOST 32933-2014. Korma, kombikorma. Metod opredeleniya soderzhaniya syroi zoly. – Vveden v deistvie s 01.01.2016. – M.: Standartinform, 2015. – 12 s. (In Russian).
19. GOST 13496.4-2019. Korma, kombikorma, kombikormovoe syr'e. Metody opredeleniya soderzhaniya azota i syrogo proteina. – Vveden v deistvie s 01.01.2020. – M.: Standartinform, 2019. – 12 s. (In Russian).
20. GOST 13496.15-2016. Korma, kombikorma, kombikormovoe syr'e. Metody opredeleniya massovoi doli syrogo zhira. – Vveden v deistvie s 01.01.2018. – M.: Standartinform, 2017. – 10 s. (In Russian).
21. GOST 32161-2013. Produkty pishchevye. Metod opredeleniya soderzhaniya tseziya Cs-137. – Vved. 01.07.2014. – Moskva: Standartinform, 2013. – 11 s. (In Russian).
22. GOST 32163-2013. Produkty pishchevye. Metod opredeleniya soderzhaniya strontsiya Sr-90. – Vved. 01.07.2014. – Moskva: Standartinform, 2013. – 6 s. (In Russian).
23. Khimicheskii sostav pishchevykh produktov. Kn. 2: Spravochnye tablitsy soderzhaniya aminokislot, zhirnykh kislot, vitaminov, makro- i mikrozlementov, organicheskikh kislot i uglevodov / Pod red prof., d-ra tekhn. nauk I.M. Skurikhina i prof., d-ra med. nauk M.N. Volgareva, 2-e izd., pererab. i dop. – M.: Agropromizdat, 1987. – 360 s. (In Russian).
24. Zavodskoe vyrashchivanie molodi trepanga razlichnykh vesovykh grupp na ehksperimental'nykh kormakh s ispol'zovaniem BAV / N.N. Kovalev i dr. // Innovatsionnoe razvitie rybnoi otrasli v kontekste obespecheniya prodovol'stvennoi bezopasnosti Rossiiskoi Federatsii. – 2021. – S. 59-65. (In Russian).
25. Carotenoid content in aquatic organisms / O.N. Makhutova et al // Doklady Biochemistry and Biophysics. – 2016. – Vol. 466. – R. 20-22. https://doi.org/10.1134/S1607672916010063.
26. Nutritional quality of the edible tissues of European lobster Homarus gammarus and American lobster Homarus americanus / S. Barrento et al //Journal of Agricultural and Food Chemistry. – 2009. – T. 57, № 9. – R. 3645-3652.

Research funding

The research is being conducted within the framework of the scientific and technical program for 2024-2026: «Comprehensive studies of reservoirs for conservation, sustainable use of aquatic resources by evaluating their potential and modelling of stock dynamics» (IRN: BR23591095).

Acknowledgements

We would like to express our sincere gratitude to the staff of the Altai and Northern branches of LLP «Fisheries Research and Production Center» for their invaluable assistance in organizing and conducting the material collection for this study.

Б.С. Пангереев[1,2*], С.Ж. Асылбекова[1], В.В. Фефелов[1]
[1]Научно-производственный центр рыбного хозяйства,
050016, Республика Казахстан, г. Алматы, пр. Суюнбая, 89 а
[2]Казахский национальный университет имени аль-Фараби,
050040, Республика Казахстан, г. Алматы, пр. аль-Фараби, 71
e-mail* pangereyev@fishrpc.kz

ОЦЕНКА БИОХИМИЧЕСКОГО СОСТАВА И ПИЩЕВОЙ ЦЕННОСТИ ГАММАРУСА.

Гаммарус является перспективным ресурсом для аквакультуры благодаря высокому содержанию белков, липидов и углеводов, а также экологической чистоте. В этом исследовании сравнивался биохимический состав гаммаруса, собранного в пяти водоемах Северного и Восточного Казахстана, чтобы оценить его питательную ценность и потенциал для применения в комбикормовой промышленности. Содержание белка в образцах варьировалось от 40,96% до 50,3%, липидов – от 6,57% до 9,20%, углеводов – от 13,74% до 21,69%. В среднем энергетическая ценность гаммаруса составляла 324 ккал/1355 кДж на 100 г сухого веса. В современной аквакультуре поиск устойчивых и экономически эффективных источников белка для высококачественных кормов имеет решающее значение. Гаммарус отличается своим уникальным составом, содержащим редкие аминокислоты, витамины и минералы, которые не встречаются или

присутствуют в минимальных количествах в рыбной муке.. Включение гаммаруса в состав кормов может значительно повысить их питательную ценность, что делает его незаменимым источником белка и других жизненно важных питательных веществ. Целью исследования было оценить питательную и энергетическую ценность гаммаруса в различных экологических условиях. В ходе биохимического анализа было определено содержание белков, липидов, углеводов, золы и влаги стандартными лабораторными методами, а энергетическая ценность была рассчитана на основе состава макроэлементов. В целом, гаммарус зарекомендовал себя как ценный и устойчивый ресурс для повышения качества кормов в аквакультуре, способствующий более эффективному и экологичному производству кормов.

Ключевые слова: *Гаммарус, пищевая ценность, аквакультура, биохимический состав, биомасса.*

Б.С. Пангереев[1,2*], С.Ж. Асылбекова[1], В.В. Фефелов[1]
[1]Балық шаруашылығы ғылыми-өндірістік орталығы,
050016,Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сүйінбай даңғылы, 89 а
[2]әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,
050040, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Әл-Фараби даңғылы, 71
e-mail* pangereyev@fishrpc.kz

ГАММАРУСТЫҢ БИОХИМИЯЛЫҚ ҚҰРАМЫ МЕН ҚОРЕКТІК ҚҰНДЫЛЫҒЫН БАҒАЛАУ

Гаммарус ақуыздардың, липидтердің және көмірсулардың көп мөлшері мен экологиялық тазалығының арқасында аквакультура үшін перспективалы ресурс болып табылады. Бұл зерттеу Солтүстік және Шығыс Қазақстанның бес су айдынында жиналған гаммарустың биохимиялық құрамын салыстырып, оның қоректік құндылығы мен құрама жем өнеркәсібінде қолдану әлеуетін бағалады. Үлгілердегі ақуыз мөлшері 40,96%-дан 50,3%-ға дейін, липидтер 6,57%-дан 9,20%-ға дейін, көмірсулар 13,74%-дан 21,69%-ға дейін ауытқыды. Орташа алғанда, гаммарустың энергетикалық мәні 100 г құрғақ салмаққа 324 ккал/1355 кДж құрады. Қазіргі аквакультурада жоғары сапалы азығы үшін тұрақты және үнемді ақуыз көздерін табу өте маңызды. Гаммарус сирек кездесетін аминқышқылдары, дәрумендер мен минералдардан тұратын ерекше құрамымен ерекшеленеді, олар балық ұнында кездеспейді немесе аз мөлшерде болады. Гаммаруста азыққа қосу олардың тағамдық құндылығын айтарлықтай арттыруы мүмкін, бұл оны ақуыздың және басқа да маңызды қоректік заттардың таптырмас көзі етеді. Зерттеудің мақсаты әртүрлі экологиялық жағдайларда гаммарустың қоректік және энергетикалық құндылығын бағалау болды. Биохимиялық талдау барысында ақуыздардың, липидтердің, көмірсулардың, күлділіктің және ылғалдың құрамы стандартты зертханалық әдістермен анықталды, ал энергетикалық құндылығы макроэлементтердің құрамы негізінде есептелді. Жалпы алғанда, гаммарус аквакультурадағы азық сапасын жақсарту үшін тиімді және экологиялық таза азық өндірісіне үлес қосатын құнды және тұрақты ресурс екенін дәлелдеді.

Түйін сөздер: *Гаммарус, қоректік құндылығы, аквакультура, биохимиялық құрамы, биомасса.*

Information about the authors

Berik Syrymbayuly Pangereyev* – Master of Natural Sciences, 2nd year doctoral student in the specialty «Ecological bioengineering», Al-Farabi Kazakh National University, researcher at the Laboratory of Ichthyology, «Fisheries Research and Production Center» LLP. Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: pangereyev@fishrpc.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9050-1196.

Saule Zhangirovna Assylbekova – Doctor of Biological Sciences, Professor, Academician of the National Academy of Sciences of the Republic of Kazakhstan, Deputy General Director of «Fisheries Research and Production Center» LLP. Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: assylbekova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6648-4744.

Viktor Vladimirovich Fefelov – Master of Biological Sciences, head of the reference point of Petropavlovsk «Fisheries Research and Production Center» LLP. Petropavlovsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: fv1980@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1874-0253.

Сведения об авторах

Берік Сырымбайұлы Пангереев* – магистр естественных наук, научный сотрудник лаборатории Ихтиологии ТОО «Научно-производственный центр рыбного хозяйства», докторант 2 курса по специальности «Экологическая биоинженерия», Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; Алматы; e-mail: pangereyev@fishrpc.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9050-1196.

Сауле Жангировна Асылбекова – доктор биологических наук, профессор, академик НААН РК, заместитель генерального директора ТОО «Научно-производственный центр рыбного хозяйства», Республика Казахстан; Алматы; e-mail: assylbekova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6648-4744.

Виктор Владимирович Фефелов – магистр биологических наук, заведующий опорным пунктом г. Петропавловск ТОО «Научно-производственный центр рыбного хозяйства», Республика Казахстан; Петропавловск; e-mail: fv1980@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1874-0253.

Авторлар туралы мәліметтер

Берік Сырымбайұлы Пангереев* – жаратылыстану ғылымдарының магистрі, «Балық шаруашылығы ғылыми-өндірістік орталығы» ЖШС Ихтиология зертханасының ғылыми қызметкері. «Экологиялық биоинженерия» мамандығы бойынша 2 курс докторанты, әл-Фараби атындағы Қазақ Ұлттық Университеті, Алматы қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: pangereyev@fishrpc.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9050-1196.

Сауле Жангировна Асылбекова – биология ғылымдарының докторы, профессор, ҚР ҰАҒА академигі, «Балық шаруашылығы ғылыми-өндірістік орталығы» ЖШС бас директорының орынбасары. Алматы қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: assylbekova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6648-4744.

Виктор Владимирович Фефелов – биология ғылымдарының магистрі, «Балық шаруашылығы ғылыми-өндірістік орталығы» ЖШС Петропавл қаласының тірек пунктінің меңгерушісі. Петропавл қаласы. Қазақстан Республикасы; e-mail: fv1980@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1874-0253.

Received 22.01.2025
Accepted 26.03.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-25

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 65.59.15

З.Н. Темиржанова*, К.С. Исаева
Торайгыров университет,
140008, Республика Казахстан, г. Павлодар, ул. Ломова, 64
*e-mail: zukhra_94g@mail.ru

КАЧЕСТВО ПЕРЕРАБОТАННЫХ ПРОДУКТОВ ИЗ КОЗЛЯТИНЫ

Аннотация: *Несмотря на то, что переработанные продукты из мяса козлятины менее популярны, чем конина, говядина или мясо птицы, и часто воспринимаются как второстепенные, они играют важную роль в мировом потреблении мяса. В статье представлен краткий обзор поголовья коз и состояния переработки козлятины в Казахстане. Также обобщены последние исследования, посвящённые переработке мяса козлятины, с акцентом на физико-химические характеристики, сенсорное качество, микробиологические показатели и вопросы безопасности. Рассматриваются основные выводы и перспективные направления развития производства, переработки и коммерческого потенциала продукции из козлятины. Отмечаются возможности диверсификации ассортимента и повышения рыночной привлекательности таких продуктов. Переработка мяса выбракованных животных представляет собой перспективный способ использования сырья с низкой рыночной ценностью. Некоторые виды продукции, такие как ферментированные колбасы, копчёные ноги и паштеты, обладают высоким коммерческим потенциалом и хорошей потребительской приемлемостью. Одним из перспективных направлений исследований в пищевой промышленности является разработка нового поколения продуктов из козлятины в качестве функциональных пищевых продуктов, соответствующих требованиям постоянных инноваций в мясной отрасли. Вопросы, связанные с обеспечением пищевой безопасности, остаются актуальными и требуют особого внимания в будущих научных и технологических разработках.*

Ключевые слова: *поголовье коз, козлятина, переработка продуктов, качества.*

Введение

Мясо является незаменимым продуктом питания, высоко ценимым за свою питательную ценность. Однако животноводческий сектор признан одним из значимых факторов, способствующих глобальному потеплению [1, 2]. В связи с этим возрастает необходимость перехода к более экологичным способам производства мяса.

Коза считается многофункциональным животным и стабильным источником мяса, обладающим характеристиками, идеально подходящими для устойчивого производства красного мяса. Эти животные легко адаптируются к экстремальным условиям, отличаются

высокой продуктивностью, способностью к воспроизводству и устойчивостью к заболеваниям [3-6]. Например, козы способны переносить жару и длительное отсутствие воды [7, 8], а также обитать в районах с ограниченными земельными ресурсами [9]. Козы, как правило, демонстрируют высокую продуктивность при совместном содержании с другими жвачными животными, поскольку питаются не только травами, но и кустарниковой растительностью, включая виды, которые обычно не поедаются другими видами скота [10]. Такая универсальность в питании делает их особенно ценными для создания устойчивых и разнообразных сельскохозяйственных систем. В большинстве случаев содержание коз не требует значительных затрат: они эффективно используют природные ресурсы окружающей среды и могут выращиваться без применения витаминов и антибиотиков. Эта особенность особенно актуальна для растущего сегмента потребителей, ориентированных на экологически чистую продукцию и осознанный выбор – в частности, мясо с пастбищ и без добавок. В условиях глобальных экологических изменений и изменяющихся потребительских предпочтений козы всё чаще рассматриваются как перспективная альтернатива традиционному красному мясу, способная удовлетворить устойчивый спрос на продукты животного происхождения.

В условиях современного этапа развития козоводство остаётся наименее развитой отраслью животноводства в Республике Казахстан по сравнению с другими направлениями. По данным Агентства по статистике Республики Казахстан на 17 ноября 2024 года, общее поголовье овец и коз в стране составило 21 606,1 тыс. голов. При этом численность коз снизилась на 14 % по сравнению с аналогичной датой прошлого года и составила 1 834,9 тыс. голов. Наибольший прирост поголовья коз был зафиксирован в двух регионах: Жетісу – 208,4 тыс. голов и Туркестан – 172,3 тыс. голов (рис. 1) [11].

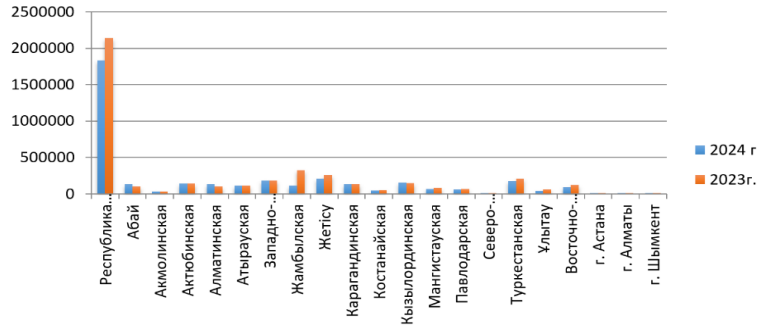

Рисунок 1 – Численность коз за 2023-2024 гг.

Согласно данным Бюро национальной статистики Агентства по стратегическому планированию и реформам Республики Казахстан, за последние два десятилетия в стране наблюдался общий рост численности коз, однако в последние годы зафиксирована тенденция к снижению. Так, если ранее поголовье превышало 3 миллиона голов, то по состоянию на ноябрь 2024 года оно составило 1 834,9 тыс. голов [12]. Тем не менее, развитие козоводства в Казахстане остаётся перспективным направлением, чему способствует наличие обширных, труднодоступных горных и каменистых пастбищ, а также устойчивый спрос на продукцию этой отрасли в условиях рыночной экономики [13].

В Казахстане действуют предприятия, специализирующиеся на переработке мяса козлятины, а также на производстве колбасных изделий и другой продукции. Одним из таких предприятий является ТОО «Племенное хозяйство «Сарайшык», выпускающее 12 наименований переработанных продуктов – от сыров до сливочного масла и йогуртов. Продукция поставляется в соседние регионы, включая Республику Татарстан, Астраханскую и Волгоградскую области.

В Целиноградском районе Акмолинской области функционирует племенное хозяйство «Зеренда», в котором содержится более 1200 племенных коз зааненской и альпийской пород. Животные завезены из Нидерландов и Венгрии и отличаются высокими показателями по удою и качеству молока. Предприятие располагает собственным мясоперерабатывающим заводом мощностью 75 голов в смену, что позволяет производить как туши, так и полуфабрикаты из козьего мяса. Молочная продукция перерабатывается на современном молокозаводе итальянского производства, мощностью до 54 тонн в сутки, обеспеченном высококачественным сырьём [14].

В настоящее время козы в Казахстане в основном разводятся с целью получения молока. Однако, на наш взгляд, разработка новых видов переработанной продукции из козлятины может стать эффективным решением задачи увеличения объёмов производства мяса и расширения ассортимента на рынке.

Методы исследования

Был проведён комплексный обзор литературы с использованием нескольких баз данных, включая PubMed, Google Scholar, ScienceDirect, Science Alert и другие. В поиск включались публикации на английском, русском и казахском языках, с акцентом на ключевые слова, связанные с мясом козлятины. В ряде случаев также рассматривались более ранние работы. Для подготовки темы было проведено документальное исследование, в рамках которого анализировались данные о поголовье коз и производстве продукции из козьего мяса в Казахстане. Основными источниками информации послужили научные статьи, книги и статистические материалы. Первичный отбор публикаций осуществлялся по названию и аннотации, после чего проводилась оценка полного текста на предмет соответствия критериям включения. Для выявления дополнительных источников были проанализированы списки литературы в релевантных публикациях. Наибольшую практическую ценность представили исследования, посвящённые качеству переработанных продуктов из козлятины, что послужило основой для последующей разработки технологий переработки этого вида мяса.

Результаты исследования

Некоторые исследования, посвящённые новым видам переработанной продукции из козлятины, продемонстрировали положительное влияние на физико-химические характеристики. Отмечена высокая значимость использования мяса выбракованных животных для производства продуктов с добавленной потребительской ценностью, особенно в случаях, когда сырьё имеет низкую коммерческую привлекательность и ограниченную приемлемость со стороны потребителей [15-19].

В таблице 1 представлены основные физико-химические характеристики и изученные эффекты различных видов переработанной продукции из козлятины. Большинство из них отличается высоким содержанием белка, сбалансированным соотношением жиров и жирных кислот, низким уровнем холестерина, а также устойчивостью к окислению липидов.

Таблица 1 – Краткое изложение основных исследований и показателей, измеренных по физико-химическим характеристикам переработанных продуктов из мяса козлятины.

Свойства продукта	Измеренные эффекты	Изученные	Ссылки
Реструктурированное козье мясо	Цвет, pH, влажность, белок, жир, зола, TBARS	Натуральные антиоксиданты по качеству	[41]
Козлиные наггетсы	pH, цвет, влажность, белок, жир, зола, текстура, TBARS	Антиоксидант мякоти	[61]
Козий паштет	Влага, белок, жир, зола, цвет, pH, aW, минеральные вещества	Сорт мяса	[62]
Козлиные котлеты	pH, влажность, белок, жир, зола, текстура.	Включение козьего жира в зависимости от качества	[21]
Копчёная козья ветчина	pH, влага, белок, жир, зола, NaCl, нитриты, профиль жирных кислот, летучие вещества	Влияние диеты на пищевую ценность	[37]
Вяленое козье мясо	pH, aW, водоудерживающая способность, цвет, миоглобин, текстура	Соление и созревание влияют на качество мяса	[62]
Сыровяленое козье мясо (Халяль)	NaCl, pH, aW	Время засолки влияет на качество мяса	[64]
Козьи «манты»	pH, aW, влага, белок, жир и жирные кислоты, зола, TBARS	Добавленная ценность выбракованных животных	[65]
Козлиные сосиски	Влажность, белок, жир, текстура	Источник жира по приемлемости текстуры	[66]
Колбасы из козлятины	Влага, жир, белок, зола, жирные кислоты, холестерин	Сочетание с говядиной	[67]
Козья сосиски	pH, зола, влажность, белок, жир, цвет, текстура, профиль жирных кислот	Уровень козлятины	[19]

Одним из основных недостатков переработанных мясных продуктов является склонность к окислению липидов и белков. Для минимизации этого эффекта было проведено несколько исследований. В ферментированных колбасах из козлятины было установлено, что добавление 0,05% экстракта розмарина обеспечивает более высокую антиоксидантную активность и стабильность продукта по сравнению с концентрацией 0,025%, о чём свидетельствуют более низкие значения тиобарбитуровой кислоты (TBARS) [20]. Антиоксидантный потенциал также был оценён в мясных котлетах с добавлением экстрактов кожуры кинноу, граната и порошка семян [21]. В другом исследовании подтверждена эффективность экстракта брокколи в составе козлиных наггетсов [22]. В вяленом реструктурированном продукте из козлятины природные антиоксиданты, такие как аскорбат натрия и ацетат альфа-токоферола, способствовали улучшению цвета и стабильности липидов за счёт снижения окисления и уровня свободных жирных кислот [23]. Кроме того, антиоксидантная активность была выявлена у экстракта цветков хризантемы morifolium, применённого в рецептуре котлет из козлятины [24]. В целом, результаты показывают хорошую технологическую пригодность козлятины к переработке. Её можно использовать для производства солёных, сушёных и ферментированных продуктов, а также в составе мясных полуфабрикатов – котлет, паштетов, колбас и гамбургеров – в целях повышения добавленной ценности и рационального использования мясного сырья.

Что касается безопасности пищевых продуктов, ферментация выполняет ряд важных функций в пищевой промышленности [25]. Во-первых, она способствует сохранению продуктов за счёт образования ингибирующих метаболитов, таких как органические кислоты (молочная, уксусная, муравьиная и пропионовая), этанол, бактериоцины и другие соединения, а также за счёт снижения активности воды (ав) во время созревания или засолки [26, 27]. Во-вторых, ферментация повышает микробиологическую безопасность продукции, подавляя развитие патогенных микроорганизмов [28, 29] и способствуя разрушению токсичных соединений [30].

Недавние исследования ферментированных мясных продуктов подтвердили наличие значительного количества микроорганизмов с пробиотическими свойствами, что обеспечивает гигиеничность и безопасность продукции [31, 32]. Было изучено влияние созревания и ферментации на микрофлору мяса различных животных (крупного рогатого скота, лошадей, кабанов, коз и оленей). Отмечено ингибирующее действие пониженной активности воды, уровня pH и молочнокислых бактерий (МКБ) на патогенные микроорганизмы в процессе ферментации [33]. Авторы также зафиксировали наличие типичной микрофлоры, такой как *Staphylococcus aureus* и колиформные бактерии, в сыром мясе, однако *Salmonella* и *Listeria monocytogenes* обнаружены не были. В конце процесса ферментации было отмечено увеличение численности МКБ, что оказывает сдерживающее действие на потенциально опасную микрофлору.

Соление используется в качестве метода консервирования пищевых продуктов на протяжении тысячелетий. Показатели pH и активности воды (ав) показывают, что данный метод играет важную роль в предотвращении порчи мяса, способствуя повышению микробиологической стабильности и продлению срока хранения продукции [34, 35].

Нитритная соль применялась при изготовлении паштетов [36], а также использовалась при сушке козьих окороков [37]. При этом содержание нитритов в этих продуктах не превышало максимально допустимых уровней, рекомендованных ФАО [38], и соответствовало нормативам, утверждённым Европейским союзом для пищевых добавок [39]. Исследования показали, что снижение содержания соли в феналоре может существенно повлиять на безопасность продукта, особенно при отсутствии нитрита – это повышает риск роста *Listeria monocytogenes* [40].

В исследовании [41], посвящённом влиянию природных антиоксидантов на качество вяленого реструктурированного мяса козлятины при хранении в холодильных условиях, было отмечено положительное воздействие аскорбата натрия и ацетата альфа-токоферола на микробиологические характеристики продукции. Существенных изменений в общем количестве микроорганизмов зафиксировано не было; колиформные бактерии и *Staphylococcus aureus* определялись лишь эпизодически в течение всего периода хранения.

Проведённый обзор переработанных продуктов из козлятины [42] показал широкий спектр сенсорных характеристик. Были проанализированы различные методы обработки, и установлено, что продукты из овец, как правило, отличаются более сочной текстурой, тогда

как изделия из козлятины имеют более плотную структуру, интенсивный вкус и выраженные кислые или прогорклые оттенки [16, 43-45].

Искусственные пищевые добавки, такие как синтетические антиоксиданты, применяемые для улучшения сенсорных свойств, могут оказывать потенциальное влияние на здоровье как потребителей, так и производителей [46-51]. Это способствовало возрождению интереса к исследованию натуральных компонентов [52-54]. В ряде работ изучались их эффекты на органолептические свойства продуктов. Установлено, что они способствуют сохранению цвета и аромата, подавляют процессы обесцвечивания и появления посторонних запахов, уменьшают признаки окисления и улучшают общее восприятие продукта.

Использование паприки оказало влияние на сенсорные характеристики сосисок из козлятины, в том числе на стойкость и интенсивность вкуса, остроту и наличие постороннего запаха [43]. При изучении возможности применения козлятины в традиционном производстве сучука не было выявлено существенных различий во внешнем виде, цвете и аромате между продуктами из козлятины и говядины [55]. С целью смягчения характерного «козьего» вкуса и повышения потребительской привлекательности авторы предложили замену козьего жира на говяжий.

Сенсорная оценка сосисок, изготовленных из отбракованной козлятины [19], показала, что их восприятие по таким параметрам, как запах, вкус, твёрдость и сочность, практически не отличалось от сосисок из говядины (ССГ). Единственным достоверно различающимся параметром оказался цвет: сосиски из козлятины были светлее, и степень их осветления возрастала с увеличением доли козлятины в рецептуре. Для объективной оценки сенсорных характеристик использовались дегустационные панели. Несмотря на то что участники дегустаций стремятся к объективности, сенсорные оценки всегда в определённой степени подвержены субъективности. Ожидается, что такие оценки будут демонстрировать большую изменчивость по сравнению с физико-химическими показателями.

Тем не менее сенсорные характеристики – не единственный важный аспект пищевого продукта; окончательное решение всегда остаётся за потребителями. В этом контексте потребительские панели играют ключевую роль, предоставляя информацию о предпочтениях, симпатиях и антипатиях аудитории. Ниже представлены результаты ряда исследований, посвящённых оценке приемлемости и предпочтений в отношении продуктов из козлятины.

Исследование сенсорного восприятия и намерений покупки, проведённое среди 80 потенциальных потребителей козьей мортаделлы с различным содержанием жира [56], показало возможность создания продукта из козлятины с высокой потребительской ценностью. Участники отдали предпочтение мортаделле с пониженным содержанием жира и повышенным содержанием мяса козы во всех сенсорных аспектах, за исключением текстуры.

В другом исследовании потребители положительно оценили свежие колбасы из козлятины [57], не выражая явных предпочтений между козлятиной, бараниной и используемыми приправами. Анализ влияния различных жировых добавок на сенсорную приемлемость ферментированной колбасы из козлятины [58] показал отсутствие существенных различий в органолептических характеристиках. При этом потребители склонялись к выбору колбас с более высоким содержанием жира [59].

Способ потребления продукта играет важную роль, поскольку может существенно влиять на его восприятие потребителями [60]. В одном из исследований для производства сосисок использовались четыре варианта содержания отбракованной козлятины (G25, G50, G75 и G100), которые сравнивались с сосисками из говядины (ССГ) [19]. По мере увеличения доли козлятины отмечалось повышение светлоты и снижение красноты продукта, однако это не воспринималось потребителями как отрицательное изменение. Более 80% участников идентифицировали как сосиски из козлятины, так и ССГ как продукты с приятным цветом в рамках анализа Check-all-that-apply (CATA). Аналогичные положительные оценки были зафиксированы по таким параметрам, как внешний вид, аромат, вкус, мягкость и сочность. Нетипичные запахи и вкусы также не были обнаружены. Эксперты отдали предпочтение варианту G50, тогда как среди потребителей наибольшую популярность получил образец G75.

Во всём мире, согласно результатам предыдущих исследований, продукты из козлятины получили положительную оценку, подтвердив свою способность повышать

ценность менее востребованных мясных ресурсов. Использование различных добавок позволяет маскировать отдельные специфические характеристики, такие как выраженный запах. Тем не менее существует часть потребителей, которые воспринимают этот аромат как характерную особенность, повышающую уникальность продукта. Поэтому полное устранение врождённых признаков козлятины может восприниматься как утрата её аутентичности, что не всегда желательно с точки зрения культурной и гастрономической идентичности.

Ожидаемые результаты

Ряд переработанных продуктов из козлятины подтверждает важную роль этого вида мяса в потребительских культурах по всему миру. Во многих странах и регионах, таких как Северная Европа, Средиземноморье, Ближний Восток, Северная Африка и Центральная Азия, изделия из козлятины пользуются высоким спросом и получают положительные оценки. Даже в странах, где отсутствуют устойчивые традиции потребления козлятины, такая продукция встречается в магазинах деликатесов и на этнических рынках.

Переработанные изделия, такие как колбасы, паштеты и сосиски, содержащие различные источники животного или растительного жира, способны придать добавленную ценность мясу низкой коммерческой категории, полученному от выбракованных животных. Применение побочных продуктов, обогащённых натуральными антиоксидантами, в технологии переработки позволяет создавать функциональные продукты из козлятины, которые способствуют укреплению здоровья, улучшают срок хранения, стабилизируют цвет и замедляют аутоокисление липидов и белков. Переосмысление продуктов из козлятины как функциональных и ценных с точки зрения питания открывает перспективное направление исследований, отвечающее современным требованиям к инновациям в мясной промышленности. Существует широкий спектр возможностей для развития переработки мяса козлятины, направленных на повышение его разнообразия и рыночной привлекательности.

Использование заквасок, специй, эфирных масел и других натуральных добавок позволяет значительно улучшить питательные и сенсорные характеристики сухих ферментированных колбас из козлятины. Вяленые и копчёные козьи ноги также демонстрируют высокий коммерческий потенциал и положительное восприятие среди потребителей.

Традиционные мясные продукты из козлятины являются неотъемлемой частью культурного наследия своих регионов. Многие из них требуют более глубокого изучения и научной характеристики с целью дальнейшей сертификации по признаку географического происхождения и сохранения их аутентичности.

Выводы

Таким образом, внедрение инновационных технологий переработки, адаптированных к специфическим свойствам козлятины, открывает широкие перспективы для расширения ассортимента мясной продукции. Козлятина обладает значительным потенциалом как полноценная альтернатива традиционным источникам животного белка. Приоритетными направлениями научно-технологического развития в данной области являются оптимизация технологических процессов, повышение органолептических характеристик, разработка функциональных продуктов с использованием натуральных ингредиентов, а также расширение ассортимента выпускаемой продукции. Особое внимание должно уделяться обеспечению пищевой безопасности и совершенствованию системы контроля качества, что является неотъемлемой частью устойчивого развития производства продуктов из козлятины.

Список литературы

1. Steinfeld H. Livestock in a Changing Landscape / H. Steinfeld, P.J. Gerber // Island Press; Washington, DC. – USA, 2010.
2. FAO. Livestock Solutions for Climate Change. – FAO; Rome, Italy, 2017.
3. Alexandre G. Goat meat production in harsh environments / G. Alexandre, N. Mandonnet // Small Rumin. Res. – 2005. – № 60. – P. 53-66. https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2005.06.005.
4. Devendra C. Goat Production in the Tropics / C. Devendra, M. Burns // 2nd ed. Commonwealth Agricultural Bureaux; Farnham Royal, Slough. – UK, 1983.
5. Laczo E. Goat place in the sustainable agriculture: Compare some growth traits of meat type and dual-purpose type goats in hungary / E. Laczo, F. Pajor, P. Poti // Cereal Res. Commun. – 2007. – № 35. – P. 701-704. https://doi.org/10.1556/CRC.35.2007.2.134.

6. Menendez-Buxadera A. The importance of the genotype·environment interaction for selection and breeding programmes in tropical conditions / A. Menendez-Buxadera // Anim. Breed. Abstr. – 2006. – № 74. – P. 1-14.
7. Aziz M.A. Present status of the world goat populations and their productivity / M.A. Aziz // World. – 2010. – № 861.
8. Goat grazing, its interactions with other herbivores and biodiversity conservation issues / R. Rosa García et al // Small Rumin. Res. – 2012. – № 107. – P. 49-64. https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2012.03.021.
9. Agriculture: Steps to sustainable livestock / M.C. Eisler et al // Nature. – 2014. – № 507. – P. 32-34. https://doi.org/10.1038/507032a.
10. Van Niekerk W.A. The Boer goat. II. Growth, nutrient requirements, carcass and meat quality / W.A. Van Niekerk, N.H. Casey // Small Rumin. Res. – 1988. – № 1. – P. 355-368. https://doi.org/10.1016/0921-4488(88)90061-2.
11. Data from the Statistics Committee of the Ministry of National Economy of the Republic of Kazakhstan as of January-September 2024. https://stat.gov.kz/ru/industries/business-statistics/stat-forrest-village-hunt fish/publications/183651/?sphrase_id=50586.
12. Nutritive Value of Goat and Cow Milk Sampled from the Region of East Kazakhstan / A. Serikova et al // Journal of Pharmaceutical Research International. – 2018. – № 22(5). – P. 1-6. https://doi.org/10.9734/JPRI/2018/41889.
13. Scientific approach to the development of goat breeding in Kazakhstan. https://nauka.kz/page.php/image.php?page_id=1001&lang=1&new&news_id=9961
14. Who and in what regions raises goats in Kazakhstan?. April 17, 2023. https://baibolsyn.kz/ru/stati/kto-i-v-kakih-regionah-vyrashivaet-koz-v-kazahstane/
15. Physicochemical properties, fatty acid profile and sensory characteristics of sheep and goat meat sausages manufactured with different pork fat levels / A. Leite et al // Meat Sci. – 2015. – № 105. – P. 114-120.
16. Effect of salting and ripening on the physicochemical and sensory quality of goat and sheep cured legs / A. Teixeira et al // Meat Sci. – 2017. – № 134. – P. 163-169.
17. Physicochemical characteristics of sheep and goat pâtés differences between fat sources and proportions / A. Teixeira et al // Heliyon. – 2019. – № 5. – P. e02119.
18. Mycobiota and mycotoxins in Portuguese pork, goat and sheep dry-cured hams / P. Morales et al // Mycotoxin Res. – 2019. – № 35. – P. 405-412.
19. Use of culled goat meat in frankfurter production – effect on sensory quality and technological properties / S. Stajić et al // Int. J. Food Sci. Technol. – 2019. – № 55. – P. 1032-1045.
20. Oxidative stability of fermented goat meat sausage with different levels of natural antioxidant / R.T. Nassu et al // Meat Sci. – 2003. – № 63. – P. 43-49.
21. Das A.K. Bael Pulp Residue as a New Source of Antioxidant Dietary Fiber in Goat Meat Nuggets / A.K. Das, V. Rajkumar, A.K. Verma // J. Food Process. Preserv. – 2014. – № 39. – P. 1626-1635.
22. Antioxidant potential of chrysanthemum morifolium flower extract on lipid and protein oxidation in goat meat patties during refrigerated storage / I.A. Khan et al // J. Food Sci. – 2020. – № 85. – P. 618-627.
23. Physico-chemical characteristics and free fatty acid composition of dry fermented mutton sausages as affected by the use of various combinations of starter cultures and spices / L. Zhao et al // Meat Sci. – 2011. – № 88. – P. 761-766.
24. Quality characteristics of a dry-cured lamb leg as affected by tumbling after dry-salting and processing time / L.H. Villalobos-Delgado et al // J. Meat Sci. – 2014. – № 97. – P. 115-122.
25. Food fermentations: Microorganisms with technological beneficial use / F. Bourdichon et al // Int. J. Food Microbiol. – 2012. – № 154. – P. 87-97.
26. The role of protective and probiotic cultures in food and feed and their impact in food safety / F. Gaggìa et al // Trends Food Sci. Technol. – 2011. – № 22. – P. 58-66.
27. Ross R.P. Preservation and fermentation: Past, present and future / R.P. Ross, S. Morgan, C. Hill // Int. J. Food Microbiol. – 2002. – № 79. – P. 3-16.
28. Adams M. Fermentation and pathogen control: A risk assessment approach / M. Adams, R. Mitchell // Int. J. Food Microbiol. – 2002. – № 79. – P. 75-83.
29. Adams M.R. Review of the sensitivity of different foodborne pathogens to fermentation / M.R. Adams, L. Nicolaides // Food Control. – 1997. – № 8. – P. 227-239.

30. Hammes W.P. The potential of lactic acid bacteria for the production of safe and wholesome food / W.P. Hammes, P.S. Tichaczek // Eur. Food Res. Technol. – 1994. – № 198. – P. 193-201.
31. Health benefits of fermented foods: Microbiota and beyond / M.L. Marco et al // Curr. Opin. Biotechnol. – 2017. – № 44. – P. 94-102.
32. Microbial, chemico-physical and volatile aromatic compounds characterization of Pitina PGI, a peculiar sausage-like product of North East Italy / L. Iacumin et al // Meat Sci. – 2020. – № 163. – P. 108081.
33. Effect of curing and fermentation on the microflora of meat of various animal species / M.A. Paleari et al // Food Control. – 2002. – № 13. – P. 195-197.
34. In Handbook of Fermented Meat and Poultry / F.Toldrá et al // Nordic Products. Chichester, UK. – 2014. – P. 371-376.
35. Production process and quality of two different dry-cured sheep hams from Western Balkan countries / S. Stojković et al // LWT. – 2015. – № 64. – P. 1217-1224.
36. Effect of storage time and packaging on the quality of lamb pâté prepared with 'variety meat' / D. Amaral et al // Food Packag. Shelf Life. – 2015. – № 3. – P. 39-46.
37. The impact of diet on the quality of fresh meat and smoked ham in goat / S. Ivanovic et al // Small Rumin. Res. – 2016. – № 138. – P. 53-59.
38. FAO. Discussion Paper on the Use of Nitrates (Ins 251, 252) and Nitrites (Ins 249, 250). 2019. Available online: http://www.fao.org/fao-who-codexalimentarius/sh-proxy/en/?lnk=1&url=https%253A%252F%252Fworkspace.fao.org%252Fsites%252Fcodex%252FMeetings%252FCX-711-51%252FWD%252Ffa51_09e.pdf(accessed on 11 July 2020).
39. EFSA. EFSA Confirms Safe Levels for Nitrites and Nitrates Added to Food. 2017. Available online: https://www.efsa.europa.eu/en/press/news/170615(accessed on 11 July 2020).
40. Physicochemical characterisation of restructured Fenalår and safety implications of salt and nitrite reduction / E. Coll-Brasas et al // Food Control. – 2020.
41. Gadekar Y.P. Effect of inulin on physico-chemical, textural and sensory characteristics of reduced fat lamb nuggets / Y.P. Gadekar, A.K. Shinde, S.A. Karim // Rumin. Sci. – 2016. – № 6. – P. 155-161.
42. Teixeira A. Advances in Sheep and Goat Meat Products Research / A. Teixeira, S. Silva, S. Rodrigues, // Adv. Food Nutr. Res. – 2019. – № 87. – P. 305-370.
43. Sensory Characterization and Consumer Preference Mapping of Fresh Sausages Manufactured with Goat and Sheep Meat / K. Paulos et al // J. Food Sci. – 2015. – № 80. – P. – S1568-S1573.
44. Microbiological quality and sensory evaluation of new cured products obtained from sheep and goat meat / G.S. Tolentino et al // A. Anim. Prod. Sci. – 2017. – № 57. – P. 391.
45. How does the added fat source affect sensory quality of sheep and goat pâtés? / S. Rodrigues et al // Ciênc. Rural. – 2019. – № 49.
46. Falowo A.B. Natural antioxidants against lipid–protein oxidative deterioration in meat and meat products: A review / A.B. Falowo, P.O. Fayemi, V. Muchenje // Food Res. Int. – 2014. – № 64. – P. 171-181.
47. Butyl hydroxytoluene (BHT)-induced oxidative stress: Effects on serum lipids and cardiac energy metabolism in rats / L. Faine et al // Exp. Toxicol. Pathol. – 2006. – № 57. – P. 221-226.
48. Effects of natural (grape seed and chestnut extract) and synthetic antioxidants (buthylatedhydroxytoluene, BHT) on the physical, chemical, microbiological and sensory characteristics of dry cured sausage «chorizo» / J.M. Lorenzo et al // Food Res. Int. – 2013. – № 54. – P. 611-620.
49. Effect of natural antioxidants in Spanish salchichón elaborated with encapsulated n-3 long chain fatty acids in konjac glucomannan matrix / P. Munekata et al // Meat Sci. – 2017. – № 124. – P. 54-60.
50. Solvent-Free Microwave-Assisted Extraction of Polyphenols from Olive Tree Leaves: Antioxidant and Antimicrobial Properties / S. Sahin et al // Molecules. – 2017. – № 22. – P. 1056.
51. Main characteristics of peanut skin and its role for the preservation of meat products / J.M. Lorenzo et Al // Trends Food Sci. Technol. – 2018. – № 77. – P. 1-10.
52. Natural antioxidants in processing and storage stability of sheep and goat meat products / L. Cunha et al // Food Res. Int. – 2018. – № 111. – P. 379-390.
53. Natural antioxidants used in meat products: A brief review / J. Ribeiro et al // Meat Sci. – 2019. – № 148. – P. 181-188.
54. Evaluation of antioxidant capacity of 13 plant extracts by three different methods: Cluster analyses applied for selection of the natural extracts with higher antioxidant capacity to replace

synthetic antioxidant in lamb burgers / R.P.P. Fernandes et al // J. Food Sci. Technol. – 2015. – № 53. – P. 451-460.
55. Possibilities for the use of goat meat in the production of traditional sucuk / S. Stajić et al // Biotehnol. U Stoc. – 2011. – № 27. – P. 1489-1497.
56. Evaluation of goat mortadella prepared with different levels of fat and goat meat from discarded animals / I.C.D. Guerra et al // Small Rumin. Res. – 2011. – № 98. – P. 59-63.
57. Al-Khusaibi M. Arab traditional foods: Preparation, processing and nutrition. In Traditional Foods / M. Al-Khusaibi, N. Al-Habsi, M. Shafiur Rahman // Eds. Food Engineering Series; Springer: Cham, Switzerland. – 2019. – P. 9-35.
58. Nassu R.T. Utilização de diferentes culturas starter no processamento de embutido fermentado de carne de caprinos. / R.T. Nassu, L.A.G. Gonçalves, F.J. Beserra // Ciênc. Rural. – 2002. – № 32. – P. 1051-1055.
59. Cross-Cultural Study of Dry-Cured Sheep Meat Acceptability by Native and Immigrant Consumers in Spain / C. Sañudo et al // J. Sens. Stud. – 2015. – № 31. – P. 12-21.
60. Consumer perception of dry-cured sheep meat products: Influence of process parameters under different evoked contexts / J.C. De Andrade et al // Meat Sci. – 2017. – № 130. – P. 30-37.
61. Das A.K. Bael Pulp Residue as a New Source of Antioxidant Dietary Fiber in Goat Meat Nuggets / A.K. Das, V. Rajkumar, A.K. Verma // J. Food Process. Preserv. – 2014. – № 39. – P. 1626-1635.
62. Development of goat pâté prepared with ‘variety meat’ / P. Dalmás et al // Small Rumin. Res. – 2011. – № 98. – P. 46-50.
63. Goat meat quality. Effects of salting, air-drying and ageing processes / A. Teixeira et al // S. Small Rumin. Res. – 2011. – № 98. – P. 55-58.
64. Microbiological and physicochemical characterization of dry-cured Halal goat meat. Effect of salting time and addition of olive oil and paprika covering / S. Cherroud et al // Meat Sci. – 2014. – № 98. – P. 129-134.
65. Short Communication: Quality of ewe and goat meat cured productmantas. An approach to provide value added to culled animals / A.F. Oliveira et al // J. Anim. Sci. – 2014. – № 94. – P. 459-462.
66. Texture and acceptability of goat meat frankfurters processed with 3 different sources of fat / C.L. Bratcher et al // J. Anim. Sci. – 2011. – № 89. – P. 1429-1433.
67. Nutritional characteristics and consumer acceptability of sausages with different combinations of goat and beef meats / F. Malekian et al // J. Funct. Foods Heal. Dis. – 2016. – № 6. – P. 42.

З.Н. Темиржанова*, К.С. Исаева
Торайғыров университеті,
140008, Қазақстан Республикасы, Павлодар қ., Ломова к-сі, ,64
*e-mail: zukhra_94g@mail.ru

ЕШКІ ЕТІНЕН ӨҢДЕЛГЕН ӨНІМДЕРДІҢ САПАСЫ

Ешкі етінен өндірілетін өнімдер жылқы еті, сиыр еті немесе құс етіне қарағанда азырақ танымал әрі көбінесе екінші дәрежелі өнім ретінде қабылданғанымен, олар әлемдік ет тұтынуында маңызды рөл атқарады. Бұл мақалада Қазақстандағы ешкі саны мен ешкі етін өңдеу саласының қазіргі жағдайына қысқаша шолу ұсынылады. Сондай-ақ, физика-химиялық сипаттамалары, сенсорлық сапасы, микробиологиялық көрсеткіштері және қауіпсіздік талаптары тұрғысынан ешкі етін қайта өңдеу мәселелеріне арналған соңғы ғылыми зерттеулердің нәтижелері жинақталған. Мақалада ешкі етінен алынатын өнімдерді өндіру, өңдеу және олардың коммерциялық әлеуетін арттыруға қатысты негізгі тұжырымдар мен перспективалық даму бағыттары қарастырылады. Мұндай өнімдердің ассортиментін әртараптандыру және олардың нарықтағы тартымдылығын арттырудың бірнеше мүмкіндігі атап өтіледі. Өңдеуге жіберілген жануарлардың етін қайта өңдеу – нарықтық құны төмен шикізатты тиімді пайдаланудың болашағы бар тәсілі ретінде сипатталады. Ашытылған шұжықтар, ысталған аяқтар мен паштеттер сияқты кейбір өнім түрлері жоғары коммерциялық әлеуетке және тұтынушылар тарапынан жақсы сұранысқа ие. Тағам өнеркәсібіндегі болашағы зор бағыттардың бірі – ешкі етінен функционалдық қасиеттері бар, ет саласындағы үздіксіз инновацияларға жауап бере алатын жаңа өнім түрлерін жасау болып табылады. Тағам қауіпсіздігіне байланысты мәселелер болашақ ғылыми және технологиялық әзірлемелерде басты назарда болуы тиіс.

Түйін сөздер: *ешкі мал басы саны, ешкі еті, тамақ өнімдерін өңдеу, сапа.*

Z.N. Temirzhanova*, K.S. Isaeva
[1]Toraigyrov University,
140008, Republic of Kazakhstan, Pavlodar, st. Lomova, 64
*e-mail: zukhra_94g@mail.ru

QUALITY OF PROCESSED GOAT PRODUCTS

Although processed goat meat products are less popular than horse meat, beef, or poultry, and are often perceived as secondary, they play an important role in global meat consumption. This article presents a brief overview of goat population and the state of goat meat processing in Kazakhstan. It also summarizes recent studies focused on goat meat processing, with emphasis on physicochemical characteristics, sensory quality, microbiological indicators, and safety concerns. The article discusses key findings and promising directions for the development of production, processing, and commercialization of goat meat products. Opportunities for diversifying the product range and increasing market appeal are highlighted. Processing meat from culled animals represents a promising approach to utilizing raw materials with low market value. Some types of products, such as fermented sausages, smoked legs, and pâtés, possess high commercial potential and good consumer acceptability. One of the promising areas of research in the food industry is the development of a new generation of goat meat products as functional foods that meet the ongoing innovation demands of the meat sector. Issues related to ensuring food safety remain relevant and require special attention in future scientific and technological developments.

Key words: *goat population, goat meat, food processing, qualities.*

Сведения об авторах

Зухра Нуржановна Темиржанова* – магистр технических наук, докторант; Торайгыров Университет, Республика Казахстан; e-mail: zukhra_94g@mail.ru.

Куралай Сметкановна Исаева – кандидат технических наук, ассоц. профессор; Торайгыров Университет, Республика Казахстан; e-mail: issayevakuralay@mail.ru.

Авторлар туралы мәліметтер

Зухра Нұржановна Темиржанова* – техника ғылымдарының магистрі, докторант; Торайғыров университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: zukhra_94g@mail.ru.

Куралай Сметкановна Исаева – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдаст. профессор; Торайғыров университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: issayevakuralay@mail.ru.

Information about the authors

Zukhra Nurzhanovna Temirzhanova* – Master of Technical Sciences, doctoral student ; Specialist of the Center for Commercialization and Innovation; Toraigyrov University, Republic of Kazakhstan; e-mail: zukhra_94g@mail.ru.

Kuralai Smetkanovna Isaeva – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; Toraigyrov University, Republic of Kazakhstan; e-mail: issayevakuralay@mail.ru.

Поступила в редакцию 22.01.2025
Поступила после доработки 02.04.2025
Принята к публикации 07.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-26

МРНТИ: 65.01.05

CC BY 4.0
Check for updates

Н.С. Машанова, М.Е. Бекболатова*, М.Ж. Сембиева
Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина,
Республика Казахстан, 010000, г. Астана, пр. Женис, 62
*e-mail:-m.bekbolatova@kipd.kz

РАЗРАБОТКА НАЦИОНАЛЬНОГО ШКОЛЬНОГО МЕНЮ: ОПРОС РОДИТЕЛЕЙ И УЧАЩИХСЯ КАК ИНСТРУМЕНТ УЛУЧШЕНИЯ СИСТЕМЫ ПИТАНИЯ

Аннотация: *Статья посвящена исследованию интеграции казахской национальной кухни в школьное меню с целью улучшения питания учащихся и сохранения культурных традиций. Проведённый опрос среди родителей и школьников в Казахстане, охвативший 200 респондентов в 15 областях и 3 городах республиканского значения, выявил предпочтения и ожидания по школьному питанию. Анализ данных показал, что 64% школьников и 69% родителей поддерживают включение*

национальных блюд в школьное меню. Однако 50% школьников отмечают нехватку времени на обед, а 58% регулярно приобретают продукцию буфетов, что свидетельствует о необходимости реформирования организации питания. Исследование продемонстрировало, что родители отдают предпочтение разнообразию, включая традиционные блюда, такие как бешбармак и манты, тогда как школьники чаще выбирают знакомые и простые блюда. В статье рассмотрены успешные зарубежные практики Японии, Южной Кореи и Италии, где внедрение национальной кухни улучшило рацион детей и способствовало культурному воспитанию. В результате даны рекомендации по разработке новых стандартов меню, увеличению времени на обед и внедрению образовательных программ, направленных на популяризацию здорового питания.

Ключевые слова: *школьное питание, национальная кухня, Казахстан, реформы питания, культурные традиции, здоровье школьников, образовательные программы.*

Введение

Школьное питание играет ключевую роль в формировании здоровья и успеваемости учащихся. Международный опыт показывает, что интеграция национальной кухни в школьное меню положительно влияет на здоровье детей и укрепление культурной идентичности [1, 2]. В настоящее время все субъекты страны реализуют разработанные в долгосрочные региональные программы по совершенствованию школьного питания [3- 6]. В странах, таких как Япония и Южная Корея, акцент на традиционных блюдах позволил достичь баланса между питательной ценностью и культурным воспитанием [7]. В Казахстане актуальность этой темы подчеркивается государственной программой «Ұлттық мектеп асханасы», направленной на использование национальных продуктов для улучшения питания школьников [8].

Несмотря на предпринимаемые меры, существует ряд вызовов: ограниченное разнообразие меню, низкая удовлетворенность учащихся качеством еды и недостаточная информированность родителей о рационе. Для устранения этих проблем был проведён опрос родителей и учащихся из 15 областей и 3 городов республиканского значения (Астана, Алматы, Шымкент). Целью исследования стало выявление предпочтений и ожиданий респондентов для формирования рекомендаций по реформированию системы школьного питания.

Условия и методы исследования

Опрос проводился среди учащихся 2-11 классов и их родителей. Всего в исследовании приняли участие 200 респондентов (100 респондентов это родители школьников, 100 респондентов это школьники). Анкетирование включало вопросы о предпочтениях в питании, частоте употребления национальных блюд и оценке текущей системы школьного питания. Для анализа данных использовалась программа SPSS, что обеспечило структурированный подход:

– Расчёт частотных распределений для выявления ключевых предпочтений.

– Кросс-табуляции для изучения взаимосвязей между социально-демографическими характеристиками и предпочтениями.

Результаты исследований

Большинство родителей (73%) и школьников (59%) отметили, что дети питаются в школьной столовой. Однако школьники чаще выбирают вариант «иногда» (26%) и жалуются на качество питания («все холодное и невкусное» – 6%). Родители в основном высказывают обобщенные претензии, такие как «детям не нравятся каши» (10%). Это говорит о том, что восприятие школьного питания взрослыми и детьми отличается, и жалобы школьников требуют внимания для улучшения качества питания (рис. 1).

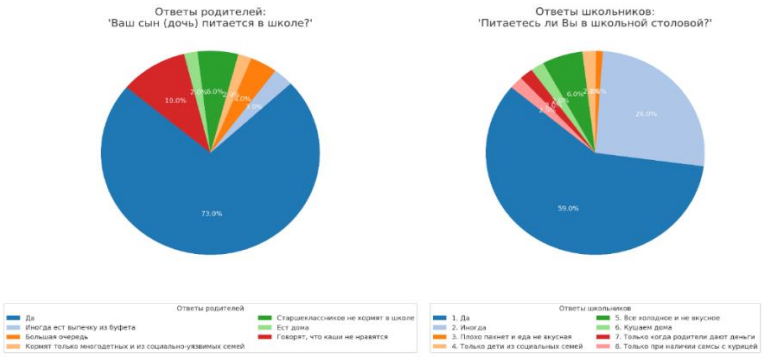

Рисунок 1 – Ответы родителей и учеников: Питание в школе

Большинство родителей (66%) и школьников (68%) положительно оценивают питание в школьной столовой, однако 20% родителей и 19% школьников высказали недовольство системой питания и качеством еды. Родители чаще акцентируют внимание на общих недостатках организации, тогда как дети конкретизируют проблемы, такие как недостаточное время на прием пищи (50%) и неудовлетворительное качество блюд (25%). При этом 80% детей отметили, что порции еды достаточно, а 95% родителей уверены, что правильное питание положительно влияет на здоровье и успеваемость ребенка.

Санитарное состояние столовых удовлетворяет 64% родителей, но 30% затрудняются с ответом, что может указывать на недостаточную информированность. Интерес к меню школьной столовой проявляют 66% родителей, но только 27% детей довольны ассортиментом блюд, тогда как 60% считают, что еда «не всегда» их устраивает. 58% школьников регулярно пользуются буфетной продукцией, что может быть связано с недостаточным разнообразием основного питания. Половина учащихся жалуются на нехватку времени для обеда, что подтверждает необходимость пересмотра организации питания. Несмотря на общее положительное восприятие, эти аспекты требуют внимания для улучшения удовлетворенности всех сторон.

Опрос показал, что большинство респондентов предпочитают традиционные казахские десерты и блюда, подходящие для школьного питания, а также проявляют интерес к национальной кухне. Средний уровень интереса наблюдается к вопросам правильного питания и перекусов, тогда как рекомендации национальных блюд получили наименьшее количество ответов. Это может указывать на недостаток информированности или интереса к разнообразию традиционной кухни. В целом, результаты подчеркивают значимость национальных блюд в школьном питании и подтверждают востребованность традиционной казахской кухни среди школьников.

Диаграмма показывает, что родители оценивают наличие казахских национальных блюд в школьном меню более положительно (83%), чем дети (58%), у которых больше нейтральных ответов (35% против 9% у родителей). Отрицательные оценки встречаются редко (4% у детей и 8% у родителей), что свидетельствует о преимущественно положительном восприятии национальной кухни обеими группами. Разница может быть связана с более высоким интересом родителей к национальным традициям и питанию (рис. 2).

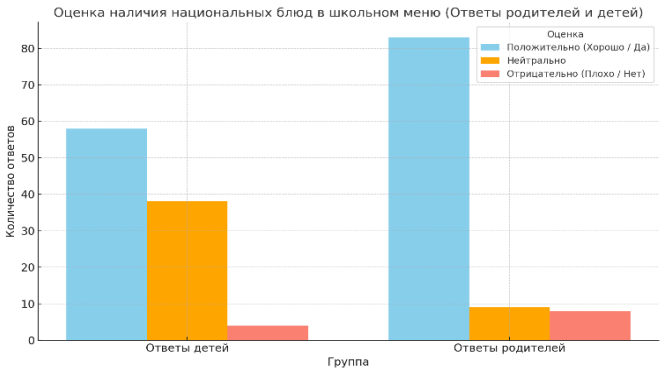

Рисунок 2 – Оценка наличия национальных блюд в школьном меню

Диаграмма с предпочтениями по национальным блюдам показывает, что дети чаще выбирают знакомые и любимые блюда, такие как манты (57 ответов), бешбармак (29) и лагман (34), в то время как родители демонстрируют большее стремление к разнообразию, чаще указывая категорию «Другие» (31 ответ). Баурсак и плов также популярны среди родителей, но менее востребованы у детей. Эти различия подтверждают, что родители не только более положительно оценивают наличие национальных блюд в школьном меню, но и заинтересованы в расширении ассортимента, что может быть связано с их более глубоким интересом к национальным традициям (рис. 3).

Рисунок 3 – Предпочтения по национальным блюдам (ответы родителей и детей)

Анализируя распределение ответов, можно отметить, что среди школьников каждый день национальные блюда готовят 28%, редко – 51%, никогда – 2%, а остальные варианты включают 1 раз в неделю (3%), 2 раза в неделю (8%), 2-3 раза в день (2%) и часто (5%). В целом, большая часть школьников (51%) считает, что национальные блюда готовят редко (рис. 4).

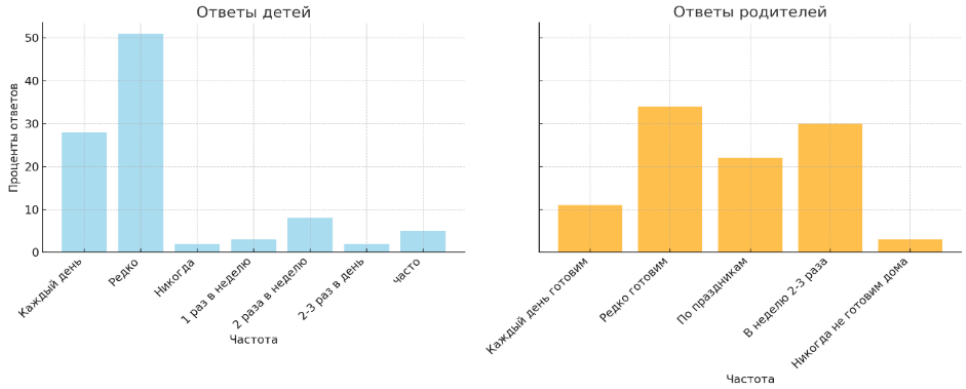

Рисунок 4 – Частота включения национальных блюд (ответы родителей и детей)

Среди родителей каждый день готовят 11%, редко – 34%, по праздникам – 22%, 2-3 раза в неделю – 30%, а никогда не готовят дома – 3%. Можно заметить, что родители чаще упоминают вариант «по праздникам» и «2-3 раза в неделю», в то время как у школьников такие категории выражены иначе.

В целом, видно, что национальные блюда в большинстве семей не являются повседневной привычкой: как среди школьников, так и среди родителей, больше половины опрошенных отмечают, что готовят их редко, по праздникам или несколько раз в неделю, но не ежедневно

По результатам опроса большинство респондентов, как школьников, так и родителей, считают важным включение казахской национальной кухни в школьное меню. Среди школьников **64%** отметили значимость этого шага для улучшения рациона, а **50%** хотели бы видеть такие блюда 2-3 раза в неделю. Родители в еще большей степени поддерживают эту идею: **69%** считают, что представление национальной кухни в школьном питании важно для здоровья детей.

Однако есть и респонденты, которые относятся к этому вопросу нейтрально или скептически. Среди школьников **26%** выразили безразличие, а **10%** указали, что это не очень важно, предпочитая другие подходы к питанию. У родителей аналогичные группы составляют **18%** и **13%**, соответственно. Более того, **8%** школьников заявили, что не хотели бы видеть национальные блюда в меню вовсе.

Эти результаты показывают, что национальная кухня воспринимается большинством как важная часть школьного рациона, способствующая не только сохранению культурных традиций, но и улучшению питания. В то же время часть респондентов демонстрирует нейтральное или негативное отношение, что подчеркивает необходимость дополнительной работы по популяризации национальной кухни среди молодежи.

Обсуждение научных результатов

Опрос выявил следующие проблемы:

1. **Нехватка времени на обед** – об этом сообщили **50% школьников**.
2. **Однообразие меню** – затрудняет удовлетворение вкусовых предпочтений.
3. **Буфетная продукция** – ею регулярно пользуются **58% школьников**, что может свидетельствовать о недостатке разнообразия основного питания.

Примеры интеграции национальной кухни в школьное меню за рубежом показывают высокую эффективность. В Японии ученики ежедневно получают обеды, основанные на местных продуктах, что повышает их интерес к национальной культуре и улучшает питание [9]. В Южной Корее акцент на традиционные блюда, такие как кимчи, позволяет сочетать культурное воспитание с профилактикой заболеваний [10]. В Италии введение программы «Slow Food» в школы привело к снижению уровня ожирения среди детей на **12%** [11]. Эти примеры подтверждают, что внедрение традиционных блюд способствует формированию здоровых привычек.

Дополнительно, в Казахстане реализуются пилотные инициативы по внедрению национальной кухни в школьные столовые, подтверждающие высокую значимость этого направления. Так, в 2023 году был запущен проект «Ұлттық мектеп асханасы», направленный на интеграцию 50 традиционных казахских блюд в меню шести школ города Астаны [12]. В Алматы осуществляются проекты по включению национальных и диетических блюд в школьное питание, сопровождаемые положительными отзывами как со стороны учащихся, так и специалистов [13]. Эти примеры свидетельствуют о потенциале казахстанского подхода к культурно обоснованной реформе школьного питания.

Результаты исследования показывают, что большинство респондентов поддерживают идею интеграции национальной кухни в школьное питание. Это подчеркивает необходимость реформ, которые учитывали бы:
1. **Разнообразие меню** – включение традиционных казахских блюд (бешбармак, манты, баурсаки и т.д.).
2. **Улучшение организации питания** – увеличение времени на обед.
3. **Образовательные программы** – проведение уроков о значении национальной кухни и здорового питания.

Заключение

Внедрение национальной кухни в школьное меню может стать важным шагом к улучшению системы питания в Казахстане. Международный опыт показывает, что такие меры способствуют укреплению здоровья детей и сохранению культурных традиций. Для достижения этой цели необходимо:
1. Разработать новые стандарты меню с акцентом на казахские блюда.
2. Увеличить время на приём пищи и расширить ассортимент блюд.
3. Проводить образовательные программы о значении национальной кухни.

Результаты опроса подтверждают необходимость реформирования системы школьного питания для её соответствия современным вызовам.

Список литературы

1. Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology-Japan. School Lunch Program Guidelines. – Tokyo: MEXT, 2020.
2. World Health Organization. School Health and Nutrition: Global Standards. – Geneva: WHO, 2019.
3. Кучма В.Р. Организация рационального питания, как одно из важнейших направлений оздоровительной работы в образовательных учреждениях / В.Р. Кучма, Ж.Ю. Горелова, И.К. Рапопорт // Вопросы детской диетологии. – 2004. – Т. 2. – С. 33-35.
4. Методические рекомендации по организации питания обучающихся и воспитанников образовательных учреждений. Приказ Минздравсоцразвития РФ № 213н; Приказ Минобрнауки РФ №178 от 11 марта 2012 г.
5. Технология и организация питания в образовательных организациях (общеобразовательные организации) / М.П. Могильный и др. – М.: ДеЛи плюс, 2014. – 351 с.
6. Могильный М.П. Организация питания в образовательных учреждениях (характеристика, рекомендации, перспективы) / М.П. Моглиьный. – М.: ДеЛи принт, 2011. – 384 с.
7. Kim H. Traditional Food in Korean School Lunches / H. Kim, Y. Lee // Seoul: Korean Nutrition Society, 2018.

8. Министерство образования и науки Республики Казахстан. Информация о текущих новостях системы образования. URL: https://www.gov.kz/memleket/entities/edu/press/news /details/659986?lang=ru (дата обращения: 03.02.2025).
9. Tanaka N. School lunch programs in Japan: A nutrition education system / N. Tanaka, M. Miyoshi // Asia Pac J Clin Nutr. – 2012. – № 21(1). – P. 155-158.
10. Lee K. Cultural Identity and Food: The Role of Kimchi in South Korea / K. Lee // Korean J Culture. – 2017. – № 35(2). – P. 112-120.
11. Slow Food International. Improving Children's Diets in Italy. Rome: SFI, 2016.
12. В Казахстане в школьное меню намерены включить национальные блюда [Электрон. ресурс]. – 2023. – URL: https://www.inbusiness.kz/ru/last/v-kazahstane-v-shkolnoe-menyu-namereny-vklyuchit-nacionalnye-blyuda (дата обращения: 10.04.2025).
13. Алматинских школьников будут кормить национальными блюдами [Электрон. ресурс]. – 2024. – URL: https://newtimes.kz/obshchestvo/181504-almatinskikh-shkolnikov-budut-kormit-natsionalnymi-bliudami (дата обращения: 10.04.2025).

References

1. Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology-Japan. School Lunch Program Guidelines. Tokyo: MEXT, 2020. (In English).
2. World Health Organization. School Health and Nutrition: Global Standards. Geneva: WHO, 2019. (In English).
3. Kuchma V.R. Organizatsiya ratsional'nogo pitaniya, kak odno iz vazhneishikh napravlenii ozdorovitel'noi raboty v obrazovatel'nykh uchrezhdeniyakh / V.R. Kuchma, ZH.YU. Gorelova, I.K. Rapoport // Voprosy detskoi dietologii. – 2004. – T. 2. – S. 33-35. (In Russian).
4. Metodicheskie rekomendatsii po organizatsii pitaniya obuchayushchikhsya i vospitannikov obrazovatel'nykh uchrezhdenii. Prikaz Minzdravsotsrazvitiya RF № 213n; Prikaz Minobrnauki RF №178 ot 11 marta 2012 g. (In Russian).
5. Tekhnologiya i organizatsiya pitaniya v obrazovatel'nykh organizatsiyakh (obshcheobrazovatel'nye organizatsii) / M.P. Mogil'nyi i dr. – M.: DELi plyus, 2014. – 351 s. (In Russian).
6. Mogil'nyi M.P. Organizatsiya pitaniya v obrazovatel'nykh uchrezhdeniyakh (kharakteristika, rekomendatsii, perspektivy) / M.P. Mogli'nyi. – M.: DELi print, 2011. – 384 s. (In Russian).
7. Kim H. Traditional Food in Korean School Lunches / H. Kim, Y. Lee // Seoul: Korean Nutrition Society, 2018. (In English).
8. Ministerstvo obrazovaniya i nauki Respubliki Kazakhstan. Informatsiya o tekushchikh novostyakh sistemy obrazovaniya. URL: https://www.gov.kz/memleket/entities/edu/press /news/details/659986?lang=ru (data obrashcheniya: 03.02.2025). (In Russian).
9. Tanaka N. School lunch programs in Japan: A nutrition education system / N. Tanaka, M. Miyoshi // Asia Pac J Clin Nutr. – 2012. – № 21(1). – R. 155-158. (In English).
10. Lee K. Cultural Identity and Food: The Role of Kimchi in South Korea / K. Lee // Korean J Culture. – 2017. – № 35(2). – R. 112-120. (In English).
11. Slow Food International. Improving Children's Diets in Italy. Rome: SFI, 2016. (In English).
12. V Kazakhstane v shkol'noe menyu namereny vklyuchit' natsional'nye blyuda [Ehlektron. resurs]. – 2023. – URL: https://www.inbusiness.kz/ru/last/v-kazahstane-v-shkolnoe-menyu-namereny-vklyuchit-nacionalnye-blyuda (data obrashcheniya: 10.04.2025). (In Russian).
13. Almatinskikh shkol'nikov budut kormit' natsional'nymi blyudami [Ehlektron. resurs]. – 2024. – URL: https://newtimes.kz/obshchestvo/181504-almatinskikh-shkolnikov-budut-kormit-natsionalnymi- bliudami (data obrashcheniya: 10.04.2025). (In Russian).

Н.С. Машанова, М.Е. Бекболатова*, М.Ж. Сембиева
«С.Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті» КеАҚ
Қазақстан Республикасы, Астана қ. Жеңіс 62
*e-mail: m.bekbolatova@kipd.kz

ҰЛТТЫҚ МЕКТЕП МӘЗІРІН ӘЗІРЛЕУ: АТА-АНАЛАР МЕН ОҚУШЫЛАРДЫҢ САУАЛНАМАСЫ ТАМАҚТАНУ ЖҮЙЕСІН ЖАҚСАРТУ ҚҰРАЛЫ РЕТІНДЕ

Бұл мақала қазақ ұлттық тағамдарын мектеп мәзіріне енгізу арқылы оқушылардың тамақтануын жақсарту және мәдени дәстүрлерді сақтау мәселесін зерттеуге арналған.

Қазақстанның 15 облысы мен республикалық маңызы бар 3 қаласында 200 респонденттті қамтыған ата-аналар мен оқушылар арасында жүргізілген сауалнама мектептегі тамақтануға қатысты олардың қалауы мен үміттерін анықтады. Мәліметтерді талдау көрсеткендей, оқушылардың 64%-ы және ата-аналардың 69%-ы мектеп мәзіріне ұлттық тағамдарды енгізуді қолдайды. Алайда, оқушылардың 50%-ы түскі асқа уақыттың жетіспеушілігін атап өтсе, 58%-ы буфет өнімдерін үнемі сатып алатынын айтты, бұл тамақтану ұйымдастыруды реформалаудың қажеттілігін көрсетеді. Зерттеу ата-аналардың әртүрлілікке, оның ішінде бешбармақ пен манты сияқты дәстүрлі тағамдарға басымдық беретінін, ал оқушылардың көбінесе қарапайым әрі таныс тағамдарды таңдауға бейім екенін көрсетті. Мақалада Жапония, Оңтүстік Корея және Италия елдерінің ұлттық тағамдарды енгізу арқылы балалардың рационын жақсартып, мәдени тәрбиеге ықпал еткен сәтті тәжірибелері қарастырылған. Нәтижесінде жаңа мәзір стандарттарын әзірлеу, түскі асқа бөлінетін уақытты арттыру және салауатты тамақтануды насихаттауға бағытталған білім беру бағдарламаларын енгізу бойынша ұсыныстар берілді.

Түйін сөздер: *мектеп тағамдары, ұлттық тағамдар, Қазақстан, тамақтану реформалары, мәдени дәстүрлер, оқушылардың денсаулығы, білім беру бағдарламалары*.

N. Mashanova, M. Bekbolatova*, M. Sembieva
Kazakh Agrotechnical Research University named after S.Seifullin,
Republic of Kazakhstan, 010000, Astana, Zhenis ave., 62
*e-mail: m.bekbolatova@kipd.kz

DEVELOPMENT OF A NATIONAL SCHOOL MENU: SURVEY OF PARENTS AND STUDENTS AS A TOOL FOR IMPROVING THE NUTRITION SYSTEM

This article is devoted to the study of the integration of Kazakh national cuisine into the school menu to improve students' nutrition and preserve cultural traditions. A survey conducted among parents and students in Kazakhstan, covering 200 respondents in 15 regions and 3 cities of national significance, identified preferences and expectations regarding school meals. Data analysis showed that 64% of students and 69% of parents support the inclusion of national dishes in the school menu. However, 50% of students noted a lack of time for lunch, and 58% regularly purchase buffet products, indicating the need for reform in meal organization. The study demonstrated that parents prefer a diverse menu, including traditional dishes such as beshbarmak and manti, while students tend to choose familiar and simple meals. The article examines successful international practices in Japan, South Korea, and Italy, where the introduction of national cuisine has improved children's diets and contributed to cultural education. As a result, recommendations are provided for developing new menu standards, increasing lunch time, and implementing educational programs aimed at promoting healthy eating.

Key words: *school meals, national cuisine, Kazakhstan, nutrition reforms, cultural traditions, school children's health, educational programs.*

Сведения об авторах

Нурбиби Советовна Машанова – д.т.н.,ст. преподаватель КАТИУ им. С. Сейфуллина; e-mail: nurmashanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8664-5173.

Мариям Ерболовна Бекболатова* – магистр технических наук, докторант 3 курса КАТИУ им. С.Сейфуллина, Республика Казахстан; e-mail: m.bekbolatova@kipd.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-9352-8294.

Молдир Жексембаевна Сембиева – магистр технических наук, 2 курс КАТИУ им. С.Сейфуллина, Республика Казахстан; e-mail: moldirsembieva@mail.ru**.** ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8816-3759.

Авторлар туралы мәліметтер

Нурбиби Советовна Машанова – техника ғылымдарының докторы, аға оқытушы, Сәкен Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық университеті; e-mail: nurmashanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8664-5173.

Мариям Ерболовна Бекболатова* – техника ғылымдарының магистрі, КАТИУ 3 курс докторанты. С. Сейфуллина, Қазақстан Республикасы; e-mail: m.bekbolatova@kipd.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-9352-8294

Молдир Жексембаевна Сембиева – техника ғылымдарының магистрі, КАТИУ атындағы 2 курс. С. Сейфуллина, Қазақстан Республикасы; e-mail: moldirsembieva@mail.ru**.** ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8816-3759.

Information about the authors

Nurbibi Sovetovna Mashanova – Doctor of Technical Sciences, Senior lecturer at S.Seifullin KATSU; e-mail: nurmashanova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8664-5173.

Mariam Yerbolovna Bekbolatova – Master of Technical Sciences, 3rd year doctoral student at S.Seifullin KATSU, Republic of Kazakhstan; e-mail: m.bekbolatova@kipd.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0006-9352-8294.

Moldir Zheksembaevna Sembieva – Master of Technical Sciences, 2nd year, S.Seifullin KATSU, Republic of Kazakhstan; e-mail: moldirsembieva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8816-3759.

Поступила в редакцию 03.02.2025
Поступила после доработки 15.04.2025
Принята к публикации 15.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-27

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 65.35.03

Г.А. Әжібаева*, Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]
[1]Қазақ Ұлттық Аграрлық Зерттеу Университеті
050010, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Абай даңғылы, 8
[2]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қаласы, Глинки көшесі, 20 А
*e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com

ДӘНДІ-БҰРШАҚТЫ ДАҚЫЛДАР ҰНЫНЫҢ САЛЫСТЫРМАЛЫ СИПАТТАМАСЫ

Аңдатпа: *Бұл жұмыста бұршақ, ноқат және жасымық ұнын кондитерлік өнімдер өндірісінде пайдалану мақсатында салыстырмалы зерттеу жүргізілді. Ұнның осы түрлерінің химиялық құрамы, органолептикалық қасиеттері, аминқышқылдары мен минералды құрамы зерттелді. Дәнді-бұршақ дақылдарының химиялық құрамы бойынша ақуызға бай, бұршақ – 22,1+0,5%, жасымық – 25,3+0,2%, ноқат – 23,5+0,1% тең болды. Бұршақ ұны ақуыз бен крахмалға бай, бұл оны энергияның жақсы көзі етеді. Оның құрамында майдың орташа мөлшері бар. Бұршақ ұнындағы ақуыздардың мөлшері 22 г/100 г. Ноқат ұнында майдың үлесі жоғары, бұл оны калориялы етеді. Оның құрамында көмірсу орташа деңгейде, ол ақуыздың жақсы көзі болып табылады. Жасымық ұны ұсынылған түрлер арасында ең жоғары ақуызға ие, жасымық ұнындағы ақуыз көрсеткіші – 26 г/100 г құрайды, сонымен қатар көмірсуларға бай, бұл оны қоректік ұн түріне айналдырады.Нәтижелер ұнның үш түрінің де тағамдық құндылығы жоғары екенін, құрамында ақуыздардың, маңызды аминқышқылдарының және минералдардың айтарлықтай мөлшері бар екенін көрсетті. Жасымық ұны құрамында темір мен кальцийдің көп мөлшері бар, бұл оны сүйек жүйесін нығайтуға пайдалы етеді. Ноқат ұны магний мен майға бай, бұл қамырдың құрылымына және дайын өнімнің тағамдық құндылығына әсер етеді. Бұршақ ұны теңдестірілген құрамға ие және оны өнімдерді ақуыз және диеталық талшықтармен байыту үшін қолдануға болады. Бұршақ, ноқат және жасымық ұнында ақуыздың айтарлықтай мөлшері бар, бұл оларды әртүрлі тағамдарды, соның ішінде кондитерлік өнімдерді байытуға арналған перспективалы ингредиенттерге айналдырады. Сонымен қатар, бұршақ дақылдарының ақуызы жақсы сіңімділігімен және теңдестірілген аминқышқылдарының құрамымен ерекшеленеді, бұл оның биологиялық құндылығын арттырады.*

Нәтижелер органолептикалық және функционалдық қасиеттері жақсартылған кондитерлік өнімдерді жасау үшін ұнның осы түрлерін композициялық қоспалар ретінде пайдалану перспективасын растайды.

Түйін сөздер: *бұршақ ұны, ноқат ұны, жасымық ұны, дәнді-бұршақ дақылдары,тағамдық құндылығы, аминқышқылдар, микро және макроэлементтер.*

Кіріспе

Кондитерлік өнімдердегі тағамдардың тағамдық және биологиялық құндылығын арттыру үшін өсімдік ақуызының дәстүрлі емес көздерін пайдалану қажет. Өсімдік ақуызының жаппай көздерінің бірі – дәнді-бұршақ дақылдары. Сонымен қатар, азық-түлік мәселесінің бұл шешімі көбінесе өнімнің сапасын жақсартуға, шикізатты үнемдеуге, технологиялық процесті күшейтуге, сондай-ақ өнімдерге функционалды бағыт беруге көмектеседі [1].

Дәнді-бұршақ дақылдары жоғары тағамдық және биологиялық құндылығына байланысты дұрыс тамақтанудың ажырамас бөлігі ретінде танылады. Олар лейцин мен изолейцин, тирозин мен лизин, фенилаланин мен валин, треонин және триптофан сияқты маңызды аминқышқылдарына бай. Дәнді-бұршақ дақылдарының ақуыздарының сіңімділігі орта есеппен 88-90%, ал көмірсулар 95% құрайды [2].

Ет жеумен байланысты гипертония және өт тастары сияқты денсаулық проблемалары соңғы уақытта көпшіліктің назарын аударды. Осылайша, бұршақ дақылдары бірқатар қолайлы физиологиялық реакцияларда маңызды рөл атқаратыны анықталды, мысалы, жүрек-қан тамырлары және бүйрек аурулары қаупінің төмендеуі, қант диабетімен ауыратын науқастарда қандағы қанттың төмендеуі, қанықтылықтың жоғарылауы және қатерлі ісік қаупінің төмендеуі [3,4]. Тұтас ұн немесе әртүрлі бұршақ дақылдарын ішінара пайдалану барлау қызығушылығын арттырады. Олардың функционалдық қасиеттерін зерттеу бұршақ дақылдарынан алынған ұнды тиімді пайдалану үшін маңызды және тұтынушыларға оларды оңай қабылдауға көмектеседі [5].

Бұршақ тұқымдарында көптеген талшықтар бар – олар біздің диетамыздың маңызды құрамдас бөлігі, оның моторикасына әсер ету, қорытылмаған қалдықтарды шығарудың кешіктірілген процесін жеделдету арқылы ішектің жұмысын реттейді. Бұл табиғи жұмсақ тағамдық адсорбент және зиянды заттардың, олардың кейбіреулері канцерогендік, сондай-ақ ауыр металл тұздарының ағзада қалуына жол бермейді [6, 7].

Кондитерлік өнімдерді дәнді-бұршақ тұқымдарынан алынған тағамдық өсімдік ақуызымен байыту орынды. Дәнді-бұршақ ингредиенттерін ақуыз байытқыштары ретінде ғана емес, сонымен қатар бүйрек және жүрек-қан тамырлары аурулары, қант диабеті, асқазан мен ішек аурулары, ісіну, остеопороз, простатит, туберкулез, тамақ аллергиясы және т. б. алдын-алу және емдеу ретінде де қолдануға болады [8, 9].

Бұршақ, ноқат және жасымық ұнын дәстүрлі бидай ұнын алмастырғыш ретінде пайдалануға немесе оны толықтыруға болады, бұл соңғы өнімнің тағамдық профилін жақсартады. Дегенмен, ұнның әртүрлі түрлері технологиялық процестерге және дайын өнімнің сапасына әсер ететін әртүрлі физика-химиялық сипаттамаларға ие. Сондықтан тамақ өнеркәсібінде оңтайлы қолдану үшін олардың құрамы мен қасиеттерін зерттеу маңызды [10].

Зерттеудің мақсаты – химиялық құрамы бойынша, органолептикалық көрсеткіштері, тағамдық құндылығы және аминқышқылдық құрамы мен микро және макроэлементтердің құрамы бойынша дәнді-бұршақ дақылдарынан алынған ұндардың салыстырмалы сипаттамасын зерттеу.

Зерттеу әдістері

Дәнді-бұршақ дақылдарының химиялық құрамын зерттеу Алматы облысынан ұсынылған сорттар бойынша жүргізілді: «Атлант» сортының бұршағы; «Шырайлы» сортының жасымығы; «Жаңалық» сортының ноқаты.

МЕМСТ 8758-76 Ноқат. Дайындамалар мен жеткізілімдер кезіндегі талаптар.

МЕМСТ 10418-88 ұсақ тұқымды Жасымық. Дайындау және жеткізу кезіндегі талаптар.

МЕМСТ 28674-90 Бұршақ. Дайындау және жеткізу кезіндегі талаптар.

Дәндібұршақ дақылдарының химиялық құрамы FOSS NIRS DS2500 (өндіруші "Foss Analytical Ab" компаниясы, Швеция) анализаторында анықталды.

Ақуыз мөлшері МЕМСТ 10846-91 сәйкес жүргізілді. Бұршақ дақылдарының ылғалдылығы Wile-55 зертханалық ылғал өлшегішінде анықталды. Көмірсулардың массалық үлесі перманганатометриялық әдіспен анықталды. Атомдық-абсорбциялық спектрометрия әдісімен микроэлементтердің массалық үлесі анықталды. Аминқышқылдық құрамы – МВИ МН 1363-2000 "Жоғары тиімді сұйық хромотография арқылы аминқышқылдарын анықтау әдісі" арқылы анықталды.

Дәнді-бұршақты (бұршақ, ноқат, жасымық) ұнды алу үшін жұмыста бұршақ дақылдарынан ұн алудың классикалық схемасы қолданылды, оған келесі негізгі операциялар кіреді: астықты ұнтақтауға дайындау, оның ішінде қоспалардан тазарту, жуу, кептіру, тұқым қабығын алу, ұнтақтау, елеу. Бұршақ дақылдарынан алынған ұн LZM (ОЛИС, Ресей) зертханалық диірменінде ұнтақтау арқылы алынды.

Зерттеу нәтижелері

Дәнді-бұршақ дақылдары үшін зерттелген көрсеткіштерді талдау бұршақ дақылдары ақуыздың, майдың, минералдардың жоғары құрамымен сипатталатынын көрсетті. Дәнді-бұршақты дақылдардың көрсетілген артықшылықтары отандық агроөнеркәсіптік кешеннің

әлеуетін дамытуға ықпал ететін композициялық ұн жасау үшін дәнді-бұршақты дақылдарды қайта өңдеу технологиясын жетілдірудің ғылыми-практикалық негіздерін әзірлеу перспективасын айқындайды.

Ақуыз – бұршақ дақылдарындағы қоректік зат, ал құрамына кіретін крахмал өңдеу мен кондитерлік өнімдердің технологиялық процестерінде маңызды рөл атқарады, қамырдың құрылымын, сондай-ақ өнімдерінің сапасын анықтайды. Осы мақсатта FOSS NIRS DS2500 анализаторында бұршақ дақылдарының химиялық құрамы анықталды (1-кесте).

1 кесте – Дәнді-бұршақ дақылдарының химиялық құрамы

Атауы	Көрсеткіші, %			
	Ақуыз	Май	Крахмал	Күл
Бұршақ	22,1±0,5	1,3±0,1	41,9±0,5	2,9±0,1
Жасымық	25,3±0,2	2,2±0,1	42,1±0,9	2,8±0,1
Ноқат	23,5±0,1	4,3±0,1	36,1±0,3	1,3±0,1

Кестеде дәнді-бұршақ дақылдарының үш түрі – бұршақ, жасымық және ноқат негізгі қоректік заттардың мазмұны бойынша салыстырылды.

Жасымық құрамында ең көп ақуыз бар, сонымен қатар құрамында крахмал көп. Ноқат, керісінше, ұсынылған дақылдардың ішіндегі ең майлысы, бірақ құрамында крахмал көрсеткіші төменірек. Бұршақ ақуыздың, майдың және крахмалдың теңдестірілген құрамымен орташа позицияны алады. Дәнді-бұршақ дақылдарының химиялық құрамы бойынша ақуызға бай, бұршақ – 22,1±0,5%, жасымық – 25,3±0,2%, ноқат – 23,5±0,1% тең болды.

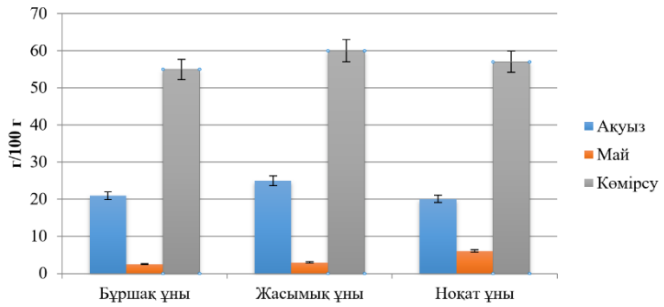
Зертханалық жағдайда көрсетілген схема бойынша LZM зертханалық диірменінде дәнді-бұршақты ұн алынып, ұнның органолептикалық көрсеткіштері зерттелді (2-кесте).

2 кесте – Дәнді-бұршақты дақылдардан алынған ұндардың органолептикалық көрсеткіштері

Көрсеткіші	Бұршақ ұны	Ноқат ұны	Жасымық ұны
Түсі	Ашық сары	Ашық сары	Сары
Иісі	Ұнға тән бұршақ ұнының иісі, бөтен иіссіз	Жаңа ноқат ұнының айқын иісі	Жасымық ұнының иісі, бөтен иістер жоқ
Дәмі	Бұршақ ұнына тән, өзге дәмі жоқ	Ноқат ұнына тән, қышқыл емес, ащы емес	Ұнға тән, өзге дәмі жоқ (қышқыл емес)

Бұршақ пен ноқат ұны ашық сары, ал жасымық ұны қанық сары түс берді. Ұнның барлық түрлерінің иісі тән, бөгде қоспаларсыз: бұршақ ұнында-бұршақ ұнына тән, ноқатта — жаңа ноқаттың айқын хош иісі, ал жасымықта - артық иіссіз. Дәмі ұнның әр түріне де сәйкес келеді: бұршақ пен жасымық бейтарап дәмге ие, сыртқы реңктері жоқ, ноқат -қышқыл немесе ащы дәмі жоқ.

Ұнның (бұршақ, ноқат, жасымық) тағамдық құндылығын анықтау бойынша зерттеу нәтижесінде 1-суретте көрсетілген деректер алынды.

1 сурет – Дәнді-бұршақ дақылдарынан жасалған ұндардың тағамдық құндылығы (г/100г)

Бұршақ ұны ақуыз бен крахмалға бай, бұл оны энергияның жақсы көзі етеді. Оның құрамында майдың орташа мөлшері бар. Бұршақ ұнындағы ақуыздардың мөлшері 22 г/100 г. Ноқат ұнында майдың үлесі жоғары, бұл оны калориялы етеді. Оның құрамында көмірсу орташа деңгейде, ол ақуыздың жақсы көзі болып табылады. Жасымық ұны ұсынылған түрлер

арасында ең жоғары ақуызға ие, жасымық ұнындағы ақуыз көрсеткіші – 26 г/100 г құрайды, сонымен қатар көмірсуларға бай, бұл оны қоректік ұн түріне айналдырады.

3 кесте – Дәнді-бұршақ дақылдарынан жасалған ұндар құрамындағы алмаспайтын аминқышқылдар құрамы

Алмаспайтын аминқышқылдар	Көрсеткіші, мг/100 г		
	Бұршақ ұны	Жасымық ұны	Ноқат ұны
Триптофан	157	122	130
Изолейцин	690	625	590
Валин	580	518	635
Лейцин	1035	1010	1250
Треонин	467	280	385
Лизин	958	985	1022
Метионин	105	101	96
Аргинин	1210	1120	1255
Гистидин	285	230	233

Бұршақ ұны триптофанға, изолейцинге, треонинге, метионинге және гистидинге бай. Ноқат ұнында ең көп лейцин, валин, аргинин және лизин бар, бұл оны тамақтану үшін құнды етеді. Жасымық ұны көптеген көрсеткіштерден төмен, бірақ ақуыз мен аминқышқылдарының жақсы көзі болып қала береді. Ұнның үш түрінің де аминқышқылдарының құрамы жоғары және оларды тағамдық ақуыз компоненттері ретінде пайдалануға болады (3-кесте).

4 кесте – Дәнді-бұршақ дақылдарынан жасалған ұндар құрамындағы микроэлементтер көрсеткіші

Микроэлементтер көрсеткіші	Көрсеткіші, мг/100 г		
	Бұршақ ұны	Жасымық ұны	Ноқат ұны
Fe	5,9	8,2	4,8
Zn	2,3	2,1	2,5
Cu	2,2	1,8	2,1
Ca	109	121	117
Mg	101	78	159

Бұршақ, жасымық және ноқат ұны денсаулыққа қажетті әртүрлі микроэлементтерге бай (4-кесте). Жасымық ұнында ең көп темір мен кальций бар, бұл оны қан мен сүйекке пайдалы етеді. Ноқат ұны жүйке жүйесі мен иммунитет үшін маңызды магний мен мырыштың жоғары мөлшерімен ерекшеленеді. Бұршақ ұны мысқа бай, сонымен қатар магний мен кальцийдің жақсы көзі болып табылады. Ұнның барлық үш түрі де құнды минералды қасиеттерге ие және ағзаны қажетті микроэлементтермен байыту үшін қолданыла алады.

Ғылыми нәтижелерді талқылау

Зерттеу нәтижелері бұршақ, ноқат және жасымық ұндарының тағамдық құндылығы жоғары екенін және қоректік сипаттамалары жақсартылған кондитерлік өнімдерді жасау үшін шикізат ретінде пайдаланылуы мүмкін екенін көрсетті.

Бұл ұнның ақуыз құрамы олардың өсімдік ақуызының көзі ретіндегі әлеуетін көрсетеді. Жасымық ұнында ақуыздың ең көп мөлшері бар, бұл оны ақуызы жоғары тағамдарды жасау кезінде ерекше құнды етеді. Бұршақ пен ноқат ұны да ақуыздың жақсы көзі болып табылады, ноқат ұны май құрамының жоғарылауымен сипатталады, бұл дайын өнімнің құрылымы мен жұмсақтығына әсер етуі мүмкін.

Бұл ұнның құрамындағы крахмал қамырдың құрылымын қалыптастыруда маңызды рөл атқарады. Бұршақ пен жасымық ұнының құрамында крахмал мөлшері ұқсас, бұл қамыр компоненттерінің жақсы байланысуына ықпал етуі мүмкін.

Аминқышқылдарының құрамы бұл ұнның құрамында барлық маңызды аминқышқылдары, әсіресе лизин мен аргинин бар екенін көрсетеді, олар ақуыздың толық тамақтануы үшін маңызды. Бұл оларды ақуыздармен байытылған функционалды кондитерлік өнімдерді жасау үшін перспективалы қоспаларға айналдырады. Минералды құрамы осы ұнның жоғары тағамдық құндылығын көрсетеді. Жасымық ұнында темір мен кальций көп, бұл оны сүйек жүйесін нығайтуға және анемияның алдын алуға көмектеседі.

Осылайша, алынған нәтижелер кондитерлік өнімдер өндірісінде бұршақ, ноқат және жасымық ұнын қолдану мүмкіндігін растайды. Бұл композициялық қоспаларды қолдану тағамның тағамдық құндылығын арттырып қана қоймай, құрылымы, дәмі және функционалдық қасиеттері жақсартылған өнімдерді жасауға мүмкіндік береді.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеу жұмысы дәнді-бұршақ дақылдарынан алынған ұндардың – бұршақ, ноқат және жасымық ұнының – химиялық, органолептикалық, аминқышқылдық және минералдық құрамын салыстырмалы түрде бағалауға мүмкіндік берді. Алынған нәтижелер бұл ұн түрлерінің әрқайсысының өзіндік артықшылықтары бар екенін көрсетті және оларды тағамдық құндылығы жоғары кондитерлік өнімдерді жасау үшін перспективалы ингредиенттер ретінде пайдалануға болатынын дәлелдеді.

Атап айтқанда, жасымық ұны құрамындағы ақуыздың ең жоғары мөлшерімен ерекшеленді (25,3-26 г/100 г), бұл оны ақуыздық байытылған өнімдер үшін тиімді етеді. Ноқат ұны май мен магнийдің жоғары құрамымен ерекшеленеді, бұл өнімдердің калориялылығын арттырып, құрылымдық қасиеттеріне оң әсер етеді.

Ал бұршақ ұны теңгерімді химиялық құрамға ие, құрамында едәуір мөлшерде крахмал мен ақуыз бар, бұл оны энергия көзі ретінде тиімді пайдалануға мүмкіндік береді.

Барлық үш ұн түрінің құрамында маңызды аминқышқылдар мен микро- және макроэлементтер бар екендігі анықталды, олардың ішінде темір, кальций, магний ерекше рөл атқарады. Бұл компоненттер адам денсаулығы үшін маңызды, сондықтан да дәнді-бұршақ ұны өнімдеріне функционалдық бағыт береді.

Жалпы, бұршақ, ноқат және жасымық ұнын тағам өнеркәсібінде, әсіресе кондитерлік өнімдер өндірісінде пайдалану олардың тағамдық және биологиялық құндылығын арттыруға, сонымен қатар халықтың салауатты тамақтануына үлес қосуға мүмкіндік береді. Алынған ғылыми нәтижелер дәнді-бұршақ ұнын композициялық қоспа ретінде қолдану мүмкіндіктерін кеңейтуді және осындай функционалдық ингредиенттер негізінде жаңа өнім түрлерін жасауды негіздейді.

Әдебиеттер тізімі

1. Goldstein N. The potential of legume-derived proteins in the food industry / N. Goldstein, R. Reifen // Grain & Oil Science and Technology. – 2022. – Т. 5, № 4. – С. 167-178.
2. Мартемьянова Л.Е. Зернобобовые культуры: перспективы применения / Мартемьянова Л.Е., Савельева Ю.С. // Вестник алтайской науки. – 2015. – № 2. – С. 50-51.
3. Physicochemical and functional properties of whole legume flour / S. Du et al // LWT-Food Science and Technology. – 2014. – Т. 55, № 1. – P. 308-313.
4. Leguminous crops as a valuable product in functional nutrition / N. Kazydub et al // International Scientific Conference The Fifth Technological Order: Prospects for the Development and Modernization of the Russian Agro-Industrial Sector (TFTS 2019). – Atlantis Press, 2020. – P. 194-198.
5. Legume Flour Enrichment of Cereal Products: Effects on Consumer Perception and Physical Quality / H. Gliguem et al // Acta Scientific NUTRITIONAL HEALTH (ISSN: 2582-1423). – 2022. – Т. 6, № 1. – P. 3-14.
6. Legumes and Cereals: Physicochemical Characterization, Technical Innovation and Nutritional Challenges / E.S.M. Abdel-Aal // Foods. – 2023. – Т. 13, № 1. – P. 5.
7. Singh A. Evolution of Bakery and Confectionary Technology / A. Singh // Advances in Cereals Processing Technologies. – CRC Press, 2021. – P. 25-48.
8. Смирнова Н.В. Исследование физико-химических показателей качества кондитерских изделий с добавлением нутовой муки / Н.В. Смирнова // Аллея науки. – 2018. – Т. 3, № 5. – С. 152-154.
9. Bojňanská T. Effects of adding legume flours on the rheological and breadmaking properties of dough / T. Bojňanská, J. Musilová, A. Vollmannová // Foods. – 2021. – Т. 10, № 5. – P. 1087.
10. Dhankhar J. Development of biscuits by partial substitution of refined wheat flour with chickpea flour and date powder / J. Dhankhar, N. Vashistha, A. Sharma // Journal of Microbiology, Biotechnology and Food Sciences. – 2021. – P. 1093-1097.

References

1. Goldstein N. The potential of legume-derived proteins in the food industry / N. Goldstein, R. Reifen // Grain & Oil Science and Technology. – 2022. – T. 5, № 4. – S. 167-178. (In English).
2. Martem'yanova L.E. Zernobobovye kul'tury: perspektivy primeneniya / Martem'yanova L.E., Savel'eva YU.S. // Vestnik altaiskoi nauki. – 2015. – № 2. – S. 50-51. (In Russian).
3. Physicochemical and functional properties of whole legume flour / S. Du et al // LWT-Food Science and Technology. – 2014. – T. 55, № 1. – R. 308-313. (In English).
4. Leguminous crops as a valuable product in functional nutrition / N. Kazydub et al // International Scientific Conference The Fifth Technological Order: Prospects for the Development and Modernization of the Russian Agro-Industrial Sector (TFTS 2019). – Atlantis Press, 2020. – R. 194-198. (In English).
5. Legume Flour Enrichment of Cereal Products: Effects on Consumer Perception and Physical Quality / N. Gliguem et al // Acta Scientific NUTRITIONAL HEALTH (ISSN: 2582-1423). – 2022. – T. 6, № 1. – R. 3-14. (In English).
6. Legumes and Cereals: Physicochemical Characterization, Technical Innovation and Nutritional Challenges / E.S.M. Abdel-Aal // Foods. – 2023. – T. 13, № 1. – R. 5. (In English).
7. Singh A. Evolution of Bakery and Confectionary Technology / A. Singh // Advances in Cereals Processing Technologies. – CRC Press, 2021. – R. 25-48. (In English).
8. Smirnova N.V. Issledovanie fiziko-khimicheskikh pokazatelei kachestva konditerskikh izdelii s dobavleniem nutovoi muki / N.V. Smirnova // Alleya nauki. – 2018. – T. 3, № 5. – S. 152-154. (In Russian).
9. Bojňanská T. Effects of adding legume flours on the rheological and breadmaking properties of dough / T. Bojňanská, J. Musilová, A. Vollmannová // Foods. – 2021. – T. 10, № 5. – R. 1087. (In English).
10. Dhankhar J. Development of biscuits by partial substitution of refined wheat flour with chickpea flour and date powder / J. Dhankhar, N. Vashistha, A. Sharma // Journal of Microbiology, Biotechnology and Food Sciences. – 2021. – R. 1093-1097. (In English).

Г.А. Әжібаева[*], Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]

[1]Казахский Национальный Аграрный Исследовательский Университет
050010, Республика Казахстан, г. Алматы, проспект Абая, 8
[3]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com

СРАВНИТЕЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА МУКИ ИЗ ЗЕРНОБОБОВЫХ КУЛЬТУР

В данной работе проведено сравнительное исследование с целью использования Гороховой, нутовой и чечевичной муки в производстве кондитерских изделий. Изучен химический состав, органолептические свойства, аминокислотный и минеральный состав этих видов муки. По химическому составу зерновые-бобовые были богаты белком, бобы – 22,1+0,5%, чечевица – 25,3+0,2%, нут – 23,5+0,1%. Гороховая мука богата белком и крахмалом, что делает ее хорошим источником энергии. Он содержит умеренное количество жира. Содержание белков в гороховой муке составляет 22 г/100 г. Мука из нута имеет высокую долю жира, что делает ее калорийной. В нем умеренный уровень углеводов, что делает его хорошим источником белка. Чечевичная мука имеет самый высокий уровень белка среди рекомендуемых видов, показатель белка в чечевичной муке составляет 26 г/100 г, а также богата углеводами, что делает ее питательной мукой.Результаты показали, что все три типа муки имеют высокую пищевую ценность и содержат значительное количество белков, незаменимых аминокислот и минералов. Чечевичная мука содержит большое количество железа и кальция, что делает ее полезной для укрепления костной системы. Мука из нута богата магнием и жирами, что влияет на текстуру теста и пищевую ценность готового продукта. Гороховая мука имеет сбалансированный состав и может использоваться для обогащения продуктов белком и пищевыми волокнами. Мука из нута, нута и чечевицы содержит значительное количество белка, что делает их многообещающими ингредиентами для обогащения различных продуктов, включая выпечку. Кроме того, белок бобовых отличается хорошей усвояемостью и сбалансированным аминокислотным составом, что повышает его биологическую ценность.

Результаты подтверждают перспективу использования этих видов муки в качестве композиционных добавок для создания кондитерских изделий с улучшенными органолептическими и функциональными свойствами.

Ключевые слова: *гороховая мука, нутовая мука, чечевичная мука, зернобобовые культуры, пищевая ценность,аминокислоты, микро- и макроэлементы.*

G. Azhibaeva[1], L. Mamayeva[1], Zh. Assirzhanova[2]
[1]Kazakh National Agrarian Research University
050010, Republic of Kazakhstan, Almaty, Abai Avenue, 8
[2]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, st. Glinka, 20 A
*e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com

COMPARATIVE CHARACTERISTICS OF FLOUR FROM LEGUMINOUS CROPS

In this work, a comparative study was carried out with the aim of using pea, chickpea and lentil flour in the production of confectionery products. The chemical composition, organoleptic properties, amino acid and mineral composition of these types of flour were studied. In terms of the chemical composition of cereals and legumes, rich in protein, beans – 22,1+0,5%, lentils – 25,3+0,2%, chickpeas – 23,5+0,1% were equal. Pea flour is rich in protein and starch, which makes it a good source of energy. It contains a moderate amount of fat. The protein content in pea flour is 22 g/100 g. chickpea flour has a high proportion of fat, which makes it more caloric. It has a moderate carbohydrate content, which is a good source of protein. Lentil flour has the highest protein content among the types presented, the protein indicator in lentil flour is 26 g/100 g, and is also rich in carbohydrates, which makes it a type of nutritious flour.The results showed that all three types of flour have high nutritional value, contain a significant amount of proteins, essential amino acids and minerals. Lentil flour contains a large amount of iron and calcium, which makes it useful for strengthening the bone system. Chickpea flour is rich in magnesium and fat, which affects the structure of the dough and the nutritional value of the finished product. Pea flour has a balanced composition and can be used to enrich products with protein and dietary fiber. Beans, chickpeas and lentil flour contain a significant amount of protein, which makes them promising ingredients for enriching various dishes, including confectionery. In addition, the protein of legumes is distinguished by good digestibility and a balanced amino acid composition, which increases its biological value.

The results confirm the prospect of using these types of flour as Composite additives to create confectionery products with improved organoleptic and functional properties.

Key words: *pea flour, chickpea flour, lentil flour, legumes, nutritional value,amino acids, micro- and macronutrients.*

Авторлар туралы мәліметтер

Гүлдәурен Айтқалейқызы Әжібаева* – «Қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» білім беру бағдарламасының 2-курс магистранты, Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, Қазақстан; e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-2759-9847.

Лаура Асильбековна Мамаева – Биология ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, «Тағам өнімдерінің технологиясы және қауіпсіздігі» кафедрасының меңгерушісі, Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, Қазақстан; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – «Тамақ технологиялары» кафедрасының техника ғылымдарының кандидаты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Сведения об авторах

Гүлдәурен Айтқалейқызы Әжібаева* – магистрантка 2 курса образовательной программы «Технология перерабатывающих производств», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, Казахстан; e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-2759-9847.

Лаура Асильбековна Мамаева – кандидат биологических наук, ассоциированный профессор, заведующий кафедрой «Технология и безопасность пищевых продуктов», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, Казахстан; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – кандидат технических наук кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Information about the authors

Guldauren Aitkaleikyzy Azhibayeva* – 2nd year master's student of the specialty «Technology of Processing Industries», Kazakh National Agrarian Research University, Kazakhstan; e-mail: guldaurenazibaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-2759-9847.

Laura Asilbekovna Mamayeva – candidate of Biological Sciences, Associate Professor, Head of the Department of «Technology and safety of food products», Kazakh National Agrarian Research University, Kazakhstan; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Zhanna Assirzhanova – Candidate of Technical Sciences, Department of Food Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Редакцияға енуі 31.03.2025
Өңдеуден кейін түсуі 15.04.2025
Жариялауға қабылданды 17.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-28

МРНТИ: 68.39.15

CC BY 4.0
Check for updates

Ф.Х. Смольникова*, С.К. Касымов, А.М. Байкадамова, Е.С. Абдуллина, А.О. Майжанова
Шәкірім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: smolnikovafarida@mail.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ СОДЕРЖАНИЕ МИКОТОКСИНОВ В КОМБИКОРМАХ В ПРОЦЕССЕ ХРАНЕНИЯ

Аннотация: *В Казахстане реализуются государственные инициативы, направленные на сокращение зависимости от импорта и развитие отечественного производства комбикормов. В современных реалиях крайне важно использовать эффективные методы консервации кормов, гарантирующие минимальные потери полезных веществ, а также оптимальную рентабельность и организацию труда.*

Оценка микробиологической безопасности и токсичности кормовых добавок во время хранения – обязательная процедура, поскольку заражение спорообразующими бактериями и плесенью приводит к существенной деградации питательной ценности и качества продукции. В рамках данного исследования были проведены анализы комбикорма для птицы через один, четыре и шесть месяцев после начала хранения.

Рост численности микроорганизмов в кормах при длительном хранении объясняется наличием у них спор. В подходящих условиях эти споры прорастают, образуя вегетативные клетки, которые затем активно размножаются и функционируют.

Кроме того, существует риск попадания в продукт из окружающей среды – воздуха, пыли и влаги – спор, образуемых различными микроорганизмами. Применённые в проекте методы исследования соответствуют общепринятым стандартам. В работе использовались как опытные, так и экспериментальные образцы. Экспериментальные образцы после упаковки в различные типы тары подвергались обработке на ускорителе электронов ИЛУ-10. В качестве упаковочных материалов применялись бумажный мешок, мешкотара и вакуумно-полиэтиленовая упаковка. Контроль содержания микотоксинов осуществлялся в течение всего периода хранения – 1, 3 и 6 месяцев. Полученные данные свидетельствуют о том, что через шесть месяцев хранения в комбикорме, упакованном в бумажные мешки и не подвергавшемся обработке на ИЛУ-10, были обнаружены микотоксины, а также зафиксировано снижение других показателей качества. Исследования показали, что максимальная микробиологическая защита достигается при хранении в герметичной полипропиленовой таре, обеспечивающей сохранность корма в течение шести месяцев.

Ключевые слова: *микотоксины, лучевая обработка, комбикорма, плесень, безопасность.*

Введение

В окружающей среде широко распространены опасные соединения, включая диоксины, микотоксины, тяжелые металлы, пестициды, ветеринарные средства и полициклические ароматические углеводороды (ПАУ), что, в свою очередь, неизбежно приводит к их наличию в составе кормов для животных. Эффективное управление этими

рисками требует глубокого понимания механизмов всасывания, метаболических процессов, распределения в организме и токсикологических свойств данных веществ. Особое внимание следует уделить разработке и реализации мер по минимизации воздействия, особенно в отношении метаболизма и токсичности.

Решение проблемы загрязнителей, способных проникать в мясо, молоко и другие животноводческие товары, представляет собой значительную и затратную задачу, которая требует пристального изучения и анализа в рамках данного исследования.

Использование кормов для домашней птицы может повлиять на здоровье человека по пищевой цепи из-за наличия бактерий.

Зараженные продукты птицеводства в значительной степени способствуют возникновению бактериальных заболеваний пищевого происхождения [1, 2], воздействие которых на организм человека из которых в значительной степени связаны с высокой заболеваемостью и смертностью во всем мире [3].

Несмотря на то, что различные источники кормов представляют разный уровень риска микробиологического заражения, как правило, заражение происходит по всей цепочке производства кормов, и практически невозможно производить стерильные корма. [4].

В связи с этим необходимо контролировать показатели качества комбикормов с целью обеспечения продовольственной безопасности и здоровья домашней птицы.

Существует множество свидетельств того, что патогенные микроорганизмы, содержащиеся в кормах, передаются человеку через животных и продукты животного происхождения [5,6].

Важным аспектом контроля качества является наличие и уровень микотоксинов. Для их сокращения активно применяются обработки: этапы очистки зерна, которые традиционно направлены на избавление от сторонних примесей – стеблей, бумаги, древесных остатков и прочих загрязнений, однако эти же методы эффективно снижают концентрацию микотоксинов.

Особенно значимым является устранение пораженных плесенью зерен, мелкой фракции и пыли [7].

В ходе механической обработки происходит трансформация микотоксинов в непригодные для пищевого использования продукты (отруби, кормовая мука, полироли), которые затем используются как животный корм. Это подтверждается научными исследованиями [8, 9].

Удаление зараженных зерен способно уменьшить общий уровень микотоксинов более чем на 80% [10, 11], что является ключевым фактором в обеспечении безопасности продукции.

Ключевыми параметрами для эффективного снижения уровня микотоксинов в продуктах питания и кормах при термической обработке являются: вид микотоксина, присутствующий в образце, первоначальная концентрация токсина, температура воздействия, длительность воздействия высоких температур, способность тепла проникать вглубь продукта, значение pH среды, уровень влажности. Каждый из этих факторов существенно влияет на процесс разложения микотоксинов [12].

Такие методы, как обжарка или экструзия при температурах свыше 150°C, способствуют уменьшению загрязненных партий, однако не обеспечивают полного обезвреживания [13-15].

Химические методы дезактивации кормов и комбикормов, хоть и эффективны в борьбе с микотоксинами, имеют свои ограничения. Важнейшими из них являются требования к безопасности обрабатываемых продуктов от химических реагентов и сохранение их пищевой ценности без ухудшения [16].

На рынке представлены разнообразные химические агенты для очистки кормов от микотоксинов: щелочные растворы: аммиак (NH_4OH), гидроксиды натрия ($NaOH$) и кальция ($Ca(OH)_2$); кислотная группа: уксусную кислоту, фосфорную H_3PO_4, муравьиную CH_2O_2; пропионовую CH_3CH_2COOH; сорбиновую $C_6H_8O_2$ и гипохлорит натрия ($NaClO$); восстановители в виде бисульфита натрия $NaHSO_3$ и сахаров D-глюкозы, D-фруктозы; Окислительные средства: озон O_3 и перекись водорода H_2O_2[12,16].

Кроме этого, применяются биологические кормовые добавки, такие как минеральная глина или клеточные стенки дрожжей, которые адсорбируют (поглощают) и обезвреживают микотоксины в желудочно-кишечном тракте животных [17].

Специализированные биопрепараты, включая штаммы Eubacterium sp. BBSH 797, были разработаны для детоксикации трихотеценов в кормах [18, 19].

Исследования продемонстрировали, что возможна трансформация токсинов Т-2 и НТ-2: некоторые микроорганизмы способны деацетилировать и деэпоксидировать Т-2, также возможно преобразование охратоксина А: плесневые грибы, дрожжи и растения могут превращать его в менее токсичные формы [20, 21]. Эти подходы направлены на повышение безопасности кормов для животных.

Среди основных опасных микотоксинов, часто встречающихся в комбикормах – афлатоксины – это метаболиты, производимые грибами рода Aspergillus.

Эти токсины широко распространены и вызывают серьезные риски для здоровья животных и человека.

Т-2 токсин, относящийся к группе трихотеценов, который выделяется грибами рода Fusarium, включая Fusarium sporotrichioides, и образуется в условиях невысоких температур (8-14^0 Цельсия) и повышенной влажности на зерновых.

В рамках технического регламента Таможенного союза, Т-2 токсин в зерне, предназначенном, как для пищевых, так и для кормовых целей, строго контролируется – его концентрация не должна превышать 0,1 мг/кг.

Зеараленон (F-2 токсин) – это микотоксин, продуцируемый грибами Fusarium, в основном видами F. Graminearum и F. culmorum. Он обладает гормоноподобным действием, нарушая репродуктивные функции животных, а также демонстрирует анаболические свойства.

Европейские стандарты и национальные нормы России, а также стран СНГ устанавливают строгие ограничения на содержание зеараленона. Для необработанных зерновых – не более 100 ppb, для муки – 75 ppb, для детского питания – 20 ppb. В России, согласно СанПиН 2.3.2.1078-01, для продуктов прикорма на основе зерна допустимо не более 5 ppb.

Охратоксин А (ОТА) – наиболее распространенный и токсичный микотоксин, присутствующий в пищевых продуктах и кормах. Его наличие представляет значительную угрозу для здоровья как животных, так и людей, поскольку может передаваться по пищевой цепи. ОТА негативно влияет на состояние здоровья животных, изменяя биохимические, гематологические и гистопатологические показатели, а также их иммунные функции и микробиоту кишечника. Европейское законодательство устанавливает рекомендуемые значения ОТА (EU 2016/1319) в продуктах, предназначенных для кормления животных, рекомендуемое значение ppm = 0,1, при влажности комбикорм для птицы 12%.

Обзор литературных данных показал, что комбикорма, для снижения содержания в них миктоксинов, в процессе хранения обрабатываются различными методами. В нашем исследовании было предусмотрено обработка комбикормов на ускорителе электронов ИЛУ - 10 с параметрами 3.5-5 МэВ и мощностью в пучке до 50 кВт.

В состав ускорителя входят: ускоряющая система с выпускным устройством, вакуумной системой и ВЧ генератором; импульсный источник питания; стойка управления.

Система ИЛУ-10, обладает способностью ускорять электроны до энергии 5 МэВ, что обеспечивает их проникновение на глубину до 2,5 см в среду с плотностью воды, вызывая ионизацию.

Этот процесс приводит к разрушению клеточных структур и гибели микроорганизмов за счет повреждений. При повышении дозы облучения наблюдается пропорциональное усиление антимикробного воздействия. Использование ионизирующего излучения в дозах свыше 10 кГр становится ключевым методом стерилизации для биологических препаратов, медицинских инструментов, одноразовых материалов, включая шприцы, эндопротезы и перевязочные материалы. В случае заражения продукции микроорганизмами, единственным эффективным способом восстановления стерильности является холодная пастеризация, которая не только устраняет загрязнение, но и существенно продлевает сроки хранения. Упаковка играет критическую роль в радиационной стерилизации, так как предотвращает контаминацию облученного продукта внешней средой, что могло бы свести на нет достигнутый антимикробный эффект.

Целью данного исследования являлось изучения наличия токсинов в комбикормах для домашней птицы, прошедших обработку на ускорителе электронов ИЛУ-10 в процессе хранения в различных упаковочных материалах.

Условия и методы исследования

Для исследования токсинов в комбикормах были использованы различные методы исследования:

Для определения микотоксинов использовался ГОСТ 31653-2012 [22]. Содержание афлатоксина изучалось по ГОСТ 32251-2013 [23], микотоксины Т-2 токсина, зеараленона (Ф-2) и охратоксина А изучались по ГОСТ 28001-88 [24].

Содержание влаги определяли по ГОСТ 13496.3-92 [25], золы по ГОСТ 26226-95.

Все исследования проводились в 3-ех кратной повторности.

Обработка опытных данных, расчеты и моделирование процессов были проведены с использованием пакета прикладных программ STATISTICA, Envies и Microsoft Excel. Условия корректности применения методов статистического моделирования были проверены статистическими критериями.

Результаты научных исследований

Одной из задач исследования являлось исследование микотоксинов в процессе хранения комбмикорма в течении 6 месяцев. В состав комбикорма входили следующие компоненты: пшеница пророщенная, отруби пшеничные, скорлупа яичная, зерно кукурузы, жом морковный, мука хвойная, мука мясокостная, мука рыбная, жмых подсолнечный, жир.

В качестве экспериментального образца использовался комбикорм для домашней птицы, который прошёл обработку на аппарате ускорителе электронов ИЛУ-10 и контрольный образец, который не был обработан на ускорителе электронов.

Исследование экспериментального образца осуществлялось в следующей последовательности: приёмка сырья, очистка сырья от органических и минеральных примесей, подготовка компонентов для комбикорма, дозирование компонентов, расфасовка комбикорма в различные виды тары (мешкотара, бумажный мешок, мешок из полипропилена под вакуумом), облучение комбикорма на ускорителе электронов ИЛУ-10, исследование комбикорма на содержание микотоксинов в процессе хранения.

Облучение комбикорма после расфасовки в тару осуществляли на ускорителе электронов ИЛУ-10 при дозе облучения 10 кГр.

Исследование контрольного образца осуществлялось в следующей последовательности: приёмка сырья, очистка сырья от органических и минеральных примесей, подготовка компонентов для комбикорма, дозирование компонентов, расфасовка комбикорма в различные виды тары (мешкотара, бумажный мешок, мешок из полипропилена под вакуумом), исследование комбикорма на содержание микотоксинов в процессе хранения.

Образцы комбикорма были обозначены, данные представлены в таблице 1.

Таблица 1 – Обозначения контрольных и опытных образцов

Наименование образца	Вид упаковки	Номер образца
Контрольный образец	мешкотара	Опыт 1
	бумажный мешок	Опыт 2
	мешок из полипропилена под вакуумом	Опыт 3
Экспериментальный образец	мешкотара	Опыт 4
	бумажный мешок	Опыт 5
	мешок из полипропилена под вакуумом	Опыт 6

Исследование содержание микотоксинов было проведено в течении 6 месяцев хранения комбикормов при заданных условиях.

Для хранения комбикормов были установлены специальные режимы хранения: температура хранения 10 ^{0}С, влажность комбикорма 10 %, относительная влажность воздуха 80 %.

Результаты исследования после 1 месяца хранения представлены в таблице 2.

Содержание микотоксинов после 1 месяца хранения показывает, что микотоксины не были обнаружены в экспериментальном и контрольном образцах.

Таблица 2 – Содержание микотоксинов в комбикорме после 1 месяца хранения

Вид токсина	Контрольный образец			Экспериментальный образец		
	Опыт 1	Опыт 2	Опыт 3	Опыт 4	Опыт 5	Опыт 6
Афлатоксин	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Микотоксин Т-2	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Зеараленон (Ф-2)	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Охратоксин А	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено

В таблице 3 представлено содержание микотоксинов после 3 месяцев хранения.

Таблица 3 – Содержание микотоксинов в комбикорме после 3 месяцев хранения

Вид токсина	Контрольный образец			Экспериментальный образец		
	Опыт 1	Опыт 2	Опыт 3	Опыт 4	Опыт 5	Опыт 6
Афлатоксин	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Микотоксин Т-2	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Зеараленон (Ф-2)	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Охратоксин А	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено

Полученные исследования показывают, что содержание микотоксинов после 4 месяцев хранения не было обнаружено в экспериментальном и контрольном образцах.

В таблице 4 представлено содержание микотоксинов после 6 месяцев хранения.

Таблица 4 – Содержание микотоксинов в комбикорме после 6 месяцев хранения

Вид токсина	Контрольный образец			Экспериментальный образец		
	Опыт 1	Опыт 2	Опыт 3	Опыт 4	Опыт 5	Опыт 6
Афлатоксин	Не обнаружено	Обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Микотоксин Т-2	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Зеараленон (Ф-2)	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено
Охратоксин А	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено	Не обнаружено

Полученные исследования показывают, что содержание афлатоксина было обнаружено в Опыте 2 (комбикорм, упакованный в бумажный мешок), это говорит о том, что заражение комбикорма произошло из-за плесневых грибов рода Aspergillus. Аспергиллы широко распространены в природе, их можно обнаружить в воздухе, почве, на растениях, коже человека и животных. Это свидетельствовало о том, что споры нитевидного гриба *Aspergillus*, присутствовали в окружающей среде при хранении комбикорма и попали в тару.

Обсуждение научных результатов

В образце комбикорма – Опыт 2 был определён количественный состав микотоксина. Данные приведены в таблице 5.

Таблица 5 – Содержание миктоксина в комбикорме Опыт 2

Вид токсина	Норма	Нормативный документ	Экспериментальный результат
Афлатоксин	0,02 мг/кг	ДСТУ ISO 14718-2006	0,023 мг/кг

Результаты анализа показывают, что содержание афлатоксин (0,023 мг/кг) в комбикорме превышало, нормируемое значение (0,02 мг/кг), что говорит о низкой хранимоспособности комбикорма для домашней птицы в бумажном мешке.

Экспериментальные и контрольные образцы комбикорма были оценены на органолептические показатели после 6 месяцев хранения. Результаты описательного анализа органолептической оценки комбикорма представлены в таблице 6.

Таблица 6 – Органолептические показатели комбикорма (6 месяцев хранения)

Вид токсина	Контрольный образец			Экспериментальный образец		
	Опыт 1	Опыт 2	Опыт 3	Опыт 4	Опыт 5	Опыт 6
Цвет	Серо-коричневый однородный	Серо-коричневый с прожилками голубого	Серо-коричневый однородный	Серо-коричневый однородный	Серо-коричневый однородный	Серо-коричневый однородный
Запах	Слегка кислый силосный	Кисловатый силосный	Силосный без слегка кисловатый	Силосный без посторонних привкусов	Силосный без посторонних привкусов	Силосный без посторонних привкусов
Внешний вид	Масса неоднородная рассыпаю-щаяся	Масса неоднородная, с распределившей-ся плесенью и уплотнившимися конгломератами	Масса неоднородная рассыпающаяся	Масса неоднородная с комочками	Масса неоднородная с комочками	Масса неоднородная с комочками

Органолептическая оценка показала, что образцы комбикорма, не обработанные на ускорителе электронов, имели неудовлетворительные показатели, по сравнению с образцами, обработанных на ускорителе электронов ИЛУ-10, хранение в бумажной таре привело к ухудшению свойств продукта.

На рисунке 1 А приведено фото комбикорма опытного образца – Опыт 2 (хранение в бумажном мешке) после 6 месяцев хранения, на рисунке 1 Б – фото комбикорма экспериментального образца Опыт 5 (хранение в бумажном мешке) после 6 месяцев хранения.

А Б

Рисунок 1 – Образцы комбикорма после 6 месяцев хранения (в бумажном мешке)
А) без обработки на ускорителе электронов ИЛУ-10;
Б) обработанный на ускорителе электронов ИЛУ-10.

В исследуемых контрольных и опытных образцах были исследованы качественные показатели – влажность, зольность, КМАФнМ, содержание плесени данные представлены в таблице 7.

Таблица 7 – Показатели влажности и зольности комбикорма

Показатель	Норма по ГОСТ 18221-2018*	Опытный образец			Экспериментальный образец		
		Опыт 1	Опыт 2	Опыт 3	Опыт 4	Опыт 5	Опыт 6
Зольность не менее, %	5	4,9±0,02	4,1±0,03	4,7±0,01	5,0±0,01	5,0±0,01	5,0±0,01
Влажность, не более ,%	13,5	14±0,01	17±0,01	14±0,02	13,3±0,01	13,5±0,02	13,1±0,01
КМАФнМ, КОЕ/г	$5x10^3$	$2x10^3$	$3,5x10^5$	$1x10^3$	не обнаружены	не обнаружены	не обнаружены
Плесень, КОЕ/г	50	20±0,01	100±0,01	10±0,01	не обнаружены	не обнаружены	не обнаружены

ГОСТ 18221-2018 – Комбикорма полнорационные для сельскохозяйственной пищи [27].

Анализ показателей влажности и зольности комбикорма показывает, что содержание золы резко снизилось в Опыте 2, что говорит о процессах распада в комбикорме и потери минеральных веществ. Также в комбикорме Опыт 2 повысилось содержание влаги, что также ухудшило его органолептические свойства, привело к процессу самосогревания, набору влажности и разрастанию спор плесени, и как следствие образование токсина в комбикорме.

В Опыте 2 (хранение в бумажном мешке без обработки на ИЛУ-10) выросло содержание КМАФнМ и составило $3,5x10^5$, что превысило нормируемое значение ГОСТ 18221-2018-$5x10^3$ КОЕ/г, также возросло содержание плесени и составило 100 КОЕ/г.

В Опытах 1, 3 снизилось содержание золы и составило соответственно: 4,9 %, 4,7 %, но незначительно по сравнению с нормой по ГОСТ 18221-2018 – 5 %. Содержание влаги незначительно повысилось и составило для Опыта 1,3 – 14 %, что превышало нормируемое значение по ГОСТ 18221-2018 – 13,5 %.

В экспериментальных образцах Опыт 4, Опыт 5 , Опыт 6 показатели зольности, влажности находились в пределах нормы, не были обнаружены КМАФнМ и плесени.

Заключение

Хранение комбикормов в различных видах упаковки (мешкотара, бумажный мешок, мешок из полипропилена под вакуумом) показало, что ухудшение качества наблюдается при хранении в бумажном мешке в течении 6 месяцев, это приводит к развитию плесени в образце продукта.

Хранение в бумажной таре комбикорма в течении 6 месяцев вызвало ухудшение продукта по сравнению с аналогичным экспериментальным образцом, который был упакован в бумажный мешок и обработан на ускорителе электронов ИЛУ-10. Результаты показали, что сохранение влажности, зольности и микробиологических показателей комбикорма было наилучшим при использовании вакуумированного полипропиленового мешка и составило 13,1 %.

Обобщая полученные данные можно сделать вывод, что обработка на ускорителе электронов ИЛУ-10 позволяет увеличить сроки хранения комбикорма до 6 месяцев хранения, сохранить качественные характеристики комбикорма.

Список литературы

1. Rouger A. Bacterial contaminants of poultry meat: sources, species, and dynamics / A. Rouger, O. Tresse, M. Zagorec // Microorganisms. – 2017. – Vol. 5, № 3. – article 50.
2. World Health Organization estimates of the relative contributions of food to the burden of disease due to selected foodborne hazards: A structured expert elicitation / T. Hald et al // PLoS ONE. – 2016. – Vol. 11, № 1 – e0145839, 2-s2.0-84958568683.
3. World Health Organization, Antimicrobial resistance: global report on surveillance, 2014. http://www.who.int/drugresistance/documents/surveillancereport/en/.
4. Microbial Food Safety Risk to Humans Associated with Poultry Feed: The Role of Irradiation / Tahiru Mahami et al // International journal of food science. – 2019. – V. 2019, № 1. – P. 6915736.
5. Feedstuffs as a vehicle of cattle exposure to Escherichia coli O157:H7 and Salmonella enterica / M.A. Davis et al // Vet Microbiol. – 2003. – Vol. 95. – P. 199-210.
6. Hinton M.H. Infections and intoxications associated with animal feed and forage, which may present a hazard to human health / M.H. Hinton // Vet J. – 2000. – № 159. – P. 124-138.
7. Bullerman, L.B. Stability of mycotoxins during food processing / L.B. Bullerman, A. Bianchini // Int. J. Food Microbiol. – 2007. – Vol. 119. – P. 140-146.
8. Effect of Wheat Milling Process on the Distribution of Alternaria Toxins / E. Janić Hajnal et al // Toxins. – 2019. – № 11. – P.139.
9. Vanara F. Fumonisin Distribution in Maize Dry-Milling Products and By-Products: Impact of Two Industrial Degermination Systems / F. Vanara, V. Scarpino, M. Blandino // Toxins. – 2018. – № 10. – P. 357.
10. Impact of food processing and detoxification treatments on mycotoxin contamination / P. Karlovsky et al // Mycotoxin Res. – 2016. – № 32. – P. 179-205.
11. Pearson T.C. Reduction of Aflatoxin and Fumonisin Contamination in Yellow Corn by High-Speed Dual-Wavelength Sorting / T.C. Pearson, D.T. Wicklow, M.C. Pasikatan // Cereal Chem. J. – 2004. – № 81. – P. 490-498.
12. Kabak B. The fate of mycotoxins during thermal food processing / B. Kabak // J. Sci. Food Agric. – 2009. – № 89. – P. 549-554.
13. Decontamination and detoxification strategies for the Fusarium mycotoxin deoxynivalenol in animal feed and the effectiveness of microbial biodegradation / W.A. Awad et al // Food Addit. Contam. Part A. – 2010. – № 27. – P. 510-520.
14. Jalili M. A Review on Aflatoxins Reduction in Food Iran / M. Jalili // J. Health Saf. Environ. – 2016. – № 3. – P. 445-459.
15. Simple technologies for removal of mycotoxins in feed / S. Vidosavljević et al // In Proceedings of the Feed Technology; University of Novi Sad, Institute of Food Technology: Novi Sad, Serbia. – 2018. – Vol. 18. – P. 81-88.

16. Decontamination and detoxification strategies for the Fusarium mycotoxin deoxynivalenol in animal feed and the effectiveness of microbial biodegradation / W.A. Awad et al // Food Addit. Contam. Part A. – 2010. – № 27. – P. 510-520.
17. Review of mycotoxin-detoxifying agents used as feed additives: Mode of action, efficacy and feed/food safety / C. Boudergue et al // EFSA Support. Publ. – 2009. – № 6. – 22E.
18. Binder E.M. Managing the risk of mycotoxins in modern feed production / E.M. Binder // Anim. Feed Sci. Technol. – 2007. – № 133. – P. 149-166.
19. Microbiologicals for deactivating mycotoxins / G. Schatzmayr et al // Mol. Nutr. Food Res. – 2006. – № 50. – P. 543-551.
20. Zain M.E. Impact of mycotoxins on humans and animals / M.E. Zain // J. Saudi Chem. Soc. – 2011. – № 15. – P. 129-144.
21. Abrunhosa L. Biodegradation of Ochratoxin A for Food and Feed Decontamination / L. Abrunhosa, R. Paterson, A. Venâncio // Toxins. – 2010. – № 2. – P. 1078-1099.
22. ГОСТ 31653-2012. Корма. Метод иммуноферментного определения микотоксинов. – Введ. 01.07.2013. – М.: Стандартинформ, 2020 – 11 с.
23. ГОСТ 32251-2013 (ISO 17375:2006). Корма, комбикорма. Метод определения содержания афлатоксина В1. – Введ. 01.07.2015. – М.: Стандартинформ, 2020 – 15 с.
24. ГОСТ 28001-88. Зерно фуражное, продукты его переработки, комбикорма. Методы определения микотоксинов: Т-2 токсина, зеараленона (Ф-2) и охратоксина А. – Введ. 01.07.1990. – М.: Стандартинформ, 1999. – 69-78 с.
25. ГОСТ 13496.3-92. Комбикорма, комбикормовое сырье. Методы определения влаги. – Введ. 01.01.1993. – М.: Стандартинформ, 2011. – 35-38 с.
26. ГОСТ 26226-95. Корма, комбикорма, комбикормовое сырье. Методы определения сырой золы. – Введ. 01.01.1997. – М.: Стандартинформ, 2003. – 5 с.
27. ГОСТ 18221-2018. Комбикорма полнорационные для сельскохозяйственной пищи. – Введ. 01.07.2019. – М.: Стандартинформ, 2018 – 15 с.

References

1. Rouger A. Bacterial contaminants of poultry meat: sources, species, and dynamics / A. Rouger, O. Tresse, M. Zagorec // Microorganisms. – 2017. – Vol. 5, № 3. – article 50. (In English).
2. World Health Organization estimates of the relative contributions of food to the burden of disease due to selected foodborne hazards: A structured expert elicitation / T. Hald et al // PLoS ONE. – 2016. – Vol. 11, № 1 – e0145839, 2-s2.0-84958568683. (In English).
3. World Health Organization, Antimicrobial resistance: global report on surveillance, 2014. http://www.who.int/drugresistance/documents/surveillancereport/en/. (In English).
4. Microbial Food Safety Risk to Humans Associated with Poultry Feed: The Role of Irradiation / Tahiru Mahami et al // International journal of food science. – 2019. – V. 2019, № 1. – P. 6915736. (In English).
5. Feedstuffs as a vehicle of cattle exposure to Escherichia coli O157:H7 and Salmonella enterica / M.A. Davis et al // Vet Microbiol. – 2003. – Vol. 95. – P. 199-210. (In English).
6. Hinton M.H. Infections and intoxications associated with animal feed and forage, which may present a hazard to human health / M.H. Hinton // Vet J. – 2000. – № 159. – R. 124-138. (In English).
7. Bullerman, L.B. Stability of mycotoxins during food processing / L.B. Bullerman, A. Bianchini // Int. J. Food Microbiol. – 2007. – Vol. 119. – P. 140-146. (In English).
8. Effect of Wheat Milling Process on the Distribution of Alternaria Toxins / E. Janić Hajnal et al // Toxins. – 2019. – № 11. – R.139. (In English).
9. Vanara F. Fumonisin Distribution in Maize Dry-Milling Products and By-Products: Impact of Two Industrial Degermination Systems / F. Vanara, V. Scarpino, M. Blandino // Toxins. – 2018. – № 10. – R. 357. (In English).
10. Impact of food processing and detoxification treatments on mycotoxin contamination / R. Karlovsky et al // Mycotoxin Res. – 2016. – № 32. – R. 179-205. (In English).
11. Pearson T.C. Reduction of Aflatoxin and Fumonisin Contamination in Yellow Corn by High-Speed Dual-Wavelength Sorting / T.C. Pearson, D.T. Wicklow, M.C. Pasikatan // Cereal Chem. J. – 2004. – № 81. – R. 490-498. (In English).
12. Kabak B. The fate of mycotoxins during thermal food processing / B. Kabak // J. Sci. Food Agric. – 2009. – № 89. – R. 549-554. (In English).

13. Decontamination and detoxification strategies for the Fusarium mycotoxin deoxynivalenol in animal feed and the effectiveness of microbial biodegradation / W.A. Awad et al // Food Addit. Contam. Part A. – 2010. – № 27. – R. 510-520. (In English).
14. Jalili M. A Review on Aflatoxins Reduction in Food Iran / M. Jalili // J. Health Saf. Environ. – 2016. – № 3. – R. 445-459. (In English).
15. Simple technologies for removal of mycotoxins in feed / S. Vidosavljević et al // In Proceedings of the Feed Technology; University of Novi Sad, Institute of Food Technology: Novi Sad, Serbia. – 2018. – Vol. 18. – R. 81-88. (In English).
16. Decontamination and detoxification strategies for the Fusarium mycotoxin deoxynivalenol in animal feed and the effectiveness of microbial biodegradation / W.A. Awad et al // Food Addit. Contam. Part A. – 2010. – № 27. – R. 510-520. (In English).
17. Review of mycotoxin-detoxifying agents used as feed additives: Mode of action, efficacy and feed/food safety / C. Boudergue et al // EFSA Support. Publ. – 2009. – № 6. – 22E. (In English).
18. Binder E.M. Managing the risk of mycotoxins in modern feed production / E.M. Binder // Anim. Feed Sci. Technol. – 2007. – № 133. – R. 149-166. (In English).
19. Microbiologicals for deactivating mycotoxins / G. Schatzmayr et al // Mol. Nutr. Food Res. – 2006. – № 50. – R. 543-551. (In English).
20. Zain M.E. Impact of mycotoxins on humans and animals / M.E. Zain // J. Saudi Chem. Soc. – 2011. – № 15. – R. 129-144. (In English).
21. Abrunhosa L. Biodegradation of Ochratoxin A for Food and Feed Decontamination / L. Abrunhosa, R. Paterson, A. Venâncio // Toxins. – 2010. – № 2. – R. 1078-1099. (In English).
22. GOST 31653-2012. Korma. Metod immunofermentnogo opredeleniya mikotoksinov. – Vved. 01.07.2013. – M.: Standartinform, 2020 – 11 s. (In Russian).
23. GOST 32251-2013 (ISO 17375:2006). Korma, kombikorma. Metod opredeleniya soderzhaniya aflatoksina V1. – Vved. 01.07.2015. – M.: Standartinform, 2020 – 15 s. (In Russian).
24. GOST 28001-88. Zerno furazhnoe, produkty ego pererabotki, kombikorma. Metody opredeleniya mikotoksinov: T-2 toksina, zearalenona (F-2) i okhratoksina A. – Vved. 01.07.1990. – M.: Standartinform, 1999. – 69-78 s. (In Russian).
25. GOST 13496.3-92. Kombikorma, kombikormovoe syr'e. Metody opredeleniya vlagi. – Vved. 01.01.1993. – M.: Standartinform, 2011. – 35-38 s. (In Russian).
26. GOST 26226-95. Korma, kombikorma, kombikormovoe syr'e. Metody opredeleniya syroi zoly. – Vved. 01.01.1997. – M.: Standartinform, 2003. – 5 s. (In Russian).
27. GOST 18221-2018. Kombikorma polnoratsionnye dlya sel'skokhozyaistvennoi pishchi. – Vved. 01.07.2019. – M.: Standartinform, 2018 – 15 s. (In Russian).

Информация о финансировании

Данное исследование было профинансировано Комитетом науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант № BR21882447) «Разработка системы обеспечения безопасности пищевых продуктов в условиях длительного хранения на основе электрофизических и радиационных методов обработки».

Ф.Х. Смольникова*, С.К. Қасымов, А.М. Байқадамова, Е.С. Абдуллина, А.О. Майжанова
Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
*e-mail: smolnikovafarida@mail.ru

КОМБИКОРМДАРДЫ САҚТАУ БАРЫСЫНДА МИКОТОКСИНДЕРДІҢ ҚҰРАМЫН ЗЕРТТЕУ

Қазақстанда импортқа тәуелділікті азайту және отандық құрама жем өндірісін дамытуға бағытталған мемлекеттік бастамалар жүзеге асырылуда. Қазіргі жағдайда жемнің қоректік заттарын барынша сақтап, оның тиімділігін арттыру үшін тиімді консервілеу әдістерін қолдану өте маңызды. Сақтау кезінде жемдік қоспалардың микробиологиялық қауіпсіздігін және уыттылығын бағалау міндетті рәсім болып табылады, себебі спора түзуші бактериялар мен зең саңырауқұлақтарының жұғуы өнімнің қоректік құндылығы мен сапасының айтарлықтай төмендеуіне әкеледі.

Осы зерттеу аясында құсқа арналған құрама жемнің үлгілері сақтаудың бір, төрт және алты айынан кейін талданды. Жемді ұзақ сақтау барысында микроорганизмдер санының артуы олардың спораларының болуымен түсіндіріледі. Қолайлы жағдайларда бұл споралар өсіп, вегетативті жасушалар түзеді, олар белсенді түрде көбейіп, қызметін жалғастырады. Сонымен қатар, қоршаған

ортадан – ауа, шаң және ылғал арқылы әртүрлі микроорганизмдер түзетін споралардың жемге түсу қаупі бар.

Зерттеу барысында қолданылған әдістер жалпы қабылданған стандарттарға сәйкес жүргізілді. Жұмыста тәжірибелік және эксперименттік үлгілер пайдаланылды. Эксперименттік үлгілер әртүрлі қаптама түрлеріне салынып, ИЛУ-10 электронды үдеткішінде өңделді. Қаптама материалы ретінде қағаз қап, мөшек және вакуумдық полиэтилен қаптама қолданылды. Микотоксиндердің құрамын бақылау сақтау кезеңінің барлық сатыларында – 1, 4 және 6 ай ішінде жүргізілді.

Алынған деректерге сәйкес, қағаз қаптарға салынып, ИЛУ-10 құрылғысында өңдеуден өтпеген құрама жемдерде алты айдан кейін микотоксиндер анықталды, сондай-ақ сапа көрсеткіштерінің төмендеуі байқалды. Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, ең жоғары микробиологиялық қорғаныс құрама жемді ауа өткізбейтін полипропилен қаптамада сақтау арқылы қамтамасыз етіледі, бұл алты ай бойы жем сапасын сақтауға мүмкіндік береді.

Түйін сөздер: *микотоксиндер, радиациялық өңдеу, құрама жем, зең, қауіпсіздік.*

F.H. Smolnikova*, S.K. Kasymov, A.M. Baykadamova, E.S. Abdullina, A.O. Maizhanova
Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka str., 20A
*e-mail: smolnikovafarida@mail.ru

INVESTIGATION OF MYCOTOXIN CONTENT IN COMPOUND FEEDS DURING STORAGE

Kazakhstan is implementing government initiatives aimed at reducing dependence on imports and developing domestic feed production. In modern realities, it is extremely important to use effective methods of feed conservation that guarantee minimal loss of nutrients, as well as optimal profitability and labor organization. Assessment of microbiological safety and toxicity of feed additives during storage is a mandatory procedure, since infection with spore – forming bacteria and mold leads to significant degradation of nutritional value and product quality. As part of this study, poultry feed was analyzed one, four, and six months after the start of storage. The increase in the number of microorganisms in feed during long-term storage is explained by the presence of spores in them. Under suitable conditions, these spores germinate, forming vegetative cells, which then actively multiply and function. In addition, there is a risk of spores formed by various microorganisms entering the product from the environment – air, dust and moisture. The research methods used in the project comply with generally accepted standards. Both experimental and experimental samples were used in the work. After packing the experimental samples in various types of containers, they were processed using an IL-10 electron accelerator. Paper bags, bag bags and vacuum-polyethylene packaging were used as packaging materials. Mycotoxin content was monitored during the entire storage period – 1, 4 and 6 months. The data obtained indicate that after six months of storage, mycotoxins were detected in feed packed in paper bags and not treated with IL-10, as well as a decrease in other quality indicators. Studies have shown that maximum microbiological protection is achieved when stored in an airtight polypropylene container, which ensures the safety of feed for six months.

Key words: *mycotoxins, radiation treatment, animal feed, mold, safety.*

Сведения об авторах

Фарида Харисовна Смольникова* – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университеті, Казахстан; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Самат Кайратович Касымов – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университеті, Казахстан; e-mail: samat-kasymov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Асемгуль Мадениетовна Байкадамова – PhD кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университеті, Республика Казахстан; e-mail: asemgul93@yandex.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0062-6997.

Эльмира Сайлаубаевна Абдуллина – магистр ветеринарных наук, научный сотрудник «Агротехнопарк»; Шәкәрім университеті, Казахстан; e-mail: elmira.abdullyna@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8558-329X.

Айгуль Омарбековна Майжанова – специалист «Центра организации научных исследований»; Шәкәрім университеті, Республика Казахстан; e-mail:fquekm2710@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4845-9465.

Авторлар туралы мәліметтер

Фарида Харисқызы Смольникова* – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Самат Кайратұлы Касымов – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: samat-kasymov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Асемгуль Мадениетовна Байкадамова – «Тамақ технологиялары» кафедрасының PhD докторы; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: ase-mgul93@yandex.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0062-6997.

Эльмира Сайлаубайқызы Абдуллина – ветеринария ғылымдарының магистрі, «Агротехнопарк» ғылыми қызметкері; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: elmira.abdullyna@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8558-329X.

Айгуль Омарбековна Майжанова – техника ғылымдарының магистрі, «Ғылыми зерттеулерді ұйымдастыру орталығының» маманы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail:fquekm2710@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4845-9465.

Information about the authors

Farida Smolnikova* – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department «Food Technology», Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Samat Kasymov – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Food Technology; Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: samat-kasymov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Assemgul Baikadamova – PhD of the Department of Food Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: ase-mgul93@yandex.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0062-6997.

Elmira Abdullina – Master of Veterinary Sciences, research scientist at Agrotechnopark; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: elmira.abdullyna@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8558-329X.

Aigul Maizhanova – master of technical sciences, Specialist of the Center for Scientific Re-search Organization; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail:fquekm2710@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4845-9465.

Поступила в редакцию 03.04.2025
Принята к публикации 11.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-29

МРНТИ: 65.63.01

CC BY 4.0
Check for updates

А.Ж. Шиналиева*, А.Т. Бердембетова, А.У. Шингисов, И.А. Махатова, Э.Т. Кансеитова
Южно-Казахстанский университет им. М. Ауэзова,
160000, Республика Казахстан г. Шымкент,пр.Тауке-хана,5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

МОЛОЧНЫЕ СНЕКИ: ИННОВАЦИИ, ТЕХНОЛОГИИ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Аннотация: *Растущий потребительский спрос на функциональные продукты питания стимулирует разработку молочных снеков с улучшенными биологическими и питательными свойствами. Снеки представляют собой динамично развивающийся сегмент пищевой индустрии, адаптирующийся к меняющимся предпочтениям потребителей. В последние годы молочные продукты стали неотъемлемой частью рынка закусок, особенно среди детей и взрослых, придерживающихся здорового образа жизни. В данном обзоре рассматриваются современные достижения в производстве молочных снеков, включая новые форматы, такие как хрустящий сыр, функциональные молочные напитки и замороженные десерты Принимая во внимание популярность снеков и стремление потребителей к полноценному, полезному питанию, изменения в структуре ассортимента снековой продукции должны быть направлены на создание снеков высокой пищевой и биологической ценности. Перед нами стоит задача – создать инновационный продукт с известными органолептическими, но измененными биологическими свойствами. На сегодняшний день производят снеки на основе фруктового или кукурузного сырья (чипсы), отвечающие требованиям здорового питания вместе с тем, такой продукции из молочного сырья, на рынке не представлено. В условиях стремительного роста мирового рынка снеков, который, по прогнозам, достигнет 152,2 млрд долларов США к 2030 году, разработка инновационных молочных закусок представляет собой перспективное направление, отвечающее современным требованиям потребителей. Были проведены исследования в виде потребительского опроса* в 2023-2024 годах *в 22 городах Казахстана. Опрос показал, что наблюдается тенденция роста потребительского*

интереса к проверенным и гарантированно полезным продуктам. Были выделены важность следующих факторов при выборе перекуса: с высоким содержанием клетчатки – на 4% или в 1,43 раза; богат витаминами – на 4% или в 1,22 раза; поддерживающий здоровье кишечника – на 4% или в 1,25 раза; из цельных, натуральных ингредиентов, органический – на 4% или в 1,18 раза; с низким содержанием сахара, углеводов, жиров и т.п. – на 3% или в 1,15 раза; с высоким содержанием сахара, углеводов, жиров и т.п. – на 2% или в 1,36 раза. Таким образом, разработка новых видов перекуса, такие как молочные и белковые снеки представляют собой удобное решение для современных жителей мегаполисов, ведущих активный образ жизни.

Ключевые слова: *снеки; закуски; молочные снеки; функциональные продукты; здоровое питание; инновационные технологии; сенсорные характеристики; питательная ценность.*

ВВЕДЕНИЕ

Снеки – это продукты, потребляемые вне традиционных часов приема пищи. В последние годы молочные продукты стали важной частью рынка закусок, особенно среди детей младшего возраста (от 2 до 8 лет), где они составляют 18% перекусов, а молочные десерты, йогурты и пудинги – 30% всех молочных снеков.

Современные технологии позволяют создавать новые форматы молочных закусок, включая хрустящий сыр, свернутые закуски, функциональные молочные продукты и напитки на основе сыворотки. В производстве активно применяются инновационные методы, такие как низкотемпературная экструзия для мороженого с пониженным содержанием жира и нетермические технологии, например высокое гидростатическое давление.

Молоко, молочные продукты (сыр и йогурт) и побочные продукты (сыворотка и пахта) являются источниками различных альтернатив снеков в соответствии с новыми потребительскими тенденциями.

Рост мирового производства молока за последние три десятилетия привел к расширению ассортимента молочных снеков. Технологии переработки, включая гомогенизацию, пастеризацию, ферментацию, сушку, формование и замораживание, позволяют увеличивать срок хранения продукции. Популярными ингредиентами для производства снеков являются обработанные злаки, орехи, сухофрукты и молочные компоненты (сухое, концентрированное и ферментированное молоко).

Рынок снеков является одним из самых быстрорастущих сегментов пищевой промышленности, демонстрируя ежегодный темп роста 5,14%. Пандемия COVID-19 и переход к гибридной рабочей среде способствовали увеличению спроса на удобные и здоровые закуски. Ожидается, что к 2030 году объем рынка здоровых снеков достигнет 152,2 млрд долларов США по сравнению с 96,6 млрд долларов в 2023 году [1].

Всемирная организация здравоохранения рекомендует разработку инновационных продуктов, которые обеспечивают здоровый и питательный выбор для потребителей. В настоящее время наблюдается спрос на продукты с полезными свойствами, которые удобны в потреблении, хранении и обработке. Готовые к употреблению продукты пользуются высоким спросом благодаря удобству. В целом, продажи снеков растут, особенно в развивающихся странах, где наблюдается увеличение спроса на молочные снеки.

В последние годы потребительские предпочтения сместились от традиционных вредных закусок, таких как шоколад, печенье и чипсы, к более здоровым альтернативам, включая продукты на основе фруктов, молочные продукты и функциональные продукты [2]. Современные потребители отдают предпочтение продуктам с высоким содержанием белка, сниженным уровнем углеводов и повышенным содержанием пищевых волокон. Эти инновации ориентированы на потребителей, заботящихся о своем здоровье, особенно на студентов и работающих профессионалов, которые ищут удобные, функциональные и готовые к употреблению продукты [3]. Замороженные молочные десерты, такие как мороженое и замороженный йогурт, особенно популярны благодаря своей сенсорной привлекательности и питательным свойствам. Кроме того, эти продукты служат эффективными носителями функциональных ингредиентов, таких как пробиотики, пищевые волокна и антиоксиданты, получаемые из фруктовых ингредиентов. Это соответствует потребительскому спросу на инновационные, полезные для здоровья закуски [4].

Замороженные молочные десерты, такие как мороженое и йогурт, остаются востребованными благодаря сенсорным характеристикам и питательной ценности. Эти продукты также служат эффективными носителями функциональных ингредиентов, включая пробиотики, пищевые волокна и антиоксиданты.

Пробиотики, определяемые как живые микроорганизмы, приносящие пользу здоровью, традиционно включаются в молочные продукты. Исследования показывают, что сывороточные белки молочных продуктов способствуют выживанию пробиотиков, таких как *Lactobacillus* и *Bifidobacterium* [5]. Кроме того, молочные матрицы обеспечивают стабильную среду для сохранения жизнеспособности пробиотиков и их эффективной доставки потребителям [6].

Фруктовые компоненты широко изучаются в качестве добавок, повышающих функциональные свойства молочных продуктов. Однако высокая кислотность некоторых фруктов может негативно влиять на стабильность пробиотиков. Например, добавление кожуры кизиловой вишни [7] в пробиотическое мороженое способствует увеличению содержания витамина С, полифенолов и антоцианов, одновременно поддерживая жизнеспособность *Bifidobacterium lactis* [8]. Другие побочные продукты, такие как кожица томатов, виноградные стебли и кожура граната, обладают пребиотическими свойствами и могут способствовать росту пробиотиков, что может способствовать их использованию в замороженных рецептурах [9]. Кроме того, мякоть, семена и экстракты фруктов улучшили сенсорные, физико-химические и антиоксидантные свойства молочных продуктов, что указывает на их потенциал для разработки функциональных замороженных закусок [10].

Современный образ жизни и ухудшение экологической ситуации требуют разработки продуктов питания нового поколения с использованием как традиционного, так и нетрадиционного сырья, сочетающих высокую пищевую ценность и защитные свойства. Одним из вызовов является высокая доля легкоусвояемых углеводов в традиционных снеках, что делает их менее полезными. В качестве альтернативы активно развиваются овощные и фруктовые чипсы, обогащенные питательными веществами.

Анализ данных научной литературы показал, что в условиях рыночной экономики для обеспечения потребительского спроса и постоянного сбыта необходимо разрабатывать новые технологии переработки молока и расширять ассортимент снековой продукции с высокой пищевой и биологической ценностью.

Учитывая вышеизложенные аргументы, разработка снеков на основе молока и изучение их пищевой и биологической ценности является целесообразной и актуальной.

Новые продукты питания и ингредиенты могут быть созданы с использованием нетрадиционных ингредиентов, таких как белок и клетчатка. Однако включение клетчатки или белка может существенно повлиять на механические, физико-химические, микроструктурные и функциональные свойства продуктов. Сывороточные белки имеют высокий коэффициент полезного действия белка и широко используются в различных продуктах питания благодаря своим полезным питательным и функциональным свойствам. В ряде исследований изучалось добавление сывороточного белка в экструдированные крахмальные продукты для улучшения текстуры, вкуса и цвета, а также для увеличения содержания белка. Кроме того, изменение состояния белка является основой для создания новых продуктов питания [11, 12].

Сывороточные белки имеют высокий коэффициент полезного действия белка и широко признаны и используются во многих продуктах благодаря своим полезным питательным и функциональным свойствам. Криспы с сывороточным белком позволяют использовать все питательные свойства сывороточных белков в пищевых продуктах в слоеной, хрустящей и рассыпчатой форме.

Типичные хлопья для завтрака содержат большое количество углеводов. Однако для поддержания сытости в течение всего утра важно включать в рацион белки и полезные жиры. В связи с ростом распространенности ожирения все больше потребителей переходят на диеты с низким содержанием углеводов и высоким содержанием белка. Установлено, что обогащение продуктов молочными белками оказывает положительное влияние на контроль веса и профилактику диабета. Кроме того, молочный белок повышает питательную плотность закусок за счет увеличения содержания белка. Экструдированные продукты на основе кукурузной муки, обогащенные концентратом сывороточного белка, представляют собой ценный источник белков и жиров [11, 13]. Большинство представленных на рынке сухих пищевых закусок с пикантным вкусом состоят в основном из углеводов, ароматизаторов и жиров (например, чипсы, экструдированные продукты). Они обладают низкой питательной ценностью, из-за чего их потребление нередко подвергается критике.

Молочные закуски, такие как йогурты и молочные белковые напитки, способствуют повышению уровня энергии и обеспечивают вкус, удобство и доступную цену, что делает их привлекательными для потребителей.

Был разработан новый сухой сырный снек - продукт, изготовленный исключительно из сыра или сырного деликатесного продукта. В ходе разработки удалось создать вспененный сухой закусочный продукт полой формы с хрустящей текстурой без добавления дополнительных ингредиентов. Полученный продукт обладает низким уровнем регидратации, что позволяет сохранять хрустящую текстуру и приятные органолептические свойства. На основе данного метода разработан также сухой молочный закусочный продукт, состоящий из смеси молочных компонентов. Он отличается от сырного снека цветом, натуральным молочным вкусом (с возможностью добавления ароматизаторов) и составом [14].

Известны различные методы изготовления закусок из молочных продуктов. Например, в патенте GB 467693 описан способ приготовления сырных чипсов путем погружения кусков сыра в горячий жир, их последующего пропитывания, нарезки и сушки. Однако такие продукты содержат большое количество холестерина и могут негативно сказаться на здоровье. В патенте RU 2374856 представлен способ изготовления творожных закусок с добавлением злаков, что улучшает их питательную ценность [15].

Казахстанскими учеными разработана новая рецептура снековой продукции в виде батончиков с фруктово-молочным и молочно-овощным составом, обогащенных активированными злаками. Эти продукты обладают высокой пищевой и биологической ценностью, а также направленными профилактическими свойствами [16].

Молочная сыворотка является побочным продуктом при производстве сыров, творога и казеина. Ее переработка позволяет получать порошковые концентраты с высоким содержанием белка, которые необходимы для восстановления и роста мышечных тканей. Сывороточный белок легко усваивается организмом, обладает высокой биологической ценностью и содержит незаменимые аминокислоты, включая (валин, лейцин, изолейцин), которые превосходят другие белки животного и растительного происхождения [17].

Сывороточный белок богат аргинином и лизином. Аргинин и лизин являются одними из основных аминокислот, стимулирующих гормон роста.

На основе сывороточного белка был создан белковый снек, включающих концентрат сухого белка (КСБ) с добавлением вкусоароматических веществ (сушеный базилик, чеснок, паприка, прованские травы). Такой продукт содержит около 80% белка от общей массы, не содержит жиров и может стать альтернативой потреблению яичного белка или куриного мяса [18]. Разработка белковых снеков позволяет создать продукты, которые заменяют традиционные мучные изделия, сухари и чипсы.

Также доказано, что молочные белки, обладают уникальным и благоприятным инсулинотропным действием. Исследования показало, что у мальчиков 9-14 лет с избыточным весом и ожирением молочный перекус снижал гликемию и повышал уровень циркулирующего инсулина за счет снижения печеночной секреции инсулина через 120 минут после употребления по сравнению с немолочным перекусом, соответствующим по содержанию углеводов, не влияя на субъективный аппетит и последующее потребление пищи [18].

МЕТОДЫ ИССЛЕДОВАНИЯ

Исследования были в виде потребительского опроса в 2023-2024 годах, проведённых компанией JD.Expert. Республика Казахстан, 22 крупных города, 4422 респондента по возрастным категориям до 35 лет; 36-55 лет; 56 лет и старше и были учтены уровень дохода/жизни, сбор данных через онлайн опрос [19]. В опросе были вопросы такие как: Что Вы предпочитаете съесть в качестве перекуса? (рис. 1) Какими качествами должен обладать перекус? При выборе перекуса по составу что важно потребителю? (рис. 2).

Рисунок 1 – Структура перекусов по выбору формата еды

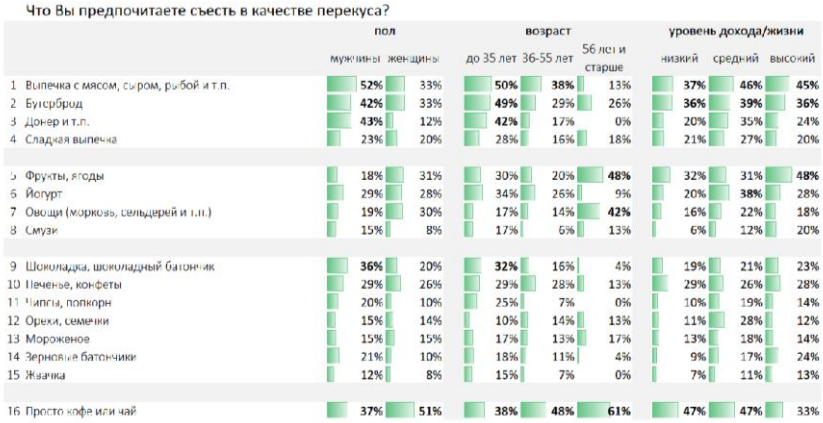

Рисунок 2 – Специфика выбора еды в качестве перекуса

РЕЗУЛЬТАТЫ ИССЛЕДОВАНИЯ И ОБСУЖДЕНИЕ РЕЗУЛЬТАТОВ

В данной статье и опросе к перекусам относят любые виды еды и напитков, которые респонденты потребляют не во время классического трехразового питания.

При ответе на этот вопрос респонденты могли выбрать сразу несколько вариантов ответов. В среднем каждый респондент выбрал 4,06 варианта ответов (2024 год) относительно 3,95 вариантов (2023 год).

Самые значимые изменения по предпочтению перекусов у категорий:

- кофе или чай – рост на 7% или в 1,18 раза;
- орехи, семечки, зерновые батончики – рост на 4-5% или в 1,29 раза;
- фрукты и ягоды – падение на 6% или в 0,85 раза.

При ответе на этот вопрос респонденты могли выбрать сразу несколько вариантов ответов. В среднем каждый респондент выбрал 2,62 варианта ответов (2024 год) относительно 2,45 вариантов (2023 год).

Анализируя данные графика (рис. 3), можно сделать вывод о том, что тема здоровья становится всё более популярной в информационном пространстве. Значение качества еды подчеркивается в различных аспектах, что в целом соответствует уже обозначенной тенденции к повышенному вниманию к своему телу, самочувствию и здоровью.

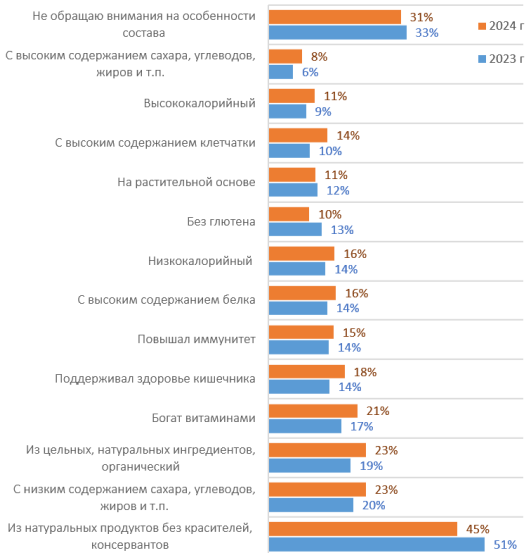

Рисунок 3 – График ответа респондентами по опросу про состав выбранного перекуса потребителями

Респонденты выделяют важность следующих факторов как причину выбора перекуса:

- с высоким содержанием клетчатки – на 4% или в 1,43 раза;
- богат витаминами – на 4% или в 1,22 раза;
- поддерживающий здоровье кишечника – на 4% или в 1,25 раза;
- из цельных, натуральных ингредиентов, органический – на 4% или в 1,18 раза;

- с низким содержанием сахара, углеводов, жиров и т.п. – на 3% или в 1,15 раза;
- с высоким содержанием сахара, углеводов, жиров и т.п. – на 2% или в 1,36 раза [19].

Можно сделать вывод о том, что складывается тенденция потребительского интереса к проверенным и гарантированно полезным продуктам и качества питания не имеет прямой связки с фактическим уровнем дохода.

Таким образом, разработка новых видов перекуса, такие как молочные и белковые снеки представляют собой удобное решение для современных жителей мегаполисов, ведущих активный образ жизни. В условиях нехватки времени на приготовление сбалансированной пищи такие продукты позволяют быстро восполнить потребность в белке.

Современный образ жизни и ухудшение экологической ситуации требуют разработки новых поколений продуктов питания, сочетающих высокую пищевую ценность и защитные свойства. Одной из ключевых проблем традиционных снеков является высокое содержание легкоусвояемых углеводов, что делает их менее полезными. В качестве альтернативы активно развиваются молочные снеки, обогащенные белками, пищевыми волокнами и функциональными добавками.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

По результатам опроса можно сделать вывод о том, что растет потребительский интерес в пользу проверенных и гарантированно полезных продуктов в качестве перекуса. Становятся важнее такие факторы, состав потребляемой продукции и натуральность, пищевая и биологическая ценность продукта.

Популярность снеков и растущий интерес потребителей к здоровому питанию требуют пересмотра структуры ассортимента в пользу продукции с улучшенными питательными характеристиками. В этом контексте создание новой линейки молочных снеков без искусственных добавок становится актуальным направлением в пищевой промышленности. Такой подход не только соответствует современным требованиям к рациональному питанию, но и обладает значительной практической и социальной значимостью.

Анализ данных научной литературы показал, что для обеспечения стабильного потребительского спроса необходимо разрабатывать новые технологии переработки молока и расширять ассортимент снековой продукции с высокой пищевой и биологической ценностью. Сочетание молочных ингредиентов с инновационными методами обработки позволит создавать продукты, соответствующие современным требованиям к здоровому питанию и функциональности.

Список литературы

1. Perspective Ways to Provide Kids with Protein-Rich Snacks for Preventing Overweight: From Scientific Studies to Consumers / K. Khvostenko // A. Food Rev. Int. – 2024. – № 40. – P. 1395-1412. https://doi.org/10.1080/87559129.2023.2216285
2. Current and Emerging Trends in Cereal Snack Bars: Implications for New Product Development / F. Boukid et al // Int. J. Food Sci. Nutr. – 2022. – № 73. – P. 610-629. https://doi.org/10.1080/09637486.2022.2042211.
3. Muthusamy D. Dairy Snackification – The Future Trend / D. Muthusamy // SSRN J. – 2021. – Available at SSRN: https://ssrn.com/abstract=3987039 or http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3987039.
4. Chuck-Hernandez C. Dairy-Based Snacks / C. Chuck-Hernandez, T. García-Cayuela, E. Méndez-Merino // In Snack Foods; CRC Press: Boca Raton, FL, USA. – 2022. – P. 417-448.
5. Gaba K. Incorporation of Probiotics and Other Functional Ingredients in Dairy Fat-Rich Products / K. Gaba, S. Anand // Benefits, Challenges, and Opportunities. – 2023. – № 4. – P. 630-649. https://doi.org/10.3390/dairy4040044.
6. Calinoiu L.F. A Review: The Probiotic Bacteria Viability under Different Conditions / L.F. Calinoiu, D. Vodnar, G. Precup // Bull. UASVM Food Sci. Technol. – 2016. – № 73. – P. 55. https://doi.org/10.15835/buasvmcn-fst:12448.
7. Influence of Drying Processes on Anthocyanin Profiles / J. Martín-Gómez et al // Total Phenolic Compounds and Antioxidant Activities of Blueberry (Vaccinium corymbosum). – 2020. – № 120. – P. 108931. https://doi.org/10.1016/j.lwt.2019.108931.
8. Application of Cornelian Cherry (Cornus mas L.) Peel in Probiotic Ice Cream / S. Haghani et al // Functionality and Viability during Storage. Antioxidants. – 2021. – № 10. – P. 1777. https://doi.org/10.3390/antiox10111777.

9. Improving the Viability and Metabolism of Intestinal Probiotic Bacteria Using Fibre Obtained from Vegetable By-Products / M.Á. Rivas et al // Foods. – 2021. – № 10. – P. 2113. https://doi.org/10.3390/foods10092113.
10. Goktas H. Enrichment of Antioxidant Activity of Ice Cream Samples with Addition of Rowanberry (Sorbus aucuparia L.) Pulp and Production of Functional Probiotic Ice Cream with Using L. rhamnosus / H. Goktas // Int. J. Food Sci. Tech. – 2023. – № 58. – P. 5962–5971. https://doi.org/10.1111/ijfs.16701.
11. Effect of Milk Proteins on Physical and Chemical Characteristics of Crispy Puff Snacks / I.H. Hussein et al // Journal of Agricultural Science and Technology. – 2013. – P. 633-645.
12. Development of a High Protein Dairy Snack Based on German-Style Quark Cheese / Y. Ou et al // Kansas Agricultural Experiment Station Research Reports. – 2018. – Vol. 4, Iss. 10. https://doi.org/10.4148/2378-5977.7707.
13. Баранов С.А. Разработка технологии кисломолочного продукта с микропартикулятом из творожной сыворотки: дис. канд.тех.наук: 4.3.3 / Баранов Сергей Александрович; Северо-Кавказский федер.универ-т; науч. рук. И.А. Евдокимов. – Ставрополь, 2023. – 198 с.
14. Пат. RU 2 677 131 C2 Российская Федерация, МПК A23C 19/00(2006.01), A23C 9/00(2006.01). Сухой сырный или молочный пищевой продукт типа закуски и способ его производства / Устрик К., Бедон Д.; патентообладатель БОНГРЭН СА.; заявл. 10.07.2016; опубл. 15.01.2019, Бюл. № 2.
15. Пат. RU 2 438 338 C1 Российская Федерация, МПК A23C 23/00(2006.01). Способ получения закусочного продукта типа чипсов из творога / Канталинский В.С. и др.; патентообладатель ООО «Алтын Нива»; заявл. 11.11.2010; опубл. 10.01.2012, Бюл. № 1.
16. Разработка снеков функционального назначения / Ю.А. Синявский и др. // Вестник Алматинского технологического университета. – 2021. – № 3. – P. 47-52. https://doi.org/10.48184/2304-568X-2021-3-47-52.
17. Магомедов М.Г. Белковый снек повышенной пищевой и биологической ценности для питания спортсменов с использованием концентрата сывороточного белка молочной сыворотки / М.Г. Магомедов, А.В. Рыбина // Международная научно-техническая и научно-методическая конференция «Современные технологии в науке и образовании» СТНО-2017. Т.7./ под общ. ред. О.В. Миловзорова. – Рязань: Рязан. гос. радиотехн. ун-т, 2017.
18. The Effect of Dairy and Non-dairy Snack Products on Glycemic Regulation in Over Weight and Obese Boys. By Brandon J. F. Gheller A thesis submitted in conformity with the requirements for the degree of Master of Science in Applied Human Nutrition. 2014. Halifax, NS.
19. https://jd.expert/trendi_perekusov

References

1. Perspective Ways to Provide Kids with Protein-Rich Snacks for Preventing Overweight: From Scientific Studies to Consumers / K. Khvostenko // A. Food Rev. Int. – 2024. – № 40. – R. 1395-1412. https://doi.org/10.1080/87559129.2023.2216285. (In English).
2. Current and Emerging Trends in Cereal Snack Bars: Implications for New Product Development / F. Boukid et al // Int. J. Food Sci. Nutr. – 2022. – № 73. – R. 610-629. https://doi.org/10.1080/09637486.2022.2042211. (In English).
3. Muthusamy D. Dairy Snackification – The Future Trend / D. Muthusamy // SSRN J. – 2021. – Available at SSRN: https://ssrn.com/abstract=3987039 or http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3987039. (In English).
4. Chuck-Hernandez C. Dairy-Based Snacks / C. Chuck-Hernandez, T. García-Cayuela, E. Méndez-Merino // In Snack Foods; CRC Press: Boca Raton, FL, USA. – 2022. – R. 417-448. (In English).
5. Gaba K. Incorporation of Probiotics and Other Functional Ingredients in Dairy Fat-Rich Products / K. Gaba, S. Anand // Benefits, Challenges, and Opportunities. – 2023. – № 4. – R. 630-649. https://doi.org/10.3390/dairy4040044. (In English).
6. Calinoiu L.F. A Review: The Probiotic Bacteria Viability under Different Conditions / L.F. Calinoiu, D. Vodnar, G. Precup // Bull. UASVM Food Sci. Technol. – 2016. – № 73. – R. 55. https://doi.org/10.15835/buasvmcn-fst:12448. (In English).
7. Influence of Drying Processes on Anthocyanin Profiles / J. Martín-Gómez et al // Total Phenolic Compounds and Antioxidant Activities of Blueberry (Vaccinium corymbosum). – 2020. – № 120. – R. 108931. https://doi.org/10.1016/j.lwt.2019.108931. (In English).

8. Application of Cornelian Cherry (Cornus mas L.) Peel in Probiotic Ice Cream / S. Haghani et al // Functionality and Viability during Storage. Antioxidants. – 2021. – № 10. – R. 1777. https://doi.org/10.3390/antiox10111777. (In English).
9. Improving the Viability and Metabolism of Intestinal Probiotic Bacteria Using Fibre Obtained from Vegetable By-Products / M.Á. Rivas et al // Foods. – 2021. – № 10. – R. 2113. https://doi.org/10.3390/foods10092113. (In English).
10. Goktas H. Enrichment of Antioxidant Activity of Ice Cream Samples with Addition of Rowanberry (Sorbus aucuparia L.) Pulp and Production of Functional Probiotic Ice Cream with Using L. rhamnosus / H. Goktas // Int. J. Food Sci. Tech. – 2023. – № 58. – R. 5962–5971. https://doi.org/10.1111/ijfs.16701. (In English).
11. Effect of Milk Proteins on Physical and Chemical Characteristics of Crispy Puff Snacks / I.H. Hussein et al // Journal of Agricultural Science and Technology. – 2013. – R. 633-645. (In English).
12. Development of a High Protein Dairy Snack Based on German-Style Quark Cheese / Y. Ou et al // Kansas Agricultural Experiment Station Research Reports. – 2018. – Vol. 4, Iss. 10. https://doi.org/10.4148/2378-5977.7707. (In English).
13. Baranov S.A. Razrabotka tekhnologii kislomolochnogo produkta s mikropartikulyatom iz tvorozhnoi syvorotki: dis. kand.tekh.nauk: 4.3.3 / Baranov Sergei Aleksandrovich; Severo-Kavkazskii feder.univer-t; nauch. ruk. I.A. Evdokimov. – Stavropol', 2023. – 198 s. (In Russian).
14. Pat. RU 2 677 131 C2 Rossiiskaya Federatsiya, MPK A23C 19/00(2006.01), A23C 9/00(2006.01). Sukhoi syrnyi ili molochnyi pishchevoi produkt tipa zakuski i sposob ego proizvodstva / Ustrik K., Bedon D.; patentoobladatel' BONGREHN SA.; zayavl. 10.07.2016; opubl. 15.01.2019, Byul. № 2. (In Russian).
15. Pat. RU 2 438 338 C1 Rossiiskaya Federatsiya, MPK A23C 23/00(2006.01). Sposob polucheniya zakusochnogo produkta tipa chipsov iz tvoroga / Kantalinskii V.S. i dr.; patentoobladatel' OOO «Altyn NivA»; zayavl. 11.11.2010; opubl. 10.01.2012, Byul. № 1. (In Russian).
16. Razrabotka snekov funktsional'nogo naznacheniya / YU.A. Sinyavskii i dr. // Vestnik Almatinskogo tekhnologicheskogo universiteta. – 2021. – № 3. – R. 47-52. https://doi.org/10.48184/2304-568X-2021-3-47-52. (In Russian).
17. Magomedov M.G. Belkovyi snek povyshennoi pishchevoi i biologicheskoi tsennosti dlya pitaniya sportsmenov s ispol'zovaniem kontsentrata syvorotochnogo belka molochnoi syvorotki / M.G. Magomedov, A.V. Rybina // Mezhdunarodnaya nauchno-tekhnicheskaya i nauchno-metodicheskaya konferentsiya «Sovremennye tekhnologii v nauke i obrazovanil» STNO-2017. T.7./ pod obshch. red. O.V. Milovzorova. – Ryazan': Ryazan. gos. radiotekhn. un-t, 2017. (In Russian).
18. The Effect of Dairy and Non-dairy Snack Products on Glycemic Regulation in Over Weight and Obese Boys. By Brandon J. F. Gheller A thesis submitted in conformity with the requirements for the degree of Master of Science in Applied Human Nutrition. 2014. Halifax, NS. (In English).
19. https://jd.expert/trendi_perekusov (In Russian).

А.Ж. Шиналиева*, А.Т. Бердембетова, А.У. Шингисов, И.А. Махатова, Э.Т. Кансеитова
М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160000, Қазақстан Республикасы, Шымкент қаласы, Тәуке хан даңғылы, 5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

СҮТ СНЕКТЕРІ: ИННОВАЦИЯСЫ, ТЕХНОЛОГИЯСЫ ЖӘНЕ КЕЛЕШЕГІ

Функционалды тағамға тұтынушылардың өсіп келе жатқан сұранысы биологиялық және тағамдық қасиеттері жақсартылған сүт снектерінің дамуын ынталандырады. Снектер-тұтынушылардың өзгеретін қалауына бейімделген тамақ өнеркәсібінің қарқынды дамып келе жатқан сегменті. Соңғы жылдары сүт снектері тағамдар нарығының ажырамас бөлігіне айналды, әсіресе салауатты өмір салтын ұстанатын балалар мен ересектер арасында. Бұл шолуда қытырлақ ірімшік, функционалды сүт сусындары және мұздатылған десерттер сияқты жаңа форматтарды қоса алғанда, сүт снектерін өндірудегі заманауи жетістіктер қарастырылады. Снектердің танымалдығы мен тұтынушылардың толыққанды, пайдалы тамақтануға деген ұмтылысын ескере отырып, тағамдар ассортиментінің құрылымындағы өзгерістер жоғары тағамдық және биологиялық құнды тағамдар жасауға бағытталуы керек. Біздің алдымызда белгілі органолептикалық, бірақ өзгертілген биологиялық қасиеттері бар инновациялық өнімді жасау міндеті тұр. Бүгінгі таңда салауатты тамақтану талаптарына жауап беретін жеміс-жидек немесе жүгері шикізаты (чипстер) негізінде снектер өндіріледі, сонымен қатар нарықта сүт шикізатынан

мұндай өнімдер ұсынылмайды. 2030 жылға қарай 152,2 млрд АҚШ долларына жетеді деп болжанған әлемдік тағамдар нарығының қарқынды өсуі жағдайында инновациялық сүт снектерін әзірлеу тұтынушылардың заманауи талаптарына жауап беретін перспективалы бағыт болып табылады. 2023-2024 жылдары Қазақстанның 22 қаласында тұтынушылық сауалнама түрінде зерттеулер жүргізілді. Сауалнама тұтынушылардың дәлелденген және кепілдендірілген пайдалы өнімдерге деген қызығушылығының өсу тенденциясы бар екенін көрсетті. Тіскебасарды таңдауда келесі факторлардың маңыздылығы атап өтілді: тағам талшықтары жоғары-4% немесе 1,43 есе; дәрумендерге бай – 4% немесе 1,22 есе; ішек саулығын қолдайтын – 4% немесе 1,25 есе; тұтас, табиғи ингредиенттерден, органикалық – 4% немесе 1,18 есе; қант, көмірсулар, майлар және т.б. төмен – 3% немесе 1,15 есе; қант, көмірсулар, майлар және т. б. жоғары – 2% немесе 1,36 есе. Осылайша, сүт және ақуыз тағамы негізінде снектердің жаңа түрлерін әзірлеу белсенді өмір салтын ұстанатын мегаполистердің қазіргі тұрғындары үшін ыңғайлы шешім болып табылады.

***Түйін сөздер:** снектер; тіскебасар; сүт снектері; функционалды тағамдар; дұрыс тамақтану; инновациялық технологиялар; сенсорлық сипаттамалар; тағамдық құндылығы.*

A.Zh. Shinaliyeva*, A.T. Berdembetova, A.U. Shingisov, I.A. Makhatova, E.T. Kanseitova
M. Auezov South Kazakhstan University,
160000, Shymkent, Republic of Kazakhstan,Tauke Khan avenue, 5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

DAIRY SNACKS: INNOVATIONS, TECHNOLOGIES AND PROSPECTS

The growing consumer demand for functional food products is stimulating the development of dairy snacks with improved biological and nutritional properties. Snacks represent a dynamically developing segment of the food industry, adapting to changing consumer preferences. In recent years, dairy products have become an integral part of the snack market, especially among children and adults who follow a healthy lifestyle. This review examines modern advances in the production of dairy snacks, including new formats such as crunchy cheese, functional milk drinks and frozen desserts. Taking into account the popularity of snacks and consumers' desire for a nutritious, healthy diet, changes in the structure of the snack product range should be aimed at creating snacks of high nutritional and biological value. Our task is to create an innovative product with well-known organoleptic, but modified biological properties. To date, snacks based on fruit or corn raw materials (chips) are produced that meet the requirements of a healthy diet, however, such products from dairy raw materials are not represented on the market. With the rapid growth of the global snack market, which is projected to reach US$ 152.2 billion by 2030, the development of innovative dairy snacks is a promising area that meets modern consumer requirements. Research was conducted in the form of a consumer survey in 2023-2024 in 22 cities of Kazakhstan. The survey showed that there is a growing trend in consumer interest in proven and guaranteed useful products. The importance of the following factors when choosing a snack was highlighted: high in fiber – by 4% or 1.43 times; rich in vitamins – by 4% or 1.22 times; supporting intestinal health – by 4% or 1.25 times; from whole, natural ingredients, organic – by 4% or 1.18 times; low in sugar, carbohydrates, fats, etc. – by 3% or 1.15 times; high in sugar, carbohydrates, fats, etc. – by 2% or 1.36 times. Thus, the development of new types of snacks, such as dairy and protein snacks, is a convenient solution for modern residents of megacities who lead an active lifestyle.

***Key words:** snacks; dairy snacks; functional products; healthy nutrition; innovative technologies; sensory characteristics; nutritional value.*

Сведения об авторах

Айнур Жандильдаевна Шиналиева* – докторант, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Айнур Туймебаевна Бердембетова – докторант, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: ainura13_84@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-7717-2373.

Азрет Утебаевич Шингисов – д.т.н., Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, профессор кафедры «Технология и безопасность продовольственных продуктов», Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232.

Индира Абаихановна Махатова – к.с.-х.н., Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Эльмира Тагайевна Кансейтова – канд. с.-х. наук, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: kanseitova@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8275-5786.

Авторлар туралы мәліметтер:

Айнұр Жандильдақызы Шиналиева* – докторант, М.Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Айнур Туймебаевна Бердембетова – докторант, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: ainura13_84@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-7717-2373.

Азрет Утебаевич Шингисов – т.ғ.д., «Азық-түлік өнімдерінің технологиясы және қауіпсіздігі» кафедрасының профессоры, М.Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент, Қазақстан; e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232.

Индира Абайханқызы Махатова – а/ш.ғ.к., М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, тоқыма және тамақ инженериясы Жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Эльмира Тагайевна Кансейтова – а/ш.ғ.к., М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: kanseitova@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8275-5786.

Information about the authors

Ainur Zhandildayevna Shinaliyeva* – Doctoral student, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Ainur Tuimebayevna Berdimbetova – Doctoral student, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: ainura13_84@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-7717-2373.

Azret Utebayevich Shingisov – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Technology and Food Safety, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232.

Indira Abaykhanovna Makhatova – Candidate of Agricultural Sciences, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Elmira Tagayeva Kanseitova – Candidate of Agricultural Sciences, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: kanseitova@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8275-5786.

Поступила в редакцию 05.02.2025
Поступила после доработки 14.04.2025
Принята к публикации 21.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-30

CC BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 65.59.31

Е.Т. Кажибаева*, Г.Т. Кажибаева, Ш.Б. Байтукенова, А.К. Мустафаева
С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz

ШҰЖЫҚ ӨНІМДЕРІНІҢ ТАҒАМДЫҚ ҚҰНДЫЛЫҒЫНА ӨСІМДІК КОМПОНЕНТТЕРІНІҢ ӘСЕРІН ЗЕРТТЕУ

Аңдатпа: *Бұл мақалада шұжық өнімдерінің тағамдық құндылығына өсімдік компоненттерінің әсері туралы ғылыми зерттеулер көрсетіліп берілген. Қазіргі уақытта жаңа буынның азық-түлік өнімдерін жасау ерекше өзекті болуда, бұл халықтың өмірлік маңызды қоректік заттармен жеткіліксіз қамтамасыз етілуімен байланысты.*

Ғылыми зерттеулер барысында құс еті нарығының, атап айтқанда, Қазақстан еліндегі күркетауық етін өндірудің ағымдағы жағдайына талдау жүргізіліп, аралас пісірілген шұжықтар өндірісінде күркетауық еті мен өсімдік шикізатын пайдалануды таңдаудың орынды болуы негізделді.

Өсімдік қоспасын пайдалана отырып, бірінші сұрыпты пісірілген шұжықты өндірудің рецептурасы мен технологиясы әзірленді. Өсімдік компоненттері функционалдық және

технологиялық қасиеттерді жақсартуға көмектеседі, олар дайын өнімдердің тағамдық және биологиялық құндылығын байыту және арттыру үшін майсыз еттің арзан алмастырғыштары ретінде қолданылады.

Біріктірілген ет және өсімдік өнімдерін өндіру үшін математикалық модельдеу, физика-химиялық, құрылымдық-механикалық, органолептикалық және басқа да ғылыми зерттеулер қарастырылды.

Бірінші сұрыпты пісірілген шұжық өндірісінде белгілі пропорцияда өсімдік қоспалары мен күркетауық етін пайдалану дайын өнімді тағамдық талшықтармен, витаминдермен, минералдармен және ас қорытуды, жүрек-тамыр жүйесін жақсартатын маңызды антиоксиданттармен және т.б. пайдалы заттармен байытуға мүмкіндік береді.

Түйін сөздер: *күркетауық еті, ақ күнжіт, қызыл бұршақ, өсімдік қоспасы, бірінші сұрыпты пісірілген шұжық.*

Кіріспе

Еліміздің азық-түлік қауіпсіздігін қамтамасыз етуге ықпал ететін агроөнеркәсіп кешенін (АӨК) дамытудың маңызды бағыты болып табылады. Құс популяциясының динамикасын, құс етін және басқа да өнімдерді өндіру көлемдерін талдау құс шаруашылығы дамуының жеткілікті деңгейін көрсетеді.

Күркетауық ет өндірісі салауатты тамақтанудың танымалдылығының артуына және терең өңдеу өнімдері сегментінде (пісірілген шұжықтар, жартылай фабрикаттар және т.б. өндіру) сұранысының артуына байланысты әлемдік ауқымда да, тікелей Қазақстанда да белгілі бір даму перспективаларына ие. Күркетауық етінен жасалған құрама өнімдер құс шаруашылығының перспективалы бағыттарының бірі және еттің басқа түрлеріне лайықты балама болып табылады [1, 2].

Күркетауық етінің жоғары дәмдік қасиеттері бар, бұл бұлшықет тінінің морфологиялық ерекшеліктеріне де, оның физикалық қасиеттеріне де нәзіктік пен шырындылыққа байланысты. Күркетауық етінде толық ақуыздар, майлар, көмірсулар, В және РР витаминдері, макро- және микроэлементтер бар.

Бұлшықет тіндері минералдарға бай – темір, фосфор, калий, натрий, кальций, магний, мырыш. Құс етінің бұлшықет тініндегі ақуыздардың 85%-дан астамы толық. Олардың құрамында барлық маңызды аминқышқылдары бар. Амин қышқылының құрамы бойынша күркетауық еті ФАО/ДДҰ ұсынған оңтайлы формулаға жақын. Сонымен қатар, күркетауық етінің бұлшықет тінінде «мәрмен» жоқ жіңішке талшықты құрылым бар, бұл оны 40% дейін ылғалмен байланыстыруға мүмкіндік береді, сол арқылы дайын өнімнің шығымдылығын арттырады [3, 4].

Құрамында күркетауық еті бар өнімдердің тағамдық құндылығы жоғары, бұл организмнің ақуыздарға, липидтерге, минералдар мен витаминдерге деген қажеттілігін қанағаттандыру қабілетін сипаттайды. Ұшаның, ішектің, асқазанның және тері асты қабатының ішкі қуысында локализацияланған күркетауық етінің төмен майлылығы шұжық өнімдерін өндіру кезінде майдың бөліну ықтималдығын азайтады.

Күркетауық етін ет өнімдерін өндіруде қосымша шикізат немесе дербес ингредиент ретінде пайдалану дайын өнімнің шығымдылығын арттыруға, демек, ет комбинатының рентабельділігін арттыруға мүмкіндік береді [5, 6].

Осы факторлардың барлығы күркетауық етін құрама ет өнімдерін әзірлеу үшін пайдалануға мүмкіндік береді. Технологиялық тұрғыдан алғанда пісірілген шұжықтарды өндіру үшін негізгі шикізат ретінде күркетауық етін пайдалану орынды.

Пісірілген күркетауық шұжығын өндіру үшін өсімдік шикізатынан ақ күнжіт пен қызыл бұршақ қолданылды.

Күнжіт тұқымдары органикалық қышқылдардан, триглицеридтерден және глицерин эфирлерінен, қаныққан және полиқаныкпаған май қышқылдарынан тұратын майға бай, олардың құрамында «сезамин» деп аталатын зат бар. Бұл қандағы холестерин деңгейін төмендететін күшті антиоксидант. Ол көптеген аурулардың, соның ішінде қатерлі ісіктердің алдын алу үшін қажет, адам қанының құрамына оң әсер етеді және адам ағзасының өсуін ынталандырады, өйткені оның құрамында рибофлавин витамині бар. Тиамин заты зат алмасуды және жүйке жүйесінің жұмысын жақсартады. Ал күнжіт құрамындағы РР дәрумені ас қорыту жүйесінің жұмысына өте пайдалы. Күнжіт тұқымдарында кальцийдің айтарлықтай қоры бар, ол сүйектер мен буындар үшін қажет, сонымен қатар остеопороздың алдын алады [7, 8].

Бұршақ (қызыл) – бұршақ дақылдарының басқа түрлерімен салыстырғанда ең көп талшыққа ие. Өсімдік талшықтары ас қорыту жүйесіне пайдалы әсер етеді, ішектерді тазартуға және асқазан-ішек моторикасын жақсартуға көмектеседі.

Бұршақ – оңай сіңетін ақуыз. Оның құрамында 20%-ға дейін ақуыз бар, ол тағамдық құндылығы жағынан ет протеинінен кем түспейді және 70-80% сіңімді. Бұршақ құрамында ағза үшін маңызды көптеген дәрумендер мен минералдар бар, олар алюминий, бор, калий, кальций, магний және мыс құрамы бойынша рекордшы болып табылады. Оның құрамында күкірт, фосфор және темір көп. В дәрумендері, сондай-ақ С, Е, К және маңызды аминқышқылдары дененің денсаулығы үшін қажет. Бұршақ құрамындағы аргинин азот алмасуына қатысады, инсулинге ұқсас әсерге ие, ол қандағы қант деңгейін төмендетуге көмектеседі және қант диабетінің даму қаупін азайтады [9, 10].

Пісірілген шұжықтардың рецептурасында өсімдік компоненттерін пайдалануды қасиеттері бақыланатын жоғары сапалы ет өнімдерін алудың бір жолы ретінде қарастыруға болады. Дәнді дақылдар мен майлы дақылдардың құрамындағы табиғи токоферолдар майда еритін табиғи антиоксиданттар болып табылады, Е-витаминдік белсенділігі бар және антиоксиданттар ретінде ет өнеркәсібінде кеңінен қолданылады [11].

Зерттеу әдіснамасы

Ғылыми тәжірибелерді жүргізу үшін стандартты әдістер қолданылды.

Өсімдік қоспасын пайдалана отырып, пісірілген шұжықтың рецептурасының математикалық моделін анықтау. Қойылған міндет Microsoft Excel бағдарламалық құралымен жүзеге асырылған «Шешімді іздеу» қондырмасы арқылы шешілді.

Математикалық модель экспериментті математикалық жоспарлау әдістеріне негізделген. Өнімнің шығымына және сапасына әсер ететін негізгі айнымалылар ретінде келесі факторлар таңдалды: ылғал, ақуыз, май, көмірсу, минералды заттардың мөлшері мен энергетикалық құндылығы.

Химиялық құрамы орташа үлгі бойынша, жалпы қабылданған әдістерге қарай, ылғалдың массалық үлесі – МемСТ 33319-2015, май – МемСТ 23042-2015, ақуыз – Кьельдаль әдісі бойынша МемСТ 25011-2017 бойынша, минералды заттар – үлгіні муфельді пеште жағу арқылы МемСТ 31727-2012 (ISO 936:1998).

МемСТ 34132-2017 Ет және ет өнімдері бойынша жануарлар ақуызының аминқышқылдық құрамын анықтау. Жануарлар ақуызының аминқышқылдық құрамын анықтау әдісі. Бұл әдіс ақуыздың құрамдас аминқышқылдарына толық ыдырағанша қышқылдық гидролизіне негізделген, содан кейін құрамын анықтау және жеке аминқышқылдарының массалық үлесін анықтау үшін қоспаны автоматты сұйық аминқышқыл анализаторында хроматографиялық анықтау жүргізіледі. Сандық анықтау ұқсас жағдайларда аминқышқылдарының калибрлеу ерітінділерінің хроматографиясы арқылы алынған калибрлеуге тәуелділікке қатысты анықталған қосылыстардың ең жоғары ауданы негізінде жүзеге асырылады.

Шұжық өнімдерін органолептикалық бағалау бір тәулік сақтаудан кейін МемСТ 9959-15 – Ет және ет өнімдері. Органолептикалық бағалау жүргізудің жалпы шарттары бойынша жүргізілді.

Барлық эксперименттер үш реттік қайталымда орындалды. Эксперименттік деректер стандартты компьютерлік бағдарламалардың көмегімен өңделді; нәтижелер сәйкес стандартты ауытқулармен жалпы орташа мәндермен көрсетіледі.

Зерттеу нәтижелерін талдау

Ғылыми зерттеулердің бірінші кезеңінде өсімдік қоспасы мен пісірілген шұжықтың рецептурасы түзетілді. Өсімдік қоспасын пайдаланып пісірілген шұжық рецептурасын математикалық модельдеу берілген диапазонға ингредиенттерді қосуға шектеулерді қоса алғанда, математикалық сызықтық модельдерді қалыптастырудан басталды. Осы мақсатта модельдік үлгілерді жобалау кезінде ақпараттық деректер матрицалары әзірленді, олардың негізінде сызықтық баланс теңдеулері құрастырылды. Міндет Microsoft бағдарламалық жасақтамасы жүзеге асырған «Шешім іздеу» қондырмасы арқылы шешілді Excel.

Өсімдік қоспасының химиялық құрамы зертханалық жағдайда анықталды (1-кесте).

Өсімдік қоспасының және бірінші сұрыпты пісірілген шұжықтың рецептурасын математикалық модельдеу рецептуралық ингредиенттерінің құрамасы негізінде берілген химиялық құрамы бар тағамдық композицияларды жасауға мүмкіндік береді.

1-кесте – Өсімдік қоспасының тағамдық құндылығы

Көрсеткіштер	Өсімдік қоспасы		
	1-нұсқа	2-нұсқа	3-нұсқа
Ылғалдың массалық үлесі, %	9,33	9,85	10,28
Ақуыздың массалық үлесі, %	14,54	15,20	15,67
Майдың массалық үлесі, %	36,04	32,17	28,81
Көмірсулардың массалық үлесі, %	31,52	33,80	35,96
Минералды заттардың массалық үлесі, %	2,67	2,75	2,78
Энергетикалық құндылығы, ккал	508,60	485,53	465,81

Пісірілген шұжықтар рецептурасындағы өсімдіктің құрамдас бөлігінің деңгейін анықтау үшін бастапқыда өсімдік қоспасының мөлшері 5; 10; және 15% болып таңдалды. Бұл мөлшерлер тартылған етке негізгі шикізаттың (күркетауық етінің) бірдей мөлшерінің орнына енгізілді.

Бақылау үлгісі ретінде «Докторская» жоғары сұрыпты пісірілген шұжықтың қазіргі технологиясы мен рецептурасы алынды.

Оңтайлы нұсқаны таңдау үшін өсімдік қоспасы бар үш үлгі шығарылды: 1 нұсқа – 5%, 2 нұсқа – 10%, 3 нұсқа – 15%. 1-ші сұрыпты тәжірибелік пісірілген шұжықтың рецептурасына мыналар кіреді: күркетауықтың жамбас еті (майлылығы 15%), тауық жұмыртқасы, сиыр сүті, өсімдік қоспасы, сонымен қатар дәмдеуіштер.

Өсімдік қоспасының химиялық құрамын оңтайландыру кезінде қосылған өсімдік шикізатының мөлшеріне байланысты ең оңтайлы болып өсімдік қоспасының 2-ші нұсқасы таңдалды (2-кесте).

2 кесте – Өсімдік қоспасының оңтайлы тұжырымы

Өсімдік қоспасы, 100 г													2-нұсқа	
Аты	Мөлшері, г	100 % ішінде	Ылғал, %		Ақуыз, %		Май, %		Көмірсулар, %		Күл, %		Энергетикалық құндылығы, ккал	
			100 г өнімде	өнімде, г	100 г өнімде	өнімде, г	100 г өнімде	өнімде, г	100 г өнімде	өнімде, г	100 г өнімде	өнімде, г	100 г өнімде	өнімде, г
Бұршақ (қызыл)	65	65,000%	14,0%	9,1	21,0%	13,65	2,0%	1,3	50,5%	32,825	3,60%	2,34	292,00	197,6
Күнжіт тұқымдар	8	8,000%	9,0%	0,72	19,4%	1,552	48,7%	3,896	12,2%	0,976	5,10%	0,408	605,00	45,176
Өсімдік майы	27	27,000%	0,1%	0,027			99,9%	26,973					899,00	242,757
Барлығы 3	**100**	**100,000%**		**9,85**		**15,20**		**32,17**		**33,80**		**2,75**		**485,53**

Бұл рецептура тағамдық құндылығы және органолептикалық қасиеттері бойынша оңтайландырылды. Органолептикалық бағалау мен математикалық модельдеу барысында өсімдік қоспасына қосылатын шикізаттардың мөлшеріне келесі шектеулер қойылған: қызыл бұршақ – 65%; күнжіт – 8; өсімдік майы – 27%. Берілген мөлшерден артық немесе аз қосылуы өнімнің дәмі мен құрылымының өзгеруіне әкеледі. Сондықтан 1 сұрыпты пісірілген шұжық үлгілерінің химиялық құрамын оңтайландыру негізінде 2 нұсқа ең оңтайлы болып таңдалды (3-кесте).

3 кесте – Өсімдік қоспасы бар тәжірибелік пісірілген шұжықтардың рецептурасын оңтайландыру деректерінің матрицасы

100 кг үшін	Пісірілген шұжық			А санаты		МемСТ 23670-2019		2-нұсқа
Аты	X	Мөлшері, кг	Ылғал, %	Ақуыз, %	Май, %	Көмірсулар, %	Күл, %	Энергетикалық құндылық, ккал
Тұзсыз шикізат, 100 кг үшін:								
Жоғары сұрыпты сиыр еті	x1	25	16,125	4,65	4	-	0,225	54,6
Күркетауықтың жамбас еті	x2	60	38,7	12,96	7,2	0,48	0,66	118,56
Құрғақ сиыр сүті	x3	3	0,12	0,78	0,75	1,125	0,18	14,37
Тауық жұмыртқасы	x4	2	1,482	0,254	0,23	0,014	0,02	3,142
Өсімдік қоспасы	x5	10	5	2	1,5	-	-	21,5
Дәмдеуіштер, 100 кг тұзсыз шикізатқа								
Ас тұзы	x6	2,1	0,0042	-	-	-	2,0958	-
Құмшекер	x7	0,2	0,00028	-	-	0,1996	0,00006	0,7984
Нитрит тұзы	x8	0,9	0	-	-	-	-	-
Мускат жаңғағы	x9	0,05	0,0031	0,0029	0,01815	0,02465	0,00115	0,27355
Барлығы ингредиенттер 9		100	61,43	20,65	13,70	1,84	3,18	213,24

Қойылған міндетті орындау сызықтық тепе-теңдік теңдеулер мен шектеулер жүйесін шешу арқылы жүзеге асырылды (4-кесте).

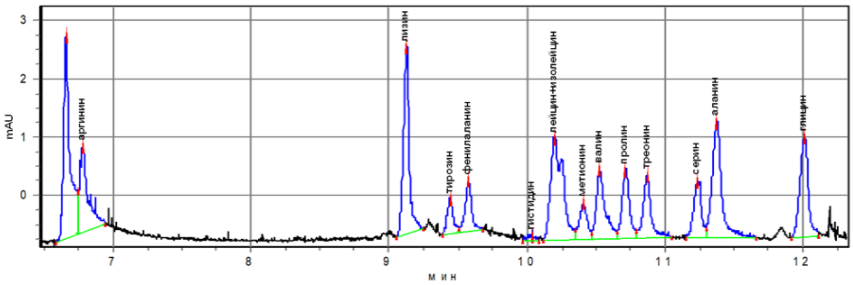
4 кесте – Сызықтық теңсіздіктер мен теңдеулер

Рецептураның математикалық моделі	
Көрсеткіш	Сызықтық теңсіздіктер мен теңдеулер
Ылғал	64,5X1+64.5X2+4X3+74.1X4+50X5≤65
Ақуыз	18,6X1+21,6X2+26X3+12,7X4+20X5≥12
Май	16X1+12X2+25X3+11,5X4+15X5≤20
Салмағы	X1 + X2 + X3 + X4 + X5 = 100,00

Рецептуралық есептерді шешуде қолданылатын қазіргі заманғы компьютерлік математикалық жүйелер тамақ технологиясы мен экономикалық талдау әдістерін жаңарту процесінде маңызды рөл атқарады. Бұл түрдегі есептердің мәні берілген сипаттамаға негізделген рецептураның ықтимал нұсқаларының жиынтығынан оңтайлы нұсқаны таңдау болып табылады. Сызықтық баланс теңдеулер жүйесінің болуы пайдаланылған шикізаттың қатынасы мен стандарттарына байланысты әзірленген композициялардың химиялық құрамының өзгеруін барабар сипаттауға мүмкіндік береді, бұл өнімнің құрамын қалыптастыру процесінің тәжірибелік зерттеулерін оның математикалық моделін талдау және синтездеумен ауыстыруға мүмкіндік береді.

Өнімнің биологиялық құндылығын анықтау үшін Капел-105М капиллярлық электрофорез жүйесінің көмегімен компоненттердің аминқышқылдарының құрамы туралы тәжірибелік деректер пайдаланылды.

Аминқышқыл құрамының нәтижелері өнімнің жоғары биологиялық құндылығын көрсетеді. Маңызды аминқышқылдарының талдауы 1-суретте көрсетілген.

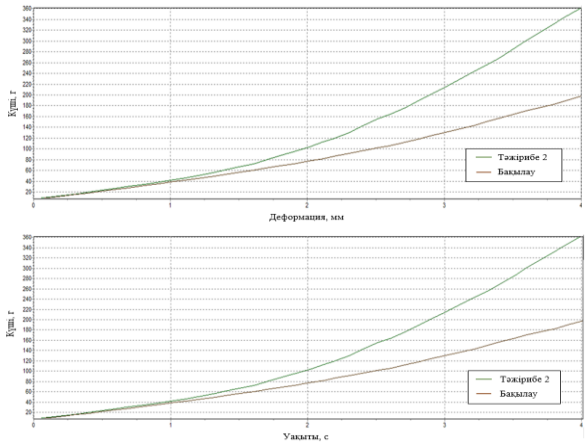
1 сурет – Пісірілген шұжықтың аминқышқылдық құрамын талдау

Осылайша, тәжірибелік пісірілген шұжықтың құрамында ауыстырылатындардан басқа маңызды алмастырылмайтын аминқышқылдары бар: лизин, фенилаланин, гистидин, метионин, валин, треонин, лейцин, изолейцин. Зерттелетін өнімнің аминқышқылдарының құрамы деректерін талдау ФАО/ДДҰ анықтамалық шкаласына қатысты аминқышқылдарының тепе-теңдігін және биологиялық құндылықтың жоғары мазмұнын көрсетеді.

Өнімнің құрылымдық-механикалық қасиеттерін анықтау үшін шикізат пен дайын өнімнің реологиялық қасиеттерін анықтауға арналған «Структурометр СТ-2» текстуралық анализаторының көмегімен пісірілген шұжықтың құрылымдық-механикалық қасиеттері бойынша салыстырмалы тәжірибелік мәліметтер пайдаланылды. Бұл құрылғының көмегімен құрылымдық және механикалық қасиеттерді анықтау 2-суретте көрсетілген.

Осылайша, құрылымдық-механикалық қасиеттер дайын өнімнің ішкі құрылымын көрсетеді, яғни кернеу жойылғаннан кейін оның қасиеттерін қалпына келтіру мүмкіндігі. Технология үшін шұжықтың тартылған етін дайындау үшін етті ұнтақтау кезіндегідей құрылымдық-механикалық қасиеттердің бөлшектер мөлшерінің өзгеруіне тәуелділігі маңызды болып көрінеді. Құралдардың көмегімен және тартылған еттің құрылымдық-механикалық қасиеттерін бағалау арқылы кез келген технологиялық кезеңді бақылауға және өнімнің сапасын басқаруға болады.

Шұжық өнімдерін органолептикалық бағалау бір тәулік сақтаудан кейін жүргізілді, тәжірибелерден ең жоғары баллды 10% өсімдік қоспасы қосылған пісірілген шұжық алды (тәжірибе 2). 1-ші сұрыпты пісірілген шұжықтың тәжірибелік үлгілері 3-суретте көрсетілген.

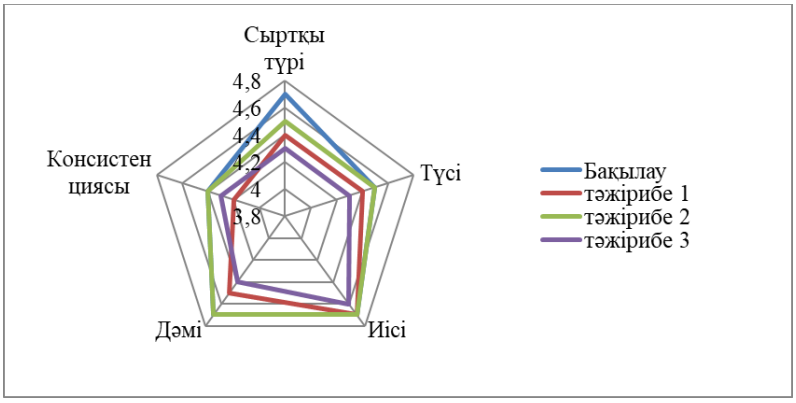

2 сурет – Пісірілген шұжықтардың ығысу күшінен өнім деформациясына және уақытқа әсері бойынша бақылау және тәжірибелік үлгісінің салыстырмалы талдауы

3 сурет – Пісірілген шұжықтардың тәжірибелік үлгілері

Тәжірибелік және бақылау үлгілерінің органолептикалық көрсеткіштерінің графикалық көрінісі 4-суретте көрсетілген.

4-сурет – Пісірілген шұжықтың 1 сұрыптың органолептикалық сипаттамасы

Шұжық өнімдерін құрастыруда күркетауық еті мен өсімдік компоненттерін біріктіруді қасиеттері бақыланатын жоғары сапалы ет өнімдерін алудың бір жолы ретінде қарастыруға болады.

Қорытынды

Ғылыми зерттеулер барысында құс еті нарығының, атап айтқанда Қазақстандағы күркетауық етін өндірудің қазіргі жағдайына талдау жүргізіліп, аралас пісірілген шұжықтар өндірісінде күркетауық етін және өсімдік шикізатын пайдаланып, осы таңдаудың орындылығы негізделді.

Өсімдік қоспасын пайдалана отырып, бірінші сұрыпты пісірілген шұжықты өндірудің рецептурасы мен технологиясы әзірленді. Эксперименттік деректер мен математикалық модельдеу негізінде 10% өсімдік қоспасын, 25% жоғары сұрыпты сиыр еті және 60% күркетауық жамбас етін қосу негізді болды. 1 сұрыпты пісірілген шұжықтың рецептурасына 10% өсімдік қоспасын қосу мөлшері белгіленді.

Физика-химиялық, құрылымдық-механикалық, микробиологиялық және органолептикалық көрсеткіштері бойынша 1-ші сұрыпты құрама пісірілген шұжықтарға ғылыми зерттеулер жүргізілді. Пісірілген шұжықтың рецептурасына өсімдік қоспасын қосқанда пісірілген шұжықтың тағамдық және биологиялық құндылығы артып, дайын өнімнің физика-химиялық және құрылымдық-механикалық қасиеттері жақсаратыны анықталды.

Зерттелетін өнімнің аминқышқылдарының құрамы деректерін талдау ФАО/ДДҰ анықтамалық шкаласына қатысты аминқышқылдарының тепе-теңдігін және биологиялық құндылықтың жоғары мазмұнын көрсетеді. 1-ші сұрыпты тәжірибелік құрама пісірілген шұжықтың құрамында ауыстырылатындардан басқа маңызды алмастырылмайтын амин қышқылдары бар: лизин, фенилаланин, гистидин, метионин, валин, треонин, лейцин, изолейцин.

Әдебиеттер тізімі

1. Менкнасунов М.П. Динамика мирового производства и потребления мяса птицы / М.П. Менкнасунов // Управление рисками в АПК. – 2018. – № 2. – С. 87-94.
2. Технология переработки мяса птицы – индейки / И.А. Тұтқышбай и др. // Образование, наука и производство. – 2014. – № 4. – С. 29-31.
3. Caccialanza A. Sustainability practices and challenges in the meat supply chain: a systematic literature review / A. Caccialanza, D. Cerrato, D. Galli // British Food Journal. – 2023. – № 125, 12. – P. 4470-4497.
4. Sezer Y. Effects of different temperatures on the quality characteristics of turkey sausage and changes during storage time / Y. Sezer // Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society. – 2023. – № 73(3). – P. 4433-4440.
5. Le T.K.Y. Meat-reduced sausage substituted with germinated mung bean flour: proximate composition, physicochemical properties, and sensory acceptability / T.K.Y. Le, K.D. Nguyen, K.A. Hoang // International Journal of Food Science and Technology. – 2024. – Vol. 59, Issue 5. – P. 3391-3401.
6. Моисеева Н.С. Формирование и оценка качества продукции из мяса индейки: дис. канд. техн. наук: 05.18.15 / Моисеева Наталья Сергеевна. – Сибирский федеральный научный центр агробиотехнологий РАН. – Екатеринбург, 2021. – 177 с.
7. Дудкин М.С. Пищевые волокна – новый раздел химии и технологии пищи / М.С. Дудкин // Вопросы питания. – 2018. – № 3. – С. 36-38.
8. Utilization of byproducts and waste materials from meat, poultry and fish processing industries: a review / Journal of Food Science and Technologyriginal. – 2012. – Vol. 49. – P. 278-293.
9. An overview of ingredients used for plant-based meat analogue production and their influence on structural and textural properties of the final product / M. Benković et al // Gels. – 2023. – № 9. – P. 921.
10. Слободяник В.С. Растительные ингредиенты как источники биологически активных веществ в рецептуре мясных полуфабрикатов / В.С. Слободяник, М.Е. Успенская // Ветеринарно-санитарные аспекты качества и безопасности сельскохозяйственной продукции. – 2015. – 324 с.
11. Substituting Meat or Dairy Products with Plant-Based Substitutes Has Small and Heterogeneous Effects on Diet Quality and Nutrient Security: A Simulation Study in French Adults (INCA3) / M. Salomé et al // J. Nutr. – 2021. – № 151. – P. 2435-2445.

References

1. Menknasunov M.P. Dinamika mirovogo proizvodstva i potrebleniya myasa ptitsy / M.P. Menknasunov // Upravlenie riskami v APK. – 2018. – № 2. – S. 87-94. (In Russian).
2. Tekhnologiya pererabotki myasa ptitsy – indeiki / I.A. Tұtқyshbai i dr. // Obrazovanie, nauka i proizvodstvo. – 2014. – № 4. – S. 29-31. (In Russian).
3. Caccialanza A. Sustainability practices and challenges in the meat supply chain: a systematic literature review / A. Caccialanza, D. Cerrato, D. Galli // British Food Journal. – 2023. – № 125, 12. – R. 4470-4497. (In English).
4. Sezer Y. Effects of different temperatures on the quality characteristics of turkey sausage and changes during storage time / Y. Sezer // Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society. – 2023. – № 73(3). – R. 4433-4440. (In English).
5. Le T.K.Y. Meat-reduced sausage substituted with germinated mung bean flour: proximate composition, physicochemical properties, and sensory acceptability / T.K.Y. Le, K.D. Nguyen, K.A.

Hoang // International Journal of Food Science and Technology. – 2024. – Vol. 59, Issue 5. – P. 3391-3401. (In English).
6. Moiseeva N.S. Formirovanie i otsenka kachestva produktsii iz myasa indeiki: dis. kand. tekhn. nauk: 05.18.15 / Moiseeva Natal'ya Sergeevna. – Sibirskii federal'nyi nauchnyi tsentr agrobiotekhnologii RAN. – Ekaterinburg, 2021. – 177 s. (In Russian).
7. Dudkin M.S. Pishchevye volokna – novyi razdel khimii i tekhnologii pishchi / M.S. Dudkin // Voprosy pitaniya. – 2018. – № 3. – S. 36-38. (In Russian).
8. Utilization of byproducts and waste materials from meat, poultry and fish processing industries: a review / Journal of Food Science and Technologyriginal. – 2012. – Vol. 49. – R. 278-293. (In Russian).
9. An overview of ingredients used for plant-based meat analogue production and their influence on structural and textural properties of the final product / M. Benković et al // Gels. – 2023. – № 9. – R. 921. (In English).
10. Slobodyanik V.S. Rastitel'nye ingredienty kak istochniki biologicheski aktivnykh veshchestv v retsepture myasnykh polufabrikatov / V.S. Slobodyanik, M.E. Uspenskaya // Veterinarno-sanitarnye aspekty kachestva i bezopasnosti sel'skokhozyaistvennoi produktsii. – 2015. – 324 s. (In Russian).
11. Substituting Meat or Dairy Products with Plant-Based Substitutes Has Small and Heterogeneous Effects on Diet Quality and Nutrient Security: A Simulation Study in French Adults (INCA3) / M. Salomé et al // J. Nutr. – 2021. – № 151. – R. 2435-2445. (In English).

Е.Т. Кажибаева*, Г.Т. Кажибаева, Ш.Б. Байтукенова, А.К. Мустафаева
Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина,
010011, Республика Казахстан, г. Астана, пр. Женис, 62
*e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЯ РАСТИТЕЛЬНЫХ КОМПОНЕНТОВ НА ПИЩЕВУЮ ЦЕННОСТЬ КОЛБАСНЫХ ИЗДЕЛИЙ

В данной статье представлены научные исследования влияния растительных компонентов на пищевую ценность колбасных изделий. В настоящее время особую актуальность приобретает создание продуктов питания нового поколения, что связано с недостаточной обеспеченностью населения жизненно важными нутриентами.

В ходе научных исследований проведен анализ современного состояния рынка птицеводства, в частности производство мяса индейки в Казахстане, а также обоснована целесообразность выбора использования мяса индейки и растительного сырья в производстве комбинированных вареных колбас.

Разработана рецептура и технология производства вареной колбасы 1 сорта с использованием растительной добавки. Растительные компоненты способствуют улучшению функционально-технологических свойств, их используют в качестве недорогих заменителей нежирного мяса для обогащения и повышения пищевой и биологической ценности готовых продуктов.

Для производства комбинированного мясорастительного продукта предусматривали проведение математического моделирования, физико-химических, структурно-механических, органолептических и др. научных исследований.

Использование в определенных соотношениях растительной добавки и мяса индейки в производстве вареной колбасы 1 сорта, позволит обогатить готовый продукт пищевыми волокнами, витаминами, минеральными веществами, а также необходимыми антиоксидантами, улучшающие работу пищеварения, сердечно-сосудистой системы и др.

Ключевые слова: *мясо индейки, семена белого кунжута, фасоль красная, растительная добавка, вареная колбаса 1 сорта.*

Ye. Kazhibayeva*, G. Kazhibayeva, Sh. Baytukenova, A. Mustafayeva
S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University,
010011, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis avenue, 62
*e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz

INVESTIGATION OF THE IMPACT OF HERBAL COMPONENTS ON THE NUTRITIONAL VALUE OF SAUSAGE PRODUCTS

This article presents scientific research on the influence of herbal components on the nutritional value of sausages. Currently, the creation of new generation food products is of particular relevance, which is associated with insufficient provision of the population with vital nutrients.

In the course of scientific research analyzed the current state of the poultry market, in particular the production of turkey meat in Kazakhstan, and substantiated the feasibility of the choice of using turkey meat and vegetable raw materials in the production of combined cooked sausages.

Recipe and technology of production of cooked sausage of 1 grade with the use of vegetable additive is developed. Herbal components help improve functional and technological properties; they are used as inexpensive substitutes for lean meat to enrich and increase the nutritional and biological value of finished products.

To produce a combined meat and vegetable product, mathematical modeling, physical-chemical, structural-mechanical, organoleptic and other scientific research were envisaged.

The use of plant additives and turkey meat in certain proportions in the production of first-grade cooked sausage will enrich the finished product with dietary fiber, vitamins, minerals, and essential antioxidants that improve digestion, the cardiovascular system, etc.

Key words: *turkey meat, white sesame seeds, red beans, herbal additive, first grade cooked sausage.*

Авторлар туралы мәліметтер

Еркежан Тулеубаевна Кажибаева* – техника ғылымдарының магистрі, «Тамақ және қайта өңдеу өндірісінің технологиясы» кафедрасы; «С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті»; Қазақстан Республикасы; e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9806-6735.

Галия Тулеуевна Кажибаева – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры; «С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті»; Қазақстан Республикасы; e-mail: docent-1965@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5889-6546.

Шолпан Байдильдаевна Байтукенова – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры м.а.; «С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті»; Қазақстан Республикасы; e-mail:baytukenova75@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0200-8455.

Аяулым Какеновна Мустафаева – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры м.а.; «С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті»; Қазақстан Республикасы; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Сведения об авторах

Еркежан Тулеубаевна Кажибаева* – магистр технических наук, кафедра «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина; Республика Казахстан; e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9806-6735.

Галия Тулеуевна Кажибаева – кандидат технических наук, профессор кафедры «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина; Республика Казахстан; e-mail: docent-1965@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5889-6546.

Шолпан Байдильдаевна Байтукенова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина; Республика Казахстан; e-mail:baytukenova75@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0200-8455.

Аяулым Какеновна Мустафаева – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина; Республика Казахстан; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Information about the authors

Yerkezhan Tuleubaevna Kazhibayeva – Master of Technical science, department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University; Republic of Kazakhstan; e-mail: kazhybaeva.erkezhan@mail.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9806-6735.

Galiya Tuleuevna Kazhibayeva – Candidate of Technical Science, professor of the department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University; Republic of Kazakhstan; e-mail: docent-1965@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5889-6546.

Sholpan Baydildaevna Baytukenova – Candidate of Technical Science, Associate professor of the department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University; Republic of Kazakhstan; e-mail:baytukenova75@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0200-8455.

Ayaulym Kakenovna Mustafayeva – Candidate of Technical Science, Associate professor of the department «Technology of food and processing industries»; S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University; Republic of Kazakhstan; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Редакцияға енуі 08.04.2025
Өңдеуден кейін түсуі 25.04.2025
Жариялауға қабылданды 28.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-31

МРНТИ: 65.63.03

BY 4.0
Check for updates

Ж.М. Болат*, Ш.Н. Ахметсадыкова
Алматинский технологический университет
050012, Республика Казахстан, г. Алматы, улица Фурката 384/4
*e-mail: zhansaya.bolat.01@bk.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ МИКРОБИОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ВЕРБЛЮЖЬЕГО МОЛОКА И ШУБАТА

Аннотация: *В данной работе рассмотрены результаты микробиологического анализа верблюжьего молока и шубата, собранных в различные сезоны (май и сентябрь). Верблюжье молоко и шубат, ферментированный продукт из верблюжьего молока, традиционно потребляются в странах Центральной Азии, Африки и Ближнего Востока благодаря своим полезным свойствам, включая улучшение обмена веществ и поддержку иммунной системы. Однако микробиологическая безопасность этих продуктов остаётся актуальной проблемой, особенно при употреблении в сыром виде. Настоящее исследование направлено на оценку микробиологической безопасности верблюжьего молока и шубата, собранных в разные сезоны. Были проанализированы четыре пробы с использованием методов CompactDry, среды Palcam и Брайед-Паркер для выявления патогенных микроорганизмов: Escherichia coli, Listeria monocytogenes и Staphylococcus aureus. В большинстве образцов патогены не обнаружены, что свидетельствует о хорошем санитарном состоянии. Однако в одной пробе шубата, собранной в сентябре, была выявлена Listeria monocytogenes, что указывает на потенциальную угрозу здоровью потребителей. Данные результаты подчёркивают необходимость регулярного микробиологического контроля, пастеризации и соблюдения санитарных норм при производстве и хранении этих продуктов. Обеспечение микробиологической безопасности верблюжьего молока и шубата имеет важное значение для здоровья населения, особенно для уязвимых групп.*

Ключевые слова: *верблюжье молоко, шубат, патогенные микроорганизмы, Salmonella, Escherichia coli, Listeria, Staphylococcus aureus, микробиологическое исследование, безопасность продуктов.*

1. Введение

Верблюжье молоко и шубат, который представляет собой ферментированный напиток на его основе, традиционно являются неотъемлемой частью рациона в ряде стран Центральной Азии, Африки и Ближнего Востока. Эти продукты на протяжении многих веков высоко ценятся за свои питательные и целебные свойства. Согласно ряду научных и народных источников, регулярное потребление верблюжьего молока и шубата способствует улучшению обмена веществ, облегчению симптомов аллергических реакций, а также укреплению иммунной системы и повышению устойчивости организма к инфекционным заболеваниям [1].

Тем не менее, несмотря на широкое распространение и активное потребление, вопрос обеспечения микробиологической безопасности этих продуктов остаётся актуальным и вызывает обеспокоенност ь специалистов [2]. Сырые молочные продукты, включая верблюжье молоко и шубат, могут служить питательной средой для развития патогенных

микроорганизмов, таких как *Salmonella spp.*, *Escherichia coli*, *Listeria monocytogenes* и *Staphylococcus aureus*. Попадание этих бактерий в организм человека может привести к серьёзным последствиям: от острых кишечных инфекций и гастроэнтеритов до более тяжёлых состояний, включая менингит, сепсис и токсикоинфекции [3].

Особенно высок риск заражения в тех регионах, где верблюжье молоко и шубат употребляются в сыром виде, без термической обработки, а также при несоблюдении гигиенических и санитарных норм при производстве, транспортировке и хранении. Отсутствие единых стандартов качества, условий хранения и гигиены создаёт неопределённость в вопросе безопасности этих традиционных продуктов [4, 5].

В связи с этим необходимо проведение комплексных исследований, направленных на выявление присутствия патогенных микроорганизмов, а также на объективную оценку рисков, связанных с их потреблением. Анализ микробиологической загрязнённости позволяет не только определить санитарное состояние продукта, но и разрабатывать практические рекомендации по улучшению качества, безопасности и хранению.

Целью настоящего исследования является оценка микробиологической безопасности верблюжьего молока и шубата, на примере анализа четырёх проб, собранных в разные сезоны года. В рамках работы были применены современные микробиологические методы диагностики, с помощью которых удалось выявить такие патогенные микроорганизмы, как *Salmonella spp.*, *Escherichia coli*, *Listeria monocytogenes* и *Staphylococcus aureus*. Результаты исследования могут послужить основой для дальнейшей стандартизации и повышения безопасности производства этих продуктов в условиях различных климатических и санитарных условий.

2. Материалы и методы

2.1 Образцы

Для исследования были выбраны четыре пробы – две пробы верблюжьего молока и две пробы шубата, собранные в разные сезоны (май и сентябрь). Пробы были собраны в стерильные контейнеры, транспортированы в лабораторию в условиях, предотвращающих возможное загрязнение, и подвергнуты микробиологическим анализам.

- **Майские пробы** молока и шубата были собраны в начале сезона, когда температурные условия и уровень влажности могли влиять на развитие микроорганизмов в продуктах.
- **Сентябрьские пробы** были собраны в конце сезона, когда температура может быть выше, что также может повлиять на микробиологическую активность.

Образцы были тщательно подготовлены для анализа с соблюдением всех санитарных норм и правил, чтобы избежать перекрёстного загрязнения.

Рисунок 1 – Образцы для исследования

2.2 Методы анализа

Для проведения микробиологического анализа и выявления патогенных микроорганизмов в образцах молока и шубата были использованы следующие методы:

1. **CompactDry** (Экспресс-тест для определения *Escherichia coli* и колиформных бактерий):

- Метод основан на технологии компактных питательных сред, которые позволяют быстро и эффективно выявить колониеобразующие единицы *Escherichia coli* и колиформные бактерии. Эти микроорганизмы являются индикаторами фекального загрязнения, что может свидетельствовать о наличии других патогенов, таких как *Salmonella* [6].
- Тест был проведён в соответствии с инструкциями производителя, и результаты интерпретировались через 24 часа инкубации при 37°C.

1. **Palcam (метод для выявления *Listeria monocytogenes*)**:

• Для выявления *Listeria monocytogenes* использовалась селективная питательная среда **Palcam**, специально предназначенная для изоляции и идентификации *Listeria*. Эта бактерия может вызывать опасные заболевания, такие как листериоз, который особенно опасен для беременных женщин, новорождённых и людей с ослабленным иммунитетом [7].

Рисунок 2 – **CompactDry** – Экспресс-тесты

• Образцы молока и шубата инкубировались на среде **Palcam** при температуре 37°C в течение 48 часов. Результаты были оценены на основе роста колоний, характерных для *Listeria*, что подтверждается с использованием дополнительной биохимической диагностики, такой как оксидоредуктазная реакция.

Рисунок 3 – Питательная среда **Palcam**

2. **Среда Брайед-Паркер для выявления *Staphylococcus aureus***:

• Для выделения *Staphylococcus aureus* использовалась специальная питательная среда **Брайед-Паркер**, которая способствует росту этого микроорганизма. *Staphylococcus aureus* может вызывать тяжёлые инфекционные заболевания, включая пиодерму и токсический шок, а также пищевые отравления [8].

• Образцы молока и шубата инкубировались на среде при температуре 37°C в течение 48 часов. Признаки роста и колоний, характерных для *S. aureus*, были записаны и проанализированы.

Рисунок 4 – Питательная среда **Брайед-Паркер**

2.3 Процесс инкубации и анализа

После внесения образцов в питательные среды для каждого теста:

• Пробы инкубировались в термостате при 37°C, что является оптимальной температурой для роста большинства патогенных микроорганизмов.

• Результаты тестов были получены через 24-48 часов, в зависимости от типа микроорганизма.

• Для оценки результатов использовались как визуальные признаки роста (цвет, форма и размер колоний), так и дополнительные лабораторные методы (например, окрашивание и биохимические реакции), если это было необходимо.

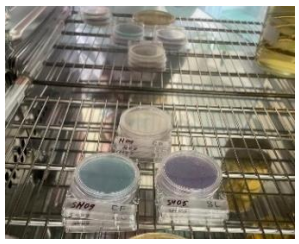

Рисунок 5 – Процесс инкубации

3. Результаты

После проведения микробиологического анализа были получены следующие результаты:

- **CompactDry**: в анализируемых пробах верблюжьего молока и шубата не было обнаружено *Escherichia coli* и колиформных бактерий. Это свидетельствует о хорошем санитарном качестве продукта, так как отсутствие этих бактерий указывает на отсутствие фекального загрязнения и низкий риск загрязнения других патогенами.

Рисунок 6 – тест **CompactDry** (для выявления *Escherichia coli* и колиформных бактерий, таких как *Coliform, Salmonella)*

- **Palcam (Listeria)**: в одной из проб шубата, полученной в сентябре, был обнаружен *Listeria*. Это бактерия, которая может вызывать листериоз – заболевание, опасное для людей с ослабленным иммунитетом, пожилых и беременных женщин [9].

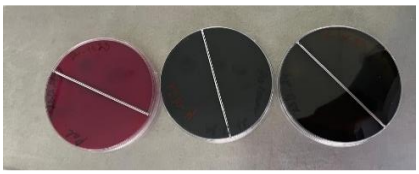

Рисунок 7 – Palcam для выявления *Listeria**

- **Среда Брайед-Паркер (Staphylococcus aureus)**: в образцах молока и шубата не было обнаружено *Staphylococcus aureus*. Это указывает на отсутствие опасных инфекционных агентов, которые могут вызывать отравления и заболевания.

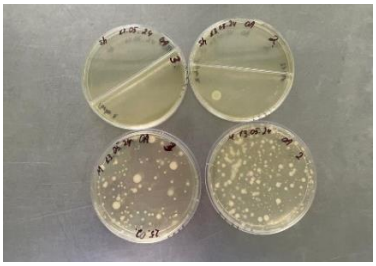

Рисунок 8 – Среда Брайед-Паркер для определения *Staphylococcus aureus**

Результаты показали, что в большинстве образцов верблюжьего молока и шубата отсутствуют основные патогенные микроорганизмы, такие как *Salmonella*, *Escherichia coli* и *Staphylococcus aureus*. Это свидетельствует о высоком уровне гигиены производства и обработки этих продуктов, а также о наличии эффективных природных антимикробных свойств верблюжьего молока.

Тем не менее, обнаружение *Listeria* в одном из образцов подчеркивает важность контроля за санитарными условиями, а также необходимость пастеризации или других методов термической обработки, чтобы предотвратить заражение этого патогена. Листериоз может привести к серьезным последствиям для здоровья человека, особенно для группы риска, включая пожилых людей, беременных женщин и людей с ослабленным иммунитетом. Следовательно, для обеспечения полной безопасности необходимо соблюдать требования гигиены при производстве и хранении молока и шубата, а также проводить пастеризацию для уничтожения потенциальных патогенов [10].

И в заключение мы можем сказать, как исследование показало, то что верблюжье молоко и шубат, полученные в мае и сентябре, в целом безопасны для потребления, за исключением присутствия *Listeria* в одном из образцов шубата. Для минимизации рисков рекомендуется соблюдать надлежащие санитарные и гигиенические нормы на всех этапах производства, а также проводить термическую обработку, такую как пастеризация или ферментация, для уничтожения потенциальных патогенов. В случае соблюдения всех необходимых стандартов, верблюжье молоко и шубат могут быть безопасными и полезными продуктами для потребления [11].

Список литературы

1. Benkerroum N. Traditional fermented foods of North African countries: technology and food safety challenges with regard to microbiological risks / N. Benkerroum // Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety. – 2013. – № 12(1). – P. 54-89.
2. Kebede A. Fermented camel milk and its health benefits: A review / A. Kebede, B. Dubey, A. Forslund // International Dairy Journal. – 2021. – № 114. – P. 104944.
3. Konuspayeva G. The composition of camel milk: A meta-analysis of the literature data / G. Konuspayeva, B. Faye, G. Loiseau // Journal of Food Composition and Analysis. – 2009. – № 22(2). – P. 95-101.
4. Mohammed M.A. Microbiological quality of camel milk and camel products: A review. / M.A. Mohammed, S.M. Abd El-Aziz // African Journal of Microbiology Research. – 2019. – № 13(24). – P. 428-437. https://doi.org/10.5897/AJMR2019.9149.
5. Fahmy H.A. Detection of Listeria monocytogenes in camel milk and its products: a potential public health risk / H.A. Fahmy, M.S. Aziz // Journal of Food Safety. – 2020. – № 40(1). – P. e12730. https://doi.org/10.1111/jfs.12730.
6. Hassan S.M. Prevalence and antimicrobial resistance of Salmonella spp. in camel milk and camel meat: A review. / S.M. Hassan, S.M. Mohamed // Veterinary World. – 2021. – № 14(5). – P. 1201-1207. https://doi.org/10.14202/vetworld.2021.1201-1207.
7. Hamouda R.A. Microbial safety of camel milk and its products: A review of the potential risks of pathogenic microorganisms / R.A. Hamouda, A. Abou-Bakr // Food Control. – 2020. – № 108. – P. 106808. https://doi.org/10.1016/j.foodcont.2019.106808.
8. Al-Dosary M.A., & Asiri S.M. (2018). Staphylococcus aureus contamination in camel milk: Prevalence and antimicrobial resistance / M.A. Al-Dosary, S.M. Asiri // Journal of Dairy Science. – 2018. – № 101(10). – P. 8963-8969. https://doi.org/10.3168/jds.2018-14783.
9. Zaki S.A. Detection of Escherichia coli and other foodborne pathogens in raw camel milk in Egypt / S.A. Zaki, K.A. El-Masry // Foodborne Pathogens and Disease. – 2022. – № 19(5). – P. 348-355. https://doi.org/10.1089/fpd.2021.3021.
10. Jay J.M. Modern Food Microbiology (8th ed.) / J.M. Jay, M.J. Loessner // Springer. – 2014.
11. Yassir M.S. The microbiological safety of camel milk: An overview / M.S. Yassir, M.A. El-Diasty // Food Research International. – 2020. – № 137. – P. 109661. https://doi.org/10.1016/j.foodres.2020.109661.

Ж.М. Болат*, Ш.Н. Ахметсадыкова
Алматы технологиялық университеті
050012, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Фурката көшесі 384/4
*e-mail: zhansaya.bolat.01@bk.ru

ТҮЙЕ СҮТІ МЕН ШҰБАТТЫҢ МИКРОБИОЛОГИЯЛЫҚ ҚАУІПСІЗДІГІН ЗЕРТТЕУ

Түйе сүті мен шұбат – ферменттелген түйе сүтінен дайындалатын өнім – өздерінің пайдалы қасиеттерінің арқасында Орталық Азия, Африка және Таяу Шығыс елдерінде дәстүрлі түрде тұтынылатын маңызды тағамдық өнімдерге жатады. Бұл өнімдер зат алмасуды жақсартуға және

иммундық жүйені қолдауға оң әсер етеді. Алайда, әсіресе шикі түрінде қолданылғанда, олардың микробиологиялық қауіпсіздігі өзекті мәселе болып қалуда. Осы зерттеудің мақсаты – әртүрлі маусымдарда жиналған түйе сүті мен шұбаттың микробиологиялық қауіпсіздігін бағалау. Зерттеу барысында төрт сынама талданды, оларда патогенді микроорганизмдерді анықтау үшін CompactDry, Palcam және Брайед-Паркер орталарында микробиологиялық әдістер қолданылды. Escherichia coli, Listeria monocytogenes және Staphylococcus aureus бактерияларына талдау жүргізілді. Көптеген үлгілерде патогендер анықталмаған, бұл өнімдердің жақсы санитарлық күйде екенін көрсетеді. Дегенмен, қыркүйекте алынған бір шұбат үлгісінен Listeria monocytogenes анықталуы тұтынушылар денсаулығына төнетін ықтимал қауіп бар екенін көрсетеді. Бұл нәтижелер түйе сүті мен шұбатты өндіру және сақтау барысында микробиологиялық бақылауды, пастеризацияны және санитарлық нормаларды сақтау қажеттілігін дәлелдейді. Бұл өнімдердің микробиологиялық қауіпсіздігін қамтамасыз ету халық денсаулығы, әсіресе осал топтар үшін аса маңызды.

Түйін сөздер: *түйе сүті, шұбат, патогенді микроорганизмдер, Salmonella, Escherichia coli, Listeria, Staphylococcus aureus, микробиологиялық зерттеу, тағам қауіпсіздігі.*

Zh.M. Bolat [1], Sh.N. Akhmetsadykova[1]
[1]Almaty Technological University,
050012, Republic of Kazakhstan, Almaty, Furkat Street 384/4
zhansaya.bolat.01@bk.ru

STUDY OF MICROBIOLOGICAL SAFETY OF CAMEL MILK AND SHUBAT

Camel milk and shubat – a fermented product made from camel milk – are traditionally consumed in countries of Central Asia, Africa, and the Middle East due to their beneficial properties, including improved metabolism and immune system support. However, the microbiological safety of these products remains a significant concern, especially when consumed in raw form. This study aims to assess the microbiological safety of camel milk and shubat collected in different seasons. Four samples were analyzed using microbiological methods such as CompactDry, Palcam, and Baird-Parker media to detect pathogenic microorganisms, including Escherichia coli, Listeria monocytogenes, and Staphylococcus aureus. Most samples showed no presence of pathogens, indicating good sanitary conditions. However, Listeria monocytogenes was detected in one shubat sample collected in September, indicating a potential health risk for consumers. These findings emphasize the need for regular microbiological monitoring, pasteurization, and adherence to sanitary standards during the production and storage of these products. Ensuring the microbiological safety of camel milk and shubat is crucial for public health, particularly for vulnerable groups.

Key words: *camel milk, shubat, pathogenic microorganisms, Salmonella, Escherichia coli, Listeria, Staphylococcus aureus, microbiological study, food safety.*

Авторлар туралы мәліметтер

Жансая Мейірханқызы Болат* – «Тағам өнімдерінің қауіпсіздігі және сапасы» кафедрасының магистранты; Алматы технологиялық университеті, Алматы қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: zhansaya.bolat.01@bk.ru.

Шынар Нурлановна Ахметсадыкова – PhD; «Тағам өнімдерінің қауіпсіздігі және сапасы» кафедрасының ассистент-профессоры; Алматы технологиялық университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: shynar.akhmetsadykova0@gmail.com.

Сведения об авторах

Жансая Мейрханкызы Болат* – магистрант кафедры «Безопасность и качество пищевых продуктов»; Алматинский технологический университет, г. Алматы, Республика Казахстан; e-mail: zhansaya.bolat.01@bk.ru.

Шынар Нурлановна Ахметсадыкова – PhD, ассистент-профессор кафедры «Безопасность и качество пищевых продуктов»; Алматинский технологический университет, Республика Казахстан; e-mail: shynar.akhmetsadykova0@gmail.com.

Information about the authors

Zhansaya Meirkhankyzy Bolat* – Master's student at the Department of «Food Safety and Quality»; Almaty Technological University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: zhansaya.bolat.01@bk.ru.

Shynar Nurlanovna Akhmetsadykova – PhD, Assistant Professor at the Department of «Food Safety and Quality»; Almaty Technological University, Republic of Kazakhstan; e-mail: shynar.akhmetsadykova0@gmail.com.

Поступила в редакцию 01.04.2025
Поступила после доработки 24.04.2025
Принята к публикации 25.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-32

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 62.13.27

Т. А. Мухамедов[1*], Н.А. Еріш[1], Г.С. Сагитова[1], М.А. Байбатырова[2], П.Б. Гиса[3]
[1]Костанайский региональный университет имени Ахмета Байтұрсынұлы
110000, Республика Казахстан, г. Костанай, ул. Байтурсынова, 47
[2]ТОО «Белес-Агро»
090000, Республика Казахстан, г. Уральск, ул. Алии Молдагуловой, 5
[3]ТОО «МегаМельПром»
110000, Республика Казахстан, г. Костанай, ул. Карбышева, 36
[*]e-mail: cheltob@mail.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ ИЗМЕНЕНИЯ СВОЙСТВ МЯСА ПРИ СУХОМ СОЗРЕВАНИИ В УПАКОВКЕ

Аннотация: *В данном обзоре основное внимание уделено сравнительной оценке методов созревания мяса, различных типов мышц, видов мяса и ключевых параметров, таких как выдержка (дни выдержки, температура, относительная влажность и поток воздуха), пищевые качества (вкус, нежность и сочность), а также микробиологическое качество, связанное с процессом созревания. Сухое созревание мяса – процесс, при котором продукт выдерживается в специально контролируемых условиях в течение нескольких недель. Метод позволяет значительно улучшить вкус и текстуру мяса за счет ферментативного расщепления белков и жиров. Для достижения оптимальных результатов важно обеспечить надлежащие условия, включая контроль уровня влажности и доступ кислорода. Современные упаковочные материалы с влаго- и кислородопроницаемостью открывают новые возможности для мясного производства. Они позволяют эффективно регулировать микроклимат внутри упаковки, создавая благоприятные условия для качественного созревания. Влага, выделяющаяся из мяса, накапливается внутри упаковки, предотвращая его высыхание и сохраняя нужную текстуру. Кислородопроницаемость материалов помогает избежать анаэробных процессов, которые могут привести к порче продукта. Применение таких технологий не только повышает эффективность стабилизации мяса, но и увеличивает сроки хранения, обеспечивая стабильное качество и минимизируя потери. Производители достигают большей консистентности в процессе созревания и улучшают органолептические свойства продукции.*

Ключевые слова: *мясо, созревание, вызревание, выдержка, старение, нежность, вкус, пакеты, упаковка, мешки.*

Введение

В последние годы тема созревания мяса, особенно в контексте новых технологий, становится все более актуальной. Созревание мяса традиционно связано с процессами, которые улучшают вкус, текстуру и нежность продукта. Современные научные исследования и технологические инновации открывают новые горизонты в этой области, что приводит к появлению новых подходов и продуктов.

Среди инновационных методов особенно выделяется сухая выдержка с использованием ультрафиолетового света. Технология обеспечивает стерилизацию поверхности мяса и предотвращает развитие бактерий, продлевая срок выдержки без увеличения риска порчи.

Кроме того, используются различные виды ферментов и бактерий для ускорения процесса созревания. Ферментация с применением пробиотических культур улучшает текстуру и вкус мяса, одновременно повышая его пищевую ценность за счет обогащения полезными микробами [1].

Спрос на экологически чистые и органические продукты также влияет на методы созревания мяса. Производители стремятся минимизировать использование химических добавок и применять естественные методы созревания, что привлекает потребителей, заботящихся о здоровье и экологии [2].

Важно отметить рост популярности местных и традиционных методов созревания мяса. Рестораны и лавки все чаще предлагают мясо, созревшее по старинным рецептам, передаваемым из поколения в поколение, что позволяет сохранить уникальные вкусовые качества и придаёт продукту аутентичность.

Традиционные методы созревания мяса, такие как сухое или влажное созревание, требуют времени и строгого контроля условий хранения (температура, влажность). В последние годы ученые и технологи разработали новые методы, ускоряющие процесс без ухудшения качества. Например, сухое созревание мяса с использованием влаго- и кислородопроницаемой упаковки. Инновационная система сочетает достоинства двух других методов, не ограничивает влагообмен мяса с окружающей средой, но надёжно защищает от проникновения микроорганизмов. Такой подход позволяет производителям сократить расходы и снизить потери мяса во время хранения.

Новые тенденции в вызревании мяса демонстрируют стремление к инновациям и качеству. Это улучшает вкусовые и текстурные характеристики продукта, полностью удовлетворяя запросы современного потребителя [3].

Материалы и методы

Представленный материал создан на основе исследования результатов из научных трудов. Системный поиск проводился в базах данных Scopus и Web of Science. Материалы подбирались по ключевым словам в статьях, опубликованных до 7 февраля 2025 года. Отбор статей для обзора осуществлялся на основе их названия и аннотаций. Отобранные исследования подверглись комплексному анализу. Для более полного охвата литературы список ссылок на связанные статьи был изучен вручную.

В обзоре термины «вызревание», «выдержка» и «старение» используются как синонимы слова «созревание», а термины «пакеты» и «мешки» – как аналоги термина «упаковка».

Результаты

Сравнительный анализ, проведённый авторами [4], использовал метод сухого созревания в высокопроницаемой для влаги упаковке. Эксперимент проводился на четырёх равных по размеру кусках говяжьих стрипсов в течение 14 и 21 суток при температуре 3°C. Исследование не выявило значительных различий по показателям pH, влажности, содержания жира, потерям при приготовлении, усилию сдвига и другим сенсорным характеристикам. После 21 суток сухого созревания в упаковке, пропускающей влагу (по сравнению с традиционным методом), отмечено снижение потерь массы в процессе созревания, уменьшение обрезков и количества дрожжей в постной ткани. Одновременно наблюдалось увеличение числа молочнокислых бактерий в жировой и постной ткани (рис. 1). Таким образом, сухое вызревание в упаковке, пропускающей влагу, повышает выход продукта, снижает микробиологическую порчу и обеспечивает стабильное качество.

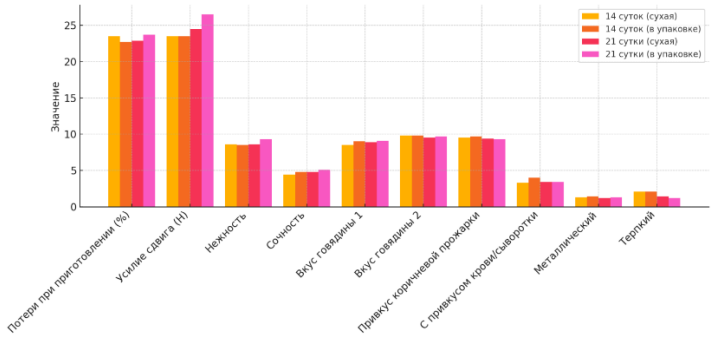

Рисунок 1 – Характеристики стейков из говяжьей вырезки

Исследование [5] влияния сухого созревания мяса в упаковке (DWA) продолжительностью 21 и 42 суток на его качество, вкусовые характеристики и содержание летучих соединений показало следующие результаты. В ходе эксперимента в каждом из отрубов DWA способствовал увеличению потерь влаги, однако это не повлияло на сочность стейков, созревших в условиях DWA в течение 21 дня, по сравнению с стейками влажного созревания (WA). В сердцевине отруба DWA на 21 день улучшил общую нежность мяса по сравнению с WA на тот же период. Вне зависимости от длительности созревания, DWA в сердцевине отруба усиливал говяжий и солёный вкусы, снижая кислые, молочные и несвежие/картонные привкусы за счёт уменьшения концентрации летучих соединений, вызванных окислением липидов. В грудинке DWA усиливал солёный вкус и жирный аромат,

одновременно снижая кровавый и сывороточный вкусы. При этом говяжий и маслянистый вкусы уменьшались, а некоторые неприятные ароматы и привкусы становились выраженнее. В отдельных отрубах DWA усиливал неприятные запахи и привкусы, снижая сладкий, говяжий и маслянистый вкусы вне зависимости от времени созревания (рис. 2). В целом, созревание в условиях DWA на протяжении 42 дней ухудшало качество мяса, его вкусовые характеристики и увеличивало концентрацию летучих соединений, особенно в определённых отрубах. Результаты эксперимента указывают на необходимость корректировки длительности DWA в зависимости от типа отруба.

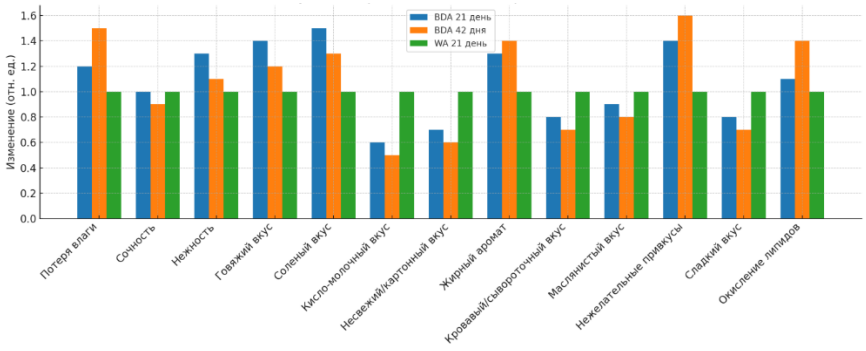

Рисунок 2 – Влияние сухого созревания (BDA) и созревание в мешке (WA)

Комплексный анализ [6] двух методов сухого созревания (без упаковки и в упаковке с высокой влагопроницаемостью), двух вариантов разделки филейной части (костная корейка и бескостная корейка) и двух сроков выдержки (21 и 28 дней) на физические, химические, сенсорные и микробные характеристики говядины показал следующие результаты. Потери веса увеличивались с увеличением срока выдержки. Костная корейка теряла больше веса в процессе созревания по сравнению с бескостной корейкой, а сухая выдержка в упаковке обеспечивала меньшие потери веса, чем созревание без упаковки. Сенсорные характеристики не имели значительных различий ни между костной и бескостной корейкой, ни при сравнении традиционного метода сухого созревания и выдержки в упаковке (рис. 3). Таким образом, сухое созревание в упаковке положительно влияет на продуктивность, сохраняя качество продукта и предоставляя возможность гибкого контроля условий созревания.

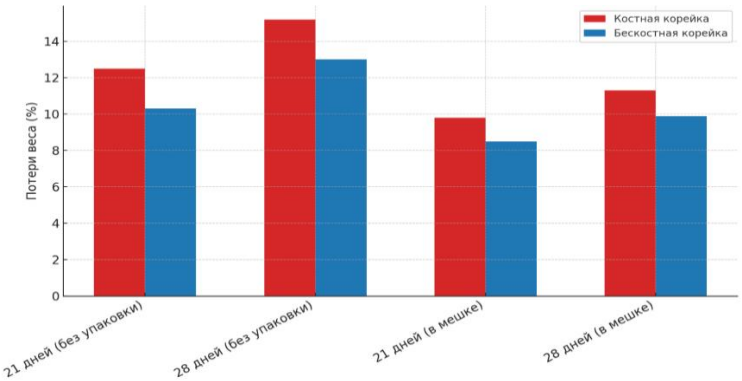

Рисунок 3 – Влияние метода и срока выдержки на потери веса говядины

Сравнительная оценка [7] качества говядины из длиннейшей мышцы после выдержки в упаковке для сухого созревания, традиционном сухом созревании и вакуумной упаковке продолжительностью 8 и 19 суток показала следующие результаты. Мясо, выдержанное в упаковке для сухого созревания, имело меньшие потери веса, лучшее оценочное качество запаха и более низкий рост микроорганизмов по сравнению с традиционным сухим созреванием. Сенсорные тесты не выявили значительных различий между образцами, выдержанными с использованием двух методов сухого созревания, за исключением запаха разделочной поверхности. Стейки, созревшие в условиях сухого созревания, обладали более выраженным вкусом умами и жареного мяса в масле по сравнению с стейками, созревшими

в вакуумной упаковке. Время созревания оказало влияние на большинство сенсорных характеристик, которые улучшались с увеличением срока выдержки от 8 до 19 дней. Мясо, выдержанное в упаковке для сухого созревания в течение 21 суток, оказалось предпочтительным по сравнению с образцами, созревшими в вакууме (рис. 4). Мешки для сухого созревания обеспечивают большую нежность и сочность мяса, делая их предпочтительнее вакуумной выдержки.

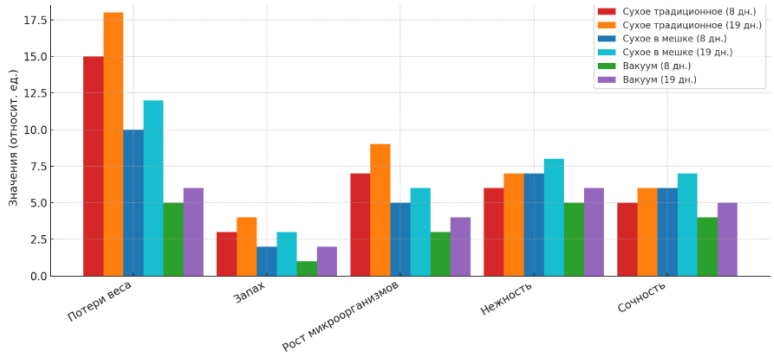

Рисунок 4 – Влияние метода и срока вызревания на характеристики говядины

Исследование [8] потребительских предпочтений и качества созревания говяжьей средней ягодичной мышцы в сухих пакетах для вызревания и в вакуумной упаковке в течение 14 суток показало следующие результаты. Образцы, выдержанные в сухих пакетах для вызревания, имели более высокие потери при созревании и обрезке, но меньшие потери при размораживании, приготовлении и содержании воды по сравнению с мясом, выдержанным в вакуумной упаковке. В образцах, созревших в сухих пакетах, наблюдалось большее общее количество бактерий и дрожжей, но меньше молочнокислых бактерий как до, так и после обрезки. Мясо, выдержанное в сухих пакетах, оказалось более нежным и сочным, и пользователи в целом предпочли его образцам, созревшим в вакуумной упаковке. Женщины лучше различали вкусовые качества мяса, чем мужчины. Различий в pH, запахе, усилии сдвига, цвете, количестве энтеробактерий и плесени обнаружено не было (рис. 5). Таким образом, сухие пакеты для вызревания обеспечивают контролируемые условия созревания. Они не оказывают отрицательного воздействия на сенсорные или другие качественные характеристики мяса.

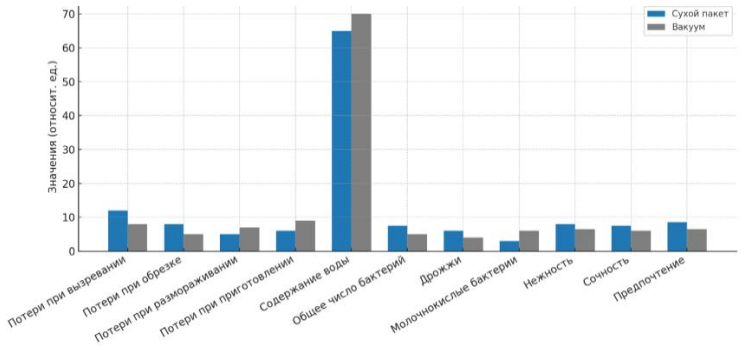

Рисунок 5 – Влияние метода вызревания на качество мяса и предпочтения потребителей

Исследование [9] влияния трех методов выдержки (сухой (D), влажный (W) и специальный мешок (SB)), двух категорий качества (USDA Choice с мраморностью ≥ Small 50 и Select), а также двух конечных температур приготовления (62,8°C и 71,1°C) на физико-химические характеристики, инструментальную нежность, цвет и сенсорные свойства говяжьей мышцы Longissimus lumborum установило следующее. Корейки, подвергшиеся сухому созреванию (D), показали более высокие потери веса, чем корейки, выдержанные в условиях влажного созревания или специального мешка. Однако корейки, прошедшие сухую выдержку и выдержку в специальном мешке, имели схожие потери веса. Корейки, выдержанные в условиях влажного созревания, отличались более высокими значениями

светлоты (L*), чем корейки, созревшие сухим методом или в специальном мешке. Сила сдвига стейков по Уорнеру-Братцлеру не зависела от метода старения или категории качества, но возрастала с увеличением температуры конечной точки приготовления. Оценка сенсорной панели не выявила значительных различий между методами старения или категориями качества по таким параметрам, как нежность миофибрилл, сочность, количество соединительной ткани, общая нежность или интенсивность постороннего привкуса. Однако стейки, приготовленные при 62,8°C, были сочнее, чем приготовленные при 71,1°C (рис. 6). При этом ни метод сухого созревания (D), ни использование специального мешка (SB) не показали преимущества по сравнению с влажным методом старения (W).

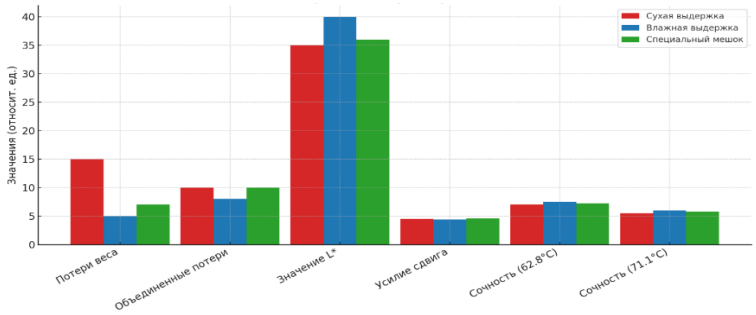

Рисунок 6 – Влияние метода созревания на характеристики говяжьих стейков

Исследование [10] влияния скорости воздуха, ступенчатого созревания в мешке и продолжительности старения на окислительную стабильность, протеолиз и усвояемость свежей и длительно замороженной постной говядины, подвергнутой сухому созреванию, показало следующее. Увеличение скорости воздуха и использование ступенчатого созревания не оказывали значительного воздействия на окислительную стабильность липидов и белков, а также на характер протеолиза по сравнению с контрольным методом прямого сухого созревания. Содержание TBARS, карбонилов белков и свободных аминокислот (FAA) возрастало с увеличением времени старения. Сухое вызревание говядины в мешке улучшало её окислительную стабильность как для липидов, так и для белков при долгосрочном замораживании по сравнению с невызревшей говядиной. Улучшение усвояемости белка говядины было связано с увеличением высвобождения FAA и появлением небольших фрагментов белка в образцах сухого вызревания, выявленных с помощью SDS-PAGE, по сравнению с невызревшими образцами (рис. 7). Высокая окислительная стабильность липидов и белков в постной говядине, подвергнутой длительному замораживанию с использованием процесса ступенчатого созревания в мешках, позволяет предположить возможность использования данного метода для производства мяса сухой выдержки, подходящего для экспорта.

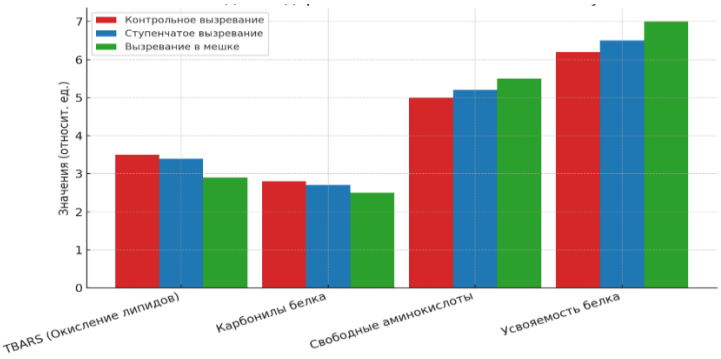

Рисунок 7 – Влияние метода созревания на стабильность белков и усвояемость

Одним из направлений исследований [11] является изучение изменений вкуса при созревании мяса, а также идентификация химических соединений, влияющих на вкус. Для анализа были выбраны образцы парных говяжьих филе травяного откорма (n = 18), полученных через 7 дней после убоя, разделены на две части и подвергнуты трём методам вызревания: обычное сухое вызревание (DA), влажное вызревание в вакуумной упаковке (WA) и сухое вызревание в пакете (DW) в течение 28 дней. После вызревания образцы были

проанализированы с помощью UPLC-MS для метаболомики, летучих веществ, профилирования жирных кислот и оценки сенсорных характеристик потребителями. В образцах, подвергшихся сухому вызреванию, было обнаружено больше метаболитов, связанных с белками и нуклеотидами, по сравнению с влажным вызреванием. В частности, выявлены пептиды гамма-глутамила и метаболиты глутамина, формирующиеся в процессе метаболизма глутатиона. Хотя профиль жирных кислот не изменился в зависимости от метода обработки, в сухом вызревании наблюдались более высокие концентрации летучих соединений (рис. 8). Сухое вызревание также способствовало снижению содержания терпеноидов и стероидов в липидах, что, вероятно, уменьшило нежелательные привкусы в говядине травяного откорма.

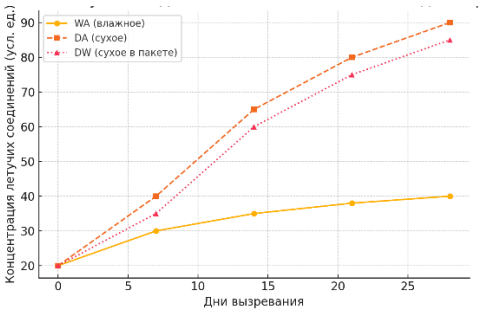

Рисунок 8 – Изменение летучих соединений в зависимости от метода вызревания

Исследования [12] влияния шести различных методов старения (четыре типа влагопроницаемой упаковки, влажное и сухое старение) и продолжительности старения (0, 7 и 14 суток) на качество говядины, особенно её физико-химические характеристики, установили следующее. С увеличением влагопроницаемости упаковки и времени старения наблюдалось повышение потери веса, числа аэробных бактерий, дрожжей и плесени. Одновременно усилие сдвига, твёрдость, когезивность и жевательность уменьшались с увеличением влагопроницаемости упаковки. Значения L* и b* снижались в образцах, подвергшихся сухому старению, по сравнению с другими методами. Также содержание воды в образцах, прошедших сухое старение в течение 7 и 14 дней, значительно уменьшилось. В образцах с сухим старением зафиксирован более высокий индекс фрагментации миофибрилл по сравнению с группами, использующими влагопроницаемую упаковку. Кроме того, процент связанной и свободной воды снижался с увеличением влагопроницаемости упаковки. Различные виды влагопроницаемой упаковки позволили снижать потерю воды и минимизировать микробное загрязнение по сравнению с сухим старением (рис. 9). Изменения индекса фрагментации миофибрилл (MFI) и распределения воды показали влияние влагопроницаемой упаковки на структуру миофибрилл. Это, в свою очередь, отразилось на силе сдвига.

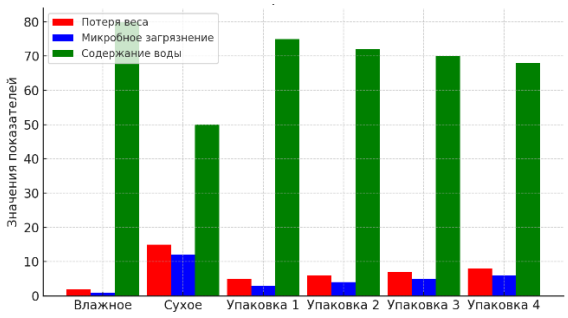

Рисунок 9 – Влияние методов старения на качество говядины

Одним из ключевых факторов [13], определяющих потребительские характеристики, являются вкусовые особенности мяса и влияние летучих соединений на вкус. Испытанию подвергались образцы мышц longissimus lumborum коров и бычков. Сравнение сухого вызревания в мешке с влажным показало, что сухое вызревание увеличивает потери при очистке, время приготовления, а также интенсивность солёного и кисломолочного привкусов.

Кроме того, оно повышает потери при приготовлении, количество воспринимаемой соединительной ткани и привкус печени как в мясе коров, так и бычков. Технология также способствовала улучшению сочности и коричнево-жареного аромата в мясе бычков, тогда как сочность в мясе коров снизилась. Независимо от метода выдержки, мясо коров было жёстче, менее сочным, слаще и содержало больше соединительной ткани по сравнению с мясом быков. При этом мясо быков получило более высокую оценку за вкус говядины и жареного аромата (рис. 10). Летучие соединения в значительной степени зависели от типа животного, причём большинство из них содержались в больших количествах в мясе коров, чем в мясе быков. Сухое вызревание в мешке оказало влияние на ряд летучих соединений, включая спирты, альдегиды и кетоны.

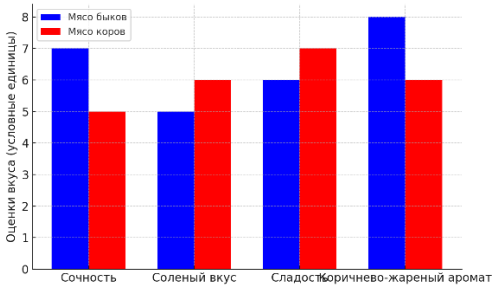

Рисунок 10 – Сравнение вкусовых характеристик мяса коров и быков при вызревании

В последние годы изучение альтернативных видов мяса при созревании привлекает внимание учёных и специалистов. Исследование [14] оценивало влияние сухого вызревания на качество, вкусовые характеристики и компоненты вкуса свиной корейки. Образцы десяти кореек были получены через 7 дней после убоя, разделены на три части и случайным образом распределены по трём методам вызревания: влажное вызревание (W), традиционное сухое вызревание (DA) и сухое вызревание с использованием ультрафиолетового (УФ) излучения (UDA). Все образцы выдерживались в течение 21 дня при 2 °C, 70% относительной влажности и потоке воздуха 0,8 м/с. Результаты показали, что инструментальная нежность не отличалась между методами, но DA и UDA обеспечивали лучшую влагопоглощаемость по сравнению с WA. Как DA, так и UDA показали схожую стабильность цвета с WA в течение первых 5 дней розничной выкладки. Однако окисление липидов было более выражено в DA и UDA в конце срока хранения по сравнению с WA. Ультрафиолетовое излучение способствовало снижению концентрации микроорганизмов как на поверхности, так и на постных частях UDA по сравнению с другими методами (рис. 11). Группа потребителей не смогла различить сенсорные характеристики между методами, однако метаболомический анализ выявил больше соединений, связанных со вкусом, в мясе, прошедшем сухое вызревание. Данные результаты свидетельствуют о том, что метод сухого вызревания может использоваться для свиной корейки, предоставляя уникальный вкус без негативного влияния на качество мяса и его микробиологические свойства.

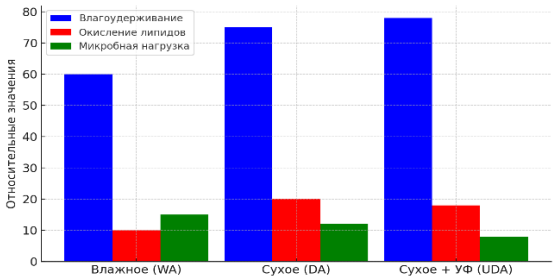

Рисунок 11 – Влияние методов вызревания на характеристики свиной корейки

Современные исследования [15] обращают внимание на различные покрытия для мяса, в частности покрытия для говядины, состоящие из хитозана, коллагеновых пептидов и эфирного масла коры корицы, применяемых в процессе созревания. Для приготовления покрытия использовались хитозан (2%), коллагеновые пептиды (1%) и эфирное масло коры корицы (1%), которые были гомогенизированы. Образцы говядины были разделены на три

группы: традиционное сухое вызревание, сухое вызревание в мешках и сухое вызревание с покрытием, и выдерживались в течение 42 дней. В рамках исследования были оценены физико-химические, микробные и сенсорные параметры образцов. Существенных различий в показателях pH, усилии сдвига, потерях при приготовлении, цвете, сочности, нежности и вкусе между группами не наблюдалось. Однако общее содержание летучих оснований было ниже в группе с покрытием по сравнению с другими. Применение сухого вызревания в мешках и с покрытием снижало уровень ряда летучих соединений, таких как спирты, альдегиды, кетоны и ацетат, по сравнению с традиционным методом сухого вызревания. Покрытие не влияло на грибковое сообщество, но изменяло бактериальное, эффективно подавляя рост *Pseudomonas* (рис. 12). Данное исследование показало, что использование покрытия на основе хитозана, коллагеновых пептидов и эфирного масла коры корицы эффективно снижает микробную порчу в процессе сухого вызревания, оказывая минимальное воздействие на качество мяса.

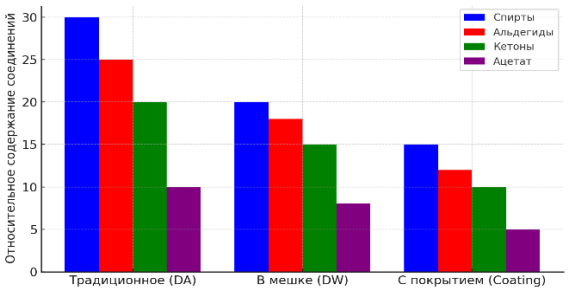

Рисунок 12 – Сравнение летучих соединений в зависимости от метода вызревания

Помимо процесса созревания мяса, в последние годы в научном пространстве появилась тенденция применения говяжьих корочек сухой выдержки в качестве функционального пищевого ингредиента [16]. В течение 28 суток говядина M. longissimus lumborum подвергалась различным условиям выдержки: сухая выдержка (DA), сухая выдержка в водопроницаемом мешке (DWA), сухая выдержка под ультрафиолетовым светом (UDA), влажная выдержка (WA) и начальное состояние без выдержки (INI). Корочки были собраны и лиофилизированы для оценки их функциональных и технологических свойств. Корки из образцов сухой выдержки (DA/DWA/UDA) имели более низкие значения цветности и более высокую степень окисления липидов и белков, чем образцы из WA и INI (рис. 13). При этом корка из DA показала наибольшую антиоксидантную и эмульгирующую активность по сравнению с другими образцами. Добавление 5% корок в говяжьи котлеты не вызвало значительных изменений текстурных свойств и окислительной стабильности по сравнению с котлетами без корочки. Сенсорная панель отметила улучшенные коричнево-жареные/жареные на гриле и умами вкусы в котлетах с добавлением корок DA по сравнению с другими. Летучий анализ выявил наличие декана только в котлетах с корочкой DA. Результаты исследования подтверждают потенциальную возможность использования говяжьей корочки из сухой выдержки как нового пищевого ингредиента.

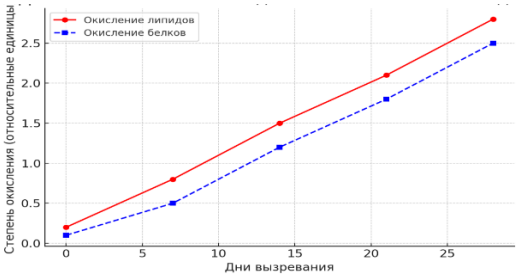

Рисунок 13 – Динамика окисления липидов и белков в течение 28 дней вызревания

Использование технологий сухого и влажного созревания конины требует сравнительного изучения их аминокислотного и жирнокислотного состава. В работе [17] представлены результаты анализа влияния сухого и влажного созревания продолжительностью 14 и 21 сутки на химический состав конины. Проведен сравнительный

анализ содержания белков, индекса атерогенности и тромбогенности, а также йодного числа в зависимости от метода и продолжительности созревания. В качестве объектов исследования использовались образцы конины из длиннейшей мышцы спинно-поясничного отруба, которые подвергались сухому и влажному созреванию в течение 14 и 21 суток. Результаты исследования показали, что содержание незаменимых и заменимых аминокислот в конине сухого созревания было выше по сравнению с кониной влажного созревания. В обоих методах созревания аминокислоты с пикантным вкусом доминировали над аминокислотами со сладким и вкусом умами. Наблюдалось более высокое содержание насыщенных жирных кислот по сравнению с мононенасыщенными. Процесс созревания оказал значительное влияние на жирнокислотный состав, повышая устойчивость липидов к окислению.

Авторами [18] метода влажного созревания конины в вакуумных пакетах представлен современный технологический подход, направленный на улучшение качества и потребительских характеристик конины. Предложенный процесс позволяет добиться значительного улучшения текстуры мяса благодаря автолитическим изменениям, происходящим в результате ферментативного созревания. Основные этапы метода включают упаковку порционных кусков конины в вакуумные пакеты, что создает герметичную среду, исключающую контакт с кислородом, минимизируя микробиологические риски. Созревание осуществляется при температуре 2±1°C и относительной влажности воздуха до 90% в течение 21 дня, что способствует сохранению природных вкусовых качеств и повышению пищевой ценности мяса. Кроме того, использование вакуумных пакетов облегчает хранение и транспортировку продукции, предотвращая окисление липидов и обеспечивая эстетическую привлекательность конечного продукта. Технология предоставляет новые возможности для мясной промышленности, способствуя расширению ассортимента продуктов высокого качества и улучшению технологических процессов.

Заключение.

Сухое созревание мяса с использованием влаго- и кислородопроницаемой упаковки представляет собой эффективный метод, позволяющий улучшить качество мяса, обеспечивая контроль за потерей влаги и микробным загрязнением в процессе созревания. Широкое применение влаго- и кислородопроницаемой упаковки в процессе сухого созревания является перспективным решением для повышения качества мяса без негативного влияния на его микробиологические и сенсорные характеристики, делая метод привлекательным для промышленного производства высококачественного мяса.

Список литературы

1. The Meat Standards Australia carcass grading site affects assessment of marbling and prediction of meat-eating quality in growing European beef cattle / M. Santinello et al // Meat Science. – 2024. – Vol. 213. – P. 109501. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2024.109501.
2. Green Processing Technology of Meat and Meat Products / C. Zhou et al // Foods. – 2023, Vol. 12. – P. 2356. https://doi.org/10.3390/foods12122356.
3. Dry aging of beef Review / D. Dashdorj et al // Journal of animal science and technology. – 2016. – Vol. 58, – P. 20. https://doi.org/10.1186/s40781-016-0101-9.
4. Dry aging of beef in a bag highly permeable to water vapour / M.L. Ahnström et al // Meat Science. – 2006. – Vol. 73. – P. 674-679. ISSN 0309-1740. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2006.03.006.
5. Effects of in-the-bag dry-ageing on meat quality, palatability and volatile compounds of low-value beef cuts / P.L.A. Leighton et al // Meat Science. – 2023. – Vol. 202. – P. 109219. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2023.109219.
6. Effects of dry aging of bone-in and boneless strip loins using two aging processes for two aging times / S.L. DeGeer et al // Meat Science. – 2009. – Vol 83. – P. 768-774. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2009.08.017.
7. A comparative study of beef quality after ageing longissimus muscle using a dry ageing bag, traditional dry ageing or vacuum package ageing / L. Xin et al // Meat Science. – 2014. – Vol 97. – P. 433-442. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2014.03.014.
8. Meat quality, microbiological status and consumer preference of beef gluteus medius aged in a dry ageing bag or vacuum / L. Xin et al // Meat Science. – 2013. – Vol 95. – P. 229-234. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2013.05.009.

9. Effects of dry, vacuum, and special bag aging; USDA quality grade; and end-point temperature on yields and eating quality of beef Longissimus lumborum steaks / M.E. Dikeman et al // Meat Science. – 2013. – Vol. 94. – P. 228-233. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2013.02.002.
10. Oxidative stability, proteolysis, and in vitro digestibility of fresh and long-term frozen stored in-bag dry-aged lean beef / Z. Renyu et al // Food Chemistry. – 2021. – Vol. 344. – P. 128601. https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2020.128601.
11. Elucidating mechanisms involved in flavor generation of dry-aged beef loins using metabolomics approach / D. Setyabrata et al // Food Research International. – 2021. – Vol. 139. – P. 109969. https://doi.org/10.1016/j.foodres.2020.109969.
12. Effects of Different Moisture-Permeable Packaging on the Quality of Aging Beef Compared with Wet Aging and Dry Aging / Y.Z. Shi et al // Foods. – 2020. – Vol. 9. https://doi.org/10.3390/foods9050649.
13. Effect of in-the-bag dry-ageing on meat palatability and volatile compounds of cull cows and youthful steers / W. Barragán-Hernández et al // Meat science. – 2022. – Vol. 188. – P. 108800. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2022.108800.
14. Effect of Dry-Aging on Quality and Palatability Attributes and Flavor-Related Metabolites of Pork Loins / D. Setyabrata et al // Foods. – 2021. – Vol. 10(10). – P. 2503. https://doi.org/10.3390/foods10102503.
15. Effects of Chitosan/Collagen Peptides/Cinnamon Bark Essential Oil Composite Coating on the Quality of Dry-Aged Beef / S. Zhang et al // Foods. – 2022. – Vol. 11(22). – P. 3638. https://doi.org/10.3390/foods11223638.
16. Evaluation of functional and chemical properties of crust from dry-aged beef loins as a novel food ingredient / X. Siwen et al // Meat Science. – 2021. – Vol. 173. – P. 108403. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2020.108403.
17. Исследование аминокислотного и жирнокислотного состава конины сухого и влажного созревания / Т.А. Мухамедов, С.М. Мухамедова, А.С. Джабоева // Известия Кабардино-Балкарского государственного аграрного университета им. В.М. Кокова. – 2024. – № 4(46). – С. 136-145. https:// doi: 10.55196/2411-3492-2024-4-46-136-145.
18. Пат. 9780 Республика Казахстан, МКП A23L 13/00 (2006.01). Способ влажного созревания конины / Т.А. Мухамедов, А.А. Мухамедов, А.А. Мухамедов, С.М. Мухамедова; заявитель и патентообладатель А.А. Мухамедов. – № 2024/0932.2; опубл. 15.11.24, Бюл. № 46.

References

1. The Meat Standards Australia carcass grading site affects assessment of marbling and prediction of meat-eating quality in growing European beef cattle / M. Santinello et al // Meat Science. – 2024. – Vol. 213. – R. 109501. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2024.109501. (In English).
2. Green Processing Technology of Meat and Meat Products / C. Zhou et al // Foods. – 2023, Vol. 12. – R. 2356. https://doi.org/10.3390/foods12122356. (In English).
3. Dry aging of beef Review / D. Dashdorj et al // Journal of animal science and technology. – 2016. – Vol. 58, – R. 20. https://doi.org/10.1186/s40781-016-0101-9. (In English).
4. Dry aging of beef in a bag highly permeable to water vapour / M.L. Ahnström et al // Meat Science. – 2006. – Vol. 73. – P. 674-679. ISSN 0309-1740. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2006.03.006. (In English).
5. Effects of in-the-bag dry-ageing on meat quality, palatability and volatile compounds of low-value beef cuts / P.L.A. Leighton et al // Meat Science. – 2023. – Vol. 202. – P. 109219. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2023.109219. (In English).
6. Effects of dry aging of bone-in and boneless strip loins using two aging processes for two aging times / S.L. DeGeer et al // Meat Science. – 2009. – Vol 83. – P. 768-774. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2009.08.017. (In English).
7. A comparative study of beef quality after ageing longissimus muscle using a dry ageing bag, traditional dry ageing or vacuum package ageing / L. Xin et al // Meat Science. – 2014. – Vol 97. – P. 433-442. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2014.03.014. (In English).
8. Meat quality, microbiological status and consumer preference of beef gluteus medius aged in a dry ageing bag or vacuum / L. Xin et al // Meat Science. – 2013. – Vol 95. – P. 229-234. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2013.05.009. (In English).

9. Effects of dry, vacuum, and special bag aging; USDA quality grade; and end-point temperature on yields and eating quality of beef Longissimus lumborum steaks / M.E. Dikeman et al // Meat Science. – 2013. – Vol. 94. – P. 228-233. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2013.02.002. (In English).
10. Oxidative stability, proteolysis, and in vitro digestibility of fresh and long-term frozen stored in-bag dry-aged lean beef / Z. Renyu et al // Food Chemistry. – 2021. – Vol. 344. – P. 128601. https://doi.org/10.1016/j.foodchem.2020.128601. (In English).
11. Elucidating mechanisms involved in flavor generation of dry-aged beef loins using metabolomics approach / D. Setyabrata et al // Food Research International. – 2021. – Vol. 139. – P. 109969. https://doi.org/10.1016/j.foodres.2020.109969. (In English).
12. Effects of Different Moisture-Permeable Packaging on the Quality of Aging Beef Compared with Wet Aging and Dry Aging / Y.Z. Shi et al // Foods. – 2020. – Vol. 9. https://doi.org/10.3390/foods9050649. (In English).
13. Effect of in-the-bag dry-ageing on meat palatability and volatile compounds of cull cows and youthful steers / W. Barragán-Hernández et al // Meat science. – 2022. – Vol. 188. – P. 108800. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2022.108800. (In English).
14. Effect of Dry-Aging on Quality and Palatability Attributes and Flavor-Related Metabolites of Pork Loins / D. Setyabrata et al // Foods. – 2021. – Vol. 10(10). – P. 2503. https://doi.org/10.3390/foods10102503. (In English).
15. Effects of Chitosan/Collagen Peptides/Cinnamon Bark Essential Oil Composite Coating on the Quality of Dry-Aged Beef / S. Zhang et al // Foods. – 2022. – Vol. 11(22). – P. 3638. https://doi.org/10.3390/foods11223638. (In English).
16. Evaluation of functional and chemical properties of crust from dry-aged beef loins as a novel food ingredient / X. Siwen et al // Meat Science. – 2021. – Vol. 173. – P. 108403. https://doi.org/10.1016/j.meatsci.2020.108403. (In English).
17. Issledovanie aminokislotnogo i zhirnokislotnogo sostava koniny sukhogo i vlazhnogo sozrevaniya / T.A. Mukhamedov, S.M. Mukhamedova, A.S. Dzhaboeva // Izvestiya Kabardino-Balkarskogo gosudarstvennogo agrarnogo universiteta im. V.M. Kokova. – 2024. – № 4(46). – S. 136-145. https:// doi: 10.55196/2411-3492-2024-4-46-136-145. (In Russian).
18. Pat. 9780 Respublika Kazakhstan, MKP A23L 13/00 (2006.01). Sposob vlazhnogo sozrevaniya koniny / T.A. Mukhamedov, A.A. Mukhamedov, A.A. Mukhamedov, S.M. Mukhamedova; zayavitel' i patentoobladatel' A.A. Mukhamedov. – № 2024/0932.2; opubl. 15.11.24, Byul. № 46. (In Russian).

Т.А. Мухамедов[1*], Н.А. Еріш[1], Г.С. Сагитова[1], М.А. Байбатырова[2], П.Б. Гиса[3]
[1]Ахмет Байтұрсынұлы атындағы Қостанай өңірлік университеті,
110000, Қазақстан Республикасы, Қостанай қаласы, Байтұрсынов көшесі, 47
[2]Белес-Агро ЖСШ,
090000, Қазақстан Республикасы, Орал қаласы, Әлия Молдағұлова көшесі, 5,
[3]МегаМельПром ЖСШ,
110000, Қазақстан Республикасы, Қостанай қаласы, Карбышева көшесі, 36
[*]e-mail: cheltob@mail.ru

ҚҰРҒАҚ ҚАПТАМАДА ПІСІП-ЖЕТІЛГЕН ЕТ ҚАСИЕТТЕРІНІҢ ӨЗГЕРУІН ЗЕРТТЕУ

Бұл шолу еттің пісу әдістерін, әртүрлі бұлшықет түрлерін, ет түрлерін және тұрып қалу (тұрып қалу күндері, температура, салыстырмалы ылғалдылық және ауа ағыны), тағамдық сапасы (дәмділік, нәзіктік және шырындылық) және пісу процесіне байланысты микробиологиялық сапа сияқты негізгі параметрлерді салыстырмалы бағалауға бағытталған. Еттің құрғақ тұрып қалуы - өнімді бірнеше апта бойы арнайы бақыланатын жағдайларда тұрып қалу процесі. Әдіс ақуыздар мен майлардың ферментативті ыдырауына байланысты еттің дәмі мен құрылымын айтарлықтай жақсарта алады. Оңтайлы нәтижелерге қол жеткізу үшін бақыланатын ылғалдылық деңгейін және оттегіге қол жеткізуді қоса алғанда, тиісті жағдайларды қамтамасыз ету маңызды. Ылғалды және оттегі өткізгіштігі бар заманауи орау материалдары ет өндіруге жаңа мүмкіндіктер ашады. Олар қаптаманың ішіндегі микроклиматты тиімді реттеуге мүмкіндік береді, жоғары сапалы пісу үшін қолайлы жағдай жасайды. Еттен бөлінген ылғал орамның ішінде жиналып, оның кебуіне және қажетті құрылымды сақтауға жол бермейді. Материалдардың оттегі өткізгіштігі өнімнің бұзылуына әкелетін анаэробты процестерді болдырмауға көмектеседі. Мұндай технологияларды қолдану етті тұрақтандырудың тиімділігін арттырып қана қоймайды, сонымен қатар сақтау мерзімін ұзартады, тұрақты сапаны қамтамасыз етеді және шығынды азайтады. Өндірушілер пісу процесінде үлкен консистенцияға қол жеткізеді және өнімнің органолептикалық қасиеттерін жақсартады.

Түйін сөздер: ет, жетілу, пісіп-жетілу, жетілдіру, ескіру, жұмсақтық, дәм, қаптама, орау, қаптар.

T. A. Mukhamedov[1]*, N.A. Yerish[1], G.S. Sagitova[1], M.A. Baibatyrova[2], P.B. Gisa[3]
[1]Kostanay Regional University named after Akhmet Baytursinuly,
110000, Republic of Kazakhstan, Kostanay, Baitursynov St., 47
[2]Beles-Agro LLP,
090000, Republic of Kazakhstan, Uralsk, Aliya Moldagulova str., 5
[3]MegaMelProm LLP,
110000, Republic of Kazakhstan, Kostanay, Karbysheva str., 36
*e-mail: cheltob@mail.ru

INVESTIGATION OF CHANGES IN THE PROPERTIES OF MEAT DURING DRY MATURATION IN PACKAGING

This review focuses on a comparative assessment of meat maturation methods, different types of muscles, types of meat, and key parameters such as aging (days of exposure, temperature, relative humidity, and air flow), nutritional qualities (taste, tenderness, and juiciness), and microbiological quality associated with the maturation process. Dry maturation of meat is a process in which a product is aged under specially controlled conditions for several weeks. The method significantly improves the taste and texture of meat due to the enzymatic breakdown of proteins and fats. To achieve optimal results, it is important to ensure proper conditions, including humidity control and oxygen access. Modern packaging materials with moisture and oxygen permeability open up new opportunities for meat production. They allow you to effectively regulate the microclimate inside the package, creating favorable conditions for high-quality maturation. Moisture released from the meat accumulates inside the package, preventing it from drying out and preserving the desired texture. The oxygen permeability of materials helps to avoid anaerobic processes that can lead to product spoilage. The use of such technologies not only increases the efficiency of meat stabilization, but also increases shelf life, ensuring stable quality and minimizing losses. Manufacturers achieve greater consistency during the maturation process and improve the organoleptic properties of their products.

Key words: *meat, maturation, maturation, aging, aging, tenderness, taste, packages, packaging, bags.*

Авторлар туралы мәліметтер

Талгат Амангалиевич Мухамедов* – ауыл шаруашылығы ғылымдарының магистрі, азық-түлік қауіпсіздігі және биотехнология кафедрасының аға оқытушысы, Ахмет Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті, Қостанай, Қазақстан; e-mail: cheltob@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0009-0004-8441-6691.

Нұрбол Амантайұлы Еріш – техника ғылымдарының магистрі, азық-түлік қауіпсіздігі және биотехнология кафедрасының аға оқытушысы, Ахмет Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті, Қостанай, Қазақстан; e-mail: erish.nurbol@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4494-4885.

Гульназ Сансызбаевна Сагитова – азық-түлік қауіпсіздігі және биотехнология кафедрасының аға оқытушысы, Ахмет Байтұрсынов атындағы Қостанай өңірлік университеті, Қостанай, Қазақстан, e-mail: gulnaz84k@mail.ru.

Мадина Алимбековна Байбатырова – техника ғылымдарының магистрі, Белес-Агро ЖШС маманы, Орал, Қазақстан; e-mail: baibatyrovamadina@mail.ru.

Перизат Балтабайқызы Гиса – МегаМельПром ЖШС маманы, Қостанай, Қазақстан; e-mail: perizat.gisa@mail.ru.

Сведения об авторах

Талгат Амангалиевич Мухамедов* – магистр сельскохозяйственных наук, старший преподаватель кафедры продовольственная безопасность и биотехнологии, Костанайский региональный университет имени Ахмета Байтұрсынұлы, Костанай, Казахстан; e-mail: cheltob@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0009-0004-8441-6691.

Нұрбол Амантайұлы Еріш – магистр технических наук, старший преподаватель кафедры продовольственная безопасность и биотехнологии, Костанайский региональный университет имени Ахмета Байтұрсынұлы, Костанай, Казахстан; e-mail: erish.nurbol@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4494-4885.

Гульназ Сансызбаевна Сагитова – старший преподаватель кафедры продовольственная безопасность и биотехнологии, Костанайский региональный университет имени Ахмета Байтұрсынұлы, Костанай, Казахстан; e-mail: gulnaz84k@mail.ru.

Мадина Алимбековна Байбатырова – магистр технических наук, специалист ТОО Белес-Агро, Уральск, Казахстан; e-mail: baibatyrovamadina@mail.ru.

Перизат Балтабайқызы Гиса – специалист ТОО МегаМельПром, Костанай, Казахстан; e-mail: perizat.gisa@mail.ru.

Information about the authors

Talgat Amangalievich Mukhamedov* – Master of Agricultural Sciences, Senior Lecturer at the Department of Food Safety and Biotechnology, Kostanay Regional University named after Akhmet Baytursinuly, Kostanay, Republic of Kazakhstan; e-mail: cheltob@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0009-0004-8441-6691.

Nurbol Amantayuly Yerish – Master of Technical Science, Senior Lecturer at the Department of Food Safety and Biotechnology, Kostanay Regional University named after Akhmet Baytursinuly, Kostanay, Republic of Kazakhstan; e-mail: erish.nurbol@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0002-4494-4885.

Gulnaz Sansyzbaevna Sagitova – Senior Lecturer at the Department of Food Safety and Biotechnology, Kostanay Regional University named after Akhmet Baytursinuly, Kostanay, Republic of Kazakhstan; e-mail: e-mail: gulnaz84k@mail.ru.

Madina Alimbekovna Baybatyrova – Master of Technical Sciences, specialist, Beles-Agro LLP, Uralsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: baibatyrovamadina@mail.ru.

Perizat Baltabaikyzy Gisa – Specialist, Megamelprom LLP, Kostanay, Republic of Kazakhstan; e-mail: perizat.gisa@mail.ru.

Поступила в редакцию 07.02.2025
Поступила после доработки 27.03.2025
Принята к публикации 25.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-33

МРНТИ: 65.63.39

CC BY 4.0
Check for updates

E.A. Gabrilyants*, A.A. Utebaeva, R.S. Alibekov
M. Auezov South Kazakhstan University,
160012, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Tauke Khan Avenue, 5
*e-mail: gabrilyants@mail.ru

INFLUENCE OF DIFFERENT FACTORS ON THE CURDLING OF CAMEL MILK FROM THE TURKESTAN REGION

Abstract: *The production of cheese from camel milk represents a significant sector within the food industry, particularly in regions where camel breeding has been extensively developed. A distinctive chemical composition is exhibited by camel milk. These properties render it a valuable raw material for the development of functional foods, including cheeses with increased biological value. The curdling process inherent to the production of camel milk necessitates a multifaceted approach, one which is informed by the distinctive characteristics of this raw material. Achieving optimal curdling conditions necessitates the judicious modulation of critical factors such as temperature, enzyme activity, pH level, and the utilisation of a suitable starter culture. This paper explores the impact of various factors on camel milk curdling. It was observed that a reduction in active acidity (pH) to 5.8-5.6 units resulted in a significant decrease in coagulation time to 35-40 minutes, accompanied by a favourable trend in the textural indices of the clots during gelation. The findings indicate that a clotting temperature of 35 °C is optimal for the fermentation process, and the increase in calcium chloride concentration also has a significant impact on reducing clotting time. Furthermore, the results of this study demonstrated that heat treatment significantly influenced the firmness of the clots. The coagulation of raw milk exhibited a firmness of 250.08±10.3 g, while at 63-65°C, it reduced to 177.5±6.08 g, at 72-74°C, it decreased to 90.35±15.73 g, and at 80-85°C, pasteurisation of milk resulted in the lowest hardness of 55.45 ± 2.58 g. The cheese yield varied from 20.90 to 10.34 depending on heat treatment*

Key words: *camel milk, coagulation time, active acidity (pH), firmness, cheese, heat treatment.*

Introduction

Camel milk is a unique raw material due to its high nutritional, vitamin and mineral composition, which makes it a valuable product for both domestic and foreign markets [1, 2]. The consumption of camel milk in raw or fermented form is much more widespread than its use in processed products such as cheese [3]. Given the significance of this fact, the question of developing new areas of processing, such as cheese production, is raised. The process of coagulation and gel formation is pivotal in the production of cheese from camel milk and necessitates a bespoke approach to technological development [4].

The Turkestan region has witnessed a consistent annual increase in the camel population, reaching approximately 45 thousand heads as of 2024 [5]. The primary utilisation of camel milk is the production of traditional shubat, in addition to its processing into milk powder. Despite the high potential for development in this sector, there is a lack of enterprises specialising in the processing of camel milk into cheese. The primary challenges identified pertain to the absence of technologically advanced solutions and methodologies that are tailored to the distinctive characteristics of the local raw materials. However, there is a growing interest among entrepreneurs in developing this sector, which presents opportunities for the establishment of production facilities in proximity to farms.

The present study aims to investigate the influence of various factors on the coagulation of camel milk from the Turkestan region, including active acidity (pH), coagulation time, textural parameters, temperature, and calcium chloride concentration.

Research methods. Raw camel milk obtained in a private household in the village 'Kyziltu' of Turkestan region was used for research. The experiments were conducted in the research laboratory 'Food biotechnology' of NP JSC *"M.Auezov South Kazakhstan University*".

Determination of clotting time of camel milk. The objective of this study was to determine the clotting time of camel milk. In this study, a specific volume of milk and (or) calcium chloride solution was amalgamated, after which a solution of milk curdling enzyme was introduced. The mixture was then subjected to constant temperature on a water bath, whilst simultaneously a stopwatch was initiated. The clotting time was determined by recording the time between the addition of the enzyme solution and the initial detection of flocculation on the walls of the test tube. [6, 7].

HANNA pH meter (**pHep HI 98108**) was used to determine active acidity (pH).

The measurement of clot firmness texture parameters was conducted through the utilisation of a texture profile analysis (TPA) apparatus (Stable Micro Systems Ltd., UK). The samples were subjected to mechanical compression and back extruded across four cycles, employing a 35-mm diameter cylindrical probe at speeds of 1.0 mm/s, 2.0 mm/s, and 10.0 mm/s, respectively. The depth of indentation of the sample was 20 mm. The volume of all samples was 100 ml.

Results and discussion. Milk coagulation and rennet gel (coagulate) formation represent the most significant and sensitive process in the production of various cheese varieties [8]. This process is primarily characterised by the action of numerous factors that regulate both biochemical and physicochemical processes during coagulation, thereby directly influencing the rheological characteristics of the rennet casein gel.

The present study investigates the effect of varying values of active acidity (pH) on coagulation time (Table 1).

Table 1 – Effect of active acidity (pH) on milk coagulation

Active acidity (pH)	Coagulation time, min
6,6±0,2	85,5±0,5
6,03±0,1	50,0±0,5
5,8±0,1	40,5±0,5
5,6±0,1	35,5±0,5

As demonstrated in Table 1, it can be deduced that decreasing the active acidity (pH) of camel milk reduces its coagulation time. In a study where the pH was reduced from 6.6±0.2 to 5.6±0.1 and the enzyme was added, a reduction in coagulation time from 85.5±0.5 minutes to 35.5±0.5 minutes was observed, respectively. The findings of this study are consistent with the existing body of literature, which demonstrates that lowering the pH during cheese processing enhances the action of rennet enzyme, helps to neutralize the charge of colloidal calcium phosphate (CCP), and improves calcium solubility [9,10]. The decline in active acidity has also been demonstrated to influence the firmness of the clots (Figure 1).

From figure 1, it follows that the samples of clots obtained from camel milk, with decreasing active acidity there was a positive effect on the firmness of the clots. Clots with pH 5.8±0.1 and 5.6±0.1 were more gelatinous. Although firmness of the clots at active acidity of 5.6 was higher, in this work, the optimum value was taken as 5.8, as further reduction in active acidity may lead to less favourable quality characteristics of the finished soft cheese.

In addition, the effect of coagulation time of camel milk at varying temperature regimes, as illustrated in Figure 2, was investigated.

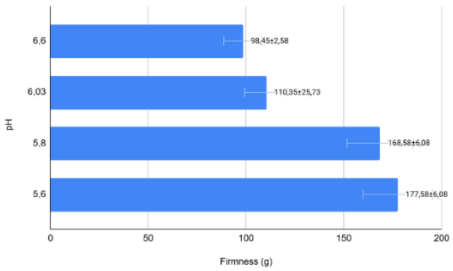

Figure 1 – Firmness of curd made from camel milk using different active acidity (pH)

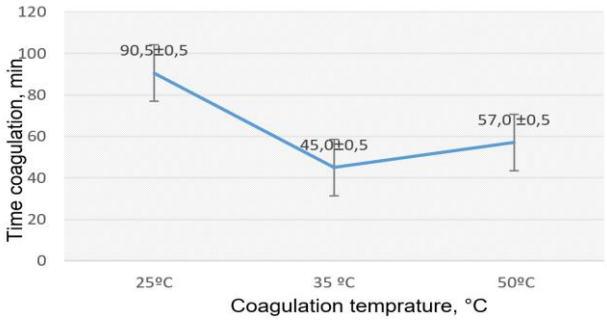

Figure 2 – Dependence of camel milk coagulation time on coagulation temperature

Figure 2 shows that when the coagulation temperature is increased from 25°C to 35°C, the coagulation time decreases significantly from 90.5 to 45.0 minutes, indicating faster fermentation. However, when the temperature is further increased to 50°C, the coagulation time increases to 57.0 minutes, possibly due to thermal denaturation of proteins or decreased activity of coagulating enzymes. These results emphasize the importance of selecting the optimal curdling temperature to ensure an efficient coagulation process and to obtain a quality cheese clot.

Milk coagulation can be thought of as a two-step process that involves a primary phase, i.e., limited hydrolysis of κ-casein, and a secondary phase where micelles of hydrolysed casein cross-link in the presence of Ca2+ to form a gel.

Hence, we studied the effect of calcium chloride concentration at a coagulation temperature of 35±0.1ºC on the coagulation time of camel milk. Figure 3 shows a graph that depicts the dependence of milk coagulation time on calcium chloride concentration ($CaCl_2$).

As demonstrated in Figure 3, an increase in the concentration of $CaCl_2$ has been shown to reduce coagulation time. When the concentration of $CaCl_2$ was increased from 0 to 30 g/100 l, a reduction in coagulation time from 45.0±0.5 to 28.0±0.5 minutes was observed. This finding suggests that the addition of $CaCl_2$ accelerates the milk coagulation process. The initial decrease in coagulation time between 0 and 10 g/100 l is negligible (approximately 1.5 minutes), which may be due to the minimal effect of added calcium on coagulation at low concentrations. A more significant reduction in time is observed when the concentration is increased to 20 and 30 g/100 l (by 8.5 and 7 minutes, respectively), which improves the aggregation of casein micelles and accelerates clot formation.

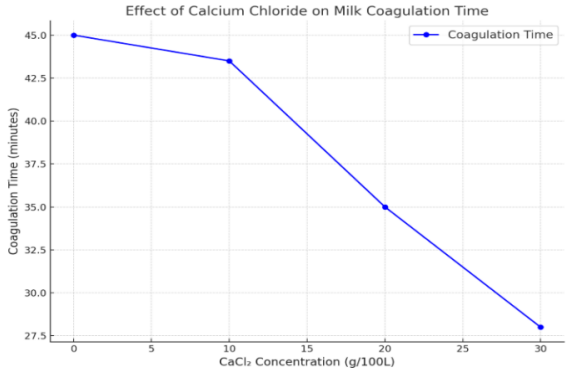

Figure 3 – Dependence of milk coagulation time on calcium chloride concentration ($CaCl_2$)

Furthermore, the impact of pasteurisation temperature on camel milk, both with and without calcium chloride addition, on clotting time was investigated (Figure 4).

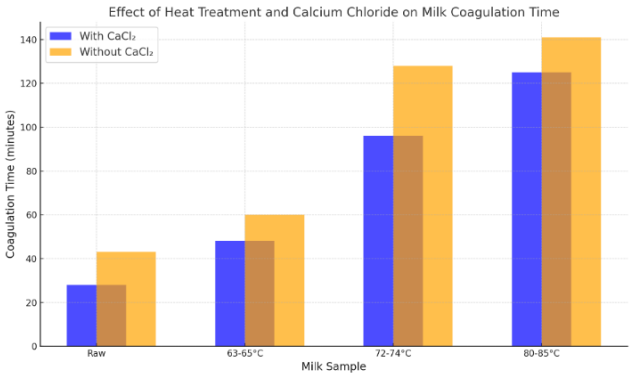

Figure 4 – Dependence of milk coagulation time on temperature treatment and presence of calcium chloride ($CaCl_2$)

As demonstrated in Figure 5, the coagulation time increases significantly with increasing processing temperature, from 43 minutes for raw milk to 141 minutes for milk treated at 80-85°C. This phenomenon can be attributed to the denaturation of whey proteins (e.g., β-lactoglobulin), which have the capacity to interact with casein, thereby impeding the clot formation process. The addition of $CaCl_2$ has been shown to result in a substantial reduction in coagulation time for all samples examined.

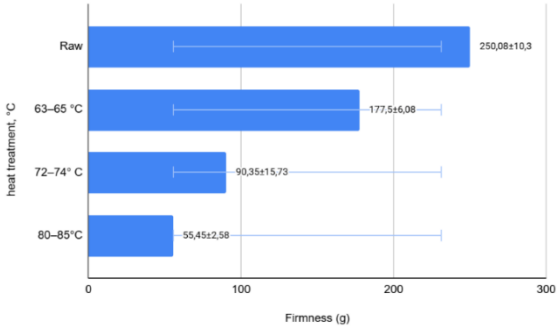

Figure 5 – Firmness of curd made from camel milk using different heat treatments

For instance, for raw milk, the coagulation time is reduced from 43 minutes to 28 minutes, and for milk treated at 80-85°C, from 141 minutes to 125 minutes. The addition of calcium chloride has been shown to restore the balance of free calcium in milk, thereby improving the aggregation of casein micelles and accelerating clot formation, even at elevated temperatures. The greatest reduction in coagulation time due to the addition of $CaCl_2$ is observed for raw milk, with a 15-minute reduction in coagulation time. Conversely, in high temperature treated milk (80-85°C), the effect of $CaCl_2$ is less pronounced, which may be attributable to strong protein denaturation, reduced calcium availability, and alterations in micelle structure. It is evident that the coagulation time increases with an increase in treatment temperature, both in the presence and absence of $CaCl_2$. This finding aligns with the observations reported by Hailu et al. (2016), who posited that increasing the coagulation temperature and decreasing the pH of camel milk can enhance its coagulation [11].

Further, textural indices of clot firmness when calcium chloride was added with an active acidity of 5.8 were studied in raw milk, and pasteurised at 63-65°C, 72-74°C and 80-85°C.

As demonstrated in Figure 6, the results indicated that camel milk clots prepared from raw milk exhibited significantly higher firmness (250.08±10.3) in comparison to pasteurised milk clots at 63-65°C (177.5±6.08) and 72-74°C (90.35±15.73), respectively. Conversely, the clots derived from pasteurised milk at temperatures ranging from 80 to 85°C exhibited a significantly lower level of firmness (55.45 ± 2.58) in comparison to the values above.

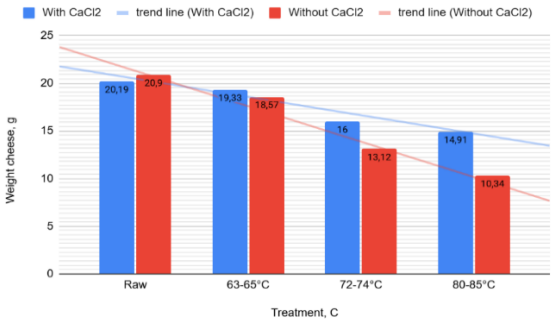

Figure 6 – Dependence of the yield on heat treatment and calcium chloride

The yield of cheese was found to vary according to the type of heat treatment applied. Specifically, the cheese yield from raw milk was 20.19-20-90g with and without calcium chloride, respectively, while pasteurization of the milk at 63-65°C resulted in a yield of 19.33-18.57g. Furthermore, at 72-74°C, the cheese yield with and without calcium chloride was -16-13.12, and at 80-85°C, the yield was 14.91-10.34.

Conclusions

The research indicates that the clotting process of camel milk in cheese production can be enhanced by manipulating various factors. Specifically, it has been observed that reducing the active acidity to 5.8 units, maintaining a clotting temperature of 35°C, and increasing the concentration of calcium chloride (CaCl2) from 20 to 30 g/100L are pivotal in achieving this. These adjustments have been shown to reduce the coagulation time, thereby optimising the clotting process. Furthermore, an increase in temperature results in a decrease in the difference between treated and untreated milk in terms of coagulation time. The utilisation of the proposed optimised technologies is expected to result in a reduction of waste, ensure high yields, and guarantee the safety of the final product for consumers.

References

1. Typology of camel milk from various regions of Kazakhstan / G.S. Konuspayeva et al // Bulletin. Biological Series. – 2018. – № 1(74). – P. 124.
2. Akhmetsadykova S.H. Camel breeding in Kazakhstan and future perspectives / S.H. Akhmetsadykova, G. Konuspayeva, N. Akhmetsadykov // Animal Frontiers. – 2022. – T. 12, № 4. – P. 71-77.
3. Konuspayeva G. Camel milk products in traditional and modern way / G. Konuspayeva, B. Faye // Proceedings of the International Workshop on Camel Dairy Technologies. – Dire Dawa, Ethiopia: Haramaya University. – 2016. – P. 23-25.
4. Seifu E. Camel milk products: innovations, limitations and opportunities / E. Seifu // Food Production, Processing and Nutrition. – 2023. – T. 5, № 15. https://doi.org/10.1186/s43014-023-00130-7.
5. Camel breeding in the Turkestan region: popularity among farmers [Electronic resource] // Dairy News Today. – Available at: https://dairynews.today/kz/news/verblyudovodstvo-v-turkestanskoy-oblasti-orpopulyarnost-sredi-fermerov.html (accessed: 25.02.2025).
6. Effect of vegetable coagulant, microbial coagulant and calf rennet on physicochemical, proteolysis, sensory and texture profiles of fresh goats cheese / V. García et al // Dairy Sci. Technol. – 2012. – T. 92, № 6. – H. 691-707. https://doi.org/10.1007/s13594-012-0086-1.
7. Viscosity changes during rennet coagulation of Murciano-Granadina goat milk / M.B. López et al // Int. J. Dairy Technol. – 1999. – T. 52, № 3. – H. 102-106. https://doi.org/10.1111/j.1471-0307.1999.tb02081.x.
8. Some parameters to process camel milk into cheese / G. Konuspayeva et al // Emirates Journal of Food and Agriculture. – 2014. – T. 26, № 4.
9. Technological challenges in production of camel milk cheese and ways to overcome them – A review / D. Baig et al // Int. Dairy J. – 2022. – T. 129. – P. 105344. https://doi.org/10.1016/j.idairyj.2022.105344.
10. Chemistry and Biochemistry of Cheese // P.F. Fox et al // Dairy Chemistry and Biochemistry. Second Ed. – Springer International Publishing Switzerland. – 2015. – P. 499-546. https://doi.org/10.1007/978-3-319-14892-2.

11. Factors influencing the gelation and rennetability of camel milk using camel chymosin / Y. Hailu et al // Int. Dairy J. – 2016. – T. 60. – P. 62-69. https://doi.org/10.1016/j.idairyj.2016.01.013.

Funding: *This research was funded by NP JSC «M. Auezov South Kazakhstan University» grant number IRN SKU 2024-008.*

Э.А. Габрильянц*, А.А. Утебаева, Р.С. Алибеков
Южно-Казахстанский университет им. М. Ауэзова,
160012, Республика Казахстан, г. Шымкент, проспект Тауке-хана 5
*e-mail: gabrilyants@mail.ru

ВЛИЯНИЕ РАЗЛИЧНЫХ ФАКТОРОВ НА СВЕРТЫВАНИЕ ВЕРБЛЮЖЬЕГО МОЛОКА ТУРКЕСТАНСКОЙ ОБЛАСТИ

Производство сыра из верблюжьего молока представляет собой значительный сектор пищевой промышленности, особенно в регионах, где широко развито верблюдоводство. Верблюжье молоко отличается особым химическим составом. Эти свойства делают его ценным сырьем для разработки функциональных продуктов питания, в том числе сыров с повышенной биологической ценностью. Процесс свертывания, присущий производству верблюжьего молока, требует многогранного подхода, учитывающего отличительные особенности этого сырья. Достижение оптимальных условий свертывания требует разумного регулирования таких критических факторов, как температура, активность ферментов, уровень pH и использование подходящей заквасочной культуры. В данной работе изучается влияние различных факторов на свертывание верблюжьего молока. Было замечено, что снижение активной кислотности (pH) до 5,8-5,6 единиц привело к значительному сокращению времени свертывания до 35-40 минут, что сопровождалось благоприятной тенденцией изменения текстурных показателей сгустков в процессе гелеобразования. Полученные данные свидетельствуют о том, что температура свертывания 35 °C является оптимальной для процесса ферментации, а увеличение концентрации хлорида кальция также оказывает значительное влияние на сокращение времени свертывания. Кроме того, результаты исследования показали, что тепловая обработка существенно влияет на упругость сгустков. При свертывании сырого молока его твердость составила 250,08±10,3 г, при 63-65°C она снизилась до 177,5±6,08 г, при 72-74°C – до 90,35±15,73 г, а при 80-85°C пастеризация молока привела к наименьшей твердости – 55,45±2,58 г. Выход сыра варьировался от 20,90 до10,34 в зависимости от тепловой обработки.

Ключевые слова: *верблюжье молоко, время свертывания, активная кислотность (pH), упругость, сыр, термическая обработка.*

Э.А. Габрильянц*, А.А. Утебаева, Р.С. Алибеков
М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160012, Қазақстан Республикасы, Шымкент қаласы, Тәуке хан даңғылы 5
*e-mail: gabrilyants@mail.ru

ТҮРКІСТАН ОБЛЫСЫ ТҮЙЕ СҮТІНІҢ ҰЮЫНА ӘРТҮРЛІ ФАКТОРЛАРДЫҢ ӘСЕРІ

Түйе сүтінен ірімшік өндіру – әсіресе түйе шаруашылығы кең таралған аймақтарда тамақ өнеркәсібінің маңызды бағыты. Түйе сүті ерекше химиялық құрамымен ерекшеленеді, бұл оны функционалды тағам өнімдерін, соның ішінде биологиялық құндылығы жоғары ірімшіктерді өндіру үшін бағалы шикізат етеді. Түйе сүтінің ұю процесі бұл шикізаттың өзіндік қасиеттеріне негізделген кешенді тәсілді талап етеді. Коагуляцияның оңтайлы шарттарына қол жеткізу үшін температура, ферменттердің белсенділігі, pH деңгейі сияқты маңызды параметрлерді мұқият реттеп, қолайлы ашытқы дақылдарын таңдау қажет. Бұл мақалада түйе сүтінің коагуляциясына әсер ететін әртүрлі факторлар қарастырылған. Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, белсенді қышқылдылықтың (pH) 5,8-5,6 дейін төмендеуі коагуляция уақытын едәуір қысқартып, оны 35-40 минутқа дейін азайтады. Бұл, өз кезегінде, гел түзілу процесінде ұю құрылымының қолайлы динамикасымен сипатталады. Алынған мәліметтер коагуляция температурасының 35°C деңгейінде оңтайлы болатынын, сондай-ақ кальций хлориді концентрациясының жоғарылауы коагуляция уақытын қысқартуға айтарлықтай әсер ететінін дәлелдеді.

Сонымен қатар, бұл зерттеудің нәтижелері жылулық өңдеудің сүт ұйындысының қаттылығына елеулі әсер ететінін көрсетті. Шикі сүт коагуляцияланған кезде оның қаттылығы 250,08±10,3 г құраса, 63-65°C температурада бұл көрсеткіш 177,5±6,08 г-ға дейін, 72-74°C температурада 90,35±15,73 г-ға дейін төмендеді. Ал 80-85°C температурада пастерленген сүт ең

төменгі қаттылық мәнін көрсетті – 55,45±2,58 г. Ірімшіктің өнімділігі термиялық өңдеуге байланысты 20,90-дан 10,34-ке дейін өзгерді.

Түйін сөздер: *түйе сүті, ұю уақыты, белсенді қышқылдылық (pH), қаттылық, ірімшік, жылулық өңдеу.*

Information about the authors

Eleonora Artyunovna Gabrilyants* – doctoral student, M. Auezov South Kazakhstan university, Textile and Food Engineering higher school, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: gabrilyants@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5568-5674.

Ravshanbek Sultanbekovish Alibekov – candidate of chemical science, professor, M. Auezov South Kazakhstan university, Textile and Food Engineering higher school. Shymkent, Kazakhstan; e-mail: ralibekov@hotmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0723-3101.

Aidana Askarovna Utebayeva – PhD, M. Auezov South Kazakhstan university, Textile and Food Engineering higher school, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: aidana.utebaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3792-4656.

Авторлар туралы мәліметтер

Габрильянц Элеонора Артюновна* — докторант, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: gabrilyants@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5568-5674.

Равшанбек Султанбекович Алибеков – химия ғылымдарының кандидаты, профессор, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: ralibekov@hotmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0723-3101.

Айдана Аскаровна Утебаева – PhD, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Тоқыма және тамақ инженериясы жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: aidana.utebaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3792-4656.

Сведения об авторах

Элеонора Арутюновна Габрильянц* – докторант, Южно-Казахстанский университет им. М.Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: gabrilyants@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5568-5674.

Равшанбек Султанбекович Алибеков – кандидат химических наук, профессор, ЮжноКазахстанский университет им. М.Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: ralibekov@hotmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0723-3101.

Айдана Аскаровна Утебаева – PhD Южно-Казахстанский университет им. М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: aidana.utebaeva@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3792-4656.

Received 31.03.2025
Revised 01.05.2025
Accepted 02.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-34

CC BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР 65.63.33

А.К. Мустафаева[1*], Ж. Біржанова[1], Г.Б. Абдилова[2], Б. Калемшарив[1], С.А. Карденов[1]
[1]Сәкен Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
Қазақстан Республикасы, 010011, Астана қаласы, Жеңіс даңғылы 62
[2]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі, 20 А
*e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru

ЖҰМСАҚ ІРІМШІК ӨНДІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫНДА ӨСІМДІК ТЕКТЕС ШИКІЗАТТЫ ПАЙДАЛАНУДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ

Аңдатпа: *Ірімшік – сүтті ұйыту және оны жетілдіру нәтижесінде алынған, ақуыз мөлшері жоғары тамақ өнімі. Ірімшікке қосымша дәм мен хош иіс беру үшін әртүрлі өсімдік тектес қоспалар қосу әдістері жеткілікті. Ұсынылып отырған мақалада жұмсақ тұзды ірімшікті өсімдік шикізаттарымен байыту арқылы олардың қоректік және биологиялық құндылығын арттыру мүмкіндігін зерттейді. Ақжелкен ұнтағы мен грек жаңғағы сияқты табиғи ингредиенттерді қосу тұзды жұмсақ ірімшіктің құрамындағы С дәрумені мен тағамдық талшықтардың мөлшерін едәуір арттырады. Зерттеу нәтижесінде, № 3 үлгісінде ақжелкен мен грек жаңғағы қосылған ірімшіктің құрамында С дәруменінің мөлшері 6 есе көбейіп, тағамдық талшықтар 0,86 г дейін артқаны*

анықталды. Сонымен қатар бұл өзгерістер сүт өнімдерінің денсаулыққа пайдалы қасиеттерін жақсартуға мүмкіндік береді.

Дайын өнім органолептикалық көрсеткіштері бойынша барлық талаптарға сәйкес болып, жоғары сапаны көрсетті. Бұл зерттеу жұмысы сүт өнімдеріне функционалдық қасиеттерді енгізудің тиімді тәсілін ұсынды, әрі жаңа технологиялық әдістерді сүт өнеркәсібінде қолдануға жол ашады. Сүт өнімдерінің құрамын байыту оның денсаулыққа пайдалы әсерін арттырып, адамдардың тағамдық қажеттіліктерін қанағаттандыруда жаңа мүмкіндіктерді ұсынады.

Түйін сөздер: *жұмсақ тұзды ірімшік, ақжелкен, дәрумендер, тағамдық талшықтар, грек жаңғағы.*

Адамның оңтайлы тамақтануында сүт өнімдері ерекше рөл атқарады. Сүт және сүт өнімдерінің ассортиментін кеңіту мақсатында сүт өнімдеріне жануар және өсімдік тектес шикізаттар қосу арқылы өнімнің құрылымын өзгерту және түрлі аурулардың, анемияның алдын алу мен емдеу-сауықтыру шараларына іске асырудың маңызды факторы ретінде әртүрлі мақсатта пайдаланылатын қышқыл сүт өнімдерін өндіру.

Соңғы жылдары сүт өнеркәсібі дамыған елдерде сүт шикізатынан өндірілетін және олардың қоректік және биологиялық құндылығын арттыру мақсатында өсімдік компоненттерімен толықтырылатын құрама сүт өнімдерін жасау үрдісінің өсуі байқалады. Тамақ өнімдері адам ағзасының қоректік заттар мен энергияға деген физиологиялық қажеттілігін қанағаттандырып қана қоймай, профилактикалық және емдік функцияларды да орындауы тиіс. Қазіргі таңда функционалдық ингредиенттерді пайдалана отырып, дәстүрлі мақсатқа сай жаңа тамақ өнімдерін жасау қажеттігін талап етеді [1, 2].

Ірімшікті өндіру кезінде маңызды микробиологиялық және биохимиялық процестер жүреді. Сүтті ұйыту кезінде ақуыздардың, майлардың және ірімшік массасының өзгерісі орын алады. Бұл өзгерістер ұю процесінің қарқындылығына, сүттің ұю жылдамдығына, сүтқышқылды ұюға және оның сарысуды бөліп шығару қасиеттеріне байланысты болады. Сүт және сүт өнімдерінің ішінде тағамдық және энергетикалық құндылығы жағынан ірімшік өнімдері ерекше орын алады. Сүт майы – күрделі эфир, үш атомды глицериннен тұрады, майлы ірімшікте 32-33 г болады. Сүт ақуыздары – казеин, альбумин, глобулин және т.б. сүтте 28-30 г болады. Сүт қанты-лактоза, ол сүтте ерітінді түрінде кездеседі, моцарелло ірімшігінде сүт қанты – 1,12 г кездеседі [3].

Сүт – ірімшік өндірісіндегі негізгі шикізат ретінде пайдаланылады. Сиыр сүтінің құрамына 120-дан астам әртүрлі заттар кіреді. Оның құрамында ағзаға қажетті заттар: майлар, ақуыздар, көмірсулар, минералды тұздар, ферменттер және дәрумендер бар, олар ағзаға оңай сіңеді және сүттің құрамында оңтайлы қатынаста болады. Сиыр сүтінің құрамында негізгі ақуыз – казаеин. Сүттегі ақуыздар коллоидты түрде болады, сол себептен олар асқазан-ішек жолдарындағы ферменттердің әсеріне оңай бейімделеді және 96-98%-ға сіңеді. Сүтте лактоза немесе сүт қанты көмірсулары өте көп. Сау адамның ішегіне лактоза – сүт қанты сүт арқылы түсіп, пайдалы микрофлораның тіршілік әрекетін қолдайды. Сүттің құрамындағы минералдық элементтердің негізгі түрдері: кальций, фосфор, калий, натрий, магний жатады. Сүтте минералды заттардың болуы мал азығының құрамына және сапасының төмендеуіне байланысты болады.

Адамзат денсаулығын сауықтыру, ағзаны пайдалы заттармен қоректендіру, халықтың тамақтану рационын реттеу қашанда өзекті болып табылады. Сондықтан күнделікті ағзаға қажетті дәрумендер, майлар, көмірсулар, ақуыздар, тағамдық талшықтар, алмастырылмайтын аминқышқылдары тамақ өнімдерімен ағзаға түсіп отыру керек. Қазіргі кезде елімізде артық салмақтың артуы, жүрек-қан тамыры ауруы, қант диабеті, асқазан-ішек жолы аурулары көбеюде. Мұндай аурулардың алдын-алуда тағамдық талшықтардың маңыздылығы жоғары болады. Себебі, тағамдық талшықтар ағзаның ас қорыту жүйесінің миклофорасын қалпына келтіреді, ағзадағы ауыр металдарды және токсиндерді ағзадан шығаруға ықпал етеді, энергия көзі ретінде қызмет атқарады және тағамның маңызды компоненті болып табылады [4].

Ақжелкен – шатырша гүлділер тұқымдасына жататын бір немесе екі жылдық өсімдік. Ақжелкеннің кептірілген және балғын түрлерін тамақ өндірісінде қолдануға болады. Балғын ақжелкен бұл түрі хош иісі мен дәмі жағынан өте бай, жасыл түске ие. Балғын ақжелкен аскорбин қышқылының ең құнды кемітілген түрінің құрамы тамыр дақылдарына қарағанда 8 есе артық. Осыған қарамастан ақжелкеннің тамыржеміспен салыстырғанда мұздату және

сақтау кезінде С витаминін сақтау мүмкіндігі төмен болады, бұл тіндердің химиялық құрамы мен құрылымының ерекшеліктеріне байланысты. С дәруменінің 70,0%-ы 4,5 ай сақталады. Қазақстанда ақжелкен еліміздің түрлі өңірлерінде өседі, өйткені бұл өсімдік жергілікті климаттық жағдайларға жақсы бейімделеді. Нақты орналасқан жері климаттық аймаққа байланысты, алайда Қазақстанда ақжелкен өсірілетін және өсетін негізгі облыстар – бұл ауыл шаруашылығы үшін қолайлы жағдайлар жасалған өңірлер [5, 6].

Жаңғақ – бірегей өсімдік шикізаты, оның барлық бөліктері бүгінде әртүрлі салаларда, соның ішінде тамақ өнімдерінде кеңінен қолданылады. Басқа да жаңғақтармен салыстырғанда грек жаңғағының құрамында диеталық маңызы бар май қышқылдары, соның ішінде омега-6 және омега-3 полиқанықпаған май қышқылдары көп болады. Жаңғақтың құрамында Е, А, В және С тобының дәрумендері, таниндер, минералды тұздар, тағамдық талшықтар және органикалық қышқылдар болады. Жаңғақ жемістерінде С дәрумені 3-5 мың мг, ол қарақат жемісімен салыстырғанда 5-6 есе көп болады (1 кесте) [7].

Кесте 1 – Ақжелкен және грек жаңғағының 100 граммдағы құрамы.

Негізгі заттар	100 граммда	
	Ақжелкен	Грек жаңғағы
Су, г	87,71	3,8
Көмірсу, г	6,33	11,1
Май, г	0,79	60,8
Қант, г	0,85	-
Ақуыз, г	2,97	16,2
Талшық, г	3,3	6,1
Энергетикалық құндылығы, ккал	36	656
Минералды заттар		
Калий, мг	554	474
Магний, мг	50	60
Фосфор, мг	58	332
Натрий, мг	56	7
Темір, мг	6,2	2
Цинк, мг	1,07	2,57
Марганец, мг	-	1,9
Дәрумендер		
Дәрумен С, мг	133	5,8
Дәрумен В2, мг	0,98	0,12
Дәрумен В6, мг	0,09	0,8
Дәрумен А, мгм	0,42	8
Дәрумен РР, мг	-	4,8
Дәрумен Е, мг	0,75	2,6
Дәрумен К, мг	-	2,7
Дәрумен В9, мгм	-	77
Дәрумен В4, мг	-	39,2

Дәрумендер – әртүрлі факторлардың әсерінен оңай жойылатын тұрақсыз қосылыстар. Сондықтан жемістер мен көкөністерді сақтау мен өңдеудегі негізгі міндет ауаның, жарықтың, ылғалдылықтың және ферменттердің дәрумендерге деструктивті әсерін төмендетуге, дәрумендердің, минералдардың, қанттың, жеміс қышқылдарының және хош иісті заттардың нәрлі суда еритін компоненттерін алу мен сумен жіберуді азайтуға ықпал ететін барлық құралдарды пайдалану болып табылады.

С дәрумені (аскорбин қышқылы) сүт пен сүт өнімдерінде өте аз мөлшерде болады. Ал тағамдық талшықтар сүт және ірімшіктерде жоқтың қасы, өйткені олар жануар өнімдері болып табылады, ал талшықтар негізінен өсімдік тағамдарында кездеседі. Талшықтарды көкөністерден, жемістерден, дәнді дақылдардан және бұршақтардан алуға болады. 2-кестеде адамдардың жастарына байланысты тәуліктік С дәрумені мен тағамдық талшықтардың қажетті мөлшері көрсетілген [8].

Кесте 2 – С дәруменінің тәуліктік тұтыну мөлшері

Жас	Әйел адам	Ер адам
6 айға дейін	40 мг	40 мг
7-12 ай	50 мг	50 мг
1-3 жас	15 мг	15 мг
4-8 жас	25 мг	25 мг
9-13 жас	45 мг	45 мг
14-18 жас	65 мг	75 мг
19 жастан кейін	75 мг	90 мг
Жүктілік кезеңінде	90 мг	-
Емізулі ана	120 мг	-
Шылым шегетін адам	110 мг	125 мг

С дәрумені адам ағзасында иммундық жүйенің қалыпты жұмысын қамтамасыз ету, эритроциттердің түзілуі және коллаген синтезі, сонымен қатар өсімдік заттарынан темірді сіңіру сияқты өте маңызды функцияларды орындайды. Сонымен қатар, аскорбин қышқылы антиоксидант болып табылады, яғни ол жасушаларды бос радикалдардың зақымдануынан қорғайды.

Аскорбин қышқылы біздің ағзамызда өте аз мөлшерде кездеседі, бірақ олардың маңыздылығы жоғары, яғни ферменттердің белсенділігіне әсер етеді және жасушадағы тотықсыздану потенциалын құруға ықпал етеді және гемоглабиннің тотығуының алдын алады бірқатар ферменттердің белсенділігіне әсер етеді. С дәрумені адам ағзасында синтезделмейді, гемоглобинді қорғайды, оның тотығуын болдырмайды, коллаген синтезіне қатысады, дәнекер тіндердегі хондроитин сульфаттарының биосинтезіне қатысады, тирозин алмасуына, өт қышқылдарының түзілуіне, фолий қышқылының синтезіне қатысады және нуклеин қышқылдарының алмасуына және рибозаның дезоксирибозаға айналуына әсер етеді, ағзадағы холестериннің тотығуына және шығарылуына әсер етеді, атеросклероздың дамуына әкелетін липидтер алмасуының бұзылуының алдын алуда маңызды рөл атқарады, гемопоэзді жанама түрде белсендіреді және регенеративті процестер, және темірдің сіңуін арттырады.

Адамның С дәруменіне деген физиологиялық қажеттілігі тәулігіне 90 мг құрайды. С дәруменінің тапшылығы цинга ауруының дамуына әкеледі. Цинга ауруының белгілері – күш жоғалту, қан кету, шаш пен тістің түсуі, қызыл иектің қанауынан байқалады. Сондықтан дәрумендермен байытылған өнімдер тұтыну аскорбин қышқылын сақтаудың ең маңызды және сенімді жолы болып табылады.

Ересек адам тағамдық талшықтың күнделікті нормасы кемінде 30 г-ын тұтынуы қажет. Өкінішке орай, біздің елімізде тағамдық талшықтарды орташа тұтыну, әдетте, ұсынылған норманың жартысынан аз – 12-15 ж. шамасында ғана. Тағамдық талшықтар жүрек-қан тамыры аурулары мен олардың инфаркт және инсульт сияқты асқыну қаупін төмендетеді.

Материалдар мен зерттеу әдістері

Жұмсақ тұзды ірімшіктің барлық көрсеткіштері ҚР СТ 418-2013 Қазақстан Республикасы ұлттық стандарты бойынша бекітілген тұзды жұмсақ ірімшік техникалық шарттары және «Тұздалған ірімшік» МЕМСТ 33959-2016 бойынша анықталады.

Сүт шикізатының және дайын өнімнің сапасын бағалау үшін стандарттық зерттеу әдістері қолданылды, олар төменде көрсетілген:

– майлылығы МЕМСТ 5867-90 «Сүт және сүт өнімдері. Майды анықтау әдісі» бойынша зерттелді [9];

– ылғалдылығы және құрғақ заттың мөлшері МЕМСТ 3626-73 «Сүт және сүт өнімдері. Құрғақ зат пен ылғалды анықтау әдістері» бойынша анықталды [10, 18];

– тығыздылығы МЕМСТ 3625-84 «Сүт және сүт өнімдері. Тығыздықты анықтау әдісі» бойынша жүргізіледі [11] ;

– қышқылдылығы МЕМСТ 3624-92 «Сүт және сүт өнімдері. Қышқылдылық анықтауға арналған титрлік әдістер» бойынша анықталды [12];

– тұз мөлшері МЕМСТ 3627-81 «Сүт өнімдері. Хлорлы натрийді анықтау әдісі» бойынша анықталды [13];

– ақуыз мөлшері МЕМСТ 25179 «Сүт және сүт өнімдері. Ақуыз мөлшерін анықтау әдісі» бойынша жүргізілді [14];

– дайын өнімнің органолептикалық көрсеткіштерін бағалау МЕМСТ 33959-2016 бойынша жүргізілді [9].

Сүт және сүт өнімдерін өндіру бойынша жалпылама қабылданған нормативтік құжаттарға сәйкес зерттеулер жүргізілді. Зерттеу нәтижесінде жұмсақ тұзды ірімшіктің физика-химиялық көрсеткіштері анықталды, өсімдік тектес шикізаттарды қосу арқылы өнімдер дәрумендермен және тағамдық талшықтармен байытылды, өсімдік тектес шикізаттарды әртүрлі қатынаста қосып, оңтайлы мәні алынды.

Зерттеу нәтижелері және оларды талқылау.

Жұмсақ тұздықты ірімшік өндірудің технологиялық кезеңі келесі операциялардан тұрады: шикізатты қабылдау 8±2ºС температурада жүргізіледі, одан әрі сүтті тазалау, 4±2ºС температураға дейін салқындату, 72±2ºС температурада 30 сек пастерлеу, пастерленген сүтті 35-40ºС температураға дейін салқындату, ұйытқы қосу, мәйекті фермент және кальций хлоридінің 15-20 г (100 л сүтке) қосу жүргізіледі. Сүт 28-33°С температурада 40-70 минутта ұйытылады. Дайын болған ұйытқы тығыз және серпімді болады. Одан әрі ұйытынды өлшемі 10-15 мм шаршы бөліктерге кесіледі, одан әрі 10-15 минутқа қойып қояды. Тыныштықта тұрған ұйытқыдан сарысу бетіне шығып, кесілген ұйытынды тұнады. Сарысуды сүзіп алғаннан кейін ұнтақталған 3% ақжелкенді, 7% грек жаңғағы және 3% ақжелкенді, 7% грек жаңғағы қосылып, ірімшік 20-30 минут аралығында араластырылады. 2-3 минут аралығында 2-3 реттен араластырады. Дайын болған ұйытындыны арнайы ыдыстарға құйып, бастапқыда өздігінен престеуге, кейін 5-10 кПа қысыммен пневматикалық пресс көмегімен ықтиярсыз престейді. Белгілі бір пішінге келтірілген ірімшік кесектері салқындағаннан кейін бір күн бойы концентрациясы 18-22% болатын тұзды ерітіндіге салып қояды, тұзды ерітіндінің температурасы 8-12°С аспауы керек. Дайын болған жұмсақ ірімшік кесектері вакуумды қапшықтарға буып-түйіледі [15].

Сиыр сүті МЕМСТ физика-химиялық, органолептикалық көрсеткіштеріне сай алынды. Жұмсақ ірімшіктің оңтайлы рецептурасын анықтау мақсатында бақылау үлгісі және өнімнің үш түрлі үлгісі дайындалды. Бақылау үлгісі алынды және 1-ші үлгіге ақжелкен ұнтағы 3%, 2-ші үлгіде грек жаңғағы 7%, 3-ші үлгіде ақжелкен ұнтағы 3% және грек жаңғағы 7% мөлшерінде жұмсақ тұздықты ірімшікке қосылды. Төмендегі 3-кестеде бақылау үлгісіне сай және ақжелкенмен және жаңғақпен байытылған тұздалған жұмсақ ірімшіктің рецептурасы көрсетілген.

Кесте 3 – Өсімдік шикізатымен байытылған жұмсақ ірімшік рецептурасы.

Компоненттер		Жұмсақ ірімшік			
		Бақылау үлгісі	№ 1	№2	№3
1	Тұтас сиыр сүті	97,97 г	94,97 г	93,47 г	90,97 г
2	Мәйекті фермент	0,001 г	0,001 г	0,001 г	0,001 г
3	Мезофильді ұйытқы	0,002 г	0,002 г	0,002 г	0,002 г
4	$CaCl_2$	0,02 г	0,02 г	0,02 г	0,02 г
5	Ас тұзы	2 г	2 г	2 г	2 г
6	Ақжелкен ұнтағы	-	3 г	-	3 г
7	Грек жаңғағы	-		7 г	7 г
	Барлығы	100 г	100 г	100 г	100 г

Дайын жұмсақ тұзды ірімшіктердің бақылау үлгілері мен ақжелкен және грек жаңғағымен байытылған түрлері органолептикалық, яғни сезім мүшелері арқылы бағаланды. Жоғары нәтиже көрсеткен грек жаңғағы мен ақжелкен қосылған үлгі мен бақылау үлгісі МЕМСТ талаптарына сай деп бағаланып, құрамындағы тағамдық талшықтар мен дәрумендерін анықтау мақсатында «Алматы технологиялық университеті» АҚ «Азық-түлік өнімдерінің сапасын және қауіпсіздігін бағалау» зертханасына жіберіліп, физика-химиялық қасиеттеріне сынама жүргізіліп, нәтижесі алынды. Хаттама нәтижесінде жұмсақ ірімшіктің құрамындағы тағамдық талшықтар мен С дәруменінің мөлшері анықталды, нәтижелер 4-кестеде көрсетілген.

Кесте 4 – Жұмсақ ірімшік құрамындағы С дәрумені мен тағамдық талшықтар мөлшері

Көрсеткіштер	Бақылау үлгісі	Грек жаңғағы мен ақжелкен ұнтағы қосылған		
		№ 1 үлгі	№ 2 үлгі	№ 3 үлгі
Тағамдық талшықтар, %	–	0,52±0,006	0,94±0,01	0,86±0,01
С дәрумені, мг/100г	0,25±0,003	0,99±0,02	0,71±0,008	1,54±0,03

Зерттеудің нәтижесінде ақжелкен және грек жаңғағы қосылған жұмсақ ірімшіктің құрамында С дәруменінің мөлшері 6 есе көбейгенін және тағамдық талшықтардың бар екені және 4-ші кестеден өсімдік тектес шикізатпен байытылған жұмсақ ірімшіктің құрамы бақылау үлгісімен салыстырғанда оңтайлы екенін көруге болады (1 сурет).

Сурет 1 – Жұмсақ тұздықты ірімшіктер
1 – бақылау үлгісі, 2 – ақжелкен қосылған ірімшік, 3 – грек жаңғағы қосылған ірімшік,
4 – грек жаңғағы мен ақжелкен қосылған ірімшік

Зерттеу жүргізу барысында алынған дайын өнімдердің органолептикалық көрсеткіштері дегустация нәтижелері арқылы бағаланды. Дегустация жасау арқылы бағалау С. Сейфуллин атындағы ҚАТЗУ-нің оқытушыларының арасында жүргізілді. Органолептикалық бағалау нәтижесінде № 3 үлгідегі жұмсақ тұздықты ірімшікке басым бағалау берілді және өнімдер барлық талаптарға сай деп бағаланды. 5-кестеде таңдап алынған ақжелкен мен грек жаңғағы қосылған жұмсақ тұздықты № 3 үлгінің органолептикалық көрсеткіштері көрсетілген

Кесте 5 – Ақжелкен және грек жаңғағы қосылған жұмасақ ірімшіктің органолептикалық көрсеткіштері

Көрсеткіштер	Сипаттамалар мен нормалар	Нәтижесі
Сыртқы түрі және консистенциясы	Сырдың қабығы жоқ. Беті тегіс, ылғалды, шырышсыз. Бүйір бетінің жабылмауы, серпентин немесе перфорация іздерінің, престеу кезіндегі ойықтар мен ұсақ қатпарлардың, ұсақ жарықтардың болуына рұқсат етіледі.	Консистенциясы жұмсақ әрі нәзік және барлығы біркелкі таралған. Беті тегіс, ылғалды, шырынсыз.
Дәмі мен иісі	Таза, сүтқышқылды, орташа тұзды, бөгде дәм мен иіссіз	Таза, бөгде дәм мен бөгде иіссіз
Түсі	Ақтан ашық сарыға дейін, барлық массада біркелкі	Әлсіз сарғыш түсте масса бойынша біркелкі

Қорытынды

Зерттеу нәтижесінде ірімшік өнімін өсімдік шикізаттарымен байыту арқылы дәрумендерді арттыру тағамның қоректік және биологиялық құндылығын жақсарту мүмкін екендігі дәлелденді. Ақжелкен ұнтағы мен грек жаңғағын қосу арқылы тұзды жұмсақ ірімшіктің құрамын байыту арқылы, өнімнің денсаулыққа пайдалы қасиеттерін арттыруға болады. Зерттеу нәтижесінде жұмсақ ірімшіктің құрамындағы С дәрумені мен тағамдық талшықтардың мөлшері айтарлықтай өскендігі байқалды. Әсіресе, №3 үлгіде ақжелкен мен грек жаңғағының қосылуы нәтижесінде С дәрумені мөлшері 6 есе артқандығын, ал тағамдық талшықтар 0,86 г дейін көбейгендігі байқалады және «Алматы технологиялық университеті» АҚ «Азық-түлік өнімдерінің сапасын және қауіпсіздігін бағалау» зертханасының сынақ нәтижелерінің хаттамасымен расталған.

Ақжелкен ұнтағы мен грек жаңғағын қосылған ірімшік органолептикалық көрсеткіштері бойынша барлық талаптарға сай болғандығы анықталды, бұл оның дәмі, сыртқы түрі және текстурасы бойынша жоғары сапалы екенін көрсетеді. Осылайша, ақжелкен мен грек жаңғағы қосылған ірімшіктің жаңа рецептурасы дәстүрлі өнімдерге функционалдық қасиеттер қосуға мүмкіндік беретін тиімді тәсіл ретінде ұсынылады. Бұл зерттеу сүт өнімдерін байыту арқылы олардың денсаулыққа пайдалы әсерін арттыруға бағытталған жаңа технологиялық тәсілдерді енгізуге жол ашады.

Әдебиеттер тізімі

1. Хиценко А.В. Использование растительных компонентов в производстве мягких сыров / А.В. Хиценко, О.П. Неверова, О.В. Зинина // Актуальные проблемы развития технических наук. Сборник статей участников XXII Областного конкурса научно-исследовательских работ «Научный Олимп» по направлению «Технические науки». – Екатеринбург, 2020. – С. 98-103.

2. Резниченко И.Ю. Разработка рецептуры и оценка качества мягкого сыра с растительным ингредиентом / И.Ю. Резниченко, Е.А. Егушова // Проблемы современной аграрной науки. – 2023. – С. 198.
3. Глазачев В.В. Кисломолочные продукты / В.В. Глазачев. – М.: Пищевая промышленность,1968 – 268 с.
4. Жұмахан С.Т. Ешкі сүтінен жұмсақ ірімшік алу технологиясын зерттеу / С.Т. Жұмахан, С. Қозықан // News of Kazakhstan Science / Novosti nauki Kazahstana. – 2020. – № 2.
5. Parsley: A review of habitat, phytochemistry, ethnopharmacology and biological activities / S. Sarwar et al // Int. J. Chem. Biochem. Sci. – 2019. – Т. 9. – С. 49-55.
6. Ямпольский А. Петрушка (лат. Petroselinum crispum) / А. Ямпольский, Т. Елисеева // Журнал здорового питания и диетологии. – 2020. – № 12. – С. 2-12.
7. Махаш Н.Е. Өсімдік тектес компоненттерді қолдана отырып, сүтқышқылды өнімдердің тағамдық құндылығын арттыру // Н.Е. Махаш // Қазақстан Республикасы Тәуелсіздігінің 30 жылдығына арналған «Сейфуллин оқулары – 17: «Қазіргі аграрлық ғылым: цифрлық трансформация» атты халықаралық ғылыми – тәжірибелік конференция – 2021. – Т.1, Ч.2 – Б. 148-150.
8. Елисеева Т. Витамин С (аскорбиновая кислота) описание, польза и где содержится / Т. Елисеева, А. Мироненко // Журнал здорового питания и диетологии. – 2018. – Т. 2, № 4. – С. 33-44.
9. ГОСТ-33959-2016 Сыры рассольные технические условия. Введен 01.09.2017. – М.: Стандартинформ, 2016.
10. ГОСТ 5867-90 Молоко и молочные продукты. Методы определения жира. – М.: Стандартинформ, 2009.
11. ГОСТ 3626-73 Молоко и молочные продукты. Методы определения влаги и сухого вещества (с изменениями № 1, 2, 3). – М.: Стандартинформ, 2009.
12. СТ РК 1483-2005 Молоко коровье. Методы испытаний по определению показателей состава и плотности молока. – Астана, 2005.
13. ГОСТ 3624-92. Молоко и молочные продукты. Титриметрические методы определения кислотности. – М.: ИПК Издательство стандартов, 2004.
14. ГОСТ 3627-81* Молочные продукты. Методы определения хлористого натрия. – М.: Стандартинформ, 2016.
15. Мустафаева А.К. Технология производства мягких сыров обогащенных растительным сырьем // Вестник Университета Шакарима. Серия технические науки. – 2024. – Т. 1, № 2(14). – С. 246-253.

References

1. Khitsenko A.V. Ispol'zovanie rastitel'nykh komponentov v proizvodstve myagkikh syrov / A.V. Khitsenko, O.P. Neverova, O.V. Zinina // Aktual'nye problemy razvitiya tekhnicheskikh nauk. Sbornik statei uchastnikov XXII Oblastnogo konkursa nauchno-issledovatel'skikh rabot «Nauchnyi OlimP» po napravleniyu «Tekhnicheskie naukI». – Ekaterinburg, 2020. – S. 98-103. (In Russian).
2. Reznichenko I.YU. Razrabotka retseptury i otsenka kachestva myagkogo syra s rastitel'nym ingredientom / I.YU. Reznichenko, E.A. Egushova // Problemy sovremennoi agrarnoi nauki. – 2023. – S. 198. (In Russian).
3. Glazachev V.V. Kislomolochnye produkty / V.V. Glazachev. – M.: Pishchevaya promyshlennost',1968 – 268 s. (In Russian).
4. Zhұmakhan S.T. Eshki sүtinen zhұmsaқ irimshik alu tekhnologiyasyn zertteu / S.T. Zhұmakhan, S. Қozyқan // News of Kazakhstan Science/Novosti nauki Kazahstana. – 2020. – № 2. (In Kazakh).
5. Parsley: A review of habitat, phytochemistry, ethnopharmacology and biological activities / S. Sarwar et al // Int. J. Chem. Biochem. Sci. – 2019. – T. 9. – S. 49-55. (In English).
6. Yampol'skii A. Petrushka (lat. Petroselinum crispum) / A. Yampol'skii, T. Eliseeva // Zhurnal zdorovogo pitaniya i dietologii. – 2020. – № 12. – S. 2-12. (In Russian).
7. Makhash N.E. Өsimdik tektes komponentterdi қoldana otyryp, sүtқyshқyldy өnimderdiң taғamdyқ құndylyғyn arttyru // N.E. Makhash // Қazaқstan Respublikasy Tәuelsizdiginiң 30 zhyldyғyna arnalғan «Seifullin oқulary – 17: «Қazirgi agrarlyқ ғylym: tsifrlyқ transformatsiYA» atty khalyқaralyқ ғylymi – tәzhiribelik konferentsiya – 2021. – T.1, CH.2 – B. 148-150. (In Kazakh).
8. Eliseeva T. Vitamin S (askorbinovaya kislota) opisanie, pol'za i gde soderzhitsya / T. Eliseeva, A. Mironenko // Zhurnal zdorovogo pitaniya i dietologii. – 2018. – T. 2, № 4. – S. 33-44. (In Russian).

9. GOST-33959-2016 Syry rassol'nye tekhnicheskie usloviya. Vveden 01.09.2017. – M.: Standartinform, 2016. (In Russian).
10. GOST 5867-90 Moloko i molochnye produkty. Metody opredeleniya zhira. – M.: Standartinform, 2009. (In Russian).
11. GOST 3626-73 Moloko i molochnye produkty. Metody opredeleniya vlagi i sukhogo veshchestva (s Izmeneniyami N 1, 2, 3). – M.: Standartinform, 2009. (In Russian).
12. ST RK 1483-2005 Moloko korov'e. Metody ispytanii po opredeleniyu pokazatelei sostava i plotnosti moloka. – Astana, 2005. (In Russian).
13. GOST 3624-92. Moloko i molochnye produkty. Titrimetricheskie metody opredeleniya kislotnosti. – M.: IPK Izdatel'stvo standartov, 2004. (In Russian).
14. GOST 3627-81* Molochnye produkty. Metody opredeleniya khloristogo natriya. – M.: Standartinform, 2016. (In Russian).
15. Mustafaeva A.K. Tekhnologiya proizvodstva myagkikh syrov obogashchennykh rastitel'nym syr'em // Vestnik Universiteta Shakarima. Seriya tekhnicheskie nauki. – 2024. – T. 1, № 2(14). – S. 246-253. (In Russian).

А.К. Мустафаева*, Ж. Біржанова[1], Г.Б. Абдилова[2], Б. Калемшарив[1], С. Карденов[1]
[1]Казахский агротехнический исследовательский университет им. Сакена Сейфуллина
Республика Казахстан, 010011, г. Астана, пр. Победы 62
[2]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru

ОСОБЕННОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ РАСТИТЕЛЬНОГО СЫРЬЯ В ТЕХНОЛОГИИ ПРОИЗВОДСТВА МЯГКОГО СЫРА

Сыр – это пищевой продукт с высоким содержанием белка, полученный в результате свертывания молока и его совершенствования. Способов добавления различных растительных добавок достаточно, чтобы придать сыру дополнительный вкус и аромат. В предлагаемой статье исследуется возможность повышения их питательной и биологической ценности путем обогащения мягкого соленого сыра растительным сырьем. Добавление натуральных ингредиентов, таких как порошок петрушки и грецкие орехи, значительно увеличивает содержание витамина С и пищевых волокон в соленом мягком сыре. Исследование показало, что в образце № 3 содержание витамина С в сыре с петрушкой и грецкими орехами увеличивалось в 6 раз, а пищевые волокна увеличивались до 0,86 г. Эти изменения позволяют улучшить полезные свойства молочных продуктов.

Готовая продукция по органолептическим показателям соответствовала всем требованиям и показала высокое качество. Это исследование предложило эффективный подход к внедрению функциональных свойств в молочные продукты и открывает двери для применения новых технологических методов в молочной промышленности. Обогащение состава молочных продуктов может повысить пользу для здоровья и предложить новые возможности для удовлетворения потребностей людей в питании.

Ключевые слова. *мягкий соленый сыр, петрушка, витамины, пищевые волокна, грецкие орехи*

A. Mustafaeva*, Z. Birzhanova[1], G. Abdilova[2], B. Kalemshariv[1], S. Kardenov[1]
[1]Kazakh Agrotechnical Research University named after Sakena Seifullina
62 Pobedy Ave., Astana, 010011, Kazakhstan
[2]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A, Glinki str.
*e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru

FEATURES OF THE USE OF VEGETABLE RAW MATERIALS IN THE PRODUCTION TECHNOLOGY OF SOFT CHEESE

Cheese is a food product with a high protein content, obtained as a result of milk coagulation and its improvement. There are enough ways to add various vegetable additives to give the cheese an additional taste and aroma. The proposed article explores the possibility of increasing their nutritional and biological value by enriching soft salty cheese with vegetable raw materials. The addition of natural ingredients such as parsley powder and walnuts significantly increases the vitamin C and dietary fiber content of salty soft cheese. The

study showed that in sample № 3, the vitamin C content in cheese with parsley and walnuts increased 6-fold, and dietary fiber increased to 0,86 g. These changes make it possible to improve the beneficial properties of dairy products.

The finished products met all the requirements for organoleptic characteristics and showed high quality. This research has proposed an effective approach to introducing functional properties into dairy products and opens the door to the application of new technological methods in the dairy industry. Enriching the composition of dairy products can enhance health benefits and offer new opportunities to meet people's nutritional needs.

Key words. *soft salted cheese, parsley, vitamins, dietary fiber, walnuts.*

Авторлар туралы мәлімет

Аяулым Какеновна Мустафаева* – техника ғылымдарының кандидаты, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры; Сәкен Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті КЕАҚ, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Біржанова Жұлдыз Біржанқызы – Сәкен Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университетінің «Тағам өнімдерінің технологиясы» білім бағдарламасының 2 курс магистранты, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: zhuldiz_birzhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-7559-432X

Галия Бекеновна Абдилова – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, тамақ инженериясы зерттеу мектебі, Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан Республикасы; e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002- 6647-6314.

Бегжан Калемшарив – «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының оқытушысы; Сәкен Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті КЕАҚ, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: begjan.ae@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-00028036-9718.

Серик Аскербекович Карденов – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., т.ғ.к., Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Сведения об авторах

Аяулым Какеновна Мустафаева* – кандидат технических наук, ассоциированный профессор кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет имени Сакена Сейфуллина, город Астана, Республика Казахстан; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Жулдыз Биржановна Биржанова – магистрант 2 курса образовательной программы «Технология пищевых продуктов» Казахского агротехнического исследовательского университета имени Сакена Сейфуллина, город Астана, Республика Казахстан; e-mail: zhuldiz_birzhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-7559-432X.

Галия Бекеновна Абдилова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, исследовательская школа пищевой инженерии, Шәкәрім университет, Семей, Республика Казахстан, e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6647- 6314.

Бегжан Калемшарив – преподаватель кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», Казахский агротехнический исследовательский университет имени Сакена Сейфуллина, Астана, Казахстан; e-mail: begjan.ae@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-00028036-9718.

Серик Аскербекович Карденов – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, и.о. ассоциированного профессора кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», к.т.н., Республика Казахстан, город Астана; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Information about the authors

Ayaulym Kakenovna Mustafayeva* – Candidate of Technical Sciences, Senior lecturer of the Department «Technology of Food and Processing Industries», Kazakh Agrotechnical Research University named after S.Seifullin, Astana city, Republic of Kazakhstan; e-mail: ayaulym.mustafa@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9627-7543.

Zhuldyz Birzhanovna Birzhanova – 2nd-year master's student of the educational program «Food Technology» of the Kazakh Agrotechnical Research University named after Saken Seifullin, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: zhuldiz_birzhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0005-7559-432X.

Galiya Abdilova – candidate of technical sciences, associate professor, research school of food engineering, Shakarim University, Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: abdilova1979@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6647-6314.

Begzhan Kalemshariv – Lecturer of the Department of Food Technology and Processing Products; Saken Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University, Astana, Kazakhstan; e-mail: begjan.ae@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-00028036-9718.

Serik Askerbekovich Kardenov – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Acting Associate Professor, Department of Technology of Food and Processing Industries, Candidate of Technical Sciences, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Редакцияға енуі 02.04.2025
Өңдеуден кейін түсуі 16.05.2025
Жариялауға қабылданды 19.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-35

МРНТИ: 65.33.29

BY 4.0
Check for updates

Ж.М. Атамбаева*, А.С. Нургазина, А.С. Камбарова, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева
Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки 20 А
*e-mail: zh.atambayeva@mail.ru

МОДЕРНИЗАЦИЯ ТЕХНОЛОГИИ ПРОИЗВОДСТВА БЕЗГЛЮТЕНОВОГО ХЛЕБА

Аннотация: *В современном мире особое значение придается разработке функциональных и безопасных пищевых продуктов, отвечающих требованиям здорового питания. С ростом осведомленности о здоровье и благополучии, потребители все чаще обращают внимание на состав продуктов, их питательную ценность и влияние на организм. Одним из актуальных направлений пищевой промышленности является создание безглютеновой продукции, в частности хлебобулочных изделий, предназначенных для лиц с непереносимостью глютена и приверженцев безглютеновой диеты. Целью работы явилось обоснование рецептуры безглютенового хлеба с использованием рисовой и льняной муки, а также псиллиума. Объектом исследования является образец безглютеновой хлебной продукции, приготовленный на основе указанных компонентов. В рамках работы проведено сравнение физико-химических показателей используемых видов муки с пшеничной, а также определены основные параметры качества готового хлеба: влажность, кислотность, массовая доля жира и сахара, а также показатели пищевой ценности (белки, жиры, углеводы, энергетическая ценность). Применение рисовой и льняной муки позволило улучшить белковый состав и питательную ценность хлеба, а введение псиллиума способствовало улучшению текстуры и формированию структуры, приближённой к традиционным изделиям на основе глютена. Полученные результаты подтверждают эффективность использования данных компонентов в производстве безглютенового хлеба и обоснованность предложенной рецептуры.*

Ключевые слова: *мука рисовая, мука льняная, безглютеновый хлеб, псилиум, текстура, консистенция.*

Введение

Современные тенденции в питании и увеличение числа людей с непереносимостью глютена способствуют развитию технологий производства безглютенового хлеба. Модернизация этих технологий направлена на улучшение качества, текстуры и питательной ценности продукта. Основными ключевыми аспектами, связанными с разработкой безглютенового хлеба, являются:

– включение новых ингредиентов: использование альтернативных безглютеновых видов муки, таких как рисовая, льняная, гречневая, позволяет добиться лучших вкусовых качеств и текстуры хлеба;

– технологии замеса: современные механизмы замеса и ферментации позволяют более равномерно распределить ингредиенты, что улучшает консистенцию теста. Применение специализированных замесочных машин способствует лучшему взаимодействию компонентов, что важно для формирования структуры хлеба;

– использование природных загустителей: такие как псилиум помогает улучшить текстуру и эластичность безглютенового теста, позволяя избежать его рассыпчатости,

обеспечивает лучшую удерживаемость влаги и способствует увеличению объема готового изделия;

– инновационные методы выпечки, использование новых технологий выпечки, таких как паровая выпечка или использование конвекционных печей, позволяет получить хрустящую корочку и мягкую текстуру внутри, что делает хлеб более привлекательным для потребителей;

– контроль качества: использование современных методов контроля качества на каждом этапе производства помогает обеспечить стабильность и безопасность продукта; лабораторные исследования на наличие глютена, а также контроль микробиологических показателей являются важными шагами для гарантии безглютеновости.

– информирование и просвещение потребителей о преимуществах безглютенового хлеба и методах его приготовления, это позволяет формировать спрос на качественные продукты и способствует расширению ассортимента. Инновационные подходы к использованию ингредиентов, процессам замеса и выпечки позволяют создавать качественные и вкусные изделия, отвечающие потребностям растущего числа людей, выбирающих безглютеновую диету [1].

В наше время активно разрабатываются новые технологии и совершенствуются рецептуры для расширения ассортимента и улучшения потребительских качеств хлеба. Однако вопрос оптимизации рецептур и технологий производства безглютенового хлеба продолжает оставаться актуальным. Этот продукт набирает все большую популярность среди людей, страдающих целиакией и непереносимостью глютена. [8].

Целиакия – это аутоиммунное заболевание, характеризующееся непереносимостью глютена, белка, содержащегося в пшенице, ржи и ячмене. У людей с целиакией употребление глютена вызывает воспаление тонкой кишки, что приводит к повреждению её слизистой оболочки и нарушению усвоения питательных веществ. Единственный способ эффективного лечения – это строгое соблюдение безглютеновой диеты [9]. Следует отметить, что ассортимент безглютеновой продукции отечественного производства ограничен. Его расширение возможно за счет использования новых видов безглютенового сырья.

Рисовая мука – это специализированный продукт, получаемый из белого риса неклейких сортов. Ее не следует путать с рисовым крахмалом, который производится по иной технологии и имеет отличные свойства. Подобно пшеничной муке, рисовую получают путем измельчения злаков. Для ее производства используют как белый, так и коричневый рис, при этом мука из коричневого риса имеет бежевый оттенок. Рисовая мука имеет мягкий и нейтральный вкус, что позволяет ей хорошо сочетаться с другими ингредиентами, не перебивая их аромат. Так же помогает создавать легкую и воздушную текстуру хлеба, что особенно важно для безглютеновых изделий, которые могут быть плотными и тяжелыми. Рисовая мука обладает высокой усвояемостью и не содержит глютен, что делает ее отличным выбором для людей с непереносимостью глютена и для тех, кто придерживается диетического питания. Благодаря своим легким пищеварительным свойствам, она часто используется в различных безглютеновых продуктах и диетах. [4, 5].

Льняная мука – это продукт, получаемый из семян льна путем их помола и обезжиривания. Такой способ обработки сохраняет все полезные свойства семян и делает муку ценным диетическим продуктом. Она является отличным источником витаминов А, Е и группы В, которые легко усваиваются организмом и поддерживают здоровье кожи, волос и нервной системы. Семена льна особенно богаты калием, которого в них содержится в семь раз больше, чем в бананах. Это делает льняную муку полезной для поддержания нормального артериального давления и здоровья сердца. Включение льняной муки в рацион способствует нормализации работы желудочно-кишечного тракта, помогает улучшить пищеварение и предотвратить запоры, благодаря высокому содержанию клетчатки. Кроме того, льняная мука является источником омега-3 жирных кислот, которые оказывают положительное влияние на сердечно-сосудистую систему, уменьшают воспалительные процессы и помогают регулировать уровень холестерина. Льняная мука также обладает антиоксидантными свойствами, защищая клетки организма от повреждений и замедляя процесс старения. [6, 7].

Псилиум – это натуральный загуститель и источник клетчатки, который добавляют в рецептуры хлеба по нескольким причинам:

– улучшения текстуры: Псилиум помогает удерживать влагу в тесте, что делает хлеб более влажным и мягким. Это особенно важно для безглютенового хлеба, который может быть сухим и рассыпчатым;

– связывания ингредиентов: Он способствует образованию геля, который помогает связывать ингредиенты и улучшает структуру теста, придавая ему эластичность.

– увеличения объема: псилиум может способствовать увеличению объема хлеба, делая его более легким и воздушным;

– пользы для здоровья: псилиум богат клетчаткой, что способствует улучшению пищеварения и может помочь в снижении уровня холестерина;

– поддержки безглютеновой структуры: в безглютеновых рецептах псилиум помогает компенсировать отсутствие глютена, который обычно придаёт тесту эластичность и структуру. Добавление псилиума в рецепты хлеба делает его не только более вкусным, но и питательным [2, 3].

Методы исследования

Для оценки качества разработанного безглютенового хлеба были проведены физико-химические исследования, включающие определение следующих показателей: влажности, кислотности, массовой доли сахара и массовой доли жира в пересчёте на сухое вещество. Эти исследования помогают выявить возможные отклонения от стандартов, а также удостовериться в том, что хлеб обладает необходимыми питательными свойствами и вкусовыми характеристиками, поскольку их состав и структура отличаются от традиционных продуктов, что делает эти исследования особенно важными. Отбор образцов проводился из средней части изделия, согласно требованиям ГОСТ.

Определение показателей осуществлялось по следующим стандартным методикам: Метод определения влажности хлеба по ГОСТ 21094-95 основан на сушке навески хлеба в сушильном шкафу при температуре 130±2°С до постоянной массы. Этот метод является стандартным для анализа содержания влаги в хлебобулочных изделиях и позволяет точно определить, сколько воды содержится в продукте. Содержание влаги в хлебе важно для его качества и срока хранения.

Кислотность – по ГОСТ 5670-96: титрование водной вытяжки хлеба 0,1 н. раствором гидроокиси натрия. Это один из стандартных методов анализа кислотности, который позволяет оценить уровень кислотности хлеба, что имеет значение для его качества и свежести.

Массовая доля сахара – по ГОСТ 5672-68: с использованием метода химического титрования. Используется стандартный раствор титранта, раствор 0,1 н. раствора гидроокиси натрия (NaOH)**.** Титрование проводят по следующей схеме: в титрованную ёмкость добавляют определённое количество вытяжки (около 10-20 мл).

Добавляют несколько капель индикатора (фенолфталеина, который меняет цвет при достижении определённого pH). Титруют раствором титранта до появления стойкого изменения цвета.

Массовая доля жира – по ГОСТ 5668-68: экстракцией эфиром в аппарате Сокслета. Этот показатель помогает оценить качество хлеба, так как жиры влияют на вкус, текстуру и питательную ценность продукта. Точное определение массовой доли жира помогает не только на этапе производства, но и на стадии хранения и транспортировки хлеба. Продукты с повышенным содержанием жира могут иметь более длительный срок хранения, но их нужно правильно упаковывать и контролировать условия хранения, чтобы избежать окисления жиров и ухудшения органолептических свойств хлеба.

Результаты исследований

При разработке рецептуры безглютенового хлеба были проведены исследования и анализ основных характеристик рисовой и льняной муки в сравнении с пшеничной. Эти исследования позволили выбрать наиболее подходящие ингредиенты для замены пшеничной муки, учитывая их питательные свойства и влияние на конечный продукт.

На диаграмме (рис. 1) видно, что показатели белка в муке рисовой и льняной намного больше, в сравнении с пшеничной мукой. Это является важным фактором, так как белки играют ключевую роль в структуре теста, а их наличие может помочь улучшить текстуру и питательную ценность хлеба. Белки из льняной и рисовой муки могут также оказывать влияние на процесс брожения и формирование структуры безглютенового хлеба, что в

обычных условиях трудно достичь без использования глютена. Кроме того, льняная мука обладает высоким содержанием омега-3 жирных кислот и клетчатки, что делает её полезной добавкой для улучшения пищевой ценности безглютенового хлеба. Рисовая мука отличается более нейтральным вкусом и хорошими текстурными характеристиками, что позволяет использовать её для получения мягкого и воздушного хлеба. Использование рисовой и льняной муки позволяет компенсировать отсутствие глютена, улучшить содержание полезных веществ и создать более богатый по вкусу и текстуре продукт. Однако важно учитывать, что разные виды муки по-разному влияют на конечный продукт: рисовая мука добавляет лёгкость и мягкость, а льняная мука способствует улучшению консистенции и увеличивает срок хранения хлеба благодаря своим природным антиоксидантным свойствам.

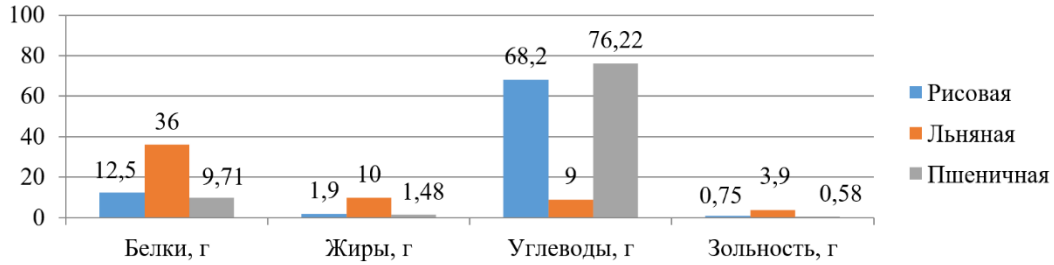

Рисунок 1 – Основные показатели рисовой, пшеничной и льняной муки

В основу рецептуры данного безглютенового хлеба (табл. 1) была положена традиционная формула пшеничного хлеба, однако пшеничная мука была заменена, так как именно она является основным источником глютена. Использование льняной и рисовой муки в производстве безглютенового хлеба не только способствует обогащению продукта ценными питательными веществами, но и улучшает его текстуру и вкус. Комбинированное использование льняной и рисовой муки позволяет максимально эффективно сочетать их полезные свойства, обеспечивая более высокое качество и уникальные характеристики безглютенового хлеба. При добавлении льняной и рисовой муки в тесто рекомендуется предварительно смешать их с водой в соотношении 1:3 (одна часть муки на три части воды) и оставить на 10-15 минут для набухания. Это позволяет муке лучше впитать влагу и улучшить структуру теста, обеспечивая более мягкий и воздушный результат при выпечке. Льняная мука обладает способностью образовывать гель при взаимодействии с водой, что может улучшить текстуру хлеба, помогая удерживать влагу и придавая ему мягкость.

Таблица1 – Рецептура нового безглютенового хлеба

Наименования сырья	Количество сырья, г
Мука рисовая	200
Мука льняная	100
Дрожжи сухие	7
Соль	5
Сахар	20
Псилиум	30
Оливковое масло	40
Вода	по рассчету

Процесс приготовления хлеба состоит из следующих этапов:

Активация дрожжей: В небольшой миске смешиваем теплую воду, сахар и дрожжи. Даем настояться 5-10 минут, пока не появится пена.

Смешивание сухих ингредиентов: В большой миске объединяем рисовую и льняную муку, псилиум, соль, разрыхлитель и все перемешиваем.

Добавление жидких ингредиентов: В сухие компоненты добавляем активированные дрожжи и оливковое масло. Тщательно перемешиваем до образования однородного теста, которое будет немного липким, но это нормальное явление для безглютенового теста.

Ферментация теста: Накрываем миску с тестом чистым кухонным полотенцем и оставляем при комнатной температуре на 30–60 минут. За это время произойдёт первичное брожение, в результате которого тесто увеличится в объеме и приобретет более рыхлую структуру.

Обминка и формовка: После того как тесто увеличилось в объеме, его аккуратно обминаем, чтобы удалить излишки углекислого газа и активизировать дрожжи. Затем тесту придаем нужную форму, переложим его в форму для выпечки, смазанную маслом или выстланную пергаментом.

Выпечка: Выпекаем хлеб в предварительно разогретой до 180°C духовке в течение 40-45 минут, пока он не приобретет золотистую корочку и не достигнет полной готовности.

Остужение: Даем хлебу остыть в форме в течение 10 минут, затем переложим его на решетку до полного остывания при комнатной температуре.

Органолептические характеристики являются важнейшим фактором, определяющим потребительское восприятие хлебобулочной продукции. Результаты исследования, предоставленные в таблице 2, подтверждают, что безглютеновый хлеб, приготовленный с использованием различных видов альтернативной муки, способен конкурировать с традиционным хлебом по вкусовым и ароматическим качествам. Более того, в отдельных случаях такие изделия демонстрируют превосходство благодаря более насыщенному вкусу натуральных ингредиентов, необычной текстуре и оригинальности рецептурных решений. Это свидетельствует о высоком потенциале безглютеновой продукции на рынке и растущем интересе потребителей к более разнообразным и полезным альтернативам традиционному хлебу.

Таблица 2 – Основные органолептические показатели безглютенового хлеба

Показатели	Описание
Внешний вид	Хлеб полностью соответствует форме, в которой проводилась выпечка: корка ровная, без выпуклостей и боковых выплывов. Поверхность хлеба имеет аппетитный золотистый оттенок, без трещин и разрывов, что свидетельствует о правильной температуре выпекания и качественном процессе приготовления
Вид в разрезе	Мякиш равномерно пропечен, с легкой влажностью, без комков и признаков непромеса. Цвет мякиша – нежно-серый, что подтверждает его хорошее качество и правильную текстуру
Структура и консистенция	Структура мякиша упругая, с равномерно распределенными порами среднего размера. Нет пустот или уплотнений, что говорит о хорошей консистенции и правильной текстуре хлеба
Вкус	Вкус хлеба приятный, с ярко выраженными нотами ингредиентов, входящих в его состав, что подчеркивает натуральность и сбалансированность рецептуры
Запах	Хлеб имеет приятный, характерный аромат, без посторонних запахов, что свидетельствует о его свежести и высоком качестве

В данной таблице отражены показатели вкуса, текстуры, аромата и внешнего вида продукта, что позволяет всесторонне оценить его потребительские качества.

Полученные результаты демонстрируют, что безглютеновый хлеб, изготовленный на основе различных видов муки, не уступает по вкусо-ароматическим характеристикам традиционному хлебу, а в ряде случаев может даже превосходить его за счёт более выраженного вкуса натуральных компонентов и оригинальной текстуры.

Так же были исследованы основные физико-химические показатели безглютенового хлеба. Физико-химические исследования являются важной частью оценки качества хлеба, так как позволяют объективно охарактеризовать его пищевую и технологическую ценность. В условиях отсутствия глютена (клейковины), который отвечает за эластичную структуру и удержание газов в традиционном хлебе, особое значение приобретают такие показатели, как влажность, кислотность, массовая доля сахара и жира, а также пористость и объемная масса.

Анализ данных показал (табл. 3), что все исследуемые параметры находятся в пределах нормы. Влажность образца составляет 46,7%, что соответствует установленным нормативам и обеспечивает благоприятные условия хранения. Кислотность также соответствует требованиям, что свидетельствует о сбалансированном брожении и хороших органолептических свойствах. Массовая доля сахара и жира соответствует рецептуре, что указывает на точное соблюдение технологического процесса и стабильность состава. Это свидетельствует о том, что улучшения рецептуры не привели к значительным отклонениям от установленных стандартов и позволили сохранить высокое качество продукта.

Таблица 3 – Основные физико-химические показатели хлеба

№	Наименование	Методы испытаний	Фактически получено	Нормируемый показатель
1	Влажность, %	ГОСТ 21094-95	46,7	45-50%
2	Кислотность, °Т	ГОСТ 5670-96	7,8	7-11°Т
3	Массовая доля сахара в пересч. на сух.вещество, %	ГОСТ 5672-68	4,7	соответствует с рецептурой и с нормой допуск. отклонений
4	Массовая доля жира в пересч. на сух.вещество, %	ГОСТ 5668-68	9,8	соответствует с рецептурой с нормой допуск. отклонений

Хлеб из безглютеновой смеси, различных видов муки, обладает хорошими пищевыми характеристиками и соответствует установленным нормам по содержанию белков, жиров, углеводов и общей калорийности, что показано в таблице 4.

Таблица 4 – Показатели пищевой ценности хлеба из безглютеновой смеси
Калорийность хлеба в 100 г

№	Наименование	Методы испытаний	Фактически получено	Нормируемый показатель
1	Белки, г	ГОСТ 25832-89	5,3	4,84-5,38
2	Жиры, г	ГОСТ 5668-68	5,72	4,04-5,77
3	Углеводы, г	ГОСТ 25832-89	36,2	33,9-37,7
4	энергетическая ценность,	хим. сост. пищ. продуктов вып. под ред. А. А. Покровского	207	183-215

По результатам проведённых исследований видно, что показатели пищевой ценности выработанного хлеба полностью соответствуют всем установленным нормативным требованиям. Содержание белков, жиров, углеводов и энергетическая ценность продукта находится в пределах допустимых значений, что свидетельствует о его сбалансированности и пищевой полноценности. Эти показатели подтверждают высокую питательную ценность и возможность использования в рационе людей с различными диетическими потребностями.

Также стоит отметить, что пищевые характеристики продукта не уступают традиционным хлебобулочным изделиям, что делает его привлекательным не только для людей с ограничениями в питании, но и для широкой категории потребителей, следящих за своим рационом.

Обсуждение научных результатов

Следует отметить, что использование безглютеновой мучной смеси, состоящей из льняной и рисовой муки, оказывает положительное влияние на вкус, аромат и цвет готового хлеба. В целом, хлеб, приготовленный на основе этой смеси, отличается четкой формой без расплывчатости, гладкой поверхностью без трещин, а также хорошо развитыми порами, равномерно распределенными по мякишу, в отличие от плоской, бледной корки с неровной поверхностью и мелкой пористостью контрольного образца, который имеет более плотный мякиш. Использование комбинированной муки и псилиума в рецептуре безглютенового хлеба может стать шагом вперед в хлебопечении, расширяя возможности и удовлетворяя потребности широкого круга потребителей.

Заключение

Разнообразие различных видов хлебобулочных изделий позволяет каждому выбрать подходящий продукт в зависимости от вкусовых предпочтений и потребностей здоровья. Осознание влияния хлеба на организм поможет принимать более обоснованные решения при его выборе, что позволит не только наслаждаться его вкусом, но и получать максимальную пользу от этого важного продукта в питании.

Список литературы

1. Фёдоров В.А. Безглютеновые хлебобулочные изделия: современное состояние и перспективы / В.А. Федоров // Хлебопродукты и технологии. – 2022. – № 6. – С. 32-36.
2. Гусев И.В. Технология хлеба с добавлением растительных волокон / И.В. Гусев, Р.П. Семёнов // Пищевая промышленность. – 2021. – № 5. – С. 45-50.
3. Дубровская Н.О. Производство безглютеновых хлебобулочных изделий с использованием

нетрадиционного растительного сырья / Н.О. Дубровская, Л.И. Кузнецова, О.И. Парахина // Хлебопродукты. – 2016. – № 11. – С. 36−37.
4. Effect of Flaxseed and Rice Flour on Gluten-Free Bread Quality / S. Pérez-Burillo et al // Foods. – 2021. – № 8(8). – P. 293.
5. Rice Flour in Gluten-Free Bread: A Review / M.A. Khan et al // Critical Reviews in Food Science and Nutrition. – 2018. – № 58(3). – P. 497-507.
6. Журавлева Е.О. Применение льняной муки при производстве безглютенового хлеба / Е.О. Журавлева // Горизонты образования. – 2015. – № 17. – С. 33-35.
7. Обогащение безглютенового хлеба полноценным белком / Г.В. Терновская и др. // Хлебопечение России. – 2017. – № 1. – С. 18-19.
8. Mäkelä J. Gluten-Free Bread: A Review of the Quality and Texture of Gluten-Free Breads / J. Mäkelä, R.Juvonen // Food Research International. – 2017. – № 99. – P. 52-65.
9. Панченко В.А. Перспективы использования безглютеновых видов муки в хлебопечении / В.А. Панченко, Е.И. Мартыненко // Хлебопечение. – 2018. – № 3. – С. 23-27.
10. Соколов А.Н. Использование псилиума в технологии безглютенового хлеба / А.Н. Соколов, О.В. Иванова // Научный вестник Южного Федерального Университета. Технические науки. – 2019. – № 12(2). – С. 14-19.

References

1. Fedorov V.A. Bezglyutenovye khlebobulochnye izdeliya: sovremennoe sostoyanie i perspektivy / V.A. Fedorov // Khleboprodukty i tekhnologii. – 2022. – № 6. – S. 32-36. (In Russian).
2. Gusev I.V. Tekhnologiya khleba s dobavleniem rastitel'nykh volokon / I.V. Gusev, R.P. Semenov // Pishchevaya promyshlennost'. – 2021. – № 5. – S. 45-50. (In Russian).
3. Dubrovskaya N.O. Proizvodstvo bezglyutenovykh khlebobulochnykh izdelii s ispol'zovaniem netraditsionnogo rastitel'nogo syr'ya / N.O. Dubrovskaya, L.I. Kuznetsova, O.I. Parakhina // Khleboprodukty. – 2016. – № 11. – S. 36−37. (In Russian).
4. Effect of Flaxseed and Rice Flour on Gluten-Free Bread Quality / S. Pérez-Burillo et al // Foods. – 2021. – № 8(8). – R. 293. (In English).
5. Rice Flour in Gluten-Free Bread: A Review / M.A. Khan et al // Critical Reviews in Food Science and Nutrition. – 2018. – № 58(3). – R. 497-507. (In English).
6. Zhuravleva E.O. Primenenie l'nyanoi muki pri proizvodstve bezglyutenovogo khleba / E.O. Zhuravleva // Gorizonty obrazovaniya. – 2015. – № 17. – S. 33-35. (In Russian).
7. Obogashchenie bezglyutenovogo khleba polnotsennym belkom / G.V. Ternovskaya i dr. // Khlebopechenie Rossii. – 2017. – № 1. – S. 18-19. (In Russian).
8. Mäkelä J. Gluten-Free Bread: A Review of the Quality and Texture of Gluten-Free Breads / J. Mäkelä, R.Juvonen // Food Research International. – 2017. – № 99. – R. 52-65. (In English).
9. Panchenko V.A. Perspektivy ispol'zovaniya bezglyutenovykh vidov muki v khlebopechenii / V.A. Panchenko, E.I. Martynenko // Khlebopechenie. – 2018. – № 3. – S. 23-27. (In Russian).
10. Sokolov A.N. Ispol'zovanie psiliuma v tekhnologii bezglyutenovogo khleba / A.N. Sokolov, O.V. Ivanova // Nauchnyi vestnik Yuzhnogo Federal'nogo Universiteta. Tekhnicheskie nauki. – 2019. – № 12(2). – S. 14-19. (In Russian).

Ж.М. Атамбаева*, А.С. Нургазина, А.С. Камбарова, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева
Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі 20 А
*e-mail: zh.atambayeva@mail.ru

ГЛЮТЕНСІЗ НАН ӨНДІРУ ТЕХНОЛОГИЯЛАРЫН ЖАҢҒЫРТУ

Қазіргі әлемде пайдалы және қауіпсіз тамақтануға үлкен мән беріледі. Денсаулық пен әл-ауқат туралы хабардарлықтың артуымен тұтынушылар тағамның құрамына, олардың тағамдық құндылығына және ағзаға әсеріне көбірек назар аударады. Азық-түлікті жаппай өндіру жағдайында денсаулықты жақсартуға ықпал ететін сапалы және қауіпсіз ингредиенттерді әзірлеу қажеттілігі туындайды. Нан және нан өнімдері көптеген халықтардың диетасының маңызды компоненттері болып табылады. Олардың әртүрлілігі, дәмі мен тағамдық құндылығы оларды мәдениет пен дәстүрдің ажырамас бөлігіне айналдырады. Нан өнімдері диетаның маңызды бөлігі болып табылады, біздің денемізді өсу мен даму үшін құрылыс материалымен, сондай-ақ энергиямен қамтамасыз етеді. Қазіргі уақытта нанның ассортиментін кеңейту және тұтынушылық қасиеттерін жақсарту үшін

технологияларды әзірлеу және рецептураларды жетілдіру бойынша жұмыстар белсенді жүргізілуде. Бірақ глютенсіз нан өндірісінің рецептурасы мен технологиясын оңтайландыру және таңдау мәселесі өзекті болып қала береді. Глютенсіз нан глютенге төзбеушілігі бар немесе глютенсіз диетаны таңдайтын адамдар арасында танымал бола бастады. Глютенсіз нан өндірісінде дұрыс құрылым мен дәмге қол жеткізу үшін әртүрлі глютенсіз ұндардың комбинациясы жиі қолданылады. Бұл мақалада біз зығыр мен күріш ұны мен псиллийдің қолданылуын, олардың глютенсіз нан өндірудегі қасиеттері мен артықшылықтарын қарастырамыз.

Түйін сөздер: *глютенсіз нан, күріш ұны, зығыр ұны, псилий, құрылым, консистенция.*

Zh. Atambaeva*, A. Nurgazina, A. Kambarova, A. Utegenova, B. Kulushtaeva
Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka str. 20 A
*e-mail: zh.atambayeva@mail.ru

MODERNIZATION OF GLUTEN-FREE BREAD PRODUCTION TECHNOLOGIES

In the modern world, great importance is attached to healthy and safe nutrition. With increasing awareness of health and well-being, consumers are increasingly paying attention to the composition of products, their nutritional value and their effect on the body. In the context of mass production of food, there is a need to develop high-quality and safe ingredients that contribute to improving health. Bread and bakery products are important components of the diet of many peoples. Their diversity, taste and nutritional value make them an integral part of culture and traditions. Bakery products are an important part of the diet, provide our body with building materials for growth and development, as well as energy. Currently, in order to expand the range and improve the consumer qualities of bread, work is actively underway to develop technologies and improve recipes. But the issue of optimizing and selecting the recipe and technology for the production of gluten-free bread remains relevant. Gluten-free bread is becoming increasingly popular among people who are gluten intolerant or who choose a gluten-free diet. To achieve the desired texture and taste, a combination of various gluten-free flours is often used in the production of gluten-free bread. In this article, we will look at the use of flaxseed and rice flour and psyllium, their properties and advantages in the production of gluten-free bread.

Key words: *gluten-free bread, rice flour, flaxseed flour, psilium, texture, consistency.*

Сведения об авторах

Жибек Манаповна Атамбаева* – ст.преподаватель кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Аружан Сериковна Нургазина – студент 4 курса кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: Aruzhan.nurgazina.04@bk.ru.

Арай Сагинбековна Камбарова – PhD, и.о ассоцированного профессора кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Асия Оразбековна Утегенова – PhD, и.о ассоцированного профессора кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, ст.преподаватель кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Авторлар туралы мәліметтер

Жибек Манаповна Атамбаева* – «Тамақ технологиясы» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Аружан Сериковна Нургазина – «Тамақ технологиясы» кафедрасының 4 курс студенті, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: Aruzhan.nurgazina.04@bk.ru.

Арай Сагинбековна Камбарова – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Асия Оразбековна Утегенова – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Information about the authors

Zhibek Atambayeva* – Senior Lecturer of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Aruzhan Nurgazina – 4th year student of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Arai Saginbekovna Kambarova – PhD, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Botakoz Kulushtaeva – PhD, Senior Lecturer of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Assiya Orazbekovna Utegenova – PhD, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Поступила в редакцию 01.04.2025
Поступила после доработки 05.05.2025
Принята к публикации 06.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-36

ҒТАХР: 65.35.03

CC BY 4.0
Check for updates

Н.Б. Жарылқасын[1*], Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]
[1]Қазақ Ұлттық аграрлық зерттеу университеті
050010, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Абай даңғылы, 8
[2]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қаласы, Глинки көшесі, 20 А
[*]e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com

КӨКӨНІС ШИКІЗАТЫНА НЕГІЗДЕЛГЕН МАРМЕЛАД АССОРТИМЕНТІН КЕҢЕЙТУ

Аңдатпа: *Бұл мақалада қызылша мен сәбіз ұнтақтары қосылған мармеладтың жасалуы қарастырылады. Көкөніс ұнтақтары 60°С температурада ауа-конвективті кептіру әдісімен, содан кейін Novital диірменінде ұнтақтау арқылы алынды. Ылғалдың массалық үлесін, құрғақ заттар мен пектин қосылыстарының құрамын қамтитын алынған ұнтақтардың физика-химиялық қасиеттеріне талдау жүргізілді.*

Қызылша мен сәбіз ұнтақтарының ылғалдың массалық үлесі, қышқылдығы, пектиндік заттардың құрамы және өнімнің беріктігі сияқты мармелад өнімдерінің сапасының негізгі көрсеткіштеріне әсері зерттелді. Көкөніс ұнтақтарын енгізу текстуралық және органолептикалық өнімділікті жақсартуға, сондай-ақ табиғи антиоксиданттардың, диеталық талшықтардың және табиғи бояғыштардың құрамына байланысты мармеладтың функционалдық құндылығын арттыруға ықпал ететіні белгілі.

Дайын мармеладтың түсін, дәмін, иісін және консистенциясын бағалауды қамтитын органолептикалық талдау жүргізілді. Зерттеу нәтижелері көкөніс ұнтақтарын қосу өнімдердің табиғи түсін жақсартатынын, оларға жағымды дәм мен хош иіс беретінін және өнімнің құрылымына оң әсер ететінін көрсетті.

Осылайша, мармелад рецептінде көкөніс ұнтақтарын пайдалану тағамдық қасиеттері жақсартылған функционалды кондитерлік өнімдерді жасауға мүмкіндік береді, бұл оны өндіріске перспективалы етеді және салауатты тамақтануға бағытталған тұтынушылар арасында сұранысқа ие етеді.

Түйін сөздер: *мармелад, қызылша ұнтағы, сәбіз ұнтағы, функционалды өнімдер, пектин, физика-химиялық қасиеттері, органолептикалық сипаттамалары.*

Кіріспе

Соңғы жылдары биологиялық белсенді компоненттермен байытылған функционалды тағамдарға деген қызығушылықтың артуы байқалды. Мұндай өнімдердің ішінде мармелад ерекше орын алады, ол өзінің құрамы мен өндіріс технологиясының арқасында дәмді тағам ғана емес, сонымен қатар қоректік заттардың көзі бола алады.

Қантты кондитерлік өнімдер тобындағы ең төмен калориялы Мармелад халық арасында өте жоғары сұранысқа ие. Алайда, тұтыну нарығында мармеладының басым сорттары витаминдердің, макро - және микроэлементтердің төмен болуымен сипатталады [1].

Сондықтан мармеладтың тағамдық құндылығын оңтайландыру үшін жаңа ассортиментті дамытудың негізгі бағыты жеміс-жидек, көкөніс шикізатын, дәрілік өсімдіктердің сығындысын рецептураға енгізу және байытатын қоспаларды қосымша енгізу болып табылады [2, 3].

Бұл тұрғыда түрлі көкөніс дақылдары перспективалы, өйткені олар Қазақстан аумағында кең таралуына байланысты қол жетімділігімен және салыстырмалы түрде төмен құнымен сипатталады. Көкөністер биологиялық белсенді заттардың, әсіресе дәрумендердің, микро және макронутриенттердің көзі болып табылады, олар оңай сіңімді түрде және адам ағзасы үшін оңтайлы қатынаста болады [4, 5]. Мармелад өнімдерінің ассортиментін кеңейту үшін ең перспективалы көкөніс дақылдары ретінде - қызылша мен сәбізді айтға болады.

Қызылша-профилактикалық тамақтанудың дәстүрлі өнімі. Оның құрамында өнімнің сапасына ғана емес, адам ағзасына да пайдалы әсер ететін бірқатар компоненттер бар: макроэлементтер (калий, натрий, магний, кальций, фосфор), микроэлементтер (темір, мырыш, мыс, кобальт), органикалық қышқылдар (лимон, алма), диеталық талшықтар (пектин, талшық, целлюлоза), ақуыздар [6, 7].

Магомедов М.Г. желе мармеладының рецептурасында концентрацияланған қызылша шырынын қолдану мүмкіндігін зерттеді. Зерттеу нәтижелері бойынша органолептикалық және физика-химиялық сипаттамалары бойынша осындай шырынға негізделген желе мармелады алма пюресіндегі бақылау үлгісінен ерекшеленбеді [8].

Сәбіздің тағамдық құндылығы А провитамині болып табылатын β-каротиннің жоғары болуына байланысты. Бұл дәруменнің жетіспеушілігі дене тіндерінің жұмысына кедергі келтіреді, тонустың төмендеуі, суық тию қаупінің жоғарылауы, балаларда өсудің тежелуі байқалады. Сәбізде сонымен қатар В, РР, С, Е, К тобының ең маңызды дәрумендері, антиоксиданттар, дұрыс тамақтану үшін қажетті минералдар бар [9, 10].

Функционалды мармеладты дамытудың перспективалы бағыттарының бірі-диеталық талшықтарға, антиоксиданттарға және табиғи пигменттерге бай көкөніс шикізатын пайдалану. Бұл зерттеу қызылша мен сәбіз ұнтағы негізінде мармелад жасау мүмкіндігін қарастырады. Олар диеталық талшықтардың, витаминдердің және микроэлементтердің көзі болып табылады, бұл оны функционалды тамақтану үшін құнды компонент етеді.

Зерттеу әдістері

Қызылша ұнтағын алу үшін 60°С температурада ауа-конвективті кептіру қолданылды. Бұл әдіс диеталық талшықтарды, табиғи пигменттерді (бетацианиндер) және витаминдерді қоса алғанда, негізгі биологиялық белсенді заттарды ең аз деградациямен сақтауға мүмкіндік береді. Кептіру алдында қызылша мен сәбізді жуып, аршып, жұқа тілімдерге кесу керек. Дайындалған шикізат бір қабатты кептіру науаларына біркелкі орналастырылды.

Кептіру температурасы 60°С оңтайлы болып таңдалды, өйткені жоғары температура витаминдер мен пигменттер сияқты термолабильді қосылыстардың бұзылуына әкелуі мүмкін.

Процестің ұзақтығы қызылша мен сәбіздің бастапқы ылғалдылығына байланысты 6-8 сағатты құрады.

Кептірілген тілімдер Novital диірменіне салынып, үлкен пішіндегі үгінділерге дейін ұнтақталған (бөлшектердің мөлшері 1-2 мм). Қайта ұнтақтау бөлшектердің мөлшері 0,5 мм-ден аз ұнтақты консистенцияға қол жеткізуге мүмкіндік берді. Бұл процесс ұнтақтың біркелкілігін қамтамасыз етті және мармелад жасау кезінде оның сұйық ортада дисперсия қабілетін жақсартты.

Алынған мармелад органолептикалық және физика-химиялық сапа көрсеткіштері бойынша бағаланды және МЕМСТ 6442-2014 «Мармелад. Техникалық шарттар».

Мармелад өнімдерін жасау кезінде шикізаттың технологиялық қасиеттерін зерттеу өте маңызды, сондықтан көкөніс ұнтақтарының органолептикалық көрсеткіштері зерттелді, «Elex-7» (Ресей, ООО «Электронприбор») құрылғысындағы ылғалдың массалық үлесі бағаланды. Мармелад сапасының физика-химиялық көрсеткіштері (ылғалдың массалық үлесі және қышқылдығы) рефрактометриялық (МЕМСТ 5900-2014) және титрометриялық (МЕМСТ 5898-87) әдістермен анықталды. Мармеладтың құрылымдық-механикалық қасиеттері – «Структурометр СТ-2» (Элтемикс-Лаб, Ресей) аспабында зерттелді. Ұнтақтар мен мармеладтағы пектиндік заттардың құрамы кальций пектатымен анықталды.

Зерттеу нәтижелері

Жүргізілген зерттеулер нәтижесінде Бордо сортының қызылшасы мен Проминанс F1 сорты сәбіз ұнтағы 60°С температурада ауа-конвективті кептіру әдісімен алынды, содан кейін Novital диірменінде ұнтақталды.

Кептірілген қызылша мен сәбіз тілімдері табиғи пигменттердің сақталуын көрсететін қарқынды қоңыр-қызыл мен қызғылт-сары түсті болды.

Кептіру әдісі өнімнің ылғалдылығын 10%-ға дейін төмендетуге мүмкіндік берді, бұл оның сақталуын жақсартады және микробиологиялық ластанудың алдын алады.

Ұнтақтың органолептикалық қасиеттері (түсі, иісі) табиғи қызылша мен сәбіз шикізатының сипаттамаларына сәйкес келді, бөтен дәм мен иіссіз.

а б в г

Сурет 1 – Зертханалық жағдайда кептіріліп-ұсақталған қызылша мен сәбіз ұнтағы
а) кептірілген қызыша тілімдері; б) қызылша ұнтағы; в) кептірілген сәбіз тілімдері; г) сәбіз ұнтағы

Алынған ұнтақтар ұсақ дисперсті құрылымға ие болды (бөлшектердің мөлшері 0,5 мм-ден аз), бұл мармелад массасында біркелкі таралуды қамтамасыз етеді. Алынған қызылша және сәбіз ұнтақтарының физика-химиялық қасиеттері зерттелді (1-кесте).

Кесте 1 – Көкөніс ұнтақтарының физика-химиялық қасиеттері

Атауы	Қызылша ұнтағы	Сәбіз ұнтағы
Ылғалдың массалық үлесі, %	5,2±0,1	6,1±0,1
Құрғақ заттардың құрамы, %	7,0±0,1	6,9±0,1
Пектиндік заттардың құрамы, %	4,8±0,1	5,5±0,1

Көкөніс ұнтақтарының физика-химиялық қасиеттері бойынша қызылша ұнтағының құрамында ылғалдың массалық үлесі төмен болды, ал пектиндік заттардың құрамы сәбіз ұнтағында басым болды. Құрғақ заттар құрамы шамалас ±7% шамасында болды.

Пектиндегі мармеладының рецептурасы – РЦ 9128-030-01014470-03 бақылау үлгісі негізінде алынды. Пектин 1:5 қантпен араластырылып, суға малынған және 1-2 сағат бойы қалдырылды, кейін 70% құрғақ заттарға дейін 30 минут қайнатылды, 77-78°С температураға дейін салқындатылып және лимон қышқылы енгізілді. Осыдан кейін олар 2 сағат бойы қалыптап, тұрды.

Ұнтақтарда пектин заттары болғандықтан, олар пектиннің орнына (25%) және қанттың орнына (20%) енгізілді. Бірінші ұнтақтар ыстық сумен бірге құйылды, 20 минут тұндырылды және қайнатылған қант-пектин сиропына дайын болғанға дейін 10 минут бұрын енгізілді. Құрғақ ұнтақтарды қосқанда, мармелад тегіс бетке, желатинді консистенцияға және өте тәтті дәмге ие болды. Көкөніс ұнтақтарының мармелад сапасының көрсеткіштеріне әсері 2-кестеде келтірілген. Бақылау нұсқасы – бұл классикалық, функционалдық компоненттерсіз мармелад.

Кесте 2 – Көкөніс ұнтақтарының мармелад өнімдерінің сапа көрсеткіштеріне әсері

Көрсеткіштің атауы	Бақылау нұсқасы	Қызылша мармелады	Сәбіз мармелады
Ылғалдың массалық үлесі, %	24,3±0,4	28,4±0,2	28,8±0,4
Қышқылдық, %	17,1±0,3	9,6±0,3	8,8±0,3
Пектиндік заттардың құрамы, %	4,68±0,1	6,72±0,2	8,40±0,3
Беріктігі, г	808,1	903,8	924,1

Көкөніс ұнтақтарының мармелад өнімдерінің сапа көрсеткіштеріне әсері бойынша ылғалдың массалық үлесі - қызылша мармелады мен сәбіз мармеладында жоғары болды, ал қышқылдық мәндері төмен болды. Қызылша мармеладының әдемі қоңыр-қызыл түсі, жағымды дәмі және серпімді консистенциясы болды. Сәбіз мармелады ашық сары түсті, тұрақты пішінді, айқын беттері бар, деформациясы жоқ, жылтыр бетке ие болды. Құрылымдық-механикалық қасиеттерді зерттеу кезінде жеміс-көкөніс ұнтақтарын қосу мармелад беріктігін арттыруға ықпал ететіні анықталды. Бұл жағдайда сәбіз ұнтағы бар үлгіде пектиндік заттардың ең көп мөлшері байқалады.

а б

Сурет 2 – Мармелад өнімдері: а) қызылша мармелады; б) сәбіз мармелады

Көкөністер ұнтағын енгізу кезінде мармелад массаларының пластикалық беріктігінің жоғарылауы байқалды. Бұл ұнтақтың құрамында су сіңіру қабілеті жоғары диеталық талшықтардың (пектиндік заттар, талшықтар) көп болуына байланысты, олар желатинді заттардың қабығынан суды сіңіреді, осылайша желатинді қалыптастыру процесін тездетеді және күшті желе түзуге ықпал етеді. Органолептикалық көрсеткіштер бойынша мармелад жағымды дәм мен иіске, арнайы түске, желатинді консистенцияға ие болды. Қызылша мен сәбіз ұнтағы негізінде жасалған мармелад өнімінің органолептикалық сипаттамасы төменгі 3-кестеде берілген.

Кесте 3 – Қызылша мен сәбіз ұнтағы негізінде жасалған мармелад өнімінің органолептикалық сипаттамасы

Көрсеткіштер	Қызылша мармелады	Сәбіз мармелады
Дәмі, иісі және түсі	Бұл атауға тән мармелад, әлсіз қызылша дәмі бар, бөтен дәм мен иіссіз, табиғи беталаиндерге тән қанықкан қызыл-қызыл реңкке ие	Әлсіз сәбіз дәмі бар, бөтен дәм мен иіссіз, табиғи каротиноидтардың арқасында жылы сарғыш түске ие
Консистенциясы	Желатинді, серпімді	Желатинді, серпімді
Пішін	Дұрыс, айқын қырлары бар, деформациясы жоқ	Айқын қырлары бар, деформациясы жоқ
Беті	Жабысқақ емес	Жабысқақ емес

Қызылша мен сәбіз ұнтағы қосылған мармелад өнімдерінің органолептикалық талдауы түсін, дәмін, иісін және консистенциясын бағалауды қамтыды. Қызылша ұнтағы қосылған мармелад қызылшада кездесетін табиғи беталаиндерге тән қанықкан қызыл-қызыл реңкке ие болды. Сәбіз ұнтағы қосылған мармелад табиғи каротиноидтардың арқасында жылы сарғыш түске ие болды. Екі нұсқа да сыртқы дақтарсыз біркелкі түсті болды. Өнімдер жағымды, табиғи дәмге ие болды. Мармелад өнімдері серпімді құрылымға ие болды, пішінін жақсы ұстады.

Талдау нәтижелері көрсеткендей, көкөніс ұнтақтарын қолдану мармеладқа тартымды көрініс пен дәм беріп қана қоймайды, сонымен қатар оның функционалды және органолептикалық сипаттамаларын жақсартуға көмектеседі, бұл оны дұрыс тамақтану үшін перспективалы өнім етеді.

Органолептикалық және физика-химиялық сапа көрсеткіштері бойынша көкөніс ұнтағы негізінде зерттелетін мармелад үлгілері - мармеладқа қойылатын талаптарға сәйкес келеді. Сонымен қатар, сәбіз және қызылша ұнтағы негізінде зерттелген мармелад құрамында синтетикалық бояғыштар мен хош иістердің болмауымен ерекшеленеді, бұл оның тұтынушылық қасиеттерін арттырады.

Ғылыми нәтижелерді талқылау

Көкөніс ұнтақтарын қосу арқылы мармеладты дамыту функционалды кондитерлік өнімдерді құрудың өзекті бағыты болып табылады. Бұл зерттеуде ауа-конвективті кептіру әдісімен алынған қызылша мен сәбіз ұнтақтары қолданылды. Бұл әдіс диеталық талшықтарды, антиоксиданттарды және пектиндік заттарды қоса алғанда, биологиялық белсенді қосылыстарды барынша сақтауға мүмкіндік беретіні белгілі, бұл мұндай ұнтақтарды тамақ өнеркәсібі үшін құнды ингредиенттерге айналдырады.

Органолептикалық талдау көкөніс ұнтақтарын қолдану табиғи пигменттер (қызылшадағы беталаиндер және сәбіздегі каротиноидтар) арқылы мармеладтың түс сипаттамаларын жақсартып қана қоймай, сонымен қатар үйлесімді дәм мен хош иісті қалыптастыратынын растады. Нәтижелер кондитерлік өнімдердің рецептурасында көкөніс ұнтақтарын қолданудың тиімділігін растайтын басқа зерттеулердің мәліметтеріне сәйкес келеді.

Осылайша, мармелад ағзаны диеталық талшықтармен және биологиялық белсенді заттармен қамтамасыз ете алатын функционалды өнім ретінде қарастырылуы мүмкін. Әрі қарайғы зерттеулер ингредиенттердің әртүрлі арақатынасының текстуралық сипаттамаларға әсерін зерттеуге, сондай-ақ өнімнің сақталуы мен микробиологиялық тұрақтылығын бағалауға бағытталуы мүмкін.

Қорытынды

Зерттеу барысында ауа-конвективті кептіру әдісімен алынған қызылша мен сәбіз ұнтақтары қосылған мармелад жасалды. Көкөніс ұнтақтарының физика-химиялық қасиеттеріне жүргізілген талдау пектиндік заттардың, диеталық талшықтардың және табиғи антиоксиданттардың арқасында олардың жоғары тағамдық құндылығын көрсетті.

Жүргізілген зерттеу жұмысының нәтижесінде көкөніс ұнтақтарын (қызылша мен сәбіз) қолдану арқылы функционалды мармелад өнімін жасау технологиясы тиімді және перспективалы екендігі дәлелденді.

Мармелад үлгілерінің сапа көрсеткіштері бойынша көкөніс ұнтақтары енгізілген нұсқалар бақылау үлгісінен артық екені дәлелденді:

Ылғалдылық – қызылшада 28,4±0,2%, сәбізде 28,8±0,4% (бақылау – 24,3±0,4%);

Қышқылдық – қызылшада 9,6±0,3%, сәбізде 8,8±0,3% (бақылау – 17,1±0,3%);

Пектин мөлшері – қызылшада 6,72±0,2%, сәбізде 8,40±0,3% (бақылау – 4,68±0,1%);

Беріктігі – қызылшада 903,8 г, сәбізде 924,1 г (бақылау – 808,1 г).

Бұл көрсеткіштер ұнтақтардың технологиялық және құрылымдық-функционалдық тұрғыдан оптималды ингредиенттер екенін дәлелдейді. Сәбіз ұнтағы пектинге ең бай, ал қызылша ұнтағы түс беретін табиғи пигменттерге (беталаиндер) бай болып шықты. Екі ұнтақ та қосымша синтетикалық қоспаларсыз өнім сапасын арттыруға мүмкіндік береді.

Органолептикалық бағалау нәтижелері де көкөніс ұнтақтары негізінде дайындалған мармеладтың түс, дәм, иіс, консистенция көрсеткіштері бойынша тұтынушылық талаптарға толық сай келетінін растады. Қызылша мармелады – қанық қызыл, сәбіз мармелады – жылы сарғыш түсті, желатинді құрылымды, айқын пішінді, жабысқақ емес беткейге ие болды.

Осыған байланысты, көкөніс ұнтақтарын қолдану арқылы алынған мармелад өнімдерін функционалды тағам ретінде кеңінен өндіріске енгізу – заманауи тамақ өнеркәсібінің тиімді әрі болашағы зор бағыты болып табылады.

Әдебиеттер тізімі

1. Improving the marmalade technology by adding a multicomponent fruit-and-berry paste / O. Samokhvalova et al // Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2021. – Т. 6, № 11. – P. 114.
2. Mikhailova S. Marmalade with the use of plant materials for diabetic nutrition / S. Mikhailova, E. Mikhailov // E3S Web of Conferences. – EDP Sciences, 2024. – Т. 548. – P. 02016.
3. An innovative concept for the technology of jelly-fruit marmalade using vegetable cryopastes / M. Artamonova et al // BIO Web of Conferences. – EDP Sciences, 2021. – Т. 30. – P. 01004.
4. Fruit and Vegetable Peel-Enriched Functional Foods: Potential Avenues and Health Perspectives / K. Bhardwaj et al // Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine. – 2022. – Т. 2022, № 1. – P. 8543881.
5. High value-added compounds from fruit and vegetable by-products–Characterization, bioactivities, and application in the development of novel food products / J.P. Trigo et al // Critical reviews in food science and nutrition. – 2022. – Т. 60, № 8. – P. 1388-1416.
6. Beetroot as a novel ingredient for its versatile food applications / S. Punia Bangar et al // Critical Reviews in Food Science and Nutrition. – 2023. – Т. 63, № 26. – P. 8403-8427.
7. Low Glycemic Index Biscuits Enriched with Beetroot Powder as a Source of Betaine and Mineral Nutrients / J. Mitrevski et al // Foods. – 2025. – Т. 14, № 5. – P. 814.
8. Магомедов М.Г. Разработка способа получения порошкообразного свекловичного полуфабриката и кондитерских изделий на его основе: дис. канд. тех. наук: 05.18.01 / Магомедов Магомед Гасанович; ВГУИТ; науч. рук. С.М. Петров. – Воронеж, 2006. – С. 115.
9. Enrichment of yogurt with carrot soluble dietary fiber prepared by three physical modified treatments: Microstructure, rheology and storage stability / R. Dong et al // Innovative Food Science & Emerging Technologies. – 2022. – Т. 75. – P. 102901.
10. Exploring the health benefits and utility of carrots and carrot pomace: a systematic review / A. Ikram et al // International Journal of Food Properties. – 2024. – Т. 27, № 1. – P. 180-193.

References

1. Improving the marmalade technology by adding a multicomponent fruit-and-berry paste / O. Samokhvalova et al // Eastern-European Journal of Enterprise Technologies. – 2021. – Т. 6, № 11. – R. 114. (In English).
2. Mikhailova S. Marmalade with the use of plant materials for diabetic nutrition / S. Mikhailova, E. Mikhailov // E3S Web of Conferences. – EDP Sciences, 2024. – Т. 548. – R. 02016. (In English).
3. An innovative concept for the technology of jelly-fruit marmalade using vegetable cryopastes / M. Artamonova et al // BIO Web of Conferences. – EDP Sciences, 2021. – Т. 30. – R. 01004. (In English).
4. Fruit and Vegetable Peel-Enriched Functional Foods: Potential Avenues and Health Perspectives / K. Bhardwaj et al // Evidence-Based Complementary and Alternative Medicine. – 2022. – Т. 2022, № 1. – R. 8543881. (In English).
5. High value-added compounds from fruit and vegetable by-products–Characterization, bioactivities, and application in the development of novel food products / J.P. Trigo et al // Critical reviews in food science and nutrition. – 2022. – Т. 60, № 8. – R. 1388-1416. (In English).
6. Beetroot as a novel ingredient for its versatile food applications / S. Punia Bangar et al // Critical Reviews in Food Science and Nutrition. – 2023. – Т. 63, № 26. – R. 8403-8427. (In English).
7. Low Glycemic Index Biscuits Enriched with Beetroot Powder as a Source of Betaine and Mineral Nutrients / J. Mitrevski et al // Foods. – 2025. – Т. 14, № 5. – R. 814. (In English).
8. Magomedov M.G. Razrabotka sposoba polucheniya poroshkoobraznogo sveklovichnogo polufabrikata i konditerskikh izdelii na ego osnove: dis. kand. tekh. nauk: 05.18.01 / Magomedov Magomed Gasanovich; VGUIT; nauch. ruk. S.M. Petrov. – Voronezh, 2006. – S. 115. (In Russian).
9. Enrichment of yogurt with carrot soluble dietary fiber prepared by three physical modified treatments: Microstructure, rheology and storage stability / R. Dong et al // Innovative Food Science & Emerging Technologies. – 2022. – Т. 75. – R. 102901. (In English).
10. Exploring the health benefits and utility of carrots and carrot pomace: a systematic review / A. Ikram et al // International Journal of Food Properties. – 2024. – Т. 27, № 1. – R. 180-193. (In English).

Н.Б. Жарылқасын[1*], Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]

[1]Казахский национальный аграрный исследовательский университет,
050010, Республика Казахстан, г. Алматы, проспект Абая, 8
[2]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[*]e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com

РАСШИРЕНИЕ АССОРТИМЕНТА МАРМЕЛАДА НА ОСНОВЕ ОВОЩНОГО СЫРЬЯ

В данной статье рассматривается разработка мармелада с добавлением порошков из свеклы и моркови. Овощные порошки были получены методом воздушно-конвективной сушки при температуре 60°C с последующим измельчением на мельнице Novital. Проведен анализ физико-химических свойств полученных порошков, включающий массовую долю влаги, содержание сухих веществ и пектиновых соединений.

Исследовано влияние свекольного и морковного порошков на основные показатели качества мармеладных изделий, такие как массовая доля влаги, кислотность, содержание пектиновых веществ и прочность изделий. Установлено, что введение овощных порошков способствует улучшению текстурных и органолептических характеристик, а также повышает функциональную ценность мармелада за счет содержания натуральных антиоксидантов, пищевых волокон и природных красителей.

Проведен органолептический анализ, включающий оценку цвета, вкуса, запаха и консистенции готового мармелада. Результаты исследования показали, что добавление овощных порошков улучшает естественную окраску изделий, придает им приятный вкус и аромат, а также положительно влияет на текстуру продукта.

Таким образом, использование овощных порошков в рецептуре мармелада позволяет создать функциональное кондитерское изделие с улучшенными пищевыми свойствами, что делает его перспективным для производства и востребованным среди потребителей, ориентированных на здоровое питание.

Ключевые слова: *мармелад, свекольный порошок, морковный порошок, функциональные продукты, пектин, физико-химические свойства, органолептические характеристики.*

N.B. Zharylkasyn[1*], L.A. Mamayeva[1], Zh. Assirzhanova[2]
[1]Kazakh National Agrarian Research University
050010, Republic of Kazakhstan, Almaty, Abai Avenue, 8
[2]Shakarim University, 071412, Republic of Kazakhstan, Semey, st. Glinka, 20 A
[*]e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com

EXPANDING THE RANGE OF MARMALADE BASED ON VEGETABLE RAW MATERIALS

This article discusses the development of marmalade with the addition of beetroot and carrot powders. Vegetable powders were obtained by air-convective drying at a temperature of 60 ° C, followed by grinding in a Novital mill. The analysis of the physico-chemical properties of the obtained powders, including the mass fraction of moisture, the content of solids and pectin compounds, was carried out.

The effect of beetroot and carrot powders on the main quality indicators of marmalade products, such as the mass fraction of moisture, acidity, content of pectin substances and durability of products, has been studied. It has been established that the introduction of vegetable powders improves the textural and organoleptic characteristics, as well as increases the functional value of marmalade due to the content of natural antioxidants, dietary fiber and natural dyes.

An organoleptic analysis was performed, including an assessment of the color, taste, smell and consistency of the finished marmalade. The results of the study showed that the addition of vegetable powders improves the natural coloring of products, gives them a pleasant taste and aroma, and also has a positive effect on the texture of the product.

Thus, the use of vegetable powders in the formulation of marmalade makes it possible to create a functional confectionery product with improved nutritional properties, which makes it promising for production and in demand among consumers focused on healthy nutrition.

Key words: *marmalade, beetroot powder, carrot powder, functional products, pectin, physico-chemical properties, organoleptic characteristics.*

Авторлар туралы мәліметтер

Нұрайна Бағланқызы Жарылқасын* – «Қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» білім беру бағдарламасының 2-курс магистранты, Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, Қазақстан; e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com.

Лаура Асильбековна Мамаева – Биология ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, «Тағам өнімдерінің технологиясы және қауіпсіздігі» кафедрасының меңгерушісі, Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – «Тамақ технологиялары» кафедрасының техника ғылымдарының кандидаты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Сведения об авторах

Нұрайна Бағланқызы Жарылқасын* – магистрантка 2 курса образовательной программы «Технология перерабатывающих производств», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, Казахстан; e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com.

Лаура Асильбековна Мамаева – кандидат биологических наук, ассоциированный профессор, заведующий кафедрой «Технология и безопасность пищевых продуктов», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – кандидат технических наук кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Information about the authors

Nuraina Zharylkasyn* – 2nd year master's student of the specialty «Technology of Processing Industries», Kazakh National Agrarian Research University, Kazakhstan; e-mail: nurainajarilkasyn@gmail.com.

Laura Mamayeva – candidate of Biological Sciences, Associate Professor, Head of the Department of «Technology and safety of food products»; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Zhanna Assirzhanova – Candidate of Technical Sciences, Department of Food Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Редакцияға енуі 31.03.2025
Өңдеуден кейін түсуі 16.05.2025
Жариялауға қабылданды 19.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-37
ҒТАХР: 65.59.03
BY 4.0
Check for updates

А.С. Камбарова*, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева, Ж.М. Атамбаева, Ф.Х. Смольникова
Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

ЖАРМАЛАРДЫҢ ТЕҢДЕСТІРІЛГЕН ҚҰРАМЫ НЕГІЗІНДЕ КӨП КОМПОНЕНТТІ ТАҒАМДЫҚ ҚОСПА ЖАСАУ

Аңдатпа: *Мақалада жаңа тағамдық өнім – көп компонентті қоспаны алу процесі мен оның тағамдық құндылығын анықтау әдістері қарастырылады. Жоғары сапалы өнім жасау мақсатында өнімнің құрамын ақуыздар мен алмастырылмайтын аминқышқылдардың үлесіне сәйкес теңдестіру мақсатында математикалық есептеулер жүргізіп, Дүниежүзілік денсаулық сақтау ұйымының (ДДСҰ) бекіткен нормаларына сәйкестендірілді. Компьютерлік үлгілеу арқылы өнімнің аминқышқылдық құрамы бірнеше рет тексеріліп, оның нақты құрамына болжам жасалынды. Көп компонентті қоспа ретінде түрлі жарма түрлері: күріш (35%), қарақұмық (20%), сұлы (20%) және жүгері (25%) қолданылды. Бұл жармалар жоғары тағамдық және биологиялық құндылыққа ие. Мақалада өнімнің жаңа түрін әзірлеу барысында ингредиенттердің сапасы мен үйлесімділігіне ерекше назар аударылғаны атап өтіледі. Зерттеу нәтижелері алынған қоспаның теңдестірілген тағамдық құндылығын көрсетіп, оны денсаулыққа пайдалы тағам ретінде пайдалануға болатынын дәлелдейді. Нәтижелер көрсеткендей, көп компонентті қоспа ақуыздар, дәрумендер және минералды заттармен байытылған, бұл оның тағамдық құндылығын айтарлықтай арттырады. Зерттеулер қоспаның құрамы адам ағзасы үшін қажетті қоректік заттарды толық қамтамасыз ететінін көрсетті, бұл оны тағамдық өнімдерде кеңінен қолдануға мүмкіндік береді.*

Түйін сөздер: *көп компонентті қоспа, ақуыз-өсімдік қоспасы, тағамдық құндылық, аминқышқылдық құрам, биологиялық құндылық.*

Кіріспе

Ерте кезден бері шығыс халқының медицинасында тағам өнімдерінің емдік және сауықтыру әрекеті туралы белгілі екені айқын. Сол замандағы емдік-профилактикалық құралдардың рецептуралары өте күрделі, көп компонентті және табиғи түрде болды. Бұл интегративті процестің бір салдары ретінде қазіргі заманғы технологиялар негізінде алынған биологиялық белсенді тағамдық қоспалардың кеңінен қолданылуы болды [1].

Егерде тағамға деген ғылыми көз қарас оны адам ағзасының физиологиялық функцияларын реттейтін фармакологиялық заттар кешенінің көзі ретінде санайтын болса, дамыта түсетін болса диетология мен фармакологияның арасында қандайда бір білім саласы пайда болар еді. Бұл салада бірнеше атау бар, соның ішінде фармаконутрициология. Осы салада биологиялық белсенді тағамдық қоспаларды жасау, зерттеу және қолдану жүзеге асырылды.

Ғылымда тағамға деген көзқарас адам ағзасының физиологиялық функцияларын реттейтін фармакологиялық заттар кешенінің көзі ретінде дамығанымен, диетология мен фармакология арасында бірнеше атаулары бар шекаралық білім саласы пайда болды. Әрі қарай, осы салада тағамдық қоспаларды құру, зерттеу және қолдану басталды.

Тамақтану ғылымының қазіргі заманғы тәсілі, тағамның энергетикалық құндылығын артырып қана қоймай, сонымен қатар иммуностимуляторлық, профилактикалық және емдік қасиеттері бар, адам ағзасына қажетті компоненттердің (биологиялық белсенді заттар кешені, тағамдық талшықтар, пектиндік заттар, органикалық қышқылдар, минералдар және т.б.) болуын ескере отырып, тамақ өнімдеріне жоғары талаптар қояды [2].

Адам ағзасына дәрумендер қажет екені ежелден белгілі. «Дені саудың жаны сау, жаны саудың тәні сау» деп текке айтылмаса керек.

Адамның ағзасына түрлі дәрумендер қажет екені белгілі. Әрине дәрумендерді жиі тұтыну арқылы ауруға қарсы иммунитетті арттырады. Сондықтан негізінен адамдар қыс мезгілінде С, В, В2 дәрумендерін қабылдауы қажет. Бұл аурудың алдын алады және адамның ауруға қарсы иммунитетін арттырады.

Алынатын тағамды диеталық бағытта қолдану негізінде қарақұмық, жүгері, күріш, сұлы толықтыра алады. Қарақұмықтың адам ағзасына қажетті дәрумендер мен минералдарды бере алатыны белгілі, адамның асқазанына нағыз ем болып табылады. Қарақұмықты тамаққа әр дайым қосып тұру, адам ағзасының оң бағытқа өзгеруіне айтарлықтай нәтиже беретіні белгілі. Асқазанға ем жүргізу негізінде де қарақұмықты жиі пайдаланып жатады [3].

Жарма арасында негізінен калориясы төмен болып келетін жарманың бірі, ол күріш болып табылады. Адам ағзасы күріштің құрамындағы көмірсуларды тағам арқылы қабылдайды. Ол бұлшық етке жинақталып, күш-қуат болып шығады. Күріштің құрамында магний, темір, В тобының дәрумендері кездеседі. Құрамындағы мол аминқышқылдары адам ағзасын қамтамасыз етеді [4].

Сұлы құрамында В тобының барлық дәрумендері кездесетіні белгілі: В1, В2, В3,В5, В6, В9. Сұлының құрамында кездесетін 18 аминқышқылдың барлығы кездеседі, оның ішінде алмастырылмайтын аминқышқылдар: валин, триптофан, треонин, изолейцин, лейцин, лицин, фениланин және метионин бар. Синтезделмеген аминқышқылдары адам ағзасына тамақ арқылы енуі керек. Сонымен қатар, сұлы макро және микроэлементтерге бай. Құрамына назар аударсақ, фосфор – 523 мг, калий – 429 мг, магний – 177 мг, кальций – 54 болып кездеседі [5].

Жүгерідегі ақуыздың мөлшері де өте жоғары, бұл көкөністердің басқа түрлеріндегі ақуыздан асып түседі. Сонымен қатар, бұл вегетарианшылар мен ет тұтынудан бас тартуға мәжбүр болған адамдар үшін өте маңызды болып саналады. Сонымен қатар, тұтас дәндерден алынған ақуыздар ет ақуыздарымен салыстырғанда өте тез сіңеді [6].

Зерттеу әдісі

Көпкомпонентті қоспаны алу үшін құрамы дәрумендерге, минералды заттарға бай бір неше өнімді таңдап алдық. Алынған өнімдердің биологиялық құндылықтары жоғары болуын қадағалап бір-неше жарма түрлері таңдап алынды.

Тамаққа өнімінің жаңа түрін алатын кезде ең алдымен өнімнің тағамдық биологиялық құндылығына ерекше назар аударылды. Өнімінің жаңа түрін алу барысында алдымен өнімнің тағамдық және биологиялық құндылығына баса назар аударған дұрыс. Өнімнің құрамына кіретін ингредиенттердің мөлшерін анықтау барысында, жаңадан алынатын өнімнің құрамындағы алмастырылмайтын аминқышқылдардың үлес саламағы ДДСҰ-ның бекітілген мөлшерге сәйкестігі математикалық есептеулер арқылы жасалынды. Сонымен қатар, көпкомпонентті қоспаның аминқышқылдық мөлшерін алу барысында компьютерлік үлгілеу арқылы бірнеше рет есептелініді (100 гр өнімге шаққанда). Қөп компонентті қоспаның рецептурасын алу барысында күріш – 35 %, қарақұмық – 20 %, сұлы – 20 %, жүгері – 25 % мөлшерінде алынды.

Дақылдарды өндіру процесінде екі кезеңге бөлінеді: алдын ала (дақылды өңдеуге дайындау) және негізгі (дақылды алу).

Енді дақылдарды өндіріместен бұрын, бөгде заттардан тазартып аламыз.

Егерде дақылдардың құрамында бөгде заттар болған жадайда дайын өнімнің сапасына кері әсерін тигізеді. Сол үшін алдымен қолданатын дақылдарды артық органикалық және минералды қоспа түрлерінен тазартып алғанымыз дұрыс болады. Өнім құрамында кездесетін қоспалар негізгі дәннен өлшемі, тығыздығы және пішініне қарап ажыратылады. Қоспалардың түріне байланысты тазартудың әртүрлі әдістері қолданылады. Көлемі бойынша негізгі дақылдан (ірі және ұсақ қоспалардан) ерекшеленетін дәндер үшін металл, жібек, полиамидті талшықтан және т.б. електер пайдаланылады. Ал металл магниттік қоспалар (шегелер, бұрандалар, жаңғақтар және т.б.) магниттік немесе электромагниттік сепараторлардың көмегімен бөлінеді [7].

Дәнді дақылдарды мөлшеріне қарай сұрыптау-дәнді дақылдардың өнімділігін арттыру және қабыршақтардың бөлінуін жеңілдету үшін қолданылатын маңызды процесс.

Гидротермиялық өңдеу (ГТФ) – жоғары сапалы және жоғары өнімді дақылдарды алу үшін қолданылатын тиімді әдіс. Бұл өңдеу нәтижесінде дақылдардың қабығы мен сыртқы қабатындағы жабысқақ заттар ыдырайды, ал эндосперманың сыртқы қабатында крахмалдың желімделу үдерісі жүреді, осылайша дақылдың қаттылығы азаяды. ГТӨ тек қана өңдеу сапасын жақсартып қоймай, сонымен бірге дақылдардың түрін, түсін және тұтынушылық қасиеттерін жоғарылатуға, олардың ұзақ сақталуына оң әсер етеді. ГТӨ тек қана өңдеу сапасын жақсартып қоймай, сонымен бірге дақылдардың түрін, түсін және тұтынушылық қасиеттерін жоғарылатуға, олардың ұзақ сақталуына оң әсер етеді. ГТӨ арқылы өңделген дақылдар ботқа дайындау үшін уақытты үнемдеуге мүмкіндік береді.

Дақылдардың ылғалдану деңгейі өңдеу кезіндегі будың қысымы, температура және өңдеу уақытына байланысты анықталады.

Әртүрлі дақылдардың биологиялық ерекшеліктерін ескере отырып, белгілі бір температуралық режимде (шамамен 60-70°C) олардың гидротермиялық өңдеу уақыты және су мөлшерінің арақатынасы өзгеріп отырады. Мысалы, күрішті өңдеу үшін 40 минут (1:2 су қатынасы), қарақұмыққа 30 минут (1:1), сұлыға 90 минут (1:3), ал жүгеріге 60 минут (1:3) уақыт қажет [8].

ГТӨ өңдеу кезінде: Гидротермиялық өңдеу (ГТӨ) барысында әртүрлі дақылдарға әсер ететін бірегей өзгерістер орын алады. Сұлыға ГТӨ қолданғанда қабыршақтар жеңілденіп, ферменттердің белсенділігі жоғарылайды, бұл оның өңдеу процесін жеңілдетеді. Қарақұмықты ГТӨ өңдегенде, оның жармасының шығымы артып, түсі өзгереді, сондай-ақ пісіру уақыты айтарлықтай қысқарады. Жүгеріге қолданғанда, ірі жарма фракциясының шығымын арттыруға мүмкіндік береді. Ал күрішті өңдегенде, құрамындағы дәрумендер мен минералды заттардың мөлшері молайған жоғары сапалы жарма алуға болады.

Жарма алудағы негізгі кезең – бұл өнімдерді қабыршақтану, тегістеу және сұрыптау болып табылады.

Қабыршақтандыру – дәндердің сыртқы қатты қабықтарын алу процесі. Бұл үрдіс нәтижесінде қорытылмайтын заттардың, мысалы, талшықтар мен пентозандардың мөлшері азаяды. Дәннің анатомиялық құрылымы мен қабығының дәнмен байланысының беріктігіне байланысты қабыршақтандырудың әртүрлі әдістері қолданылады. Қабыршақтандыру үшін дәндерді қысу немесе қабығын итеру тәсілдері қолданылуы мүмкін. Мұндай жағдайда дән қысылады, нәтижесінде қабығы ашылады. Бұл әдіс қабығы немесе қабыршағы дәнмен тығыз байланыспаған дақылдарға, мысалы, күріш, қарақұмық, сұлы сияқты дақылдарға қолданылып, олардың өңделуін жеңілдетеді. Қабыршақтандырудан өткен дәндер әрі қарай тегістеу процесіне жіберіледі.

Тегістеу – бұл тұтас тұқымнан дәнді ажырату процесі. Қарақұмық жармасын алу кезінде бұл операция қолданылмайды, себебі қарақұмықтың дәнегін қабыршақтандырғаннан кейін дайын жарма алынады. Тегістеу процесі жүгеріде, мысалы, жарманың шығымын 40%-ға дейін арттырады, ал басқа жарма түрлерінде бұл көрсеткіш 63-66%-ды құрайды.

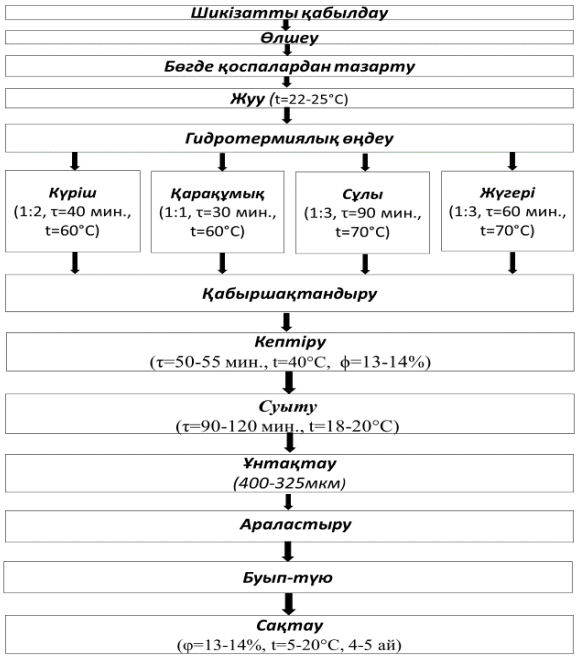
Кептіру. Дәндерді кептіру кезінде температура орта есеппен 40°С-қа дейін болады, ал кептіру агентінің температурасы 70°С шамасында сақталады. Кептіру процесі барысында дақылдардың ылғалдылығы 13-14%-дан төмен болмауы керек. Өйткені, ылғалдың тым аз болуы дақылдардың сақталу кезеңінде тұтынушылық қасиеттерінің төмендеуіне әкелуі мүмкін.

Суыту. Кептіруден кейін дақылдар суыту процесіне жіберіледі. Суыту температурасы 18-20°С аралығында болады және бұл процесс 90-120 минутқа созылады.

Ұсақтау. Жоғарыда аталған технологиялық процестерден өткен дәнді дақылдар ұсақталады. Ұсақтау процесінің нәтижесінде дәндердің көлемі шамамен 400-325 мкм аралығында болады, ал күлділік мөлшері 0,6-1,0% құрайды

Қоспаларды қосу. Дақылдардан алынған көп компонентті қоспада күріштің үлесі 35 %, қарақұмық – 20 %, сұлы – 20 %, ал жүгері – 25 % құрайды. Осы дақылдар біріктіріліп, көп компонентті қоспа алынған.

Дайын өнім. Алынған жаңа көп компонентті өнім тамақ өнеркәсібі мен қоғамдық тамақтану орындарына жеткізіледі (1 сурет).

Сурет 1 – Көп компнентті қоспаның технологиялық схемасы

Дәнді дақылдардың химиялық құрамы мен тағамдық құндылығы 1-кестеде келтірілген.

Кесте 1 – Дәнді дақылдардың химиялық құрамы

Көрсеткіштердің атауы	Күріш жармасы	Қарақұмық жармасы	Жүгері жармасы	Сұлы жармасы
Су	14,0	14,0	14,0	12,0
Ақуыз	7,0	12,6	8,3	11,0
Майлар	1,0	3,3	1,2	6,1
Көмірсулар	0,7	1,4	1,2	0,9
Талшық	0,4	1,1	0,8	2,8
Крахмал	70,7	60,7	70,4	48,8
Күлділігі	0,7	1,7	0,7	2,1
Минералды заттар, мг				
Na	12,1	2,9	3,9	34,0
K	99	322	148	361
Ca	8	20	20	64
Mg	50	150	36	116
P	150	253	109	349
Fe	1,0	4,9	2,7	3,9
Дәрумендер, мг				
Бета каротин	0	0	0,20	Сл.
B1	0,08	0,42	0,13	0,49
B2	0,03	0,16	0,06	0,12
PP	1,60	3,76	1,10	1,10
Энергетикалық құндылығы, ккал	329	327	337	301

Дәнді дақылдар құрамының теңдестірілгендігімен ерекшеленеді. Мысалы, ақуыздың ең жоғары мөлшері қарақұмық жармасында 12,6% болса, сұлы ұнында ақуыз аздау болғанымен, минералды заттармен байытылған. Сұлы ұнының құрамында калий 362 мг, натрий 35 мг, кальций 64 мг, және фосфор 349 мг көлемінде кездеседі.

Күріштің құрамында ең алдымен 62% көмірсулар және 7,5% ақуыз бар. Сонымен бірге, күріш әртүрлі дәрумендер мен минералдарға бай. Оның құрамы ас қорыту процесіне оң әсер етіп, ішкі ағзалардың жұмысын жақсартады және ағза жүйелерінің қызметін реттеуге көмектеседі.

Жүгері дәндерінің құрамында С, К, РР, D, В дәрумендері, сондай-ақ талшық, крахмал, калий, магний, фосфор, мыс, никель, токоферол, пиридоксин, биотин, пантотен және линол қышқылдары бар. Жүгері асқазан-ішек жолдарының жұмысын жақсартып, ағзадан токсиндер мен басқа да зиянды заттарды шығаруға көмектеседі, сондай-ақ барлық метаболизм процестерін белсендіруге ықпал етеді [9, 10].

Жүгері дәндерінде С, К, РР, D, В дәрумендері, сонымен қатар талшық, крахмал, калий, магний, фосфор, мыс, никель, токоферол, пиридоксин, биотин, пантотен және линол қышқылдары бар. Жүгері асқазан-ішек жолдарының жұмысын жақсартады, ағзадан токсиндер мен басқа да зиянды заттарды кетіруге көмектеседі, сонымен қатар барлық метаболикалық процестердің белсендірілуіне ықпал етеді

Қарақұмық – ақуыздар мен маңызды аминқышқылдарының құнды көзі. Оның құрамында 18 түрлі аминқышқылы бар, бұл оның тағамдық құндылығын етпен салыстыруға мүмкіндік береді. Қарақұмықтың пайдасы оның дәрумендер мен минералдарға бай болуымен ерекшеленеді.

Сұлы жармасының құрамында әртүрлі ақуыздармен бірге кальций, магний, кремний, калий, темір және В1, В2, В6, К, Е дәрумендері бар.. Сұлы макро және микроэлементтерге бай: оның құрамында темір, күкірт, кремний, фосфор, калий, магний, хром, марганец, мырыш, никель, фтор, йод басқа дәнді дақылдарға қарағанда молынан кедеседі. [11, 12].

Зерттеу нәтижелері

Шәкәрім университеттің «Радиоэкологиялық зерттеулер ғылыми орталығы» инженерлік бейіндегі аккредиттелген өңірлік сынақ зертханасында жүргізілген зерттеулер нәтижесінде ақуыз-өсімдік негізіндегі көп компонентті қоспаның химиялық көрсеткіштері мен дәрумендік құрамы анықталды. Алынған мәліметтерге сәйкес, бұл өнім ақуызға, дәрумендер мен минералдық заттарға бай екені байқалды. Бұл оның тағамдық құндылығы жоғары өнім екендігін дәлелдейді.

2-кестеде көп компонентті қоспаның химиялық құрамы көрсетілген.

Кесте 2 – Көп компонентті қоспаның химиялық құрамы.

№	Сынама №	Сынама атауы	Сынама өткен орын	Суреттер саны	Хим.құрам, %
1	3024	Көп компонентті қоспа	Лаб. үлгі	-	Na – 12,05 Cr – 0,15 S – 8,25 K – 14,50 Ca – 12,65 Fe – 10,71 Cu – 0,2 Zn – 4,5 P – 22,93 Mg – 14.06

Бұл қоспа биологиялық тұрғыдан маңызды макро және микроэлементтермен (Na, Mg, Cr, Fe, P, S, Ca, Cu, K, Zn) байытылған. Бұл элементтер бұлшықет қызметі, ас қорыту, жүрек-қантамыр жүйесінің жұмысын қалыпты ұстау үшін қажет.

3-кестеде көп компонентті қоспаның дәрумендік құрамы көрсетілген.

Кесте 3 – Көп компонентті қоспаның дәрумендік құрамы

№ п/п	Сынама №	Сынама атауы	Сынама алынған орын	Дәрумен құрамы, мг				
				B_{12}	B_6	E	A	B_1
1	3024	Көп компонентті қоспа	Зерт. үлгі	0,456	0,255	2,832	0,227	0,283

Қоспа құрамында B1, B6, B12, A және E дәрумендерінің болуы өнімнің биологиялық құндылығын арттыра түседі. Бұл дәрумендер ағзаның түрлі физиологиялық қызметтеріне маңызды әсер етеді. B1 дәрумені (тиамин) көмірсулар алмасуына қатысады және жүйке жүйесінің жұмысын қолдайды, B6 дәрумені (пиридоксин) аминқышқылдарының алмасуына қатысып, гемоглобин түзілуіне ықпал етеді, B12 дәрумені (кобаламин) қан түзілу процесіне қатысады және жүйке талшықтарының регенерациясына қажет, A дәрумені көру қабілетін жақсартып, тері мен шырышты қабаттардың сау болуын қамтамасыз етеді, E дәрумені күшті антиоксидант ретінде ағзаны еркін радикалдардан қорғайды, жасушалардың қартаюын баяулатады.

Осы дәрумендердің бірлесе әсер етуі өнімнің физиологиялық белсенділігін арттырып, оны профилактикалық және функционалдық тағамдар қатарына қосуға мүмкіндік береді.

4-кестеде көп компонентті қоспаның жалпы химиялық құрамы келтірілген.

Кесте 4 – Көп компонентті қоспаның жалпы химиялық құрамы

Көрсеткіштер	Мөлшері, г
Ылғалдың массалық үлесі	10,07
Ақуыздың массалық үлесі	14,43
Майдың массалық үлесі	4,48
Күлдің массалық үлесі	11,10
Көмірсулардың массалық үлесі	59,92

Кестеден қоспа құрамында ақуыз мөлшері едәуір жоғары екені көрінеді. Сонымен қатар, май мөлшері төмен, күл мөлшері нормаға сәйкес келеді. Бұл көрсеткіштер өнімнің диеталық сипатын дәлелдейді.

5-кестеде көп компоненті қоспаның аминқышқылды мөлшері көрсетілген.

Қоспаның аминқышқылдық құрамы ФАО/ВОЗ стандарттарынан жоғары немесе сәйкес екенін байқауға болады. Атап айтқанда, валин, изолейцин, лейцин, триптофан сияқты маңызды алмастырылмайтын аминқышқылдар көрсеткіштері ұсынылған нормалардан асып түседі. Бұл – өнімнің биологиялық құндылығы жоғары екенін және адам ағзасының қажеттіліктерін толық қамтамасыз ете алатын толыққанды ақуыз көзі екенін дәлелдейді. Мұндай аминқышқылдық теңгерімділік бұл қоспаны балаларға, қарт адамдарға, спортшыларға және арнайы диетадағы адамдарға ұсынуға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, аминқышқылдарының теңдестірілген құрамы бұлшықет тінінің қалпына келуіне, иммундық жүйенің дұрыс жұмыс істеуіне және зат алмасу процестерінің тұрақты жүруіне оң әсер етеді.

Кесте 5 – Көп компоненті қоспаның аминқышқылды мөлшері.

Аминқышқылдар	Көп компонентті қоспа	Аминқышқлдар скор, %	ФАО/ ВОЗ көрсеткіштері
Валин	0,73	14,9	5,00
Изолейцин	0,65	16,6	4,00
Лейцин	1,25	18,0	7,00
Лизин	0,72	13	5,50
Метионин	0,30	8,56	3,50
Треонин	0,54	13,74	4,00
Триптофан	0,20	19,00	1,00
Фенилаланин	0,70	11,32	6,00

Ғылыми нәтижелерді талқылау

Зерттеу барысында көп компонентті қоспадағы ақуыздың мөлшері жоғары екендігі анықталды. Ақуыз-адам ағзасы үшін маңызды қоректік заттардың бірі. Бұл дененің дамуы мен өсуі, жасушалардың қалпына келуі үшін өте маңызды. Осыған байланысты бұл қосымша ағзадағы ақуыз тапшылығын толтыруға, сондай-ақ спортшылар мен белсенді өмір салтын ұстанушыларға қолайлы өнім болып табылады.

Зерттеу нәтижесінде анықталғандай, көп компонентті ақуыз-өсімдік қоспасы тек ақуызға ғана емес, сонымен қатар дәрумендер мен минералдарға бай, бұл оның тағамдық құндылығын арттырады. Мұндай өнімдер диеталық тамақтану, балалар мен қарт адамдардың рационы үшін өте пайдалы болуы мүмкін. Сонымен қатар, мұндай қоспалар күнделікті рационға қосылғанда, адамның қажетті нутриенттерді алуын қамтамасыз етеді.

Көп компонентті тағамдық қоспаларды өндіруде табиғи, экологиялық таза шикізаттарды пайдалану қоршаған ортаға деген кері әсерді азайта түседі.

Мұндай эклогилық таза шикізаттардан алынған өнімдерді көптеген тағамдарда қолдануға болады (диеталық тағамдарда, балалар тағамдарына, спорттық тамақтану және т.б.).

Көп компонентті қоспа құрамында қажетті компненттердің болуына байланысты асқазан, ішек жолдарының қалыпты жұмысына кедергі кетірмей отырып салқындату жүйесінің жұмысын жақсарта түседі. Сонымен қатар бұл қоспаның қант диабеті мен семіздікке байланысты мәселелерге көмектесуге қабілеті бар, себебі қанттың сіңуін баяулатып және ішек микробиомасының қалыпты жұмысына әсерін тигізе алады.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеулер нәтижесінде көп компонентті қоспаның жоғары тағамдық құндылыққа ие екендігі анықталды. Қоспа құрамындағы ақуыз мөлшері (14,43 г) ағза үшін маңызды, себебі ол бұлшықет, тін, жасуша құрылымы мен қалпына келу процестеріне қатысады. Аминқышқылдық құрамы бойынша қоспа барлық маңызды аминқышқылдарды қамтиды және олардың мөлшері халықаралық стандарттарға (ФАО/ВОЗ) сәйкес келеді.

Өнімнің құрамындағы В1, В6, В12, А және Е дәрумендері иммундық жүйені нығайтуға, жүйке жүйесінің қызметін қолдауға, сондай-ақ антиоксиданттық әсер көрсетуге қабілетті. Сонымен қатар, қоспа құрамында биологиялық белсенді макро- және микроэлементтер бар, олардың ішінде фосфор (22,93%), калий (14,50%), магний (14,06%) сияқты элементтер зат алмасу процесіне оң әсер етеді.

Бұл қоспа әсіресе келесі топтар үшін ұсынылады:

- Ақуыз тапшылығы бар адамдар;
- Белсенді өмір салтын ұстанушылар мен спортшылар;
- Балалар және қарттар;
- Диеталық немесе медициналық тамақтануды қажет ететіндер.

Көп компонентті тағамдық қоспаны дайындауда табиғи, экологиялық таза шикізаттарды қолдану өнімнің қауіпсіздігін және экологиялық артықшылығын арттырады. Мұндай шикізаттар өнімнің құрамын зиянды заттардан арылтып қана қоймай, қоршаған ортаға теріс әсерін азайтуға септігін тигізеді. Қоспа құрамындағы компоненттер – табиғи өсімдік тектес ақуыздар, дәрумендер мен минералдар – қант диабеті мен семіздік сияқты аурулардың алдын алуға көмектесіп, ішек микробиомасының жақсаруына оң әсер етеді.

Ең бастысы, біз өнімді әзірлеу барысында оның биологиялық құндылығы жоғары, адам ағзасына қажетті негізгі қоректік заттарға бай болуын мақсат еттік. Жүргізілген зерттеулер мен

алынған нәтижелер бұл мақсатқа толық қол жеткізілгенін көрсетті. Қоспаның аминқышқылдық құрамы, дәрумендер мен минералдарға байлығы, ақуыздың жоғары үлесі – осының дәлелі.

Сонымен қатар, бұл қоспа әмбебап өнім ретінде де ерекшеленеді: оны балалар, қарт адамдар, диеталық тамақтану ұстанатындар және спортшылар үшін тағам рационына енгізуге болады. Оның құрамындағы теңгерімді компоненттер адам ағзасының әртүрлі қажеттіліктерін қанағаттандыруға мүмкіндік береді. Яғни, бұл қоспа – биологиялық құндылығы жоғары, экологиялық таза және кеңінен қолдануға болатын тағамдық өнім ретінде ұсынылa алады.

Әдебиеттер тізімі

1. Технология мяса и мясных продуктов: учебное пособие / С.К. Касымов и др. – Семей: Государственный Университет имени Шакарима города Семей, 2016. – С. 90-108.
2. Цветкова А.М. Использование мяса индейки в производстве варёных мясных изделий / А.М. Цветкова, В.Н. Писменская // Мясная индустрия. – 2010. – № 2. – С. 23-25.
3. Асылбекова З.Н. Өсімдік шикізаты негізіндегі көп компонентті қоспаның тағамдық құндылығы / З.Н. Асылбекова, Н.Т. Жанұзақова // Химия және биология. – 2021. – Т. 9, № 2. – Б. 45-52.
4. Омарова Ж.Б. Аминқышқылдық құрамды есептеу әдістері және олардың тағамдық өнімдердегі үлесі / Ж.Б. Омарова, Е.Б. Тілеуов // Қазақ тағамтану академиясының хабаршысы. – 2020. – Т. 28, № 3. – Б. 102-108.
5. Иванов А.А. Компьютерлік үлгілеу арқылы көп компонентті қоспа алу әдістемесі / А.А. Иванов, И.И. Петров // Тағам және технологиялар. – 2019. – Т. 12, № 1. – Б. 27-35.
6. Сұлтанова Г.Ш. Тағамдық өнімдердің аминқышқылдық құрамын зерттеу тәсілдері / Г.Ш. Сұлтанова, Ж.С. Нұрғалиева // Химиялық зерттеулер және аналитика. – 2018. – Т. 11, № 3. – Б. 58-66.
7. Физико-химические и биохимические основы производства мяса и мясных продуктов: учебное пособие / Х.Х. Тагиров и др. – Алматы: МАП, 2015. – С. 110-121.
8. McClements D.J. Emulsions: Physical Principles and Food Applications / D.J. McClements, E.A. Decker // In Food Structure and Functionality. New York: Springer, 2018.
9. Haug W. Amino Acids in Animal Nutrition / W. Haug, K. Luecke // In Advances in Animal Nutrition. Oxford: Academic Press, 2019.
10. Lee J. Protein-Rich Foods and Their Benefits in Health and Nutrition / J. Lee, H. Shin // Nutrients. – 2020. – № 12(4). – P. 987-1001.
11. Textural, physicochemical and sensory properties compensation of fat replacing in pork liver pâté incorporating emulsified canola oil / E.E. Morales-Irigoyen et al // Food Science & Technology International. – 2012. – Vol. 18, Issue 4. – P. 413-421.
12. Augustin M.A. Mineral salts and their effect of meat functionality / M.A. Augustin // Austral. J. Dairy Technol. – 2000. – Vol. 2. – P. 61-64

References

1. Tekhnologiya myasa i myasnykh produktov: uchebnoe posobie / S.K. Kasymov i dr. – Semei: Gosudarstvennyi Universitet imeni Shakarima goroda Semei, 2016. – S. 90-108. (In Russian).
2. Tsvetkova A.M. Ispol'zovanie myasa indeiki v proizvodstve varenykh myasnykh izdelii / A.M. Tsvetkova, V.N. Pismenskaya // Myasnaya industriya. – 2010. – № 2. – S. 23-25. (In Russian).
3. Asylbekova Z.N. Өsimdik shikizaty negizindegi kөp komponentti қospanyң tағamdyқ құndylyғy / Z.N. Asylbekova, N.T. Zhanұzaқova // Khimiya zhәne biologiya. – 2021. – T. 9, № 2. – B. 45-52. (In Kazakh).
4. Omarova ZH.B. Aminқyshқyldyқ құramdy esepteu әdisteri zhәne olardyң tағamdyқ өnimderdegi үlesi / ZH.B. Omarova, E.B. Tileuov // Қazaқ tағamtanu akademiyasynyң khabarshysy. – 2020. – T. 28, № 3. – B. 102-108. (In Kazakh).
5. Ivanov A.A. Komp'yuterlik үlgileu arқyly kөp komponentti қospa alu әdistemesi / A.A. Ivanov, I.I. Petrov // Tағam zhәne tekhnologiyalar. – 2019. – T. 12, № 1. – B. 27-35. (In Kazakh).
6. Sұltanova G.SH. Tағamdyқ өnimderdiң aminқyshқyldyқ құramyn zertteu tәsilderi / G.SH. Sұltanova, ZH.S. Nұrғalieva // Khimiyalyқ zertteuler zhәne analitika. – 2018. – T. 11, № 3. – B. 58-66. (In Kazakh).
7. Fiziko-khimicheskie i biokhimicheskie osnovy proizvodstva myasa i myasnykh produktov: uchebnoe posobie / KH.KH. Tagirov i dr. – Almaty: MAP, 2015. – S. 110-121. (In Russian).

8. McClements D.J. Emulsions: Physical Principles and Food Applications / D.J. McClements, E.A. Decker // In Food Structure and Functionality. New York: Springer, 2018. (In English).
9. Haug W. Amino Acids in Animal Nutrition / W. Haug, K. Luecke // In Advances in Animal Nutrition. Oxford: Academic Press, 2019. (In English).
10. Lee J. Protein-Rich Foods and Their Benefits in Health and Nutrition / J. Lee, H. Shin // Nutrients. – 2020. – № 12(4). – R. 987-1001. (In English).
11. Textural, physicochemical and sensory properties compensation of fat replacing in pork liver pâté incorporating emulsified canola oil / E.E. Morales-Irigoyen et al // Food Science & Technology International. – 2012. – Vol. 18, Issue 4. – P. 413-421. (In English).
12. Augustin M.A. Mineral salts and their effect of meat functionality / M.A. Augustin // Austral. J. Dairy Technol. – 2000. – Vol. 2. – P. 61-64. (In English).

А.С. Камбарова*, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева, Ж.М. Атамбаева, Ф.Х. Смольникова
Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

СОСТАВЛЕНИЕ МНОГОКОМПОНЕНТНОЙ ПИЩЕВОЙ ДОБАВКИ НА ОСНОВЕ СБАЛАНСИРОВАННОГО СОСТАВА КРУП

В статье рассматриваются процессы получения нового пищевого продукта – многокомпонентной смеси и методы определения её пищевой ценности. В целях создания высококачественного продукта были проведены математические расчёты для сбалансирования состава продукта по содержанию белков и незаменимых аминокислот в соответствии с нормами, утвержденными Всемирной организацией здравоохранения (ВОЗ). С помощью компьютерного моделирования аминокислотный состав продукта был многократно проверен, и сделан прогноз его фактического содержания. В качестве многокомпонентной смеси использованы различные виды круп: рис (35%), гречиха (20%), овёс (20%) и кукуруза (25%). Эти крупы обладают высокой пищевой и биологической ценностью. В статье подчёркивается особое внимание к качеству и совместимости ингредиентов при разработке нового типа продукта. Результаты исследования показывают, что полученная смесь имеет сбалансированную пищевую ценность и может быть использована как полезный для здоровья продукт. Полученные результаты подтверждают, что многокомпонентная смесь обогащена белками, витаминами и минеральными веществами, что значительно повышает её пищевую ценность. Исследования показывают, что состав смеси полностью удовлетворяет потребности организма в необходимых питательных веществах, что делает её перспективной для широкого использования в пищевой промышленности.

Ключевые слова: *многокомпонентная добавка, белково-растительная добавка, пищевая ценность, аминокислотный состав, биологическая ценность.*

А.С. Камбарова*, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева, Ж.М. Атамбаева, Ф.Х. Смольникова
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A Glinka Street.
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

FORMULATION OF A MULTICOMPONENT FOOD SUPPLEMENT BASED ON A BALANCED COMPOSITION OF GRAINS

The article discusses the process of developing a new food product – a multicomponent mixture – and the methods used to determine its nutritional value. In order to create a high-quality product, mathematical calculations were carried out to balance the product's composition in terms of proteins and essential amino acids, in accordance with the standards set by the World Health Organization (WHO). Through computer modeling, the amino acid composition of the product was repeatedly tested, and a forecast of its actual composition was made. The multicomponent mixture includes various types of grains: rice (35%), buckwheat (20%), oats (20%), and corn (25%). These grains are characterized by their high nutritional and biological value. The article highlights the special attention given to the quality and compatibility of ingredients in the development of this new product. The research results show that the obtained mixture has a balanced nutritional value and can be used as a health-promoting food product. The findings confirm that the multicomponent mixture is enriched with proteins, vitamins, and minerals, significantly increasing its nutritional value. The research shows that the mixture's composition fully meets the body's essential nutrient requirements, making it promising for widespread use in the food industry.

Key words: *multicomponent supplement, protein-plant supplement, nutritional value, amino acid composition, biological value.*

Авторлар туралы мәліметтер

Арай Сагинбековна Камбарова* – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Асия Оразбековна Утегенова – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Жибек Манаповна Атамбаева – «Тамақ технологиясы» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru№ ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Фарида Харисовна Смольникова – т.ғ.к., «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Сведения об авторах

Арай Сагинбековна Камбарова* – PhD, и.о ассоцированного профессора кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Асия Оразбековна Утегенова – PhD, и.о ассоцированного профессора кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Жибек Манаповна Атамбаева – ст.преподаватель кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Фарида Харисовна Смольникова – к.т.н, ассоцированный профессор кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, ст.преподаватель кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казакстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Information about the authors

Arai Saginbekovna Kambarova* – PhD, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID: [https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Assiya Orazbekovna Utegenova – PhD, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: asia_aksu@mail.ru. ORCID: [https://orcid.org/0000-0003-3378-6815.

Zhibek Manapovna Atambayeva – Senior Lecturer of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: zh.atambayeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7899-870X.

Farida Kharisovna Smolnikova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: smolnikovafarida@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8777-5313.

Botakoz Manarbekovna Kulushtaeva – PhD, Senior Lecturer of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Редакцияға енуі 01.04.2025
Өңдеуден кейін түсуі 15.05.2025
Жариялауға қабылданды 19.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-38

ҒТАХР: 65.35.03

BY 4.0
Check for updates

А. Қайырмағамбетова[1], Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]
[1]Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті
050010, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Абай даңғылы, 8
[2]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қаласы, Глинки көшесі, 20 А
*e-mail: arukairmagambetova@mail.ru

ФУНКЦИОНАЛДЫ МАЙ ПЕЧЕНЬЕСІ ӨНДІРІСІНДЕ МАҚСАРЫ МЕН ЗЫҒЫР МАЙЛАРЫН ҚОЛДАНУ ПЕРСПЕКТИВАЛАРЫ

Аңдатпа: *Мақалада функционалды май печеньесінің өндірісінде мақсары мен зығыр майларын қолдану перспективалары кеңінен қарастырылады. Экстракциядан кейін осы майлардың май қышқылдық құрамына талдау жүргізілді, бұл олардың тағамдық құндылығын және адам ағзасына ықтимал әсерін бағалауға мүмкіндік берді. Мақсары майында 18 топтағы май қышқылдары басым, сонымен қатар 16 топтағы май қышқылының үлесі зор, қалған май қышқылдарының мөлшері 1,2 % құрайды. Зығыр майы Олеин (С18: 1), Линол (С18: 2), Линолен (С18: 3) май қышқылдары басым, соның ішінде ω-3 май қышқылдарына жататын линоленнің ең үлкен үлес салмағы бар екені дәлелденді. Мақсары майы және зығыр майлары қосылған май печеньесі технологиясы мен рецепті жасалды. Дәстүрлі және балама май компоненттерімен дайындалған печенье үлгілерінің физика-химиялық қасиеттеріне салыстырмалы талдау жасалды. Мақсары мен зығыр майымен пісірілген май печенье үлгілерінің физика-химиялық көрсеткіштері бойынша печенье рецептінің бөлігі ретінде мақсары мен зығыр майын қолдану ылғалдану дәрежесін төмендетеді. Зерттеу нұсқасының сілтілігі 0,61 град, ылғалдылығы – 8%, Ылғалдану дәрежесі – 105%, майдың массалық үлесі 24,7% болды. Енгізілген майлардың дайын өнімнің құрылымына, дәміне, түсіне және иісіне әсері зерттелді. Бұл майларды қосу май печеньесінің құрылымын жақсартуға және тағамдық құндылығын арттыруға көмектесетіні анықталды. Газды хромотография әдісін қолдана отырып, май печеньесінің май қышқылдарының құрамында моно және полиқаныққпаған май қышқылдарының едәуір мөлшері (55%) бар екендігі анықталды. Оның ішінде омега – 3 және омега – 6 түрлеріне жататын Олеин (С18: 1), Линол (С18: 2), Линолен (С18: 3) май қышқылдарының үлес салмағы жоғары болды. Нәтижелер функционалды май печеньесін өндіру технологиясында мақсары мен зығыр майларын қолдану мүмкіндігін дәлелдейді. Бұл майларды қолдану пайдалы липидтермен байытылған және дұрыс тамақтануға арналған функционалды кондитерлік өнімдерді әзірлеуде жаңа перспективалар ашады.*

Түйін сөздер: *мақсары майы, зығыр майы, функционалды тамақтану, май печеньесі, май қышқылының құрамы, омега-3, омега-6.*

Кіріспе

Қазіргі әлемде ағзаның энергия қажеттіліктерін қанағаттандырып қана қоймай, денсаулыққа жағымды әсер ететін функционалды тағамдарға деген қызығушылық артып келеді. Перспективалы бағыттардың бірі биологиялық белсенді компоненттермен, атап айтқанда омега-3 және омега-6 полиқаныққпаған май қышқылдарымен байытылған кондитерлік өнімдерді әзірлеу болып табылады [1, 2].

Мақсары мен зығыр майлары осы май қышқылдарының құнды көздерін ұсынады. Зығыр майы α-линолен қышқылына (омега-3) бай, ол жүрек-қантамыр жүйесін сақтауда, қабыну процестерін төмендетуде және иммунитетті нығайтуда маңызды рөл атқарады. Мақсары майының құрамында қалыпты метаболизмге және терінің сау болуына қажетті линол қышқылының (омега-6) едәуір мөлшері бар [3].

Дәстүрлі печенье рецептеріне әдетте биологиялық құндылығы жоғары емес жануарлар майлары немесе тазартылған өсімдік майлары жатады. Май печеньесінің құрамына мақсары мен зығыр майларын қосу оның тағамдық құндылығы мен функционалдық қасиеттерін арттыруға мүмкіндік береді, бұл өнімді дұрыс тамақтануға бағытталған тұтынушылар арасында сұранысқа ие етеді [4].

Құрамында линол және басқа қаныққпаған май қышқылдарының, майда еритін дәрумендердің едәуір мөлшері бар өсімдік майлары, құрамында трансизомерлер өте төмен және холестерині жоқ, тағамдық құндылығын едәуір жақсартады және печенье ассортиментін әртараптандырады [5, 6].

Омега-6 ПҚМҚ-ның негізгі көзі, атап айтқанда линол қышқылы – өсімдік майлары (мысалы, мақсары – 76%, күнбағыс – 62%, соя – 54%), омега-3 тұқымдасынан тек линолен қышқылы (18:3), оның ең бай көзі зығыр майы болып табылады (64%) [7].

Зығыр майының келесі май қышқылдық құрамы бар:18:3 омега-3 үлесі 49-64% құрайды; 18:2 омега-6 – 14-18%; бір қанықпаған олеин қышқылының үлесі (18:1 омега-9) – 14-16% және қаныққан май қышқылдарының үлесі – 10% дейін. Сонымен қатар, зығыр майының құрамында антиоксиданттар мен олардың синергистерінің табиғаты бойынша теңдестірілген түрі бар; радикалға қарсы белсенділігі жоғары және тотығуға қарсы қорғаныс тұрғысынан өзін-өзі қамтамасыз етеді [8, 9].

Мақсары майы құрамында полиқанықпаған май қышқылдарының, атап айтқанда омега-6 май қышқылдарына жататын линол қышқылының көп болуына байланысты функционалды болып саналады. Бұл май қышқылдары дененің қалыпты жұмыс істеуі үшін өте маңызды, өйткені олар метаболизм процестеріне қатысады, терінің, қан тамырларының, жүйке және жүрек-тамыр жүйелерінің денсаулығын сақтайды. Сонымен қатар, мақсары майы жоғары қайнау температурасына және тотығуға төзімділікке ие, бұл оны қуыруға және ұзақ сақтауға жарамды етеді. Сондай-ақ, мақсары майының бейтарап дәмі мен хош иісі бар, бұл оны әртүрлі тағам дайындау үшін жақсы таңдау етеді [10].

Бұл зерттеудің мақсаты – полиқанықпаған омега-3 және омега-6 май қышқылдарымен байытылған мақсары және зығыр майларын қолдана отырып, печенье жасау. Осы мақсатқа жету үшін майлардың дайын өнімнің органолептикалық және физика-химиялық қасиеттеріне әсері перспективаларын бағалау қарастырылады.

Зерттеу әдістері

Май печеньесінің бастапқы формуласы май шикізаты ретінде сары майды (82,5% май) пайдаланады, оның кемшілігі қаныққан (70% дейін) және транс-изомерлі (4-7%) май қышқылдарының жоғары мөлшері болып табылады.

Сокслет аппаратындағы зертханада мақсары мен зығыр тұқымынан өсімдік майларын экстракциялау әдісімен алып тастады, еріткіш мұнай эфирі болды. Мақсары майының май қышқылының құрамы анықталды.

МЕМСТ 30418-96 сәйкес газ хроматографиясы әдісімен әртүрлі топтарға жататын майлардың май қышқылдық құрамы зерттелді. Май қышқылының құрамын анықтау алдында МЕМСТ Р 51486-99 бойынша май қышқылдарын метил эфирлеріне ауыстыру қажет. Газ хроматографы «Хромос» плазмалық-иондаушы детекторы бар және 20-дан 300-ге дейінгі температураны бағдарламалауды қолданады; стационарлық фаза-құрамында 15% полиэтиленгликольсукцинаты бар N-AW DMS хроматоны, баған термостатының температурасы 175°С, буландырғыштың температурасы 225°С; енгізілетін сынаманың көлемі – 1 мм^3. Май қышқылдарының әрқайсысының құрамын анықтау үшін ауданды қалыпқа келтіру әдісі қолданылды.

Май печеньесін дайындау үшін арнайы ингредиенттер қажет болады. Төменгі 1-кестеде май печеньесін дайындау рецептурасы берілген.

Кесте 1 – Май печеньесін дайындау рецептурасы

Ингредиенттер	Құрғақ заттар, %	Бақылау нұсқасы		Зерттеу нұсқасы	
		Нақты, г	Құрғақ заттарда, г	Нақты, г	Құрғақ заттарда, г
Бидай ұны	85	100	85	100	85
Сары май	84	70	58,8	30	25,2
Зығыр майы	99,9	–	–	20	19,98
Мақсары майы	99,9	–	–	20	19,98
Ванильді қант	99	5	4,95	5	4,95
Қант	99,85	100	99,85	100	99,85
Тауық жұмыртқасы	25	30	7,5	30	7,5

1. Шикізатты қабылдау, тексеру және алдын ала өңдеу

Бұл кезеңде барлық қолданылатын шикізат (май, қант, жұмыртқа, ұн, т.б.) қабылданады. Сапа көрсеткіштері, жарамдылық мерзімі, ылғалдылығы мен ластануы тексеріледі. Қажет болса, алдын ала өңдеу (сүзіп алу, елеу, бөлме температурасында ұстау) жүргізіледі. Бұл қадам өнімнің қауіпсіздігі мен тұрақтылығын қамтамасыз етеді.

2. Біртекті массаға дейін гомогенизациялау

Сары май, қант және жұмыртқа механикалық түрде араластырылып, біртекті масса алынады. Бұл құрылым қалыптастыру үшін маңызды. Гомогенизация сапалы текстура алуға көмектеседі.

3. Қосымша ингредиенттерді қосу

Май қоспасы құрамына функционалды қосылыстар – зығыр майы, мақсары майы, ванилин немесе басқа дәмдеуіштер енгізіледі. Бұл өнімнің тағамдық құндылығын және органолептикалық қасиеттерін арттырады.

4. Біркелкі жұмсақ қамыр илеу

Ұн біртіндеп қоспаға қосылып, қамыр иленеді. Қамырдың иілгіштігі мен тұтқырлығы реттеліп, технологиялық өңдеуге қолайлы консистенция жасалады. Бұл кезеңде қамырдың пластикалық қасиеттері қалыптасады.

5. Печеньені формалау

Қалыптасқан қамыр арнайы құрылғылар немесе қолмен белгілі бір формаға келтіріледі. Бұл дайын өнімнің сыртқы түріне және пісірудің біркелкілігіне әсер етеді.

6. Термиялық өңдеу

Формаланған печеньелер 180°С температурада 12–15 минут пісіріледі. Бұл кезеңде ақуыз коагуляциясы, крахмалдың желатинизациясы жүреді және өнімнің құрылымы қалыптасады. Микробиологиялық қауіпсіздік қамтамасыз етіледі.

7. Алынған өнімдерді салқындату

Пісірілген печеньелер бөлме температурасына дейін салқындатылады. Бұл олардың сақтау мерзімін ұзарту және ылғалданудың алдын алу үшін қажет.

8. Дайын өнімді орау және сақтау

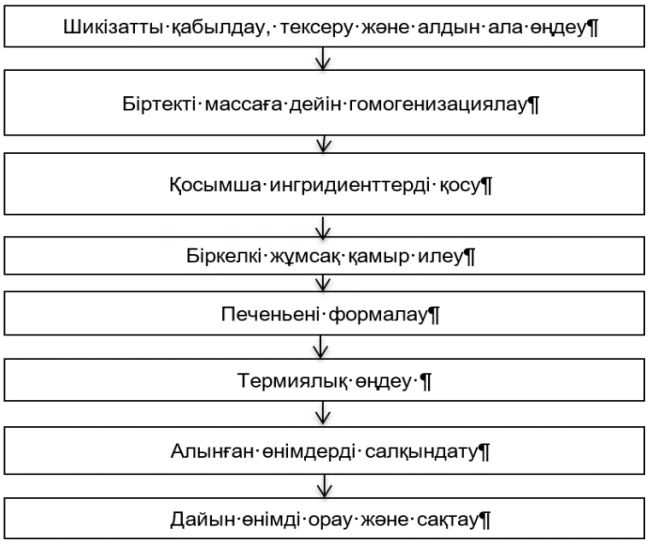
Толықтай салқындатылған печеньелер ауа өткізбейтін, микробқа төзімді материалдарға оралып, белгіленген температура мен ылғалдылықта сақталады.

Пісірілген печенье үлгілерін органолептикалық бағалау МЕМСТ 5897-90 сәйкес жүргізілді (1 сурет).

Ылғалдану дәрежесінің көрсеткіштерін анықтау – МЕМСТ 10114-80.

Ылғалдың массалық үлесін анықтау МЕМСТ 5900-2014 бойынша жүргізілді.

Майдың массалық үлесін анықтау МЕМСТ 32751-2014 бойынша жүргізілді.

Сурет 1 – Мақсары майы мен зығыр майы қосылған май печеньесін дайындау технологиясы

Зерттеу нәтижелері

Функционалды тамақ өнімдері алиментарлы аурулардың даму қаупін азайтады, олардың құрамында функционалды тағамдық ингредиенттердің – дәрумендердің, диеталық талшықтардың, минералдардың болуына байланысты денсаулықты сақтайды және жақсартады. Функционалды тағамдық ингредиенттерге аталған заттармен қатар орта тізбекті май қышқылдары, моно және полиқанықпаған май қышқылдары, соның ішінде омега-6 (ω-6) және омега-3 (ω-3) қатарлары жатады. ω-6 май қышқылдарына: линол қышқылы, γ-линолен қышқылы, арахидон қышқылы, ω-3 май қышқылдарына – α-линолен қышқылы, эйкозапентаен

қышқылы, докозагексаен қышқылы. Орташа тізбекті май қышқылдарына көміртегі атомдарының саны 12-ден 14-ке дейінгі жоғары майлы карбон қышқылдары жатады. Құрамындағы моноқанықпаған май қышқылдарының құрамында бір қос байланыс бар.

Бұл зерттеу жұмысында жартылай автоматты Сокслет аппаратында экстракция процесімен мақсары және зығыр майлары алынды. Кейін олардың құрамындағы майқышқылдары зерттелді. Май қышқылдарының құрамы төменгі 2-кестеде берілген.

Кесте 2 – Мақсары және зығыр майларының майқышқылдық құрамы

Май қышқылы атауы	Мақсары майы	Зығыр майы
Пальмитин (С16: 0)	6,3	8,9
Пальмитолеин (С16: 1)	0,1	0,1
Стеарин (С18: 0)	2,8	5,5
Олеин (С18: 1)	15,4	28,1
Линол (С18: 2)	75,3	18,4
Линолен (С18: 3)	0,7	37,5
Арахин (С20: 0)	0,1	0,6

2-кестеден белгілі болғандай, мақсары майында 18 топтағы май қышқылдары басым, сонымен қатар 16 топтағы май қышқылының үлесі зор, қалған май қышқылдарының мөлшері 1,2 % құрайды. Зығыр майы Олеин (С18: 1), Линол (С18: 2), Линолен (С18: 3) май қышқылдары басым, соның ішінде ω-3 май қышқылдарына жататын линоленнің ең үлкен үлес салмағы бар екені дәлелденді. Бұл екі майдың да функционалды өнімдер құрамына керекті омега-6 (ω-6) және омега-3 (ω-3) қатарлары мол екені дәлелденді, оларды түрлі кондитерлік өнімдер құрамында қолдануға болады.

Сурет 1 – Зертханалық жағдайда жасалған мақсары майы мен зығыр майы қосылған май печеньесі

Зертханалық жағдайда жоғарыда берілген рецептура бойынша мақсары майы мен зығыр майы қосылған май печеньесі жасалды (Сурет 1).

Кесте 3 – Мақсары мен зығыр майымен пісірілген май печенье үлгілерінің физика-химиялық көрсеткіштері

Көрсеткіш	Бақылау үлгісі	Зерттеу үлгісі
Ылғалдың массалық үлесі, %	8,5	8,0
Ылғалдану дәрежесі, %	150	105
Майдың массалық үлесі, %	17	24,7

Май меченьесі үлгілерінің физика-химиялық көрсеткіштерін талдау олардың реттелетін мәндерге толық сәйкестігін анықтады (Кесте 3). Сонымен қатар, сынақ жартылай фабрикатының рецептурасына мақсары мен зығыр майын қосу дайын печеньенің ылғалдану дәрежесінің көрсеткішін төмендеуіне ықпал ететінін атап өткен жөн. Ылғалдың массалық үлесі – зерттеу нұсқасында 8,0% болды. Ылғалдану дәрежесінің көрсеткіші - бұл өнімнің сапасының маңызды көрсеткіші, оның ішкі құрылымын сипаттайды және гигроскопиялық және кеуектілік сияқты қасиеттерді анықтайды. Осылайша, печенье рецептінің бөлігі ретінде мақсары мен зығыр майын қолдану ылғалдану дәрежесін төмендетеді. Зерттеу нұсқасының сілтілігі 0,61 град, ал бақылау нұсқасында бұл көрсеткіш – 0,72 град тең. Майдың массалық үлесі 24,7% болды, бұл бақылау үлгісімен салыстырғанда 7,7%-ға жоғары.

Арнайы рецептурамен жасалған май печеньелерінің май қышқылдарының құрамы зерттеліп, бақылау нұсқасымен салыстырылды (Кесте 4).

Газды хромотография әдісін қолдана отырып, май печеньесінің май қышқылдарының құрамында моно және полиқанықпаған май қышқылдарының едәуір мөлшері (55%) бар екендігі анықталды. Оның ішінде омега – 3 және омега – 6 түрлеріне жататын Олеин (С18: 1), Линол (С18: 2), Линолен (С18: 3) май қышқылдарының үлес салмағы жоғары болды.

Кесте 4 – Май печеньесінің май қышқылдарының құрамы

Май қышқылы атауы	Бақылау үлгісі	Зерттеу үлгісі
Пальмитин (C16: 0)	5,5	8,1
Пальмитолеин (C16: 1)	0,12	0,15
Стеарин (C18: 0)	5,1	5,5
Олеин (C18: 1)	21,1	35,1
Линол (C18: 2)	2,1	40,2
Линолен (C18: 3)	2,2	32,1
Арахин (C20: 0)	0,3	0,3

Мақсары мен зығыр майын қолдану арқылы алынған печенье үлгілерінің органолептикалық көрсеткіштері 5 – кестеде берілген.

Кесте 5 – Мақсары мен зығыр майын қолдану арқылы алынған печенье үлгілерінің органолептикалық көрсеткіштері

Көрсеткіштері	Мақсары мен зығыр майын қолданатын печенье үлгілері
Пішін	Бұлыңғыр емес, зақымдалмаған
Беті	Тегіс
Түсі	Біркелкі, ашық сары
Дәмі мен иісі	Рецепт компоненттерінің дәмі мен иісіне сәйкес келеді
Сынықтағы көрінісі	Пісірілген, кеуекті құрылымы бар

Дәмдік бағалау майлы өнімді алмастырудың жағымсыз әсерлерін анықтаған жоқ. Тәжірибелік үлгілердің дәмі, түсі, иісі, сыртқы түрі бойынша тұтыну сипаттамаларын салыстырмалы бағалау олардың бақылау үлгілерімен сәйкестігін анықтады. Осылайша, алынған нәтижелер май печеньесінің рецептурасында мақсары мен зығыр майын қолдану мүмкіндігін, жоғары органолептикалық сипаттамаларды және реттелетін физика-химиялық көрсеткіштерді сақтағанын көрсетеді. Осындай тұжырымдарға кондитерлік өнімдерінің рецептурасында мақсары мен зығыр майын қолданудың орындылығы дәлелденді.

Ғылыми нәтижелерді талқылау

Май печеньесінің рецептурасына мақсары және зығыр майларын енгізу функционалды тағамдарды дамытудың перспективалы бағыты болып табылады. Бұл майлар полиқанықпаған май қышқылдарының, әсіресе омега-3 және омега-6-ның құнды көздері болып табылады. Зерттеу барысында бұл майларды қолдану өнімді биологиялық белсенді заттармен байытып қана қоймай, оның органолептикалық сипаттамаларын жақсартуға мүмкіндік беретіні расталды. Май қышқылының құрамын талдау нәтижелері мақсары майының құрамында негізінен линол қышқылы (омега-6) бар екенін көрсетті, ал зығыр майы α-линолен қышқылына (омега-3) бай. Бұл адам ағзасына жағымды әсер ете отырып, печенье рецептурасында осы компоненттердің теңдестірілген үйлесімін жасауға мүмкіндік береді. Органолептикалық талдау мақсары мен зығыр майы қосылған печеньенің жағымды дәмі, нәзік құрылымы және біркелкі кеуектілігі бар екенін көрсетті. Дайын өнімнің түсі сарғыш реңкке ие болды, бұл қолданылатын майларда табиғи пигменттердің болуына байланысты болуы мүмкін.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеулер нәтижесінде омега-3 және омега-6 май қышқылдары бар мақсары мен зығыр майынан жасалған май печеньесін алуға арналған рецепт әзірленді. Таңдалған ингредиенттердің май печеньесінің органолептикалық, физика-химиялық көрсеткіштеріне әсерін көрсететін нәтижелер алынды. Дәстүрлі өніммен салыстырғанда жаңа рецепт бойынша печенье омега-3 және омега-6 май қышқылдары бар тағамдық құндылықтың жоғарылауымен сипатталады және печеньенің ассортиментін кеңейтуге мүмкіндік береді. Осылайша, жұмыс нәтижелері май печеньесін өндіру технологиясында мақсары және зығыр майларын қолданудың орындылығын дәлелдейді. Бұл майларды қолдану өнімнің сапасы мен тағамдық құндылығын жақсартуға ғана емес, сонымен қатар дұрыс тамақтануға бағытталған функционалды кондитерлік өнімдерге де ықпал етеді. Әрі қарай зерттеудің перспективалық бағыты рецепт компоненттерін оңтайландыру, сондай-ақ дайын өнімнің пайдалы қасиеттерінің сақталуына әртүрлі сақтау жағдайларының әсерін зерттеу болып табылады.

Әдебиеттер тізімі
1. El-Sawy M.M. Polyesteramides based on linseed and safflower oils for protective coatings / M.M. El-Sawy, N.O. Shaker, E.M. Kandeel // Research Journal of Science and Technology. – 2021. – T. 13, № 2. – P. 89-99.
2. Safflower (Carthamus tinctorius) seed / M. Nazir et al // Oilseeds: health attributes and food applications. – 2021. – P. 427-453.
3. Topnikova E.V. Quality assessment of linseed oil / E.V. Topnikova, E.N. Pirogova, E.S. Danilova // IOP Conference Series: Earth and Environmental Science. – IOP Publishing, 2022. – T. 1052, № 1. – P. 012096.
4. Physico-chemical and sensory characterization of sweet biscuits made with Yacon flour (Smallanthus sonchifolius) / M. Simanca-Sotelo et al // NFS Journal. – 2021. – T. 22. – P. 14-19.
5. Nutritional composition of biscuits from wheat-sweet potato-soybean composite flour / P. Roger et al // International Journal of Food Science. – 2022. – № 1. – P. 7274193.
6. Technology of Biscuits / M. Singla et al // Bakery and Confectionery Technology. – 2023. – P. 99-115.
7. Romanić R.S. Enriched sunflower oil with omega 3 fatty acids from flaxseed oil: Prediction of the nutritive characteristics / R.S. Romanić, T.Z. Lužaić, B.Đ. Radić // Lwt. – 2021. – T. 150. – P. 112064.
8. Joshi A. Flaxseed oil and palm olein blend to improve omega-6: Omega-3 ratio / A. Joshi, M. Hegde, A. Zanwar // Journal of Food Science and Technology. – 2022. – P. 1-12.
9. A targeted reformulation of safflower oil: Enhancing anti-inflammatory potential and market competitiveness through ω3 enrichment / R. Arshad et al // Food Research International. – 2025. – P. 115793.
10. S Abd El-Baset W. Physicochemical Characteristics and Nutritional Value of Safflower Oil / W. S Abd El-Baset, R.I.M. Almoselhy, S.M.M. Abd-Elmageed // Rania IM and Abd-Elmageed, Susan MM. – 2024.

А. Қайырмағамбетова[*], Л.А. Мамаева[1], Ж.Б. Асиржанова[2]
[1]Казахский национальный аграрный исследовательский университет,
050010, Республика Казахстан, г. Алматы, проспект Абая, 8
[3]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[*]e-mail: arukairmagambetova@mail.ru

ПЕРСПЕКТИВЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ САФЛОРОВОГО И ЛЬНЯНОГО МАСЕЛ В ПРОИЗВОДСТВЕ ФУНКЦИОНАЛЬНОГО СДОБНОГО ПЕЧЕНЬЯ

В статье широко рассматриваются перспективы использования сафлорового и льняного масел при производстве функционального масляного печенья. После экстракции был проведен анализ жирно-кислотного состава этих масел, что позволило оценить их пищевую ценность и возможное воздействие на организм человека. В сафлоровом масле преобладают жирные кислоты в 18 группах, а также большая доля жирных кислот в 16 группах, содержание остальных жирных кислот составляет 1,2%. Было показано, что льняное масло имеет наибольший удельный вес линолена, который относится к жирным кислотам олеина (С18: 1), Линола (с18: 2), Линолена (с18: 3), включая ω-3. Разработана технология и рецепт масляного печенья с сафлоровым маслом и льняным маслом. Проведен сравнительный анализ физико-химических свойств образцов печенья, приготовленных с традиционными и альтернативными масляными компонентами. Использование сафлорового и льняного масла в составе рецепта печенья по физико-химическим показателям образцов масляного печенья, запеченных с сафлором и льняным маслом, снижает степень гидратации. Щелочность исследуемого варианта составила 0,61 град, влажность – 8%, степень увлажнения – 105%, массовая доля жира – 24,7%. Изучено влияние введенных масел на структуру, вкус, цвет и запах готового продукта. Было обнаружено, что добавление этих масел помогает улучшить текстуру масляного печенья и повысить его пищевую ценность. Используя метод газовой хроматографии, было обнаружено, что жирные кислоты масляного печенья содержат значительное количество (55%) мононенасыщенных и полиненасыщенных жирных кислот. Из них наибольший удельный вес имели жирные кислоты Олеин (С18: 1), Линол (с18: 2), Линолен (с18: 3), относящиеся к видам омега – 3 и омега – 6. Результаты доказывают возможность использования сафлорового и льняного масел в технологии производства функционального масляного печенья. Использование этих масел открывает новые перспективы в разработке функциональных кондитерских изделий, обогащенных полезными липидами и предназначенных для здорового питания.

Ключевые слова: *сафлоровое масло, льняное масло, функциональное питание, сдобное печенье, жирнокислотный состав, омега-3, омега-6.*

A. Kaiyrmagambetova[*], L. Mamayeva[1], Zh. Assirzhanova[2]
[1]Kazakh National Agrarian Research University
050010, Republic of Kazakhstan, Almaty, Abai Avenue, 8
[3]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, st. Glinka, 20 A
[*]e-mail: arukairmagambetova@mail.ru

PROSPECTS OF USING SAFFLOWER AND LINSEED OILS IN THE PRODUCTION OF FUNCTIONAL PASTRY

The article discusses the prospects for the use of safflower and linseed oils in the production of functional butter cookies. After extraction, an analysis of the fatty acid composition of these oils was carried out, which made it possible to assess their nutritional value and possible effect on the human body. Safflower oil is dominated by fatty acids of Group 18, in addition, the proportion of fatty acid of Group 16 is large, the content of the remaining fatty acids is 1,2%. Linseed oil is dominated by oleic (C18: 1), linoleic (C18: 2), linolenic (C18: 3) fatty acids, including it has been proven to have the greatest specific gravity of linolene, which belongs to ω-3 fatty acids. The technology and recipe for butter cookies with the addition of safflower oil and linseed oil have been developed. A comparative analysis of the physico-chemical properties of samples of cookies prepared with traditional and alternative oil components was carried out. Oil cooked with safflower and linseed oil according to the physico-chemical indicators of cookie samples, the use of safflower and linseed oil as part of the cookie recipe reduces the degree of hydration. The alkalinity of the study version was 0,61 deg, humidity – 8%, degree of hydration – 105%, mass fraction of fat – 24,7%. The effect of injected oils on the structure, taste, color and smell of the finished product was studied. The addition of these oils has been found to help improve the texture and increase the nutritional value of butter cookies. Using the gas chromotography method, it was found that the fatty acids of butter cookies contain a significant amount of mono-and polyunsaturated fatty acids (55%). Among them, the specific weight of oleic (C18: 1), linoleic (C18: 2), linolenic (C18: 3) fatty acids belonging to the types of omega – 3 and omega – 6 was higher. The results prove the possibility of using safflower and linseed oils in the technology for the production of functional butter cookies. The use of these fats is enriched with useful lipids and opens up new prospects in the development of functional confectionery products for a healthy diet.

Key words: *safflower oil, linseed oil, functional nutrition, sweet biscuits, fatty acid composition, omega-3, omega-6.*

Авторлар туралы мәліметтер

Аружан Мұратқызы Қайырмағамбетова* – «Қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» білім беру бағдарламасының 2-курс магистранты, Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, Қазақстан; e-mail: arukairmagambetova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-5792-297X.

Лаура Асильбековна Мамаева – Биология ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, «Тағам өнімдерінің технологиясы және қауіпсіздігі» кафедрасының меңгерушісі; Қазақ ұлттық аграрлық зерттеу университеті, e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – «Тамақ технологиялары» кафедрасының техника ғылымдарының кандидаты; Шәкәрім атындағы университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044**.**

Сведения об авторах

Аружан Мұратқызы Қайырмағамбетова* – магистрантка 2 курса образовательной программы «Технология перерабатывающих производств», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, Казахстан; e-mail: arukairmagambetova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-5792-297X.

Лаура Асильбековна Мамаева – кандидат биологических наук, ассоциированный профессор, заведующий кафедрой «Технология и безопасность пищевых продуктов», Казахский национальный аграрный исследовательский университет, Казахстан; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.

Жанна Баимбековна Асиржанова – кандидат технических наук кафедры «Пищевые технологии»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044**.**

Information about the authors

Aruzhan Muratkyzy Kaiyrmagambetova* – 2nd year master's student of the specialty «Technology of Processing Industries», Kazakh National Agrarian Research University, Kazakhstan; e-mail: arukairmagambetova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-5792-297X№

Laura Asilbekovna Mamayeva – candidate of Biological Sciences, Associate Professor, Head of the Department of «Technology and safety of food products», Kazakh National Agrarian Research University, Kazakhstan; e-mail: laura.mamayeva@kaznaru.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5152-8364.
Zhanna Assirzhanova – Candidate of Technical Sciences, Department of Food Technologies; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: aszb@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5699-7044.

Редакцияға енуі 31.03.2025
Өңдеуден кейін түсуі 14.05.2025
Жариялауға қабылданды 15.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-39

CC BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 69.51.33

Ж.Е. Жеңісбекова, А.К. Игенбаев*, С.А. Карденов, С.Б. Ермекбаев, Б.М. Искаков
С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс 62,
*e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru

МАЙҚАН БАЛЫҚТАРЫНЫҢ ТАҒАМДЫҚ ЖӘНЕ БИОЛОГИЯЛЫҚ ҚҰНДЫЛЫҚТАРЫ

Аңдатпа: *Бұл мақалада лосось тұқымдас балықтарға жататын майқан балығының жалпы химиялық құрамы, май қышқылдық құрамы және орташа өлшемдері мен салмағы жайлы зерттеу жұмысының нәтижелері келтірілген. Сонымен қатар, май қышқылдық құрамында қаныққан, моноқанықпаған және полиқанықпаған май қышқылдарының үлестері зерттелінді. Марқакөл көлінен ауланған бес түрлі майқан балықтарының салмағы мен ұзындықтары, ені және диаметрлік мөлшерлері өлшене отырып, химиялық құрамы, энергетикалық құндылығы және де май қышқылдық құрамдарын анықтау үшін «Нутритест» ЖШС сынақ зертханасында жүргізілді. Зерттелген балық үлгілерінің орташа салмғағы – 1050 г құраса, ұзындығы – 40,4 см, диаметрі – 24,6 см құрады.*

Зерттеу жұмыстарының нәтижелері көрсеткендей, майқан балығының құрамындағы ақуыз мөлшері 18-22% аралығында, ал май үлесі 6-8%-ды құрайды, бұл оны пресервілер өндірісінде жоғары тағамдық құндылығы бар өнім ретінде ерекшелейді. Сонымен қатар, адам ағзасына аса пайдалы болатын моноқанықпаған май қышқылдарының үлесі 50,503%-ды, полиқанықпаған май қышқылдарының үлесі 14,952±1,5%-ды құрады. Майқан балығында моноқанықпаған май қышқылдарының үлесінің жоғары болуы оның тағамдық және биологиялық құндылығын көрсетеді. Бұл май қышқылдары ағзадағы «жақсы» холестериннің (HDL) деңгейін жоғарылатып, «жаман» холестериннің (LDL) мөлшерін төмендетеді, жүрек-қан тамырлары ауруларының алдын алуға көмектеседі.

Түйін сөздер: *лосось тұқымдас балықтары, майқан балығы, тағамдық құндылық, май қышқылдары, полиқанықпаған май қышқылдары.*

Кіріспе

Балық – адамның ақуыздық тамақтануының маңызды көздерінің бірі. Ол әртүрлі тамақ өнімдерін дайындау үшін ғана емес, сонымен қатар бірқатар құнды дәрілік, жемшөп және техникалық өнімдерді алу үшін қолданылады. Балықты мұндай кешенді пайдалану оның денесінің жекелеген бөліктерінің әртүрлі гистологиялық құрылымы мен химиялық құрамы бар екендігіне негізделген [1].

Жоғары тағамдық және биологиялық құндылығына, дәміне байланысты балық күнделікті рационда, сондай-ақ балалар мен диеталық тамақтануда кеңінен қолданылады. Балық пен теңіз өнімдерінде адам ағзасына қолайлы қатынастарда маңызды аминқышқылдары, соның ішінде лизин мен лейцин, маңызды май қышқылдары, макро және микроэлементтер сияқты өте қажет қосылыстар бар. Липотропты антисклеротикалық заттарға жататын метионин ерекше маңызға ие. Метионин құрамы бойынша балық ақуызы жануарлардан алынатын ақуыз өнімдерінің арасында бірінші орында болып табылады [2].

Құнарлылығы мол, ұзақ уақытқа сақталатын балықтан жасалатын өнімдердің бірі – балық пресервілері болып табылады. Балық пресервтері термиялық өңдеуден өтпеген өнім болып табылады – бұл оның консервілерден негізгі айырмашылығы. Осының арқасында балықтың ақуызы мен дәрумендерінің негізгі мөлшері және балықтың өзіндік дәмін жақсы сақтайды [3].

Балық шикізаттарынан өнімдер дайындау барысында қолданылатын шикізаттың сапасы өнімнің тағамдық және дәмдік қасиеттерін анықтайды. Сол себепті жоғары сапалы шикізат таңдау аса маңызды болып табылады. Жоғары сапалы май қышқылдық құрамға ие балықтардың бірі ол – лосось тұқымдас балықтар болып табылады. Олардың ерекшеліктерінің бірі балықтардың майлылығы жоғары, бұл олардың дәмділігін арттырып, сақтау мерзімін ұзартуға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, олардың құрамында адам ағзасына қажетті омега-3 май қышқылдары молынан кездеседі. Бұл қышқылдар жүрек-қан тамыр жүйесінің жұмысын жақсартып, ағзаның жалпы денсаулығына оң әсер етеді. Сонымен қатар, лосось тұқымдас балықтардың ақуыз мөлшері жоғары, бұл оларды құнды тағамдық өнімге айналдырады. Ақуызы оңай сіңетіндіктен, бұл балықтарды балалар мен егде жастағы адамдардың тамақтану рационына қосу ұсынылады. Лосось тұқымдас балықтардың еті нәзік құрылымды және тез өңдеуге ыңғайлы, бұл оларды балық пресервілері өндірісінде кеңінен пайдалануға мүмкіндік береді [4].

Лосось тұқымдас балықтар жоғары тағамдық құндылығымен ерекшеленеді және оларды өңдеу үшін тиімді шикізат көзі болып табылады. Оның биохимиялық құрамы мен органолептикалық қасиеттері бұл балықты өңдеуге ыңғайлы етеді [5].

Лосось тұқымдас балық консервілерін және пресервілерін өндіру технологиялары үнемі жетілдірілуде. Өңдеу мен консервілеудің заманауи әдістері еттің барлық пайдалы қасиеттерін сақтауға, сондай-ақ оның тұтыну қауіпсіздігін қамтамасыз етуге мүмкіндік береді. Консервілеу үшін қолданылатын технологиялар балық түріне және соңғы өнімге байланысты әртүрлі болуы мүмкін екенін ескеру маңызды. Мысалы, стерилизация және пастерлеу сияқты термиялық өңдеудің әртүрлі әдістерін қолдану тағамдық қасиеттерін жоғалтпай ұзақ сақтау мүмкіндігін береді. Сонымен қатар, табиғи консерванттар мен қаптамаларды пайдалану сияқты инновациялық тәсілдер дайын өнімнің сапасы мен дәмін жақсартуға көмектеседі [6].

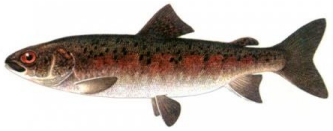
Зерттеу нысандары мен әдістері

Зерттеу жұмысының негізгі нысаны ретінде лосось тұқымдас балық өкілдерінің бірі – Майқан (Ленок) (жергілікті халық ускуч деп атайды екен) балығы таңдалынды. Майқан балығы тек солтүстік Азияда мекендейді. Майқанның майлы жүзбе қанаттары және жалпы салыстырмалы мөлшері басқа лосось тұқымдас балықтарға қарағанда әлдеқайда үлкен. Оның бұл белгісі ең ежелгі лосось балықтарын, майқан мен тайменді лосось тұқымдас басқа өкілдерінен ерекшелендіреді. Майқан балығының жүзбе қанаттарының ерекшелігіне байланысты екі түрге жіктелінеді: өткір және тұғыл жүзбе қанатты.

Өткір жүзбе қанатты майқан Оңтүстік Алтай өзендерінде (Қарақаба өзені және оның салалары, Қалжыр, Күршім), сонымен қатар Катун өзенінің оң салаларында, Марқакөл көлінде жиі кездеседі [7].

Майқан балығының дене пішіні қуыс, жалпақ, бүйірінен біршама қысылған. Аузы кең, жоғарғы жағы төменгі жағынан сәл шығыңқы. Жақ сүйектеріндегі тістер әлсіз, сонымен қатар тістері таңдайында және тілінде де болады. Іші мен тамағы толығымен қабыршақтармен жабылған. Бүйірлік сызығында 103-186 қабыршақ кездеседі. Құйрығы сәл ойылған, жасына қарай ойық азаяды. Еркек майқан балығының ұзын жұптасқан қанаттары және биік жұпталмаған жүзбе қанаттары бар. Ал түстері қою жасылдан қараға дейін, күміс аққа дейін өзгереді. Денесінің артқы жағында, басында және бүйірлерінде дөңгелек дақтар бар, олар көбінесе қара түсті балықтарда болмайды.

Марқакөлде (Шығыс Қазақстан облысындағы көл) мекендейтін майқан балықтары көл ашылған кезде, әсіресе мұздың жылжуы кезінде және одан кейінгі аптада уылдырық шашады. Уылдырық шашу мамырдың ортасында басталады, көлдің барлық салалары ашылып, маусымның ортасына дейін қарқынды жүріп, шілдеге дейін аяқталады. Марқакөл майқаны көлдің барлық салаларында уылдырық шашады, сонымен қатар көлден ағып шығатын Қалжыр өзенінің бойымен 6 шақырымға дейін төмендейтін, ұзындығы 20 м-ге дейін уылдырық шашатын үйінділер жасайды. Өте жылдам ағыстары бар арналардан аулақ болады және судың көлеңкеленген жерлеріне қарай ығысады. Төмендегі 1-ші суретте майқан балығының суреті көрсетілген [8].

Сурет 1 – Майқан (ускуч) балығы

Марқакөл майқанының популяциясының жыныстық жетілген бөлігінің саны жоғары және 1500-1600 мың дана деп бағаланады. Мұнда 19 ғасырдың соңы мен 20 ғасырдың басында жылына 1,5 мың балыққа дейін өндірілген. Майқан балығының бірегей санына басқа еш жерде мұндай маңызды санға жете алмайды.

Қазіргі кезде көлде балық аулауды Марқакөл мемлекеттік табиғи резерваты балық аулау орындары мен мерзімдері бойынша реттейді. Майқан балығын негізінен жергілікті халық дәстүрлі азық-түлік өнімі ретінде тұтынады және әуесқой балық аулау мен браконьерлік нысаны болып табылады [9].

Ғылыми-зерттеу жұмыстары бойынша майқан балығының уылдырық шашу ағынының уылдырық шашатын өзендердің гидрологиялық көрсеткіштеріне тәуелділігін талдау және анықтау қарастырылған. Және де, балықтардың уылдырық шашу қарқындылығы өзендердің гидрологиялық режиміне тікелей байланысты екені көрсетілді. Өзендердегі су температурасының жоғарылауы және ағын су көлемінің ұлғаюы өндірушілердің өзендерге түсуін ынталандырады. Ағымдағы жылдың зерттеу аулауларында майқан балығының максималды байқалған жасы 10 жасты құрады, дененің максималды ұзындығы 58,5 см және салмағы 2905 г, ленoктың орташа мәндері ұзындығы 44,25 см және салмағы 1251 г болған.

Зерттеулер нәтижесіне сәйкес майқан балықтарының негізгі биологиялық көрсеткіштері төмендегі 1-ші кестеде көрсетілген [10].

Жалпы зерттеу жұмыстары бойынша Марқакөл көлінен ауланған бес түрлі майқан балықтарының салмағы мен ұзындықтары, ені және диаметрлік мөлшерлері өлшене отырып, химиялық құрамы, энергетикалық құндылығы және де май қышқылдық құрамдарын анықтау үшін «Нутритест» ЖШС сынақ зертханасында жүргізілді.

Төмендегі 2-ші кестеде соңғы бес жылдағы майқан балығының биологиялық көрсеткіштерінің динамикасы көрсетілген [10].

Кесте 1 – Майқан балықтарының негізгі биологиялық көрсеткіштері

Балық жасы	Ұзындығы, см (мин-макс)	Орташа ұзындығы	Салмағы, г (мин-макс)	Орташа салмағы, г	Саны	%
2	18	18	60	60	1	0,2
3	28-35	31,8	293-477	400	13	2,96
4	30-38	34,7	358-619	526	42	9,57
5	33-42,5	37,8	471-985	704	68	15,5
6	37-44,5	40,9	706-1187	900	43	9,79
7	37-49,5	44,2	767-1611	1172	75	17,1
8	41-52,5	48,6	1100-1849	1568	105	23,92
9	49-58,5	50,4	1510-2188	1817	55	12,53
10	18-58,5	54,2	1803-2905	2241	37	8,43
Жалпы	18-58,5	44,25	60-2905	1251	439	100

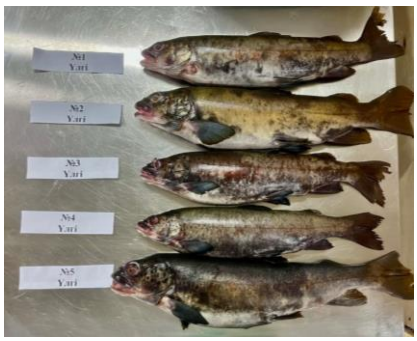
Кесте 2 – Майқан балықтарының соңғы бес жылдағы биологиялық көрсеткіштері

Жылдар	Ұзындығы, см	Орташа салмағы, г	Қоңдылығы (Фультон б/ша)	Уылдырық шашуы, мың	Орта жасы	Саны
2019	41,6	1100	1,46	4,0	6.9	344
2020	44,6	1390	1,49	2,4	7,4	308
2021	45,1	1362	1,43	4,6	6,6	306
2022	45,4	1261	1,33	3,9	5,9	407
2023	44,25	1251	1,34	3,63	6,9	439

Зерттеу барысында балықтың жалпы химиялық құрамы МЕМСТ«7636-85 Балық, теңіз сүтқоректілері, теңіз омыртқасыздары және оларды қайта өңдеу өнімдері.Талдау әдістері», ал энергетикалық құндылығын И.М. Скрухинның «Энергетикалық құндылық = (ақуыз×4)+(май×9)+(көмірсу×4)» әдістері бойынша анықталды.

Майқан балығының май қышқылдық құрамдарын анықтау МВИ МН «1364-2000 газхроматографиялық май қышқылдары мен холестеринді анықтау» әдістемелік нормалары бойынша жүргізілді.

Зерттеу нысаны ретінде алынған майқан балықтарының үлгілері төмендегі 2-ші суретте көрсетілген.

Сурет 2 –Майқан балықтарының үлгілері

Суретте көрсетілген майқан балықтарының кездейсоқ таңдалынып алынған үлгілерінің орташа салмақтары, өлшемдері алынып, төмендегі 3-ші кестеде келтірілді.

Кесте 3 – Майқан балығының өлшемдері

Үлгі саны	Салмағы, гр	Ұзындығы, см	Желбезекпен ұзындығы, см	Ені, см	Диаметрі, см
1	950	41	44	9,5	23
2	1300	43	48	10,5	27
3	850	37	42	10	23
4	800	36	40	9,5	22
5	1350	45	50	11	28

Зерттеу жұмысының нәтижелері және оларды талдау

Майқан балығының физиологиялық ерешеліктерін анықтау үшін жүргізілген өлшеу жұмыстарына сәйкес төмендегі кестеде балықтардың өлшемдері көрсетілген.

Кестеден көріп отырғанымыздай майқан балықтарының өлшемдері сан алуан. Олардың өлшемдері, салмақтарының әр түрлілігі көлдегі балық шикізатының қоры, жас ерекшеліктеріне байланысты ұзақ жылдардағы балықтардың тіршілік ететін көрсетеді.

Майқан балығына жүргізілген зерттеулер бойынша төмендегі 4-ші кестеде майқан балығының химиялық құрамы мен май қышқылдық құрамдары көрсетілген.

Кесте 4 – Майқан балығының химиялық құрамы мен май қышқылдық құрамы

Көрсеткіш атауы	Зерттеу нәтижесі
1	*2*
Тағамдық құндылығы, г/100г	
Ақуыз	18,09±1,09
Май	6,20±0,37
Көмірсу	0
Ылғалдылық	74,20±3,71
Күлділік	1,51±0,08
Энергетикалық құндылығы, ккал/кДж/100 г	128,16/536,22
Май қышқылдық құрамы, %	
Қаныққан май қышқылдары, %	34,546±3,5
С8:0каприл	0,005±0,0005
С10:0каприн	0,01±0,001
С12:0 лаурин	0,119±0,01
С13:0 тридекан	0,03±0,003
С14:0 миристин	3,534±0,4
С15:0 пентадекан	0,1±0,01
С16:0 пальмитин	17,567±1,8
С17:0 маргарин	0,667±0,07
С18:0 стеарин	3,721±0,4
С20:0 арахин	0,608±0,006
С22:0 беген	0,3±0,03
С21:0 генейкозан	1,965±0,2
С24:0 лигноцерин	5,918±0,6

1	2
Моноқанықпаған май қышқылдары	50,502±5,1
С14:1 миристолейн	0,528±0,05
С16:1 пальмитолеин	20,59±2,1
С17:1 маргаринолеин	0,806±0,08
С18:1 олеин	25,011±2,5
С18:1n9токтадецен	0,202±0,02
С20:0 эйкозен	3,276±0,3
С24:1селахол	0,091±0,09
Полиқанықпаған май қышқылдары	14,952±1,5
С18:2n6t линолеидин	0,131±0,01
С18:2n6c линол	4,947±0,5
С18:2n6 Y-линолен	0,377±0,04
С18:3n3 линолен	0,283±0,03
С20:3n3c (cis-11, 14, 17) эйкозотриен	0,084±0,008
С20:4n6 арахидон	0,181±0,02
С20:5n3 эйкозапентаен	1,993±0,02
С22:2c докозадиен	0,494±0,05
С22:6n3 докозагексаен	6,462±0,6

Қорытынды

Қорыта келе, лосось тұқымдас майқан балығы – балық пресервілерін өндіруде жоғары сапалы шикізат ретінде кеңінен қолданылатын түрлердің бірі. Оның тығыз әрі нәзік етті құрылымы өңдеу барысында пішінін жақсы сақтайды, бұл өнімнің эстетикалық тартымдылығын арттырады. Сонымен қатар, майқанның табиғи майлылығы дәмін ерекше жұмсақ әрі қанық қылады, бұл оны тұздау мен маринадтауға тамаша бейімдейді.

Тағамдық құндылығы жағынан майқан балығы ақуыз бен пайдалы май қышқылдарына өте бай. Майқан балығындағы моноқанықпаған май қышқылдарының (МҚМҚ) және полиқанықпаған май қышқылдарының (ПҚМҚ) болуы балық пресервілерінің сапасын арттырып, олардың тағамдық құндылығын жоғарылатады.

МҚМҚ жүрек-қан тамырлары жүйесінің қызметін жақсартып, гипертония, атеросклероз және басқа да жүрек ауруларының алдын алуға көмектеседі. Сонымен қатар, қабынуға қарсы әсері арқасында, МҚМҚ ағзаның иммундық жүйесін күшейтіп, жасушалардың зақымдануынан қорғайды.

Майқан балығындағы МҚМҚ пресервілердің дәмі мен құрылымын тұрақтандырып, олардың ұзақ сақталуына ықпал етеді. МҚМҚ тотығуға төзімділігі жоғары болғандықтан, өнімнің сапасы ұзақ уақыт бойы сақталады. Бұл тұтынушыларға жоғары сапалы әрі пайдалы өнім алуға мүмкіндік береді.

Сондай-ақ, балық құрамындағы май қышықылдарыметаболизмді реттеуге, денедегі артық майдың жиналуын азайтуға көмектеседі, сондықтан денсаулығын күтіп жүрген адамдарға да пайдалы. Олар энергия көзін қамтамасыз етіп, ұзақ уақыт бойы тоқтық сезімін береді, бұл дұрыс тамақтану режимін қолдауға септігін тигізеді.

Осылайша, майқан балығындағы моноқанықпаған май қышқылдары балық пресервілерінің сапасын арттырып қана қоймай, олардың денсаулыққа тигізетін пайдасын да күшейтеді.

Әдебиеттер тізімі

1. Боева Н.П. Показатели качества и биологическая ценность жиров морских млекопитающих / Н.П. Боева, М.С. Петрова, Ю.А. Баскакова // Труды ВНИРО. – 2017. – Т. 168. – С. 198-208.
2. Шепелев А.Ф. Товароведение и экспертиза продовольственных товаров / А.Ф. Шепелев, И.А. Печенежская. – М.: Изд-во «Мир», 2004. – 530 с.
3. Григорьев А.А. Введение в технологию отрасли. Технология рыбы и рыбных продуктов / А.А. Григорьев, Г.И. Касьянов. – М.: Колос, 2008. – 112 с.
4. Золотов А.П. Экология и поведение тихоокеанских лососей / А.П. Золотов. – Владивосток: Дальнаука, 2000. – 256 с.
5. Hvas M. Fish welfare in offshore salmon aquaculture / M. Hvas, O. Folkedal, F. Oppedal // Reviews in Aquaculture. – 2021. – Т. 13, № 2. – P. 836-852.

6. Jonsson B. Cultured Atlantic salmon in nature: a review of their ecology and interaction with wild fish / B. Jonsson, N. Jonsson // ICES Journal of Marine Science. – 2006. – Т. 63, № 7. – P. 1162-1181.
7. Баймуканов М.Т. Нерестовое поведение Маркакольского ленка / М.Т. Баймуканов // Вопросы ихтиологии. – 1996. – Т. 36, № 4. – С. 558-560.
8. Прокопов К.П. ПВО Рыбы Восточного Казахстана: монография / К.П. Прокопов, Д.А. Тагаев. – Усть-Каменогорск: ТОО «ВКПК АРГО», 2017. – 114 с.
9. Прокопов К.П. Ихтиофауна Восточного Казахстана (Круглоротые костные рыбы. Cyclostomatoosteichthyes): монография / К.П. Прокопов, Л.А. Федотова, Е.В. Куликов. – Усть-Каменогорск: ВКГУ им. С. Аманжолова, 2006. – 132 с.
10. Асылбеков С.Ж. Биологическое обоснование: водоем Маркакольского государственного природного заповедника / С.Ж. Асылбеков, Т.Т. Баракбаев, А.М. Касымжанов. – Усть-Каменогорск: ТОО «Научно-производственный центр рыбного хозяйства».
11. Fatty acid profile, physicochemical composition, and sensory properties of Atlantic salmon fish (Salmo salar) during different culinary treatments / N.S. Fomena Temgoua et al // Journal of Food Quality. – 2022. – Т. 2022, № 1. – P. 7425142.
12. Omega-3 long-chain polyunsaturated fatty acids in Atlantic salmon: Functions, requirements, sources, de novo biosynthesis and selective breeding strategies / Z. Zhang et al // Reviews in Aquaculture. – 2024. – Т. 16, № 3. – P. 1030-1041.
13. Мельников С.Д. Технология переработки рыбы и морепродуктов: учебное пособие / С.Д. Мельников, Ю.М. Левин. – СПб.: ГИОРД, 2012. – 416 с.

References

1. Boeva N.P. Pokazateli kachestva i biologicheskaya tsennost' zhirov morskikh mlekopitayushchikh / N.P. Boeva, M.S. Petrova, YU.A. Baskakova // Trudy VNIRO. – 2017. – T. 168. – S. 198-208. (In Russian).
2. Shepelev A.F. Tovarovedenie i ehkspertiza prodovol'stvennykh tovarov / A.F. Shepelev, I.A. Pechenezhskaya. – M.: Izd-vo «MiR», 2004. – 530 s. (In Russian).
3. Grigor'ev A.A. Vvedenie v tekhnologiyu otrasli. Tekhnologiya ryby i rybnykh produktov / A.A. Grigor'ev, G.I. Kas'yanov. – M.: Kolos, 2008. – 112 s. (In Russian).
4. Zolotov A.P. Ehkologiya i povedenie tikhookeanskikh lososei / A.P. Zolotov. – Vladivostok: Dal'nauka, 2000. – 256 s. (In Russian).
5. Hvas M. Fish welfare in offshore salmon aquaculture / M. Hvas, O. Folkedal, F. Oppedal // Reviews in Aquaculture. – 2021. – T. 13, № 2. – R. 836-852. (In English).
6. Jonsson B. Cultured Atlantic salmon in nature: a review of their ecology and interaction with wild fish / B. Jonsson, N. Jonsson // ICES Journal of Marine Science. – 2006. – T. 63, № 7. – R. 1162-1181. (In English).
7. Baimukanov M.T. Nerestovoe povedenie Markakol'skogo lenka / M.T. Baimukanov // Voprosy ikhtiologii. – 1996. – T. 36, № 4. – S. 558-560. (In Russian).
8. Prokopov K.P. PVO Ryby Vostochnogo Kazakhstana: monografiya / K.P. Prokopov, D.A. Tagaev. – Ust'-Kamenogorsk: TOO «VKPK ARGO», 2017. – 114 s. (In Russian).
9. Prokopov K.P. Ikhtiofauna Vostochnogo Kazakhstana (Kruglorotye kostnye ryby. Cyclostomatoosteichthyes): monografiya / K.P. Prokopov, L.A. Fedotova, E.V. Kulikov. – Ust'-Kamenogorsk: VKGU im. S. Amanzholova, 2006. – 132 s. (In Russian).
10. Asylbekov S.ZH. Biologicheskoe obosnovanie: vodoem Markakol'skogo gosudarstvennogo prirodnogo zapovednika / S.ZH. Asylbekov, T.T. Barakbaev, A.M. Kasymzhanov. – Ust'-Kamenogorsk: TOO «Nauchno-proizvodstvennyi tsentr rybnogo khozyaistvA». (In Russian).
11. Fatty acid profile, physicochemical composition, and sensory properties of Atlantic salmon fish (Salmo salar) during different culinary treatments / N.S. Fomena Temgoua et al // Journal of Food Quality. – 2022. – T. 2022, № 1. – R. 7425142. (In English).
12. Omega-3 long-chain polyunsaturated fatty acids in Atlantic salmon: Functions, requirements, sources, de novo biosynthesis and selective breeding strategies / Z. Zhang et al // Reviews in Aquaculture. – 2024. – T. 16, № 3. – R. 1030-1041. (In English).
13. Mel'nikov S.D. Tekhnologiya pererabotki ryby i moreproduktov: uchebnoe posobie / S.D. Mel'nikov, YU.M. Levin. – SPb.: GIORD, 2012. – 416 s. (In Russian).

Ж.Е. Женисбекова, А.К. Игенбаев*, С.А. Карденов, С.Б. Ермекбаев, Б.М. Искаков
Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина,
010011, Республика Казахстан, г. Астана, проспек Жеңіс 62,
*e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru

ПИЩЕВАЯ И БИОЛОГИЧЕСКАЯ ЦЕННОСТЬ РЫБЫ МАЙКАН

В данной статье представлены результаты исследовательской работы по общему химическому составу, жирнокислому составу и средним размерам и весу рыбы майкан, относящейся к рыбам семейства лососевых. Кроме того, были изучены вклады насыщенных, мононенасыщенных и полиненасыщенных жирных кислот в жирную кислотность. Для определения химического состава, энергетической ценности и жирнокислого состава с измерением веса и длины, ширины и диаметральных размеров пяти различных видов рыбы майкана, выловленных в озере Маркаколь, были проведены в испытательной лаборатории ТОО «Нутритест». Средний вес исследованных образцов рыб составил – 1050 г, длина – 40,4 см, диаметр-24,6 см.

Результаты исследований показали, что содержание белка в рыбе майкана колеблется в пределах 18-22%, а доля жира составляет 6-8%, что отличает ее как продукт с высокой пищевой ценностью при производстве пресервов. Кроме того, доля мононенасыщенных жирных кислот, наиболее полезных для организма человека, составила 50,503%, доля полиненасыщенных жирных кислот – 14,952±1,5%. Высокое содержание мононенасыщенных жирных кислот в масляной рыбе свидетельствует о ее пищевой и биологической ценности. Предполагается, что эти жирные кислоты повышают уровень «хорошего» холестерина (ЛПВП) в организме, снижая уровень «плохого» холестерина (ЛПНП), помогая предотвратить сердечно-сосудистые заболевания.

Ключевые слова: *рыба семейства лососевых, жирная рыба, пищевая ценность, жирные кислоты, полиненасыщенные жирные кислоты.*

Ж.Е. Zhenisbekova, A.K. Igenbayev*, S.A. Kardenov, S.B. Ermekbaev, B.M. Iskakov
Kazakh Agrotechnical Research University named after S. Seifullin,
010011, Republic of Kazakhstan, 62 Zhenis Ave., Astana,
*e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru

NUTRITIONAL AND BIOLOGICAL VALUE OF MAIKAN FISH

This paper presents the results of a research work on the total chemical composition, fatty acid composition and average size and weight of maikan fish belonging to the salmonid family of fishes. In addition, the contributions of saturated, monounsaturated and polyunsaturated fatty acids to fatty acidity were studied. To determine the chemical composition, energy value and fatty acid composition with measurement of weight and length, width and diametral dimensions of five different species of maikan fish caught in Lake Markakol were carried out in the testing laboratory of 'Nutritest' LLP. The average weight of the studied fish samples was – 1050 g, length – 40.4 cm, diameter – 24.6 cm.

The results of the research showed that the protein content of Maikan fish ranges from 18-22%, and the proportion of fat is 6-8%, which distinguishes it as a product with high nutritional value in the production of preserves. In addition, the proportion of monounsaturated fatty acids, the most beneficial for the human body, was 50.503%, and the proportion of polyunsaturated fatty acids-14.952±1.5%. The high content of monounsaturated fatty acids in oily fish indicates its nutritional and biological value. These fatty acids are believed to increase the level of 'good' cholesterol (HDL) in the body, reducing the level of 'bad' cholesterol (LDL), helping to prevent cardiovascular diseases.

Key words: *salmon family fish, fatty fish, nutritional value, fatty acids, polyunsaturated fatty acids.*

Авторлар туралы мәліметтер

Жансая Еркебұланқызы Женісбекова – 7М07201 – «Тамақ өнімдерінің технологиясы» білім беру бағдарламасының 2-ші курс магистранты, С. Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: zhenisbekova.j@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-4278-7343.

Айдын Каирбекович Игенбаев* – С. Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының, PhD, қауымдастырылған профессоры, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Серик Аскербекович Карденов – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., т.ғ.к., Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Бауыржан Мырзабекович Искаков – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының оқытушысы, PhD, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Сеиткамал Баймуратович Ермекбаев – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессоры (доценті), т.ғ.к., Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: seitkamal_ermekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8842-5616.

Сведения об авторах

Жансая Еркебұланқызы Жеңісбекова – магистрант 2 курса образовательной программы 7М07201 – «Технология пищевых продуктов», Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина, Республика Казахстан, город Астана; e-mail:zhenisbekova.j@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-4278-7343.

Айдын Каирбекович Игенбаев* – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, кафедра «Технология пищевых и перерабатывающих производств», PhD, ассоциированный профессор, Республика Казахстан, город Астана, e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Серик Аскербекович Карденов – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, и.о. ассоциированного профессора кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», к.т.н., Республика Казахстан, город Астана; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Бауыржан Мырзабекович Искаков – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, преподаватель кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», PhD, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Сеиткамал Баймуратович Ермекбаев – Казахский агротехнический исследовательский университет им. Сейфуллина, ассоциированный профессор (доцент) кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», к.т.н., Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: seitkamal_ermekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8842-5616.

Information about the authors

Zhansaya Erkebulankyzy Zheisbekova – Master's student of the 2nd year of the educational programme 7M07201 – 'Technology of food products', Kazakh Agrotechnical Research University named after S. S. Gubkin. C. Seifullin, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: zhenisbekova.j@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-4278-7343.

Aydyn Kairbekovich Igenbayev* – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Acting Associate Professor, Department of Technology of Food and Processing Industries, PhD, Associate Professor, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: aidyn_mamyt@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9903-2912.

Serik Askerbekovich Kardenov – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Acting Associate Professor, Department of Technology of Food and Processing Industries, Candidate of Technical Sciences, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Bauyrzhan Myrzabekovich Iskakov – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Lecturer Department of Technology of food and processing industries, PhD, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Seitkamal Baimuratovich Ermekbaev – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Associate professor (associate professor) department of Technology of food and processing industries, Candidate of Technical Sciences, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: seitkamal_ermekbaev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8842.

Редакцияға енуі 31.03.2025
Өңдеуден кейін түсуі 23.05.2025
Жариялауға қабылданды 26.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-40

BY 4.0
Check for updates

IRTSTI: 65.63.03

B. Khamitova[1]*, A. Taspoltayeva[1], G. Kozhabekova[1], S. Tokayev[2], B. Iskakov[2]
[1]M. Auezov' South-Kazakhstan University,
160012, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Tauke Khan Ave.,5
[2]S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University,
010011, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis avenue, 62
*e-mail: barno-007@mail.ru

THE USE OF FRUIT AND BERRY FILLERS IN THE PRODUCTION OF FERMENTED MILK PRODUCTS

Annotation: *The article discusses the possibility of using fruit and berry fillers in the production of fermented milk products. To increase the nutritional value and functional properties of yoghurts, various fillers and additives are introduced into their composition, especially those that enhance their therapeutic and prophylactic effect. The use of food additives and fillers rich in dietary fiber, which are pectins, microcrystalline cellulose, vegetable gums, vegetable and fruit and berry additives, allows you to give yoghurts additional functional properties. The purpose of the research was to study the features of using domestic natural fruit and berry fillers for the production of yoghurts and curd products. To assess the effective use of fillers, the nutritional value and chemical properties, stability of color, taste and consistency of the dairy product were studied. Organoleptic indicators, physicochemical indicators and energy value of yoghurt with fruit and berry fillers were studied. The developed yogurt with fruit and berry filling is characterized by reduced energy value (77.3 kcal), good organoleptic indicators, which is explained by the introduction of a plant component.*

Key words: *milk product, yogurt, vegetable filler, berry mix, food value, milk, fruit-berry, thermostat technology.*

INTRODUCTION

In recent decades, food industry specialists have been faced with the urgent task of expanding the range of fortified foods for mass consumption. Currently, consumers tend to purchase products that prevent diseases and metabolic disorders caused by negative environmental influences. Among the huge variety of products of animal and plant origin, milk and dairy products are the most nutritionally and biologically valuable, the value of which is determined by the rich and balanced composition of its components and the high digestibility of all nutrients [1].

Traditions of consumption of fermented milk products, actively promoted at present «healthy nutrition» provide a stable demand on the market for such products, in particular - for yoghurts. The range of products is constantly expanding, new types of yoghurt with different levels of acidity, viscosity, various flavors and biologically active additives are being developed. Requirements for packaging are also changing.

Milk and dairy products, including yoghurts, are mass-market products that often contain plant-based additives that increase their nutritional and biological value.

The history of yogurt is long, and legend has it that ancient Turks invented yoghurts in order to set up their guardian angels in a peaceful way. They called this delicious and healthy product "white oxygen." However, another version is the most realistic. According to it, the precursor of yogurt appeared in those distant times when ancient nomadic peoples traveled transporting milk in goatskin skins. Bacteria got into the milk from the air, and the movement of the animals caused the milk in the skins on their backs to constantly mix and ferment in the heat, turning into a special product that was the forerunner of modern yogurt [2].

This is explained, among other things, by current trends in the food industry, reflected in the development of technologies and production of healthy food products [3]. Valuable suppliers of fillers that significantly increase the nutritional and biological value of dairy products are local berry crops growing in Kazakhstan, for example, cherries and strawberries. In addition, it is relevant to study and introduce into the recipe ingredients with functional properties. The current issue is the development of vitamin-rich fermented milk products, especially yogurts, because this fermented milk product is in great demand among all age groups of the population, especially children.

It is known that the human body during childhood and adolescence is especially in need of balanced, fortified nutrition, so it is very important to use vitamin and multivitamin supplements in yogurt production technology [4].

There are quite a lot of works in the field of production of yoghurts enriched with plant ingredients and biologically active additives. However, expansion of their range is possible due to introduction of new generation food fortifiers based on enzymatic meals, which exhibit antioxidant, antitoxic, immunomodulatory and radioprotective properties [5, 6].

The use of food fortifiers in the production of yoghurts has been little studied. However, the prospects and feasibility of their use in obtaining fortified yoghurts with a high content of biologically active substances have been shown.

The aim of the work is to develop and evaluate the quality and competitiveness indicators of new types of yoghurts fortified with plant ingredients, taking into account their demand in the consumer market of Kazakhstan.

Milk, as a raw material for yoghurts, is a source of biologically active substances [7]. Yogurt is a fermented milk product with an increased content of dry skim milk solids, produced using a mixture of starter microorganisms - thermophilic lactic streptococci and Bulgarian lactobacillus [8].

To increase the nutritional value and functional properties of yoghurts, various fillers and additives are introduced into their composition, especially those that enhance their therapeutic and prophylactic effect. The use of food additives and fillers rich in dietary fiber, which are pectins, microcrystalline cellulose, plant gums, vegetable and fruit additives, make it possible to impart additional functional properties to yoghurts [9].

Such a variety of plant materials used in the production of yoghurts indicates broad opportunities for creating a wide range of them, a balanced composition, as well as products with functional target purposes. The food ingredients industry has opened up virtually unlimited opportunities for manufacturers of dairy products with new consumer properties - nutritional value, balance of constituent elements, taste, smell, consistency, shelf life, medicinal and dietary indicators [10].

Fruits and berries are sources of glucose and fructose, vitamins, minerals, phenolic compounds, and dietary fiber. Vegetables are rich in vitamins, minerals, nitrogen compounds, and dietary fiber. Taking into account compatibility with milk, pumpkin, carrots, spinach, peas, and cabbage are considered the most acceptable. To give yoghurts a distinct taste and smell of fruits and berries, vegetables, and to give them an attractive appearance, fruit, berry, and vegetable additives in the form of syrups, concentrates, or dry mixes are used. These fillers regulate the content of vitamins, carbohydrates, and minerals in fermented milk products. Dietary fiber plays a special role in the formation of functional properties [11, 12].

EXPERIMENTAL METHODS

The determination of safety and quality indicators of raw materials, processed plant raw materials (semi-finished plant products) and finished yoghurts was carried out in accordance with the current regulatory documentation. Drinking yoghurt was chosen as the object of the study as one of the most popular fermented milk products. Prunes and peaches were used for its enrichment, the berry mix consists of raspberries, strawberries, lingonberries, rose hips, and hawthorn. The chemical composition of the above berries was studied. To establish the ratio of components and develop a recipe, studies of the organoleptic and physicochemical indicators of the test samples were carried out.

The proposed lactic acid product - yogurt production technology is developed as follows. Fruit yogurt is produced according to the general scheme of conventional kefir technology. The fruit supplements are pumped into the tank together with kefir, mixed well and left for further ripening at a temperature of 8-10oC for 1-2 hours. Mass fraction of sucrose in yogurt is not less than 5%. Fruit yogurt and added additives have a characteristic taste and aroma.

The thermostatic method of production of yogurt with fruit consists of the following operations: receiving and sorting milk, standardizing and purifying milk, homogenizing milk, pasteurizing milk, cooling milk, adding yeast, adding fruit supplement, fermentation, cooling, ripening, packaging and save.

As vegetable additives – fruit fillers include prunes, peaches, and berry fillers include strawberry, cranberry, raspberry, rosehip, and hawthorn. Hawthorn fruits belong to a universal therapeutic dietary product, they have a good effect on the human body.

Physicochemical methods for accounting for the chemical composition of fruit and berry fillers, analysis of the composition of biologically active substances of fruits and berries, determination of physicochemical indicators (refractometry, pH-metry, titration, spectrophotometry,

viscometry, atomic absorption spectrometry, gas chromatography). These methods are based on the requirements of the general standard [14], the methodology for evaluating the organoleptic characteristics of whey (color, aroma, taste and consistency) using organoleptic and physicochemical methods was carried out in accordance with the requirements of GOST 31981-2013 «Yoghurts. General specifications» [16].

RESEARCH RESULTS AND DISCUSSION

The chemical composition of the liquid is different depending on the principle and degree of its effect on the body. Aromatic liquid is widely used for medical purposes, from household purposes, because in most cases it contains biologically active substances, ephip ointment, and aromatic components. It is defined as a large volume and a positive effect on the body [13, 15].

In the process of choosing raw materials for the production of plant extracts, we came out of the real specificity of the chemical composition of fruit-bearing raw materials. Studies have shown that there is a difference between the chemical composition of fruit and Berry raw materials [14]. Hawthorn and rosehip differ from rosehip in that they have less mash (about 78%), more clechatka (9.3 and 8.4%, respectively), which affects the yield in the process of their mechanical processing. With all berries, fruits are a source of valuable vitamins (C – up to 57.0 mg/100g), dubile (1.24-5.8%) substances. The content of organic substances in fruits and berries ranges from 1.7% (rose hips) to 3.5% (lemongrass). After squeezing fruits and berries, the remaining mash contains a sufficient amount of biologically valuable substances, which can be obtained by extraction. We further studied three types of raw materials (rosehip, raspberries, strawberries, cranberries) and Hawthorn, rosehip syrups.

The chemical composition of fruit fillings as a functional ingredient of yogurt is presented in Table 1 [14].

Table 1 – Nutritional value of fruit fillings per 100 grams

Indicators	Proteins, g	Fats, g	Carbohydrates, g	Ash, g	Water, g	Calorie value, kCal
Prunes	2.18	0.38	56.78	2.64	30.92	240.0
Peach	0.91	0.25	9.54	0.43	88.87	45.0
Strawberries	0.8	0.4	7.5	2.2	87.4	41.0
Cranberries	0.4	0.1	12.2	0.2	87.1	46.0
Raspberries	1.2	0.6	11.9	0.5	85.8	52.2
Rose hip	1.6	0.7	22.4	0.33	54.0	109.0
Hawthorn	1.12	0.01	14.2	2.73	72.0	62.2

The amount of microelements in fruits and berries is given in Table 2.

Table 2 – Amount of trace elements in fruits and vegetables

Refined raw material	Amount of mineral properties, mg						
	Na	K	Ca	P	Fe	Al	Mg
Prunes	2.0	732.0	43.0	69.0	0.93	-	41.0
Peach	30.0	363.3	20.0	34.2	0.6	-	16.0
Strawberries	18.0	161.0	40.0	23.0	1.2	-	18.0
Cranberries	89.7	85.0	8.0	13.0	0.14	48.1	6.0
Raspberries	1.0	224.0	40.0	37.0	-	200.0	22.0
Rose hip	13.21	158.0	66.0	127.18	279.56	-	11.7
Hawthorn	29.0	1310.0	326.0	87.0	32.6	9.6	100.0

Therefore, the fruits selected on the basis of the pre-treatment can be used as plant fillers due to their chemical element content.

Factors that influenced the popularity of fermented milk drinks: organoleptic characteristics - pleasant taste due to various fruit mixtures, pleasant consistency; healing properties - has a positive effect on human health; the possibility of modification - the composition of drinks can be changed depending on demand and taste; life extension - the presence of microorganisms in fermented milk drinks that suppress harmful microflora; use of genetic engineering achievements in the production of fermented milk drinks - yogurt based on new and traditional technologies.

Organoleptic indicators of yogurt were determined at 18±20C according to the standard. Organoleptic indicators of the finished product are shown in table 3.

Table 3 – Organoleptic indicators of yogurt

Indicators	Characteristic of the indicator
Taste	Pure lactic acid, with a characteristic flavor of the supplement, faintly sweetened.
Smell	Has a pleasant, lactic acid herbal supplement smell
Color	Light pink
Consistency	Gentle, homogeneous liquid, easy to apply.

In terms of physical and chemical parameters, pumpkin nectar must meet the requirements established in the standard [16]. Physico-chemical indicators of yogurt with fruit supplements are shown in table 4.

Table 4 – Physico-chemical properties of fruit yogurt

Raw material type	pH	Acidity, T^0	Density, kg/m^3	Proteins, %	Fats, %	Carbohydrates, %	Ash, %	Dry stuff, %	Energy value in 100 g of product, kcal
Fruit yogurt	4.55	84.4	1020.0	2.7	2.5	11.0	0.6	17.0	77.3

The quality of fruit and berry yoghurt in terms of organoleptic and physicochemical indicators meets the requirements of GOST 31981-2013. No defects were found in the yoghurts, which indicates the use of high-quality raw materials and starter cultures in production (table 5).

Table 5 – Fruit yogurt 2.5% fat recipe (without cost per 1000 kg of product)

Raw material	Recipe number		
	1	2	3
Natural milk 2.5% fat, kg	684.40	684.40	678.0
Skimmed milk, kg	145.24	145.24	102.0
Cranberry tray, kg	120.00	–	–
Strawberries, cranberries, raspberries, hawthorn, plums, kg	–	120.00	109.0
Natural peach paste, kg	–	–	130.0
Sugar, kg	–	–	–
Dry beetroot juice, kg	0.36	0.36	0.30
Fat-free milk starter, kg	50.00	50.00	50.00
Total, kg	1000	1000	1000

CONCLUSION

Thus, the technology and recipe of yogurt with fruit and berry fillings were developed in the work. The organoleptic indicators, physicochemical indicators and energy value of yogurt with fruit and berry fillings were studied. The developed yogurt with fruit and berry filling is characterized by reduced energy value (77.3 kcal), good organoleptic indicators, which is explained by the introduction of a plant component.

References

1. Kodentsova V.M. Enrichment of mass-market food products with vitamins and minerals as a way to increase their nutritional value / V.M. Kodentsova // Food industry. – 2014. – № 3. – P. 14-17.
2. Dogareva N.G. Yogurt – a product of therapeutic and prophylactic and special nutrition / N.G. Dogareva, M.B. Rebezov // University complex as a regional center of education, science and culture. – 2017. – P. 1566-1572.
3. Influence of the addition of different hazelnut skins on the physicochemical, antioxidant, polyphenol and sensory properties of yogurt / M. Bertolino et al // Food Science and Technology. – 2015. – V.63, Is. 2. – P. 1145-1154.
4. Khamitova B.M. Study of the quality of fermented milk products for functional purposes. / B.M. Khamitova, A. Nazarkasym // Collection of materials of the International scientific and practical conference «Current state, prospects for development and modernization of the agro-industrial complex of the Republic of Kazakhstan»: Semey, September 27, 2019. – P. 186-190.
5. Evdokimova O.V. Commodity, biochemical, functional and technological properties of ginseng root / O.V. Evdokimova, S.G. Fuks // Technology and commodity science of innovative food products. – 2011. – № 1(6). – P. 59-72.
6. Evdokimova O.V. Medical and biological studies of biologically active additives based on medicinal and technical raw materials / O.V. Evdokimova, S.A. Kalmanovich // Materials of the interregional

scientific and practical conference «Actual problems of the consumer market of goods and services». – Kirov: State Educational Institution of Higher Professional Education Kirov State Medical Academy, 2009. – P. 167-168.
7. Artyukhova S.I. Use of probiotics and prebiotics in biotechnology of bioproduct production: monograph/ S.I. Artyukhova. – Omsk: Publishing house of OmskGTU, 2010. – 112 p.
8. Bjerre P. In Recombination of Milk and Milk Products, Special Issue. 9001 / P. Bjerre // International Dairy Federation, Brussels. – 1990. – P. 157-165.
9. Kryuchkova V.V. Enriched fermented milk drink / V.V. Kryuchkova // Dairy industry. – 2011. – № 12. – P. 70-71.
10. Dudkin M.S. Complex use of plant raw materials in the food industry / M.S. Dudkin // News of universities. Food technology. – 1980. – № 6. – P. 10-12.
11. Belokrinitskaya E.A. Influence of fillers on the physicochemical properties of yoghurts / E.A. Belokrinitskaya, N.Yu. Chesnokova, L.V. Levochkina // Food industry. – 2009. – № 5. – P. 52-53.
12. Zobkova Z.S. Dietary fiber / Z.S. Zobkova // Dairy industry. – 2006. – № 10. – P. 30-34.
13. Roschupkina O.E. Prospects for the use of plant-based components in the production of fermented milk products / O.E. Roschupkina // Publisher: Olimp (Ivanovo). – 2017. – № 1(24). – P. 27-28.
14. Skurikhin I.M. Handbook. Chemical composition of food products: Reference tables of the content of basic nutrients and energy value of food products / I.M. Skurikhin. – M. AGROPROMIZDAT, 1987. – 224 p.
15. Dunchenko N.I. New scientific approach to forming the quality of yoghurts with functional ingredients / N.I. Dunchenko, V.S. Yankovskaya // Equipment and technology of food production. – 2022. – Vol. 52, № 2. – P. 214-221.
16. GOST 31981-2013. Yoghurts. General specifications. Moscow: Standartinform, 2014. – 20 p.

Б.М. Хамитова[1]*, А.Р. Тасполтаева[1], Г.А. Кожабекова[1], С.Д. Токаев[2], Б.М. Искаков[2]
[1]Южно-Казахстанский университет им. М. Аэзова,
160012, Республика Казахстан, г. Шымкент, пр. Тауке хана, 5
[2]Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина,
010011, Республика Казахстан, г. Астана, пр. Женис, 62
*e-mail: barno-007@mail.ru

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ФРУКТОВЫХ И ЯГОДНЫХ НАПОЛНИТЕЛЕЙ В ПРОИЗВОДСТВЕ КИСЛОМОЛОЧНЫХ ПРОДУКТОВ

В статье рассматривается возможность применения фруктово-ягодных наполнителей в производстве кисломолочных продуктов. Для повышения пищевой ценности и функциональных свойств йогуртов в их состав вводят различные наполнители и добавки, особенно те, которые повышают их лечебно-профилактическое действие. Использование пищевых добавок и наполнителей, богатых пищевыми волокнами, которыми являются пектины, микрокристаллическая целлюлоза, растительные камеди, овощные и плодово-ягодные добавки позволяют придать йогуртам дополнительные функциональные свойства. Целью исследований являлось изучение особенностей использования отечественных натуральных фруктово-ягодных наполнителей для производства йогуртов и творожных продуктов. Для оценки эффективного применения наполнителей были изучены пищевая ценность и химические свойства, стабильность окраски, вкуса и консистенции молочного продукта. Изучены органолептические показатели, физико-химические показатели и энерегетическая ценность йогурта с фруктово-ягодными наполнителями. Разработанный йогурт с фруктово-ягодным наполнителем характеризуется пониженной энерегтической ценностью (77,3 ккал), хорошими органолептическими показателями, что объясняется введением растительного компонента.

***Ключевые слова**: молочный продукт, йогурт, пищевой наполнитель, ягодная смесь, пищевая ценность, молоко, фрукты, термостатная технология.*

Б.М. Хамитова[1]*, А.Р. Тасполтаева[1], Г.А. Кожабекова[1], С.Д. Токаев[2], Б.М. Искаков[2]
[1]М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160012, Қазақстан Республикасы, Шымкент қ., Тауке хан даңғылы, 5
[2]С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: barno-007@mail.ru

АШЫТЫЛҒАН СҮТ ӨНІМДЕРІН ӨНДІРУДЕ ЖЕМІС-ЖИДЕК ТОЛТЫРҒЫШТАРЫН ҚОЛДАНУ

Мақалада ашытылған сүт өнімдерін өндіруде жеміс-жидек толтырғыштарын пайдалану мүмкіндігі қарастырылады. Йогурттардың тағамдық құндылығы мен функционалдық қасиеттерін арттыру үшін олардың құрамына әртүрлі толтырғыштар мен қоспалар қосылады, әсіресе олардың емдік және профилактикалық әсерін күшейтеді. Пектиндер, микрокристалды целлюлоза, көкөніс сағыздары, көкөніс және жеміс қоспалары сияқты тағамдық талшықтарға бай тағамдық қоспалар мен толтырғыштарды қолдану йогурттарға қосымша функционалдық қасиеттер беруге мүмкіндік береді. Зерттеу жұмысының мақсаты йогурттар мен сүзбе өнімдерін өндіру үшін отандық табиғи жеміс-жидек толтырғыштарын пайдалану ерекшеліктерін зерттеу болды. Толтырғыштарды тиімді пайдалануды бағалау үшін сүт өнімдерінің тағамдық құндылығы мен химиялық қасиеттері, түсінің тұрақтылығы, дәмі мен консистенциясы зерттелді. Жеміс және жидек салмасы бар йогурттың органолептикалық қасиеттері, физикалық-химиялық қасиеттері және энергетикалық құндылығы зерттелді. Жеміс-жидек салмасы бар әзірленген йогурт төмендетілген энергетикалық құндылығымен (77,3 ккал), жақсы органолептикалық көрсеткіштермен сипатталады, бұл өсімдік компонентін енгізумен түсіндіріледі.

Түйін сөздер: *сүт өнімдері, йогурт, көкөніс толтырғышы, жидек қоспасы, тағамдық құндылығы, сүт, жеміс-жидек, термостат технологиясы.*

Сведения об авторах

Барна Махаматовна Хамитова* – кандидат технических наук, ассоциированный профессор; Южно-Казахстанский университет им. М.Ауэзова, Республика Казахстан, Шымкент; e-mail: barno-007@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8377-3938.

Айбала Рысбековна Тасполтаева – кандидат технических наук, доцент; Южно-Казахстанский университет им. М.Ауэзова, Республика Казахстан, Шымкент; e-mail: aibala.taspoltaeva.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0286-4721.

Гульдана Акбердиевна Кожабекова – магистр, старший преподаватель; Южно-Казахстанский университет им. М.Ауэзова, Республика Казахстан, Шымкент; e-mail: guldana20.14@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-9776-2524.

Серик Дюсенгалиевич Токаев – к.т.н., старший преподаватель; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С.Сейфуллина, 010011, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: tokaev_sd@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7927-8205.

Бауыржан Мырзабекович Искаков – PhD, преподаватель; Казахский агротехнический исследовательский университет имени С.Сейфуллина, Республика Казахстан, г. Астана; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Information about the authors

Barna Khamitova* – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; M. Auezov South-Kazakhstan University, Republic of Kazakhstan, Shymkent; e-mail: barno-007@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8377-3938.

Aibala Taspoltayeva – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; M.Auezov South-Kazakhstan University, Republic of Kazakhstan, Shymkent; e-mail: aibala.taspoltaeva.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0286-4721.

Guldana Kozhabekova – Master, senior lecturer; M.Auezov South-Kazakhstan University, Republic of Kazakhstan, Shymkent; e-mail: guldana20.14@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-9776-2524.

Serik Tokayev – Candidate of Technical Sciences, Senior lecturer; S.Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, 010011, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: tokaev_sd@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7927-8205.

Bauyrzhan Iskakov – PhD, lecturer; S.Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, 010011, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Авторлар туралы мәліметтер

Барна Махаматовна Хамитова* – **техника** ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор; М. Әуезов атындағы Оңтүстік-Қазақстан университеті, Қазақстан Республикасы, Шымкент; e-mail: barno-007@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8377-3938.

Айбала Рысбекқызы Тасполтаева – техника ғылымдарының кандидаты, доцент; М. Әуезов атындағы Оңтүстік-Қазақстан университеті, Қазақстан Республикасы, Шымкент; e-mail: aibala.taspoltaeva.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0286-4721.

Гүлдана Ақбердиевна Қожабекова – магистр, аға оқытушы; М. Әуезов атындағы Оңтүстік-Қазақстан университеті, Қазақстан Республикасы, Шымкент; e-mail: guldana20.14@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-9776-2524.

Серик Дюсенгалиевич Токаев – т.ғ.к., аға оқытушы; С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: tokaev_sd@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7927-8205.

Бауыржан Мырзабекович Искаков – PhD, оқытушы; С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Қазақстан Республикасы, Астана қ.; e-mail: baissemey@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7939-0210.

Received 22.05.2025
Revised 29.05.2025
Accepted 02.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-41

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 65.01.90; 65.39.33

D.R. Orynbekov[1], Zh. Kalibekkyzy[1], A.N. Nurgazezova[1], G.N. Nurymkhan[1], Wu Gang[2], M. Muratkhan[1]*
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinki str., 20 A
[2]Northwest A&F University,
712100, China, №.3 Taicheng Road, Yangling, Shaanxi
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

DEVELOPMENT AND RSM-BASED OPTIMIZATION OF BIODEGRADABLE EDIBLE FILMS FROM ELECTRON BEAM-IRRADIATED STARCH AND CHITOSAN

Annotation: *This study aimed to develop and optimize edible antimicrobial films using electron beam-irradiated starches and biopolymer additives. Rice starch («Marzhan» variety) and cassava starch («Cassava 531» variety) were physically modified via irradiation at doses of 0, 3, 6, and 9 kGy using an ILU-10 accelerator. Film-forming solutions were prepared by blending starch, chitosan, and glycerol, followed by casting and drying. One-Factor-at-a-Time (OFAT) screening was conducted to evaluate the effects of starch content, gelatinization time, glycerol, and chitosan on film properties including tensile strength (TS), elongation at break (EAB), water vapor permeability (WVP), and transparency.*

A Box – Behnken Design (BBD) based on Response Surface Methodology (RSM) was used for multi-factor optimization. The regression model for transparency (%) revealed that starch and chitosan contents had positive linear effects but exhibited diminishing returns due to significant negative quadratic terms. Gelatinization time and glycerol content showed negative linear effects on transparency, while several interaction terms also influenced the response.

Although the model demonstrated modest statistical significance (R^2 = 35.05%), it highlighted complex factor interdependencies and provided direction for optimal formulation. The findings support the potential of irradiated starch in functional biodegradable films and offer a foundation for future development of sustainable packaging materials with improved physical and barrier properties.

Key words: *edible film; starch irradiation; chitosan; biodegradable packaging; transparency optimization; response surface methodology (RSM); Box – Behnken design.*

Introduction

In recent years, the development of biodegradable and edible films has gained increasing attention as a sustainable alternative to conventional plastic packaging. These bio-based materials are derived from renewable resources and offer the added advantage of environmental compatibility, biodegradability, and in some cases, functional properties such as antimicrobial activity or antioxidant capacity. Among various biopolymers investigated, starch has emerged as a particularly promising film-forming agent due to its abundance, cost-effectiveness, film transparency, and biodegradability.

However, native starch-based films often suffer from several limitations, including poor mechanical strength, high water vapor permeability, and low flexibility, which restrict their broader industrial applications. To overcome these drawbacks, chemical, physical, or enzymatic modifications of starch have been proposed. In particular, irradiation-induced modification using electron beam technology has proven effective in altering the structural and physicochemical properties of starch, such as molecular weight, crystallinity, and gelatinization behavior, thereby enhancing its suitability for film formation.

Chitosan, a polycationic biopolymer derived from chitin, is widely recognized for its excellent film-forming ability and intrinsic antimicrobial properties. When blended with starch, it can improve film strength, reduce water solubility, and introduce bioactivity. Additionally, glycerol is commonly used as a plasticizer to enhance the flexibility and processability of starch-chitosan composite films.

Despite numerous studies on starch-based edible films, there remains a gap in understanding how irradiated starch interacts with other film components, and how multiple formulation variables influence key film properties such as tensile strength, elongation at break, water vapor permeability (WVP), and transparency. Traditional one-variable-at-a-time (OFAT) approaches provide limited insight into factor interactions and are inefficient for optimization.

To address this, the present study employed a two-phase experimental design. First, OFAT experiments were conducted to evaluate the individual effects of starch content, starch type ratio, gelatinization time, glycerol content, and chitosan concentration on film characteristics. Subsequently, a Box – Behnken Design (BBD) and Response Surface Methodology (RSM) were used to systematically analyze the interactions among four key factors – starch concentration, gelatinization time, glycerol content, and chitosan content – and to optimize the formulation for improved film transparency and functional performance.

This study provides novel insights into the application of electron beam-irradiated starch in edible antimicrobial film systems and offers a statistically validated framework for optimizing biodegradable packaging materials with tailored physical and barrier properties.

Research methods

Starch Irradiation

Two types of starches were selected: rice starch (variety «Marzhan») from Kyzylorda Region and cassava starch (variety «Cassava 531») from South Kazakhstan. Both starches underwent irradiation-induced physical modification using the ILU-10 electron accelerator (Budker Institute, Novosibirsk, Russia) at the National Nuclear Center of the Republic of Kazakhstan. Irradiation doses of 0, 3, 6, and 9 kGy were applied to investigate dose-dependent structural changes. Additional ingredients included food-grade glycerol (as a plasticizer) and chitosan (low molecular weight, ≥90% deacetylated), obtained from commercial suppliers. All chemicals used were of analytical or food-grade purity.

Film Preparation and One-Factor-at-a-Time (OFAT) Experiments

Film-forming solutions were prepared by dispersing starch and chitosan in deionized water and heating the mixture at 90 °C for 15 minutes with continuous stirring. Glycerol was added during heating, and after homogenization, 10 mL of solution was cast onto 7 cm Petri dishes. Films were dried at 30 °C for 12 hours and then conditioned at 25 °C and 50% relative humidity for 48 hours prior to testing.

A series of OFAT experiments were conducted to investigate the effects of five key factors – starch concentration (1-5%, w/v), starch ratio (corn to cassava: 1:0, 1:1, 0:1, 2:1, 1:2), gelatinization time (20-40 min), glycerol content (1-5%), and chitosan content (0.5-2.5%, w/v) – on film properties. In all trials, fixed conditions were applied for factors not under study. Films were evaluated for tensile strength (TS), elongation at break (EAB), water vapor permeability (WVP), and transparency (absorbance at 600 nm). Each test was conducted in triplicate.

Experimental Design and Optimization by RSM

Following OFAT screening, a Box-Behnken Design (BBD) was used for multi-factor optimization via Response Surface Methodology (RSM) as table 1. Four variables were selected: starch concentration (1-5%), gelatinization time (20-40 min), glycerol content (1-5%), and chitosan content (0.5-2.5%). Design-Expert® software (Stat-Ease Inc., USA) was used to construct the experimental matrix, develop regression models, and visualize interactions. The response variables were TS, EAB, WVP, and transparency. Statistical significance was determined using ANOVA ($p < 0.05$), and the optimal formulation was predicted using the desirability function.

Table 1 – Experimental Design of Response Surface Methodology for the Preparation Process of Edible Antimicrobial Film

Level	Factor Symbol			
	Starch Addition Amount A/%	Gelatinization Time B/min	Glycerol Content C/%	Chitosan Content D/%
-1	1.0	20	1.0	0.5
0	3.0	30	3.0	1.5
+1	5.0	40	5.0	2.5

Replication and Statistical Analysis

All experiments were independently replicated three times. Results are reported as mean ± standard deviation. Model fitting, regression analysis, and surface plots were generated using RSM tools to evaluate factor effects and identify optimal formulation conditions for edible starch-based films.

Research results

Box-Behnken Experimental Design and Responses for Edible Antimicrobial Film Optimization

The experimental design for the optimization of the edible antimicrobial film preparation process, developed using Minitab Statistical Software based on the Response Surface Methodology (RSM), is presented in Table 2.

Table 2 – Box-Behnken Experimental Design and Responses for Edible Antimicrobial Film Optimization

Run Order	Starch Content (%)	Gelatinization Time (min)	Glycerol Content (%)	Chitosan Content (%)	Standard Order	Tensile Strength (MPa)	Elongation at Break (%)	Water Vapor Permeability (g/m²·day)	Transparen water (%)
1	0	0	1	-1	6	10.55	45.2	261.9	73.2
2	-1	0	0	-1	9	10.23	48.3	277.3	68.0
3	-1	-1	0	0	1	10.62	46.3	282.4	72.5
4	-1	1	0	0	3	11.06	46.9	281.2	73.9
5	0	0	-1	1	7	10.18	46.3	259.9	76.7
6	-1	0	0	1	11	10.18	51.2	266.3	71.7
7	1	0	0	-1	10	11.09	47.5	274.0	71.0
8	1	1	0	0	4	10.68	45.4	281.7	71.7
9	0	-1	0	-1	21	10.07	49.1	264.2	75.3
10	0	0	-1	-1	5	10.57	45.1	267.8	73.8
11	1	0	1	0	20	10.07	47.9	256.7	71.7
12	0	0	0	0	25	10.42	43.6	255.6	74.3
13	0	-1	0	1	23	9.34	44.8	279.8	73.2
14	0	0	0	0	26	9.44	47.9	286.3	75.4
15	1	0	0	1	12	10.02	49.0	269.1	71.2
16	0	0	0	0	27	9.79	47.8	282.0	72.2
17	0	-1	1	0	15	10.46	47.3	274.3	72.0
18	-1	0	1	0	19	9.85	46.9	262.3	69.3
19	1	-1	0	0	2	9.59	44.5	274.3	73.7
20	0	1	1	0	16	11.03	46.1	288.5	73.7
21	0	1	0	-1	22	10.19	46.6	269.6	73.0
22	1	0	-1	0	18	10.33	49.6	288.8	72.4
23	0	1	-1	0	14	9.59	48.2	238.6	69.5
24	0	0	1	1	8	10.03	44.0	279.9	71.9
25	-1	0	-1	0	17	10.03	48.1	271.0	72.1
26	0	1	0	1	24	10.36	46.7	266.4	71.0
27	0	-1	-1	0	13	10.22	45.4	264.9	70.2

Analysis of Variance (ANOVA) Results for the Response Surface Regression Model – Coded Coefficient

The results of the analysis of variance (ANOVA) for the response surface regression model, developed for the optimization of edible antimicrobial film production, are presented in Tables 3, 4, 5 and 6.

Table 3 – Analysis of Variance (ANOVA) Results for the Response Surface Regression Model – Coded Coefficients

Term	Coefficient	Standard Error	95% Confidence Interval
1	*2*	*3*	*4*
Intercept	73.97	1.33	(71.06; 76.87)
Starch content (%)	0.350	0.666	(-1.101; 1.801)
Gelatinization time (min)	-0.342	0.666	(-1.793; 1.109)
Glycerol content (%)	-0.242	0.666	(-1.693; 1.209)

1	2	3	4
Chitosan content (%)	0.117	0.666	(-1.334; 1.568)
Starch content² (%)	-1.779	0.999	(-3.956; 0.397)
Gelatinization time² (min)	-0.467	0.999	(-2.643; 1.710)
Glycerol content² (%)	-0.867	0.999	(-3.043; 1.310)
Chitosan content² (%)	-0.429	0.999	(-2.606; 1.747)
Starch * Gelatinization time	-0.85	1.15	(-3.36; 1.66)
Starch * Glycerol content	0.52	1.15	(-1.99; 3.04)
Starch * Chitosan content	-0.88	1.15	(-3.39; 1.64)
Gelatinization time * Glycerol content	0.60	1.15	(-1.91; 3.11)
Gelatinization time * Chitosan content	0.02	1.15	(-2.49; 2.54)
Glycerol content * Chitosan content	-1.05	1.15	(-3.56; 1.46)
Term	T-Value	P-Value	Variance Inflation Factor (VIF)
Intercept	55.53	0.000	-
Starch content (%)	0.53	0.609	1.00
Gelatinization time (min)	-0.51	0.617	1.00
Glycerol content (%)	-0.36	0.723	1.00
Chitosan content (%)	0.18	0.864	1.00
Starch content² (%)	-1.78	0.100	1.25
Gelatinization time² (min)	-0.47	0.649	1.25
Glycerol content² (%)	-0.87	0.403	1.25
Chitosan content² (%)	-0.43	0.675	1.25
Starch * Gelatinization time	-0.74	0.475	1.00
Starch * Glycerol content	0.46	0.657	1.00
Starch * Chitosan content	-0.76	0.463	1.00
Gelatinization time * Glycerol content	0.52	0.612	1.00
Gelatinization time * Chitosan content	0.02	0.983	1.00

Table 4 – Model Summary

S (Standard Error)	R-squared	Adjusted R-squared	PRESS (Predicted Residual Error Sum of Squares)	Predicted R-squared	AICc (Corrected Akaike Information Criterion)	BIC (Bayesian Information Criterion)
2.30710	35.05%	0.00%	349.349	0.00%	186.27	152.60

Table 5 – Analysis of Variance (ANOVA)

Source	Degrees of Freedom	Seq SS	Contribution (%)
1	2	3	4
odel	14	34.4660	35.05%
Linear	4	3.7350	3.80%
– Starch content (%)	1	1.4700	1.49%
– Gelatinization time (min)	1	1.4008	1.42%
– Glycerol content (%)	1	0.7008	0.71%
– Chitosan content (%)	1	0.1633	0.17%
Quadratic	4	17.8235	18.12%
– Starch content² (%)	1	13.5692	13.80%
– Gelatinization time² (min)	1	0.1303	0.13%
– Glycerol content² (%)	1	3.1417	3.19%
– Chitosan content² (%)	1	0.9823	1.00%
Two-way Interactions	6	12.9075	13.13%
– Starch * Gelatinization time	1	2.8900	2.94%
– Starch * Glycerol content	1	1.1025	1.12%
– Starch * Chitosan content	1	3.0625	3.11%
– Gelatinization time * Glycerol content	1	1.4400	1.46%
– Gelatinization time * Chitosan content	1	0.0025	0.00%
– Glycerol content * Chitosan content	1	4.4100	4.48%
Error	12	63.8725	64.95%

1	2	3	4
– Lack of fit	10	58.5858	59.58%
– Pure error	2	5.2867	5.38%
Total	26	98.3385	100.00%
Source	Adj SS	Adj MS	F-value
Model	34.4660	2.4619	0.46
Linear	3.7350	0.9338	0.18
– Starch content (%)	1.4700	1.4700	0.28
– Gelatinization time (min)	1.4008	1.4008	0.26
– Glycerol content (%)	0.7008	0.7008	0.13
– Chitosan content (%)	0.1633	0.1633	0.03
Quadratic	17.8235	4.4559	0.84
– Starch content² (%)	16.8823	16.8823	3.17
– Gelatinization time² (min)	1.1615	1.1615	0.22
– Glycerol content² (%)	4.0059	4.0059	0.75
– Chitosan content² (%)	0.9823	0.9823	0.18
Two-way Interactions	12.9075	2.1513	0.40
– Starch * Gelatinization time	2.8900	2.8900	0.54
– Starch * Glycerol content	1.1025	1.1025	0.21
– Starch * Chitosan content	3.0625	3.0625	0.58
– Gelatinization time * Glycerol content	1.4400	1.4400	0.27
– Gelatinization time * Chitosan content	0.0025	0.0025	0.00
– Glycerol content * Chitosan content	4.4100	4.4100	0.83
Error	63.8725	5.3227	
– Lack of fit	58.5858	5.8586	2.22
– Pure error	5.2867	2.6433	

Table 6 – P-values by Source

Source	P-value
Model	0.915
Linear	0.947
– Starch content (%)	0.609
– Gelatinization time (min)	0.617
– Glycerol content (%)	0.723
– Chitosan content (%)	0.864
Quadratic	0.527
– Starch content² (%)	0.100
– Gelatinization time² (min)	0.649
– Glycerol content² (%)	0.403
– Chitosan content² (%)	0.675
Two-way Interactions	0.862
– Starch * Gelatinization time	0.475
– Starch * Glycerol content	0.657
– Starch * Chitosan content	0.463
– Gelatinization time * Glycerol content	0.612
– Gelatinization time * Chitosan content	0.983
– Glycerol content * Chitosan content	0.381
Lack of Fit	0.351
Pure Error, Total	—
Source	P-value

$$Transparency\ (\%) = 73.97 + 0.350 \times Starch\ Addition\ Amount\ (\%) - 0.342 \times Gelatinization\ Time\ (min) - 0.242 \times Glycerol\ Content\ (\%) + 0.117 \times Chitosan\ Content\ (\%) - 1.779 \times (Starch\ Addition\ Amount)^2 - 0.467 \times (Gelatinization\ Time)^2 - 0.867 \times (Glycerol\ Content)^2 - 0.429 \times (Chitosan\ Content)^2 - 0.85 \times (Starch\ Addition\ Amount \times Gelatinization\ Time) + 0.52 \times (Starch\ Addition\ Amount \times Glycerol\ Content) - 0.88 \times (Starch\ Addition\ Amount \times Chitosan\ Content) + 0.60 \times (Gelatinization\ Time \times Glycerol\ Content) + 0.02 \times (Gelatinization\ Time \times Chitosan\ Content) - 1.05 \times (Glycerol\ Content \times Chitosan\ Content).$$

The regression model for the transparency (%) indicator was proposed as a second-order equation incorporating the main effects, interactions, and quadratic effects of the factors, as shown

in Table 3. The constant term of the model is 73.97, which represents the transparency value when all factors are at their central levels.

As illustrated in Figure 15, although the starch addition amount (A) and chitosan content (D) exhibited positive linear effects, their quadratic terms (A^2 and D^2) had negative coefficients, indicating that excessive amounts may lead to a decrease in transparency.

The gelatinization time (B) and glycerol content (C) also showed negative linear effects, while their interactions (BC and AC) may enhance transparency in certain conditions. On the other hand, interaction terms such as AB, AD, and CD had negative coefficients, suggesting that these combinations could negatively affect transparency.

Overall, the model confirms the complex interplay among the factors influencing transparency and emphasizes the need for optimal combinations. The model fits the experimental data well and is suitable for predicting and optimizing the transparency index.

Discussion

The present study explored the influence of starch irradiation and formulation parameters on the functional properties of edible antimicrobial films, focusing on transparency as a key indicator. Irradiated rice and cassava starches were employed to enhance film-forming capabilities, and a systematic optimization approach using One-Factor-at-a-Time (OFAT) and Response Surface Methodology (RSM) was applied.

The regression model developed for transparency revealed a complex interplay of linear, quadratic, and interaction effects among the studied variables – starch concentration, gelatinization time, glycerol content, and chitosan content. Although the model's overall predictive power was modest (R^2 = 35.05%, Adjusted R^2 = 0.00%), the results provide important mechanistic insights.

Notably, starch concentration and chitosan content exerted positive linear effects on transparency, aligning with previous findings that increased polymer solids may enhance film uniformity and reduce light scattering at moderate levels. However, the corresponding negative quadratic terms suggest that excessive addition can lead to phase separation or increased opacity due to matrix densification or retrogradation of starch. These results highlight the need for optimized balance rather than maximization of components.

Gelatinization time and glycerol content demonstrated negative linear contributions to transparency. Longer gelatinization may lead to molecular degradation or excessive gelatin network formation, negatively affecting film clarity. Similarly, high glycerol content could disrupt the polymer matrix's regularity, leading to increased refractive index mismatches. Interestingly, the interaction between starch and glycerol (AC), as well as gelatinization time and glycerol (BC), showed positive coefficients, suggesting that under certain conditions, these combinations can mitigate individual negative effects and improve film clarity.

Among all interaction terms, the glycerol × chitosan interaction (CD) was found to have the largest negative effect on transparency. This may be attributed to the incompatibility between the hydrophilic plasticizer and the polycationic nature of chitosan, leading to aggregation or microphase separation within the film matrix.

While the model's statistical insignificance ($p = 0.915$ for the full model) limits its predictive utility, the ANOVA breakdown indicates that quadratic terms, particularly starch² ($p = 0.100$), contribute more substantially to model variance than linear effects. This suggests that nonlinear responses dominate the transparency behavior, a common phenomenon in biopolymer film systems.

These findings align with earlier reports on starch-chitosan-based films, where formulation balance was critical for achieving desired transparency, flexibility, and barrier properties. The use of electron beam irradiation likely contributed to enhanced starch reactivity and film homogeneity, although further molecular characterization (e.g., FTIR, SEM) is needed to confirm microstructural changes.

In summary, this study highlights the importance of systematic optimization and interaction analysis in biopolymer film development. While transparency was the focus in this phase, future studies should integrate antimicrobial and mechanical evaluations to comprehensively determine film applicability in food packaging systems.

Conclusion

This study successfully demonstrated the development and optimization of edible antimicrobial films based on irradiated starch using Response Surface Methodology (RSM). Two types of starch – rice and cassava – were modified by electron beam irradiation and used in combination with chitosan and glycerol to formulate composite films. A Box – Behnken design enabled the investigation of the effects and interactions of four critical formulation factors: starch concentration, gelatinization time, glycerol content, and chitosan content.

Although the developed regression model for transparency (%) exhibited limited statistical significance overall ($p > 0.05$), it provided valuable insights into the individual and interaction effects of formulation parameters. The starch addition amount and chitosan content showed positive linear contributions to transparency, while their quadratic terms negatively influenced the response, suggesting an optimal range is necessary to avoid excessive turbidity. Negative linear effects were also observed for gelatinization time and glycerol content, with several interaction terms (e.g., starch × gelatinization time, glycerol × chitosan) further impacting transparency in a complex manner.

Despite the model's modest R^2 value (35.05%), the findings emphasize the importance of carefully balancing starch, plasticizer, and biopolymer content to tailor film transparency and potentially other functional properties. The irradiation-modified starches proved suitable for film formation, and the use of RSM facilitated the identification of factor influences and potential optimization pathways.

Future research should focus on refining the model through expanded experimental designs, exploring additional irradiation doses, and evaluating broader functional parameters such as antimicrobial efficacy, biodegradability, and shelf-life performance. Overall, this work lays the foundation for the targeted design of edible antimicrobial films suitable for sustainable food packaging applications.

References

1. Biocontrol of Pathogen Microorganisms in Ripened Foods of Animal Origin / J. Delgado et al // Microorganisms. – 2023. – Vol. 11.
2. Microbial decontamination of food by electron beam irradiation / H.-M. Lung et al // Trends in Food Science and Technology. – 2015. – Vol. 44. – P. 66-78.
3. Effect of Electron Beam Irradiation Doses on Quality and Shelf Life Extension of Non-Allergenic Ready-to-Eat Plant-Based Meat and Egg / Y. Puangwerakul et al // Journal of Current Science and Technology. – 2023.
4. Rajina M. Efficacy of e-beam irradiation on shelf-life and accompanied changes in major metabolites of Desmodium gangeticum (L.) DC., an Ayurveda medicinal plant / M. Rajina, K.M. Khaleel // International Journal of Research in Pharmaceutical Sciences. – 2019.
5. Food irradiation: A review / S. Ashraf et al. – 2019.
6. Effects of electron-beam irradiation on blueberries inoculated with Escherichia coli and their nutritional quality and shelf life / Q. Kong et al // Postharvest Biology and Technology. – 2014. – Vol. 95. – P. 28-35.
7. Effect of electron beam irradiation on the quality of vacuum-packed, chilled-stored tilapia fish chunks / A. Jeyakumari et al // Indian Journal of Fisheries. – 2023.
8. Özer Z.N.E. Application of Electron Beam Irradiation Technique for Shelf-Life Extension of Animal Food Products / Z.N.E. Özer // Kocatepe Veterinary Journal. – 2020.
9. Electron beam irradiation to reduce the mycotoxin and microbial contaminations of cereal-based products: an overview / A.M. Khaneghah et al // Food and Chemical Toxicology. – 2020.
10. Orynbekov A. Combined effects of electron-beam irradiation and storage conditions on the safety of fresh meat / A. Orynbekov, M. Lee, L. Zhao // Meat Science. – 2024. – Vol. 198. – P. 109712.
11. Yamaoki R. Effectiveness of electron beam irradiation for microbial decontamination of turmeric powder (Curcuma longa Linne) / R. Yamaoki, S. Kimura // Journal of Food Processing and Preservation. – 2018.
12. Evaluation of certain food additives and contaminants: fifty-seventh report of the Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives: World Health Organization & Food and Agriculture Organization of the United Nations / рук. Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives (JECFA), Nutrition and Food Safety (NFS), Standards & Scientific Advice on Food Nutrition (SSA). – Geneva, 2022. – 186 p.

13. Irradiation as a Promising Technology to Improve Bacteriological and Physicochemical Quality of Fish / E.F.E. Mohamed et al // Microorganisms. – 2023. – Vol. 11, № 5.
14. Ellahamy A. Effect of Frozen Storage on Fish Quality and Fishery Products: A Review / A. Ellahamy // Mediterranean Aquaculture Journal. – 2024.
15. Khandare S. Inhibitory Activity of Lactic Acid Bacteria Against Isolated Pathogens and Spoilage / S. Khandare, S. Patil // Organisms Associated with Fresh Meat. – 2015.
16. Molins R.A. Food irradiation: principles and applications / R.A. Molins // John Wiley & Sons. – 2001.
17. Loaharanu P. Irradiation as a cold pasteurization process of food / P. Loaharanu // Veterinary Parasitology. – 1996. – Vol. 64, № 1-2. – P. 71-82.
18. Olson D.G. Irradiation of food / D.G. Olson // Food technology. – 1998. – Vol. 52.
19. Microbial spoilage of vegetables, fruits and cereals / O. Alegbeleye et al // Applied Food Research. – 2022. – Vol. 2, № 1. – P. 100122.
20. Morehouse K. Food Irradiation – US Regulatory Considerations / K. Morehouse // Radiation Physics and Chemistry. – 2002. – Vol. 63. – P. 281-284.

Information on financing

This research has been funded by the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan grant number BR21882447 «Development of a food safety system in long-term storage conditions based on electrophysical and radiation treatment methods».

Д.Р. Орынбеков[1], Ж. Қалибекқызы[1], А.Н. Нұрғазезова[1],
Г.Н. Нүрымхан[1], У. Ган[2], М. Мұратхан[1]*
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки көшесі, 20А
[2]Қытайдың Солтүстік-Батыс ауыл және орман шаруашылығы университетіні,
712100, Қытай, № 3, Тайчэн-роуд, Янлин, Шэньси
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

ЭЛЕКТРОНДЫ СӘУЛЕМЕН ӨҢДЕЛГЕН КРАХМАЛ МЕН ХИТОЗАН НЕГІЗІНДЕ БИОЫДЫРАЙТЫН ЖЕУГЕ ЖАРАМДЫ ҮЛДІРЛЕРДІ ӘЗІРЛЕУ ЖӘНЕ RSM ӘДІСІ АРҚЫЛЫ ОҢТАЙЛАНДЫРУ

Осы зерттеудің мақсаты – электронды сәулемен өңделген крахмалдар мен биополимерлік қоспаларды пайдалана отырып, жеуге жарамды антимикробтық үлдірлерді әзірлеу және оңтайландыру болды. «Маржан» сортындағы күріш крахмалы мен «Cassava 531» сортындағы кассава крахмалы ILU-10 үдеткіші арқылы 0, 3, 6 және 9 кГр дозада сәулелендіру арқылы физикалық модификацияға ұшыратылды. Үлдір түзуші ерітінділер крахмал, хитозан және глицеринді араластырып, кейін құю және кептіру әдісімен дайындалды. Бір факторлы сынау (OFAT) әдісі крахмал мөлшері, клейстеризация уақыты, глицерин мен хитозанның үлдір қасиеттеріне – үзілуге дейінгі созылу (TS), үзілу кезіндегі ұзару (EAB), су буының өткізгіштігі (WVP) және мөлдірлігіне әсерін бағалау үшін жүргізілді.

Көпфакторлы оңтайландыру үшін Бокс – Бенкен дизайны (BBD) негізіндегі жауап бетін әдісі (RSM) қолданылды. Мөлдірлік (%) бойынша алынған регрессиялық модель крахмал мен хитозан мөлшерінің оң сызықтық әсері бар екенін, алайда олардың квадратикалық теріс мүшелері нәтижесінде бұл әсердің шектеулі болатынын көрсетті. Клейстеризация уақыты мен глицерин мөлшері мөлдірлікке теріс сызықтық әсер көрсетті, сондай-ақ бірнеше өзара әрекеттесу факторлары да нәтижеге ықпал етті.

Модельдің статистикалық маңыздылығы орташа болғанымен (R^2 = 35.05%), факторлар арасындағы күрделі тәуелділіктерді анықтап, оңтайлы құрамды анықтауға бағыт берді. Зерттеу нәтижелері сәулелендірілген крахмалды функционалды биоыдырайтын үлдірлерде қолданудың әлеуетін дәлелдеп, физикалық және тосқауылдық қасиеттері жақсартылған тұрақты орау материалдарын болашақта әзірлеуге негіз бола алады..

Түйін сөздер: *жеуге жарамды үлдір; крахмалды сәулелендіру; хитозан; биоыдырайтын орау; мөлдірлікті оңтайландыру; жауап бетін әдісі (RSM); Бокс – Бенкен дизайны.*

Д.Р. Орынбеков[1], Ж. Қалибекқызы[1], А.Н. Нұрғазезова[1], Г.Н. Нұрымхан[1], У. Ган[2], М. Мұратхан[1]*
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20А
[2]Северозападный университет сельского и лесного хозяйства,
712100, Қытай, № 3, Тайчэн-роуд, Янлин, Шэньси
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

РАЗРАБОТКА И ОПТИМИЗАЦИЯ СЪЕДОБНЫХ БИОРАЗЛАГАЕМЫХ ПЛЕНОК НА ОСНОВЕ КРАХМАЛА И ХИТОЗАНА, ОБРАБОТАННЫХ ЭЛЕКТРОННЫМ ОБЛУЧЕНИЕМ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДА RSM

Целью настоящего исследования являлась разработка и оптимизация съедобных антимикробных пленок с использованием крахмала, обработанного электронным пучком, и биополимерных добавок. Рисовый крахмал сорта «Маржан» и маниоковый крахмал сорта «Cassava 531» подвергались физической модификации методом облучения с дозами 0, 3, 6 и 9 кГр с применением ускорителя ILU-10. Пленкообразующие растворы готовились путём смешивания крахмала, хитозана и глицерина, после чего осуществлялось литьё и сушка. Метод поочерёдного варьирования одного фактора (OFAT) применялся для оценки влияния содержания крахмала, времени клейстеризации, содержания глицерина и хитозана на свойства пленок: прочность на разрыв (TS), удлинение при разрыве (EAB), паропроницаемость (WVP) и прозрачность.

Для многофакторной оптимизации использовался метод поверхности отклика (RSM) на основе дизайна Бокса-Бенкена (BBD). Регрессионная модель прозрачности (%) показала, что содержание крахмала и хитозана оказывает положительное линейное влияние, однако это влияние уменьшается из-за выраженных отрицательных квадратичных членов. Время клейстеризации и содержание глицерина показали отрицательное линейное влияние на прозрачность, а также были выявлены значимые взаимодействия факторов.

Несмотря на умеренную статистическую значимость модели (R^2 = 35,05%), она выявила сложные взаимозависимости факторов и позволила определить направление для оптимальной формулы. Полученные результаты подтверждают потенциал облучённого крахмала в качестве функционального компонента биоразлагаемых пленок и создают основу для дальнейшей разработки устойчивых упаковочных материалов с улучшенными физико-механическими и барьерными свойствами.

Ключевые слова: *съедобная пленка; облучение крахмала; хитозан; биоразлагаемая упаковка; оптимизация прозрачности; метод поверхности отклика (RSM); дизайн Бокса-Бенкена.*

Сведения об авторах

Думан Рымгалиевич Орынбеков – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Жанар Қалибекқызы – кандидат биологических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Алмагуль Нургазезовна Нургазезова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Гульнур Несиптайкызы Нурымхан – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, декан исследовательской школы пищевой инженерии; Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520.

У Ган – PhD, ассоциированный профессор факультета пищевой технологии и инженерии Северозападного университета сельского и лесного хозяйства, КНР, email: gang.wu@nwsuaf.edu.cn.

Марат Муратхан* – докторант, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Авторлар туралы мәліметтер

Думан Рымғалиұлы Орынбеков – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Жанар Қалибекқызы – биология ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Алмагуль Нургазезовна Нургазезова – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Ғылыми кадрларды даярлау және аттестаттау орталығының басшысы; Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Гүлнүр Несіптайқызы Нұрымхан – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, тамақ инженериясы ғылыми-зерттеу мектебінің деканы; Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520.

У Ган – PhD, Қытайдың Солтүстік-Батыс ауыл және орман шаруашылығы университетінің тамақ технологиясы және инженерия факультетінің қауымдастырылған профессоры; e-mail: gang.wu@nwsuaf.edu.cn

Марат Мұратхан* – докторант, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістері технологиясы» кафедрасы, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Author Information

Duman Rymgalievich Orynbekov – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Zhanar Kalibekkyzy – Candidate of Biological Sciences, , Associate Professor; Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Almagul Nurgazezovna Nurgazezova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; Head of the Center for Training and Certification of Scientific Personnel, Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Gulnur Nesiptaykyzy Nurymkhan – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Dean of the Research School of Food Engineering, Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520.

Wu Gang – PhD, Associate Professor at the College of Food Science and Engineering, Northwest A&F University, PR China; e-mail: gang.wu@nwsuaf.edu.cn

Marat Muratkhan* – PhD student, Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Поступила в редакцию 21.04.2025
Поступила после доработки 30.05.2025
Принята к публикации 02.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-42

BY 4.0
Check for updates

ҒТАХР: 65.09.39

А.С. Камбарова[1*], Б.М. Кулуштаева[1], С.К. Касымов[1], Ж.К. Токанова[2], С.А. Карденов[3]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
[2]Халқаралық инженерлік-технологиялық ЖОО
050060, Қазақстан Республикасы, Алматы қ. Аль-Фараби. даң 89/21
[3]Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті,
010011, Қазақстан Республикасы, Астана қ, Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

ҚҰРАМЫ АНТИОКСИДАНТПЕН БАЙЫТЫЛҒАН СҰЛЫ СҮТІНІҢ РЕЦЕПТУРАСЫН ЖЕТІЛДІРУ

Аңдатпа: *Бұл зерттеу сұлы сүтіне қызылша мен банан қосу арқылы оның тағамдық құндылығы мен антиоксиданттық белсенділігін арттыруға болатынын көрсетті. Қызылшадағы беталаиндер мен банандағы фенолдық қосылыстар сүттің антиоксиданттық қасиеттерін жақсартты.*

Зерттеу нәтижесінде, сұлы сүтінің құрамындағы ақуыз бен көмірсулар мөлшері артқаны, сондай-ақ сақтау мерзімінің 4 күнге дейін ұзартылғаны анықталды. Өнімнің органолептикалық қасиеттері зерттеліп, оның түсі, консистенциясы мен иісі оң бағаланды. Сонымен қатар, дәрумендік құрамы мен жалпы химиялық құрамы талданып, сұлы сүтінің В және С дәрумендеріне, сондай-ақ минералдарға бай екендігі анықталды.

Алынған деректерге сүйене отырып, қызылша мен банан қосылған сұлы сүті денсаулыққа пайдалы функционалды сусын ретінде пайдалануға болатындығы дәлелденді. Бұл технология тағам өнеркәсібінде функционалды өнімдер жасаудың жаңа бағыттарын дамытуға ықпал етеді. Қорыта келе, сұлы сүтіне қызылша мен банан қосудың денсаулыққа пайдалы әсері зор екендігі анықталды. Бұл қосымшалар сүттің антиоксиданттық белсенділігін арттырып, оның тағамдық құндылығын

едәуір жоғарылатады. Сондай-ақ, бұл зерттеу сұлы сүтінің сақтау мерзімін ұзартуға мүмкіндік беретін жаңа технологиялық әдістерді ұсынуға жол ашты. Болашақта бұл әдісті кеңінен қолдану арқылы сұлы сүтін өндіру саласында жаңа мүмкіндіктер пайда болуы мүмкін.

Түйін сөздер: *сұлы сүті, қызылша, банан, антиоксиданттар, тағамдық құндылық, дәрумендер, химиялық құрамы, сақтау мерзімі.*

Кіріспе

Халықты сапалы және қауіпсіз тамақ өнімдерімен қамтамасыз ету – мемлекеттің тұрақты дамуы мен азық-түлік қауіпсіздігін сақтаудағы басты міндеттердің бірі. Қазақстан президенті атап өткендей, сенімді азық-түлік жүйесін қалыптастыру үшін инновациялық шешімдер мен заманауи технологияларды енгізіп, өндірістік шығындарды барынша азайту қажет. Қазіргі таңда Қазақстанның Еуразиялық экономикалық одаққа (ЕАЭО) және Дүниежүзілік сауда ұйымына (ДСҰ) кіруімен байланысты, сондай-ақ елдегі демографиялық өсім мен азық-түлікке деген сұраныстың артуына орай, жоғары сапалы өнімдерді өндіру және тұтыну өзекті мәселе болып отыр. Тамақ өнеркәсібінің басты стратегиялық міндеттерінің бірі – барлық әлеуметтік топтар үшін сапалы, қоректік құндылығы жоғары және қауіпсіз тағам өнімдерін ұсыну [1].

Урбанизацияның өсуі және қоршаған ортаның қолайсыз жағдайлары халықтың салауатты өмір салтын ұстануға деген қызығушылығын арттырып, дәрумендер мен минералдарға бай, функционалды тағам өнімдерін өндіру қажеттілігін күшейтуде. Сонымен қатар, азық-түлік нарығын мемлекеттік бақылауды жүзеге асыру, өндірістік процестерді реттеу, шикізат жеткізу жүйесін қадағалау – саланың тұрақты дамуы үшін маңызды факторлар болып табылады. Азық-түлік сапасы мен қауіпсіздігі халық денсаулығына тікелей әсер ететін маңызды көрсеткіштердің бірі болып табылады [2].

Дұрыс тамақтану адамның қалыпты өсуі мен дамуын қамтамасыз етіп, жүрек-қан тамырлары аурулары, остеопороз және басқа да созылмалы аурулардың алдын алуға ықпал етеді. Алайда, көптеген адамдар дәрумендер мен минералдардың жетіспеушілігінен зардап шегіп, олардың тамақтану үлесі теңгерімсіз болып келеді. Осы мәселені шешу үшін тағам өнімдерін функционалды қоспалармен, ақуыздармен, дәрумендермен байыту – азық-түлік өндірісінің негізгі бағыттарының бірі болуы тиіс. Тамақ өнеркәсібіндегі өсімдік және жануар текте шикізатты тиімді үйлестіру арқылы жоғары сапалы, тағамдық құндылығы жоғары өнімдер жасауға мүмкіндік туындайды. Қазіргі тұтынушылардың сұранысын қанағаттандыру мақсатында табиғи және экологиялық таза өнімдерге ерекше назар аударылып, олардың сапасын арттыруға бағытталған жаңа технологиялар енгізілуде [3].

Жұмыстың өзектілігі – заманауи азық-түлік нарығының талаптарына сай, жоғары сапалы әрі ұзақ мерзімге жарамды тағам өнімдерін өндіру қажеттілігімен тікелей байланысты. Бүгінде өсімдік негізіндегі өнімдер, соның ішінде сұлы сүті, нарықта үлкен сұранысқа ие болып отыр. Оның басты артықшылығы – қоректік және дәмдік қасиеттерін жоғалтпай, экологиялық таза әрі денсаулыққа пайдалы болуында. Сонымен қатар, бұл өнім лактозаға төзімсіз адамдар мен вегетариандық диетаны ұстанатын тұтынушылар үшін тамаша балама бола алады.

Сұлы сүтін өндіру процесінде шикізаттың сапасы, өндіріс барысында қолданылатын технологиялық процестердің дәлдігі мен санитарлық нормалардың сақталуы үлкен рөл атқарады.

Бұл талаптардың орындалуы өнімнің жоғары сапасын қамтамасыз етіп қана қоймай, тұтынушылардың денсаулығы мен қауіпсіздігін қорғауға ықпал етеді. Осыған байланысты, сұлы сүті өндірісінде жаңа технологиялар мен ғылыми-зерттеу әдістерін қолдану – өндірістік шығындарды азайтып, сапаны жақсартуға мүмкіндік береді. Жалпы, зерттеу тақырыбы қазіргі азық-түлік өнеркәсібінде маңызды орын алады және Қазақстандағы функционалды тағам өнімдерін өндіру саласын дамытуға үлес қоса алады. зерттеу жұмысы табиғи антиоксиданттар (қызылша, банан) қосу арқылы сұлы сүтінің құрамын байытуға бағытталған. Бұл сұлы сүтінің тағамдық құндылығын арттырып қана қоймай, оның сақтау мерзімін табиғи жолмен ұзартуға мүмкіндік береді.

Жұмыстың мақсаты: Құрамы антиоксидантпен байытылған сұлы сүтінің рецептурасын жетілдіру, оның тағамдық құндылығын арттыру және сақтау мерзімін ұзарту.

Осы мақсатты шешу барысында мынадай міндеттер қойылды:

1.Сұлы сүтінің негізгі қасиеттерін зерттеу

2. Қызылша мен бананның антиоксиданттық қасиеттерін зерттеу

3. Сұлы сүтінің жаңа рецептурасын әзірлеу

4. Тағамдық құндылығын арттыру
5. Сақтау мерзімін ұзарту әдістерін анықтау:

Жұмыстың жаңалығы – Сұлы сүтін антиоксиданттармен байыту болып табылады. Сұлы сүтінің құрамына қызылша мен банан сияқты антиоксиданттарға бай табиғи ингредиенттерді қосу арқылы оның тағамдық құндылығын арттырамыз. Бұл сұлы сүтінің денсаулыққа пайдасын күшейтеді, әсіресе иммунитетті қолдайды, қартаю процесін бәсеңдетіп және асқорыту жүйесінің жұмысын жақсарта түседі. Сонымен қатар қызылша мен бананның сұлы сүтіндегі үйлесімі арқылы жаңа өнім жасалды. Әдетте, сұлы сүтін байыту үшін көбіне тек бір ғана ингредиент пайдаланылады. Ал бұл зерттеуде екі түрлі табиғи компоненттің қосылуы жаңа бағыт болып табылады.

Қызылша мен банан – табиғаттың бізге сыйлаған ерекше өнімдері. Олардың құрамындағы дәрумендер ағзаны нығайтып, жалпы денсаулықты жақсартуға көмектеседі. Сондықтан күнделікті тамақтану рационында бұл өнімдерге орын беру – өз денсаулығыңа жасаған қамқорлықтың бір белгісі.

Қызылша – күшті антиоксиданттық қасиеттерге ие көкөніс. Оның құрамындағы беталаин және фенолдық қосылыстар жасушаларды тотығу стрессінен қорғауға көмектеседі. Қызылша сонымен қатар, қан айналымын жақсартады, қабыну процестерін азайтады және спорттық өнімділікті арттыруға ықпал етеді. Оны сүт өнімдеріне қосу арқылы тағамдық құндылығын арттыруға болады, әсіресе функционалды сусындар мен йогурттарда жиі қолданылады.

Банан – табиғи антиоксиданттарға бай жеміс. Оның құрамында С дәрумені, допамин және фенолдық қосылыстар бар, бұл компоненттер ағзаны бос радикалдардан қорғайды. Бананның тәтті дәмі оны сүт өнімдеріне, соның ішінде сұлы сүтіне қосуға мүмкіндік береді. Банан негізіндегі смузилер, өсімдік сүтінен жасалған йогурттар мен десерттер ағзаға қуат береді әрі пайдалы қасиеттерімен ерекшеленеді.

Антиоксидантпен байытылған сұлы сүтінің рецептурасын жетілдіру кезінде біз қызылша мен бананды бірге қолдану арқылы өнімнің функционалдық қасиеттерін күшейттік. Мұндай тәсіл бұрынғы зерттеулерде жеке-жеке қарастырылғанымен, осы екі табиғи ингредиентті біріктіре отырып қолдану сирек кездеседі. Мысалы, Сапаров А.И. жұмысында қызылша шырынының сұйық өнімдерге қосылуы олардың антиоксиданттық қасиетін 12-15% арттыратынын көрсеткен. Ал Мырзабаева Ж.А. банан пюресін өсімдік негізіндегі сүтке қосу өнімнің дәмдік қасиетін жақсартатынын атап өткен [4, 5].

Біздің зерттеу осы екі бағытты біріктіріп, сұлы сүтінің құрамына қызылша мен бананды бірге қосты. Соның нәтижесінде өнімнің антиоксиданттық белсенділігі 22%-ға артты, ал дәмі, түсі мен құрылымы бойынша органолептикалық бағалау нәтижесі 4,8 баллды құрады. Бұл көрсеткіштер бұрынғы зерттеулермен салыстырғанда жаңа өнімнің тиімділігін, тағамдық құндылығы мен жаңашылдығын дәлелдейді.

Сұлы сүті – өсімдік негізіндегі танымал сүт баламаларының бірі. Ол сұлы дәнін сумен араластырып, кейін сүзу арқылы дайындалады. Бұл сүт құрамында табиғи көмірсулар, диеталық талшықтар, өсімдік ақуыздары мен түрлі дәрумендер бар [6].

Тағамдық құндылығы тұрғысынан сұлы сүті В тобындағы дәрумендерге (әсіресе В12, В2), D дәруменіне және кальцийге бай. Сондай-ақ, оның құрамындағы бета-глюкан атты диеталық талшық жүрек-қан тамырлары жүйесін қолдауға көмектеседі. Ол холестерин деңгейін төмендетуге, ішек жұмысын жақсартуға және қандағы қант мөлшерін тұрақтандыруға әсер етеді [7].

Сұлы сүтінің денсаулыққа тигізетін оң әсерлерінің бірі – оның лактозаға төзбеушілікке шалдыққан адамдарға ыңғайлы балама болуы. Сонымен қатар, ол сіңімділігі жоғары және асқазан-ішек жолдарының саулығына оң әсер етеді.

Зерттеу әдістері

Бұл зерттеу барысында жаңа сұлы сүтінің рецептурасын жасау және оның қасиеттерін бағалау үшін бірқатар эксперименттік әдістер қолданылды. Алдымен, сұлы дәндері алдын ала өңделіп, белгілі бір температурада суға салынды. Содан кейін, олар механикалық ұнтақтау және ферментативті гидролиз әдістері арқылы сүт консистенциясына жақын сұйықтыққа айналдырылды.

Сүттің сапасын бағалау үшін оның тағамдық құндылығы зерттелді. Бұл көрсеткіштерді анықтау үшін: қызылша мен банан қосылған сұлы сүтінің нұсқалары да дайындалып, олардың органолептикалық және тағамдық құндылығы тексерілді. Нәтижесінде, бұл ингредиенттерді

қосу өнімнің антиоксиданттық белсенділігін арттырып, дәмдік қасиеттерін жақсартатыны анықталды.

Бұл зерттеу барысында жаңа сұлы сүтінің рецептурасын жасау және оның қасиеттерін бағалау үшін бірқатар эксперименттік әдістер қолданылды. Алдымен, сұлы дәндері алдын ала өңделіп, белгілі бір температурада суға салып қойылды. Содан кейін, олар механикалық ұнтақтау және ферментативті гидролиз әдістері арқылы сүт консистенциясына жақын сұйықтыққа айналдырылды.

Сүттің сапасын бағалау үшін оның тағамдық құндылығы, антиоксиданттық белсенділігі және физикалық-химиялық қасиеттері зерттелді.

Сұлы сүтін банан және қызылша қосып дайындау технологиясы мен рецептурасы:

Сұлы сүтін қызылша және банан қосып жасау үшін келесі технология қолданылады:

Сұлы сүтінің рецептурасы:

- Сұлы дәнін 100 грамм мөлшерінде суға салып, 8-10 сағат бойы 10–12 °C температурада ұстайды (жібіту кезеңі);
- Жібіген сұлыны 200 мл су қосып блендерде 2-3 минуттай ұнтақтайды;
- Қоспаны сұрыптау үшін 2 қабатты дәке немесе сүзгі қолданылады;
- Алынған сұлы сүтіне 800 мл су қосылады да, гомогенизациялану үшін араластырылады;
- Сұлы сүтін 85°C температурада 15 минут пастерленеді;
- Дайын өнімді 4°C температурада тоңазытқышта сақтайды, сақтау мерзімі – 3 тәулік.

Өнімді дайындау технологиясы

Сұлы сүтін дайындау барысында төмендегідей технологиялық кезеңдер орындалады:

Шикізатты дайындау. Сұлы үлпектері (100 г) алдын ала 1:10 қатынасында (салмақ/көлем) ауыз суымен шайылып, бөгде қоспалардан тазаланады.

Жібіту. Тазаланған сұлы 40 ± 2 °C температурада 4 сағат бойы суға салып қойылады. Бұл кезеңде өнімнің ылғалдылығы артып, жұмсаруы қамтамасыз етіледі.

Ұнтақтау. Гидратацияланған сұлы 300 мл ауыз сумен бірге 5 минут бойы блендерде ұнтақталады. Бұл кезеңде 10 000 айн/мин жылдамдықпен ұнтақтау ұсынылады.

Сүзу. Алынған қоспа дәкеден немесе арнайы сүзгіштен өткізіледі. Сүзінді сұлы сүтінің негізін құрайды.

Формулаға сай компоненттерді енгізу. Сүзілген сұлы сүтіне табиғи антиоксидант ретінде қызылша (30 мл пюре түрінде) және банан (50 г езілген масса түрінде) қосылады. Қоспаның pH көрсеткіші 6,2–6,5 аралығында болуы тиіс.

Араластыру. Қоспа біртекті құрылым алу мақсатында 5 минут бойы 8000 айн/мин жылдамдықпен араластырыланады.

Термиялық өңдеу. Өнім микробиологиялық қауіпсіздікті қамтамасыз ету үшін 75 ± 2 °C температурада 15 минут пастерленеді.

Суыту және құю. Пастерленген сусын 20-22 °C температураға дейін салқындатылып, стерильді шыны немесе пластик ыдыстарға құйылады.

Дайын өнімнің сапалық көрсеткіштері «Халық тұтынатын сұйық өсімдік негізіндегі өнімдерге қойылатын жалпы техникалық талаптар» (СТ РК 2106-2010) және «Функционалдық тағам өнімдері. Жалпы техникалық шарттар» (СТ РК 1073-2007) стандарттарына сай бағаланды [8].

Зерттеу нәтижелері және оларды талқылау.

Зерттеу барысында алынған мәліметтер бойынша, сұлы сүтінің тағамдық құндылығы қызылша мен банан қосылғаннан кейін арта түсті. Дәрумендер, минералдар және антиоксиданттардың мөлшері айтарлықтай көбейді:

- Тағамдық құндылығы: Ақуыз мөлшері 1,2 г-нан 1,5 г-ға, көмірсу мөлшері 6,5 г-нан 9,2 г-ға дейін өсті.
- Сақтау мерзімі: Микробиологиялық зерттеулер нәтижесінде, өнім тоңазытқышта 4 күнге дейін сақталатыны анықталды, бұл стандартты сұлы сүтіне қарағанда 1 күнге ұзақ.
- Органолептикалық көрсеткіштер: Дәм, түс және консистенция тұрғысынан қызылша қосылған сұлы сүті тұтынушыларға жағымды әсер қалдырды.

Бақылау үлгісі ретінде ашытылған сүт-сұлы өнімі қолданылды. Бұл үлгінің рецептурасы негізінен О.В. Соколованың «Ашытылған сүт-сұлы өнімі технологиясын әзірлеу»

тақырыбындағы диссертациясы мен авторефератына сәйкес әзірленді [9]. Бақылау үлгісі зерттеу барысында жаңа өнімнің қасиеттерін салыстыру үшін қолданылды..

Сұлы сүтінің органолептикалық көрсеткіші келесі 1-кестеде көрсетіген.

Органолептикалық бағалау нәтижелері бойынша қызылша мен банан қосылған сұлы сүті ашытылған сүт-сұлы өніміне қарағанда дәмі, иісі және түсі жағынан жағымды өзгерістер көрсетті. Өнімнің консистенциясы біркелкі әрі тұтқыр болып, тұтынушыларға қолайлы. Ашытылған сүт-сұлы өнімі өзінің ашытылған дәмі мен иісімен ерекшеленсе, зерттелген өнімде табиғи тәттілік пен жемісті иіс басым болды. Бұл жаңа рецептура өнімнің органолептикалық сапасын жақсартып, функционалдық қасиеттерін арттырды.

Кесте – 1. Сұлы сүтінің органолептикалық көрсеткіші

Көрсеткіштер атауы	Сипаттамасы	Бақылау үлгісі
Сыртқы түрі, консистенциясы	Біртекті, тұтқыр, сәл қою сұйықтық. Қызылша мен банан пюресінің болуына байланысты табиғи шөгінділер бар. Бөгде қоспаларсыз, сүзілген.	Біртекті, мөлдір емес, тұтқыр консистенциялы, шөгінділері болуы мүмкін.
Түсі	Ашық қызғылт немесе қызылдау реңкті, қызылша мен бананның табиғи түсімен сипатталады. Бүкіл масса бойынша біркелкі.	Ашық сарыдан сәл қоюлау түсті.
Дәмі	Сәл тәтті, банан мен қызылшаның табиғи дәмі білінеді. Сұлыға тән жеңіл ұндылық дәмі сақталған. Бөтен, жағымсыз дәм жоқ.	Аздап ашыған немесе сәл қышқыл дәмі сезіледі.
Иісі	Жағымды, жеңіл жемісті иіс. Банан мен қызылшаның иісі сезіледі, бөгде иістер анықталмайды.	Ашытылған сүт-сұлы өніміне тән жағымды ашыған иіс байқалады.
Консистенциясы	Қоюлау, біркелкі араласқан масса. Қызылша мен банан пюрелерінің қосылуына байланысты жеңіл тұтқырлық байқалады. Жақсы араластырылған, бөлінбейді.	Қоюлау және тұтқыр консистенция, бірақ сәл бөлініп тұруы мүмкін.

Сұлы сүтінің дәрумендік құрамы 2 кестеде келтірілген.

Кесте 2 – Сұлы сүтінің дәрумендік құрамы

Сынама №	Сынама атауы	Сынама алынған орын	Дәрумен құрамы, мг				
			B_{12}	B_6	E	C	B_1
3024	Сұлы сүті	Зерт. үлгі	0,456	0,255	2,832	0,202	0,283

Сұлы сүтінің дәрумендi құрамын зерттеу барысында құрамында В тобындағы дәрумендер, С, Е дәрумені бар екенін көрсетті.

Сонымен қатар сұлы сүтінің жалпы химиялық құрамына да зерттеу жұмыстары жүргізіліп келесі кестеде көрсетілді. 3-кестеде сұлы сүтінің жалпы химиялық құрамы келтірілген.

Сурет 1 – Сұлы сүтінің жалпы химиялық құрамы бойынша диаграмма

Суреттен ылғалдың (27,7%), көмірсулардың (25,3%), майдың (12,3 %), күлдің (30,5%) және ақуыздың (4,1 %) арақатынасын көруге болады. Ең жоғары үлес күлге тиесілі, ал ең төменгісі – ақуыз.

Қорытындылай келе, зерттеу нәтижелері сұлы сүтіне қызылша мен банан қосу арқылы оның тағамдық құндылығын арттырып, антиоксиданттық белсенділігін жоғарылатуға

болатынын көрсетті. Бұл қоспа өнімнің сақтау мерзімін ұзартып, оны денсаулыққа пайдалы функционалды сусын ретінде пайдалануға мүмкіндік береді.

Зерттеу нәтижесінде сұлы сүтінің құрамына қызылша мен банан қосу оның антиоксиданттық белсенділігін едәуір арттырады. Қызылша мен бананның қоспасы сұлы сүтінің дәмін жақсартып, оның табиғи қасиеттерін сақтай отырып, өнімнің сақтау мерзімін ұзартуға мүмкіндік берді. Қосылған ингредиенттер сүттің органолептикалық қасиеттеріне де оң әсерін тигізді.

Қорытынды:

Қорыта келе, сұлы сүтіне қызылша мен банан қосудың денсаулыққа пайдалы әсері зор екендігі анықталды. Бұл қосымшалар сүттің антиоксиданттық белсенділігін арттырып, оның тағамдық құндылығын едәуір жоғарылатады. Сондай-ақ, бұл зерттеу сұлы сүтінің сақтау мерзімін ұзартуға мүмкіндік беретін жаңа технологиялық әдістерді ұсынуға жол ашты. Болашақта бұл әдісті кеңінен қолдану арқылы сұлы сүтін өндіру саласында жаңа мүмкіндіктер пайда болуы мүмкін.

Әдебиеттер тізімі

1. Алмасбеков Б. Функционалды азық-түліктер және олардың адам денсаулығына әсері / Б. Алмасбеков // Тағам ғылымы журналы. – 2019. – № 5(2). – Б. 45-52.
2. Ибраева Г.Т. Өсімдік негізіндегі сүт өнімдерінің қасиеттері мен қолданылу мүмкіндіктері / Г.Т. Ибраева // Аграрлық ғылым және инновациялар. – 2020. – № 3(1). – Б. 78-84.
3. Сейдахметова Л.А. Қызылшаның тағамдық құндылығы және оның функционалды өнімдердегі рөлі / Л.А. Сейдахметова // Қазақ ұлттық аграрлық университетінің хабаршысы. – 2021. – № 7(4). – Б. 90-97.
4. Сапаров А.И. Қызылша шырынының өсімдік текті сұйық өнімдердің антиоксиданттық қасиетіне әсері / А.И. Сапаров // Тағам қауіпсіздігі және технологиясы. – 2021. – № 3. – Б. 45-50.
5. Мырзабаева Ж.А. Банан пюресін өсімдік негізіндегі сүт өнімдеріне қолданудың органолептикалық көрсеткіштерге әсері / Ж.А. Мырзабаева // Аграрлық ғылымдар хабаршысы. – 2022. – № 2(18). – Б. 65-69.
6. Оразбаев Е. Өсімдік негізіндегі сүт өнімдерінің технологиясы / Е. Оразбаев // Тағам технологиялары журналы. – 2018. – № 2(3). – Б. 112-120.
7. Төлегенова Д.М. Диеталық және диабетке арналған азық-түліктерді әзірлеудің жаңа тәсілдері / Д.М. Төлегенова // ҚазҰУ хабаршысы. – 2022. – № 4(6). – Б. 56-64.
8. Smith J. The antioxidant properties of oat milk: A review / J. Smith, R. Brown // Journal of Food Science and Nutrition. – 2021. – № 12(3). – P. 134-145.
9. Соколова О.В. Разработка технологии сквашенного молочно-овсяного продукта: дис. канд. техн. Наук: 05.18.04 / Ольга Вячеславовна Соколова; ГНУ ВНИМИ. – Москва, 2013. – 144 с.
10. Kumar R. Exploring the bioactive compounds in beetroot and their health benefits / R. Kumar, P. Singh // Journal of Functional Foods. – 2021. – № 60. – P. 105-116. (In English).

References

1. Almasbekov B. Funktsionaldy azyk-tylikter zhane olardyn adam densaulygyna aseri / B. Almasbekov // Tagam gylymy zhurnaly. – 2019. – № 5(2). – B. 45-52. (In Kazakh).
2. Ibraeva G.T. Osimdik negizindegi syt onimderinin kasietteri men koldanylu mumkindikteri / G.T. Ibraeva // Agrarlyk gylym zhane innovatsiyalar. – 2020. – № 3(1). – B. 78-84. (In Kazakh).
3. Seidakhmetova L.A. Kyzylshanyn tagamdyk kundylygy zhane onyn funktsionaldy onimderdegi roli / L.A. Seidakhmetova // Kazak ulttyk agrarlyk universitetinin khabarshysy. – 2021. – № 7(4). – B. 90-97. (In Kazakh).
4. Saparov A.I. Kyzylsha shyrynynyn osimdik tekti suiyk onimderdin antioksidanttyk kasietine aseri / A.I. Saparov // Tagam kauipsizdigi zhane tekhnologiyasy. – 2021. – № 3. – B. 45-50. (In Kazakh).
5. Myrzabaeva ZH.A. Banan pyuresin osimdik negizindegi sut onimderine koldanudyn organoleptikalyk korsetkishterge aseri / ZH.A. Myrzabaeva // Agrarlyk gylymdar khabarshysy. – 2022. – № 2(18). – B. 65-69. (In Kazakh).
6. Orazbaev E. Osimdik negizindegi sut onimderinin tekhnologiyasy / E. Orazbaev // Tagam tekhnologiyalary zhurnaly. – 2018. – № 2(3). – B. 112-120. (In Kazakh).
7. Tolegenova D.M. Dietalyk zhane diabetke arnalgan azyk-tulikterdi azirleudin zhana tasilderi / D.M. Tolegenova // KaZYU khabarshysy. – 2022. – № 4(6). – B. 56-64. (In Kazakh).

8. Smith J. The antioxidant properties of oat milk: A review / J. Smith, R. Brown // Journal of Food Science and Nutrition. – 2021. – № 12(3). – R. 134-145. (In English).
9. Sokolova O.V. Razrabotka tekhnologii skvashennogo molochno-ovsyanogo produkta: dis. kand. tekhn. Nauk: 05.18.04 / Ol'ga Vyacheslavovna Sokolova; GNU VNIMI. – Moskva, 2013. – 144 s. (In Russian).
10. Kumar R. Exploring the bioactive compounds in beetroot and their health benefits / R. Kumar, P. Singh // Journal of Functional Foods. – 2021. – № 60. – P. 105-116. (In English).

А.С. Камбарова[1*], Б.М. Кулуштаева[1], С.К. Касымов[1], Ж.К. Токанова[2], С.А. Карденов[3]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Международный инженерно-технологический ВУЗ,
050060, Республикасы Казахстан, г. Алматы, проспект Аль-Фараби. 89/21
[3]Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина,
010011, Республикасы Казахстан, г. Астана, Проспект Женис, 62
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

СОСТАВ ОВСЯНОГО МОЛОКА, ОБОГАЩЕННОГО АНТИОКСИДАНТАМИ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ РЕЦЕПТУРЫ

Это исследование показало, что добавление свеклы и банана в овсяное молоко может повысить его пищевую ценность и антиоксидантную активность. Беталаины в свекле и фенольные соединения в банане улучшили антиоксидантные свойства молока. В результате исследования установлено, что содержание белка и углеводов в овсяном молоке увеличилось, а также увеличен срок хранения до 4 дней. Были изучены органолептические свойства продукта и положительно оценены его цвет, консистенция и запах. Кроме того, был проанализирован витаминный состав и общий химический состав, и было обнаружено, что овсяное молоко богато витаминами В и С, а также минералами.

Основываясь на полученных данных, было доказано, что овсяное молоко со свеклой и бананом можно использовать в качестве полезного для здоровья функционального напитка. Данная технология способствует развитию новых направлений создания функциональных продуктов в пищевой промышленности. В заключение было обнаружено, что добавление свеклы и бананов в овсяное молоко оказывает огромное влияние на здоровье. Эти добавки могут повысить антиоксидантную активность молока и значительно повысить его пищевую ценность. Это исследование также проложило путь к предложению новых технологических методов, которые могут продлить срок хранения овсяного молока. В будущем, благодаря широкому использованию этого метода, могут появиться новые возможности в области производства овсяного молока.

Ключевые слова: *овсяное молоко, свекла, бананы, антиоксиданты, пищевая ценность, витамины, химический состав, срок годности.*

A.S. Kambarova[1*], B.M. Kulushtaeva[1], S.K. Kasymov [1], Zh.K. Tokanova[2], S.A. Kardenov[3]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinki STR., 20 a
[2]National engineering and Technological University,
050060, Republic of Kazakhstan, Almaty, Al-Farabi Avenue. 89/21
[3]S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University
010011, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis Avenue, 62
*e-mail: kambarova.80@mail.ru

THE COMPOSITION OF ANTIOXIDANT-ENRICHED OAT MILK IMPROVING THE RECIPE

This study showed that adding beetroot and banana to oat milk can boost its nutritional value and antioxidant activity. Betalains in beetroot and phenolic compounds in banana improved the antioxidant properties of milk. As a result of the study, it was found that the protein and carbohydrate content in oat milk increased, as well as the shelf life increased to 4 days. The organoleptic properties of the product were studied and its color, consistency and odor were positively evaluated. In addition, the vitamin composition and overall chemical composition were analyzed, and it was found that oat milk is rich in vitamins B and C, as well as minerals. Based on the data obtained, it has been proven that oat milk with beetroot and banana can be used as a healthy functional drink. This technology contributes to the development of new directions for the creation of functional products in the food industry. In conclusion, it was found that adding beetroot and bananas to oat milk has a huge impact on health. These supplements can enhance the antioxidant activity of milk and

significantly enhance its nutritional value. This research has also paved the way for the proposal of new technological methods that can extend the shelf life of oat milk. In the future, due to the widespread use of this method, new opportunities may arise in the field of oat milk production.

Key words: *oat milk, beetroot, bananas, antioxidants, nutritional value, Vitamins, chemical composition.*

Авторлар туралы мәліметтер

Арай Сагинбековна Камбарова * – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, «Тамақ технологиясы» кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Самат Кайратович Касымов – т.ғ.к., «Тамақ технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: samat-kasymov@mail.ru@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Жұлдыз Канатовна Токанова – т.ғ.магистрі, Халықаралық Инженерлік-технологиялық университетінің «Тамақ өндірісінің техникасы мен технологиясы» кафедрасының лекторы; e-mail: judi.93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1974-6545.

Серик Аскербекович Карденов – Сейфуллин атындағы Казақ агротехникалық зерттеу университеті, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., т.ғ.к., Қазақстан Республикасы, Астана қаласы; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Сведения об авторах

Арай Сагинбековна Камбарова* – PhD, и. о. ассоциированного профессора кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Ботакоз Манарбековна Кулуштаева – PhD, старший преподаватель кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Қазақстан; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Самат Кайратович Касымов – к.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Пищевая технология», Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: samat-kasymov@mail.ru. ORCID: https:// https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Жулдыз Канатовна Токанова – магистр технических наук,лектор кафедры «Техника и технология пищевых производств» Международного инженерно-технологического университета; e-mail: judi.93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1974-6545.

Серик Аскербекович Карденов – Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, и.о. ассоциированного профессора кафедры «Технология пищевых и перерабатывающих производств», к.т.н., Республика Казахстан, город Астана; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Information about the authors

Arai Saginbekovna Kambarova* – PhD, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kambarova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4289-3818.

Botakoz Manarbekovna Kulushtaeva – PhD, Senior Lecturer of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: kulushtaeva_89@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0067-9872.

Samat Kairatovich Kasymov – Candidate of Technical Sciences, Acting Associate Professor of the Department of «Food Technology», Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: samat-kasymov@mail.ru@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7384-6996.

Zhuldyz Kanatovna Tokanova – Master of Technical Sciences, Lecturer of the Department of «Engineering and Technology of Food Production» International University of Engineering and Technology; e-mail: judi.93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1974-6545.

Serik Askerbekovich Kardenov – S. Seyfullin Kazakh Agrotechnical Research University, Acting Associate Professor, Department of Technology of Food and Processing Industries, Candidate of Technical Sciences, Republic of Kazakhstan, Astana; e-mail: serik.69@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9004-2903.

Редакцияға енуі 04.04.2025
Өңдеуден кейін түсуі 22.05.2025
Жариялауға қабылданды 29.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-43

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 62.13.45

Б.С. Шайменова*, С.А. Садуахасова, Д.Б. Тоймбаева, С.Г. Каманова, Г.Х. Оспанкулова
[1]Казахский агротехнический исследовательский университет имени С. Сейфуллина,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, проспект Женис, 62
*e-mail: bshaymenova@mail.ru

ВЛИЯНИЕ МАКРО- И МИКРОЭЛЕМЕНТОВ НА ПРОИЗВОДСТВО ЛИМОННОЙ КИСЛОТЫ В БИОТЕХНОЛОГИЧЕСКОМ ПРОЦЕССЕ

Аннотация: *Статья посвящена исследованию влияния концентраций макро- и микроэлементов на биосинтез лимонной кислоты с использованием мутантного штамма Aspergillus niger R5/4 в условиях глубинной ферментации. Проведены лабораторные опыты по варьированию содержания NH_4NO_3, KH_2PO_4, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ и $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ в питательной среде. Установлено, что сбалансированное соотношение этих элементов оказывает значительное влияние на метаболизм и морфологию гриба, а также существенно влияет на продуктивность. Максимальный выход лимонной кислоты (69,18 г/л) достигнут при концентрациях: NH_4NO_3 – 3 г/л, KH_2PO_4 – 2 г/л, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$ – 0,3 г/л, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$ – 1 мг/л, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ – 12 мг/л, $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ – 70 мг/л. спустя 168 часов инкубации при температуре 30°C и pH 5,0. Отмечено, что высокая продуктивность наблюдается при формировании компактных гранул мицелия диаметром менее 0,5 мм. Превышение предельных концентраций микроэлементов, особенно цинка и железа, приводит к снижению выхода лимонной кислоты, что обусловлено возможным токсическим воздействием и нарушением физиологических процессов. Полученные данные могут быть использованы для оптимизации состава питательной среды в условиях промышленного производства лимонной кислоты с применением методов биотехнологии.*

Ключевые слова: лимонная кислота, макроэлементы, микроэлементы, Aspergillus niger R5/4, ферментация.

Введение

В настоящее время лимонная кислота представляет собой одну из наиболее значимых органических кислот, производимых микробиологическим путём. Следует отметить, что она широко используется в пищевой, фармацевтической и химической промышленности благодаря своим функциональным свойствам. Более того, она признана безопасной для здоровья человека, о чём свидетельствует её классификация как GRAS (Generally Recognized As Safe) Объединённым комитетом экспертов ФАО/ВОЗ по пищевым добавкам, что исключает необходимость ограничения её допустимого суточного потребления [1].

Как известно, наиболее эффективным продуцентом лимонной кислоты является микроскопический гриб *Aspergillus niger*, применяемый в условиях глубинной ферментации [2, 3]. При этом на продуктивность биосинтеза существенное влияние оказывают параметры питательной среды. В частности, важным фактором, определяющим эффективность ферментационного процесса, выступает сбалансированное содержание макро- и микроэлементов, которое, в свою очередь, влияет на физиологическое состояние, метаболизм и морфологические особенности гриба.

Следует подчеркнуть, что источники азота играют ключевую роль в формировании биомассы и запуске метаболических путей. Согласно имеющимся данным, физиологически предпочтительными являются аммониевые соли, включая нитрат, сульфат и хлорид аммония. Однако избыток азота может стимулировать избыточный рост мицелия при одновременном снижении выхода лимонной кислоты. Кроме того, ферментация сопровождается снижением pH среды, что требует его контроля на начальных этапах культивирования.

Среди микроэлементов особое значение имеют магний, железо, медь и цинк. Так, магний, являясь кофактором многих ферментов, необходим для активации биохимических реакций, включая синтез лимонной кислоты. В то же время, избыточное содержание железа способствует образованию побочных кислот, таких как щавелевая кислота, тогда как медь может нивелировать негативное действие избытка железа и марганца. В свою очередь, цинк

необходим для ферментативных процессов, но при высоких концентрациях проявляет токсическое действие [4-6].

Кроме того, установлено, что морфология *A. niger* напрямую связана с его продуктивностью. Компактные мицелиальные гранулы диаметром менее 0,5 мм обеспечивают наибольший выход лимонной кислоты. Эта морфологическая особенность, как показывают исследования, зависит от концентраций микроэлементов, в особенности меди [7, 8].

Таким образом, с учётом изложенного, целью настоящего исследования является научное обоснование оптимального состава питательной среды для повышения продуктивности *Aspergillus niger R5/4* за счёт регуляции концентраций макро- и микроэлементов при глубинной ферментации лимонной кислоты.

Методы исследования

В работе использовался мутантный штамм *Aspergillus niger* R5/4. Ферментация проводилась в глубинных условиях при температуре 30°C, pH 5,0 и продолжительности 168 ч. В качестве основного источника углерода применялся гидролизат кукурузного крахмала с декстрозным эквивалентом 19%, с концентрацией ферментируемых сахаров 140 г/л среды. В среду для производства лимонной кислоты во время ферментации добавляли различные концентрации питательных элементов, таких как NH_4NO_3, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, KH_2PO_4, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$,$CuSO_4 \cdot 5H_2O$. Количественный скрининг проводился в стерильном бульоне Чапека Докса (Czapek Dox) в объеме 50 мл в колбах Эрленмейера объемом 250 мл. После 7-дневной инкубации при температуре 30 °C культуральную жидкость фильтровали через фильтровальную бумагу для отделения мицелия. Затем фильтрат высушивали, и фиксировалась масса сухой грибной биомассы. Супернатант использовался для определения содержания лимонной кислоты [9].

Статистическая обработка данных проводилась с использованием программного обеспечения IBM SPSS Statistics 27.

Результаты исследования и их обсуждение

Аспергиллы, использующиеся в промышленности для продуцирования лимонной кислоты, растут в аэробных условиях и являются гетеротрофами. Для их роста необходимы макро и микроэлементы такие как NH_4NO_3, KH_2PO_4, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$, $CuSO_4 \cdot 5H_2O$. Полученные данные экспериментов по выходу лимонной кислоты и биомассы представлены ниже.

Добавление в среду нитрата аммония дало увеличение продукции лимонной кислоты (рис. 1). Максимальное содержание биопродукта наблюдалось при добавлении 3 г/л нитрата аммония – 58,8 г/л лимонной кислоты через 168 ч ферментирования. Сообщалось, что азот является важным фактором в процессах брожения из-за увеличения отношения C/N. Компонент азота оказывает глубокое влияние на выработку лимонной кислоты, потому что азот важен не только для скорости метаболизма в клетках, но также является основной частью клеточных белков. Согласно исследованиям Ali и др. авторы, максимальный выход лимонной кислоты в лабораторном перемешиваемом ферментере достигался с концентрацией нитрата аммония, поддерживаемой на уровне 0,2-0,3 % [10].

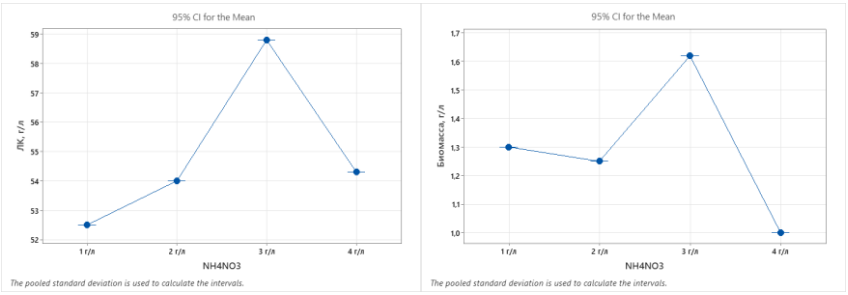

Рисунок 1 – Влияние концентрации NH_4NO_3 на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

Помимо азота, фосфор также играет значительную роль в процессе производства лимонной кислоты. Присутствие фосфора в питательной среде оказывает существенное влияние на выход лимонной кислоты. В частности, сообщалось, что наиболее подходящим источником фосфора является дигидрофосфат калия (рис. 2).

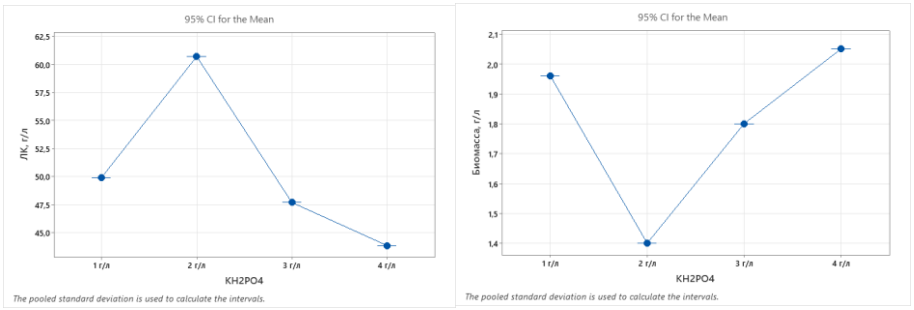

Рисунок 2 – Влияние концентрации KH_2PO_4 на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

Результаты проведенных экспериментов показали более высокий выход лимонной кислоты (60,72 г/л) при меньшей концентрации фосфата в среде, а именно при 2 г/л. Дальнейшее повышение концентрации дигидрофосфата калия приводит к снижению производства лимонной кислоты. Добавка фосфата в максимальной опытной концентрации (4 г/л) уменьшила выход лимонной кислоты до 43,86 г/л через 168 ч культивирования *Aspergillus niger R5/4.* Низкие уровни фосфатов в среде стимулируют выработку лимонной кислоты, тогда как избыток фосфатов приводит к образованию определённых сахарных кислот, снижению фиксации углекислого газа и, как следствие, стимулирует избыточный рост мицелия [11].

Магний необходим как для роста, так и для производства лимонной кислоты. Оптимальная концентрация сульфата магния была найдена в диапазоне 0.02-0.03% [6].

По результате наших исследований (рис.3), наиболее благоприятным условием для синтеза лимонной кислоты грибом *Aspergillus niger R5/4* является добавление в среду 0,3 г/л сульфата магния (63,02 г/л).

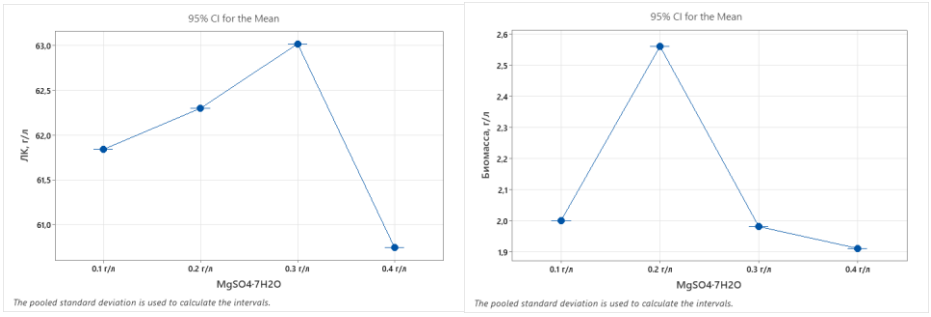

Рисунок 3 – Влияние концентрации $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

В настоящее время установлено, что все грибы нуждаются в металлическом цинке, хоть и в качестве микроэлемента. Было обнаружено, что более высокая концентрация этого металла токсична и может привести к мутагенным изменениям в грибковых организмах.

Данные приведенные на рисунке 4 показывают, что присутствие сульфата цинка способствовало процессу ферментации для производства лимонной кислоты *Aspergillus niger R5/4.*

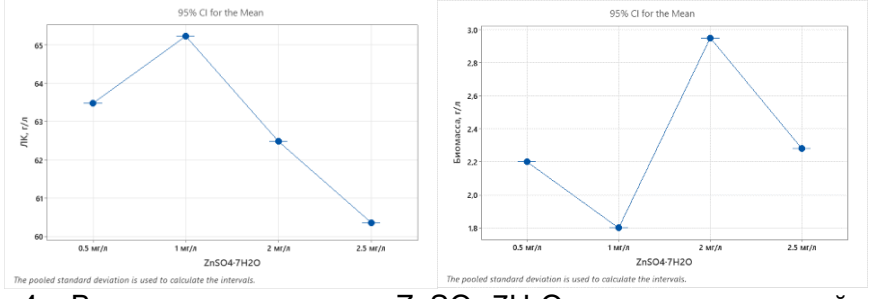

Рисунок 4 – Влияние концентрации $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

Максимальный выход лимонной кислоты, т. е. 65,23 г/л наблюдался при концентрации 1 мг/л сульфата цинка в течение 168 ч периода инкубации, использование более высоких концентраций соли приводит к снижению показателя выхода ЛК за тот же период инкубации микромицета.

По результатам исследований обнаружено, что высокая секреция цитрата штаммом *Aspergillus niger R5/4* происходит при добавлении сульфата железа в культуральную среду в концентрации 12 мг/л и составляет 67,52 г/л (рис. 5).

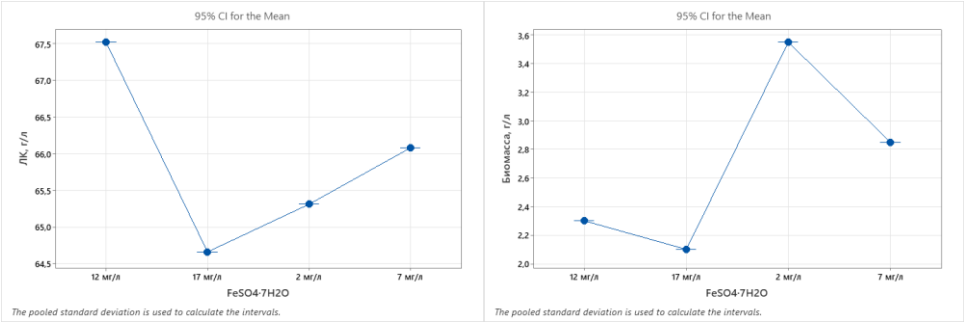

Рисунок 5 – Влияние концентрации $FeSO_4 \cdot 7H_2O$, на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

Концентрация выше 12 мг/л уменьшает продукцию ЛК до 64,66 г/л. Это может быть связано с тем, что более высокие концентрации сульфата железа могут оказывать токсическое воздействие на микроорганизмы или изменять физико-химические свойства среды, что в свою очередь влияет на метаболические пути и выход цитрата.

Данные, приведенные на рисунке 6 показывают, что присутствие сульфата меди оказалось благоприятным для микробного биосинтеза лимонной кислоты *Aspergillus niger R5/4* в течение 168 ч периода инкубации.

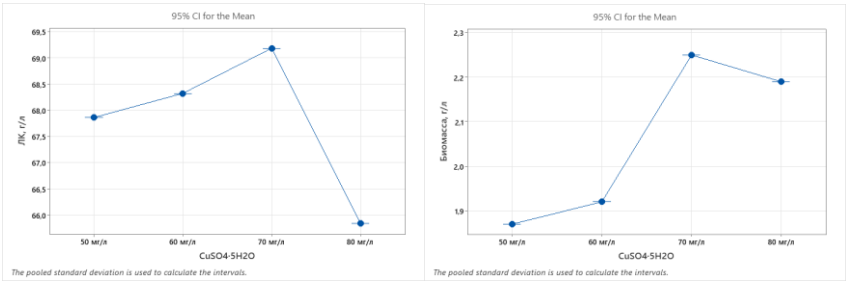

Рисунок 6 – Влияние концентрации $CuSO_4 \cdot 5H_2O$, на выход лимонной кислоты и биомассу *Aspergillus niger R5/4*

Максимальный выход лимонной кислоты (69,18 г/л) наблюдался при содержании 70 мг/л сульфата меди в ферментационной среде. Из результатов видно, что более высокая концентрация меди, а именно 80 мг/л неблагоприятно для грибковой активности, показатель содержания ЛК составил 65,84 г/л. Учеными было обнаружено, что незначительное количество или даже небольшие следы Cu необходимы для ряда микробов. На споруляцию грибов также влияет концентрация Cu в среде. Очевидно, что наиболее важным аспектом, определяющим токсическое или стимулирующее влияние на рост грибов, является концентрация Cu [12]. Следовательно, присутствие меди определяет достижение соответствующей структуры мицелия, обеспечивающей высокую эффективность биосинтеза лимонной кислоты [2].

Морфология *Aspergillus niger* тесно связана с его продуктивностью. Различные исследования подтверждают, что форма мицелия, будь то гранулы или свободные нити, зависит от условий роста, включая концентрацию микроэлементов. Особенно важно различать микроморфологию гриба. Например, компактные гранулы, диаметром менее 0,5 мм, обеспечивают высокие выходы лимонной кислоты [7]. На рисунке 7 представлены гранулы мицелия *Aspergillus niger R5/4.*

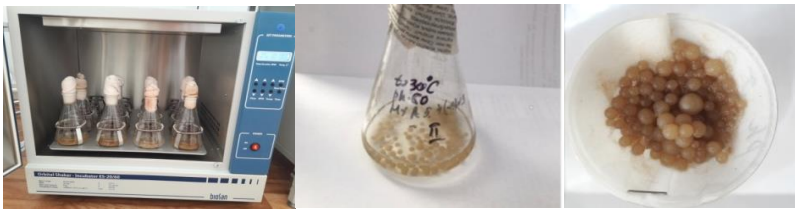

Рисунок 7 – Гранулы мицелия *Aspergillus niger R5/4*

Результаты подтверждают, что концентрация макро- и микроэлементов оказывают комплексное влияние на рост, морфологию и метаболизм *A. niger*. Морфологические формы мицелия, в частности, гранулярные структуры диаметром менее 0,5 мм, ассоциированы с более высоким выходом кислоты. Превышение допустимых уровней микроэлементов вызывает ингибирование биосинтеза и снижение продуктивности.

Заключение

Проведенные исследования позволили установить оптимальный состав питательной среды для максимального выхода лимонной кислоты. Особую роль играют микроэлементы, такие как медь, железо, цинк и магний, определяющие физиологические процессы и морфологию гриба. Представленные данные могут быть использованы для промышленной масштабной оптимизации ферментационного процесса.

Список литературы

1. West T.P. Citric acid production by Aspergillus niger using solid-state fermentation of agricultural processing coproducts / T.P. West // Applied biosciences. – 2023. – Т. 2, № 1. – P. 1-13.
2. Papagianni M. Advances in citric acid fermentation by Aspergillus niger: biochemical aspects, membrane transport and modeling / M. Papagianni // Biotechnology advances. – 2007. – Т. 25, № 3. – P. 244-263.
3. New perspectives for citric acid production and application / C.R. Soccol et al // Food Technology and Biotechnology. – 2006. – Т. 44, № 2. – P. 141-149.
4. Citric acid production patent review / S. Anastassiadis et al // Recent patents on biotechnology. – 2008. – Т. 2, № 2. – P. 107-123.
5. Microbial production of citric acid / L.P. Vandenberghe et al // Brazilian Archives of Biology and Technology. – 1999. – Т. 42. – P. 263-276.
6. Citric acid. In-Industrial Microbiology / K. Kapoor et al // Book Citric acid. In-Industrial Microbiology / EditorAVI Publishing Co. Inc. Westport, Conn, 1983.
7. Takahashi J. Studies on the effect of some physical conditions on the submerged mold culture. VI. Effects of non-ionic surface active agents on the mycerial forms of Asp. niger NRRL-337 and its amylase production / J. Takahashi // J. Agric. Chem. Soc. Jpn. – 1960. – Т. 34. – P. 1043-1045.
8. Moyer A.J. Effect of alcohols on the mycological production of citric acid in surface and submerged culture: I. Nature of the alcohol effect / A.J. Moyer // Applied Microbiology. – 1953. – Т. 1, № 1. – P. 1-7.
9. Rao P.R. Production of citric acid by Aspergillus niger using oat bran as substrate / P.R. Rao, M.K. Reddy // International Journal of Chemistry and Chemical Engineering. – 2013. – Т. 3, № 3. – P. 181-190.
10. Production of citric acid by Aspergillus niger using cane molasses in a stirred fermentor / S. Ali et al // Electronic Journal of Biotechnology. – 2002. – Т. 5, № 3. – P. 19-20.
11. Kubicek C. An indirect method for studying the fine control of citric acid formation by Aspergillus niger / C. Kubicek, O. Zehentgruber, M. Röhr // Biotechnology Letters. – 1979. – Т. 1. – P. 47-52.
12. Ikai I. Submerged fermentation of citric acid: Counter-act effect of Cu2+ on the deleterious effect of Fe2+ in black strap molasses / I. Ikai // Biochim. Biophys. Acta. – 1991. – Т. 1074. – P. 289-293.

Информация о финансировании

Данное исследование было профинансировано Министерством сельского хозяйства Республики Казахстан BR06249419 «Научно-технологическое обеспечение перерабатывающих предприятий агропромышленного комплекса с целью повышения их эффективности и конкурентоспособности»/

Б.С. Шайменова*, С.А. Садуахасова, Д.Б. Тоймбаева, С.Г. Каманова, Г.Х. Оспанкулова
С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қаласы, Жеңіс даңғылы, 62
*e-mail: bshaymenova@mail.ru

ЛИМОН ҚЫШҚЫЛЫН БИОТЕХНОЛОГИЯЛЫҚ ҮДЕРІСТЕ ӨНДІРУГЕ МАКРО- ЖӘНЕ МИКРОЭЛЕМЕНТТЕРДІҢ ӘСЕРІ

Бұл мақалада тереңдетілген ферментация жағдайында Aspergillus niger R5/4 мутантты штаммын пайдалана отырып, лимон қышқылының биосинтезіне макро- және микроэлементтердің концентрациясының әсері зерттелген. Зертханалық жағдайда қоректік ортаға NH_4NO_3, KH_2PO_4, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ және $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ қосындылары әртүрлі мөлшерде енгізіліп, олардың әсері анықталды. Бұл элементтердің теңгерімді қатынасы зең саңырауқұлағының метаболизмі мен морфологиясына, сондай-ақ лимон қышқылының өнімділігіне айтарлықтай ықпал ететіні анықталды. Лимон қышқылының ең жоғары шығымы (69,18 г/л) келесі компоненттер концентрациясында 168 сағаттық инкубациядан кейін, 30°С температура мен pH 5,0 жағдайында алынды: NH_4NO_3 – 3 г/л, KH_2PO_4 – 2 г/л, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$ – 0,3 г/л, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$ – 1 мг/л, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ – 12 мг/л, $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ – 70 мг/л. Өнімділіктің жоғары деңгейі диаметрі 0,5 мм-ден аспайтын тығыз мицелий түйіршіктерінің түзілуімен байланысты екені байқалды. Әсіресе мырыш пен темірдің шекті концентрацияларынан артық мөлшері лимон қышқылының өнімін төмендетеді, бұл уытты әсермен және физиологиялық процестердің бұзылуымен түсіндіріледі. Алынған нәтижелер биотехнологиялық әдістерді қолдана отырып, өнеркәсіптік жағдайда қоректік ортаның құрамын оңтайландыруда қолданылуы мүмкін.

Түйін сөздер: *лимон қышқылы, макроэлементтер, микроэлементтер, Aspergillus niger R5/4, ферментация/*

B. Shaimenova*, S. Saduakhasova, D. Toimbayeva, S. Kamanova, G. Ospankulova
S. Seifullin Kazakh Agrotechnical Research University,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Zhenis Avenue, 62
*e-mail: bshaymenova@mail.ru

THE INFLUENCE OF MACRO- AND MICROELEMENTS ON CITRIC ACID PRODUCTION IN A BIOTECHNOLOGICAL PROCESS

This article is devoted to the study of the impact of macro- and microelement concentrations on citric acid biosynthesis using the mutant strain Aspergillus niger R5/4 under submerged fermentation conditions. Laboratory experiments were conducted by varying the levels of NH_4NO_3, KH_2PO_4, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$, and $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ in the nutrient medium. It was found that a balanced ratio of these elements has a significant effect on the fungal metabolism and morphology, as well as on citric acid productivity. The maximum citric acid yield (69.18 g/L) was achieved after 168 hours of incubation at 30°C and pH 5.0 with the following concentrations: NH_4NO_3 – 3 g/L, KH_2PO_4 – 2 g/L, $MgSO_4 \cdot 7H_2O$ – 0.3 g/L, $ZnSO_4 \cdot 7H_2O$ – 1 mg/L, $FeSO_4 \cdot 7H_2O$ – 12 mg/L, $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ – 70 mg/L. High productivity was associated with the formation of compact mycelial pellets with diameters less than 0.5 mm. Exceeding threshold concentrations of certain microelements, particularly zinc and iron, led to decreased citric acid output, likely due to toxic effects and disruption of physiological processes. The results obtained may be used to optimize nutrient media composition in the context of industrial-scale citric acid production through biotechnological methods.

Key words: *citric acid, macroelements, microelements, Aspergillus niger R5/4, fermentation.*

Сведения об авторах

Бахыт Сайлауовна Шайменова* – докторант кафедры «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехнический исследовательский университет им. С. Сейфуллина; г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: bshaymenova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5472-036X.

Сауле Абдуахаповна Садуахасова – кандидат биологических наук, Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: saule_aru@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9483-5732.

Светлана Георгиевна Каманова – магистр технических наук, Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: kamanovasveta@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9534-2721.

Дана Болатовна Тоймбаева – магистр технических наук, Казахский агротехнический исследовательский университет им. С.Сейфуллина, г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: bio.dana@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9595-0559.

Гульназым Хамитовна Оспанкулова – кандидат биологических наук, и.о. ассоциированного профессора кафедры «Технологии пищевых и перерабатывающих производств»; Казахский агротехническийисследовательский университет им. С. Сейфуллина; г. Астана, Республика Казахстан; e-mail: bulashevag@mail.ru. ORCID:https://orcid.org/0000-0002-6043-4658.

Авторлар туралы мәліметтер

Бахыт Сайлауовна Шайменова* – «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының докторанты, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті; Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: bshaymenova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5472-036X.

Сауле Абдуахаповна Садуахасова – биология ғылымдарының кандидаты, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: saule_aru@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9483-5732.

Светлана Георгиевна Каманова – техникалық ғылымдар магистрі, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: kamanovasveta@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9534-2721.

Дана Болатовна Тоймбаева – техникалық ғылымдар магистрі, С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті, Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: bio.dana@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9595-0559.

Гульназым Хамитовна Оспанкулова – биология ғылымдарының кандидаты, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістерінің технологиясы» кафедрасының қауымдастырылған профессор м.а., С. Сейфуллин атындағы Қазақ агротехникалық зерттеу университеті; Астана қаласы, Қазақстан Республикасы; e-mail: bulashevag@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6043-4658.

Author Information

Bakhyt Shaimenova* – Doctoral student at the Department of «Food and Processing Production Technologies», S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: bshaymenova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5472-036X.

Saule Sadaukhasova – Candidate of Biological Sciences, S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: saule_aru@list.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9483-5732.

Svetlana Kamanova – Master of Technical Sciences, S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: kamanovasveta@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9534-2721.

Dana Toimbaeva – Master of Technical Sciences, S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: bio.dana@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9595-0559.

Gulnazym Ospankulova – Candidate of Biological Sciences, Acting Associate Professor at the Department of «Food and Processing Production Technologies», S. Seifullin Kazakh Agro Technical Research University, Astana, Republic of Kazakhstan; e-mail: bulashevag@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6043-4658.

Поступила в редакцию 29.04.2025
Поступила после доработки 30.05.2025
Принята к публикации 02.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-44

ҒТАХР: 65.53.29

CC BY 4.0
Check for updates

А.У. Шингисов, И.А. Махатова, А.Ж. Шиналиева*, Э.У. Майлыбаева, У.У. Тастемирова
М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160000, Қазақстан Республикасы, Шымкент қ., Тәуке хан даңғылы, 5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

«КОНФИТЮР» ЖЕМІС-ЖИДЕК ДЕСЕРТІНІҢ ОРГАНОЛЕПТИКАЛЫҚ КӨРСЕТКІШТЕРІ МЕН МИНЕРАЛДЫҚ ҚҰРАМЫН ЗЕРТТЕУ

Аңдатпа: *Қазіргі таңда өсімдік негізіндегі нутриенттер мен табиғи антиоксиданттарға бай жеміс-жидек десерттерін өндіру аса өзекті мәселелердің бірі. Алайда қазіргі Қазақстанда бұл бағытқа жеткілікті деңгейде назар аударылмай келеді, себебі өндіріс саласында инновациялық технологиялардың жетіспеушілігі сезілуде.*

Бұл зерттеудің мақсаты – өсімдік текті ингредиенттерді үйлестіре отырып, функционалдық қасиеттері бар жеміс-жидек конфитюрінің рецептурасын және оны дайындаудың

тиімді технологиясын жасау болып табылады. Эксперимент барысында конфитюр түріндегі жеміс-жидек десертіне арналған рецепт әзірлеу кезінде жемістер, көкөністер мен жидектердің әртүрлі қатынастағы бес түрлі комбинациясы зерттелді. Бұл нұсқалар өсімдік тектес шикізаттың құрамдық қатынастары арқылы ерекшеленді.

Алынған үлгілер органолептикалық көрсеткіштері мен минералдық құрамы бойынша бағаланды. Әзірленген «конфитюр» жеміс-жидек десерттері органолептикалық көрсеткіштері мен минералдық құрамы бойынша жоғары сапалы өнімдер қатарына жатады. Нәтижесінде № 1, № 2, № 4 және № 5 нұсқалар жоғары дәмдік сапа мен адам ағзасына пайдалы калий, магний, кальций және фосфор секілді минералдарға бай екені анықталды. Зерттеу нәтижелері бойынша, № 3 нұсқаға қарағанда (3,25 балл) № 1, № 2, № 4, № 5 нұсқалардың (4,75-5,0 балл) органолептикалық бағалауда және құрамындағы адам ағзасына пайдалы минералдардың, әсіресе калий, магний, кальций, фосфордың жоғары екендігін көрсетті және функционалдық тағам өнімдерінің ассортиментін кеңейтуге мүмкіндік беретіндігі анықталды. Бұл жұмыстың жаңалығы – өнім құрамына қауын шырынын енгізу арқылы қант мөлшерін азайтып, десерттің функционалдық қасиеттерін арттыруға қол жеткізілді және әзірленген технологиялық әдістеме бойынша табиғи пайдалы қосылыстарды сақтап қалуға мүмкіндік беріп, отандық шикізатты тиімді пайдалануға, сондай-ақ тағам өнімдерінің ассортиментін кеңейтуге мүмкіндік береді.

Түйін сөздер: *жеміс-жидек десерті; минералдық құрам; органолептикалық көрсеткіштер; конфитюр; жергілікті өсімдік шикізаттары.*

Кіріспе

Соңғы жылдары Қазақстан Республикасы Үкіметінің жеміс-жидек дақылдарын өсірумен айналысатын шағын және орта шаруа қожалықтарын қолдауы нәтижесінде бұл дақылдардың егіс алаңы жыл сайын ұлғаюда [1]. Бүгінгі таңда елімізде де, шетелде де жеміс-жидек дақылдарынан әртүрлі десерт түрлері өндіріледі. Маркетингтік зерттеулер көрсеткендей, адамдардың шамамен 80%-ы жеміс-жидек десерттерін тұтынады [2]. Басқа өнімдермен, мысалы, жемістер мен шырындармен салыстырғанда, халық жеміс-жидек дақылдарынан жасалған өнімдерді жыл бойы тұрақты түрде тұтынады, бұл – жағымды экономикалық фактор [3, 4].

Қазіргі таңда дүкен сөрелерінде ұсынылатын көптеген конфитюр өнімдері дәм мен консистенцияны жақсарту мақсатында жасанды қоспалар мен жоғары мөлшердегі қантты пайдалану арқылы дайындалады. Мұндай өнімдерде табиғи дәрумендер мен биологиялық белсенді заттардың мөлшері төмен, ал кейбір жағдайларда олардың тағамдық құндылығы да күмән тудырады. Сонымен қатар, шетелдік өндірістегі конфитюрлер көбінесе тропикалық жемістерге негізделсе, олардың құрамында өңірлік климатқа тән өсімдіктер кездеспейді.

Сонымен қатар, қазіргі уақытта өсімдік текті нутриенттер мен табиғи антиоксиданттарға бай жеміс-жидек десерттерін өндіру өзекті болып отыр. Алайда, қазіргі кезде Қазақстанда бұл мәселеге жеткілікті көңіл бөлінбей отыр, себебі өндірісте инновациялық технологиялардың жетіспеушілігі байқалады. Сондықтан жеміс-жидек десерттерін өндіру технологиясын әзірлеу – өзекті мәселелердің бірі. Макро- және микроэлементтерге, дәрумендерге, талшыққа бай қосымша ингредиенттерді (нутриенттер мен антиоксиданттар) енгізу десертке жағымды дәмдік және хош иістік қасиеттер беріп, адам денсаулығына оң әсер етеді [5].

Белгілі болғандай, Қазақстанның оңтүстік өңірлері (Түркістан, Жамбыл және Алматы облыстары) географиялық орналасуы жағынан жеміс-жидек дақылдарын өсіруге ең қолайлы аймақтар болып табылады. Бұл өңірлер табиғи антиоксиданттар мен биологиялық белсенді заттар өндірісіне қажетті шикізат көзі ретінде десерттердің (киема мен конфитюрлер) құрамын байытуда маңызды рөл атқарады [6].

Бұл зерттеудің мақсаты – өсімдік текті ингредиенттерді біріктіре отырып, функционалдық мақсаттағы жеміс-жидек конфитюр десертінің рецептурасы мен оңтайлы дайындау технологиясын әзірлеу.

Зерттеудің негізгі міндеттері ретінде: жергілікті өсімдік текті шикізатты, құрылым түзушілер мен қант алмастырғышты таңдаудың негіздемесі; енгізілетін құрылым түзушілердің оңтайлы концентрациясын анықтау; әртүрлі жемістер мен жидектерден конфитюр рецептурасын және дайындау технологиясын әзірлеу; енгізілген өсімдік текті қоспалардың жасалған үлгілердің органолептикалық және минералдық құрамына әсерін зерттеу; өнімнің функционалдық қасиеттері мен оны тамақтануда қолданудың тиімділігін негіздеу.

Бұл зерттеуде ұсынылған «конфитюр» десерті – жергілікті, экологиялық таза өсімдік шикізатына негізделген, құрамында табиғи антиоксиданттар мен нутриенттер мол, функционалдық қасиеті бар өнім ретінде ерекшеленеді. Қанттың орнына қауын шырынын

пайдалану арқылы өнімнің диеталық құндылығы арттырылып, денсаулыққа жағымды әсер ету мүмкіндігі кеңейтілді.

Конфитюрді дайындау үшін Оңтүстік Қазақстан өңірінде қолжетімді, дәрумендер мен антиоксиданттарға бай өсімдік текті шикізат таңдап алынды. Конфитюр дайындауға арналған дәмдік шикізат ретінде жергілікті өсімдіктерден алынған шырындар мен езбесі түрінде қара өрік, апельсин, өрік, алма, сондай-ақ мүкжидек, шырғанақ, таңқурай, қауын сияқты жеміс-жидектер пайдаланылды. Жеміс-жидек конфитюрлерінің дәмдік қасиеттерін арттыру үшін оларды қауын шырынымен үйлестіре қолданылды. Пайдаланылған шикізат дәрумендерге, соның ішінде β-каротинге, пектиндер мен минералдық заттарға бай [7, 8].

Зерттеу нысандары мен әдістері

Зерттеу нысандары ретінде конфитюрдің 5 түрлі рецептуралық нұсқалары алынды: қара өрік, апельсин, өрік, алма және мүкжидек, шырғанақ, таңқурай, қауын алынды. Бұл өнімдер «Амангелді» ЖШС, «Елнұр Айдар» ӘКК және «Melon Juice Co» компаниясынан сатып алынды.

Дайын өнімдердің органолептикалық бағалануы ГОСТ 34447-2018 стандартына сәйкес 5 баллдық шкала бойынша жүргізілді [9].

«Конфитюр» жеміс-жидек десертінің минералдық құрамы М.Әуезов атындағы ОҚУ жанындағы «Конструкциялық және биохимиялық материалдар» зертханасындағы растрлық электронды микроскоп (JSM-6490LV, JEOL (Жапония)) көмегімен талданды.

РЭМ әдісімен зерттеу жүргізу әдістемесі. Зерттелетін үлгілер жұқа парақ тәрізді материалдарға дайындалып, арнайы қысқыштарға бекітіледі. Бірнеше үлгі бір пакетке жиналып, ол өзара болттармен тартылған пластиналар арасына орналастырылады. Осыдан кейін үлгілер жеңіл балқитын күкіртпен құйылады. Үлгі шеттері тегістелген жазықтығымен төмен қаратып қағаз бетіне орнатылады да, жеңіл қысыммен жылтыратылады. Зерттелетін өнімнің үлгісі екіжақты жабысқақ таспаға бекітіледі. Үлгіні таза ауа ағынымен үрлеп тазалаған соң, ол микроскоптың жұмыс камерасына орнатылады. Электрондық микроскоп жоғары вакуум режиміне дейін сорылып, вакуум жүйесінің барлық тораптарының жұмысы қадағаланады. Зерттелетін нысанның бейнесі екіншілік электрондарда алынады. Алдын ала 20 кВ үдеткіш кернеу, 40 нм электронды зонд диаметрі және 0° эксцентрикалық үстел еңісі таңдалады. Осы параметрлер негізінде үлгінің микроструктурасының электрондық кескіні алынады. Рентгендік микроанализ INCA ENERGY AnalyserNavigator бағдарламасы арқылы жүзеге асырылады. Белгіленген аймақтың рентгендік сәулелену спектрі алынғаннан кейін, спектрдегі шыңдарды сәйкестендіру жүргізіледі.

Үлгілердің стандартты және төмен вакуумдық режимдерде жүргізілген электронды-микроскопиялық зерттеулерінің нәтижелері 50-3000 есе үлкейтілген микро- және макрофотосуреттер түрінде ұсынылады. Әрбір сынама үшін оның атомдық және салмақтық элементтік құрамы, сондай-ақ элементтік қосылыстардың дифракциялық сипаттамалары көрсетілген. Барлық деректер электрондық нұсқада тіркеледі.

«Конфитюр» жеміс-жидек десертін өндірудің технологиялық әдісі

Шикізатты іріктеу және қабылдау: жемістер мен жидектердің сапасын тексеру (сорты, жетілу дәрежесі, жарамдылығы); шикізатты жуу және тазалау – өзек, қабық, тұқымдарды алу; механикалық өңдеу-майдалау (пюре жасау немесе шырынын сығу); қатты бөліктерден сүзу қажет болса – сүзуден өтеді. Келесі этап-қоспаларды дайындау; агар-агарды, дәмдеуіштерді, шырындарды өлшеп дайындау; келесі этап- араластыру-барлық компоненттер біркелкі массаға дейін араластырылады; қыздыру (термиялық өңдеу) және қоюлату 80 °С температурада 2-3 минут шамасында қажетті қоюлыққа дейін жүргізіледі; содан соң қаптамаға құйылады (ыстық күйде) стерильденген ыдыстарға 80 °С температурада құйылады, дереу жабылады (қақпақпен); дайын өнім суытылады (20 °С температураға дейін); салқын құрғақ жерде сақтауға жіберіледі.

«Конфитюр» жеміс-жидек десертінің рецептурасы

Конфитюр десертінің рецепттерін дайындауда ең бастысы жеміс-жидектердің функционалдық қасиеттерінің үйлесімділіктері мен дәмі, хош иісті көрсеткіштеріне де қарай таңдалынды.

Таңдалған шикізаттар көп функциялы профилактикалық әсерді қамтамасыз ететін биологиялық белсенді заттардың көзі болып табылады. Бұл шикізаттар экологиялық таза және біздің өңірімізде қолжетімді [10].

Конфитюр десерт өнімдерінің құрамдас бөліктерінің оңтайлы арақатынасы тәжірибе жүзінде таңдалып алынды. Сонымен қатар, қанттың адам ағзасына келтірер зияны көп болуына байланысты және өнімнің функционалдық қасиетін арттыру үшін, конфитюр десертіндегі қант орнына қауын шырыны алмастырылып жасалынды. Мұнда: 1-нұсқа бойынша десерт құрамында таңқұрай – 20,39%, мүкжидек – 20,39%, қара өрік – 24,46%, итмұрын – 5,10%, қауын шырыны – 29,46% қатынаста алынды.

Таңқурай фитонутриенттің қайнар көзі және құрамында антоциан, флавоноид, феноль қышқылы мен илік заттектер мен, Е, К, С және В тобындағы дәрумендері бар. Сонымен қатар марганец, мыс, магний, калий элементтері мен омега қышқылы жидектің пайдалы қасиеттерін еселейді.

Мүкжидек (клюква) – дәрумендердің, минералдардың, антиоксиданттардың және жасұнықтардың нағыз көзі. Қышқыл қою қызыл жидектер пектиндерге, антоциандарға, фенолоқышқылдарға, лейкоантоциандарға, катехиндерге, бетаинге, макро- және микроэлементтерге, В тобының және РР, К1, С дәрумендеріне бай. Сондай-ақ оның құрамында калий, фосфор, темір, марганец, мыс, кальций, йод және мырыш бар.

Қара өрік құрамында 21% қант, органикалық қышқылдар, азоттық және пектиндік заттар, дәрумендер (Ві, Вг, С, каротин т. б.), минералдық тұздар бар.

Итмұрын – бағалы дәрумендерге өте бай жеміс. Итмұрынның құрамында аскорбин қышқылы, К, А, Е және В тобындағы дәрумендері, антиоксиданттар, темір, танин компоненттері, эфир қосылыстары, флавоноидтар, кальций, фосфор бар.

Қауынды адамдар тамаша дәмі мен пайдалы диеталық қасиеттері үшін бағалайды. Хош иісті, тәтті жемісінің құрамында крахмал, ақуыздар, 18% қант, А, Р, С дәрумендері, аскорбин қышқылы, темір, органикалық қышқылдар мен минералды тұздары, пектин, каротин, калий, натрий және фруктоза, сахароза, глюкоза көміртектері бар.

2-нұсқа бойынша жеміс-жидек десерт құрамына зімбір тамыры-0,02%, қауын шырыны-19,04%, апельсин – 13,33%, асқабақ – 67,59% шикізаттары таңдалып алынды.

Зімбір тамырының пайдалы қасиеттері осы өсімдіктің құрамындағы дәрумендер мен қоректік заттарда жатыр. Зімбірдің тамырында А, С, В1, В2, дәрумені мен магний, фосфор, темір, кальций, натрий, цинк және калий сынды минералды заттар, түрлі пайдалы амин қышқылдары бар.

Апельсин – адам ағзасына, әсіресе жүрек-қан тамырлары, жүйке жүйесіне аса қажет жеміс. Апельсин шырыны ағзадағы зат алмасу процесін жақсартады. Апельсиннің құрамында қант, лимон, аскорбин қышқылдары, С, В1, В2, В6, Р,А дәрумендері, көмірсулар және минералды заттар бар. Апельсиннің қабығының құрамында 2%-ға дейін эфир майы бар.

Асқабақ – өте пайдалы көкөніс, құрамында көптеген дәрумендер мен микроэлементтер бар. Пайдасы тұрғысынан, асқабақ иммунитетті көтеруге, ас қорытуды жақсартуға және жалпы денсаулыққа оң әсер етуге көмектеседі. Оның құрамында антиоксиданттар С, В1, В2, В5, Е, РР, ағзадағы зат алмасу жеделтететін Т және қанның ұюына ықпал болатын К дәрумені, калий, кальций, темір бар.

3-нұсқада десертке шикізат ретінде киви 18,02%, қабақ 26,80%, алма 23,42%, зімбір тамыры – 0,17%, қауын шырыны – 31,53% таңдалынып алынды.

Киви дәрумендерге өте бай тропикалық жеміс. Оның құрамындағы жасұнық, калий, кальций, магний, лектин, фосфор, мырыш, темір, марганец, Е дәруменіне өте бай, антиоксиданттар мен амин қышқылдары ағзаға өте пайдалы.

Қабақ көптеген пайдалы қасиеттеріне байланысты біздің рационымызда ерекше орынға лайық қоректік заттардың құнды көзі. Олардың құрамында көптеген дәрумендер мен минералдар бар, соның ішінде А, Е, К, В дәрумендері және фолий қышқылы, С витамині, омега-3 полиқанықпаған май қышқылдары және т.б. Бұл көкөніс сонымен қатар ас қорыту денсаулығын сақтауға, холестеринді төмендетуге және қандағы қант деңгейін реттеуге көмектесетін антиоксиданттар мен диеталық талшықтарға бай.

Алманың құрамында фруктоза, С дәрумені, В, Р, Е дәрумендері, каротин, калий, темір, марганец, кальций, пектиндер, қанттар, органикалық қышқылдар, микроэлементтер: калий, фосфор, магний, темір бар.

4-нұсқадағы десертте қолданылған шикізаттар ретінде өрік – 84,05%, сәбіз – 14,49%, қауын шырыны – 1,45% таңдалынып алынды.

Өрік жемісінің құрамында 4-20% қант, 10%-дай каротин, 0,4-1,3% пектин заттары, органикалық қышқылдар, нектин, хош иісті заттар, минералды тұздар – калий, натрий, кальций, ал тұқымында 29-58% май бар.

Сәбіз ағзаға өте пайдалы көкөніс. Оның құрамында В, РР, С, Е, К дәрумендері және адам ағзасында А дәруменіне айналатын каротин бар. Сондай-ақ, сәбіздің құрамында 1,3% ақуыз, 7% көмірсу бар.

5-нұсқадағы десертке шикізат ретінде өрік-22,95%, шырғанақ – 18,36%, лимон шырыны – 4,59%, апельсин шырыны – 13,77%, сәбіз – 18,36%, куркума – 0,05%, қауын шырыны – 21,75% шикізаттары таңдап алынды.

Шырғанақ құрамында орта есеппен 45 пайыз аскорбин қышқылы, аминқышқылдары, полиқанықпаған майлы қышқылдар, фосфолипидтер, флавоноидтар (кемпферол, кверцетин, изорамнетин, рутин), органикалық қышқылдар (салицил, шарап, алма, қымыздық, янтарь), макро- және микроэлементтер (кальций, железо, магний, никель, кремний, молибден) алма қышқылы, каротин, май, ксантофилл, кверцетин, Е, В1, В2, Р дәрумендері, илік заттар, фитонцидтер, кумариндер бар [11].

Лимонның құрамында 5-8% лимон қышқылы, азот пен пектинді заттар, қант, фитонцидтер, калий, мыс, флавоноидтар, А, В1, В2, С, Д, Р дәрумендері, қабығында – эфир майы бар.

Куркума тамырында крахмал, эфир майы, бояғыш куркумин, цингиберен, селен, борнеол, сабинен бар. В дәрумендері, С, РР витаминдері бар. Калий, натрий, темір, марганец, фосфор, магний, мыс және мырыш бар.

Әзірленген конфитюрдегі жеміс-жидектерінің қолайлы үйлесімділігі адам ағзасының жалпы тонусын жақсартатын табиғи биостимулятор және антиоксидант ретінде қызмет етеді. Осы жасалынған табиғи жеміс-жидек десерті функционалды тағам өнімдерінің ассортиментін кеңейтуге мүмкіндік береді.

Нәтижелер мен олардың талқылануы

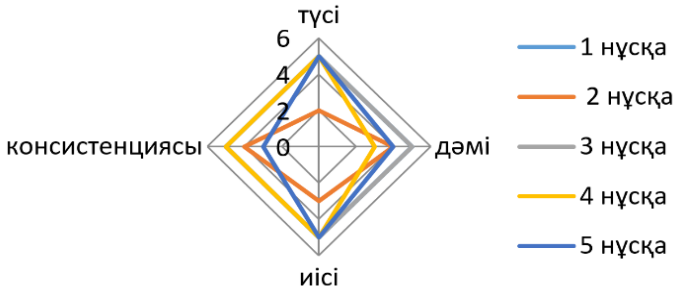
Эксперимент барысында «конфитюр» жеміс-жидек десертінің рецептурасын әзірлеу кезінде құрамында жемістер, көкөністер мен жидектердің әртүрлі қатынастағы 5 түрлі комбинациясы қарастырылды. Бұл нұсқалар өсімдік текті шикізаттың құрамдық қатынасымен ерекшеленді. «Конфитюр» жеміс-жидек десертінің органолептикалық көрсеткіштері 1 – кестеде көрсетілген.

Кесте 1 – «Конфитюр» жеміс-жидек десертінің органолептикалық көрсеткіштері

№	Көрсеткіштер	1 нұсқа	2 нұсқа	3 нұсқа	4 нұсқа	5 нұсқа
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*	*7*
1	Түсі	қызыл қошқыл, өнімдердің әртүрлілігіне байланысты өзгерген. Жемістердің дәндері бар	қою ашық сары түсті, тауарлық түсі өнімге сай	тауарлық түсі төмен, ашық жасыл түсті	аталған өнім түріне тән. ашық янтарь түсті, бастапқы шикізаттың табиғи түсі сақталған	янтарь түсті, қанық сары реңкті. аталған өнім түріне тән, табиғи шикізаттардың түсі сақталған
	Балл	5	5	2	5	5
2	Дәмі	қышқылтым-тәтті, жағымды, өнімнің құрамындағы жемістерге және дәм мен хош иіс беретін компоненттерге тән. Бөгде дәм жоқ	жағымды асқабақ дәмі бар, зімбірдің дәмі әлсіз білінеді.	нәзік табиғи дәм, алма дәмі сезіледі	қауын дәмі сезіледі	шырғанақтың дәмі мен иісі айқын сезіледі. қышқылтым-тәтті табиғи дәмі бар
	Балл	5	5	4	4	4
3	Иісі	өнімге қосылған компоненттердің иісіне тән, таңқурайдың иісі басым, балғын жемістердің иісі басым	өнімге қосылған компоненттердің иісіне тән, зімбірдің иісі әлсін сезіледі	қосылған компоненттердің иісіне тән	аталған өнім түріне тән, -өріктің жұпар иісі бар	аталған өнім түріне тән, шырғанақтың иісі сезіледі
	Балл	5	5	3	5	5

1	2	3	4	5	6	7
4	Консистенциясы	желімтекті құрылымды жағылмалы масса. Құрамында біркелкі таралған жемістер, таңқурайдың дәндері кездеседі	желімтекті құрылымды жағылмалы масса. аталған өнім түріне тән	қою, жұмсақ, кивидің дәндері кездеседі	желімтекті құрылымды жағылмалы масса. аталған өнім түріне тән	сұйық, аталған өнім түріне сай емес
	Балл	5	5	4	5	5
	Орташа балдық көрсеткіш	5,0	5,0	3,25	4,75	4,75

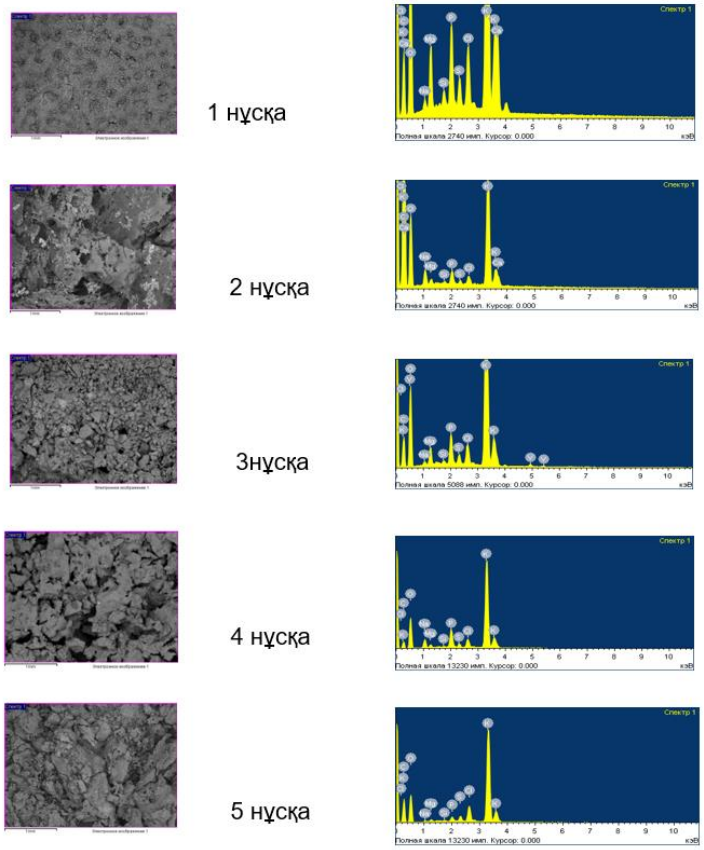
Зерттелген үлгілерге органолептикалық баға 5 баллдық жүйе бойынша берілді. Бағалау нәтижелері 1-суретте көрсетілген.

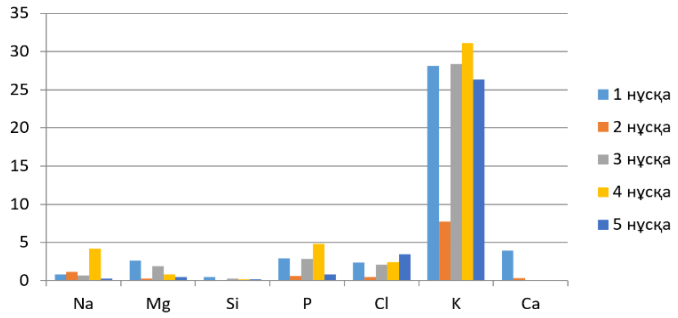
Сурет 1 – «Конфитюр» десертінің әртүрлі нұсқаларына органолептикалық баға беру нәтижелері

Органолептикалық баға беру нәтижелері бойынша ең жоғары ұпай 1 және 2-нұсқаларға берілді, олар барлық органолептикалық көрсеткіштер бойынша жоғары сапаға ие екенін көрсетті. 3-нұсқа органолептикалық сипаттамалары бойынша әлсіз нәтиже көрсетті.

«Конфитюр» жеміс-жидек десерті үлгілерінің минералдық құрамын зерттеудің алынған нәтижелері 2-суретте келтірілген. Хроматограмманы өңдеу нәтижелері 3-суретте көрсетілген.

Сурет 2 – «Конфитюр» жеміс-жидек десертінің күл құрылымы мен хроматограммалары

Сурет 3 – «Конфитюр» жеміс-жидек десертінің үлгілеріндегі минералды заттардың мөлшері

«Конфитюр» жеміс-жидектерден әзірленген десерт үлгілерінің минералдық құрамын зерттеу нәтижелері бойынша адам ағзасына қажетті минералдар бары анықталды, минералдарды % есебімен шаққанда: № 1, № 3, № 5 нұсқаларға қарағанда № 2 және № 4 нұсқалардың құрамындағы натрийдің көрсеткіші 1,14%-бен 4,19%-ға жоғары екендігі анықталды. Магнийдің көрсеткіші № 1, № 3 нұсқаларда 2,62%-бен 1,93% көрсеткіште № 2, № 4, № 5 нұсқалармен салыстырғанда біршама жоғары болды. Кремнийдің көрсеткіші №1 нұсқада басқа нұсқалармен салыстырғанда 0,42%-дан 0,27%-ға жоғары болса, фосфордың көрсеткіші барлық нұсқаларда 0,59-4,81% аралығында көрсетті. Зерттеу нәтижесінде калий мен кальций № 1 нұсқа құрамында 28,07% және 3,91% құраса, ал № 4 нұсқада калий мөлшері 31,09% құрап, басқа нұсқалармен салыстырғанда жоғары екендігі анықталды.

Қорытынды

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, өсімдік текті компоненттер негізінде әзірленген «конфитюр» жеміс-жидек десерттері органолептикалық көрсеткіштері мен минералдық құрамы бойынша жоғары сапалы өнімдер қатарына жатады. Минералдық құрамды талдау нәтижесінде бұл десерттер калий, магний, кальций, фосфор сияқты адам ағзасына маңызды макро- және микроэлементтердің көзі бола алатыны дәлелденді. Сонымен қатар, өнім құрамына қауын шырынын енгізу арқылы қант мөлшерін азайтып, десерттің функционалдық қасиеттерін арттыруға қол жеткізілді. Жалпы зерттеу нәтижелері бойынша қорытындылайтын болсақ, № 3 нұсқаға қарағанда (3,25 балл) № 1, № 2, № 4, № 5 нұсқалардың (4,75-5,0 балл) органолептикалық бағалауда және құрамындағы адам ағзасына пайдалы минералдардың, әсіресе калий, магний, кальций, фосфордың жоғары екендігін көрсетті.

Конфитюр десертін дайындаудағы дәстүрлі технологиялық әдістемесіне қарағанда, әзірленген технологиялық әдістемемен жасалынған десерттердің құрамындағы дәрумендер мен минералдарды мүмкіндігінше табиғи пайдалы қасиетін жоймай, сақтап қалуға мүмкіндік беретіндігі анықталды. Осылайша, әзірленген технологиялық әдістеме табиғи пайдалы қосылыстарды сақтап қалуға мүмкіндік беріп, отандық шикізатты тиімді пайдалануға, сондай-ақ тағам өнімдерінің ассортиментін кеңейтуге мүмкіндік береді. Бұл десерттер салауатты тамақтану қағидаттарына сәйкес келетін, тағамдық және профилактикалық құндылығы жоғары өнім болып табылады.

Әдебиеттер тізімі

1. Кекчебаев Е., Жакупова Г. Маркетинговые исследования сельского хозяйства Казахстана Анализ инвестиционной привлекательности рынка. https://marketingcenter.kz/20/rynok-selskoe-khoziaistvo-kazakhstan.html (дата обращения 16.06.2021).
2. Технология приготовления фруктового варенья // Universum: технические науки : электрон. научн. журн. Эргашев Б.А. и др. – 2023. – № 3(108). https://7universum.com/ru/tech/archive/item/15175.
3. Гаспаряна Ш.В. Разработка элементов технологии изготовления конфитюра из тыквы и цитрусовых плодов с использованием пищевкусовых добавок / Ш.В. Гаспаряна, А.Е. Королев // Вестник АПК Верхневолжья. – 2015. – № 4. – С. 84-97.
4. Improvement of the method for producing confituresBIO / A. Zahorulko et al // Web of Conferences 40, 02008 (2021) ILS 2021/
5. Семенова А.А. Разработка технологии фруктово-ягодного конфитюра с использованием натуральных загустителей / А.А. Семенова // Пищевая промышленность. – 2020. – № 4. – С. 34-38.

6. О получении дынно-фруктового и арбузного концентратов / О.С. Балабеков и др. // Вестник Национальной академии наук Республики Казахстан. – 2016. – Vol. 5, № 363. – С. 122-131.
7. Quality evaluation of low-sugar fruit preserves formulated with natural sweeteners / M. Ramírez et al // Journal of Food Processing and Preservation. – 2022. – Vol. 46(5).
8. ҚР Ұлттық стандарттары (ҚР СТ): «Жеміс және жидек өнімдері. Жалпы техникалық талаптар», ҚР СТ 1643-2019.
9. ГОСТ 34447- 2018. Конфитюры. Общие технические условия.
10. Особенности переработки бахчевых культур в диетические продукты питания / Н. Петров и др. // Овощеводство и тепличное хозяйство. – 2017. – № 8.
11. Nutritional Quality of Fruits and Vegetables / A.R. Vicente et al // In Postharvest Handling (2nd ed.). Academic Press. – 2014.

References

1. Kekchebaev E., Zhakupova G. Marketingovye issledovaniya sel'skogo khozyaistva Kazakhstana Analiz investitsionnoi privlekatel'nosti rynka. https://marketingcenter.kz/20/rynok-selskoe-khoziaistvo-kazakhstan.html (data obrashcheniya 16.06.2021). (In Russian).
2. Tekhnologiya prigotovleniya fruktovogo varen'ya // Universum: tekhnicheskie nauki : ehlektron. nauchn. zhurn. Ehrgashev B.A. i dr. – 2023. – № 3(108). https://7universum.com/ru/tech/archive/item/15175. (In Russian).
3. Gasparyana SH.V. Razrabotka ehlementov tekhnologii izgotovleniya konfityura iz tykvy i tsitrusovykh plodov s ispol'zovaniem pishchevkusovykh dobavok / SH.V. Gasparyana, A.E. Korolev // Vestnik APK Verkhnevolzh'ya. – 2015. – № 4. – S. 84-97. (In Russian).
4. Improvement of the method for producing confituresBIO / A. Zahorulko et al // Web of Conferences 40, 02008 (2021) ILS 2021. (In English).
5. Semenova A.A. Razrabotka tekhnologii fruktovo-yagodnogo konfityura s ispol'zovaniem natural'nykh zagustitelei / A.A. Semenova // Pishchevaya promyshlennost'. – 2020. – № 4. – S. 34-38. (In Russian).
6. O poluchenii dynno-fruktovogo i arbuznogo kontsentratov / O.S. Balabekov i dr. // Vestnik Natsional'noi akademii nauk Respubliki Kazakhstan. – 2016. – Vol. 5, № 363. – S. 122-131. (In Russian).
7. Quality evaluation of low-sugar fruit preserves formulated with natural sweeteners / M. Ramírez et al // Journal of Food Processing and Preservation. – 2022. – Vol. 46(5). (In English).
8. ҚR Ұlttyқ standarttary (ҚR ST): «Zhemis zhəne zhidek өnimderi. Zhalpy tekhnikalyқ talaptaR», ҚR ST 1643-2019. (In Russian).
9. GOST 34447- 2018. Konfityury. Obshchie tekhnicheskie usloviya. (In Russian).
10. Osobennosti pererabotki bakhchevykh kul'tur v dieticheskie produkty pitaniya / N. Petrov i dr. // Ovoshchevodstvo i teplichnoe khozyaistvo. – 2017. – № 8. (In Russian).
11. Nutritional Quality of Fruits and Vegetables / A.R. Vicente et al // In Postharvest Handling (2nd ed.). Academic Press. – 2014. (In English).

Қаржыландыру туралы ақпарат

Авторлар «Табиғи нутриенттер мен табиғи антиоксиданттармен байытылған жеміс-жидек десерттерін (киема мен конфитюр) өндіру технологиясын әзірлеу» тақырыбындағы ғылыми жобаға бағдарламалық-нысаналы қаржыландыру шеңберінде қолдау көрсеткені үшін Қазақстан Республикасы Ғылым және жоғары білім министрлігінің Ғылым комитетіне алғыс білдіреді (BR24993031).

А.У. Шингисов, И.А. Махатова, А.Ж. Шиналиева*, Э.У. Майлыбаева, У.У. Тастемирова
Южно-Казахстанский университет им. М. Ауэзова,
160000, Республика Казахстан г. Шымкент,пр.Тауке-хана,5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

ИССЛЕДОВАНИЕ ОРГАНОЛЕПТИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ И МИНЕРАЛЬНОГО СОСТАВА ФРУКТОВО-ЯГОДНОГО ДЕСЕРТА «КОНФИТЮР»

В настоящее время разработка и производство фруктово-ягодных десертов, обогащённых нутриентами растительного происхождения и природными антиоксидантами, представляет собой одно из приоритетных и актуальных направлений в пищевой промышленности. Тем не менее,

в условиях современной Казахстанской Республики данное направление не получает должного развития, что обусловлено, прежде всего, недостаточным внедрением инновационных технологий в производственный процесс.

Целью настоящего исследования является разработка рецептуры и технологии изготовления фруктово-ягодного конфитюра с функциональными свойствами на основе растительных ингредиентов. В ходе экспериментальной части были изучены пять различных комбинаций фруктов, овощей и ягод в различных соотношениях, предназначенных для производства десерта в форме конфитюра. Указанные варианты различались по составу и пропорциям используемого растительного сырья.

Полученные образцы были подвергнуты органолептической оценке, а также анализу минерального состава. Согласно результатам исследования, разработанные фруктово-ягодные десерты типа «конфитюр» соответствуют высоким требованиям по органолептическим показателям и содержанию минеральных веществ. В частности, образцы под № 1, № 2, № 4 и № 5 продемонстрировали высокие вкусовые характеристики и обогащённость такими важными для организма человека макроэлементами, как калий, магний, кальций и фосфор. По сравнению с вариантом № 3 (оценка – 3,25 балла), указанные образцы получили более высокую органолептическую оценку (в диапазоне 4,75-5,0 балла) и отличались повышенным содержанием физиологически значимых минералов, что подтверждает их перспективность для расширения ассортимента функциональных пищевых продуктов.

Научная новизна проведённого исследования заключается во включении в состав конфитюра сока дыни, что позволило снизить содержание сахара и одновременно повысить функциональные свойства продукта. Разработанная технологическая схема обеспечивает сохранность природных биологически активных веществ, способствует рациональному использованию отечественного растительного сырья и открывает возможности для расширения ассортимента продуктов функционального назначения.

Ключевые слова: *фруктово-ягодный десерт; минеральный состав; органолептические показатели; конфитюр; местное растительное сырьё.*

A.U. Shingisov, I.A. Makhatova, A.Zh. Shinaliyeva*, E.U. Mailybayeva, U.U.Tastemirova
M. Auezov South Kazakhstan University,
160000, Shymkent, Republic of Kazakhstan,Tauke Khan avenue, 5
*e-mail: ainur_09_09@mail.ru

STUDY OF ORGANOLEPTIC CHARACTERISTICS AND MINERAL COMPOSITION OF «CONFITURE» FRUIT DESSERT

At present, the development and production of fruit and berry-based desserts enriched with plant-derived nutrients and natural antioxidants is one of the most pressing and promising directions in the food industry. However, in the current context of the Republic of Kazakhstan, this area has not received sufficient attention, mainly due to the lack of innovative technologies in the production sector.

The aim of this study is to develop a formulation and an efficient production technology for a functional fruit and berry confiture based on plant ingredients. During the experimental phase, five different combinations of fruits, vegetables, and berries in various ratios were studied for the preparation of a dessert in the form of confiture. These variants differed in their composition and proportions of plant-based raw materials.

The resulting samples were evaluated for their organoleptic properties and mineral composition. According to the results, the developed fruit and berry "confiture" desserts demonstrated high quality in terms of taste characteristics and mineral content. In particular, samples № 1, № 2, № 4, and № 5 showed superior flavor qualities and were rich in essential minerals such as potassium, magnesium, calcium, and phosphorus.

Compared to sample № 3 (which received a score of 3.25), the other samples received higher organoleptic scores (ranging from 4.75 to 5.0) and showed a significantly greater content of physiologically important minerals. This confirms their potential for expanding the range of functional food products.

The scientific novelty of the study lies in the inclusion of melon juice in the product formulation, which allowed for a reduction in sugar content while simultaneously enhancing the functional properties of the dessert. The developed technological approach ensures the preservation of natural bioactive compounds, promotes the efficient use of domestic plant-based raw materials, and enables the expansion of the functional food product range.

Key words: *fruit dessert; mineral composition; organoleptic characteristics; confiture; local plant-based raw materials.*

Авторлар туралы мәліметтер:

Азрет Утебаевич Шингисов – техника ғылымдарының докторы, «Азық-түлік өнімдерінің технологиясы және қауіпсіздігі» кафедрасының профессоры, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті; Шымкент, Қазақстан, e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232

Индира Абайханқызы Махатова – а/ш ғылымдарының кандидаты, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, «Тоқыма және тамақ инженериясы» Жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Айнұр Жандильдақызы Шиналиева – докторант, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, «Тоқыма және тамақ инженериясы» жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Эльвира Урисбаевна Майлыбаева – магистр, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, «Тоқыма және тамақ инженериясы» Жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: emu1204@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6322-4496.

Үкілім Убайдуллаевна Тастемирова – phD докторы, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, тоқыма және тамақ инженериясы Жоғары мектебі, Шымкент, Қазақстан; e-mail: ib_tu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7078-0044.

Сведения об авторах

Азрет Утебаевич Шингисов – доктор технических наук, профессор кафедры «Технология и безопасность продовольственных продуктов», Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232.

Индира Абаихановна Махатова – канд. с.-х. наук, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан, e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Айнур Жандильдаевна Шиналиева* – докторант, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан, e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Эльвира Урисбаевна Майлыбаева – магистр, Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан, e-mail: emu1204@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6322-4496.

Үкілім Убайдуллаевна Тастемирова – phD докторы, М Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, Высшая школа Текстильной и пищевой инженерии, Шымкент, Казахстан; e-mail: ib_tu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7078-0044.

Information about authors

Azret Shingisov – Doctor of Technical Sciences, Professor of the Department of Technology and Food Safety, Higher School of Textile and Food Engineering, M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: azret_utebai@mail.ru. ORCID: http://orcid.org/0000-0002-0726-8232.

Indira Makhatova – Candidate of Agricultural Sciences, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: indiram@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-5441-9870.

Ainur Shinaliyeva* – Doctoral student, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: ainur_09_09@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-8656-0302.

Elvira Mailybayeva – master's degree, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: emu1204@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6322-4496.

Ukilim Tastemirova – PhD doctor, M. Auezov South Kazakhstan University, Higher School of Textile and Food Engineering, Shymkent, Kazakhstan; e-mail: ib_tu@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7078-0044.

Редакцияға енуі 26.04.2025
Өңдеуден кейін түсуі 02.06.2025
Жариялауға қабылданды 03.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-45

МРНТИ: 65.01.90; 65.39.33

BY 4.0
Check for updates

D.R. Orynbekov[1], Zh. Kalibekkyzy[1], J. Hao[2], A.N. Nurgazezova[1], G.N. Nurymkhan[1], M. Muratkhan[*1]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinki str., 20 A
[2]Northwest A&F University,
712100, China, №.3 Taicheng Road, Yangling, Shaanxi
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

DESIGNING HIGH-PERFORMANCE EDIBLE FILMS FROM NATURAL STARCHES: A STUDY ON BARRIER, MECHANICAL, AND SOLUBILITY PROPERTIES

Annotation: *This study aimed to evaluate the physicochemical properties of edible films prepared from five types of starch – rice, cassava, corn, potato, and wheat – combined with three food-grade plasticizers: glycerol, sorbitol, and xylitol. The films were produced by casting a fixed starch suspension containing selected plasticizers, followed by controlled drying. Water vapor permeability (WVP), tensile strength (TS), elongation at break (E%), and water solubility were measured to assess the films' functional performance.*

The results showed that starch origin and plasticizer type had significant effects on all measured properties. Rice and potato starch films plasticized with sorbitol or xylitol exhibited low WVP and high tensile strength, indicating good barrier and mechanical performance. In contrast, cassava and corn starch films plasticized with glycerol displayed enhanced flexibility and higher solubility, but lower tensile strength and moisture resistance.

These findings suggest that starch-based edible films can be tailored for specific food packaging applications by selecting appropriate starch-plasticizer combinations. The study supports the potential use of local starch resources for the development of biodegradable, functional food packaging materials.

Key words: *starch-based films; plasticizer; water vapor permeability; tensile strength; solubility; biodegradable packaging.*

Introduction

Conventional food packaging materials are predominantly synthetic polymers derived from petroleum. Their excellent mechanical strength and barrier properties make them widely used for food preservation. However, these materials are typically non-biodegradable and persist in the environment for extended periods after disposal, contributing to serious white pollution [4]. This poses potential threats to ecosystems and human health. With growing public awareness of environmental protection and increased emphasis on sustainable development policies, there is an urgent need to develop eco-friendly and biodegradable alternatives to conventional packaging [3, 4].

In recent years, bio-based edible films have garnered significant attention due to their biodegradability, biocompatibility, and edibility. These films are typically derived from natural macromolecules such as starch, proteins, and polysaccharides [5]. They can degrade rapidly under natural conditions and pose no toxic threat to food. Under certain formulations, they may even exhibit antioxidant and antimicrobial properties, offering a promising solution for modern green food packaging [6].

Starch, as a low-cost, renewable, and abundantly available natural polymer, plays a central role in the development of edible films. Among the various starch sources, rice, cassava, corn, potato, and wheat starches are of particular interest due to their distinct structural and functional properties. These starches possess inherent film-forming capabilities and vary in amylose-to-amylopectin ratios, crystallinity, and granule morphology, which directly influence the film's mechanical strength, flexibility, and barrier performance.

However, pure starch films tend to be brittle and highly sensitive to moisture, resulting in compromised mechanical and barrier properties. To overcome these limitations, researchers have explored the incorporation of plasticizers (e.g., glycerol, sorbitol) and other functional components, as well as the optimization of film processing parameters such as temperature, pH, and drying conditions [6, 7]. These modifications can enhance the film's stability, reduce water vapor permeability (WVP), and improve mechanical properties [8].

Furthermore, advancements in starch-based film technology include physical modifications such as thermal treatment, irradiation, and blending with biocompatible additives. These approaches aim to tailor the microstructure and physicochemical properties of the films for specific food

packaging applications, particularly in high-humidity environments where moisture resistance is critical [9].

In summary, although starch-based edible films – especially those derived from rice, cassava, corn, potato, and wheat – offer significant promise as sustainable packaging solutions, key challenges such as moisture sensitivity and limited mechanical integrity remain [10-12]. This study investigates the effects of starch source, plasticizer type, and formulation parameters on the structural, barrier, and mechanical properties of edible films, providing theoretical insights and practical strategies for the development of high-performance, biodegradable food packaging materials [13].

Research methods

Starch Irradiation

Five types of starches were selected for this study: rice starch (*Marzhan* variety, Kyzylorda Region), cassava starch (*Cassava 531*, South Kazakhstan), corn starch (*Altyn Dan*, Almaty Region), potato starch (*Gala*, East Kazakhstan), and wheat starch (*Steklovidnaya-24*, North Kazakhstan). Rice and cassava starches were subjected to physical modification via gamma irradiation using the ILU-10 electron accelerator (Budker Institute, Novosibirsk, Russia) at the National Nuclear Center of the Republic of Kazakhstan. Irradiation doses of 0, 3, 6, and 9 kGy were applied to study the dose-dependent changes in starch structure.

Plasticizers such as food-grade glycerol, sorbitol, and xylitol were used for film preparation, while low molecular weight chitosan (≥90% deacetylated) was used in selected formulations. All chemicals were of analytical or food-grade purity [14].

Film Preparation

Edible films were prepared using starch extracted from rice, cassava, corn, potato, and wheat. For each starch type, a 5% (w/w) suspension was made by dispersing dry starch in distilled water. Different polyols (glycerol, sorbitol, and xylitol) were added as plasticizers at concentrations specified in Table 1. The mixture was preheated at 60 °C for 5 minutes and homogenized at 50 °C under continuous magnetic stirring for 10 minutes [15].

Table 1 – Polyol content added to starch-based edible films (w/w%)

Starch Source	Glycerol (%)	Sorbitol (%)	Xylitol (%)
Rice	20	25	20
Cassava	15	20	25
Corn	20	25	20
Potato	15	30	25
Wheat	25	20	30

After preparation, 8 mL of the film-forming solution was poured into 9 cm diameter polypropylene Petri dishes and dried in a ventilated oven at 28 °C for 10 hours. Dried films were conditioned at 25 °C and 50% relative humidity before testing [16].

Determination of Water Vapor Permeability (WVP)

Water vapor permeability was measured by the gravimetric method adapted from ASTM E96/E96M-22 [17]. The film was sealed onto a permeation cell filled with 3 g of anhydrous calcium chloride and placed in a controlled humidity chamber (75% RH) at 38 °C. Mass increase was recorded at 2-hour intervals for 24 hours. The WVP was calculated using the following equation:

$$\boldsymbol{WVP = \Delta m \cdot d / (S \cdot t \cdot \Delta P)}$$

where:

- Δm\Delta mΔm: mass change (g)
- ddd: film thickness (mm)
- SSS: effective film area (m²)
- ttt: time (h)
- ΔP\Delta PΔP: partial pressure difference (kPa)

Mechanical Properties

Tensile strength (TS) and elongation at break (E%) were evaluated using a texture analyzer (TA.XT2i, Stable Micro Systems). Films were cut into strips (10 mm × 100 mm), and the thickness was measured using a micrometer. The test speed was set to 50 mm/min. The following formulas were used:

$$\boldsymbol{TS = Fmax / S}$$

Solubility Test

Film solubility in water was assessed by immersing 0.3 g of film samples in 40 mL of distilled water at 25 °C for 24 h with gentle shaking. After incubation, the films were filtered, dried at 105 °C for 6 h, and weighed. Solubility (%) was calculated as:

$$\boldsymbol{Solubility} = (\boldsymbol{W0} - \boldsymbol{Wr})/\boldsymbol{W0} \times \mathbf{100}$$

Where W0W_0W0 is the initial dry weight and WrW_rWr is the residual weight after drying.

Research results

Water Vapor Permeability (WVP) Analysis

The water vapor permeability (WVP) values of starch-based edible films prepared with different plasticizers are summarized in Figure 1. Clear variations in WVP were observed depending on both the starch origin and the type of plasticizer used.

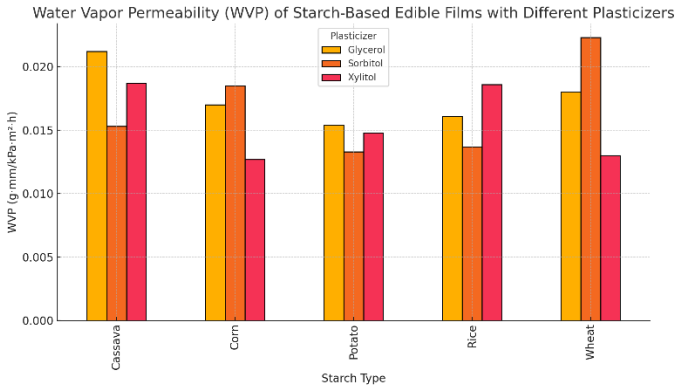

Figure 1 – Water vapor permeability (WVP) of starch-based edible films prepared with different plasticizers

Among the five starch types, cassava starch films plasticized with glycerol showed the highest WVP (0.0212 g·mm/kPa·m²·h), indicating a less compact film network and greater moisture diffusion. This result can be attributed to the highly branched structure of amylopectin in cassava starch, which is more easily disrupted by hydrophilic plasticizers. In contrast, potato and rice starch films with sorbitol exhibited the lowest WVP values (0.0133 and 0.0137, respectively), suggesting a denser film matrix and more effective moisture barrier properties.

Corn starch films demonstrated intermediate WVP values, with the lowest value (0.0127) observed in the corn-xylitol formulation. Wheat starch films, though relatively resistant to moisture when combined with xylitol (0.0130), showed the highest WVP with sorbitol (0.0223), reflecting a strong dependence on starch-plasticizer interactions.

These findings confirm that both starch composition and plasticizer selection significantly influence the moisture barrier performance of edible films. In particular, formulations based on potato or rice starch with sorbitol or xylitol demonstrated superior resistance to water vapor transmission, making them promising candidates for food packaging applications requiring enhanced moisture control.

Grouped bar chart showing the WVP values (g·mm/kPa·m²·h) of edible films formulated using five starch sources (rice, cassava, corn, potato, and wheat) and three plasticizers (glycerol, sorbitol, xylitol). Cassava-glycerol films showed the highest permeability, while potato-sorbitol and rice-sorbitol films exhibited the lowest.

Mechanical Properties (TS and E%) Analysis

The mechanical performance of the starch-based edible films, expressed in terms of tensile strength (TS) and elongation at break (E%), is shown in Figures 2 and 3. Both properties varied significantly depending on the starch source and the type of plasticizer applied.

Among all tested combinations, rice starch films plasticized with glycerol exhibited the highest TS value (19.61 MPa), indicating a strong, cohesive network. This performance is likely due to the higher amylose content in rice starch, which contributes to film rigidity and tensile integrity. Conversely, cassava starch films with glycerol showed the lowest TS (13.70 MPa), reflecting weaker film structure and greater susceptibility to plasticizer-induced softening. In general, xylitol-preserved strength better than sorbitol or glycerol in corn and wheat starch films.

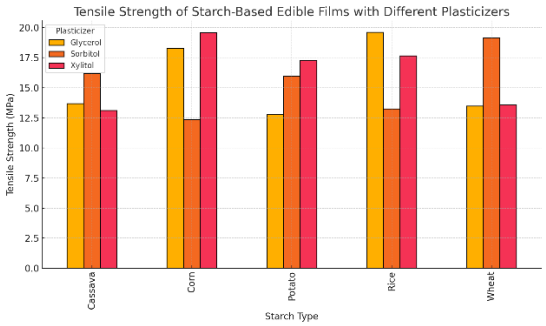

Figure 2 – Tensile Strength of Starch-Based Edible Films with Different Plasticizers

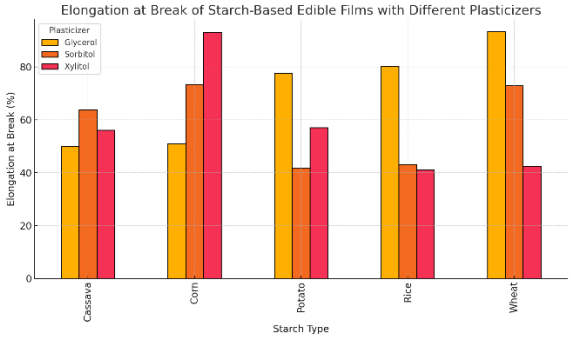

Figure 3 – Elongation at Break of Starch-Based Edible Films with Different Plasticizers.

The elongation behavior demonstrated an opposite trend to TS. Films formulated with glycerol exhibited the highest extensibility across most starch types. For example, rice-glycerol films achieved an elongation of 80.3%, while cassava-sorbitol films and potato-glycerol films also showed high extensibility (63.8% and 75.2%, respectively). In contrast, xylitol-plasticized films generally displayed lower elongation values, indicating reduced flexibility and a more brittle structure.

Overall, the results demonstrate a clear trade-off between strength and flexibility, as influenced by starch composition and plasticizer selection. Glycerol proved most effective for improving flexibility, while xylitol contributed to tensile reinforcement. These findings highlight the importance of plasticizer-polymer compatibility in tailoring edible film performance for specific food packaging applications.

Solubility Analysis

The water solubility of starch-based edible films after 24-hour immersion at 25 °C is shown in Figure 4. Solubility is a critical parameter affecting the film's behavior in humid environments and its suitability for specific food packaging applications.

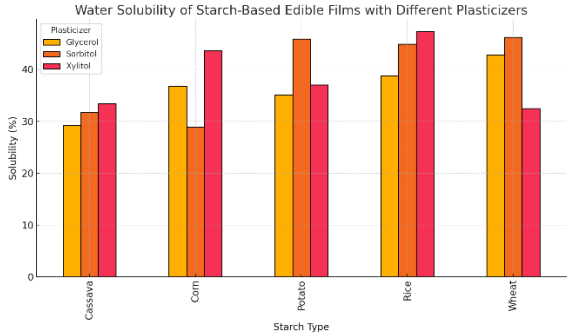

Figure 4 – Water Solubility of Starch-Based Edible Films with Different Plasticizers

Among all tested combinations, rice-xylitol films showed the highest solubility (47.3%), followed by rice-sorbitol (44.9%) and cassava-xylitol (43.8%). These results indicate that both starch composition and plasticizer hydrophilicity contribute to water sensitivity. Xylitol, being highly water-soluble, enhanced the release of film components into the surrounding medium, particularly in starches with lower molecular ordering.

Conversely, cassava-glycerol and potato-sorbitol films demonstrated relatively low solubility values (29.2% and 31.0%, respectively), indicating greater water resistance. This may be due to stronger internal hydrogen bonding and partial retrogradation of starch chains during film formation.

Overall, films formulated with glycerol showed moderate solubility, balancing water stability and processability. The data suggest that starch-plasticizer compatibility and structural integrity are key factors governing the solubility behavior of edible films.

Discussion

This study investigated the influence of starch type and plasticizer on the barrier, mechanical, and solubility properties of edible films made from rice, cassava, corn, potato, and wheat starch. Each starch type was combined with three food-grade plasticizers: glycerol, sorbitol, and xylitol, following a fixed formulation design.

The results showed that water vapor permeability (WVP) varied considerably among the starch-plasticizer combinations. Films made with cassava starch and glycerol exhibited the highest WVP values, indicating a more open structure that allowed greater moisture transmission. In contrast, rice and potato starch films plasticized with sorbitol or xylitol demonstrated the lowest WVP, suggesting tighter molecular packing and better moisture barrier properties.

Mechanical tests revealed typical plasticizer effects. Glycerol significantly improved film flexibility, leading to higher elongation at break across all starch types. The highest elongation (80.3%) was observed in rice-glycerol films. However, this flexibility came at the expense of tensile strength, which was better preserved in xylitol-containing films. Rice-xylitol and wheat-xylitol films showed relatively high tensile strength, indicating stronger film networks.

Film solubility also depended on both starch type and plasticizer. Xylitol- and sorbitol-based films were more soluble, especially those made from rice and cassava starch, reflecting greater interaction with water. Glycerol-based films were more stable in aqueous environments, particularly in the case of cassava and potato starch, suggesting potential use in applications requiring water resistance.

In summary, the results confirm that both the starch origin and plasticizer type must be carefully selected to achieve specific performance characteristics. Rice and potato starch films with sorbitol or xylitol are suitable for packaging requiring moisture resistance and strength, while cassava and corn starch films with glycerol are better suited for flexible or dissolvable film applications. These findings provide a foundation for the targeted development of biodegradable films based on local starch sources.

Conclusion

In this study, edible films were successfully prepared using five types of starch – rice, cassava, corn, potato, and wheat – in combination with three food-grade plasticizers: glycerol, sorbitol, and xylitol. The influence of starch origin and plasticizer type on water vapor permeability, mechanical performance, and solubility was systematically evaluated.

The results demonstrated that rice and potato starch films, particularly those plasticized with sorbitol or xylitol, provided better moisture barrier properties and relatively high tensile strength, making them suitable for packaging applications where structural integrity and low permeability are required. Cassava and corn starch films with glycerol exhibited greater flexibility and elongation, but higher WVP and solubility, indicating potential use in flexible packaging or edible coatings.

Overall, the functional characteristics of starch-based edible films can be effectively tailored by selecting appropriate combinations of starch and plasticizer. These findings provide a scientific basis for the development of biodegradable food packaging materials from locally available starch resources.

References

1. Increasing the Efficiency of Multilayered Silicate Melt / D. Dimonie et al // Incorporation into Starch-Based Polymeric Matrices. – 2024. – T. 8, № 2. – P. 72.
2. The Biodegradability of Plastic Products for Agricultural Application / E. Domínguez-Solera et al // European Regulations and Technical Criteria. – 2025. – T. 7, № 1. – P. 11.
3. Dulambayeva R. Development of the Organic Market to Ensure Food Security in Kazakhstan / R. Dulambayeva. – 2024.
4. Mulching as a sustainable water and soil saving practice in agriculture: A review / H.S. El-Beltagi et al. – 2022. – T. 12, № 8. – P. 1881.

5. Fadeeva Z. Unlocking circular economy for prevention of marine plastic pollution: An exploration of G20 policy and initiatives / Z. Fadeeva, R.J.J.o.E.M. Van Berkel. – 2021. – T. 277. – P. 111457.
6. The influence of amylose and amylopectin characteristics on gelatinization and retrogradation properties of different starches / H. Fredriksson et al. – 1998. – T. 35, № 3-4. – P. 119-134.
7. Gillmore A. Effects of climate, depth, and exposure history on the degradation of biodegradable plastic mulch fragments in soil under field-relevant conditions.
8. Supramolecular modification of sustainable high-molar-mass polymers for improved processing and performance / D. Görl et al. – 2025. – T. 16, № 1. – P. 217.
9. Engineering / W. Gu et al // Recent progress in robust regenerated soy protein film. – 2024. – T. 309, № 1. – P. 2300224.
10. Reports. A Review on Conservation Agriculture / S. Gulaiya et al // Challenges, Opportunities and Pathways to Sustainable Farming. – 2025. – T. 31, № 1. – P. 97-107.
11. Gupta R.K. Physical action of nonthermal cold plasma technology for starch modification / R.K. Gupta, P. Guha, P.P. Srivastav. – 2024. – P. 100011.
12. Cost – benefit analysis of mulch film management and its policy implications in northern / A. China Hao et al. – 2024. – T. 14, № 7. – P. 1081.
13. Hoover R. The impact of heat-moisture treatment on molecular structures and properties of starches isolated from different botanical sources / R. Hoover // J. C. r. i. f. s., nutrition. – 2010. – T. 50, № 9. – P. 835-847.
14. Ultrasound-based micro-/nanosystems for biomedical applications / H. Huang et al // J. C. R. – 2024. – T. 124, № 13. – P. 8307-8472.
15. Huang X. Effects of ultrasonic and ozone modification on the morphology, mechanical, thermal and barrier properties of corn starch films / X. Huang, L. Chen, Y. Liu // J. F. H. – 2024. – T. 147. – P. 109376.
16. Sciences M. Recent advancements in the tailoring of nanomaterials via microwave-assisted synthesis: a comprehensive review / A. Jabbar Khan et al // J. C. R. i. S. S. – 2024. – P. 1-24.
17. Kasaai M.R. Biopolymers as Fillers of Biopolymer Matrices to Fabricate Green Nano-composites for Food Coating and Packaging: A Review / M.R. Kasaai // J. H. o. N. – 2025. – P. 1-14.

Information on financing

This research has been funded by the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan grant number BR21882447 «Development of a food safety system in long-term storage conditions based on electrophysical and radiation treatment methods».

Д.Р. Орынбеков[1], Ж. Қалибекқызы[1], Цзян Хао[2], А.Н. Нұрғазезова[1], Г.Н. Нүрымхан[1], М. Мұратхан*[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки көшесі, 20А
[2]Қытайдың Солтүстік-Батыс ауыл және орман шаруашылығы университетіні,
712100, Қытай, № 3, Тайчэн-роуд, Янлин, Шэньси
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

ТАБИҒИ КРАХМАЛДАРДАН ЖАСАЛҒАН ЖОҒАРЫ САПАЛЫ ЖЕУГЕ ЖАРАМДЫ ПЛЕНКАЛАРДЫ ЖОБАЛАУ: ТОСҚАУЫЛДЫҚ, МЕХАНИКАЛЫҚ ЖӘНЕ ЕРІГІШТІК ҚАСИЕТТЕРІН ЗЕРТТЕУ

Бұл зерттеу жүгері, картоп, бидай, күріш және кассава сияқты бес түрлі крахмал түрінен тағамдық пленкалар дайындау және олардың физика-химиялық қасиеттерін бағалауға бағытталды. Пленкалар тағамдық глицерин, сорбит және ксилит сияқты үш түрлі пластификатормен дайындалды. Фильмдер тұрақты концентрациялы крахмал суспензиясынан құйылып, белгілі бір температурада кептірілді. Содан кейін су буының өткізгіштігі (WVP), созылу беріктігі (TS), үзілу кезіндегі ұзару (E%) және суда ерігіштігі сияқты көрсеткіштер зерттелді.

Нәтижелер көрсеткендей, крахмалдың түрі мен қолданылған пластификатор пленкалардың барлық қасиеттеріне айтарлықтай әсер етеді. Сорбитпен немесе ксилитпен дайындалған күріш пен картоп крахмалы негізіндегі пленкалар төмен WVP және жоғары механикалық беріктік көрсетті. Ал глицеринмен дайындалған кассава және жүгері крахмалдары икемділігі жоғары, бірақ суға төзімділігі мен беріктігі төмен пленкаларға әкелді.

Осылайша, крахмал мен пластификатордың дұрыс үйлесімі арқылы тағамдық орамаларға арналған биологиялық ыдырайтын пленкалардың қасиеттерін мақсатты түрде реттеуге болады. Бұл зерттеу Қазақстанда қолжетімді крахмал көздерін пайдалана отырып, экологиялық таза орау материалдарын әзірлеуге ғылыми негіз береді.

Түйін сөздер: *крахмал негізіндегі пленкалар; пластификатор; су буының өткізгіштігі; созылу беріктігі; еріғіштік; биологиялық ыдырайтын орамалар.*

Д.Р. Орынбеков[1], Ж. Қалибекқызы[1], Цзян Хао[2], А.Н. Нұрғазезова[1], Г.Н. Нүрымхан[1], М. Мұратхан*[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20А
[2]Северозападный университет сельского и лесного хозяйства,
712100, Қытай, № 3, Тайчэн-роуд, Янлин, Шэньси
*e-mail: marat-muratkhan@mail.ru

РАЗРАБОТКА ВЫСОКОЭФФЕКТИВНЫХ СЪЕДОБНЫХ ПЛЕНОК ИЗ НАТУРАЛЬНЫХ КРАХМАЛОВ: ИССЛЕДОВАНИЕ БАРЬЕРНЫХ, МЕХАНИЧЕСКИХ И РАСТВОРИМЫХ СВОЙСТВ

Целью данного исследования было оценить физико-химические свойства съедобных плёнок, приготовленных на основе пяти видов крахмала – рисового, кассавы, кукурузного, картофельного и пшеничного – с использованием трёх пищевых пластификаторов: глицерина, сорбита и ксилита. Плёнки изготавливались методом литья из суспензии крахмала с добавлением пластификаторов, с последующей сушкой при контролируемых условиях. Проводились измерения водяной паропроницаемости (WVP), прочности на разрыв (TS), удлинения при разрыве (E%) и водорастворимости.

Результаты показали, что происхождение крахмала и тип пластификатора существенно влияют на все исследуемые характеристики. Плёнки на основе рисового и картофельного крахмала с сорбитом или ксилитом продемонстрировали низкую паропроницаемость и высокую прочность, что указывает на хорошие барьерные и механические свойства. В то же время плёнки из крахмала кассавы и кукурузы с глицерином обладали большей гибкостью, но худшей водостойкостью и прочностью.

Таким образом, свойства съедобных крахмальных плёнок можно адаптировать под конкретные задачи пищевой упаковки путём подбора соответствующих комбинаций крахмала и пластификатора. Исследование подтверждает потенциал использования местного сырья для разработки биоразлагаемой функциональной упаковки..

Ключевые слова: крахмальные плёнки; пластификатор; паропроницаемость; прочность на разрыв; растворимость; биоразлагаемая упаковка.

Сведения об авторах

Думан Рымгалиевич Орынбеков – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Жанар Қалибекқызы – кандидат биологических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Цзян Хао – PhD, профессор факультета пищевой технологии и инженерии, Северозападный университет сельского и лесного хозяйства, КНР, email: jh1812@163.com

Алмагуль Нургазезовна Нургазезова – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Гульнур Несиптайкызы Нурымхан – кандидат технических наук, ассоциированный профессор, декан исследовательской школы пищевой инженерии; Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520.

Марат Муратхан* – докторант, Шәкәрім университет, Семей, Казахстан; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Авторлар туралы мәліметтер

Думан Рымғалиұлы Орынбеков – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Жанар Қалибекқызы – биология ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Цзян Хао – PhD, Қытайдың Солтүстік-Батыс ауыл және орман шаруашылығы университетінің тамақ технологиясы және инженерия факультетінің профессоры; e-mail: jh1812@163.com

Алмагуль Нургазезовна Нургазезова – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, Ғылыми кадрларды даярлау және аттестаттау орталығының басшысы; Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Гүлнүр Несіптайқызы Нұрымхан – техника ғылымдарының кандидаты, қауымдастырылған профессор, тамақ инженериясы ғылыми-зерттеу мектебінің деканы; Шәкәрім университеті, Семей, Қазақстан; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520.

Марат Мұратхан* – докторант, «Тамақ және қайта өңдеу өндірістері технологиясы» кафедрасы, Шәкәрім университеті, Семей, Қазахстан; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Author Information

Duman Rymgalievich Orynbekov – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; Shakarim University, Semey, Kazakhstan e-mail: duman_r@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/ 0000-0001-9647-7046.

Zhanar Kalibekkyzy – Candidate of Biological Sciences, Associate Professor; Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: zhanar_moldabaeva@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6384-0646.

Jiang Hao – PhD, Professor at the College of Food Science and Engineering, Northwest A&F University, PR China; e-mail: jh1812@163.com

Almagul Nurgazezovna Nurgazezova – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor; Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: almanya1975@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5632-638X.

Gulnur Nesiptaykyzy Nurymkhan – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Dean of the Research School of Food Engineering, Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: gulnu-n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0955-3520

Marat Muratkhan* – PhD student, Shakarim University, Semey, Kazakhstan; e-mail: marat-muratkhan@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-7248-1531.

Received 21.04.2025
Revised 02.06.2025
Accepted 05.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-46

МРНТИ: 55.22.23

BY 4.0
Check for updates

А.Ж. Жасұлан[1], А.Б. Леонидова[1], Ж. Турар[2], Ж.Ә. Бақыт[1]
[1]Шәкәрім университет, Инжиниринговый центр,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Университет Сакарья,
54050, Турция, г. Сакарья, ул. Академийолу, 5-20
*e-mail: ainur.zhassulan.99@mail.ru

ВЛИЯНИЕ НАПРЯЖЕНИЯ НА ТРИБОКОРРОЗИОННЫЕ СВОЙСТВА КАЛЬЦИЙ-ФОСФАТНЫХ ПОКРЫТИЙ ПОЛУЧЕННЫХ МЕТОДОМ МИКРОДУГОВОГО ОКСИДИРОВАНИЯ

Аннотация: *Исследование посвящено детальному анализу воздействия уровня напряжения, применяемого в процессе микродугового оксидирования, на трибокоррозионные свойства кальций-фосфатных покрытий, формируемых на титановых подложках. В работе рассматриваются различные значения напряжения (100 В, 200 В, 300 В), которые использовались для создания покрытий с уникальными морфологическими, структурными и физико-химическими характеристиками. Эти особенности, в свою очередь, оказывают значительное влияние на механические свойства покрытий, их износостойкость и коррозионную стойкость. Методология исследования включает профилометрию для детального анализа поверхностной текстуры, измерение микротвердости для оценки механических характеристик, трибологические испытания с целью изучения устойчивости к износу, а также потенциодинамические исследования в физиологическом растворе, позволяющие оценить уровень коррозионной стойкости покрытий. Полученные результаты дадут возможность глубже понять механизмы влияния параметров микродугового оксидирования на процесс формирования кальций-фосфатных покрытий и их эксплуатационные характеристики. Это, в свою очередь, будет полезно для разработки новых материалов с улучшенными функциональными свойствами, которые могут найти широкое применение в биомедицинской сфере, включая производство имплантатов, а также в промышленности, где требуется высокая коррозионная стойкость покрытий.*

Ключевые слова*: микродуговое оксидирование, кальций-фосфатные покрытия, титан, трибология, коррозия, напряжение, твердость.*

Введение

В современном инженерном мире поверхностные технологии становятся ключевым фактором для улучшения свойств материалов и повышения их производительности в различных областях применения. Метод микродугового оксидирования (МДО) представляет собой важный инструмент в создании высокофункциональных поверхностных покрытий на металлических материалах [1-3].

Одним из перспективных направлений применения метода МДО является модификация титановых сплавов для биомедицинских целей. Титан и его сплавы широко используются в производстве имплантатов благодаря их высокой коррозионной стойкости, биосовместимости и механической прочности [4-6]. Однако их функциональность может быть значительно улучшена путем нанесения кальций-фосфатных покрытий, обладающих высокой биологической активностью и способствующих остеоинтеграции [7-9]. В частности, трибокоррозионные свойства таких покрытий играют важную роль в долговечности и надежности имплантатов, так как в организме они подвергаются одновременно механическим и химическим нагрузкам [10-12].

В литературе представлено множество исследований, посвященных методам формирования кальций-фосфатных покрытий на титановых сплавах. Различные подходы,

включая химическое осаждение, анодное оксидирование, газотермическое напыление и гидротермальную обработку, продемонстрировали свою эффективность в улучшении биосовместимости и коррозионной стойкости титановых имплантатов [13-15]. Однако именно метод МДО привлекает внимание исследователей благодаря его способности формировать прочные, пористые и адгезионно стойкие покрытия с регулируемым фазовым составом [16-17].

Одним из важных параметров процесса МДО является напряжение, которое оказывает значительное влияние на морфологию, пористость, толщину и кристаллическую структуру покрытий. Эти характеристики, в свою очередь, определяют механические и трибокоррозионные свойства покрытий, такие как твердость, износостойкость и устойчивость к коррозии в агрессивных биологических средах [18-19]. Тем не менее, влияние напряжения на трибокоррозионные характеристики кальций-фосфатных покрытий остается недостаточно изученным, что и определяет актуальность настоящего исследования.

Целью данного исследования является систематическое изучение влияния различных режимов напряжения в процессе МДО на формирование кальций-фосфатных покрытий на титановых подложках и оценка их трибокоррозионных свойств.

Настоящее исследование направлено на определение оптимальных условий МДО для формирования кальций-фосфатных покрытий с улучшенными трибокоррозионными свойствами, а также на получение глубокого понимания механизмов, лежащих в основе этих изменений. Ожидается, что результаты данного исследования позволят разработать более эффективные методы поверхностной обработки титановых имплантатов, что, в свою очередь, повысит их долговечность и надежность в биомедицинских приложениях.

Методы исследования

Нанесение покрытий методом МДО проведено на импульсном источнике питания-выпрямителе KP-HI-F-40A600V (рисунок 1). Устройство МДО состоит из программируемого импульсного источника питания, гальванической охлаждающей ванны, набора электродов (рис. 1). В целом рабочая конструкция для МДО состоит из: силового оборудования- источника питания; ванны, в которых производится подготовка, обработка и промывка поверхности; вспомогательное оборудование – станции охлаждения. Параметры процесса МДО для данной работы представлены в таблице 1. В данном исследовании использовались образцы титана VT1-0 размером 2 × 2 × 2 см. Перед проведением МДО поверхности были предварительно отшлифованы абразивными материалами (размер зерен Р800-Р1200) для устранения грубых неровностей и обеспечения однородности поверхности.

Рисунок 1 – Импульсный источник питания-выпрямитель KP-HI-F-40A600V

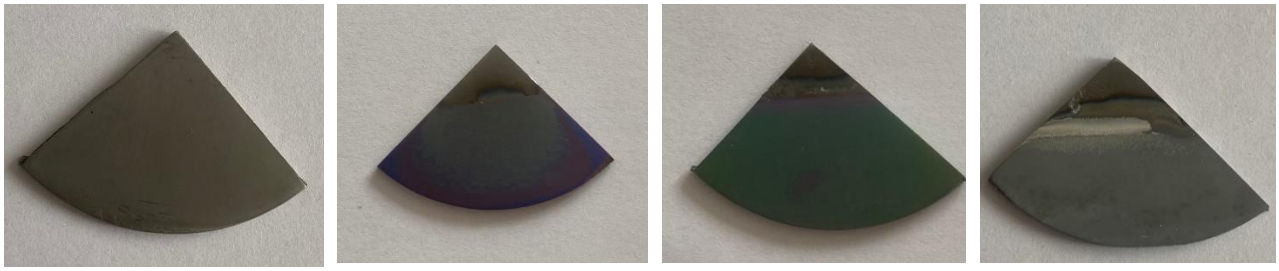
Таблица 1 – Режимы МДО

Наименование	Состав электролита	Напряжение, В	Частота, Гц	Время, сек
№1	Na2HPO4+гидроксиапатит (ГА)	100	100	600
№2	Na2HPO4+гидроксиапатит (ГА)	200	100	600
№3	Na2HPO4+гидроксиапатит (ГА)	300	100	600

Морфологию поверхности покрытий расмотрели на сканирующем электронном микроскопе (СЭМ) TESCAN VEGA четвертого поколения с термоэмиссионным вольфрамовым катодом. Шероховатость покрытий измеряли с помощью профилометра HY2300 Anytester. Определение твердости проводили с использованием измерительной системы FISCHERSCOPE HM2000. Трибологические свойства покрытия оценивались с использованием трибометра Anton Paar TRB^3 по схеме шар-диск. Испытания проводились при следующих условиях: нагрузка до 3 Н, скорость – 2,5 см/с, радиус – 2 мм, радиус шара (контртело Si3N4) – 3 мм. Коррозионные испытания проводились потенциодинамическим методом с помощью патенциостата-гальваностата в 3,5% растворе NaCl при температуре ±25℃.

Результаты и обсуждение

Изменение цвета образцов титана после МДО указывает на образование оксидного слоя на поверхности (рис. 2). Различные цвета, являются результатом изменений толщины оксидного слоя, на которую влияет напряжение, приложенное во время процесса МДО. На рис.2б показан образец с фиолетово-синим цветом. Более низкие напряжения, как правило, приводят к образованию тончайших оксидных слоев, что часто приводит к появлению цветов в фиолетовой или синей части спектра из-за тонкопленочных помех. На рис. 2в показан образец с зеленоватым оттенком. При таком промежуточном напряжении обычно образуется более тонкий оксидный слой, чем при обработке 300 В, что приводит к другому цвету интерференции.

а б в г

Рисунок 2 – Образцы до и после МДО
а) исходный; б) № 1; в) № 2; г) № 3

Результаты коэффициента трения и механичеких свойств образцов до и после МДО представлены в таблице 2.

Таблица 2 – Результаты исследований

Наименование	$HV_{0,1}$	Шероховатость, мкм	Коэффициент трения	Интенсивность изнашивания
Исходный титан	151,3±1,0	2,13±0,5	0,773	0,01578 мм3/мН
№1	160,1±2,8	2,54±0,4	0,453	0,003724 мм3/мН
№2	198,1±3,4	2,96±0,4	0,228	0,002317 мм3/мН
№3	296,8±1,3	3,03±0,2	0,102	0,001925 мм3/мН

На СЭМ изображениях (рис. 3) показана морфология кальций-фосфатных покрытий, сформированных при различных напряжениях: 100 В (а), 200 В (б) и 300 В (в).

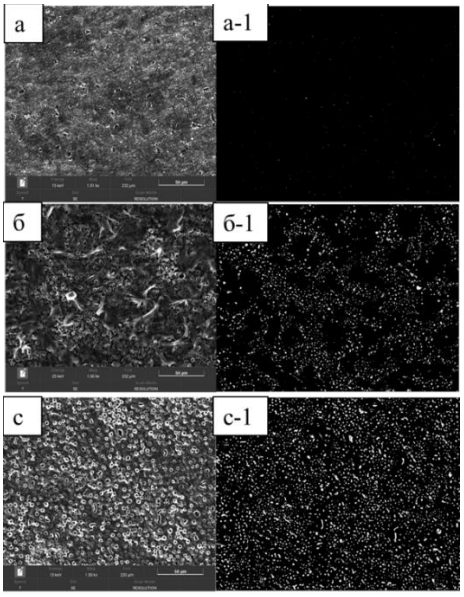

Рисунок 3 – СЭМ снимки образцов после МДО
а) № 1; б) № 2; с) № 3
Пористость покрытий: а – 1) № 1; б – 1) № 2; с – 1) № 3

Соответствующие бинарные изображения (а-1, б-1, в-1) демонстрируют распределение пор в покрытиях, что позволяет количественно оценить пористость. При напряжении 100 В (изображения а и а-1) наблюдается относительно гладкая поверхность с минимальным количеством пор, что свидетельствует о недостаточном развитии пористой структуры покрытия. При увеличении напряжения до 200 В (изображения б и б-1) пористость покрытия значительно возрастает, появляются выраженные поры различного размера. На изображениях в и в-1 (300 В) фиксируется еще более выраженная пористая структура с равномерным распределением пор по всей поверхности покрытия. Это связано с повышенной интенсивностью разрядов при увеличении напряжения, что способствует образованию более пористого слоя [20].

На рисунке 4 представлены поляризационные кривые титана до и после МДО. Черная кривая показывает электрохимическое поведение исходной титановой подложки. Заметные шумы и неровности на этой кривой указывают на неоднородность поверхности и нестабильность формирования пассивной пленки. Исходная титановая кривая задает точку отсчета для оценки эффекта покрытий, полученных при различных напряжениях. Красная кривая для образца № 1, обработанного напряжением 100 В, расположена выше «исходной» кривой. Покрытие, нанесенное при этом напряжении, демонстрирует сдвиг в сторону более положительного потенциала, но также демонстрирует увеличение плотности тока, что указывает на более активное электрохимическое поведение. Это может свидетельствовать об образовании менее защитного оксидного слоя по сравнению с другими образцами с покрытием. Синяя кривая для образца № 2, обработанного напряжением 200 В, показывает более отрицательный потенциал, чем «исходный», и образец № 1 с пониженной плотностью тока. Это указывает на более благородное поведение и предполагает образование более стабильного и защитного оксидного слоя при таком напряжении, обеспечивающего лучшую коррозионную стойкость, чем у «исходного» титана и образца, обработанного 100 В. Зеленая кривая для образца №3, обработанного напряжением 300 В, показывает самый отрицательный потенциал и самую низкую плотность тока среди образцов. Значительный сдвиг в сторону отрицательных потенциалов и снижение уровня шума свидетельствуют о том, что было сформировано высокозащитное покрытие. Низкая плотность тока указывает на превосходную коррозионную стойкость, подразумевая, что оксидный слой, образующийся при таком высоком напряжении, является наиболее эффективным барьером против электролита

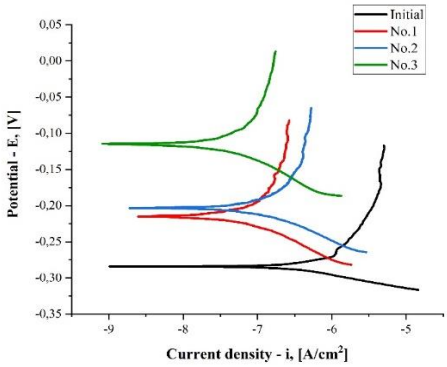

Рисунок 4 – Поляризационные кривые титана до и после МДО

Заключение

Настоящее исследование было направлено на изучение влияния напряжения микродугового оксидирования на трибокоррозионные свойства кальций-фосфатных покрытий, сформированных на титановых сплавах. Проведенные эксперименты позволили установить закономерности изменения морфологии и эксплуатационных характеристик покрытий в зависимости от применяемого напряжения. Показано, что с увеличением напряжения от 100 до 300 В наблюдается формирование более выраженной пористой структуры, что может оказывать влияние на долговечность и износостойкость покрытий. Анализ трибологических и коррозионных свойств продемонстрировал, что оптимальный баланс между механической прочностью и коррозионной стойкостью достигается при определенных параметрах МДО, что подтверждается экспериментальными данными. Полученные результаты свидетельствуют о том, что регулирование напряжения при МДО

является эффективным инструментом для управления свойствами кальций-фосфатных покрытий, что может найти применение в разработке функциональных материалов с улучшенными эксплуатационными характеристиками.

Список литературы

1. Plasma formation mechanism of microarc oxidation / T. Mi et al // Electrochimica Acta. – 2014. – Vol. 123. – P. 369-377.
2. Review of the biocompatibility of micro-arc oxidation coated titanium alloys / Y. Wang et al // Materials & Design. – 2015. – Vol. 85. – P. 640-652.
3. Model concepts on the mechanism of microarc oxidation of metal materials and the control over this process / A.G. Rakoch et al // Protection of Metals. – 2006. – Vol. 42. – P. 158-169.
4. Effect of microplasma modes and electrolyte composition on micro-arc oxidation coatings on titanium for medical applications / O.P. Terleeva et al // Surface and Coatings Technology. – 2010. – Vol. 205, № 6. – P. 1723-1729.
5. Corrosion behavior and biological activity of micro arc oxidation coatings with berberine on a pure magnesium surface / L. Mu et al // Coatings. – 2020. – Vol. 10, № 9. – P. 837.
6. The effect of TiO2 coating on biological NiTi alloys after micro-arc oxidation treatment for corrosion resistance / E.E. Sukuroglu et al // Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part H: Journal of Engineering in Medicine. – 2017. – Vol. 231, № 8. – P. 699-704.
7. Tribo-corrosion mechanisms of CoCrMo alloy coatings for artificial hip joints: Influence of carbide microstructure and third body phases / R. Pourzal et al // Acta Biomaterialia. – 2015. – Vol. 11. – P. 471-484.
8. Tribocorrosion behavior of biomedical titanium in artificial saliva: Influence of applied potential / J. Zhang et al // Tribology International. – 2020. – Vol. 139. – P. 106168.
9. In vitro tribocorrosion behavior of titanium alloys for biomedical applications: Influence of applied load and reciprocating sliding motion / A. Ibrahim et al // Tribology International. – 2020. – Vol. 147. – P. 106264.
10. Kumar A. Surface modification of Ti6Al4V alloy via advanced coatings: mechanical, tribological, corrosion, wetting, and biocompatibility studies / A. Kumar, G. Singh // Journal of Alloys and Compounds. – 2024. – P. 174418.
11. Tribo-Corrosion Behavior of Implants / M. Murugan et al // Tribo-Behaviors of Biomaterials and their Applications. – CRC Press. – 2024. – P. 71-93.
12. Wood R.J.K. Coatings and surface modification of alloys for tribo-corrosion applications / R.J.K. Wood, P. Lu // Coatings. – 2024. – Т. 14, № 1. – P. 99.
13. Effect of microarc oxidation voltage on the tribological properties of Ti6Al4V alloy / X. Li, et al // Tribology International. – 2019. – Vol. 139. – P. 105934.
14. The growth and characterisation of oxide coatings on titanium by micro-arc techniques / G. Skeldon et al // Surface and Coatings Technology. – 1999. – Vol. 116-119. – P. 1023-1030.
15. Effect of aluminum by magnetron sputtering on the micro-arc oxide film layer of titanium alloy / C. Wang et al // Journal of Materials Engineering and Performance. – 2024. – P. 1-9.
16. Особенности микродугового оксидирования титана в электролите на основе гидроксида натрия / К.О. Галкин и др. // Вестник Северо-Восточного федерального университета им. М.К. Аммосова. – 2015. – № 3. – С. 51-54.
17. Чернов А.А. Исследование структуры и механических свойств покрытий, полученных методом микродугового оксидирования титана / А.А. Чернов, А.А. Шибанов // Вестник Челябинского государственного университета. – 2012. – № 24(268). – С. 99-102.
18. Морфология и физико-химические свойства покрытий, полученных методом микродугового оксидирования титана в различных электролитах / В.А. Лавров и др. // Материалы конференции «Физика и техника высоких давлений». – 2017. – С. 168-169.
19. Исследование структуры и механических свойств покрытий, полученных методом микродугового оксидирования титана в электролите на основе гидроксида натрия / В.В. Барашков и др. // Материалы Международной научной конференции «Современные технологии в материаловедении, машиностроении и транспорте». – 2013. – С. 220-222.
20. Chemical incorporation of SiO2 into TiO2 layer by green plasma enhancer and quencher agents for synchronized improvements in the protective and bioactive properties / M. Kaseem et al // Nano Materials Science. – 2024. – Т. 6, № 5. – P. 596-610.

References

1. Plasma formation mechanism of microarc oxidation / T. Mi et al // Electrochimica Acta. – 2014. – Vol. 123. – P. 369-377. (In English).
2. Review of the biocompatibility of micro-arc oxidation coated titanium alloys / Y. Wang et al // Materials & Design. – 2015. – Vol. 85. – P. 640-652. (In English).
3. Model concepts on the mechanism of microarc oxidation of metal materials and the control over this process / A.G. Rakoch et al // Protection of Metals. – 2006. – Vol. 42. – P. 158-169. (In English).
4. Effect of microplasma modes and electrolyte composition on micro-arc oxidation coatings on titanium for medical applications / O.P. Terleeva et al // Surface and Coatings Technology. – 2010. – Vol. 205, № 6. – P. 1723-1729. (In English).
5. Corrosion behavior and biological activity of micro arc oxidation coatings with berberine on a pure magnesium surface / L. Mu et al // Coatings. – 2020. – Vol. 10, № 9. – P. 837. (In English).
6. The effect of TiO2 coating on biological NiTi alloys after micro-arc oxidation treatment for corrosion resistance / E.E. Sukuroglu et al // Proceedings of the Institution of Mechanical Engineers, Part H: Journal of Engineering in Medicine. – 2017. – Vol. 231, № 8. – P. 699-704. (In English).
7. Tribo-corrosion mechanisms of CoCrMo alloy coatings for artificial hip joints: Influence of carbide microstructure and third body phases / R. Pourzal et al // Acta Biomaterialia. – 2015. – Vol. 11. – P. 471-484. (In English).
8. Tribocorrosion behavior of biomedical titanium in artificial saliva: Influence of applied potential / J. Zhang et al // Tribology International. – 2020. – Vol. 139. – P. 106168. (In English).
9. In vitro tribocorrosion behavior of titanium alloys for biomedical applications: Influence of applied load and reciprocating sliding motion / A. Ibrahim et al // Tribology International. – 2020. – Vol. 147. – P. 106264. (In English).
10. Kumar A. Surface modification of Ti6Al4V alloy via advanced coatings: mechanical, tribological, corrosion, wetting, and biocompatibility studies / A. Kumar, G. Singh // Journal of Alloys and Compounds. – 2024. – R. 174418. (In English).
11. Tribo-Corrosion Behavior of Implants / M. Murugan et al // Tribo-Behaviors of Biomaterials and their Applications. – CRC Press. – 2024. – R. 71-93. (In English).
12. Wood R.J.K. Coatings and surface modification of alloys for tribo-corrosion applications / R.J.K. Wood, P. Lu // Coatings. – 2024. – T. 14, № 1. – R. 99. (In English).
13. Effect of microarc oxidation voltage on the tribological properties of Ti6Al4V alloy / X. Li, et al // Tribology International. – 2019. – Vol. 139. – P. 105934. (In English).
14. The growth and characterisation of oxide coatings on titanium by micro-arc techniques / G. Skeldon et al // Surface and Coatings Technology. – 1999. – Vol. 116-119. – P. 1023-1030. (In English).
15. Effect of aluminum by magnetron sputtering on the micro-arc oxide film layer of titanium alloy / S. Wang et al // Journal of Materials Engineering and Performance. – 2024. – R. 1-9. (In English).
16. Osobennosti mikrodugovogo oksidirovaniya titana v ehlektrolite na osnove gidroksida natriya / K.O. Galkin i dr. // Vestnik Severo-Vostochnogo federal'nogo universiteta im. M. K. Ammosova. – 2015. – № 3. – S. 51-54. (In Russian).
17. Chernov A.A. Issledovanie struktury i mekhanicheskikh svoistv pokrytii, poluchennykh metodom mikrodugovogo oksidirovaniya titana / A.A. Chernov, A.A. Shibanov // Vestnik Chelyabinskogo gosudarstvennogo universiteta. – 2012. – № 24(268). – S. 99-102. (In Russian).
18. Morfologiya i fiziko-khimicheskie svoistva pokrytii, poluchennykh metodom mikrodugovogo oksidirovaniya titana v razlichnykh ehlektrolitakh / V.A. Lavrov i dr. // Materialy konferentsii «Fizika i tekhnika vysokikh davlenIl». – 2017. – S. 168-169. (In Russian).
19. Issledovanie struktury i mekhanicheskikh svoistv pokrytii, poluchennykh metodom mikrodugovogo oksidirovaniya titana v ehlektrolite na osnove gidroksida natriya / V.V. Barashkov i dr. // Materialy Mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsii «Sovremennye tekhnologii v materialovedenii, mashinostroenii i transportE». – 2013. – S. 220-222. (In Russian).
20. Chemical incorporation of SiO2 into TiO2 layer by green plasma enhancer and quencher agents for synchronized improvements in the protective and bioactive properties / M. Kaseem et al // Nano Materials Science. – 2024. – T. 6, № 5. – R. 596-610. (In English).

Информация о финансировании

Работа выполнена в рамках проекта гранатового финансирования Комитета науки МНиВО РК BR24992870 «Обеспечение устойчивого развития машиностроительной отрасли Казахстана на основе разработки, научного обоснования и реализации промышленных технологий инженерии поверхности».

А.Ж. Жасұлан[1], А.Б. Леонидова[1], Ж. Турар[2], Ж.Ә. Бақыт[1]
[1]Шәкәрім университеті, Инженерлік орталық,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., көш. Глинка, 20 А
[2]Сакарья Университеті,
54050, Түркия, Сакарья қ., Академиолу к-сі, 5-20
*e-mail: ainur.zhassulan.99@mail.ru

МИКРО ДОҒАЛЫҚ ТОТЫҒУ ӘДІСІМЕН АЛЫНҒАН КАЛЬЦИЙ-ФОСФАТ ЖАБЫНДАРЫНЫҢ ТРИБОКОРРОЗИЯЛЫҚ ҚАСИЕТТЕРІНЕ КЕРНЕУДІҢ ӘСЕРІ

Зерттеу микро доғалық тотығу процесінде қолданылатын кернеу деңгейінің титан субстраттарында түзілетін кальций-фосфат жабындарының трибокоррозиялық қасиеттеріне әсерін егжей-тегжейлі талдауға арналған. Жұмыста бірегей морфологиялық, құрылымдық және физика-химиялық сипаттамалары бар жабындарды жасау үшін пайдаланылған әртүрлі кернеу мәндері (100В, 200В, 300в) қарастырылады. Бұл ерекшеліктер, өз кезегінде, жабындардың механикалық қасиеттеріне, олардың тозуға төзімділігіне және коррозияға төзімділігіне айтарлықтай әсер етеді. Зерттеу әдістемесі беткі құрылымды егжей-тегжейлі талдауға арналған профометрияны, механикалық өнімділікті бағалау үшін микроқаттылықты өлшеуді, тозуға төзімділікті зерттеу мақсатында трибологиялық сынақтарды және жабындардың коррозияға төзімділік деңгейін бағалауға мүмкіндік беретін тұзды ерітіндідегі потенциодинамикалық зерттеулерді қамтиды. Алынған нәтижелер микро доғалық тотығу параметрлерінің кальций-фосфат жабындарының түзілу процесіне әсер ету механизмдерін және олардың пайдалану сипаттамаларын тереңірек түсінуге мүмкіндік береді. Бұл өз кезегінде биомедициналық салада, соның ішінде имплантанттар өндірісінде, сондай-ақ жабындардың коррозияға төзімділігі жоғары өнеркәсіпте кеңінен қолданылуы мүмкін жақсартылған функционалдық қасиеттері бар жаңа материалдарды әзірлеу үшін пайдалы болады.

Түйін сөздер: *микро доғалық тотығу, кальций-фосфат жабындары, титан, трибология, коррозия, кернеу, қаттылық.*

A. Zhasulan[1], A. Leonidova[1], Zh. Turar[2], Zh. Bakyt[1]
[1]Shakarim University, Engineering Center,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka St., 20A
[2]Sakarya University,
54050, Turkey, Sakarya, Akademiyolu str., 5-20
*e-mail: ainur.zhassulan.99@mail.ru

INFLUENCE OF VOLTAGE ON TRIBOCORROSIVE PROPERTIES OF CALCIUM PHOSPHATE COATINGS OBTAINED BY MICROARC OXIDATION

The study is devoted to a detailed analysis of the effect of the voltage level used in the microarc oxidation process on the tribocorrosive properties of calcium phosphate coatings formed on titanium substrates. The paper considers various voltage values (100 V, 200 V, 300 V), which were used to create coatings with unique morphological, structural and physicochemical characteristics. These features, in turn, have a significant impact on the mechanical properties of the coatings, their wear resistance and corrosion resistance. The research methodology includes profilometry for detailed analysis of surface texture, microhardness measurement for evaluation of mechanical properties, tribological tests for wear resistance, and potentiodynamic studies in saline solution to evaluate the level of corrosion resistance of coatings. The obtained results will provide an opportunity to better understand the mechanisms of influence of microarc oxidation parameters on the formation of calcium phosphate coatings and their performance characteristics. This, in turn, will be useful for the development of new materials with improved functional properties that can find wide application in the biomedical field, including the production of implants, as well as in industry where high corrosion resistance of coatings is required.

Key words: *microarc oxidation, calcium phosphate coatings, titanium, tribology, corrosion, stress, hardness.*

Сведения об авторах

Айнұр Жасұланқызы Жасұлан* – докторант специальности «Техническая физика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; Старший научный сотрудник Инжинирингового центра; e-mail: ainur.99.99.99@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Айым Бауыржанқызы Леонидова – докторант специальности «Техническая физика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: aiym.leonidova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2981-2041.

Жанабай Турар – магистрант, Университет Сакарья, г. Сакарья, Турция; e-mail: turarjanabay@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6202-112X.

Жанел Әділжанқызы Бақыт – Младший научный сотрудник Инжинирингового центра; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.

Авторлар туралы мәліметтер

Айнұр Жасұланқызы Жасұлан* – «Техникалық физика» мамандығының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; Инженерлік орталықтың аға ғылыми қызметкері; e-mail: ainur.99.99.99@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Айым Бауыржанқызы Леонидова – «Техникалық физика» мамандығының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: aiym.leonidova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2981-2041.

Жанабай Турар – Сакарья университетінің магистранты, Сакарья қ., Түркия; e-mail: turarjanabay@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6202-112X.

Жанел Әділжанқызы Бақыт – Инжиниринг орталығының кіші ғылыми қызметкері; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.

Information about the authors

Ainur Zhassulan* – PhD student in the specialty «Technical Physics»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; Senior Researcher, Engineering Center; e-mail: ainur.99.99.99@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Aiym Leonidova – PhD student in the specialty «Technical Physics»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: aiym.leonidova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0008-2981-2041.

Zhangabay Turar – Master's student in Physics, Sakarya University, Sakarya, Turkey; e-mail: turarjanabay@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6202-112X.

Zhanel Bakyt – Junior research fellow, Engineering Center; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.

Поступила в редакцию 26.02.2025
Поступила после доработки 28.03.2025
Принята к публикации 31.03.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-47

CC BY 4.0
Check for updates

IRSTI: 29.35.15

K. Astemessova[1], M. Rymgaliyeva[2*]
[1]Satbayev Kazakh National Research Technical University,
050013, Republic of Kazakhstan Almaty, Satbayev street 22
[2]International School of Astana,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, Turkestan Street 32/1
*e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com

HOW MAY SIGNAL LOSS BE DECREASED AND ENCRYPTION IMPROVED BY QUANTUM ENTANGLEMENT IN SATELLITE COMMUNICATION

Abstract: *Satellite communication is a critical component of global connectivity, enabling data transmission across vast distances for applications such as telecommunications, navigation, and broadcasting. However, signal degradation due to atmospheric interference, scattering, and attenuation presents a significant challenge to maintaining reliable communication. This study explores the role of quantum entanglement in mitigating signal loss and improving encryption in satellite communication systems. By leveraging quantum key distribution (QKD) and quantum error correction techniques, secure and efficient data transmission can be achieved. Various strategies, including adaptive beamforming, higher frequency bands, satellite relays, and real-time atmospheric monitoring, are examined to enhance communication reliability. The integration of quantum communication with advanced signal processing techniques demonstrates potential*

improvements in data integrity, reduced latency, and enhanced security. Furthermore, the study investigates the impact of deploying higher frequency bands and optimizing transmission through real-time atmospheric monitoring to counteract signal attenuation. The findings highlight the transformative potential of quantum technology in modern satellite networks, offering a pathway to the next generation of secure and efficient communication. While challenges such as atmospheric disturbances and technical complexities remain, continued advancements in quantum technologies and real-time optimization strategies hold promise for overcoming these obstacles. Future research should focus on refining quantum protocols and addressing implementation challenges to fully realize the benefits of quantum entanglement in satellite communication systems.

Key words: *communication signals, atmospheric interference, quantum communication, prediction models, signal degradation, error correction.*

Introduction

Communication signals are essential for transmitting information across vast distances, enabling global connectivity in various fields such as telecommunications, satellite navigation, broadcasting, and the internet [1, 2]. They facilitate real-time communication between individuals, businesses, and governments, ensuring the smooth exchange of data, voice, and multimedia content. In critical sectors like aviation, defense, and emergency response, reliable communication signals play a vital role in coordinating operations and ensuring safety [3-5]. Advances in signal transmission technology have revolutionized industries, enhancing efficiency, security, and accessibility in modern society. Without strong and stable communication signals, global infrastructure, economic activities, and everyday interactions would be significantly disrupted.

Communication signals degrade over long distances due to atmospheric interference, scattering, and attenuation. Atmospheric interference occurs due to weather conditions such as rain, snow, fog, and humidity, which absorb and scatter signals, leading to degradation (known as rain fade) [6,7]. Additionally, disturbances in the ionosphere, influenced by solar activity, can cause signal refraction and dispersion, especially at lower frequencies [8]. The troposphere also contributes to interference through temperature and pressure variations, leading to signal bending and turbulence [9]. Scattering occurs when signals interact with atmospheric particles, causing redirection and loss of strength. Rayleigh scattering happens when the signal's wavelength is much larger than air molecules, resulting in weak but widespread dispersion [10]. Mie scattering occurs when signal wavelengths are comparable to water droplets or dust, leading to stronger disruption [11]. Non-selective scattering, caused by larger particles like clouds and aerosols, uniformly scatters signals in all directions, further weakening their intensity. Attenuation refers to the gradual weakening of signals as they travel through the atmosphere. This is primarily due to absorption by atmospheric gases like water vapor and oxygen, which affect microwave and infrared frequencies[12]. Additionally, free-space path loss occurs as signals spread out over long distances, naturally reducing their power. Multipath effects, where signals reflect off surfaces such as buildings or mountains, can distort and weaken transmissions. These factors lead to reduced signal strength, increased bit error rates, and loss of quantum entanglement, as well as signal fading, disruptions, and higher latency. Increased energy consumption and limited performance of free-space optical and quantum communication further impact efficiency [13-15]. Ultimately, these challenges result in compromised data integrity, higher operational costs, and reduced feasibility of secure and long-distance transmissions.

To mitigate signal degradation in satellite communication, several strategies can be employed, including adaptive beamforming, error correction techniques, using higher frequency bands, deploying satellite relays and quantum repeaters, and utilizing weather prediction models and real-time atmospheric monitoring to make proactive adjustments in transmission parameters, reducing disruptions caused by adverse conditions. These combined approaches enhance the resilience and efficiency of satellite-based communication networks.

Methods

To address signal degradation and enhance encryption in satellite communication through quantum entanglement, a multifaceted approach was employed. The study integrates quantum key distribution (QKD), quantum error correction, and advanced signal processing techniques to improve data integrity and transmission efficiency. QKD protocols, such as BB84 and E91, were analyzed for their effectiveness in secure key exchange, while error correction methods, including Shor's code and surface codes, were examined to mitigate quantum decoherence and noise. A novel adaptive

beamformer, designed using the minimum variance distortionless response (MVDR) criterion combined with kernel techniques, enhances signal quality by dynamically adjusting the phase and amplitude of multiple antenna elements. The performance of higher frequency bands, such as Ka-band (26-40 GHz) and optical wavelengths, was assessed to minimize atmospheric interference, while satellite relays were deployed to extend signal reach and reduce degradation through inter-satellite laser communication and AI-driven signal processing. Additionally, real-time atmospheric monitoring and prediction models were utilized to predict disturbances like rain fade and ionospheric turbulence, allowing for proactive transmission adjustments. By leveraging quantum entanglement and advanced signal processing, this study aims to enhance satellite communication reliability, reduce latency, and strengthen encryption, paving the way for the next generation of secure global communication networks.

Discussion and Results

Mitigation Strategies for Signal Degradation in Satellite Communication

Adaptive beamforming

Adaptive beamforming is a signal processing technique that optimizes the direction and strength of transmitted or received signals by dynamically adjusting the phase and amplitude of multiple antenna elements. It helps improve signal quality by focusing energy toward the intended receiver while minimizing interference from other sources. This technique is widely used in satellite communication, 5G networks, radar systems, and quantum communication to enhance signal clarity, increase efficiency, and reduce power consumption [16]. By continuously monitoring the signal environment and making real-time adjustments, adaptive beamforming ensures reliable data transmission even in challenging conditions such as atmospheric interference or multipath effects. Its ability to provide high-precision directional communication makes it essential for secure and high-performance wireless networks. A novel adaptive beamformer is designed using the minimum variance distortionless response (MVDR) criterion combined with kernel techniques. This approach requires inverting a low-dimensional Gram matrix rather than a high-dimensional sample covariance matrix, greatly reducing computational complexity [17]. Compared to single-constraint adaptive beamforming, multi-constraint adaptive beamforming offers greater adaptability to varying environments. However, the multi-point optimal and precise array response control (MOPARC) method, despite being an effective multi-constraint approach, is sensitive to the presence of the desired signal. To enhance the robustness of multi-constraint adaptive beamforming, we introduce a novel algorithm that integrates the MOPARC method with interference-plus-noise covariance matrix (INCM) reconstruction [18]. A sparsity-based adaptive beamforming (ABF) approach is proposed for efficiently processing coherent signals using polarized sensor arrays (PSA). By reorganizing the data, this method leverages the spatial sparsity of observed signals, converting it into row-sparsity within a waveform-polarization composite matrix [19]. Adaptive beamforming methods have suffered significant performance degradation when even small discrepancies have existed between the actual and assumed array responses to the desired signal. These mismatches have frequently occurred in practical scenarios due to violations of fundamental assumptions about the environment, signal sources, or sensor arrays. This issue has been particularly critical when the beamformer's training data snapshots have contained desired signal components, making the adaptive array highly sensitive to model inaccuracies and array imperfections. Even when the array response to the desired signal has been precisely known, performance degradation has still occurred if the number of training samples has been too small. To address these challenges, a novel approach is introduced to robust adaptive beamforming, which has been capable of handling unknown mismatches of any type in the array response of the desired signal. This method has been developed for the most general case, accommodating an arbitrary-dimensional desired signal subspace, making it applicable to both rank-one (point source) and higher-rank (scattered source or fluctuating wavefront) models [20, 21].

Error correction techniques

Error correction techniques are essential in communication systems to detect and correct errors that occur during data transmission, ensuring accurate and reliable communication. These techniques are particularly important in satellite communication, where signals are affected by atmospheric interference, scattering, and attenuation [22]. One common method is Forward Error Correction (FEC), which adds redundancy to transmitted data, allowing the receiver to detect and correct errors without requiring retransmission. Techniques such as Hamming codes, Reed-Solomon codes, and Low-Density Parity-Check (LDPC) codes are widely used in satellite links and

deep-space communication [23-25]. Another approach is Automatic Repeat Request (ARQ), which relies on acknowledgments and retransmissions. If an error is detected, the receiver requests the sender to resend the corrupted data, ensuring data integrity. A more advanced method, Hybrid ARQ (HARQ), combines FEC and ARQ, correcting minor errors through FEC while requesting retransmission for more severe errors [26]. This approach enhances efficiency and is commonly used in modern communication networks, including 4G, 5G, and satellite systems. In quantum communication, Quantum Error Correction (QEC) is used to protect quantum information from decoherence and noise. Quantum codes, such as Shor's code and Surface codes, enable the detection and correction of errors in entangled qubits, making them essential for secure quantum key distribution (QKD) in satellite-based quantum networks [27, 28]. Error correction techniques play a crucial role in maintaining data integrity, reducing signal degradation, and improving communication efficiency in satellite systems. By minimizing transmission errors and ensuring reliable data exchange, these methods contribute to the development of more robust and secure communication networks.

Using higher frequency bands

Using higher frequency bands is an effective strategy to improve satellite communication by reducing signal degradation caused by atmospheric interference, scattering, and attenuation. Higher frequency bands, such as the Ka-band (26-40 GHz) and optical wavelengths (infrared and visible light), offer several advantages over lower frequency bands like C-band (4-8 GHz) and Ku-band (12-18 GHz) [29]. One major benefit of higher frequency bands is their increased data transmission capacity. Higher frequencies allow for wider bandwidths, enabling faster data rates and more efficient communication, which is essential for applications like high-speed internet, 5G networks, and advanced satellite broadcasting. Additionally, signals in these bands experience less congestion, as lower frequency bands are often overcrowded due to extensive use in telecommunications and broadcasting [30,31]. Despite these advantages, higher frequency bands are more susceptible to atmospheric absorption, particularly due to rain, humidity, and cloud cover, leading to a phenomenon known as rain fade [32]. To mitigate this issue, techniques such as adaptive beamforming, site diversity, and error correction protocols are implemented to maintain stable signal quality. Optical communication, which operates in even higher frequency ranges, can bypass many traditional interference problems but requires precise alignment between satellites and ground stations [33]. In summary, using higher frequency bands enhances data capacity and reduces congestion in satellite communication. However, their increased sensitivity to atmospheric conditions requires advanced signal processing and mitigation strategies to ensure reliable and efficient transmission.

Deploying satellite relays

Deploying satellite relays is a crucial strategy for improving long-distance communication by extending signal reach and minimizing degradation. In satellite communication, direct transmission over vast distances can lead to signal loss due to free-space path loss, atmospheric interference, and scattering. Satellite relays help overcome these challenges by acting as intermediate nodes that receive, amplify, and retransmit signals to their intended destinations. One of the main advantages of satellite relays is enhanced coverage, allowing signals to be transmitted over longer distances without significant loss. This is especially beneficial for global broadband services, intercontinental data transmission, and space exploration missions [34]. Additionally, relays improve communication reliability by reducing latency and maintaining stronger signals in areas where direct transmission would be inefficient or impossible. Satellite relays are essential in multi-satellite constellations, such as the Starlink and OneWeb networks, which provide continuous global coverage by forming interconnected satellite links. In quantum communication, relay satellites play a key role in distributing entangled photon pairs over long distances, enabling secure quantum key distribution (QKD) [35]. Despite their advantages, deploying satellite relays comes with challenges, including higher costs, increased complexity, and potential signal delays. However, advancements in inter-satellite laser communication, AI-driven signal processing, and autonomous satellite networks are helping to optimize relay efficiency [36, 37]. In summary, deploying satellite relays significantly enhances signal reach, communication reliability, and global connectivity, making them essential for modern telecommunications, deep-space missions, and secure quantum networks.

Weather prediction models and real-time atmospheric monitoring

Weather prediction models and real-time atmospheric monitoring play a crucial role in maintaining reliable satellite communication by helping mitigate signal degradation caused by

atmospheric interference. Weather prediction models use advanced algorithms, satellite observations, and meteorological data to forecast atmospheric conditions such as rain, humidity, fog, and solar activity, which can affect signal propagation [38]. By anticipating adverse weather conditions, communication networks can implement proactive measures, such as adjusting transmission power, switching frequency bands, or rerouting signals through alternative satellites. Real-time atmospheric monitoring provides continuous updates on atmospheric turbulence, ionospheric disturbances, and cloud cover, allowing for immediate adjustments in satellite operations. For example, in Ka-band and optical communication, where signals are highly susceptible to rain fade and cloud cover, real-time monitoring helps optimize data transmission by dynamically adjusting beam direction or applying error correction techniques [39]. Additionally, [40]. This approach is especially beneficial for military communications, remote sensing, and global broadband services, where uninterrupted connectivity is critical.

Conclusion

The integration of quantum entanglement into satellite communication presents a promising solution to signal degradation and security vulnerabilities. By employing quantum key distribution and error correction methods, secure transmission with reduced signal loss becomes feasible. Adaptive beamforming, higher frequency bands, and satellite relays further strengthen communication reliability. While challenges such as atmospheric interference and technical complexity persist, advancements in quantum technologies and real-time monitoring approaches can significantly enhance efficiency. This study underscores the potential of quantum entanglement to revolutionize satellite communication, ensuring robust and secure global connectivity. Future research should focus on optimizing quantum protocols and overcoming practical implementation barriers to maximize the benefits of this emerging technology.

References

1. Furqan M. Satellite Communication Networks / M. Furqan, B. Goswami. – 2022. – P. 1-22.
2. Štambuk I. Analysis of Possibility of New Generation Satellite Communications for Navigation / I. Štambuk, K. Malarić // Transactions on Maritime Science. – 2024. – Vol. 13.
3. Alabi M. Telecommunications and Wireless Networks for Disaster Response and Recovery / M. Alabi – 2023.
4. Seba A. A review on security challenges of wireless communications in disaster emergency response and crisis management situations / A. Seba, N. Nouali, H. Seba // Journal of Network and Computer Applications. – 2018. – Vol. 126.
5. Tanasic J. The Efficiency of Disaster and Crisis Management Policy at the Local Level: Lessons from Serbia / J. Tanasic, V. Cvetković. – 2024.
6. Federici J. Review of weather impact on outdoor terahertz wireless communication links / J. Federici, J. Ma, L. Moeller // Nano Communication Networks. – 2016. – Vol. 10.
7. Identification of Terahertz Link Modulation in Atmospheric Weather Conditions / Z. Wu et al // Applied Sciences. – 2023. – Vol. 13. – P. 7831.
8. Goshu B. IONOSPHERIC INSTABILITIES AND THEIR EFFECTS ON GROUND-BASED COMMUNICATION SYSTEMS / B. Goshu. – 2025. – Vol. 2. – P. 12-32.
9. Statistical comparison of InSAR tropospheric correction techniques / D. Bekaert et al // Remote Sensing of Environment. – 2015. – Vol. 170. – P. 40-47.
10. Laser scattering on an atmospheric pressure plasma jet: Disentangling Rayleigh, Raman and Thomson scattering / A. Gessel et al // Plasma Sources Science and Technology. – 2012. – Vol. 21. – P. 015003.
11. Raj P. Scattering angle distribution of laser-return signal strength in the lower atmosphere / P. Raj, P. Devara // Journal of Aerosol Science. – 1995. – Vol. 26. – P. 51-59.
12. Siles G. On the Use of Radiometric Measurements to Estimate Atmospheric Attenuation at 100 and 300 GHz / G. Siles, J. Riera, P. García-del-Pino // Journal of Infrared, Millimeter, and Terahertz Waves. – 2011. – Vol. 32. – P. 528-540.
13. Karimi M. Free Space Optical Communications via Optical Amplify-and-Forward Relaying / M. Karimi, M. Nasiri-Kenari // Journal of Lightwave Technology. – 2011. – Vol. 29. – P. 242-248.
14. Mixed THz/FSO Relaying Systems: Statistical Analysis and Performance Evaluation / S. Li et al // IEEE Transactions on Wireless Communications. – 2022. – Vol. – P. 1-1.
15. Liu Y. Research on Multipath Channel Performance of Free Space Optical Communication / Y. Liu, H. Li – 2020. – P. 420-423.

16. Liberovskiy N. A review of research on adaptive beamforming and digital signal processing / N. Liberovskiy, V. Priputin, D. Chirov // H&ES Research. – 2021. – Vol. 13. – P. 16-21.
17. Zhang X. Low-Complexity Adaptive Beamforming Algorithm With High Dimensional and Small Samples / X. Zhang, D. Feng // IEEE Sensors Journal. – 2023. – Vol. PP. – P. 1-1.
18. Multi-Constraint Adaptive Beamforming in the Presence of the Desired Signal / Q. Ge et al // IEEE Communications Letters. – 2020. – Vol. PP. – P. 1-1.
19. Sparsity-Based Adaptive Beamforming for Coherent Signals With Polarized Sensor Arrays / Y. Cheng et al // IEEE Signal Processing Letters. – 2024. – Vol. PP. – P. 1-5.
20. Robust adaptive beamforming for general-rank signal models / S. Shahbazpanahi et al // Signal Processing, IEEE Transactions on. – 2003. – Vol. 51. – P. 2257-2269.
21. Robust adaptive beamforming using worst-case performance optimization: A solution to the signal mismatch problem / S. Vorobyov, A.B. Gershman, Z.-Q. Luo // Signal Processing, IEEE Transactions on. – 2003. – Vol. 51. – P. 313-324.
22. Korzhik V. Wireless System Using Spread Spectrum Signals under the Conditions of Possible Jamming by Retransmitted Interference / V. Korzhik, R. Bikkenin // Proceedings of Telecommunication Universities. – 2025. – Vol. 11. – P. 26-33.
23. Kumar N. Performance Analysis of Free Space Optics Communication System in the Presence of Forward Error Correction Technique / N. Kumar, A. Sharma, V. Kapoor // Journal of Optical Communications. – 2011. – Vol. 32. – P. 231-235.
24. Salima B. On error correction performance of LDPC and Polar codes for the 5G Machine Type Communications / B. Salima, A. Lakhdar. – 2021. – P. 1-4.
25. Efficient Hardware Architectures andImplementations of Packet-Level Erasure CodingSchemes for High Data Rate Reliable SatelliteCommunications / D. Theodoropoulos et al // IEEE Transactions on Aerospace and Electronic Systems. – 2021. – Vol. PP. – P. 1-1.
26. Hybrid Automatic Repeat Request (HARQ) in Wireless Communications Systems and Standards: A Contemporary Survey / A. Ahmed et al // IEEE Communications Surveys & Tutorials. – 2021. – Vol. PP. – P. 1-1.
27. Real-time quantum error correction beyond break-even / V. Sivak et al // Nature. – 2023. – Vol. 616. – P. 1-6.
28. Wang P. Efficient quantum-error correction for QoS provisioning over QKD-based satellite networks / P.Wang, X. Zhang, G. Chen – 2015. – P. 2262-2267.
29. Pelton J. New Millimeter, Terahertz, and Light-Wave Frequencies for Satellite Communications / J. Pelton – 2017. – P. 413-429.
30. Ersoy Ö. A Novel Constellation Modification Method for Harmonic Modulated MPSK Data Transmission in Millimeter Wave Communication / Ö. Ersoy, M. Karakoç, A. Sahin // IEEE Access. – 2023. – Vol. PP. – P. 1-1.
31. 5G Mobile: Spectrum Broadening to Higher-Frequency Bands to Support High Data Rates / Y. Wang et al // Vehicular Technology Magazine, IEEE. – 2014. – Vol. 9. – P. 39-46.
32. Energy and Spectral Efficiencies of Cell-Free Millimeter-Wave Massive MIMO Systems Under Rain Attenuation Based on Ray Tracing Simulations / H. Silva et al // IEEE Access. – 2023. – Vol. PP. – P. 1-1.
33. Accuracy of satellite orbit prediction and optical design of optical ground station beacons for satellite-to-ground optical communication / H. Takenaka et al. – 2021. – P. 82.
34. Distributed Satellite Relay Cooperative Communication with Optimized Signal Space Dimension / Y. Wang et al // Remote Sensing. – 2022. – Vol. 14. – P. 4474.
35. Goswami S. Satellite-Relayed Global Quantum Communication without Quantum Memory / S. Goswami, S. Dhara // Physical Review Applied. – 2023. – Vol. 20.
36. Multi-Satellite Relay Transmission in 5G: Concepts, Techniques, and Challenges / L. Bai et al // IEEE Network. – 2018. – Vol. 32. – P. 38-44.
37. Energy-Aware Relay Optimization and Power Allocation in Multiple Unmanned Aerial Vehicles Aided Satellite-Aerial-Terrestrial Network / Y. Shi et al // IEEE Systems Journal. – 2022. – Vol. PP. – P. 1-12.
38. Continuous daytime and nighttime forecast of atmospheric optical turbulence from numerical weather prediction models / F. Quatresooz et al // Optics Express. – 2023. – Vol. 31.
39. Kamarozaman N. Fade Duration Analysis on a Ka-Band Link Operating in the Tropical Region / N. Kamarozaman // Journal of Electrical Systems. – 2024. – Vol. 20. – P. 1790-1797.

40. Mitigating the effect of atmospheric turbulence on orbital angular momentum-based quantum key distribution using real-time adaptive optics with phase unwrapping / Z. Tao et al // Optics Express. – 2021. – Vol. 29.

К.С. Астемесова[1], М.Д. Рымғалиева[2*]
[1]К.И. Сәтбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық зерттеу университеті,
050013, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сәтбаев көшесі, 22
[2]Астана қаласының Халықаралық мектеп,
010000, Қазақстан Республикасы Астана қ., Түркістан көшесі 32/1
*e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com

СПУТНИКТІК БАЙЛАНЫСТАҒЫ КВАНТТЫҚ ШАТАСУ АРҚЫЛЫ СИГНАЛДЫҢ ЖОҒАЛУЫН ҚАЛАЙ АЗАЙТУҒА ЖӘНЕ ШИФРЛАУДЫ ЖАҚСАРТУҒА БОЛАДЫ

Спутниктік байланыс – телекоммуникация, навигация және хабар тарату сияқты қосымшалар үшін деректерді алыс қашықтыққа жіберуге мүмкіндік беретін жаһандық байланыстың маңызды құрамдас бөлігі. Алайда, атмосфералық кедергілер, шашырау және әлсіреу нәтижесінде сигналдың нашарлауы сенімді байланысты сақтауда елеулі қиындықтар тудырады. Бұл зерттеу спутниктік байланыс жүйелерінде сигнал жоғалуын азайту және шифрлауды жақсартуда кванттық шатасудың рөлін зерттейді. Кванттық кілттерді тарату (QKD) және кванттық қателерді түзету әдістерін қолдану арқылы қауіпсіз және тиімді деректерді тасымалдауға қол жеткізуге болады. Байланыстың сенімділігін арттыру үшін адаптивті сәулелік пішіндеу, жоғары жиілікті диапазондар, спутниктік релелер және нақты уақыттағы атмосфералық мониторинг сияқты әртүрлі стратегиялар қарастырылады. Кванттық байланысты озық сигналдарды өңдеу әдістерімен біріктіру деректердің тұтастығын жақсарту, кідірісті азайту және қауіпсіздікті арттыру мүмкіндігін көрсетеді. Сонымен қатар, зерттеу жоғары жиілікті диапазондарды пайдалану және нақты уақыт режиміндегі атмосфералық мониторинг арқылы сигнал әлсіреуіне қарсы күрес үшін берілімді оңтайландыру әсерін зерттейді. Алынған нәтижелер заманауи спутниктік желілерде кванттық технологияның трансформациялық әлеуетін көрсетеді, бұл келесі буынның қауіпсіз және тиімді байланысына жол ашады. Атмосфералық кедергілер мен техникалық күрделіліктер сияқты қиындықтар сақталғанымен, кванттық технологиялар мен нақты уақыттағы оңтайландыру стратегияларын одан әрі дамыту бұл кедергілерді жеңуге үміт береді. Болашақ зерттеулер кванттық протоколдарды жетілдіруге және спутниктік байланыс жүйелерінде кванттық шатасудың артықшылықтарын толық жүзеге асыру үшін енгізу мәселелерін шешуге бағытталуы керек.

Түйін сөздер: *коммуникациялық сигналдар, атмосфералық кедергілер, кванттық байланыс, болжау модельдері, сигналдың деградациясы, қателерді түзету.*

К.С. Астемесова[1], М.Д. Рымғалиева[2*]
[1]Казахский национальный технический университет имени К.И. Сатпаева,
050013, Республика Казахстан г.Алматы, ул. Сатпаева, 22
[2]Астана қаласының Халықаралық мектеп,
010000, Республика Казахстан Астана, улица Туркестан 32/1
*e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com

КАК МОЖНО УМЕНЬШИТЬ ПОТЕРЮ СИГНАЛА И УЛУЧШИТЬ ШИФРОВАНИЕ С ПОМОЩЬЮ КВАНТОВОЙ ЗАПУТАННОСТИ В СПУТНИКОВОЙ СВЯЗИ

Спутниковая связь является важнейшим компонентом глобальной связи, обеспечивая передачу данных на большие расстояния для таких приложений, как телекоммуникации, навигация и радиовещание. Однако ухудшение сигнала из-за атмосферных помех, рассеяния и затухания создает значительные проблемы для поддержания надежной связи. В данном исследовании изучается роль квантовой запутанности в снижении потерь сигнала и повышении уровня шифрования в системах спутниковой связи. Использование квантового распределения ключей (QKD) и методов квантовой коррекции ошибок позволяет добиться безопасной и эффективной передачи данных. Рассматриваются различные стратегии, включая адаптивное формирование луча, более высокие частотные диапазоны, спутниковые ретрансляторы и мониторинг атмосферы в режиме реального времени, для повышения надежности связи. Интеграция квантовой связи с передовыми методами обработки сигналов демонстрирует потенциальные улучшения целостности данных, сокращение задержек и повышение безопасности. Кроме того, исследование рассматривает влияние использования более высоких частотных диапазонов и оптимизации передачи данных с помощью мониторинга атмосферы в режиме реального времени для противодействия затуханию сигнала. Полученные результаты подчеркивают преобразующий

потенциал квантовых технологий в современных спутниковых сетях, открывая путь к следующему поколению безопасной и эффективной связи. Хотя проблемы, такие как атмосферные возмущения и технические сложности, сохраняются, дальнейшее развитие квантовых технологий и стратегий оптимизации в реальном времени дает надежду на их преодоление. Будущие исследования должны быть сосредоточены на совершенствовании квантовых протоколов и решении проблем внедрения, чтобы в полной мере реализовать преимущества квантовой запутанности в системах спутниковой связи.

Ключевые слова: *коммуникационные сигналы, атмосферные помехи, квантовая связь, модели прогнозирования, деградация сигнала, исправление ошибок.*

Information about the authors

Kalamkas Astemessova – PhD, Associate Professor, Head of the Department of General Physics, Kazakh National Research Technical University, Almaty, Kazakhstan; e-mail: naucha@mail.ru, k.astemessova@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4143-6084.

Malika Rymgaliyeva* – schoolgirl, International School of Astana, Astana, Kazakhstan; e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com.

Авторлар туралы мәліметтер

Каламкас Сериковна Астемесова – PhD, қауымдастырылған профессор, физика кафедрасының меңгерушісі, К.И. Сәтбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық зерттеу университеті, Алматы, Қазақстан; e-mail: naucha@mail.ru, k.astemessova@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4143-6084.

Малика Думанқызы Рымғалиева* – білім алушысы, Астана қаласының Халықаралық мектеп, Астана, Қазақстан; e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com.

Сведения об авторах

Каламкас Сериковна Астемесова – PhD, ассоциированный профессор, заведующий кафедры общей физики, Казахский национальный технический университет имени К.И. Сатпаева, Алматы, Казахстан; e-mail: naucha@mail.ru, k.astemessova@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4143-6084.

Малика Думанқызы Рымғалиева* – обучающаяся, Международная школа г. Астана, Астана, Казахстан; e-mail: rymgalievamalika67@gmail.com.

Received 26.03.2025
Revised 29.04.2025
Accepted 30.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-48

МРНТИ: 44.31.31.

CC BY 4.0
Check for updates

А.А. Генбач, Д.Ю. Бондарцев*
Алматинский Университет Энергетики и Связи им. Г. Даукеева,
050013, Республика Казахстан, г. Алматы, ул. Байтурсынова 126/1
*e-mail: d.bondartsev@aues.kz

ПРИРОДНЫЕ МАТЕРИАЛЫ КАК НОВЫЕ ВЫСОКОТЕМПЕРАТУРНЫЕ ПОКРЫТИЯ

Аннотация: *Разработано оборудование полигона для исследования теплообмена в природных покрытиях. Создана поточная линия для нанесения покрытий. В качестве природных материалов выбраны кварциты, граниты и тешениты. Создан термоинструмент с детонационной струей и разработана технология получения порошков дроблением в замкнутом объёме. Горелка имеет автоматическое устройство для управления режимом работы. Порошки готовились в формах из эллиптических поверхностей с различным эксцентриситетом. Технология увеличивает выход порошка класса $(0\div2)\times10^{-3}$ м и повышает степень упрочнения порошка. Автоматическое устройство устанавливает оптимальное расстояние до покрытия, формирует оптимальное пятно растекания струи. Технология предусматривает выброс воды на покрытие. Поперечная скорость участка воспламенения спинового детонационного факела определяется из наклона к образующей спирального следа. Имеет место стабилизация горения за счет торможения на покрытии. Исследования с помощью голографической интерферометрии показало, что оно полезно для прогнозирования разрушения покрытия. Покрытия с тремя тепловыми источниками представляет собой экран, поглощающий волны факела термоинструмента. Покрытие*

обеспечивает эрозионную стойкость. Спиновой детонационный факел за счет частичного расплавления частиц покрытия значительно снижает разрушение частиц по границам раздела покрытия.

Ключевые слова: *теплообмен, природные материалы, покрытия, термоинструмент, напыление.*

Введение

Весьма актуально проводить научные исследования теплообмена в капиллярно-пористых природных материалах. В качестве таких материалов выбираются горные породы, к примеру туфы [1], мраморы [2], кварциты [3], граниты [4], тешениты [5], бентониты [6]. Из них изготавливаются порошки и наносятся напылением на подложку.

Актуальным является изучения прогресса в механизмах реализации охлаждения поверхностей распылением (струйным способом) [7]. Рассмотрены способы улучшения характеристик путем чередования видов применяемой жидкости, изменением схемы потока, параметров воздуха и воды, расстояния между соплом и поверхностью, применение струйно-инжекционного метода. Однако требуется исследовать воздействие струйного охлаждения на теплообмен в капиллярно-пористых покрытиях [8] и капиллярно-пористых структурах [5], особенно его влияние на природные материалы. Авторами [9] рассмотрен теплообмен в пористых покрытиях, в которых действуют термонапряжения. Разработаны условия действия термических напряжений σ для предельного состояния поверхности. Предложенная модель учитывает термомеханические свойства покрытия. Установлена сложная зависимость теплообмена и напряжения для разных диаметров покрытия. Однако авторами [9] не описано влияние теплообмена и напряжений в покрытиях, не создана методика расчета.

В работах [10] даны исследования теплообмена в различных изотропных и анизотропных покрытиях, конструкций специальных покрытий с целью увеличения их критических потоков. Но не рассмотрены интегрированные системы охлаждения, включающие порошковые нанесения напыления и капиллярно-пористые структуры с кипением охладителя. В энергетических технологиях перспективны двумерные наноматериалы [11] как интенсификаторы теплообмена (2-Д материалы). Они могут создаваться в виде пленок, композитов, наножидкостей, материалов на основе графена. Интересны теплопередающие способности при процессах испарения, кипения и конденсации, особенно для тепловых труб.

Однако авторы [11] указывают на определенные трудности при выборе двумерных материалов, требуется дополнительные исследования для их активного применения нами исследуемых капиллярно-пористых покрытий и капиллярно-пористых структур.

В данной работе предлагается создать технологию изготовления и нанесения напылением порошков природных материалв (факелы, дробление материалов) и изучить механизм разрушения. Необходимо провести исследования напыления порошка тешенита, гранита с целью образования природного покрытия термоинструментом и эксплуатации покрытия для различных удельных тепловых нагрузках q, включая предельные $q_{\text{пред}}$, и степени перегрева покрытия ΔT, $\Delta T_{\text{кр}}$.

Материалы и методы

Для газотурбинных установок (ГТУ) эффективно применять детонационное сжитание топлива. Здесь возникает необходимость создания надежного метода детонационного сжигания форсированных режимов работы камеры сгорания с эффективной системой охлаждения. На рисунке 1 представлено оборудование полигона для нанесения покрытий термическим способом: 1 – кислородная рампа с редуктором; 2 – батарея кислородных баллонов; 3 – баллон с углекислым газом; 4 – баллон со сжатым воздухом (азотом); 5 – емкость для воды; 6 – пульт управления; 7 – баллон с керосином; 8 – баллон со сжатым воздухом (азотом); 9 – термоинструмент; 10 – автоматическое пусковое устройство, вынесенное из термоинструмента; 11 – аккумулятор, 12 – магистраль с кислородом; 13 – магистраль с керосином; 14 – магистраль с углекислым газом; магистраль с водой.

Термоинструмент для напыления нанесением порошка покрытия представлен на рисунке 2, позволяет производить напыление пульсирующей двухфазной детонационной высокотемпературной струей.

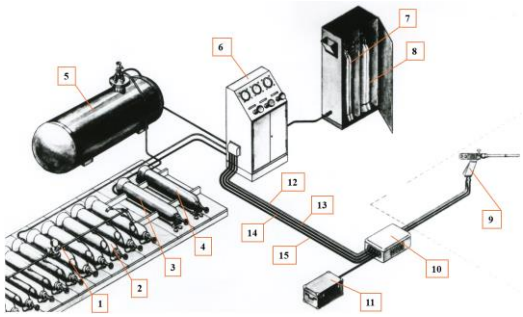
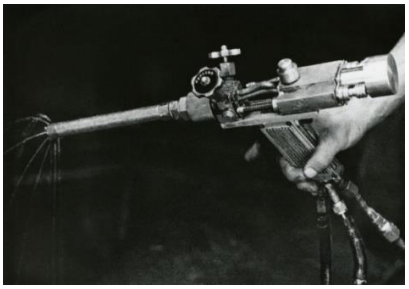

Рисунок 1 – Оборудование полигона для нанесения напыления покрытий термическим способом, с помощью вытеснительной схемы [8] питания термоинструмента

Рисунок 2 – Термоинструмент с встроенным автоматическим устройством

Термоинструмент для нанесения напыления покрытий представляет из себя горелку ракетного типа, за счет автоматического устройства имеется возможность управлять режимами создания покрытий, изменяя мощность горелки и длину факела *L*. Контролируется качество покрытия и экономится расход горючего и окислителя. Вязкие и высокопористые материалы (например туф [8]) напылялись с оплавлением покрытия. Схема горелки (термоинструмента) представлена в работе [5].

На рисунке 3 представлена производственная линия с четырьмя огнеструйными горелками ракетного типа (термоинструментами), которые предназначаются для нанесения покрытий с использованием природных материалов.

Рисунок 3 – Производственная линия для нанесения покрытий.
В масштабе вынесена огнеструйная горелка ракетного типа

Для определения удельных тепловых потоков *q* на оси струи и в пятне торможения (на покрытии) по радиусу *r* измерялся расход *G*, давление *P* и температуры *T* охладителя, с целью сведения теплового баланса. Также измерялись расход, давление горючего и охладителя, и внутрикамерное давление. Порошки из природного материала (кварциты, граниты, тешениты, мраморы, туфы) приготавливались после обработки массива горелкой ракетного типа [8].

Другой способ получения порошков заключался в приготовлении специальных форм из необходимого материала и их взрывания, что позволяло применять упрочняющие технологии для создания покрытий. С этой целью производились исследования моделей из песчано-цементной смеси. Порошком служили частицы минеральной среды (кварцит, гранит, тешенит).

Для проведения экспериментов по влиянию эксцентриситет эллиптических цилиндров на качество дробления выбирались две модели представленные на рисунке 4: модель №1: ε = 0.74; модель №2: ε = 0.47.

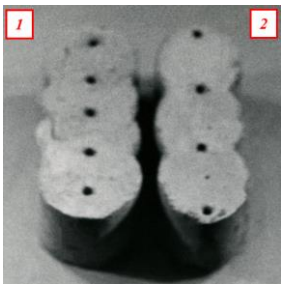

Рисунок 4 – Общий вид моделей:
1 – модель с эксцентриситетом 0.74; 2 – модель с эксцентриситетом 0.47

Распределения по фракциям массы моделей № 1 и № 2 представлено на рисунке 5. Результаты ситового анализа гранулометрического состава показали, что для модели №1 выход класса $(0\div2)\times10^{-3}$ м дает 27.2%, а для модели №2 – 18.2%. Данная технология позволяет увеличивать степень упрочнения порошка.

Эксцентриситет эллипса: $\varepsilon = \frac{c}{a}$, где $2c$ – расстояние между фокусами; $2a$ – длина большой оси. Высота эллиптических цилиндров h = 95×10^{-3} м. Для напыления порошка частицы отбирались по крупности: 0.1×10^{-3} м – 3.1%; 0.25×10^{-3} м – 4.2%; 0.5×10^{-3} м – 7.3%.

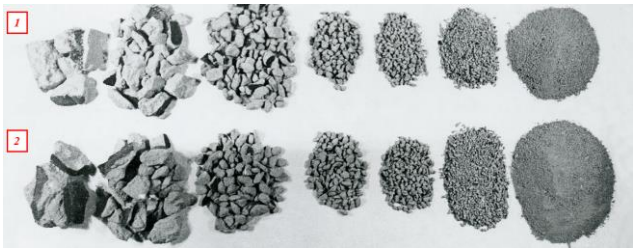

Рисунок 5 – Общий вид распределения по фракциям массы моделей №1 и №2

Упрочняющая технология производства порошков получается за счет разрушения энергии взрыва в фокусе эллиптического цилиндра на энергию сжатых газов и энергию волны. Происходит синергический эффект суммирования этих энергий в каждом из фокусов цилиндра. Термические напряжения сжатия частиц порошка возрастали до двух раз [8].

Результаты

Использованы детонационные высокотемпературные пульсирующие двухфазные факелы керосино-кислородного термоинструмента, позволяющие дожигать горючее на поверхности покрытия с α = 0.6÷0.8. Это позволяет существенно увеличить удельные тепловые потоки q при небольшом перегреве ΔT покрытия, которые могут быть до шести раз выше по сравнению с обычным процессом сжигания. Максимальные q на покрытии достигали величины $(2\div15)\times10^{6}$ Вт/м^2. На рисунке 6 показано, ствол горелки 1 при взаимодействие детонационного факела 3 с поверхностью 4. Автоматическая система управления устанавливает оптимальное расстояние струи от среза сопла до покрытия. Формируется оптимальное пятно растекания струи с установкой угла оси горелки к покрытию. Выброс струй воды 2 имеет технологическое значение для формирования покрытия.

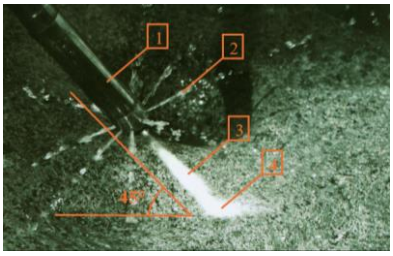

Рисунок 6 – Взаимодействие детонационного факела 3 с гранитной поверхностью 4

Поперечная скорость участка воспламенения спинового детонационного факела (рис. 6) определяется из наклона к образующей спирального следа. Поскольку угол наклона близок к 45 градусам, то поперечная скорость вдвое превышает скорость звука в газовой струе. Процесс дожигания горючего (керосина) протекает устойчиво на покрытии, непрерывно и наблюдается за ударной волной, а периодичность воспламенения связана с отрывом горения газа от фронта ударной волны.

В целом, стабилизация горения пульсирующих волн имеет место за счет торможения газа на капиллярно-пористом покрытии в виде сверхзвукового потока смеси, аналогично процессам в ударных трубах. На рисунке 7 представлена структура затопленной струи вдоль абсциссы z, истекающей из сопла с критическим диаметром 4×10^{-3} м. Зарегистрировано явление спиновой детонации в конце факела струи. На рисунке приняты обозначения: 1 – ствол горелки; 2 – выброс струй воды; 3 – диаметр струи на срезе сопла, $d_a = 2r_a$, м; 4 – критический диаметр сопла; 5 – спиновая детонация. Струя истекала с высоким уровнем шума и резкими звуковыми колебаниями. Охлаждающаяся вода струйками отводится из калибратора термоинструмента с целью обеспечения технологии напыления. Из исследованных горных пород гранит имеет низкое значение $\lambda = (2.2 \div 4.1)$ Вт/(м×К), а значение $\alpha = (0.6 \div 0.9)\times10^{-5}$ К$^{-1}$.

Рисунок 7 – Вариант спиновой детонации струи в конце факела термоинструмента 5.

Если будут иметь иные случаи, то можно воспользоваться быстрым охлаждением покрытия, которое быстро будут затвердевать с получением реакционно-отверждаемых покрытий (рис. 8).

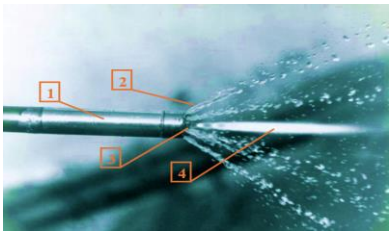

Рисунок 8 – Детонационный факел термоинструмента 4

На рисунке 8 представлен детонационный факел термоинструмента: 1 – ствол горелки; 2 – выброс струй воды; 3 – диаметр критического сечения сопла, $d_к$, м; 4 – детонационный факел. Смесь керосин-кислород. Система охлаждения – комбинированная.

Обсуждение

Ранее в работе [5] был выполнен эксперимент с применением голографии и скоростной киносъёмки, в работе [8] были представлены голографический стенд, схема стенда для получения голографических интерферограмм и схема съемочного стенда СКС-1М. В результате проведенного эксперимента были получены интерферограммы которые позволили обнаружить на поверхности покрытиях трещины, не просматриваемые визуально, а также крупные включения, в области которых линии равных деформаций имели изломы. Оценка действия напряжений покрытий уменьшает вероятность возникновения трещин при создании устройств и позволяет управлять развитием опасных трещин. Покрытие с тремя тепловыми источниками представляет собой экран, который поглощает ударные и детонационные волны факела термоинструмента. Для предельного состояния природных покрытий из минеральных сред (рис. 9, 10) при определенных размерах δ частиц и времени

подачи удельного теплового потока решающую роль в разрушении покрытия имеют напряжения сжатия. Более того, различные методы термического напыления (атмосферно-плазменный процесс; высокоскоростной кислородо-топливный, высокоскоростной воздушно-топливный дают различную микроструктуру и отношение напряжения сжатия, растяжения и сдвига к деформации. Это связано с прочностью сцепления между частицами минеральной среды, т.к. полностью или частично расплавление частицы порошка металлов ударяются и затвердевают на подложке, а степень сцепления между частицами металлов может составлять всего 20÷80 % площади поверхности границ частицы. Создаваемое термическим способом капиллярно-пористое покрытие будет всегда анизотропно, что имеет преимущества в процессе охлаждения. Для термического напыления металлов и сплавов стремятся к максимальному расплавлению частицы, что положительно влияет на коррозионную способность капиллярно-пористого покрытия. Для частиц минеральной среды проблема кавитационного эрозионного износа капиллярно-пористых покрытий не является основной.

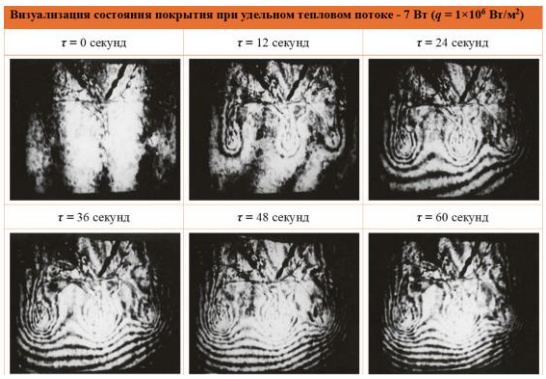

Рисунок 9 – Фотоснимки голографических интерферограмм покрытия из тешенита

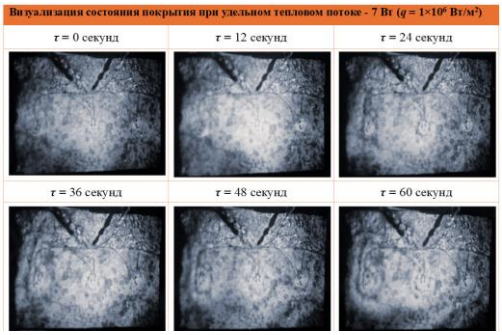

Рисунок 10 – Фотоснимки голографических интерферограмм покрытия из гранита

Предельная область работы тепловых нагрузок для поддерживаемого перегрева покрытия $\Delta T = T_{ст} - T_{н} = (20\div75)$ К, дает следующие величины: для тешенитных покрытий – $(2.2\div4)\times10^6$ Вт/м^2; для гранитных покрытий – $(4\div6.2)\times10^6$ Вт/м^2; для кварцевых [8] покрытий – $(6.2\div15)\times10^6$ Вт/м^2.

Полученные области q значительно превосходят такие высокофорсированные системы, как кипение в тонких пленках [12] и в большом объёме [13], кипение в сетчатых фитилях тепловых труб [14, 15].

Заключение

Создан термоинструмент, имеющий спиновую структуру детонационного факела, дожигаемого на поверхности природного покрытия. Применен способ образования порошков с помощью управления энергией волны и газов в фокусах эллиптических цилиндров, что позволило провести упрочнение природного материала и повысить выход мелких фракций в диапазоне гранулометрического состава $(0\div2)\times10^{-3}$ м. Выделена точка отчета в виде остаточной деформации в материале, обнаружена сеть мелких трещин, которые не исчезали при снятии тепловой нагрузки и наблюдались на поверхности. Это позволяет иметь прогноз поведения материалов в случае диссипации энергии у вершины большой трещины и предсказывать состояние прочности. Нелинейность подчеркивает, что к упругому поведению материала добавляется его пластичность, а этот факт мог быть зафиксирован только оптическими методами исследования.

Список литературы

1. Ting Z. Insights into natural tuff as a building material: Effects of natural joints on fracture fractal characteristics and energy evolution of rocks under impact load / Z. Ting // Engineering Failure Analysis. – 2024. – Vol. 163. – P. 108584. https://doi.org/10.1016/j.engfailanal.2024.108584.
2. Yan Z. Investigation on mechanical behaviors and energy characteristics of deep-buried marble in a hydraulic tunnel in Southwest China / Z. Yan // Transportation Geotechnics. – 2024. – Vol. 47. – P. 101270. https://doi.org/10.1016/j.trgeo.2024.101270.
3. Wei C. An Investigation into the Compressive Strength, Permeability and Microstructure of Quartzite-Rock-Sand Mortar / C. Wei // Fluid Dynamics and Materials Processing. – 2024. – Vol. 20, № 4. – P. 859-872. https://doi.org/10.32604/fdmp.2023.029310.
4. Ramadji C. Influence of Granite Powder on Physico-Mechanical and Durability Properties of Mortar / C. Ramadji // Materials. – 2020. – Vol. 13. – P. 5406. https://doi.org/10.3390/ma13235406.
5. Boiling crisis in porous structures / A.A. Genbach et al // Energy. – 2022. – Vol. 259. – P. 125076. https://doi.org/10.1016/j.energy.2022.125076.
6. Askalany, A.A. High potential of employing bentonite in adsorption cooling systems driven by low-grade heat source temperatures / A.A. Askalany // Energy. – 2017. – Vol. 141. – P. 782e91. https://doi.org/10.1016/j.energy.2017.07.171.
7. Jena M. Spray Impingement Cooling of Metal Surfaces: a Review on Progressing Mechanisms / M. Jena // Thermal Engineering. – 2023. – Vol. 70. – P. 573-594. https://doi.org/10.1134/S0040601523080050.
8. Experimental studies of natural material-based coatings for thermal protection of metallic surfaces / A.A. Genbach et al // Journal of Materials Science: Materials in Engineering. – 2025. – Vol. 20. – P. 46. https://doi.org/10.1186/s40712-025-00252-5.
9. Nian X. Effects of chloride ion concentration on porous surfaces and boiling heat transfer performance of porous surfaces / X. Nian // Energy. – 2024. – Vol. 294. – P. 130818. https://doi.org/10.1016/j.energy.2024.130818.
10. Junsheng H. Coupling zinc oxide nanopatterns with low-power acoustics for synergistic two-phase cooling enhancement / H. Junsheng // Chemical Engineering Journal. – 2025. – Vol. 508. – P. 161081. https://doi.org/10.1016/j.cej.2025.161081.
11. Dmitriev A.S. Prospects for the Use of Two-Dimensional Nanomaterials in Energy Technologies (Review) / A.S. Dmitriev, A.V. Klimenko // Thermal Engineering. – 2023. – Vol. 70. – P. 551-572. https://doi.org/10.1134/S0040601523080013.
12. Jamialahmadi M. Experimental and theoretical studies on subcooled flow boiling of pure liquids and multicomponent mixtures / M. Jamialahmadi // International Journal of Heat and Mass Transfer. – 2008. – Vol. 51, № 9. – P. 2482-2493. https://doi.org/10.1016/j.ijheatmasstransfer.2007.07.052.
13. Xinghui W. An experimental study on the fractal characteristics of the effective pore structure in granite by thermal treatment / W. Xinghui // Case Studies in Thermal Engineering. – 2023. – Vol. 45. – P. 102921. https://doi.org/10.1016/j.csite.2023.102921.
14. Kimihide O. Investigation on liquid-vapor interface behavior in capillary evaporator for high heat flux loop heat pipe / O. Kimihide, N. Hosei // International Journal of Thermal Sciences. – 2019. – Vol. 140. – P. 530-538. https://doi.org/10.1016/j.ijthermalsci.2019.03.008.
15. Min Y. Analytical study of impact of the wick's fractal parameters on the heat transfer capacity of a novel micro-channel loop heat pipe / Y. Min // Energy. – 2018. – Vol. 158. – P. 746-759. https://doi.org/10.1016/j.energy.2018.06.075.

А.А. Генбач, Д.Ю. Бондарцев*
Ғ. Даукеев атындағы Алматы Энергетика және Байланыс Университеті,
050013, Қазақстан Республикасы, Алматы қаласы, Байтурсынұлы көшесі 126/1
*e-mail: d.bondartsev@aues.kz

ЖАҢА ЖОҒАРЫ ТЕМПЕРАТУРАЛЫ ЖАБЫНДАР РЕТІНДЕГІ ТАБИҒИ МАТЕРИАЛДАР

Табиғи жабындардағы жылу алмасуды зерттеу үшін полигон жабдығы әзірленді. Жабын жағу үшін ағынды желі жасалды. Табиғи материалдар ретінде кварциттер, граниттер және тешениттер таңдалған. Детонациялық ағысы бар термоинструмент жасалды және ұнтақтарды тұйық көлемде ұсақтап алу технологиясы әзірленді. Оттықтың жұмыс режимін басқаруға арналған автоматты құрылғысы болады. Ұнтақтар эксцентриситеті әртүрлі эллиптикалық беттерден

жасалған пішінде дайындалған. Технология сыныбының ұнтақ шығымын (0÷2)×10^{-3} арттырады және ұнтақты нығайту дәрежесін арттырады. Автоматты құрылғы жабынға дейінгі оңтайлы қашықтықты белгілейді, ағыстың ағуының оңтайлы дағын қалыптастырады. Технология жабынға су шығаруды көздейді. Спиндік детонациялық алаудың жану учаскесінің көлденең жылдамдығы пайда болатын спиральды ізге көлбеу арқылы анықталады. Жабында тежеу есебінен жануды тұрақтандыру орын алады. Голографиялық интерферометрияның көмегімен жүргізілген зерттеулер оның жабынның бұзылуын болжау үшін пайдалы екенін көрсетті. Үш жылу көзі бар жабын термоқұрал алауының толқынын сіңіретін экран болып табылады. Жабын эрозиялық төзімділікті қамтамасыз етеді. Арқалық детонациялық алау жабын бөлшектерінің ішінара еруі есебінен жабынды бөлу шекаралары бойынша бөлшектердің бұзылуын едәуір төмендетеді.

Түйін сөздер: *жылу алмасу, табиғи материалдар, жабындар, термоинструмент, тозаңдандыру.*

A.A. Genbach, D.Yu. Bondartsev*
Almaty University of Power Engineering and Telecommunications n.a. G. Daukeev,
050013, Republic of Kazakhstan, Almaty, Baitursynov str., 126/1
*e-mail: d.bondartsev@aues.kz

NATURAL MATERIALS AS NEW HIGH-TEMPERATURE COATINGS

The equipment of the polygon for the study of heat transfer in natural coatings was developed. A flow line for coating application was created. Quartzites, granites and teshenites were chosen as natural materials. A thermal tool with detonation jet was created and the technology of powder production by crushing in a closed volume was developed. The burner has an automatic device for controlling the mode of operation. Powders were prepared in molds made of elliptical surfaces with different eccentricity. The technology increases the powder yield of (0÷2)×10^{-3} m class and increases the degree of powder hardening. The automatic device sets the optimal distance to the coating, forms the optimal spot of the jet spreading. The technology provides for water ejection onto the coating. The transverse velocity of the ignition area of the spin detonation plume is determined from the inclination to the spiral trace. There is stabilization of combustion due to braking on the coating. Studies using holographic interferometry have shown that it is useful in predicting coating failure. The coatings with three heat sources is a screen that absorbs the heat tool torch waves. The coating provides erosion resistance. Spin detonation torch due to partial melting of coating particles significantly reduces particle fracture at coating interfaces.

Key words: *heat transfer, natural materials, coatings, thermal tools, spraying.*

Сведения об авторах

Александр Алексеевич Генбач – д.т.н., профессор кафедры «Теплоэнергетика и физика», НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Г. Даукеева», e-mail: a.genbach@aues.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-3819-4387.

Давид Юрьевич Бондарцев* – PhD, проф. преподаватель кафедры «Теплоэнергетика и физика», НАО «Алматинский университет энергетики и связи имени Г. Даукеева», e-mail: d.bondartsev@aues.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8778-7851.

Авторлар туралы мәліметтер

Александр Алексеевич Генбач – т.ғ.д., проф. каф. «Жылу энергетикасы және физика», «Ғ. Даукеев атындағы Алматы Энергетика және Байланыс Университеті», e-mail: a.genbach@aues.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-3819-4387.

Давид Юрьевич Бондарцев* – PhD, проф. оқытушы каф. «Жылу энергетикасы және физика», «Ғ. Даукеев атындағы Алматы Энергетика және Байланыс Университеті», e-mail: d.bondartsev@aues.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8778-7851.

Information about the authors

Alexander Genbach – d.t.s., prof. dep. «Thermal Power and Physics», «Almaty University of Power Engineering and Telecommunications n.a. G. Daukeev», e-mail: a.genbach@aues.kz, ORCID: https://orcid.org/0009-0001-3819-4387.

David Bondartsev – PhD, prof. lecturer dep. «Thermal Power and Physics», «Almaty University of Power Engineering and Telecommunications n.a. G. Daukeev», e-mail: d.bondartsev@aues.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8778-7851.

Поступила в редакцию 27.05.2025
Поступила после доработки 03.06.2025
Принята к публикации 04.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-49

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 44.31.31

Д.Н. Касемканов[1*], А.Т. Жумагажинов[2], А.С. Кузкенов[2], Ж.А. Какибаев[2]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А,
[2]Государственное коммунальное предприятие «Теплокоммунэнерго»,
071417, Республика Казахстан, г. Семей, пр. Ауэзова, 111
[*]e-mail: kasemkanov.dastan@gmail.com

АНАЛИЗ СИСТЕМЫ ТОПЛИВОПОДАЧИ ТЭЦ

Аннотация: *В статье рассматривается проблема снижения энергоэффективности системы топливоснабжения на тепловых электроцентралях (ТЭЦ), связанная с использованием угля различных марок и технологическим износом оборудования. Целью исследования является анализ текущего состояния системы топливоподачи ТЭЦ-1 г. Семей с последующим определением потерь тепла и расчетом ее эффективности в зависимости от вида используемого угля. Объектом исследования выбрана ТЭЦ-1 г. Семей, где актуальной задачей стала необходимость перехода с проектного кузнецкого угля на местный уголь с разреза Каражыр. В статье описана технологическая схема топливоподачи, даны характеристики используемых углей, в том числе выполнен тепловой расчет, включающий оценку потерь на различных стадиях, таких как качество топлива, условия его хранения и транспортировки, влияющих на надежность системы. Результаты показали, что использование кузнецкого угля позволяет достичь более высокого КПД системы (97,2%) по сравнению с каражыринским углем (94,8%) за счет его лучших топливных характеристик. Научная ценность: На основе проведенного анализа предложены направления повышения эффективности действующих систем. Практическая ценность: Результаты могут быть использованы при модернизации аналогичных энергетических объектов.*

Ключевые слова: *топливоподача, ТЭЦ, уголь, КПД, дробилка, транспортные ленты, тепловые потери.*

Введение

Несмотря на развитие альтернативных источников энергии, уголь по-прежнему остается одним из наиболее распространённых видов топлива, используемых на тепловых электроцентралях (ТЭЦ) по всему миру. Он занимает второе место по значимости среди источников первичной энергии после нефти и обеспечивает около четверти мирового потребления энергоресурсов. Казахстан располагает значительными запасами угля — по оценкам, страна обеспечена этим ресурсом более чем на 500 лет, что делает его стратегически важным для национальной энергетики [1].

Основу работы ТЭЦ составляет процесс сжигания топлива, в том числе угля, для выработки тепловой и электрической энергии. Важнейшую роль в обеспечении эффективности и надёжности функционирования станции играет система топливоподачи - технологический комплекс, отвечающий за транспортировку, подготовку, хранение и подачу топлива к котлам. Любые отклонения или сбои в этой системе ведут к снижению КПД, увеличению затрат или же к ухудшению экологических показателей [2].

Несмотря на то, что оборудование, применяемое в системах топливоподачи, было спроектировано еще в середине прошлого века, морально и физически устарело, в настоящее время его продолжают эксплуатировать. Низкая эффективность систем топливоподачи приводит к снижению общего КПД на ТЭЦ, увеличению потерь энергии [3].

Актуальность данной работы заключается в необходимости повышения эффективности системы топливоподачи за счет анализа и оптимизации ее ключевых процессов.

Объект исследования

Объектом исследования в данной работе является система топливоподачи ТЭЦ-1 города Семей. Данная станция является ключевым источником теплоснабжения и электроснабжения для города и близлежащих районов. Выбор ТЭЦ-1 в качестве объекта исследования обусловлен актуальной проблемой перехода с кузнецкого угля на местный

уголь разреза Каражыра, обладающий иными физико-химическими характеристиками. Такая замена обуславливается месторождения угля Каражыра и снижением стоимости топлива.

Схема системы топливоподачи представлена на рисунке 1.

Рисунок 1 – Схема системы топливоподачи

Система топливоподачи ТЭЦ-1 г. Семей включает в себя комплекс технологического оборудования и инфраструктуры, обеспечивающих транспортировку, подготовку, хранение и подачу твердого топлива в топочные устройства. В частности, в состав системы входят: железнодорожные пути разгрузки, вагоноопрокидыватель, открытый склад угля, бульдозерная техника для формирования штабелей, дробильные установки, ленточные конвейеры, пересыпные узлы, сортировка, фракционирование, дробление и подача при помощи конвейеров.

В настоящий момент работает одна нитка топливоподачи, вторая – в резерве [4]. Рабочие параметры транспортных лент, характеристики дробилок и другие элементы инфраструктуры задействованы в расчете тепловых потерь, возникающих на различных этапах подготовки и подачи топлива.

Основные элементы системы топливоподачи:

– узел пересыпки играет ключевую роль в регулировании подачи топлива. Современные автоматизированные системы обеспечивают точный контроль дозировки угля, что не только позволяет экономить топливо, но и уменьшает выбросы, благодаря более равномерному и контролируемому процессу сжигания. Это особенно актуально в условиях растущих экологических требований;

– дробилки на ТЭЦ предназначены для улучшения транспортировки и сжигания угля. Механическое измельчение помогает достичь более однородной фракции, что способствует более полному и эффективному сгоранию. Важно отметить, что выбор типа дробилки (молотковой, роликовой и других) зависит от характеристик угля, его влажности и твердости. Каждая из них оптимальна для определённых условий эксплуатации;

– транспортные ленты на ТЭЦ используются для перемещения угля или других материалов с минимальными затратами энергии, что критически важно для поддержания экономической эффективности работы станции. Ленточный транспортер топливоподачи устанавливается как в открытых, так и в закрытых галереях топливоподачи [5]. Конструкция ленты должна быть рассчитана на работу с большими нагрузками, так как на ТЭЦ часто применяется крупный уголь или различные виды сырья. Для повышения долговечности и эффективности ленты могут быть оснащены защитными элементами от износа. Параметры транспортных лент приведена в таблице 1.

Таблица 1 – Параметры транспортных лент

Ленточный конвейер	№ 1	№ 2А
Длина ЛК, м факт.	115	93
Длина ленты, м	240	140
Ширина ЛК, мм	1800	1600
Высота ЛК до верха ленты, мм	1000	1000

В настоящее время действующая система топливоподачи предназначена для транспортировки угля разреза Каражыра, состав угля представлен на рисунке 2 [6].

При проектировании ТЭЦ-1 предполагалось использование кузнецкого угля. Его состав представлен на рисунке 3.

Для проведения теплового расчёта транспортёра использовалась стандартная методика [7-10].

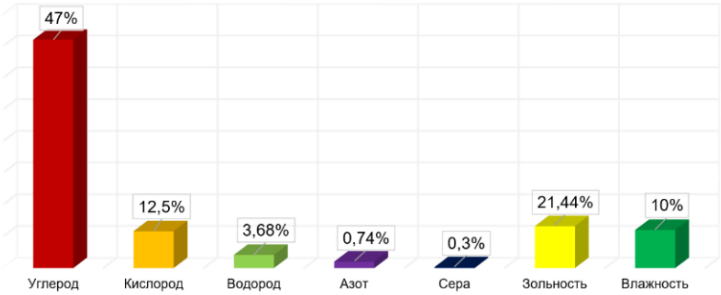

Рисунок 2 – Элементарный состав угля разреза Каражыра

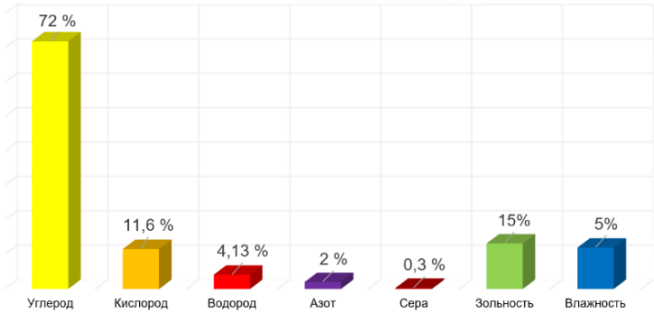

Рисунок 3 – Элементарный состав Кузнецкого угля

Результаты исследований

В результате была рассчитана эффективность работы системы топливоподачи ТЭЦ-1 города Семей при использовании двух типов топлива – угля разреза Каражыра и кузнецкого угля. Расчеты основаны на теплотехнической методике, учитывающей тепловые потери на основных этапах: транспортировка, дробление, сушка и хранение топлива. Основные результаты приведены в таблицах 2, 3.

Таблица 2 – Тепловой расчет систем топливоподачи на примере ТЭЦ-1 города Семей

Параметр	Обозначение и единицы измерения	Уголь	
		Каражыринский	Кузнецкий
Теплотворная способность угля	Q_i	20112 кДж/кг (4800 ккал/кг)	27235 кДж/кг (6500 ккал/кг)
Массовый расход угля	G	120 т/ч	90 т/ч
Влажность угля	$W_\text{р}$	10 %	5 %
Зольность угля	$\text{A}_\text{р}$	21 %	15 %
Температура угля на входе	t_1	20 °C	25 °C
Температура угля после сушки	t_2	110 °C	120 °C
Энергия затраченная на дробление	W_m	400 кВт	350 кВт
Потери тепла при сушке	$Q_\text{с}$	627 кдж/кг (150 ккал/кг)	418 кдж/кг (100 ккал/кг)
Потери при транспортировке	$Q_\text{тр}$	209 кдж/кг (50 ккал/кг)	167 кдж/кг (40 ккал/кг)
Общие тепловые потери	$Q_\text{пот}$	1046 кдж/кг (250 ккал/кг)	753 кдж/кг (180 ккал/кг)
КПД системы топливоподачи	$\eta_\text{тп}$	94,8 %	97,2 %

Таблица 3 – Общие тепловые потери

Тип потерь	Каражыринский	Кузнецкий
Потери при транспортировке	200 кдж/кг (48 ккал/кг)	217 кдж/кг (52 ккал/кг)
Потери при дроблении	1200 кдж/кг (287 ккал/кг)	1401 кдж/кг (335 ккал/кг)
Потери при сушке	251 кдж/кг (60 ккал/кг)	125 кдж/кг (30 ккал/кг)
Потери при хранении	100 кдж/кг (24 ккал/кг)	108 кдж/кг (26 ккал/кг)
Общие потери $Q_{пот}$	1751 кдж/кг (419 ккал/кг)	1851 кдж/кг (443 ккал/кг)

Как видно из представленных данных, существенные различия наблюдаются в теплотворной способности топлива: у кузнецкого угля она составляет 6500 ккал/кг, тогда как у каражыринского – лишь 4800 ккал/кг. Это напрямую влияет на общий коэффициент полезного действия (КПД) системы: 97,2% для кузнецкого угля против 94,8% для угля Каражыра.

Также были зафиксированы отличия в потерях тепла при сушке: у каражыринского угля они выше (150 ккал/кг), что обусловлено большей влажностью (10% против 5%). Потери на дробление и транспортировку оказались схожими по величине, но в совокупности они также способствуют снижению эффективности при использовании местного топлива.

Обсуждение научных результатов

Таким образом, при переходе с проектного топлива на альтернативное наблюдается снижение КПД на 2,4 процентных пункта. Это важно учитывать при планировании режимов работы оборудования и разработке мероприятий по повышению эффективности. Итоги расчётов показывают необходимость оптимизации текущей системы подачи и подготовки угля, либо корректировки режима сушки и дробления для компенсации потерь.

Результаты демонстрируют, что выбор марки угля оказывает значительное влияние на эффективность всей системы. Уголь с высокой теплотворной способностью и низкой влажностью позволяет сократить энергетические затраты на его подготовку, тем самым повышая общий КПД топливоподачи.

Заключение

В ходе исследования была подтверждена значительная зависимость эффективности системы топливоподачи от марки используемого угля. Проведённый сравнительный анализ показал, что кузнецкий уголь, обладая более высокой теплотворной способностью и меньшей влажностью, обеспечивает меньшие тепловые потери и более высокий коэффициент полезного действия по сравнению с углём разреза Каражыра. При использовании каражыринского угля фиксируется увеличение потерь на этапах сушки и дробления, что в совокупности снижает энергетическую эффективность системы.

Применённая методика теплового расчета, включающая определение удельных потерь на каждом этапе топливоподачи, может быть успешно адаптирована и для других объектов с аналогичной структурой систем подачи топлива. Это делает исследование универсальным и применимым в более широком инженерно-энергетическом контексте.

Список литературы

1. AMM 2024: Угольная промышленность Казахстана и цифровизация горных работ, 2024. URL:https://www.gov.kz/memleket/entities/mps/press/news/details/788299?lang=ru.
2. Coal Handling Plant (CHP). – 2010. URL:https://www.slideshare.net/slideshow/coal-handling-plant-chp/4529194#7.
3. Назмеев Ю.Г. Системы топливоподачи и пылеприготовления ТЭС Справочное пособие / Ю.Г. Назмеев, Г.Р. Мингалеева. – М.: Издательский дом МЭИ, 2005. – 480 с.
4. АСУТП Топливоподачи ТЭЦ 1 (г. Семей). – 2022. URL:https://treikaraganda.kz/index.php/projects/energetika/69-asutp-toplivopodachi-tets-1-g-semej
5. Котельный завод «Теплоэнергетик» // Топливоподача. – 2009. URL:https://kotel-kva.ru/fuel-feed.html.
6. Хажидинова А.Р. Исследование эффективности сжигания непроектного угля / А.Р. Хажидинова // Вестник НЯЦ РК. – 2024. URL:https://tech.vestnik.shakarim.kz/jour/article/view/1197/447.
7. Мансуров В.И. Оборудование систем топливоподачи мощных отечественных ТЭС и пути их совершенствования / В.И. Мансуров, О.Н. Дегтев // Повышение технического уровня и надежности оборудования топливно-транспортных цехов тепловых электростанций. Тр. ВТИ. – Челябинск: Южно-Уральское книжное изд-во, 1983.
8. Гельперин Н.И. Топливоподача и сжигание топлива на ТЭС / Н.И. Гельперин, Ф.Р. Зайдельман. – М.: Энергоатомиздат, 1989.
9. Investigation into the Influence of Temperature on the Formation of Nitrogen Oxides during the Staged Combustion of Low-Reactive Coal with the Use of Direct-Flow Burners / V. Prokhorov // Therm. Eng. – 2023. – № 70. – P. 711-718. https://doi.org/10.1134/S0040601523090057.

10. Турлуев В. Расчет тепловых схем котельных / В. Турлуев, А.Д. Мадаева, М.С. Удаева. – 2022. – 155 с. URL: https://gstou.ru/sveden/files/Raschet_teplovyx_sxem_kotelynyx.docx.pdf ?utm_source

References

1. AMM 2024: Ugol'naya promyshlennost' Kazakhstana i tsifrovizatsiya gornykh rabot, 2024. URL:https://www.gov.kz/memleket/entities/mps/press/news/details/788299?lang=ru. (In Russian).
2. Coal Handling Plant (CHP). – 2010. URL:https://www.slideshare.net/slideshow/coal-handling-plant-chp/4529194#7. (In English).
3. Nazmeev YU.G. Sistemy toplivopodachi i pyleprigotovleniya TEHS Spravochnoe posobie / YU.G. Nazmeev, G.R. Mingaleeva. – M.: Izdatel'skii dom MEHI, 2005. – 480 s. (In Russian).
4. ASUTP Toplivopodachi TEHTS 1 (g. Semei). – 2022. (In Russian). URL:https://treikaraganda.kz/index.php/projects/energetika/69-asutp-toplivopodachi-tets-1-g-semej
5. Kotel'nyi zavod «TeploehnergetiK» // Toplivopodacha. – 2009. URL:https://kotel-kva.ru/fuel-feed.html. (In Russian).
6. Khazhidinova A.R. Issledovanie ehffektivnosti szhiganiya neproektnogo uglya / A.R. Khazhidinova // Vestnik NYATS RK. – 2024. URL:https://tech.vestnik.shakarim.kz/jour/article/view/1197/447. (In Russian).
7. Mansurov V.I. Oborudovanie sistem toplivopodachi moshchnykh otechestvennykh TEHS i puti ikh sovershenstvovaniya / V.I. Mansurov, O.N. Degtev // Povyshenie tekhnicheskogo urovnya i nadezhnosti oborudovaniya toplivno-transportnykh tsekhov teplovykh ehlektrostantsii. Tr. VTI. – Chelyabinsk: Yuzhno-Ural'skoe knizhnoe izd-vo, 1983. (In Russian).
8. Gel'perin N.I. Toplivopodacha i szhiganie topliva na TEHS / N.I. Gel'perin, F.R. Zaidel'man. – M.: Ehnergoatomizdat, 1989. (In Russian).
9. Investigation into the Influence of Temperature on the Formation of Nitrogen Oxides during the Staged Combustion of Low-Reactive Coal with the Use of Direct-Flow Burners / V. Prokhorov // Therm. Eng. – 2023. – № 70. – R. 711-718. https://doi.org/10.1134/S0040601523090057. (In English).
10. Turluev V. Raschet teplovykh skhem kotel'nykh / V. Turluev, A.D. Madaeva, M.S. Udaeva. – 2022. – 155 s. URL: https://gstou.ru/sveden/files/Raschet_teplovyx_sxem_kotelynyx.docx.pdf? utm_source. (In Russian).

Д.Н. Касемканов[1*], А.Т. Жумагажинов[2], А.С. Кузкенов[2], Ж.А. Какибаев[2]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
[2]Мемлекеттік коммуналдық кәсіпорын «Теплокоммунэнерго»,
071417, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Ауэзова, 111
[*]e-mail: kasemkanov.dastan@gmail.com

ЖЭО ОТЫН БЕРУ ЖҮЙЕСІН ТАЛДАУ

Мақалада әртүрлі маркалы көмірді пайдаланумен және Жабдықтың технологиялық тозуымен байланысты жылу электр орталықтарындағы (ЖЭО) отынмен жабдықтау жүйесінің энергия тиімділігін төмендету мәселесі қарастырылады. Зерттеудің мақсаты-Семей қаласының ЖЭО-1 отын беру жүйесінің ағымдағы жағдайын талдау, содан кейін жылу шығынын анықтау және пайдаланылатын көмір түріне байланысты оның тиімділігін есептеу. Зерттеу нысаны ретінде Семей қаласының 1-ЖЭО таңдалды, онда өзекті міндет Қаражыр кенішінен жобалық Кузнецк көмірінен жергілікті көмірге көшу қажеттілігі болды. Мақалада жанармай берудің технологиялық схемасы сипатталған, пайдаланылған көмірдің сипаттамалары келтірілген, соның ішінде жылу есептеуі отынның сапасы, оны сақтау және тасымалдау шарттары сияқты жүйенің сенімділігіне әсер ететін әртүрлі кезеңдердегі шығындарды бағалауды қамтиды. Нәтижелер Кузнецк көмірін пайдалану оның ең жақсы отын өнімділігі есебінен қаражырин көмірімен (94,8%) салыстырғанда жүйенің жоғары тиімділігіне (97,2%) қол жеткізуге мүмкіндік беретінін көрсетті. Ғылыми құндылығы: жүргізілген талдау негізінде қолданыстағы жүйелердің тиімділігін арттыру бағыттары ұсынылды. Практикалық құндылық: нәтижелерді ұқсас энергетикалық объектілерді модернизациялау кезінде пайдалануға болады.

Түйін сөздер: *отын беру, ЖЭО, көмір, ПӘК, ұсатқыш, көлік ленталары, жылу шығыны.*

D.N. Kasemkanov[1*], **A.T. Zhumagazhinov**[2], **A.S. Kuzkenov**[2], **Z.A. Kakibaev**[2]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A Glinka Street
[2]State public utility company «Теплокоммунэнерго»,
071417, Republic of Kazakhstan, Semey, 111 Auezova
[*]e-mail: kasemkanov.dastan@gmail.com

ANALYSIS OF THE CHP FUEL SUPPLY SYSTEM

This article discusses the problem of reducing the energy efficiency of the fuel supply system at thermal power plants (CHP), associated with the use of coal of various brands and technological wear of equipment. The purpose of the study is to analyze the current state of the CHPP-1 fuel supply system in Semey, followed by the determination of heat losses and calculation of its efficiency depending on the type of coal used. The CHPP-1 in Semey was chosen as the object of the study, where the urgent task was the need to switch from project Kuznetsk coal to local coal from the Karazhyr mine. The article describes the technological scheme of fuel supply, gives the characteristics of the coals used, including a thermal calculation, including an assessment of losses at various stages, such as fuel quality, conditions of its storage and transportation, affecting the reliability of the system. The results showed that the use of Kuznetsk coal makes it possible to achieve a higher system efficiency (97.2%) compared to Karazhyrinsky coal (94.8%) due to its better fuel characteristics. Scientific value: Based on the analysis, the directions for improving the efficiency of existing systems are proposed. Practical value: The results can be used in the modernization of similar energy facilities.

Key words: *fuel supply, CHP , coal , supply , efficiency , crusher , transport belts , heat losses.*

Сведения об авторах

Дастан Нурланулы Касемканов* – магистрант кафедры «Техническая физика и теплоэнергетика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: kasemkanov.dastan@@gmail.com.

Аскар Токишевич Жумагажинов – ведущий инженер ПТО ТЭЦ-1; ГКП «Теплокоммунэнерго» города Семей, Республика Казахстан; e-mail: Zhumagazhinov1970@mail.ru.

Алмас Салакиденович Кузкенов – начальник ТЭЦ-1; ГКП «Теплокоммунэнерго» города Семей, Республика Казахстан; e-mail: qwertynnh@gmail.com.

Жандос Абдрахманович Какибаев – заместитель директора по производству ГКП «Теплокоммунэнерго» города Семей, Республика Казахстан; e-mail: Zkakibayev@mail.ru.

Авторлар туралы мәліметтер

Дастан Нурланулы Касемканов* – «Техникалық физика және жылу энергетикасы» кафедрасының магистранты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: nurka20029568@gmail.com.

Аскар Токишевич Жумагажинов – ӨТБ жетекші инженері; Семей қаласының «Теплокоммунэнерго» МКҚ, Қазақстан Республикасы; e-mail: Zhumagazhinov1970@mail.ru.

Алмас Салакиденович Кузкенов – ЖЭО-1 басшысы; Семей қаласының «Теплокоммунэнерго» МКҚ, Қазақстан Республикасы; e-mail: qwertynnh@gmail.com.

Жандос Абдрахманович Какибаев – директордың өндіріс жөніндегі орынбасары Семей қаласының «Теплокоммунэнерго» МКҚ, e-mail: Zkakibayev@mail.ru.

Information about the authors

Dastan Nurlanuly Kasemkanov* – master's student of the Department of «Technical Physics and Heat Power Engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: kasemkanov.dastan@gmail.com.

Askar Tokishevich Zhumagazhinov – the leading engineer of PTD: State Enterprise Teplocommunenergo of Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: Zhumagazhinov1970@mail.ru.

Almas Salakidenovich Kuzkenov – head of CHPP-1; State Enterprise Teplocommunenergo of Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: qwertynnh@gmail.com.

Zandos Abdrakhmanovich Kakibaev – Deputy Director of Production CHPP-1; State Enterprise Teplocommunenergo of Semey, Republic of Kazakhstan; e-mail: Zkakibayev@mail.ru.

Поступила в редакцию 18.03.2025
Поступила после доработки 28.05.2025
Принята к публикации 02.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-50

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 44.31.35

Ш.Т. Серикказинов[1*], О.А. Степанова[1], Е.А. Склярова[2]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2] ФГАОУ ВО «Национальный исследовательский Томский политехнический университет»,
634050, Россия, г. Томск, проспект Ленина, дом 30.
*e-mail: serikkazinov69@gmail.com

ИССЛЕДОВАНИЕ ПРОЦЕССОВ СЖИГАНИЯ ГАЗООБРАЗНОГО ТОПЛИВА НА ТЭЦ-1 ГОРОДА СЕМЕЙ

Аннотация: *В настоящем исследовании анализируется перевод парового котла Е-90-3,9/440 на сжигание природного газа на ТЭЦ-1 города Семей с целью повышения энергетической эффективности и минимазации воздействия на окружающую среду. Проведен анализ глобальных и государственных тенденций в сфере энергетике, подтверждающий важность отказа от традиционного угля в пользу более экологически чистых альтернатив. Доказано, что применение природного газа как основного источника энергии способствует существенному уменьшению вредных выбросов в атмосферу, включая двуокись углерода, окислы азота и серные соединения, а также увеличивает коэффициент полезного действия котельного оборудования.*

В исследовании приведены расчетные сведения, полученные методом обратного теплового баланса, который позволил определить тепловые потери, тепловую мощность и КПД котла при разнообразных условиях расхода топлива. На основании математического анализа экспериментальных данных выявлены линейные зависимости между потреблением природного газа, теплопроизводительностью и коэффициент полезного действия котла. Обнаружено, что с ростом расхода газа отмечается равномерное увеличение тепловой мощности и коэффициент полезного действия, что свидетельствует о высокой эффективности и надежности работы котла при газификации. Полученные результаты подтверждают целесообразность перехода котельного оборудования на газообразное топливо, как с точки зрения энергетической эффективности, так и с точки зрения экологической безопасности.

Ключевые слова: *газообразное топливо, коэффициент полезного действия, сжигание топлива, энергетическая эффективность, тепловые потери, энергетическая эффективность.*

Введение

В 2023 году глобальное производство электроэнергии на угольных электростанциях достигло примерно 10 480 тераватт-часов, что является самым высоким показателем за последние 24 года [1], что составляет треть выработки мировой выработки электроэнергии [2]. Этот результат превысил уровень предыдущего года, составлявший 10 288 тераватт-часов. Мировым сообществом предприняты ряд программ для уменьшения зависимости мировой промышленности от угля. В частности, программа «Global Methane Pledge» (Глобальное Обязательство по метану), запущенная 2021, предполагает уменьшение глобальных выбросов метана на 30 % к 2030 году [3]. Президент Республики Казахстан поддержал данную инициативу и присоединился к Глобальному обязательству по метану 2 декабря 2023 года [4]. На данный момент Азиатский банк развития (АБР) подписал Меморандум о взаимопонимании (МОВ) с Министерством энергетики Казахстана для поддержки скорейшего вывода из эксплуатации или повторного использования угольных электростанций [5]. Программа направлена на переход к возобновляемым источникам энергии и газовой генерации в качестве более чистой альтернативы.

Переход на сжигание газообразного топлива обоснован ввиду экономических и экологических причин. Эффективность угольных электростанции варьируется в пределах 33 %, в то время как электростанции использующие в качестве топлива газообразное топлива имеют эффективность до 43% [6]. Теплосодержание натурального газа 1037 БТЕ (38 МДж/м3) [7], в то время как бурый уголь имеет теплотворную способность до 6500 БТЕ (15 МДж/кг) [8]. По данным Управления энергетической информации США (EIA), выбросы CO_2 на миллион британских тепловых единиц (БТЕ) для различных видов угля составляют: антрацитовый уголь: 228,6 фунтов CO_2 на миллион БТЕ, каменный уголь: 205,7 фунтов CO_2 на миллион БТЕ,

бурый уголь: 215,4 фунтов CO_2 на миллион БТЕ [9]. Агентство по охране окружающей среды США (EPA) предоставляет следующий коэффициент выбросов для природного газа - около 117 фунтов CO_2 на миллион БТЕ [10]. Более того, касательно эффективности современные электростанции комбинированного цикла, работающие на природном газе (NGCC), могут достигать теплового КПД более 60% [11].

В Казахстане функционируют 190 электростанций, из которых 69 % используют уголь в качестве основного топлива. Обслуживание и эксплуатация котельного оборудования при угольном топливе являются сложными процессами, сопровождающимися рядом трудностей [13, 14].

Согласно источникам [12], степень износа оборудования на отдельных теплоэлектростанциях достигает 56 % на 2024 год. Это увеличивает риск аварий и снижает общую эффективность работы энергосистемы. Перевод котла, таких как Е-90-3,9/440, на газообразное топливо является логичным шагом в направлении модернизации теплоэнергетического сектора страны. Данный переход позволит повысить надежность работы котлов, продлить срок службы оборудования, уменьшить эксплуатационные расходы и снизить затраты на ремонт.

Таким образом, модернизация угольных котлов путем перехода на газообразное топливо является наиболее рациональным решением. Это обеспечит повышение энергоэффективности, снижение выбросов загрязняющих веществ, соответствие международным экологическим стандартам и устойчивое развитие энергетики Казахстана.

Постановка задачи

В качестве объекта исследования рассматривался природный газ.

Цель работы – исследовать процессы сжигания природного газа на ТЭЦ-1 города Семей с целью повышения эффективности работы котла Е-90-3,9/440.

Метод исследования – экспериментально-теоретический.

Элементарный состав природного газа представлен в рисунке 1.

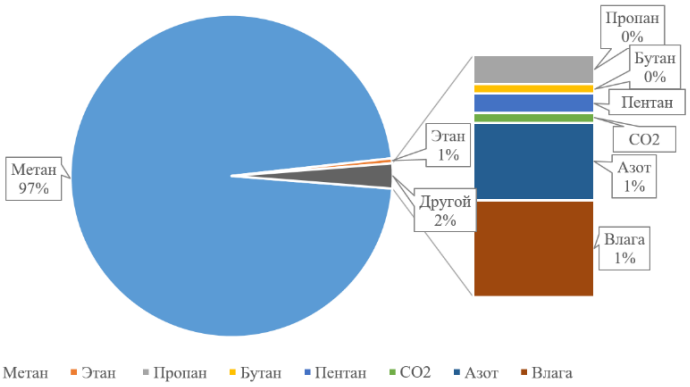

Рисунок 1 – Элементарный состав природного газа

Результаты исследований

В процессе эксплуатации котельного агрегата невозможно избежать различных тепловых потерь. Для оценки их влияния на эффективность работы требуется расчет коэффициента полезного действия, который отражает долю тепла, реально использованного для производства пара по отношению к общему теплу, выделенномц при сгорании топлива. При работе котла на природном газе тепловые потери неизбежны, но меньше по сравнению сжигания твердого топлива, за счет более полного сгорания, а также меньшего количества механических и химических потерь.

Для расчета коэффициента полезного действия на природном газе применяется метод обратного теплового баланса. В этом случае коэффициента полезного действия $\eta_{бр}$, %, рассчитывается по следующей формуле:

$$\eta_{ка}^{бр} = 100 - \sum q_{пот} \quad (1)$$

где $\sum q_{пот}$ – сумма потерь котельного агрегата, состоящая из потерь с теплом уходящих газов.

На рисунке 2 показаны зависимости КПД брутто и теплопроизводительности котла в зависимости от расхода топлива.

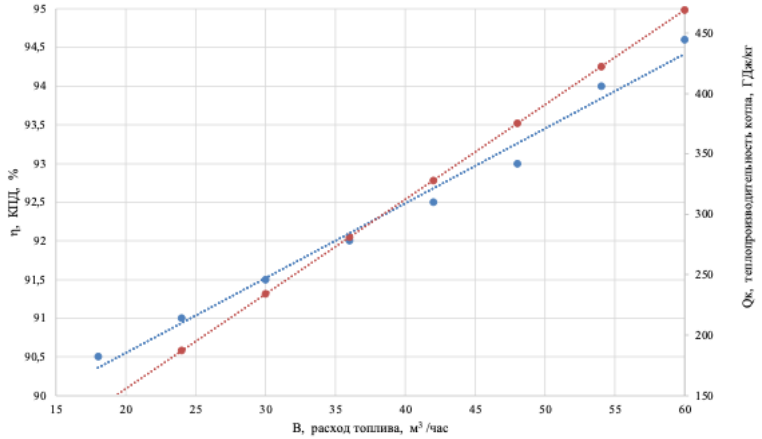

Рисунок 2 – КПД брутто и теплопроизводительность котла в зависимости от расхода топлива

В результате математической обработки были получены следующие уравнения:

– изменение теплопроизводительности котла $Q_к$, ГДж/кг, в зависимости от расхода топлива В, м³/час

$$Q_к = 7{,}8333В - 1 \quad (2)$$

– изменение коэффициента полезного действия η,%, в зависимости от расхода топлива В, м³/час

$$\eta_{бр.т.} = 0{,}9В + 88 \quad (3)$$

где В – расход топлива, м³/час.

Из анализа математической обработки данных следует, что с увеличением расхода топлива, происходит равномерное увеличение, как КПД брутто, так и теплопроизводительности котла. Экстраполяция данных дала предположение о возможной максимальной теплопроизводительности котла, которая составила 460 ГДж/ч при оптимальных параметрах КПД и расхода топлива.

Выводы

1. Уравнение (2) показывает линейную зависимость теплопроизводительности котла от расхода топлива. С увеличеним расхода газа наблюдается пропорциональный рост выработки тепловой энергии.

2. Уравнение (3) отражает рост коэффициента полезного действия при увеличении расхода топлива. Данная зависимость обусловлена повышением полноты сгорания топлива, улучшением теплообмена, а также снижением удельных тепловых потерь при увеличении нагрузки котла. При данном значении КПД приближается к оптимальному параметру, характерному для природного газа, что подтверждает высокую эффективность его использования по сравнению с твердым топливом.

3. Полученные зависимости позволяют сделать вывод, что перевод котла Е-90-3,9/440 на природный газ способствует повышению его энергетической эффективностти, а также обеспечивает более устойчивый и экономичный режим работы.

Список литературы

1. Statista. Global coal-fired electricity generation from 2000 to 2023 [Электронный ресурс]. – URL: https://www.statista.com/statistics/1082201/coal-fired-electricity-generation-globally/ (дата обращения: 26.03.2025).

2. Международное энергетическое агентство (IEA). Coal [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.iea.org/energy-system/fossil-fuels/coal, свободный. – (Дата обращения: 26.03.2025).

3. Global Methane Pledge. Official website [Электронный ресурс]. – URL: https://www.globalmethanepledge.org/ (дата обращения: 26.03.2025).

4. The Astana Times. Kazakhstan, US forge alliance, pledge swift action to cut methane emissions at COP28 [Электронный ресурс]. – URL: https://astanatimes.com/2023/12/kazakhstan-us-forge-alliance-pledge-swift-action-to-cut-methane-emissions-at-cop28/ (дата обращения: 26.03.2025).
5. Kursiv Media. ENGK, TANK, ADB to help Kazakhstan close its coal power plants producing 70% of electricity in the country [Электронный ресурс]. – URL: https://kz.kursiv.media/en/2024-11-14/engk-tank-adb-to-help-kazakhstan-close-its-coal-power-plants-producing-70-of-electricity-in-the-country/ (дата обращения: 26.03.2025).
6. PCI Energy Solutions. Power Plant Efficiency: Coal, Natural Gas, Nuclear, and More [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.pcienergysolutions.com/2023/04/17/power-plant-efficiency-coal-natural-gas-nuclear-and-more/, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
7. MET Group. Natural Gas vs. Coal: What's the Difference? [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://group.met.com/en/mind-the-fyouture/mindthefyouture/natural-gas-vs-coal, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
8. United States Environmental Protection Agency. 1.7 Lignite Combustion [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www3.epa.gov/ttnchie1/ap42/ch01/final/c01s07.pdf, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
9. U.S. Energy Information Administration. "How much carbon dioxide is produced when different fuels are burned?" [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.eia.gov/tools/faqs/faq.php?id=73&t=11, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
10. U.S. Environmental Protection Agency. "Emission Factors for Greenhouse Gas Inventories" [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.epa.gov/sites/default/files/2015-07/documents/emission-factors_2014.pdf, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
11. Energy Education. Natural gas power plant [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://energyeducation.ca/encyclopedia/Natural_gas_power_plant, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
12. Министерство энергетики Республики Казахстан. Теплоэнергетический сектор в Республике Казахстан [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.gov.kz/memleket/entities/energo/press/news/details/686608?lang=ru, свободный. – (Дата обращения: 27.03.2025).
13. Тютебаева Г.М. Улучшение экологии г. Алматы при использовании ГТУ / Г.М. Тютебаева, А.Н. Алдиярова // Bulletin of LN Gumilyov Eurasian National University Technical Science and Technology Series. – 2019. – Т. 127, № 2.
14. Khassenov A.K. Перспектива перевода алматинских электростанций на природный газ / A.K. Khassenov // Engineering Journal of Satbayev University. – 2021. – Т. 143, № 6. – С. 107-122.

References

1. Statista. Global coal-fired electricity generation from 2000 to 2023 [Elektronnyj resurs]. – URL: https://www.statista.com/statistics/1082201/coal-fired-electricity-generation-globally/ (data obrashcheniya: 26.03.2025). (In English).
2. Mezhdunarodnoe energeticheskoe agentstvo (IEA). Coal [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www.iea.org/energy-system/fossil-fuels/coal, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 26.03.2025). (In Russian).
3. Global Methane Pledge. Official website [Elektronnyj resurs]. – URL: https://www.globalmethanepledge.org/ (data obrashcheniya: 26.03.2025). (In English).
4. The Astana Times. Kazakhstan, US forge alliance, pledge swift action to cut methane emissions at COP28 [Elektronnyj resurs]. – URL: https://astanatimes.com/2023/12/kazakhstan-us-forge-alliance-pledge-swift-action-to-cut-methane-emissions-at-cop28/ (data obrashcheniya: 26.03.2025). (In English).
5. Kursiv Media. ENGK, TANK, ADB to help Kazakhstan close its coal power plants producing 70% of electricity in the country [Elektronnyj resurs]. – URL: https://kz.kursiv.media/en/2024-11-14/engk-tank-adb-to-help-kazakhstan-close-its-coal-power-plants-producing-70-of-electricity-in-the-country/ (data obrashcheniya: 26.03.2025). (In English).
6. PCI Energy Solutions. Power Plant Efficiency: Coal, Natural Gas, Nuclear, and More [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www.pcienergysolutions.com/2023/04/17/power-plant-efficiency-coal-natural-gas-nuclear-and-more/, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).

7. MET Group. Natural Gas vs. Coal: What's the Difference? [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://group.met.com/en/mind-the-fyouture/mindthefyouture/natural-gas-vs-coal, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).
8. United States Environmental Protection Agency. 1.7 Lignite Combustion [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www3.epa.gov/ttnchie1/ap42/ch01/final/c01s07.pdf, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).
9. U.S. Energy Information Administration. "How much carbon dioxide is produced when different fuels are burned?" [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www.eia.gov/tools/faqs/faq.php?id=73&t=11, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).
10. U.S. Environmental Protection Agency. "Emission Factors for Greenhouse Gas Inventories" [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www.epa.gov/sites/default/files/2015-07/documents/emission-factors_2014.pdf, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).
11. Energy Education. Natural gas power plant [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://energyeducation.ca/encyclopedia/Natural_gas_power_plant, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In English).
12. Ministerstvo energetiki Respubliki Kazahstan. Teploenergeticheskij sektor v Respublike Kazahstan [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: https://www.gov.kz/memleket/entities/energo/press/news/details/686608?lang=ru, svobodnyj. – (Data obrashcheniya: 27.03.2025). (In Russian).
13. Tyutebaeva G. M., Aldiyarova A. N. Uluchshenie ekologii g. Almaty pri ispol'zovanii GTU //Bulletin of LN Gumilyov Eurasian National University Technical Science and Technology Series. – 2019. – T. 127. – №. 2. (In Russian).
14. Khassenov A. K. Perspektiva perevoda almatinskih elektrostancij na prirodnyj gaz //Engineering Journal of Satbayev University. – 2021. – T. 143. – №. 6. – S. 107-122. (In Russian).

Ш.Т. Серикказинов[1*], О.А. Степанова[1], Е.А. Склярова[2]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі, 20 А
[2] ФМАББМ ЖБ «Ұлттық зерттеу Томск политехникалық университеті»,
634050, Ресей, Томск, Ленин даңғылы, 30 үй.
*e-mail: serikkazinov69@gmail.com

СЕМЕЙ ҚАЛАСЫНЫҢ ЖЭО-1 НЫСАНЫНДА ГАЗ ТҮРІНДЕГІ ОТЫНДЫ ЖАҒУ ПРОЦЕСТЕРІН ЗЕРТТЕУ

Бұл зерттеуде Семей қаласының ЖЭО-1 станциясындағы Е-90-3,9/440 бу қазандығын табиғи газ жағуға көшіру мәселесі қарастырылып, оның энергетикалық тиімділігін арттыру мен қоршаған ортаға әсерін азайту мақсат етіп қойылған. Энергетика саласындағы жаһандық және мемлекеттік үрдістерге талдау жүргізіліп, дәстүрлі көмір отынынан экологиялық жағынан таза балама көздерге көшу қажеттілігі дәлелденді. Табиғи газды негізгі энергия көзі ретінде қолдану атмосфераға тарайтын зиянды заттардың, соның ішінде көмірқышқыл газы, азот оксидтері мен күкірт қосындыларының едәуір төмендеуіне және қазандық жабдығының пайдалы әсер коэффициентінің (ПӘК) артуына ықпал ететіні көрсетілді.

Зерттеу барысында кері жылу балансының әдісімен есептелген деректер ұсынылған, бұл әдіс арқылы қазандықтың жылу шығындары, жылу қуаты және әртүрлі отын шығыны жағдайындағы ПӘК анықталды. Эксперименттік мәліметтерді математикалық өңдеу негізінде табиғи газ шығыны, жылу өндіру қуаты және ПӘК арасындағы сызықтық тәуелділіктер анықталды. Газ шығынының артуымен қазандықтың жылу қуаты мен ПӘК-нің біркелкі өсетіні байқалды, бұл газ отынында қазандықтың тиімді әрі сенімді жұмыс істейтінін көрсетеді. Алынған нәтижелер қазандық жабдықтарын газ тәрізді отынға көшірудің энергетикалық тиімділігі мен экологиялық қауіпсіздігі тұрғысынан орынды екенін дәлелдейді.

***Түйін сөздер**: аз тәрізді отын, пайдалы әсер коэффициенті, отынды жағу, энергетикалық тиімділік, жылу шығындары, экологиялық қауіпсіздік.*

Sh.T.Serikkazinov[1*], O.A. Stepanova[1], E.A. Sklyarova[2]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka str., 20A
[2] FSAEI HE «National Research Tomsk Polytechnic University»,
634050, Russia, Tomsk, 30 Lenin Avenue.
*e-mail: serikkazinov69@gmail.com

STUDY OF GASEOUS FUEL COMBUSTION PROCESSES AT CHP-1 IN SEMEY CITY

This study analyzes the transition of the E-90-3.9/440 steam boiler at CHP-1 in Semey city to natural gas combustion in order to improve energy efficiency and minimize environmental impact. A review of global and national energy trends confirms the importance of moving away from traditional coal in favor of cleaner alternatives. It has been proven that the use of natural gas as a primary energy source significantly reduces harmful emissions into the atmosphere, including carbon dioxide, nitrogen oxides, and sulfur compounds, while also increasing the boiler equipment's thermal efficiency.

The study presents calculation data obtained using the reverse heat balance method, which allowed for determining heat losses, thermal output, and the boiler's efficiency under various fuel consumption conditions. Based on the mathematical analysis of experimental data, linear relationships were identified between natural gas consumption, heat output, and boiler efficiency. It was found that with an increase in gas flow, there is a steady rise in thermal power and efficiency, indicating high performance and reliability of the boiler when operating on gaseous fuel. The obtained results confirm the feasibility of switching boiler equipment to natural gas in terms of both energy efficiency and environmental safety.

Key words: *gaseous fuel, thermal efficiency, fuel combustion, energy efficiency, heat loss, environmental safety.*

Сведения об авторах

Шынгысхан Талгатович Серикказинов* – магистрант образовательной программы 7М07101-«Теплоэнергетика» кафедры «Техническая физика и теплоэнергетика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: serikkazinov69@gmail.com.

Ольга Александровна Степанова – кандидат технических наук, профессор, зав. кафедрой «Техническая физика и теплоэнергетика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: o.stepanova@shakarim.kz. ORCID: 0000-0001-5221-1772.

Елена Александровна Склярова – кандидат педагогических наук, доцент отделения экспериментальной физики; ФГАОУ ВО «Национальный исследовательский Томский политехнический университет», Россия; e-mail: skea@tpu.ru. ORCID: 0000-0003-4401-356X.

Авторлар туралы мәліметтер

Шынгысхан Талгатович Серикказинов* – «Техникалық физика және жылу энергетикасы» кафедрасының 7М07101 «Жылу энергетикасы» білім беру бағдарламасының магистранты; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: serikkazinov69@gmail.com.

Ольга Александровна Степанова – техника ғылымдарының кандидаты, профессор, «Техникалық физика және жылу энергетикасы» кафедрасының меңгерушісі; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: o.stepanova@shakarim.kz. ORCID: 0000-0001-5221-1772.

Елена Александровна Склярова – педагогика ғылымдарының кандидаты, эксперименттік физика кафедрасының доценті; ФМАББМ ЖБ «Ұлттық зерттеу Томск политехникалық университеті», Ресей; e-mail: skea@tpu.ru. ORCID: 0000-0003-4401-356X.

Information about the authors

Shyngyskhan Talgatovich Serikkazinov* – Master's student of the educational programme 7M07101 «Heat Power Engineering» of the Department «Technical Physics and Heat Power Engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: serikkazinov69@gmail.com.

Olga Aleksandrovna Stepanova – Candidate of Technical Sciences, Professor, Head of Department «Technical Physics and Heat Power Engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: o.stepanova@shakarim.kz. ORCID: 0000-0001-5221-1772.

Elena Aleksandrovna Sklyarova – Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor, Department of Experimental Physics; National Research Tomsk Polytechnic University, Russia; e-mail: skea@tpu.ru. ORCID: 0000-0003-4401-356X.

Поступила в редакцию 20.05.2025
Поступила после доработки 02.06.2025
Принята к публикации 03.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-51

IRSTI: 53.39.01

BY 4.0
Check for updates

Sh.R. Kurbanbekov[1], N.S. Ertayev[1]*, M.T. Aydarova[2], A.S. Kizatov[2], N.P. Musakhan[1]
[1]The Research Institute «Natural Sciences, Nanotechnology and New Materials»,
Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University, Turkestan 161200, Kazakhstan
[2]Center of Excellence «VERITAS», D. Serikbayev East Kazakhstan Technical University,
Ust-Kamenogorsk 070000, Kazakhstan
*e-mail: nursultan.ertayev@ayu.edu.kz

EFFECT OF MECHANOACTIVATION ON WC ALLOYS

Abstract: *This paper presents an overview of studies aimed at obtaining tungsten carbide alloys with preliminary mechanical activation (MA). MA is widely used in the field of materials science and is aimed at changing the physical and mechanical properties of materials in order to increase the activity of their reaction during research. In this regard, the main attention in this article is focused on the study of the effect of mechanical activation on tungsten carbide (WC) mixtures. WC-based hard alloys are used in various industrial conditions due to their excellent mechanical properties and outstanding wear resistance in combination with high strength and heat resistance, moreover, more than half of the production of WC-based hard alloys is associated with the manufacture of cutting tools. The article also presents complex types of mechanical activation used in various studies. And also considered the effect of the types of mechanical activation of mixtures on the physical and mechanical properties of the obtained alloys. An analysis of the optimal conditions for powder consolidation by spark-plasma sintering (SPS) is carried out, which allows achieving high density and strength of materials.*

Key words: *mechanical activation, mechanical activation time, tungsten carbide, activation methods, mechanical properties, microstructure.*

Introduction

WC is one of the most well-known components for the production of hard alloys in industry [1]. In the case of using mixtures based on this composition for the purpose of manufacturing cutting tools, single-phase samples are of the greatest value, since they are distinguished by their high thermal stability, in contrast to multiphase samples. Therefore, in order to avoid the emergence of a multiphase component, preliminary mechanical activation of the powder is required.

Mechanical activation is the activation of solids by mechanical processing. This occurs when the rate of accumulation of defects exceeds the rate of their disappearance. This is implemented in the so-called energy-loaded devices: centrifugal, planetary and jet mills, disintegrators, etc., where high frequency and force of mechanical action are combined [2, 3]. As a result of MA of powder compositions, active phase transformations occur in them, which lead to the formation of solid solutions and various intermediate compounds that provide dispersion and disperse hardening of the materials included in the composition. Such removal of powder coatings from the equilibrium state causes their unusual properties [4-6]. As the distance from the equilibrium state increases, the number of parameters determining the state of the system increases, due to which the diversity of structures realized in the material expands, and, consequently, its properties. The structures formed under highly nonequilibrium conditions are stable, therefore a more thorough study of the evolution of the particle structure during mechanical activation of multicomponent mixtures is necessary [7]. Most mechanical activations are carried out using mills, due to the fact that the mill is one of the most common devices, and the experiment with it is distinguished by its simplicity.

The main objective of grinding is to obtain the maximum powder surface with minimum energy expenditure, while the objective of activation is to accumulate energy in crystals in the form of defects or other changes in the solid substance, which would reduce the activation energy of the subsequent chemical transformation of the substance [8, 9]. Mixing tungsten oxide with soot in ball mills was described in textbooks of the last century as a classic method for obtaining tungsten carbide. After mixing, the resulting mixture is loaded into carbidization furnaces, where a chemical reaction of tungsten carbide synthesis occurs in a hydrogen atmosphere [10-12]. Then the synthesized tungsten carbide powder is ground in ball mills, the batches are coarsened and then the material is used to obtain a hard alloy. In all the above methods and techniques using planetary ball

mills, an improvement in the properties of the synthesized material is noted due to an increase in the homogeneity of the mixture and the resulting average particle sizes of less than 100 nm, and in some cases less than 40 nm [13]. In addition to mechanical activation, there are other methods of activating materials, such as physical, chemical, thermal and complex, which combines two or more of the above methods.

The aim of the present work is to study the influence of different types of mechanical activation on the microstructure, mechanical properties and phase composition of tungsten carbide (WC) based alloys.

Mechanochemical synthesis

Mechanochemical activation is currently successfully used to intensify technological processes in the construction, food, pharmaceutical, oil and fat, chemical and other industries. Mechanochemical activation is the acceleration or increase in the efficiency of chemical and physicochemical processes under mechanical action [14]. The process of high-temperature mechanochemical synthesis (MCS) was carried out in the work of Onishchenko and Reva [15] in a specially designed experimental setup, and WC synthesis was carried out according to the reaction given in the study of Yagofarov [16]:

$$WO_3 + 3Mg + C \rightarrow WC + 3MgO.$$

The work showed that increasing the amount of polymethyl methacrylate (PMMA) in the reaction to 3% led to a decrease in the content of the W_2C phase. The synthesized powders had a high tendency to consolidation. And at a lower content of PMMA in the synthesized powder, the W_2C phase is present. And also the complete transition of the composition from W_2C to WC can be affected by increasing the reaction conditions during synthesis using molten salt, as in the work of Yang [17], combining mechanical alloying with a chemical reaction in the liquid phase: the final products were characterized by a particle size of 300 to 500 nm, which indicates the successful synthesis of nanostructured materials. And also in the study it was noted that the aggregation of particles was significant.

Tungsten carbide powders (WC and W_2C) can also be synthesized from WCl_6 and Na_2CO_3 by MCS [18]. This study by Aytekin showed that the addition of stoichiometric or 50 wt.% excess magnesium leads to the formation of both WC and W_2C, while excess Na_2CO_3 destroys WCl_6 and WO_2Cl_2, forming only the W_2C, WC and W phases.

Ultrasonic mechanical activation

Ultrasonic mechanical allows for the mechanical activation process to be carried out in a short period of time, to eliminate undesirable pollution phenomena, to obtain finely dispersed and even nanocrystalline powders with a high proportion of the required fraction [19]. The subsequent use of such powders will allow in the future to produce electroceramics with improved properties [20]. By now, it has been well established that ultrasonic treatment (UST) is one of the highly effective methods for modifying the microstructure and mechanical properties of materials [21-23].

The works of Shute and his colleagues [24] are well known, in which ultrasonic activation of powders occurs in a liquid under the action of its shock waves and microcurrents that arise when cavitation bubbles collapse, as well as as a result of mutual collisions of particles during their intense chaotic motion.

Rubanik conducted a study [25] with the aim of clarifying the patterns of changes in composite powders after ultrasonic mechanical activation and determining the possibility of obtaining homogeneous materials with high mechanical properties using such treatment by hot isostatic pressing. The study revealed that after ultrasonic treatment of Co_3O_4 powder, the number of smaller particles increases, while the average particle size remains the same (Fig. 1).

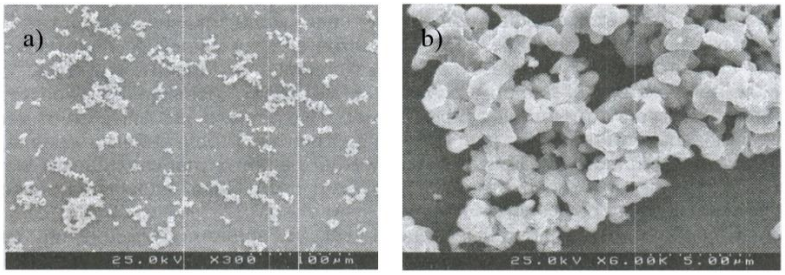

Fig. 1 – Micrographs of Co3O4 powder after ultrasonic treatment: lens ×300 (a) and lens ×600 (b)

In aluminum powders after ultrasonic treatment, in addition to changing the size of the agglomerates, the particle size itself also became smaller (Fig. 2). After ultrasonic treatment, the agglomerates in tungsten and aluminum powders are crushed, as a result, the concentration of smaller agglomerates increases.

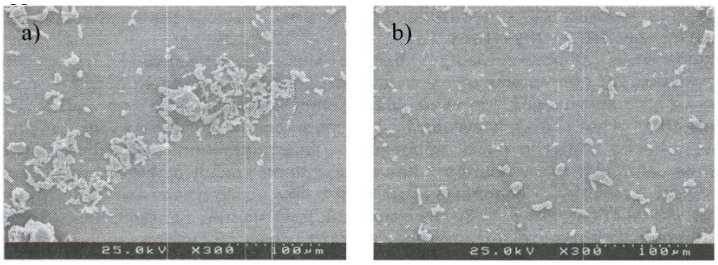

Fig. 2 – Micrographs of aluminum powder before (a) and after ultrasonic treatment (b) [25]

Analysis of X-ray patterns and histograms of particle size distribution of the powders under study showed that intensive ultrasonic action allows for grinding agglomerates and, to a small extent, particles. At the same time, no significant changes were detected in the X-ray patterns of the powders under study. It can be concluded that the optimal mode of ultrasonic treatment is cavitation mode at elevated hydrostatic pressures [25].

Mechanical thermal treatment

The essence of mechanothermal treatment is the long-term grinding of reagents in a ball mill in an inert atmosphere at a temperature at which the surface of the reacting particles is constantly renewed, and the reaction rate is less dependent on the diffusion of the reacting components to each other [26]. However, thermal annealing is necessary after the mechanothermal activation stage to impart the required crystalline structure, which leads to increased energy consumption [27, 28].

The work of Bazhenov and Kurlov [29] presents several important conclusions concerning the synthesis of WC alloys by solid-state methods: the study showed that mechanical activation of a mixture of pure tungsten (W) and carbon (C) in the temperature range from 1000 to 1200 ℃ significantly affects the synthesis process; the results showed that, although single-phase carbon is formed during the synthesis, the final product contains an excess of free carbon; with mechanical activation, the average grain size of the synthesized WC was smaller.

Focusing on the formation of the ternary carbide CoWC through a process called mechanically activated solid-state reaction, a study was conducted by Morgan [30]. This involved milling powder mixtures of cobalt (Co), tungsten (W), and carbon (C) at specific molar ratios and then heating them at high temperatures. The optimum molar ratio to achieve single-phase CoWC was found to be Co/W/C = 7/7/2. When this mixture was milled for 4 hours and heated to 1100 ℃, CoWC was successfully formed although formation began at a relatively low temperature of 800 °C. Overall, these findings suggest that mechanical activation combined with controlled heating can effectively form ternary carbides at lower temperatures, which may impact the synthesis of other complex materials.

Nanosized WC particles can also be synthesized by heating a mechanically activated mixture of WO_3 and graphite under vacuum at different temperatures [31]. It was found that mechanical activation of the WO_3-C powder mixture alone did not result in the formation of the WC phase. However, heating the mixture at 1250 ℃ for 2h resulted in the formation of WC nanoparticles. This means that a certain temperature is crucial for the successful conversion of WO_3 to WC. The addition of KCl to the mixture resulted in the formation of fine and uniform WC particles. In contrast, the presence of nickel promoted the growth of WC particles, suggesting that these additives play an important role in regulating the morphology and size of the nanoparticles. The obtained results highlight the importance of temperature and additives in the synthesis process and provide insights into how to optimize the conditions for obtaining high-quality tungsten carbide nanoparticles. The synthesis of nanostructured WC powders using a two-step process involving mechanical activation followed by thermal activation was also reported by Calderon [32]. The synthesized nanostructured WC powders after sintering formed fine microstructures required to improve the mechanical properties of WC-based solid materials. This improvement was attributed to the successful synthesis process and careful selection of milling parameters and carbon source. Thus, the results of the study

highlight the importance of both mechanical activation and carbon source selection in the synthesis of nanostructured WC powders, which are critical for improving the mechanical properties of solid materials.

Mechanical activation followed by thermal activation at temperatures up to 1100 ℃ is also applicable for the synthesis of WC powders using different carbon sources (graphite and carbon black) and different atmospheres (Ar, Ar-50H_2, Ar-10CO) [33]. As a result, single-phase WC powders with grain sizes less than 200 nm were obtained. Ultimately, the WC synthesis was completed at 1100 ℃ in Ar and Ar-10CO atmospheres, with carbon black proving to be more effective than graphite in hydrogen atmospheres.

Mechanical activation of WC-based powders

According to the results of the study by Ozolin and Sokolov [34] concerning the effect of mechanical activation of tungsten powder on the structure and properties of sintered Sn-Cu-Co-W materials, it can be noted that the presence of tungsten nanoparticles significantly affects the dissolution and precipitation of cobalt during liquid-phase sintering of Sn-Cu-Co-W powder material; the sintered Sn-Cu-Co-W material containing mechanically activated tungsten had higher hardness values in the range from 105 to 107 HRB.

By means of mechanical activation in a planetary ball mill, Buravlev et al. carried out work [35] with a mixture of WC – 4 wt. % TiC – 3 wt. % TaC – 12 wt. % Co weighing 50 g. Activation was carried out at a rotation speed of 700 rpm for 10 cycles, each of which consisted of 15 minutes of grinding and 15 minutes of cooling the grinding cup. Then the material was pressed using the SPS technology at different temperatures: 1000 ℃, 1100 ℃, 1150 ℃, 1200 ℃. As a result of mechanical activation, the powder showed a significant shift in the distribution of particle sizes towards smaller sizes with a decrease in the average particle size to 2 μm (Fig. 3).

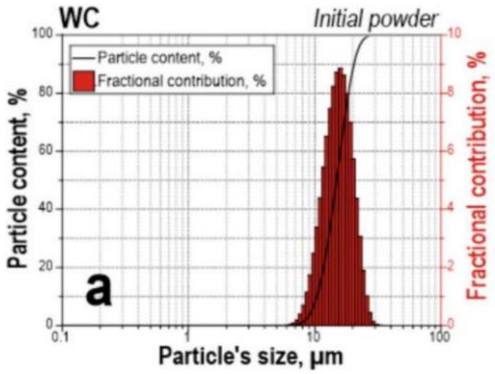

Fig. 3 – Distribution of particle sizes in the original WC powder [35]

X-ray diffraction analysis did not reveal any phase transformation or new formation in the activated powder mixture (Fig. 4).

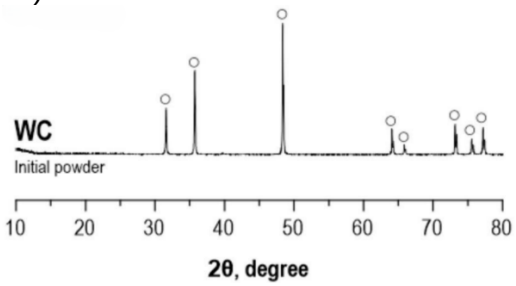

Fig. 4 – Phase composition of the initial powder [35]

Buravlev and his colleagues found that preliminary MA in a planetary mill contributed to the grinding of agglomerates and the sizes of the particles themselves, which intensified the compaction process in the subsequent consolidation of the powder by the SPS method. They also derived the optimal sintering temperature for the best homogeneity and density: 1200℃. Upon completion of the work, the following results were achieved: relative density - 99.99%; hardness, HV30 – 1623.2; bending strength – 1125.1 MPa. In the work of Silva [36], aimed at studying the WC-FeNi alloy as an alternative to the WC-Co alloy, MA was also carried out followed by SPS. The mass ratio of balls to powder during MA was 10:1. The authors of the work claim that the analysis of the obtained WC-

FeNi alloy showed a good distribution of WC grains in its microstructure without the formation of brittle η-phases with a carbon deficiency. The results of the obtained alloy were the best at a temperature of 1300℃: hardness – 1933 HV; density – 99%; fracture toughness – 11 MPa m 0.5. High-energy MA followed by SPS was also mentioned in the work of Chuvildeev [37], devoted to the mechanical properties and structure of W-Ni-Fe and W-Ni-Fe-Co alloys, and it was concluded that the combination made it possible to obtain nanostructured tungsten alloys with exceptional mechanical properties (an increase in macroelasticity from 230 MPa to 635 MPa), which makes them suitable for various complex applications. As a result, the alloys obtained in the above-mentioned works had higher homogeneity, hardness and density than those obtained in other works at the same sintering temperatures, precisely due to the preliminary mechanical activation, due to which the WC binder component was crushed.

Due to mechanical activation of the powder mixture (W+C) in a planetary ball mill, it was possible to synthesize single-phase WC (Fig. 5) in a vacuum at a temperature of 1200 cm℃ with the following characteristics: Ctotal = 6.16% by weight, Cfree – not detected; Dcp = 0.3 μm, Dmin = 0.2 μm, Dmax = 0.7 μm. From a powder mixture of similar composition without mechanical activation and under the same synthesis conditions, a multiphase sample was obtained containing WC, W2C and W [38].

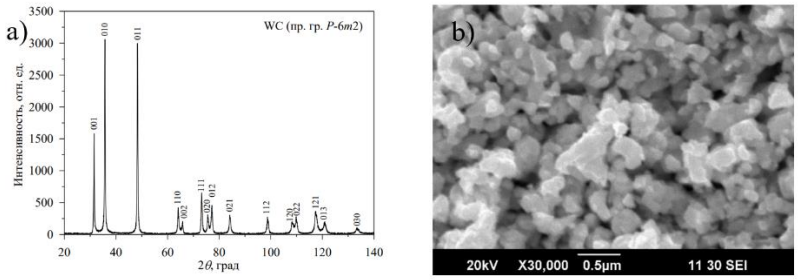

Fig. 5 – X-ray diffraction pattern (a) and SEM image (b) of WC powder synthesized in vacuum at 1200°C from a mechanically activated powder mixture of W and C (carbon black) [38]

The conditions of the mechanical activation certainly have an impact on the final results of the product. For example, the time of the mechanical activation directly affects the density and microstructure of the tungsten alloy, which was revealed in the work of Evstratov et al. [39], in which W-Cu powder composites were studied and the following results were obtained: the maximum density of the mixture was achieved after 5 minutes of mechanical activation, but increasing the time beyond this time led to a decrease in density due to excessive grinding and destruction of agglomerates; the average particle size of the powder, which was previously 4 μm, decreased to 100-400 nm as the mechanical activation time increased to 10 minutes; the distribution of copper particles improved as the activation time increased, which positively affected the strength of the composite. The study showed that although a 5-minute activation time can optimize the density and compaction of the W-Cu composite, a longer activation time can improve the distribution of copper particles and ultimately affect the mechanical strength of the material.

The influence of mechanical activation time on the structure and mechanical properties was also noted in the work of Abdulmenova and Kulkov [40]. Understanding these relationships is of particular importance for optimizing the production processes of heavy tungsten alloys, which are used in various industrial applications. The study by Chuvil'deev [41] found that as the mechanical activation time of WC-based powder increases from 10 to 300 seconds, structural changes in the powder become more pronounced, leading to an increase in the content of amorphous matter and a decrease in particle size, which facilitates subsequent sintering processes. Thus, the study shows that mechanical activation significantly affects the properties of WC-based powder, expanding its application possibilities in sintering hard alloys by changing the phase composition, particle size, and dislocation density. The study by Abdulmenova and her colleagues [42] showed that the average size of agglomerated particles was significantly reduced from 350 μm to 15 μm after 300 seconds of mechanical activation, and the presence of Co_3W_3C carbide phase was also detected, indicating that long-term mechanical activation can lead to the formation of specific phases that can improve the performance of cemented carbides. It was noted that mechanical activation can improve the physical and mechanical properties as well as slow down the grain growth, especially when the processing

is performed for a certain period of time from 60 to 100 seconds. In the study by Lee and his colleagues [43], in which MA was carried out by mechanical milling (MM), WC-8Co-2Al cemented carbide alloy was successfully manufactured by SPS. MM was carried out for 55 hours, as a result of which the grain size was reduced from 340 nm to 27 nm, however, with a longer milling, a decrease in the properties and density of sintered carbide alloys was observed. After conducting the SPS of the obtained component in 55 hours of MF, at a peak pulse of 3000 A, the hardness and strength of the material increased to 89 HRA and 1702 MPa, respectively (Table 1).

Table 1 – Effect of MA on WC-based components

Material	Presence and conditions of subsequent sintering	Key Results	MA parameters
WC- TiC-TaC -Co	SPS: 1300 ℃	Optimal parameters (1200 ℃): - Hardness: 1623.2 HV30 - Bending strength: 1125.1 MPa	700 rpm (10 cycles) 15 min. (activation) + 15 min. (activation)
WC -FeNi	SPS	- Hardness: 1933 HV - Fracture toughness: 11 MPa m $^{0.5}$	Ratio of balls:powder :10:1
WC		- Getting single-phase WC - Particle size: 0.2-0.7 microns	
WC-Co		- Agglomerate size: 300 → 15 μm	60-300 sec.
WC-Co-Al	SPS (Pulse: 3000 A)	- Hardness: 89 HRA - Strength: 1702 MPa	55 h. (MF)

Summarizing the results of the above studies, it can be concluded that MA is an integral part of the process of obtaining WC components with the smallest particles and fewer agglomerations, and understanding the relationship between the MA time and the structure and mechanical properties of the material contributes to the production of hard, strong and dense alloys by the SPS method.

Conclusion

Mechanical activation plays an important role in obtaining multicomponent alloys and without it, there is a risk of discrepancy between the expected and obtained results in the study. In this paper, a comprehensive analysis of the effect of mechanical activation on the properties and behavior of tungsten carbide (WC) alloys is carried out. The study confirmed that mechanical activation is a key step in improving the characteristics of powder materials, such as reactivity, structure homogeneity and the possibility of obtaining nanostructured alloys with excellent mechanical properties.

Various approaches to mechanical activation are considered, including mechanochemical, ultrasonic and mechanothermal treatment.

Mechanochemical synthesis allows synthesizing nanostructured materials (300-500 nm), accelerates chemical reactions without using high-temperature processes, and ensures homogeneity of the phase composition (e.g., the transition $W_2C \rightarrow WC$). However, the process carries a risk of powder contamination during long-term processing, which requires extremely precise control of the parameters (time, reagent ratio). MCS is currently successfully used to intensify technological processes in the construction, food, pharmaceutical, oil and fat, chemical and other industries, and is also applicable for the synthesis of ternary carbides (CoWC) for tool steels and the production of WC nanopowders for sintered composites.

Ultrasonic mechanical activation reduces the processing time by 5-10 times, eliminates powder contamination due to processing in a liquid medium, and reduces the size of agglomerates without changing the crystal structure. The disadvantages of such processing include limited effectiveness for highly plastic materials. It is applicable for the preparation of fine Al/W powders for powder metallurgy and modification of oxide powders (Co_3O_4) for catalytic systems.

Mechanothermal treatment can reduce the WC synthesis temperature by 200-300°C and also allows controlling the particle morphology using additives (KCl, Ni). It has high energy consumption in the case of a two-stage process and the risk of forming free carbon during WC synthesis. It is applicable for the synthesis of single-phase WC with grain sizes less than 200 nm in inert atmospheres and the production of W-Cu composites with improved thermal conductivity

Traditional mechanical activation has high energy efficiency and is also capable of reducing the average particle size from 4 μm to 100-400 nm. However, excessive grinding leads to

deterioration of properties and can lead to the formation of undesirable phases during long-term activation. Traditional MA is applicable for the production of WC-based composite cutting tools and for the creation of wear-resistant coatings for the aerospace industry, and is also highly efficient for subsequent alloy production by the SPS method.

Thus, the results of the article confirm the importance of the parameters of mechanical activation, among which the time of its implementation plays an important role, as a method of preliminary treatment of WC powders to obtain high-quality materials. Further study of the activation mechanisms and optimization of the process parameters provide opportunities for the development of new generations of hard alloys with unique properties.

References

1. Kurlov A.S. Physics and Chemistry of Tungsten Carbides: Monograph / A.S. Kurlov, A.I. Gusev. – Moscow: Fizmatlit, 2013. – 270 p.
2. Lyakishev N.P. Encyclopedic Dictionary of Metallurgy / N.P. Lyakishev. In 2 volumes. Vol. 1. Moscow: Intermet Engineering, 2000. – p. 287.
3. Malik A.A. Study of the Influence of Mechanochemical Activation Frequency of Charge Components on the Process of Producing Porous Materials by Self-Propagating High-Temperature Synthesis / A.A. Malik, V.V. Zakusilov, A.A. Ryzhkov // Energy: Efficiency, Reliability, Safety: Proceedings of the 20th All-Russian Scientific and Technical Conference, December 2-4, 2014, Tomsk. Vol. 2. Tomsk: TPU Publishing House, 2014. – P. 176-179.
4. Dmitrenko D.V. Structure Evolution of Multiphase Powder Materials with EPP at Various Stages of Mechanochemical Activation / D.V. Dmitrenko, Zh.M. Blednova, E.Yu.O. Balaev // Polythematic Online Scientific Journal of Kuban State Agrarian University. – 2017. – № 132. – P. 1216-1229.
5. Antsiferov V.N. Non-Equilibrium Solubility during Mechanical Alloying / V.N. Antsiferov, S.N. Peshchenko, A.N. Yarmonov // Physics and Chemistry of Material Treatment. – 2000. – № 12. – P. 13-18.
6. Smetkin A.A. Influence of High-Energy Mechanochemical Activation of Powder Mixtures on the Structure Formation and Properties of Titanium-Based Materials / A.A. Smetkin, A.V. Kuznetsov, I.I. Petrov // Powder Metallurgy. – 2004. – № 27. – P. 61-64.
7. Kachenyuk M.N. Structure Evolution of Composite Particles During Mechanochemical Activation of Powder Mixtures Based on Titanium, Silicon Carbide, and Carbon / M.N. Kachenyuk, A.A. Smetkin // Modern Problems of Science and Education. – 2014. – № 6. – P. 111.
8. Boldyrev V.V. Mechanochemistry and Mechanical Activation of Solids / V.V. Boldyrev // Russian Chemical Reviews. – 2006. – Vol. 75, № 3. – P. 203-216. https://doi.org/10.1070/RC2006v075n03ABEH001205.
9. Boldyrev V.V. Experimental Methods in the Mechanochemistry of Solid Inorganic Substances / V.V. Boldyrev. – Moscow: Mir, 1983. – 192 p.
10. Kosolapova T.Ya. Carbides / T.Ya. Kosolapova. – Moscow: Metallurgy, 1968.
11. Loginov Yu.N. Technology for Producing Blanks from Hard Alloys: Textbook / Yu.N. Loginov. – Sverdlovsk: Publishing House of UPI named after S.M. Kirov, 1984. – 53 p.
12. Tretyakov V.I. Fundamentals of Metallurgy and Production Technology of Sintered Hard Alloys / V.I. Tretyakov– 1976.
13. Belyaev N.E. Methods for Producing Tungsten Carbide / N.E. Belyaev– 2022.
14. Savostin A.V. Mechanochemical Activation in Sugar Production Technology / A.V. Savostin, P.E. Shuray // Proceedings of Higher Educational Institutions. Food Technology. – 2009. – № 1. – P. 59-61.
15. Onishchenko D.V. Production of Tungsten Carbide Nanopowder by Mechanical Activation Method / D.V. Onishchenko, V.P. Reva // Physics and Chemistry of Material Treatment. – 2011. – Vol. 2. – P. 71-77.
16. Yagofarov V.Yu. Mechanochemical Synthesis of Tungsten Carbide Using Carbon of Different Origins / V.Yu. Yagofarov // Metal Physics of Light Alloys. – 2019. – P. 186.
17. Molten Salt Synthesis of Tungsten Carbide Powder Using a Mechanically Activated Powder / R. Yang et al // International Journal of Refractory Metals and Hard Materials. – 2011. – Vol. 29, № 1. – P. 138-140.

18. Aytekin N.Ö. Mechanochemical Synthesis of Tungsten Carbide Powders Induced by Magnesiothermic Reduction of WCl_6 and Na_2CO_3 Raw Materials / N.Ö. Aytekin, D. Ağaoğulları, M.L. Öveçoğlu // Materials Research Express. – 2019. – Vol. 6, № 9. Article 096517.
19. Klubovich V.V. Ultrasonic Mechanochemical Activation of Powders Used for Synthesizing Electroceramic Materials / V.V. Klubovich, V.A. Kostyuk, A.V. Levitsky // Proceedings of the National Academy of Sciences of Belarus. Series of Physical and Technical Sciences. – 2012. – № 2. – P. 11-16.
20. Modern Advanced Materials: Chapter 14. Shut V. N. Structure and Properties of Semiconductor Ceramics Produced from Submicron and Nanocrystalline Barium Titanate Powders / Ed. by V.V. Klubovich. Vitebsk, 2011. pp. 381–414.
21. Agranat B.A. Ultrasound in Powder Metallurgy / B.A. Agranat, A.Yu. Kuznetsov, V.A. Lebedev. – Moscow: Nauka, 1986. – 168 p.
22. Artemyev V.V. Ultrasound and Material Processing / V.V. Artemyev, V.V. Klubovich, V.V. Rubanik. – Minsk: EcoPerspektiva, 2003. – 335 p.
23. Effect of Ultrasonic Oscillations on the Structure and Properties of Ultrafine-Grained Nickel / A. Nazarova et al // Physics of Metals and Metallography. – 2010. – Vol. 110, № 6. – P. 600-607.
24. Shut V. Collection of Papers of the Int. / V. Shut, S. Mozzharov, A. Kashevich // Scientific Symposium «Advanced Materials and Technologies», Vitebsk, May 24-26, 2011. – Vitebsk. – P. 116-119.
25. Rubanik V.V. Ultrasonic Mechanochemical Activation of Powders / V.V. Rubanik, V.V. Kostyuk, A.V. Kostyuk. – 2016.
26. Rakhimova A.K. Методы синтеза литий железа фосфата: микроволновой синтез – перспективный метод для синтеза LiFePO4 / A.K. Rakhimova, A.K. Galeleyva // Chemical Journal of Kazakhstan. – 2019. – Т. 1, № 1. – С. 1-10.
27. Morgan D. Conductivity in LixMPO4 (M = Mn, Fe, Co, Ni) Olivine Materials / D. Morgan, A. Van der Ven, G. Ceder Li // Electrochem. Solid-State Lett. – 2004. – Vol. 7. – P. 30-32.
28. Franger S. Optimized lithium iron phosphate for high-rate electrochemical applications / S. Franger, C. Bourbon, F.L. Cras // J. Electrochem. Soc. – 2004. – Vol. 151. – P. 1024.
29. Bazhenov S.V. Effect of mechanical activation and solid-state synthesis temperature on the composition and grain size of tungsten carbide / S.V. Bazhenov, A.S. Kurlov // AIP Conference Proceedings. – AIP Publishing. – 2022. – Vol. 2466, № 1.
30. Tsuchida T. Formation of ternary carbide Co6W6C by mechanical activation assisted solid-state reaction / T. Tsuchida, N. Morita // Journal of the European Ceramic Society. – 2002. – Vol. 22, № 13. – P. 2401-2407.
31. Mechanically Activated synthesis of Tungsten Carbide Nanoparticles from Tungsten Oxide / A. Kariminejad et al // Advanced Materials Research. – 2014. – Vol. 829. – P. 622-626.
32. Synthesis of Nanostructured Tungsten Carbide Powders from Mechanically Activated Mixes of Tungsten Oxide with Different Carbon Sources / R. de Oro Calderon et al // International Powder Metallurgy Congress and Exhibition, Euro PM 2013; Gothenburg; Sweden. – 2013. – Vol. 1. – P. 89-94.
33. Optimizing the synthesis of ultrafine tungsten carbide powders by effective combinations of carbon sources and atmospheres / R. Oro et al // International Journal of Refractory Metals and Hard Materials. – 2017. – Vol. 63. – P. 9-16.
34. Ozolin A. Effect of mechanical activation of tungsten powder on the structure and properties of the sintered Sn-Cu-Co-W material / A. Ozolin, E. Sokolov // Obrabotka metallov (tekhnologiya, oborudovanie, instrumenty). – 2022. – Vol. 24, № 1. – P. 48-60. (In Russian).
35. Microstructural evolution and mechanical behavior of WC-4wt.% TiC-3wt.% TaC-12wt.% Co refractory cermet consolidated by spark plasma sintering of mechanically activated powder mixtures / I.Y. Buravlev et al // Advanced Powder Technology. – 2024. – Vol. 35, № 10. – P. 104625.
36. Investigation of characteristics and properties of spark plasma sintered ultrafine WC-6.4 Fe3.6Ni alloy as potential alternative WC-Co hard metals / E.N. da Silva et al // International Journal of Refractory Metals and Hard Materials. – 2021. – Vol. 101. – P. 105669.
37. Sintering of nano-and ultradispersed mechanically activated W-Ni-Fe powders and the manufacture of ultrahigh-strength heavy tungsten alloys / V.N. Chuvil'deev et al // Russian Metallurgy (Metally). – 2014. – Vol. 2014. – P. 215-228.
38. Bazhenov S.V. Solid-State Synthesis of Tungsten Carbide in Vacuum from a Mechanically Activated Mixture of Tungsten and Carbon / S.V. Bazhenov, A.S. Kurlov // Modern Synthetic

Methodologies for Drug Development and Functional Materials (MOSM 2020). Yekaterinburg, 2020. – P. 104.
39. Evstratov E.V. Effect of Mechanical Activation Time on the Structure and Mechanical Properties of W–Cu Powder Composite / E.V. Evstratov, A.S. Baikin, S.I. Averin // Inorganic Materials: Applied Research. – 2023. – Vol. 14, № 5. – P. 1408-1413.
40. Abdulmenova E.V. The studies of the effect of mechanical activation of WC-based powder on its properties / E.V. Abdulmenova, S.N. Kulkov // AIP Conference Proceedings. – AIP Publishing, 2020. – Vol. 2310, № 1.
41. Effect of Mechanical Activation Time on the Density of Fine-Grained Tungsten Alloy 90W–7Ni–3Fe, Obtained by Spark Plasma Sintering / V.N. Chuvil'deev et al // Fizika metallov i metallovedenie. – 2023. – Vol. 124, № 10. – P. 931-938.
42. Abdulmenova E.V. Effect of mechanical treatment of powder on the structure and phase composition of hard alloys / E.V. Abdulmenova, M.V. Rumyantsev, S.N. Kulkov // AIP Conference Proceedings. – AIP Publishing. – 2022. – Vol. 2509, № 1.
43. WC-8Co-2Al (wt%) Cemented Carbides Prepared by Mechanical Milling and Spark Plasma Sintering / X. Li et al // Materials Science Forum. – Trans Tech Publications Ltd. – 2010. – Vol. 638. – P. 1817-1823.

Acknowledgements

This research is funded by the Committee of Science of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (grant No. BR24992925).

Ш.Р. Курбанбеков[1], Н.С. Эртаев[1]*, М.Т. Айдарова[2], А.С. Кизатов[2], Н.П. Мұсахан[1]
[1]Научно-исследовательский институт «Естественные науки, новые технологии и новые материалы», Международный казахско-турецкий университет имени Х.А. Ясави, г. Туркестан 161200, Казахстан
[2]Центр привилегий «Veritas», Восточно-Казахстанский технический университет имени Д. Серикбаева, Усть-Каменогорск 070000, Казахстан
*e-mail: nursultan.ertayev@ayu.edu.kz

ВЛИЯНИЕ МЕХАНОАКТИВАЦИИ НА СПЛАВЫ WC

В настоящей работе представлен обзор исследований, направленных на получение сплавов на основе карбида вольфрама с предварительно проведенной механоактивацией (МА). МА широко применяется в области материаловедения и направлена на изменения физико-механических свойств материалов с целью повышения активности их реакции при проведении исследований. В связи с этим, основное внимание в данной статье направлено на исследование влияния механоактивации на смеси на основе карбида вольфрама (WC). Твердые сплавы на основе WC используются в различных промышленных условиях, благодаря их отличным механическим свойствам и выдающейся износостойкости в сочетании с высокой прочностью и термостойкостью, более того больше половины производства твердых сплавов на основе WC связана с изготовлением режущих инструментов. В статье также приведены комплексные виды механической активации, применяемых в различных исследованиях. А также рассмотрено влияние видов механоактивации смесей и длительности ее проведения на физико-механические свойства полученных сплавов последующими методами синтеза. Проведен анализ оптимальных условий для консолидации порошков методом искро-плазменного спекания (ИПС), что позволяет достигать высокой плотности и прочности материалов.

Ключевые слова: *механоактивация, время МА, WC, методы активации, механические свойства, микроструктура.*

Ш.Р. Курбанбеков[1], Н.С. Эртаев[1]*, М.Т. Айдарова[2], А.С. Кизатов[2], Н.П. Мұсахан[1]
[1]«Жаратылыстану ғылымдары, жаңа технологиялар және жаңа материалдар» ғылыми-зерттеу институты, Х.А. Ясауи атындағы Халықаралық қазақ-түрік университеті, 161200, Қазақстан Республикасы, Түркістан қ.
[2]«Веритас» артықшылық орталығы, Д.Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университеті, 070000, Қазақстан Республикасы, Өскемен қ.
*e-mail: nursultan.ertayev@ayu.edu.kz

МЕХАНОАКТИВАЦИЯНЫҢ WC ҚОРЫТПАЛАРЫНА ӘСЕРІ

Бұл мақалада алдын ала механоактивациялау (МА) арқылы вольфрам карбиді негізіндегі қорытпаларды алуға бағытталған зерттеулерге шолу берілген. Механикалық белсендіру материалтану саласында кеңінен қолданылады және зерттеу барысында олардың реакциясының белсенділігін арттыру мақсатында материалдардың физикалық-механикалық қасиеттерін өзгертуге бағытталған. Осыған байланысты, осы мақаланың негізгі бағыты вольфрам карбиді (WC) негізіндегі қоспаларға механикалық белсендіру әсерін зерттеу болып табылады. WC негізіндегі карбидтер олардың тамаша механикалық қасиеттері мен тозуға төзімділігі жоғары беріктігі мен ыстыққа төзімділігі арқасында әртүрлі өнеркәсіптік орталарда қолданылады, сонымен қатар WC негізіндегі карбидтер өндірісінің жартысынан көбі кескіш құралдарды өндірумен байланысты. Мақалада сонымен қатар әртүрлі зерттеулерде қолданылатын механикалық активтендірудің күрделі түрлері келтірілген. Алынған қорытпалардың физикалық-механикалық қасиеттеріне қоспалардың механикалық активтену түрлерінің әсері де қарастырылады. Ұнтақты ұшқынды плазмалық агломерациялау (SPS) арқылы ұнтақты біріктірудің оңтайлы шарттарына талдау жүргізілді, бұл материалдардың жоғары тығыздығы мен беріктігіне қол жеткізуге мүмкіндік береді.

Түйін сөздер: *механикалық белсендіру, МА уақыты, WC, белсендіру әдістері, механикалық қасиеттері, микроқұрылымы.*

Information about the authors

Sherzod Rustambekovich Kurbanbekov – Director of the SRI «Natural Sciences, Nanotechnology and New Materials», Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University, Turkestan, Kazakhstan; e-mail: sherzod.kurbanbekov@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5510-0568.

Nursultan Sultanbayevich Ertayev* – master's student, International Kazakh-Turkish University named after Khoja Ahmet Yassawi, Turkestan, Kazakhstan.

Madina Tursynbekovna Aydarova – PhD student at East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbaev, Ust-Kamenogorsk, Kazakhstan; e-mail: maidarova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9200-8058.

Aibar Sovetbekovovich Kizatov – Researcher of the Research Center «Veritas» of the East Kazakhstan Technical University named after D. Serikbaev, Ust-Kamenogorsk, Kazakhstan; e-mail: akizatov@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6627-9742.

Nurken Parsakhanovich Mussakhan – Researcher of the SRI «Natural Sciences, Nanotechnology and New Materials», Khoja Akhmet Yassawi International Kazakh-Turkish University, Turkestan, Kazakhstan; e-mail: nurken.mussakhan@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4154-0356.

Сведения об авторах

Шерзод Рустамбекович Курбанбеков – директор НИИ «Естественные науки, нанотехнологии и новые материалы», Международный казахско-турецкий университет имени Ходжи Ахмета Яссави, г. Туркестан, Казахстан; e-mail: sherzod.kurbanbekov@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5510-0568.

Нурсултан Султанбайевич Эртаев* – магистрант кафедры физики, Международный казахско-турецкий университет имени Ходжи Ахмета Яссави, г. Туркестан, Казахстан; e-mail: nursultan.ertayev@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9401-5447.

Мадина Турсынбековна Айдарова – докторант Восточно-Казахстанского технического университета имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск, Казахстан; e-mail: maidarova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9200-8058.

Айбар Советбекович Кизатов – научный сотрудник научно-исследовательского центра «Веритас» Восточно-Казахстанского технического университета имени Д. Серикбаева, г. Усть-Каменогорск, Казахстан; e-mail: akizatov@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6627-9742.

Нуркен Парсаханович Мусахан – научный сотрудник НИИ «Естественные науки, нанотехнологии и новые материалы», Международный казахско-турецкий университет имени Ходжи Ахмета Яссави, Казахстан; e-mail: nurken.mussakhan@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4154-0356.

Авторлар туралы мәліметтер

Шерзод Рустамбекович Курбанбеков – Жаратылыстану ғылымдары, нанотехнологиялар және жаңа материалдар ҒЗИ директоры, Қожа Ахмет Ясауи атындағы Халықаралық қазақ-түрік университеті, Түркістан қ., Қазақстан; e-mail: sherzod.kurbanbekov@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5510-0568.

Нұрсұлтан Сұлтанбайұлы Эртаев* – физика кафедрасының магистранты, Қожа Ахмет Ясауи атындағы Халықаралық қазақ-түрік университеті, Түркістан қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: nursultan.ertayev@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9401-5447.

Мадина Тұрсынбекқызы Айдарова – Дәулет Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университетінің докторанты, Өскемен қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: maidarova@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0000-9200-8058.

Айбар Советбекұлы Кизатов – Д.Серікбаев атындағы Шығыс Қазақстан техникалық университетінің «Веритас» ғылыми-зерттеу орталығының ғылыми қызметкері, Өскемен қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: akizatov@ektu.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-6627-9742.

Нүркен Парсаханұлы Мұсахан – Жаратылыстану ғылымдары, нанотехнологиялар және жаңа материалдар ҒЗИ ғылыми қызметкері, Қожа Ахмет Ясауи атындағы Халықаралық қазақ-түрік университеті, Түркістан қ., Қазақстан; e-mail: nurken.mussakhan@ayu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4154-0356.

Received 02.05.2025
Revised 03.06.2025
Accepted 04.06.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-52

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 44.31.31

А.Қ. Құсаин*, А.Б. Касымов
Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: olmeera853@gmail.com

ИССЛЕДОВАНИЕ ТЕПЛОФИЗИЧЕСКИХ СВОЙСТВ НАНОЖИДКОСТИ AL_2O_3 НА ОСНОВЕ СМЕСИ ЭТИЛЕНГЛИКОЛЯ И ВОДЫ (40:60) ДЛЯ ГЕОТЕРМАЛЬНОГО ПРИМЕНЕНИЯ

Аннотация: *В данной работе представлены результаты экспериментального исследования теплофизических свойств наножидкости Al_2O_3–ЭГ:вода в контексте ее применения в геотермальных тепловых насосах. Эксперимент проводился при температурах от 0 до 10 °C и концентрациях наночастиц 1, 3 и 5 об.%. Измерения показали, что при концентрации 1 об.% теплопроводность увеличивается на 8,2%, при 3 об.% – на 17,4%, а при 5 об.% – на 27% по сравнению с базовым раствором ЭГ:вода (40:60). Однако вязкость при 5 об.% возросла на 45%, что приводит к увеличению гидродинамических потерь. Оптимальная концентрация 3 об.% обеспечивает повышение теплопроводности на 17,4% при росте вязкости всего на 21%, что является компромиссом между эффективностью теплопередачи и насосными затратами. Вычисленный критерий эффективности (PEC) подтверждает, что наилучший баланс достигается при 3 об.% Al_2O_3, где PEC = 0,5. Дальнейшие исследования должны учитывать влияние наночастиц на коррозию, долговременную стабильность и взаимодействие с элементами системы. Полученные результаты могут способствовать разработке более эффективных теплоносителей для геотермального отопления и снижения энергопотребления тепловых насосов.*

Ключевые слова: *геотермальная энергетика, наножидкость, теплопроводность, вязкость, Al_2O_3, этиленгликоль, теплофизические свойства, тепловой насос.*

Введение

Мировое потребление возобновляемой энергии значительно выросло за последние два десятилетие, достигшее объема 90,23 эксаджоулей в 2023 году [1]. Быстрыми темпами растет такой сектор возобновляемой энергетики как геотермальная энергетика, в основе которой лежит утилизация тепла из недр Земли. Количество установленной мощности геотермальных установок возросло с 14,4 ГВт [2] к 2020 году до 16,4 ГВт в 2023 году [3]. Геотермальная энергия как вид экологически чистой энергии имеет потенциал для удовлетворения некоторых основных мировых потребностей в энергии, замены ископаемого топлива и содействия сокращению выбросов парниковых газов [4-6].

Геотермальная энергия – это возобновляемый источник энергии, извлекаемой из внутреннего тепла Земли. Она добывается из подземных резервуаров горячей воды, пара или горячих сухих пород и может использоваться для производства электроэнергии, прямого отопления и промышленных целей. Низкотемпературная геотермальная энергия (низкопотенциальное тепло) относится к теплу, извлекаемому из подземных источников с температурой, как правило, ниже 150° С. Этот тип геотермальной энергии не подходит для традиционной выработки электроэнергии, но широко используется для прямого нагрева. Доля использования низкопотенциального тепла в геотермальной энергетики составляет весомый вклад на уровне 70 % [7, 8].

В Казахстане температура грунта на глубинах более 15 метров остается относительно стабильной в течение года, обычно находясь в диапазоне от 7°C до 15°C, в зависимости от конкретного местоположения и геологических условий [9]. В целях предотвращения замерзания в качестве теплоносителя используется этиленгликоль, либо смесь этиленгликоля и воды. Климат Казахстана относится резкоконтинентальному, чем обуславливаеся выбор водного раствора этиленгликоля с низкой температурой замерзания (до ~-25 ℃).

Геотермальные тепловые насосы являются эффективным решением для рекуперации тепла в промышленности, коммерции и жилом секторе. С связи ростом цен на электроэнергию, повышение энергоэффективности тепловых насосов и снижение затрат становится особенно важным направлением. На эффективность в первую очередь влияет коэффициент полезного действия (КПД), который зависит от разницы температур между источником тепла (земля, воздух или вода) и радиатором (система отопления). Уменьшение этой разницы температур значительно повышает эффективность.

Наночастицы, диспергированные в теплоносителях, известных как наножидкости, могут значительно улучшить тепловые характеристики тепловых насосов за счет повышения эффективности теплопередачи. Например, авторами Yu W. et al. [10] выявлено увеличение теплопроводности наножидкости ZnO-ЭГ на 26,5 % по отношению к базовой жидкости. Авторами [11, 12] исследовалось проявление теплофизических свойств при добавлении Al2O3 в воду, смесь воды и этиленгликоля. Sundar L.S. et al. исследовал различную консистенцию базовой жидкости Вода-ЭГ и отметил максимальное увеличение теплопроводности наножидкости на 32% при соотношении Вода-ЭГ 20:80 [13]. Исследованы экспериментально и аналитически теплофизические свойства наножидкостей в контексте применения в геотермальной энергетике [14-17]. Помимо теплопроводности наножидкости, дисперсное состояние наножидкости обуславливает увеличение вязкости. Sundar L.S. et al. отметил увеличение динамической вязкости для разных соотношений базовой жидкости в пределах 1,37 - 2,4 раза в диапазоне 0-60 ℃ [13]. Hamid K.A. et al. выявил прирост Al2O3-Вода:ЭГ (в разных соотношениях Вода-ЭГ) в более чем 100% по сравнению с базовой жидкостью [18].

Исследование теплофизических свойств имеет важное значение для применения тепловых насосов, поскольку эти параметры определяют механизмы теплопередачи и гидродинамическое поведение, в конечном итоге влияя на общую эффективность системы.

В данной статье проведено исследование теплофизических свойств (теплопроводности и вязкости) наножидкости на основе наночастиц Al2O3, диспергированных в воде и растворе водном растворе этиленгликоля (40:60) в температурном диапазоне 0-10 ℃.

Методы исследования

Al_2O_3 наночастицы были предоставлены компанией Sigma-Aldrich. Согласно указанным характеристикам, максимальный размер наночастиц Al_2O_3 составляет 50 нм. Количественный анализ наночастиц Al_2O_3 был выполнен с использованием энергодисперсионного спектрометра INCA Energy 250, установленного на растровом электронном микроскопе Jeol JSM-6390LV.

Наножидкость синтезировали по двухступенчатому методу, используя смесь этиленгликоля и бидистиллированной воды (ЭГ:Вода) в соотношениии 40:60 в качестве базовой жидкости. Гомогенизация наножидкости была осуществлена с помощью ультразвукового диспергатора Scientz JY92-IIDN, обладающего мощностью 900 Вт и ультразвуковой частотой 20 кГц. Взвешивание наночастиц проводилось с использованием аналитических весов. Объёмная концентрация наночастиц поддерживалась на уровне 3,4,5 %.

Теплопроводность измерялась с использованием прибора THW-L2, работающего по методу нестационарного горячего провода (Transient Hot Wire). Этот прибор предназначен для прямого измерения теплопроводности жидкостей и паст и соответствует стандарту ASTM D7896-19 (рис. 1). THW-L2 использует нестационарную методику измерений и короткое время тестирования, что позволяет минимизировать конвективные эффекты в образцах с различной вязкостью, обеспечивая точность измерений до 1 %. Для каждого значения температуры проводилась серия из пяти измерений. Температура наножидкости контролировалась с помощью EchoTherm Digital Electronic Chilling/Heating Dry Bath Series IC35, произведенного компанией Torrey Pines Scientific (США).

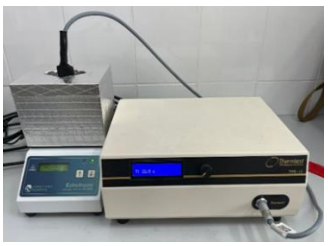

Рисунок 1 – Установка для определения теплопроводности наножидкости

Относительное изменение теплопроводности k_r определялось путем сравнения наножидкости с базовой жидкостью (ЭГ:Вода). Данное сравнение вычислялось по следующей формуле.

$$k_r = \frac{k_{nf} - k_{bf}}{k_{bf}} \cdot 100\%, \quad (1)$$

Динамическая вязкость измерялась с использованием ротационного вискозиметра фирмы Boyn модель LVDV-2T. Измерения вязкости проводились в диапазоне температур 0-10 К, поддерживаемом чиллером Low-constant temp bath (модель DC-3010). Температурное равновесие между нагретой средой и наножидкостью внутри вискозиметра достигалось в течение 1 минуты, что подтверждалось повторяемостью результатов.

Относительное изменение динамической вязкости μ_r определялось путем сравнения наножидкости с базовой жидкостью. Это сравнение рассчитывалось по следующей формуле:

$$\mu_r = \frac{\mu_{nf} - \mu_{bf}}{\mu_{bf}} \cdot 100\% \quad (2)$$

Для каждого измерения при определенной температуре наножидкости стандартное отклонение остается ниже 0,0005 для измерений вязкости и ниже 0,0003 для оценки теплопроводности.

Результаты исследований и обсуждение

На рисунке 2 представлены результаты измерений теплопроводности наножидкости на основе частиц Al_2O_3, диспергированных в базовой жидкости.

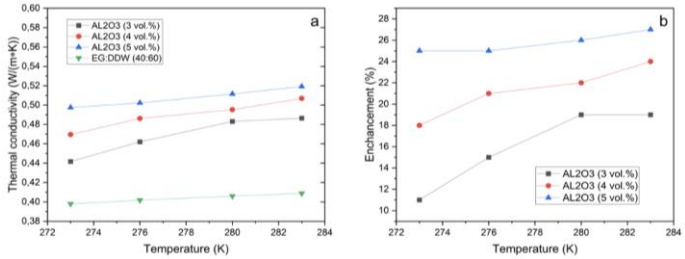

Рисунок 2 – Зависимость (a) коэффициент теплопроводности наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода и (b) увеличение коэффициента теплопроводности наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода по отношению к базовой жидкости (ЭГ:Вода). Оси подписаны на английском языке: по оси X отложена температура (K), по оси Y –коэффициент теплопроводности (Вт/(м·К) на графике (a) и повышение коэффициента теплопроводности (%) на графике (b).

Увеличение коэффициента теплопроводности отмечено для всех 3-х концентраций наночастиц. Например, для объемной концентрации 3% коэффициент теплопроводности увеличился с 0,442 Вт/(м·К) при 0 ℃ до 0,486 Вт/(м·К). Для 4 об.% наночастиц при 0 ℃ коэффициент составляет 0,470 ℃, что на 6 % больше при той же температуре для 3 процентной концентрации. При температуре 7 ℃ Al_2O_3-ЭГ:Вода (4 об.%) имеет коэффициент теплопроводности 0,495 Вт/(м·К). При той же температуре 5-и процентная наножидкость демонстрирует показатель теплопроводности на уровне 0,511 Вт/(м·К). Самый большой прирост теплопроводности на уровне 27 % выявлено для наножидкости Al2O3-ЭГ:Вода (5 об.%) при температуре 10 ℃ и составляет 0,519 Вт/(м·К). Таким образом, среднее увеличение теплопроводности в разрезе концентраций выглядит следующим образом: 16% – для наножидкости Al2O3-ЭГ:Вода (3 об.%), 21% – для наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода (4 об.%), 26% соответственно для 5 процентной концентрации наночастиц Al2O3.

Рисунок 3 отражает результаты исследований динамической вязкости наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода. Наименьшее увеличение динамической вязкости наножидкости наблюдается при температуре 10 ℃ для наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода (3 об.%) на уровне 22 % и составляет 5,136 сП. При уменьшении температуры наножидкости до 0 ℃ увеличение 30 %. 4-х процентная наножидкость при 0 ℃ показывает увеличение динамической вязкости на 5 % больше по отношению к Al_2O_3-ЭГ:Вода (3 об.%) и составляет 7,695 сП. Максимальное значение вязкости отмечено у наножидкости Al_2O_3-ЭГ:Вода (5 об.%), составляющее увеличение на 45 % по отношению к базовой жидкости.

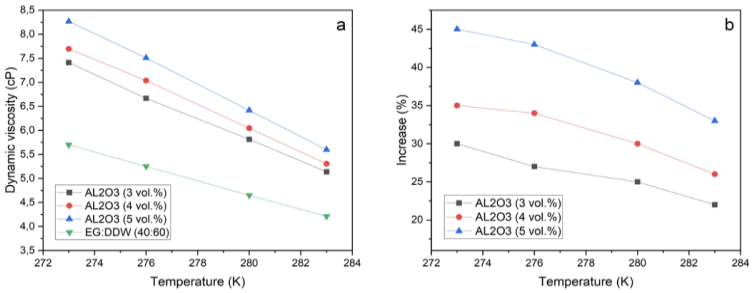

Рисунок 3 – Зависимость (a) динамической вязкости и (b) относительного повышения динамической вязкости наножидкостей Al_2O_3 с различной объемной концентрацией от температуры. Оси подписаны на английском языке: по оси X отложена температура (K), по оси Y – коэффициент динамической вязкости (сП) на графике (a) и повышение (%) на графике (b)

Передача энергии от одной молекулы к другой осуществляется за счёт межмолекулярного взаимодействия и колебаний атомов в жидкости. При введении наночастиц образуются дополнительные пути переноса энергии за счёт локального увеличения теплопроводности твёрдых частиц. Помимо локального увеличения теплопроводности твердых частиц, важное значение имеет их дисперсное состояние. уменьшение размеров частиц приводит к увеличению их удельной поверхности, что способствует более эффективному теплообмену с окружающей жидкостью. Наночастицы быстро прогреваются, что снижает термическое сопротивление системы.

При повышении температуры вязкость уменьшается из-за ослабления межмолекулярных взаимодействий и увеличения подвижности частиц. Но также отмечена тенденция к агломерации наночастиц и образования кластеров с повышением концентрации наночастиц.

Выводы

Добавление наночастиц Al_2O_3 в теплоноситель представляет собой перспективное направление для повышения эффективности тепловых насосов. Увеличение теплопроводности способствует более быстрому и равномерному распределению тепла в контуре, снижая тепловые потери и повышая коэффициент полезного действия системы. В частности, использование наножидкостей может улучшить теплообмен между грунтовым контуром и теплоносителем, что особенно важно при применении геотермальных тепловых насосов.

Результаты показывают, что использование наночастиц Al_2O_3 в составе наножидкости на основе смеси ЭГ:Вода приводит к значительному увеличению теплопроводности, что положительно сказывается на теплообменных характеристиках. Однако повышение вязкости, особенно при низких температурах, может привести к увеличению гидродинамического сопротивления в системах теплообмена. Следовательно, выбор оптимальной концентрации наночастиц требует компромисса между увеличением теплопроводности и приемлемым уровнем вязкости для практического применения в теплотехнических системах.

Список литературы

1. Statista. Global geothermal power capacity 2009-2023 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.statista.com/statistics/476281/global-capacity-of-geothermal-energy/, свободный. – (Дата обращения: 05.03.2025).

2. IRENA. Global geothermal market and technology assessment [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.irena.org/Publications/2023/Feb/Global-geothermal-market-and-technology-assessment, свободный. – (Дата обращения: 05.03.2025).
3. ThinkGeoEnergy. ThinkGeoEnergy's top 10 geothermal countries 2023 – power generation capacity [Электронный ресурс]. – Режим доступа: https://www.thinkgeoenergy.com/thinkgeoenergys-top-10-geothermal-countries-2023-power-generation-capacity, свободный. – (Дата обращения: 05.03.2025).
4. Liu X. A systematic study of harnessing low-temperature geothermal energy from oil and gas reservoirs / X. Liu, G. Falcone, C. Alimonti // Energy. – 2018. – Т. 142. – P. 346-355.
5. Kamila Z. Reinjection in geothermal fields: An updated worldwide review 2020 / Z. Kamila, E. Kaya, S.J. Zarrouk // Geothermics. – 2021. – Т. 89. – P. 101970.
6. Igwe C.I. Geothermal energy: a review / C.I. Igwe // Int. J. Eng. Res. Technol.(IJERT). – 2021. – Т. 10. – P. 655-661.
7. Nian Y.L. Insights into geothermal utilization of abandoned oil and gas wells / Y.L. Nian, W.L. Cheng // Renewable and Sustainable Energy Reviews. – 2018. – Т. 87. – P. 44-60.
8. Enhancing geothermal power generation from abandoned oil wells with thermal reservoirs / W.L. Cheng et al // Energy. – 2016. – Т. 109. – P. 537-545.
9. Experimental and theoretical investigations of a ground source heat pump system for water and space heating applications in Kazakhstan / Y. Yerdesh et al // Energies. – 2022. – Т. 15, № 22. – P. 8336.
10. Investigation of thermal conductivity and viscosity of ethylene glycol based ZnO nanofluid / W. Yu et al // Thermochimica Acta. – 2009. – Т. 491, № 1-2. – P. 92-96.
11. An experimental determination of thermal conductivity and electrical conductivity of bio glycol based Al2O3 nanofluids and development of new correlation / A.M. Khdher et al // International Communications in Heat and Mass Transfer. – 2016. – Т. 73. – P. 75-83.
12. Gangwar J. et al. Strong enhancement in thermal conductivity of ethylene glycol-based nanofluids by amorphous and crystalline Al2O3 nanoparticles / J. Gangwar et al // Applied Physics Letters. – 2014. – Т. 105. – №. 6.
13. Thermal conductivity and viscosity of stabilized ethylene glycol and water mixture Al2O3 nanofluids for heat transfer applications: An experimental study / L.S. Sundar et al // International Communications in Heat and Mass Transfer. – 2014. – Т. 56. – P. 86-95.
14. Peng H. Influences of refrigerant-based nanofluid composition and heating condition on the migration of nanoparticles during pool boiling. Part II: model development and validation / H. Peng, G. Ding, H. Hu // International journal of refrigeration. – 2011. – Т. 34, № 8. – P. 1833-1845.
15. Kapicioglu A. Energy and exergy analysis of a ground source heat pump system with a slinky ground heat exchanger supported by nanofluid / A. Kapicioglu // Journal of Thermal Analysis and Calorimetry. – 2021. – P. 1-14.
16. Tarodiya R. A study on utilization of ground source energy for space heating using a nanofluid as a heat carrier / R. Tarodiya, V. Verma, S. Thangavel // Heat Transfer. – 2021. – Т. 50, № 4. – P. 3842-3860.
17. Tetiana R. The Efficiency of Nanofluid Use in the Heat Supply System of a House with a Geothermal Heat Pump / R. Tetiana, K. Myroslava, S. Ivan // 2021 IEEE 11th International Conference Nanomaterials: Applications & Properties (NAP). – IEEE, 2021. – P. 1-4.
18. Investigation of Al2O3 nanofluid viscosity for different water/EG mixture based / K.A. Hamid et al // Energy Procedia. – 2015. – Т. 79. – P. 354-359.

А.Қ. Құсаин*, А.Б. Касымов
Шәкәрім университет,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки, 20А
*e-mail: olmeera853@gmail.com

AL_2O_3–ЭГ:СУ ГЕОТЕРМАЛДЫҚ ҚОЛДАНУҒА АРНАЛҒАН НАНОСҰЙЫҚТІНІҢ ЖЫЛУФИЗИКАЛЫҚ ҚАСИЕТТЕРІН ЗЕРТТЕУ

Бұл жұмыс геотермалдық жылу сорғыларына арналған Al_2O_3–ЭГ:су наносұйықтығының жылу-физикалық қасиеттерін эксперименттік зерттеу нәтижелерін ұсынады. Эксперимент 0-10 °C аралығындағы температураларда және 1, 3 және 5 көлемдік % нанобөлшек концентрацияларында

жүргізілді. Нәтижелер көрсеткендей, 1 көлемдік % концентрацияда жылуөткізгіштік 8,2%-ға, 3% – 17,4%-ға, 5% – 27%-ға артқан, ал 5% концентрацияда тұтқырлық 45%-ға жоғарылаған, бұл гидродинамикалық шығындардың ұлғаюына әкелді. 3% концентрация жылуөткізгіштікті 17,4%-ға арттыра отырып, тұтқырлықты тек 21%-ға ұлғайтады, бұл жылу тасымалдау тиімділігі мен насос шығындары арасындағы оңтайлы балансқа қол жеткізеді. Есептелген тиімділік коэффициенті (PEC) бойынша 3% Al_2O_3 концентрациясында PEC = 1,23 ең жоғары мәнге жетеді. Келешекте зерттеулер нанобөлшектердің коррозияға, ұзақ мерзімді тұрақтылыққа және жүйе элементтерімен өзара әрекеттесуіне әсерін зерттеуді қажет етеді. Алынған нәтижелер геотермалдық жылыту үшін тиімдірек жылу тасымалдағыштарды әзірлеуге және жылу сорғыларының энергопайдалануын азайтуға көмектесуі мүмкін.

Түйін сөздер: *геотермалдық энергетика, наносұйықтық, жылуөткізгіштік, тұтқырлық, Al_2O_3, этиленгликоль, жылу-физикалық қасиеттер, жылу сорғысы.*

A.K. Kusain*, A.B. Kassymov
Shakarim University,
071412, The Republic of Kazakhstan, Semey, st. Glinka, 20A
*e-mail: olmeera853@gmail.com

STUDY OF THERMOPHYSICAL PROPERTIES OF AL2O3-EG:WATER NANOFLUID FOR GEOTHERMAL APPLICATION

This work presents the results of experimental investigation of the thermophysical properties of Al_2O_3–EG:water nanofluid for its application in geothermal heat pumps. The experiment was conducted at temperatures ranging from 0 to 10 °C and nanoparticle concentrations of 1, 3, and 5 vol.%. The results showed that at 1% concentration, thermal conductivity increased by 8.2%, at 3% – by 17.4%, and at 5% – by 27%, compared to the base EG:water (60:40) solution. However, at 5% concentration, viscosity increased by 45%, leading to higher hydrodynamic losses. The optimal concentration of 3% increases thermal conductivity by 17.4% while raising viscosity by only 21%, providing a balance between heat transfer efficiency and pumping costs. The calculated performance evaluation criterion (PEC) confirms that the best balance is achieved at 3% Al_2O_3, where PEC = 1.23. Further research should investigate the impact of nanoparticles on corrosion, long-term stability, and interaction with system components. The obtained results may contribute to the development of more efficient heat transfer fluids for geothermal heating and reduction of energy consumption in heat pumps.

Key words: *geothermal energy, nanofluid, thermal conductivity, viscosity, Al_2O_3, ethylene glycol, thermophysical properties, heat pump.*

Сведения об авторах

Альмира Қаирболатқызы Құсаин* – магистрант образовательной программы 7М07101 «Теплоэнергетика» кафедры «Техническая физика и теплоэнергетика»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: olmeera853@gmail.com.

Аскар Багдатович Касымов – PhD, Член Правления-Проректор по стратегии и социальному развитию; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: askar.kassymov@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1983-6508.

Авторлар туралы мәліметтер

Альмира Қаирболатқызы Құсаин* – 7М07101 «Жылу энергетикасы» білім беру бағдарламасының магистранты, «Техникалық физика және жылуэнергетика» кафедрасы; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: olmeera853@gmail.com.

Аскар Багдатович Касымов – PhD, Басқарма мүшесі-стратегия және әлеуметтік даму жөніндегі проректор; Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: askar.kassymov@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1983-6508.

Information about the authors

Almira Kairbolatkyzy Kusain* – Master's student of the 7M07101 «Heat Power Engineering» educational program, Department of «Technical Physics and Heat Power Engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: olmeera853@gmail.com.

Askar Bagdatovich Kassymov – PhD, Member of the Board – Vice-Rector for Strategy and Social Development; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: askar.kassymov@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1983-6508.

Поступила в редакцию 05.04.2025
Поступила после доработки 21.04.2025
Принята к публикации 22.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-53

МРНТИ: 61.63.13

BY 4.0

Check for updates

Б.Ш. Хасанходжаева[1], Г.Ф. Сагитова[1*], А.С. Сидиков[2], А.Н. Тілеуберді[1], А.Т. Кабылбекова[3]

[1]Южно-Казахстанский университет им. М. Ауезова,
160012, Республика Казахстан, г.Шымкент, пр. Тауке-хана 5
[2]Филиал РГУ нефти и газа (НИУ) имени И.М. Губкина,
100125, Республика Узбекистан, г.Ташкент, ул. Дурмон йули, 34
[3]Университет Мирас,
160017, Республика Казахстан, г.Шымкент, ул.Сапак Датка 2
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

ФИЗИКО-МЕХАНИЧЕСКИЕ СВОЙСТВА РЕЗИН ДЛЯ УПЛОТНЕНИЙ ГИДРОЗАТВОРОВ (ЧАСТЬ 2)

Аннотация: *В статье изучены физико-механические свойства резин, предназначенных для уплотнений гидрозатворов, с учетом влияния добавок органической части нефтешлама и цеолита. Проведенные исследования свидетельствуют, что данные характеристики согласуются с параметрами, определяющими пространственную структуру исследуемых вулканизатов. Показано, что увеличение доли органической части нефтешлама (в диапазоне 3-6 масс. ч.) и цеолита (в диапазоне 10-20 масс. ч.) оказывает благоприятное воздействие на показатель относительного удлинения резины при разрыве. Это объясняется изменениями, происходящими в структуре резины, которые приводят к её улучшенным механическим характеристикам.*

Наиболее выраженные и сбалансированные физико-механические свойства были достигнуты при добавлении 6,0 масс. ч. органической составляющей нефтешлама и 20,0 масс. ч. цеолита на каждые 100 масс. ч. каучука. Такой состав обеспечивает сбалансированное сочетание прочности и эластичности резины, в результате чего она становится более пригодной для использования в уплотнительных элементах гидрозатворов.

Данный результат подчёркивает важность точного подбора компонентов, что позволяет не только улучшить эксплуатационные свойства резины, но и использовать экологически безопасные и экономически эффективные материалы.

Дополнительно изучено влияние температурно-временных параметров вулканизации на структуру вулканизатов. Установлено, что изменение этих параметров позволяет контролировать основные упруго-прочностные свойства резин. Небольшое снижение прочности при увеличении доли органической составляющей нефтешлама связано с пластифицирующим воздействием низкомолекулярных соединений. Эти соединения проникают между макромолекулами каучука, ослабляя межмолекулярные взаимодействия, а также с активным взаимодействием между эластомером и цеолитами.

Результаты исследования показывают, что органическую часть нефтешлама можно использовать для частичной или полной замены традиционных мягчителей в резиновых смесях. Применение цеолита в качестве наполнителя способствует не только улучшению свойств резины, но и способствует более эффективному решению экологических проблем, связанных с утилизацией отходов нефтедобычи и нефтепереработки. Таким образом, предложенные подходы создают основу для экологически безопасного и экономически выгодного использования отходов, актуального для предприятий Республики Казахстан.

Ключевые слова*: изопреновый каучук, твердость по Шору, относительное удлинение при разрыве, резиновые уплотнения гидрозатворов, условная прочность, резина,сопротивление раздиру.*

Введение. Резина представляет собой сложную многокомпонентную систему, основой которой служит полимер, дополненный разнообразными химическими добавками, называемыми ингредиентами. Эти добавки определяют функциональные свойства

материала и позволяют создавать широкий спектр резиновых композиций. Изменяя состав компонентов и их массовые доли, можно разработать тысячи рецептур, каждая из которых ориентирована на достижение определенных характеристик. Особую ценность представляют рецептуры, обеспечивающие материалу специфические функциональные свойства, такие как электропроводность, виброустойчивость, бактерицидные свойства, акустическую изоляцию и другие. Например, для резин, используемых в уплотнительных элементах гидрозатворов, ключевыми требованиями являются не только высокая износостойкость, но и такие свойства, как химическая стойкость, способность выдерживать высокие и низкие температуры, устойчивость к старению, герметичность, эластичность, способность к сжатию, низкий коэффициент трения, а также высокая прочность на разрыв. Эти свойства обеспечивают надежность и долговечность изделий, особенно в условиях эксплуатации, сопряженных с воздействием агрессивных сред и механических нагрузок [1].

При изготовлении уплотнений гидрозатворов резин перспективно использование органической части нефтешлама (ОЧН) в качестве мягчителя [2] и цеолита Чанканайского месторождения в качестве наполнителя [3]. В некоторых случаях резина должна сочетать стандартные технические характеристики, такие как эластичность, износостойкость, устойчивость к атмосферным воздействиям и озону, с дополнительными свойствами. К ним относится способность противостоять агрессивным средам, таким как топливо и масла, сохраняя при этом работоспособность в широком диапазоне температур, включая как положительные, так и отрицательные значения [4]. Известно, что резины на основе изопренового каучука (СКИ-3) показывают хорошую стойкость к механическому износу, что особенно важно в шинной промышленности и при производстве технических изделий, подвергающихся трению [5]. Изопреновые резины применяются не только в автомобильной промышленности (например, для шин), но и в производстве уплотнителей, прокладок, изделий для медицинской отрасли и других технических изделий, требующих сочетания прочности, эластичности и долговечности.

Имеется множество работ, посвящённых разработкам в области СКИ-3 и резин на их основе. В работе [6] обзор посвящен синтезу, структуре и свойствам натурального и синтетического каучука, при этом особый интерес представляет синтез синтетических каучуков – нанокомпозитов, дающий исчерпывающую информацию о том, как добиться имитации натурального каучука. В исследованиях [7] рассмотрена возможность использования эпоксидированного жидкого изопренового каучука в качестве вспомогательного средства для обработки протекторов радиальных шин грузовых автомобилей и автобусов. А в другой работе результаты испытания показали, что резиновые смеси с СКИ-3 бутадиен-стирольными каучуками, обладающие свойствами, более устойчивыми к нагреву, старению и стойкими к многократной деформации, разрыву [8]. Также хотелось бы отметить, что синтетический каучук изопреновый входит в «умные каучуки», и в книге [9] приведены многочисленные примеры применения в реальных условиях.

В статье [10] анализ экспериментальных данных показал, что компонент-пластификатор на основе переработанного нефтехимического сырья обладает лучшей совместимостью с эластомерной матрицей СКИ-3 по сравнению с индустриальными маслами.

Цель данной работы заключалась в изучении воздействия ОЧН и цеолита на физико-механические характеристики вулканизатов.

Объекты и методы проведения исследования

В качестве объектов исследования использовались:

– резиновые смеси для изготовления уплотнений гидрозатворов на основе СКИ-3 [1].

Исследования свойств вулканизата проводили методами:

– упруго-прочностные характеристики образцов исследовали с использованием разрывной машины в соответствии с требованиями ГОСТ 270-75;

– стойкость образцов к термическому старению в среде воздуха оценивали по изменению относительного удлинения при разрыве и условной прочности при растяжении после выдержки их в термостате при температуре 90°С в течение 72 ч, испытание проводили в соответствии с ГОСТ 9.024-74;

– параметры твердости измеряли по Шору, используя методику, описанную в ГОСТ 263-75.

Результаты исследования и их обсуждение

В предыдущих этапах нашего исследования была разработана резиновая смесь, предназначенная для уплотнений гидрозатворов (табл. 1), а также изучены её технологические свойства [2]. На данном этапе были проведены исследования физико-механических характеристик резин для уплотнений гидрозатворов, включая условную прочность, относительное удлинение при разрыве, сопротивление раздиру и твердость по Шору. Результаты этих исследований представлены в диаграммах 1-4, отражающих основные физико-механические свойства данной композиции.

Таблица 1 – Рецепт резиновой смеси для изготовления уплотнений гидрозатворов

Наименование ингредиентов	Масс.частей на 100 масс.частей каучука					
	Эталон	1	2	3	4	5
СКИ-3 1-й группы	100	100	100	100	100	100
Сера техническая	4	4	4	4	4	4
Сульфенамид М	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
Сантогард PVJ	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Белила цинковые	5	5	5	5	5	5
Кислота стеариновая	2	2	2	2	2	2
Канифоль сосновая	2	2	2	2	2	2
Мягчитель АСМГ	3	3	3	3	3	3
Масло ПН-6Ш	***6***	***4***	***3***	***1***	***0***	***5***
ОЧН	***0***	***2***	***3***	***5***	***6***	***1***
Защитный микровоск 3В-1	1	1	1	1	1	1
Ацетонанил Р	2	2	2	2	2	2
Диафен ФП	2	2	2	2	2	2
ТУ П – 220	60	60	60	60	60	60
Белая сажа	***20***	***15***	***10***	***5***	***0***	***17***
Цеолит	***0***	***5***	***10***	***15***	***20***	***3***

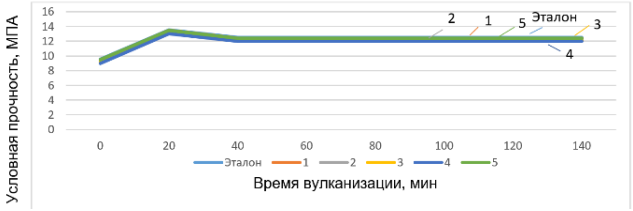

Рисунок 1 – Зависимость условной прочности от времени вулканизации

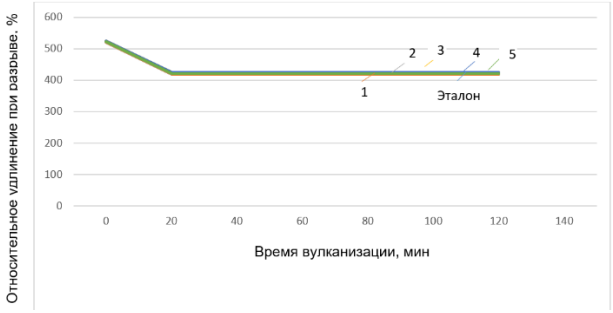

Рисунок 2 – Зависимость относительного удлинения при разрыве

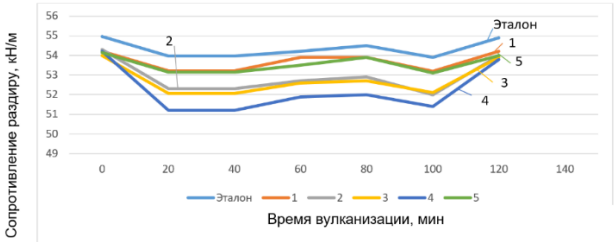

Рисунок 3 – Зависимость сопротивления раздиру от времени вулканизации

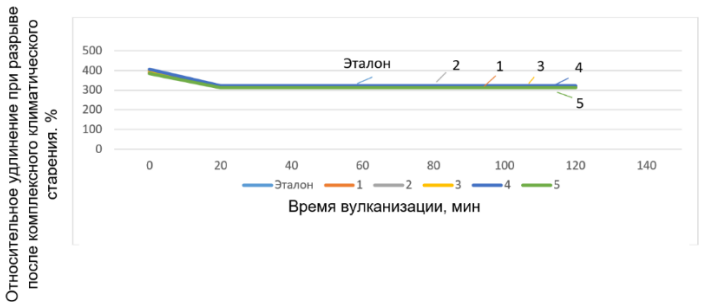

Рисунок 4 – Зависимость относительного удлинения при разрыве после комплексного климатического старения

Анализ результатов, представленных на рисунках 1-4, показывает, что многие показатели опытного образца сопоставимы с характеристиками серийной резины, принятой за эталон, а в некоторых случаях даже превосходят их. Например, условная прочность (рис. 1), сопротивление раздиру (рис. 3) и относительное удлинение при разрыве после комплексного климатического старения (рис. 4) при оптимальных условиях вулканизации, достигаемых через 20 минут, практически не уступают аналогичным характеристикам серийной резиновой смеси. Это, вероятно, связано с высокой степенью дисперсности цеолита, который, будучи равномерно распределённым в матрице, способствует повышению качества взаимодействия между компонентами смеси, улучшая её физико-механические свойства.

Относительное удлинение при разрыве (рис. 2) у вулканизата серийной резиновой смеси (эталон) и образца 1 несколько ниже (420%), чем у опытных образцов (2-5) 422-425%, что опытные образцы характеризуются более высокой эластичностью или способностью к растяжению до разрыва. Разница в значениях относительного удлинения (420% у эталона и 422-425% у образцов 2-5) может свидетельствовать о том, что в опытных образцах была использована ОЧН и цеолит Чанканайского месторождения, которые обеспечивают чуть большую гибкость или способность к растяжению, что может быть результатом внесения различных компонентов или изменения структуры полимерной матрицы.

Эти небольшие различия также могут свидетельствовать о положительном влиянии улучшений в составе, что позволяет достигать лучшей растяжимости без значительного ухудшения других механических свойств.

Как видно из таблицы 1, рецепты резиновой смеси отличаются различными массовыми долями ингредиентов.

На рисунке 5 приведены результаты испытаний физико-механических свойств от содержаний ОЧН и цеолита.

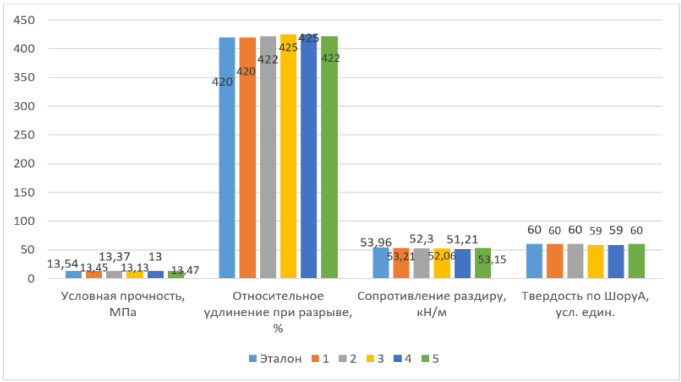

Рисунок 5 – Диаграмма зависимости физико-механических свойств резины для изготовления уплотнений гидрозатворов от содержания ОЧН и цеолита

Анализ представленных данных (рис. 5) показал, что полученные результаты в целом соответствуют характеристикам, отражающим пространственную структуру исследуемых вулканизатов. Это свидетельствует о согласованности выявленных физических и механических свойств с особенностями структуры материала, сформированной в процессе вулканизации. В случае увеличения содержания ОЧН (3-6 масс.ч.) и цеолита (10-20 масс.ч.)

относительное удлинение при разрыве возрастает. Оптимальные физико-механические показатели резин для уплотнений гидрозатворов наблюдались при дозировке содержащих 6,0 ОЧН масс. ч. и 20,0 масс.ч. цеолита на 100 масс. ч. каучука.

Заключение. В ходе проведенного исследования были получены резины различных составов (1-5), которые по своим свойствам превосходят серийные материалы, применяемые для уплотнений. Улучшение характеристик достигнуто за счет использования ОЧН и цеолита, что позволило существенно повысить свойства резин при минимальных экономических затратах.

Проведенные эксперименты показали, что варьирование температурно-временных параметров вулканизации дает возможность управлять структурой вулканизатов, а значит, изменять их основные упруго-прочностные свойства. Незначительное снижение прочностных характеристик и повышение относительного удлинения при разрыве с увеличением содержания ОЧН объясняется пластифицирующим эффектом низкомолекулярных соединений, входящих в состав нефтешлама. Эти соединения проникают между макромолекулами каучука, ослабляя межмолекулярные взаимодействия, что приводит к улучшению пластичности материала. Одновременно интенсифицируется взаимодействие между эластомером и цеолитами, что также вносит вклад в улучшение свойств резины.

Таким образом, результаты проведенных исследований демонстрируют возможность замены традиционных мягчителей, используемых в резиновых смесях, на органическую часть нефтешлама, а также применения цеолита в качестве наполнителя. Это решение не только улучшает характеристики резин, но и способствует решению экологических проблем, связанных с хранением и переработкой отходов нефтедобывающей и нефтеперерабатывающей промышленности в Республике Казахстан.

Список литературы

1. Резины со специальными свойствами: учебное пособие / В.Ф. Каблов и др. – Волжский, 2020.
2. Хасанходжаева Б.Ш. Исследование возможности применения органического компонента нефтешлама в рецептуре резиновых уплотнителей / Б.Ш. Хасанходжаева, Г.Ф. Сагитова, А.Н. Тілеуберді // Нефть и газ. – 2024. – С. 231-243. https://doi.org/10.37878/2708-0080/2024-6.15.
3. Khassankhojayeva B.Sh. The use of zeolite-containing mineral raw materials in the production of rubber products / B.Sh. Khassankhojayeva, S.A. Sakibayeva, G.F. Sagitova // Scientific Research and Experimental Development. – 2023. – № 3. – P.198-202.
4. Новые разработки резин специального назначения на основе фторсилоксановых каучуков / А.М. Чайкун и др. // Авиационные материалы и технологии. – 2016. – № 3(42). https://doi.org/10.18577/2071-9140-2016-0-3-60-65.
5. Шашок Ж.С. Основы рецептуростроения эластомерных композиций: учеб.-метод. пособие / Ж.С. Шашок, А.В. Касперович, Е.П. Усс. – Минск: БГТУ, 2013. – 98 с.
6. Synthetic Polyisoprene Rubber as a Mimic of Natural Rubber: Recent Advances on Synthesis, Nanocomposites, and Applications / J.A. Cruz-Morales et al // Polymers (Basel). – 2023 Oct 13. – № 15(20). – P. 4074. https://doi.org/10.3390/polym15204074.
7. Effect of the Epoxide Contents of Liquid Isoprene Rubber as a Processing Aid on the Properties of Silica-Filled Natural Rubber Compounds / G. Ryu et al // Polymers (Basel). – 2021 Sep 7. – № 13(18). – P. 3026. https://doi.org/10.3390/polym13183026.
8. Amirov Fariz Ali. Obtaining and application of rubber mixtures based on isoprene (sri-3) and functional group polymers / Amirov Fariz Ali, Shikhaliyev Kerem Seyfi // Austrian Journal of Technical and Natural Sciences. – 2017. – № 3-4. – P. 27-31. https://doi.org/10.20534/AJT-17-3.4-27-31.
9. Polgar L.M. Smart rubbers: Synthesis and applications. 2 ed / L.M. Polgar, M. van Essen, A. Pucci, F. Picchioni // De Gruyter. – 2019. – P. 104. https://doi.org/10.1515/9783110639018.
10. Compatibility study of plasticizing additives based on recycled raw materials in the petrochemical with elastomer matrix / A. Leshkevich et al // Proceedings of the Voronezh State University of Engineering Technologies. – 2020. – № 81. – P.190-195. https://doi.org/10.20914/2310-1202-2019-4-190-195.

References

1. Reziny so spetsial'nymi svoistvami: uchebnoe posobie / V.F. Kablov i dr. – Volzhskii, 2020. (In Russian).
2. Khasankhodzhaeva B.SH. Issledovanie vozmozhnosti primeneniya organicheskogo komponenta nefteshlama v retsepture rezinovykh uplotnitelei / B.SH. Khasankhodzhaeva, G.F. Sagitova, A.N. Tileuberdi // Neft' i gaz. – 2024. – S. 231-243. https://doi.org/10.37878/2708-0080/2024-6.15. (In Russian).
3. Khassankhojayeva B.Sh. The use of zeolite-containing mineral raw materials in the production of rubber products / B.Sh. Khassankhojayeva, S.A. Sakibayeva, G.F. Sagitova // Scientific Research and Experimental Development. – 2023. – № 3. – P.198-202. (In English).
4. Novye razrabotki rezin spetsial'nogo naznacheniya na osnove ftorsiloksanovykh kauchukov / A.M. Chaikun i dr. // Aviatsionnye materialy i tekhnologii. – 2016. – № 3(42). https://doi.org/10.18577/2071-9140-2016-0-3-60-65. (In Russian).
5. Shashok ZH.S. Osnovy retsepturostroeniya ehlastomernykh kompozitsii: ucheb.-metod. posobie / ZH.S. Shashok, A.V. Kasperovich, E.P. Uss. – Minsk: BGTU, 2013. – 98 s. (In Russian).
6. Synthetic Polyisoprene Rubber as a Mimic of Natural Rubber: Recent Advances on Synthesis, Nanocomposites, and Applications / J.A. Cruz-Morales et al // Polymers (Basel). – 2023 Oct 13. – № 15(20). – R. 4074. https://doi.org/10.3390/polym15204074. (In English).
7. Effect of the Epoxide Contents of Liquid Isoprene Rubber as a Processing Aid on the Properties of Silica-Filled Natural Rubber Compounds / G. Ryu et al // Polymers (Basel). – 2021 Sep 7. – № 13(18). – R. 3026. https://doi.org/10.3390/polym13183026. (In English).
8. Amirov Fariz Ali. Obtaining and application of rubber mixtures based on isoprene (sri-3) and functional group polymers / Amirov Fariz Ali, Shikhaliyev Kerem Seyfi // Austrian Journal of Technical and Natural Sciences. – 2017. – № 3-4. – R. 27-31. https://doi.org/10.20534/AJT-17-3.4-27-31. (In English).
9. Polgar L.M. Smart rubbers: Synthesis and applications. 2 ed / L.M. Polgar, M. van Essen, A. Pucci, F. Picchioni // De Gruyter. – 2019. – R. 104. https://doi.org/10.1515/9783110639018. (In English).
10. Compatibility study of plasticizing additives based on recycled raw materials in the petrochemical with elastomer matrix / A. Leshkevich et al // Proceedings of the Voronezh State University of Engineering Technologies. – 2020. – № 81. – P.190-195. https://doi.org/10.20914/2310-1202-2019-4-190-195. (In English).

Б.Ш. Хасанходжаева[1], Г.Ф. Сагитова[1*], А.С. Сидиков[2], А.Н. Тілеуберді[1], А.Т. Кабылбекова[3]

[1]М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160012, Казахстан Республикасы, Шымкент қ.,Тауке-хан даңғылы, 5
[2]И.М. Губкин атындағы Рессей мемлекеттік мұнай және газ университетінің филиалы, 100125,
Өзбекістан Республикасы, Ташкент қ., Дурмон йули к-сі 34
[3]Мирас Университеті,
160017, Казахстан Республикасы, Шымкент қ., Сапак Датка к-сі 2
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

ГИДРАВЛИКАЛЫҚ ТЫҒЫЗДАҒЫШТАРҒА АРНАЛҒАН РЕЗИНАЛАРДЫҢ ФИЗИКА-МЕХАНИКАЛЫҚ ҚАСИЕТТЕРІ (2 БӨЛІМ)

Мақалада мұнай шламының органикалық бөлігі мен цеолитті қосқандағы әсерін ескере отырып, гидравликалық тығыздағыштарды тығыздауға арналған резиналардың физика-механикалық қасиеттері зерттелген. Зерттеулер көрсеткендей, бұл сипаттамалар зерттелетін вулканизаттардың кеңістіктік құрылымын анықтайтын параметрлерімен сәйкес келеді. Мұнай шламының органикалық бөлігінің (3-6 масс.ү.) және цеолиттің (10-20 масс.ү.) көбеюі резина құрылымының модификациясына байланысты үзілген кездегі салыстырмалы ұзаруға оң әсер ететіні анықталды. Резиналардың ең оңтайлы физика-механикалық қасиеттері каучуктің 100 масс.ү. мұнай шламының органикалық бөлігі 6,0 масс.ү. және цеолитті 20,0 масс. ү. енгізу арқылы алынды.

Вулкандаудың температура-уақыттық параметрлерінің вулкандау құрылымына әсері одан әрі зерттелді. Бұл параметрлердің өзгеруі резиналардың негізгі серпімді-беріктік қасиеттерін басқаруға мүмкіндік беретіні анықталды. Мұнай шламының органикалық бөлігі құрамының жоғарылауымен беріктік сипаттамаларының шамалы төмендеуі каучук макромолекулалары арасында еніп, молекулааралық байланыстарды әлсірететін шағын молекулалы қосылыстардың пластификациялық әсерімен, сондай-ақ эластомер мен цеолиттер арасындағы белсенді өзара әрекеттесумен түсіндіріледі.

Жұмыс нәтижелері резина қоспаларындағы дәстүрлі жұмсартқыштарды мұнай шламының органикалық бөлігіне ішінара немесе толық ауыстыру мүмкіндігін көрсетеді. Цеолитті толықтырғыш ретінде пайдалану резинаның қасиеттерін жақсартып қана қоймайды, сонымен қатар мұнай өндіру және қайта өңдеу қалдықтарын жоюға байланысты экологиялық мәселелерді тиімді шешуге ықпал етеді. Осылайша, ұсынылған тәсілдер Қазақстан Республикасының кәсіпорындары үшін өзекті саналатын қалдықтарды экологиялық қауіпсіз және экономикалық тиімді пайдалану үшін негіз жасайды.

Түйін сөздер: *изопренді каучук, гидравликалық тығыздағыштардың резина тығыздағыштары, шартты беріктік, үзілу кезіндегі салыстырмалы ұзару, жұлмалауға қарсылық, ШорА бойынша қаттылық, резина.*

B.Sh. Khassankhojayeva[1], G.F. Sagitova[1]*, A.S. Sidikov[2], A.N. Tileuberdi[1], A.T. Kabylbekova[3]
[1]South Kazakhstan University named after M. Auezov,
160012, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Tauke Khan Avenue, 5
[2]Branch of the Russian State University of oil and gas named after I. M. Gubkin,
100125, Republic of Uzbekistan,Tashkent, Durmon st., 34
[3]Miras University,
160017, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Sapak Datka st., 2
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

PHYSICOMECHANICAL PROPERTIES OF RUBBER FOR HYDRAULIC SEALS (PART 2)

The article examines the physicomechanical properties of rubber designed for hydraulic seals, considering the influence of additives such as the organic part of oil sludge and zeolite. The conducted research showed that these characteristics align with the parameters defining the spatial structure of the studied vulcanizates. It was established that increasing the content of the organic part of oil sludge (3-6 parts by weight) and zeolite (10-20 parts by weight) positively impacts the elongation at break, which is attributed to the modification of the rubber's structure. The most optimal physicomechanical properties of rubber were obtained when introducing 6.0 parts by weight of the organic part of oil sludge and 20.0 parts by weight of zeolite per 100 parts by weight of rubber.

Additionally, the influence of temperature-time vulcanization parameters on the structure of vulcanizateswas studied. It was found that changing these parameters allows for controlling the primary elastic-strength properties of rubber. The slight decrease in strength characteristics with an increase in the organic part of oil sludge is explained by the plasticizing effect of low-molecular compounds, which penetrate between the macromolecules of rubber, weakening intermolecular bonds, as well as active interaction between the elastomer and zeolites.

The results of the study demonstrate the possibility of partially or fully replacing traditional plasticizers in rubber compounds with the organic part of oil sludge. Using zeolite as a filler not only improves rubber properties but also contributes to a more effective solution to ecological problems associated with the disposal of oil production and refining waste. Thus, the proposed approaches create a basis for environmentally safe and economically efficient waste utilization, relevant to enterprises in the Republic of Kazakhstan.

Key words: *isoprene rubber, hydraulic seals, tensile strength, elongation at break, tear resistance, Shore hardness, rubber.*

Информация об авторах

Биби-Мариям Шераликызы Хасанходжаева – докторант кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, Республика Казахстан; e-mail: bibi-mariyam93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3568-2043.

Гузалия Фаритовна Сагитова* – кандидат технических наук, профессор кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, Республика Казахстан; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Абдужалол Сидикович Сидиков – доктор химических наук, профессор кафедры «Общая химия, химия нефти и газа» филиал Российского государственного университета нефти и газа (НИУ) им. И.М. Губкина, г. Ташкент, Республика Узбекистан; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201.

Аяулым Нұрланқызы Тілеуберді – PhD доктор, старший преподаватель кафедры «Экология» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, Республика Казахстан; e-mail: 17tile@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2275-5493.

Айсулу Тенелхановна Кабылбекова – магистр, старший преподаватель сектора «Естественные науки, физическая культура и дизайн» Университет Мирас, Республика Казахстан; e-mail: aika_kabil@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4167-6800.

Авторлар туралы ақпарат:

Биби-Мариям Шераликызы Хасанходжаева – «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының докторанты, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: bibi-mariyam93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3568-2043.

Гузалия Фаритовна Сагитова* – техника ғылымдарының кандидаты, «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Абдужалол Сидикович Сидиков – Химия ғылымының докторы, «Жалпы химия, мұнай және газ химиясы» кафедрасының профессоры, И.М. Губкин атындағы Ресей мемлекеттік мұнай және газ университетінің филиалы, Ташкент қ., Өзбекстан Республикасы; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201**.**

Аяулым Нұрланқызы Тілеуберді – PhD доктор,«Экология» кафедрасының аға оқытушысы, М.Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан Университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: 17tile@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2275-5493.

Айсұлу Тенелханқызы Қабылбекова – магистр, «Жаратылыстану, дене шынықтыру және дизайн» секторының аға оқытушысы, Мирас университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail:aika_kabil@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4167-6800.

Information about authors:

Bibi-Mariyam Khassankhojayeva – doctoral student of the department «Technology of inorganic and petrochemical industries»of M. Auezov South Kazakhstan university, Republic of Kazakhstan; e-mail: bibi-mariyam93@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3568-2043.

Guzaliya Sagitova* – Candidate of technical sciences, associate professor of the department «Technology of inorganic and petrochemical industries» of M. Auezov South Kazakhstan university, Republic of Kazakhstan; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Abdujalol Sidikov – Doctor of Chemical Sciences, Professor, of the Department «General Chemistry, Chemistry of Oil and Gas» branch of the Gubkin Russian State University of Oil and Gas (NRU) branch in Tashkent, Republic of Uzbekistan; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201.

Ayaulym Tileuberdi – PhD, senior lecturer of the Department «Ecology» of M. Auezov South Kazakhstan university, Republic of Kazakhstan; e-mail: 17tile@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2275-5493.

Aisulu Kabylbekova – Master's Degree, Senior Lecturer in the «Natural Sciences, Physical Education and Design» sector, Miras University, Republic of Kazakhstan; e-mail: aika_kabil@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4167-6800.

Поступила в редакцию 20.01.2025
Поступила после доработки 11.04.2025
Принята к публикации 14.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-54

ҒТАХР: 61.51.17

CC BY 4.0
Check for updates

А.Ғ. Сыздық[1*], Е.А. Жакманова[1], Г.Ж. Сейтенова[1], Р.М. Дюсова[2]
[1]Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті,
010000, Қазақстан Республикасы, Астана қ., Сәтпаева к-сі 2
[2]Торайғыров университеті КеАҚ,
014000, Қазақстан Республикасы, Павлодар қ., Ломов к-сі 64
*e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com

БИТУМДЫ МОДИФИКАЦИЯЛАУДАҒЫ ҚАЙТА ӨҢДЕЛГЕН МАТЕРИАЛДАР ЖӘНЕ ЦИРКУЛЯРЛЫ ЭКОНОМИКАНЫ ІСКЕ АСЫРУ

Аңдатпа: *Бұл мақалада циркулярлы экономика тұжырымдамасы аясында битумды байланыстырушыларды модификациялау үшін қайта өңделген материалдарды пайдалану мүмкіндіктері қарастырылады. Битумды модификациялау мақсатында полимер қалдықтары мен резеңке үгіндісі қолданылды. Жүргізілген зерттеулер көрсеткендей, бұл қоспалар битумның термотұрақтылығын, икемділігін және тотығуға төзімділігін жақсартады. Сонымен қатар, модификацияланған битумның пайдалану сипаттамалары едәуір жақсарып, оның морт сыну температурасы төмендеп, жұмсару температурасы жоғарылайтыны анықталды. Оптималды модификатор концентрациялары белгіленіп, олардың битум құрылымына әсері зерттелді.*

Зерттеу нәтижесінде БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасы тотығудан кейін термотұрақтылығы мен қаттылығы бойынша ең жақсы нәтижелер көрсетті. Бұл оны жоғары пайдалану талаптары бар жол жабындарында қолдануға қолайлы етеді. Алынған нәтижелер қайта өңделген материалдарды жол құрылысына енгізудің тиімділігін дәлелдеп, олардың экологиялық және экономикалық артықшылықтарын көрсетеді. Циркулярлы экономика қағидаттарына сәйкес, қайта өңделген полимерлерді пайдалану табиғи ресурстарды ұтымды тұтынуға, қалдықтарды азайтуға және экологиялық тұрақтылықты қамтамасыз етуге ықпал етеді. Жол құрылысында мұндай инновациялық тәсілдер төзімді әрі ұзақ мерзімді жабындарды құруға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, бұл зерттеу битумды модификациялаудың инновациялық әдістерін ұсыну арқылы құрылыс материалдарының сапасын жақсартуға және олардың ұзақ мерзімділігін арттыруға мүмкіндік береді. Осылайша, қайта өңделген материалдарды пайдалану арқылы жол жабындарының беріктігін арттыруға, қоршаған ортаға келтірілетін зиянды азайтуға және экономикалық даму мақсаттарына қол жеткізуге болады.

Түйін сөздер: *Жол жабындары, тұрақтылық, құрылыс материалдары, полимермен модификацияланған битум, асфальтобетон.*

Кіріспе

Битумды полимерлермен модификациялау бойынша зерттеулер 1960-1970 жылдары басталып, жол жабындарының беріктігін арттыру мақсатында термотұрақтылықты, деформацияға төзімділікті және тотығуға қарсы тұрақтылықты жақсартуға бағытталды. Алғашқы кезеңдерде стирол-бутадиен-стирол (SBS), этиленвинилацетат (EVA), полипропилен (PP), резеңке үгіндісі және полиэтилен (PE) қолданылды. Бұл модификациялар битумды климаттық және пайдалану жағдайларына бейімдеуге мүмкіндік беріп, технологияның бүкіл әлемде кең таралуына ықпал етті.

SHRP бағдарламасы Superpave технологиясының негізін қалады. Оны енгізу кезеңдеріне қоспаларды жобалау әдістемесін әзірлеу, PG классификациясы (1987-1993), пилоттық сынақтар (1993-2000), ауқымды енгізу (2000-2010) және халықаралық кеңею (2010 жылдан бастап), соның ішінде Қазақстандағы қолдану жатады. Superpave технологиясы полимермен модификацияланған битумдар мен қайта өңделген материалдарды біріктіріп, бұл әдістің жаһандық деңгейде мойындалуына ықпал етті.

Қазіргі зерттеулер көрсеткендей, полимер қалдықтарын (PET, HDPE, LDPE, PS) пайдалану туралы зерттеулерде олардың битумның жұмсару температурасын жоғарылататыны, морт сынуды төмендететіні және адгезияны жақсартатыны көрсетілген. Мысалы, [1] зерттеуінде полимер қалдықтарын құрылыс материалдарының құрамына енгізу арқылы олардың қасиеттерін жақсарту мүмкіндігі қарастырылған. Бұл зерттеу мақсаты полимер қалдықтарының химиялық өңдеу өнімдерін құрылыс материалдарының құрамына қосу мүмкіндігін зерттеу болғанын айта аламыз. [2] еңбекте екіншілік полиэтилентерефталатты (PET) битумды модификациялауға пайдалану және оның дисперсиясын зерттеу мақсаты қойылған.

Полимерлік қалдықтар (мысалы, аяқ киім табандары, 3D-принтер қалдықтары) аз шығынмен тиімді нәтиже беретіні анықталған. Бұл зерттеудің мақсаты қалдық шиналардан алынған полимермен қапталған резеңке қосылған асфальт қоспаларының экологиялық әсерін бағалау болғанын айта аламыз [3]. Бұл зерттеуде асфальт қоспаларына полимермен қапталған резеңке үгіндісін енгізудің экологиялық және техникалық тиімділігі зерттелген. Сонымен қатар, пластикалық қалдықтарды жол құрылысында қолдану полигондарға түсетін жүктемені азайтып, көміртек ізін төмендетеді және жабындардың беріктігін арттырады [4-7]. [4] зерттеуінде пластмассаларды қайта өңдеп, жол жабындарына шикізат ретінде қолдану ұсынылса, [5] зерттеуде қалдық ПЭТ-тің битумдық байланыстырғыштағы жоғары температуралық сипаттамалары зерттелген. [6] жұмысында полиэтилен қалдықтарының асфальт қоспасына әсері бағаланған, ал [7] зерттеуінде қалдық полимерлердің жол жабындарындағы функционалды қолдану мүмкіндігі қарастырылған.

Резеңке үгіндісі (GTR) төмен температуралық қасиеттерді жақсартып, жарықтарға төзімділікті арттырады, алайда оның сақталуы белгілі бір қиындықтар туғызады. [8] зерттеуінде цемент шаңы мен ұшпа күлмен модификацияланған битум байланыстырғыштарының сипаттамалары зерттелген. Пиролизденген резеңке қалдықтарын (WRO) қолдану битумның пластикалығын арттырады, бірақ тұрақтылықты күшейту үшін қосымша өңдеуді қажет ететіні туралы зерттелген [9].

Өнеркәсіптік қалдықтар, мысалы, мұнай шламы, күл және цемент шаңы, битумды модификациялауда әлеуетке ие. [10] зерттеуінде битумның тозуға төзімділігін арттыру мақсатында пластикалық қалдықтарды қолдану ұсынылған. Мұнай шламы, әсіресе SBS және EVA сияқты полимерлермен бірге қолданылғанда, битумның сипаттамаларын жақсартады. Күл мен цемент шаңы жол жабынының тұрақтылығын арттырып, аязға төзімділікті күшейтетіні анықталған [11].

Өмірлік циклді талдау (LCA) көрсеткендей, қайта өңделген материалдарды қолдану жабындардың қызмет ету мерзімін ұзартуға, асфальт қабаттарының қалыңдығын азайтуға және өндіріс шығындарын төмендетуге ықпал ететіндігі дәлелденген [12-13]. [12] еңбекте резеңке үгіндісін өңдеудің әртүрлі механикалық әдістері қарастырылса, [13] зерттеуінде балауызбен модификацияланған битум негізіндегі асфальтты нақты автожолда қолданудың тиімділігі зерттелген. Қайта өңделген қалдықтарды қолдану жол құрылысының экологиялық көрсеткіштерін жақсартып, тұрақты технологиялардың дамуына серпін беретіндігі қарастырылған [14-16].

Қазақстанда битумды модификациялау саласындағы зерттеулер шетелдік жұмыстарға қарағанда аз болғанымен, белгілі бір ғылыми ізденістер бар. Полимерлермен модификацияланған битумды қолдану жол құрылысы саласындағы перспективалы бағыттардың бірі болып табылады. Әсіресе, резеңке үгіндісін пайдалану экологиялық жағдайға оң әсерін тигізеді. Мысалы, отандық ғалымдар битумды модификациялау үшін полимерлерді қолдану мүмкіндігін қарастырып, оның климаттық жағдайларға бейімделуіне әсерін зерттеген. Алайда, қайта өңделген қалдықтар, соның ішінде пластикалық және резеңке материалдарды пайдалану бойынша кешенді зерттеулер жүргізілмеген. Полимермен модификацияланған битумды байланыстырушы жоғары термотұрақтылыққа, деформацияға төзімділікке және жол жабындарының ұзақ мерзімділігіне ие, бұл Қазақстанның экстремалды климаттық жағдайларында ерекше маңызды. Зерттеудің мақсаты – екіншілік материалдар (резеңке үгіндісі) негізінде полимермен модификацияланған битумды байланыстырушы әзірлеу.

Зерттеу шарттары мен әдістері

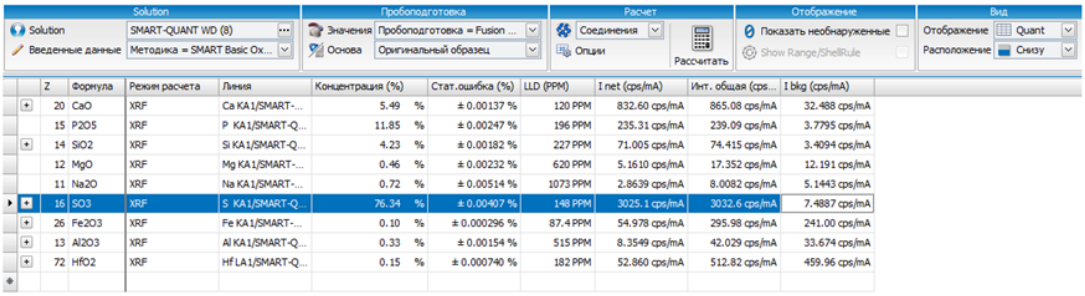
Материалдар ретінде жоғары тұтқырлығымен ерекшеленетін және әртүрлі климаттық жағдайларда қолдануға қажетті қасиеттерге ие БНД 60/90 маркалы битум пайдаланылды. Ол «Павлодар мұнай-химия зауыты» ЖШС (Қазақстан Республикасы, Павлодар қ.) және «Caspi Bitum» ЖШС (Қазақстан Республикасы, Ақтау қ.) ұсынған. Бұл битум жол жабындарын өндіруде кеңінен қолданылады.

Келесі материал ретінде FPMB маркалы резина полимер-битумды байланыстырғышты (ПББ) дайындау процесінде модификатор ретінде қолданылды. Бұл резина Қытайдан импортталған. FPMB зерттеу кезіндегі негізгі мақсаты – қоспаның тұтқырлығын реттеу және оның технологиялық сипаттамаларын жақсарту. Аталған материалды пайдалану ПББ-ның адгезиялық қасиеттерін арттырып, тотығу процестеріне төзімділігін күшейтеді [17-18]. FPMB қоспаға қатаң бақыланатын жағдайларда енгізіліп, полимер-битумды байланыстырғыштың сапалық көрсеткіштерін жақсартуға мүмкіндік берді.

Қоспаларды дайындау кезінде алдын ала тәжірибенің тазалығы мен дәлдігін қамтамасыз ету үшін араластыруға арналған банкалар жуылып, кептірілді. Қолданар алдында олардың ластанудан және ылғалдан таза екендігі тексерілді. Банкаға таңдалған маркадағы битум құйылып, оған битум массасының 4-9%-ын құрайтын FPMB қосылды. Әр қоспаны диспергатор көмегімен 1-2 сағат бойы араластыру жүргізілді, бұл компоненттердің біркелкі таралуын қамтамасыз етті. Қоспа толық біртекті болғанша мұқият араластырылды.

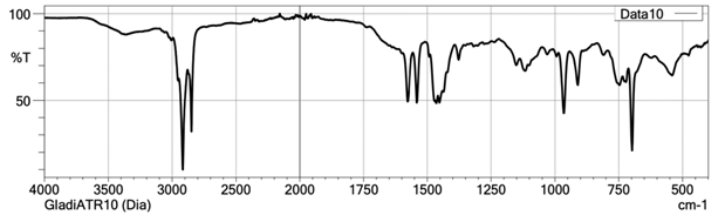
Зерттеу әдістеріне тоқталсақ, қоспаның құрамын анықтау үшін BRUKER XRF Jaguar 600 құрылғысы қолданылды (1-сурет). S6 JAGUAR төрт талдау кристалын және екі детекторды қолдайды, бұл ppm-ден 100%-ға дейінгі концентрация диапазонында жылдам көпэлементті талдауға мүмкіндік береді.

Материалдың химиялық құрамын және құрылымдық қасиеттерін зерттеу үшін IRTracer-100 қолданылды. Бұл жоғары өнімділігі бар Фурье түрлендіру инфрақызыл спектрометрі (FTIR), материалдардың дәл талдауына арналған (2-сурет). Оның негізгі ерекшеліктерінің бірі – FTIR талдауына арналған халықаралық стандарттарға сәйкестігінде. Және ПББ қоспасын дайындау технологиясының кезеңдері (3-сурет) көрсетілген.

	Z	Формула	Режим расчета	Линия	Концентрация (%)		Стат.ошибка (%)	LLD (PPM)	I net (cps/mA)	Инт. общая (cps...	I bkg (cps/mA)
	20	CaO	XRF	Ca KA1/SMART-...	5.49	%	± 0.00137 %	120 PPM	832.60 cps/mA	865.08 cps/mA	32.488 cps/mA
	15	P2O5	XRF	P KA1/SMART-Q...	11.85	%	± 0.00247 %	196 PPM	235.31 cps/mA	239.09 cps/mA	3.7795 cps/mA
	14	SiO2	XRF	Si KA1/SMART-Q...	4.23	%	± 0.00182 %	227 PPM	71.005 cps/mA	74.415 cps/mA	3.4094 cps/mA
	12	MgO	XRF	Mg KA1/SMART-...	0.46	%	± 0.00232 %	620 PPM	5.1610 cps/mA	17.352 cps/mA	12.191 cps/mA
	11	Na2O	XRF	Na KA1/SMART-...	0.72	%	± 0.00514 %	1073 PPM	2.8639 cps/mA	8.0082 cps/mA	5.1443 cps/mA
	16	SO3	XRF	S KA1/SMART-Q...	76.34	%	± 0.00407 %	148 PPM	3025.1 cps/mA	3032.6 cps/mA	7.4887 cps/mA
	26	Fe2O3	XRF	Fe KA1/SMART-...	0.10	%	± 0.000296 %	87.4 PPM	54.978 cps/mA	295.98 cps/mA	241.00 cps/mA
	13	Al2O3	XRF	Al KA1/SMART-Q...	0.33	%	± 0.00154 %	515 PPM	8.3549 cps/mA	42.029 cps/mA	33.674 cps/mA
	72	HfO2	XRF	Hf LA1/SMART-Q...	0.15	%	± 0.000740 %	182 PPM	52.860 cps/mA	512.82 cps/mA	459.96 cps/mA

1-сурет – XRF әдісімен жүргізілген FPMB талдау нәтижелері

2-сурет – FPMB ИҚ-Фурье спектроскопиясының нәтижелері

3-сурет – Қоспа дайындалуының технологиялық схемасы

EN 12607-1 [17] стандартына сәйкес, жоғары температура мен ауаның әсерінен болатын тотығу (RTFOT әдісі) анықталды. Полимер-битумдық байланыстырғыштардың (ПББ) тотығу процестерін бағалау үшін RTFOT сынақ пеші (Rolling Thin Film Oven Test), 20-25720 моделі қолданылды.

Иненің ену тереңдігін 25ºС температурада (кемінде 0,1 мм) анықтау ASTM D5 [18] стандартына сәйкес жүргізілді, ол үшін Infratest компаниясының 20-20670 үлгісіндегі автоматтандырылған цифрлық пенетрометрі пайдаланылды.

Жұмсару температурасы («Сақина және шар» әдісі бойынша) Infratest автоматтандырылған құрылғысы арқылы анықталды, ол ASTM D36 / AASHTO T53 [19] стандартының талаптарына сәйкес келеді.

Бұл бөлімде полимер-битумды байланыстырғыштың жұмсару температурасын анықтау әдістемесі сипатталып, стандарт талаптарына сәйкес сенімді әрі қайталанатын нәтижелер алу үшін жүргізілетін процедуралар егжей-тегжейлі баяндалды.

Зерттеу нәтижелері

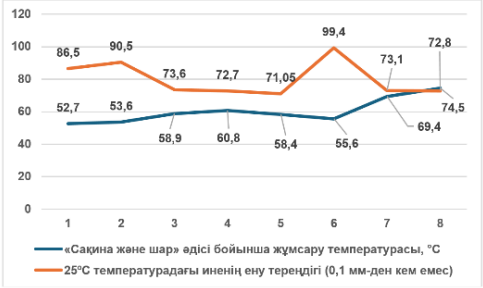
4-тен 9%-ға дейінгі қоспа мөлшері бар ПББ құрамдарының диапазоны зерттеліп, оңтайлы рецепт анықталды (кесте 1).

Кесте 1 – ПББ қоспасы үлгілерінің құрамы

Битум, %	96	95	94	94	93,5	93	92	91
FPMB, %	4	5	6	6	6,5	7	8	9

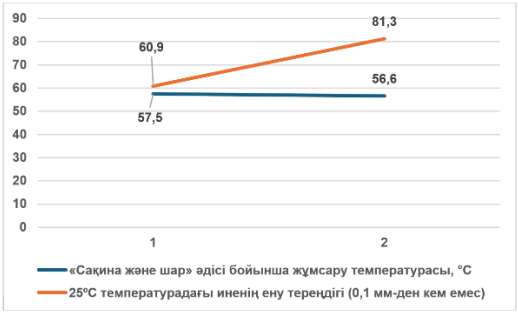
FPMB концентрациясының артуы қоспаның қасиеттеріне айтарлықтай әсер етеді. 4-5% концентрацияда иненің ену тереңдігі қалыпты диапазонда (86,5-90,5 мм) болғанымен, жұмсару температурасы стандартты деңгейден төмен (52,7-53,6°C), бұл термотұрақтылықтың жеткіліксіздігін көрсетеді. 6% деңгейінде термотұрақтылықтың жақсаруы байқалады, бұл кезде жұмсару температурасы минималды нормативтік мәндерге (58,9°C) жетеді, ал иненің ену тереңдігінде 73,6 мм дейін төмендейді, бұл материалдың қаттылығының артуын көрсетеді.

6,5-7% концентрацияда жұмсару температурасы минималды стандарттан жоғары (60,8°С), ал иненің ену тереңдігі қалыпты диапазонның төменгі шегінде қалады (71,05-72,7 мм). 7%-дан жоғары концентрациялар материалдың жұмсаруына алып келеді, алайда 9% деңгейінде жұмсару температурасы 69,4°С-қа жетіп, жоғары термотұрақтылықты қамтамасыз етеді. Осылайша, 6%-дан жоғары FPMB концентрациясы қоспаның сипаттамаларын жақсартады және нормативтік көрсеткіштерге қол жеткізуге мүмкіндік береді (4-сурет).

4-сурет – FPMB концентрациясының битумның қасиетіне 60 минут араластыру кезіндегі әсері

Нәтижелер битум мен FPMB қоспасының қасиеттеріне араластыру уақытының айтарлықтай әсер ететінін көрсетеді. 90 минут араластыруда иненің ену тереңдігі 60,9 мм, бұл материалдың жоғары қаттылығын көрсетеді. Жұмсару температурасы – 57,5°С, нормативке жақын, яғни қоспаның термотұрақтылығын қамтамасыз етеді. 30 минут араластыруда иненің ену тереңдігі 81,3 мм-ге дейін артып, жұмсақ құрылымды көрсетеді. Жұмсару температурасы – 56,6°С, стандарттан сәл төмен, бұл термотұрақтылықтың төмендегенін білдіреді. Араластыру уақытын 90 минутқа дейін арттыру қоспаның қаттылығы мен термотұрақтылығын жақсартады, бұл материалдың оңтайлы сипаттамаларына қол жеткізу үшін маңызды екенін растайды (5-сурет).

5-сурет – Араластыру уақытының (90, 60 мин) ПББ қоспасының иненің ену тереңдігі мен жұмсару температурасына әсері

Кесте 2-де RTFOT пешінде тотығу сынағынан кейін FPMB қосылған битум үлгілерінің масса өзгерісі көрсетілген. БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасындағы масса өзгерісі 0-0,15% құрайды, бұл массаның аздап төмендеуін және тотығуға жақсы төзімділікті көрсетеді. Ал БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7% FPMB қоспасының масса өзгерісі 0-0,05% аралығында, бұл жоғары тұрақтылық пен термооксидтік тотығуға төзімділікті дәлелдейді.

Кесте 2 – 163°С температурадағы RTFOT сынағының нәтижелері

№	БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6 % FPMB			БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7 % FPMB		
	RTFOT дейінгі масса, г	RTFOT кейінгі масса, г	Масса өзгерісі, %	RTFOT дейінгі масса, г	RTFOT кейінгі масса, г	Масса өзгерісі, %
1	194	194	M_1-0,00	192	191,9	M_1-0,05
2	201,6	201,5	M_2-0,05	195,1	195	M_2-0,05
3	202,5	202,2	M_3-0,15	190	190	M_3-0,00
4	195,1	195	M_4-0,05	192,3	192,3	M_4-0,00
5	191,2	191,2	M_5-0,00	194,6	194,5	M_5-0,05
6	201,5	201,4	M_6-0,05	191,8	191,7	M_6-0,05

Екі құрам да жоғары тұрақтылық көрсетті, ал «Caspi Bitum» ЖШС битумы 7% FPMB қосылғанда ең жақсы төзімділікке ие болды. Бұл нәтижелер FPMB-ның битум қоспаларының ұзақ мерзімділігіне оң әсер ететінін дәлелдейді және оларды жоғары төзімділік талап етілетін жағдайларда пайдалануға жарамды етеді.

Жұмсару температурасы (кесте 3): Тотығуға дейінгі мәні 70,6°C болған, ал тотығудан кейін 59°C дейін төмендеген. Жұмсару температурасының төмендеуі материалдың термотұрақтылығын жоғалтқанын көрсетеді, бұл жоғары температура мен тотығу процестерінің әсерінен қоспа құрылымының босаңсуына байланысты болуы мүмкін. Ал иненің ену тереңдігі тотығуға дейін мәні 81 мм болған, ал тотығудан кейін 69 мм-ге дейін азайған. Бұл көрсеткіштің төмендеуі битумның тотығудандан кейін қаттылығының артқанын көрсетеді, бұл оның құрылымдық өзгерістерімен байланысты болуы мүмкін.

Кесте 3 – БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7% FPMB сынақ нәтижелері

«Сақина және шар» әдісі бойынша жұмсару температурасы, °С	
ДЕЙІН	КЕЙІН
70,6	59
25ºС температурадағы иненің ену тереңдігі (0,1 мм-ден кем емес)	
81	69

Бұл кестедегі (кесте 4) деректер битумның тотығудан кейінгі сипаттамаларының өзгеруін көрсетеді. Жұмсару температурасы (БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB) бастапқы 58,9°C-тан 61,4°C-қа дейін артты, бұл термотөзімділіктің жақсарғанын және материал құрылымының нығайғанын білдіреді. Иненің ену тереңдігі 73,6 мм-ден 49,3 мм-ге дейін төмендеді, бұл битумның қаттылығы мен құрылымдық беріктігінің артқанын көрсетеді.

Кесте 4 – БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6 % FPMB сынақ нәтижелері

«Сақина және шар» әдісі бойынша жұмсару температурасы, °С	
ДЕЙІН	КЕЙІН
58,9	61,4
25ºС температурадағы иненің ену тереңдігі (0,1 мм-ден кем емес)	
73,6	49,3

БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7% FPMB қоспа құрамының жұмсару температурасы төмендеді, бұл термотөзімділіктің азаюын көрсетеді. Алайда, ине ену тереңдігінің азаюы материалдың қаттылығы артқанын дәлелдейді. БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасы тотығудан кейін жоғары термотөзімділік пен қаттылық көрсетті, бұл оның эксплуатациялық қасиеттерінің жақсарғанын көрсетеді. БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7% FPMB қоспасы термотөзімділігі төмендесе де, жоғары қаттылық арқасында жарықтарға төзімділік танытты.

Бұл нәтижелер ПББ құрамдарының тотығу кезінде әртүрлі қасиеттер танытатынын көрсетеді, сондықтан экстремалды температуралық жағдайларда және ұзақ мерзімді пайдалану үшін материалды таңдау кезінде ескерілуі қажет.

Ғылыми нәтижелерді талқылау

Жүргізілген зерттеулер барысында әртүрлі концентрациядағы FPMB модификаторын қолдану арқылы полимер-битумды байланыстырушылар қоспаларының қасиеттері және олардың тотығу процестеріне төзімділігі зерттелді. Зерттеудің басты мақсаты – FPMB-ның битумды қоспалардың термотұрақтылығы мен икемділігіне тотығуға дейін және кейін әсерін бағалау, сондай-ақ жол жабынында қолдануға ең тиімді құрамдарды анықтау болды.

БНД 60/90 («Caspi Bitum» ЖШС) + 7% FPMB қоспасы тотығуға дейін жұмсару температурасы 70,6°C құрады, бірақ тотығудан кейін 59°C дейін төмендеді, бұл материалдың термотұрақтылығының нашарлағанын көрсетеді. Бұл қоспада ине ену тереңдігі 81 мм-ден 69 мм-ге дейін азайды, бұл тотығудан кейін битумның қаттылығының артқанын білдіреді. Бұл қоспа құрылымының тығыздала түскенін көрсетсе де, оның термотұрақтылығы төмендеген.

БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасы тотығуға дейін жұмсару температурасы 58,9°C болған, ал тотығудан кейін 61,4°C-қа дейін артты. Бұл материалдың жоғары температураларға төзімділігі жақсарғанын көрсетеді. Бұл қоспада ине ену тереңдігі 73,6 мм-

ден 49,3 мм-ге дейін айтарлықтай төмендеді, бұл қоспаның қаттылығының едәуір артқанын білдіреді. Бұл тотығудан кейінгі битум құрылымының нығаюымен байланысты болуы мүмкін.

FPMB концентрациясы жоғары (7%) қоспалар жұмсару температурасының айтарлықтай өзгергенін көрсетті, бұл термотұрақтылықтың жоғалу ықтималдығын білдіреді. Сонымен қатар, олардың қаттылығы артты, бұл төзімді жамылғы қажет жағдайларда пайдалы болуы мүмкін. БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасы тотығудан кейін термотұрақтылығы мен қаттылығы бойынша ең жақсы нәтижелер көрсетті. Бұл оны жоғары пайдалану талаптары бар жол жабындарында қолдануға қолайлы етеді.

Сынақ нәтижелері FPMB модификаторының оңтайлы концентрациясын дұрыс таңдаудың практикалық маңыздылығын көрсетеді. Оңтайлы қоспа термотұрақтылық пен икемділік арасындағы тепе-теңдікті қамтамасыз ете алады, бұл жол жабынының ұзақ мерзімді қызмет етуі үшін өте маңызды.

Қорытынды

Жүргізілген зерттеулер полимер қалдықтары мен резеңке үгіндісі сияқты қайта өңделген материалдарды битумды байланыстырушыларды модификациялау үшін тиімді пайдалануға болатынын растады. Екіншілік материалдарды битум құрамына қосу оның пайдалану сипаттамаларын жақсартады, соның ішінде термотұрақтылықты арттырады, тотығуға төзімділікті күшейтеді және морт сыну температурасын төмендетеді. Бұл қасиеттер модификацияланған битумдарды Қазақстан секілді елдерде экстремалды климаттық жағдайларда қолдануға перспективалы етеді.

Зерттеу барысында битумның қаттылығы мен икемділігі арасындағы тепе-теңдікті қамтамасыз ететін полимер қоспаларының оңтайлы концентрациялары анықталды. Жұмсару температурасы мен иненің ену тереңдігінің жабынның беріктігіне әсеріне ерекше назар аударылды. Зерттеу нәтижесінде БНД 60/90 («ПМХЗ» ЖШС) + 6% FPMB қоспасы тотығудан кейін термотұрақтылығы мен қаттылығы бойынша ең жақсы нәтижелер көрсетті. Бұл оны жоғары пайдалану талаптары бар жол жабындарында қолдануға қолайлы етеді.

Алынған мәліметтер қайта өңделген материалдарды сынау әдістемелері мен стандарттарын нақтылау үшін қосымша зерттеулер жүргізудің қажеттілігін көрсетеді. Сондай-ақ әртүрлі қалдықтардың битуммен үйлесімділігі мен олардың нақты пайдалану жағдайларындағы тұрақтылығын зерттеуді жалғастыру маңызды. Бұл зерттеулер жол құрылысына экологиялық тұрақты технологияларды жаппай енгізудің жаңа мүмкіндіктерін ашады.

Әдебиеттер тізімі

1. Valerevna K.E. Involvement Of Products Of Chemical Processing Of Polymer Waste In The Composition Of Building Materials / K.E. Valerevna, Z.O. Vladimirovna, B.V. Yuryevich // Egyptian Journal of Petroleum. – 2024. – V. 33, № 3. – P. 8. https://doi.org/10.62593/2090-2468.1039.
2. Study of the Dispersion of Bitumens Modified with Secondary Polyethylene Terephthalate / A.R. Akhmed Adnan Khaider et al // IOP Conf. Ser. Earth Environ. Sci. – 2024. – V. 1374, № 1. – P. 012032. https://doi.org/10.1088/1755-1315/1374/1/012032.
3. Farina A. Environmental assessment of asphalt mixtures modified with polymer coated rubber from scrap tires / A. Farina, M.E. Kutai, A. Anktil // J Clean Prod. – 2023. – V. 418. https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2023.138090.
4. Procedia use of recycled plastics as a second raw material in the production of road pavements: an example of circular economy evaluated with lca methodology / L. Capuano et al // Procedia Environmental Science, Engineering and Management. – 2020. – V. 7. – P. 37-43. Accessed: Jan. 22, 2025. [Online]. http://www.procedia-esem.eu.
5. Mersha D.A. High-Temperature Performance Enhancement of Bitumen by Waste PET-Derived Polyurethane / D.A. Mersha, Z.B. Sendeki // Advances in Materials Science and Engineering. – 2022. – V. 2022. https://doi.org/10.1155/2022/9567197.
6. Analysis of waste polyethylene (PE) and its by-products in asphalt binder / M.R. Kakar et al // Constr Build Mater. – 2021. – V. 280. – P. 122492. https://doi.org/10.1016/j.conbuildmat.2021.122492.
7. Kazemi M. State of the art in the application of functionalized waste polymers in the built environment / M. Kazemi, E.Kh. Fini // Resour Conserv Recycl. – 2022. – V. 177. https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2021.105967.

8. Manufacturing and characterization of asphalt binders designed on the bases of polymer modified bitumen with cement by-pass dust and fly ash / R. Meriys-Meri et all // Eleventh International Conference on the Bearing Capacity of Roads, Railways and Airfields. – 2022. – V. 3. – P. 380-386. https://doi.org/10.1201/9781003222910-39.
9. Experimental investigation on the use ofwaste elastomeric polymers for bitumen modification / S. Yegane et al // Applied Sciences (Switzerland). – 2020. – V. 10, № 8. https://doi.org/10.3390/app10082671.
10. Mashan N. Engineering Characterisation of Wearing Course Materials Modified with Waste Plastic / N. Mashan // Recycling. – 2022. – V. 7, № 4. https://doi.org/10.3390/recycling7040061.
11. Emelyancheva E. The modification of road petroleum bitumen with petrochemical wastes and polymers / E. Emelyancheva, A. Abdullin // Journal of Chemical Technology and Metallurgy. – 2021. – V. 56. – P. 1249-1255.
12. Crumb Rubber as a Secondary Raw Material from Waste Rubber: A Short Review of End-Of-Life Mechanical Processing Methods / V. Lapkovskis et al // Recycling. – 2020. – V. 5, № 4. – P. 32. https://doi.org/10.3390/recycling5040032.
13. Agudelo G. Ground tire rubber and bitumen with wax and its application in a real highway / G. Agudelo, S. Sifuentes, Kh.A. Kolorado // J Clean Prod. – 2019. – V. 228. – P. 1048-1061. https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2019.04.353.
14. Recycling waste plastics in roads: A life-cycle assessment study using primary data / Zh. Santos et al // Science of the Total Environment. – 2021. – V. 751. https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2020.141842.
15. Use of rubber crumb obtained from waste car tires for the production of road bitumen and roofing materials from residues of ukrainian oil processing / A. Nagurskiy et al // Chemistry & Chemical Technology. – 2023. – V. 17, № 3. – P. 674-680. https://doi.org/10.23939/chcht17.03.674.
16. Brikman K.B. Ensuring environmental safety when using polymer waste in technologies for obtaining building materials / K.B. Brikman, S. Van Velzen, M. Nikoll // J Phys Conf Ser. – 2021. – V. – 1926. – № 1. – P. 012048. https://doi.org/10.1088/1742-6596/1926/1/012048.
17. EN 12607-1:2014. Bitumen and bituminous binders – Determination of the resistance to hardening. Accessed: Jan. 22, 2025. URL: https://standards.iteh.ai/catalog/standards/cen/5e1f0c0a-99bc-4c99-a191-cf07c1482527/en-12607-1-2014
18. ASTM D5-06. Test Method for Penetration of Bituminous Materials. 2006. https://doi.org/10.1520/D0005-06E01
19. ASTM D36-06. Test Method for Softening Point of Bitumen (Ring-and-Ball Apparatus). 2006. https://doi.org/10.1520/D0036-06

Қаржыландыру

Бұл зерттеу BR21882278 «Создание строительно-технического инжинирингового центра по оказанию полного цикла аккредитованных услуг строительного, дорожно-строительного сектора Республики Казахстан» жобасы аясында қаржыландырылды.

А.Г. Сыздык[1*], Е.А. Жакманова[1], Г.Ж. Сейтенова[1], Р.М. Дюсова[2]
[1]Евразийский Национальный университет имени Л.Н. Гумилева,
010000, Республика Казахстан, г. Астана, ул. Сатпаева 2
[2]Университет имени Торайгыров,
014000, Қазақстан Республикасы, г. Павлодар, ул. Ломов 64
*e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com

ВТОРИЧНЫЕ МАТЕРИАЛЫ В МОДИФИКАЦИИ БИТУМА И РЕАЛИЗАЦИЯ ЦИРКУЛЯРНОЙ ЭКОНОМИКИ

В данной статье рассматриваются возможности использования переработанных материалов для модификации битумных вяжущих в рамках концепции циркулярной экономики. Для модификации битума использованы полимерные отходы и резиновая крошка. Проведенные исследования показали, что данные добавки улучшают термостойкость, эластичность и устойчивость битума к окислению. Кроме того, установлено, что эксплуатационные характеристики модифицированного битума значительно улучшаются: снижается температура хрупкости и повышается температура размягчения. Оптимальные концентрации модификаторов были определены, а их влияние на структуру битума изучено. В результате исследования смесь

БНД 60/90 («ПМХЗ» ТОО) + 6% FPMB показала наилучшие результаты по термостойкости и твердости после окисления, что делает ее пригодной для использования в дорожных покрытиях с высокими эксплуатационными требованиями. Полученные результаты подтверждают эффективность внедрения переработанных материалов в дорожное строительство, демонстрируя их экологические и экономические преимущества. В соответствии с принципами циркулярной экономики использование переработанных полимеров способствует рациональному потреблению природных ресурсов, сокращению отходов и обеспечению экологической устойчивости. Инновационные подходы в дорожном строительстве позволяют создавать прочные и долговечные покрытия. Кроме того, данное исследование предлагает инновационные методы модификации битума, что способствует улучшению качества строительных материалов и увеличению их долговечности. Таким образом, использование переработанных материалов позволяет повысить прочность дорожных покрытий, снизить негативное воздействие на окружающую среду и достичь целей устойчивого развития.

Ключевые слова: *дорожные покрытия, устойчивость, строительные материалы, полимер-модифицированный битум, асфальтобетон.*

A.G. Syzdyk[1], E.A. Zhakmanova[1], G.Zh. Seitenova[1], R.M. Dyussova[2]
[1]L.N. Gumilyov Eurasian National University,
010000, Republic of Kazakhstan, Astana, 2 Satpaev Street
[2]Toraighyrov University,
140000, Republic of Kazakhstan, Pavlodar, 64 Lomov Street
*e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com

SECONDARY MATERIALS IN BITUMEN MODIFICATION AND IMPLEMENTATION OF CIRCULAR ECONOMY

This article explores the potential of using recycled materials for modifying bituminous binders within the framework of the circular economy concept. Polymer waste and crumb rubber were used for bitumen modification. The conducted research demonstrated that these additives enhance the thermal stability, flexibility, and oxidation resistance of bitumen. Furthermore, it was found that the performance characteristics of modified bitumen significantly improve: the brittle fracture temperature decreases, while the softening temperature increases. The optimal concentrations of modifiers were determined, and their effect on the bitumen structure was studied. As a result of the study, the BND 60/90 («POCR» LLP) + 6% FPMB mixture showed the best results in terms of thermal stability and hardness after oxidation, making it suitable for use in high-performance road pavements. The obtained results confirm the effectiveness of integrating recycled materials into road construction, highlighting their environmental and economic benefits. In line with the principles of the circular economy, the use of recycled polymers promotes the rational consumption of natural resources, waste reduction, and environmental sustainability. Such innovative approaches in road construction enable the creation of durable and long-lasting pavements. Moreover, this study proposes innovative methods for bitumen modification, contributing to the improvement of construction material quality and durability. Thus, the use of recycled materials helps enhance the strength of road pavements, minimize environmental impact, and achieve sustainable development goals.

Key words: *road pavements, sustainability, construction materials, polymer-modified bitumen, asphalt.*

Авторлар туралы мәліметтер

Аяжан Ғалымқызы Сыздық* – 2 курс магистратура студенті, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия Ұлттық Университеті; Жаратылыстану ғылымдары факультеті, Химия кафедрасы; Астана, Қазақстан; e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com. ORSID: https://orcid.org/0009-0007-4435-0976.

Екатерина Александровна Жакманова – PhD студенті, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия Ұлттық Университеті; Жаратылыстану ғылымдары факультеті, Химия кафедрасы; Астана, Қазақстан; e-mail: Ekaterina.zakmanova1998@gmail.com. ORSID: https://orcid.org/0000-0003-0545-5912.

Гайни Жумагалиевна Сейтенова – химия ғылымдарының кандидаты, Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің қауымдастырылған профессоры; Астана, Қазақстан; e-mail: gainiseitenova@gmail.com. ORSID: https://orcid.org/0000-0001-6202-3951.

Ризагуль Муслимовна Дюсова – техника ғылымдарының кандидаты, КЕАҚ «Торайғыров университеті» постдокторанты; Павлодар, Қазақстан; e-mail: riza92@bk.ru. ORSID: https://orcid.org/0000-0003-3083-5255.

Сведения об авторах

Аяжан Галымкызы Сыздык* – магистрант 2 курса, Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева; Факультет естественных наук, кафедра химии; Астана, Казахстан; e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-4435-0976.

Екатерина Александровна Жакманова – PhD студент, Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева; Факультет естественных наук, кафедра химии; Астана, Казахстан; e-mail: Ekaterina.zakmanova1998@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0545-5912.

Гайни Жумагалиевна Сейтенова – кандидат химических наук, ассоциированный профессор, Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева; Астана, Казахстан; e-mail: gainiseitenova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6202-3951.

Ризагуль Муслимовна Дюсова – кандидат технических наук, постдокторант, Университет Торайгырова; Павлодар, Казахстан; e-mail: riza92@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3083-5255.

Information about the authors

Ayazhan Galymkyzy Syzdyk * – 2nd-year master's student, L.N. Gumilyov Eurasian National University; Faculty of Natural Sciences, Department of Chemistry; Astana, Kazakhstan; e-mail: ayazhanka.syzdyk@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-4435-0976.

Ekaterina Alexandrovna Zhakmanova – PhD student, L.N. Gumilyov Eurasian National University; Faculty of Natural Sciences, Department of Chemistry; Astana, Kazakhstan; e-mail: Ekaterina.zakmanova1998@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0545-5912.

Gaini Zhumagalievna Seitenova – Candidate of Chemical Sciences, Associate Professor at L.N. Gumilyov Eurasian National University; Astana, Kazakhstan; e-mail: gainiseitenova@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6202-3951.

Rizagul Muslimovna Dyussova – Candidate of Technical Sciences, Postdoctoral Researcher at Toraighyrov University; Pavlodar, Kazakhstan; e-mail: riza92@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-3083-5255.

Редакцияға енуі 14.02.2025
Өңдеуден кейін түсуі 02.04.2025
Жариялауға қабылданды 02.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-55

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 61.13.21

А.Ж. Жасұлан[1*], З.А. Сатбаева[1,2], К.Д. Орманбеков[1], А.Б. Шынарбек[1], Р.К. Кусаинов[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]ТОО «MetPro»,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Физкультурная, 4 А
*e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz

ОЦЕНКА ТОКСИЧНОСТИ НАНОКОМПОЗИТНЫХ ПОКРЫТИЙ, СФОРМИРОВАННЫХ МЕТОДОМ МИКРОДУГОВОГО ОКСИДИРОВАНИЯ

Аннотация: *Проведено исследование цитотоксичности нанокомпозитных покрытий, сформированных методом микродугового оксидирования с добавлением наночастиц. Для оценки токсичности покрытий использовали метод МТТ-теста in vitro с клеточной линией HOS. Исследованы два типа покрытий, различающихся концентрацией наночастиц в составе: 0,5% и 1%. Анализ показал, что покрытие с более низкой концентрацией наночастиц соответствовало международным стандартам биосовместимости, в то время как увеличение содержания наночастиц до 1% приводило к значительному повышению цитотоксичности. Экспериментально установлено, что при высокой концентрации наночастиц в покрытиях наблюдаются изменения окраски среды и образование осадка, что указывает на возможные локальные изменения кислотности (pH) и химическую нестабильность покрытия в физиологических условиях. Выявлены статистически значимые различия между исследуемыми группами по уровню цитотоксичности, что подтверждает необходимость оптимизации состава покрытий для медицинских имплантатов. Результаты исследования подтверждают, что нанокомпозитные покрытия с оптимизированным содержанием наночастиц могут быть перспективными для применения в медицинских устройствах, однако требуют дальнейшей валидации in vivo. Установлена корреляция между концентрацией наночастиц и изменением морфологии поверхности, что может оказывать влияние на адгезию клеток. Полученные данные подчеркивают важность разработки безопасных покрытий для биомедицинских применений.*

Ключевые слова: *микродуговое оксидирование, нанокомпозитные покрытия, цитотоксичность, наночастицы, in vitro.*

Введение

В последние десятилетия нанотехнологии и методы их применения в области материаловедения и биомедицинских технологий становятся всё более популярными, предоставляя новые возможности для создания высокоэффективных материалов [1-2]. Особый интерес вызывает разработка покрытий с использованием наночастиц, которые способны значительно улучшить механические, антикоррозионные и биологические свойства материалов. Нанокомпозитные покрытия, состоящие из матрицы с включением наночастиц, представляют собой один из наиболее перспективных направлений в этой области [3-5]. В частности, добавление наночастиц оксида титана (TiO_2) в кальций-фосфатные покрытия для титановых сплавов оказывает влияние на их функциональные характеристики, такие как пористость, гидрофильность и биосовместимость [6-7].

Титановые сплавы, благодаря своей высокой прочности, коррозионной стойкости и биосовместимости, широко применяются в различных областях, включая медицину, где их используют для изготовления имплантатов. В последние годы особое внимание уделяется титанам, покрытым кальций-фосфатными покрытиями, так как они демонстрируют хорошие механические и биологические свойства, такие как стимуляция остеоинтеграции и снижение воспалительных процессов в тканях. Однако, несмотря на многообещающие результаты, вопросы токсичности таких покрытий, особенно с добавлением наночастиц, остаются актуальными, поскольку наночастицы могут оказывать непредсказуемое воздействие на живые организмы [8-9].

Одним из методов формирования таких покрытий является микродуговое оксидирование (МДО), который позволяет создавать прочные, устойчивые к агрессивным воздействиям покрытия на поверхности титана и его сплавов. Метод МДО обладает рядом преимуществ, таких как простота в использовании, низкая стоимость и возможность получения покрытия с уникальными структурными характеристиками [10]. Добавление наночастиц, таких как TiO_2, в кальций-фосфатные покрытия, может улучшить их антикоррозионные и биологические свойства, однако это также может изменить их токсикологический профиль. Поэтому оценка токсичности таких покрытий является необходимым этапом перед их возможным применением в медицинских устройствах и имплантируемых материалах [11-12].

Несмотря на активные исследования, посвященные созданию нанокомпозитных покрытий и их применению в биомедицине, вопросы их токсичности остаются недостаточно изученными [13-15]. В частности, влияние различных типов наночастиц на биологическую совместимость и цитотоксичность покрытия требует более глубокого анализа, поскольку добавление наночастиц может повлиять на механизмы взаимодействия материала с клеточными структурами и привести к различным побочным эффектам.

Целью настоящего исследования является оценка токсичности нанокомпозитных кальций-фосфатных покрытий, полученных методом микродугового оксидирования с добавлением наночастиц TiO_2. В работе проведена оценка влияния покрытий на клеточные культуры методом in vitro. Результаты исследования помогут определить не только уровень биосовместимости таких покрытий, но и потенциальные риски их использования в медицине, а также предложат рекомендации по оптимизации состава и процесса формирования покрытий для обеспечения их безопасности.

Данное исследование имеет важное значение для разработки безопасных и эффективных материалов, подходящих для использования в качестве биосовместимых покрытий в медицинских имплантатах, а также для широкого спектра технических применений, требующих материалов с улучшенными антикоррозионными свойствами и долговечностью.

Методы исследования

Для проведения экспериментов использовались титановые пластины марки ВТ1-0 (технически чистый титан), поставленные производителем «ТМК-ИНОКС» (Россия). Размер каждой пластины составлял 1×1×1 см. Перед микродуговым оксидированием поверхность пластин предварительно шлифовали абразивной бумагой (зернистость до Р1000) для удаления поверхностных дефектов и обеспечения равномерности. Затем проводилась пескоструйная обработка для увеличения микрошероховатости поверхности и улучшения

адгезии покрытия. После этого образцы подвергались ультразвуковой очистке в этаноле и дистиллированной воде, высушивались при комнатной температуре и использовались по 5 штук в каждой экспериментальной группе. Эти пластины подвергались обработке методом микродугового оксидирования (МДО) с использованием электролита, состав и параметры которого приведены в таблице 1. Для образца МАО1 использовалась концентрация 0,5% TiO_2, а для МАО2 – 1%. В обоих случаях TiO_2 добавлялся в электролит, где в процессе МДО наночастицы TiO_2 внедрялись в формирующееся покрытие, образуя нанокомпозитную структуру с дисперсными включениями

Таблица 1 – Параметры обработки и состав электролита образцов

Образцы	Состав электролита	Напряжение, В	Плотность тока, А/см^2	Частота, Гц	Время, сек
МАО 1	30% H_3PO_4, 60 г/л гидроксиапатита 90 г/л $CaCO_3$, 0,5% TiO_2	300	0,13-0,17	100	600
МАО 2	30% H_3PO_4, 60 г/л гидроксиапатита 90 г/л $CaCO_3$, 1% TiO_2	300	0,13-0,17	100	600

Цитотоксичность нанокомпозитных покрытий оценивали методом МТТ теста в соответствии с ISO 10993-5 и методическими указаниями [16]. Использовали клеточную линию HOS (остеосаркома человека), адгезирующую к пластику. Клетки культивировали в концентрации 10^5 нуклеаров/мл питательной среды, состоящей из 90% модифицированной по способу Дульбекко среды Игла (DMEM) (Servicebio, Китай), 10% эмбриональной бычьей сыворотки (Technozero, Россия), антибиотиков (100 ед./мл пенициллина и 100 мг/мл стрептомицина (Capricon scientific, Германия)) и 2 мМ L-глутамина (ООО «ПанЭко», Москва, Россия).

Клеточные культуры культивировали в присутствии тестируемых образцов в индивидуальных стерильных пробирках с крышкой при 100% влажности и 5% CO_2 при температуре 37 °C в течение 24 ч. Контролем служила клеточная взвесь без добавления тестируемых образцов.

За четыре часа до окончания культивирования пластины удаляли из пробирок, к каждой пробе добавляли 0,5% раствор 3-[4,5-диметилтиазол-2-ил]-2,5-дифенилтетразолия бромида (МТТ) (NeoFroxx, Германия) в полной культуральной среде согласно инструкции производителя. Образцы инкубировали с МТТ в течение 4 ч при 37 °C, затем супернатанты удаляли, и в каждую лунку добавляли солюбилизирующий раствор (10% додецилсульфата в 0,01 М соляной кислоте) для растворения кристаллов формазана.

Спектрофотометрическое поглощение образцов измеряли при 540 нм на приборе Thermo Scientific Multiskan FC (Thermo Fisher Scientific, Китай) с референтной длиной волны 630 нм. Индекс цитотоксичности (CI) рассчитывали по формуле:

$$CI(\%) = \frac{(K - O)}{K} \times 100\%$$

где O – оптическая плотность (показатель экстинкции) раствора после МТТ-реакции в лунке с клетками, культивировавшимися в присутствии тестируемой пластины, K - показатель экстинкции контрольного образца (питательная среда без растворов исследуемых веществ). Образцы считались выдержавшими испытание, если индекс цитотоксичности составлял не более 30% от контрольного значения согласно рекомендациям ISO 10993-5.

Статистический анализ данных выполнялся с использованием языка программирования R в среде RStudio и пакетов «MVN», «stats», «PMCMRplus» [17]. Проверка количественных признаков на соответствие нормальному распределению проводилась тестом Шапиро-Уилка с поправкой Ройстона [18]. Количественные данные с нормальным распределением представлены в виде среднего значения и стандартного отклонения, а данные, не соответствующие нормальному распределению, в виде медианы и квартилей (Me(Q1;Q3)Me(Q1; Q3)Me(Q1;Q3)). Для попарного сравнения использовали тесты с высокой мощностью и надежностью.

Результаты и обсуждение

Отражающая световая микроскопия образцов в темном поле (рис. 1) показала выраженный микрорельеф, характерный для кальций-фосфатных покрытий, сформированных МДО и состоящий из светлых сферолитов и затемненных углублений поверхности.

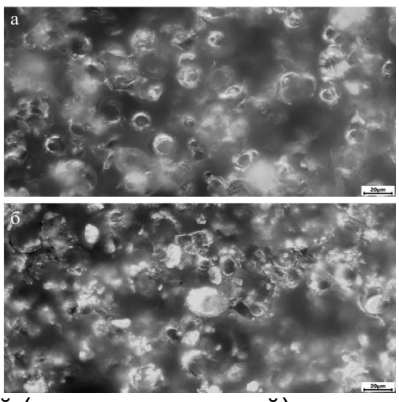

Рисунок 1 – Внешний (микроскопический) вид поверхности образцов, поступивших на тестирование при увеличении ×500; (а) образец № 31 из группы МАО 1; (Б+б) образец № 21 из группы МАО 2

После стерилизации при 160°С в течение 60 мин (перед контактом с жидкой клеточной культурой) дополнительных изменений целостности поверхности образцов (трещин, слущивания структурных элементов) не отмечено.

При помещении стерильных образцов в клеточную взвесь обращало на себя внимание пожелтение питательной среды в группе МАО 2 образцов (рис. 2). При этом только для образца № 25 цвет питательной среды был близок к таковому в контрольной группе (клетки без образцов; К1 для сравнения) и в испытуемой группе МАО 1 (образец № 35 для сравнения).

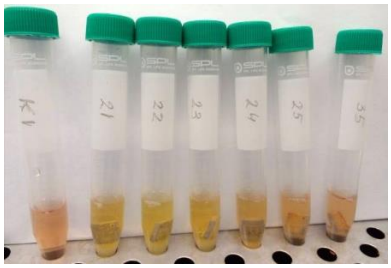

Рисунок 2 – Изменение цвета питательной среды сразу после добавления образцов группы МАО 2 (№№ 21-24)

Кроме того, на дне пробирок с образцами №№ 21-25 (группы МАО 2) образовался белый аморфный хлопьевидный осадок, которого не было в контроле, а также в пробирках №25 и №35 (рис. 2; где нет осадка, в пробирках просвечивает темная столешница).

Синтетические питательные среды для выращивания клеток имеют собственную буферную систему, защищающую от колебаний значений pH. В группе 2 пожелтение среды означает загрязнение раствора продуктами с образцов (например, слущивание структурных элементов с покрытия. Колебания pH питательной среды в пределах ±1 единицы от нейтральных значений (7,0-7,4) свидетельствуют о её закислении продуктами с образцов, что нарушает санитарно-химические требования для потенциальных имплантатов и может привести к избыточной цитотоксичности в МТТ-тесте.

Условия нормальности распределения признаков в выборках образцов не соблюдались (табл. 2), поэтому для сравнения результатов между группами МАО 1 и МАО 2 был использован непараметрический критерий (табл. 3). Медианные значения индекса цитотоксичности (ИЦ) в группе МАО 2 значительно превышали 30%-ный порог in vitro цитотоксичности, рекомендуемый ISO 10993-5, и составили 81% погибших клеток в сравнении с контролем. Для группы МАО 1 медианный ИЦ = 3% (табл. 3), что свидетельствует о нетоксичности образцов в данной группе. Выявлены статистически значимые ($p<0,001$) различия медианного ИЦ между группами (табл. 3, рис. 3).

Таблица 2 – Проверка результатов MTT теста в изучаемых выборках на нормальность распределения признаков

Группа	n	Критерий Шапиро-Уилка с поправкой Ройстона	Нормальный закон распределения признака
МАО 1	5	SW = 0.94, p = 0.13	ДА
МАО 2	5	SW = 0.66, p < 0.001	НЕТ

**n – объем выборки (число образцов).*

Таблица 3 – Межгрупповое сравнение результатов MTT теста в изучаемых выборках

Группа	n	Значения индекса цитотоксичности, % от контроля, Me(Q1; Q3)	Парное сравнение, критерий Бруннера-Мюнзеля
МАО 1	5	3 (-2; 10)	Brunner-Munzel Test Statistic = 17,63 p < 0.001*
МАО 2	5	81 (76; 84)	

**n – объем выборки (число образцов).*

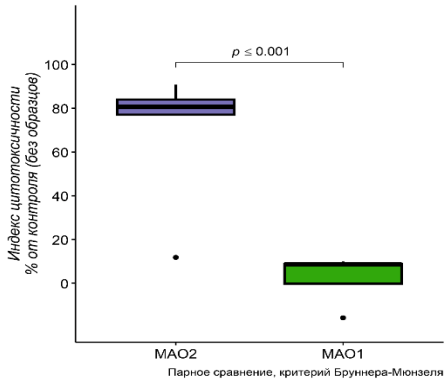

Рисунок 3 – Графическое выражение результата MTT теста на in vitro цитотоксичность разных групп образцов

Таким образом, образцы группы МАО 2 проявляют значительный (> 30 % от контроля) цитотоксический эффект на in vitro культуру HOS линии клеток остеосаркомы человека при прямом кратковременном контакте в течение 24 ч. Увеличение концентрации наночастиц TiO_2 в составе покрытия до 1% (в электролите) приводит к значительному повышению цитотоксичности [20].

Микросъемка поверхности образцов после их окрашивания азуром II и эозином для выявления адгезировавших к поверхности клеток HOS показала грубую шероховатость поверхности с покрытием (рис. 4А). Структурные элементы покрытия невозможно сфокусировать вследствие их расположения на разной глубине поверхности образцов, не позволяющей сделать четкое микрофото даже при малом увеличении (×200) (рис. 4А). Тем не менее, в группе МАО 1 на сферолитах покрытия определялись множественные окрашенные участки, соответствующие по своим размерам клеткам (рис. 4А).

При увеличении 500 внутри окрашенных элементов определялись структуры, схожие с клеточным ядром (рис. 4Б). Точнее определить, являются ли данные окрашенные структуры клетками не представлялось возможным вследствие выраженного рельефа покрытия, неправильной формы клеток линии HOS и их трехмерным расположением по неровностям рельефа покрытия.

Макросъемка образцов из группы МАО 2, окрашенных азуром II и эозином после 24-ч контакта с клетками HOS, тоже показала присутствие окрашенных элементов на сферолитах покрытия (рис. 5). В то же время, они встречались реже в сравнении с образцами МАО 1.

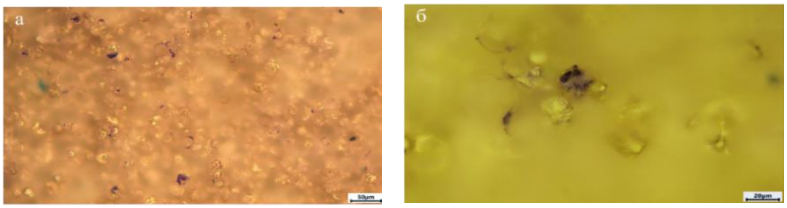

Рисунок 4 – Внешний (микроскопический) вид поверхности образца №33 из группы МАО 1 (а) увеличение ×200; (б) увеличение ×500

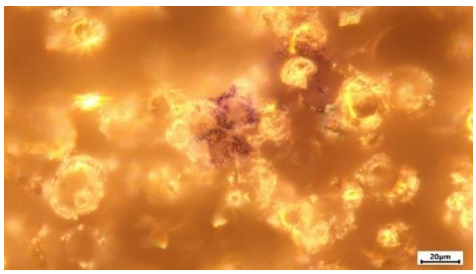

Рисунок 5 – Внешний (микроскопический) вид поверхности образца при увеличении х 500 № 22

Заключение

В данном исследовании была проведена оценка цитотоксичности нанокомпозитных покрытий, сформированных методом МДО, с различными концентрациями наночастиц TiO_2. Электролиты для МДО при подготовке образцов группы МАО 1, тогда как образцы группы МАО 2 – 1%. Результаты показали, что образцы группы МАО 1 продемонстрировали низкий уровень ИЦ, соответствующий требованиям ISO 10993-5, с ИЦ менее 30%. Эти образцы могут быть рассмотрены для дальнейших исследований и потенциального применения в биомедицинских устройствах.

В отличие от них, образцы группы МАО 2 с более высокой концентрацией наночастиц (1%) показали значительно более высокий уровень цитотоксичности, превышающий порог в 30%, с медианным значением ИЦ в 81%. Это свидетельствует о том, что увеличение концентрации наночастиц может способствовать более выраженной цитотоксичности. Появление белого аморфного осадка и пожелтение среды в группе МАО 2 указывают на возможное загрязнение среды продуктами МДО или другими остаточными веществами.

Эти результаты свидетельствуют о том, что оптимизация концентрации наночастиц имеет ключевое значение для минимизации токсического воздействия. Представленное исследование подчеркивает важность комплексной оценки токсичности нанокомпозитных покрытий с различными концентрациями наночастиц и необходимости строгого контроля параметров их формирования для обеспечения биосовместимости и безопасности при потенциальном клиническом применении.

Список литературы

1. The Augmentation of nanotechnology era: A concise review on fundamental concepts of nanotechnology and applications in material science and technology / S.A. Ahire et al // Results in Chemistry. – 2022. – Т. 4. – P. 100633.
2. Nanomaterials for biomedical applications: production, characterisations, recent trends and difficulties / M. Mabrouk et al // Molecules. – 2021. – Т. 26, № 4. – P. 1077.
3. Nanocomposite organic coatings for corrosion protection of metals: A review of recent advances / M.H. Nazari et al // Progress in Organic Coatings. – 2022. – Т. 162. – P. 106573.
4. Аллопластические и имплантационные материалы для костной пластики: обзор литературы / У.Ф. Мухаметов и др. // Креативная хирургия и онкология. – 2021. – № 4. – С. 343-353.
5. Incorporating TiO2 nanoparticles to enhance corrosion resistance, cytocompatibility, and antibacterial properties of PEO ceramic coatings on titanium / M. Molaei // Ceramics International. – 2022. – Т. 48, № 14. – P. 21005-21024.
6. Surface Modification and Tribological Performance of Calcium Phosphate Coatings with TiO2 Nanoparticles on VT1-0 Titanium by Micro-Arc Oxidation / B. Rakhadilov et al // Crystals. – 2024. – Т. 14, № 11. – P. 945.
7. Modification of physicochemical properties and bioactivity of oxide coatings formed on Ti substrates via plasma electrolytic oxidation in crystalline and amorphous calcium phosphate particle suspensions / V. Grebņevs et al // Applied Surface Science. – 2022. – Т. 598. – P. 153793.
8. An updated overview on metal nanoparticles toxicity / S. Medici et al // Seminars in cancer biology. – Academic Press, 2021. – Т. 76. – P. 17-26.
9. Sharma S. Toxicology of nanoparticles in drug delivery / S. Sharma, R. Parveen, B.P. Chatterji // Current pathobiology reports. – 2021. – P. 1-12.
10. Bioceramic coatings on metallic implants: An overview / M. Montazerian et al // Ceramics International. – 2022. – Т. 48, № 7. – P. 8987-9005.

11. Biocompatibility testing for implants: A novel tool for selection and characterization / W. Al-Zyoud et al // Materials. – 2023. – Т. 16, № 21. – P. 6881.
12. Toxicology assessment of polymeric material for implants / N.K. Shrivastava et al // Assessment of Polymeric Materials for Biomedical Applications. – CRC Press. – 2023. – P. 33-54.
13. Current nanocomposite advances for biomedical and environmental application diversity / N. Mamidi et al // Medicinal Research Reviews. – 2024.
14. Recent trends and developments in conducting polymer nanocomposites for multifunctional applications / S. Sharma et al // Polymers. – 2021. – Т. 13, № 17. – P. 2898.
15. Polysaccharide-based nanocomposites for biomedical applications: a critical review / H. Shokrani et all // Nanoscale Horizons. – 2022. – Т. 7, № 10. – P. 1136-1160.
16. Введение в методы культуры клеток, биоинженерии органов и тканей / В.П. Шахов и др. – 2004.
17. Korkmaz S. MVN: An R package for assessing multivariate normality / S. Korkmaz, D. Göksülük, G. Zararsiz // R JOURNAL. – 2014. – Т. 6, № 2.
18. Royston J. A remark on algorithm AS-181-The W test for normality (Algorithm R94) / J. Royston // J Appl Stat. – 1995. – Т. 44, № 4. – P. 547-551.
19. Short preirradiation of TiO2 nanoparticles increases cytotoxicity on human lung coculture system / O. Kose et al // Chemical Research in Toxicology. – 2021. – Т. 34, № 3. – P. 733-742.
20. Nadimi M. Incorporation of ZnO-ZrO2 nanoparticles into TiO2 coatings obtained by PEO on Ti–6Al-4V substrate and evaluation of its corrosion behavior, microstructural and antibacterial effects exposed to SBF solution / M. Nadimi, C. Dehghanian // Ceramics International. – 2021. – Т. 47, № 23. – P. 33413-33425.

References

1. The Augmentation of nanotechnology era: A concise review on fundamental concepts of nanotechnology and applications in material science and technology / S.A. Ahire et al // Results in Chemistry. – 2022. – Т. 4. – R. 100633. (In English).
2. Nanomaterials for biomedical applications: production, characterisations, recent trends and difficulties / M. Mabrouk et al // Molecules. – 2021. – Т. 26, № 4. – R. 1077. (In English).
3. Nanocomposite organic coatings for corrosion protection of metals: A review of recent advances / M.H. Nazari et al // Progress in Organic Coatings. – 2022. – Т. 162. – R. 106573. (In English).
4. Alloplasticheskie i implantatsionnye materialy dlya kostnoi plastiki: obzor literatury / U.F. Mukhametov i dr. // Kreativnaya khirurgiya i onkologiya. – 2021. – № 4. – S. 343-353. (In Russian).
5. Incorporating TiO2 nanoparticles to enhance corrosion resistance, cytocompatibility, and antibacterial properties of PEO ceramic coatings on titanium / M. Molaei // Ceramics International. – 2022. – Т. 48, № 14. – R. 21005-21024. (In English).
6. Surface Modification and Tribological Performance of Calcium Phosphate Coatings with TiO2 Nanoparticles on VT1-0 Titanium by Micro-Arc Oxidation / V. Rakhadilov et al // Crystals. – 2024. – Т. 14, № 11. – R. 945. (In English).
7. Modification of physicochemical properties and bioactivity of oxide coatings formed on Ti substrates via plasma electrolytic oxidation in crystalline and amorphous calcium phosphate particle suspensions / V. Grebņevs et al // Applied Surface Science. – 2022. – Т. 598. – R. 153793. (In English).
8. An updated overview on metal nanoparticles toxicity / S. Medici et al // Seminars in cancer biology. – Academic Press, 2021. – Т. 76. – R. 17-26. (In English).
9. Sharma S. Toxicology of nanoparticles in drug delivery / S. Sharma, R. Parveen, B.P. Chatterji // Current pathobiology reports. – 2021. – R. 1-12. (In English).
10. Bioceramic coatings on metallic implants: An overview / M. Montazerian et al // Ceramics International. – 2022. – Т. 48, № 7. – R. 8987-9005. (In English).
11. Biocompatibility testing for implants: A novel tool for selection and characterization / W. Al-Zyoud et al // Materials. – 2023. – Т. 16, № 21. – R. 6881. (In English).
12. Toxicology assessment of polymeric material for implants / N.K. Shrivastava et al // Assessment of Polymeric Materials for Biomedical Applications. – CRC Press. – 2023. – R. 33-54. (In English).
13. Current nanocomposite advances for biomedical and environmental application diversity / N. Mamidi et al // Medicinal Research Reviews. – 2024. (In English).
14. Recent trends and developments in conducting polymer nanocomposites for multifunctional applications / S. Sharma et al // Polymers. – 2021. – Т. 13, № 17. – R. 2898. (In English).

15. Polysaccharide-based nanocomposites for biomedical applications: a critical review / N. Shokrani et all // Nanoscale Horizons. – 2022. – Т. 7, № 10. – R. 1136-1160. (In English).
16. Vvedenie v metody kul'tury kletok, bioinzhenerii organov i tkanei / V.P. Shakhov i dr. – 2004.
17. Korkmaz S. MVN: An R package for assessing multivariate normality / S. Korkmaz, D. Göksülük, G. Zararsiz // R JOURNAL. – 2014. – Т. 6, № 2. (In English).
18. Royston J. A remark on algorithm AS-181-The W test for normality (Algorithm R94) / J. Royston // J Appl Stat. – 1995. – Т. 44, № 4. – R. 547-551. (In English).
19. Short preirradiation of TiO2 nanoparticles increases cytotoxicity on human lung coculture system / O. Kose et al // Chemical Research in Toxicology. – 2021. – Т. 34, № 3. – R. 733-742. (In English).
20. Nadimi M. Incorporation of ZnO-ZrO2 nanoparticles into TiO2 coatings obtained by PEO on Ti–6Al-4V substrate and evaluation of its corrosion behavior, microstructural and antibacterial effects exposed to SBF solution / M. Nadimi, C. Dehghanian // Ceramics International. – 2021. – Т. 47, № 23. – R. 33413-33425. (In English).

Информация о финансировании

Работа выполнена в рамках проекта гранатового финансирования Комитета науки МНиВО РК BR24992870 «Обеспечение устойчивого развития машиностроительной отрасли Казахстана на основе разработки, научного обоснования и реализации промышленных технологий инженерии поверхности».

А.Ж. Жасұлан[1*], З.А. Сатбаева[1,2], К.Д. Орманбеков[1], А.Б. Шынарбек[1], Р.К. Кусаинов[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., көш. Глинка, 20А
[2]ТОО «MetPro»,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., көш. Дене шынықтыру, 4А
*e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz

МИКРОДОҒАЛЫҚ ТОТЫҒУ ӘДІСІМЕН ҚАЛЫПТАСТЫРЫЛҒАН НАНОКОМПОЗИТТІ ЖАБЫНДАРДЫҢ УЫТТЫЛЫҒЫН БАҒАЛАУ

Нанобөлшектерді қосу арқылы микродоғалық тотығу нәтижесінде пайда болған нанокомпозиттік жабындардың цитотоксиктігіне зерттеу жүргізілді. Қаптамалардың уыттылығын бағалау үшін HOS жасуша желісімен in vitro MTT сынақ әдісі қолданылды. Құрамындағы нанобөлшектердің концентрациясы бойынша ерекшеленетін жабындардың екі түрі зерттелді: 0,5% және 1%. Талдау көрсеткендей, төменгі нанобөлшектердің концентрациясы бар жабын халықаралық биоүйлесімділік стандарттарына сәйкес келеді, бұл ретте нанобөлшектердің құрамын 1%-ға дейін арттыру цитоуыттылықтың айтарлықтай артуына әкелді. Қаптамалардағы нанобөлшектердің жоғары концентрациясы кезінде қоршаған ортаның қышқылдығының өзгеруі және тұнбаның түзілуі байқалатыны тәжірибе жүзінде анықталған, бұл олардың физиологиялық жағдайларда химиялық тұрақсыздығын көрсетуі мүмкін. Цитоуыттылық деңгейі бойынша зерттеу топтары арасында статистикалық маңызды айырмашылықтар табылды, бұл медициналық имплантанттар үшін жабындардың құрамын оңтайландыру қажеттілігін растайды. Зерттеу нәтижелері оңтайландырылған нанобөлшектердің мазмұны бар нанокомпозиттік жабындар медициналық құрылғыларда пайдалану үшін перспективалы болуы мүмкін екенін растайды, бірақ одан әрі in vivo валидациясы қажет. Нанобөлшектердің концентрациясы мен жасуша адгезиясына әсер етуі мүмкін беттік морфологиядағы өзгерістер арасында корреляция анықталды. Нәтижелер биомедициналық қолданбалар үшін қауіпсіз жабындарды әзірлеудің маңыздылығын көрсетеді.

Түйін сөздер: *микродоғалық тотығу, нанокомпозиттік жабындар, цитотоксикалық, нанобөлшектер, in vitro.*

A. Zhassulan[1]*, Z. Satbayeva[1,2], K. Ormanbekov[1], A. Shynarbek[1], R. Kussainov[1]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Glinka St., 20A
[2]«MetPro» LLC,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, Fizkulturnaya St., 4A
*e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz

ASSESSMENT OF THE TOXICITY OF NANOCOMPOSITE COATINGS FORMED BY THE MICRO-ARC OXIDATION METHOD

A study of the cytotoxicity of nanocomposite coatings formed by microarc oxidation with the addition of nanoparticles was conducted. To assess the toxicity of the coatings, the in vitro MTT test with the HOS cell line was used. Two types of coatings with different nanoparticle concentrations were studied: 0.5% and 1%. The analysis showed that the coating with a lower nanoparticle concentration met international biocompatibility standards, while an increase in the nanoparticle content to 1% led to a significant increase in cytotoxicity. It was experimentally established that at a high concentration of nanoparticles in the coatings, changes in the acidity of the medium and sediment formation are observed, which may indicate their chemical instability under physiological conditions. Statistically significant differences in the cytotoxicity level between the studied groups were revealed, which confirms the need to optimize the composition of coatings for medical implants. The study results confirm that nanocomposite coatings with an optimized nanoparticle content may be promising for use in medical devices, but require further validation in vivo. A correlation was established between the concentration of nanoparticles and a change in surface morphology, which may affect cell adhesion. The obtained data highlight the importance of developing safe coatings for biomedical applications.

Key words: *microarc oxidation, nanocomposite coatings, cytotoxicity, nanoparticles, in vitro.*

Сведения об авторах

Айнұр Жасұланқызы Жасұлан* – докторант специальности «Техническая физика»; НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан; Научный сотрудник Инжинирингового центра; e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Зарина Аскарбековна Сатбаева – PhD, директор ТОО «MetPro», Science Professor НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан, Ведущий научный сотрудник Инжинирингового центра; e-mail: satbaeva.z@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7161-2686.

Куаныш Даулетович Орманбеков – докторант специальности «Механика и металлообработка»; НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан; Ведущий научный сотрудник Инжинирингового центра; e-mail: ormanbekov_k@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6099-2812.

Айбек Бақытжанұлы Шынарбек – докторант специальности «Механика и металлообработка»; НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан; Ведущий научный сотрудник Инжинирингового центра; e-mail: shinarbekov16@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2877-5178.

Ринат Кенжеевич Кусаинов – старший преподаватель кафедры физико-математических наук и информатики; НАО «Шәкәрім университет», Республика Казахстан; Руководитель Инжинирингового центра; e-mail: rinat.k.kus@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5166-4761.

Авторлар туралы мәліметтер

Айнұр Жасұланқызы Жасұлан* – «Техникалық физика» мамандығының докторанты; «Шәкәрім университеті» КеАҚ, Қазақстан Республикасы; Инжиниринг орталықтың ғылыми қызметкері; e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Зарина Аскарбековна Сатбаева – PhD докторы, «MetPro» ЖШС директоры, «Шәкәрім университеті» КеАҚ ғылым профессоры, Қазақстан Республикасы, Инжиниринг орталықтың жетекші ғылыми қызметкері; e-mail: satbaeva.z@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7161-2686.

Куаныш Даулетович Орманбеков – «Механика және металл өңдеу» мамандығының докторанты; «Шәкәрім университеті» КеАҚ, Қазақстан Республикасы; Инжиниринг орталықтың жетекші ғылыми қызметкері; e-mail: ormanbekov_k@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6099-2812.

Айбек Бақытжанұлы Шынарбек – «Механика және металл өңдеу» мамандығының докторанты; «Шәкәрім университеті» КеАҚ, Қазақстан Республикасы; Инжиниринг орталықтың жетекші ғылыми қызметкері; e-mail: shinarbekov16@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2877-5178.

Ринат Кенжеевич Кусаинов – «Физика-математика және информатика» кафедрасының аға оқытушысы; «Шәкәрім университеті» КеАҚ, Қазақстан Республикасы; Инжиниринг орталықтың басшысы; e-mail: rinat.k.kus@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5166-4761.

Information about the authors

Ainur Zhassulan* – PhD student in the specialty «Technical Physics»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; Researcher at the Engineering Center; e-mail: a.zhassulan@shakarim.kz. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5887-0135.

Zarina Satbayeva – PhD, Director of LLP «MetPro», Science Professor Shakarim University, Republic of Kazakhstan, Leading Researcher of the Engineering Center; e-mail: satbaeva.z@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7161-2686.

Kuanysh Ormanbekov – PhD student in the specialty «Mechanics and Metalworking»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; Leading Researcher of the Engineering Center; e-mail: ormanbekov_k@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6099-2812.

Aibek Shynarbek – PhD student in the specialty «Mechanics and Metalworking»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; Leading Researcher of the Engineering Center; e-mail: shinarbekov16@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2877-5178.

Rinat Kussainov – Senior Lecturer in the Department of Physical and Mathematical Sciences and Informatics; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; Head of the Engineering Center; e-mail: rinat.k.kus@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5166-4761.

Поступила в редакцию 17.01.2025
Поступила после доработки 21.04.2025
Принята к публикации 23.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-56

IRSTI: 31.21.19

BY 4.0
Check for updates

D.S. Zolotareva[1], A.A. Dauletbakov[1]*, B.B. Anapiyayev[2], A.G. Zazybin[1]
[1]Kazakh-British Technical University, Republic of Kazakhstan, Almaty,
050000, 59 Tole bi Street
[2]Satbayev University,
Republic of Kazakhstan, Almaty, 050013, 22A Satbayev Street
*e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com

SYNTHESIS AND GROWTH-STIMULATING ACTIVITY OF IONIC CARBOXYLIC ACID DERIVATIVES CONTAINING TRIMECAINE MOIETY

Abstract: *This research presents a synthesis, growth-regulating activity of ionic carboxylic acid derivatives containing trimecaine moiety. The novel ionic substances were synthesized by N-alkylation of trimecaine with iodine-containing carboxylic acids under ultrasound-assisted and microwave irradiation, with results compared to traditional thermal methods. Alternative synthesis methods have shown higher yields in a shorter time than traditional synthesis methods. The synthesized compounds were evaluated for their effects on germination energy and capacity across various varieties and hybrids of sweet sorghum seeds. Notably, promising results were observed in seeds stored for extended periods, where germination activity typically declines. The synthesized ionic compounds outperformed the control in terms of germination energy and capacity across various sorghum seed varieties and hybrids. Furthermore, diluted ionic compound solutions (10^{-3} wt. %) were more effective in promoting seed growth than more concentrated solutions (10^{-2} wt. %) and water. Additionally, certain ionic compounds provided better stimulation for specific sorghum seed types compared to the commercially available trimecaine hydrochloride.*

Key words: *Synthesis, trimecaine, ultrasound activation, microwave-assisted synthesis, germination, sweet sorghum seeds.*

Introduction

Today, the application of green synthesis methods is becoming more and more popular, which makes it more efficient and environmentally friendly. In many factories, green synthesis is used to produce new substances, polymers, and other materials. One of the effective methods of environmentally friendly synthesis is the microwave (MW) method, which is widely used in chemical synthesis [1]. A lot of organic molecules have been successfully synthesized through this rapid, efficient, and eco-friendly technique, which is becoming a widely used method in synthetic chemistry, greatly improving organic synthesis. MW belongs to the category of not ionised radiation, that not change the structure of compounds. The extent to which a molecula interacts with MW energy is determined by its dielectric constant. As a result, solvents such as dimethylformamide, methanol, acetone, and water heat up quickly under MW irradiation, whereas compounds like tetrachloromethane, methylbenzene, and hydrocarbons exhibit minimal heating. The energetic power that used in this irradiation quicky convert into heat, affecting to jump in kinetic energy between reacting reactants. Since MW irradiation fastly affects the reactants, it needs few energy for heating and eliminates the need to heat surrounding materials, unlike classical heaters. This targeted energy transfer enhances efficiency and reduces energy consumption [2]. As a result, samples heated by MW irradiation exhibit distinct temperature profiles compared to those heated by classical means, with MW heating generating a hotter core and a cooler outside. Finally, MW heating is nearly instantaneous due to the quick transformation of MW energy into heat and the

key advantage is its selectivity – since different reagents absorb MW energy to varying degrees, MW heating enables targeted activation of specific reaction sites rather than normaly heating the entire test.

Ultrasound activation is a solution-phase method, as cavitation occurs exclusively in liquids. This way is based on acoustic cavitation, a phenomenon in which microscopic bubbles in this environment expand and then collapse violently, producing extremely high localized pressures and temperatures. Although this intense process takes place within the liquid phase, it does not directly influence the vibrational energy of chemical bonds. However, it can effectively vibrate or rate up chemical reactions, making it a valuable tool in synthesis [3]. US reactions occuring in just liquid, liquid–liquid and solid–liquid enviroment. US activation is great tool to break the bonds between carbon and halogen in aromatic halogens [4]. US assisted synthesis suitable marchine in green chemistry area, because energy-efficient, do not need toxic sabstances [5].

The organization of United Nations Food and Agriculture (FAO) 2030 «Sustainable Development Goals» program focuses on promoting sustainable technologies to produce essential goods and adaptive to harsh farming methods. These types of methods are designed to boost yields and efficiency while preserving ecological stability. Additionally, the program emphasizes the gradual improvement of soil quality to support long-term agricultural sustainability [6]. The unclassical perennial wild sorghum (*Sorghum almum*) has been studied as a forage crop to various methods of feeding domestic animals. The research proves [7], some verbs show enough adaptability to different illnesses, pests and dry climate. These plants sustainable for variety moist state, producing good survive abilities, and exhibit rapid regrowth after mowing. Furthermore, it is well-suited for conventional crop cultivation technologies. Research conducted over several years has shown that Sorghum almum (perennial wild sorghum) can be cultivated on the same productivity for a long time with higher yields [8]. Nutrient analysis of Sorghum almum revealed the following composition: average moisture (74%), dry compozition (26%), gross fat (2.3%), crude protein (10.6%), and crude fiber (39%). The average nutritive value was 0.20 nutrient units per kilogram, with metabolizable energy reaching 8.54 MJ/kg of not wet materilas. Finally, the plant gives base minerals, for example phosphorus and calcium, simultaneously with a mean carotene [9]. A significant focus of sorghum research is the development of phytobiomes enriched with effective microorganisms to enhance the plant's green mass productivity and nutrient content. To maximize its potential, it is necessary to advance technologies for its cultivation, optimize fodder production processes, and develop improved methods for producing haylage from sorghum.

This report presents the synthesis of ionic compounds derived from trimecaine, utilizing MW and US activation alongside conventional thermal activation methods. The synthesized ionic compounds demonstrated effectiveness as growth regulators for sorghum seeds. Additionally, the biological activities of these newly synthesized complexes were thoroughly investigated.

Materials and Methods

The ionic substance's m.p. was investigated by using capillary tube OptiMelt (Stanford Research System). IR spectra were reconstructed using KBr probes on a detector known as the «Nicolet 5700 FT-IR». The NMR spectra of 13C- and 1H-NMR were recognized by NMReady 60 MHz spectrometer at 25 or 30°C with $CDCl_3$ as a solvent. Thin layer chromatography on selective plates (Sigma Aldrich®, Germany) with appropriately developed vectors was used to test the product's purity. As eluent the mixtures of ethanol and diethyl ether (3:1 V/V and 6:1 V/V) were used. A direct current US generator (42 kHz, 100 W) and a conventional home microwave oven (70-110 W) was used for synthesis. Purification and isolation of the molecules were achieved by crystallization by selecting suitable solutions.

The original molecula, 2-diethylamino-N-(2,4,6-trimethylphenyl)acetamide (trimecaine base), was synthesized from commercially available hydrochloride (HUBEI KANGBAOTA FINE CHEMICAL CO., LTD) through neutralization, with the conditions and methods detailed in [10]. The general equation for via N-alkylation of trimecaine iodine-containing carboxylic acids is presented in Figure 1.

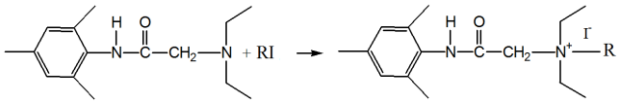

Figure 1 – Synthesis of trimecaine moiety compounds

The process under US and MW methods and using classical way was used to synthesize trimecaine iodine-containing carboxylic acids. Table 2 shows the reaction time of trimecaine base with iodine-containing carboxylic acids using ultrasonic and microwave activation as well as under standard circumstances (reflux in acetonitrile). Once the procedure was finished, the solution's volume was chilled and half of it evaporated. Crystallization was used to separate and purify the resultant isolated product, and TLC was used to verify the product's purity using a 5:1 diethyl ether and ethanol mixture.

The 0.01 mol of trimecaine base was dissolved in 15 ml of acetonitrile in a 100 ml flask. Following that, 0.011 mol of iodine-containing carboxylic acids was added, and the reactants was then heated using the traditional procedure (78-85 ^{o}C). A similar mixture of solutions was used in various methods. The reactants were added in a US reactor and its accelerated and reacted by US conditions, which included 42 kHz and 100 W at 25–35°C. Meanwhile, the mixture was put in a microwave reactor and its contents reacted under 80–160 W of microwave radiation at 25-60°C.

The N-(carboxymethyl)-N,N-diethyl-2-(mesitylamino)-2-oxoethan-1-aminium iodide, **1a**, was separated as white crystals after crystallization process. M.p. 182-184°C. IR (KBr), cm^{-1}: 3176 (N-H) 1696 (C=O amide), 1483 (C_{sp2}=C_{sp2}). ^{13}C NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 161.15 (C=O); 138.87 (CH_3); 135.71 (C_{sp2}-NH); 128.88 (C_{sp2}); 68.9 (CO-CH_2-N+); 53.69 (N+-CH_2-CH_3); 21.03 (C_{sp2}-CH_3); 20.01 (C_{sp2}-CH_3); 8.19 (N+-CH_2-CH_3). ^{1}H NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 13.19 (s, N-H); 6.81 (s, $H_{aromatic}$); 3.93 (s, CO-CH_2-N+); 3.75 (q, (-CH_2-) N+-CH_2-CH_3); 2.54 (C_{sp2}-CH_3); 2.43 (C_{sp2}-CH_3); 1.57 (t, (-CH_3) N+-CH_2-CH_3).

The N-(3-carboxyethyl)-N,N,-diethyl-2-(mesitylamino)-2-oxoethan-1-aminium iodide, **1b**, was separated as white crystals after crystallization process. M.p. 160-163°C. IR (KBr), cm^{-1}: 3180 (N-H) 1699 (C=O amide), 1486 (C_{sp2}=C_{sp2}). ^{13}C NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 161.15 (C=O); 138.96 (CH_3); 135.09 (C_{sp2}-NH); 129.1 (C_{sp2}); 69.1 (CO-CH_2-N+); 53.9 (N+-CH_2-CH_3); 21.05 (C_{sp2}-CH_3); 20.09 (C_{sp2}-CH_3); 8.19 (N+-CH_2-CH_3). ^{1}H NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 13.15 (s, N-H); 6.85 (s, $H_{aromatic}$); 3.96 (s, CO-CH_2-N+); 3.77 (q, (-CH_2-) N+-CH_2-CH_3); 2.59 (C_{sp2}-CH_3); 2.45 (C_{sp2}-CH_3); 1.59 (t, (-CH_3) N+-CH_2-CH_3).

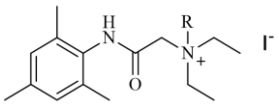
The N-(4-carboxypropyl)-N,N,-diethyl-2-(mesitylamino)-2-oxoethan-1-aminium iodide, **1c**, was separated as white crystals after crystallization process. M.p. 142-144°C. IR (KBr), cm^{-1}: 3185 (N-H) 1701 (C=O amide), 1490 (C_{sp2}=C_{sp2}). ^{13}C NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 161.21 (C=O); 139.01 (CH_3); 134.93 (C_{sp2}-NH); 129.1 (C_{sp2}); 69.2 (CO-CH_2-N+); 54.1 (N+-CH_2-CH_3); 21.06 (C_{sp2}-CH_3); 20.11 (C_{sp2}-CH_3); 8.20 (N+-CH_2-CH_3). ^{1}H NMR ($CDCl_3$, 25 ^{o}C) δ, ppm: 13.19 (s, N-H); 6.86 (s, $H_{aromatic}$); 4.01 (s, CO-CH_2-N+); 3.81 (q, (-CH_2-) N+-CH_2-CH_3); 2.61 (C_{sp2}-CH_3); 2.69 (C_{sp2}-CH_3); 1.71 (t, (-CH_3) N+-CH_2-CH_3).

The experiment's next step was to determine how the trimecaine iodine-containing carboxylic acids solution affected the germination vigor and ability of sorghum seed sorts, like Kaz-16 2017, Kiz-20 2017, Kiz-9 2015, Kiz-7 2017, and AC-76 2015, which are commercially available. The solutions with concentration 10^{-3} % and 10^{-2} % (by mass) using the newly synthesized products to accomplish this aim. Glassware used for chemicals, including utensils, was cleaned and dried in an oven set to 110°C for 50 minutes. After being sterilized with alcohol for five to seven minutes, all genotypes of sweet sorghum seeds were repeatedly cleaned with distilled water. The seeds were positioned carefully and spaced apart to prevent any contact with the dish's walls. For the filter paper was added water for the control and synthesized products solutions for stimulation prior to seeding. The prepared examples were kept at a temperature between 20 and 25°C in an opaque cabinet. The standard was followed while measuring germination and germination capacity. Two measurements of the root and shoot lengths of the seeds that germinated – four and nine days after sowing – were made.

Results and discussions

When used in synthetic formulations for organic chemicals and ionic liquids, MW or US activation provides excellent stimulation and efficacy. These techniques can increase reaction rates and yields while saving energy. The non-toxicity of MW radiation and US activation is crucial for the fields of organic chemistry, bioorganic chemistry, and the chemical industry. Synthesized and tested ionic compounds based on trimecaine are shown in Table 1.

Table 1 – Synthesized and tested compounds

Core structure	R, the substituent on the tertiary nitrogen	Code
	-CH_2COOH	**1a**
	- CH_2CH_2COOH	**1b**
	- $CH_2CH_2CH_2COOH$	**1c**

All reaction results were gathered and presented in Table 2.

Table 2 – The conditions and yields of *N*-alkylation reaction

Products	Reaction conditions	Time, [min]	Yield, [%]
1a	Classical	180	73
	US	60	71
	MW	20	84
1b	Classical	240	71
	US	80	69
	MW	25	82
1c	Classical	300	49
	US	100	63
	MW	40	80

In all approaches, initial compound trimecaine dissolved in acetonitrile and heated with iodine-containing carboxylic acids in conventional conditions as well as utilizing microwave (MW) radiation and ultrasound (US) assisted synthesis. The use of US and MW techniques proves to be more efficient in minimizing exposure time and enhancing chemical efficacy when compared to conventional syntheis. By incorporating ionic conductivity and dipolar polarization through a dielectric mechanism, it is possible to heat the reactants within an electromagnetic radiation frequency range of 0.3 to 300 GHz. This leads to a uniform temperature rise throughout the entire sample, in contrast to conventional conductive heating. In MW heating, the material's ability to absorb microwave energy and convert it into heat results in significantly more efficient and localized heating. Each molecule does not absorb the heat generated from ultrasound; instead, it can rotate or vibrate within a frequency range of 20 to 100 kHz, without altering the ultrasonic frequencies.

Certain derivatives of trimecaine have demonstrated growth-regulating properties, prompting an investigation into the effects of synthesized compounds on the germination of sweet sorghum seeds [11]. Prior to the field sowing of various sweet sorghum genotypes, their germination potential was assessed under laboratory conditions. The germination of sweet sorghum seeds was influenced by multiple factors, such as the parent plant's genotype, the length of seed storage, and the inoculation of seeds with various microorganisms. Experiments were conducted using solutions at concentrations of 10^{-3} % and 10^{-2} % to assess the effects of synthesized ionic compounds derived from trimecaine on the germination energy and capacity of sweet sorghum seeds. The results shown in Table 3 demonstrate the impact of trimecaine-based ionic compounds on the germination energy of sweet sorghum seeds and compared to a control solution water and trimecaine hydrochloride (**1·HCl**), as well as trimecaine ionic compounds **1a**, **1b**, and **1c** at a concentration of 0.001%, including standard deviation.

Table 3 – Germination energy of sweet sorghum seeds with solutions **1·HCl, 1a, 1b, 1c** (0.001%) including standard deviation. (rl – root length; sl – shoot length; cm).

		Control			1·HCl			1a			1b			1c		
№	Genotype	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%
1	Kiz-9 (2015)	1.4±0.1	1.2±0.1	31±2	4.6±0.2	0.8±0.1	36±2	3.9±0.2	2.3±0.1	46±3	4.6±0.3	3.6±0.2	31±1	1.5±0.1	2.6±0.2	16±1
2	Kiz-20 (2017)	3.4±0.2	0.9±0.1	31±2	3.1±0.2	1.8±0.2	86±3	1.6±0.1	2.4±0.2	100	4.7±0.3	4.9±0.2	86±3	3.3±0.2	4.1±0.2	46±3
3	AC-76 (2015)	0.9±0.1	0.4±0.1	46±3	3.1±0.2	1.8±0.2	66±2	0.8±0.1	0.6±0.1	41±2	2.3±0.1	4.6±0.3	61±3	2.8±0.2	3.1±0.1	31±2
4	Kiz-7 (2017)	2.1±0.1	1.8±0.1	16±1	2.4±0.2	1.6±0.1	11±1	2.6±0.1	2.1±0.1	41±2	3.1±0.2	5.5±0.3	16±1	3.3±0.2	5.2±0.2	11±0.3
5	Kaz-16 (2017)	2.4±0.2	1.1±0.1	56±2	1.1±0.1	1.1±0.1	21±1	1.1±0.1	1.1±0.1	11±1	7.1±0.3	4.7±0.3	100	5.2±0.3	4.6±0.2	100

The study reveals that applying ionic compound solutions during pre-sowing treatments affects both seed germination and germination energy, thereby stimulating gemmogenesis (shoot formation) and enhancing rhizogenesis (root system development). Affecting with **1·HCl** gives a moderate rise in rhizogenesis in the genotypes AC-76 and Kiz-9 than control group. The longest growth activity of the root system was got in the varieties Kiz-20 and Kiz-7 by the effect of **1a**. The effect of growth regulants on the intensity of gemmogenesis in germinated sweet sorghum seeds, with treatment **1a**, revealed that the cultivar Kiz-20 exhibited the greatest values. The effect of germination energy of sweet sorghum seeds with control solutions (water and **1·HCl**) and **1a**, **1b**, and **1c** ionic compounds of trimecaine with a concentration of 0.01% (Table 4).

Table 4 – Germination energy of sweet sorghum seeds with solutions **1a**, **1b**, and **1c** (0.01%) including standard deviation. (rl – root length; sl – shoot length; cm).

		Control			1·HCl			1a			1b			1c		
№	Genotype	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%	rl	sl	%
1	Kiz-9 (2015)	0.3±0.1	0.5±0.1	56±2	0.5±0.1	0.8±0.1	35±2	0.3±0.1	0.4±0.1	5±1	0.3±0.1	0.6±0.1	86±2	0.4±0.1	0.3±0.1	41±2
2	Kiz-20 (2017)	-	-	-	0.7±0.1	0.6±0.1	35±1	0.6±0.1	0.4±01	56±2	-	-	-	-	-	-
3	AC-76 (2015)	0.1	0.1	16±1	0.5±0.1	0.7±0.1	26±1	0.1	0.4±0.1	51±1	0.3±0.1	0.5±0.1	71±1	0.4±0.1	0.2±0.1	42±1
4	Kiz-7 (2017)	0.5±0.1	0.7±0.1	61±2	-	-	-	-	-	-	0.7±0.1	0.7±0.1	81±2	1.3±0.1	0.9±0.1	76±2

In our experiments evaluating different seed pretreatment ways, it was observed that in **1b**, the cultivars Kiz-9 and AC-76 achieved germination rates of 86% and 71%, respectively. In contrast, water gives smaller germination rates of only 56% and 16%. Additionally, these genotypes exhibited pronounced sensitivity to the **1·HCl** solution used for seed pretreatment, leading to a substantial improvement in root growth and overall development.

Conclusion

The results of our experiments suggest that US-assisted synthesis and MW irradiation techniques can serve as effective alternatives to classical synthesis methods. This study aligns with existing literature, indicating a rising trend in reaction efficiency, ranked as follows: classical methods, ultrasound activation, and microwave activation. In certain reactions, ultrasound activation yielded products that were marginally lower than those obtained under classical conditions; however, the synthesis duration was reduced by a factor of three. Seeds from genotype Kiz-9 (2015) treated with **1b** demonstrated 86% increase in germination compared to the control when treated with **1·HCl**. Notably, the Kiz-20 cultivar achieved a germination rate of 100%, while the control group recorded only 30%. The growth intensity of the root and shoot systems in **1b** was superior to both the control and **1·HCl** treatments across all sweet sorghum seed types. The ionic compound solutions were responsive to seed pretreatment agents, significantly enhancing germination rates. Most synthesized ionic compounds outperformed the control in terms of germination energy and capacity across various sorghum seed varieties and hybrids. Furthermore, diluted ionic compound solutions (10^{-3} wt. %) were more effective in promoting seed growth than more concentrated solutions (10^{-2} wt. %) and water. Additionally, certain ionic compounds provided better stimulation for specific sorghum seed types compared to the commercially available trimecaine hydrochloride.

References

1. Microwave synthesis potential tool for green chemistry / S. Ravichandran et al // International Journal of ChemTech. – 2011. – № 3. – P. 466-470.
2. Modern microwave methods in solid-state inorganic materials chemistry: from fundamentals to manufacturing / H. Kitchen et al // Chemistry Review. – 2013. – № 114. – P. 1170-1206.
3. Ultrasound in synthetic organic chemistry / T. Mason et al // Chemical Society Reviews. – 2023. – № 26. – P. 443-451.
4. Applications of ultrasound in organic synthesis – green approach. / S. Puri et al // Current Organic Chemistry – 2013. – № 17. – P. 1790-1828.
5. Sonochemical synthesis of bismuth (III) oxide decorated reduced graphene oxide nanocomposite for detection of hormone (epinephrine) in human and rat serum / S. Manavalan et al // Ultrasonics Sonochemistry. – 2019. – № 51. – P. 103-110.

6. FAO Food and Nutrition Series, Information Network on Post-Harvest Operations (INPHO), F.1., Sorghum and millets in human nutrition; Agriculture Organization of the United Nations. – 1995. – № 27.
7. The impact of germination on sorghum nutraceutical properties / N. Arouna et al // Foods. – 2020. – № 9. – P. 1218-1231.
8. Influence of tannin on sorghum seed germination / T. Almeida et al // African Journal of Food Science and Technology. – 2016. – № 5. – P. 138-142.
9. Sorghum (Sorghum bicolor L.) as a potential source of bioactive substances and their biological properties / P. Espitia-Hernández et al // Critical Reviews in Food Science and Nutrition. – 2020. – P. 1-12.
10. Synthesis of ionic compounds based on trimecaine in classical condition and using alternative methods / A. Dauletbakov et al // Chemical Journal of Kazakhstan – 2020. – № 1. – P. 115-124.
11. Synthesis of 1-propargyl-1-(2-methyl-3-oxo-3-(p-tolyl)propyl)-piperidin-1-ium bromide and its plant growth-stimulating activity assessment / Y. Belyankova et al // Chemical Bulletin of Kazakh National University – 2022. – № 2. – P. 20-25.

Funding information

This research has been/was/is funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (Grant No. BR21882301).

Д.С. Золотарева[1], А.А. Даулетбаков[1*], Б.Б. Анапияев[2], А.Г. Зазыбин[1]
[1]Қазақстан-Британ техникалық университеті,
Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Төле би к-сі, 59
[2]Сәтбаев университеті,
Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сәтбаев к-сі, 22А
*e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com

ТРИМЕКАИН БӨЛІГІ БАР ИОНДЫҚ КАРБОН ҚЫШҚЫЛЫ ТУЫНДЫЛАРЫНЫҢ СИНТЕЗІ ЖӘНЕ ӨСУІН ЫНТАЛАНДЫРАТЫН БЕЛСЕНДІЛІГІ

Бұл зерттеу құрамында тримекаин бөлігі бар иондық карбон қышқылы туындыларының синтезі мен өсуін реттейтін белсенділігін қарастырады. Жаңа иондық заттар ультрадыбыстық және микротолқынды сәулеленудің әсерінен құрамында йод бар карбон қышқылдары бар тримекаинді N-алкилдеу арқылы синтезделді, бұл дәстүрлі термиялық әдістермен салыстыруға болатын нәтижелерге қол жеткізді. Альтернативті синтез әдістері дәстүрлі синтез әдістеріне қарағанда қысқа уақыт ішінде жоғары өнімділікті көрсетті. Синтезделген қосылыстар олардың өну энергиясына және тәтті құмай тұқымдарының әртүрлі сорттары мен будандарында өну қабілетіне әсері үшін бағаланды. Бір қызығы, өну белсенділігі әдетте төмендейтін тұқымдарды ұзақ уақыт сақтау арқылы перспективалы нәтижелер алынды. Синтезделген иондық қосылыстар құмай тұқымының әртүрлі сорттары мен будандарында өну энергиясы мен өнімділігі бойынша бақылаудан асып түсті. Сонымен қатар, иондық қосылыстардың сұйылтылған ерітінділері (10^{-3} мас. %) концентрацияланған ерітінділерге қарағанда тұқымның өсуін ынталандыруда тиімдірек болды (10^{-2} мас. %) және су. Сонымен қатар, кейбір иондық қосылыстар тримекаин гидрохлоридімен салыстырғанда құмай тұқымының белгілі бір түрлеріне жақсы ынталандыруды қамтамасыз етті.

Түйін сөздер: *Синтез, тримекаин, ультрадыбыстық белсендіру, микротолқынды белсендіру, өну, тәтті құмай тұқымдары.*

Д.С. Золотарева[1], А.А. Даулетбаков[1*], Б.Б. Анапияев[2], А.Г. Зазыбин[1]
[1]Казахстанско-Британский технический университет,
Казахстан, Алматы, ул. Толе би 59
[2]Satbaev University,
Казахстан, Алматы, ул. Сатбаева 22
*e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com

СИНТЕЗ И РОСТ-СТИМУЛИРУЮЩАЯ АКТИВНОСТЬ ПРОИЗВОДНЫХ ИОННЫХ КАРБОНОВЫХ КИСЛОТ, СОДЕРЖАЩИХ ТРИМЕКАИНОВЫЙ ФРАГМЕНТ

Это исследование посвящено синтезу и рост-регулирующей активности производных ионной карбоновой кислоты, содержащих тримекаиновую часть. Новые ионные вещества были синтезированы путем N-алкилирования тримекаина йодсодержащими карбоновыми кислотами под воздействием ультразвука и микроволнового излучения, что позволило получить результаты, сравнимые с традиционными термическими методами. Альтернативные методы синтеза показали более высокие выходы за более короткое время, чем традиционные методы синтеза. Синтезированные соединения были оценены на предмет их влияния на энергию прорастания и способность к прорастанию у различных сортов и гибридов семян сладкого сорго. Примечательно, что многообещающие результаты были получены при длительном хранении семян, при котором активность прорастания обычно снижается.

Ключевые слова: *Синтез, тримекаин, активация ультразвуком, микроволновая активация, проращивание, семян сладкого сорго.*

Information about the authors

Darya Zolotareva – scientific researcher, Kazakh-British Technical University, Department of Chemical Engineering, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: zolotareva.2909@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4809-2616.

Anuar Dauletbakov* – PhD, Kazakh-British Technical University, Department of Chemical Engineering, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1941-6121.

Bakhytzhan Anapiyayev – professor, School of Chemical & Biochemical Engineering, Satbayev University, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: anapiyayev@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3130-0212.

Alexey Zazybin – professor, Kazakh-British Technical University, Department of Chemical Engineering, Almaty, Republic of Kazakhstan; e-mail: azazybin@yahoo.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6244-9327.

Авторлар туралы мәліметтер

Дарья Золотарева — ғылыми зеттеуші, Қазақстан-Британ Техникалық университеті, химиялық инженерия кафедрасы, Қазақстан; e-mail: zolotareva.2909@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4809-2616.

Ануар Даулетбаков* — PhD, Қазақстан-Британ Техникалық университеті, химиялық инженерия кафедрасы, Қазақстан; e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1941-6121.

Бахытжан Анапияев — профессор, Қ.И. Сәтбаев атындағы Қазақ ұлттық техникалық зерттеу университеті, Химиялық және биологиялық технологиялар институты, Алматы, Қазақстан; e-mail: anapiyayev@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3130-0212.

Алексей Зазыбин — профессор, Қазақстан-Британ Техникалық университеті, химиялық инженерия кафедрасы, Қазақстан; e-mail: azazybin@yahoo.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6244-9327.

Сведения об авторах

Дарья Золотарева — научный сотрудник, Казахстанско-Британский технический университет, факультет химической инженерии, Республика Казахстан; e-mail: zolotareva.2909@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4809-2616.

Ануар Даулетбаков* – PhD, Казахстанско-Британский технический университет, факультет химической инженерии, Республика Казахстан; e-mail: dayletbakovanuar@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1941-6121.

Бахытжан Анапияев – профессор, Казахский национальный исследовательский технический университет имени К.И. Сатпаева, Институт химических и биологических технологий, Алматы, Казахстан; e-mail: anapiyayev@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3130-0212.

Алексей Зазыбин — профессор, Казахстанско-Британский технический университет, факультет химической инженерии, Республика Казахстан; e-mail: azazybin@yahoo.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6244-9327.

Received 13.02.2025
Revised 24.04.2025
Accepted 25.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-57

ҒТАХР: 61.63.31

BY 4.0

Check for updates

А.О. Оразымбетова[1], Г.Ф. Сагитова[1]*, А.С. Сидиков[2], С.А. Сакибаева[1], А.Ж. Суйгенбаева[1]

[1]М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160012, Казақстан Республикасы, Шымкент қ., Тауке хан даңғылы, 5
[2]И.М. Губкин. атындағы Ресей мемлекеттік мұнай және газ университетінің филиалы,
100125, Өзбекстан Республикасы,Ташкент қ., Дурмон йули к-сі 34
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

ШАНҚАНАЙ КЕН ОРНЫ ТАБИҒИ МИНЕРАЛЫН ФИЗИКАЛЫҚ ЖӘНЕ ХИМИЯЛЫҚ МОДИФИКАЦИЯЛАУ

Аңдатпа: *Отандық минералды шикізат негізіндегі резинаның адгезия промоторларын әзірлеу өзекті мәселе болып табылады. Эластомер-металл жүйесіндегі жоғары және тұрақты беріктікпен байланыстың қалыптасуы жаңа рецепттер мен жаңа ингредиенттерді әзірлеу кезінде әрқашан назарда болады. Резина қоспасына никель тұздарын енгізу ылғалдың, жоғары температураның және натрий хлоридінің әсерінен резина – металлкорд жүйесіндегі байланыс беріктігінің тұрақтылығын едәуір арттырады. Өйткені олардың қатысуы $ZnO/Zn(OH)_2$ әлсіз шекаралық қабаттарының түзілуін тежейді. Толықтырғыштар мен адгезия промоторлары ретінде цеолиттерге деген қызығушылық олардың өзіндік құнын төмендетіп қана қоймай, сонымен қатар материалдар мен бұйымдарға сапалы жаңа пайдалы қасиеттер беру және осы қасиеттерді орнату немесе реттеу мүмкіндігіне байланысты. Кез келген минералды шикізаттың қасиеттерін модификациялау арқылы реттеуге болады. Цеолиттерді қышқылдардың, сілтілердің және тұздардың ерітінділерімен термиялық және химиялық өңдеу цеолиттерді модифицирлеуге және белгілі бір мәселені шешуге байланысты олардың қасиеттерін мақсатты түрде өзгертуге мүмкіндік береді. Бұл жұмыста Шаңқанай кен орны цеолитінің физикалық және химиялық модификациясы келтірілген. Табиғи Шаңқанай цеолитінің катион алмасу қасиеттері зерттелді. Бастапқы кальций катионының иондық алмасуы никель катионитіне жүргізілді. Тәжірибелік және физика-химиялық талдау әдістерінің нәтижесі никель ионының микроқатты құрылымға ие цеолит бетіне енуін растайды. Бастапқы цеолиттің құрамындағы Са катионының Ni катиондарымен алмасу дәрежесі шамалы екені анықталды.*

Түйін сөздер: *цеолит, модификация, ион алмасу, каркас, кеуек, резина, адгезия промоторлары, никель.*

Кіріспе. Қазіргі уақытта резина өнеркәсібінде кең қолданыс тапқан көптеген промоторлық жүйелер өзіндік құны жоғары импорттық өнімдер болып табылады. Сондықтан тиімділігі жағынан қол жетімді шикізатпен өндірілетін және салыстырмалы түрде құны төмен, сапасы жоғары жаңа адгезия промоторларын әзірлеу ғылыми зерттеудің өзекті міндеті болып табылады.

Соңғы жылдары минералды шикізат негізіндегі промоторлық жүйелердің жаңа түрлерін дайындау бойынша белсенді зерттеулер жүргізілуде. Бейорганикалық адгезия промоторларына тән ерекшелік – олардың металл иондарын баяу шығару қабілеті. Бұл эксплуатациялау кезінде резина мен жезден жасалған металл арасындағы адгезиялық байланыстың жоғары деңгейде орнығуына оң әсер етеді. Сонымен қатар минералдарға металдарды айтарлықтай мөлшерде енгізу алынатын өнімнің өзіндік құнын төмендетуге мүмкіндік береді.

Адгезия промоторлары ретінде цеолиттерге деген қызығушылық олардың отандық табиғи минерал ретіндегі арзандығына ғана емес, сонымен қатар материалдар мен өнімдерге сапалы жаңа пайдалы қасиеттер беру қабілетіне, осы қасиеттерді орнату немесе түзету мүмкіндігіне байланысты. Кез-келген минералды шикізаттың арнайы қасиеттерін алу үшін физикалық және химиялық модификациялау жүзеге асырылады [1].

Ұсынылған жұмыстың мақсаты – физика-химиялық қасиеттері зерттелген табиғи минералды [1] физикалық және химиялық модификациялау арқылы құрамын, құрылымын, қасиеттерін зерттеу, яғни оны жоғарыда айтылған резина өнеркәсібі саласында қолданылатын промоторлық жүйе ретінде қолданылу мүмкіндігін бағалау.

Цеолиттер – SiO^4 және AlO^4 иондарынан тұратын тетраэдрлік кристалдық тормен ұсынылған ерекше құрылыммен сипатталатын микрокеуекті, табиғи немесе синтетикалық алюмосиликатты материалдар. Аталған минералдың құрамындағы кремний оксидінің көп мөлшерде болуы химиялық белсенділігін арттырады және олардың бірегей кеуекті қасиеттерінің арқасында әр түрлі салаларда қолданылады [2-4]. Ол сондай-ақ жоғары беттік белсенділікпен және қосымша байланыстарды қалыптастыру қабілетімен ерекшеленеді. Бұл цеолиттің полифункционалды әрекеті резина ингредиенттері үшін қолданылу перспективті болып табылады. Назар аударатын болсақ соңғы жылдары Шанқанай кен орны цеолитін брекерлі резина қоспасының толықтырғышы ретінде қолданылған [5].

Цеолиттерде молекуланың бүкіл қаңқасы арқылы өтетін көптеген арналар мен тығыз кристалды тор бар. Бұл арналар мен кеуектер цеолит қаңқасының көлемінің 50% алады. Цеолиттер табиғи "молекулалық електер" деп аталады. Әрбір минерал ерекше қасиеттерімен және оның кеуектеріне ене алатын иондар мен молекулалардың белгілі бір мөлшерімен сипатталады. Табиғатта цеолиттер салыстырмалы түрде төмен температурамен (250 - 300^0C дейін) және бірнеше мың атмосфераға дейінгі қысыммен сипатталатын әртүрлі геоклиникалық процестердің дамуы нәтижесінде пайда болады.

Синтетикалық цеолиттерге қарағанда табиғи минералды цеолиттің алмасу қабілеті төмен. Бұл олардың қолданылуын шектеуі мүмкін. Табиғи минералдың алмасу қабілетін жоғарылату үшін модификациялау қажет. Модификациялаудың әртүрлі әдістері бар: механикалық, термиялық, химиялық модификация [6]. Табиғи цеолит бір реттік немесе аралас өңдеумен модификациялануы мүмкін. Ол қыздыру және химиялық модификациялау (қышқыл, сілті және бейорганикалық тұздар) арқылы жүзеге асады.

Цеолитті химиялық және термиялық өңдеу катиондардың миграциясына әкелуі мүмкін. Осылайша кеуектердің ашылуы мен катиондардың орналасуына әсер етеді. Кеуекті әзірлеу – бұл қолданылатын әдістер үшін танымал термин өзгеретін цеолит модификациялары оның кейбір сорбциялық қасиеттері. Цеолит – ерітінді байланысында ион алмасу және адсорбция процестері бір уақытта жүреді.

Металл хлориді тұздарының ерітінділерінде ион алмасуын жүргізу арқылы Li, K, Ca және Mg және т.б. катион алмасу формаларын алуға болады. Ион алмасу келесі жағдайларда жүзеге асырылады – 70°C температурада ерітіндідегі тұздың концентрациясы 70 г/л. Ион алмасу араластыру жүзеге асатын су моншасында жүргізіледі [7].

Цеолиттердің ион алмасу сыйымдылығы олардың сорбциялық және технологиялық қасиеттерін сипаттайтын негізгі параметрлердің бірі болып табылады. Максималды ион алмасу сыйымдылығы барлық кристалдарда бір ионның екіншісіне толық ауыстырылуына сәйкес келеді. Цеолиттердің ион алмасу қасиеттері цеолиттің кристалдық құрылымы иондарының химиялық жақындығының ерекшеліктерімен анықталады [8].

Цеолиттердегі катион алмасу процесі олардың кристалдық торына металл иондарын енгізу ион алмасу арқылы немесе цеолитті металл тұздары ерітінділермен өңдеу барысында жүзеге асады [9].

Бейорганикалық тұздармен (NaCl, $CaCl_2$, $BaCl_2$, NH_4Cl, $FeCl_3$) химиялық модификациялау немесе катионды беттік белсенді зат (гексадецилтриметиламмоний (HDTMA) – бромид) цеолиттің қасиеттерін жақсартуға мүмкіндік береді [9,10]. Цеолиттің құрылымы мен оның химиялық және физикалық қасиеттерін бейорганикалық негіздер (NaOH, $Ca(OH)_2$) немесе қышқыл ерітінділерімен (HCl, HNO3) өзгертуге де болады [9-11].

Зерттеу жүргізу объектілері мен әдістері

Зерттеу жұмысында қолданылған материалдар: Шанқанай кен орнының табиғи цеолиті (Алматы облысы, Кербұлақ ауданы), тұз қышқылы, никель хлориді, дистилденген су, күміс нитраты. Тәжірибелік ыдыстар мен қондырғылар: конустық колбалар 250 мл, шыны таяқша, сүзгі қағаздары, өлшеуіш колбалар, аналитикалық таразы, муфель пеші, електер (саңылаулары 0,07-0,08;), су моншасы.

Шанканай кен орнының цеолитін тазарту келесі әдістеме бойынша жүргізілді: 3 литрлік стакандарға салынған 1,25 мм (0,5 кг) цеолитке 2 литр дистилденген су бірнеше рет құйылып, шыны таяқшамен араластыру арқылы тазартылған цеолит қағаз сүзгісі арқылы өткізілді. Жуу ұзақтығы 1-2 күн.

Цеолитті термиялық өңдеу дайындалған үлгілерді (жуылған және кептірілген цеолит) 100-800°C температурада күйдіруден тұрады. Максималды қыздыру температурасы (800°C). Қыздыру 400/410 муфель пешінде жүргізілді (Naberthem, Carl Stuart Group), бөлшектердің

мөлшері 1,0-1,4 мм болатын цеолит үлгілері 100 г мөлшерінде ыстыққа төзімді дөңгелек түпті фарфор ыдыста муфель пешіне орналастырылды, статикалық жағдайда 100-800°С температура аралығында 1 сағат бойы термиялық өңдеуден өтті, содан кейін термиялық өңделген цеолиттер толық салқындағанша $CaCl_2$ бар эксикаторларға орналастырылды [12].

Термиялық өңдеуден кейін цеолиттердің кеуектерінің ішін қоспалардан тазартып, арналарын кеңейту мақсатында 1,0 н тұз қышқылының ерітіндісімен өңдедік , процесс 1-1,5 сағат, 80-90^{0}С су моншасында жүзеге асырылды. Процесс аяқталғанда цеолиттерді сүзгі қағазында дистилденген сумен бірнеше рет шаю арқылы хлор атомынан тазартып, алдымен бөлме температурасында, содан соң 95 ^{0}С термошкафта кептірілді [13, 14].

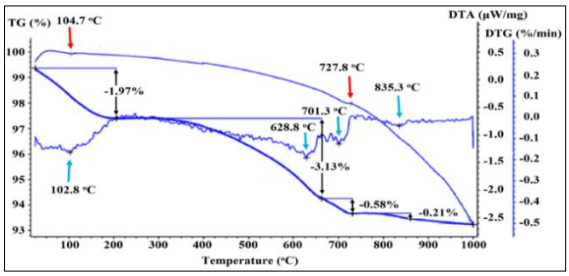
«Сұйық фазалы» ион алмасу арқылы никель құрамды цеолиттерді алуға болады, ол никель тұзының 1 н сулы ерітінділерін пайдалана отырып, аралас орбиталық-сызықтық шайқалатын су моншасында жүзеге асырылады. Мұнда жоғарыдағы химиялық өңдеу әдісінің тәртібі бойынша жұмыс жасаймыз, ескеретін жағдай процесс аяқталғанда никель құрамды цеолитті хлор атомынан тазарту мақсатында дистилденген сумен бірнеше рет шайып, күміс нитратының көмегімен тексереміз [13, 14].

Никель хлориді ерітіндісімен өңделген цеолитті сүзгі қағазында дистилденген сумен бірнеше қайтара жуып, Cl^- ионы жойылғанға дейін, содан кейін термостатта 90-95°С температурада кептіріледі. Никель хлоридімен өңделген цеолиттерді кептірігеннен кейін ұсақтағыш диірменнің көмегімен механикалық өңдеу жүргізілді, яғни диаметрі (0,07-0,08) електен өткізіліп физика-химиялық талдау жүргізілді.

Жұмыста зерттелетін үлгілердің физика-химиялық қасиетттерін анықтау үшін келесі құрылғылар қолданылды: Netzsch STA 2500 Regulus термоанализаторы; Piketechnologies фирмасы, ShimadzuIRPrestige-21 ИК-Фурье спектрометрі; сканерлейтін электронды микроскопия (Quanta 200i 3D, FEI Company, АҚШ).

Зерттеу нәтижелері және оларды талқылау

Цеолитті термогравиметриялық талдау NETZSCH STA 2500 Regulus термоанализаторында анықталды. Зерттеу барысында салмақ жоғалту қисықтары (TG), дифференциалды термиялық талдау (DTT) және дифференциалды термогравиметриясы NETZSCH STA 2500 Regulus термоанализаторында 10^{0}С/мин қыздыру жылдамдығымен тіркелді. Шанқанай кен орнының цеолиті ($(Na_{0.115}K_{0.079}Ca_{0.228}Mg_{0.175})[AlSi_{2.96}O_{7.92}]$) – гейландит, хабазит және кварц қоспасы; оның термогравиметриялық қисықтары 1 суретте келтірілді.

Сурет 1 – Зерттелетін цеолит үлгісін DTT / TG талдау (сәйкесінше DTT және DTG қисығындағы эндотермиялық шыңдары қызыл және көк бағдар сызықтарымен көрсетілген)

Зерттелетін цеолиттегі өлшенген массаның жоғалуының өте аз мәні (жалпы салмақтың 5,89%) цеолит фазаларының дегидратациясын көрсетеді. Химиялық құрамның эмпирикалық формуласына негізделген және үлгіде кварцтың болуын ескеретін есептеу бұл жалпы массаның жоғалу мәні алюминий атомына бір су молекуласынан сәл артық екенін көрсетеді ($0,91SiO_2$+$(Na_{0.115}K_{0.079}Ca_{0.228}Mg_{0.175})[AlSi_{2.96}O_{7.92}]\cdot H_2O$5,48%). Алайда, рентгендік спектроскопияға сәйкес, үлгідегі оттегінің мөлшері алюминий атомына шамамен үш су молекуласының болуына сәйкес келеді. Бұл жағдайда тіркелген аз салмақ жоғалтуды су молекулаларының көпшілігінің төмен температурада дегидратациясы немесе оны жоғары температураға дейін кристалдық торда ұстау арқылы түсіндіруге болады. Осылайша, бұл сұрақ қосымша зерттеуді қажет етеді.

Судың үшінші бөлігі кристалдардан 200°С температурада 102,8°С температурада эндоэффектімен кетеді, су молекулаларының жартысына жуығы 660°С температурада 628,8 °С температурада жойылады, қалған судың аз бөлігі эндоэффектілері бар екі сатыда жоғары температурада жоғалады; DTT қисығы 960^{0}С кезінде әлсіз экзоэффект көрсетпеді, бұл хабазитке тән.

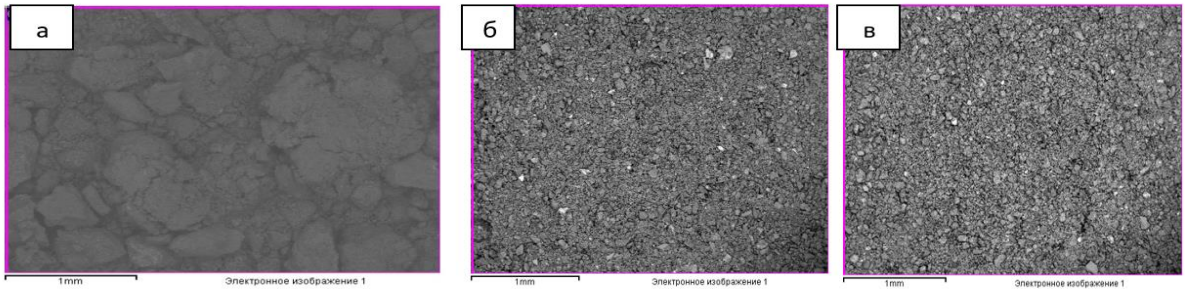
Зерттелетін цеолит үлгісін термогравиметриялық талдауы 1 кестеде келтірілді.

Кесте 1 – Зерттелетін цеолит үлгісін термогравиметриялық талдау

Салмақ жоғалту (%)	1,97	3,13	0,58	0,21
Температура аралығы (°C)	<200	200-660	660-730	730-860
ДТГ шыңдары (%/min)	-0,17	-0,19	-0,08	-0,004
Температура(°C)	102,8	628,8	701,3	835,3
ДТТ шыңдары (μW/mg)	0,472		0,431	
Температура(°C)	104,7		727,8	

Осылайша, температураға тұрақты Шанқанай кен орнының цеолиті судың аз мөлшерін жоғалтады (бір алюминий атомына бір молекула), дегидратация процесі 1000°C температураға дейін төрт сатыда жүреді [15, 16].

Цеолиттер бетінің көрінісі сканерлеуші электронды микроскоп (СЭМ) арқылы алынды. СЭМ –талдау нәтижелеріне сәйкес, цеолиттер бетінде айтарлықтай өзгерістер байқалады (2 сурет), яғни цеолитті термиялық және алдымен қышқыл, содан кейін никель тұзының ерітіндісімен өңдеуден кейін цеолит бетінің морфологиясы да өзгеріске ұшырағаны көрініп тұр.

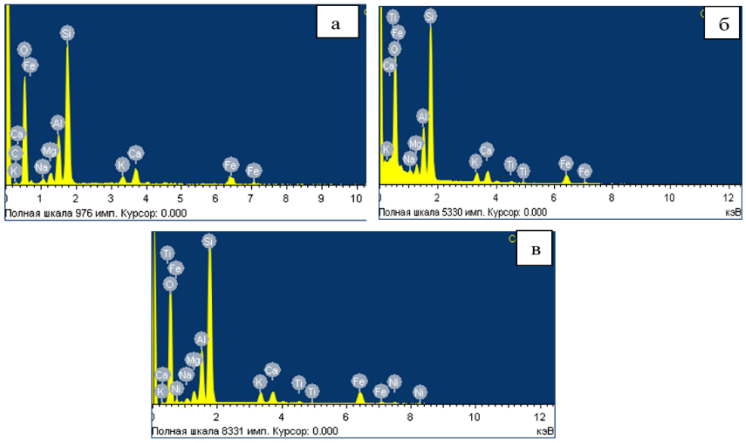
Сурет 2 – Цеолиттердің микрофотографиясы
а – табиғи, б – қышқылмен модифицирленген, в – никельмен модифицирленген

Зерттелетін цеолит үлгілерінің энергия дисперсиялық спектрлері 3 – суретте, ал элементтік құрамдары 2 – кестеде келтірілген.

3 суреттегі цеолиттердің энергия дисперсиялық спектрлері мен 2 – кестедегі олардың элементтік құрамының сәйкестігі оларды элементтік талдау нәтижесін анықтауға мүмкіндік береді. Суреттерде айқын көрсетілген элементтердің көп мөлшері: көміртегі (а) оттегі, кремний, алюминий және темір екенін көрсетті, сондай-ақ Na, Mg, K, Ca, Ti сияқты металдардың аз мөлшері болатыны анықталды.

Ал б, в – үлгілерінде термиялық өңдеу нәтижесінде көміртегі атомы жойылған және элементтердің мөлшері өзгеріске ұшыраған, в – үлгісінде никель элементінің пайда болғанын байқаймыз.

Табиғи цеолитте көміртегі атомы 4,89 пайызбен келтірілген, ал кейінгі модификацияланған цеолиттерде көміртегі атомы жойылған, элементтік мөлшері өзгеріске ұшыраған, яғни табиғи минерал термиялық, химиялық өңдеуден өткен.

Сурет 3 – Цеолиттердің энергия дисперсиялық спектрлері
а – табиғи, б – қышқылмен модифицирленген, в – никельмен модифицирленген

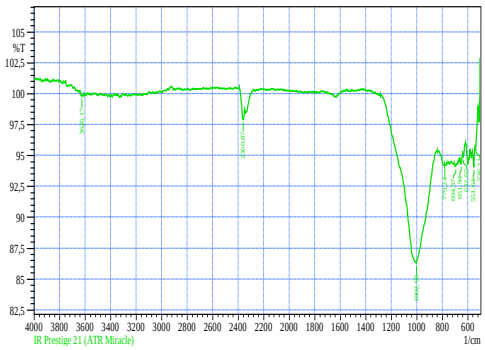
Кесте 2 – Зерттелетін цеолит үлгілерінің элементтік құрамы

Табиғи цеолит		Қышқылмен өңделген цеолит		Никель хлоридімен өңделген цеолит	
Элемент	Салмақтық %	Элемент	Салмақтық %	Элемент	Салмақтық %
C	4,89	-	-	-	-
O	50,84	O	52,43	O	50,76
Na	1,56	Na	1,16	Na	1,17
Mg	1,95	Mg	1,80	Mg	1,89
Al	7,41	Al	7,34	Al	7,77
Si	21,92	Si	25,86	Si	24,85
K	1,61	K	1,81	K	2,18
Ca	3,98	Ca	2,80	Ca	2,65
Fe	5,84	Fe	6,15	Fe	7,03
	-	Ti	0,65	Ti	0,67
	-	-	-	Ni	1,05
Барлығы	100	Барлығы	100	Барлығы	100

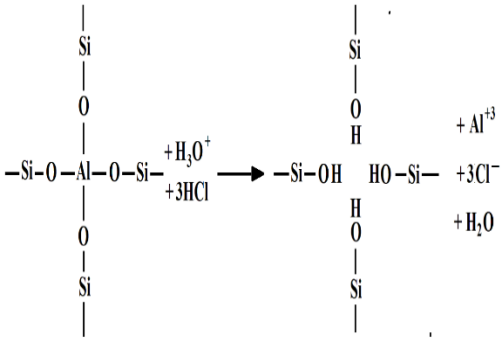
Никель хлориді ерітіндісімен өңделген цеолиттің бетіне никель атомы отырғанын анықтадық. Нәтижеде табиғи цеолиттің элементтік құрамында өзгерістің болуы, үлгілердің модифицирленгенін айқындайды

ИҚ-спектроскопия зерттелетін сынаманың құрылымы мен басқа қасиеттері туралы сипаттайды және олардың өзгерісі туралы мәлімет береді. Шанқанай кен орны табиғи цеолитінің ИҚ- спектрі [1] мақалада келтірілген.

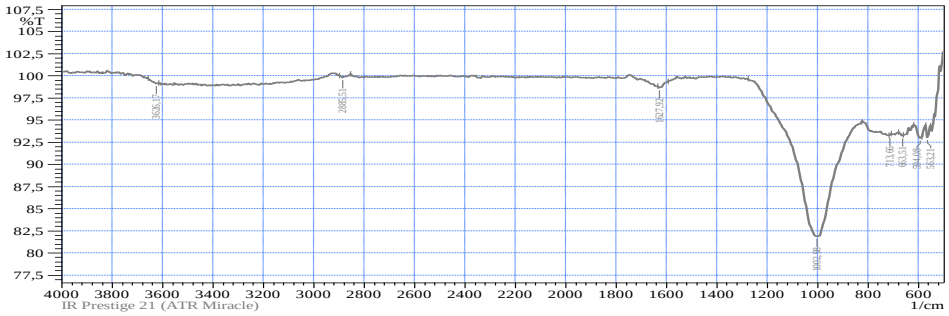
Тұз қышқылымен және никель тұзымен модификацияланған цеолиттің ИҚ- спектрлері 4 – 6 суреттерде келтірілді.

Сурет 4 – Қышқылмен өңделген цеолит үлгілерінің ИҚ- спектрі

Сурет 5 – Қышқылдық деалюминациялау және гидроксил ұяшығының түзілу схемасы [19]

Сурет 6 – Никельмен өңделген цеолит үлгілерінің ИҚ- спектрі

Қышқылмен өңделген цеолиттің ИҚ-спектрі (4 сурет) келесі сіңіру жолақтарының жиынтығымен сипатталады: 3626,17 $см^{-1}$ жұтылу жолағы құрылымдық гидроксил топтарының тербелісіне сәйкес келеді, олар цеолиттің қаңқасындағы протоны мен оттегі атомдарының әрекеттесуінен түзілген. Бұл гидроксил топтары катион алмастырылған формалардан пайда болады. 632,65-779,24 $см^{-1}$ аймағындағы жұтылу жолақтары силикат модуліне байланысты,

және алюминийдің деалюминациясын көрсетеді. Тұз қышқылының әсерінен алюминийдің бұл аймақта ішінара жойылуы байқалады, сондықтан аталған факт цеолиттің ішінара деалюминациясының дәлелі [17].

Сонымен қатар 2360,87 см-1, 536,21 см-1, 551,64 см-1 қосымша сызықтар тетраэдр ұшында орналасқан ОН топтарының деформациялық тербелістеріне сәйкес келеді. Бұл топтар Al(OH)3 тетраэдріндегі алюминиймен байланысты Н+ және ОН топтарының қышқылдық орталықтарының қалыптасуын көрсетеді. 1002,98 см-1 жұтылу Si(Al)-O байланыстарының тетраэдрлік тербелістеріне сәйкес келеді. Тұз қышқылымен өңделген цеолиттің спектріндегі бұл өзгеріс алюминийдің тетракоординирленген жағдайдан алмасу жағдайына өтуімен байланысты. Яғни тұзқышқылының әсерінен цеолит құрылымында бірнеше химиялық өзгерістер мен деалюминация процесі орын алады. Бұл, өз кезегінде, катиондық алмасу мүмкіндіктерін арттыруы мүмкін, себебі деалюминация кезінде алюминий элементі ерітіндіге ауысып, құрылымдық өзгерістерді тудырады.

Цеолит құрылымындағы арналар мен қуыстарда орналасқан ауыстырылатын катиондар кейде арналар жүйесін блоктайды. Катиондардан басқа, каркастағы алюминийді қышқылдың әсерінен ығыстырып жоюға болады, бұл деалюминацияға ұшырау цеолит минералының құрылымын бұзуы мүмкін. Цеолит торынан алюминийді алу гидроксил ұяшығының пайда болуына әкеледі (5 сурет). Цеолит микроқуысында айтарлықтай орын алатын катиондарды қышқылмен өңдеу арқылы жоюға болады.

Демек, қышқылды өңдеудің артықшылығы – қоспаларды кетіру және осылайша жаңа торі тесігі мен белсенді орталықтардың пайда болуымен түсіндіріледі, ал қышқылдың жоғары концентрациясында пайда болатын кемшілік - бұл цеолит қаңқасының ішінара немесе толық бұзылуына әкелуі мүмкін деалюминация.

Осылайша спектрлерді талдау, цеолитті тұз қышқылымен тазалауда арналардың ашылуы байқалды, ал оны келесі кезекте никельмен өңдегенде ашылған арналарға никельдің енуі функционалдық топтардың қатысуымен металдар иондарының сорбциясы ион алмасу процесімен анықталатыны зерттелді.

Никельмен модификацияланған цеолиттің ИҚ-спектрін (6 – сурет) талдау негізінде бірнеше маңызды нәтижелер мен тұжырымдар жасалуы мүмкін: 563,21 см-1, 594,08 см-1, 663,51 см-1 және 713,66 см-1 жұтылу жолақтары Si-O, Ni-O, Ti-O, ν(Al–O) және байланыстарының валенттік және деформациялық тербелістеріне сәйкес келеді. Бұл өзгерістер цеолиттің құрылымындағы байланыстардың күйін және олардың никельмен модификациясының әсерін көрсетеді. Бұл тербелістер цеолит қаңқасының құрылымында және металл иондарының әсерінен орын алатын өзгерістерді бейнелейді. 1002,98 см-1 жұтылу жолағы Al-OH байланыстарының валенттік тербелістеріне сәйкес келеді.

Никель катионының әсері нәтижесінде осы топтардың әрекеті және металл иондарының құрылымға қосылуы анықталады. 1627,92 см-1, 2885,51 см-1 және 3626,17 см-1 жолақтары O-H және H-O-H валенттік байланыстарының тербелістерімен сипатталады. Бұл тербелістер су молекулаларының немесе гидроксил топтарының байланыс тербелістері болып табылады, никель катионының сорбциясы нәтижесінде цеолит қаңқасының артық теріс зарядының төмендеуіне алып келеді. Осылайша металл иондарының сорбциясы цеолиттің беткі орталықтарында жүреді, оларда ішінара деалюминация орын алады, ал никель катионы функционалдық топпен әрекеттесіп ион алмасумен реакциясы арқылы Ni(OH)2 күйге өтеді. Сонымен қатар никель ионы, цеолиттің алтыбұрышты призмаларының кіші қуыстарындағы гидроксил топтарының оттегісімен байланысқа түсуі мүмкін [19, 20].

Осылайша спектрлерді талдау нәтижесі цеолитті тұз қышқылымен тазалауда арналардың ашылуы байқалды, ал оны келесі кезекте никельмен өңдегендеа ашылған арналарға никельдің енуі функционалдық топтардың әрекетінде металдар иондарының сорбциясы ион алмасу процесімен жүзеге асатыны зерттелді.

Қорытынды. Алматы облысының Шанқанай кен орны табиғи цеолитін физикалық және химиялық модификациялау жүзеге асырылды. Нәтижесінде қышқылмен өңделген цеолиттің ішкі қуыстары мен каналдардың мөлшері ұлғаятыны анықталды. Бағытталған модификация барысында цеолит-никель тұзының ерітіндісі байланысында ион алмасу және адсорбция процестері орын алды. Никель катионының цеолит арналарына енуі ион алмасу реакциясы арқылы алынды

Тәжірибелік және физика-химиялық талдау әдістерінің нәтижесі никель ионының микроқатты құрылымға ие цеолит бетіне енуін растайды. Бастапқы цеолиттің құрамындағы Са катионының Ni катиондарымен алмасу дәрежесі шамалы екені анықталды.

Демек физика-химиялық талдау нәтижелері Шанқанай кен орны табиғи цеолитінің физикалық және химиялық әдістер арқылы модификацияланғанын көрсетеді.

Алдағы уақытта никель тұзымен модификацияланған цеолитті резинаның промоторлық жүйесі ретінде қолданылу мүмкіндігін зерттейтін боламыз.

Әдебиеттер тізімі

1. Шанқанай кен орнындағы цеолиттердің физика-химиялық қасиеттерін зерттеу / А.О. Оразымбетова и др. // ҚР ҰҒА Хабарлары. Химия және технология сериясы. – 2024. – Т. 2, № 459. – Б. 138-150. https://doi.org/10.32014/2024. 2518-1491.228.
2. Влияние термической обработки на сорбционные характеристики цеолита применяемого в процессе очистки воды / М.А. Сейтжанова и др. // Горение и плазмохимия. – 2023. – № 21. – С. 173-179. https://doi.org/10.18321/cpc21(3)173-179.
3. Myrzalieva S.K. Wastewater treatment using natural zeolite materials / S.K. Myrzalieva, G.N.I.P. Pratama, A.G. Khamidulla // Complex Use of Mineral Resources. – 2021. – № 2(317). – P. 64-68.
4. Al-Waste-Based Zeolite Adsorbent Used for the Removal of Ammonium from Aqueous Solutions / R. Sanchez-Hernandez et al // International Journal of Chemical Engineering. – 2018. – P. 1-11.
5. Туребекова Г.З. Цеолит в резиновой промышленности / Г.З. Туребекова, Н.О. Джакипбекова, С.А. Сакибаева // ЮКГУ им. М. Ауэзова, г Шымкент. http://www.dpzzz.com/en/publications/ 10.html.
6. Шанқанай цеолитінің сорбциялық қасиеттеріне модификаторлар табиғатының әсері / Р.Ә. Қайыңбаева және т.б. // Қазақстанның химиялық журналы. – 2021. – Т.3, № 75. – Б. 36-46. https://doi.org/10.51580/2021-1/2710-1185.37.
7. Surface analysis of zeolites: an XPS, variable kinetic energy XPS, and low energy ion scattering study / S.R. Bare et al // Surf. Sci. – 2016. – Vol. 648. – P. 376-382.
8. Мамедова Г.А. Ионообменные свойства природного цеолита морденита / Г.А. Мамедова // Тонкие химические технологии. – 2016. – Т.11, № 1. https://doi.org/10.32362/2410-6593-2016-11-1-29-33.
9. Mumpton F.A. La rocamagica: uses of natural zeolites in agriculture and industry / F.A. Mumpton // Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A. – 1999. – № 96(7). – P.3463- 3470.
10. Li M. Application of modified zeolite for ammonium removal from drinking water / Li M. et al // Desalination. – 2011. – V. 271 (1-3). – P. 29-300.
11. In situ and ex situ study of the enhanced modifi cation with iro of clinoptilolite-rich zeolitic tuff for arsenic sorption from aqueous solutions / M.M. Davila-Jimenez et al // J.Colloid.Interf.Sci. – 2008. – № 322. – P. 527-536.
12. Applicability of Zeolite from the Daubabinsk and Chankanai Deposits as a Sorbent for Natural Waters / E.I. Kuldeyev et al // Water. – 2023. – № 15(12). – P. 2231.
13. Acid Resistance and Ion-Exchange Capacity of Natural Mixtures of Heulandite and Chabazite / V. Tsitsishvili et al // Minerals. – 2023. – № 13. – P. 364. https://doi.org/10.3390/min13030364.
14. Acid treatment of Georgian, Kazakhstani and Armenian natural heulandite-clinoptilolites II / V. Tsitsishvili // Adsorption and porous structure. (Scientific Collection «InterConf+», 31(147): with the Proceedings of the 6th International Scientific and Practical Conference «International Scientific Discussion: Problems, Tasks and Prospects» (March 19-20, 2023; Brighton, United Kingdom), InterConf. – 2023. – № 147. – P. 483-502. https://doi.org/10.51582/interconf.19-20.03.2023.052.
15. Губайдуллина А.М., Корнилов А.В., Николаев К.Г. Исследование термического поведения модифицированной цеолитсодержащей кремнистой породы методами ТГ и ДТА / Губайдуллина А.М., Корнилов А.В., Николаев К.Г. // Химические науки, https://cyberleninka.ru/article/n/issledovanie-termicheskogo-povedeniya-modifitsirovannoy-tseolitsoderzhaschey-kremnistoy-porody-metodami-tg-i-dta.
16. Характеристика грузинских, казахских и армянских природных геуландит-клиноптилолитов / В. Цицишвили и др. // Bull. Georgian Natl. Acad. Sci. – 2022. – № 16(4). – P.115-122.
17. Дампилова Б.В. ИК-спектроскопическое исследование природных цеолитов и их лантансодержащих форм / Б.В.Дампилова, Э.Л. Зонхоева // Сорбционные и

хроматографические процессы. – 2019. – Т.19 (1). – С. 52-58. https://doi.org/10.17308/sorpchrom.2019.19/648.
18. ISTC Project No. #GE-2506. Project title Scientific substantiation of the possibility of creating new bactericidal zeolite filter materials for purification-decontamination of water from various sources. Quarterly Technical Report. – Quarter. – 2023. – № 3. – P. 9.
19. Павлов С.С. Исследование цеолитов, модифицированных наночастицами Ni, методом ИК-спектроскопии / С.С. Павлов, Е.С. Астапова. – 2010. – № 49. https://vestnik.amursu.ru/archive/2010/49/issledovanie-tseolitov-modifitsirovannyh-nanochastitsami-ni-metodom-ik-spektroskopii/.
20. Цинцкаладзе Г.П. ИК-спектры и каталитические свойства природных и синтетических высококремнеземных цеолитов: дис. канд. хим. наук: 02.00.04 / Цинцкаладзе Георгий Петрович. – Тбилиси, 1984. – 205 с.

References

1. Shanқanai ken ornyndaғy tseolitterdің fizika-khimiyalyқ қasietterin zertteu / A.O. Orazymbetova i dr. // ҚR ҰҒA Khabarlary. Khimiya zhәne tekhnologiya seriyasy. – 2024. – T. 2, № 459. – B. 138-150. https://doi.org/10.32014/2024. 2518-1491.228. (In Kazakh).
2. Vliyanie termicheskoi obrabotki na sorbtsionnye kharakteristiki tseolita primenyaemogo v protsesse ochistki vody / M.A. Seitzhanova i dr. // Gorenie i plazmokhimiya. – 2023. – № 21. – S. 173-179. https://doi.org/10.18321/cpc21(3)173-179. (In Russian).
3. Myrzalieva S.K. Wastewater treatment using natural zeolite materials / S.K. Myrzalieva, G.N.I.P. Pratama, A.G. Khamidulla // Complex Use of Mineral Resources. – 2021. – № 2(317). – P. 64-68. (In English).
4. Al-Waste-Based Zeolite Adsorbent Used for the Removal of Ammonium from Aqueous Solutions / R. Sanchez-Hernandez et al // International Journal of Chemical Engineering. – 2018. – P. 1-11. (In English).
5. Turebekova G.Z. Tseolit v rezinovoi promyshlennosti / G.Z. Turebekova, N.O. Dzhakipbekova, S.A. Sakibaeva // YUKGU im. M. Auehzova, g Shymkent. http://www.dpzzz.com/en/publications/10.html. (In Russian).
6. Shanқanai tseolitinің sorbtsiyalyқ қasietterine modifikatorlar tabiғatynyң әseri / R.Ә. Қaiyңbaeva zhәne t.b. // Қazaқstannyң khimiyalyқ zhurnaly. – 2021. – T.3, № 75. – B. 36-46. https://doi.org/10.51580/2021-1/2710-1185.37. (In Kazakh).
7. Surface analysis of zeolites: an XPS, variable kinetic energy XPS, and low energy ion scattering study / S.R. Bare et al // Surf. Sci. – 2016. – Vol. 648. – P. 376-382. (In English).
8. Mamedova G.A. Ionoobmennye svoistva prirodnogo tseolita mordenita / G.A. Mamedova // Tonkie khimicheskie tekhnologii. – 2016. – T.11, № 1. https://doi.org/10.32362/2410-6593-2016-11-1-29-33. (In Russian).
9. Mumpton F.A. La rocamagica: uses of natural zeolites in agriculture and industry / F.A. Mumpton // Proc. Natl. Acad. Sci. U.S.A. – 1999. – № 96(7). – P.3463- 3470. (In English).
10. Li M. Application of modified zeolite for ammonium removal from drinking water / Li M. et al // Desalination. – 2011. – V. 271 (1-3). – P. 29-300. (In English).
11. In situ and ex situ study of the enhanced modifi cation with iro of clinoptilolite-rich zeolitic tuff for arsenic sorption from aqueous solutions / M.M. Davila-Jimenez et al // J.Colloid.Interf.Sci. – 2008. – № 322. – P. 527-536. (In English).
12. Applicability of Zeolite from the Daubabinsk and Chankanai Deposits as a Sorbent for Natural Waters / E.I. Kuldeyev et al // Water. – 2023. – № 15(12). – P. 2231. (In English).
13. Acid Resistance and Ion-Exchange Capacity of Natural Mixtures of Heulandite and Chabazite / V. Tsitsishvili et al // Minerals. – 2023. – № 13. – R. 364. https://doi.org/10.3390/min13030364. (In English).
14. Acid treatment of Georgian, Kazakhstani and Armenian natural heulandite-clinoptilolites II / V. Tsitsishvili // Adsorption and porous structure. (Scientific Collection «InterConf+», 31(147): with the Proceedings of the 6th International Scientific and Practical Conference «International Scientific Discussion: Problems, Tasks and Prospects» (March 19-20, 2023; Brighton, United Kingdom), InterConf. – 2023. – № 147. – R. 483-502. https://doi.org/10.51582/interconf.19-20.03.2023.052. (In English).
15. Gubaidullina A.M., Kornilov A.V., Nikolaev K.G. Issledovanie termicheskogo povedeniya modifitsirovannoi tseolitsoderzhashchei kremnistoi porody metodami TG i DTA / Gubaidullina A.M.,

Kornilov A.V., Nikolaev K.G. // Khimicheskie nauki, https://cyberleninka.ru/article/n/issledovanie-termicheskogo-povedeniya-modifitsirovannoy-tseolitsoderzhaschey-kremnistoy-porody-metodami-tg-i-dta. (In Russian).
16. Kharakteristika gruzinskikh, kazakhskikh i armyanskikh prirodnykh geulandit-klinoptilolitov / V. Tsitsishvili i dr. // Bull. Georgian Natl. Acad. Sci. – 2022. – № 16(4). – P.115-122. (In Russian).
17. Dampilova B.V. IK-spektroskopicheskoe issledovanie prirodnykh tseolitov i ikh lantansoderzhashchikh form / B.V.Dampilova, EH.L. Zonkhoeva // Sorbtsionnye i khromatograficheskie protsessy. – 2019. – T.19 (1). – S. 52-58. https://doi.org/10.17308/sorpchrom.2019.19/648. (In Russian).
18. ISTC Project No. #GE-2506. Project title Scientific substantiation of the possibility of creating new bactericidal zeolite filter materials for purification-decontamination of water from various sources. Quarterly Technical Report. – Quarter. – 2023. – № 3. – R. 9. (In English).
19. Pavlov S.S. Issledovanie tseolitov, modifitsirovannykh nanochastitsami Ni, metodom IK-spektroskopii / S.S. Pavlov, E.S. Astapova. – 2010. – № 49. https://vestnik.amursu.ru/archive/2010/49/issledovanie-tseolitov-modifitsirovannyh-nanochastitsami-ni-metodom-ik-spektroskopii/. (In Russian).
20. Tsintskaladze G.P. IK-spektry i kataliticheskie svoistva prirodnykh i sinteticheskikh vysokokremnezemnykh tseolitov: dis. kand. khim. nauk: 02.00.04 / Tsintskaladze Georgii Petrovich; Tbilisi, 1984. – 205 s. (In Russian).

А.О. Оразымбетова[1], Г.Ф. Сагитова[1]*, А.С. Сидиков[2], С.А. Сакибаева[1], А.Ж. Суйгенбаева[1]
[1]Южно-Казахстанский университет им. М.Ауэзова,
160012, Республика Казахстан г.Шымкент, пр.Тауке хана, 5
[2]Филиал Российского государственного университета нефти и газа имени И.М. Губкина,
Республика Узбекистан, г.Ташкент, ул. Дурмон йули, 34
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

ФИЗИЧЕСКАЯ И ХИМИЧЕСКАЯ МОДИФИКАЦИЯ ПРИРОДНОГО МИНЕРАЛА МЕСТОРОЖДЕНИЯ ЧАНКАНАЙ

Разработка отечественных промоторов адгезии резин на основе минерального сырья является актуальной задачей. Образование связи с высокой и стабильной прочностью в системе эластомер-металл всегда остается в центре внимания при создании новых рецептур и новых ингредиентов. Введение солей никеля в резиновую смесь существенно повышает стабильность прочности связи в системе резина – металлокорд при действии влаги, повышенной температуры и хлористого натрия, так как в их присутствии задерживается образование слабых граничных слоев $ZnO/Zn(OH)_2$.

Интерес к цеолитам в качестве наполнителей и промоторов адгезии вызван их способностью, не только удешевлять, но и придавать качественно новые полезные свойства материалам и изделиям, возможностью задавать или корректировать эти свойства. Корректировать свойства любого минерального сырья можно модификацией. Термическая и химическая обработка цеолитов растворами кислот, щелочей и солей позволяет модифицировать цеолиты и целенаправленно изменять их свойства применительно к решению той или иной задачи. В данной работе проведена физическая и химическая модификация цеолита Чанканайского месторождения. Исследованы катионообменные свойства природного цеолита Чанканай. Ионный обмен исходного катиона кальция проводили на катионит никеля. Результат экспериментальных и физико-химических методов анализа подтверждает проникновение иона никеля на поверхность цеолита, имеющего микротвердую структуру. Было установлено, что значения степени обмена катиона Ca, содержащегося в исходном цеолите, на катионы Ni незначительна.

Ключевые слова: *цеолит, модификация, ионнообмен, каркас, пористый, резина, промоторов адгезии, никель.*

A.O. Orazymbetova[1], G.F. Sagitova[1]*, A.S. Sidikov[2], S.A. Sakibayeva[1], A.Zh. Suigenbayeva[1]
[1]M. Auezov South Kazakhstan University,
160012, Shymkent, Republic of Kazakhstan, Tauke Khan Avenue, 5
[2]Branch of the Russian State University of Oil and Gas named after I.M. Gubkin,
Republic of Uzbekistan, Tashkent, Sapak Datka st., 2
*e-mail: guzalita.f1978@mail.ru

PHYSICAL AND CHEMICAL MODIFICATION OF NATURAL MINERAL OF CHANKANAY DEPOSIT

The development of domestic rubber adhesion promoters based on mineral raw materials is a pressing task. The formation of a bond with high and stable strength in the elastomer-metal system always remains the focus of attention when creating new formulations and new ingredients. The introduction of nickel salts into the rubber mixture significantly increases the stability of the bond strength in the rubber-metal cord system under the influence of moisture, elevated temperature and sodium chloride, since in their presence the formation of weak boundary layers of ZnO/Zn(OH)2 is delayed.

Interest in zeolites as fillers and adhesion promoters is caused by their ability not only to reduce costs, but also to impart qualitatively new useful properties to materials and products, and the ability to set or adjust these properties. The properties of any mineral raw material can be adjusted through modification. Thermal and chemical treatment of zeolites with solutions of acids, alkalis and salts allows modifying zeolites and purposefully changing their properties in relation to solving a particular problem. In this work, physical and chemical modification of zeolite from the Chankanai deposit was carried out. The cation exchange properties of natural zeolite Chankanai were studied. The ion exchange of the initial calcium cation was carried out with nickel cationite. The results of experimental and physicochemical analysis methods confirm the penetration of nickel ions onto the surface of the zeolite, which has a microhard structure. It was found that the degree of exchange of the Ca cation contained in the initial zeolite for Ni cations is insignificant.

Key words: *zeolite, modification, ion exchange, framework, porous, rubber, adhesion promoters, nickel.*

Авторлар туралы мәліметтер

Альмира Омаркызы Оразымбетова – «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының PhD докторанты, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: almira.oao1976@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5325-7673.

Гузалия Фаритовна Сагитова* – техника ғылымдарының кандидаты, «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Абдужалол Сидикович Сидиков – химия ғылымының докторы, «Жалпы химия, мұнай және газ химиясы» кафедрасының профессоры, И.М. Губкин атындағы Ресей мемлекеттік мұнай және газ университетінің филиалы, Ташкент қ., Өзбекстан Республикасы; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201.

Сауле Абдразаковна Сакибаева – техника ғылымдарының кандидаты, «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: saule.sakibayeva@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8697-9309.

Алия Жолдасбековна Суйгенбаева – техника ғылымдарының кандидаты, «Химия және фармацевтикалық инженерия» кафедрасының доценті, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: syaljo@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9658-5001.

Сведения об авторах

Альмира Омаркызы Оразымбетова – PhD докторант кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: almira.oao1976@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5325-7673.

Гузалия Фаритовна Сагитова* – кандидат технических наук, профессор кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Абдужалол Сидикович Сидиков – доктор химических наук, профессор кафедры «Общая химия, химия нефти и газа» филиал Российского государственного университета нефти и газа (НИУ) им. И.М.Губкина, г. Ташкент, Республика Узбекистан; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201.

Сауле Абдразаковна Сакибаева – кандидат технических наук, профессор кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств» Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, г.Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: saule.sakibayeva@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8697-9309.

Алия Жолдасбековна Суйгенбаева – кандидат технических наук, доцент кафедры «Химия и фармацевтическая инженерия», Южно-Казахстанского университета им. М. Ауэзова, г.Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: syaljo@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9658-5001.

Information about the authors

Almira Orazymbetova – PhD doctoral student of the chair «Technology of inorganic and petrochemical industries» of M. Auezov South Kazakhstan university, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: almira.oao1976@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-5325-7673.

Guzaliya Sagitova* – Candidate of technical sciences, Professor of the chair «Technology of inorganic and petrochemical industries» of M. Auezov South Kazakhstan university, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: guzalita.f1978@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7913-7453.

Abdujalol Sidikov – Doctor of Chemical Sciences, Professor, of the Department «General Chemistry, Chemistry of Oil and Gas» branch of the Gubkin Russian State University of Oil and Gas (NRU) branch in Tashkent, Tashkent, Republic of Uzbekistan; e-mail: sidikov_a@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5393-8201.

Saule Sakibayeva – Candidate of technical sciences, Professor of the chair «Technology of inorganic and petrochemical industries» of M. Auezov South Kazakhstan university, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: saule.sakibayeva@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8697-9309.

Aliya Suigenbayeva – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor, Department of Chemistry and Pharmaceutical Engineering, of M. Auezov South Kazakhstan university, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: syaljo@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9658-5001.

Редакцияға енуі 27.01.2025
Өңдеуден кейін түсуі 01.04.2025
Жариялауға қабылданды 02.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-58

ҒТАХР: 31.01.05

CC BY 4.0
Check for updates

Б.С. Гайсина[*], Б.Б. Баяхметова[1],Т. Южакова[2], Г.А. Сатыбалдинова[1], Б.Б. Нұржан[1]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки көшесі, 20 А
[2]Паннония университеті,
8200, Венгрия, Эгиетем 10, Веспрем
*e-mail:balzhan-1982@mail.ru

СЕМЕЙ ЦЕМЕНТ ЗАУЫТЫНДА ЫЛҒАЛДЫ ӘДІСПЕН КЛИНКЕРДІ КҮЙДІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫ

Аңдатпа: *Мақалада «Семей цемент зауыты» ЖШС-нің негізінде ылғалды өндіріс әдісімен клинкерді күйдіру технологиясы қарастырылады. Зерттеу объектісі – цемент өндірісіндегі ылғалды әдіс. Зерттеу әдістері – әдеби шолу, технологиялық процестерді талдау және өндірістік тиімділік көрсеткіштерін бағалау. Негізгі нәтижелер: ылғалды әдістің артықшылықтары мен кемшіліктері анықталып, оның өндірістік шығындары мен экологиялық әсеріне баға берілді. Ғылыми жаңалығы – пештің айналу жылдамдығын арттыру арқылы клинкердің күйдіру тиімділігін жақсарту мүмкіндігі ұсынылды. Практикалық маңыздылығы – ұсынылған әдістерді қолдану арқылы өндірістік тиімділікті арттыру және экологиялық әсерді азайтуға болатындығы дәлелденді. Зерттеуде ылғалды және құрғақ әдістердің артықшылықтары мен кемшіліктері салыстырылып, олардың өндірістік тиімділігі талданады. Ылғалды әдістің негізгі артықшылығы – шикізатты ұнтақтаудың оңайлығы мен біртекті шлам алу мүмкіндігі, алайда оның отын шығыны жоғары. Сонымен қатар, цемент өндірісінің технологиялық процестері, шикізат дайындау әдістері мен олардың химиялық құрамының әсері сипатталады. Зерттеу нәтижелері цемент өндірісінде ылғалды және құрғақ әдістердің өзара тиімді қолданылуын көрсете алады. Ылғалды әдіс технологиялық тұрғыдан қарапайым болса, құрғақ әдіс отын үнемдеуге және өнімділікті арттыруға мүмкіндік береді.*

Түйін сөздер: *цемент өндірісі, клинкер, ылғалды әдіс, айналмалы пеш, экология, технология, өндірістік тиімділік.*

Кіріспе

Қазіргі уақытта Қазақстан экономикасының маңызды салаларының бірі - құрылыс индустриясы. Цемент өндірісі елдің экономикалық дамуында маңызды орында. "Семей цемент зауыты" Қазақстанның ең ірі өндірістік кешендерінің бірі болып табылады. Зерттеу мақсаты – ылғалды әдіспен клинкер өндіру технологиясының тиімділігін зерттеу және оның өндірістік, экологиялық, экономикалық көрсеткіштерін бағалау. Сонымен қатар, цемент өндірісін заманауи технологиялармен жетілдіру мүмкіндіктерін қарастыру.

Соңғы кездері цемент өнеркәсібінде құрғақ өндіріс әдісі көбірек пайдаланылды, онда табиғи ылғалмен шикізат су қоспай өңделеді. Бұл әдіс көптеген шетел кәсіпорындарында кең таралған. Осы технология бойынша клинкерді жағу үшін шартты отын шығыны айтарлықтай төмен және тоннасына 120-140 кг құрайды [1-4].

Әрбір әдістің өз артықшылықтары мен кемшіліктері бар. Ылғалды әдіспен өңдеу кезінде ұнтақтау процесі барысындағы электроэнергия, тасымалдау және шикізат қоспаларын орташаландыру шығыны азаяды. Өндірісте ылғалды әдіспен өңдеудің басты кемшілігі отын шығынының жоғарылығы болып табылады.

Құрғақ әдіс кезінде отын шығыны төмендейді және пештің өнімділігі жоғарылайды. Алайда құрғақ әдіс кезінде электроэнергия қажеттілігі айтарлықтай артады, сонымен қатар шикізат құрамына қатал талаптар қойылады.

Көп жағдайда, циклон жылу алмастырғыштарында қабырға аккреciттерінің қалыптасу қаупі салдарынан шикізатта сілті мен хлордың мөлшері шектелген болады [5].

Әрбір әдістің өз артықшылықтары мен кемшіліктері бар болуына байланысты, өнеркәсіпте екі әдіс те параллельді түрде қолданалып отырады. Бір әдістің екіншісін басып озуы тек өнеркәсіптің әр түрлі елдегі технико-экономикалық даму ерекшеліктеріне байланысты болды.

Портландцемент өндірісінің технологиялық процесі келесі операцияларды қамтиды: шикізатты өндіру; шикізатты дайындау; шикізат пен клинкер өндірісін қуыру; қоспалар мен цемент өндірісі бар ұнтақтау целлюлозасы. Шикізатты дайындау процесі құрамында шикізатты ұнтақтау, майдалау, шикізатты араластыруды орташалау операциялары бар. Шикізатты күйдіруге дайындау түріне қарай портландцемент клинкерінің ылғалды, құрғақ, жартылай құрғақ және аралас әдістері бар. Ылғалды өндіріс әдісі кезінде шикізат суда өңделеді, ал орташаландырғыш және реттелетін қоспалар шикізат шламдары арқылы жасалады, бұл ылғалдылық мөлшері 32-50% болатын ерітілген шикізаттың су суспензиясын көрсетеді. Содан кейін шикі шлам айналмалы пешке күйдіруге жіберіледі. Құрғақ әдіспен қоспасы ұсақ ұнтаққа айналады, араластыру, орташалау және реттеу шикізат түріндегі қоспамен жасалады. Содан кейін шикізат ұны күйдіруге жіберіледі. Араластырылған әдіспен шикізат қоспасы ылғалды немесе құрғақ болады. Егер қоспа құрғақ әдіспен дайындалса, шикізат 12-15% дейін ылғалдандырылған, түйіршіктелген және алынған түйіршіктер күйдіру үшін жіберіледі [6-9].

Өндірістің ылғалды тәсілінің артықшылықтары:

1.Судың қатысуымен шикізатты ұнтақтау шығындары едәуір азаяды, өйткені кейбір шикізат материалдары (мысалы, бор, саз) суда оңай еритін қасиетке ие. Ұнтақтау процесінде су пленкалары диспергирленетін материалдың микро жарықтарына еніп, олардың ыдырауын жеңілдетеді.

2.Шикізат шламын тасымалдау, біркелкілендіру және түзету шикізат ұнына қарағанда әлдеқайда оңай жүзеге асырылады.

3. Ылғалды тәсіл кезінде шаң аз мөлшерде болғандықтан шаң ұстау шығындары аз болады.

4. Ылғал пештер қарапайым және сенімді жұмыс істеуде, жоғары кәдеге жарату жылдамдығына ие.

5. Тұнбаны жақсы гомогенизациялау мүмкіндіктері, пештердің пайдалану қасиеттері әртүрлі химиялық құрамның шикізатын пайдалануға мүмкіндік береді.

Шикізат қоспаларын күйдіру кезінде өтетін процестерге шикізатқа тән қасиеттер (шикізаттың химиялық және минералогиялық құрамы, балқытудың температуралық интервалы, қоспалардың түрі мен саны және т.б.), сондай – ақ трансформация тиімділігіне елеулі әсер ететін клинкер-шикізат, бірақ реттеуге болатын ауыспалы параметрлердің қатары (қанықтыру коэффициенті және модульдік сипаттамалар, дисперсия және гранулометрия, жылыту жылдамдығы және температурасы және т.б.) әсер етеді. Бұл факторлардың клинкер қалыптасу процесінің кинетикасына әсері төменде келтірілген. [10-12].

Шикізат материалдарын ұнтақтаудың технологиялық сызбасын таңдау шикізаттың физикалық қасиеттеріне байланысты. Шикізат шихтасының карбонатты және сазды компоненті қасиеттерінің үш нұсқасы болуы мүмкін: 1. Ж + Ж- жұмсақ + жұмсақ (бор + саз); 2. Қ + Ж - қатты + жұмсақ (әктас + саз); 3. Қ + Қ - қатты + қатты (әктас + мергель, мергель + мергель).

Бор мен саздың жұмсақ жыныстарын пайдаланған кезде сазбалшықтарда, роторлы диірмендерде немесе «Гидрофол» диірмендерінде 40-60% су болған кезде ұнтақтауға

ұшырайды және одан әрі шикізат шламын дайындау үшін тік не бірден көлденең шлам бассейндеріне жіберіледі, түзетіледі және гомогенделеді. Қатты карбонатты жыныстыпайдаланған кезде әктас тозаңды шарлы диірменде ұсақтауға ұшырайды, онда түзетуші қоспаның қажетті мөлшерін анықтайды. Сазды шламы балшықтан немесе роторлы диірменнен дайындалады және түтік диірмендегі әктаспен бірге тегістеуге арналған. Технологиялық сызбаның басқа әдісі бойынша бөлек ұсақталған әктастар және сазды шлам көлденең шлам бассейндеріне жіберіледі, мұнда ол компоненттер орташаланады.

1. Клинкерді күйдіру технологиясы

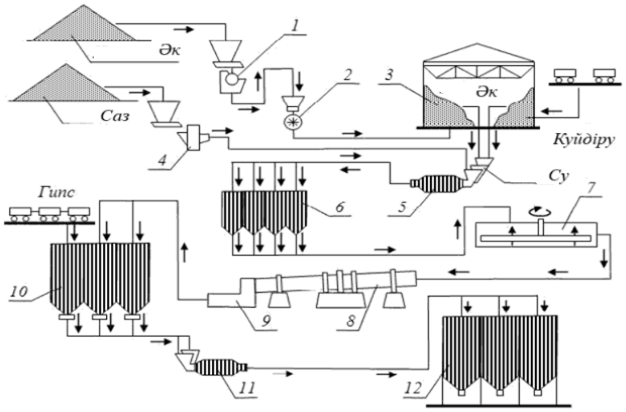
Шикізат қоспасын зауытта күйдіру үшін төрт айналмалы пеш қолданылады. Айналмалы пеш қарсы ағында күйдіргіш қондырғы болып табылады, мұнда шикізат қоспасы пеш бойынша жанғанға дейін асықпай қозғалады. Шламға қарсы ыстық газ ағыны қозғалып жүреді. Ыстық газ пештегі түтін шығатын құрылғы әсерінен қозғалады. Шикізат цехындағы көлденең бассейндерден берілген шлам труба бойынша шаң бергішке жіберіледі де, шикізат қоспасын бақылау бөшкелерінде дозалайды, содан кейін d=219 мм труба арқылы пешке беріледі.

Пеште шлам жоғары температура әрекетіне түседі. Шлам қызған кезде сұйылып, айтарлықтай жылжымалы болады. Ылғал кепкен кезде тұтқырлық артады да, үлкен түйіншектер пайда болады, олар кейіннен астық-түйіршіктерге айналады. Пештің шлам кептірілетін бөлігі – кептіру зонасы деп аталады [13].

Шикізат қоспасы әрі қарай қыздыру зонасына жіберіледі. Бұл зонада химиялық реакция басталады. Бұл жерде сонымен қатар,шикізат қоспасының физикалық қасиеттері де өзгереді. Одан кейін шикізат қоспасы келесі зонаға, яғни кальцийлеу зонасына өтеді, мұнда әктасты ыдыратады.

Материалды одан әрі жылжыту кезінде және қатты күйдегі әктас пен саз арасындағы реакциядағы температура артқан кезде тезірек жүреді. Байланыссыз кальций тотығының құрамы силикаттар, алюминат және кальций ферриттері әсерінен төмендейді.

Осы қосылыс пайда болған реакция экзотермиялық болып табылады, олар жылу бөліну арқылы жүреді. Одан кейін материал біріктіру зонасына жіберіледі, мұнда ол біртіндеп еріп, сұйық фаза қалыптасады. Бірігу 1300ºС температурада басталып, 1450º С-қа дейін жүреді. Бірігу зонасында материал 15-30 минут болады. Бірігу зонасында пайда болған клинкер суыту зонасына, одан кейін тоңазытқышқа, сосын клинкерлі транспортерге – біріктірілген қоймаға жіберіледі [14]. Аталған технологияның жалпы нұсқасы 1 – суретте берілген.

Сурет 1 –Цементті клинкерді күйдіру әдісімен алу технологиясының технологиялық сұлбасы
1 – жақтық үгіткіш; 2 – балғалы үгіткіш; 3 – шикізат қоймасы; 4 – «Гидрофол» диірмені;
5 – ылғалды ұнтақтау диірмені; 6 - тік шламбассейн; 7 – көлденең шламбассейн; 8 – айналмалы пеш;
9 – салқындатқыш; 10 – клинкер қоймасы; 11 – диірмен; 12 – цемент силосы

2. Цемент клинкерінің сипаттамасы

Цемент клинкерінің сапасы оның құрамындағы жеке оксидтердің мөлшері (химиялық құрамы), негізгі оксидтердің пайыздық мөлшерлері арасындағы сандық қатынастарды сипаттайтын модульдердің мәндері, сондай-ақ клинкердің микроқұрылымы – кристалды минералдардың өлшемдері мен формалары арқылы анықталады.

Клинкердің сипаттамасы оның құрамындағы негізгі оксидтердің пайыздық мөлшерін талдау арқылы беріледі. Шикізат қоспасы мен клинкер үшін модульдік мәндер сандық түрде

өзара байланысты. Бастапқы кезеңде клинкер (отқа төзімді, суға төзімді кірпіш) құрамында бір гидравликалық модуль қолданылған. Бұл модуль байланысты кальций оксиді мөлшерінің (ОМ) қышқыл оксидіне қатынасын анықтайды:

$$ОМ = (CaO_{жалпы} - CaO_{еркін})/[(SiO_{2\ жалпы} - SiO_{2еркін}) + [Al_2O_3\text{-}Fe_2O_3].$$

Қазіргі заманғы цемент клинкерлерінде ОМ негізгі модулінің мәні 1,7-2,4 аралығында өзгереді. Алайда, клинкер сапасын тек гидравликалық модульмен бағалау жеткіліксіз болғандықтан, қосымша екі модуль – силикатты және глиноземді модульдер енгізілді.

Силикатты немесе кремнеземді модуль (СМ) клинкердегі кремнеземнің басқа оксидтермен әрекеттесу дәрежесін және глинозем мен темір оксиді мөлшерінің арақатынасын сипаттайды:

$$СМ = (SiO_{2\ жалпы} - SiO_{2еркін})/(Al_2O_3\text{-}Fe_2O_3).$$

Бұл модуль цементтің силикатты және алюмоферритті фазаларының қатынасын көрсетеді. Оның мәні қарапайым портландцемент үшін 1,7-3,5 аралығында болса, сульфатқа төзімді цемент үшін 4 және одан жоғары болуы мүмкін.

Глиноземді немесе алюминатты модуль (ГМ) глиноземнің темір оксидіне қатынасын көрсетеді:

$$ГМ = Al_2O_3/Fe_2O_3.$$

Бұл модуль клинкердегі үш кальцийлі алюминат (C_3A) пен темір құрамды қосылыстардың қатынасын анықтайды. Қарапайым портландцемент үшін бұл модуль 1-2,5 аралығында болады.

СМ жоғары болған жағдайда шикізат қоспасының күйдірілуі күрделене түседі, ал цемент баяу қатады, бірақ ұзақ мерзімді беріктігі жоғары болады. ГМ төмен болғанда портландцемент тұрақты беріктікке ие болады. Ал ГМ жоғары цементтер жылдам қатаяды, бірақ олардың беріктігі төменірек келеді.

Клинкердегі оксидтер мен цементтің құрамын тек модульдердің көмегімен толық сипаттау мүмкін емес. Сондықтан Г. Кюль «мінсіз клинкер» түсінігін енгізіп, оны $3CaO\text{-}SiO_2$, $3CaO\text{-}Al_2O_3$ және $2CaO\text{-}Fe_2O_3$ жоғары тұрақты қосылыстары ретінде сипаттады.

Зауытта өндірілетін клинкерлердің қаныққан коэффициенті (КН) шикізат материалдарының құрамы мен құрылымына, клинкерді күйдіру құрылғысының түріне және күйдіру шарттарына байланысты 0,85-0,95 аралығында болады. КН жоғары болған сайын клинкерде C_3S мөлшері көбейіп, нәтижесінде цементтің беріктігі артады және қату жылдамдығы жоғарылайды. Қазіргі таңда клинкер сапасы КН қанығу коэффициенті, силикатты СМ және глиноземді ГМ модульдері бойынша анықталады.

3. Клинкерді дайындау әдістері

Портландцементті өндіру келесі негізгі кезеңдерді қамтиды:шикізат материалдарын алу; шикізат қоспасын дайындау (ұсақтау, майдалау, араластыру); шикізат қоспасын күйдіру (клинкер алу); клинкерді ұсақтап, ұнтақтау.

Портландцемент клинкерін өндірудің үш негізгі тәсілі бар: ылғалды, құрғақ және аралас әдістер.

3.1. Ылғалды әдіс

Бұл әдісте шикізат материалдары су қосу арқылы ұнтақталып, араластырылады. Нәтижесінде 32-45% ылғалдылыққа ие шикізат шламы түзіледі. Ылғал әдіспен жұмыс істейтін цемент зауыттарында жұмсақ саз және қатты әктас компоненттері жиі қолданылады. Шикізат шламы белгілі химиялық құрамға сәйкес түзетіледі, содан кейін пешке жіберіледі.

Клинкерді күйдіру үшін ішкі жылу алмастырғыш құрылғылары бар ұзын айналмалы пештер қолданылады. Пештен шыққан клинкер тоңазытқышта салқындатылады, содан кейін қоймаға немесе тікелей ұнтақтағышқа жіберіледі. Клинкерді ұнтақтау алдында оған гипс және басқа да гидравликалық немесе модификациялық қоспалар қосылады.

3.2.Құрғақ әдіс

Бұл әдісте шикізат материалдары сусыз күйде ұсақталып, араластырылады және пешке жіберіледі. Құрғақ әдіс шикізаттың физикалық және химиялық құрамына байланысты таңдалады.

3.3 Аралас әдіс

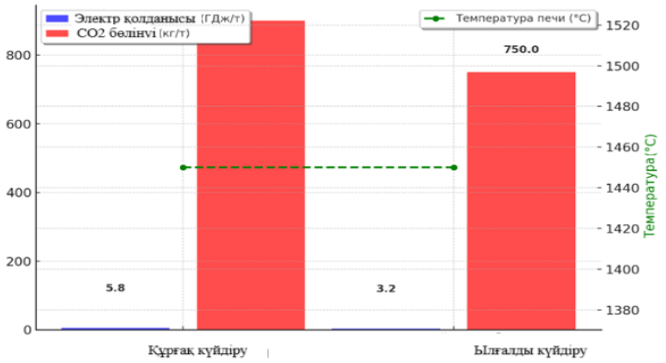
Бұл әдісте шикізат қоспасы алдымен ылғал тәсілмен дайындалып, кейіннен арнайы құрылғылар арқылы сусыздандырылады және жартылай құрғақ күйде пеште күйдіріледі.

Әр әдістің өзіндік артықшылықтары мен кемшіліктері бар. Ылғал әдіс шикізатты жақсылап араластыруға мүмкіндік береді, бірақ энергия шығыны жоғары. Құрғақ әдіс

энергияны үнемдейді, бірақ шикізат құрамына қойылатын талаптар қатаң болады. Аралас әдіс екі тәсілдің артықшылықтарын біріктіреді, алайда өндіріс күрделене түседі.

Клинкерді алу процесінде шикізатты ұсақтау маңызды рөл атқарады. Егер әктас компоненті ретінде бор қолданылса, оны ұсақтағышта өңдейді, ал қатты әктас бірнеше кезеңде уатылады. Дайын шикізат шламы пешке жіберіліп, күйдіріледі.

Қазіргі уақытта портландцемент өндіру технологиясы шикізат құрамына, оның біртектілігіне, ылғалдылығына, жану деңгейіне және басқа да факторларға байланысты таңдалады [16-17].

Сурет 2 – Құрғақ және ылғалды әдіспен күйдіру әдістерін салыстыру

4. Клинкерді күйдіру

Клинкерді күйдіру – цемент өндірісіндегі соңғы және шешуші технологиялық процесс болып табылады. Бұл кезеңде шикізат қоспасы жоғары температурада өңделіп, нәтижесінде клинкердің құрамына кіретін төрт негізгі минералдан тұратын химиялық қосылыстар түзіледі.

Клинкердің минералдық құрамын шикізат қоспасының бастапқы компоненттері анықтайды. Мысалы, үш кальцийлі силикат (C_3S) – үш молекулалық CaO (кальций оксиді) мен бір молекулалық SiO_2 (кремнезем) арасындағы химиялық реакция нәтижесінде түзіледі. Сол сияқты, басқа үш негізгі клинкер минералдары – екі кальцийлі силикат (C_2S), үш кальцийлі алюминат (C_3A) және төрт кальцийлі алюмоферрит (C_4AF) пайда болады. Бұл минералдар шикізат қоспасындағы негізгі компоненттер – кальций оксиді (CaO) мен балшықтағы силикат, алюминат және темір оксидтері арасындағы химиялық әрекеттесу нәтижесінде түзіледі.

Шикізат қоспасының бастапқы компоненттері – әк, балшық және басқа да минералдар – бастапқыда химиялық тұрғыдан инертті болады, яғни олар бір-бірімен реакцияға түспейді. Алайда, температура көтерілген сайын олардың химиялық белсенділігі артып, өзара әрекеттесу қабілеті күшейеді. Бұл құбылыс молекулалардың қозғалғыштығының артуымен түсіндіріледі: жоғары температурада молекулалар мен атомдар арасында алмасу процестері күшейіп, жаңа химиялық қосылыстар түзіледі.

Қатты күйдегі химиялық реакциялар қатты фазалық әрекеттесу деп аталады. Жоғары температура кезінде материалдар балқу сатысына жақындағанда химиялық әрекеттесу жылдамдығы артады. Бұл процесті пісу деп атайды, ал осындай күйге жеткен материал піскен материал деп аталады. Портландцемент клинкерін өндіру үшін шикізат қоспасын толық пісу дәрежесіне дейінк үйдіреді.

Клинкерді күйдіру температуралық аймақтары

Клинкерді күйдіру үшін әр түрлі жылу агрегаттары қолданылады. Ең кең таралған технология – айналмалы пештер, олардың үлесі жалпы цемент өндірісінде 95%-ға дейін жетеді. Бұдан басқа, шахталық пештер (3,5%) және қайнаған қабаттағы жылу агрегаттары (1,5%) да қолданылады.

Айналмалы пеш – ішкі жағы отқа төзімді материалмен қапталған көлбеу барабан. Пешке шикізат қоспасы жоғары жағынан беріледі, ал төменгі жағынан жоғары температурадағы отын жағу арқылы қыздырылады. Барабанның айналуы нәтижесінде шикізат біртіндеп төмен қарай қозғалып, күйдіру аймағына өтеді.

Пешке енген шикізат қоспасы бірден жоғары температуралы түтін газдарымен әрекеттесіп, қыза бастайды. Бұл процесс барысында газдардың температурасы 800-1000°C-тан 160-200°C-қа дейін төмендейді.

Күйдіру процесі бірнеше негізгі температуралық аймақтарға бөлінеді:

1. **Булану аймағы (200°C дейін).**Бұл кезеңде шикізат қоспасындағы механикалық ылғал буланып, материал біртіндеп құрғайды.

2. **Жылыту аймағы (200-700°C).** Осы температура аралығында органикалық қоспалар жанып кетеді, ал саз минералдарындағы химиялық байланысқан су бөлініп шығады (дегидратация процесі). Бұл кезеңде шикізат бөлшектері ұнтаққа айналады.

3. **Кальцинация аймағы (700-1200°C).**Бұл кезеңде әктастың құрамындағы кальций карбонаты ($CaCO_3$) ыдырап, кальций оксиді (CaO) және көмір қышқыл газы (CO_2) түзіледі. Бұл процесс энергияны көп қажет етеді, өйткені 1 кг $CaCO_3$ ыдырауы үшін шамамен 425 ккал жылу жұмсалады.

4. **Қатты фазалық реакциялар аймағы (1200-1300°C).** Осы температура диапазонын да шикізат қоспасындағы оксидтер өзара әрекеттесіп, клинкер минералдарының түзілуі басталады. Бұл процесс экзотермиялық сипатқа ие, яғни жылу бөлініп шығады.

5. **Пісіру аймағы (1300-1450°C).**Бұл кезеңде шикізаттың сұйық фазасы түзіліп, кальций оксиді (CaO) мен кремнезем (SiO_2) әрекеттесіп, негізгі клинкер минералы – үш кальцийлі силикат (C_3S) түзіледі. Бұл аймақ клинкердің толық қалыптасу кезеңі болып табылады.

Клинкерештен шыққаннан кейін тоңазытқыш камерада салқындатылады. Салқындатылған клинкер қоймаға жөнелтіледі немесе тікелей цемент ұнтақтағыштарда өңделеді. Клинкерді ұнтақтау процесінде оған белгілі бір мөлшерде гипс және басқада минералды қоспалар қосылады, бұл цементтің физикалық-механикалық қасиеттерін жақсартуға мүмкіндік береді.

Клинкерді күйдіру – цемент өндірісінің ең маңызды кезеңдерінің бірі, өйткені дәл осы процесте оның түпкілікті минералдық құрамы қалыптасады, ол цементтің беріктігі мен сапасына тікелей әсер етеді[18].

Клинкерді ылғалды әдіспен күйдірудің негізгі параметрлерге әсері

2-суретте көрсетілгендей, ылғалды әдіспен күйдіру кезінде энергия тұтыну (ГДж/т) және көмірқышқыл газының (CO_2) шығарындылары құрғақ әдіске қарағанда жоғары болады. Пештің жұмыс температурасы шамамен бірдей болғандықтан, бұл параметр графикте көрсетілмеген.

Клинкерді пісіру аймағында ұзақ уақыт ұстау немесе салқындату процесін ұзақ жүргізу қажеттілігі жоқ, өйткені құрамында $3CaO·SiO_2$ бар портландцементтің құрылымы ұсақ кристалды болып келеді, бұл оның беріктігін арттырады.

Клинкер түзілу процесі пісіру аймағындағы температураға тікелей байланысты: температура жоғарылаған сайын реакциялар қарқынды жүреді және клинкер жылдамырақ түзіледі. Алайда, температураның шамадан тыс артуы немесе оны күрт жоғарылату нәтижесінде сұйық фаза көп мөлшерде түзіліп, ерітінділер бірігіп, ірі түйіршіктер (агломераттар) қалыптасуы мүмкін. Мұндай жағдайда түзілген ірі түйіршіктердің еруі қиынға соғып, $2CaO·SiO_2$-нің $3CaO·SiO_2$-ға айналу процесі бұзылады.

Клинкердің түзілу процесін жеделдету және құрамында $3CaO·SiO_2$ мөлшері жоғары өнім алу үшін шикізат қоспасының балқу температурасын төмендететін арнайы қосылыстар қолданылады. Оларға, мысалы, кальций фториді (CaF_2), темір оксиді (Fe_2O_3) және басқа да компоненттер жатады. Сұйық фазаның ерте түзілуі клинкер қалыптасу процесін жоғары температура аймағына қарай ығыстырады, бұл жалпы реакция жылдамдығын арттырады.

Клинкер күйдіру кезінде кейбір жағдайларда қоспадағы кальций оксиді (CaO) кремнеземмен (SiO_2) толық әрекеттесіп үлгермейді. Бұл әсіресе $2CaO·SiO_2$ мөлшері артқан сайын байқалады. Нәтижесінде, жоғары қанықкан клинкерде $3CaO·SiO_2$ максималды концентрациясын алу үшін ізбестің толық сіңірілуі қажет болады. Алайда, әрдайым аз мөлшерде (1-2%) бос күйдегі ізбес (CaO) сақталады. Егер оның мөлшері осы деңгейден асып кетсе, цементтің қатаю біркелкілігі бұзылып, сапасына теріс әсер етеді.

Клинкер пісіру аймағынан салқындату аймағына (VI) өткенде оған салқын ауа беріледі. Бұл процестің нәтижесінде клинкер 1000-1100°C температурадаештен шығады және оны толық салқындату үшін арнайы тоңазытқышқа жіберіледі.

Кесте 1 – Клинкерді күйдіру әдісімен алған өнімнің қасиеттері

Құрамы, %					**Физикалық көрсеткіштер**		
CaO	SiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	MgO	Беріктік (МПа)	Тығыздығы (г/см³)	Бос көлем (%)
65.2	22.5	5.5%	3.2	1.1	42.3	3.15	18.7

Эксперименттік зерттеулер нәтижесінде ылғалды әдіспен алынған клинкердің сапасы бағаланды. Пештің айналу жылдамдығын арттыру арқылы шикізаттың біркелкілігі мен күйдіру тиімділігі жақсарды. Фазалық құрамын зерттеу нәтижелері клинкердің беріктігін арттыру үшін CsS мөлшерін көбейту тиімді екенін көрсетті. Экологиялық көрсеткіштерді жақсарту мақсатында электрофильтрлер мен газ тазарту жүйелерін қолдану ұсынылады. Сонымен қатар, отын шығынын төмендету және энергия тиімділігін арттыру бойынша қосымша зерттеулер жүргізу қажет [19-20].

Қорытынды

Пештің айналу жылдамдығын 1.5-2.0 айн/мин аралығында реттеу клинкердің механикалық беріктігін 8-10%-ға жақсартты. C_3S мөлшерінің артуы цементтің бастапқы беріктігін 15%-ға дейін арттыруға мүмкіндік берді.Технологиялық процестерді оңтайландыру отын шығынын 7%-ға азайтуға ықпал етті. Газ шығарындыларының деңгейі стандарттарға сәйкескелді, бұл қоршаған ортаға кері әсердің төмендегенін көрсетті. Ұнтақталу қабілеті жақсарды, бұл цементтің гидратация жылдамдығын арттырып, құрылыстағы қолдану тиімділігін жоғарылатты.

Әдебиеттер тізімі

1. Experiences of utilising mass-stabilised low-quality soils for infrastructure construction in the capital region of Finland – case absoilsproject / J. Forsman et al // In Proceedings of the 28th International Baltic Road Conference, Vilnius, Lithuania. – 2013. – P. 452-461.
2. Applicability of excavated rock material: A European technical review implying opportunities for future tunneling projects / M. Haas et al // Journal of Cleaner Production. – 2021. – № 315. – P. 128049.
3. Sustainable management of excavated soil and rock in urban areas – A literature review / S. Magnusson et al // Journal of Cleaner Production. – 2015. – № 93. – P. 18-25.
4. Sustainable reuse of excavated soil and recycled concrete aggregate in manufacturing concrete blocks / W. Luo et al // Construction and Building Materials. – 2022. – № 342. – P. 127917.
5. Cost, F.N. Reduction in CO_2 emissions during production of cement, with partial replacementof traditional raw materials with civil construction waste (CCW) / F.N. Costa, D.V. Ribeiro // J. Clean. Prod. – 2020. – № 276. – P. 123302.
6. Singh G.B. Production and characterization of low-energy Portland composite cement from post-industrial waste / G.B. Singh, K.V. Subramaniam // J. Clean. Prod. – 2019. – № 239. – P. 118024.
7. Ozbay E. Utilization and efficiency of ground granulated blast furnace slag on concrete properties-A review / E. Ozbay, M. Erdemir, H.I. Durmuş // Constr. Build. Mater. – 2016. – № 105. – P. 423-434.
8. Ghezloun A. The COP 22 Newcommitments in supportoftheParisAgreement / A. Ghezloun, A. Saidane, H. Merabet // EnergyProcedia. – 2017. – № 119. – P. 10-16.
9. Scrivener K.L. Eco-Efficient Cements: Potential Economically Viable Solutions for a Low-CO_2 Cement-Based Materials Industry / K.L. Scrivener, V.M. John; E.M. Gartner **//** United Nations Environment Program: Nairobi, Kenya. – 2016.
10. Compressive Strength of Sustainable Geopolymer Concrete Composites: A State-of-the-Art Review / H.U. Ahmed et al // Sustainability. – 2021. – № 13. – 13502.
11. Taimasov B.T. Chemical Technology of Binding Materials / B.T. Taimasov, V.K. Klassen // Additional; BSTU Publishing House: Belgorod, Russia, 2017. – 448 p.
12. Klassen V.K. Technogenic Materials in Cement Production, Monograph / V.K. Klassen, I.N. Borisov, V.E. Manuilov // Publishing House of BSTU: Belgorod, Russia. – 2008.
13. Taylor H.F.W. Cement Chemistry; Thomas Telford Publishing / H.F.W. Taylor // Thomas Telford Services Ltd.: London, UK, 1997. – P. 457.
14. Pavel K. Compressive Strength of Concrete / K. Pavel // IntechOpen: London, UK. – 2020. Available online: https://dlib.hust.edu.vn/bitstream/ HUST/20480/1/OER000001759.pdf (accessed on 14 May 2024).
15. Best Available Techniques and Sustainable Development Goals / M. Hjort et al // In Proceedings of the 19th International Multidisciplinary Scientific GeoConference SGEM, Albena, Bulgaria, 28 June-7 July 2019. – P. 185-189.

16. Technological, technical, organizational and managerial solutions for the sustainable development and decarbonization of cement sector / E.N. Potapova et al // Tech. Technol. Silic. – 2023. – № 30. – P. 104-115.
17. Cement Sector Decarbonization and Development of Environmental and Energy Management Systems / I.A. Bashmakov et al // Stroit. Mater. – 2023. – P. 4-12.
18. Decarbonising cement and concrete production: Strategies, challenges and pathways for sustainable development / S. Barbhuiya et al // J. Build. Eng. – 2024. – № 86. – P. 108861.
19. Production of Portland cement clinker from French Municipal Solid Waste Incineration Bottom Ash. / J. Kleib et al // Case Stud. Constr. Mater. – 2021. – № 15. – P. e00629.
20. Stabilization and characterization of dicalcium silicate belite phase by metallic zinc / J. Moudar et al // Mater. Today Proc. – 2022. – № 58. – P. 1442-1446.

Б.С. Гайсина[1*], Б.Б. Баяхметова[1],Т. Южакова[2], Г.А. Сатыбалдинова[1], Б.Б. Нұржан[1]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г.Семей,Глинки 20 А
[2]Университет Паннонии,
8200, Венгрия,Эгиетем 10, Веспрем
*e-mail:balzhan-1982@mail.ru

ТЕХНОЛОГИЯ ОБЖИГА КЛИНКЕРА ВЛАЖНЫМ МЕТОДОМ НА СЕМЕЙСКОМ ЦЕМЕНТНОМ ЗАВОДЕ

В статье рассматривается технология обжига клинкера методом влажного производства на основе ТОО «Семей цемент зауыты». Объект исследования – влажный метод производства цемента. Методы исследования – литературный обзор, анализ технологических процессов и оценка показателей производственной эффективности. Основные результаты: определены преимущества и недостатки влажного метода, дана оценка его производственных затрат и экологического воздействия. Научная новизна – предложена возможность повышения эффективности обжига клинкера за счет увеличения скорости вращения печи. Практическая значимость – доказано, что применение предложенных методов позволяет повысить производственную эффективность и снизить экологическое воздействие. В исследовании проведено сравнение преимуществ и недостатков влажного и сухого методов, а также анализ их производственной эффективности. Основное преимущество влажного метода – легкость измельчения сырья и возможность получения однородного шлама, однако его топливные затраты выше. Кроме того, описаны технологические процессы производства цемента, методы подготовки сырья и влияние их химического состава. Результаты исследования показали целесообразность совместного применения влажного и сухого методов в цементном производстве. Влажный метод технологически проще, тогда как сухой метод позволяет экономить топливо и повышать производительность.

***Ключевые слова**: цементное производство, клинкер, влажный метод, вращающаяся печь, экология, технология, производственная эффективность.*

B.S.Gaisina[1*], B.B. Bayakhmetova[1], T. Yuzhakova[2], G.A. Satybaldinova[1], B.B. Nurzhan[1]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey city,Glinki street 20
[2]University of Pannonia,
8200, Hungary, Egyetem 10, Veszprem
*e-mail: balzhan-1982@mail.ru

TECHNOLOGY OF CLINKER FIRING BY WET METHOD AT SEMEY CEMENT PLANT

The article examines the clinker firing technology using the wet production method based on LLP «Semey Cement Plant». The research object is the wet method of cement production. Research methods include a literature review, analysis of technological processes, and assessment of production efficiency indicators. Main results: The advantages and disadvantages of the wet method have been identified, and its production costs and environmental impact have been evaluated. Scientific novelty: A possibility of improving clinker firing efficiency by increasing the rotary kiln speed has been proposed. Practical significance: It has been proven that applying the proposed methods can enhance production efficiency and reduce environmental impact. The study compares the advantages and disadvantages of wet and dry methods and analyzes their production efficiency. The main advantage of the wet method is the ease of raw material grinding and the ability to obtain a homogeneous slurry; however, it has higher fuel consumption. Additionally, the technological

processes of cement production, raw material preparation methods, and the influence of their chemical composition are described. The research results demonstrate the feasibility of the combined application of wet and dry methods in cement production. The wet method is technologically simpler, whereas the dry method allows for fuel savings and increased productivity.

Key words: *cement production, clinker, wet method, rotary kiln, ecology, technology, production efficiency.*

Авторлар туралы мәліметтер

Балжан Сайлауқызы Гайсина* – магистр, «Химия және экология» кафедрасының аға оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: balzhan-1982@mail.ru. ORCID: https:orcid.org/0000-0002-8468-2744.

Булбул Баяхметовна Баяхметова – х.ғ.к.,«Химия және экология» кафедрасының аға оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: bulbul.bayahmetova@mail.ru. ORCID: https//orcid.org/0000-0002-5663-5107.

Татьяна Южакова – Паннония университетінің биохимиялық, экологиялық және химиялық инженерия ғылыми орталығының доценті, Венгрия; e-mail: juzsakova.tatjana@mk.uni-pannon.hu. ORCID:https//orcid.org/0009-0004-3956-3844.

Гаухар Айдынқызы Сатыбалдинова – магистр, «Химия және экология» кафедрасының оқытушысы; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: satybaldinova@inbox.ru. ORCID: https:orcid.org/0009-0009-5942-9147.

Нұржан Бекарыс Бақытбекұлы – «Химия және экология» кафедрасының 6В05301-Химия ББ студенті; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: nurzanbekarys2007@gmail.com.

Сведения об авторах

Балжан Сайлауовна Гайсина* – магистр, старший преподаватель кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: balzhan-1982@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8468-2744.

Булбул Баяхметовна Баяхметова – кандидат химических наук, старший преподаватель кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: bulbul.bayahmetova@mail.ru. ORCID: https//orcid.org/0000-0002-5663-5107.

Татьяна Южакова – доцент,исследовательский центр биохимической, экологической и химической инженерии, Университет Паннонии, Венгрия; e-mail: juzsakova.tatjana@mk.uni-pannon.hu. ORCID:https//orcid.org/0009-0004-3956-3844.

Гаухар Айдынқызы Сатыбалдинова – магистр, преподаватель кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: satybaldinova@inbox.ru. ORCID: https//orcid.org/0000-0002-5663-5107.

Нуржан Бекарыс Бакытбекұлы – студент ОП«6В05301-Химия» кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: nurzanbekarys2007@gmail.com.

Information about the authors

Balzhan Gaisina* – Master's degree, Senior Lecturer of the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: balzhan-1982@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8468-2744.

Bulbul Bayakhmetova – Candidate of Chemical Sciences, Senior Lecturer of the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: bulbul.bayahmetova@mail.ru. ORCID: https//orcid.org/0000-0002-5663-5107.

Tatyana Yuzhakova – Associate Professor, Research Center for Biochemical, Environmental and Chemical Engineering, University of Pannonia, Hungary; e-mail: juzsakova.tatjana@mk.uni-pannon.hu. ORCID: https//orcid.org/0009-0004-3956-3844.

Gaukhar Satybaldinova – Master's degree, Lecturer of the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University; e-mail: satybaldinova@inbox.ru. ORCID:https//orcid.org/0000-0002-5663-5107.

Nurzhan Bekarys – a student of the 6B05301 – Chemistry educational program at the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: nurzanbekarys2007@gmail.com.

Редакцияға енуі 27.02.2025
Өңдеуден кейін түсуі 30.04.2025
Жариялауға қабылданды 02.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-59

МРНТИ: 61.33.35

BY 4.0
Check for updates

Г.М. Сейтмагзимова, Ж.С. Серикбаева*, Е.Г. Куликов, Р.Р. Якубова, Б.С. Серикбаева
Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова,
160012, Республика Казахстан, г. Шымкент, пр. Тауке хана, 5
*e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru

ВЛИЯНИЕ СОСТАВА ЭКСТРАКЦИОННОЙ ФОСФОРНОЙ КИСЛОТЫ НА КАЧЕСТВО СЛОЖНОГО NP(S) УДОБРЕНИЯ СУЛЬФОАММОФОС

Аннотация: *В статье приведены результаты исследования получения высокоэффективного сложного удобрения сульфоаммофос на основе экстракционной фосфорной кислоты различной концентрации. Данный продукт в Казахстане не производится; для его запуска на Заводе «Минеральные удобрения» требуется изучить влияние концентрации кислоты и содержания растворимых примесей на состав получаемого удобрения. Для идентификации полученных солей применяли стандартные химические и инструментальные методы анализа. Установлено, что при выпаривании экстракционной фосфорной кислоты в присутствии осадителей содержание фтора снижается в несколько раз. Наиболее интенсивно снижение содержания других примесей в кислоте происходит при введении кальцинированной соды за счет связывания их в виде нерастворимых осадков кремнефторида натрия и изоморфных комплексных соединений алюминия, железа и кальция. Аммонизацией обесфторенных растворов экстракционной фосфорной кислоты концентраций 25-31% P_2O_5 получены образцы сульфоаммофоса, которые по содержанию серы и азота соответствуют требованиям стандарта, а по фосфору даже превышают нормативные значения. Изучено влияние концентрации экстракционной фосфорной кислоты на размер кристаллов и влажность сульфоаммофоса; определена оптимальная концентрация кислоты для получения продукта высокого качества. Сульфоаммофос, полученный на основе упаренной экстракционной фосфорной кислоты концентрации 25-26% P_2O_5, является безбалластным концентрированным водорастворимым сложным NP(S) удобрением.*

Ключевые слова: *Экстракционная фосфорная кислота, сульфоаммофос, моноаммонийфосфат, сульфат аммония, водорастворимое удобрение, примеси.*

Введение

Одним из самых перспективных минеральных удобрений является сульфоаммофос, который относится к безбалластным, высококонцентрированным комплексным удобрениям, вносимым на любые типы почв под различные культуры. Это обусловливает стабильный спрос на данный продукт во всем мире. Известно, чтоиспользование сульфоаммофоса увеличивает урожайность зерновых на 10-15%, при этом существенно увеличивается содержание белка в зерне и масла в семечках, сое и рапсе [1]. Сульфоаммофос отличается легкостью внесения в почву как в качестве основного припосевного удобрения, так и для корневой и некорневой подкормки для разных видов сельскохозяйственных культур,а также включаться в состав тукосмеси как базовый компонент [1-3].

Основными компонентами сульфоаммофоса являются моноаммонийфосфат и сульфат аммония. В зависимости от состава сырья и технологии получения сульфоаммофос выпускают следующих марок: NP(S) 20:20(14); 18:18(16); 16:20(12); 14:40 (4). Сульфоаммофос сочетает в себе свойства аммонийных, фосфорных и серосодержащих удобрений, при этом обладает лучшим соотношением азота и фосфора, чем аммофос [1, 5]. Сульфоаммофос образуется при нейтрализации смеси фосфорной и серной кислот аммиаком, процесс описывается уравнениями реакций:

$$NH_3 + H_3PO_4 = NH_4H_2PO_4 \quad (1)$$

$$2NH_3 + H_2SO_4 = (NH_4)_2SO_4 \quad (2)$$

На сегодняшний день большинство методов производства фосфорсодержащих минеральных удобрений основано на использовании экстракционной фосфорной кислоты (ЭФК), которая содержит ряд примесей, переходящих в нее при сернокислотном разложении фосфоритов. Примеси фтора, магния, кальция, силикатов и содержание P_2O_5 в ЭФК могут существенно повлиять на качество получаемого сульфоаммофоса.

Анализ публикаций выявил несколько способов получения сульфоаммофоса. Авторы патента [6] предлагают осуществлять нейтрализацию фосфорной и серной кислот аммиаком при раздельной подаче кислот с применением трубчатого реактора. В процессе получения используют ЭФК концентрации 32-40% P_2O_5. Известен способ получения сульфоаммофоса, отличающийся тем, что полученную после нейтрализации суспензию с вязкостью 18-35 мПа·с распыляют воздухом на стадии гранулирования и сушки [7]. Учеными [8-10] изучен процесс получения аммофоса и сульфоаммофоса с прочностью гранул не менее 2 МРа на основе ЭФК и мытого сухого концентрата фосфорита Кызылкум, содержащего 26% P_2O_5. Однако доля серной кислоты для образования сульфата аммония составляет всего 5,0-7,5% от доли ЭФК, следовательно, содержание серы и азота не превышает 8% в продукте, который является несбалансированным по основным питательным элементам.

Республика Казахстан занимает второе место среди стран Евразийского экономического союза по разведанным запасам фосфатного сырья, расположенного в фосфоритоносном бассейне Каратау. На единственном действующем в Казахстане предприятии по производству фосфорных удобрений, а именно на Заводе «Минеральные удобрения» реализуется производство ЭФК низкой концентрации, на основе которой получают сложное водорастворимое удобрение аммофос. На базе этого действующего производства компания планирует запустить линию по получению уникального продукта-сульфоаммофоса. Для его производства должна использоваться концентрированная фосфорная кислота, что в свою очередь требует выпаривания ЭФК до концентрации 40-50% P_2O_5 [11,12]. Поэтому для осуществления проекта необходимо провести исследование влияния концентрации ЭФК и содержания растворимых примесей на состав получаемого продукта и его физико-химические свойства, данные о котором в опубликованных изданиях не выявлены.

Методы исследования

Для исследования в цехе ЭФК отобрана партия кислоты, полученной сернокислотным разложением фосфоритов месторождения Кистас бассейна Каратау. Анализ ЭФК на содержание P_2O_5, оксидов магния, кальция, железа, алюминия и сульфат-ионов проведен стандартными химическими методами, содержание примесей фторид-ионов измеряли потенциометрическим методом с помощью pH-метра/иономера ИТАН с фторселективным электродом с программным обеспечением. Суммарную стандартную неопределенность измерения и стандартное отклонение для анализов ЭФК рассчитывали по 3 параллельным измерениям пробы с учетом взвешивания пробы, калибровки и измерения на иономере и спектрометре.

Обесфторивание ЭФК осуществляли путем ввода в раствор осадителей сульфата натрия и кальцинированной соды. ЭФК упаривали в термостате путем постепенного уменьшения объема кислоты сначала на 25%, затем на 37,5, 50% и на 75%. Полученные растворы отфильтровывали от примесей и анализировали на содержание P_2O_5 и всех примесных компонентов. Растворы аммонизировали аммиачной водой при включенной вытяжной вентиляции при температуре 80-90°С до pH=5,0-5,5, за счет экзотермичности температура суспензии поднималась до 100°С, при этом происходило испарение части воды. Затем вводили рассчитанное количество концентрированной серной кислоты и продолжали аммонизацию до достижения pH=5,5-6,0 с кристаллизацией аммонийных солей. Суспензию сульфоаммофоса высушивали при температуре 90°С. Идентификацию продукта осуществляли микроскопическим спектральным, рентгенографическим и ИК-спектроскопическим методами. Достоверность полученных результатов подтверждается применением для анализа дифрактометра D8 Advance (Bruker) с обработкой полученных данных дифрактограмм и расчетом межплоскостных расстояний с помощью программного обеспечения EVA, а также РЭМ JSM-6490.

Результаты исследований и их обсуждение

Первоначальный анализ экстракционной фосфорной кислоты показал присутствие в ее составе 0,21% мелкодисперсного нерастворимого остатка (н.о.), представляющего проскок твердой фазы в процессе фильтрования фосфорнокислотной суспензии. Рентгенографическим анализом н.о. идентифицировано наличие в составе 67,2% гидрофосфата железа, 25,9% кварцита и 6,9% алюмосиликата (рис. 1), что свидетельствует о потерях фосфора в результате экстракции природного фосфата.

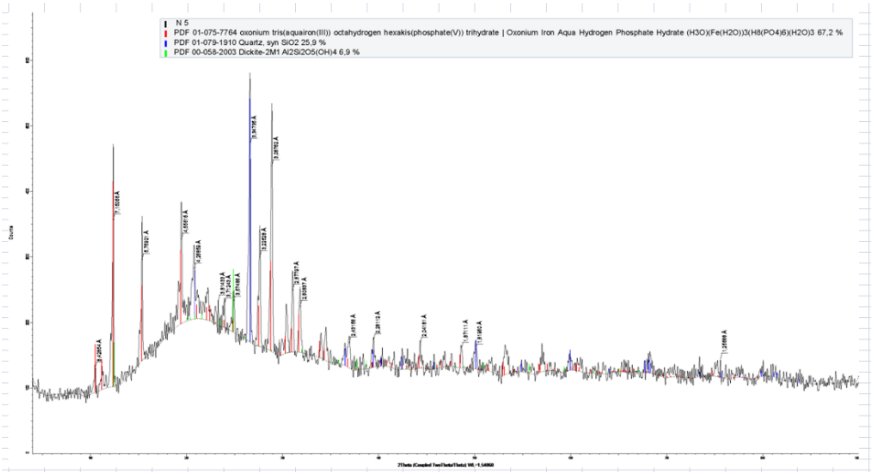

Рисунок 1 – Рентгенограмма нерастворимого остатка

Результаты исследования раствора ЭФК приведены в Таблице 1. Исходная ЭФК с концентрацией 19,37% P2O5 является разбавленной кислотой, которая по мере упаривания постепенно концентрируется до 25-40% P2O5. При этом возрастает плотность и вязкость растворов [13, 14]. Соотношение SO3:CaO=1,92 свидетельствует о сульфатном дигидратном режиме экстракции фосфорита [11].

ЭФК содержит растворимые примеси соединений кальция, магния, железа, алюминия, сульфат-ионов, а также фторид- и кремнефторид-ионов, которые при обесфторивании связываются в виде труднорастворимого осадка кремнефторида натрия. При этом в процессе выпаривания содержание фтора снижается в несколько раз, от 0,09 до 0,02%. Часть фтора связывается с ионами магния с образованием гелеобразного коллоидного раствора фторида магния, который по мере охлаждения становится вязким и теряет текучесть. Поэтому невозможно получить ЭФК концентрацией более 40%.

Таблица 1 – Изменение состава экстракционной фосфорной кислоты после упаривания

Содержание, %	P_2O_5 своб	CaO	MgO	Fe_2O_3	Al_2O_3	F^-	SO_4^{2-}
ЭФК	19,37	0,50	0,12	0,46	2,47	0,09	0,96
Степень упаривания, %	В присутствии осадителя Na_2SO_4						
25	25,20	1,06	0,25	0,48	1,20	0,02	1,26
37,5	29,21	1,17	0,31	0,49	1,22	0,03	2,54
50	34,94	1,48	0,34	0,68	1,28	0,03	4,56
75	39,16	1,82	0,42	0,81	1,77	0,03	5,01
	В присутствии осадителя Na_2CO_3						
25	25,99	0,43	0,099	0,47	1,35	0,02	1,01
37,5	29,61	0,47	0,12	0,49	1,35	0,03	2,04
50	31,25	0,99	0,23	0,54	1,37	0,04	2,72
75	39,33	1,13	0,26	0,70	1,54	0,04	3,52

Наиболее интенсивно связывание протекает при введении соды, за счет чего происходит снижение содержания CaO и MgO, несмотря на общую картину незначительного увеличения содержания примесей за счет концентрирования растворов. При введении сульфата натрия происходит возрастание содержания сульфат-ионов намного больше, чем при вводе соды. В связи с этим использование данного осадителя нецелесообразно ввиду также последующего ввода серной кислоты на стадии аммонизации. Существенное двукратное снижение содержания солей алюминия с 2,47 до 1,2-1,3% Al2O3 вызвано образованием нерастворимых трудноразрушаемых изоморфных комплексных соединений фосфатов алюминия, железа и кальция [15].

Все вышеотмеченные нерастворимые осадки, образующиеся при выпаривании растворов ЭФК, отделяются фильтрованием, что позволит при дальнейшей аммонизации кислот получить полностью водорастворимое удобрение высокого качества. На основании данных о выпаривании ЭФК до различной степени изучали аммонизацию полученных растворов фосфорной кислоты и их последующую сушку.

Результаты показали, что при сушке соли, полученной аммонизацией раствора концентрации 39% P2O5, образуется вязкая масса, которую невозможно полностью высушить, в отличие от рассыпчатых солей, полученных на более разбавленных растворах (рис. 2). Поэтому ЭФК концентрации 39% и выше не может быть использована для получения сульфоаммофоса. Результаты аммонизации остальных очищенных содой растворов ЭФК с серной кислотой до pH=5,5-6,0 представлены в таблице 2. Качественный состав удобрений оценивается по содержанию основных питательных элементов (макроэлементов), необходимых для питания растений – азота и фосфора, а также дополнительного действующего вещества – серы.

a b

Рисунок 2 – Внешний вид сульфоаммофоса, полученного из ЭФК концентрации: a – 19-35%, b – 39%

Таблица 2 – Содержание основных питательных элементов в сульфоаммофосе, полученном при аммонизации изучаемых растворов

№ образца	Концентрация ЭФК, % P_2O_5	Содержание в сульфоаммофосе, %			
		P	P_2O_5	N	S
1	19,37	7,53	17,25	18,27	19,06
2	25,99	10,09	23,11	17,81	16,15
3	29,61	14,86	34,03	15,31	11,31
4	31,25	11,72	26,84	14,96	12,85

Данный состав представлен на спектрограммах, полученных на РЭМ (рис. 3), и в таблице элементного анализа. Микро количества магния и алюминия находятся в удобрении в водорастворимой форме в пределах их растворимости и не снижают качества продукта. Пики кремния, железа и кальция представляют фоновый сигнал прибора, образующийся в результате интерференции.

Высокое содержание серы и азота и низкое значение фосфора в исходной ЭФК связано, очевидно, с высоким содержанием воды в растворе и вводом большего количества серной кислоты для обеспечения заданной кислотности. Остальные образцы представляют собой рассыпчатые соли белого цвета и по содержанию серы и азота практически соответствуют требованиям Технических условий СТ РК 2303-2022 для марок NP(S) 16:20(12) и NP(S) 18:18(16), а по фосфору в пересчете на P_2O_5 даже превышают нормативные значения. Таким образом, полученные продукты представляют собой водорастворимые безбалластные концентрированные сложные удобрения.

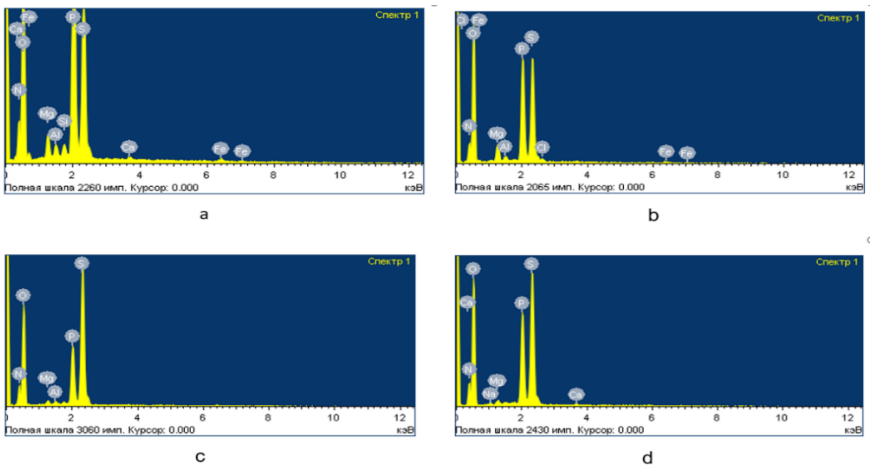
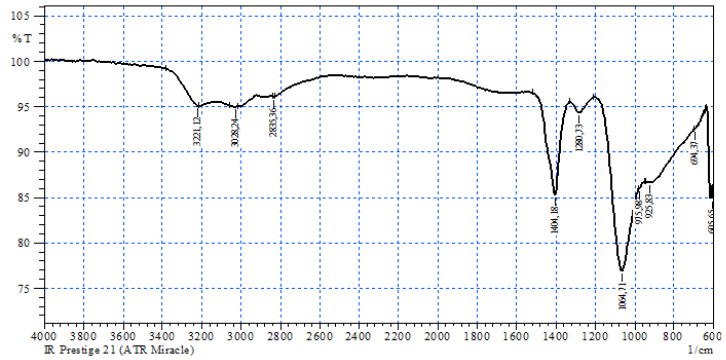
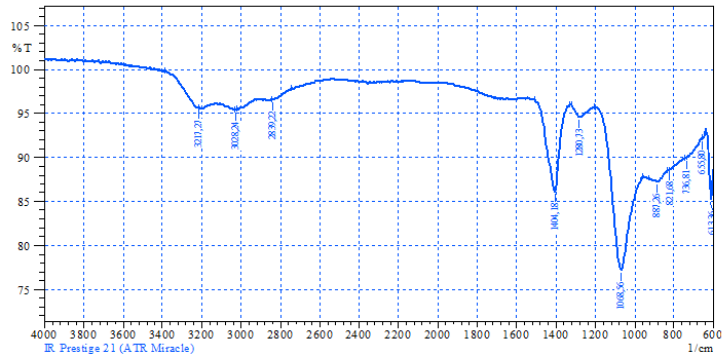

Рисунок 3 – Спектрограмма образцов сульфоаммофоса: a – 1, b – 2, c – 3, d – 4

Идентификация полученных солей образцов 2 и 3 ИК-спектральным анализом подтверждает химический состав (рис. 4). Одинаково широкая полоса поглощения в области 2835-3028 $см^{-1}$ характеризует колебания ассоциированных водородных связей, выделенных при аммонизации кислотного раствора, а полосы поглощения 925 и 1064 $см^{-1}$ обусловлены колебаниями фосфат-ионов и сульфат-ионов. Полосы поглощения с частотами колебаний 3220 и 1404 $см^{-1}$ определяют наличие в составе продукта иона аммония.

a

b

Рисунок 4 – ИК-спектры образцов сульфоаммофоса: a – 2, b – 3.

Еще одним важным показателем качества сульфоамофоса согласно требованиям вышеуказанного стандарта является влажность продукта, которая не должна превышать 1%. В связи с этим определена влажность полученных солей, значение которой непосредственно зависит от размера кристаллов. Как известно, крупные кристаллы удерживают меньше влаги и поэтому легче отмываются, отфильтровываются и высушиваются [11]. Результаты, представленные на рисунке 5, свидетельствуют о том, что кристаллы наибольшего среднего размера 9,9 мкм получены в изученном интервале концентраций ЭФК при содержании в растворе 26% P_2O_5. Минимальный средний размер 4,92 мкм имеют кристаллы, полученные на исходной кислоте (образец 1).

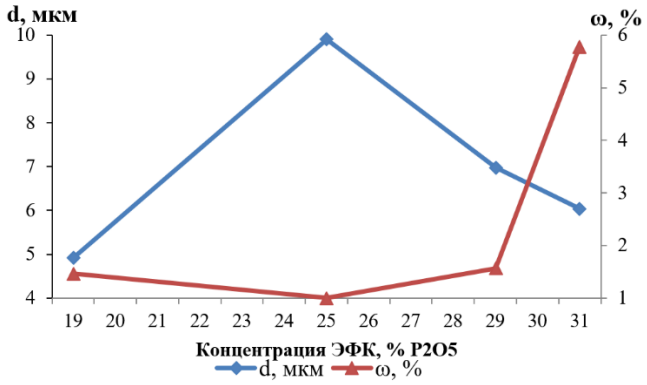

Рисунок 5 – Зависимость размера кристаллов и влажности сульфоаммофоса от концентрации раствора ЭФК

Зависимость влажности солей от концентрации кислоты проходит через минимум концентрации 26% и имеет значение 1%, соответствующее нормативному показателю. Зависимость показывает резкое увеличение влажности для соли, полученной с применением ЭФК, упаренной до концентрации 31%. На основании диаграммы можно сделать вывод, что для получения сульфоаммофоса состава, соответствующего требованиям Технических условий СТ РК 2303-2022 Сульфоаммофос из фосфоритов Каратау, следует применять экстракционную фосфорную кислоту оптимальной концентрации 25-26% P_2O_5.

Рентгенофазовый анализ 2 образца, полученного в оптимальных условиях, (рис. 6) подтверждает ранее установленный состав, включающий практически равные доли моноаммонийфосфата – 48,3% и сульфата аммония 51,7%.

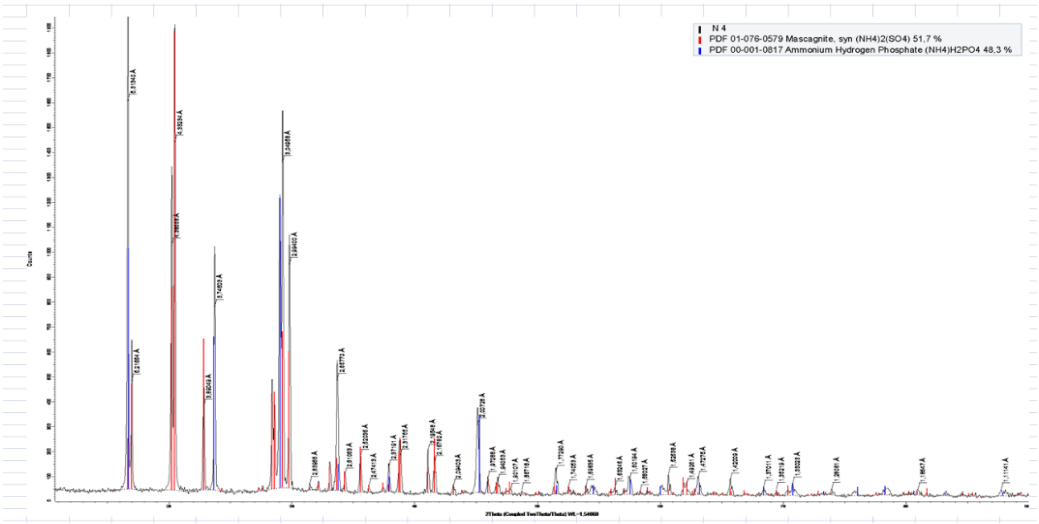

Рисунок 6 – Рентгенограмма сульфоаммофоса, полученного в оптимальных условиях

Как видно на дифрактограмме, примеси в составе продукта отсутствуют. Соотношение $NH_4H_2PO_4$:$(NH_4)_2SO_4$ составляет 1:1,07, соотношение N:P_2O_5=1:1,8. Общая сумма питательных веществ NP(S) в удобрении по данным РФА составляет 59,2%.

По данным элементного состава 2 образца (оптимальный режим) соотношение N:P_2O_5=1:1,3, а общая сумма питательных веществ NP(S) равна 57,07%. Установленный состав позволяет заключить, что сульфоаммофос, полученный на основе упаренной ЭФК концентрации 25-26% P_2O_5, является концентрированным водорастворимым NP(S) удобрением, соответствующим требованиям Технических условий на данный продукт, не содержащим нерастворимых примесей и обладающим лучшим соотношением азота и фосфора, чем аммофос [2, 5].

Заключение

Исследованием влияния концентрации экстракционной фосфорной кислоты и содержания растворимых примесей на состав и качество получаемого продукта установлено, что при выпаривании ЭФК в присутствии осадителей содержание фтора снижается в несколько раз. Наиболее интенсивно снижение содержания других примесей в кислоте происходит при введении кальцинированной соды за счет связывания их в виде нерастворимых осадков кремнефторида натрия и изоморфных комплексных соединений алюминия, железа и кальция.

В результате аммонизации обесфторенных содой растворов ЭФК концентраций 25-31% P_2O_5 получены образцы сульфоаммофоса, которые по содержанию серы и азота практически соответствуют требованиям Технических условий СТ РК 2303-2022 [2] для марок NP(S) 16:20(12) и NP(S) 18:18(16), а по фосфору даже превышают нормативные значения. Исследованием влияния концентрации ЭФК на размер кристаллов и влажность сульфоаммофоса установлена оптимальная концентрация кислоты 25-26% P_2O_5 для получения продукта высокого качества. Сульфоаммофос, полученный на основе упаренной ЭФК концентрации 25-26% P_2O_5, является концентрированным водорастворимым сложным NP(S) удобрением, не содержащим нерастворимых примесей.

Список литературы

1. Григоровская П.И. Серосодержащие удобрения [Электрон. ресурс]. – 2014. – URL: https://www.pesticidy.ru/group_fertilizers/sulfur_fertilizer (дата обращения: 03.03.2025).
2. СТ РК 2303-2022 Сульфоаммофос из фосфоритов Каратау. Технические условия.
3. Украинская Агропромышленная группа. Сульфоаммофос [Электрон. ресурс]. URL: https://uapg.ua/ru/blog/sulfoammofos (дата обращения: 08.03.2025).
4. Пат. RU 2407727C1 Российская Федерация, МПК C05G 1/06 (2006.01). Способ получения сульфоаммофоса / Т.В. Шарипов, А.Г. Мустафин, П.Н. Володин, Р.Т. Усманов; патентообладатель Т.В. Шарипов, А.Г. Мустафин. – заявл. 2009.03.31; опубл. 2010.12.27, Бюл. № 36.
5. СТ РК 3827-2022 Аммофос плюс. Технические условия.
6. Пат. RU 2408564C1 Российская Федерация, МПК C05G 1/06(2006.01). Способ получения удобрения, содержащего азот, фосфор и серу / Л.В. Ракчеева и др.; заявитель и патентообладатель ОАО «Воскресенские минеральные удобрения». – заявл. 2009.04.30; опубл. 2011.01.10, Бюл. № 1.
7. Пат. RU 2396236C2 Российская Федерация, МПК C05G 1/06 (2006.01). Способ получения сульфоаммофоса / В.В. Давыденко, М.М. Ахметшин, И.Г. Гришаев, А.Я. Сырченков; заявитель и патентообладатель ОАО «Научноисследовательский институт по удобрениям и инсектофунгицидам им. профессора Я.В. Самойлова». – заявл. 2008.10.29; опубл. 2010.08.10, Бюл. № 22.
8. Obtaining ammophosphate and sulfoammophosphate fertilizers on base of the washed dry concentrate containing 26% P_2O_5 / A.A. Rasulov et al // E3S Web of Conferences. IV International Conference on Geotechnology, Mining and Rational Use of Natural Resources. – 2024. – Vol. 525, 02015. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202452502015.
9. Processing of a washed dry concentrate containing 26% P_2O_5 into ammophosphate, sulpho- and nitroammophosphate fertilizers / A.A. Rasulov et al // Journal of Chemical Technology and Metallurgy. – 2024. – № 3. – P. 521-529.
10. Obtaining ammophosphate from ordinary flour of thermoconcentrate of phosphorites of Central Kyzylkum using sulfuric acid additive / T.A. Sattarov et al // Chemical industry. – 2024. – № 2. – P. 57-61.
11. Позин М.Е. Технология минеральных удобрений. Учебник для вузов / М.Е. Позин. – Л.: Химия, 1989. – 352 с.
12. Технология минеральных удобрений / И.А. Петропавловский и др. – Санкт-Петербург: Проспект науки, 2018. – 312 с.
13. Свойства неорганических соединений: справочник / А.И. Ефимов и др. – Л.: Химия, 1983. – 392 с.
14. Мельник Б.Д. Краткий инженерный справочник по технологии неорганических веществ / Б.Д. Мельник, Е.Б. Мельников. – М.: Химия, 1968.
15. Копылев Б.А. Технология экстракционной фосфорной кислоты / Б.А. Копылев. – Л.: Химия, 1981. – 224 с.

References

1. Grigorovskaya P.I. Serosoderzhashchie udobreniya [Ehlektron. resurs]. – 2014. – URL: https://www.pesticidy.ru/group_fertilizers/sulfur_fertilizer (data obrashcheniya: 03.03.2025). (In Russian).
2. ST RK 2303-2022 Sul'foammofos iz fosforitov Karatau. Tekhnicheskie usloviya. (In Russian).
3. Ukrainskaya Agropromyshlennaya gruppa. Sul'foammofos [Ehlektron. resurs]. URL: https://uapg.ua/ru/blog/sulfoammofos (data obrashcheniya: 08.03.2025). (In Russian).
4. Pat. RU 2407727C1 Rossiiskaya Federatsiya, MPK C05G 1/06 (2006.01). Cposob polucheniya sul'foammofosa / T.V. Sharipov, A.G. Mustafin, P.N. Volodin, R.T. Usmanov; patentoobladatel' T.V. Sharipov, A.G. Mustafin. – zayavl. 2009.03.31; opubl. 2010.12.27, Byul. № 36. (In Russian).
5. ST RK 3827-2022 Ammofos plyus. Tekhnicheskie usloviya. (In Russian).
6. Pat. RU 2408564S1 Rossiiskaya Federatsiya, MPK C05G 1/06(2006.01). Sposob polucheniya udobreniya, soderzhashchego azot, fosfor i seru / L.V. Rakcheeva i dr.; zayavitel' i patentoobladatel' OAO «Voskresenskie mineral'nye udobreniYA». – zayavl. 2009.04.30; opubl. 2011.01.10, Byul. № 1. (In Russian).
7. Pat. RU 2396236C2 Rossiiskaya Federatsiya, MPK C05G 1/06 (2006.01). Sposob polucheniya sul'foammofosa / V.V. Davydenko, M.M. Akhmetshin, I.G. Grishaev, A.YA. Syrchenkov; zayavitel' i

patentoobladatel' OAO «Nauchnoissledovatel'skii institut po udobreniyam i insektofungitsidam im. professora YA.V. SamoilovA». – zayavl. 2008.10.29; opubl. 2010.08.10, Byul. № 22. (In Russian).
8. Obtaining ammophosphate and sulfoammophosphate fertilizers on base of the washed dry concentrate containing 26% P2O5 / A.A. Rasulov et al // E3S Web of Conferences. IV International Conference on Geotechnology, Mining and Rational Use of Natural Resources. – 2024. – Vol. 525, 02015. https://doi.org/10.1051/e3sconf/202452502015. (In English).
9. Processing of a washed dry concentrate containing 26% P2O5 into ammophosphate, sulpho- and nitroammophosphate fertilizers / A.A. Rasulov et al // Journal of Chemical Technology and Metallurgy. – 2024. – № 3. – P. 521-529. (In English).
10. Obtaining ammophosphate from ordinary flour of thermoconcentrate of phosphorites of Central Kyzylkum using sulfuric acid additive / T.A. Sattarov et al // Chemical industry. – 2024. – № 2. – P. 57- 61. (In English).
11. Pozin M.E. Tekhnologiya mineral'nykh udobrenii. Uchebnik dlya vuzov / M.E. Pozin. – L.: Khimiya, 1989. – 352 s. (In Russian).
12. Tekhnologiya mineral'nykh udobrenii / I.A. Petropavlovskii i dr. – Sankt-Peterburg: Prospekt nauki, 2018. – 312 s. (In Russian).
13. Svoistva neorganicheskikh soedinenii: spravochnik / A.I. Efimov i dr. – L.: Khimiya, 1983. – 392 s. (In Russian).
14. Mel'nik B.D. Kratkii inzhenernyi spravochnik po tekhnologii neorganicheskikh veshchestv / B.D. Mel'nik, E.B. Mel'nikov. – M.: Khimiya, 1968. (In Russian).
15. Kopylev B.A. Tekhnologiya ehkstraktsionnoi fosfornoi kisloty / B.A. Kopylev. – L.: Khimiya, 1981. – 224 s. (In Russian).

Г.М. Сейтмагзимова, Ж.С. Серікбаева*, Е.Г. Куликов, Р.Р. Якубова, Б.С. Серикбаева
М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті,
160012, Қазақстан Республикасы, Шымкент қ., Тауке-хан даңғылы, 5
*e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru

ЭКСТРАКЦИЯЛЫҚ ФОСФОР ҚЫШҚЫЛЫ ҚҰРАМЫНЫҢ КҮРДЕЛІ NP(S) ТЫҢАЙТҚЫШ – СУЛЬФОАММОФОСТЫҢ САПАСЫНА ӘСЕРІ

Мақалада әртүрлі концентрациядағы экстракциялық фосфор қышқылына негізделген жоғары тиімді күрделі сульфоаммофос тыңайтқышын алу бойынша зерттеу нәтижелері келтірілген. Бұл өнім Қазақстанда өндірілмейді; оны «Минералды тыңайтқыштар» зауытында іске қосу үшін алынған тыңайтқыштың құрамына қышқыл концентрациясы мен еритін қоспалардың әсерін зерттеу қажет. Алынған тұздарды анықтау үшін стандартты химиялық және аспаптық талдау әдістері қолданылды. Тұндырғыштардың қатысуымен экстракциялық фосфор қышқылын буландыру кезінде фтордың мөлшері бірнеше есе азаятыны анықталды. Қышқылдағы басқа қоспалар құрамының неғұрлым қарқынды төмендеуі натрий кремнийфторидінің ерімейтін тұнбалары және алюминий, темір және кальцийдің изоморфты күрделі қосылыстары түрінде байланыстыру арқылы сода күлі енгізілген кезде пайда болады. Концентрациясы 25-31% P_2O_5 экстракциялық фосфор қышқылының фторсыздандырылған ерітінділерін аммонизациялау арқылы күкірт пен азот мөлшері бойынша стандарт талаптарына сәйкес, ал фосфор бойынша тіпті стандартты мәндерден асып түсетін сульфоаммофос үлгілері алынды. Экстракциялық фосфор қышқылының концентрациясының кристалл мөлшері мен сульфоаммофос ылғалдылығына әсері зерттелді; жоғары сапалы өнім алу үшін қышқылдың оңтайлы концентрациясы анықталды. 25-26% P_2O_5 концентрациясындағы буланған экстракциялық фосфор қышқылынан алынған Сульфоаммофос – балластсыз, суда еритін концентрлі күрделі NP(S) тыңайтқышы болып табылады.

Түйін сөздер: *экстракциялық фосфор қышқылы, сульфоаммофос, моноаммоний фосфаты, аммоний сульфаты, суда еритін тыңайтқыш, қоспалар.*

G. Seitmagzimova, Zh. Serikbayeva*, Ye. Kulikov, R. Yakubova, B. Serikbaeva
M. Auezov South Kazakhstan University,
160012, Republic of Kazakhstan, Shymkent, Tauke khan, 5
*e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru

INFLUENCE OF WET-PROCESS PHOSPHORIC ACID COMPOSITION ON THE QUALITY OF COMPLEX NP(S) FERTILIZER SULPHOAMMOPHOS

The article presents the research results on obtaining the highly effective complex fertilizer sulfoammophos based on wet-pprocess phosphoric acid of various concentrations. This product is not

produced in Kazakhstan; to launch it at the Mineral Fertilizers Plant, it is necessary to study the effect of acid concentration and soluble impurity content on obtained fertilizer composition. Standard chemical and instrumental methods of analysis were used to identify the obtained salts. It was found that when evaporating wet-pprocess phosphoric acid in precipitator presence the fluorine content decreases several times. The most intensive reduction in content of other impurities in the acid occurs with soda ash introduction due to their binding in the form of insoluble precipitates of sodium silica fluoride and isomorphic complex compounds of aluminum, iron and calcium. By ammonization of defluorinated wet-pprocess phosphoric acid solutions of concentrations of 25-31% P_2O_5, sulfoammophos samples were obtained that meet the standard requirements in terms of sulfur and nitrogen content, and even exceed the standard values in terms of phosphorus. The effect of wet-pprocess phosphoric acid concentration on the crystal size and moisture content of sulfoammophos was studied; the optimal acid concentration for obtaining a high-quality product was determined. Sulfoammophos obtained on the basis of evaporated wet-pprocess phosphoric acid of concentration of 25-26% P_2O_5 is ballast-free concentrated water-soluble complex NP(S) fertilizer.

Key words: *Wet-process phosphoric acid, sulfoammophos, monoammonium phosphate, ammonium sulfate, water-soluble fertilizer, impurities.*

Сведения об авторах

Галина Мануиловна Сейтмагзимова – кандидат технических наук, профессор кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств»; Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: galinaseit@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2357-626X.

Журсинай Садуехаскызы Серикбаева* – магистрант кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств»; Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru.

Евгений Геннадиевич Куликов – магистр, специалист ВУК-инженер Испытательной региональной лаборатории инженерного профиля «Конструкционные и биохимические материалы», Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: keg.1988@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-2144-5065.

Раиса Ривкатовна Якубова – кандидат технических наук, доцент кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств»; Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: yarr-57@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1813-1933.

Багдагуль Садуэхасовна Серикбаева – PhD доктор, преподаватель кафедры «Технология неорганических и нефтехимических производств», Южно-Казахстанский университет имени М. Ауэзова, г. Шымкент, Республика Казахстан; e-mail: sbagdash@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-4408-7967.

Авторлар туралы мәліметтер

Галина Мануиловна Сейтмагзимова – техника ғылымдарының кандидаты, «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының профессоры; М.Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: galinaseit@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2357-626X.

Жүрсінай Сәдуехасқызы Серікбаева* – «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының магистранты; М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; *e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru.

Евгений Геннадиевич Куликов – магистр, «Конструкциялық және биохимиялық материалдар» инженерлік бейіндегі сынақ өңірлік зертхана инженері, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: keg.1988@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-2144-5065.

Раиса Ривкатовна Якубова – техника ғылымдарының кандидаты, «Бейорганикалық және мұнайхимия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының доценті; М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: yarr-57@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1813-1933.

Багдагуль Садуехасовна Серикбаева – PhD доктор, «Бейорганикалық және мұнай-химия өндірістерінің технологиясы» кафедрасының оқытушысы, М. Әуезов атындағы Оңтүстік Қазақстан университеті, Шымкент қ., Қазақстан Республикасы; e-mail: sbagdash@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-4408-7967.

Information about the authors

Galina Manuilovna Seitmagzimova – Candidate of technical science, professor of «Technology of inorganic and petrochemical productions» department; M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: galinaseit@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2357-626X.

Zhursinay Saduakhaskyzy Serikbayeva* – master student of «Technology of inorganic and petrochemical productions» department; M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: Zhursinay.Serikbaeva@mail.ru.

Yevgeny Gennadievich Kulikov – master, Engineer of Regional testing laboratory for engineering «Construction and biochemical materials», M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: keg.1988@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-2144-5065.

Raissa Ruvkatovna Yakubova – Candidate of technical science, Associate Professor of «Technology of inorganic and petrochemical productions» department; M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Republic of Kazakhstan; e-mail: yarr-57@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1813-1933.

Bagdagul Saduekhasovna Serikbaeva – PhD Doctor, instructor of «Technology of inorganic and petrochemical productions» department, M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent; e-mail: sbagdash@bk.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0001-4408- 7967.

Поступила в редакцию 08.01.2025
Поступила после доработки 04.04.2025
Принята к публикации 07.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-60

МРНТИ: 35.15.19

BY 4.0
Check for updates

М. Әліпұлы[1*], Н.Н. Нұрғалиев[2], Қ. Асқаруұлы[1], Mohammad Khalid[3], С. Азат[1]
[1]Satbayev Univeristy,
050013, Республика Казахстан, г. Алматы, ул. Сатпаева, 22
[2]Шәкәрім университет,
071410, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[3]Университет Глазго,
G12 8QQ, Великобритания, Глазго, пр. Университет
*e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com

МАТЕРИАЛЫ MXENE: СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ СИНТЕЗА, ЭКОЛОГИЧЕСКИ ЧИСТЫЕ ПОДХОДЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ПРИМЕНЕНИЯ В КАЧЕСТВЕ ПОКРЫТИЙ И КОМПОЗИТНЫХ МАТЕРИАЛОВ

Аннотация: *Статья представляет обзор современных методов синтеза MXene – двумерных материалов, включающих карбиды, нитриды и карбонитриды переходных металлов, с акцентом на экологически безопасные подходы и их перспективы в качестве покрытий и композитов. Рассматриваются традиционные методы травления с использованием фторидов, таких как плавиковая кислота, и их недостатки, включая экологические риски. В противовес им описаны «зеленые» технологии, такие как электрохимическое травление и методы с расплавленными солями, которые минимизируют воздействие на окружающую среду и повышают масштабируемость производства. Особое внимание уделено уникальным свойствам MXene: высокой электропроводности, механической гибкости и гидрофильности, что делает их востребованными в энергетике, электронике и экологии. В статье подчеркивается их потенциал в антикоррозионных, антибактериальных покрытиях, защите от электромагнитных помех и сенсорных системах. Также обсуждаются возможности применения MXene в Казахстане, включая использование местного сырья для производства суперконденсаторов, биомедицинских материалов и катализаторов для аэрокосмической отрасли. Экономическая эффективность локального синтеза подчеркивает перспективы для развития высокотехнологичных отраслей. Работа направлена на освещение текущих достижений и вдохновение на дальнейшие исследования в области устойчивого материаловедения, демонстрируя, как MXene могут способствовать инновациям, сочетая функциональность с экологической ответственностью.*

Ключевые слова: *MXene, покрытия, композиты, антикоррозионные свойства, антибактериальные свойства№*

Введение

Материалы на основе карбидов, нитридов и карбонитридов переходных металлов, известные как MXenes, представляют собой активно развивающееся направление в области двумерных материалов [1]. Они вызвали большой интерес у научного сообщества за счёт своей оригинальной структуры и выдающихся физико-химических характеристик [2]. Как правило, MXenes получают методом селективного травления карбидов алюминия

переходных металлов, в результате чего формируются материалы с высокой электрической проводимостью, механической гибкостью и гидрофильностью. Эти характеристики делают их особенно перспективными для широкого спектра применений – от систем накопления энергии до технологий экологической ремедиации [3, 4]. Универсальность MXenes дополнительно усиливается их способностью образовывать композиты с полимерами и другими материалами, что расширяет их функциональные возможности, такие как защитные покрытия и разработки многофункциональных материалов [5, 6].

В последние годы наблюдается заметный сдвиг в сторону разработки экологически чистых методов синтеза MXenes, отказ от традиционных методов травления на основе фторидов в пользу более устойчивых альтернатив. Подходы, такие как анодное электрохимическое травление и методы с использованием расплавленных солей, позволяют получать высококачественные MXenes и минимизировать воздействие на окружающую среду [7-9]. Такие достижения соответствуют растущему акценту на более зеленые технологии в материаловедении, которые стремятся сбалансировать инновации с экологическими соображениями [8, 9]. Более того, устойчивые методы производства способствуют улучшению масштабируемости и экономической эффективности, что является ключевыми факторами для промышленных применений [9, 10].

По мере развития интереса к материалам MXene всестороннее понимание их синтеза, свойств и применений становится решающим [11]. Данная статья направлена на освещение современных методов синтеза MXenes, подчеркивание их экологически чистых парадигм и углубленное изучение их многообещающих перспектив для покрытий и композитных материалов. Применения могут использовать барьерные способности MXenes для защиты от коррозии и их значительные механические свойства для повышения производительности в различных условиях [3, 5, 6]. В конечном итоге, это исследование стремится не только обрисовать текущий ландшафт технологии MXene, но и вдохновить на будущие разработки в области устойчивого материаловедения и инновационных применений.

Методы синтеза MXene

Традиционное травление на основе высокочастотного излучения

Наиболее распространенный метод синтеза MXenes включает травление фаз MAX (сокращение от M(n+1)AX(n), где M это переходный металл, A это элемент, такой как алюминий, и X – углерод и/или азот) [12] с использованием плавиковой кислоты (HF) или фторида на основе решения [13]. Этот традиционный метод преимущественно удаляет слой A (алюминий) из фазы MAX, в результате чего получается многослойная структура MXene [14]. Однако этот метод подвергся тщательному изучению из-за экологических проблем и рисков, связанных с обращением с HF [15]. Процесс травления и концентрация HF существенно влияют на свойства получаемых MXenes; например, увеличение концентрации HF приводит к образованию открытой, гармонической структуры, что приводит к увеличению расстояния между слоями, благоприятного для переноса ионов [16].

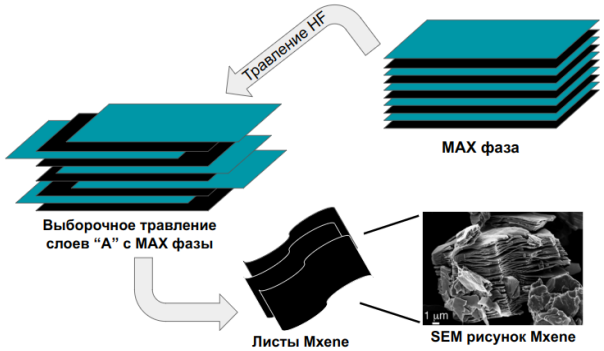

Рисунок 1 – Традиционный метод травления MAX фазы и получения листов Mxene. Взято и изменено с [17]

Несмотря на успешную демонстрацию травления на основе высокочастотного излучения, остаются проблемы, особенно связанные с образованием нежелательных побочных продуктов, таких как фторид алюминия, которые могут еще больше усложнить процесс синтеза и снизить выход [18, 19]. Недавние исследования показали, что для обеспечения полного травления с высокой степенью очистки может потребоваться более 24

часов [20]. Электрохимические характеристики и стабильность MXenes, полученных с помощью высокочастотного травления, были улучшены за счет оптимизации таких параметров, как температура и время травления, которые помогают контролировать морфологию и размер чешуек [21, 22].

Альтернативные методы травления

В ответ на недостатки, связанные с высокочастотным травлением, были разработаны различные альтернативные методы травления [23]. К ним относятся кислотное травление по Льюису [23], травление расплавленной солью (рис. 2) [24] и электрохимические методы [25]. Например, было изучено использование хлорида цинка ($ZnCl_2$) и других кислот Льюиса, в которых происходит реакция замещения между катионами металлов и алюминием в фазе MAX [26]. Этот способ демонстрирует более широкую перспективу травления, позволяющую избежать использования токсичного фтора, хотя он по-прежнему требует тщательного учета воздействия на окружающую среду [23]. Вдобавок, травление расплавленной солью представляет собой альтернативу быстрому синтезу, значительно сокращая затраты времени по сравнению с традиционными методами, хотя достижение аналогичных результатов по-прежнему сопряжено с трудностями [20, 29].

Еще одной многообещающей альтернативой является электрохимическое травление [7]. Этот метод использует постоянный ток для достижения контролируемого отделения MXenes от их предшественников MAX и обеспечивает настраиваемое масштабируемое производство [27]. Кроме того, это открывает возможности для создания двумерных MXenes с улучшенными поверхностными свойствами [28]. В дополнение, в недавней работе, был представлен улучшенный метод электрохимического травления с использованием фтор-свободного бромидного электролита, который позволяет эффективно удалять алюминий с анода [30]. При циклировании метод обеспечивает быстрое и однородное образование MXene с высокой удельной емкостью и стабильностью.

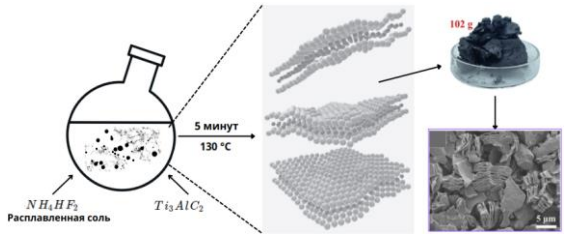

Рисунок 2 – Схема травления MXene с использованием расплавленной соли NH_4HF_2. Взято и изменено с [20]

«Зеленые» подходы к синтезу

Стремление к использованию экологически чистых методов синтеза подтолкнуло исследования в области "зеленых" подходов к производству MXene [8]. Методы синтеза, направленные на исключение использования токсичных реагентов, включая фтороводородную кислоту (HF), приобретают все большую актуальность и находят широкое применение в современной науке о материалах [31]. Методы экологически чистого синтеза могут включать использование биологических агентов или природных источников для облегчения процесса травления, что демонстрирует потенциал устойчивого производства ксена в будущем [28]. Например, био-безопасные методы и реакции, в которых используется водопроводная вода или другие безвредные реагенты, подчеркивают сдвиг в сторону снижения воздействия синтеза MXene на окружающую среду при одновременном достижении желаемых свойств материала [15, 28].

Кроме того, такие методы, как синтез с использованием циклов замораживания-оттаивания, демонстрируют высокую эффективность в повышении выхода MXene-материалов при сохранении их уникальных свойств [32]. Этот метод не только исключает использование опасных реагентов, но и способствует формированию структур, обладающих высокой применимостью в таких областях, как накопление энергии и сенсорные технологии [33, 34]. Так же к перспективным «зелёным» стратегиям можно отнести недавно разработанный микроволновой метод синтеза $Ti_3C_2T_x$ MXene, позволяющий сократить время производства до 90 минут и снизить энергозатраты на 75% по сравнению с традиционными

подходами [35]. Полученные материалы демонстрируют высокую степень кристалличности и улучшенные свойства экранирования электромагнитных помех (до 67 дБ в X-диапазоне), что делает метод перспективным для масштабного и эффективного производства [35].

В последнее время был изучен новый подход к синтезу вольфрамового MXene ($W_2C_xT_y$), основанный на высокотемпературном восстановлении с солевым травлением, что позволило получить стабильный двумерный материал с высокой электро-каталитической активностью в реакции выделения водорода [36]. Этот метод расширяет химическое разнообразие MXene и подтверждает их перспективность для энергетических применений.

В целом, развитие подходов к экологически безопасному синтезу подчеркивает значимость интеграции производства материалов с целями устойчивого развития, открывая возможности для их более широкого применения без ущерба для безопасности и экологической стабильности [8].

Молекулярные свойства

Электрические свойства

MXenes характеризуются исключительной электропроводностью, которая зачастую превосходит таковую у традиционных металлов [37]. Эта выдающаяся особенность объясняется их слоистой структурой, которая способствует эффективной передаче зарядов через слоями, что делает их идеальными кандидатами для применения в устройствах хранения энергии, таких как суперконденсаторы и аккумуляторы [38]. Дополнительная настройка электрических свойств посредством модификации поверхности и изменения состава MXenes значительно расширяет их возможности в области электроники [15, 29]. Исследования показали, что MXenes проявляют псевдоемкостные механизмы накопления заряда, обеспечивающие быструю диффузию ионов, что в свою очередь повышает эффективность систем хранения энергии [15, 38]. В обзорной работе было отмечено, что благодаря высокой проводимости и удельной поверхности, MXene демонстрируют ёмкость свыше 700 Ф/г в суперконденсаторах и более 400 мА·ч/г в литий-ионных аккумуляторах при высокой стабильности циклирования [39]. Однако для практического применения остаются актуальными задачи масштабирования синтеза и повышения долговременной стабильности.

Кроме того, взаимодействие между степенью окисления и поверхностными окончаниями, такими как группы –O, –F и –OH, существенно влияет на емкость накопителя заряда. Оптимизация этих групп выводов может привести к улучшению проводимости, тем самым повышая общую производительность электродов на основе MXene [40, 41].

Механические свойства

Механическая прочность MXenes представляет собой ключевую характеристику, определяющую их широкую применимость в различных областях [38]. Благодаря высоким значениям модуля упругости и прочности на растяжение, эти материалы демонстрируют исключительную механическую стабильность, превосходя многие другие двумерные структуры [42]. Их высокая гибкость способствует эффективному интегрированию в композиционные материалы без нарушения структурной целостности матрицы [43].

Экспериментальные исследования подтверждают, что MXenes сохраняют свою структурную целостность при воздействии различных механических нагрузок, что делает их перспективными для использования в гибкой электронике и носимых устройствах [5, 29]. Встраивание MXenes в полимерные матрицы позволяет существенно повысить механические характеристики таких композитов, обеспечивая им повышенную ударопрочность и устойчивость к усталостному разрушению [44].

Тепловые свойства

Теплопроводность MXenes является одним из ключевых параметров, определяющих их потенциал в областях, связанных с управлением тепловыми потоками, включая использование в качестве термоинтерфейсных материалов для электронных устройств [45]. В зависимости от химического состава и структуры, эти материалы могут демонстрировать высокие значения теплопроводности, что способствует эффективному рассеянию и отводу тепла [10, 28]. Многослойная архитектура MXenes способствует эффективному переносу фононов, что играет критическую роль в регулировании температурных режимов при их инженерном применении [46].

Дополнительно, высокая термическая стабильность MXenes делает их перспективными для эксплуатации в условиях повышенных температур, особенно в системах накопления и преобразования энергии [47]. Экспериментальные методы характеристики

позволили определить, что MXenes сохраняют свои свойства при воздействии значительных температур, что обеспечивает их надежность и работоспособность в экстремальных условиях [15,40].

Химические свойства

MXenes обладают замечательной химической реакционной способностью, характеризующейся функциональностью их поверхности, обусловленной процедурами травления, при которых поверхности MXenes соединяются различными группами (–O, –F и т.д.) [48]. Эти поверхностные группы придают MXenes гидрофильность и изменяют химическое поведение, позволяя им взаимодействовать с различными субстратами и химическими веществами [5,15]. Их высокая площадь поверхности также делает их отличными кандидатами для катализа, накопления энергии и экологических применений, таких как очистка воды [49].

Химическая стабильность MXenes в растворе во многом определяется наличием поверхностных функциональных групп, формирующих защитный слой, препятствующий окислению. Данный факт является важнейшим фактором, определяющим их устойчивость и продолжительный срок службы при длительной эксплуатации в различных средах [33, 41].

Настраиваемость и взаимосвязь структуры и свойств

Взаимосвязь между структурными характеристиками MXenes и их функциональными свойствами предоставляет широкие возможности для целенаправленной оптимизации и практического применения [50]. Различные методы синтеза позволяют контролировать межслойное расстояние и состав поверхностных терминальных групп, что оказывает непосредственное влияние на их электрические, тепловые и механические характеристики [15,41]. Регулируя условия синтеза, можно целенаправленно модифицировать свойства MXenes для конкретных задач, тем самым повышая их эффективность в таких областях, как накопление энергии, каталитические процессы и технологии экологической ремедиации [51].

Кроме того, взаимосвязь между структурой и химическим составом поверхности MXenes играет решающую роль в формировании их эксплуатационных характеристик [52]. Исследования различных химических модификаций позволили выявить эффективные подходы к улучшению таких свойств, как электропроводность и механическая прочность, что подчеркивает возможность целенаправленной настройки их функциональных параметров [5, 15]. Высокая степень настраиваемости MXenes открывает перспективы для дальнейших исследований и разработок, создавая основу для инновационных решений в широком спектре промышленных приложений [53].

Двойные MXene на основе двух переходных металлов (DTM MXene) обладают настраиваемой структурой и улучшенными электрохимическими характеристиками – высокой проводимостью, ёмкостью и стабильностью [54]. Их свойства зависят от сочетания металлов и типа терминальных групп, однако синтез остаётся сложным из-за чувствительности к условиям травления и ограниченной воспроизводимости. Несмотря на это, DTM MXene считаются многообещающими материалами для суперконденсаторов и аккумуляторов.

Защитные и функциональные покрытия

Антикоррозионные свойства

Плотная пластинчатая структура MXenes играет решающую роль в предотвращении проникновения агрессивных веществ, таких как вода, кислород и хлорид-ионы, в материалы подложки [55]. Диспергируя нанолисты MXene в полимерных матрицах или нанося их непосредственно с помощью таких процессов, как нанесение покрытия распылением или электрофоретическое осаждение, исследователи продемонстрировали эффективный «лабиринтный эффект», который расширяет пути диффузии агрессивных веществ [56]. Этот извилистый путь минимизирует риск локальной коррозии за счет снижения скорости переноса ионов, особенно в агрессивных коррозионных средах [57]. Например, было показано, что покрытия на основе MXene на металлических поверхностях снижают проникновение водорода, тем самым значительно замедляя кинетику коррозионных процессов в стальных трубах [57]. В композитных системах прочность поверхности раздела фенол–полимер повышается за счет водородных связей и ковалентных взаимодействий, гарантирующих сохранение целостности покрытия при механических и химических нагрузках [57].

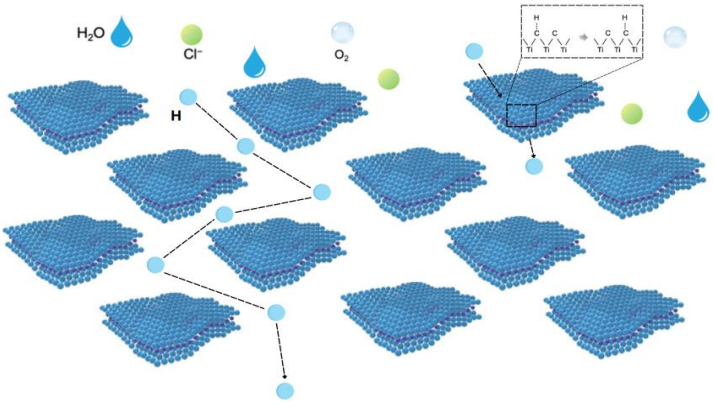

Рисунок 3 – Схема диффузии водорода через MXene принципом лабиринтного эффекта и процесса коррозии. Взято и изменено с [57]

Механические и трибологические усовершенствования

Покрытия MXene не только предотвращают коррозионное разрушение, но и способствуют обеспечению механического упрочнения [58]. Высокая внутренняя твердость и модуль упругости нанолистов MXene повышают несущую способность и износостойкость композитных покрытий [59]. При введении в эпоксидную или полиуретановую матрицу MXene могут выступать в качестве армирующих наполнителей, которые повышают плотность поперечных связей, что приводит к снижению пластической деформации и повышению стойкости к царапинам [60]. Синергия между нанометрическими размерами MXenes и матрицей покрытия приводит к улучшению характеристик трения и снижению коэффициента трения, что делает эти покрытия хорошо подходящими для применений, требующих длительного срока службы при механических нагрузках [5]. Кроме того, равномерное распределение полимерных наполнителей, чему способствуют модификации поверхности и соответствующие технологии обработки, обеспечивает равномерное распределение напряжений, снижая вероятность распространения трещин [61].

Защита от электромагнитных помех (EMI) и гибкая электроника

В области электронных устройств и устройств связи защита от электромагнитных помех является важным требованием для защиты чувствительных компонентов от электромагнитных помех [62]. Металлическая проводимость и высокое соотношение сторон нанолистов MXene обеспечивают превосходные возможности защиты от электромагнитных помех даже при нанесении в виде ультратонких пленок [63]. Технология послойной сборки облегчает нанесение покрытий MXene с контролируемой толщиной и минимальными дефектами – свойствами, которые обеспечивают эффективное поглощение и отражение электромагнитного излучения [64]. Кроме того, возможность обработки полимеров в водных дисперсиях с использованием масштабируемых технологий, таких как нанесение покрытий распылением или отжимом, позволяет получать покрытия на гибких и растягивающихся подложках [65]. Такие характеристики жизненно важны для носимой электроники следующего поколения и гибких датчиков, где важны как высокая проводимость, так и механическая совместимость [66]. Вдобавок, гибридные пленки из нанопроволоки MXene и серебра были разработаны таким образом, чтобы сочетать превосходную проводимость серебра с надежными механическими характеристиками MXenes, что позволяет получать покрытия с повышенной устойчивостью к воздействию окружающей среды и длительной эксплуатацией в различных условиях окружающей среды [67].

Антибактериальные покрытия и средства против биологического обрастания

Внутренние антибактериальные механизмы

Покрытия MXene обладают выраженными антибактериальными свойствами, которые делают их привлекательными для медицинского, экологического и промышленного применения. Антибактериальные свойства в значительной степени обусловлены несколькими параллельными механизмами:

1. Физическое разрушение: ультратонкая морфология нанолистов MXene с острыми краями позволяет им проникать через мембраны бактериальных клеток и физически разрушать их. Это механическое вмешательство дестабилизирует целостность клеточной мембраны и, следовательно, приводит к утечке клеток и их гибели [68].

2. Образование активных форм кислорода (АФК): при определенных условиях поверхности MXene могут вызывать окислительный стресс, генерируя АФК. Последующее окислительное повреждение клеточных компонентов, включая липиды, белки и нуклеиновые кислоты, еще больше усиливает бактерицидный эффект [69].

3. Поверхностный заряд и ионные взаимодействия: гидрофильные и отрицательно заряженные поверхностные функциональные группы MXene способствуют сильному электростатическому взаимодействию с положительно заряженными участками бактериальных мембран. Это взаимодействие может нарушить стабильность мембран и привести к лизису клеток [70].

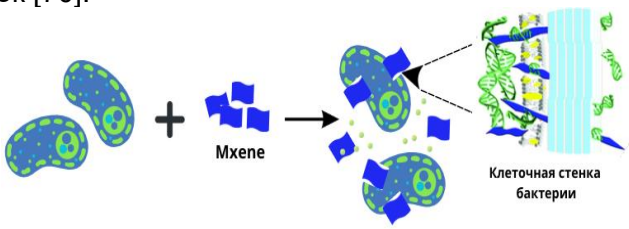

Рисунок 4 – Основной механизм антибактериального действия MXene.
Взято и изменено с [71]

Применение для защиты от биологического обрастания

В дополнение к прямому бактерицидному действию, покрытия MXene, как было показано, устойчивы к образованию биопленок [72], что является критическим требованием в таких областях применения, как очистка воды [73], биомедицинские имплантаты [74] и покрытия для морской техники [75]. Предотвращение биообрастания достигается, в первую очередь, за счет замедленного высвобождения антибактериальных средств [76] и поддержания поверхности, которая менее подвержена адсорбции белков и адгезии микроорганизмов [77]. Например, мембраны из композиционных материалов MXene/целлюлоза демонстрируют долговременный эффект защиты от биообрастания даже при длительном воздействии среды, богатой микробами [78]. Эта эффективность повышается за счет образования жестких кромок, подобных TiO_2, во время процессов окисления, которые постоянно препятствуют бактериальной колонизации [79]. Кроме того, в динамичных условиях эксплуатации [80] присущая покрытиям MXene гибкость и сминаемость [81] способствуют физическому удалению прилипших микроорганизмов [82], тем самым сохраняя чистоту и функциональную целостность покрытия в течение длительного периода эксплуатации [83].

Функционализация поверхности для повышения активности

Функционализация поверхности, такая как нанесение антибактериальных средств или ингибиторов коррозии на нанолисты MXene, еще больше усиливает их противообрастающую и антибактериальную активность [62]. Ковалентно связывая аминогруппы или другие биологически активные компоненты, поверхность MXene можно адаптировать для улучшения ее взаимодействия с бактериями-мишенями, тем самым повышая бактерицидную эффективность [84]. Такие модификации также улучшают диспергируемость в полимерных матрицах, обеспечивая более однородное покрытие, которое равномерно оказывает антибактериальное действие [83]. Этот подход был реализован в покрытиях для медицинских имплантатов, где как ингибирование бактериальной колонизации, так и стимулирование интеграции клеток-хозяев имеют решающее значение для долгосрочного успеха [44].

Многофункциональные умные покрытия

Интеграция множества функциональных возможностей

Недавние исследования были сосредоточены на разработке покрытий MXene, которые не только защищают подложки, но и обладают дополнительными функциональными возможностями, такими как самовосстановление, чувствительность к деформациям и реагирование на окружающую среду [85]. В этих системах MXene используются в качестве активных наполнителей в полимерных или гибридных матрицах, где их проводящие свойства используются для мониторинга механической деформации или надвигающегося разрушения в режиме реального времени [86]. Например, самовосстанавливающиеся покрытия, усиленные MXene, могут восстанавливать свой защитный барьер после механических повреждений, тем самым продлевая срок службы и снижая затраты на техническое обслуживание [87]. Эти «умные» покрытия реагируют на внешние воздействия, такие как

температура, механическое напряжение или химическое воздействие, динамически изменяя свои свойства.

Сенсорные и биомедицинские применения

Покрытия MXene также были разработаны для использования в сенсорных системах, в частности в тензодатчиках и биосенсорах [88]. Их способность сохранять электропроводность при механической деформации делает их отличными кандидатами для носимых устройств, которые контролируют физиологические параметры или состояние конструкций [87]. При применении в биомедицинских условиях комбинированные антибактериальные и самовосстанавливающиеся свойства покрытий MXene обеспечивают двойное преимущество: предотвращают инфекцию и одновременно контролируют состояние тканей или прогресс заживления после травмы [89]. Многослойные пленки MXene, осажденные на биосовместимых подложках, продемонстрировали перспективность в области перевязочных материалов, обеспечивая не только защиту от микробного проникновения, но и возможность непрерывного мониторинга процесса заживления с использованием электрических или оптических сигналов. [90]. Вдобавок, по материалам MXene, которые демонстрируют высокую электропроводимость и биосовместимость, также отмечаются перспективы этих материалов в доставке лекарств, генной терапии и интеграции с ИИ для персонализированной медицины [91].

Комбинация с другими наноматериалами

Для дальнейшего повышения многофункциональности полимерных покрытий были разработаны различные гибридные системы с использованием дополнительных наноматериалов, таких как серебряные нанопроволоки, оксид графена или металлоорганические каркасы [67]. Эти композитные покрытия используют синергетические взаимодействия между MXenes и добавленными нанокомпонентами, в результате чего получаются специальные покрытия с оптимизированными электрическими, тепловыми и антибактериальными свойствами [83]. Например, композиты из нанопроволоки MXene и серебра не только усиливают защиту от электромагнитных помех, но и проявляют сильную антибактериальную активность благодаря хорошо известному бактерицидному действию ионов серебра [92]. Такие многофункциональные покрытия особенно ценны для применения в суровых или изменчивых условиях эксплуатации, где один слой должен обеспечивать эффективность в нескольких взаимодействующих областях.

Потенциальные использование в материалов MXene в Казахстане

Одно из исследовании по материалам синтезируемых из Mxene, было посвящено синтезу титана из титанового кальция местного производства, процесс которого включал выборочное травление плавиковой кислотой (HF) для удаления слоя алюминия, в результате чего получались высококачественные двумерные листы MXene [93]. Полученный материал продемонстрировал улучшенные электрохимические характеристики, благодаря которым материал подходит для применения в суперконденсаторах, которые могут сыграть решающую роль в секторе возобновляемых источников энергии и электромобилей Казахстана [93].

В другом исследовании синтезировали бактериальные нанокомпозиты целлюлоза-Mxene путем сборки *in situ*, где отрицательно заряженные нанолисты Mxene были включены в бактериальную целлюлозную сеть [94]. Этот композит продемонстрировал механическую прочность и антимикробные свойства [94], открыв путь для потенциального применения в области заживления ран и сенсорных технологий, что соответствует растущему биомедицинскому сектору Казахстана.

Кроме того, было исследовано использование титана в качестве катализатора горения твердого топлива на основе перхлората аммония [95]. Использование MXene повысило эффективность сгорания и термическую стабильность, что указывает на потенциальное применение в аэрокосмической и оборонной промышленности Казахстана, особенно в производстве твердого ракетного топлива.

Локализованный синтез полимерных материалов представляет существенное экономическое преимущество для Казахстана и использование отечественного сырья позволяет значительно снизить себестоимость производства. Например, в исследовании [93] подсчитали, что синтез Ti_3AlC_2 из местных прекурсоров обходится всего в 0,22 доллара за грамм, что делает его экономически эффективной альтернативой импортируемым материалам. Развитие технологий на основе MXene может способствовать созданию новых

высокотехнологичных отраслей промышленности, привлечению иностранных инвестиций и укреплению позиций Казахстана в области исследований передовых материалов и их применения.

Заключение

Статья представляет собой всесторонний обзор текущего состояния исследований MXene, подчеркивая их значимость как многофункциональных материалов с уникальными физико-химическими свойствами. Переход от традиционных методов синтеза с использованием фторидов к более экологически безопасным альтернативам, таким как электрохимическое травление и методы с расплавленными солями, отражает глобальную тенденцию к устойчивому развитию в материаловедении. Эти "зеленые" подходы не только снижают экологический ущерб, но и повышают масштабируемость и экономическую эффективность производства MXene, что особенно актуально для промышленного применения. Применение MXene в качестве покрытий и композитов демонстрирует их потенциал в решении широкого спектра задач – от защиты от коррозии и электромагнитных помех до создания антибактериальных и сенсорных систем. Особое значение имеет рассмотрение локального производства MXene в Казахстане, где использование отечественного сырья может способствовать развитию высокотехнологичных отраслей, таких как возобновляемая энергетика, биомедицина и аэрокосмическая промышленность, при этом снижая затраты и укрепляя экономическую независимость. В целом, статья подчеркивает важность дальнейших исследований для оптимизации свойств MXene и расширения их практического применения, что может стать основой для инновационных решений в устойчивом материаловедении.

Список литературы

1. Anasori B. Introduction to 2D Transition Metal Carbides and Nitrides (Mxenes) / B. Anasori, Y. Gogotsi // In 2D Metal Carbides and Nitrides (MXenes); Springer International Publishing: Cham. – 2019. – P. 3-12.
2. Chia X. Characteristics and Performance of Two-Dimensional Materials for Electrocatalysis / X. Chia, M. Pumera // Nature Catalysis. – 2018. – № 1. – P. 909-921. https://doi.org/10.1038/s41929-018-0181-7.
3. Ali I. MXenes Thin Films: From Fabrication to Their Applications / I. Ali, M. Faraz Ud Din, Z.-G. Gu // Molecules. – 2022. – № 27. – P. 4925. https://doi.org/10.3390/molecules27154925.
4. Effects of Synthesis and Processing on Optoelectronic Properties of Titanium Carbonitride MXene / K. Hantanasirisakul et al // Chemistry of Materials. – 2019. – № 31. – P. 2941-2951. https://doi.org/10.1021/acs.chemmater.9b00401.
5. MXene and Polymer Collision: Sparking the Future of High-Performance Multifunctional Coatings / X. He et al // Advanced Functional Materials. – 2024. – № 34. – https://doi.org/10.1002/adfm.202409675.
6. BTA-P4444-Lig-Functionalized MXene to Prepare Anticorrosion and Wear-Resistant Integrated Waterborne Epoxy Composite Coating / S. Liu et al // ACS Sustainable Chemistry & Engineering. – 2024. – № 12. – P. 8247-8260. https://doi.org/10.1021/acssuschemeng.4c02002.
7. A Green and Fluorine-Free Fabrication of 3D Self-Supporting MXene by Combining Anodic Electrochemical In Situ Etching with Cathodic Electrophoretic Deposition for Electrocatalytic Hydrogen Evolution / M. Sheng et al // Advanced Materials Technologies. – 2023. – № 9. https://doi.org/10.1002/admt.202301694.
8. Towards Greener and More Sustainable Synthesis of MXenes: A Review / T. Amrillah et al // Nanomaterials. – 2022. – № 12. – P. 4280. https://doi.org/10.3390/nano12234280.
9. Kumar S. Fluorine-Free MXenes: Recent Advances, Synthesis Strategies, and Mechanisms / S. Kumar // Small. – 2023. – № 20. https://doi.org/10.1002/smll.202308225.
10. Recent Advanced Developments and Prospects of Surface Functionalized MXenes-Based Hybrid Composites toward Electrochemical Water Splitting Applications / R. Kulkarni et al // ACS Materials Letters. – 2024. – № 6. – P. 2660-2686. https://doi.org/10.1021/acsmaterialslett.4c00034.
11. MXenes as Emerging Materials: Synthesis, Properties, and Applications / U.U. Rahman et al // Molecules. – 2022. – № 27. – P. 4909. https://doi.org/10.3390/molecules27154909.
12. Atomic Scale Design of MXenes and Their Parent Materials-From Theoretical and Experimental Perspectives / J. Zhou et al // Chemical Reviews. – 2023. – № 123. – P. 13291-13322. https://doi.org/10.1021/acs.chemrev.3c00241.

13. MXene: A Roadmap to Sustainable Energy Management, Synthesis Routes, Stabilization, and Economic Assessment / M. Mim et al // ACS Omega. – 2024. https://doi.org/10.1021/acsomega.4c04849.
14. Two-Dimensional Nanocrystals Produced by Exfoliation of Ti3AlC2 / M. Naguib et al // Advanced Materials. – 2011. – № 23. – P. 4248-4253. https://doi.org/10.1002/adma.201102306.
15. Safe Synthesis of MAX and MXene: Guidelines to Reduce Risk During Synthesis / C.E. Shuck et al // ACS Chemical Health & Safety. – 2021. – № 28. – P. 326-338. https://doi.org/10.1021/acs.chas.1c00051.
16. High-Temperature Behavior and Surface Chemistry of Carbide MXenes Studied by Thermal Analysis / M. Seredych et al // Chemistry of Materials. – 2019. – № 31. – P. 3324-3332. https://doi.org/10.1021/acs.chemmater.9b00397.
17. Biswas S. MXene: Evolutions in Chemical Synthesis and Recent Advances in Applications / S. Biswas, P.S. Alegaonkar // Surfaces. – 2021. – № 5. – P. 1-34. https://doi.org/10.3390/surfaces5010001.
18. Naguib M. Ten Years of Progress in the Synthesis and Development of MXenes / M. Naguib, M.W. Barsoum, Y. Gogotsi // Advanced Materials. – 2021. – № 33. https://doi.org/10.1002/adma.202103393.
19. Delamination of Ti3C2Tx Nanosheets with NaCl and KCl for Improved Environmental Stability of MXene Films / M. Shekhirev et al // ACS Applied Nano Materials. – 2022. – № 5. – P. 16027-16032. https://doi.org/10.1021/acsanm.2c03701.
20. Ultrafast Synthesis of MXenes in Minutes via Low-Temperature Molten Salt Etching / Y. Wang et al // Advanced Materials. – 2024. – № 36. https://doi.org/10.1002/adma.202410736.
21. Etching Mechanism of Monoatomic Aluminum Layers during MXene Synthesis / Y.-J. Kim et al // Chemistry of Materials. – 2021. – № 33. – P. 6346-6355. https://doi.org/10.1021/acs.chemmater.1c01263.
22. Eutectic Etching toward In-Plane Porosity Manipulation of Cl-Terminated MXene for High-Performance Dual-Ion Battery Anode / M. Zhang et al // Advanced Energy Materials. – 2021. – № 12. https://doi.org/10.1002/aenm.202102493.
23. Huang P. Recent Advances and Perspectives of Lewis Acidic Etching Route: An Emerging Preparation Strategy for MXenes / P. Huang, W.-Q. Han // Nano-Micro Letters. – 2023. – № 15. https://doi.org/10.1007/s40820-023-01039-z.
24. Kruger D.D. Molten Salt Derived MXenes: Synthesis and Applications / D.D. Kruger, H. García, A. Primo // Advanced Science. – 2024. https://doi.org/10.1002/advs.202307106.
25. The Fabrication of Ti3C2 and Ti3CN MXenes by Electrochemical Etching / K.C. Chan et al // Journal of Materials Chemistry A12. – P. 25165-25175. https://doi.org/10.1039/D4TA03457K.
26. Element Replacement Approach by Reaction with Lewis Acidic Molten Salts to Synthesize Nanolaminated MAX Phases and MXenes / M. Li et al // Journal of the American Chemical Society. – 2019. – № 141. – P. 4730-4737. https://doi.org/10.1021/jacs.9b00574.
27. Qureshi N. Expediting High-Yield Mxene Carbides and Nitrides Synthesis for Next-Generation 2D Materials / N. Qureshi, C. Choi, J. Doh // Advanced Materials Technologies. – 2023. – № 9. https://doi.org/10.1002/admt.202301611.
28. Green Synthesis and Biosafety Assessment of MXene / S. Zhang et al // Small. – 2023. – № 20. https://doi.org/10.1002/smll.202308600.
29. Interface Chemistry on MXene-Based Materials for Enhanced Energy Storage and Conversion Performance / X. Hui et al // Advanced Functional Materials. – 2020. – № 30. https://doi.org/10.1002/adfm.202005190.
30. Pulsed Electrochemical Exfoliation for an HF-Free Sustainable MXene Synthesis / M. Ostermann et al // Small. – 2025. https://doi.org/10.1002/smll.202500807.
31. Universal Strategy for HF-Free Facile and Rapid Synthesis of Two-Dimensional MXenes as Multifunctional Energy Materials / S.-Y. Pang et al // Journal of the American Chemical Society. – 2019. – № 141. – P. 9610-9616. https://doi.org/10.1021/jacs.9b02578.
32. Huang,X. A Facile, High-Yield, and Freeze-and-Thaw-Assisted Approach to Fabricate MXene with Plentiful Wrinkles and Its Application in On-Chip Micro-Supercapacitors / X. Huang, P. Wu // Advanced Functional Materials. – 2020. https://doi.org/10.1002/adfm.201910048.
33. Scalable Synthesis of Ti3C2Tx–Arginine and Serine-Functionalized Carbon Quantum Dot Microspheres for High Performance Supercapacitors / N. Wang et al // New Journal of Chemistry. – 2023. – № 47. – P. 1993-2002. https://doi.org/10.1039/d2nj05580e.

34. Adibah N.A. Synthesis of Ti3C2 Mxene through In Situ HF and Direct HF Etching Procedures as Electrolyte Fillers in Dye-Sensitized Solar Cell / N.A. Adibah, S.N.A. Zaine, M.F.A. Shukur // Materials Science Forum. – 2021. – № 1023. – P. 15-20. https://doi.org/10.4028/www.scientific.net/msf.1023.15.
35. Energy-Efficient Synthesis of Ti3C2Tx MXene for Electromagnetic Shielding / H. Renuka et al // Materials Science in Semiconductor Processing. – 2025. – № 185. – P. 108966. https://doi.org/10.1016/j.mssp.2024.108966.
36. Synthesis of a 2D Tungsten MXene for Electrocatalysis / A. Thakur et al // Nature Synthesis. – 2025. https://doi.org/10.1038/s44160-025-00773-z.
37. Roles of Metal Ions in MXene Synthesis, Processing and Applications: A Perspective / Y. Long et al // Advanced Science. – 2022. – № 9. https://doi.org/10.1002/advs.202200296.
38. MXenes for Sustainable Energy: A Comprehensive Review on Conservation and Storage Applications / M. Jussambayev et al // Carbon Trends. – 2025. – № 19. – P. 100471. https://doi.org/10.1016/j.cartre.2025.100471.
39. Flexible MXene Films for Batteries and Beyond / Y. Huang et al // Carbon Energy. – 2022. – № 4. – P. 598-620. https://doi.org/10.1002/cey2.200.
40. Ti3C2 MXenes with Modified Surface for High-Performance Electromagnetic Absorption and Shielding in the X-Band / M. Han et al // *ACS* Applied Materials & Interfaces. – 2016. – № 8. – P. 21011-21019. https://doi.org/10.1021/acsami.6b06455.
41. Enhanced Oxidation-Resistant and Conductivity in MXene Films with Seamless Heterostructure / W. Qian et al // Small. – 2024. – № 20. https://doi.org/10.1002/smll.202403149.
42. Young's Modulus and Tensile Strength of Ti3C2 MXene Nanosheets As Revealed by In Situ TEM Probing, AFM Nanomechanical Mapping, and Theoretical Calculations / K.L. Firestein et al // Nano Letters. – 2020. – № 20. – P. 5900-5908. https://doi.org/10.1021/acs.nanolett.0c01861.
43. Elastic Properties of 2D Ti3C2TX MXene Monolayers and Bilayers / A. Lipatov et al // Science Advances. – 2018. – № 4. https://doi.org/10.1126/sciadv.aat0491.
44. Ding M. Ti3C2TX MXene@rGo Composite Self-Supporting Membrane and Its Welding Process / M. Ding, X. Zhang, W. Zhang // Journal of Physics: Conference Series. – 2023. – № 2566. – P. 012116. https://doi.org/10.1088/1742-6596/2566/1/012116.
45. Synergistical Thermal Modulation Function of 2D Ti3C2 MXene Composite Nanosheets via Interfacial Structure Modification / Y. Ouyang et al // iScience. – 2022. – № 25. – P. 104825. https://doi.org/10.1016/j.isci.2022.104825.
46. Li L. MXene Based Nanocomposite Films / L. Li, Q. Cheng // Exploration. – 2022. – № 2. https://doi.org/10.1002/exp.20220049.
47. Two-Dimensional MXenes for Electrochemical Energy Storage Applications / P.A. Shinde et al // Journal of Materials Chemistry A. – 2022. – № 10. – P. 1105-1149. https://doi.org/10.1039/d1ta04642j.
48. Björk J. Functionalizing MXenes by Tailoring Surface Terminations in Different Chemical Environments / J. Björk, J. Rosen // Chemistry of Materials. – 2021. – № 33. – P. 9108-9118. https://doi.org/10.1021/acs.chemmater.1c01264.
49. Ihsanullah I. Potential of MXenes in Water Desalination: Current Status and Perspectives / I. Ihsanullah // Nano-Micro Letters. – 2020. – № 12. https://doi.org/10.1007/s40820-020-0411-9.
50. Methods of Synthesis, Characteristics, and Environmental Applications of MXene: A Comprehensive Review / J.A. Kumar et al // Chemosphere. – 2022. – № 286. – P. 131607. https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2021.131607.
51. 2 D MXene-based Energy Storage Materials: Interfacial Structure Design and Functionalization / R. Fang et al // ChemSusChem. – 2019. – № 13. – P. 1409-1419. https://doi.org/10.1002/cssc.201902537.
52. Surface Terminations of MXene: Synthesis, Characterization, and Properties / M. Tang et al // Symmetry. – 2022. – № 14. – P. 2232. https://doi.org/10.3390/sym14112232.
53. MXenes: A Promising Material with Multifunctional Applications / D. Dhamodharan et al // Journal of Environmental Chemical Engineering. – 2024. – № 12. – P. 112316. https://doi.org/10.1016/j.jece.2024.112316.
54. Double Transition Metal MXenes for Enhanced Electrochemical Applications: Challenges and Opportunities / F. Bibi et al // EcoMat. – 2024. – № 6. https://doi.org/10.1002/eom2.12485.
55. Ion-Selective Separation Using MXene-Based Membranes: A Review / S. Hong et al // ACS

Materials Letters. – 2023. – № 5. – P. 341-356. https://doi.org/10.1021/acsmaterialslett.2c00914.
56. Architectural Design and Affecting Factors of MXene-Based Textronics for Real-World Application / Md.R. Repon et al // RSC Advances. – 2024. – № 14. – P. 16093-16116. https://doi.org/10.1039/d4ra01820f.
57. MXene Coatings: Novel Hydrogen Permeation Barriers for Pipe Steels / K. Shi et al // Nanomaterials. – 2021. – № 11. – P. 2737. https://doi.org/10.3390/nano11102737.
58. Flexible, Ultralight, and Mechanically Robust Waterborne Polyurethane/Ti3C2Tx MXene/Nickel Ferrite Hybrid Aerogels for High-Performance Electromagnetic Interference Shielding / Y. Wang et al // ACS Applied Materials & Interfaces. – 2021. – № 13. – P. 21831-21843. https://doi.org/10.1021/acsami.1c04962.
59. Enhancement on the Thermal and Tribological Behaviors of Polyurethane/Epoxy-Based Interpenetrating Network Composites by Orientationally Aligned CNF/MXene/WPU Aerogels / Y. He et al // Composites Part A: Applied Science and Manufacturing. – 2024. – № 187. – P. 108477. https://doi.org/10.1016/j.compositesa.2024.108477.
60. Recent Advances in MXene/Epoxy Composites: Trends and Prospects / R. Giménez et al // Polymers. – 2022. – № 14. – P. 1170. https://doi.org/10.3390/polym14061170.
61. Toughening and Polymerization Stress Control in Composites Using Thiourethane-Treated Fillers / A.P.P. Fugolin et al // Scientific Reports. – 2021. – № 11. https://doi.org/10.1038/s41598-021-87151-9.
62. Recent Advances of MXene-Based Nanocomposites towards Microwave Absorption: A Review / S. Liu et al // Advanced Composites and Hybrid Materials. – 2025. – № 8. https://doi.org/10.1007/s42114-024-01145-5.
63. Anomalous Absorption of Electromagnetic Waves by 2D Transition Metal Carbonitride Ti3CNTX (MXene) / A. Iqbal et al // Science. – 2020. – № 369. – P. 446-450. https://doi.org/10.1126/science.aba7977.
64. Electromagnetic Interference Shielding Materials: Recent Progress, Structure Design, and Future Perspective / X.-Y. Wang et al // Journal of Materials Chemistry. – 2022. – № 10. – P. 44-72. https://doi.org/10.1039/d1tc04702g.
65. Pieters K. Progress in Waterborne Polymer Dispersions for Coating Applications: Commercialized Systems and New Trends / K. Pieters, T.H. Mekonnen // RSC Sustainability. – 2024. – № 2. – P. 3704-3729. https://doi.org/10.1039/d4su00267a.
66. Polyaniline/TiO2/MXene Ternary Composites for Enhancing Corrosion Resistance of Waterborne Epoxy Coatings / H. An et al // ACS Applied Nano Materials. – 2024. – № 8. – P. 340-350. https://doi.org/10.1021/acsanm.4c05723.
67. Scalable Solution-Processed Fabrication Approach for High-Performance Silver Nanowire/MXene Hybrid Transparent Conductive Films / P. Wang et al // Nanomaterials. – 2021. – № 11. – P. 1360. https://doi.org/10.3390/nano11061360.
68. Study on Anticorrosion and Wear Resistance of Self-Healing Coating Based on Functional MXene and Dynamic Disulfide Bond / X. Qiu et al // ACS Applied Polymer Materials. – 2024. – № 6. – P. 11392-11405. https://doi.org/10.1021/acsapm.4c01983.
69. Rheological Characteristics of 2D Titanium Carbide (MXene) Dispersions: A Guide for Processing MXenes / B. Akuzum et al // ACS Nano. – 2018. – № 12. – P. 2685-2694. https://doi.org/10.1021/acsnano.7b08889.
70. Two-Dimensional Janus MXene Inks for Versatile Functional Coatings on Arbitrary Substrates / M. Chen et al // ACS Applied Materials & Interfaces. – 2023. – № 15. – P. 4591-4600. https://doi.org/10.1021/acsami.2c20930.
71. Emergent 2D Materials for Combating Infectious Diseases: The Potential of MXenes and MXene–Graphene Composites to Fight against Pandemics / N. Dwivedi et al // Materials Advances. – 2021. – № 2. – P. 2892-2905. https://doi.org/10.1039/d1ma00003a.
72. Recent Advances in MXenes Composites for Electromagnetic Interference Shielding and Microwave Absorption / Z. Wang et al // Composites Part A: Applied Science and Manufacturing. – 2020. – № 136. – P. 105956. https://doi.org/10.1016/j.compositesa.2020.105956.
73. MXene-Based Membranes in Water Treatment: Current Status and Future Prospects / Y. Sun et al // Separation and Purification Technology. – 2024. – № 331. – P. 125640. https://doi.org/10.1016/j.seppur.2023.125640.
74. Narayana S V V S. Biofilm Resistant Surfaces and Coatings on Implants: A Review / S V V S Narayana, S V V Srihari // Materials Today: Proceedings. – 2019. – № 18. – P. 4847-4853.

https://doi.org/10.1016/j.matpr.2019.07.475.
75. Graphene-Based Coating to Mitigate Biofilm Development in Marine Environments / F. Sousa-Cardoso et al // Nanomaterials. – 2023. – № 13. – P. 381. https://doi.org/10.3390/nano13030381.
76. Antimicrobial Nanoparticles Mediated Prevention and Control of Membrane Biofouling in Water and Wastewater Treatment: Current Trends and Future Perspectives / S. Samal et al // Applied Biochemistry and Biotechnology. – 2023. – № 195. – P. 5458-5477. https://doi.org/10.1007/s12010-023-04497-8.
77. Learn G.D. Cyclodextrin Polymer Coatings Resist Protein Fouling, Mammalian Cell Adhesion, and Bacterial Attachment / G.D. Learn, E.J. Lai, H.A. von Recum // Cold Spring Harbor Laboratory. – 2020.
78. Nanocellulose-Intercalated MXene NF Membrane with Enhanced Swelling Resistance for Highly Efficient Antibiotics Separation / H. Zhang et al // Separation and Purification Technology. – 2023. – № 305. – P. 122425. https://doi.org/10.1016/j.seppur.2022.122425.
79. Enhancing Wear Resistance and Mechanical Property of Epoxy Coating via “Roller Wheel” Liquid metal-MXene / S. Zheng et al // Journal of Applied Polymer Science. – 2024. – № 141. https://doi.org/10.1002/app.55511.
80. Unleashing the Potential of MXene-Based Flexible Materials for High-Performance Energy Storage Devices / Y. Zhou et al // Advanced Science. – 2023. – № 11. https://doi.org/10.1002/advs.202304874.
81. Patel P. Flexible MXene Coatings Stay Put on Any Surface / P. Patel // Chemical & Engineering News. – 2021. – № 7–7. https://doi.org/10.47287/cen-09932-scicon3.
82. Stretchable, Nano-Crumpled MXene Multilayers Impart Long-Term Antibacterial Surface Properties / N. Nagpal et al // Cold Spring Harbor Laboratory, 2023.
83. MXene-Functionalized Light-Induced Antimicrobial and Waterproof Polyacrylate Coating for Cementitious Materials Protection / H. Zhang et al // Polymers. – 2023. – № 15. – P. 2076. https://doi.org/10.3390/polym15092076.
84. MXene: A Wonderful Nanomaterial in Antibacterial / S. Ye et al // Frontiers in Bioengineering and Biotechnology. – 2024. – № 12. https://doi.org/10.3389/fbioe.2024.1338539.
85. Bio-Inspired Self-Healing MXene/Polyurethane Coating with Superior Active/Passive Anticorrosion Performance for Mg Alloy / X. Li et al // Chemical Engineering Journal. – 2023. – № 454. – P. 140187. https://doi.org/10.1016/j.cej.2022.140187.
86. Strain Sensing Coatings for Large Composite Structures Based on 2D MXene Nanoparticles / G. Monastyreckis et al // Sensors. – 2021. – № 21. – P. 2378. https://doi.org/10.3390/s21072378.
87. Surface-Agnostic Highly Stretchable and Bendable Conductive MXene Multilayers / H. An et al // Science Advances. – 2018. – № 4. https://doi.org/10.1126/sciadv.aaq0118.
88. MXene Sensors Based on Optical and Electrical Sensing Signals: From Biological, Chemical, and Physical Sensing to Emerging Intelligent and Bionic Devices / L. Wu et al // PhotoniX. – 2023. – № 4. https://doi.org/10.1186/s43074-023-00091-7.
89. Flexible, Transparent, and Conductive Ti3C2Tx MXene–Silver Nanowire Films with Smart Acoustic Sensitivity for High-Performance Electromagnetic Interference Shielding / W. Chen et al // ACS Nano. – 2020. – № 14. – P. 16643-16653. https://doi.org/10.1021/acsnano.0c01635.
90. MXene-Based Flexible Electronic Materials for Wound Infection Detection and Treatment / Y. Hu et al // npj Flexible Electronics. – 2024. – № 8. https://doi.org/10.1038/s41528-024-00312-4.
91. MXenes in Healthcare: Synthesis, Fundamentals and Applications / Z.U.D. Babar et al // Chemical Society Reviews. – № 54. – P. 3387-3440. https://doi.org/10.1039/D3CS01024D.
92. Scalable Production of Catecholamine-Densified MXene Coatings for Electromagnetic Shielding and Infrared Stealth / Z. Deng et al // Small. – 2023. – № 19. https://doi.org/10.1002/smll.202304278.
93. Evaluation of Perspectives for the Synthesis of Ti3AlC2 in Kazakhstan for Supercapacitor Application / A. Starodubtseva et al // Chemical Bulletin of Kazakh National University. – 2024. – P. 4-12. https://doi.org/10.15328/cb1389.
94. Synthesis, Properties, and Applications of Nanocomposite Materials Based on Bacterial Cellulose and MXene / A.B. Talipova et al // Polymers. – 2023. – № 15. – P. 4067. https://doi.org/10.3390/polym15204067.
95. Kөrkembai ZH. Ti3C2 (MXene) Katalizator Қatysynda Ammonii Perkhloraty Negizindegi Қatty Otynnyң Zhanu Yrdis / ZH. Kөrkembai, A.N. Alipbaev, Z.A. Mansurov // BULLETIN of the L.N. Gumilyov Eurasian National University. Chemistry. Geography. Ecology Series. – 2024. – № 149. – P. 67-78. https://doi.org/10.32523/2616-6771-2024-149-4-67-78. (In Kazakh).

Благодарность

Данное исследование финансировалось Комитетом науки Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан (грант № BR24992873).

М. Әліпұлы[1*], Н.Н. Нұрғалиев[2], Қ. Асқаруұлы[1], Mohammad Khalid[3], С. Азат[1]
[1]Satbayev Univeristy,
050013, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сатпаев к-сі, 22
[2]Шәкәрім Университеті,
071410, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20А
[3]Глазго Университеті,
G12 8QQ, Ұлыбритания, Глазго, Университет даңғылы
*e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com

MXENE МАТЕРИАЛДАРЫ: ЗАМАНАУИ СИНТЕЗ ӘДІСТЕРІ, ЭКОЛОГИЯЛЫҚ ТАЗА ТӘСІЛДЕР ЖӘНЕ ЖАБЫНДАР МЕН КОМПОЗИТТІК МАТЕРИАЛДАР РЕТІНДЕ ҚОЛДАНУ МҮМКІНДІКТЕРІ

Мақалада MXene, екіөлшемді материалдарды – ауыспалы металдардың карбидтері, нитридтері және карбонитридтерін синтездеудің заманауи әдістеріне шолу жасалған, әсіресе экологиялық тұрғыдан қауіпсіз тәсілдер мен оларды жабындар мен композиттер ретінде қолдану мүмкіндіктеріне баса назар аударылған. Фторлы қосылыстарды, мысалы, фторсутек қышқылын пайдалана отырып жүргізілетін дәстүрлі травление әдістері мен олардың экологиялық қатерлер секілді кемшіліктері қарастырылады. Сонымен қатар, қоршаған ортаға әсерді азайтып, өндірістің ауқымын кеңейтуге мүмкіндік беретін "жасыл" технологиялар – электрохимиялық травление және балқытылған тұздарды қолданатын әдістер сипатталады. MXene материалдарының ерекше қасиеттері – жоғары электрөткізгіштік, механикалық икемділік және гидрофильділік – олардың энергетика, электроника және экология салаларында кеңінен қолданылуына жол ашады. Мақалада MXene материалдарының коррозияға қарсы және бактерияларға қарсы жабындарда, электромагниттік кедергілерден қорғау мен сенсорлық жүйелерде қолданылу әлеуеті ерекше атап өтіледі. Сонымен қатар, Қазақстанда MXene қолдану мүмкіндіктері, соның ішінде жергілікті шикізатты пайдалана отырып суперконденсаторлар, биомедициналық материалдар және аэроғарыштық салаларға арналған катализаторлар өндіру мүмкіндігі талқыланады. Жергілікті синтездің экономикалық тиімділігі жоғары технологиялық салаларды дамыту перспективасын көрсетеді. Бұл жұмыс MXene саласындағы қазіргі жетістіктерді таныстырып, тұрақты материалтану бағыты бойынша болашақ зерттеулерге ынталандыруға бағытталған. Ол осы материалдардың функционалдығы мен экологиялық жауапкершілікті үйлестіре отырып, инновацияларды дамытудағы әлеуетін көрсетеді.

Түйін сөздер: *MXene, экологиялық таза әдістер, жабындар, композиттер, коррозияға қарсы қасиеттер, бактерияға қарсы қасиеттер.*

M. Alipuly[1*], N.N. Nurgaliyev[2], K. Askaruly[1], Mohammad Khalid[3], S. Azat[1]
[1]Satbayev Univeristy,
050013, Republic of Kazakhstan, Almaty, 22 Satbayev street
[2]Shakarim University,
071410, Republic of Kazakhstan, Semey, 20A Glinka street
[3]University of Glasgow,
G12 8QQ, United Kingdoms, Glasgow, University Avenue
*e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com

MXENE MATERIALS: MODERN SYNTHESIS METHODS, ECO-FRIENDLY APPROACHES, AND PROSPECTS FOR APPLICATION AS COATINGS AND COMPOSITE MATERIALS

This article provides an overview of modern synthesis methods for MXene, a class of two-dimensional materials comprising transition metal carbides, nitrides, and carbonitrides, focusing on eco-friendly approaches and their potential as coatings and composites. It examines traditional fluoride-based etching techniques, such as those using hydrofluoric acid, and their drawbacks, including environmental hazards. In contrast, «green» alternatives like electrochemical etching and molten salt methods are explored, which reduce environmental impact and enhance production scalability. The unique properties of MXene – high electrical conductivity, mechanical flexibility, and hydrophilicity – are highlighted, making them valuable for applications in energy storage, electronics, and environmental remediation. The study emphasizes MXene's prospects in anticorrosion and antibacterial coatings, electromagnetic interference shielding, and sensor systems. Additionally, it discusses MXene's potential in Kazakhstan, leveraging local raw materials for supercapacitors, biomedical applications, and aerospace catalysts. The economic viability of localized synthesis underscores

opportunities for high-tech industry growth. Aimed at elucidating current advancements, the article seeks to inspire further research in sustainable materials science, illustrating how MXene can drive innovation by balancing functionality with ecological considerations, thus paving the way for advanced, environmentally responsible technologies.

Key words: *MXene, eco-friendly methods, coatings, composites, anticorrosion properties, antibacterial properties.*

Сведения об авторах

Мұхтар Әліпұлы* – докторант кафедры «Материаловедение, нанотехнологии и инженерная физика»; Satbayev Univeristy, Республика Казахстан; e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6265-6238.

Нұржан Нұрлыбекұлы Нұрғалиев – PhD, ассоциированный профессор, Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: n.nurgaliyev@semgu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1216-7150.

Қыдыр Асқаруұлы – доктор технических наук, Ассоциированный профессор кафедры «Общая физика», Satbayev Univeristy, Республика Казахстан; e-mail: k.askaruly@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8998-0409.

Mohammad Khalid – доктор инженерии, Профессор, Университет Глазго, Великобритания; e-mail: Mohammad.khalid@glasgow.ac.uk. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0265-4820.

Сейтхан Азат – Профессор, заведующий Лаборатории Инженерного Профиля, Satbayev Univeristy, Республика Казахстан; e-mail: s.azat@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9705-7438.

Авторлар туралы мәліметтер

Мұхтар Әліпұлы* – «Материалтану, нанотехнология және инженерлік физика» кафедрасының докторанты; Satbayev Univeristy, Қазақстан Республикасы; e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6265-6238.

Нұржан Нұрлыбекұлы Нұрғалиев – PhD, қауымдастырылған профессор, Шәкәрім Университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: n.nurgaliyev@semgu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1216-7150.

Қыдыр Асқаруұлы – техникалық ғылымдар докторы, қауымдастырылған профессор, «Жалпы физика» кафедрасы, Satbayev Univeristy, Қазақстан Республикасы; e-mail: k.askaruly@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8998-0409.

Mohammad Khalid – инженерия докторы, Профессор, Глазго Университеті, Ұлыбритания; e-mail: Mohammad.khalid@glasgow.ac.uk. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0265-4820.

Сейтхан Азат – Профессор, Инженерлі бейімді зертхана жетекшісі, Satbayev Univeristy, Қазақстан Республикасы; e-mail: s.azat@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9705-7438.

Information about the authors

Mukhtar Alipuly* – doctoral student of the department «Materials science, nanotechnology and engineering physics»; Satbayev Univeristy, Republic of Kazakhstan; e-mail: mukhtaralipuly@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6265-6238.

Nurzhan Nurgaliyev – PhD, Associate professor, Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: n.nurgaliyev@semgu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1216-7150.

Kydyr Askaruly – PhD technical sciences, Associate professor of the department of «General physics», Satbayev Univeristy, Republic of Kazakhstan; e-mail: k.askaruly@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8998-0409.

Mohammad Khalid – PhD engineering, Professor, Glasgow University, United Kingdoms; e-mail: Mohammad.khalid@glasgow.ac.uk. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0265-4820.

Seitkhan Azat – Professor, Head of the Laboratory of Engineering Profile, Satbayev Univeristy, Republic of Kazakhstan; e-mail: s.azat@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9705-7438.

Поступила в редакцию 04.04.2025
Поступила после доработки 02.05.2025
Принята к публикации 05.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-61

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ 61.33.39

П.С. Дмитриев*, И.А. Фомин, И.Н. Катаева, И.А. Зубань, Т.Р. Накиев
Северо-Казахстанский университет им. М.Козыбаева,
Республика Казахстан, Петропавловск, ул. Пушкина, 86
*e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru

ОПТИМИЗАЦИЯ ТЕХНОЛОГИИ ПОЛУЧЕНИЯ САПРОПЕЛЕВОГО УДОБРЕНИЯ В УСЛОВИЯХ УЛЬТРАЗВУКОВОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ

Аннотация: *Получение сапропелевого удобрения является многостадийным процессом, что требует учета влияния различных параметров на выход конечного продукта. В связи с этим возникла необходимость оптимизировать режимы получения сапропелевого продукта из донных отложений эвтрофных озер. С применением ультрозвукового воздействия в технологии получения сапропеля, заключающегося в экстрагировании донных отложений водой, разделении, фильтрации и концентрировании готового продукта. Проведен анализ влияния продолжительности экстракции, скорости перемешивания, температуры и массового соотношения фаз донной суспензии на концентрацию раствора. Доказано, что применение ультразвуковой кавитации на стадии экстрагирования увеличивает выход сапропелевого продукта в 1.7. раза. Выведенные математические модели процессов получения сапропелевого продукта при квитанционном воздействии и в отсутствии его позволяют определить оптимальные входные параметры для обеспечения максимального выхода сапропелевого продукта. С практической точки зрения это положительно повлияет на качество полученного инновационного экологически чистого сапропелевого удобрения. В свою очередь это проявится в большей эффективности предпосевной обработке семян, посредством увеличения качественных и количественных свойств питательных элементов, содержащихся в сапропелевом удобрении. Что впоследствии отразится на более высокой урожайности сельскохозяйственных культур.*

Ключевые слова: *озера Северо-Казахстанской области, природные ресурсы, устойчивость, сапропель, технология получения.*

Введение

Озера Северного региона уникальны с точки зрения природно-ресурсного потенциала, имеют органоминеральные отложения, которые также характеризуются высокими химическими показателями, для их использования в качестве удобрения, стимулятора роста и пр. Местные озерные илы могут обеспечить семенной материал веществами органического и минерального происхождения для ускорения вегетационных процессов, посредством использования зеленых технологий [1-4].

Исходя из анализа природно-ресурсного потенциала и принципов зеленой экономики, выявлено, что рациональное использование природных ресурсов будет способствовать развитию зеленых технологий и органического земледелия региона. Предлагаемая «зеленая» технология получения и применения удобрения на основе использования органоминеральных накоплений озер региона направлена на производство экологически чистой продукции, повышение урожайности при минимальных затратах [5].

Результаты применения жидкой концентрированной фракции полученного органоминерального удобрения, в предпосевной обработке семян показали хорошую эффективность. Предлагаемая технология получения варьированной жидкой фракции, путем уменьшения или увеличения ее концентрации, является особенностью данной разработки. Технологической особенностью методики, является получение сапропелевого продукта двумя способами, с использованием ротационного испарителя, и дополнительно с использованием ультразвуковой ванны. Это позволило определить эффективность получения продукта с максимальным выходом органических и минеральных веществ, а также с наименьшими затратами энергии и времени, при создании математической модели [6, 7].

Целью исследования является создание математической модели получения инновационного удобрения на основе использования органоминеральных накоплений озер Северо-Казахстанской области, изучения технологических способов получения и оптимизация составов.

Методы исследования

Метод получения сапропелевого продукта включал стадии смешения донных отложений с водой, экстрагировании при перемешивании полученной суспензии, отделении жидкой фазы.

В рамках проводимых исследований использовали статистические методы обработки результатов и вероятностно-детерминированный метод планирования (ВДП) эксперимента. Это позволило на последнем этапе работ вывести математическую модель процесса получения сапропелевого продукта, научно-обоснованно установить значения режимов и оптимизировать процесс получения сапропелевого продукта из донных отложений. В качестве входных параметров, влияющих на процесс извлечения сапропелевого продукта из донных отложений, использовали: массу исходного сырья (донных отложений), время перемешивания донных отложений с водой, число оборотов импеллерной мешалки и температуру в смесителе [8-10].

На основе использования принципов вероятностно-детерминированного моделирования, предпринята попытка вывода многофакторной модели процесса выделения сапропелевого продукта из донных отложений в условиях ультразвуковой кавитации. В работе использовали донные отложения оз. Пеньковское (54°58'2.26" с.ш., 69°15'35.20" в.д.) Северо-Казахстанской области, дистиллированную воду (χ = 4-10 мкСм).

В соответствии с методикой вероятностно-детерминированного планирования для системы «донные отложения-вода» были составлены две план-матрицы четырехфакторного эксперимента на трех уровнях, числовые значения уровней для каждого фактора представлены в таблице 1 и 2. В случае активного эксперимента в условиях ультразвукового воздействия опыты проведены при постоянстве частоты ультразвука 40кHz, мощностью 600W. Процесс экстракции изучался в зависимости от влияния следующих факторов: температура процесса экстракции (t, ^{0}C), продолжительность перемешивания суспензии (т, мин), количество оборотов импеллерной мешалки (N, обр/мин), массовая доля донных отложений в водной суспензии (W, доля ед.).

Таблица 1 – Числовые значения уровней для каждого фактора в условиях действия ультразвука

Уровень	Значение фактора			
	W	т, мин	N, обр/мин	t, ^{0}C
1	0.50	15	0	20
2	0,56	30	300	30
3	0,60	45	600	40

Таблица 2 – Числовые значения уровней для каждого фактора в условиях отсутствия ультразвукового воздействия

Уровень	Значение фактора			
	W	т, мин	N, обр/мин	t, ^{0}C
1	0.50	15	300	20
2	0,67	30	600	30
3	0,75	45	900	40

Активный эксперимент проводили согласно матрице четырехфакторного эксперимента на трех уровнях, которую отражает таблица 3.

Таблица 3 – Матрица четырехфакторного эксперимента на трех уровнях в общем виде

N опыта	W	т, мин	N, обр/мин	t, C
1	1	1	1	1
2	1	2	2	2
3	1	3	3	3
4	2	1	2	3
5	2	2	3	1
6	2	3	1	2
7	3	1	3	2
8	3	2	1	3
9	3	3	2	1

Выборку экспериментальных данных из экспериментального массива проводили согласно таблице 4.

Таблица 4 – Выборка функции отклика из план-матрицы

Уровни фактора W	Выборка	Уровни фактора т, мин	Выборка	Уровни фактора N	Выборка	Уровни фактора t, С	Выборка
1	$\frac{y_1+y_2+y_3}{3}$	1	$\frac{y_1+y_4+y_7}{3}$	1	$\frac{y_1+y_6+y_8}{3}$	1	$\frac{y_1+y_5+y_9}{3}$
2	$\frac{y_4+y_5+y_6}{3}$	2	$\frac{y_2+y_5+y_8}{3}$	2	$\frac{y_2+y_4+y_9}{3}$	2	$\frac{y_2+y_4+y_9}{3}$
3	$\frac{y_7+y_8+y_9}{3}$	3	$\frac{y_3+y_6+y_9}{3}$	3	$\frac{y_3+y_5+y_7}{3}$	3	$\frac{y_3+y_5+y_7}{3}$

Массу воды в опытах задавали постоянно 400 г. Опыты проводили в термостатируемом режиме в стеклянном стакане на 2000 мл с калибровочной шкалой в который помещали 400 г воды и массу донных отложений, взвешенную на технических весах HIWEIGH X1S с погрешностью до 1 г. В случае активного эксперимента с кавитацией стакан с суспензией помещали в ультразвуковую ванну Stegler 22DT с установленной температурой и временем ультразвукового воздействия. Суспензию перемешивали в течение заданного времени, в соответствии с условиями матричных опытов. Перемешивание суспензии осуществлялось верхнеприводной мешалкой US-2200D, которая позволяет регулировать скорость перемешивания.

По завершению процесса для удаления нерастворимых твердых частиц суспензию количественно переносили на комплект сит с размером 3,5 мм, 1,6х20 мм, 1,5х20 мм, 0,14 мм. Затем проводили центрифугирование на лабораторной центрифуге UC-1536E при 5000 оборотах в течении 5 мин. Во всех опытах раствор после центрифугирования доводили до постоянного объема 250 мл в мерной колбе. В случае получения объема больше 250 мл раствор после центрифугирования предварительно концентрировали на лабораторном ротационном испарителе DLAB RE100-Pro с вакуумным насосом.

В качестве функции отклика использовали концентрацию полученных растворов (С, г/дм^3). Для этого рассчитывали массу твердого вещества (органической и неорганической части донных отложений) в одном литре раствора. Общую массу органических и неорганических компонентов в фильтрате определяли весовым методом, путем упаривания досуха на нагревательной плите UH-2840A 5 мл раствора из мерной колбы и взвешивания сухого остатка на аналитических весах (до 0,0001 г).

Для построения многофакторной статистической математической модели (обобщенного уравнения) использовали предложенную М.М. Протодьяконовым формулу, которая в случае четырехфакторного эксперимента принимает вид (Формула 1):

$$y = \frac{f(m_1)\cdot f(m_2)\cdot f(m_3)\cdot f(m_4)}{g_{cp}^{m-1}} \quad , \tag{1}$$

где $f(m_1)$, $f(m_2)$, $f(m_3)$, $f(m_4)$ – зависимость функции отклика от фактора m_j; $g_{ср}$ – среднее значение фактической величины выходного параметра (y) для всех n экспериментов (генеральное среднее); m – количество факторов.

Значения $g_{ср}$ были рассчитаны по формуле 2:

$$g_{cp} = \frac{\sum y_i}{n} \tag{2}$$

где $\sum y_i$ – совокупность экспериментальных данных в матрице; n – общее число опытов в план-матрице.

Оценку точности полученных аппроксимированных уравнений и полученных математических моделей оценивали с помощью используемых в методе ВДП коэффициентов корреляции (R) и значимости (t_R), рассчитанных по уравнению (3) и уравнению (4).

$$R = \sqrt{1 - \frac{(n-2)\cdot\sum(y_э - y_m)^2}{(n-1)\cdot\sum(y_э - y_{cp})^2}}, \tag{3}$$

где n – количество опытов; $y_э$ – экспериментальное значение функции отклика; $y_т$ – теоретическое значение функции отклика; $y_{ср}$ – среднее значение функции отклика.

$$t_R = \frac{R\sqrt{(n-2)}}{1-R^2} \tag{4}$$

Результаты исследований

Результаты взвешивания сухого остатка и концентрация полученных растворов в рамках матриц четырехфакторного эксперимента на трех уровнях отражает таблице 5.

Таблица 5 – Результаты активного эксперимента в условиях ультразвука и без него

№ опыта	Без ультразвука		С ультразвуком	
	Масса осадка, г	$C_{рс}$, г/дм^3	Масса осадка, г	Срс, г/дм^3
1	0,0103	2,060	0,0167	3,34
2	0,0203	4,060	0,0240	4,80
3	0,0107	2,140	0,0176	3,52
4	0,0107	2,140	0,0183	3,66
5	0,0080	1,600	0,0168	3,36
6	0,0093	1,860	0,0171	3,42
7	0,0096	1,920	0,0167	3,34
8	0,0084	1,680	0,0197	3,94
9	0,0100	2,000	0,0183	3,66

На основе выборки экспериментального массива данных строили графические зависимости функции отклика от каждого фактора, представленные на рисунке 1.

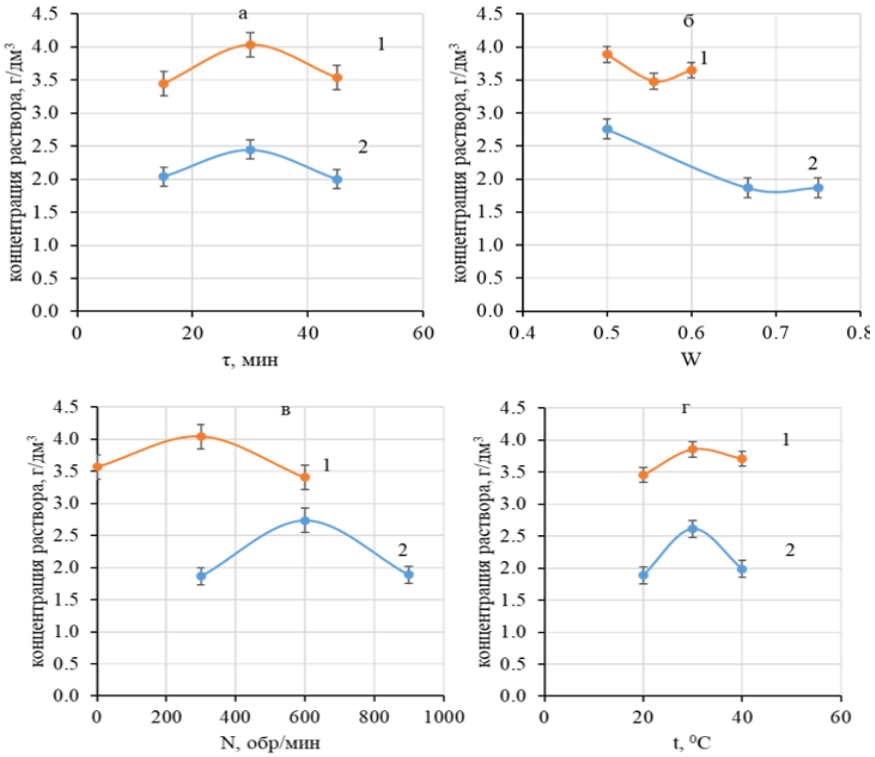

Рисунок 1 – Частные зависимости изменения общего содержания органической и минеральной части донных отложений от массовой доли отложений (а), времени перемешивания смеси (б), скорости перемешивания (в) и температуры (г)

1 – частоты ультразвука 40кHz и мощностью 600W, 2 – без воздействия ультразвука

Из анализа частных зависимостей рисунка 1 следует, что концентрация сапропелевого продукта уменьшается с увеличением содержания донных отложений в суспензии (рис. 1б, линия 1). Максимальная концентрация сапропелевого продукта 3,88 г/дм^3 наблюдается при массовой доле донных отложений меньше 0,55. При увеличении содержания твердой фазы в суспензии выход органической и неорганической часть отложений замедляется, и концентрация сапропелевого продукта стабилизируется на уровне 3,4-3,6 г/дм^3.

Зависимости скорости седиментации частиц от продолжительность перемешивания суспензии (рис. 1б), скорости перемешивания (количество оборотов импеллерной мешалки) (рис. 1в) и температура процесса экстракции (Рисунок 1г) имеют экстремумы на графических

зависимостях. Максимальное содержание веществ в растворе находится в точках т=30 мин, N = 300 обр/мин, t=30 ^{0}C. Соответственно 4,033, 4,040 и 3,853 г/дм^3. По результатам проведенных предварительных опытов можно заключить, что оптимальные режимные параметры получения водного раствора сапропелевого продукта, обеспечивающие максимальный выход органической и неорганической части донных отложений оз. Пеньковское соответствуют W=0,5, т=30 мин, N = 300 обр/мин, t=30 ^{0}C.

Исследования показали, что полученные значения концентрации сапропелевого продукта при ультразвуковом воздействии на донные отложения в процессе экстракции в 1,7 раза выше, чем в аналогичных опытах без ультразвука. Указанный эффект указывает на перспективность применения кавитационных процессов в методе получения сапропелевого продукта.

На последнем этапе осуществляли аппроксимацию частных зависимостей с получением однопараметрических уравнений y = f(m_i), характеризующих влияние на функцию отклика каждого фактора в отдельности [11-13].

Частные зависимости аппроксимировали с использованием стандартных пакетов программ «Microsoft Excel» «Advenced Grapher». Полученные однопараметрические уравнения обединяли в обобщенные математические модели с учетом формулы Протодьяконова. В условиях ультразвукового воздействия формула (5), в отсутствии ультразвука формула 6

$$C = \frac{\left[\begin{matrix}\left(110{,}7W^2 - 124{,}17W + 38{,}297\right)\left(-0{,}0024\tau^2 + 0{,}1478\tau + 1{,}7733\right)x \\ x\left(-6*10^{-6}N^2 + 0{,}0034N + 3{,}5667\right)\left(-0{,}0027t^2 + 0{,}1767t + 1{,}0133\right)\end{matrix}\right]}{3{,}6711^3} \quad (5)$$

$$C = \frac{\left[\begin{matrix}\left(20{,}863m_c^2 - 29{,}625m_c + 12{,}35\right)\left(-0{,}0019\tau^2 + 0{,}1124\tau + 0{,}78\right)x \\ x\left(-10^{-5}N^2 + 0{,}0115N - 0{,}7133\right)\left(-0{,}0068t^2 + 0{,}411t - 3{,}6267\right)\end{matrix}\right]}{2.162^3} \quad (6)$$

На основе решения обобщённого уравнения установили, что при оптимальных условиях процесса получения сапропелевого продукта с использованием ультразвука [14-16] максимальный выход экстрактивных веществ в воду составит 5 г/дм^3. При оптимальных условиях процесса получения сапропелевого удобрения без ультраразвука максимальный выход экстрактивных веществ в воду составит 4,44 г/дм^3 (г/л). Полученные результаты были использованы при лабораторных и полевых исследованиях [17-18].

Заключение

Таким образом, построены две математические модели оптимальных составов инновационного удобрения, которые позволят обеспечить максимальную урожайность. В основе модели лежит: подбор количества реагентов, продолжительность процесса и метода экстракции, содержание твердой фазы в суспензии дает возможность максимально увеличить эффективность получения продукта, его качественные характеристики с наименьшими затратами энергии и времени. На основании результатов, проведен вывод уравнений, получения сапропелевого удобрения двумя способами, в условиях ультразвукового воздействия и без него. Математическая модель позволяет рассчитать значения концентрации готового сапропелевого продукта, до процесса концентрирования на роторном испарителе при различных режимных параметрах. На основе решения обобщённого уравнения установлено, что получение сапропелевого продукта с использованием ультразвука обеспечивает максимальный выход экстрактивных веществ в воду. Следовательно, в сапропелевом продукте, полученном с использованием ультразвука, выше выход минеральных и органических веществ. Это, в свою очередь, повлияет на качество предпосевной обработке семян при использовании инновационного удобрения.

Список литературы

1. Deryagina M.S. Determination of Humic Acid Content in Sapropel / M.S. Deryagina, O.M. Konyukhova // BIO Web of Conferences. – 2023. – P. 57. http://doi.org/10.1051/bioconf/20235706002.

2. Assessment of sapropel use for pharmaceutical products according to legislation, pollution parameters, and concentration of biologically active substances / I. Pavlovska et al // Sci. Rep. – 2020. – №10. – P. 21527. https://doi.org/10.1038/s41598-020-78498-6.
3. Hydrography, hydrochemistry and composition of sapropel of Shatsk Lakes / V. Khilchevskyi et al // Journal of Water and Land Development. – 2022. – № 54(VII-IX). – P. 184-193. http://doi.org/10.24425/jwld.2022.141571.
4. Hadartsev A. Chemical composition and biological activity of sapropel in the Orenburg region (V. Sol-Iletsk), genetic link with the composition of the sapropel formers / A. Hadartsev, V. Platonov, K. Fridzon // J of New Med. Technologies. eJournal. – 2014. – № 8. – P. 1-8. http://doi.org/10.12737/5040.
5. Особенности химического состава и получения сапропеля эвтрофных озер Северо-Казахстанской области / П.С. Дмитриев и др. // Вестник Университета Шакарима. – 2024. – № 2(14). – С. 519-527. http://doi.org/10.53360/2788-7995-2024-2(14)-62.
6. Пат. 8929 Республика Казахстан, 2023/1145.2. Способ получения сапропелевого продукта для предпосевной обработки семян овощных культур / П.С. Дмитриев и др.; заявл. 18.11.2023; опубл. 22.11.2024.
7. Study of the Possibility of Using the Bottom Organomineral Accumulations of the Lakes of the North Kazakhstan Region to Obtain Innovative Fertilizers for the Development of Organic Farming and Agrotourism / P. Dmitriyev et al // Sustainability. – 2023. – № 15. – P. 8999. https://doi.org/10.3390/su15118999.
8. Федоткин И.М. Кавитация, кавитационная техника и технология, их использование в промышленности. Ч. II / И.М. Федоткин, И.С. Гулый. – Киев: ОКО, 2000. – 898 с.
9. Витенько Т.Н. Массообмен при растворении твердых тел с использованием гидродинамических кавитационных устройств / Т.Н. Витенько // Теор. основы хим. технологии. – 2006. – Т. 40, № 6. – С. 639-644.
10. Промтов М.А. Пульсационные аппараты роторного типа: теория и практика / М.А. Промтов. – М.: Машиностроение – 1, – 2001. – 260 с.
11. Свойства и эффекты кавитации / Ю.М. Аверина и др. // Успехи в химии и химической технологии. – 2018. – № 14(210). – С. 37-39 URL: https://cyberleninka.ru/article/n/svoystva-i-effekty-kavitatsii.
12. Нигматов А.Н. Математическое моделирование в экологии / А.Н. Нигматов, Г.Н. Назарова // Евразийский Союз Ученых. – 2018. – № 3-2(48). – С. 48-50. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-ekologii.
13. Шемелова О.В. Математическое моделирование в процессах химической технологии / О.В. Шемелова // Бюллетень науки и практики. – 2018. – № 12. – С. 12-23. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-protsessah-himicheskoy-tehnologii.
14. Ханбердиева Б. Математические модели в химической инжененрии: передовые технологии и применение / Б. Ханбердиева, Г. Алланазарова, Б. Сатдыев // Вестник науки. – 2024. – № 4(73). – С. 592-595 URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskie-modeli-v-himicheskoy-inzhenerii-peredovye-tehnologii-i-primenenie.
15. Гумеров, А.М. Математическое моделирование химико-технологических процессов: учебное пособие / А.М. Гумеров. – 2-е изд., перераб. – Санкт-Петербург: Лань, 2014. – 176 с. URL: https://e.lanbook.com/book/41014.
16. Математическое моделирование в химико-технологических процессах и подготовке инженеров: история и современность / Э.К. Ахтямов и др. // История и педагогика естествознания. – 2021. – № 1-2. – С. 14-17. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-himiko-tehnologicheskih-protsessah-i-podgotovke-inzhenerov-istoriya-i-sovremennost.
17. Effect of the use of sapropel extract on biometric indicators and yield of beetroot (Beta vulgaris L.) in the conditions of the North Kazakhstan region / P. Dmitriyev et al // Sustainability. – 2024. – № 16(14). – P. 6192. https://doi.org/10.3390/su16146192.
18. The Possibility of Environmentally Sustainable Yield and Quality Management of Spring Wheat (Triticum aestivum L.) of the Cornetto Variety When Using Sapropel Extract / P. Dmitriyev et al // Sustainabilityю. – 2024. – № 16. – P. 9870. https://doi.org/10.3390/su16229870.

References

1. Deryagina M.S. Determination of Humic Acid Content in Sapropel / M.S. Deryagina, O.M. Konyukhova // BIO Web of Conferences. – 2023. – R. 57. http://doi.org/10.1051/bioconf/20235706002. (In English).
2. Assessment of sapropel use for pharmaceutical products according to legislation, pollution parameters, and concentration of biologically active substances / I. Pavlovska et al // Sci. Rep. – 2020. – №10. – R. 21527. https://doi.org/10.1038/s41598-020-78498-6. (In English).
3. Hydrography, hydrochemistry and composition of sapropel of Shatsk Lakes / V. Khilchevskyi et al // Journal of Water and Land Development. – 2022. – № 54(VII-IX). – R. 184-193. http://doi.org/10.24425/jwld.2022.141571. (In English).
4. Hadartsev A. Chemical composition and biological activity of sapropel in the Orenburg region (V. Sol-Iletsk), genetic link with the composition of the sapropel formers / A. Hadartsev, V. Platonov, K. Fridzon // J of New Med. Technologies. eJournal. – 2014. – № 8. – R. 1-8. http://doi.org/10.12737/5040. (In English).
5. Osobennosti khimicheskogo sostava i polucheniya sapropelya ehvtrofnykh ozer Severo-Kazakhstanskoi oblasti / P.S. Dmitriev i dr. // Vestnik Universiteta Shakarima. – 2024. – № 2(14). – S. 519-527. http://doi.org/10.53360/2788-7995-2024-2(14)-62. (In Russian).
6. Pat. 8929 Respublika Kazakhstan, 2023/1145.2. Sposob polucheniya sapropelevogo produkta dlya predposevnoi obrabotki semyan ovoshchnykh kul'tur / P.S. Dmitriev i dr.; zayavl. 18.11.2023; opubl. 22.11.2024. (In Russian).
7. Study of the Possibility of Using the Bottom Organomineral Accumulations of the Lakes of the North Kazakhstan Region to Obtain Innovative Fertilizers for the Development of Organic Farming and Agrotourism / R. Dmitriyev et al // Sustainability. – 2023. – № 15. – R. 8999. https://doi.org/10.3390/su15118999. (In English).
8. Fedotkin I.M. Kavitatsiya, kavitatsionnaya tekhnika i tekhnologiya, ikh ispol'zovanie v promyshlennosti. CH. II / I.M. Fedotkin, I.S. Gulyi. – Kiev: OKO, 2000. – 898 s. (In Russian).
9. Viten'ko T.N. Massoobmen pri rastvorenii tverdykh tel s ispol'zovaniem gidrodinamicheskikh kavitatsionnykh ustroistv / T.N. Viten'ko // Teor. osnovy khim. tekhnologii. – 2006. – T. 40, № 6. – S. 639-644. (In Russian).
10. Promtov M.A. Pul'satsionnye apparaty rotornogo tipa: teoriya i praktika / M.A. Promtov. – M.: Mashinostroenie – 1, – 2001. – 260 s. (In Russian).
11. Svoistva i ehffekty kavitatsii / YU.M. Averina i dr. // Uspekhi v khimii i khimicheskoi tekhnologii. – 2018. – № 14(210). – S. 37-39 URL: https://cyberleninka.ru/article/n/svoystva-i-effekty-kavitatsii. (In Russian).
12. Nigmatov A.N. Matematicheskoe modelirovanie v ehkologii / A.N. Nigmatov, G.N. Nazarova // Evraziiskii Soyuz Uchenykh. – 2018. – № 3-2(48). – S. 48-50. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-ekologii. (In Russian).
13. Shemelova O.V. Matematicheskoe modelirovanie v protsessakh khimicheskoi tekhnologii / O.V. Shemelova // Byulleten' nauki i praktiki. – 2018. – № 12. – S. 12-23. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-protsessah-himicheskoy-tehnologii. (In Russian).
14. Khanberdieva B. Matematicheskie modeli v khimicheskoi inzhenenrii: peredovye tekhnologii i primenenie / B. Khanberdieva, G. Allanazarova, B. Satdyev // Vestnik nauki. – 2024. – № 4(73). – S. 592-595 URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskie-modeli-v-himicheskoy-inzhenerii-peredovye-tehnologii-i-primenenie. (In Russian).
15. Gumerov, A.M. Matematicheskoe modelirovanie khimiko-tekhnologicheskikh protsessov: uchebnoe posobie / A.M. Gumerov. – 2-e izd., pererab. – Sankt-Peterburg: Lan', 2014. – 176 s. URL: https://e.lanbook.com/book/41014. (In Russian).
16. Matematicheskoe modelirovanie v khimiko-tekhnologicheskikh protsessakh i podgotovke inzhenerov: istoriya i sovremennost' / EH.K. Akhtyamov i dr. // Istoriya i pedagogika estestvoznaniya. – 2021. – № 1-2. – S. 14-17. URL: https://cyberleninka.ru/article/n/matematicheskoe-modelirovanie-v-himiko-tehnologicheskih-protsessah-i-podgotovke-inzhenerov-istoriya-i-sovremennost. (In Russian).
17. Effect of the use of sapropel extract on biometric indicators and yield of beetroot (Beta vulgaris L.) in the conditions of the North Kazakhstan region / R. Dmitriyev et al // Sustainability. – 2024. – № 16(14). – R. 6192. https://doi.org/10.3390/su16146192. (In English).

18. The Possibility of Environmentally Sustainable Yield and Quality Management of Spring Wheat (Triticum aestivum L.) of the Cornetto Variety When Using Sapropel Extract / R. Dmitriyev et al // Sustainabilityyu. – 2024. – № 16. – R. 9870. https://doi.org/10.3390/su16229870. (In English).

Информация о финансировании: *Исследование профинансировано Комитетом по науке Министерства науки и высшего образования Республики Казахстан в рамках научного проекта (грант № AP14869273) по теме «Разработка инновационной методики получения экологически чистого удобрения на основе рационального использования органоминеральных накоплений озер», и на основании Договора на реализацию научных, научно-технических проектов по грантовому финансированию № 236/30-22-24 от 18.10.2022.*

П.С. Дмитриев*, И.А. Фомин, И.Н Катаева, И.А. Зубань, Т.Р. Накиев
Қозыбаев атындағы Солтүстік Қазақстан университеті,
150000, Қазақстан Республикасы, Петропавл қ., Пушкин к-сі, 86
*e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru

УЛЬТРАДЫБЫСТЫҚ ӘСЕР ЕТУ ЖАҒДАЙЫНДА САПРОПЕЛЬ ТЫҢАЙТҚЫШЫН АЛУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ОҢТАЙЛАНДЫРУ

Сапропель тыңайтқышын алу көп сатылы процесс болып табылады, ол әр түрлі параметрлердің соңғы өнімнің шығуына әсерін ескеруді талап етеді. Осыған байланысты эвтрофиялық көлдердің түбіндегі шөгінділерден сапропель өнімін алу режимдерін оңтайландыру қажет болды. Су түбіндегі шөгінділерді сумен экстракциялаудан, дайын өнімді бөлуден, сүзуден және шоғырландырудан тұратын сапропельді алу технологиясында ультрадыбыстық әсерді қолдану. Экстракция ұзақтығының, араластыру жылдамдығының, температураның және төменгі суспензия фазаларының массалық қатынасының ерітінді концентрациясына әсерін талдау жүргізілді. Экстракция сатысында ультрадыбыстық кавитацияны қолдану сапропель өнімінің шығымдылығын 1.7-де арттыратыны дәлелденді. рет. Сапропель өнімін түбіртек әсер еткенде және ол болмаған кезде алу процестерінің математикалық модельдері сапропель өнімінің максималды шығуын қамтамасыз ету үшін оңтайлы кіріс параметрлерін анықтауға мүмкіндік береді. Практикалық тұрғыдан алғанда, бұл алынған инновациялық экологиялық таза сапропель тыңайтқышының сапасына оң әсер етеді. Практикалық тұрғыдан алғанда, бұл алынған инновациялық экологиялық таза сапропель тыңайтқышының сапасына оң әсер етеді. Өз кезегінде, бұл сапропель тыңайтқышындағы қоректік заттардың сапалық және сандық қасиеттерін арттыру арқылы тұқымдарды егу алдындағы өңдеудің үлкен тиімділігінде көрінеді. Бұл кейіннен дақылдардың жоғары өнімділігіне әсер етеді.

Түйін сөздер: *Солтүстік Қазақстан облысының көлдері, табиғи ресурстар, тұрақтылық, сапропель, алу технологиясы.*

P.S. Dmitriyev*, I.A. Fomin, I.N. Kataeva, I.A. Zuban, T.R. Nakiev
Kozybaev university,
86 Pushkin Street, Petropavlovsk, Republic of Kazakhstan, 150000
*e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru

OPTIMIZATION OF TECHNOLOGY FOR OBTAINING SAPROPEL FERTILIZER UNDER ULTRASONIC CONDITIONS

The production of sapropel fertilizer is a multi-stage process, which requires taking into account the influence of various parameters on the yield of the final product. In this regard, it became necessary to optimize the modes of obtaining sapropel product from bottom sediments of eutrophic lakes. Using ultrasonic exposure in the technology of sapropel production, which consists in extracting bottom sediments with water, separating, filtering and concentrating the finished product. The analysis of the effect of the extraction duration, mixing rate, temperature and mass ratio of the phases of the bottom suspension on the concentration of the solution was carried out. It is proved that the use of ultrasonic cavitation at the extraction stage increases the yield of the sapropel product by 1.7 times. The derived mathematical models of the processes of obtaining a sapropel product under cavitation and in the absence of it allow us to determine the optimal input parameters to ensure maximum yield of the sapropel product. From a practical point of view, this will positively affect the quality of the resulting innovative environmentally friendly sapropel fertilizer. In turn, this will manifest itself in greater efficiency of pre-sowing seed treatment, by increasing the qualitative and quantitative properties of the nutrients contained in sapropel fertilizer. This will subsequently affect higher crop yields.

Key words: lakes of the North Kazakhstan region, natural resources, sustainability, sapropel, production technology.

Сведения об авторах

Павел Станиславович Дмитриев* – кандидат биологических наук, доцент, профессор кафедры «География и экология»; НАО СКУ им. М.Козыбаева, Петропавловск, Казахстан; e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2712-3508.

Иван Александрович Фомин – магистр естественных наук, старший преподаватель кафедры «География и экология»; НАО СКУ им. М.Козыбаева, Петропавловск, Казахстан; e-mail: iafomin@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9943-4914.

Ирина Николаевна Катаева – магистрант кафедры «География и экология»; НАО СКУ им. М.Козыбаева, irina.kataeva.02@mail.ru, ORCID: 0009-0007-2995-4835.

Иван Александрович Зубань – магистр естественных наук, старший преподаватель кафедры «Биология»; НАО СКУ им. М.Козыбаева; e-mail: zuban_ia@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0839-0085.

Талгат Рашитович Накиев – магистр технических наук, старший преподаватель кафедры «Химия и химические технологии»; НАО СКУ им. М.Козыбаева talgat03021979@mail.ru, ORCID: 0009-0008-0115-8834.

Авторлар туралы мәліметтер

Павел Станиславович Дмитриев* – биология ғылымдарының кандидаты, доцент, «География және экология» кафедрасының профессоры; М. Қозыбаев атындағы СҚУ КЕАҚ., Петропавл, Қазақстан; e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2712-3508.

Иван Александрович Фомин – жаратылыстану ғылымдарының магистрі, «География және экология» кафедрасының аға оқытушысы; М. Қозыбаев атындағы СҚУ КЕАҚ., Петропавл, Қазақстан; email: iafomin@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9943-4914.

Ирина Николаевна Катаева – география және экология кафедрасының магистранты; М.Қозыбаев атындағы СҚУ КЕАҚ., Петропавл, Қазақстан; e-mail: irina.kataeva.02@mail.ru, ORCID: 0009-0007-2995-4835

Иван Александрович Зубань – жаратылыстану ғылымдарының магистрі, «Биология» кафедрасының аға оқытушысы; М.Қозыбаев атындағы СҚУ КЕАҚ., Петропавл, Қазақстан; e-mail: zuban_ia@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0839-0085.

Талғат Рашитұлы Накиев – техника ғылымдарының магистрі, «Химия және химиялық технологиялар» кафедрасының аға оқытушысы; М.Қозыбаев атындағы СҚУ КЕАҚ., Петропавл, Қазақстан; e-mail: talgat03021979@mail.ru, ORCID: 0009-0008-0115-8834

Information about the authors

Pavel Stanislavovich Dmitriyev* – Candidate of Biological Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Geography and Ecology; Kozybaev university, Petropavlovsk, Kazakhstan; e-mail: dmitriev_pavel@mail.ru, pdmitriev@ku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-2712-3508.

Ivan Aleksandrovich Fomin – Master of Natural Sciences, Senior Lecturer of the Department of Geography and Ecology; Kozybaev university, Petropavlovsk, Kazakhstan; e-mail: iafomin@mail.ru, iafomin@ku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9943-4914.

Irina Nikolaevna Kataeva – master's student of the Department of Geography and Ecology; Kozybaev university, Petropavlovsk, Kazakhstan; e-mail: irina.kataeva.02@mail.ru, ORCID: 0009-0007-2995-4835.

Ivan Aleksandrovich Zuban – Master of Natural Sciences, Senior Lecturer of the Department of Biology; Kozybaev university, Petropavlovsk, Kazakhstan; e-mail: zuban_ia@mail.ru. iazuban@ku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0839-0085.

Talgat Rashitovich Nakiev – Master of Technical Sciences, senior lecturer of the Department of Chemistry and Chemical Technologies; Kozybaev university, Petropavlovsk, Kazakhstan; e-mail: talgat03021979@mail.ru, ORCID: 0009-0008-0115-8834.

Поступила в редакцию 27.01.2025
Поступила после доработки 13.05.2025
Принята к публикации 14.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-62

BY 4.0
Check for updates

IRSTI: 81.33.29

R. Kenzhegalieva, M.Zholdybayev, N.Akatyev*
M. Utemisov West Kazakhstan University,
090000, Republic of Kazakhstan, Uralsk, N. Nazarbayev Ave. 162
*e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz

SYNERGISTIC EFFECT OF 1,2-PHENYLENEDIAMINE AND DISODIUM NAPHTHALENE-1,5-SULFONATE FOR ENHANCED CORROSION PROTECTION OF CARBON STEEL IN 0.5 M H_2SO_4 SOLUTION: EXPERIMENTAL AND THEORETICAL INSIGHTS

Annotation: *This work investigates the corrosion inhibition of carbon steel in 0.5 mol·dm $^{-3}$ H_2SO_4 using a binary system of 1,2-phenylenediamine and disodium naphthalene-1,5-sulfonate. Experimental techniques, including weight loss assay, electrochemical methods, and surface analysis, demonstrated significant inhibition efficiency, reaching 88.43% under optimal conditions. The synergistic effect between the two components was evaluated as 2.59, indicating enhanced performance compared to individual components. Computational studies using molecular dynamics and DFT revealed strong interactions, driven by the formation of hydrogen bonding promoted by electrostatic forces during adsorption, which stabilize the protective layer on the metal surface. The adsorption mechanism was consistent with the Langmuir adsorption model, and obtained thermodynamic parameters confirmed spontaneous physisorption of the inhibitor. Electrochemical results identified the binary system as a mixed-type inhibitor, effectively reducing both anodic and cathodic corrosion processes. These findings provide valuable insights into the design of synergistic inhibitor systems for industrial applications.*

Key words: *metal protection, synergistic effect, corrosion inhibitors, inhibition efficiency, molecular dynamics, reactivity descriptors.*

INTRODUCTION

In modern corrosion science, the development of corrosion inhibitors is guided by several key principles. The most common strategy is combining multiple inhibitors to achieve synergistic effects. This approach enhances the overall inhibition efficiency by targeting both anodic and cathodic reactions [1]. The synergetic strategy for developing new corrosion inhibitors involves combining two or more substances to achieve enhanced corrosion protection through cooperative interactions. This approach leverages the complementary properties of different components, leading to higher inhibition efficiency than individual inhibitors alone. Such systems are very diverse and may contain organic and inorganic components, both of synthetic and natural origin [2]. Synergistic mixtures often reduce the required concentration of each component, lowering costs while maintaining high inhibition efficiency [3]. Synergistic systems can be tailored for specific environments, such as acidic, saline, or high-temperature conditions, making them versatile for industries like oil and gas, marine, and construction [4]. Techniques like molecular dynamics simulations and density functional theory (DFT) enable the prediction and optimization of synergistic interactions, accelerating the development process [5].

Synergistic inhibitors are widely used to protect pipelines, storage tanks, and drilling equipment. For instance, combinations of organic inhibitors (e.g., imidazolines) with inorganic salts (e.g., zinc or phosphate ions) are employed to prevent corrosion in acidic and saline conditions. Recent research has shown that the cation-rich and anion-rich catanionic mixtures of cetyltrimethylammonium bromide (CTAB) and sodium dodecyl sulfate (SDS), as corrosion inhibitor of mild steel, in aqueous solution of 3.5% NaCl. Mixed inhibitor demonstrates more appropriate inhibition properties compared to the solutions of the individual surfactants, due to strong adsorption on the metal surface and formation of a protective film [6]. The synergistic inhibition effect of sodium phytate and benzotriazole on 20SiMn steel in 3.5% NaCl solutions was studied by Cao using experimental and theoretical approaches. Results indicate that a protective double-layered film is formed with the presence of the mixture of these compounds. The inhibition efficiency of the mixed inhibitor was found to be 99.12%, with a synergism parameter of 3.62 [7].

In this case, our study focuses on synthesizing and evaluating the anticorrosive properties of binary systems based on aromatic amines and sulfonic acid salts. Aromatic amines enhance adsorption through nitrogen-containing functional groups, while sulfonates improve solubility and

electrochemical stability [8]. These systems form *in situ* via electrostatic interactions between protonated amines and sulfonate anions, leading to the formation of ionic pairs that enhance adsorption and create a more stable protective layer. The inhibition efficiency and structural properties of these systems were investigated using theoretical (PM3 and DFT) and experimental (gravimetric and electrochemical) methods, comparing individual components and their binary compositions in a 1:1 molar ratio.

EXPERIMENTAL DETAILS

Reagent and materials

All analytical-grade reagents were bought from commercial suppliers and used without any further purification. The ST3SP2-GP2 (GOST 535-2005) carbon steel specimens used for the corrosion tests with the following chemical compositions (ω%): C – 0.22, Mn – 0.65, Si – 0.3, P – 0.04, S – 0.05, Cr – 0.3, Ni – 0.3, Cu – 0.3, N – 0.01, As – 0.08, and the remainder – Fe.

Weight loss (gravimetric) measurements

The preparation of metal coupons and the weight loss experiment were carried out as we previously reported [9]. Corrosion rate (CR, $g \cdot m^{2} \cdot h^{-1}$) was calculated as follows:

$$CR = \frac{m_1 - m_2}{S \cdot \tau} \quad (1)$$

where m_1 and m_2 are the masses of the steel specimens before and after immersion respectively, g; S – metal specimen surface area, m^2; τ – exposure time, h.

The inhibition efficiency (IE%) was calculated using the following equation:

$$IE(\%) = \frac{CR_0 - CR_{inh}}{CR_0} \cdot 100 \quad (2)$$

where CR_0 and CR_{inh} are the corrosion rates in the absence and in the presence of an inhibitor in $g \cdot m^{-2} \cdot h^{-1}$, respectively.

The degree of surface coverage (θ) was calculated as the following ratio:

$$\theta = \frac{IE}{100} \quad (3)$$

Activation parameters and effect of temperature.

Activation energy values were calculated in accordance with the Arrhenius equation as follows:

$$\log\frac{CR_2}{CR_1} = \frac{E_a}{2.303R} \cdot \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2}\right) \quad (4)$$

where CR_1 and CR_2 – corrosion rates of carbon steel ($g \cdot m^{-2} \cdot h^{-1}$) at T_1 and T_2 respectively, E_a – activation energy, R – universal gas constant (8.314 $J \cdot mol^{-1} \cdot K^{-1}$), T- absolute temperature.

The heat of adsorption (Q_{ads}) of the inhibitor on the metal surface was evaluated for the trend of surface coverage with temperature using the following equation (5):

$$Q_{ads} = 2.303R\left(\log\frac{\theta_2}{1-\theta_2} - \log\frac{\theta_1}{1-\theta_1}\right) \cdot \left(\frac{T_1 \cdot T_2}{T_2 - T_1}\right) \quad (5)$$

Adsorption and thermodynamics.

In our study, the Langmuir adsorption model was used to describe the mechanism of adsorption of the developed inhibitor in accordance with the following mathematical representation:

$$\frac{C_{inh}}{\theta} = \frac{1}{K_{ads}} + C_{inh} \quad (6)$$

where C_{inh}, $g \cdot dm^{-3}$ – inhibitor concentration, θ – degree of surface coverage, K_{ads} – the equilibrium constant for adsorption-desorption processes.

The relationship between the Gibbs free energy and the equilibrium constant of the adsorption process was determined by the equation:

$$\Delta G^0_{ads} = -RT\ln(55.5K_{ads}) \quad (7)$$

where ΔG^0_{ads} is the Gibbs free energy, $kJ \cdot mol^{-1}$; R – universal gas constant (8.314 $J \cdot K^{-1} \cdot mol^{-1}$); T – absolute temperature, K; 55.5 – molar concentration of water, $mol \cdot l^{-1}$.

Electrochemical experiment

Electrochemical test was carried out using Autolab PGSTAT 101 Metrohm potentiostat/galvanostat with three electrode cells as we previously reported [10]. The calculation of inhibition efficiency through polarization resistance (IE_R/%) was derived using the equation (8):

$$IE_R = \frac{R_p^{inh} - R_p^0}{R_p^{inh}} \cdot 100 \quad (8)$$

where R_p^{inh} and R_p^0 represent the charge transfer resistance with and without inhibitor respectively, Ω.

Computational details

The interaction of organic ions in solution, such as sulfonates and protonated amines, was also studied using computational techniques. All quantum chemical calculations were performed on a desktop PC with Windows 11, a 12th generation Intel (R) Core (TM) i7-12700H (2.30 GHz, 16 GB RAM) with GAMESS software [11]. Initially, full geometry optimization was achieved using the Molecular Mechanics (MM+) force field. The results from MM+ were used for final optimization using the semi-empirical PM3 method to obtain the equilibrium geometry and total energy (E_{tot}) of model systems. The PM3 method was used because the alternative method, AM1, has limitations in accurately modelling hydrogen bonding, electrostatic interactions, and systems with charged species, which are critical for studying ion pair interactions. The interaction energy (E_{int}) for two-component systems was calculated as follows:

$$E_{int} = E_{tot} - (E_{protonated\ amine} + E_{sulphonate\text{-}ion}) \quad (9)$$

The quantum chemical study of the most efficient system was carried out using DFT/B3LYP/6-311+G(d,p) method. The calculations were performed as described above, and then a more accurate optimization and calculations using the chosen DFT method was used. All calculations were done for the aqueous phase because the electrochemical corrosion always appears in an aqueous medium. The solvent (H_2O) was incorporated *via* the Conductor-like Screening Model (COSMO) [12].

Molecular dynamics (MD) simulation

Molecular dynamics is used to study the mechanisms of adsorption, the energy of interactions, and the stability of the protective layer of the inhibitor. The MD simulations were carried out by using the GROMACS 2020.4 software [13]. Adsorption energy was calculated by Equation (10):

$$E_{adsorption} = E_{total} - (E_{Fe(110)} + E_{inhibitor}) \quad (10)$$

where $E_{adsorption}$ is the adsorption energy (or interaction energy), E_{total} is the total energy of the whole system, $E_{Fe(110)}$ is the energy of the metal and $E_{inhibitor}$ is the energy of the inhibitor molecule.

The binding energy is regarded as the reciprocal of the adsorption energy of the inhibitor molecule as follows (11):

$$E_{binding} = -E_{adsorption} \quad (11)$$

where $E_{binding}$ is the binding energy.

The Fe (110) metal structure was chosen due to its lowest surface energy, thermodynamic stability and the largest area of the Fe crystal [14].

Synergistic effect

Synergistic effect (S) for two-component systems was calculated as follows:

$$S = \frac{IE_A + IE_B}{IE_{A+B}} \quad (12)$$

where IE_A and IE_B – inhibition efficiencies (%) of individual components A and B respectively, and IE_{A+B} denotes inhibition efficiency of mixture A and B.

RESULTS AND DISCUSSION

Determination of the most effective inhibitory system

A theoretical and experimental approaches were used to determine the most effective anticorrosive system. Protonated amines, naphthalene sulfonates (NS) and their binary systems were studied at a molar ratio of 1:1. The total concentration of the inhibitor remained constant ($1 \cdot 10^{-3}$ mol·dm^{-3}). The weight loss assay was used to evaluate the corrosion rate (CR), the inhibition efficiency (IE), and the degree of surface coverage (θ). The total energy (E_{tot}) of each system was calculated for a theoretical evaluation using the semiempirical PM3 method. The interaction energies (E_{int}) were calculated for two-component systems using Eq.9. Synergistic effect (S) for two-component systems was obtained with Eq.10.The results obtained by both methods and calculated values of synergistic effect (S) for two-component systems are summarized in Table 1.

Table 1 – Corrosion rate (CR), inhibition efficiency (IE), degree of surface coverage (θ) and synergistic effect (S) obtained from gravimetric experiment for 24 hours of immersion in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4, and total energy (E_{tot}) and interaction energy (E_{int}) of the model systems calculated with semi-empirical (PM3) level of theory.

№	Protonated amine	NS	E_{tot}, kcal·mol^{-1}	E_{int}, kcal·mol^{-1}	CR, g·m^{-2}·h^{-1}	IE%	θ	S
1	**-**	**-**	-	-	15,87	-	-	-
2	Aniline	-	175,07	-	6,88	56,64	0,5664	-
3	1.2-PDA*	-	425,34	-	10,28	35,23	0,3523	-
4	1.3-PDA	-	404,62	-	10,93	31,28	0,3128	-
5	1.4-PDA	-	402,11	-	11,67	26,43	0,2643	-
6	Benzidine	-	393,84	-	9,16	42,26	0,4226	-
7	-	α-	-113,62	-	9,26	41,26	0,4126	-
8	-	β-	-117,14	-	7,28	54,15	0,5415	-
9	-	1,5-	-225,26	-	10,61	33,15	0,3315	-
10	-	2,6-	-238,50	-	7,11	55,18	0,5518	-
11	Aniline	α-	-33,70	-95,15	8,23	48,51	0,4851	0,49
12	Aniline	β-	-38,95	-96,88	6,86	56,75	0,5675	0,51
13	Aniline	1,5-	-183,76	-133,56	6,34	60,04	0,6004	0,67
14	Aniline	2,6-	-191,25	-127,83	7,18	54,78	0,5478	0,49
15	1.2-PDA	α-	106,56	-205,15	7,39	53,46	0,5346	0,69
16	1.2-PDA	β-	95,79	-212,41	8,21	48,25	0,4825	0,54
17	1.2-PDA	1,5-	-92,24	-292,32	2,85	82,01	0,8201	2.59
18	1.2-PDA	2,6-	-90,55	-277,38	10,49	33,88	0,3388	0,37
19	1.3-PDA	α-	110,85	-180,15	8,35	47,34	0,4734	0,65
20	1.3-PDA	β-	107,26	-180,22	8,03	49,37	0,4937	0,58
21	1.3-PDA	1,5-	-87,62	-266,97	5,20	67,38	0,6738	1,05
22	1.3-PDA	2,6-	-90,55	-256,68	8,21	48,65	0,4865	0,56
23	1.4-PDA	α-	128,47	-160,01	9,20	42,08	0,4208	0,62
24	1.4-PDA	β-	124,91	-160,06	8,13	48,78	0,4878	0,61
25	1.4-PDA	1,5-	-50,56	-227,40	8,16	48,55	0,4855	0,81
26	1.4-PDA	2,6-	-51,98	-215,59	6,39	59,73	0,5973	0,73
27	Benzidine	α-	139,05	-141,16	6,00	62,34	0,6234	0,75
28	Benzidine	β-	140,22	-136,48	6,44	59,42	0,5942	0,62
29	Benzidine	1,5-	-33,96	-202,54	6,66	58,06	0,5806	0,77
30	Benzidine	2,6-	-35,82	-191,16	8,86	44,18	0,4418	0,45

** – phenylenediamine (PDA)*

Table 1 shows that the system consisting of diprotonated 1,2-phenylenediamine (1.2-PDAH_2^{2+}) and naphthalene-1,5-disulfonate (1.5-NDS^{2-}) (1 : 1) has the lowest value of interaction energy (E_{int} = -292.32 kcal·mol^{-1}). The system also exhibits the best inhibition efficiency (82.01%) for carbon steel obtained using a weight loss assay. Moreover, this composition demonstrates the highest synergistic effect (S = 2.59). Individual components demonstrated a negligible protective effect in given corrosion medium. At the same time, most of two-component systems exhibit an antagonistic effect (S < 0). The system consisting of 1,3-phenylenediamine and 1,5-disulfonate demonstrates insignificant additivity (S = 1.05). Thus, both theoretical calculations and experimental methods confirm the high inhibition efficiency and ability to form the binary system between 1.2-PDAH_2^{2+} and 1.5-NDS^{2-} at a molar ratio of 1:1 and total concentration of $1 \cdot 10^{-3}$ mol·dm^{-3}. Therefore, this system was chosen for further, more detailed theoretical and experimental investigation.

At the next step of our research, the proposed binary system was investigated with a different ratio of components at a constant total concentration of the inhibitor ($1 \cdot 10^{-3}$ mol·dm^{-3}). A graphical representation of the obtained results is shown in Figure 1.

As can be seen, the highest inhibition efficiency (82,01%) and synergistic effect (2.59) are demonstrated by a system with a 1:1 component ratio at a total concentration of $1 \cdot 10^{-3}$ mol·dm^{-3} and a concentration of individual components of $5 \cdot 10^{-4}$ mol·dm^{-3}. Furthermore, investigated binary systems demonstrate a synergistic effect at all component ratios, but at a significantly lower level than at a 1:1 molar ratio of the components.

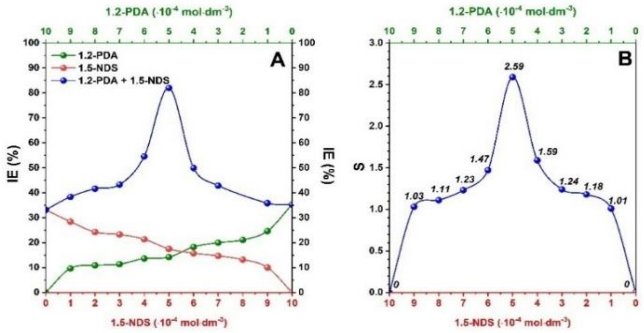

Figure 1 – The inhibitor efficiency of 1,2-phenylenediamine (1.2-PDA) and disodium naphthalene-1,5-sulfonate (1.5-NDS) (A) and synergistic effect (B) at different component ratios on carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution for 24 hours of immersion

Subsequent determinations of thermodynamic and activation parameters were carried out, maintaining the most effective molar ratio of the binary system components, but at different total concentrations of the inhibitor. Table 2 shows the molar and weight ratios of the components for binary systems at different total concentrations of the inhibitor.

Table 2 – The molar and weight ratios of the 1.2-PDA and 1.5-NDS in binary systems at different total concentrations of the inhibitor.

1,2-PDA		1,5-NDS		Total	
·10^{-4} mol·dm^{-3}	g·dm^{-3}	·10^{-4} mol·dm^{-3}	g·dm^{-3}	·10^{-4} mol·dm^{-3}	g·dm^{-3}
2,50	0,0270	2,50	0,0831	5,00	0,1101
3,75	0,0406	3,75	0,1246	7,50	0,1651
5,00	0,0541	5,00	0,1661	10,0	0,2202
12,50	0,1352	12,50	0,4153	25,0	0,5505
25,00	0,2704	25,00	0,8306	50,0	1,1010

For all subsequent results, the total mass of the inhibitor in grams is indicated in accordance with the data in Table 2.

Corrosion parameters of the most effective system.

The weight loss test was performed for different inhibitor concentration at room temperature for a 2-24 hours exposure time. Relationships between corrosion rate and inhibition efficiency with exposure time are shown in Figure 2.

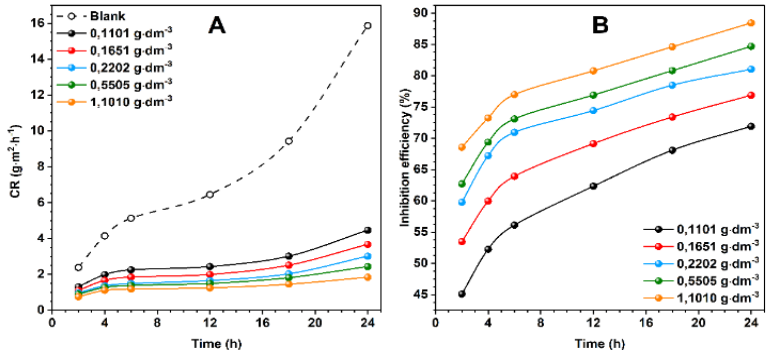

Figure 2 – The relationships between the CR (A), IE (B) and exposure time at different concentration of the binary system of 1,2-PDA and 1.5-NDS on carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4

Figure 2 shows that in the presence of an inhibitor, the corrosion rate decreases significantly, which leads to a corresponding increase in the inhibition efficiency. With increasing exposure time, the protective effect increases equivalently, reaching a maximum value of 88.43% at the highest inhibitor concentration in 24 hours of immersion. The presence of an insignificant induction period and the subsequent uniform increase in the protective effect until the maximum values are reached indicates that the corrosion inhibitor rapidly adsorbs onto the metal surface and gradually forms a

stable, protective layer. This allows to suggest that the inhibitor molecules interact with the metal surface, initiating the adsorption process almost immediately. This behavior is typical of inhibitors that act due to strong physisorption, where the protective effect improves as the surface coverage approaches saturation.

Figure 3 represents corrosion, adsorption, thermodynamics, and activation parameters of 1,2-PDA – 1.5-NDS 1: 1 binary system at 298 and 313K.

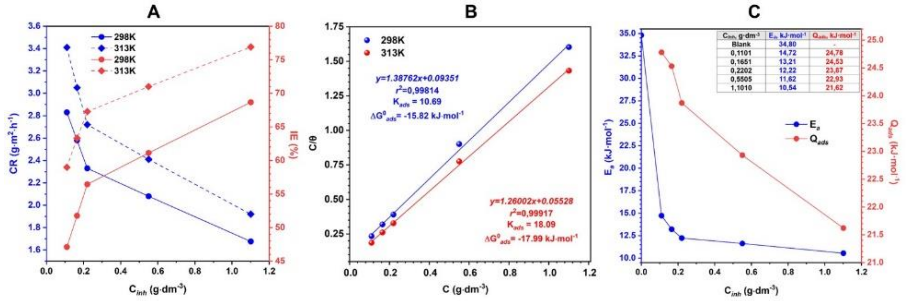

Figure 3 – The corrosion rate, and inhibition efficiency (A), the Langmuir adsorption isotherms (B), and variations of the activation energy (E_a) and heat of adsorption (Q_{ads}) (C) at different concentrations of the 1,2-PDA – 1.5-NDS 1: 1 binary system at 298 and 313K for 6 hours immersion period in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution (r^2 – linear regression coefficient)

The results demonstrate that increasing temperature enhances the inhibition efficiency (Figure 3A), suggesting sufficient adsorption energy to counteract the elevated kinetic energy of corrosive species, leading to improved surface coverage and a more stable protective layer. Higher inhibitor concentrations further increase protection, indicating that optimal efficiency is achieved at maximum concentration and high temperature. The linear relationship between C and C/θ ($R^2 > 0.995$) confirms that adsorption follows the Langmuir model (Figure 3B), implying monolayer adsorption where inhibitor molecules occupy active metal sites without lateral interactions. Negative Gibbs free energy values indicate spontaneous adsorption, with values near −20 kJ·mol^{-1} suggesting its physical nature (physisorption). The observed decrease in activation energy (E_a) and heat of adsorption (Q_{ads}) with increasing inhibitor concentration (Figure 3C) supports a physisorption mechanism, where the inhibitor forms a protective barrier via weak van der Waals forces, lowering the energy barrier for corrosion. Exceeding Q_{ads} relative to E_a further confirms the formation of a stable protective layer on the metal surface.

Electrochemical experiment

OCP *vs.* time diagram and Tafel polarization curves for carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution in the presence and absence of various inhibitor concentrations of the inhibitor at room temperature are shown in Figure 4.

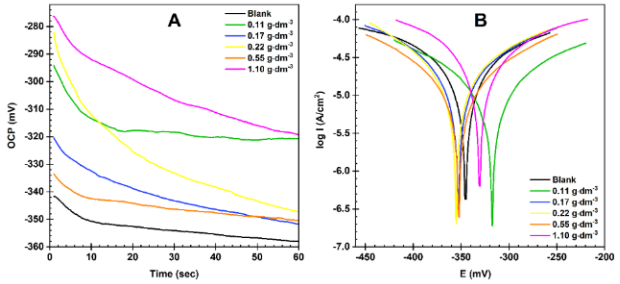

Figure 4 – OCP *vs.* time diagram (A) and Tafel polarization curves (B) for carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution with and without of the inhibitor at room temperature.

The electrochemical parameters of the corrosion process are presented in Table 3.

As can be seen, the presence of an inhibitor causes a noticeable shift in both the cathodic and anodic sites of the polarization curves, but the shift of the anode sections is more significant, suggesting that the developed composition acts as a mixed-type inhibitor, primarily slowing down the anodic process. As in the gravimetric experiment, the electrochemical experiment shows an increase in the protective effect with an increase in the concentration of the inhibitor. A corresponding increase in the polarization resistance indicates the formation of a protective film on the metal surface

and, as a result, a decrease in the rate of corrosion destruction of the metal. The data of the electrochemical measurements are in full agreement with the results of the weight loss experiment.

Table 3 – The electrochemical parameters of carbon steel corrosion in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 in the absence and presence of different concentrations of the inhibitor at room temperature

C_{inh}, g·dm^{-3}	E_{corr}, mV	J_{corr}, A·cm^{-2}	$\|b_a\|$, mV·dec^{-1}	$\|b_c\|$, mV dec^{-1}	R_p, Ω	IE_R, %
0	355,16	1,16·10^{-4}	94,20	86,76	109,75	-
0,1101	352,69	1,18·10^{-4}	95,33	87,93	193,97	68,88
0,1651	352,29	9,28·10^{-5}	83,09	77,66	254,30	76,26
0,2202	345,23	7,93·10^{-5}	101,50	99,83	305,30	80,23
0,5505	330,57	6,85·10^{-5}	118,19	97,11	439,46	86,26
1,1010	317,40	5,35·10^{-5}	85,56	111,51	578,30	89,56

Metal surface analysis

The metal surface was analyzed using optical microscopy and measuring the contact angle. Figure 5 displays microphotographs of the carbon steel surface before and after immersion of carbon steel specimen in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution with and without an inhibitor, and corresponding contact angle values.

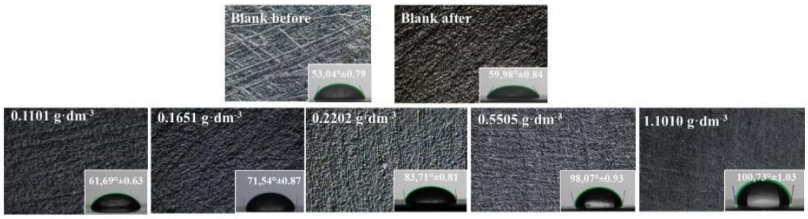

Figure 5 – Micrographs (x50) of the carbon steel surface and contact angle values (inserts) before and after immersing the carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4 solution for 24 hours in the presence of different inhibitor concentrations

Figure 5 shows that before immersion the surface of a pure metal is uniform and has a metallic luster. After 24 hours of exposure to an uninhibited corrosive environment, the metallic luster disappears completely. The surface of the metal becomes dark and loose with clearly visible damage and pits. In the presence of an inhibitor, the metal surface also loses its metallic luster, but retains its uniformity and clearly identifiable structure. The visible damage of the metal surface decreases with increasing inhibitor concentration, demonstrating the protective effect of the developed inhibitor. A higher contact angle indicates increased hydrophobicity, confirming the adsorption of the inhibitor onto the metal surface. As the experiment showed, the contact angle of a pure metal specimen is 53,04° ± 0.79 which indicates its significant hydrophilicity. After immersion of the metal sample for 24 hours in an uninhibited acid solution, the contact angle was only 59,98° ± 0.84. However, when the metal sample is immersed in an acid solution in the presence of an inhibitor, the contact angle increases significantly, reaching 100,73° ± 1,03 at the maximum concentration of the inhibitor. An increase in the hydrophobicity of the metal surface indicates the formation of a protective film.

Computational results

Optimized structure, mechanism of bonds formation and Mulliken atomic charge distribution (MACD) in ion pair of protonated 1,2-phenylenediamine (1.2-PDAH_2^{2+}), naphthalene-1,5-disulphonate (1.5-NDS^{2-}) at 1:1 ratio calculated with DFT/B3LYP/6-311+G(d,p) method are depicted in Figure 6.

Figure 6 shows that optimized structure of the formed ion pair is characterized by the three-centered (bifurcated) hydrogen bond. The MCDA revealed that formation of hydrogen bonds between 1.2-PDAH_2^{2+} and 1.5-NDS^{2-} at 1: 1 ratio occurs *via* covalently bonded H-atoms of amino group. Hydrogen atoms that have formed a donor-acceptor bond with the nitrogen atoms due to protonation of 1.2-PDA are not involved in the formation of aт intermolecular hydrogen bond with the 1.5-NDS^{2-}. The higher tendency of 1,2-phenylenediamine to form ion pairs with sulfonates compared to 1,3- or 1,4- isomers is due to its unique molecular structure when two amino groups are adjacent so that they can simultaneously interact with a single sulfo group through hydrogen bonding. This dual interaction increases the stability of the ion pair by the formation of a three-centered hydrogen bond.

Therefore, the proximity of the amino groups in 1,2-phenylenediamine results in a more favorable charge distribution during protonation, which increases the intermolecular electrostatic interactions. The lowest value of the total negative charge (TNC) calculated for the ion pair clearly indicates its greater tendency to donate electrons to the metal surface and thereby to better exhibit anticorrosive properties. These results are in great agreement with the experimental data.

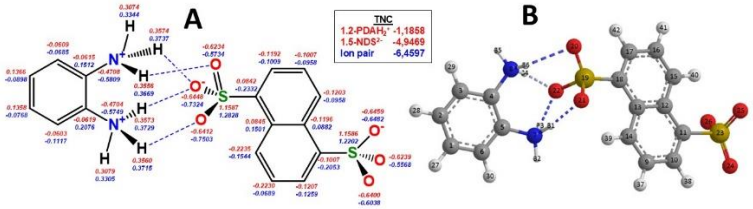

Figure 6 – Structural formula with MACD (A) and optimized structure with atomic enumeration (B) of hydrogen-bonded ion pair of 1.2-$PDAH_2^{2+}$ and 1.5-NDS^{2-} at 1 : 1 ratio (dashed lines represents hydrogen bonds, Mulliken atomic charges of separate individual components are red colored, in ionic pair – blue colored)

Molecular dynamics (MD) simulation

To account for the effect of the metal surface on the mechanism of inhibitor sorption and the formation of a stable ion pair, molecular dynamic modeling was performed. For this purpose, the adsorption energies were calculated for a system containing individual components and for a system containing an ion pair. The lowest energy configurations of both systems are presented in Figure 7.

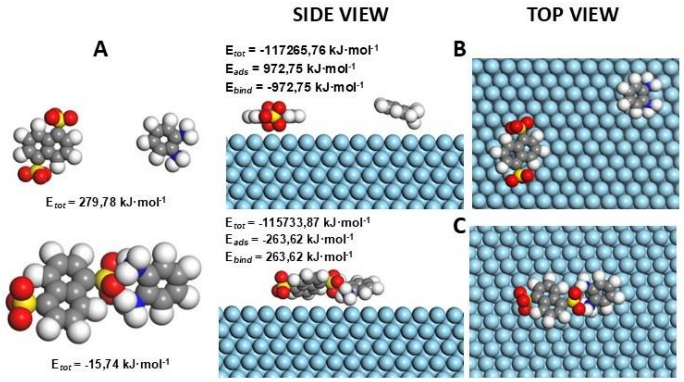

Figure 7 – View of binary system of pair of 1.2-$PDAH_2^{2+}$ and 1.5-NDS^{2-} at 1: 1 ratio as individual components and hydrogen-bonded ion pair (A), and side and top views of the most appropriate configuration for adsorption of system of individual inhibitor components (B) and hydrogen-bonded ion pair (C) on Fe(110) surface.

Molecular dynamics simulations reveal that individual inhibitor components adsorb onto the Fe(110) surface, and this system exhibits a positive adsorption energy (972.75 kJ·mol^{-1}), indicating a tendency toward desorption. In contrast, when the system presents as an ion pair, the adsorption energy becomes negative (-263.62 kJ·mol^{-1}), favoring adsorption. Using Hess's law, the energy required to form the ion pair in solution is calculated as -295.62 kJ·mol^{-1}, and -1531.89 kJ·mol^{-1} on Fe(110) surface, unequivocally emphasizes that the joint sorption of inhibitor components on the metal surface contributes to the formation of an ion pair and increases the inhibition efficiency. The formation of an intermolecular hydrogen bond upon adsorption strengthens the protective layer, emphasizing the synergistic effect of the inhibitor components in improving overall inhibition efficiency.

Conclusion

This study introduces a novel binary system comprising 1,2-phenylenediamine and disodium naphthalene-1,5-sulfonate, which demonstrates great corrosion inhibition efficiency for carbon steel in 0.5 mol·dm^{-3} H_2SO_4. Experimental results revealed that the system achieves a maximum inhibition efficiency of 88.43% under optimal conditions, with a synergistic effect parameter of 2.59.

The protective mechanism is attributed to the formation of a stable ion pair through intermolecular hydrogen bonding directly on the metal surface, as confirmed by molecular dynamics simulations and DFT calculations. Adsorption studies indicated monolayer adsorption, in accordance with the Langmuir isotherm, and thermodynamic parameters confirmed spontaneous physisorption. Electrochemical analysis identified the binary system as a mixed-type inhibitor, primarily reducing the anodic reaction. Surface characterization further validated the formation of a dense protective film, enhancing hydrophobicity and reducing corrosion damage. The results obtained indicate that the formation of an effective inhibitor is possible not only directly in solution but also on the metal surface. Such additional stabilization of the structure makes the resulting ion pair more stable, thereby increasing the overall effectiveness of the inhibitor.

References

1. Kazieva R.Yu. Heteroorganic compounds are effective corrosion inhibitors of metal equipment / R.Yu. Kazieva, N.R. Abdullayeva, L.I. Aliyeva // Oil and Gas Business. – 2024. – № 2. – P. 141-166. https://doi.org/10.17122/ogbus-2024-2-141-166.
2. Ahmed M.A. Current and emerging trends of inorganic, organic and eco-friendly corrosion inhibitors / M.A. Ahmed, S. Amin, A.A. Mohamed // RSC advances. – 2024. – T. 14, № 43. – P. 31877-31920. https://doi.org/10.1039/D4RA05662K.
3. Kosmina M.M. Evaluation of the Effectiveness of Inhibitor Protection of Metal Surfaces in Aggressive Water-Oil Environments / M.M. Kosmina, Yu.V. Nosachova, T.O. Shablii // Bulletin of NTUU «Igor Sikorsky KPI». Series: Chemical Engineering, Ecology, and Resource Conservation. – 2024. – № 4. – P. 62-68. https://doi.org/10.20535/2617-9741.4.2024.319148.
4. Development of green vapour corrosion inhibitor / Y.P. Asmara et al // IOP Conference Series: Materials Science and Engineering. – IOP Publishing. – 2017. – T. 257, № 1. – P. 012089. https://doi.org/10.1088/1757-899X/257/1/012089.
5. Molecular modelling of compounds used for corrosion inhibition studies: a review / E.E. Ebenso et al // Physical Chemistry Chemical Physics. – 2021. – T. 23, № 36. – P. 19987-20027. https://doi.org/10.1039/d1cp00244a.
6. Javadian S. Synergistic effect of mixed cationic and anionic surfactants on the corrosion inhibitor behavior of mild steel in 3.5% NaCl / S. Javadian, A. Yousefi, J. Neshati // Applied Surface Science. – 2013. – T. 285. – P. 674-681. http://dx.doi.org/10.1016/j.apsusc.2013.08.109.
7. The synergistic effect of sodium phytate and benzotriazole as corrosion inhibitors of 20SiMn steel in 3.5 wt-% NaCl solution / F. Cao et al // Corrosion Engineering, Science and Technology. – 2023. – T. 58, № 1. – P. 36-48. https://doi.org/10.1080/1478422X.2022.2132616.
8. Aminocarboxylate corrosion inhibitors of carbon steel in tap water / E. Amangeldieva et al // Engineering Journal of Satbayev University. – 2022. – T. 144, № 5. – P. 11-18. https://doi.org/10.51301/ejsu.2022.i5.02.
9. Черная смородина (*Ribes Nigrum*) из Западного Казахстана – новый природный экологически чистый ингибитор коррозии углеродистой стали / Н.В. Акатьев и др. // Вестник Университета Шакарима. Серия технические науки. – 2024. – Т. 1, № 2(14). – С. 390-401. https://doi.org/10.53360/2788-7995-2024-2(14)-49.
10. Development of new three-component BNP-inhibitor for carbon steel in 0.5 mol dm-3 HCl solution, Thermodynamic, adsorption and electrochemical studies / T. Seilova et al // The International Journal of Corrosion and Scale Inhibition. – 2024. – № 13. – P. 1268-1291.
11. General atomic and molecular electronic structure system / M.W. Schmidt et al // Journal of computational chemistry. – 1993. – T. 14, № 11. – P. 1347-1363. https://doi.org/10.1002/jcc.540141112.
12. Klamt A. The COSMO and COSMO-RS solvation models / A. Klamt // WIREs Computational Molecular Science. – 2017. – № 8(1). – P. e1338. https://doi.org/10.1002/wcms.1338.
13. GROMACS: High performance molecular simulations through multi-level parallelism from laptops to supercomputers / M.J. Abraham et al // SoftwareX. – 2015. – № 1. – P. 19-25. https://doi.org/10.1016/j.softx.2015.06.001.
14. Density functional theory and molecular dynamics simulation studies of bio-based fatty hydrazide-corrosion inhibitors on Fe (110) in acidic media / N. Mazlan et al; // Journal of Molecular Liquids. – 2022. – № 347(1). – P. 118321. https://doi.org/10.1016/j.molliq.2021.118321.

Р. Кенжегалиева, М. Жолдыбаев, Н. Акатьев*
Западно-Казахстанский университет им. М. Утемисова,
090000, Республика Казахстан, Уральск, пр. Н. Назарбаева, 162
*e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz

СИНЕРГЕТИЧЕСКИЙ ЭФФЕКТ 1,2-ФЕНИЛЕНДИАМИНА И НАФТАЛИН-1,5-ДИСУЛЬФОНАТА НАТРИЯ ДЛЯ УСИЛЕННОЙ ЗАЩИТЫ УГЛЕРОДИСТОЙ СТАЛИ ОТ КОРРОЗИИ В 0,5 М РАСТВОРЕ H_2SO_4: ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫЕ И ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ВЫВОДЫ

В данной работе исследуется ингибирование коррозии углеродистой стали в среде в 0,5 М растворе H_2SO_4 с использованием бинарной системы 1,2-фенилендиамина и нафталин-1,5-дисульфоната натрия. Экспериментальные методы, включая метод потери массы, электрохимические методы и анализ поверхности, продемонстрировали значительную эффективность ингибирования, достигающую 88,43% при оптимальных условиях. Синергетический эффект между двумя компонентами составил 2,59, что указывает на значительное повышение эффективности по сравнению с отдельными компонентами. Расчётные исследования с использованием методов молекулярной динамики и DFT выявили сильные взаимодействия, обусловленные образованием водородных связей под действием электростатических сил во время адсорбции, которые стабилизируют защитный слой на поверхности металла. Механизм адсорбции соответствовал модели адсорбции Ленгмюра, а полученные термодинамические параметры подтвердили самопроизвольную физическую адсорбцию ингибитора. Результаты электрохимического анализа показали, что бинарная система является ингибитором смешанного типа, эффективно снижающим процессы как анодной, так и катодной коррозии. Эти результаты дают ценную информацию о разработке синергетических систем ингибиторов для промышленного применения.

Ключевые слова: *защита металлов, синергетический эффект, ингибиторы коррозии, эффективность ингибирования, молекулярная динамика, дескрипторы реакционной способности.*

Р. Кенжегалиева, М. Жолдыбаев, Н. Акатьев*
Батыс Қазақстан университеті. М. Өтемісова,
090000, Қазақстан Республикасы, Орал, Н. Назарбаев даңғылы, 162
*e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz

0,5 М H2SO4 ЕРІТІНДІСІНДЕГІ КӨМІРТЕКТІ БОЛАТТЫ КОРРОЗИЯДАН ҚОРҒАУДЫ КҮШЕЙТУ ҮШІН 1,2-ФЕНИЛЕНДИАМИН МЕН НАФТАЛИН-1,5-НАТРИЙ ДИСУЛЬФОНАТЫНЫҢ СИНЕРГЕТИКАЛЫҚ ӘСЕРІ: ЭКСПЕРИМЕНТТІК ЖӘНЕ ТЕОРИЯЛЫҚ ТҰЖЫРЫМДАР

Бұл жұмыс 1,2-фенилендиамин мен нафталин-1,5-натрий дисульфонатының бинарлы жүйесін қолдана отырып, 0,5 М H_2SO_4 ерітіндісіндегі көміртекті болаттың коррозиясын тежеуді зерттейді. Эксперименттік әдістер, соның ішінде массаны жоғалту әдісі, электрохимиялық әдістер және беттік талдау оңтайлы жағдайларда 88,43% - ға жететін тежелудің айтарлықтай тиімділігін көрсетті. Екі компонент арасындағы синергетикалық әсер 2,59 құрады, бұл жеке компоненттермен салыстырғанда тиімділіктің айтарлықтай жақсарғанын көрсетеді. Молекулалық динамика және DFT әдістерін қолданатын есептелген зерттеулер адсорбция кезінде электростатикалық күштердің әсерінен сутегі байланыстарының түзілуіне байланысты күшті өзара әрекеттесулерді анықтады, бұл металл бетіндегі қорғаныс қабатын тұрақтандырады. Адсорбция механизмі Ленгмюр адсорбция үлгісіне сәйкес келді және алынған термодинамикалық параметрлер ингибитордың өздігінен физикалық адсорбциясын растады. Электрохимиялық талдау нәтижелері екілік жүйенің анодты және катодты коррозия процестерін тиімді төмендететін аралас типті ингибитор екенін көрсетті. Бұл нәтижелер өнеркәсіптік қолдануға арналған синергетикалық ингибиторлық жүйелердің дамуы туралы құнды ақпарат береді.

Түйін сөздер: *металды қорғау, синергетикалық әсер, коррозия ингибиторлары, ингибирлеу тиімділігі, молекулалық динамика, реактивтілік дескрипторлары*

Information about the authors

Nikolay Vladimirovich Akatyev* – candidate of chemical sciences, senior lecturer, M.Utemisov West Kazakhstan university, Uralsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9248-2753.

Roza Zhalgasovna Kenzhegalieva – master student, M. Utemisov West Kazakhstan university, Uralsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: rozka_k90@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9236-6155.

Majan Kobylandyuly Zholdybayev – 4th year students, M. Utemisov West Kazakhstan university, Uralsk, Republic of Kazakhstan; e-mail: gumarovkobylandy@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-5948-3868.

Авторлар туралы мәліметтер

Николай Владимирович Акатьев* – химических ғылымдарының кандидаты, аға оқытушы, М. Өтемісов атындағы Батыс Қазақстан университеті, Орал қ., Қазақстан; e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9248-2753.

Роза Жалгасовна Кенжегалиева – магистрант, М. Өтемісов атындағы Батыс Қазақстан университеті, Орал қ., Қазақстан; e-mail: rozka_k90@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9236-6155.

Маджан Қобыландыұлы Жолдыбаев – 4 курс студенті, М. Өтемісов атындағы Батыс Қазақстан университеті, Орал қ., Қазақстан; e-mail: gumarovkobylandy@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-5948-3868

Сведения об авторах

Николай Владимирович Акатьев* – кандидат химических наук, старший преподаватель, Западно-Казахстанский университет им. М. Утемисова, г. Уральск, Республика Казахстан; e-mail: nikolay.akatyev@wku.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9248-2753.

Роза Жалгасовна Кенжегалиева – магистрант, Западно-Казахстанский университет им. М. Утемисова, г. Уральск, Республика Казахстан; e-mail: rozka_k90@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0007-9236-6155.

Маджан Кобландыулы Жолдыбаев – студент 4 курса, Западно-Казахстанский университет им. М. Утемисова, г. Уральск, Республика Казахстан; e-mail: gumarovkobylandy@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0004-5948-3868.

Received 01.04.2025
Accepted 12.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-63

CC BY 4.0
Check for updates

МРНТИ: 61.51.17

Е.И. Иманбаев[1]*, А.К. Серикказинова[1], Д. Мукталы[1], А.Ш. Аккенжеева[2], А.Ч. Бусурманова[2]
[1]Институт проблем горения,
Республика Казахстан, г. Алматы, ул. Богенбай батыра, 172
[2]Каспийский университет технологий и инжиниринга имени Ш. Есенова,
Республика Казахстан, г. Актау, 32-й микрорайон, 1
*e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СВЕРХКРИТИЧЕСКИХ ФЛЮИДОВ В НЕФТЕПЕРЕРАБОТКЕ

Аннотация: *На сегодняшний день в мире нефтяная промышленность по своей деятельности особое внимание уделяет развитию новых подходов переработки, повышению энергоэффективности и снижению эксплуатационных затрат. Обзор рассматривает современные методы переработки тяжелых нефтей с использованием сверхкритических флюидов. Основное внимание уделяется сверхкритической флюидной экстракции, которые позволяют эффективно извлекать углеводороды и удалять нежелательные примеси. В обзоре рассмотрены кинетика взаимодействия сверхкритических флюидов, а также влияние температуры, давления и растворителей на эффективность сверхкритической флюидной экстракции. Ключевые особенности данного метода являются глубина очистки, селективность процессов, высокая избирательность, снижение отходов, возможность регенерации растворителей, сокращение выбросов и уменьшение негативного воздействия на окружающую среду. Однако в использовании сверхкритических флюидов в нефтяной промышленности имеются определенные ограничения, включая высокие энергозатраты, необходимость сложного оборудования и технологические сложности при масштабировании процессов, что требует дальнейших исследований и оптимизации параметров. Рассмотрены перспективы интеграции сверхкритической флюидной технологий в нефтеперерабатывающую промышленность, включая комбинированные методы с катализаторами и модификаторами растворителей. Установлено, что внедрение сверхкритической флюидной технологий в нефтяную отрасль может значительно повысить эффективность переработки тяжелых углеводородных систем, способствуя созданию более экологичных и экономически устойчивых технологий.*

Ключевые слова: *сверхкритические флюиды, переработка, сверхкритическая флюидная экстракция, растворитель, нефтебитуминозные породы.*

Сверхкритические флюиды

Современная нефтяная промышленность сталкивается с рядом серьёзных вызовов, связанных с необходимостью повышения качества нефтепродуктов, увеличения эффективности процессов переработки и сокращения негативного воздействия на окружающую среду. В последние десятилетия одно из наиболее перспективных направлений в области нефтепереработки связано с использованием сверхкритических флюидов (СКФ), обладающих уникальными растворяющими и физико-химическими свойствами.

Сверхкритический флюид представляет собой состояние вещества, в котором температура и давление превышают критические значения, в результате чего исчезает разница между жидкой и газообразной фазами. Такое состояние позволяет СКФ сочетать свойства газа (низкая вязкость и высокая проникающая способность) и жидкости (высокая плотность и способность растворять вещества). Благодаря этим характеристикам СКФ может проникать в пористые материалы, растворять широкий спектр соединений и обеспечивать высокоэффективные процессы экстракции и переработки.

Сверхкритическое состояние соединения или растворителя достигается, когда температура и давление системы превышают критические значения: критическую температуру и критическое давление. На фазовой диаграмме (рис. 1) это состояние находится за пределами критической точки. В этом состоянии вещество больше не разделяется на жидкость и газ – вместо этого формируется единая фаза. Это означает, что исчезают видимые различия между жидкостью и газом, такие как четкая граница между фазами. Особенностью перехода в сверхкритическую фазу является то, что привычные резкие изменения плотности и вязкости, характерные для обычных фазовых переходов (например, газа в жидкость), не наблюдаются. Вместо этого свойства вещества изменяются более плавно. Такие особенности сверхкритической фазы делают её уникальной и востребованной, например, в процессах экстракции и химической обработки [1].

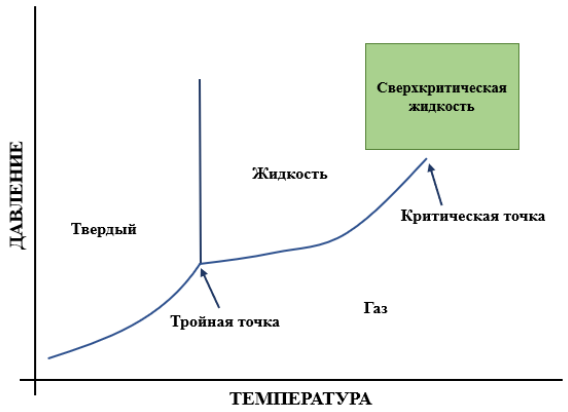

Рисунок 1 – График образования сверхкритической жидкости [1]

Одним из главных преимуществ использования СКФ в нефтепереработке является их способность эффективно взаимодействовать с углеводородами, включая тяжёлые и высоковязкие материалы, такие как битум и мазут. Например, применение сверхкритического углекислого газа в качестве экстрагента позволяет улучшить процесс извлечения углеводородов, снизить содержание примесей и минимизировать использование органических растворителей. Это, в свою очередь, способствует снижению негативного воздействия на окружающую среду и делает процесс более экологически устойчивым [2-4].

Технологии на основе сверхкритических флюидов находят применение на различных этапах переработки нефти, начиная с экстракции нефти и битума из твёрдых источников и заканчивая очисткой и улучшением качества готовых нефтепродуктов. В сравнении с традиционными методами экстракции, такими как использование органических или водных растворителей, СКФ обладают рядом существенных преимуществ. Среди них это повышенная скорость процесса, снижение энергозатрат, высокая селективность и меньшая токсичность. Эти преимущества делают СКФ перспективным решением для экологически чистой переработки углеводородов. Особое внимание в последние годы уделяется исследованиям, направленным на совершенствование технологий с использованием СКФ. Основными направлениями исследований являются оптимизация рабочих условий

(температуры, давления, состава флюида), повышение эффективности экстракции и очистки, а также разработка новых подходов к применению СКФ в переработке различных типов нефти и нефтехимической продукции. Такие инновации позволяют расширить возможности переработки тяжелой и сверхтяжелой нефти, а также способствуют решению задач по утилизации отходов нефтяной промышленности. Использование СКФ способствует значительному снижению количества вредных выбросов в атмосферу, что соответствует современным требованиям экологической безопасности. Их применение позволяет минимизировать образование побочных продуктов, которые трудно утилизировать, и сокращает потребление воды в производственных процессах. Более того, сверхкритические флюиды могут быть повторно использованы, что делает такие технологии ещё более экономичными. Современные научные разработки фокусируются на создании новых составов флюидов с улучшенными характеристиками растворения, что открывает новые горизонты для переработки углеводородного сырья. Важным направлением остаётся исследование сочетания СКФ с катализаторами, что позволяет проводить процессы с высокой степенью селективности и минимальными затратами энергии. Прогресс в этой области подтверждает, что технологии СКФ способны сыграть ключевую роль в трансформации нефтепереработки, делая её более эффективной, экологичной и устойчивой [5-7].

В таблице 1 представлена перечень наиболее широко используемых сверхкритических флюидов в тяжелой нефтяной промышленности. В этот список входят такие вещества, как этан, пропан и другие углеводородные растворители, которые в сверхкритическом состоянии проявляют высокую способность к растворению углеводородов. Большинство из них являются неполярными органическими растворителями, что обусловлено химической природой целевых соединений, в частности нефти и углеводородов, которые также обладают неполярными свойствами. Однако стоит отметить, что многие из этих сверхкритических флюидов имеют более высокую критическую температуру, чем CO_2. Это означает, что для их перехода в сверхкритическое состояние требуется больше энергии, что увеличивает стоимость процесса. Сверхкритические флюиды требуют значительно большего потребления энергии для достижения сверхкритического состояния, что может ограничивать их практическое использование. Несмотря на это, данные флюиды имеют более высокие растворяющие способности, что делает их предпочтительными для экстракции тяжелых фракций нефти [8-10].

Таблица 1 – Сверхкритические флюиды и их критические характеристики [11, 12]

Растворитель	$T_{кр}$ (°C)	$P_{кр}$ (МПа)	$\rho_{кр}$ (г/мл)
CO_2	31	7,4	0,47
H_2O	373,9	22,1	0,32
C_2H_6	31,2	4,8	0,21
C_3H_8	96,7	4,3	0,22
C_4H_{10}	152	3,8	0,23
C_5H_{12}	196,6	3,4	0,23
$C_6H_5CH_3$	318,6	4,1	0,27
CH_3OH	239,85	8,08	0,27
C_2H_5OH	242,85	6,3	0,28
NH_3	132,4	11,32	0,24

Использование сверхкритических флюидов для процесса экстракции

В настоящее время метод сверхкритической флюидной экстракции (СКФЭ) широко используется для получения кофе, хмеля, эфирных и жирных масел из растительных материалов. По данным авторов [13, 14], метод СКФЭ является наиболее перспективным для нефтепереработки и нефтехимической промышленности. В нефтехимии СКФЭ имеет коммерческое применение в каталитическом гидрировании, реакции гидроформилирования, метатезе олефинов, синтезе полимеров и реакциях окисления в среде сверхкритических флюидов. Для проведения сверхкритической экстракции требуется специализированная установка, состоящая из нескольких ключевых компонентов, обеспечивающих стабильные и точные условия для эффективного извлечения веществ. Основными компонентами

сверхкритической экстракционной установки являются шприцевой насос, экстракционная камера, система нагрева и охлаждения, расширительный клапан, а также система для отделения экстрагированного вещества от сверхкритического флюида. Шприцевой насос играет ключевую роль в подаче сверхкритического флюида в экстракционную камеру, обеспечивая точное регулирование давления и расхода. Экстракционная камера, изготовленная из устойчивого к высоким давлениям и температурам материала, непосредственно удерживает образец и флюид под контролируемыми условиями. Для поддержания стабильной температуры флюида в установке применяются теплообменные системы, которые предварительно нагревают флюид перед его подачей в камеру. В процессе экстракции важно точно контролировать поток флюида, что достигается с помощью расширительного клапана, обеспечивающего стабильное распределение флюида в системе. Для отделения сверхкритических флюидов от экстракта используется холодная ловушка, которая поддерживает необходимую низкую температуру, позволяя эффективно извлекать целевые компоненты (рис. 2) [15, 16].

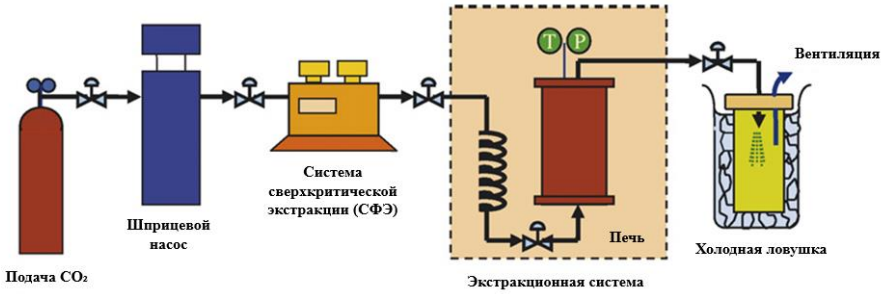

Рисунок 2 – Схема установки для сверхкритической флюидной экстракции [15]

Проведенный анализ публикационной активности по сверхкритической флюидной экстракции за период с 2015 по 2024 годы демонстрирует рост интереса ученых к данной технологии (рис. 3).

Рисунок 3 – Рост исследований в области сверхкритической флюидной экстракции за последнее 10 лет (по данным ScienceDirect.com)

Так, например в 2015 году было опубликовано 1376 научных работ, а к 2024 году их число достигло 3885, что свидетельствует о значительном увеличении внимания к СКФЭ в научных и промышленных кругах. Такой рост обусловлен несколькими ключевыми факторами. Во-первых, СКФЭ представляет собой экологически безопасную альтернативу традиционным методам экстракции, поскольку позволяет сократить использование токсичных растворителей и минимизировать отходы. Это особенно актуально в условиях ужесточения экологических норм и глобального стремления к устойчивому развитию. Во-вторых, развитие технологий и совершенствование оборудования для сверхкритической экстракции способствуют расширению её применений в различных отраслях, таких как нефтехимия, фармацевтика, пищевая промышленность и переработка отходов. В нефтепереработке СКФЭ активно используется для извлечения тяжелых углеводородов, удаления сернистых соединений и улучшения качества топлива. Дополнительным драйвером роста интереса к СКФЭ стало появление модифицированных методик, таких как использование сорастворителей и катализаторов, которые увеличивают эффективность процесса и позволяют экстрагировать более сложные соединения. Анализ динамики публикаций показывает, что особенно резкий рост наблюдается в последние годы, например, с 2023 по

2024 год количество публикаций увеличилось на 29,4%, что может быть связано с активными исследованиями в области устойчивых технологий, оптимизацией параметров процессов и внедрением машинного обучения для прогнозирования эффективности экстракции. Таким образом, продолжающийся рост публикационной активности подтверждает значимость СКФЭ и ее возрастающую роль в решении современных технологических и экологических задач.

Кроме общего увеличения числа публикаций, значительный интерес представляет их распределение по видам научных работ (рис. 4). Наибольший объем исследований представлен исследовательскими научными статьями, что свидетельствует о глубокой проработке как фундаментальных, так и прикладных аспектов СКФЭ. Существенный вклад в развитие данной области вносят обзорные статьи, отражающие актуальные тенденции, анализ существующих методик и перспективные направления дальнейших исследований. В материалах конференции отражаются активное обсуждение методологии и результатов в научном сообществе, способствуя быстрому внедрению и проверке новых подходов. Главы в научных книгах демонстрируют высокий уровень академического интереса к СКФЭ, способствуя интеграции знаний в образовательные программы и систематизации накопленного опыта. В кратких отчетах играют важную роль в оперативном доведении до научного сообщества новых экспериментальных данных и концептуальных находок. Таким образом, анализ публикационной активности указывает на продолжающийся рост значимости СКФЭ, его высокую востребованность в научных исследованиях и потенциал для дальнейшего расширения сферы применения в различных отраслях промышленности.

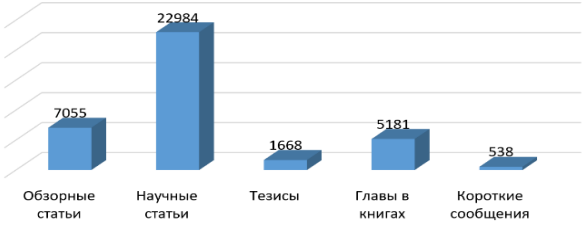

Рисунок 4 – Распределение научных публикаций по теме сверхкритической флюидной экстракции

Сверхкритический диоксид углерода (СК-CO_2) часто используется в исследованиях сверхкритической экстракции, так как он обладает рядом преимуществ, включая экологическую безопасность. Это делает CO_2 популярным выбором среди ученых и специалистов, занимающихся переработкой природных ресурсов, включая нефть и газ. Диоксид углерода не токсичен, не является вредным для здоровья и не вызывает загрязнения окружающей среды, что делает его особенно привлекательным для применения в процессах, направленных на извлечение ценных компонентов из природных материалов. Тем не менее, CO_2 имеет определенные ограничения. Одним из основных факторов является его предпочтение к взаимодействию с неполярными веществами. Это делает его менее подходящим для экстракции полярных компонентов, таких как вода, спирты и другие полярные соединения. В то же время углеводороды и масла, являющиеся основными целевыми веществами в нефтяной и газовой промышленности, в основном неполярны, что объясняет частое использование CO_2 для экстракции таких компонентов [21].

Благодаря высокой проницаемости сверхкритический флюид проникает в мельчайшие поры продуктов и растворяет вещества, извлекая их из сырья. Затем путем разгерметизации и нагрева сверхкритический CO_2 вновь превращается в газ и полностью испаряется, оставляя только чистый экстракт. Благодаря своей инертности CO_2 не вступает в реакцию с экстрактом и не изменяет его свойства. Разработаны специальные плунжерные насосы для перевода CO_2 в сверхкритическое состояние [17]. В работах [18, 19] установлено, что использование компрессора энергетически не выгодный, но компрессорные системы проще в использовании, занимают меньше места и не требуют низкотемпературного охлаждения. Шприцевые насосы дешевле при эксплуатации, чем компрессор [20].

Современные технологии сверхкритической экстракции позволяют снизить энергопотребление за счет оптимизации параметров процесса (температуры, давления и времени экстракции). Использование СК-CO_2 позволяет снизить выбросы летучих органических соединений на 90% по сравнению с традиционными органическими растворителями [22].

Таким образом, выбор сверхкритического флюида для экстракции зависит от множества факторов, включая состав вещества, его полярность, растворяющую способность флюида, а также экономические аспекты, такие как энергия потребления и стоимость флюида.

Использование сверхкритических флюидов для переработки тяжелых нефтей и битумов

В настоящее время нефтепереработка для удовлетворения растущих потребностей в моторных топливах за счет увеличения объемов добычи нефти практически исчерпаны. В этой связи развиваются интерес следующим направлениям развития нефтепереработки:

1) Применение альтернативных топлив;

2) Химизация и углубление переработки нефти;

3) Оптимизация процессов с целью расширения ресурсов и снижения фактического расхода;

Третье из перечисленных направлений является основной линией современной мировой нефтепереработки и связано с разработкой и внедрением гибких технологий. Каждым годом внедряются высокоинтенсивные экологически безвредные процессы глубокой переработки нефтяных остатков [23].

Процесс взаимодействия сверхкритического флюида с компонентами нефти осуществляется в несколько последовательных стадий, включающих подачу реагентов, формирование сверхкритического флюида, экстракцию углеводородных соединений, фазовое разделение продуктов и рециркуляцию рабочего агента. В экстракционном реакторе происходит взаимодействие сверхкритического флюида с нефтепродуктом, в ходе которого лёгкие углеводороды эффективно экстрагируются за счёт высокой диффузионной способности флюида, а частично растворяются и более тяжёлые компоненты. Взаимодействие сверхкритического флюида с компонентами нефти также приводит к снижению её вязкости за счёт проникновения молекул газа в углеводородную фазу, что способствует более эффективному процессу извлечения [24-26].

В нефтехимии технология на основе СКФ используются для уменьшения количества нежелательных ароматических углеводородов при гидрировании дизельных фракций, что позволяет увеличить содержание парафинов [27].

В процессах жидкофазного каталитического гидрирования алкенов для получения химической и нефтехимической продукции применяются СКФ-технологии, позволяющие улучшить селективность, повысить выход целевых продуктов и снизить расход катализатора. Использование сверхкритического CO_2 в гидрировании алкенов обеспечивает высокую частоту поворота катализатора до 500 $ч^{-1}$, снижает потерю родия в продукте до 0,012 ppm, повышает растворимость реагентов и упрощает разделение катализатора и продукта. Оптимальные условия процесса включают давление углекислого газа 24 МПа и температуру 60°C, при этом достигается высокая селективность к линейным альдегидам. Замена натриевых солей сульфонированных фосфинов на катионы, совместимые с ионными жидкостями, улучшает растворимость и активность катализатора. Низкое парциальное давление CO/H_2 увеличивает вымывание родия, а примеси кислорода в CO_2 вызывают окисление фосфина, снижая селективность и повышая изомеризацию алкенов. Система СКФ-ионная жидкость может работать непрерывно в течение нескольких недель без деградации катализатора [28-30].

В каталитическом гидроформилировании тяжелых нефтей предлагается использовать сверхкритический CO_2 в качестве реакционной среды, что упрощает разделение продукта и катализатора за счет изменения плотности [31].

Метод сверхкритическое водное окисление (СКВО) была предложена Моделлем в Массачусетском технологическом институте в середине 1980-х годов и считается эффективной технологией разрушения органических веществ [32]. Сверхкритическая вода обладает уникальными физическими свойствами, такими как высокая диффузионная способность, низкая вязкость, плотность и диэлектрическая проницаемость [33].

В работе [34] исследовали переработку нефтяного шлама методом СКВО при различных коэффициентах кислорода (отношение подаваемого кислорода к его стехиометрически необходимому количеству) в диапазоне 1,5-3,5, температурах 400-500°C и времени реакции 0,5-10 минут. Установлено, что при 500°C эффективность удаления органического углерода достигала 89,2% за 10 минут.

В реакторе протекали как гомогенные реакции, контролируемые свободнорадикальным механизмом, так и гетерогенные, доминирующие за счет массового переноса. Авторы работ [35] в лабораторных условиях показали, что СКВО позволяет переработать 92% нефти из нефтяного шлама всего за 10 минут.

В работе [36] изучили СКФ экстракцию нефти из нефтешлама при температуре 35°С, давлении 20 МПа и соотношении жидкость к нефтешламу 3:1. Через 60 минут экстракции выход нефти составил 98,6%.

Авторы работ [37] выявили, что на коэффициент извлечения нефти влияет давление, температура процесса. Так в работе [38] при сверхкритической экстракции содержание серы снизился вдвое, а асфальтены уменьшился в пять раз, кинематическая вязкость сократился в 10 раз по сравнению с исходным шламом.

Эффективность переработки нефтяного шлама методами сверхкритического окисления и экстракции зависит от физических свойств шлама, времени экстракции, давления и температуры. Для прогнозирования этих процессов необходимы точные математические модели. Например, в работах [39, 40] предложен метод релаксационных расчётов для моделирования периодического процесса экстракции. Переработка методом сверхкритическое окисление требует меньше времени, но более высоких значений давления и температуры по сравнению с использованием CO_2, что увеличивает стоимость оборудования.

Переработка углеводородов в среде сверхкритического рассола направлена на влияние солей на конверсию и взаимодействие с органическими соединениями. В работе [40] была предложена перерабатывать тяжелую нефть, смолы и битумы в более легкие продукты в присутствии воды с растворенными солями (рассол) в сверхкритических условиях для поверхностных и подземных процессов переработки. Согласно данного метода, тяжелая нефть реагирует с небольшим количеством рассола при сверхкритической температуре и давлении. Переработка в среде сверхкритического рассола осуществляются в непрерывной реакторной системе и могут осуществляться в подземном нефтяном скважине при сверхкритической температуре и давлении. Перед процессом для обеспечения необходимую температуру система должна нагреваться. Для обеспечения необходимой температуры под землей используется процесс сжигания, которая инициируется с помощью окисляющего газа, закачиваемого через нагнетательную скважину. Затем по истечении заданного периода времени закачка окисляющего газа прекращается, а нагнетательная скважина закрывается на заданный период времени, чтобы дать нефтяному пласту пройти период выдержки для повышения температуры и снижения вязкости тяжелой нефти. После этого вязкая нефть стекает вниз в пар зоны горения. Далее подается рассол в сверхкритических условиях для переработки тяжелую нефть. Результаты исследования показала оптимальное условия процесса в среде сверхкритического рассола является 1 к двум (то есть объем рассола должен быть 2 раза выше), давление 23-27,6 МПа и температура 377-482°С время удерживания от 30 минут до 6 ч. Степень выхода продукта легкой нефти доходит от 20 до 90%. Также в результате переработки получают высокое соотношение газов H_2S и CO. Преимуществом использования сверхкритической воды обусловлены наличием реакционной среды и резкими изменениями свойств воды между сверхкритическим состоянием и состоянием при условиях окружающей среды. При сверхкритических условиях вода является хорошим растворителем для углеводородов (табл. 2).

В процессе пиролиза тяжелых нефтей с использованием СКФ повышается выход легких продуктов, снижается образование кокса и улучшаются процессы удаления серы и других примесей. При переработке вакуумных остатков с использованием СКФ значительно снижается вязкость остатка, а содержание серы и никеля уменьшается на 32% и 83% соответственно. Кроме того, при конверсии асфальтенов с использованием СКФ образуются более легкие углеводороды, а серосодержащие соединения в конечных продуктах отсутствуют. СКФ также эффективен в удалении серы, причем скорость удаления серных соединений различной структуры значительно различается: наибольшая эффективность достигается для алкильных сульфидов [41, 42].

Таблица 2 – Применения сверхкритических флюидов для переработки нефти

Объект исследования	Растворитель	Условия процесса	Основные результаты	Источник
Нефтебитуминозные породы	СК-изопропанол	297 °C, 54,8 атм	Повышение выхода дистиллятных фракций на 16%, снижение содержания смолисто-асфальтеновых веществ на 12,37%	[43]
Отработанный буровой раствор на нефтяной основе	СК-CO_2	35°C, 20 МПа, 60 мин	Извлечение углеводородов до 98.6%; Легкие углеводороды (C_{10}-C_{14}) и н-алканы лучше извлекаются	[44]
Нефтеносные пески	СК-пропан-бутан	80-140°C, 5-10 МПа, пропан-бутан (75:25)	Извлечение углеводородов до 96.34%; Очищенный песок можно использовать для активированной минеральной муки	[45]
Полициклические ароматические углеводороды в тяжелой нефти	СК-циклогексан	Низкая плотность, умеренная температура	СК-циклогексан образует растворную оболочку, препятствуя их агрегации	[46]
Серосодержащие соединения в тяжелой нефти	СК-метанол	350°C, 13 МПа, 1 час	Десульфуризация до 97%; Конверсия дибензилсульфида 100%, н-гексилсульфида 65%	[47]
Нефтяные шламы (безводные, 12,05% механических примесей)	СК-пропан-бутан, 3:1	85–160°C, 5–50 МПа	Нефтепродукт содержит 2.8% серы, плотность 880 кг/м³, кинематическая вязкость 73,75 мм²/с	[48]
Природные битумы	СК-CO_2 с метанолом и толуолом	24 МПа, 333 K (60°C); толуол 15% мол. или метанол 33,7% мол.	СК-CO_2 извлекает 39% битума; 15% толуола в СК-CO_2 извлекает до 76% битума; 33,7% метанола в СК-CO_2 извлекает до 55% битума	[50]
Тяжелая нефть	СК-вода	380–420°C, 15–120 мин	Увеличивается выход лёгких фракций до 380°C.	[51]
Нефтяной шлам	СК-вода	Температура 420 °C, индекс тяжести реакции (SI) 9427	Выход нефти и газа – 18,6 %. Газовый продукт содержит H_2 и CH_4, пригодные для использования в качестве топлива.	[52]
Битум	СК - вода с добавлением CO и H_2	673–723 K, 30 MPa,	CO и H_2 способствуют переносу масла из реактора, увеличивая выход продукта.	[53]

В работе [43] проведены исследования по СКФ-экстракции природных битумов из нефтебитуминозных пород. Результаты работы показали СК-пропан обеспечило выход 62% битума. С использованием СК-гексана была извлечена 60% битума. Применение СК-изопропанола позволило увеличить содержание дистиллятных фракций на 16% и снизить содержание смолисто-асфальтеновых веществ на 12,37%.

В работе [44] исследована процесс удаления углеводородов из бурового шлама методом СК-CO_2 экстракции. В результате работы показана степень извлечения углеводородов до 98,6%. Наиболее эффективно извлекались легкие углеводороды (C_{10}–C_{14}) и н-алканы. Повышение давления изначально увеличивало эффективность экстракции, но затем приводило к снижению за счет уменьшения коэффициента диффузии. Добавление толуола повышает растворения асфальтенов.

В исследовании [45] изучалась экстракция углеводородов из нефтеносных песков в среде СК-пропан-бутановой смеси. При оптимальных условиях экстракции извлекается до 96,34% углеводородов, а оставшийся песок был рекомендован для использования в строительстве.

В работе [46] была изучена влияние СК-циклогексана на растворение полициклических ароматических углеводородов (ПАУ) в составе тяжелой нефти. Установлено, что при определенных условиях СК-циклогексан предотвращает агрегацию ПАУ, препятствуя образованию кокса. При низкой плотности растворялись легкие ПАУ, в то время как тяжелые оставались в осадке.

Десульфуризация тяжелой нефти в среде СК-метанола показали, что при сверхкритических условиях метанол значительно ускоряет удаление сернистых соединений, обеспечивая степень десульфуризации до 97%. Выявлена, что вместе с основным процессом протекают побочные реакции метилирования стирола и ацетализации альдегидов [47].

В работе [48] показана экстракция нефти из нефтяных шламов в среде СК-пропан-бутановой смеси при температуре 85-160°C и давлении 5-50 МПа. Проведенный анализ растворимости нефтепродуктов в СК-среде позволил определить границы переходных состояний системы.

Авторы работы [49] исследовали процесс деасфальтизации тяжелого нефтяного остатка с последующей импрегнацией карбонатного щебня в среде СКФ. Установлено, что после СКФ обработки водопоглощение щебня снизилось с 3,6% до 0,54%, что свидетельствует о равномерном проникновении нефтепродуктов в пористые структуры материала.

В работе [50] проведены исследования по СКФ-экстракции битумов из нефтебитуминозных песков с использованием химически модифицированного СК-CO_2. Результаты работы показали, что толуол оказался эффективным растворителем, обеспечивая извлечение более тяжелых углеводородов. Установлено, что повышение концентрации модификаторов увеличивает эффективность экстракции, особенно при использовании толуола.

В результате переработки нефтяных шламов в среде сверхкритической воды установлено, что тяжелые остатки превращались в легкие топливные соединения. Анализ полученного масла показал, что оно состоит преимущественно из насыщенных и ароматических углеводородов, включая нафту и легкий газойль, практически не содержащих асфальтенов. Более жесткие условия процесса увеличивает выход газа и масла, но также способствует образованию кокса [51].

В исследовании [52] рассмотрен процесс переработки нефтешламов методом сверхкритической водной обработки. Показано, что при температуре 420 °C и индексе жесткости процесса SI = 9427 степень извлечения ценных продуктов (масла и газа) достигла 18,6 мас. %. Сверхкритическая вода выступала в качестве эффективного растворителя и диспергатора, способствуя выделению легких соединений из тяжелых молекул.

Авторы работы [53] рассмотрели процесс глубокой переработки битума в полупериодическом реакторе при сверхкритической воде, а также в смесях СКВ с CO и H_2 в температурном диапазоне 673-723 K при давлении 30 МПа. Установлено, что выход извлеченного масла изменялся в следующем порядке: СКВ + CO > СКВ + H_2 > СКВ при 673 K. Присутствие CO и H_2 способствовало более эффективному извлечению масла из реактора.

Высокая содержания тяжелых компонентов (асфальтены, смолы и парафины) повышают вязкость нефтепродуктов. Это усложняет транспортировку нефти. В исследовании [54] выявлено, что обработка парафиновой нефти в среде СК-CO_2 приведет к изменению состава нефти и ее реологических свойств.

Авторы работы [55] изучали растворение асфальтенов в сверхкритической воде, где асфальтены легко подвергаются гидротермическому разрушению, образуя жидкие (до 30 %), газообразные (до 4,3 %) и твердые продукты (до 64,9%). В присутствии гематитовых наночастиц в среде сверхкритической воды и муравьиной кислоты увеличивает выход легких фракций и снижает образование кокса [56].

В работе [57] было установлено, что использование активированного угля в среде сверхкритической воды позволяет значительно снизить содержание сернистых и смолистых

компонентов и увеличить выход легких фракций. В результате работы установлено, что молекулярная масса смол и асфальтенов снижается в 2-5 раз [58].

Также изучается вопрос использование подача сверхкритического CO_2 в нефтяные пласты, который может привести к осаждению асфальтенов [59]. Математическое моделирование процесса показывает, что СК-CO_2 растворяет смолистые и ароматические вещества, но приводит к образованию наночастиц асфальтенов, где могут уменьшить проницаемость пласта [60].

Кинетика химических реакции в сверхкритической среде

Химическая реакция с участием соединений A и B в качестве реагентов и C и D в качестве продуктов рассматривается как прямая реакция (→) и обратная реакция (←). В состоянии равновесия обе реакции протекают до определённой степени.

Реакция $|\nu_A|A + |\nu_B|B \leftrightarrow |\nu_C|C + |\nu_D|D$ записывается в общем виде как:

$$\nu_A A + \nu_B B + \nu_C C + \nu_D D = 0 \qquad (1.1)$$

где ν_i – стехиометрические коэффициенты.

Концентрации исходных веществ A и B уменьшаются, а концентрации продуктов C и D увеличиваются до достижения равновесия, при этом ν_A и $\nu_B < 0$, а ν_C и $\nu_D > 0$. Скорость прямой реакции выражается как: $r_{\rightarrow} = k_{\rightarrow} A^{\nu_A} B^{\nu_B}$, а скорость обратной реакции: $r_{\leftarrow} = k_{\leftarrow} C^{\nu_C} D^{\nu_D}$. В состоянии равновесия скорости прямой и обратной реакций равны:

$$k_{\rightarrow} a^{\nu_A} b^{\nu_B} = k_{\leftarrow} c^{\nu_C} d^{\nu_D} \qquad (1.2)$$

где a^{ν_A} – активность соединения A, выражаемая как $a^{\nu_A} = [A] \cdot \gamma_A$, где γ_A коэффициент активности, а $[A]$ — молярная концентрация соединения A.

Отношение констант скорости, равновесная константа K, также является постоянной:

$$K = \frac{k_{\rightarrow}}{k_{\leftarrow}} = \frac{c^{\nu_C} \cdot d^{\nu_D}}{a^{\nu_A} b^{\nu_B}} \qquad (1.3)$$

Закон действующих масс применим исключительно к одноступенчатым реакциям, протекающим через единое переходное состояние, поскольку в общем случае кинетические уравнения не обязательно соответствуют стехиометрии более сложных реакций. Равенство скоростей прямой и обратной реакций представляет собой необходимое условие достижения химического равновесия.

С термодинамической точки зрения химическое равновесие достигается (при постоянной температуре и давлении), когда:

$$dG = \sum \nu_i \mu_i = 0 \ (P, T = const) \qquad (1.4)$$

где G – энергия Гиббса, а μ_i – химический потенциал соединения i.

Выражение для константы равновесия можно переписать в виде произведения концентрационного отношения (концентрации в квадратных скобках $[A]$), константы равновесия K_c и отношения коэффициентов активности Γ.

$$K = \frac{[C]^{\nu_C} \cdot [D]^{\nu_D}}{[A]^{\nu_A} [B]^{\nu_B}} \cdot \frac{\gamma_C^{\nu_C} \cdot \gamma_D^{\nu_D}}{\gamma_A^{\nu_A} \cdot \gamma_B^{\nu_B}} = K_c \Gamma \qquad (1.5)$$

или через фугитивность, используя выражение: $RTlnf_i = \mu_i - \mu_i^0$ (где μ_i^0 – химический потенциал в выбранной точке отсчёта).

$$\Delta g_R = \sum \nu_i \Delta g_{B,i} - RTln \prod \left(\frac{f_i}{f_i^0}\right)^{\nu_i} = -RTlnK \qquad (1.6)$$

где $\Delta g_{B,i} = \mu_i$ и K является константой равновесия.

Константа равновесия K тогда может быть записана как:

$$K = \left(\frac{f_1}{f_1^0}\right)^{\nu_1} \cdot \left(\frac{f_2}{f_2^0}\right)^{\nu_2} \cdots \left(\frac{f_n}{f_n^0}\right)^{\nu_n} = \prod \left(\frac{f_i}{f_i^0}\right)^{\nu_i} \qquad (1.7)$$

где $f_i = y_i \varphi_i P = \varphi i P i$, а φ_i — коэффициент фугитивности компонента i.

Влияние температуры и давления на константу равновесия выражается уравнениями (1.8) и (1.9).

$$\frac{d(lnK)}{dT} = \frac{\Delta h_R^0}{RT^2} \text{ (уравнение Вант-Гоффа)} \qquad (1.8)$$

Следствием уравнения (1.8) является то, что для экзотермических реакций константа равновесия K уменьшается с повышением температуры, а для эндотермических реакций K увеличивается с ростом температуры.

$$\left(\frac{\partial lnK}{\partial P}\right)_T = \frac{-\Delta\bar{V}}{RT} \qquad (1.9)$$

Парциальный молярный объем $\bar{V}$ также зависит от давления. Параметры P, T и x влияют не только на химическое равновесие, то есть на максимальный выход реакции при заданных условиях, но и на химическую кинетику, скорость реакции или скорость протекания реакции.

Кинетика реакций обычно описывается моделями разной степени детализации: механистическими, маршрутными или укрупненными моделями. Механистические модели включают все элементарные стадии реакции. Маршрутные модели учитывают только наблюдаемые виды веществ в ходе реакции. Укрупненные (глобальные) модели описывают общее кинетическое уравнение в терминах числовых переменных [62]. При рассмотрении этих моделей необходимо учитывать, что как химическое равновесие, так и химическая кинетика играют важную роль. Механизм реакции, который зависит от выбранного типа модели, следует анализировать с точки зрения его равновесной и кинетической составляющих.

Механистические модели

Механистические модели для кинетических уравнений скорости описывают каждую реакцию в общем процессе как единый элементарный этап. Для реакции $A + B \rightarrow D + E$ закон скорости определяется по закону действующих масс, уравнением (1.10), где r – скорость реакции, k – константа скорости, а C_i концентрация соответствующего вещества.

$$r = kC_AC_B \qquad (1.10)$$

Законы скорости в механистических моделях для гомогенных реакций всегда являются либо первого порядка (унимолекулярный процесс), либо второго порядка (бимолекулярный процесс). В силу сложного механизма реакций с участием воды лишь немногие и самые простые гидротермальные реакции могут быть определены экспериментально на элементарном уровне, необходимом для механистических моделей. Для описания таких элементарных реакций могут использоваться вычислительные модели на уровне квантовой механики [62,63]. В отличие от механистических моделей, в маршрутных или укрупненных моделях возможны другие порядки реакций. Кинетику элементарных реакций в механистических моделях во многих случаях можно интерпретировать с помощью теории переходного состояния [64].

Теория переходного состояния интерпретирует кинетику элементарных реакций как протекающую через переходное состояние или «активированный комплекс» M*. Переходное состояние определяется как состояние с максимальной энергией вдоль координаты реакции, которая представляет собой путь минимальной энергии между реагентами и продуктами на поверхности потенциальной энергии. Теория переходного состояния для элементарной реакции иллюстрируется уравнением (1.11) [64].

$$\nu_A A + \nu_B B \leftrightarrow M^* \rightarrow \text{Продукты} \qquad (1.11)$$

Константа скорости k в теории переходного состояния представлена в работе Мура и Пирсона [65]:

$$k = k\frac{k_B T}{h}K_C^* \qquad (1.12)$$

где κ – коэффициент передачи, kB – постоянная Больцмана, h – постоянная Планка, T – абсолютная температура, а K_C^* а – концентрационный константа равновесия для реакции, включающей реагенты и переходное состояние.

Термодинамическая константа равновесия K_a^* связана с K_c^* для молярных концентраций уравнением (1.13) [66]:

$$K_c^* = \frac{K_a^*}{K_\gamma^*} \qquad (1.13)$$

где $K_\gamma^* = \prod \gamma_i^{\nu_i}$, γ_i – коэффициент активности компонента i, а ν_i – стехиометрический коэффициент компонента i.

Константа скорости в теории переходного состояния может быть записана как

$$k_x = k\frac{k_B T K_a^*}{h\, K_\gamma^*}. \qquad (1.14)$$

Константа скорости в уравнении (1.14) может быть переписана в следующем виде:

$$k_x = k\frac{k_B T}{h} K_x^* \qquad (1.15)$$

где $K_x^* = \prod_i x_i^{v_i}$

Связывая данную константу равновесия с изменением свободной энергии Гиббса, ΔG^*, между активированным комплексом и исходными реагентами, можно выразить константу скорости следующим образом:

$$k_x = k\frac{k_B T}{h} exp\left(\frac{-\Delta G^*}{RT}\right) \qquad (1.16)$$

где R— газовая постоянная.

Таким образом, константа скорости элементарного этапа реакции является функцией разности свободных энергий Гиббса между реагентами и переходным состоянием. Эта зависимость между кинетикой и свободной энергией лежит в основе линейных соотношений «свободная энергия – скорость реакции», используемых для корреляции кинетических параметров в семействе реакций.

Используя константу скорости теории переходного состояния (уравнение 1.15) и законы классической термодинамики, можно вывести зависимость константы скорости от давления:

$$\left(\frac{\partial ln k_x}{\partial P}\right)_T = \left(\frac{\partial ln K_x^*}{\partial P}\right)_T + \left(\frac{\partial ln k}{\partial P}\right)_T = -\frac{\Delta v^*}{RT} + \left(\frac{\partial ln k}{\partial P}\right)_T \qquad (1.17)$$

где v^* – активационный объём, то есть разность между частными молярными объёмами активированного комплекса и реагентов:

$$\Delta v^* = \bar{v}^* - v_A\bar{v}_A - v_B\bar{v}_B \quad (1.18)$$

Второй член в правой части уравнения (1.17), $\left(\frac{\partial ln k}{\partial P}\right)_T$, часто пренебрегается из-за недостатка информации и принимается равным единице. Тем не менее, экспериментальные измерения зависимости константы скорости от давления учитывают влияние давления на коэффициент передачи. Подробное обсуждение представлено в источнике [67].

Предполагая, что кинетика зависит от изменения свойств и фазового поведения, кажущийся активационный объём реакции в сверхкритической жидкости может быть связан с резким изменением свойств сверхкритических жидкостей вблизи критической точки.

Активационные объёмы реакций в жидкой фазе обычно находятся в диапазоне $\Delta v^* = -50$ и 30 см³/моль. Для реакций в жидкостях, находящихся вблизи их критических точек, сообщается о кажущихся активационных объёмах порядка $\Delta v^* = 1000$ см³/моль. По мере удаления от критической точки активационные объёмы приближаются к значениям, характерным для жидкой фазы [12].

Эффект растворителя

Теория переходного состояния предоставляет основу для изучения и объяснения влияния растворителя на химические реакции. Влияние растворителя особенно важно для реакций в сверхкритических флюидах. В некоторых случаях возникает интерес к управлению этими эффектами, тогда как в других они используются для получения информации на молекулярном уровне. В данной секции рассматривается только элементарная бимолекулярная реакция $A + B \rightarrow C$, однако представленные методы могут быть легко распространены на другие типы реакций. Константа скорости бимолекулярной реакции в данном растворителе может быть выражена через константу скорости k_0 в идеальной жидкой фазе следующим образом:

$$k = k_0\frac{\gamma_A\gamma_B}{\gamma_{M^*}} \qquad (1.19)$$

Коэффициенты активности могут быть выведены из молекулярной термодинамики для количественной оценки влияния растворителя на химическую кинетику в соответствующих случаях. Теория регулярных растворов выражает коэффициент активности следующим образом:

$$RTln\gamma_i = V_i\left(\delta_i - \bar{\delta}\right)^2 \qquad (1.20)$$

где δ_i и V_i – параметр растворимости и молярный объём компонента i, а δ – параметр растворимости растворителя.

Объединяя эту модель коэффициента активности с выражением для константы скорости в уравнении (1.19), получаем:

$$ln\frac{k}{k_0} = \frac{V_A\left(\delta_A-\bar{\delta}\right)^2+V_B\left(\delta_B-\bar{\delta}\right)^2-V_{M^*}\left(\delta_{M^*}-\bar{\delta}\right)^2}{RT} \qquad (1.21)$$

Это выражение позволяет установить корреляцию или предсказать влияние растворителей с различными параметрами растворимости на константу скорости. Задачу можно упростить, предположив, что молярный объём активированного комплекса равен сумме молярных объёмов реагентов [64]:

$$V_{M^*} = V_A + V_B \qquad (1.22)$$

Согласно уравнению (1.21), логарифм отношения констант скорости линейно зависит от параметра растворимости растворителя $\bar{\delta}$. Это было подтверждено экспериментально для реакций в ряде различных жидких растворителей [65, 69], а также для реакций гидролиза в сверхкритической воде, где параметр растворимости изменялся за счёт варьирования плотности [70].

Диэлектрическая проницаемость может использоваться для установления корреляции кинетики реакций в растворе, включающих полярные молекулы. На основе законов электростатики Кирквуд вывел, что свободная энергия точечного диполя с дипольным моментом μ в среде с диэлектрической проницаемостью ε изменяется в соответствии с уравнением (1.23) [71].

$$\Delta G \sim \frac{\varepsilon-1}{2\varepsilon+1} \qquad (1.23)$$

Комбинирование свободной энергии с выражением теории переходного состояния для константы скорости приводит к выводу, что константа скорости должна линейно изменяться в зависимости от величины $(\epsilon-1)/(2\varepsilon+1)$ на полулогарифмическом графике. Эта зависимость была подтверждена для реакций в жидкой фазе. Кинетика также может коррелироваться через $1/\varepsilon$, поскольку эта величина линейно связана с $(\varepsilon-1)/(2\varepsilon+1)$ [64].

Ионная сила (I) также является свойством растворителя, которое может влиять на реакции, включающие ионы или полярные молекулы. Влияние ионной силы на химическую реакцию, протекающую с участием ионов при низких концентрациях, можно вывести из теории переходного состояния и выражения Дебая–Хюккеля для коэффициентов активности, что приводит к уравнению (1.24):

$$lnk \cong lnk_0 + 2z_A z_B \alpha\sqrt{I} \qquad (1.24)$$

где z_i – заряд частицы i, α – константа, а k – константа скорости при бесконечном разведении в данном растворителе.

Согласно уравнению (1.24), константа скорости изменяется пропорционально квадратному корню из ионной силы, что демонстрирует влияние солей [64].

Химические реакции также могут подвергаться влиянию эффектов «клетки» со стороны растворителя. Молекулы растворителя способны формировать вокруг реагирующих частиц своеобразную клетку. В таком случае скорость реакции зависит от скорости взаимодействия промежуточных частиц внутри клетки, а также от скорости их выхода из неё [64]. Высокая плотность, низкая диффузия и высокая вязкость увеличивают вероятность того, что эффекты растворной клетки будут вносить вклад в наблюдаемую кинетику.

Взаимодействие растворённого вещества с растворителем может влиять на его электронные энергетические уровни. Изменение электронного спектра поглощения растворённого вещества под воздействием растворителя называется сольватохромизмом. Растворитель способен изменять длину волны максимального поглощения λ_{max}. Это влияние выражается через переходную энергию (E_T):

$$E_T = \frac{h\cdot c\cdot N_{Av}}{\lambda_{max}}, \qquad (1.25)$$

где c – скорость света, h – постоянная Планка, N_{Av} – число Авогадро.

Сольватохромные шкалы могут использоваться для корреляции влияния растворителя на константы скорости в жидком состоянии, но также могут быть применены к сверхкритическим жидкостям [68]. Константы скорости часто можно выразить в виде линейной зависимости от энергии перехода, как в уравнении (1.26), где a и b являются параметрами, не зависящими от давления:

$$lnk_x = -aE_T + b \qquad (1.26)$$

Тогда объем активации можно определить как:

$$\Delta v^* = aRT\left(\frac{\partial E_T}{\partial \rho}\right)_T \rho k_T \qquad (1.27)$$

Таким образом, данные о сольватохромном сдвиге могут быть использованы для определения объемов активации [64].

Модели реакционных путей рассматривают только наблюдаемые виды веществ в ходе реакции. Закон скорости на уровне реакционных путей объединяет многоступенчатый процесс в одно выражение. На этом уровне кинетическое уравнение скорости для гомогенных процессов может быть определено либо через порядок реакции, либо на основе стехиометрии реакции. Реакции в воде (H_2O) часто являются реакциями второго порядка, но могут описываться как псевдопервого порядка, если H_2O присутствует в значительном избытке по сравнению с концентрацией другого реагента [12]. Например, закон скорости для реакции $A + B \rightarrow D + E$ на уровне реакционных путей выражается уравнением (1.28), где K — константа равновесия [64].

$$r = k(C_A C_B - \frac{C_D C_E}{K}) \quad (1.28)$$

Поскольку реакционный путь представляет собой совокупность нескольких механистических стадий, закон скорости на уровне путей является упрощением закона скорости на механистическом уровне [64]. В качестве примера рассматривается декарбоксилирование пропиоловой кислоты в гидротермальной воде (уравнение 1.29), представленное Бриллом и Сэвиджем [62]. Скорость декарбоксилирования пропиоловой кислоты может быть определена по количеству разложившейся пропиоловой кислоты и образовавшегося CO_2, как показано на рисунке 5.

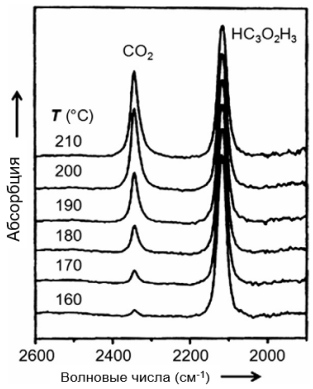

Рисунок 5 – ИК-спектры пропускания для декарбоксилирования 0,5 моляльной пропиоловой кислоты в зависимости от температуры и давлении [64].

Поскольку пропиоловая кислота является умеренно сильной кислотой, необходимо учитывать её ионизацию, как показано в уравнении (1.29). Даже при давлении $P = 27.5$ МПа и температуре $T = 160°C$ кислота ионизирована примерно на 5% [64].

$$\mathrm{HC} \equiv \mathrm{CCO_2H} + \mathrm{H_2O} \leftarrow \mathrm{K_1} \rightarrow \mathrm{HC} \equiv \mathrm{CCO_2^-} + \mathrm{H_3O^+} \qquad (1.29)$$
$$[\mathrm{HC} \equiv \mathrm{CCO_2H}]\mathrm{K_1} = [\mathrm{HC} \equiv \mathrm{CCO_2^-}][\mathrm{H^+}]$$

Таким образом, общее количество выделенного CO_2, обозначаемое как $[\mathrm{CO^2}]_\mathrm{t}$, включает вклад как нейтральной формы кислоты, так и её ионизированной формы (уравнение 1.30).

Поскольку скорость установления кислотно-основного равновесия намного выше скорости реакции декарбоксилирования, равновесие поддерживается на протяжении всего

процесса. Кроме ионизации кислоты, также необходимо учитывать закон сохранения массы и закон сохранения заряда (уравнения 1.31 и 1.32).

$$[\mathrm{CO_2}]_\mathrm{t} = [\mathrm{CO_2}]_\mathrm{free} + [\mathrm{HCO_3^-}] + [\mathrm{CO_3^{2-}}] \quad (1.30)$$

$$[\mathrm{HC \equiv CCO_2H}]_0 = [\mathrm{HC \equiv CCO_2H}]_\mathrm{t} + [\mathrm{HC \equiv CCO_2^-}]_\mathrm{t} + [\mathrm{CO^2}]_\mathrm{t} \quad (1.31)$$

$$[\mathrm{H^+}] = [\mathrm{OH^-}] + [\mathrm{HC \equiv CCO_2^-}] \quad (1.32)$$

Равновесные реакции гидролиза CO_2, записанные в уравнениях (1.33) и (1.34), можно не учитывать при значении pH пропиоловой кислоты ($pH = 1.91$ при $T = 25$°C). В этом случае $[\mathrm{CO^2}]_\mathrm{t} = [\mathrm{CO_2}]_\mathrm{free}$.

$$\mathrm{CO_2 + H_2O \leftarrow K_{a1} \rightarrow H_3O + HCO_3^-} \quad (1.33)$$

$$\mathrm{HCO_3^- + H_2O \leftarrow K_{a2} \rightarrow H_3O^+ + CO_3^{2-}} \quad (1.34)$$

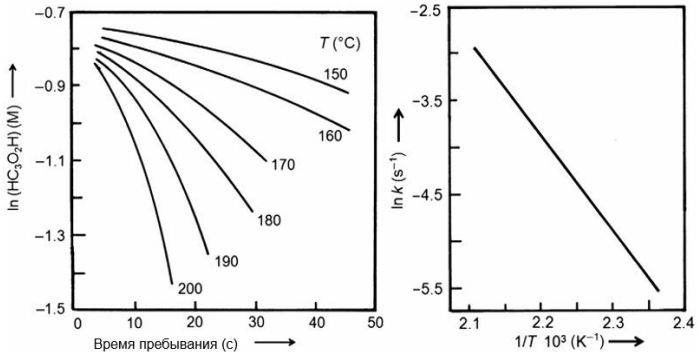
Следовательно, получается уравнение (1.35), которое можно использовать, когда $[CO_2]$ применяется для обозначения скорости реакции.

$$\ln([\mathrm{HC \equiv CCO_2H}])_\mathrm{t} = \ln([\mathrm{HC \equiv CCO_2H}]_0 - [\mathrm{CO^2}]_\mathrm{t}) - \ln\left(1 + \frac{\mathrm{K_1}}{[\mathrm{H^+}]}\right) \quad (1.35)$$

Зная концентрацию пропиоловой кислоты как функцию времени, можно решить уравнение скорости первого порядка (уравнение 1.36) в зависимости от времени, чтобы определить константу скорости k.

Кроме того, поскольку экспериментальная концентрация пропиоловой кислоты также определяется по площади полосы инфракрасного поглощения $C \equiv C$, скорость реакции можно вычислить напрямую по уравнению (1.36).

Изменения логарифма концентрации кислоты в зависимости от времени пребывания, основанные на уменьшении интенсивности колебательного режима $C \equiv C$ кислоты и образовании CO_2, представлены на рисунке 6 (слева). Приблизительная линейность этих графиков скорости реакции указывает на то, что декарбоксилирование пропиоловой кислоты является реакцией первого порядка или псевдопервого порядка. На рисунке 6 (справа) показан график Аррениуса, основанный на среднем значении констант скорости для CO_2 и пропиоловой кислоты. Сравнение рассчитанного и наблюдаемого профилей концентраций веществ представлено на рисунке 6.

А Б

Рисунок 6 – Декарбоксилирование пропиоловой кислоты, полученное на основе ИК-спектров образования CO_2 и концентрации алкиновой группы (А);
График Аррениуса для декарбоксилирования пропиоловой кислоты (Б) [64].

$$[\mathrm{HC \equiv CCO_2H}]_\mathrm{t} = [\mathrm{HC \equiv CCO_2H}]_0 \exp(-\mathrm{kt}) \quad (1.36)$$

Процедура расчета $[H^+]$ на основе наблюдаемой $[CO_2]$ более сложна, чем расчет на основе связи $C \equiv C$ аниона пропиолата, поскольку становятся значимыми уравнения (1.30) и (1.31). Поэтому кинетическое определение удобнее проводить, опираясь на интенсивность инфракрасного поглощения по связи $C \equiv C$.

Укрупнённые или глобальные модели устанавливают общие закономерности скорости реакции в терминах числовых переменных [10]. Результаты экспериментов соотносятся с феноменологическими кинетическими моделями. Данный подход не даёт непосредственного

представления о механизме реакции, но позволяет создать математическую модель, пригодную для инженерных расчётов (рис. 7). Эти феноменологические кинетические модели выражаются в форме, представленной в уравнении (1.37) [64].

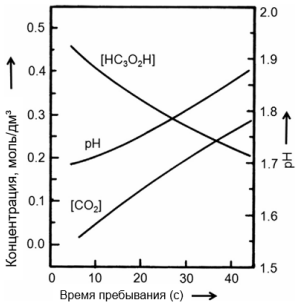

Рисунок 7 – Концентрация веществ при декарбоксилировании пропиоловой кислоты, T = 180°C, P = 27,5 МПа [64].

$$\frac{\mathrm{dC_i}}{\mathrm{dt}} = \mathrm{r_i} = -\mathrm{A} \cdot \exp\left(\frac{-\mathrm{E_a}}{\mathrm{RT}}\right) \prod \mathrm{C_i^{a_i}} \quad (1.37)$$

Порядок реакции (a_i) и параметры Аррениуса (A, E_a) в общем коэффициенте скорости рассматриваются как настраиваемые параметры для согласования со скоростью реакции r_i. Уравнение скорости комбинируется с уравнением, описывающим процессы течения и реакции в реакторе, используемом в эксперименте.

Уравнение Аррениуса (Уравнение 1.38) описывает температурную зависимость константы скорости реакции:

$$k = \mathrm{A} \cdot \exp\left(\frac{-\mathrm{E_a}}{\mathrm{RT}}\right), \quad (1.38)$$

где A – предэкспоненциальный фактор, а Ea – энергия активации.

Эти величины могут быть выражены в термодинамических терминах как энтропия активации (ΔS^A) и энтальпия активации (ΔH^A) соответственно, согласно уравнениям (1.39) и (1.40):

$$\Delta S^A = RlnA - Rln\left(\frac{kT}{h}\right) - R \quad (1.39)$$

$$\Delta H^A = E_a - RT \quad (1.40)$$

с k — постоянной Больцмана и h — постоянной Планка.

Знание о температурной зависимости константы скорости реакции позволяет ограниченно экстраполировать скорость реакции, если предположить, что механизм реакции не изменяется и что влияние изменений свойств H_2O на скорость реакции понимается [64].

Для реакций, скорость которых зависит только от концентрации одного компонента (обычно органического соединения), уравнение (1.37) можно решить аналитически для превращения реагента, X, полученного в изотермическом реакторе. Результатом будет уравнение (1.41), которое действительно для реакций в жидкости и в сверхкритической воде, при условии, что реакция имеет пренебрежимо малое влияние на общее количество вещества в системе [64].

$$X = 1 - \left(1 + (a-1)Ae^{\frac{-E_a}{RT}}[organic]_0^{a-1}t\right)^{\frac{1}{1-a}} \text{ for } a \neq 1 \quad (1.41)$$

Это уравнение также можно применить для реакций, в которых вода участвует в реакции, при условии, что концентрация воды высока и её можно считать практически постоянной в течение реакции. В таких случаях константа скорости включает концентрацию воды и любых других реагентов, присутствующих в больших количествах. Численные значения параметров в уравнении скорости могут быть определены путём подбора набора экспериментальных данных к модельному уравнению с использованием нелинейного регрессионного анализа [64].

Второй подход заключается в разработке детализированной модели химической кинетики, основанной на управляющем механизме реакции. Эта модель предоставляет информацию о промежуточных продуктах реакции и скоростях отдельных этапов. Примером

является исследование Эдерера [72], которые использовали подход детализированной модели химической кинетики для моделирования пиролиза т-бутилбензола в сверхкритической воде. Была выдвинута совокупность элементарных реакционных шагов, чтобы объяснить основную химию процесса. Шаги были выбраны на основе хорошо изученной термической химии углеводородов. Назначение констант скорости для каждого шага позволило связать механизм с уравнением проектирования реактора, чтобы смоделировать реагирующую систему. Модель позволила выявить химические причины различий, наблюдаемых экспериментально при термическом пиролизе и гидролизе в сверхкритической воде [64].

Поверхностно каталитические реакции – это гетерогенные процессы, в которых закон скорости значительно сложнее, чем для гомогенных систем. На сегодняшний день самым популярным и успешным способом описания каталитической кинетики является формализм Лангмюра-Хиншелвуда-Хоугана-Уотсона [64, 73]. Гетерогенные законы скорости обсуждаются в рамках классического формализма, заданного уравнением (1.42).

$$r = \frac{(\text{кинетическая группа})(\text{группа движущих сил})}{(\text{группа адсорбции})^n} \qquad 1.42$$

Кинетическая группа содержит константу скорости для шага, определяющего скорость реакции. Группа движущих сил связана с концентрациями реагентов и продуктов, а следовательно, и с константой равновесия реакции, которая изначально велика и уменьшается по мере протекания реакции. Группа адсорбции включает термин для каждого химического компонента, который адсорбируется на поверхности [64].

Поверхностные реакции при гидротермальных условиях всё ещё находятся на стадии исследования. Одним из эффектов является то, что такие вещества, как CO, могут извлекать металлы (например, Ni) из стали и образовывать высокотоксичный $Ni(CO)_4$ при гидротермальных условиях [64, 74].

Заключение

Современные методы переработки с использованием сверхкритических флюидов открывают новые перспективы в области нефтепереработки и экологической безопасности. Проведенный литературный анализ показал, что наиболее эффективными и экологически безопасными методами являются сверхкритическая экстракция и сверхкритическое окисление, позволяющие значительно снизить содержание сернистых соединений, асфальтенов и тяжелых металлов, а также повысить качество извлекаемых углеводородов.

Сверхкритическая экстракция с использованием CO_2 и пропан-бутановых смесей показывают высокую эффективность в процессах масса обмена, что делает её перспективной для применения в переработке тяжелой нефти. При этом выбор оптимальных условий процесса – температуры, давления и соотношения растворителей играет ключевую роль в оптимизации выхода целевых фракций.

Применения сверхкритической воды, обеспечивает полное разрушение органических соединений в нефтяных остатках, что делает этот метод наиболее эффективным для утилизации отходов. Однако его основным недостатком является высокая энергоемкость процесса, связанная с достижением воды до сверхкритического состояния. Тем не менее, разработка катализаторов и комбинированных методов может повысить экономическую эффективность данного подхода.

Данный метод переработки развивается и перспективы дальнейших исследований включают разработку новых комбинированных методов на основе сверхкритических флюидов, оптимизацию технологических параметров и внедрение математического моделирования для прогнозирования эффективности экстракции. Также изучается возможности масштабирования процессов и их интеграции в существующие нефтеперерабатывающие технологий. В долгосрочной перспективе использование сверхкритических флюидов может сыграть ключевую роль в повышении рентабельности переработки тяжелой нефти и нефтяных отходов. Дополнительным преимуществом сверхкритических флюидов являются возможность регенерации растворителей, что делает эти технологии более устойчивыми по сравнению с традиционными методами переработки.

Список литературы

1. Industrial applications of supercritical fluids: A review / Z. Knez et al // Energy. – 2014. – Vol. 77. – P. 235-243.
2. Ortiz F. The use of process simulation in supercritical fluids applications / F. Ortiz, A. Kruse // Reaction Chemistry and Engineering. – 2020. – Vol. 5. – P. 424-451.
3. Supercritical Fluid Extraction: A Review / T. Ahmad et al // Journal of Biological and Chemical Chronicles. – 2019. – Vol. 5, № 1. – P. 114-122.
4. Manjare S.D., Dhingra K. Supercritical fluids in separation and purification: A review / Manjare S.D., Dhingra K. // Materials Science for Energy Technologies. – 2019. – Vol. 2. – P. 463-484.
5. Prasada S.K. A review of the supercritical CO_2 fluid applications for improved oil and gas production and associated carbon storage / S.K. Prasada, J.S. Sangwai, H.S. Byun // Journal of CO_2 Utilization. – 2023. – Vol. 72. – P. 102479.
6. Manjare S.D. Supercritical fluids in separation and purification: A review / S.D. Manjare, K. Dhingra // Materials Science for Energy Technologies. – 2019. – Vol. 2. – P. 463-484.
7. Knapik E. Chemistry of Reservoir Fluids in the Aspect of CO_2 Injection for Selected Oil Reservoirs in Poland / E. Knapik, K. Chruszcz-Lipska // Energies. – 2020. – Vol. 13. – P. 6456.
8. Boyère C. Input of supercritical carbon dioxide to polymer synthesis: An overview / C. Boyère, C. Jérôme, A. Debuigne // European Polymer Journal. – 2014. – Vol. 61. – P. 45-63.
9. Application of Fluids in Supercritical Conditions in the Polymer Industry / K. Tutek et al // Polymers. – 2021. – Vol. 13. – P. 729.
10. Daneshyan S. Utilization of CO_2 in supercritical conditions for the synthesis of cyclic poly (N-isopropylacrylamide) via emulsion and homogeneous reactions / S. Daneshyan, G. Sodeifian // Scientific Reports. – 2022. – Vol. 12. – P. 17459.
11. Описание и обобщение растворимости веществ в сверхкритических флюидах: учебное пособие / Т.Р. Билалов и др. – Казань: Изд-во КНИТУ, 2020. – 129 с.
12. La H. Extraction of Bitumen from Athabasca Oil Sand Slurry Using Supercritical Carbon Dioxide: Master's Thesis / H. La – University of Alberta, 2011. – 41 p.
13. Kamal G. Industrial applications of supercritical fluid extraction: A review / G. Kamal, A. Sumit, K. Anil // International Journal of Chemical Studies. – 2017. – Vol. 5. – P. 336-340.
14. Koch T.J. Catalytic supercritical fluid extraction: Selective hydroformylation of olefin mixtures using $scCO_2$ solubility for differentiation / T.J. Koch, S.L. Desset, W. Leitner // Green Chemistry. – 2010. – Vol. 12. – P. 1719-1721.
15. Supercritical fluid extraction for the determination of optimum oil recovery conditions / A.H. Al-Marzouqi et al // Journal of Petroleum Science and Engineering. – 2007. – Vol. 55. – P. 37-47.
16. Marchetto F. A Review of Supercritical Fluid Extraction Technology and Application / F. Marchetto, A.A. Aziz // Journal Teknologi (Sciences & Engineering). – 2014. – Vol. 69, № 6. – P. 27-31.
17. URACA Company. High-Pressure Pumps [Electronic resource]. – Available online: https://www.uraca.com/ru/sistemy-i-izdelija/nasosy/ (accessed on 29 November 2021).
18. Bilalov T.L. Calculation of the solubility of aromatic hydrocarbons in supercritical media based on the entropy method of similarity theory / T.L. Bilalov, F.M. Gumerov // Theoretical Foundations of Chemical Engineering. – 2019. – Vol. 4. – P. 387-401.
19. Carmela S.R. Experiments and Modeling of Supercritical CO_2 Extraction of Lipids from Microalgae: Master's Thesis / S.R. Carmela. – University of Padua, 2014. – 164 p.
20. Rój E. Supercritical CO_2 Extraction and Its Applications. – Polish Foundations of the Opportunities Industrialization Centers / E. Rój // OIC Poland, Lublin, Poland, 2014.
21. Fracture propagation mechanism and application of supercritical CO_2 fracturing in shale: A review / Y.X. Sun et al // Petroleum Science. – 2025.
22. Pereira C.G. Supercritical Fluid Extraction of Bioactive Compounds: Fundamentals, Applications and Economic Perspectives / C.G. Pereira, M.A.A. Meireles // Food and Bioprocess Technology. – 2010. – Vol. 3, № 3. – P. 340-372.
23. Lyadova A.S. Extraction and Refining of Heavy Crude Oils: Problems and Prospects / A.S. Lyadova, N.N. Petrukhina // Russian Journal of Applied Chemistry. – 2018. – Vol. 91, № 12. – P. 1912-1921.
24. Magomedova R.N. Solvent demetallization of heavy petroleum feedstock using supercritical carbon dioxide with modifiers / R.N. Magomedova, A.V. Pripakhaylo, T.A. Maryutina // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 119. – P. 150-158.

25. Micro-mechanical properties of shale due to water/supercritical carbon dioxide-rock interaction / N. Li et al // Petroleum Exploration and Development. – 2023. – Vol. 50, № 4. – P. 1001-1012.
26. Pripakhaylo A.V. Separation of Heavy Oil into Narrow Fractions by Supercritical Fluid Extraction Using a CO_2-Toluene Mixture / A.V. Pripakhaylo, R.N. Magomedova, T.A. Maryutina // Journal of Analytical Chemistry. – 2019. – Vol. 74. – P. 401-409.
27. Supercritical methanol as an effective medium for producing asphaltenes-free light fraction oil from vacuum residue / W. Kwek et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 133. – P. 184-194.
28. More S.R. Effect of Supercritical CO_2 as Reaction Medium for Selective Hydrogenation of Acetophenone to 1-Phenylethanol / S.R. More, G.D. Yadav // ACS Omega. – 2018. – Vol. 3. – P. 7124-7132.
29. Koch T.J. Catalytic supercritical fluid extraction: Selective hydroformylation of olefin mixtures using scCO_2 solubility for differentiation / T.J. Koch, S.L. Desset, W. Leitner // Green Chemistry. – 2010. – Vol. 12. – P. 1719-1721.
30. Continuous Flow Hydroformylation of Alkenes in Supercritical Fluid Ionic Liquid Biphasic Systems / P. Webb et al // Journal of the American Chemical Society. – 2003. – Vol. 125. – P. 15577-15588.
31. Makaryan I.A. The Use of SCF Technologies in the Chemical and Petrochemical Industries (Review) / I.A. Makaryan, A.Y. Kostin, I.V. Sedov // Petroleum Chemistry. – 2020. – Vol. 60, № 3. – P. 270-282.
32. Determination of the Diffusion Coefficient of Supercritical CO_2 in Low-Permeability Formation Cores / H. Tu et al // Energy & Fuels. – 2020. – Vol. 34. – P. 2001-2014.
33. Solubility of inorganic salts in sub and supercritical hydrothermal environment: Application to SCWO processes / T. Voisin et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 120. – P. 18-31.
34. Li Y. Supercritical Water Oxidation for Environmentally Friendly Treatment of Organic Wastes / Y. Li, S. Wang // Advanced Supercritical Fluids Technologies. – 2020. – P. 1-28.
35. Status and prospect of oil recovery from oily sludge: A review / K. Hui et al // Arabian Journal of Chemistry. – 2020. – Vol. 13. – P. 6523-6543.
36. Supercritical water oxidation of oil-based drill cuttings / Z. Chen et al // Journal of Hazardous Materials. – 2017. – Vol. 332. – P. 205-213.
37. Experimental study on harmless disposal of waste oil-based mud using supercritical carbon dioxide extraction / B. Ma et al // Fuel. – 2019. – Vol. 252. – P. 722-729.
38. Wei H. Optimization of oil-based drilling cuttings treatment process by supercritical CO_2 fluid using response surface methodology / H. Wei, H. He, Y. Zhang // Chinese Journal of Environmental Engineering. – 2017. – Vol. 11. – P. 6050-6055.
39. Extraction of Petroleum Products and Asphaltene-Resin Mixtures from Highly Watered Oil Sludge with Supercritical Fluid Method / V.F. Khayrutdinov et al, Gabitova A.R., Gumerov F.M., Gabitov R.F., Kurdyukov A.I. // Russian Journal of Physical Chemistry. – 2019. – Vol. 13. – P. 1128-1130.
40. Gumerov F.M. Mathematical modeling of technology for disposal of oil sludge with the use of liquid and supercritical fluid extraction processes / F.M. Gumerov, V.F. Khayrutdinov, M.I. Farakhov // Journal of Engineering and Applied Science. – 2016. – Vol. 11. – P. 2024-2027.
41. Deep Insights into Heavy Oil Upgrading Using Supercritical Water by a Comprehensive Analysis of GC, GC-MS, NMR, and SEM − EDX with the Aid of EPR as a Complementary Technical Analysis / R. Djimasbe et al // ACS Omega. – 2021. – Vol. 6. – P. 135-147.
42. Supercritical Fluid Application in the Oil and Gas Industry: A Comprehensive Review / P.L. Pavlova et al // Sustainability. – 2022. – Vol. 14. – P. 698.
43. Иманбаев Е.И. Использование сверхкритических флюидов для извлечения природных битумов из нефтебитуминозных пород / Е.И. Иманбаев, Е.К. Онгарбаев, Е. Тилеуберди // Горение и плазмохимия. – 2020. – Т. 18. – С. 218-226.
44. Experimental Study on Harmless Disposal of Waste Oil-Based Mud Using Supercritical Carbon Dioxide Extraction / B. Maa et al // Fuel. – 2019. – Vol. 252. – P. 722-729.
45. Supercritical Fluid Propane–Butane Extraction Treatment of Oil-Bearing Sands / V.F. Khairutdinov et al // Theoretical Foundations of Chemical Engineering. – 2017. – Vol. 51, № 3. – P. 299-306.

46. Dissolution Behavior of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons in Heavy Oil in the Presence of Supercritical Cyclohexane / X. Zhao et al // ACS Omega. – 2024. – Vol. 9. – P. 252-263.
47. Desulfurization of Sulfur-Containing Compounds in Heavy Oil in the Presence of Supercritical Methanol / T. Yan et al // Energy Fuels. – 2020. – Vol. 34. – P. 2958-2968.
48. Сверхкритическая флюидная пропан-бутановая экстракционная обработка нефтяных шламов / Ф.М. Гумеров и др. // Сверхкритические Флюиды: Теория и Практика. – 2016. – Т. 11, № 2. – С. 75-83.
49. Увеличение функциональности карбонатного щебня посредством сверхкритической флюидной импрегнации битуминозными соединениями / Ф.М. Гумеров и др. // Сверхкритические Флюиды: Теория и Практика. – 2015. – Т. 10, № 2. – С. 4-15.
50. Supercritical Fluid Extraction of Bitumen Using Chemically Modified Carbon Dioxide / H.L.Cosseya et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2019. – Vol. 154. 104599.
51. Kinetic Study for the Ashalcha Heavy Crude Oil Upgrading at Supercritical Water Conditions / G. Félix et al // Fuel. – 2025. – Vol. 380. – P. 133145.
52. Radfarnia H.R. Supercritical Water Treatment of Oil Sludge, A Viable Route to Valorize Waste Oil Materials / H.R. Radfarnia, C. Khulbe, E.C. Little // Fuel. – 2015. – Vol. 159. – P. 653-658.
53. Sato T. Itoh N. Effect of CO Addition on Upgrading Bitumen in Supercritical Water / T. Sato, T. Sumita, N. Itoh // The Journal of Supercritical Fluids. – 2015. – Vol. 104. – P. 171-176.
54. Experimental Investigation of the Rheological Properties of a Typical Waxy Crude Oil Treated with Supercritical CO_2 and the Stability Change in Its Emulsion / G. Sun et al // Energy Fuels. – 2019. – Vol. 33. – P. 4731-4739.
55. Kozhevnikov I. Transformation of Petroleum Asphaltenes in Supercritical Water / I. Kozhevnikov, A. Nuzhdin, O. Martyanov // Journal of Supercritical Fluids – 2010. – Vol. 55. – P. 217-222.
56. An Optimization Study on Heavy Oil Upgrading in Supercritical Water Through the Response Surface Methodology (RSM) / M. Hosseinpour et al // Fuel. – 2020. – Vol. 271. – P. 117618.
57. Conversion of High-Viscosity Oil of Ashalchinsk Deposit in the Presence of Activated Carbon and Supercritical Aqueous Fluid / E.G. Moiseeva et al // Chemistry and Technology of Fuels and Oils. – 2021. – Vol. 57. – P. 746-752.
58. Structural Parameters of Resins and Asphaltenes of Natural Asphaltite and Products of Its Conversion in Supercritical Water / V.R. Antipenko et al // AIP Conf. Proc. – 2020. – Vol. 2310. 020022.
59. Critical Review of Asphaltene Properties and Factors Impacting Its Stability in Crude Oil / S. Fakher et al // Journal of Petroleum Exploration and Production Technology. – 2020. – Vol. 10. – P. 1183-1200.
60. Mechanism of Asphaltene Aggregation Induced by Supercritical CO2: Insights from Molecular Dynamics Simulation / B. Liu et al // RSC Adv. – 2017. – Vol. 7. – P. 50786-50793.
61. Gregoli A.A. Process for Converting Heavy Crudes, Tars, and Bitumens to Lighter Products in the Presence of Brine at Supercritical Conditions / A.A. Gregoli, U.M. Oko, F. Leder // US Patent № 4, 818, 370. – 1989.
62. Brill T.B. Kinetics and Mechanisms of Hydrothermal Organic Reactions / T.B. Brill, P.E. Savage // D.A. Palmer, R. Fernandez-Prini, A.H. Harvey (Eds.), Aqueous Systems at Elevated Temperatures and Pressures: Physical Chemistry in Water, Steam and Hydrothermal Solutions. – Elsevier, Amsterdam, The Netherlands, 2004. – P. 643-675.
63. Akiya N. Role of Water in Formic Acid Decomposition / N. Akiya, P.E. Savage // AIChE Journal. – 1998. – Vol. 44. – P. 405-415.
64. Reactions at Supercritical Conditions: Applications and Fundamentals / P.E. Savage et al // AIChE Journal. – 1995. – Vol. 41. – P. 1723-1778.
65. Moore J.W. Kinetics and Mechanism / J.W. Moore, R.G. Pearson. – 3rd ed. – Wiley, New York, 1981.
66. Sandler S.I. Chemical and Engineering Thermodynamics / S.I. Sandler. – 2nd ed. – Wiley, New York, 1989.
67. Van Eldik R. Activation and Reaction Volumes in Solution 2 / R. Van Eldik, T. Asano, W.J. LeNoble // Chem. Rev. – 1989. – Vol. 89. – P. 549-688.
68. Johnston K.P. Extreme Solvent Effects on Reaction Rate Constants at Supercritical Fluid Conditions / K.P. Johnston, C. Haynes // AIChE Journal. – 1987. – Vol. 33. – P. 2017-2026.
69. Eckert C.A. Molecular Thermodynamics for Chemical Reactor Design / C.A. Eckert, C.K. Hsieh, J.R. McCabe // AIChE J. – 1974. – Vol. 20. – P. 20-36.

70. Hydrolysis in Supercritical Water: Identification and Implication of a Polar Transition State / G.L. Huppert et al // Industrial & Engineering Chemistry Research. – 1989. – Vol. 28. – P. 161-165.
71. Connors K.A. Chemical Kinetics: The Study of Reaction Rates in Solution / K.A. Connors. – VCH Publishers, New York, 1990.
72. Modelling of the Pyrolysis of Tert-Butylbenzene in Supercritical Water / H.J. Ederer et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 1999. – Vol. 15. – P. 191-204.
73. Froment G.F. Chemical Reactor Analysis and Design. – 2nd ed. / G.F. Froment, K.B. Bischoff. – Wiley, New York, 1990.
74. Miksa D. Spectroscopy of hydrothermal reactions. 17. Kinetics of the surface catalyzed water gas shift reaction with inadvertent formation of $Ni(CO)_4$ / D. Miksa, T.B. Brill // Industrial & Engineering Chemistry Research. – 2001. – Vol. 40. – P. 3098-3103.

References

1. Industrial applications of supercritical fluids: A review / Z. Knez et al // Energy. – 2014. – Vol. 77. – P. 235-243. (In English).
2. Ortiz F. The use of process simulation in supercritical fluids applications / F. Ortiz, A. Kruse // Reaction Chemistry and Engineering. – 2020. – Vol. 5. – P. 424-451. (In English).
3. Supercritical Fluid Extraction: A Review / T. Ahmad et al // Journal of Biological and Chemical Chronicles. – 2019. – Vol. 5, № 1. – P. 114-122. (In English).
4. Manjare S.D., Dhingra K. Supercritical fluids in separation and purification: A review / Manjare S.D., Dhingra K. // Materials Science for Energy Technologies. – 2019. – Vol. 2. – P. 463-484. (In English).
5. Prasada S.K. A review of the supercritical CO_2 fluid applications for improved oil and gas production and associated carbon storage / S.K. Prasada, J.S. Sangwai, H.S. Byun // Journal of CO_2 Utilization. – 2023. – Vol. 72. – R. 102479. (In English).
6. Manjare S.D. Supercritical fluids in separation and purification: A review / S.D. Manjare, K. Dhingra // Materials Science for Energy Technologies. – 2019. – Vol. 2. – P. 463-484. (In English).
7. Knapik E. Chemistry of Reservoir Fluids in the Aspect of CO_2 Injection for Selected Oil Reservoirs in Poland / E. Knapik, K. Chruszcz-Lipska // Energies. – 2020. – Vol. 13. – R. 6456. (In English).
8. Boyère C. Input of supercritical carbon dioxide to polymer synthesis: An overview / C. Boyère, C. Jérôme, A. Debuigne // European Polymer Journal. – 2014. – Vol. 61. – P. 45-63. (In English).
9. Application of Fluids in Supercritical Conditions in the Polymer Industry / K. Tutek et al // Polymers. – 2021. – Vol. 13. – R. 729. (In English).
10. Daneshyan S. Utilization of CO_2 in supercritical conditions for the synthesis of cyclic poly (N-isopropylacrylamide) via emulsion and homogeneous reactions / S. Daneshyan, G. Sodeifian // Scientific Reports. – 2022. – Vol. 12. – R. 17459. (In English).
11. Opisanie i obobshchenie rastvorimosti veshchestv v sverkhkriticheskikh flyuidakh: uchebnoe posobie / T.R. Bilalov i dr. – Kazan': Izd-vo KNITU, 2020. – 129 s. (In Russian).
12. La H. Extraction of Bitumen from Athabasca Oil Sand Slurry Using Supercritical Carbon Dioxide: Master's Thesis / H. La – University of Alberta, 2011. – 41 p. (In English).
13. Kamal G. Industrial applications of supercritical fluid extraction: A review / G. Kamal, A. Sumit, K. Anil // International Journal of Chemical Studies. – 2017. – Vol. 5. – P. 336-340. (In English).
14. Koch T.J. Catalytic supercritical fluid extraction: Selective hydroformylation of olefin mixtures using $scCO_2$ solubility for differentiation / T.J. Koch, S.L. Desset, W. Leitner // Green Chemistry. – 2010. – Vol. 12. – P. 1719-1721. (In English).
15. Supercritical fluid extraction for the determination of optimum oil recovery conditions / A.H. Al-Marzouqi et al // Journal of Petroleum Science and Engineering. – 2007. – Vol. 55. – P. 37-47. (In English).
16. Marchetto F. A Review of Supercritical Fluid Extraction Technology and Application / F. Marchetto, A.A. Aziz // Journal Teknologi (Sciences & Engineering). – 2014. – Vol. 69, № 6. – P. 27-31. (In English).
17. URACA Company. High-Pressure Pumps [Electronic resource]. – Available online: https://www.uraca.com/ru/sistemy-i-izdelija/nasosy/ (accessed on 29 November 2021). (In English).

18. Bilalov T.L. Calculation of the solubility of aromatic hydrocarbons in supercritical media based on the entropy method of similarity theory / T.L. Bilalov, F.M. Gumerov // Theoretical Foundations of Chemical Engineering. – 2019. – Vol. 4. – P. 387-401. (In English).
19. Carmela S.R. Experiments and Modeling of Supercritical CO_2 Extraction of Lipids from Microalgae: Master's Thesis / S.R. Carmela. – University of Padua, 2014. – 164 p. (In English).
20. Rój E. Supercritical CO_2 Extraction and Its Applications. – Polish Foundations of the Opportunities Industrialization Centers / E. Rój // OIC Poland, Lublin, Poland, 2014. (In English).
21. Fracture propagation mechanism and application of supercritical CO_2 fracturing in shale: A review / Y.X. Sun et al // Petroleum Science. – 2025. (In English).
22. Pereira C.G. Supercritical Fluid Extraction of Bioactive Compounds: Fundamentals, Applications and Economic Perspectives / C.G. Pereira, M.A.A. Meireles // Food and Bioprocess Technology. – 2010. – Vol. 3, № 3. – P. 340-372. (In English).
23. Lyadova A.S. Extraction and Refining of Heavy Crude Oils: Problems and Prospects / A.S. Lyadova, N.N. Petrukhina // Russian Journal of Applied Chemistry. – 2018. – Vol. 91, № 12. – P. 1912-1921. (In English).
24. Magomedova R.N. Solvent demetallization of heavy petroleum feedstock using supercritical carbon dioxide with modifiers / R.N. Magomedova, A.V. Pripakhaylo, T.A. Maryutina // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 119. – P. 150-158. (In English).
25. Micro-mechanical properties of shale due to water/supercritical carbon dioxide-rock interaction / N. Li et al // Petroleum Exploration and Development. – 2023. – Vol. 50, № 4. – P. 1001-1012. (In English).
26. Pripakhaylo A.V. Separation of Heavy Oil into Narrow Fractions by Supercritical Fluid Extraction Using a CO_2-Toluene Mixture / A.V. Pripakhaylo, R.N. Magomedova, T.A. Maryutina // Journal of Analytical Chemistry. – 2019. – Vol. 74. – P. 401-409. (In English).
27. Supercritical methanol as an effective medium for producing asphaltenes-free light fraction oil from vacuum residue / W. Kwek et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 133. – P. 184-194. (In English).
28. More S.R. Effect of Supercritical CO_2 as Reaction Medium for Selective Hydrogenation of Acetophenone to 1-Phenylethanol / S.R. More, G.D. Yadav // ACS Omega. – 2018. – Vol. 3. – P. 7124-7132. (In English).
29. Koch T.J. Catalytic supercritical fluid extraction: Selective hydroformylation of olefin mixtures using $scCO_2$ solubility for differentiation / T.J. Koch, S.L. Desset, W. Leitner // Green Chemistry. – 2010. – Vol. 12. – P. 1719-1721. (In English).
30. Continuous Flow Hydroformylation of Alkenes in Supercritical Fluid Ionic Liquid Biphasic Systems / P. Webb et al // Journal of the American Chemical Society. – 2003. – Vol. 125. – P. 15577-15588. (In English).
31. Makaryan I.A. The Use of SCF Technologies in the Chemical and Petrochemical Industries (Review) / I.A. Makaryan, A.Y. Kostin, I.V. Sedov // Petroleum Chemistry. – 2020. – Vol. 60, № 3. – P. 270-282. (In English).
32. Determination of the Diffusion Coefficient of Supercritical CO_2 in Low-Permeability Formation Cores / N. Tu et al // Energy & Fuels. – 2020. – Vol. 34. – P. 2001-2014. (In English).
33. Solubility of inorganic salts in sub and supercritical hydrothermal environment: Application to SCWO processes / T. Voisin et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2017. – Vol. 120. – P. 18-31. (In English).
34. Li Y. Supercritical Water Oxidation for Environmentally Friendly Treatment of Organic Wastes / Y. Li, S. Wang // Advanced Supercritical Fluids Technologies. – 2020. – P. 1-28. (In English).
35. Status and prospect of oil recovery from oily sludge: A review / K. Hui et al // Arabian Journal of Chemistry. – 2020. – Vol. 13. – P. 6523-6543. (In English).
36. Supercritical water oxidation of oil-based drill cuttings / Z. Chen et al // Journal of Hazardous Materials. – 2017. – Vol. 332. – P. 205-213. (In English).
37. Experimental study on harmless disposal of waste oil-based mud using supercritical carbon dioxide extraction / V. Ma et al // Fuel. – 2019. – Vol. 252. – P. 722-729. (In English).
38. Wei H. Optimization of oil-based drilling cuttings treatment process by supercritical CO_2 fluid using response surface methodology / H. Wei, H. He, Y. Zhang // Chinese Journal of Environmental Engineering. – 2017. – Vol. 11. – P. 6050-6055. (In English).
39. Extraction of Petroleum Products and Asphaltene-Resin Mixtures from Highly Watered Oil Sludge with Supercritical Fluid Method / V.F. Khayrutdinov et al, Gabitova A.R., Gumerov F.M.,

Gabitov R.F., Kurdyukov A.I. // Russian Journal of Physical Chemistry. – 2019. – Vol. 13. – P. 1128-1130. (In English).
40. Gumerov F.M. Mathematical modeling of technology for disposal of oil sludge with the use of liquid and supercritical fluid extraction processes / F.M. Gumerov, V.F. Khayrutdinov, M.I. Farakhov // Journal of Engineering and Applied Science. – 2016. – Vol. 11. – P. 2024-2027. (In English).
41. Deep Insights into Heavy Oil Upgrading Using Supercritical Water by a Comprehensive Analysis of GC, GC-MS, NMR, and SEM − EDX with the Aid of EPR as a Complementary Technical Analysis / R. Djimasbe et al // ACS Omega. – 2021. – Vol. 6. – P. 135-147. (In English).
42. Supercritical Fluid Application in the Oil and Gas Industry: A Comprehensive Review / P.L. Pavlova et al // Sustainability. – 2022. – Vol. 14. – R. 698. (In English).
43. Imanbaev E.I. Ispol'zovanie sverkhkriticheskikh flyuidov dlya izvlecheniya prirodnykh bitumov iz neftebituminoznykh porod / E.I. Imanbaev, E.K. Ongarbaev, E. Tileuberdi // Gorenie i plazmokhimiya. – 2020. – T. 18. – S. 218-226. (In Russian).
44. Experimental Study on Harmless Disposal of Waste Oil-Based Mud Using Supercritical Carbon Dioxide Extraction / V. Maa et al // Fuel. – 2019. – Vol. 252. – P. 722-729. (In English).
45. Supercritical Fluid Propane–Butane Extraction Treatment of Oil-Bearing Sands / V.F. Khairutdinov et al // Theoretical Foundations of Chemical Engineering. – 2017. – Vol. 51, № 3. – P. 299-306. (In English).
46. Dissolution Behavior of Polycyclic Aromatic Hydrocarbons in Heavy Oil in the Presence of Supercritical Cyclohexane / KH. Zhao et al // ACS Omega. – 2024. – Vol. 9. – P. 252-263. (In English).
47. Desulfurization of Sulfur-Containing Compounds in Heavy Oil in the Presence of Supercritical Methanol / T. Yan et al // Energy Fuels. – 2020. – Vol. 34. – P. 2958-2968. (In English).
48. Sverkhkriticheskaya flyuidnaya propan-butanovaya ehkstraktsionnaya obrabotka neftyanykh shlamov / F.M. Gumerov i dr. // Sverkhkriticheskie Flyuidy: Teoriya i Praktika. – 2016. – T. 11, № 2. – S. 75-83. (In Russian).
49. Uvelichenie funktsional'nosti karbonatnogo shchebnya posredstvom sverkhkriticheskoi flyuidnoi impregratsii bituminoznymi soedineniyami / F.M. Gumerov i dr. // Sverkhkriticheskie Flyuidy: Teoriya i Praktika. – 2015. – T. 10, № 2. – S. 4-15. (In Russian).
50. Supercritical Fluid Extraction of Bitumen Using Chemically Modified Carbon Dioxide / H.L.Cosseya et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 2019. – Vol. 154. 104599. (In English).
51. Kinetic Study for the Ashalcha Heavy Crude Oil Upgrading at Supercritical Water Conditions / G. Félix et al // Fuel. – 2025. – Vol. 380. – R. 133145. (In English).
52. Radfarnia H.R. Supercritical Water Treatment of Oil Sludge, A Viable Route to Valorize Waste Oil Materials / H.R. Radfarnia, C. Khulbe, E.C. Little // Fuel. – 2015. – Vol. 159. – P. 653-658. (In English).
53. Sato T. Itoh N. Effect of CO Addition on Upgrading Bitumen in Supercritical Water / T. Sato, T. Sumita, N. Itoh // The Journal of Supercritical Fluids. – 2015. – Vol. 104. – P. 171-176. (In English).
54. Experimental Investigation of the Rheological Properties of a Typical Waxy Crude Oil Treated with Supercritical CO2 and the Stability Change in Its Emulsion / G. Sun et al // Energy Fuels. – 2019. – Vol. 33. – P. 4731-4739. (In English).
55. Kozhevnikov I. Transformation of Petroleum Asphaltenes in Supercritical Water / I. Kozhevnikov, A. Nuzhdin, O. Martyanov // Journal of Supercritical Fluids – 2010. – Vol. 55. – P. 217-222. (In English).
56. An Optimization Study on Heavy Oil Upgrading in Supercritical Water Through the Response Surface Methodology (RSM) / M. Hosseinpour et al // Fuel. – 2020. – Vol. 271. – R. 117618. (In English).
57. Conversion of High-Viscosity Oil of Ashalchinsk Deposit in the Presence of Activated Carbon and Supercritical Aqueous Fluid / E.G. Moiseeva et al // Chemistry and Technology of Fuels and Oils. – 2021. – Vol. 57. – P. 746-752. (In English).
58. Structural Parameters of Resins and Asphaltenes of Natural Asphaltite and Products of Its Conversion in Supercritical Water / V.R. Antipenko et al // AIP Conf. Proc. – 2020. – Vol. 2310. 020022. (In English).
59. Critical Review of Asphaltene Properties and Factors Impacting Its Stability in Crude Oil / S. Fakher et al // Journal of Petroleum Exploration and Production Technology. – 2020. – Vol. 10. – P. 1183-1200. (In English).

60. Mechanism of Asphaltene Aggregation Induced by Supercritical CO2: Insights from Molecular Dynamics Simulation / V. Liu et al // RSC Adv. – 2017. – Vol. 7. – P. 50786-50793. (In English).
61. Gregoli A.A. Process for Converting Heavy Crudes, Tars, and Bitumens to Lighter Products in the Presence of Brine at Supercritical Conditions / A.A. Gregoli, U.M. Oko, F. Leder // US Patent № 4, 818, 370. – 1989. (In English).
62. Brill T.B. Kinetics and Mechanisms of Hydrothermal Organic Reactions / T.B. Brill, P.E. Savage // D.A. Palmer, R. Fernandez-Prini, A.H. Harvey (Eds.), Aqueous Systems at Elevated Temperatures and Pressures: Physical Chemistry in Water, Steam and Hydrothermal Solutions. – Elsevier, Amsterdam, The Netherlands, 2004. – P. 643-675. (In English).
63. Akiya N. Role of Water in Formic Acid Decomposition / N. Akiya, P.E. Savage // AIChE Journal. – 1998. – Vol. 44. – P. 405-415. (In English).
64. Reactions at Supercritical Conditions: Applications and Fundamentals / P.E. Savage et al // AIChE Journal. – 1995. – Vol. 41. – P. 1723-1778. (In English).
65. Moore J.W. Kinetics and Mechanism / J.W. Moore, R.G. Pearson. – 3rd ed. – Wiley, New York, 1981. (In English).
66. Sandler S.I. Chemical and Engineering Thermodynamics / S.I. Sandler. – 2nd ed. – Wiley, New York, 1989. (In English).
67. Van Eldik R. Activation and Reaction Volumes in Solution 2 / R. Van Eldik, T. Asano, W.J. LeNoble // Chem. Rev. – 1989. – Vol. 89. – P. 549-688. (In English).
68. Johnston K.P. Extreme Solvent Effects on Reaction Rate Constants at Supercritical Fluid Conditions / K.P. Johnston, C. Haynes // AIChE Journal. – 1987. – Vol. 33. – P. 2017-2026. (In English).
69. Eckert C.A. Molecular Thermodynamics for Chemical Reactor Design / C.A. Eckert, C.K. Hsieh, J.R. McCabe // AIChE J. – 1974. – Vol. 20. – P. 20-36. (In English).
70. Hydrolysis in Supercritical Water: Identification and Implication of a Polar Transition State / G.L. Huppert et al // Industrial & Engineering Chemistry Research. – 1989. – Vol. 28. – P. 161-165. (In English).
71. Connors K.A. Chemical Kinetics: The Study of Reaction Rates in Solution / K.A. Connors. – VCH Publishers, New York, 1990. (In English).
72. Modelling of the Pyrolysis of Tert-Butylbenzene in Supercritical Water / H.J. Ederer et al // The Journal of Supercritical Fluids. – 1999. – Vol. 15. – P. 191-204. (In English).
73. Froment G.F. Chemical Reactor Analysis and Design. – 2nd ed. / G.F. Froment, K.B. Bischoff. – Wiley, New York, 1990. (In English).
74. Miksa D. Spectroscopy of hydrothermal reactions. 17. Kinetics of the surface catalyzed water gas shift reaction with inadvertent formation of $Ni(CO)_4$ / D. Miksa, T.B. Brill // Industrial & Engineering Chemistry Research. – 2001. – Vol. 40. – P. 3098-3103. (In English).

Благодарность

Работа выполнена при финансовой поддержке Комитета науки МНВО РК по проекту программно-целевого финансирования BR21882255 «Разработка новых способов переработки тяжелых нефтей, нефтяных остатков, нефтебитуминозных пород, окисления гудрона с добавкой модификаторов для расширения производства битумов».

Е.И. Иманбаев[1]*, А.К. Серикказинова[1], Д. Мукталы[1], А.Ш. Аккенжеева[2], А.Ч. Бусурманова[2]

[1]Жану проблемалары институты,
Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Бөгенбай батыр к-сі, 172
[2]Ш. Есенов атындағы Каспий технологиялар және инжиниринг университеті,
Қазақстан Республикасы, Ақтау қ., 32-ші шағын аудан, 1
*e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru

МҰНАЙ ӨҢДЕУ ӨНДІРІСІНДЕ АСАКРИТИКАЛЫҚ СҰЙЫҚТАРДЫ ҚОЛДАНУ

Бүгінгі таңда әлемдік мұнай өнеркәсібі өңдеудің жаңа тәсілдерін дамытуға, энергия тиімділігін арттыруға және операциялық шығындарды азайтуға ерекше көңіл бөлуде. Осы шолуда асакритикалық сұйықтықтарды пайдалана отырып, ауыр мұнайларды өңдеудің заманауи әдістері қарастырылады. Көмірсутектерді тиімді өндіруге және қажетсіз қоспаларды жоюға мүмкіндік беретін асакритикалық сұйықтықты экстракциялауға басты назар аударылады. Шолу асакритикалық сұйықтықтардың өзара әрекеттесу кинетикасын, сондай-ақ температураның,

қысымның және еріткіштердің асакритикалық сұйықтықты алу тиімділігіне әсері жан-жақты зерттелді. Бұл әдістің негізгі ерекшеліктеріне тазарту тереңдігі, процестің таңдаулылығы, жоғары селективтілігі, қалдықтардың азаюы, еріткіштің регенерациялану мүмкіндігі, шығарындылардың азаюы және қоршаған ортаға теріс әсердің төмендеуі жатады. Дегенмен, мұнай өнеркәсібінде асакритикалық сұйықтықтарды қолдануда белгілі бір шектеулер бар, соның ішінде жоғары энергия шығындары, күрделі жабдықтың қажеттілігі, процестерді масштабтаудағы технологиялық қиындықтар, бұл әрі қарай зерттеулерді және параметрлерді оңтайландыруды талап етеді. Катализаторлармен және еріткіш модификаторларымен аралас әдістерді қоса алғанда, мұнай өңдеу өнеркәсібіне асакритикалық сұйықтық технологияларын енгізу перспективалары қарастырылады. Мұнай өнеркәсібіне асакритикалық сұйықтық технологияларын енгізу ауыр көмірсутекті жүйелерді өңдеудің тиімділігін айтарлықтай арттыра отырып, экологиялық таза және экономикалық тұрақты технологияларды құруға ықпал ететіні анықталды.

Түйін сөздер: *асакритикалық флюидтер, мұнайды өңдеу, асакритикалық флюидты экстракция, еріткіш, мұнайбитумды жыныстар.*

Y.I. Imanbayev[1]*, A.K. Serikkazinova[1], D. Muktaly[1], A.S. Akkenzheeva[2], A.C. Bussurmanova[2]
[1]Institute of Combustion Problems, Almaty,
172 Bogenbai Batyr str., Almaty, Republic of Kazakhstan
[2]Yessenov University, Aktau,
Republic of Kazakhstan, Aktau, 32nd microdistrict, 1
*e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru

THE USE OF SUPERCRITICAL FLUIDS IN PETROLEUM PROCESSING

Today, the world oil industry pays special attention to the development of new processing approaches, increasing energy efficiency and reducing operating costs. The review considers modern methods of heavy oil processing using supercritical fluids. The main attention is paid to supercritical fluid extraction, which allows for efficient extraction of hydrocarbons and removal of undesirable impurities. The review considers the kinetics of interaction of supercritical fluids, as well as the effect of temperature, pressure and solvents on the efficiency of supercritical fluid extraction. The key features of this method are the depth of purification, process selectivity, high selectivity, reduction of waste, the possibility of solvent regeneration, reduction of emissions and reduction of negative impact on the environment. However, the use of supercritical fluids in the oil industry has certain limitations, including high energy costs, the need for complex equipment and technological difficulties in scaling up processes, which requires further research and optimization of parameters. The prospects for integrating supercritical fluid technologies into the oil refining industry, including combined methods with catalysts and solvent modifiers, are considered. It has been established that the introduction of supercritical fluid technologies into the oil industry can significantly improve the efficiency of processing heavy hydrocarbon systems, contributing to the creation of more environmentally friendly and economically sustainable technologies.

Key words: *supercritical fluids, petroleum processing, supercritical extraction, solvents, bituminous sands.*

Сведения об авторах

Ержан Иманбаевич Иманбаев* – PhD, Ассоциированный профессор, ведущий научный сотрудник Института проблем горения; e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8273-0020.

Акбота Кайратовна Серикказинова – младший научный сотрудник Института проблем горения; e-mail: akbota.serikkazinova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2554-1616.

Динара Мукталы – PhD, старший научный сотрудник Института проблем горения; e-mail: dinara.muktaly@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1139-5488.

Анар Шынабаевна Аккенжеева – к.т.н., ассоциированный профессор, доцент кафедры нефтехимический инжиниринг Каспийского университета технологий и инжиниринга имени Ш. Есенова; e-mail: anar.akkenzheyeva@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9847-8218.

Аккенже Чаншаровна Бусурманова – к.х.н., ассоциированный профессор, доцент кафедры естественные науки Каспийского университета технологий и инжиниринга имени Ш. Есенова; e-mail: akkenzhe.bussurmanova@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8228-7188.

Авторлар туралы мәліметтер

Ержан Иманбайұлы Иманбаев* – PhD, қауымдастырылған профессор, Жану проблемалары институты жетекші ғылыми қызметкері; e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8273-0020.

Акбота Кайраткызы Серикказинова – Жану проблемалары институты кіші ғылыми қызметкері; e-mail: akbota.serikkazinova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2554-1616.

Динара Мұқталы – PhD, Жану проблемалары институты аға ғылыми қызметкері; e-mail: dinara.muktaly@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1139-5488.

Анар Шынабайқызы Аккенжеева – т.ғ.к., қауымдастырылған профессор, Ш. Есенов атындағы Каспий технологиялар және инжиниринг университеті мұнайхимиялық инжиниринг кафедрасы доценты; e-mail: anar.akkenzheyeva@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9847-8218.

Аккенже Чаншарқызы Бусурманова – х.ғ.к., қауымдастырылған профессор, Ш. Есенов атындағы Каспий технологиялар және инжиниринг университеті жаратылыстану ғылымдары кафедрасы доценты; e-mail: akkenzhe.bussurmanova@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8228-7188.

Information about the authors

Yerzhan Imanbaiuly Imanbayev* – PhD, Associate Professor, Leading Researcher at Institute of Combustion Problems; e-mail: erzhan.imanbayev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8273-0020.

Akbota Kairatkyzy Serikkazinova – Junior Researcher at Institute of Combustion Problems; e-mail: akbota.serikkazinova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-2554-1616.

Dinara Muktaly – PhD, Senior Researcher at Institute of Combustion Problems; e-mail: dinara.muktaly@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-1139-5488.

Anar Shynabaevna Akkenzheeva – Candidate of Technical Sciences, Associate Professor of the Department of Petrochemical Engineering of the Yessenov University; e-mail: anar.akkenzheyeva@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-9847-8218.

Akkenzhe Chansharovna Bussurmanova – Candidate of Chemical Sciences, Associate Professor of the Department of Natural Sciences of the Yessenov University; e-mail: akkenzhe.bussurmanova@yu.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8228-7188.

Поступила в редакцию 01.04.2025
Поступила после доработки 14.05.2025
Принята к публикации 15.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-64

CC BY 4.0
Check for updates

IRSTI: 31.15.33

B. Rakhadilov[1], E. Shayakhmetov[2], Zh. Bakyt[2], S. Buresh[2], N. Musataeva[2]*
[1]Plasma Science LLP,
Ust-Kamenogorsk 070000, Kazakhstan
[2]Engineering Center «Strengthening Technologies and Coatings», Shakarim University,
Semey 071412, Kazakhstan
*e-mail: naziramusataeva51@gmail.com

STUDY OF THE INFLUENCE OF HEATING DURATION DURING ELECTROLYTIC-PLASMA HARDENING ON THE CHARACTERISTICS OF 20GL STEEL

Abstract: *This article presents a comprehensive examination of the electrolytic-plasma hardening (EPH) process applied to 20GL structural steel, a material frequently used in the automotive, transport, and various other industries. The relevance behind this research lies in the necessity to enhance the performance of steels that face high mechanical loads, elevated temperatures, and corrosive environments. Experimental findings reveal that electrolytic-plasma treatment substantially increases the hardness of 20GL steel to approximately 600 HV on average. Additionally, prolonging the heating duration contributes significantly to greater hardness, playing a decisive role in bolstering wear resistance under load. Microstructural analysis confirms the formation of a fine-grained martensitic phase, highlighting the steel's transformation and strengthening. Furthermore, the study emphasizes that the chemical composition of 20GL steel influences the hardness gradient from the surface inward and leads to the development of finer-grained features in the steel's microstructure. Overall, the electrolytic-plasma process proves beneficial not only for improving mechanical attributes but also for enhancing reliability and service life of critical components. From an industrial standpoint, this technology is notable for its adaptability and cost-effectiveness, making it an attractive solution for sectors such as automotive manufacturing, construction, and the energy industry. Thus, electrolytic-plasma hardening emerges as a forward-looking method aligned with modern engineering demands, offering a promising avenue for advanced material optimization.*

Key words: *electrolytic plasma hardening; 20GL steel; hardness; wear resistance; corrosion resistance of steel.*

Introduction

One of the key factors influencing the demand for a designed part is its quality. The operability and reliability are ensured by meeting such basic requirements as strength, rigidity, and resistance to various influences (wear, vibration, temperature, etc.). Meeting strength requirements under static, cyclic, and impact loads should eliminate the possibility of destruction and unacceptable residual deformations. The part must be wear-resistant, as this greatly affects the durability of the mechanism's operation. The wear resistance requirement can be met not only through design solutions and the use of new high-strength materials but also by improving the surface layer of machine parts. There are several methods of surface hardening, which are classified by the principle of action: mechanical, thermal, chemical-thermal methods, methods using concentrated energy sources, diffusion saturation, and others.

Steel 20GL, used for the manufacture of cast load-bearing parts of freight railway wagons, faces several issues related to fatigue strength and brittleness. These parts operate under high loads and in various climatic conditions, requiring the material to have high fatigue resistance and resistance to brittle fracture throughout its service life. The increased requirements for the operational reliability of new freight car designs call for new approaches to ensuring the durability and fatigue crack resistance of cast steels [1-4]. A critical factor determining the longevity of a structure is the material's ability to resist the propagation of fatigue cracks, which is especially important in highly stressed areas where structural defects and stress concentrations exist [5-7]. Mechanical tests of 20GL steel under cyclic loading showed that cracks develop with an increase in the plastic zone at their tip. In the crack growth rate range of $6 \cdot 10^{-8}$ - $1.5 \cdot 10^{-6}$ m/cycle, the steel tends to gradually degrade under fatigue loads. This confirms the need for further research and improvement of technologies to increase the fatigue strength and longevity of cast load-bearing parts, especially considering the high operational loads in modern wagons [8, 9].

Surface thermal hardening of steel parts is one of the most effective ways to increase the lifespan of heavily loaded elements of machines and mechanisms while also reducing material consumption. In this process, only the most stressed working surface of the part is hardened, leaving the core intact. These technologies provide higher operational properties and hardening quality. Today, methods such as high-frequency, gas-flame, plasma, electron-beam, and laser treatment are widely used in industry for thermal treatment of critical and heavily loaded parts [10-12].

Steel 20GL is widely used for the production of side frames for freight cars, which often experience mechanical failures due to improper processing before operation.

For example, a study conducted by Chelyakh A.P. and Karavaeva N.E. [13] presented the results of thermal quenching of 20GL steel after cementation, which led to the formation of the desired microstructure and improved mechanical properties of the steel. In the study, samples were subjected to cementation at 930 °C, followed by quenching in the range of 780 to 1150 °C, and low tempering at 200 °C. The results showed that the highest surface hardness was achieved after quenching at 780°C, while at 1150°C, the hardness was minimal due to the increased content of retained austenite and decreased martensite. The highest impact-abrasive wear resistance was observed after quenching at 780-880°C. The authors note that when heated to 1150°C, wear resistance decreased, which is associated with carbide dissolution and grain growth. After cementation and thermal treatment, the wear resistance of 20GL steel increased more than six times.

Additionally, in the work of Priupolin D.V. and Budruev A.V., the results of tests on 20GL steel after volumetric surface hardening (VSH) are presented, which proved to be preferable compared to water quenching and tempering in several parameters [14]. It was found that after normalization, the steel had a ferrite-pearlite structure, and after quenching, the steel's structure transformed into martensite-like with a reduction in grain size. Volumetric surface hardening led to the formation of troostite-like structure with finer grains in the surface zone: from 0.4 to 3.8 microns, while the grains increased closer to the center of the sample. The structural change directly influenced the mechanical properties. After VSH, the steel demonstrated higher hardness and yield strength compared to normalization while maintaining increased elongation, indicating better plasticity. Thus, volumetric surface hardening of 20GL steel provides an optimal combination of hardness and plasticity, making this method preferable for producing structures subjected to dynamic loads, such as train side frames.

In another study by A.P. Chelyakh and N.E. Karavaeva [15], the description of 20GL steel after thermal cyclic quenching is provided, which also led to improved performance characteristics. After two cycles of thermal cyclic hardening, an austenite-martensite structure with a surface microhardness of about 4400 MPa was observed. With an increase in the number of cycles to 14, surface microhardness increased to 5500 MPa, and at a depth of 1-1.5 mm – up to 6500 MPa. Such a structure significantly increases the wear resistance of steel: under dry friction, the relative wear resistance reaches 3, and under abrasive wear – 2.5. The authors explain the improvements by grain refinement, austenite enrichment with carbon, and self-hardening of the steel due to the transformation of retained austenite into martensite.

Currently, the railways are facing the challenge of operational failure of the side frames of freight wagon bogies. Addressing this issue is essential to ensure safety on the railway network. In recent years, there has been statistical data on railway derailments, which occurred partly due to poor-quality components. The most serious problem today remains the low quality of cast parts of freight wagon bogies produced by wagon-building factories. All the failed side frames had been in service for no more than two to three years since their manufacture, while the manufacturers guaranteed a normative service life of 32 years. Therefore, the railway industry requires improvements in the methods of production and operation of the products used.

Among the existing hardening methods, plasma surface hardening is widely and effectively applied due to its technical and economic indicators. One of the types of plasma surface hardening is electrolytic plasma hardening (EPH). EPH is a modern metal treatment method in which the surface of the part is heated to high temperatures using an electric arc burning in the electrolyte. Simultaneously with heating, electrolysis occurs, leading to changes in the chemical composition of the surface layer of the metal. This comprehensive approach significantly improves the characteristics of steel: increasing its hardness, wear, and corrosion resistance. Moreover, the EPH technology is simple and environmentally friendly, making it attractive for a wide range of applications [16, 17].

Research Methods

The object of study was 20GL steel, and the samples were prepared from rolled steel by cutting into sizes of 20x20x15mm, followed by grinding and polishing. The investigation was carried out on 20GL structural steel. Specimens subjected to standardized metallographic preparation. Initial surface leveling was performed using a TROJAN GP-1A grinding machine, followed by sequential manual grinding on glass plates with silicon carbide abrasive papers ranging from P60 to P2500 grit. Final polishing was conducted on a napped cloth using a 0.5 μm chromium oxide suspension to achieve a scratch-free mirror finish suitable for microstructural analysis. EPH was carried out on an electrolytic plasma treatment unit, the design and operating principles of which are detailed in reference [18, 19]. The EPH parameters are provided in Table 1. A sodium carbonate aqueous solution with a 20% concentration was used as the electrolyte for all the samples. As shown in Table 1, the applied voltage for samples No. 1 and No. 2 was 240 V, and for the other two samples, it was 250 V. The heating time ranged from 6 to 10 seconds for different samples.

Table 1 – EPH Parameters

Sample	Actual voltage, V	Current strength, A	Heating time, s
No 1	240	40	6
No 2	240	40	8
No 3	250	60	8
No 4	250	60	10

Metallographic analysis was performed using an HL-102AW microscope with a 3.0 MP digital camera and specialized software by Altami. For metallographic microanalysis of the samples, after polishing with a chromium oxide-based paste, a 3% alcohol solution of nitric acid was used as an etchant. Microhardness measurements were conducted using a Vickers HV-1 DT tester under a load of 1 N with a 10-second dwell time, in accordance with GOST 9450-76.

To investigate the microstructure of 20GL steel after treatment by the EPU method, scanning electron microscopy (SEM) was used on a TESCAN VEGA Compact instrument. This device, in combination with energy-dispersive spectroscopy (EDS), allows for the identification of morphological features of the microstructure, indirect differentiation of phases with similar chemical compositions – such as martensite, bainite, and ferrite – based on contrast, as well as the determination of the distribution of alloying elements.

Results and Discussion

The microstructure of 20GL steel in its initial state contains pearlitic and ferritic inclusions, as seen in Figure 1. In the image, ferrite appears as light areas, and pearlite as dark areas, which become visible after etching with an alcohol solution of nitric acid.

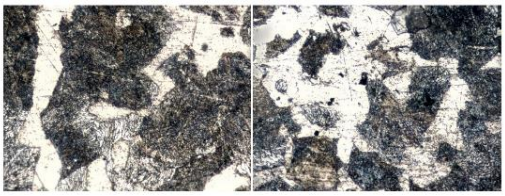

Figure 1 – Microstructure of 20GL steel before quenching

As a result of quenching, which occurs during rapid cooling from a high-temperature state, austenite transforms into martensite – a metastable phase with a characteristic fine-grained structure. Martensitic precipitates form in the form of thin, elongated crystals, which contributes to the improvement of the steel's strength properties. These precipitates have high hardness due to their rigid crystal lattice, which makes the steel more resistant to wear.

In the SEM images shown in Figure 2, obtained from a cross-section of 20GL steel samples after EPH, changes in the material's microstructure related to the temperature effects can be observed. 20GL steel contains manganese, which influences the quenching processes, and its presence affects the formation of the microstructure. However, it is important to note that while manganese positively affects hardenability, it can also lead to uneven hardness distribution in the material, as seen in these images. The images also show that the near-surface layers of the steel have a higher density and fine-grained structure, which is associated with increased hardness in these areas. With increasing depth, a decrease in density and changes in grain structure are observed, correlating with the uneven distribution of hardness. This indicates that the presence of manganese in the steel composition contributes both to improving hardenability and to the formation of areas with varying properties.

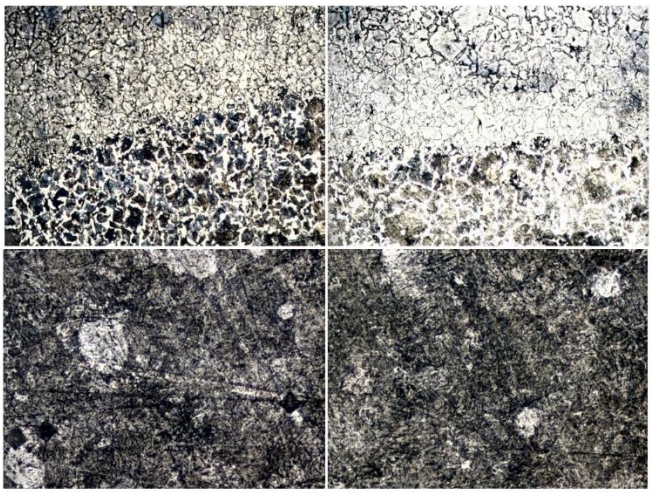

Figure 2 – Microstructure of a cross-section of 20GL hardened steel

The images clearly show the surface hardening zone, where significant structural changes have occurred due to EPH. Grain boundaries are well-defined, but in these zones, one can observe sharp changes in the microstructure, indicating uneven heat distribution throughout the volume.

Thus, SEM images and microhardness data confirm the influence of manganese on the structure of 20GL steel after EPH. Despite manganese's contribution to increasing hardenability and reducing grain growth tendency, martensite formation in 20GL steel after quenching leads to a significant increase in hardness, making it suitable for critical structures with high wear resistance requirements. Martensitic structures also help to increase tensile strength and fatigue strength, which is critically important for parts subjected to cyclic loads. However, despite these advantages, it should be noted that an increased martensite content may lead to reduced ductility and impact toughness.

These factors must be considered when designing and choosing operating conditions for steel to ensure an optimal balance of mechanical properties for specific applications [20].

Figure 3 shows SEM images of the microstructure of 20GL steel at 2000x magnification. These images clearly show structural changes that occurred as a result of EPH. The images demonstrate the characteristic microstructural features of the steel surface in different areas, allowing conclusions to be drawn about the phase and structural transformations.

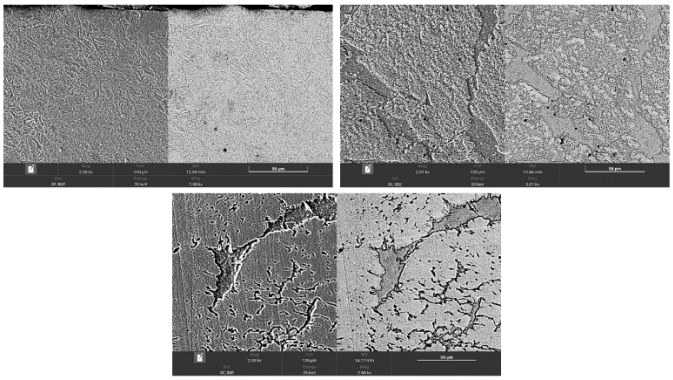

Figure 3 – The SEM images became 20 GL at 2000x magnification

The upper images show a division into zones with different microstructures. The left part of the images shows a more uniform, fine-grained structure typical of the surface layers after hardening. The right part contains larger grains, indicating a zone where the quenching process was less effective and is located further from the near-surface zone. The boundary shows clear differences in grain size, indicating a transition between the surface and inner quenching zones.

The lower images also demonstrate the steel's heterogeneous structure. Cracks and breaks in the structure can be observed, which may be a result of thermal stresses that occurred during the EPH process. These defects may result from uneven hardness distribution and changes in the steel's phase composition. The images show zones with higher density and fine-grained structure, indicating high hardness in these areas. On the right, coarse-grained areas with signs of segregation can be seen, which may be the result of differences in material cooling and phase state changes.

In Figure 4, which shows the change in the microhardness of 20GL steel with depth after EPH. According to this graph, it can be seen that the thickness of the hardened layer is greater for samples No. 2, No. 3 than for sample No. 4. According to this graph, it can be seen that sample No. 1 has a lower hardness compared to the others, but the thickness of the hardened layer is approximately the same for all samples. It is also clearly visible that the material's hardness changes unevenly across the cross-section. This indicates non-uniform quenching, likely due to the effect of manganese present in the steel's composition on the distribution of heat flow and phase transformations during hardening.

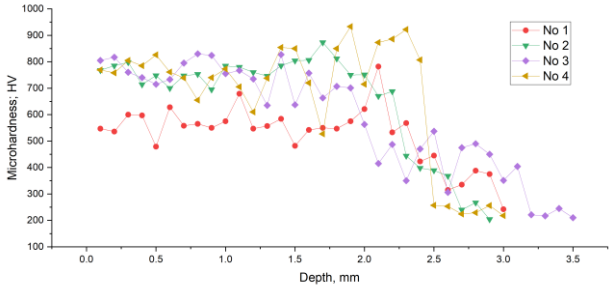

Figure 4 – Distribution of microhardness by depth after electrolytic-plasma hardening of 20GL steel samples

Manganese, which is part of 20GL steel, improves hardenability, but its action does not ensure uniform hardness distribution throughout the material's depth due to chemical and structural heterogeneities. In [21] it was said that often the microstructure after hardening began to have an unusual cross-section and, as a rule, should lead to a significant spread in the work of mechanical properties. This leads to fluctuations in hardness in different zones, especially in the range of 0.5-2.5 mm from the surface, where sharp changes are observed. These spreads may also result from

the uneven distribution of phases, such as martensite and ferrite, which form during cooling after EPH treatment.

After applying EPH, there is a significant increase in microhardness, especially in the near-surface layers of the material. This effect is due to grain refinement, the formation of carbide phases, and hardening caused by the high temperatures characteristic of the EPH method. The surface layers of the steel undergo intense thermal effects, leading to microstructural changes and significantly enhancing its wear resistance and resistance to mechanical loads.

Comparing the initial and final state of 20GL steel, it can be noted that after EPH, the microhardness increases by 2.5-3 times. This indicates the high effectiveness of this hardening method, making 20GL steel much more suitable for operation under high mechanical loads and intense friction. This result significantly expands its potential for use in heavily loaded units and equipment parts, increasing their durability and reliability.

Conclusions

The conducted research demonstrated the high efficiency of EPH of 20GL steel using sodium carbonate as an electrolyte. The treatment significantly improved the microstructure and microhardness. As a result of quenching, a hardened surface layer was formed, which increased microhardness to 600 HV, representing a 2.5-3 fold increase compared to the initial values. The results suggest that EPH is a promising and effective method for hardening 20GL steel, significantly extending its durability under high mechanical and abrasive load conditions. Considering the above, this method can be recommended for application in various industries, including the production of machine and mechanism parts operating under high loads and in aggressive environments. These results open opportunities for further application and optimization of the technology in industry, which will significantly increase the service life and reliability of products made from 20GL steel.

References

1. Tursunov N.K. Methodology for calculating the complex deoxidation of 20GL steel with aluminum and calcium / N.K. Tursunov, T.T. Urazbaev, T.M. Tursunov // Universum: Technical Sciences. – 2022. – № 2-2(95). – P. 20-25.
2. Kulikov I. Electrolytic-plasma processing of materials / I. Kulikov, S. Vashchenko, A. Kamenev // Litres. – 2022. – P. 191-219.
3. Volenko A.P. Electrolytic-plasma treatment of metallic materials / A.P. Volenko, O.V. Boychenko, N.V. Chirkunova // Vector of Science of Togliatti State University. – 2012. – № 4. – P. 144-147.
4. Electrolytic-plasma processing and coating of metals and alloys / A.D. Pogrebnyak et al // Advances in Metal Physics. – 2005.
5. Tursunov N.K. Study of dephosphorization and desulfurization processes in the smelting of 20GL steel in an induction crucible furnace with further processing in a ladle using rare earth metals / N.K. Tursunov, A.E. Semin, E.A. Sanokulov // Ferrous Metals. – 2017. – № 1. – P. 33-40.
6. Volenko A.P. Electrolytic-plasma treatment of metallic materials / A.P. Volenko, O.V. Boychenko, N.V. Chirkunova // Vector of Science of Togliatti State University. – 2012. – № 4. – P. 144-147.
7. Pogrebnyak A.D. Electrolytic-plasma technology for coating and processing of metals and alloys / A.D. Pogrebnyak, A.Sh. Kaverina, M.K. Kylyshkanov // Physicochemistry of Surface and Protection of Materials. – 2014. – Vol. 50, № 1. – P. 72-88.
8. Tyurin Yu.N. Features of electrolytic-plasma hardening / Yu.N. Tyurin // EPH. – 1999.
9. Structural transformation in 20GL steel after electrolytic-plasma surface quenching / B.K. Rakhadilov et al // Bulletin of the National Nuclear Center of the Republic of Kazakhstan. – 2018. – № 3. – P. 99-102.
10. Influence of electrolytic-plasma hardening on the tribological properties of 40KHN steel / A.B. Kenesbekov et al // Bulletin of D. Serikbayev East Kazakhstan State Technical University. – 2018. – № 4. – P. 144-151.
11. Influence of electrolytic-plasma surface hardening on the structure and properties of 40KHN steel / G.M. Toktarbayeva et al // Bulletin of D. Serikbayev East Kazakhstan State Technical University. – 2020. – № 1. – P. 199-204.
12. The effect of electrolytic-plasma treatment of 18KHN3MA-Sh steel on surface microstructure and hardness / K.K. Kombaev, M.K. Kylyshkanov, Yu.I. Lopukhov // Journal of the Siberian Federal University. Engineering and Technology. – 2009. – Vol. 2, № 4. – P. 394-399.

13. Cheylakh A.P. Influence of quenching modes on the structure and properties of cemented 20GL steel / A.P. Cheylakh, N.E. Karavaeva. – P. 216.
14. Priupolin D.V. Investigation of the influence of the gradient structure in 20GL steel on its mechanical properties / D.V. Priupolin, A.V. Budruev // Vyksa Branch of NITU "MISIS", Vyksa; Collection of Materials of the VIII Regional Interuniversity Scientific and Practical Conference "Creativity of the Youth - to the Native Region". – P. 67-71.
15. Cheylakh A.P. Influence of high-temperature thermocyclic treatment on the structure and properties of cemented 20GL steel / A.P. Cheylakh, N.E. Karavaeva // Interuniversity collection "Scientific Notes". Lutsk, 2015. – Issue № 50.
16. Satbayeva Z.A. Structure formation in alloyed steels during electrolytic-plasma surface hardening. pp. 6-7. (Manuscript, Ust-Kamenogorsk, 2022, Ph.D. dissertation).
17. Hardening and alloying of steel as a result of electrolytic-plasma treatment / A.D. Pogrebnyak et al. – 2003, P. 76-78.
18. Modification of the surface of 30KhGSA steel using electrolytic-plasma thermocyclic hardening / B.K. Rakhadilov et al // New Materials and Technologies: Powder Metallurgy, Composite Materials, Protective Coatings, Welding. – 2022. – P. 610-616.
19. Application of electrolytic-plasma hardening to improve the properties of machine parts made of 45 steel. Bulletin of Shakarim University / R.K. Kusainov et al // Technical Sciences Series. – 2024. – № 3(15). – P. 62-70.
20. Changes in the mechanical characteristics of wheel steel after electrolytic-plasma surface hardening / B.K. Rakhadilov et al // Actual Problems of Strength. – 2020. – P. 330-332.
21. Musikhin S.A. The influence of chemical heterogeneity of medium-carbon low-alloy steels on the formation of structure and a set of properties under thermal exposure (Doctoral dissertation, Candidate of Technical Sciences, specialty 05.16.01). – 2015.

Funding

This research was funded by the Committee of Science of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (Grant No. AP19680287).

Б.К. Рахадилов[1], Е.Я. Шаяхметов[2], Ж.Ә. Бақыт[2], С.И. Буреш[2], Н.Е. Мусатаева[2]*

[1]ЖШС «Plasma Science»,
070000, Қазақстан, Өскемен қ.
[2]Инжиниринг орталығы «Қатайту технологиялары және жабындар», Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан, Семей
*e-mail: naziramusataeva51@gmail.com

ЭЛЕКТРОЛИТТІ-ПЛАЗМАЛЫҚ БЕРІКТЕНДІРУ КЕЗІНДЕГІ ҚЫЗДЫРУ ҰЗАҚТЫҒЫНЫҢ 20ГЛ БОЛАТТЫҢ СИПАТТАМАЛАРЫНА ӘСЕРІН ЗЕРТТЕУ

Бұл мақалада автомобиль, көлік және басқа да салаларда жиі қолданылатын 20ГЛ құрылымдық болатқа қолданылатын электролиттік-плазмалық беріктендіру (ЭПБ) процесін кешенді зерттеу ұсынылған. Бұл зерттеудің мотивациясы жоғары механикалық жүктемелерге, жоғары температураға және коррозиялық ортаға ұшырайтын болаттардың пайдалану сипаттамаларын арттыру қажеттілігі болып табылады. Эксперименттік дәлелдер электролиттік плазмалық өңдеу 20ГЛ болатының қаттылығын орта есеппен 600HV-ге дейін айтарлықтай арттыратынын көрсетеді. Сонымен қатар, қыздыру ұзақтығының артуы қаттылықтың жоғарылауына айтарлықтай ықпал етеді, жүктеме кезінде тозуға төзімділікті арттыруда шешуші рөл атқарады. Микроқұрылымдық талдау болаттың трансформациясы мен қатаюына баса назар аудара отырып, ұсақ түйіршікті мартенсит фазасының түзілуін растайды. Сонымен қатар, зерттеу 20ГЛ болат химиясы бетінен ішке қарай қаттылық градиентіне әсер ететінін және болаттың микроқұрылымында ұсақ түйіршікті ерекшеліктердің дамуына әкелетінін атап көрсетеді. жалпы, электролит-плазмалық процесс механикалық өнімділікті жақсарту үшін ғана емес, сонымен қатар маңызды компоненттердің сенімділігі мен қызмет ету мерзімін жақсарту үшін де пайдалы. Өнеркәсіптік тұрғыдан алғанда, бұл технология өзінің бейімделгіштігімен және экономикалық тиімділігімен ерекшеленеді, бұл оны автомобиль, құрылыс және энергетика сияқты секторлар үшін тартымды шешім етеді. Осылайша, электролитті-плазмалық қатайту заманауи инженерлік талаптарға сәйкес келетін перспективалық әдіске айналады, бұл материалдарды жетілдірілген оңтайландырудың перспективалы жолын ұсынады.

Түйін сөздер: *электролит-плазмалық беріктендіру, 20ГЛ болат, қаттылық, тозуға төзімділік, болаттың коррозияға төзімділігі.*

Б.К. Рахадилов[1], Е.Я. Шаяхметов[2], Ж.Ә. Бақыт[2], С.И. Буреш[2], Н.Е. Мусатаева[2*]
[1]ТОО «Plasma Science»,
070000, Казахстан, г. Усть-Каменогорск,
[2]Инжиниринговый центр «Упрочняющие технологий и покрытия», Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей
*e-mail: naziramusataeva51@gmail.com

ИССЛЕДОВАНИЕ ВЛИЯНИЯ ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТИ НАГРЕВА ПРИ ЭЛЕКТРОЛИТНО-ПЛАЗМЕННОЙ ЗАКАЛКЕ НА ХАРАКТЕРИСТИКИ СТАЛИ 20ГЛ

В данной статье представлено комплексное исследование процесса электролитно-плазменной закалки (ЭПЗ), применяемого к конструкционной стали 20GL, материалу, часто используемому в автомобильной, транспортной и различных других отраслях промышленности. Акутальностью данного исследования является необходимость повышения эксплуатационных характеристик сталей, которые подвергаются высоким механическим нагрузкам, повышенным температурам и коррозионным средам. Экспериментальные данные показывают, что электролитно-плазменная обработка существенно повышает твердость стали 20ГЛ в среднем примерно до 600HV. Кроме того, увеличение продолжительности нагрева значительно способствует повышению твердости, играя решающую роль в повышении износостойкости под нагрузкой. Микроструктурный анализ подтверждает образование мелкозернистой мартенситной фазы, подчеркивая трансформацию и упрочнение стали. Кроме того, в исследовании подчеркивается, что химический состав стали 20ГЛ влияет на градиент твердости от поверхности внутрь и приводит к развитию более мелкозернистых особенностей в микроструктуре стали. В целом электролитно-плазменный процесс оказывается полезным не только для улучшения механических характеристик, но и для повышения надежности и срока службы критических компонентов. С промышленной точки зрения эта технология отличается своей адаптивностью и экономической эффективностью, что делает ее привлекательным решением для таких секторов, как автомобилестроение, строительство и энергетическая промышленность. Таким образом, электролитно-плазменное упрочнение становится перспективным методом, соответствующим современным инженерным требованиям, предлагая многообещающий путь для усовершенствованной оптимизации материалов.

Ключевые слова: *электролитно-плазменное упрочнение, сталь 20ГЛ, твердость, износостойкость, коррозионная стойкость стали.*

Information about the authors

Bauyrzhan Rakhadilov – PhD, Vice-rector on scientific work of Sarsen Amanzholov East Kazakhstan University, Ust-Kamenogorsk, Kazakhstan; e-mail: rakhadilovb@mail.ru.

Erzhan Shayakhmetov – Senior Lecturer of the Department of Technological Equipment, Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: shaiakhmeterzh@mail.ru.

Zhanel Bakyt – junior researcher of Engineering Center “Strengthening Technologies and Coatings», Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.

Sergei Buresh – master’s student of the MTO-301 group, Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: buresh2002@mail.ru.

Nazira Musataeva* – student of the F-302 group, Shakarim University, Kazakhstan; e-mail: naziramusataeva51@gmail.com.

Авторлар туралы ақпарат

Бауржан Рахадилов – PhD, Сәрсен Аманжолов атындағы Шығыс Қазақстан университетінің ғылыми жұмыс жөніндегі проректоры, Өскемен, Қазақстан; e-mail: rakhadilovb@mail.ru.

Ержан Шаяхметов – Технологиялық жабдықтар кафедрасының аға оқытушысы, Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: shaiakhmeterzh@mail.ru.

Жанель Бақыт – Шәкәрім университеті «Беріктендіру технологиялары және қаптамалар» инжиниринг орталығының кіші ғылыми қызметкері, Қазақстан; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.

Сергей Буреш – Шәкәрім университетінің МТО-301 тобының магистранты, Қазақстан; e-mail: buresh2002@mail.ru.

Назира Мусатаева* – Шәкәрім университетінің Ф-302 тобының студенті, Қазақстан; e-mail: naziramusataeva51@gmail.com.

Информация об авторах

Бауржан Рахадилов – PhD, Проректор по научной работе Восточно-Казахстанского университета им. С. Аманжолова, г. Усть-Каменогорск, Казахстан; e-mail: rakhadilovb@mail.ru.

Ержан Шаяхметов – старший преподаватель кафедры технологического оборудования, Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: shaiakhmeterzh@mail.ru.
Жанель Бақыт – младший научный сотрудник Инжинирингового центра «Упрочняющие технологии и покрытия», Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: bakytzhanel@gmail.com.
Сергей Буреш – магистрант группы МТО-301, Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: buresh2002@mail.ru.
Назира Мусатаева* – студентка группы Ф-302, Шәкәрім университет, Казахстан; e-mail: naziramusataeva51@gmail.com.

Received 03.02.2025
Revised 05.05.2025
Accepted 23.05.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-65

CC BY 4.0
Check for updates

IRSTI: 61.01.91

A. Ualikhanov*, A. Sabitova, A. Klivenko, B. Rakhadilov, N. Mukhamediyarov
Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A Glinka Street
*e-mail: icetea3221337@gmail.com

MODERN APPROACHES TO METAL RECOVERY: ACID LEACHING AND BIOLEACHING TECHNOLOGIES

Abstract: *With each passing year, the volume of metallurgical waste continues to grow, posing serious environmental and economic challenges. However, metallurgical by-products such as slags and tailings contain numerous valuable metals that can be recovered and reintegrated into production cycles. In this context, hydrometallurgical and bioleaching technologies are gaining particular relevance. These methods enable the efficient extraction of valuable components from waste while simultaneously reducing its volume and minimizing the environmental burden. This article examines how modern techniques, such as acid leaching and bioleaching, can be utilized not only to recover metals but also to address waste disposal issues with minimal ecological impact. Special attention is given to practical examples and research developments that demonstrate the high efficiency and industrial applicability of these technologies. This study highlights the importance of waste recycling not only from an ecological perspective but also as a critical step toward building a more sustainable economy where every resource is used to its fullest potential.*

Key words: *metallurgical waste, hydrometallurgy, bioleaching, recycling, ecology.*

Introduction

Metallurgical waste is becoming an increasingly serious problem for both the environment and the economy every year. Traditional methods of disposal often fail to cope with the growing volumes and specific characteristics of such waste, leading to its accumulation and, consequently, significant environmental pressures. However, this challenge can be turned into an opportunity: slags, beneficiation tailings, and spent catalysts contain numerous valuable metals – copper, zinc, cobalt, and rare earth elements. These are valuable resources that, with proper processing, can be returned to production. Hydrometallurgy and bioleaching are emerging as some of the most effective solutions to this issue. These technologies enable the extraction of metals from waste through chemical reactions or biological processes [6, 7]. For instance, methods such as acid leaching or the use of microorganisms have already proven their effectiveness in both laboratory research and practical applications. These approaches not only reduce the volume of waste but also significantly minimize environmental pollution [2, 3]. This study focuses on examining modern technologies for metallurgical waste processing [9, 4]. Central to the analysis are hydrometallurgical and bioleaching methods, their advantages, and their practical application prospects. Additionally, the study explores the environmental aspects of these technologies and their economic feasibility. Of particular interest are innovations such as acid regeneration, the use of microorganisms, and carbothermal reduction, which enable recycling tasks to be addressed with minimal environmental impact [2,4]. Illustrative examples and research findings emphasize that metallurgical waste recycling is not only a way to address environmental challenges but also an opportunity for economic benefit. The implementation of such methods opens up prospects for more efficient resource utilization, reducing dependence on

primary raw material extraction, and transitioning to a circular economy model where waste becomes a new source of raw materials.

Methods

The methodology presented in the article is based on a systematic approach to analyzing metallurgical waste recycling methods, with a focus on hydrometallurgical and bioleaching technologies. The research emphasizes the selection, evaluation, and synthesis of data to assess the efficiency and prospects of these methods.

At the first stage, modern and promising recycling methods were selected based on several key criteria: technical efficiency, expressed as the ability to extract target metals with high purity; environmental sustainability, involving the minimization of negative environmental impacts; economic feasibility, accounting for the costs of implementation and operation at an industrial scale; and versatility, reflecting the adaptability of methods to various types of waste, including slags, tailings, and spent catalysts. Among the reviewed methods were acid leaching, bioleaching with microorganisms, adsorption of rare earth metals on zeolites, and carbothermal reduction [1, 18, 17, 13].

At the second stage, the selected methods were evaluated using experimental data from the literature. Key parameters of evaluation included metal recovery efficiency, expressed as the percentage of extracted metals relative to their total content in the waste; process conditions, such as temperature, reaction time, pH level, reagent concentrations, and other critical factors; selectivity, defined as the ability to extract target metals with minimal dissolution of impurities; and the characterization of by-products in terms of their potential for reuse or safe disposal. Environmental benefits, such as reagent regeneration, waste volume reduction, and toxicity mitigation, were also considered [10].

The third stage involved synthesizing the data. The methods were classified based on their chemical, biological, or thermal nature, and their strengths and weaknesses were identified. For example, acid leaching offers high reaction rates but requires stringent corrosion control for equipment, while bioleaching is environmentally friendly but has slower reaction times. The potential for integrating technologies was also explored to improve overall recycling efficiency. For instance, bioleaching could serve as a preliminary step before hydrometallurgical processes [12, 15, 11].

To ensure the rigor and comprehensiveness of the study, an interdisciplinary approach was adopted. This included a systematic review of the literature on recent advancements in metallurgical waste recycling, a comparative analysis using a unified methodology to standardize data from different sources, and experimental validation of results with a focus on their industrial applicability. This approach ensured the reliability of the findings, emphasizing the scalability and adaptability of the technologies for real-world conditions.

Main part

In modern realities, metallurgical waste is one of the most pressing environmental and economic challenges worldwide. However, it represents not only a challenge but also new opportunities for the development of the industry. Metallurgical slags, beneficiation tailings, and spent catalysts contain valuable metals such as copper, zinc, cobalt, and rare earth elements. These resources, with proper recycling, can be returned to the production cycle, significantly reducing the need for primary raw material extraction.

Modern technologies for processing metallurgical waste, such as hydrometallurgy and bioleaching, allow not only the efficient recovery of metals but also the minimization of waste volumes, thereby reducing the environmental burden. For instance, acid leaching methods have proven highly effective in extracting copper and zinc, while bioleaching, based on the use of microorganisms, provides environmentally friendly processing with minimal use of chemical reagents. Such approaches open up prospects for transitioning to a circular economy in the metallurgical sector, where waste becomes a resource.

Moreover, the implementation of these technologies helps reduce dependency on primary raw material extraction, which is particularly important in the context of growing global demand for rare earth metals and stricter environmental regulations. Economic efficiency also increases through reduced waste disposal costs and the potential for secondary use of recycled materials. For example, by-products such as residual slags after treatment can be used in the construction industry, further reducing the environmental impact.

Thus, the recycling of metallurgical waste is not merely a solution to environmental issues but also a crucial step toward sustainable development. The integration of modern methods, such as the combined use of bioleaching and hydrometallurgy, opens new horizons for improving process efficiency and minimizing environmental impact. In the context of rising costs for natural resources and stricter environmental controls, such approaches become an integral part of the strategy for the development of the metallurgical industry.

Leaching of Copper, Zinc, and Cobalt from Copper Smelting Slag

The acid leaching method described by Yang et al. (2010) [4] is one of the most effective for extracting non-ferrous metals. The process utilizes sulfuric acid (H_2SO_4) and sodium chlorate ($NaClO_3$) as an oxidizer, which minimizes the extraction of undesirable impurities such as iron and silicon. Experiments have shown that optimal conditions include a sulfuric acid concentration of 17.6 g/L, a temperature of 95°C, and a reaction time of 3 hours. Maintaining a pH level of approximately 2.0 using calcium hydroxide ($Ca(OH)_2$) ensures process stability (Figure 1).

The method demonstrates high selectivity and efficiency, with copper extraction reaching 89%, zinc 97%, and cobalt 98%. The resulting solutions are suitable for further metal recovery. However, the technology requires significant energy input due to the high temperature, and the residual slags must be stabilized before disposal. Environmental benefits include the possibility of acid regeneration and waste volume reduction. Nevertheless, corrosion management of equipment remains a critical challenge [10, 14].

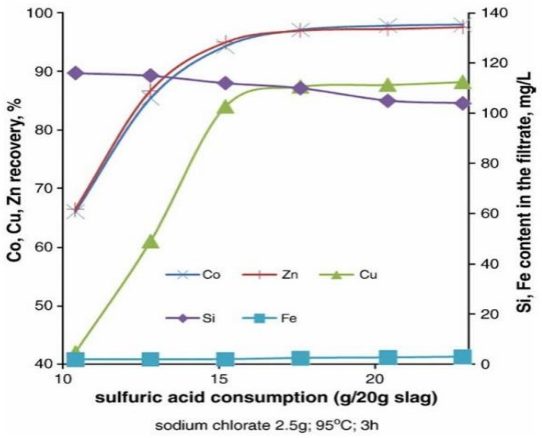

Figure 1 – Effect of sulfuric acid consumption on selective leaching

Leaching of Copper and Zinc from Brass Slag

Ahmed et al. (2016) [9] proposed an acid leaching method for extracting copper and zinc from brass slag. The use of concentrated sulfuric acid (30%) and a high temperature (70°C) significantly accelerates the process. Within just 10 minutes, copper extraction reaches 99%, and zinc extraction reaches 95%. Such rapid results make the method suitable for processing large volumes of waste [16].

An additional advantage is the stability of the residual slag, which can be used in the construction industry. The environmental aspects of the method include the possibility of acid regeneration, reducing the volume of chemical waste. However, the high acid concentration requires strict corrosion control for equipment. Moreover, impurities such as iron can reduce process efficiency (Figure 2). Despite these limitations, the method demonstrates high speed and efficiency, making it attractive for industrial applications [17, 18].

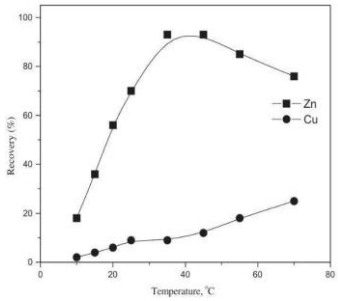

Figure 2 – Effect of temperature on the recovery of zinc and and copper

Bioleaching of Copper from Slag

Bioleaching is an environmentally friendly method for metal extraction. In a study by Carranza et al. (2009) [6], Acidithiobacillus ferrooxidans bacteria were used to treat slags, generating Fe^{3+} as an oxidizer. The process was conducted at a temperature of 60°C and a pH level of 1.8-2.0. Pre-grinding the slags increased the surface area available for microbial activity [19].

The results showed copper extraction reaching 93%. This method minimizes the use of chemical reagents, and the resulting waste is easily stabilized. However, the reaction rate is slower than chemical methods, and microorganisms are sensitive to environmental changes. This method is particularly effective for processing waste with low metal content, where traditional approaches are less efficient (Figure 3).

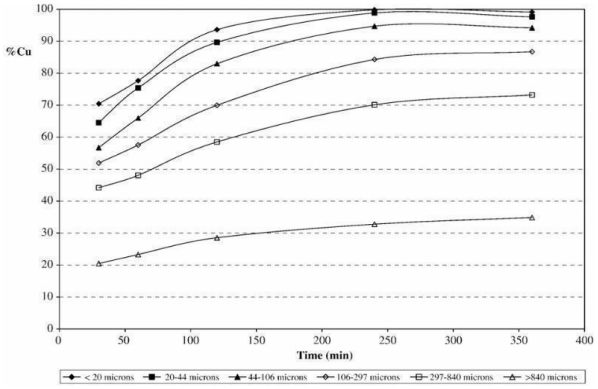

Figure 3 – Copper recovery versus time for different size fractions of sample.

Hydrometallurgical Extraction of Rare Earth Elements from Phosphogypsum

A study by Dotto et al. (2024) [18] proposed an innovative method for extracting rare earth elements (REEs) from phosphogypsum. The process involves acid leaching using citric acid and the adsorption of REEs onto ZSM-5 zeolite. Optimal conditions include a temperature of 25–30°C, pH 6, and a reaction time of 4 hours. Zeolite demonstrates high selectivity, and citric acid serves as a biodegradable leaching agent (Figure 4) [20].

The extraction efficiency reaches 97% for neodymium, and the regeneration of zeolite reduces operational costs. However, contaminant impurities can lower adsorption efficiency, and the process requires prior solution filtration. Advantages include environmental safety and the scalability of the method for industrial applications.

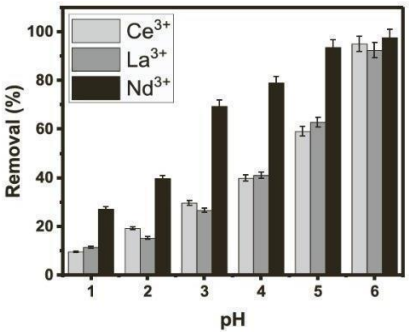

Figure 4 – Effect of the pH on the adsorption of Ce3þ, La3þ, and Nd3þ. Conditions

Carbothermal Reduction of Metals from Slag

The carbothermal reduction method described by Sarfo et al. (2017) [2] uses carbon (graphite) as a reducing agent to extract iron, copper, and molybdenum from copper slag. The process is conducted at a temperature of approximately 1440°C with the addition of fluxes (CaO, Al_2O_3) to improve the properties of the by-product-secondary slag. The resulting slag can be used in the glass and ceramics industries [8].

This method combines high efficiency with the potential use of by-products, making it economically attractive. However, the high temperature increases energy costs, and process parameter management requires advanced equipment (Figure 5).

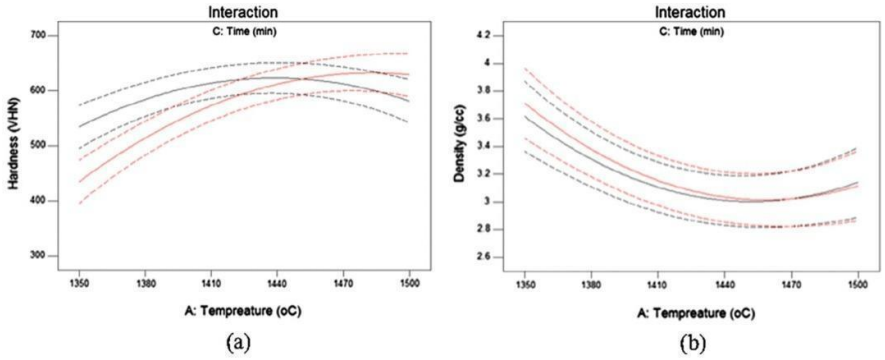

Figure 5 – Interaction plots of secondary slag (a) hardnessand (b) density as a function of reduction time and temperature at the optimum carbon content

Comparison of Methods and Prospects

The reviewed methods demonstrate a wide range of approaches to metallurgical waste recycling, from chemical to biological and thermal processes. Each has its strengths and limitations. Acid leaching methods offer high speed and efficiency but require strict control of corrosion and residue neutralization. Bioleaching represents an environmentally sustainable approach, though it is limited by slow reaction rates and the complexity of maintaining optimal conditions for microorganisms. Carbothermal reduction enables not only metal recovery but also the utilization of by-products, though it requires significant energy input.

The future of metallurgical waste recycling lies in the integration of technologies. Combined approaches, such as preliminary bioleaching followed by chemical processing, can enhance overall process efficiency. Additionally, the development of reagent regeneration methods and the use of renewable energy sources for thermal processes could significantly reduce environmental impacts and costs.

The implementation of such technologies at the industrial level can not only reduce waste volumes but also create a sustainable economy where every resource is used to its fullest potential. This direction requires further research focused on optimizing existing methods and developing new approaches to metallurgical waste recycling.

Discussion conclusion

Based on the main section, four primary methods of metallurgical waste processing can be identified: acid leaching, bioleaching, carbothermal reduction, and rare earth element (REE) extraction.

The acid leaching method is particularly important for metallurgy as it allows for the efficient processing of large volumes of waste, the extraction of valuable metals, and the minimization of environmental risks. This can significantly reduce dependence on primary raw material extraction. However, future efforts should focus on reducing energy consumption and improving the corrosion resistance of equipment.

Bioleaching is a promising solution for processing waste with low metal content that is challenging to recycle using other methods. This approach is vital for metallurgy as it reduces the toxicity of waste and expands the potential for secondary processing. Further research should aim to improve the resilience of microorganisms and accelerate the process.

The carbothermal method is essential for metallurgy as it ensures comprehensive resource utilization and allows recycled products to be integrated into other industrial chains. However, the future of such technologies is tied to the use of renewable energy sources to reduce the carbon footprint and energy costs.

Rare earth element (REE) extraction is critical in light of the global demand for rare earth elements, which are used in high-tech industries such as electronics and battery production. Future research should focus on optimizing the solution purification process and scaling up technologies.

Metallurgical waste is not just a problem but a significant opportunity. Modern waste processing technologies open up prospects for reducing environmental burdens by minimizing waste volumes, extracting valuable metals to decrease dependence on primary extraction, and improving resource efficiency, thereby facilitating the transition to a circular economy. These methods are key to implementing environmentally friendly and economically viable solutions, which are especially important given stricter environmental regulations and rising resource extraction costs.

The prospects for further research and technological development in waste processing include several key areas. Integration of technologies involves developing combined approaches, such as preliminary bioleaching followed by chemical leaching, to improve process efficiency. Process optimization aims to reduce the energy consumption of thermal methods, such as carbothermal reduction, through the introduction of renewable energy sources or lowering operating temperatures. Development of new reagents focuses on using biodegradable and less aggressive substances for leaching processes, making these methods more environmentally friendly. Automation and control will enable the implementation of digital technologies for monitoring and managing complex chemical and biological processes, ensuring their stability and precision. Sustainability and scalability include studying the impact of impurities in waste on method efficiency and developing technologies capable of handling a wide range of materials.

These developmental directions will not only make metallurgical waste processing more efficient but also environmentally sustainable, providing competitive advantages to industry enterprises and marking a significant step toward building an environmentally responsible and economically stable metallurgical industry of the future.

References

1. Ray A.R. Hydrometallurgical technique as a better option for the recovery of rare earths from mine tailings and industrial wastes / A.R. Ray, S. Mishra // Sustainable Chemistry and Pharmacy. – 2023. – Vol. 36. – P. 101311. https://doi.org/10.1016/j.scp.2023.101311.
2. Recovery of metal values from copper slag and reuse of residual secondary slag / P. Sarfo et al // Waste Management. – 2017. https://doi.org/10.1016/j.wasman.2017.09.024.
3. Roy S. Flotation of copper sulphide from copper smelter slag using multiple collectors and their mixtures / S. Roy, S. Rehani // International Journal of Mineral Processing. – 2015. https://doi.org/10.1016/j.minpro.2015.08.008.
4. Selective leaching of base metals from copper smelter slag / Z. Yang et al // Hydrometallurgy. – 2010. – Vol. 103. – P. 25-29. https://doi.org/10.1016/j.hydromet.2010.02.009.
5. Effect of Nano-SiO_2 on the Early Hydration of Alite-Sulphoaluminate Cement / J. Sun et al // Nanomaterials. – 2017. – Vol. 7. – P. 102. https://doi.org/10.3390/nano7050102.
6. Biorecovery of copper from converter slags: Slags characterization and exploratory ferric leaching tests / F. Carranza et al // Hydrometallurgy. – 2009. – Vol. 97. – P. 39-45. https://doi.org/10.1016/j.hydromet.2008.12.012.
7. Chen M. Recovery of valuable metals from copper slag by hydrometallurgy / M. Chen, Z. Han, L. Wang // Advanced Materials Research. – 2012. – Vol. 402. – P. 35-40. https://doi.org/10.4028/www.scientific.net/AMR.402.35.
8. Altundogan H.S. A study on the sulphuric acid leaching of copper converter slag in the presence of dichromate / H.S. Altundogan, M. Boyrazli, F. Tumen // Minerals Engineering. – 2004. – Vol. 17. – P. 465-467. https://doi.org/10.1016/j.mineng.2003.11.002.
9. Ahmed I.M. Leaching and recovery of zinc and copper from brass slag by sulfuric acid / I.M. Ahmed, A.A. Nayl, J.A. Daoud // Journal of Saudi Chemical Society. – 2016. – Vol. 20. – P. S280–S285. https://doi.org/10.1016/j.jscs.2012.11.003.
10. Comprehensive review on metallurgical recycling and cleaning of copper slag / H. Tian et al // Resources, Conservation & Recycling. – 2021. – Vol. 168. – P. 105366. https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2020.105366.
11. Parpiev O. Prospects of extracting metals from technogenic wastes using concentrated solar radiation / O. Parpiev, M.-S.S. Payzullakhanov, R. Akbarov // Metallurgist. – 2022. https://doi.org/10.1007/s11015-022-01349-4.
12. Technologies for processing mining and metallurgical waste / S.B. Mirzajonova et al. – Tashkent: Tashkent State Technical University, 2023.
13. Jursová S. Metallurgical waste and possibilities of its processing / S. Jursová. – Ostrava: VŠB – Technical University of Ostrava, 2010.
14. Recyclable CuS sorbent with large mercury adsorption capacity in the presence of SO_2 from non-ferrous metal smelting flue gas / W. Liu et al // Fuel. – 2019. – Vol. 235. – P. 847-854. https://doi.org/10.1016/j.fuel.2018.08.062.

15. Advances in the use of recycled non-ferrous slag as a resource for non-ferrous metal mine site remediation / J. Ban et al // Environmental Research. – 2022. – Vol. 213. – P. 113533. https://doi.org/10.1016/j.envres.2022.113533.
16. Wai C.M. Supercritical fluid extraction: Metals as complexes / C.M. Wai, S. Wang // Journal of Chromatography A. – 1997. – Vol. 785. – P. 369-383. https://doi.org/10.1016/S0021-9673(97)00679-1.
17. Modeling and development of technology for smelting a complex alloy (ligature) Fe-Si-Mn-Al from manganese-containing briquettes and high-ash coals / A. Nurumgaliyev et al // Scientific Reports. – 2024. – Vol. 14. – P. 7456. https://doi.org/10.1038/s41598-024-57529-6.
18. Adsorption of rare earth elements (Ce^{3+}, La^{3+}, and Nd^{3+}) and recovery from phosphogypsum leachate using a novel ZSM-5 zeolite / G.L. Dotto et al // Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects. – 2024. – Vol. 698. – P. 134549. https://doi.org/10.1016/j.colsurfa.2024.134549.
19. Suzuki I. Microbial leaching of metals from sulfide minerals / I. Suzuki // Biotechnology Advances. – 2001. – Vol. 19(2). – P. 119-132. https://doi.org/10.1016/s0734-9750(01)00053-2.
20. Leaching of rare earth elements from phosphogypsum / S F. Lütke et al // Chemosphere. – 2022. – Vol. 301. – P. 134661. https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2022.134661.

This research has been/was/is funded by the Committee of Science of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (Grant No BR24993178 Development of innovative technology for processing of secondary resources – metallurgical waste, by-products of oil refining and oil production).

А. Уалиханов*, А. Сабитова, А. Кливенко, Б. Рахадилов, Н. Мухамедияров
Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
*e-mail: icetea3221337@gmail.com

МЕТАЛДЫ ҚАЛПЫНА КЕЛТІРУДІҢ ЗАМАНАУИ ТӘСІЛДЕРІ: ҚЫШҚЫЛДЫ ШАЙМАЛАУ ЖӘНЕ БИОШАЙМАЛАУ ТЕХНОЛОГИЯЛАРЫ

Жыл сайын металлургиялық қалдықтардың көлемі ұлғайып, экологиялық және экономикалық тұрғыдан елеулі мәселелер туындатады. Алайда металлургиялық өндірістің қосалқы өнімдері – қождар мен үйінділер көптеген бағалы металдарды қамтиды, оларды қалпына келтіріп, өндірістік циклдерге қайта енгізуге болады. Осы тұрғыда гидрометаллургиялық және биошаймалау технологиялары ерекше маңызға ие болуда. Бұл әдістер қалдықтардан бағалы компоненттерді тиімді түрде бөліп алуға мүмкіндік береді, сонымен қатар олардың көлемін азайтып, қоршаған ортаға әсерін төмендетеді. Осы мақалада металдарды ғана емес, сонымен қатар қалдықтарды экологияға ең аз зиян келтіре отырып қайта өңдеу мәселелерін шешу үшін қолдануға болатын заманауи әдістер, соның ішінде қышқылды шаймалау және биошаймалау тәсілдері қарастырылады. Ерекше назар бұл технологиялардың жоғары тиімділігін және өнеркәсіптік қолдануға жарамдылығын көрсететін практикалық мысалдар мен зерттеу нәтижелеріне аударылады. Бұл зерттеу қалдықтарды қайта өңдеудің маңыздылығын тек экологиялық көзқарас тұрғысынан ғана емес, сонымен қатар әрбір ресурсты барынша тиімді пайдалануға бағытталған неғұрлым тұрақты экономиканы қалыптастырудағы маңызды қадам ретінде көрсетеді.

***Түйін сөздер:** металлургиялық қалдықтар, гидрометаллургия, биошаймалау, қайта өңдеу, экология.*

А. Уалиханов*, А. Сабитова, А. Кливенко, Б. Рахадилов, Н. Мухамедияров
Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
*e-mail: icetea3221337@gmail.com

СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К ИЗВЛЕЧЕНИЮ МЕТАЛЛОВ: ТЕХНОЛОГИИ КИСЛОТНОГО ВЫЩЕЛАЧИВАНИЯ И БИОВЫЩЕЛАЧИВАНИЯ

С каждым годом объем металлургических отходов продолжает расти, создавая серьезные экологические и экономические проблемы. Однако металлургические побочные продукты, такие как шлаки и хвосты, содержат множество ценных металлов, которые могут быть извлечены и возвращены в производственные циклы. В этом контексте гидрометаллургические и

биовыщелачивающие технологии приобретают особую актуальность. Эти методы позволяют эффективно извлекать ценные компоненты из отходов, одновременно снижая их объем и минимизируя воздействие на окружающую среду. В данной статье рассматриваются современные методы, такие как кислотное выщелачивание и биовыщелачивание, которые могут использоваться не только для извлечения металлов, но и для решения проблем утилизации отходов с минимальным экологическим воздействием. Особое внимание уделяется практическим примерам и исследовательским разработкам, демонстрирующим высокую эффективность и промышленную применимость этих технологий. Исследование подчеркивает важность переработки отходов не только с экологической точки зрения, но и как критически важный шаг на пути к построению более устойчивой экономики, в которой каждый ресурс используется максимально эффективно.

Ключевые слова: *металлургические отходы, гидрометаллургия, биовыщелачивание, переработка, экология.*

Information about the authors

Asylan Ualikhanov* – PhD student at the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University; e-mail: icetea3221337@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-0405-1027.

Alfira Sabitova – Shakarim University, PhD, head of the department «Chemistry and ecology»; Semey, Kazakhstan; e-mail: alfa-1983@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3360-7998.

Alexey Nikolaevich Klivenko – Head of the Scientific Center for Radioecological Research at Shakarim University, Semey, Kazakhstan, e-mail: alexeyklivenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8971-686X.

Bauyrzhan Rakhadilov – Associate Professor at the Department of Physics, PhD in «Technical Physics». ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5990-7123.

Nurlan Mukhamediarov – PhD student at the Department of «Chemistry and Ecology»; Shakarim University. ORCID https://orcid.org/0000-0001-5073-5978.

Авторлар туралы мәліметтер

Асылан Айдинович Уалиханов* – «Химия және экология» кафедрасының докторанты, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы; e-mail: icetea3221337@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-0405-1027.

Альфира Нұржанқызы Сабитова – Шәкәрім университеті, PhD, «Химия және экология» кафедрасының меңгерушісі, Семей, Қазақстан; e-mail: alfa-1983@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3360-7998.

Алексей Николаевич Кливенко – Шәкәрім университеті, Радиоэкологиялық зерттеулер ғылыми орталығының жетекшісі, Семей, Қазақстан, e-mail: alexeyklivenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8971-686X.

Бауыржан Корабаевич Рахадилов – Физика кафедрасының доценті, қауымдастырылған профессор, «Техникалық физика» мамандығы бойынша философия докторы (PhD). ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5990-7123.

Нурлан Мухамедияров – «Химия және экология» кафедрасының докторанты, Шәкәрім университеті, Қазақстан Республикасы. ORCID https://orcid.org/0000-0001-5073-5978.

Сведение об авторах

Асылан Айдинович Уалиханов* – докторант кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: icetea3221337@gmail.com. ORCID: https://orcid.org/0009-0002-0405-1027.

Альфира Нуржановна Сабитова – Шәкәрім университет, PhD, заведующий кафедрой «Химия и экология», Семей, Казахстан; e-mail: alfa-1983@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-3360-7998.

Алексей Николаевич Кливенко – Шәкәрім университет, руководитель Научного центра радиоэкологических исследований, Семей, Казахстан, e-mail: alexeyklivenko@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8971-686X.

Бауыржан Корабаевич Рахадилов – Доцент кафедры физики, ассоциированный профессор, доктор философии (PhD) по специальности «Техническая физика». ORCID https://orcid.org/0000-0001-5990-7123.

Нурлан Мухамедияров – докторант кафедры «Химия и экология»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан. ORCID https://orcid.org/0000-0001-5073-5978.

Received 27.02.2025
Revised 24.04.2025
Accepted 25.04.2025

https://doi.org/10.53360/2788-7995-2025-2(18)-66

BY 4.0
Check for updates

МРНТИ 87.53.13

N. Bazarkanova[1], G. Toleutay[1] , M. Yelubay[2*] , G. Aitkaliyeva[1]
[1]Satbayev University,
050013, Kazakhstan, Almaty, Satbayev st 22
[2]Toraighyrov University,
14008, Kazakhstan, Pavlodar, Lomov st 64
*e-mail: yelubay.m@tou.edu.kz

RESEARCH OF WASTE PAPER CLEANING METHODS: CHEMICAL REAGENTS AND THEIR IMPACT ON THE QUALITY OF RECYCLING

Annotation: *One of the problems of the paper industry is the search for raw materials. Due to the depletion of non-renewable resources, the role of recycling waste paper, which makes up about 7% of solid municipal waste and contains valuable cellulose, is growing. In developed countries, millions of tons of paper packaging are produced annually, creating large volumes of waste paper [1].*

Paper recycling plays a significant role in reducing environmental impacts, reducing waste volumes and minimizing the use of primary resources. However, despite advances in paper recycling, the problem of cleaning up contaminants such as chemicals, paints and pigments remains relevant. These contaminants reduce the quality of recycled material and increase the complexity of the production process. This article reviews modern paper cleaning methods such as the use of surfactants, chemical reagents and combined approaches to improve recycling efficiency. In this study, a set of chemical reagents including sodium dodecyl sulfate (SDS) and sodium hypochlorite were selected to evaluate their impact on paper cleaning. To evaluate the efficiency of waste paper cleaning, physicochemical methods including UV spectroscopy, IR spectroscopy, thermogravimetric analysis and differential thermal analysis were used, which provided comprehensive information on the composition and changes in the material during processing.

Key words: *Waste paper, chemical cleaning, cellulose, surfactants, alkali.*

Introduction

Waste paper is secondary raw material containing significant amounts of cellulose, a polysaccharide that gives it high durability and structural strength. This makes waste paper a valuable material for reuse in various applications [2]. In 2022, global consumption of paper products exceeded 414 million tones, of which about 60% is recycled, making waste paper an affordable and cost-effective raw material [3]. It is most often recycled to produce new paper [4]. However, due to its high cellulose content, waste paper has the potential to be used as a road surface stabilizer and sorbent, opening up opportunities for its recycling in various chemical processes and industries.

Waste paper is an important resource for recycling, but its efficient use requires preliminary cleaning from contaminants. Previous studies [5] have shown that paper and paper products can contain significant amounts of chemicals. Most of these substances are associated with the printing industry, where, for example, more than 7,000 chemicals are used in the production of inks for food packaging [6]. These substances, including synthetic dyes, can significantly contaminate waste paper, reducing its quality and increasing the complexity of recycling.

Therefore, one of the key stages in waste paper recycling is deinking [7]. The main purpose of deinking is to obtain pulp of the desired whiteness and without visible to the naked eye paint stains. This process requires the complete removal of pigment particles larger than 40 microns from the pulp. To improve the optical properties of paper, such as whiteness or brightness, it is also necessary to remove smaller pigment particles [8]. This improves the visual quality of the recycled material and allows it to be used in the production of high-quality paper.

The most common traditional method of ink removal is the flotation process, which is widely used in the paper industry to extract contaminants such as toner. This method involves the use of surfactants, which significantly increase the efficiency of the flotation process, and requires high temperatures to accelerate the aggregation of toner particles [9]. Surfactants not only facilitate the separation of ink from fibers, but also significantly accelerate the cleaning process, making flotation an effective and cost-effective method widely used in paper recycling. Although the flotation process also uses bleaching chemicals, which increase the load on environmental systems, their use remains justified in terms of efficiency and reduction of recycling costs.

In recent years, the spherical agglomeration method has been proposed as an important complement to traditional processes [10]. This method uses a dispersion of hydrophobic particles such as polyethylene or wax-plasticized materials to effectively collect ink particles in the pulp suspension. This approach has been found to be more efficient than conventional flotation due to improved pulp consistency and lower fiber loss [11]. An important aspect is the control over the size and surface chemistry of the plastic beads, which significantly improves the removal efficiency of contaminants such as soot and ink. Plastic beads coated with silicone or paraffin oil have been shown to be effective in removing ink from water [12].

Another promising approach is ink removal via adsorption, which offers high efficiency with notably low energy and water consumption. One example involves suspensions of newsprint and magazine paper, from which ink is extracted using polymer particles such as polyamide (PA) [13]. Compared to traditional flotation, this method operates at higher solids content, enabling up to 90% savings in water and energy use. This development opens new avenues for sustainable and cost-effective practices in the paper recycling industry.

Growing concern for environmental sustainability has spurred interest in alternative ink removal techniques, notably enzymatic methods [7]. These technologies offer clear ecological advantages, such as reduced pollution risks and lower toxicity of wastewater [14]. Despite their benefits, enzymatic approaches remain less economically viable due to the high cost of enzyme preparations [15]. In addition, such methods have yet to match the scalability and accessibility of conventional chemical deinking processes.

In this regard, the purpose of this work is to analyze the effectiveness of various chemical methods of paper cleaning in the process of recycling waste paper. Particular attention will be paid to the selection of optimal reagents that will ensure high quality of the recycled material, effectively removing contaminants and increasing the whiteness of the paper.

Materials and methods

Materials

The object of the study was office waste paper containing paints and inks (Figure 1).

Figure 1 – Sample of office waste paper

For effective cleaning, it is important to select suitable surfactants and chemical reagents that remove contaminants without damaging the cellulose structure of the paper.

In this study, the following methods were used to clean waste paper:

1. A method based on the use of specialized chemicals that effectively remove ink and other organic contaminants, which allows the contaminant particles to be dispersed and facilitated their removal.

2. A bleaching method aimed at improving the whiteness of recycled paper, which helps restore its original optical properties, as well as reduce the color indicators to the level of virgin raw materials.

3. A combined method that uses both of the previous approaches, which allows for a synergistic effect to be achieved in the cleaning process, improving both the removal of contaminants and increasing the whiteness of the paper.

Chemical reagents used for cleaning and bleaching waste paper:

1. Sodium dodecyl sulfate (SDS) as a surfactant, due to its high efficiency in removing ink, as shown in studies [16], where SDS is successfully used to disperse ink particles.

2. Sodium hypochlorite (NaClO), the choice of which is justified by its effectiveness in increasing the whiteness of paper, according to a study [16], where the use of a 5-10% NaClO solution reduces the color properties of paper to the level of primary raw materials.

3. Combined use of surfactants and sodium hypochlorite.

Methodology for cleaning waste paper using chemical reagents

Preparation of waste paper

Before processing, the waste paper was crushed and soaked in distilled water for 24 hours to ensure uniform distribution of the reagents throughout the entire mass of the material (Figure 2).

Figure 2 – Waste paper prepared for cleaning

Method of removing pollutants using surfactants and sodium hypochlorite

After preparation, the waste paper was divided into three parts for treatment with different chemical reagents.

The first part of the waste paper was treated with a surfactant solution (100 mg SDS dissolved in 200 ml water) with constant stirring for 4 hours at room temperature. After that, the fibers were washed with a large amount of water to remove surfactant residues and were pressed and dried at room temperature (Figure 3).

Figure 3 – Fragment of waste paper after surfactant cleaning

The second part of the waste paper was chemically cleaned using sodium hypochlorite (NaClO), which is used in the bleaching stage to decompose dark organic contaminants. The NaClO solution (33.7 ml per 300 ml of water) was used for 2 hours, after which the waste paper was washed to remove chlorine-containing compounds (Figure 4).

Figure 4 – Waste paper after treatment with sodium hypochlorite

Method of combined cleaning of waste paper

The third part of the waste paper was subjected to a combined treatment using both surfactants and sodium hypochlorite. The waste paper was first treated with surfactants to remove ink and contaminants, and then with sodium hypochlorite to increase whiteness. The cleaned samples are shown in Figure 5.

Figure 5 – Waste paper after combined cleaning

Study of the efficiency of waste paper cleaning

UV spectroscopy was used to detect organic contaminants such as ink residues that absorb ultraviolet light. This allowed us to evaluate how effectively the reagents remove contaminants. Absorption spectra were measured using a UV2600I UV-VIS spectrophotometer (Shimadzu, Japan).

Fourier transform infrared spectroscopy in ATR mode was used to study changes in the chemical composition of waste paper and cellulose fibres after processing. This method revealed changes in the functional groups of cellulose and other contaminants (e.g. pigments and chemical additives), which made it possible to assess the degree of contaminant removal and the effect on the paper structure. The studies were carried out using an ALPHA II analytical instrument in the range from 500 to 4000 cm $^{-1}$.

To assess the thermal stability and decomposition mechanism of the waste paper samples under study, a comprehensive thermal analysis was performed, including thermogravimetric and differential thermal analysis studies. The studies were conducted on a NETZSCH STA 409 device at a temperature of 10-700 °C in a nitrogen atmosphere with a heating rate of 10 K/min.

Results and their discussion

In this study, the selection of chemical reagents for cleaning waste paper from contaminants was based on the results of previous studies, as well as their industrial applicability and efficiency. In the study [17], it was found that the efficiency of cleaning packaging waste directly depends on the type of surfactant (SAS) used and its concentration. This factor plays a key role in the processes of removing ink and other organic contaminants, such as pigments and adhesives, present in waste paper.

Sodium dodecyl sulfate (SDS) was chosen as the surfactant for this study due to its high efficiency in dispersing ink particles and other organic contaminants as shown in several studies [16]. SDS is one of the most widely used surfactants in industry as it has good detergency properties and can effectively break the bonds between ink and cellulose fibers, facilitating their removal from the pulp.

Sodium hypochlorite (NaClO) was selected as the bleaching agent. This choice is also supported by its widespread use in industrial paper production, where NaClO effectively removes dark organic contaminants and improves paper whiteness [18]. The strong oxidizing action of sodium hypochlorite allows for the effective removal of pigments and stubborn contaminants, making it indispensable in the waste paper bleaching process. The combined use of SDS and NaClO was chosen to maximize cleaning efficiency, ensuring both the removal of contaminant particles and the improvement of the optical characteristics of recycled paper.

UV spectroscopy was used to analyze the efficiency of paper cleaning from contaminants. The goal was to identify residual ink and other organic contaminants that absorb ultraviolet light and evaluate their removal after the use of various chemical reagents.

The UV spectrum of waste paper before processing (Figure 6) shows pronounced absorption peaks at wavelengths of 220 nm and 280 nm.

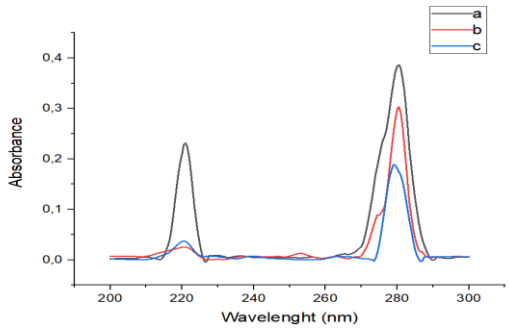

Figure 6 – UV spectrum of samples at a wavelength of 200-300 nm

a) surfactant; b) combined surfactant and sodium hypochlorite; c) sodium hypochlorite

The peak at 220 nm may be due to the presence of inorganic nitrogen-containing compounds such as nitrites and nitrates , which can strongly absorb UV radiation in the range of 200-226 nm due to n→π* electronic transitions. This is consistent with the data of Li et al. [19], where the absorption integral in this region was used to estimate the inorganic nitrogen content in aqueous extracts of organic waste.

Absorption at 280 nm indicates the presence of aromatic organic compounds, including phenols, benzoic acids, aniline derivatives, polyenes and polycyclic aromatic hydrocarbons. These compounds have a developed π-system, and their characteristic electron transition (π→π*) appears in the region of 270-280 nm. According to Martín et al. [20], the full aromaticity is recorded precisely in this spectral range, which makes the peak at 280 nm an indicator of aromatic contaminants such as ink and pigment residues.

After treating waste paper with a surfactant solution and sodium hypochlorite (Figure 6a, 6b), a decrease in the intensity of both peaks is observed, indicating the removal of part of both inorganic and organic pollutants. However, the presence of weakly expressed peaks indicates partial preservation of pollutants.

The greatest decrease in the intensity of the peaks at 220 nm and 280 nm is observed after combined treatment with surfactants and sodium hypochlorite (Figure 6c), indicating a synergistic effect of the reagents. The almost complete disappearance of the peak at 280 nm may indicate the destruction of aromatic fragments of pigments and inks, which is also confirmed by an increase in the whiteness of the paper and an improvement in its optical characteristics.

Since UV spectroscopy to a greater extent reflects changes associated with the presence and removal of organic contaminants, FTIR spectra were analyzed to obtain a more complete picture of the impact of reagents on waste paper, allowing one to assess possible structural changes in the cellulose matrix.

Analysis of the FTIR spectra of the purified waste paper samples shown in Figure 7 showed that the main chemical components of cellulose remain stable after treatment. This is confirmed by the fact that the characteristic absorption bands corresponding to the functional groups of cellulose have not undergone significant changes, indicating that the structure of the material has been preserved.

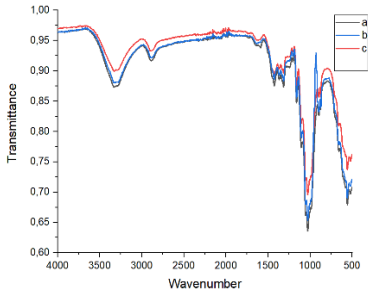

Figure 7 – IR spectrum of purified waste paper samples
a) surfactant; b) combined surfactant and sodium hypochlorite; c) sodium hypochlorite

Thus, a broad peak at about 3300 cm^{-1}, caused by the stretching of O–H bonds, indicates the presence of hydroxyl groups in the cellulose structure [21]. Its stability in both the original and processed waste paper confirms the preservation of hydrogen bonds and the absence of significant changes in the chemical composition [22].

The band around 2880 cm^{-1}, corresponding to C–H stretching vibrations , also remains unchanged after treatment, as do the peaks at 1310 cm^{-1} and 1163 cm^{-1} , associated with stretching of C–O bonds in the cellulose structure. Taken together, these observations indicate that cellulose molecules retain their basic structural characteristics even after exposure to chemical reagents.

Of interest is the peak at 930 cm^{-1} observed in Figure 7a, which is associated with C–H vibrations in aromatic groups. Its presence after surfactant treatment indicates partial retention of aromatic contaminants, such as pigments or residual organic matter. However, when using sodium hypochlorite (Figure 7b) and the combined method (Figure 7c), the intensity of this band decreases significantly, indicating more efficient removal of aromatic impurities and, accordingly, deeper cleaning of waste paper. Quantitative transmittance values of the FTIR spectra confirm the efficiency of various treatment methods. For the surfactant -treated sample, the transmittance was 0.82672; after sodium hypochlorite treatment – 0.85061; and in the case of the combined treatment – 0.89975. The increase in transmission value correlates with a decrease in the amount of organic pollutants, in particular aromatic compounds that absorb infrared radiation. At the same time, the stability of the main bands characteristic of cellulose confirms that the higher transparency is not associated with the destruction of the fiber, but is due to more effective purification from impurities.

To assess the thermal stability and decomposition nature of the samples under study, a comprehensive thermal analysis was performed, including thermogravimetric analysis (TGA) and differential thermal analysis (DTA). The results are shown in Figures 8 and 9.

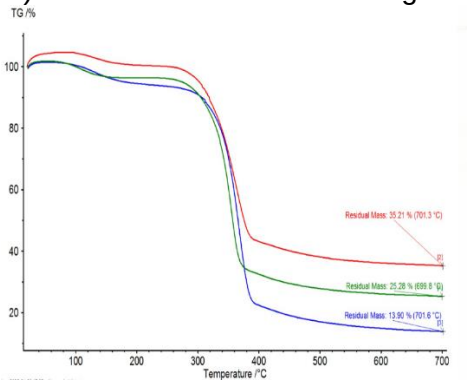

Figure 8 – Thermogravimetric analysis (TGA) curve of purified waste paper samples using various reagents

1) surfactant; 2) combined surfactant and sodium hypochlorite; 3) sodium hypochlorite

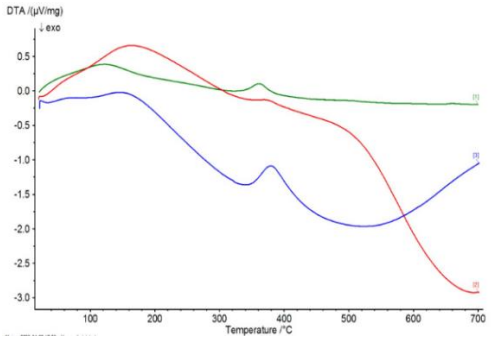

Figure 9 – Differential thermal analysis (DTA) curve of purified waste paper samples using different reagents

1) surfactant; 2) combined surfactant and sodium hypochlorite; 3) sodium hypochlorite

The thermogravimetric curves of all samples show a multistage mass loss (Figure 8). In the temperature range up to 150 °C, a slight decrease in mass (2-5%) is recorded, associated with the removal of physically bound moisture and volatile compounds. The main decomposition range (250-450 °C), according to the authors of a number of works [2 3, 24], corresponds to the thermal destruction of organic components, primarily cellulose, hemicellulose and lignin.

The residual weight of the samples at 700 °C varies significantly depending on the pre-treatment method. The original waste paper sample (Figure 8-1) treated with surfactant is characterized by a residue of 25.28%. The waste paper sample treated with sodium hypochlorite has a residual weight of 35.21%, which may indicate the formation of stable inorganic compounds. At the same time, the combined-treated sample (Figure 8-3) showed a minimum residue of -13.90%, indicating a more complete destruction of the organic matrix and the removal of impurities.

Differential thermal analysis confirmed the identified features (Figure 9). All curves show endothermic peaks in the region up to 150 °C, corresponding to the removal of moisture. The main exothermic peaks in the range of 350-450 °C are associated with the active phase of decomposition of organic components. A particularly intense exothermic effect is observed in the sample of purified waste paper using surfactants (Figure 9-1) and a combined method (Figure 9-2). The waste paper sample purified using sodium hypochlorite (Figure 9-3) demonstrates a smoother thermal effect, which may be due to the suppression of the reaction due to the high content of inorganic fragments, similar to that observed in [25, 26]. Combined modification promotes deeper degradation of the organic phase, a reduction in the residue, and an increase in the intensity of exothermic processes [23-27].

In general, the results of thermal analysis confirm the high efficiency of the proposed cleaning methods, which makes them promising for further use in industrial recycling of waste paper aimed at improving the quality and stability of the final product.

Conclusion

The study assessed the impact of various chemical reagents on the process of cleaning waste paper from pollutants. The main object of the study was surfactants and bleaching agents used to remove ink, pigments and other organic pollutants, as well as to increase the whiteness of recycled paper.

The use of sodium dodecyl sulfate (SDS) as a surfactant has shown high efficiency in removing organic contaminants due to its ability to break bonds between contaminants and cellulose. In combination with sodium hypochlorite (NaClO), even better results were achieved, since NaClO effectively removes persistent pigments and increases the whiteness of the paper.

The UV spectral analysis showed that the combined use of SDS and NaClO contributed to a significant reduction in the intensity of absorption peaks, indicating greater removal of both organic and inorganic contaminants. This was confirmed by the improvement in the optical characteristics of the recycled paper.

Based on infrared spectroscopy (FTIR), it was shown that the main components of the pulp remain stable after treatment, and the improvement in the transparency of waste paper after cleaning confirms the effectiveness of the selected reagents. Thermal analysis (TGA and DTA) showed that the combined treatment of waste paper using SDS and NaClO promotes a more complete removal of organic contaminants, which leads to a decrease in residual mass and an increase in exothermic processes, confirming the higher efficiency of this method.

Thus, the conducted studies have shown that the combined use of surfactants and sodium hypochlorite is an effective approach for cleaning waste paper, improving its quality, thermal stability and whiteness. This can significantly improve the efficiency of paper recycling processes and improve the environmental performance of recycled materials.

References

1. Egamberdiev E.A. Extraction of cellulose nanocrystals from secondary paper waste and their use in paper production / E.A. Egamberdiev, S.K. Norboyev // Technical science and innovation // 2022. – Iss. 3, Article 12. https://doi.org/10.51346/tstu-01.22.3-77-0195.
2. Waste Paper as a Valuable Resource: An Overview of Recent Trends in the Polymeric Composites Field / D.M. deOliveira et al // Polymers. – 2023. – № 15. – P. 426. https://doi.org/10.3390/polym15020426.
3. The Use of Various Types of Waste Paper for the Removal of Anionic and Cationic Dyes from Aqueous Solutions / T. Józwiak et al // Molecules. – 2024. – № 29. – P. 2809. https:// doi.org/10.3390/molecules29122809.
4. On the Conversion of Paper Waste and Rejects into High-Value Materials and Energy / H. Abushammala et al // Sustainability. – 2023. – № 15. – P. 6915. https://doi.org/10.3390/su15086915.
5. Pivnenko K. Waste paper for recycling: Overview and identification of potentially critical substances / K. Pivnenko, E. Eriksson, T.F. Astrup // Waste Management. – 2015. – № 45. – P. 134-142. doi:10.1016/j.wasman.2015.02.028.
6. EuPIA, 2012. Inventory list – versio. Comprising of packaging ink raw materials applied to the non-food contact surface of food packaging. European Printing Ink Association. Brussels, Belgium. 2012.
7. Biological approach in deinking of waste paper using bacterial cellulase as an effective enzyme catalyst / T. Indumathi et al // Chemosphere. – 2022. – Vol. 287, Part 2. https://doi.org/10.1016/j.chemosphere.2021.132088.
8. Zaimoglu S. Atık Kağıt ve Mürekkep Giderme / S. Zaimoglu // SEKA Journal. – 1993. – Vol. 46. URL: https://dergipark.org.tr/tr/pub/jffiu/issue/18711/197339 (date of access: 17.04.2025).
9. Cicekler M. Effects of cellulase enzyme in deinking of Solvent-Based inks from mixed office wastes / M. Cicekler, A. Tutus // Biocatal. Biotransform. – 2021. – № 39(2). – P. 152-160.
10. Petzold G. Investigation of an improved deinking process of waste paper – The influence of surface tension and charge in suspension on ink removal / G. Petzold, S. Schwarz // Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects. – 2015. – № 480. – P. 398-404. https://doi.org/10.1016/j.colsurfa.2015.01.08.
11. Puddington E. Sexton, Ink removal from waste paper / E. Puddington, B.D. Sparks, D. Bryan // Canadian patent. – № 184. – P. 213.
12. Wasmund B. Model deinking studies – carbon black removal by oil coated plastic pellets / B. Wasmund, R. Pelton // Tappi J. – 1994. – № 77. – P. 152-156.

13. Handke T. Method for recycling waste paper / T. Handke, H. Grossmann // German patent DE 102012204203 (A1).
14. Pala H. Factors influencing MOW deinking: laboratory scale studies / Pala H., Mota M., Gama F.M. // Enzym. Microb. Technol. – 2006. – № 38(1-2). – P. 81-87.
15. Qian Y. Deinking of laser printed copy paper with a mediated free radical system / Y. Qian, B. Goodell // Bioresour. Technol. – 2005. – № 96(8). – P. 913-920.
16. Recycling Waste Paper for Further Implementation: XRD, FTIR, SEM, and EDS Studies / S. Manandhar et al // Journal of Oleo Science. – 2022. – № 71(4). – P. 619-626. https://doi.org/10.5650/jos.ess21396.
17. Recycling of multilayer packaging waste with switchable anionic surfactants / M. Vagnoni et al // Resources, Conservation & Recycling. – 2023. – № 198. – P. 107141. https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2023.107141.
18. Health effects of sodium hypochlorite: review of published case reports / I. Chung et al // Environ Anal Health Toxicol. – 2022. – № 37(1). – P. e2022006-0. https://doi.org/10.5620/eaht.2022006. Epub 2022 Mar 30. PMID: 35500889; PMCID: PMC9058106.
19. Study on UV–Visible Spectra Characteristic of Dissolved Organic Matter during Municipal Solid Waste Composting / D. Li et al // Advanced Materials Research. – 2014. – № 878. – P. 840-849.
20. Spectroscopy Techniques for Monitoring the Composting Process: A Review / A.P.-S. Martín et al // Agronomy. – 2023. – № 13. – P. 2245. https:// doi.org/10.3390/agronomy13092245.
21. Cellulose Nanostructures Obtained from Waste Paper Industry: A Comparison of Acid and Mechanical Isolation Methods / Souza et al // Materials Research. – 2017. – № 20(Suppl. 2). – P. 209-214. http://dx.doi.org/10.1590/1980-5373-MR-2016-0863.
22. Recycling Waste Paper for Further Implementation: XRD, FTIR, SEM, and EDS Studies / S. Manandhar et al // J Oleo Sci. – 2022. – № 71(4). – P. 619-626. https://doi.org/5650/jos.ess21396. Epub 2022 Mar 14. PMID: 35283418.
23. Effects of modification of bamboo cellulose fibers on the improved mechanical properties of cellulose/poly(lactic acid) composites / T. Lu et al // Composites Part B: Engineering. – 2014. – № 62. – P. 191-197.
24. Characteristics of hemicellulose, cellulose and lignin pyrolysis / H. Yang et al // Fuel. – 2007. – № 86. – P. 1781-1788.
25. Development of PLA–Waste Paper Biocomposites with High Cellulose Content / C. Delgado-Orti et al // Polymers. – 2024. – № 16. – P. 2000. https://doi.org/10.3390/polym16142000.
26. Thermal and structural properties of cellulose fibers modified with inorganic salts / W. Xuan et al // Carbohydrate Polymers. – 2018. – № 195. – P. 409-417.
27. Influence of chemical treatment on the thermal decomposition of lignocellulosic biomass / D. Kim et al // Journal of Analytical and Applied Pyrolysis. – 2010. – № 89. – P. 153-160.

Acknowledgements

This research is funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (Grant № BR27199103 Development of Eco-Friendly Packaging Materials from Recyclable Paper and Biomass Waste with Adaptive and Enhanced Protective Properties).

Н. Базарканова[1] , Г. Толеутай[1] , М. Елубай[2*] , Г. Айткалиева[1]
[1]Сәтпаев университеті,
050013, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Сатпаев к. 22
[2]Торайғыров университеті,
140008, Қазақстан Республикасы, Павлодар қ., Ломова к. 64
*e-mail: yelubay.m@tou.edu.kz

МАКУЛАТУРАНЫ ТАЗАЛАУ ӘДІСТЕРІН ЗЕРТТЕУ: ХИМИЯЛЫҚ РЕАГЕНТТЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ ҚАЙТА ӨҢДЕУ САПАСЫНА ӘСЕРІ

Қағаз өнеркәсібінің мәселелерінің бірі – шикізатты іздеу. Қалпына келмейтін ресурстардың таусылуына байланысты тұрмыстық қатты қалдықтардың шамамен 7%-ын құрайтын және құрамында бағалы целлюлоза бар макулатураны қайта өңдеудің рөлі артып келеді. Дамыған елдерде жыл сайын миллиондаған тонна қағаз қаптамалары шығарылады, бұл үлкен көлемдегі макулатураны құрайды [1].

Қағазды қайта өңдеу экологиялық жүктемені азайтуда, қалдықтарды азайтуда және бастапқы ресурстарды пайдалануды азайтуда маңызды рөл атқарады. Дегенмен, қағазды қайта өңдеудегі жетістіктерге қарамастан, химиялық заттар, бояулар және пигменттер сияқты ластаушы заттарды жою мәселесі өзекті болып қала береді. Бұл ластаушылар қайта өңделген материалдың сапасын төмендетеді және өндіріс процесінің күрделілігін арттырады. Бұл мақалада беттік белсенді заттарды, химиялық реагенттерді пайдалану және қайта өңдеу тиімділігін арттырудың аралас тәсілдері сияқты қағазды тазалаудың заманауи әдістері қаралады. Зерттеу барысында қағазды тазалауға әсерін бағалау үшін натрий додецил сульфаты (SDS) және натрий гипохлоритін қамтитын химиялық реагенттер жиынтығы таңдалды. Қағаз қалдықтарын тазалаудың тиімділігін бағалау үшін УК-спектроскопия, ИҚ-спектроскопия, термогравиметриялық талдау және дифференциалды термиялық талдауды қамтитын физика-химиялық әдістер қолданылды, осы әдістер кезінде материалдың құрамы мен өзгерістері туралы жан-жақты ақпарат алынды.

Түйін сөздер: *макулатура, химиялық тазалау, целлюлоза, беттік белсенді заттар, сілті.*

Н. Базарканова[1], Г. Толеутай[1], М. Елубай[2*], Г. Айткалиева [1]
[1]Сатпаев университет,
050013, Республика Казахстан, г. Алматы, ул. Сатпаев 22
[2]Торайгыров университет,
140008, Республика Казахстан, г. Павлодар, ул. Ломова 64
*e-mail: yelubay.m@tou.edu.kz

ИССЛЕДОВАНИЕ МЕТОДОВ ОЧИСТКИ МАКУЛАТУРЫ: ХИМИЧЕСКИЕ РЕАГЕНТЫ И ИХ ВЛИЯНИЕ НА КАЧЕСТВО ПЕРЕРАБОТКИ

Одной из проблем бумажной промышленности является поиск сырья. Из-за истощения невозобновляемых ресурсов растет роль переработки макулатуры, которая составляет около 7% твердых бытовых отходов и содержит ценную целлюлозу. В развитых странах ежегодно производятся миллионы тонн бумажных упаковок, создавая большие объемы макулатуры [1].

Переработка бумаги играет значительную роль в снижении экологической нагрузки, сокращении объемов отходов и минимизации использования первичных ресурсов. Однако, несмотря на достижения в переработке макулатуры, проблема очистки от загрязнителей, таких как химические вещества, краски и пигменты, остаётся актуальной. Данные загрязнители снижают качество переработанного материала и увеличивают сложность производственного процесса. В данной статье рассматриваются современные методы очистки макулатуры, такие как использование поверхностно-активных веществ, химических реагентов и комбинированных подходов для улучшения эффективности переработки. В рамках исследования был выбран комплекс химических реагентов, включая додецилсульфат натрия (SDS) и гипохлорит натрия, для оценки их воздействия на очистку макулатуры. Для оценки эффективности очистки макулатуры использовались физико-химические методы, включая УФ-спектроскопию, ИК-спектроскопию, термогравиметрический анализ и дифференциальный термоанализ, что позволило получить всестороннюю информацию о составе и изменениях в материале в ходе обработки.

Ключевые слова: *Макулатура, химическая очистка, целлюлоза, поверхностно- активные вещества, щелочь.*

Information about the authors

Nuray Bazarkanova – master's student, Institute of geology, oil and gas, Satbayev University; e-mail: bazarkanova.n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-1592.

Gaukhar Toleutay – PhD, Researcher of Institute of geology, oil and gas, Satbayev University; e-mail: gaukhar.toleutay@gmail.com. ORCID https://orcid.org/0000-0003-0381-6665.

Madeniyet Yelubay* – Candidate of Chemical Science, Dean of the Faculty of Natural Sciences, Professor, Toraighyrov University; e-mail:yelubay.m@tou.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6209-5215.

Gulzat Aitkaliyeva – PhD (Petrochemistry), Associate Professor, Institute of geology, oil and gas, Satbayev University; e-mail:g.aitkaliyeva@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9872-6317.

Авторлар туралы мәліметтер

Нурай Базарканова – магистрант, Геология және мұнайгаз ісі институты, Сатпаев университеті; e-mail: bazarkanova.n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-1592-6467.

Гаухар Толеутай – PhD, ғылыми қызметкер, Геология және мұнайгаз ісі институты, Сатпаев университеті; e-mail: gaukhar.toleutay@gmail.com. ORCID https://orcid.org/0000-0003-0381-6665

Мәдениет Елубай* – химия ғылымдарының кандидаты, Жаратылыстану факультетінің деканы, профессор, Торайғыров университеті; e-mail: yelubay.m@tou.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6209-5215.

Гульзат Айтқалиева – PhD, қауымдастырылған профессор, Геология, мұнай-газ ісі институты, Сәтбаев университеті; e-mail: g.aitkaliyeva@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9872-6317.

Сведения об авторах

Нурай Базарканова – магистрант, Институт геологии и нефтегазового дела, Сатпаев университет; e-mail: bazarkanova.n@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0009-0009-1592-6467.

Гаухар Толеутай – PhD, научный сотрудник, Институт геологии и нефтегазового дела, Сатпаев университет; e-mail: gaukhar.toleutay@gmail.com. ORCID https://orcid.org/0000-0003-0381-6665.

Маденият Елубай* – кандидат химических наук, Декан факультета естественных наук, профессор, Торайгыров Университет; e-mail: yelubay.m@tou.edu.kz. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6209-5215.

Гульзат Айткалиева – PhD, ассоциированный профессор, Институт геологии и нефтегазового дела, Сатпаев университет; e-mail: g.aitkaliyeva@satbayev.university. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-9872-6317.

Received 29.04.2025
Revised 12.05.2025
Accepted 26.05.2025

АВТОРЛАРҒА АРНАЛҒАН ЕРЕЖЕ

Ғылыми мақала бұрын жарияланбаған және жаңалығы бар авторлық әзірлемелерді, қорытындыларды, ұсыныстарды қамтитын ғылыми зерттеудің, эксперименттік немесе аналитикалық қызметтің бастапқы, аралық немесе түпкілікті нәтижелерінің мәтіндік материалы болуы тиіс. Ғылыми мақалаға жалпы тақырыппен байланысты бұрын жарияланған ғылыми нәтижелерді зерттеуге және талдауға арналған жұмыс кіреді (шолу мақаласы), онда жалпылама тұжырымдар мен ұсыныстар келтірілген.

«Шәкәрім университетінің хабаршысы. Техникалық ғылымдар бөлімі» ғылыми журналы қазақ, орыс, ағылшын тілдеріндегі қолжазбаларды қабылдайды.

Журналдың жиілігі-тоқсанына 1 рет (жылына 4 Нөмір).

Мақала электрондық форматта (.doc, .docx, .rtf) tech.vestnik.shakarim.kz журнал веб-сайтының жүктеу функционалдығы арқылы беріледі.

Порталмен жұмыс істеу үшін tech.vestnik.shakarim.kz сайтына тіркелу қажет.

Журналға жариялау үшін келесі бағыттар бойынша мақалалар қабылданады:

- Автоматтандыру және ақпараттық технологиялар
- Машина жасау және механика
- Тамақ инженериясы және биотехнология
- Техникалық физика және жылу энергетикасы
- Химиялық технология

Материалдарды ресімдеуге қойылатын талаптар

Мақала жиектердің келесі өлшемдерімен ресімделеді: парақтың шетінен шегініс – 2,0 см. Қаріп өлшемі – 11, жоларалық интервал – 1,0, қаріп гарнитурасы – Arial.

Ғылыми мақаланың құрылымы

Структура научной статьи должна включать следующие элементы:

Ғылыми мақаланың құрылымы келесі элементтерді қамтуы керек:

- ҒТАХА индексі (ғылыми-техникалық ақпараттың халықаралық айдары) – беттің сол жақ шетінен көрсетіледі. ҒТАХА индексінің мақаласын тағайындау үшін www.grnti.ru сайтын пайдалану қажет).
- Авторлар туралы мәлімет – ортадағы жол арқылы жазылады:
  - мақала авторының аты-жөні және тегі (алдымен аты-жөні, содан кейін тегі – А.К. Қалиев), қаріп-қалың;
  - автордың (лардың) жұмыс орны-ЖОО (ұйымның), қаланың, елдің атауы;
  - корреспондент-автордың байланыс ақпараты (e-mail).
- Мақаланың атауы (тақырыбы) – жол арқылы, қалың қаріппен, ортасына тураланады. Ол мазмұнды дәл көрсетуі керек, қысқа және нақты болуы керек. Тақырыптағы сөздерді қысқартуға жол берілмейді.
- Аннотация – зерттеудің негізгі мәнінің, зерттеу әдістері мен объектілерінің қысқаша мазмұнын, ең маңызды нәтижелерін, олардың маңыздылығын, ғылыми және тәжірибелік құндылығын қысқаша баяндайды. Аннотация мақала атауынан кейінгі жол арқылы курсивпен орналастырылады. Аннотация көлемі –150-300 сөз.
- Түйін сөздер – мақаланы іздеуге және оның тақырыптық аймағын анықтауға арналған.Түйін сөздердің саны-5-8, курсивпен жазылады.
- Мақаланың негізгі мәтіні – жол арқылы:
  - Кіріспе – өзектіліктің көрінісі;
  - Зерттеу шарттары мен әдістері;
  - Зерттеу нәтижелері;
  - Ғылыми нәтижелерді талқылау;
  - Қорытынды;

- Пайдаланылған әдебиеттер тізімі – мақала жазылған тілде және ағылшын тілінде рәсімделеді.

- Қаржыландыру туралы ақпарат (бар болса).
- Мақаланың соңында автордың (авторлардың) аты-жөні, ғылыми дәрежесі, атағы, жұмыс орны; ЖОО-ның (ұйымның), қаланың, елдің атауы; әрбір автор үшін байланыс ақпараты (e-mail); мақаланың тақырыбы (атауы); аннотация; мақала тілінен ерекшеленетін екі тілдегі түйінді сөздер келтіріледі (қазақ/орыс, ағылшын).

Материалдардың көлемі, әдетте, мәтінді, суреттерді, кестелерді қоса алғанда, 3 беттен кем болмауы және 8 беттен аспауы тиіс.

Авторлар саны **5 адамнан** аспауы керек.

Суреттерді, карталарды, фотосуреттерді, кестелерді, формулаларды компьютерлік техниканың қолдана отырып орындау және олар туралы айтылғандай мақалада орналастыру ұсынылады. Суреттердің реттік нөмірлері араб цифрларымен белгіленеді, суреттің атауы суреттің астында ортасына келтіріледі (1 – сурет-суреттің атауы).

Кестелер мақаланың мәтінінде бірінші сілтемеден кейін немесе келесі бетте көрсетіледі. Кестенің нөмірі мен атауы беттің сол жағында келтірілген (1 – кесте-кестенің атауы). Кестені келесі бетке ауыстырған жағдайда бағандар нөмірленеді және келесі бетте оң жағында кестенің жалғасы (1 – кестенің жалғасы) көрсетіледі.

Әдебиеттерді ресімдеу тәртібі:

- литература располагается по мере упоминания в тексте;
- Әдебиет мәтінде айтылғандай орналастырылады;
- мәтін бойынша квадрат жақшада сілтеме берілген жұмыстың реттік нөмірі көрсетіледі;
- әдебиеттерді рәсімдеу МЕМСТ 7.1-2003 «Библиографиялық жазба. Библиографиялық сипаттама. Құрастырудың жалпы талаптары мен ережелері»;
- анықтамалық әдебиеттерді дайындау кезінде басылым авторларының толық тізімін (басқаларынсыз) көрсетіңіз.

Әдебиеттер тізімін құрастыру мысалдары

1. Аксартов Р.М. Леукомизинді сандық анықтау әдісі / Р.М. Аксартов, М.И. Айзиков, С.А. Расулова // ҚазҰУ Хабаршысы. Сер. хим. – 2003. – Т. 5, № 8. – Б. 40-41.
2. Курмуков А.А. Леуомизиннің ангиопротекторлық және гиполипидемиялық белсенділігі / А.А. Курмуков. – Алматы: Бастау, 2007. – 148 б.
3. Абимульдина С.Т. Қант өндірісі инфрақұрылымының жұмыс істеуі және дамуы / С.Т. Абимульдина, Г.Е. Сыдыкова, Л.А. Оразбаева // Қазақстанның аграрлық секторындағы Инновация: Матер. Халықарал. конф. / ҚазҰУ. Әл-Фараби атындағы қазұу. – Алматы, 2010. – Б.10-13.
4. Соколовский Д.В. Өзін-өзі реттейтін камера жетектерінің механизмдерін синтездеу теориясы [Электрондық. ресурс] / Д.В. Соколовский. – 2006. – URL: http://bookchamber.kz/stst_2006.htm (қарау күні 12.03.2009).

Автор мақаланы жібергеннен кейін журнал редакциясы ұсынылған жұмысты екі апта ішінде оның талаптарға сәйкестігін тексеру мақсатында (антиплагиат, дизайн, рецензия және т.б.) қарайды.

Журнал редакциясы мақаланы қабылдау туралы оң шешім қабылдаған жағдайда, авторларға жарияланымға ақы төлеу үшін тиісті хабарлама жіберіледі.

Мақала журнал талаптарына сәйкес келмеген жағдайда авторлар электрондық поштаға хабарлама арқылы хабарланатын болады.

Журналдың редакциясы келіп түскен жұмысты рецензиялауға дербес жібереді. Журнал мақаланы авторын жасырып (*Double-blind review*), екі рецензиялаудан өткізеді.

Журналдың редакциясы мақаланың ұқсастығының бар-жоғына тексеруді жүзеге асырады (лицензиялық бағдарламалық қамтамасыз ету пайдаланылады). Мәтіннің өзіндік ерекшелігі **кемінде 75%** болуы керек. Мақалалардағы өзін-өзі сілтеме жасау үлесі 15%-дан

аспауы керек. Түпнұсқалықтың қажетті пайызын алмаған мақала авторға пысықтауға жіберіледі. Бірінші және екінші тексерулер тегін, үшінші тексеру – 2000 теңге. Үшінші тексеруден кейін теріс нәтиже алынған жағдайда, мақала журналға жариялауға жіберілмейді.

Мақаланы рәсімдеу үлгісі

ҒТАХА: 32.61.11

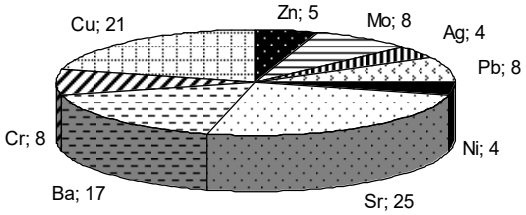
М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинка к-сі, 20 А
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Мәскеу мемлекеттік университеті,
119991, Ресей Федерациясы, Мәскеу, Ленин таулары, 1-үй
[3]әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,
050040, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., Әл-Фараби даңғылы, 71
*e-mail: smagulov@mail.ru

АУЫР МЕТАЛДАРДЫҢ БИОГЕОХИМИЯЛЫҚ МИГРАЦИЯСЫ ЖӘНЕ ЖИНАҚТАЛУЫ

Аңдатпа*: Мақалада зерттеу нәтижелері келтірілген.……*
Түйін сөздер: *қоршаған орта, биолог, табиғат,.....*

Кіріспе

Ландшафт компоненттерінің Биогеохимиялық қасиеттерін қалыптастыруда атмосфералық, су және биогендік көші-қон маңызды рөл атқарады. Барлық табиғи сулардың ішінде жауын-шашында айтарлықтай өзгерістер байқалады. Қардағы элементтердің шоғырлануы ауа температурасына, ластану көзіне қатысты жел бағытының бағытына, одан қашықтығына, жер бедеріне байланысты [1]. Жауын-шашынның химиялық құрамындағы айырмашылықтар ауа массаларының күрделі қозғалыстарына байланысты. 1-суретте су қоймаларының мұзындағы ауыр металдардың құрамы көрсетілген.

1 сурет – Москворецкий жүйесінің су қоймаларының мұзында ауыр металдар құрамының таралуы

Зерттеу әдістері

Мәтін……

Зерттеу нәтижелері

Жаңбыр сулары құрамы бойынша сульфатты-бикарбонатты- және сульфатты-хлоридті-кальцийлі. Атмосферада шаңның шоғырлануына байланысты олардың минералдануы жоғары. Ландшафттың аудан бірлігіне жауын-шашынға есептелген ауыр металдардың басымдылығы қармен салыстырғанда жаңбырда (Sr, Pb, Cr, Zn, Ni) анықталды (1-кесте).

1 кесте – Қар мен жаңбырдағы ауыр металдардың құрамы, кг/га

№	Ауыр металдар	Қар	Жауын
1	Pb	$0,5x10^{-6}$	$0,2x10^{-4}$
2	Cr	$0,4x10^{-6}$	$1,6x10^{-3}$
3	V	$8,5x10^{-5}$	–
*Ескертпе **			

Ғылыми нәтижелерді талқылау
Мәтін……

Қорытынды
Мәтін……

Әдебиеттер тізімі

1. Курмуков А.А. Леуомизиннің ангиопротекторлық және гиполипидемиялық белсенділігі / А.А. Курмуков. – Алматы: Бастау, 2007. – 148 б.
2. Хрусталева М.А. Табиғи және антропогендік ландшафт компоненттеріндегі ауыр металдардың биогеохимиялық көші-қоны және жинақталуы / М.А. Хрусталева // 3-ші Халықаралық ғылыми конференцияның ғылыми еңбектер жинағы. – Семей қ.: СМУ баспасы Шәкәрім, 2012. – 1 Том. – Б. 368-373.
3. .....

References

1. Kurmukov A.A. Leuomizinnің angioprotektorlyқ zhəne gipolipidemiyalyқ belsendiligi / A.A. Kurmukov. – Almaty: Bastau, 2007. – 148 b.
2. Khrustaleva M.A. Tabiғi zhəne antropogendik landshaft komponentterindegi auyr metaldardyң biogeokhimiyalyқ kөshi-қony zhəne zhinaқtaluy / M.A. Khrustaleva // 3-shi Khalyқaralyқ ғylymi konferentsiyanyң ғylymi eңbekter zhinaғy. – Semei қ.: SMU baspasy Shəkərim, 2012. – 1 Tom. – B. 368-373.
3. .....

М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Московский государственный университет,
119991, Российская Федерация, Москва, Ленинские горы, д. 1
[3]Казахский национальный университет имени аль-Фараби,
050040, Республика Казахстан, г. Алматы, пр. аль-Фараби, 71
[*]e-mail: smagulov@mail.ru

БИОГЕОХИМИЧЕСКАЯ МИГРАЦИЯ И АККУМУЛЯЦИЯ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ

Аннотация: *В статье приведены результаты исследования…….*
Ключевые слова: *среда, биолог, природа,…....*

M. Smagulov[1*], S. Zaitsev[2], M. Iskakov[1], A. Karimov[3]
[1]Shakarim University,
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A Glinka Street
[2]Moscow State University, Moscow, Russia
119991, Russian Federation, Moscow, 1 Leninskie gory Street
[3]Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan, Almaty
050040, Republic of Kazakhstan, Almaty, 71 Al-Farabi Avenue
*e-mail: smagulov@mail.ru

BIOGEOCHEMICAL MIGRATION AND ACCUMULATION HEAVY METALS

This article discusses the characteristics of the development of eco-geochemical changes in the biosphere. Analyzed discretely, and in particular the relationship of environmental, geochemical and ecological changes. We present the laws of development of ecological-geochemical changes in the biosphere…...
Key words:*…..*

Авторлар туралы мәліметтер

Максат Ануарбекович Смагулов* – техника ғылымдарының докторы, «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – «Физика және математика» кафедрасының физика-математика ғылымдарының кандидаты; Мәскеу мемлекеттік университеті, Ресей Федерациясы; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна Искакова – «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – «Автоматтандыру» кафедрасының аға оқытушысы; әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

Сведения об авторах

Максат Ануарбекович Смагулов* – доктор технических наук, профессор кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – кандидат физико-математически наук кафедры «Физика и математика»; Московский государственный университет, Российская Федерация; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна – докторант кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – старший преподаватель кафедры «Автоматизация»; Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

Information about the authors

Maksat Smagulov* – doctor of technical sciences, professor of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Sergei Zaitsev – Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Department of Physics and Mathematics; Moscow State University, Russian Federation; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Marjan Iskakova – doctoral student of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966

Aitbek Karimov – senior teacher at the Department of Automation; Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266

ПРАВИЛА ДЛЯ АВТОРОВ

Научная статья должна представлять собой текстовый материал начальных, промежуточных или окончательных результатов научного исследования, экспериментальной или аналитической деятельности, содержащий авторские разработки, выводы, рекомендации, ранее не опубликованные и обладающие новизной. К научной статье относится также работа, посвященная изучению и анализу ранее опубликованных научных результатов, связанных общей темой (обзорная статья), в которой приводятся обобщающие выводы и рекомендации.

В научный журнал «Вестник Университета Шакарима. Серия технические науки» принимаются рукописи на казахском, русском, английском языках.

Периодичность журнала – 1 раз в квартал (4 номера в год).

Статья подается в электронном формате (.doc, .docx, .rtf) посредством загрузки через функционал веб-сайта журнала tech.vestnik.shakarim.kz

Для работы с порталом необходимо зарегистрироваться на сайте tech.vestnik.shakarim.kz

Для публикации в журнал принимаются статьи по следующим направлениям:

- Автоматизация и информационные технологии
- Машиностроение и механика
- Пищевая инженерия и биотехнология
- Техническая физика и теплоэнергетика
- Химическая технология

Требования к оформлению материалов

Статья оформляется со следующими размерами полей: отступ от края листа – 2,0 см. Кегль шрифта – 11, межстрочный интервал – 1,0, гарнитура шрифта – Arial.

Структура научной статьи

Структура научной статьи должна включать следующие элементы:

- Индекс МРНТИ (международный рубрикатор научно-технической информации) – указывается с левого края страницы. Для присвоения статье индекса МРНТИ необходимо использовать сайт www.grnti.ru).
- Сведения об авторах – пишутся через строку по центру:
  - инициалы и фамилия автора(-ов) статьи (сначала инициалы, затем фамилия – А.К. Калиев), шрифт – полужирный;
  - место работы автора(-ов) – название вуза (организации), города, страны;
  - контактная информация (e-mail) автора-корреспондента.
- Название статьи (заголовок) – через строку, выделяется полужирным шрифтом, выравнивание по центру. Должно точно отражать содержание, быть кратким и лаконичным. Сокращение слов в заглавии не допускается.
- Аннотация – краткое изложение основной сути исследований, методов и объектов исследований, наиболее важных результатов, их значимость, научная и практическая ценность. Аннотация размещается через строку после названия статьи курсивом. Объем аннотации – 150-300 слов.
- Ключевые слова – предназначены для поиска статьи и определения ее предметной области. Количество ключевых слов – 5-8, оформляются курсивом.
- Основной текст статьи – через строку:
  - Введение – отражение актуальности;
  - Условия и методы исследования;
  - Результаты исследований;
  - Обсуждение научных результатов;
  - Заключение;
  - Список литературы – оформляется на языке написания статьи и на английском языке.

- Информация о финансировании (при наличии).
- В конце статьи приводятся инициалы и фамилия, ученая степень, звание, место работы автора(-ов); название вуза (организации), города, страны; контактная информация (e-mail) для каждого автора; заглавие (название) статьи; аннотация; ключевые слова на двух языках, отличимых от языка статьи (казахский/русский, английский).

Объем материалов, как правило, не должен быть менее 3 страниц и не более 8 страниц, включая текст, рисунки, таблицы.

Количество авторов не должно превышать **5 человек**.

Рисунки, карты, фотографии, таблицы, формулы рекомендуется выполнять с помощью компьютерной техники и размещать в статье по мере их упоминания. Порядковые номера рисунков обозначаются арабскими цифрами, название рисунка приводятся по центру под рисунком (Рисунок 1 – Название рисунка).

Таблицы отражаются в тексте статьи после первой ссылки или на следующей странице. Номер и название таблицы приводятся с левой стороны страницы (Таблица 1 – Название таблицы). В случае переноса таблицы на следующую страницу, столбцы нумеруются и на следующей странице с правой стороны указывается продолжение таблицы (Продолжение таблицы 1).

Порядок оформления литературы:

- литература располагается по мере упоминания в тексте;
- по тексту в квадратных скобках указывается порядковый номер работы, на которую дается ссылка;
- оформление литературы должно производиться в соответствии с требованиями ГОСТ 7.1-2003 «Библиографическая запись. Библиографическое описание. Общие требования и правила составления»;
- при оформлении пристатейной литературы приводить полный перечень авторов издания (без др.).

Примеры оформления списка литературы

1. Аксартов Р.М. Метод количественного определения леукомизина / Аксартов Р.М., М.И. Айзиков, С.А. Расулова // Вестник КазНУ. Сер. хим. – 2003. – Т.1., № 8. – С. 40-41.
2. Курмуков А.А. Ангиопротекторная и гиполипидемическая активность леуомизина / А.А. Курмуков. – Алматы: Бастау, 2007. – 148 с.
3. Абимульдина С.Т. Функционирование и развитие инфраструктуры сахарного производства / С.Т. Абимульдина, Г.Е. Сыдыкова, Л.А. Оразбаева // Инновация в аграрном секторе Казахстана: Матер. Междунар. конф. / КазНУ им. аль-Фараби. – Алматы, 2010. – С. 10-13.
4. Соколовский Д.В. Теория синтеза самоустанавливающихся кулачковых механизмов приводов [Электрон. ресурс] / Д.В. Соколовский. – 2006. – URL: http://bookchamber.kz/stst_2006.htm (дата обращения: 12.03.2009).

После представления автором статьи редакция журнала рассматривает поступившую работу в течение двух недель с целью проверки ее соответствия предъявляемым требованиям (антиплагиат, оформление, рецензирование и т.д.).

В случае положительного решения редакции журнала о принятии статьи, авторам направляется соответствующее сообщение для произведения оплаты публикации.

В случае несоответствия статьи требованиям журнала авторы будут извещены сообщением на электронную почту.

Редакция журнала самостоятельно направляет поступившую работу на рецензирование. В журнале применяется двойное слепое рецензирование (*Double-blind review*), то есть конфиденциально.

Редакция журнала осуществляет проверку статьи на наличие заимствований (используется лицензионное программное обеспечение). Оригинальность текста должна составлять **не менее 75%**. Доля самоцитирования в статьях не должна превышать 15%. Статья, не набравшая необходимый процент оригинальности, направляется автору на доработку. Первая и вторая проверки осуществляются бесплатно, третья проверка – 2000

тенге. В случае получения отрицательного результата после третьей проверки, статья не допускается к публикации в журнале.

Образец оформления статьи

МРНТИ: 32.61.11

М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]
[1]Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Московский государственный университет,
119991, Российская Федерация, Москва, Ленинские горы, д. 1
[3]Казахский национальный университет имени аль-Фараби,
050040, Республика Казахстан, г. Алматы, пр. аль-Фараби, 71
[*]e-mail: smagulov@mail.ru

БИОГЕОХИМИЧЕСКАЯ МИГРАЦИЯ И АККУМУЛЯЦИЯ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ

Аннотация: *В статье приведены результаты исследования……*
Ключевые слова: *среда, биолог, природа,…....*

Введение

В формировании биогеохимических свойств компонентов ландшафта важную роль играет атмосферная, водная и биогенная миграция. Из всех природных вод наиболее заметные изменения наблюдаются в атмосферных осадках. Концентрация элементов в снеге зависит от температуры воздуха, направления розы ветров по отношению к источнику загрязнения, удаленности от него, рельефа местности [1]. Различия химического состава атмосферных осадков обусловлены сложными перемещениями воздушных масс. На рисунке 1 отображено содержание тяжелых металлов во льду водохранилищ.

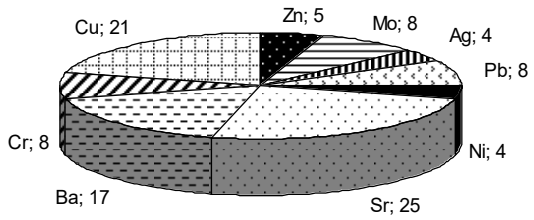

Рисунок 1 – Распределение содержания тяжелых металлов во льду водохранилищ Москворецкой системы

Методы исследования

Текст……

Результаты исследований

Дождевые воды по составу сульфатно-гидрокарбонатно- и сульфатно-хлоридно-кальциевые. Минерализация их выше за счет концентрации в атмосфере пыли. Выявлено преобладание тяжелых металлов, рассчитанных при выпадении на единицу площади ландшафта, в дожде (Sr, Pb, Cr, Zn, Ni) по сравнению со снегом (табл. 1).

Таблица 1 – Содержание тяжелых металлов в снеге и дожде, кг/га

№	Тяжелые металлы	Снег	Дождь
1	Pb	$0,5x10^{-6}$	$0,2x10^{-4}$
2	Cr	$0,4x10^{-6}$	$1,6x10^{-3}$
3	V	$8,5x10^{-5}$	–
*Примечание: **			

Обсуждение научных результатов

Текст……

Заключение

Текст……

Список литературы

1. Курмуков А.А. Ангиопротекторная и гиполипидемическая активность леуомизина / А.А. Курмуков. – Алматы: Бастау, 2007. – 148 с.

2. Хрусталева М.А. Биогеохимическая миграция и аккумуляция тяжелых металлов в компонентах природных и антропогенных ландшафтов / М.А. Хрусталева // Сборник трудов 3-й Международной научной конференции. – г. Семей: Изд-во СГУ им. Шакарима, 2012. – Том 1. – С. 368-373.

References

1. Kurmukov A.A. Angioprotektornaya i gipolipidemicheskaya aktivnost' leuomizina / A.A. Kurmukov. – Almaty: Bastau, 2007. – 148 s.

2. Khrustaleva M.A. Biogeokhimicheskaya migratsiya i akkumulyatsiya tyazhelykh metallov v komponentakh prirodnykh i antropogennykh landshaftov / M.A. Khrustaleva // Sbornik trudov 3-i Mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsii. – g. Semei: Izd-vo SGU im. Shakarima, 2012. – Tom 1. – S. 368-373.

М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]

[1]Шәкәрім университеті,

071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А

[2]Мәскеу мемлекеттік университеті,

119991, Ресей Федерациясы, Мәскеу, Ленин таулары, 1-үй

[3]Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,

050040, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., әл-Фараби даңғылы, 71

*e-mail: smagulov@mail.ru

АУЫР МЕТАЛДАРДЫҢ БИОГЕОХИМИЯЛЫҚ МИГРАЦИЯСЫ ЖӘНЕ ЖИНАҚТАЛУЫ

Бұл мақалада биосферадағы экологиялық-геохимиялық өзгерістердің даму сипаттамасы қаралады. Қоршаған геохимиялық және экологиялық-геохимиялық өзгерістердің әсерлері бөлек және жекеше талданды. Біз биосферадағы экологиялық-геохимиялық өзгерістердің дамуының заңдылығын ұсынамыз. .....

Түйін сөздер:*.....*

M. Smagulov[1*], S. Zaitsev[2], M. Iskakov[1], A. Karimov[3]

[1]Shakarim University,

071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A Glinka Street

[2]Moscow State University, Moscow, Russia

119991, Russian Federation, Moscow, 1 Leninskie gory Street

[3]Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan, Almaty

050040, Republic of Kazakhstan, Almaty, 71 Al-Farabi Avenue

*e-mail: smagulov@mail.ru

BIOGEOCHEMICAL MIGRATION AND ACCUMULATION HEAVY METALS

This article discusses the characteristics of the development of eco-geochemical changes in the biosphere. Analyzed discretely, and in particular the relationship of environmental, geochemical and ecological changes. We present the laws of development of ecological-geochemical changes in the biosphere…...

Key words:*…..*

Сведения об авторах

Максат Ануарбекович Смагулов* – доктор технических наук, профессор кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – кандидат физико-математически наук кафедры «Физика и математика»; Московский государственный университет, Российская Федерация; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна Искакова – докторант кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – старший преподаватель кафедры «Автоматизация»; Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

Авторлар туралы мәліметтер

Максат Ануарбекович Смагулов* – техника ғылымдарының докторы, «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – «Физика және математика» кафедрасының физика-математика ғылымдарының кандидаты; Мәскеу мемлекеттік университеті, Ресей Федерациясы; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна Искакова – «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – «Автоматтандыру» кафедрасының аға оқытушысы; әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

Information about the authors

Maksat Smagulov* – doctor of technical sciences, professor of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Sergei Zaitsev – Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Department of Physics and Mathematics; Moscow State University, Russian Federation; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Marjan Iskakova – doctoral student of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966

Aitbek Karimov – senior teacher at the Department of Automation; Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266

RULES FOR AUTHORS

A scientific article should be a textual material of the initial, intermediate or final results of a scientific research, experimental or analytical activity, containing author's developments, conclusions, recommendations that have not been previously published and have novelty. A scientific article also includes a work devoted to the study and analysis of previously published scientific results related to a common theme (review article), which provides generalizing conclusions and recommendations.

In the scientific journal “Bulletin of Shakarim University”. Series of technical sciences” accepts manuscripts in Kazakh, Russian, English.

Periodicity of the journal – 1 time per quarter (4 issues per year).

The article is submitted in electronic format (.doc, .docx, .rtf) by downloading through the functionality of the journal website tech.vestnik.shakarim.kz

To work with the portal, you need to register on the site tech.vestnik.shakarim.kz

Articles in the following areas are accepted for publication in the journal:

- Automation and information technology
- Engineering and mechanics
- Food engineering and biotechnology
- Technical physics and Thermal power engineering
- Chemical Technology

Requirements for the formalization of materials

The article is drawn up with the following margins: indent from the edge of the sheet – 2.0 cm. Font size – 11, line spacing – 1.0, typeface – Arial.

Structure of a scientific article

• ISTIR index (international scientific and technical information rubric) – indicated from the left edge of the page. To assign an ISTIR index to an article, you need to use the site www.grnti.ru.

• Information about the authors – written on the next line in the center

– initials and surname of the author (s) of the article (first write the initials, then the surname – A. Kaliev), font selection – bold;

– place of work of the author(s) – the name of the university (organization), city, country;

– contact information (e-mail) of the corresponding author.

• Title of the article (title) – next line, highlighted in bold, center alignment. It should accurately reflect the content, be short and concise. Shortening of words in the title is not allowed.

• Annotation - a summary of the main essence of research, methods and objects of research, the most important results, their significance, scientific and practical value. The annotation is placed one line after the title of the article in italics. The volume of the abstract is 150-300 words.

• Keywords are designed to search for an article and determine its subject area. The number of keywords - 5-8, are written in italics.

• The main text of the article – through the line:

Introduction – a reflection of relevance;

– Conditions and methods of research;

– Research results;

– Discussion of scientific results;

– Conclusion;

– The list of references is drawn up in the language of writing the article and in English.

• Funding information (in the presence).

• At the end of the article, the initials and surname, academic degree, title, place of work of the author(s) are given; the name of the university (organization), city, country; contact information (e-mail) for each author; title (heading) of the article; annotation; keywords in two languages distinct from the language of the article (Kazakh/Russian, English).

The volume of materials, as a rule, should not be less than 3 pages and not more than 8 pages, including text, figures, tables.

The number of authors should not exceed **5 people**.

Drawings, maps, photographs, tables, formulas are recommended to be done using computer technology and placed in the article as they are mentioned. Sequential numbers of figures are indicated by Arabic numerals, the name of the figure is given in the center under the figure (Figure 1 – The title of the figure).

Tables are reflected in the text of the article after the first link or on the next page. The number and title of the table are given on the left side of the page (Table 1 – The title of the table). If the table is transferred to the next page, the columns are numbered and on the next page, on the right side, the continuation of the table is indicated (Continuation of table 1).

The order of registration of literature:

– literature is arranged as it is mentioned in the text;

– the text in square brackets indicates the serial number of the work to which the link is given;

– the design of the literature should be carried out in accordance with the requirements of GOST 7.1-2003 «Bibliographic record. Bibliographic description. General requirements and rules for drafting»;

– when preparing referenced literature, provide a complete list of the authors of the publication (without others).

Examples of designing a list of references

1. Aksartov R.M. Metod kolichestvennogo opredeleniya leukomizina / Aksartov R.M., M.I. Aizikov, S.A. Rasulova // Vestnik KaZNU. Ser. khim. – 2003. – T.1., № 8. – S. 40-41.
2. Kurmukov A.A. Angioprotektornaya i gipolipidemicheskaya aktivnost' leuomizina / A.A. Kurmukov. – Almaty: Bastau, 2007. – 148 s.
3. Abimul'dina S.T. Funktsionirovanie i razvitie infrastruktury sakharnogo proizvodstva / S.T. Abimul'dina, G.E. Sydykova, L.A. Orazbaeva // Innovatsiya v agrarnom sektore Kazakhstana: Mater. Mezhdunar. konf. / KaZNU im. al'-Farabi. – Almaty, 2010. – S. 10-13.
4. Sokolovskii D.V. Teoriya sinteza samoustanavlivayushchikhsya kulachkovykh mekhanizmov privodov [Ehlektron. resurs] / D.V. Sokolovskii. – 2006. – URL: http://bookchamber.kz/stst_ 2006.htm (data obrashcheniya: 12.03.2009).

After the submission of the article by the author, the editors of the journal review the submitted work within two weeks in order to check its compliance with the requirements (anti-plagiarism, design, review, etc.).

In case of a positive decision of the editorial board of the journal to accept the article, the authors are sent a corresponding message to pay for the publication.

In case of non-compliance of the article with the requirements of the journal, the authors will be notified by e-mail.

The editorial board of the journal independently sends the received work for review. The journal uses *double-blind review*, that is, it is confidential.

The editorial board of the journal checks the article for borrowings (licensed software is used). The originality of the text must be **at least 75%.** The share of self-citations in articles should not exceed 15%. An article that does not reach the required percentage of originality is sent to the author for revision. The first and second checks are free of charge, the third check is 2000 tenge. If a negative result is obtained after the third check, the article is not allowed for publication in the journal.

Sample design of the article

IRSTI: 32.61.11

M. Smagulov[1], S. Zaitsev[2], M. Iskakova[1], A. Karimov[3]
[1]Shakarim University
071412, Republic of Kazakhstan, Semey, 20 A, Glinki str.
[2]Moscow State University,
119991, Russian Federation, Moscow, Leninskiye Gory, 1, str.
[3]Kazakh al-Farabi National University
050040, Republic of Kazakhstan, Almaty, al-Farabi Ave., 71
*e-mail: smagulov@mail.ru

BIOGEOCHEMICAL MIGRATION AND ACCUMULATION HEAVY METALS

Annotation: *The article presents the results of the study……*
Key words: *environment, biologist, nature,…....*

Introduction

Atmospheric, water, and biogenic migration plays an important role in the formation of the biogeochemical properties of landscape components. Of all natural waters, the most noticeable changes are observed in precipitation. The concentration of elements in the snow depends on the air temperature, the direction of the wind rose in relation to the source of pollution, the distance from it, and the terrain [1]. Differences in the chemical composition of precipitation are due to complex movements of air masses. Figure 1 shows the content of heavy metals in the ice of reservoirs.

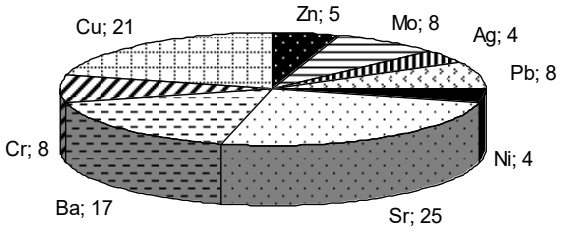

Figure 1 – Distribution of heavy metals in the ice of reservoirs of the Moskvoretskaya system

Research methods

Text……

Research results

Rain waters are sulfate-bicarbonate- and sulfate-chloride-calcium in composition. Their mineralization is higher due to the concentration of dust in the atmosphere. The predominance of heavy metals calculated for precipitation per unit area of the landscape was revealed in rain (Sr, Pb, Cr, Zn, Ni) compared to snow (Table 1).

Table 1 – Content of heavy metals in snow and rain, kg/ha

№	Heavy Metals	Snow	Rain
1	Pb	$0,5x10^{-6}$	$0,2x10^{-4}$
2	Cr	$0,4x10^{-6}$	$1,6x10^{-3}$
3	V	$8,5x10^{-5}$	–
*Note: **			

Discussion of scientific results

Text……

Conclusion

Text……

References

1. Kurmukov A.A. Angioprotektornaya i gipolipidemicheskaya aktivnost' leuomizina / A.A. Kurmukov. – Almaty: Bastau, 2007. – 148 s.
2. Khrustaleva M.A. Biogeokhimicheskaya migratsiya i akkumulyatsiya tyazhelykh metallov v komponentakh prirodnykh i antropogennykh landshaftov / M.A. Khrustaleva // Sbornik trudov 3-i Mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsii. – g. Semei: Izd-vo SGU im. Shakarima, 2012. – Tom 1. – S. 368-373.
3. …

М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]
[1]Шәкәрім университеті,
071412, Қазақстан Республикасы, Семей қ., Глинки к-сі, 20 А
[2]Мәскеу мемлекеттік университеті,
119991, Ресей Федерациясы, Мәскеу, Ленин таулары, 1-үй
[3]Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті,
050040, Қазақстан Республикасы, Алматы қ., әл-Фараби даңғылы, 71
*e-mail: smagulov@mail.ru

АУЫР МЕТАЛДАРДЫҢ БИОГЕОХИМИЯЛЫҚ МИГРАЦИЯСЫ ЖӘНЕ ЖИНАҚТАЛУЫ

Бұл мақалада биосферадағы экологиялық-геохимиялық өзгерістердің даму сипаттамасы қаралады. Қоршаған геохимиялық және экологиялық-геохимиялық өзгерістердің әсерлері бөлек және жекеше талданды. Біз биосферадағы экологиялық-геохимиялық өзгерістердің дамуының заңдылығын ұсынамыз. .....

Түйін сөздер:*.....*

М.А. Смагулов[1*], С.А. Зайцев[2], М.М. Искакова[1], А.К. Каримов[3]
[1] Шәкәрім университет,
071412, Республика Казахстан, г. Семей, ул. Глинки, 20 А
[2]Московский государственный университет,
119991, Российская Федерация, Москва, Ленинские горы, д. 1
[3]Казахский национальный университет имени аль-Фараби,
050040, Республика Казахстан, г. Алматы, пр. аль-Фараби, 71
[*]e-mail: smagulov@mail.ru

БИОГЕОХИМИЧЕСКАЯ МИГРАЦИЯ И АККУМУЛЯЦИЯ ТЯЖЕЛЫХ МЕТАЛЛОВ

Аннотация: *В статье приведены результаты исследования……*
Ключевые слова: *среда, биолог, природа,…....*

Information about the authors

Maksat Smagulov* – doctor of technical sciences, professor of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Sergei Zaitsev – Candidate of Physical and Mathematical Sciences, Department of Physics and Mathematics; Moscow State University, Russian Federation; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Marjan Iskakova – doctoral student of the department «Technological equipment and mechanical engineering»; Shakarim University, Republic of Kazakhstan; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966

Aitbek Karimov – senior teacher at the Department of Automation; Al-Farabi Kazakh National University, Republic of Kazakhstan; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266

Сведения об авторах

Максат Ануарбекович Смагулов* – доктор технических наук, профессор кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – кандидат физико-математически наук кафедры «Физика и математика»; Московский государственный университет, Российская Федерация; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна Искакова – докторант кафедры «Технологическое оборудование и машиностроение»; Шәкәрім университет, Республика Казахстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – старший преподаватель кафедры «Автоматизация»; Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Республика Казахстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

Авторлар туралы мәліметтер

Максат Ануарбекович Смагулов* – техника ғылымдарының докторы, «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының профессоры; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: smagulov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-6369-3690.

Сергей Александрович Зайцев – «Физика және математика» кафедрасының физика-математика ғылымдарының кандидаты; Мәскеу мемлекеттік университеті, Ресей Федерациясы; e-mail: zaisev@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0001-7057-0461.

Маржан Муратовна Искакова – «Технологиялық жабдықтар және машина жасау» кафедрасының докторанты; Шәкәрім университеті, Қазақстан; e-mail: iskakova@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-4787-4966.

Айтбек Калиевич Каримов – «Автоматтандыру» кафедрасының аға оқытушысы; әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан; e-mail: karimov@mail.ru. ORCID: https://orcid.org/0000-0002-5378-2266.

МАЗМҰНЫ – СОДЕРЖАНИЕ

АВТОМАТТАНДЫРУ ЖӘНЕ АҚПАРАТТЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР

АВТОМАТИЗАЦИЯ И ИНФОРМАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ

Д. Төлеген, Қ. Сейлханова, А. Жеткербай
ИНТЕРНЕТ ЗАТТАРЫ ҮШІН СЕНІМДІ БАСҚАРУҒА ШОЛУ..... 5

С. Адилжанова, М. Кунелбаев, Д. Сыбанова
ПРИМЕНЕНИЕ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ ДЛЯ АНАЛИЗА КИБЕРАТАК: ИССЛЕДОВАНИЕ НА ОСНОВЕ ДАТАСЕТА RT-IOT 2022…… 13

A.M. Amantay, Zh.M. Makhambetali
CLUSTERING AND CLASSIFICATION OF DISEASES USING STOCHASTIC DYNAMIC OPTIMIZATION…… 23

B.A. Mailykhanova, Sh.K. Koshimbayev, A. Khabay, R.A. Jamasheva, S. Abdukarimov
AI-DRIVEN OPTIMIZATION OF CRUDE OIL REFINING PROCESSES…….…. 30

А. Сеилов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов
МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ВЫБОРУ СТРУКТУРЫ МУЛЬТИСЕРВИСНОЙ СЕТИ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН……..…… 37

Д. Шингисов, Д. Тусупов, Ш. Сеилов
ОЦЕНКА СТАТИСТИЧЕСКИХ ХАРАКТЕРИСТИК МУЛЬТИСЕРВИСНОГО ТРАФИКА……..…….. 46

Т.С. Жылкыбаев, А.Д. Золотов, Б.К. Копабаева, Н.К. Алгазинов, Д.А. Жумагажинов, Г.Ж. Шуйтенов
ИССЛЕДОВАНИЕ РАБОТЫ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫХ СИСТЕМ УПРАВЛЕНИЯ ВОДООЧИСТНЫМИ СООРУЖЕНИЯМИ..... 56

К.М. Сагиндыков, Д.Ж. Сатыбалдина, Ф.Б. Тебуева, Т.А. Айдынов, А.К. Шайханова
ИССЛЕДОВАНИЕ УЯЗВИМОСТЕЙ ПЛАТФОРМ И ПРОТОКОЛОВ ИНТЕРНЕТА ВЕЩЕЙ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ МЕТОДОВ ТЕСТИРОВАНИЯ НА ПРОНИКНОВЕНИЕ……..…… 65

Б.Б. Оразбаев, К.Н. Оразбаева, А.К. Жумадиллаева, Г.Ж. Шуйтенов, М.Т. Зарыпхан
РАЗРАБОТКА СИСТЕМУ МОДЕЛЕЙ ВЗАИМОСВЯЗАННЫХ РЕАКТОРОВ БЛОКА ПРОИЗВОДСТВА СЕРЫ АТЫРАУСКОГО НЕФТЕПЕРЕРАБАТЫВАЮЩЕГО ЗАВОДА……..…… 75

И.Б. Карымсакова, З.С. Ерсултанова, Г.С. Енсебаева, З.С. Ерсултанова, Г.Т. Азиева
СОЗДАНИЕ МАТЕМАТИЧЕСКОЙ МОДЕЛИ СИСТЕМЫ ДЛЯ РАННЕЙ ДИАГНОСТИКИ РАКА ЛЕГКИХ..... 86

А.Ж. Кинтонова, А.В. Шапорева, А. Сабитов, Н. Енсебаев, Е.В. Шевчук
ТЕХНОЛОГИИ ОНЛАЙН-ОБУЧЕНИЯ: ОБЗОР ТЕХНИЧЕСКИХ СТАНДАРТОВ И ТРЕБОВАНИЙ ….. 93

В.С. Шаров, Н.Н. Ташатов, А.К. Шайханова
ИССЛЕДОВАНИЕ КЛЮЧЕВЫХ НАПРАВЛЕНИЙ, ПРИНЦИПОВ И МЕТОДОВ ЗАЩИТЫ ИНФОРМАЦИИ В КОМПЬЮТЕРНЫХ СЕТЯХ..... 102

L. Rzayeva, G. Abitova, K. Niyazaliyev, A. Baitulakov, V. Nikulin
ANALYSIS OF METHODS FOR ENCRYPTING VIDEO RECORDER FILE SYSTEMS TO OPTIMIZE DIGITAL FORENSICS RESEARCH METHODS ……..…….. 109

М.К. Койбагаров, Ж.Н. Исабеков, Л.А. Курмангалиева, В.К. Байтурганова, П.М. Рахметова
РАЗРАБОТКА СИСТЕМЫ ПРЕДИКТИВНОГО ОБСЛУЖИВАНИЯ НА ОСНОВЕ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ……..…… 121

А.М. Сыдыкова, С.М. Женис, С.К. Кумаргажанова, А.С. Тлебалдинова, Р.К. Нурсадыкова 128
АВТОМАТИЧЕСКАЯ КЛАССИФИКАЦИЯ СТАДИЙ ЭМБРИОНАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ НА ОСНОВЕ МЕТОДОВ МАШИННОГО ОБУЧЕНИЯ.....

МАШИНА ЖАСАУ ЖӘНЕ МЕХАНИКА

МАШИНОСТРОЕНИЕ И МЕХАНИКА

G. Zhumadilova, A. Kakimov, A. Mayorov, A. Bakiyeva
EQUIPMENT FOR THE PRODUCTION OF SOFT SEAMLESS GELATIN CAPSULES IN THE FOOD INDUSTRY: A COMPARATIVE ANALYSIS OF DROPLET AND SPRAY-DRYING METHODS…….…… 138

Н. Мұратжанқызы, Ә.Л. Қасенов, М.М. Какимов, Б.А. Лобасенко, А.Б. Қасен
ШЫРЫН ӨНДІРІСІНДЕГІ ҚЫСЫМДЫ РЕТТЕУДЕГІ СЕРІППЕНІҢ ШЕШУШІ РӨЛІ..... 145

Е.А. Сериков, А.А. Майоров, Г.Б. Абдилова, Н.К. Ибрагимов, А.М. Муратбаев
ИССЛЕДОВАНИЯ ПРОЦЕССОВ МЕХАНИЧЕСКОЙ ОБРАБОТКИ МЯСНОГО СЫРЬЯ…….…… 150

М.М. Ташыбаева, А.К. Какимов, А.А. Майоров, Ә.С. Шенгельбаев, Ж.Д. Жұмашева
ЕТ ӨНДІРІСІНДЕ ҚОЛДАНЫЛАТЫН ЕТТАРТҚЫШ МАШИНАЛАР..... 158

ТАМАҚ ИНЖЕНЕРИЯСЫ ЖӘНЕ БИОТЕХНОЛОГИЯ

ПИЩЕВАЯ ИНЖЕНЕРИЯ И БИОТЕХНОЛОГИЯ

А.Ж. Алихан, А.У. Исаева, Д. Кудасова, Ж. Рахымбердиева, Ж. Рысбаева
ЛЕНГЕР ҚОҢЫР КӨМІР ҚАЛДЫҚТАРЫНЫҢ МИКРОФЛОРАЛЫҚ ҚҰРАМЫ 166

А.А. Баядилова, Г.Б. Абдилова, К.С. Бекбаев, А. Төлеуғазықызы, Ш.А. Амирханов
ЖҮЗІМ СЫҒЫНДЫСЫНАН БАҒАЛЫ КОМПОНЕНТТЕРДІ ЭКСТРАКЦИЯЛАУ ӘДІСТЕРІ..... 177

Ә.Н. Есенғазиева, Я.М. Ұзақов
ПРОТЕОЛИТТІК ФЕРМЕНТТІ ПАЙДАЛАНЫП ШҰЖЫҚ ӨНІМДЕРІНІҢ ӨНДІРІСТІК ҮДЕРІСІН ОҢТАЙЛАНДЫРУ..... 186

Ш.Ж. Жасқайрат, А.І. Ізбасарова, А.К. Игенбаев, С.А. Карденов, К.М. Кожамсугиров
СИЫР ЖӘНЕ ЖЫЛҚЫНЫҢ МОЙЫН, АРҚА, ЖАМБАС ЕТТЕРІНІҢ ХИМИЯЛЫҚ ҚҰРАМЫ ЖӘНЕ ФИЗИКА-ХИМИЯЛЫҚ КӨРСЕТКІШТЕРІ..... 194

B. Pangereyev, S. Assylbekova, V. Fefelov
EVALUATION OF THE BIOCHEMICAL COMPOSITION AND NUTRITIONAL VALUE OF GAMMARUS.. 200

З.Н. Темиржанова, К.С. Исаева
КАЧЕСТВО ПЕРЕРАБОТАННЫХ ПРОДУКТОВ ИЗ КОЗЛЯТИНЫ..... 207

Н.С. Машанова, М.Е. Бекболатова, М.Ж. Сембиева
РАЗРАБОТКА НАЦИОНАЛЬНОГО ШКОЛЬНОГО МЕНЮ: ОПРОС РОДИТЕЛЕЙ И УЧАЩИХСЯ КАК ИНСТРУМЕНТ УЛУЧШЕНИЯ СИСТЕМЫ ПИТАНИЯ…….…….. 216

Г.А. Әжібаева, Л.А. Мамаева, Ж.Б. Асиржанова
ДӘНДІ-БҰРШАҚТЫ ДАҚЫЛДАР ҰНЫНЫҢ САЛЫСТЫРМАЛЫ СИПАТТАМАСЫ..... 223

Ф.Х. Смольникова, С.К. Касымов, А.М. Байкадамова, Е.С. Абдуллина, А.О. Майжанова
ИССЛЕДОВАНИЕ СОДЕРЖАНИЕ МИКОТОКСИНОВ В КОМБИКОРМАХ В ПРОЦЕССЕ ХРАНЕНИЯ…….. 230

А.Ж. Шиналиева, А.Т. Бердембетова, А.У. Шингисов, И.А. Махатова, Э.Т. Кансеитова
МОЛОЧНЫЕ СНЕКИ: ИННОВАЦИИ, ТЕХНОЛОГИИ И ПЕРСПЕКТИВЫ…….…… 240

Е.Т. Кажибаева, Г.Т. Кажибаева, Ш.Б. Байтукенова, А.К. Мустафаева
ШҰЖЫҚ ӨНІМДЕРІНІҢ ТАҒАМДЫҚ ҚҰНДЫЛЫҒЫНА ӨСІМДІК КОМПОНЕНТТЕРІНІҢ ӘСЕРІН ЗЕРТТЕУ..... 249

Ж.М. Болат, Ш.Н. Ахметсадыкова
ИССЛЕДОВАНИЕ МИКРОБИОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ВЕРБЛЮЖЬЕГО МОЛОКА И ШУБАТА..... 258

Т.А. Мухамедов, Н.А. Еріш, Г.С. Сагитова, М.А. Байбатырова, П.Б. Гиса
ИССЛЕДОВАНИЕ ИЗМЕНЕНИЯ СВОЙСТВ МЯСА ПРИ СУХОМ СОЗРЕВАНИИ В УПАКОВКЕ..... 264

E.A. Gabrilyants, A.A. Utebaeva, R.S. Alibekov
INFLUENCE OF DIFFERENT FACTORS ON THE CURDLING OF CAMEL MILK FROM THE TURKESTAN REGION..... 276

А.К. Мустафаева, Ж. Біржанова, Г.Б. Абдилова, Б. Калемшарив, С.А. Карденов
ЖҰМСАҚ ІРІМШІК ӨНДІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫНДА ӨСІМДІК ТЕКТЕС ШИКІЗАТТЫ ПАЙДАЛАНУДЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ..... 282

Ж.М. Атамбаева, А.С. Нургазина, А.С. Камбарова, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева
МОДЕРНИЗАЦИЯ ТЕХНОЛОГИИ ПРОИЗВОДСТВА БЕЗГЛЮТЕНОВОГО ХЛЕБА..... 291

Н.Б. Жарылқасын, Л.А. Мамаева, Ж.Б. Асиржанова
КӨКӨНІС ШИКІЗАТЫНА НЕГІЗДЕЛГЕН МАРМЕЛАД АССОРТИМЕНТІН КЕҢЕЙТУ..... 299

А.С. Камбарова, А.О. Утегенова, Б.М. Кулуштаева, Ж.М. Атамбаева, Ф.Х. Смольникова
ЖАРМАЛАРДЫҢ ТЕҢДЕСТІРІЛГЕН ҚҰРАМЫ НЕГІЗІНДЕ КӨП КОМПОНЕНТТІ ТАҒАМДЫҚ ҚОСПА ЖАСАУ..... 306

А. Қайырмағамбетова, Л.А. Мамаева, Ж.Б. Асиржанова
ФУНКЦИОНАЛДЫ МАЙ ПЕЧЕНЬЕСІ ӨНДІРІСІНДЕ МАҚСАРЫ МЕН ЗЫҒЫР МАЙЛАРЫН ҚОЛДАНУ ПЕРСПЕКТИВАЛАРЫ..... 315

Ж.Е. Жеңісбекова, А.К. Игенбаев, С.А. Карденов, С.Б. Ермекбаев, Б.М. Искаков
МАЙҚАН БАЛЫҚТАРЫНЫҢ ТАҒАМДЫҚ ЖӘНЕ БИОЛОГИЯЛЫҚ ҚҰНДЫЛЫҚТАРЫ..... 322

B. Khamitova, A. Taspoltayeva, G. Kozhabekova, S. Tokayev, B. Iskakov
THE USE OF FRUIT AND BERRY FILLERS IN THE PRODUCTION OF FERMENTED MILK PRODUCTS..... 330

D.R. Orynbekov, Zh. Kalibekkyzy, A.N. Nurgazezova, G.N. Nurymkhan, Wu Gang, M. Muratkhan
DEVELOPMENT AND RSM-BASED OPTIMIZATION OF BIODEGRADABLE EDIBLE FILMS FROM ELECTRON BEAM-IRRADIATED STARCH AND CHITOSAN..... 336

А.С. Камбарова, Б.М. Кулуштаева, С.К. Касымов, Ж.К. Токанова, С.А. Карденов
ҚҰРАМЫ АНТИОКСИДАНТПЕН БАЙЫТЫЛҒАН СҰЛЫ СҮТІНІҢ РЕЦЕПТУРАСЫН ЖЕТІЛДІРУ..... 345

Б.С. Шайменова, С.А. Садуахасова, Д.Б. Тоймбаева, С.Г. Каманова, Г.Х. Оспанкулова
ВЛИЯНИЕ МАКРО- И МИКРОЭЛЕМЕНТОВ НА ПРОИЗВОДСТВО ЛИМОННОЙ КИСЛОТЫ В БИОТЕХНОЛОГИЧЕСКОМ ПРОЦЕССЕ..... 353

А.У. Шингисов, И.А. Махатова, А.Ж. Шиналиева, Э.У. Майлыбаева, У.У. Тастемирова
«КОНФИТЮР» ЖЕМІС-ЖИДЕК ДЕСЕРТІНІҢ ОРГАНОЛЕПТИКАЛЫҚ КӨРСЕТКІШТЕРІ МЕН МИНЕРАЛДЫҚ ҚҰРАМЫН ЗЕРТТЕУ..... 359

D.R. Orynbekov, Zh. Kalibekkyzy, Jiang Hao, A.N. Nurgazezova, G.N. Nurymkhan, M. Muratkhan
DESIGNING HIGH-PERFORMANCE EDIBLE FILMS FROM NATURAL STARCHES: A STUDY ON BARRIER, MECHANICAL, AND SOLUBILITY PROPERTIES..... 369

ТЕХНИКАЛЫҚ ФИЗИКА ЖӘНЕ ЖЫЛУЭНЕРГЕТИКАСЫ

ТЕХНИЧЕСКАЯ ФИЗИКА И ТЕПЛОЭНЕРГЕТИКА

А.Ж. Жасұлан, А.Б. Леонидова, Ж. Турар, Ж.Ә. Бақыт
ВЛИЯНИЕ НАПРЯЖЕНИЯ НА ТРИБОКОРРОЗИОННЫЕ СВОЙСТВА КАЛЬЦИЙ-ФОСФАТНЫХ ПОКРЫТИЙ ПОЛУЧЕННЫХ МЕТОДОМ МИКРОДУГОВОГО ОКСИДИРОВАНИЯ…….…….. 377

K. Astemessova, M. Rymgaliyeva
HOW MAY SIGNAL LOSS BE DECREASED AND ENCRYPTION IMPROVED BY QUANTUM ENTANGLEMENT IN SATELLITE COMMUNICATION…… 384

А.А. Генбач, Д.Ю. Бондарцев
ПРИРОДНЫЕ МАТЕРИАЛЫ КАК НОВЫЕ ВЫСОКОТЕМПЕРАТУРНЫЕ ПОКРЫТИЯ..... 391

Д.Н. Касемканов, А.Т. Жумагажинов, А.С. Кузкенов, Ж.А. Какибаев
АНАЛИЗ СИСТЕМЫ ТОПЛИВОПОДАЧИ ТЭЦ..... 399

Ш.Т. Серикказинов, О.А. Степанова, Е.А. Склярова
ИССЛЕДОВАНИЕ ПРОЦЕССОВ СЖИГАНИЯ ГАЗООБРАЗНОГО ТОПЛИВА НА ТЭЦ-1 ГОРОДА СЕМЕЙ..... 405

Sh.R. Kurbanbekov, N.S. Ertayev, M.T. Aydarova, A.S. Kizatov, N.P. Musakhan
EFFECT OF MECHANOACTIVATION ON WC ALLOYS…….…… 411

А.Қ. Құсаин, А.Б. Касымов
ИССЛЕДОВАНИЕ ТЕПЛОФИЗИЧЕСКИХ СВОЙСТВ НАНОЖИДКОСТИ AL_2O_3 НА ОСНОВЕ СМЕСИ ЭТИЛЕНГЛИКОЛЯ И ВОДЫ (40:60) ДЛЯ ГЕОТЕРМАЛЬНОГО ПРИМЕНЕНИЯ…….…….. 421

ХИМИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯ

ХИМИЧЕСКАЯ ТЕХНОЛОГИЯ

Б.Ш. Хасанходжаева, Г.Ф. Сагитова, А.С. Сидиков, А.Н. Тілеуберді, А.Т. Кабылбекова
ФИЗИКО-МЕХАНИЧЕСКИЕ СВОЙСТВА РЕЗИН ДЛЯ УПЛОТНЕНИЙ ГИДРОЗАТВОРОВ (ЧАСТЬ 2) 427

А.Ғ. Сыздық, Е.А. Жакманова, Г.Ж. Сейтенова, Р.М. Дюсова
БИТУМДЫ МОДИФИКАЦИЯЛАУДАҒЫ ҚАЙТА ӨҢДЕЛГЕН МАТЕРИАЛДАР ЖӘНЕ ЦИРКУЛЯРЛЫ ЭКОНОМИКАНЫ ІСКЕ АСЫРУ..... 434

А.Ж. Жасұлан, З.А. Сатбаева, К.Д. Орманбеков, А.Б. Шынарбек, Р.К. Кусаинов
ОЦЕНКА ТОКСИЧНОСТИ НАНОКОМПОЗИТНЫХ ПОКРЫТИЙ, СФОРМИРОВАННЫХ МЕТОДОМ МИКРОДУГОВОГО ОКСИДИРОВАНИЯ…….…….. 443

D.S. Zolotareva, A.A. Dauletbakov, B.B. Anapiyayev, A.G. Zazybin
SYNTHESIS AND GROWTH-STIMULATING ACTIVITY OF IONIC CARBOXYLIC ACID DERIVATIVES CONTAINING TRIMECAINE MOIETY…… 452

А.О. Оразымбетова, Г.Ф. Сагитова, А.С. Сидиков, С.А. Сакибаева, А.Ж. Суйгенбаева[1]
ШАНҚАНАЙ КЕН ОРНЫ ТАБИҒИ МИНЕРАЛЫН ФИЗИКАЛЫҚ ЖӘНЕ ХИМИЯЛЫҚ МОДИФИКАЦИЯЛАУ..... 459

Б.С.Гайсина, Б.Б. Баяхметова,Т. Южакова, Г.А. Сатыбалдинова, Б.Б. Нұржан
СЕМЕЙ ЦЕМЕНТ ЗАУЫТЫНДА ЫЛҒАЛДЫ ӘДІСПЕН КЛИНКЕРДІ КҮЙДІРУ ТЕХНОЛОГИЯСЫ…..... 469

Г.М. Сейтмагзимова, Ж.С. Серикбаева, Е.Г. Куликов, Р.Р. Якубова, Б.С. Серикбаева
ВЛИЯНИЕ СОСТАВА ЭКСТРАКЦИОННОЙ ФОСФОРНОЙ КИСЛОТЫ НА КАЧЕСТВО СЛОЖНОГО NP(S) УДОБРЕНИЯ СУЛЬФОАММОФОС…… 478

М. Әліпұлы, Н.Н. Нұрғалиев, Қ. Асқарұлы, Mohammad Khalid, С. Азат
МАТЕРИАЛЫ MXENE: СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ СИНТЕЗА, ЭКОЛОГИЧЕСКИ ЧИСТЫЕ ПОДХОДЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ ПРИМЕНЕНИЯ В КАЧЕСТВЕ ПОКРЫТИЙ И КОМПОЗИТНЫХ МАТЕРИАЛОВ…….. 487

П.С. Дмитриев, И.А. Фомин, И.Н. Катаева, И.А. Зубань, Т.Р. Накиев
ОПТИМИЗАЦИЯ ТЕХНОЛОГИИ ПОЛУЧЕНИЯ САПРОПЕЛЕВОГО УДОБРЕНИЯ В УСЛОВИЯХ УЛЬТРАЗВУКОВОГО ВОЗДЕЙСТВИЯ…… 502

R. Kenzhegalieva, M.Zholdybayev, N.Akatyev*
SYNERGISTIC EFFECT OF 1,2-PHENYLENEDIAMINE AND DISODIUM NAPHTHALENE-1,5-SULFONATE FOR ENHANCED CORROSION PROTECTION OF CARBON STEEL IN 0.5 M H_2SO_4 SOLUTION: EXPERIMENTAL AND THEORETICAL INSIGHTS…… 511

Е.И. Иманбаев, А.К. Серикказинова, Д. Мукталы, А.Ш. Аккенжеева, А.Ч. Бусурманова
ИСПОЛЬЗОВАНИЕ СВЕРХКРИТИЧЕСКИХ ФЛЮИДОВ В НЕФТЕПЕРЕРАБОТКЕ…… 521

B. Rakhadilov, E. Shayakhmetov, Zh. Bakyt, S. Buresh, N. Musataeva
STUDY OF THE INFLUENCE OF HEATING DURATION DURING ELECTROLYTIC-PLASMA HARDENING ON THE CHARACTERISTICS OF 20GL STEEL…… 546

A. Ualikhanov, A. Sabitova, A. Klivenko, B. Rakhadilov, N. Mukhamediyarov
MODERN APPROACHES TO METAL RECOVERY: ACID LEACHING AND BIOLEACHING TECHNOLOGIES…….. 554

N. Bazarkanova, G. Toleutay, M. Yelubay, G. Aitkaliyeva
RESEARCH OF WASTE PAPER CLEANING METHODS: CHEMICAL REAGENTS AND THEIR IMPACT ON THE QUALITY OF RECYCLING…….. 562

АВТОРЛАРҒА АРНАЛҒАН ЕРЕЖЕ..... 572

ПРАВИЛА ДЛЯ АВТОРОВ…… 577

RULES FOR AUTHORS…… 582

Басуға жіберілген күні 27.06.2025 ж. Пішімі 60х84 1/8
Шартты баспа табағы 37
Таралымы 100 дана. Бағасы келісімді.

Техникалық редакторы: Е.П. Евлампиева, З.Т. Семейская
Безендіруші: С.Т. Мырзабеков

Журнал Қазақстан Республикасы Ақпарат және қоғамдық даму министрлігінің
Ақпарат комитетінде тіркелген
Есепке қою туралы куәлік № KZ93VPY00033663 19.03.2021 ж.

Жылына 4 рет шығады

Құрылтайшысы: «Шәкәрім университеті»
коммерциялық емес акционерлік қоғам

Шәкәрім университетінің
баспаханасында басылды

Редакцияның мекен-жайы: 071412, Абай облысы,
Семей қаласы, ул. Глинки, 20 А
Тел.: +7 (7222) 31-32-49, эл.почта: rio@semgu.kz